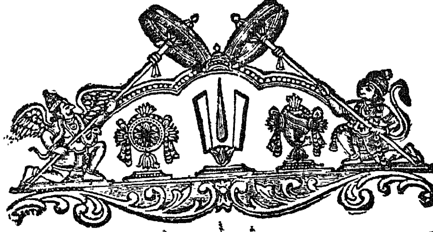

Accn. No. 13428

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்த விஜயம்

இரண்டாமத்தியாயம் – முதல் பாகம்

(இரண்டாம் அத்தியாயம் — முதல் பாதம்)

[ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடு]

இயற்றியவர் :-

ஸ்ரீ உ. வே. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

அட்வகேட்,

'ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்,

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி 17.

ஸ்ரீ. ரா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப
தர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவில் வெளியிடப்பெற்றது.

விலை ரூ. 16-00] [தபால் 2-00.

ஸ்ரீநிவாஸம் பிரஸ், 8, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620017.

முன்னுரை

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனத்தில் சிறிதுசிறிதாக 33-வருடங்களாக வெளிவரும் விஷ்ணுசித்தவிஜயம் என்னும் மஹாக்ரந்தம் (1948) ஸர்வஜித் வருஷம் தை மாதத்தில் தொடங்கப் பெற்றது. இதுவரையில் இரண்டாயிரம் பக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளது. மேலும் பல்லாயிரம் பக்கங்கள் வெளிவர வேண்டியுள்ளது. பெரியாழ்வார் பாண்டிய ஸதஸ்ஸில் பரதத்வநிர்ணயம் செய்ததை அடியொற்றி, இக்காலத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் புரியும்படி எளிய இனிய தமிழ் உரை நடையில் ப்ரமாணங்களை விளக்கித் திருமாலின் பரத்துவத்தை நிலை நாட்டுவதாகையாலே, இதற்கு "விஷ்ணுசித்தவிஜயம்" என்னும் பெயர் கீர்த்திமூர்த்தியான எந்தையாராம் ஸ்ரீ உ.வே. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியால் 33-வருடங்களுக்கு முன் சூட்டப்பெற்றது.

வைணவத்திற்காகத் தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தையும் பயன்படுத்திய அப்பெருந்தகை (சுமார் 500 பக்கமுள்ள) இந்நூலின் முதல் அத்தியாயத்தின் முதற் பகுதியைத் தாமே எழுதி அச்சிட்டு, விஜயவைகாசியில் திருநாட்டை அடைந்தபோது எஞ்சிய பகுதிகளை எழுதி அச்சிடுமாறு அடியேனை நியமித்தருளினார். அவ்வண்ணமே வேத வேதாந்தநிர்ணயம் எனும் முதலத்தியாயத்தின் இரண்டாம் பகுதி சுமார் 13-வருடங்களில் நிறைவுபடுத்தப்பெற்று பராபவ வைகுண்ட ஏகாதசியன்று வெளியிடப்பெற்றது. பதினாலு வருடங்களுக்குப்பின் 'ஸ்ம்ருதிநிர்ணயம்' என்னும் இப்பகுதி (இந்நூலின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் முதல் பாதமாய் அமைந்தது) ரௌத்ரி வைகுண்ட ஏகாதசியான இன்று வெளியிடப்பெறுகிறது. இதில் இப்போது அச்சிடப்பெற்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள எல்லா ஸ்ம்ருதிகளையும் ஆராய்ந்து, ஸ்ரீமந்நாராயணனே அவற்றில் பரம்பொருளாக நிலைநிறுத்தப் பட்டுள்ளான் என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இனி இவ்வத்தியாயத்தின் இரண்டாம் பாத3த்தில் இதிஹாஸஶ்ரேஷ்ட2மான ஸ்ரீராமாயணத்தைக்கொண்டும், மூன்றும் பாத3த்தில் ஐந்தாம் வேத3மான பா4ரதத்தைக்கொண்டும், நாலாம் பாத3த்தில் பா4ரதஶேஷமான ஹரிவம்ஶத்தைக் கொண்டும், மூன்றும் அத்தியாயத்தின் நாலு பாத3ங்களில் முறையே ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ மஹாபுராணங்கள், உப புராணங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டும், நாலாம் அத்தியாயத்தில் முறையே விசிஷ்டாத்3வைதி, த்3வைதி, அத்3வைதி, கவிகள் எனும் வைதிகர்களின் கிரந்தங்களைக்கொண்டும் நாராயண பரத்வத்தை நிலைநாட்டி இந்நூல் இனிதே நிறைவடையும்படி எம்பெருமான் திருவருள்புரிவானாக.

ஸநாதனத4ர்மத்தின் அடிப்படைகளான வேத3வேதா3ந்தங்கள், ஸ்ம்ருதிகள், இதிஹாஸபுராணங்கள், வைதி3கர்களுடைய நூல்கள் ஆகிய அனைத்தின் உட்பொருளையும் வெளியிடுவதாய், ஒரு தனி மனிதனால் ஒரு புருஷாயுஸ்ஸில் நிறைவு செய்ய அரிதான இந்த மஹாக்3ரந்த2த்தை, எந்தையாரைப் போலே அடியேனும் நிறைவுபடுத்த முடியாவிடினும், நிறைவு படுத்த வல்லவர்களையும் ப்ரயோஜக கர்த்தாவான அப்பரம புருஷனை தோற்றுவிப்பானாக.

ரௌத்ரி-ஸூ
வைகுண்ட ஏகாதசி
(18—12—80)

தாஸன்,

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு எளிய தமிழ்
விரிவுரைகளுடன் வெளிவரும் சிறந்த

—ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை—

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்த மணிப்ரவாளநடை வியாக்கியானங்களை எளிய தமிழ்நடை விவரணங்களோடு வெளியிடுவதையே முக்கிய நோக்கமாகக்கொண்டு இப்பத்திரிகை கடந்த முப்பத்துமூன்று வருடங்களாக நடைபெற்று வருகின்றது. தற்போது திருமாலை நாச்சியார்திருமொழி வியாக்கியானங்கள் விவரணத்தோடு தொடர்ந்து அச்சிடப்படுகின்றன. இது தவிர, ஸ்ரீமந்நாராயணனின் பரத்வத்தை விளக்கும் விஷ்ணுசித்தவிஜயம் என்னும் கிரந்தமும், விரிவான கீ₃தா வ்யாக்₂யானமும், ஆழ்வாராசார்யர்களின் சரித்திரத்தை விரிவாக விளக்கும் (தமிழ் விவரணத்தோடு கூடிய) பிரபந்நாம்ருதமும், ஸ்ரீபா₄ஷ்யஸாரமான (தமிழ் விவரணத்தோடு கூடிய) சாரீரககாரிகாவளியும் விவரணத்தோடு கூடிய வார்த்தாமாலையும், அன்பர்களின் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் ஸுதர்சனர்பதிலும், மற்றும் பல கட்டுரைகளும், கிரந்தங்களும் புத்தகமாக்கிக் கொள்ளலாம்படி தனித்தனி பாரங்களாகத் தொடர்ந்து வருகின்றன. விளம்பரமேயில்லாமல் நல்ல காகிதத்தில் ஒவ்வொரு மாதமும் சுமார் எழுபது பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் தரமான விஷயங்களைக்கொண்டு வெளிவருவது இப்பத்திரிகையின் தனிச்சிறப்பாகும். இப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த நூல்களில் தற்போது கிடைப்பவை அடுத்துள்ள பக்கங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர்:
ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐய்யங்கார், அட்வகேட்,
3 புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620 017.

வருடச்சந்தா ரூ. 12.

தனிப்பிரதி ரூ. 1. —●— ஆயுள் சந்தா ரூ 100.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28-உ (12-1—1948) முதல்
தொடர்ந்து வெளிவருகிறது.

பழைய பிரதிகள் கிடைக்கமாட்டா.

ஆழ்வார் அருளிச்செயல்களுக்குப் பூர்வாசார்யர்களின் வ்யாக்யானங்கள்

(பதவுரை அரும்பதவுரை ப்ரமாணத்திரட்டுகளோடு கூடியவை)

க்ரந்தங்கள்	விலை	தபால்
1. திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-40
2. முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-50
3. திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம்	1-00	-20
4. பகவத்விஷயம் I (முதலிரண்டு திருவாய்மொழிகள்)	25-00	5-00
டி II பாகம் (முதற்பத்து 3-10 திருவாய்மொழிகள்)	28-00	5-50
டி III பாகம் (இரண்டாம்பத்து முழுவதும்)	35-00	6-50

ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு எளியநடை விவரணத்துடன் கூடிய பூர்வாசார்யர்களின் வ்யாக்யானங்கள்

1 சிறிய திருமடல் வ்யாக்யானம்	3-00	65
2. பெரிய திருமடல் வ்யாக்யானம்	5-00	-75
3. இரண்டாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	4-00	-85
4. மூன்றாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	4-00	-85
5. நான்முகன் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	5-00	-85
6. திருவெழுகூற்றிருக்கை வ்யாக்யானம்	1-00	-35

அருளிச்செயல்களுக்கு எளியநடை விவரணம் மாத்திரம்

1. திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	2-00	-50
2. திருப்பாவை வ்யாக்யானம்	4-00	-75

நமது மற்ற வெளியீடுகள்

1 ஸ்தோத்ரரத்நசது:ச்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள்	8-00	1-00
2. சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம் [நாயனாராச்சான்பிள்ளை]	2-50	.50
3. கத்ய வ்யாக்யானங்கள்	4-50	.50
4. ஸ்ரீராமாயண தனிச்லோகம் [விவரணத்துடன்] part I	3-50	-75
டி இரண்டாம் பாகம் [விவரணத்துடன்]	7-00	1-10
5. பாசுரப்படி ராமாயணம்	0-25	—
6. முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	3-00	-65
7. ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் முதலியவை	12-00	1-50
8. ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யானம் 4-அரும்பதவுரைகளுடன் முதல் பாகம்	6-00	1-00
9. சாரீரககாரிகாவளி [இரண்டாம் பாகம்]	5-00	-75
10. கைசிகபுராணம்	1-00	-25
11. உபயவேதாந்த ஐககண்ட்யம்	2-00	-50
12. வடுகநம்பிஅருளிய யதிராஜவைபவம் [விவரணத்துடன்]	1-00	-20
13. நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம் [முதலாயிரம்]	7-00	1-00
,, [இரண்டாமாயிரம்]	8-00	1-00
,, [மூன்று நான்காமாயிரம்]	12-00	1-50

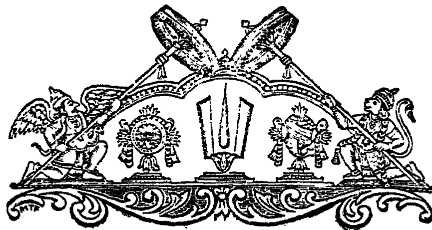
P. T. O.

14.	திருக்குறள் ஸம்ஸ்க்ருதஶ்லோக மொழிபெயர்ப்புடன்	10-00	2.00
15.	[போதாயந] ஸந்த்யாவந்தநம் பதவுரையுடன்	0-50	-20
16.	[போதாயந] உபாகர்மவிதி	0-50	-20
17.	அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் [வரதாசார்ய ஸ்வாமி தொகுத்த பூ4ஷணத்துடன்]	2.50	-65
18.	புருஷஸூக்த வ்யாக்யானம்	1-50	-40
19.	நாராயணஸூக்த வ்யாக்யானம்	0.75	-25
20.	ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்	2-00	-40
21.	பூ4நீளா விஷ்ணுஸூக்த வ்யாக்யானங்கள்	1-75	-40
22.	தே3ஹளீஶ ஸுப்ரபா4தம்	0-25	-15
23.	சாதிமத ஆராய்ச்சி [முதல்பாகம்]	4-00	-75
24.	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹஸ்தவம்	0-50	-20
25.	விஷ்ணுசித்தவிஜயம் [முதல் பாகம்]	5-00	1.00
	டை [இரண்டாம் பாகம்]	7-00	1-50
	டை [இரண்டாமத்தியாயம்-முதல்பாகம்]	16-00	2.00
26.	ஸாத்விகவிஜய ஸர்வஸ்வம்	0-75	-25
27.	ஸந்த்4யாவந்த3நபா4ஷ்யம்	3-00	-75
28.	மகரநெடுங்குழைக்காதர் பாமாலையந்தாதி	1-50	-40
29.	ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0-75	-25
30.	மாமுனிகள் அறுநூறாவது ஆண்டு மலர்	1-50	-40
31.	சங்கரரும் வைணவமும்	0-75	-25
32.	ஸித்3தோ4பாய விஜயம் & [ஸ்ரீரங்கராஜ விஜயம்]	3-00	-75
33.	திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி மூலம் மட்டும்	0-25	-10
34.	க3த்3யத்ரயம் மூலம் மட்டும்	0-25	-10
35.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—மூலம் மட்டும்	0-25	-10
36.	கீ3தா வ்யாக்2யானம் முதல்பாகம் (ஆறு அத்தியாயம்)	10-00	1-50
	டை இரண்டாவது பாகம் (7,8 அத்தியாயம்)	8-00	1-50
37.	அக்3நிஹோத்ரியும் வைணவமும்	2-50	-65
38.	காட்டுமன்னார்கோவில் வீரநாராயணப்பெருமாள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார் வைபவம்	0-50	-20
39.	சோலைமலைக்குறவஞ்சி	3-50	-75
40.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ மகாநாடு மலர்	1-00	-25
41.	ஸுதர்சனர் பதில் (மூன்று ஶதகங்கள்)	6-00	1-00
42.	What is Visishtadvaita System of Philosophy? (English)	1-00	-30
43.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்திரம்	3-00	-50
44.	பொன்விழா மலர் (ஆழ்வாராசார்யர்கள் வைபவமடங்கியது)	8-00	1-00
45.	இராமலிங்க ப்ரதிஷ்டை	0-50	
46.	ஆண்டாள் சந்திரகலாமாலை	2-00	-40
47.	யதீந்த்ரமததீபிகை—ஸந்மதகாரிகாவளீ	7-00	1-00

கிடைக்குமிடம் :— S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம்,
திருச்சி-620 017.

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவிஜயம் — விஷயஸூசிகை

(இரண்டாமத்தியாயம்—முதற்பாதம்)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்த விஜயம்

இரண்டாமத்தியாயம்

ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ நிர்ணயம்

முதற்பாதம் - ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

[ஸுதர்சனம் ஆசிரியர் ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்]

அவதாரிகை

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த விஜயம் என்னும் பகவத்பரத்வத்தை நிலை நாட்டும் கிரந்தத்தில், வேதவேதாந்த நிர்ணயமாகிய முதலத்தியாயத்தில் பூர்வபா$_4$க$_3$ம் என்றும், உத்தரபா$_4$க$_3$ம் (உபனிஷத்துக்கள்) என்றும் பெயர்பெற்ற இருபகுதிகளையுடைய ஶ்ருதியில் பரம் பொருளாகச் சொல்லப்படுபவன் நாராயணனே என்று பரபக்ஷ நிரஸன பூர்வகமாகவும், எதிரிடமுற்பட்டவர்கள் வாய்திறக்க முடியாதபடியும் நிலைநாட்டப்பட்டது. அதன் அனுபந்தத்தில், உபனிஷத்துக்கள் நூற்றெட்டு என்னும் கற்பனையின் பொய்ம்மை நிரூபிக்கப்பட்டு, தற்போது வழங்குகின்றவற்றில் உண்மையான உபனிஷத்துக்கள் யாவையென்றும் காட்டப்பட்டது. இதுவே போதுமாயிருக்க, மற்ற மூன்று அத்தியாயங்கள் எதற்காக என்னும் ஐயம் எழக்கூடும். முதலில் இவ்வையத்தைத் தெளிவிப்போம்.

" அநந்தா வை வேதா$_3$: " என்று வேதத்திலேயே சொல்லிய படியே வேதங்கள் அளவிடமுடியாதவை. அவ்வேதக்கடலின் ஒரு சில திவலைகளே இப்போது வழங்கிவரும் நாலு வேதங்களும், உபனிஷத்துக்களும். அதனாலேயே இப்போது நாம் காணும் இவ்வேதங்களிலும், உபனிஷத்துக்களிலும் அநந்தனான பரம புருஷனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூ$_4$திகளில் பல விஷயங்கள் மந்த$_3$

மதிகளான நமக்குப் புரியும்படியாக விளக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. உதா3ஹரணமாகப் பரமபத3நிலயனான பரமபுருஷன் ஶங்க2சக்ராதி3களான பஞ்சாயுத4ங்களையும், ஸ்ரீகௌஸ்துப4ம் முதலான பல பல திவ்யாப4ரணங்களையும், அநந்தக3ருட4விஷ்வக்ஸேநாதி3 பரிஜனங்களையும உடையவனாயிருக்கிறான என்பதும், ராமகிருஷ்ணாத்3யவதாரங்களில் அவன செய்த திவ்யசேஷ்டிதங்களும் வேத3வேதா3ந்தங்களில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கின்றிலோம். ஆகையால் இக்குறையைத் தீர்க்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இதை எப்படித் தீர்ப்பது எனில்: நாம் காணாத வேதவேதா3ந்தபா4க3ங்களைத் தம் ஞானக்கண்ணாலே கண்ட மஹர்ஷிகள், அந்த வேத3வேதா3ந்த பா4க3ங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களையும் பெய்து இயற்றியிருக்கும் ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களைக் கொண்டே இக்குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இப்படி வழக்கொழிந்த மூலஶ்ருதியைத் தம் தவவலிமையால் ஸ்மரித்து, அவற்றில் சொல்லப்பெற்ற அர்த்தங்களையும் பெய்து இயற்றப்பெற்றவையாகையாலேயே ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்கள் அனைத்துமே ஸ்ம்ருதிகள் எனப்பெயர்பெற்றன.

இங்கு, ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாகக் குறிக்கொள்ளவேண்டும். ஸர்வேஶ்வரனையுள்ளிட்ட எந்தச் சேதநனாலும் இயற்றப்படாததாய், அதனாலேயே அபௌருஷேயமென்றும், நித்யமென்றும் புகழ்பெற்ற தான வேதம், இப்படி அபௌருஷேயமாயிருக்கும் காரணத்தாலேயே இருள் துயக்கு மயக்கு மறப்புக்களுக்கு இடமில்லாததாய், ஸ்வத: (இயற்கையிலேயே) பிரமாணமாயிருக்கிறது. ஸ்ம்ருதிகளோவெனில் ஒரு புருஷனால் இயற்றப்பெற்றவையாகையாலே இருள் துயக்கு மயக்கு மறப்புக்களுக்கு இடமேற்படக்கூடியவை. ஸர்வேஶ்வரனே இயற்றிய ஸ்ம்ருதியானாலும், புத்தாவதாரம் முதலானவற்றிற்போலே அஸுரராக்ஷஸர்களை மயக்கும் வார்த்தையாயிருப்பதற்கு இடமுண்டு. ஆகையாலே அவை ஸ்வத: (இயற்கையிலேயே) பிரமாணமாயில்லை. ஒரு மூலஶ்ருதியை அனுமானம் செய்வதன் மூலமே ப்ரமாணமாகின்றன. அதனாலேயே ஸ்ம்ருதிகள் அனுமானமென்றும் வழங்கப்படுகின்றன. இக்காரணத்தாலேயே, 'ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்படும் தெளிவான பொருளையுடைய ஶ்ருதிக்கு நேரே முரண்பட்ட ஸ்ம்ருதியானது தள்ளத்தக்கதே, அதைக்கொண்டு, மூலமான வேதவாக்யத்தை அனுமானம் செய்யலாகாது' என்று மீமாம்ஸகர்கள் அறுதியிட்டனர்.

"விரோதே₄ த்வநபேக்ஷம ஸ்யாத; அஸதி ஹி அநுமாநம்
[ஜைமினிஸூத்ரம் 1-3-3]
[வேததேதாடு விரோதிக்குமாகில, (ஸ்மருதி) கைவிடத்தக்கதே; விரோதமில்லாவிடிலன்றோ மூலவேதத்தை அனுமானம் செயவது] என்று பூர்வமீமாமஸாஸூத்ரகாரரான ஜைமினி மஹர்ஷி உத்கோஷித்தார். உத்தரமீமாம்ஸையான ப்ரஹமஸூத்ரத்தின இரண்டாவது அததியாயம முதல் அதிகாணமான ஸ்ம்ருதயதி₁கரணத்திலும இவ்விஷயம வலியுறுத்தப்படடது ஆக, "பரத்யக்ஷ ஶ்ருதிககு நேரே விருத்தமாயிராத ஸ்மருதிகளைக் கொண்டு, பரத்யக்ஷஶ்ருதிகளில தெளிவாயிராத அம்ஶஙகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டும்" என்றதாயிற்று. இவ்வர்த்தங்கள், "இதிஹாஸ புராணம பஞ்சமம்" [ப்₃ருஹ 4-4] [இதிஹாஸபுராணஙகள ஐந்தாம வேதமாகும்]

"ஶ்ருதி: ஸ்மருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ்தா முல்லங்க₄ய வர்த்ததே।
ஆஜ்ஞாசசே₂தீ₃ மம த்₃ரோஹீ மத₃ப₄க்தோऽபி ந வைஷ்ணவ ||
[விஷ்ணுதாமம 6-31]
[வேதமும், ஸ்மருதிகளும் என் ஆணைகளே; எவன இவற்றை மீறி நடககிறானே, அவன் என ஆணையை மீறி நடக்கையால் எனககு துரோகம செய்கிறான்; அவன் என பக்தனுயிருந்தபோதிலும வைஷ்ணவனாகமாட்டான.]

"இதிஹாஸபுராணாப்₄யாம் வேத₃ம் ஸமுபப்₃ரும்ஹயேத்।
பி₃பே₄தயல்பஶ்ருதாத்₃வேத₃: மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி||"
[பாரதம்; ப்ருஹஸ்பதிஸ்மருதி]
[இதிஹாஸபுராணங்களைக்கொண்டு வேதத்தை விளக்கவேண்டும; வேதபாகங்களில் சிலவற்றை அத்யயனம் செய்துவிட்டு, தான அத்யயனம செய்யாத மற்ற வேதபாகங்களின் பொருளைச்சொல்லும் இதிஹாஸபுராணங்களைக் கேளாதவனைக்கண்டு 'இவன என்னைக் கலககிவிடுவானே' என்று வேதம பயப்படுகிறது.]

"ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிரோதே₄ து ஶ்ருதிரேவ க₃ரீயஸீ"
[ஜாபாலஸ்ம்ருதி]
[ஶ்ருதிக்கும், ஸ்ம்ருதிக்கும முரண்பாடு ஏற்படடால் ஶ்ருதியே பலமுள்ளது.]

"ஶ்ருதயா ஸஹ விரோதே₄ து ப₃ாத்₄யதே விஷயம் விநா"
[ப₄விஷ்யத்புராணம]

[ஶ்ருதியோடு விரோதம் ஏற்பட்டால், ஸ்ம்ருதியானது பொருளற்றதாகித் தள்ளப்படும்.] என்று சாஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்பட்டன. இக்காரணத்தாலேயே வைதிகர்கள் அனைவரும், மநு, அத்ரி, விஷ்ணு, ஹாரீதர், யாஜ்ஞவல்க்யர், பராசரர் முதலான மஹர்ஷிகள் வேதத்தை ஓட்டியியற்றிய ஸ்ம்ருதிகளையும், ஸ்ரீராமாயண மஹாபாரதங்களாகிற இதிஹாஸங்களையும், புராணங்களில் ஸாத்விகப்பகுதிகளையும் ஆதரிக்கிறார்கள்; கபிலர், கணாதர், அக்ஷபாதர் முதலானோர் இயற்றிய வேதவிருத்தமான ஸ்ம்ருதிகளையும், புராணங்களில் ராஜஸதாமஸப் பகுதிகளையும் அநாதரிக்கிறார்கள். வேதத்தை உபப்ருஹ்மணம் செய்வதற்கு ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களில் ஏதேனும் ஒன்று போராதோ? மூன்றும் வேண்டுமோ? என்னில்: வேதமானது பகவானுக்கு ஆராதனமான கர்மங்களைச் சொல்லும் பூர்வபாகமென்றும், ஆராதிக்கப்படும் அவனைச் சொல்லும் உத்தரபாகமாகிற உபனிஷத்துக்களென்றும் இருவகைப்பட்டிருக்கிறது. வேதத்தின் இவ்விருபகுதிகளையும்

"ப்ராயேண பூர்வபாகார்த்தபூரணம் தர்மஶாஸ்த்ரத: ।
இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதாந்தார்த்த: ப்ரகாஶ்யதே ॥"

[பெரும்பாலும் தர்மஶாஸ்திரங்களைக்கொண்டு வேதத்தின் பூர்வபாகத்தில் தெளிவாயிராத அர்த்தங்கள் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன. உத்தரபாகமான வேதாந்தங்களின் அர்த்தம் இதிஹாஸ புராணங்களைக்கொண்டு தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது.] என்கிறபடியே (முறையே) ஸ்ம்ருதிகளும், இதிஹாஸபுராணங்களும் விவரிக்கிறபடியால் இவையனைத்தும் வேண்டியிருக்கிறது. உத்தரபாகத்தை விவரிக்க இதிஹாஸபுராணங்கள் இரண்டும் வேணடுமோ? ஒன்று போராதா என்னில்: இரண்டிலும் ஒவ்வொரு குறையிருக்கையாலும், ஒன்றிலுள்ள குறை மற்றொன்றிலில்லாமையாலும் இரண்டும வேண்டும். அதாவது:—

"ஸங்கீர்ணாஸ்தாமஸாஶ்சைவ ராஜஸாஸ் ஸாத்விகாஸ் ததா ।
கல்பாஶ்சதுர்விதா: ப்ரோக்தா ப்ரஹ்மணோ திவஸாத்யயே ॥
யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்ரஹ்மணா புரா ।
தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்ம்யம் தத்ஸ்வரூபேண வர்ண்யதே ॥
அக்நே: ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே ।
ராஜஸேஷு ச கல்பேஷு அதிகம் ப்ரஹ்மணோ விது: ॥

ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யா: பித்ரூணுஞ்ச நிக₃த்₃யதே ।
ஸாத்விகேஷ்வத₂ கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதி₄கம் ஹரே: ॥
தேஷ்வேவ யோக₃ஸம்ஸித்₃த₄ா க₃மிஷ்யந்தி பராம க₃திம் ॥''
[மாதஸ்யம்290]

[பிரமனுக்கு ஒவ்வொரு நாள் முடிந்தவுடனும் ஸங்கீர்ணங்கள், தாமஸங்களா, ராஜஸங்கள், ஸாத்விகங்களா என்று நான்குவிதமான கல்ப(கால)ங்கள் சொல்லப்படுகினறன. ஆதிகாலத்தில் எநதக் கல்பத்தில் எந்தப் புராணம் பிரமனால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ, அந்தப்புராணததின்மாஹாத்ம்யம் அநதக் கலபத்தின ஸ்வரூபத்தை யொட்டிச் சொல்லப்படுகிறது. அகனியுடையவும், சிவனுடையவும் பெருமை தாமஸகல்பங்களிலே சொல்லப்பட்டது. ராஜஸகல்பங்களில் பிரமனுடைய பெருமை சொல்லப்பட்டதாக (அறிவாளிகள) அறி கின்றனர்; ஸங்கீர்ண(மிச்ர) கல்பஙகளில் ஸரஸ்வதிக்கும் பித்ருக் களுக்கும பெருமை சொல்லப்படுகிறது. ஸாத்விககல்பஙகளில் பகவான ஹரிககு அதிகமான பெருமை சொல்லப்படுகிறது. அவற்றைப்பற்றிநின்றே யோகிகள் பரமபதமடைகினறனர்.] என்று மாதஸ்யபுராணத்திலும,

''நாத்₃ரியேத புராணுதீ₃ந் ராஜஸாந் தாமஸாம்ஸ்தத₂ா ।
அநீஸாநாம் பரேஸத்வம் வ்ருத₂ா யத்ரோபவர்ண்யதே ॥''

[ராஜஸதாமஸ புராணங்களை ஆதரிக்கக்கூடாது ; ஏனெனில் ; ஈஸ்வரரல்லாத ப்ரஹ்மமருதராதிகளை வீணுக அவற்றில் பரமாத்மா வாகச் சொலலப்படுகிறதனறே] என்று ஸமருதியிலும் சொன்ன படியே புராணஙகளில் பெரும்பகுதி ராஜஸதாமஸஙகளாயிருக்கை யாகிற குறை புராணஙகளுககு உண்டு. இக்குறை இதிஹாஸங் களுக்கு இல்லை. கதைகளையும, (ஸாமாந்ய) த₄ர்மார்த்த₂காம புருஷார்த்தங்களையும் விரிவாகச்சொல்லி, அவற்றினிடையே ஒரு சில இடஙகளிலேயே பரமதத்துவமான பகவத்ஸ்வரூபத்தையும், பரமஹிதமான பக்திப்ரபத்திகளையும், பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையும் தெளிவுபடுத்துகையாலே, பரமதத்வஹித புருஷார்த்தஙகளை ப்ரத₄ாநப்ரமேயமாகக் கொண்டிராமலிருக்கை யாகிற குறை இதிஹாஸங்களுக்கு உணடு. பரமதததவஹித புருஷார்தததஙகளையே ப்ரத₄ாநப்ரமேயமாகக்கொண்ட புராணங் களுக்கு இக்குறையில்லை. ஆகையாலே வேதாந்தார்த்தததை விளக்க இரண்டும வேணடும். இப்படி இரண்டும் வேண்டுமாயினும் இவ்

விரண்டினுள்ளும், பரிக்3ரஹாதிஶயம் (சாஸ்திரங்களாலும் சான்ரோர்களாலும் விசேஷமாகக் கொண்டாடப்படுகை), நடுநிலைமை, இயற்றியவர்கள் பரமாப்தர்களாயிருக்கை முதலான பல காரணங்களாலே இதிஹாஸங்கள் புராணங்களைக் காட்டிலும் ப்ரப3லமாகவுமிருக்கின்றன. இவ்வர்த்தங்களையே "வேதார்த்தமறுதியிடுவது ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே, ஸ்ம்ருதியாலே பூர்வப4ாக3த்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது; மற்றையிரண்டாலும் உத்தரபாகத்தில் அர்த்தம அறுதியிடக்கடவது; இவையிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு இதிஹாஸம் ப்ரப3லம். அத்தாலே அது முற்பட்டது" என்று ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் தொடக்கத்தில் பிள்ளைலோகாசார்யரும், அதன் வியாக்கியானத்தில் மணவாளமாமுனிகளும் தெளிவாக அருளிச்செய்தனர்.

வேதத்தின் பூர்வபாகத்தை விவரிக்கவந்த ஸ்ம்ருதிகளில் பெரும்பாலும் பகவதாராதனமான கர்மங்களைப் பற்றியே பேசியிருந்தாலும், ஆராதிக்கப்படும் பகவத்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியும் ஆங்காங்கு பேசியிருக்கிறதாகையாலே, பகவத் பரத்வத்தை நிலைநாட்டவந்த விஷ்ணுசித்தவிஜயமெனனும் இந்நூலில் இவ்வத்தியாயத்தின் முதல் பாதத்தில் ஸ்ம்ருதிகளின நிர்ணயம் விவரிக்கபபடுகிறது. மேல் பாதங்களில், உத்தரபாகத்தை விவரிக்கும் இதிஹாஸ புராணங்களுக்குள் ப்ரப3லமான இதிஹாஸங்களின நிர்ணயம் காட்டப்படும். அவ்விதிஹாஸங்களுள் ஶ்ரேஷ்ட2மான ஸ்ரீராமாயணத்தின் நிர்ணயம இரண்டாம்பாதத்திலும், மற்ற இதிஹாஸமான மஹாபாரதத்தின நிர்ணயம் மூன்றும்பாதத்திலும மஹாப4ாரத ஶேஷமான ஹரிவமசத்தின் நிர்ணயம் கடைசிபாதத்திலும் காட்டப்படும், மூன்றுமத்தியாயத்தின் நான்கு பாதங்களிலும் இதிஹாஸங்களுக்கு அடுத்தபடி ப்ரமாணமான புராணங்களின நிர்ணயம் காட்டப்படும். அவற்றிற்குள்ளும்,

"வைஷ்ணவம் நாரதீயஞ்ச தத2ா ப4ாக3வதம் ஶுப4ம்|
கா3ருட3ஞ்ச தத2ா பாத்3மம் வாராஹம் ஶுப4த3ர்ஶநே|
ஸாத்விகாநி புராணாநி விஜ்ஞேயாநி ஶுப4ாநி வை||"
[பாத்ம-உத்தர 263-83]

[(1) வைஷ்ணவம், (2) நாரதீயம், (3) பாகவதம் (4) காருடம் (5) பாத்மம (6) வாராஹம் என்னும் ஆறு அழகிய புராணங்களும ஸாத்விக புராணங்களாகையாலே மோக்ஷமளிப்பவை.] முதலான ப்ரமாணங்களிற் சொல்லியபடியே ஸத்வகு3ணப்ரத4ானங்களாகையாலே முழுவதும் ஆதரிக்கத்தக்க ஆறு புராணங்களின் நிர்ணயம் முதற்பாதத்திலும்,

"ப்₃ரஹ்மாண்ட₃ம் ப்₃ரஹ்மவைவர்த்தம் மார்க்கண்டேயம் ததை₂வ ச|
ப₄விஷ்யம் வாமநம் பா₃ராஹ்மம் ராஜஸாநி நிபோ₃த₄ மே||"
[பாத்ம-உத்தர 263-84]

[(1) ப்ரஹ்மாண்டம் (2) ப்ரஹ்மவைவர்த்தம் (3) மார்க்கண்டே₃யம (4) பவிஷ்யம் (5) வாமனம (6) பா₃ராஹ்மம என்னும ஆறு புராணங்களும ராஜஸங்களென்று அறிவாயாக] முதலான ப்ரமாணங்களிற் சொல்லியபடியே ரஜோகுணப்ரத₄ானமான ஆறு புராணங்களின நிர்ணயம் இரண்டாம் பாதத்திலும,

"மாத்ஸ்யம் கௌர்மம் தத₂ா லைங்க₃ம் சைவம் ஸ்காந்த₃ம் ததை₂வ ச|
ஆக்₃நேயஞ்ச ஷடே₃தாநி தாமஸாநி நிபோ₃த₄ மே||"
[பாத்ம-உத்தர 263-81]

[(1)மாத்யஸ்யம் (2)கௌாமம் (3) லைங்கம் (4) சைவம் (5) ஸ்காந்த₃ம் (6) ஆக்₃நேயம் என்னும் ஆறு புராணங்களையும் தாமஸ புரணங்களாக அறிவாயாக] முதலான பரமாணங்களிற் சொல்லியபடியே தமோகு₃ணப்ரத₄ாநமான தாமஸபுராணங்களின நிர்ணயம் மூனறும் பாதத்திலும காட்டப்படும.

"ஸாத்விகா மோக்ஷத₃ா: ப்ரோக்தா ராஜஸா: ஸ்வர்க்₃க₃தா: ஶுப₄ா:|
ததை₂வ தாமஸா தே₃வி நிரயப்ராப்திஹேதவ: ||"
[பாத்ம-உத்தர 263-85]

[ஸாத்விக புராணங்கள மோக்ஷத்தையும், ராஜஸ புராணங்கள ஸ்வர்க்கத்தையும், தாமஸ புராணங்கள் நரகத்தையும அளிக்கும்.] என்று இம்மூவகைப் புராணஙகளின பலமும் சொலலபபட்டது. ருத்₃ராதி₃பகதர்கள் அந்தந்த தெய்வங்களிடமே ஈடுபடுவதற்காக அநதந்த தேவாந்தரஙகளுககுப் பெரும்பாலும் பரத்வஞ் சொல்லிய போதிலும், இந்த ராஜஸ தாமஸ புராணஙகளிலும, உண்மையை அடியோடு மறைக்கமுடியாமல், ஆங்காங்கு நாராயணபரத்வமே கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனனும் பரமார்த்தம் இவ்விருபாதங்களிலும் விளககப்படும. இப்படிப் பதினெட்டு மஹாபுராணங்களின் நிர்ணயததையும் முதல மூன்று பாதங்களிலும் காட்டியபின்பு, பரிக்₃ரஹாதிஶயமினமை முதலானவற்றாலே மஹாபுராணங்களைக் காட்டிலும் துர்ப்ப₃லமான உபபுராணங்களின் நிர்ணயம் நாலாவது (கடைசிப்) பாதத்தில காட்டப்படும்.

இப்படி மூன்று அத்தியாயங்களாலே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணநிர்ணயங்களைக் காட்டியபின்பு. வைதிகநிர்ணயமாகிற

நாலாவது அத்தியாயம் எதற்கெனில்: "ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதி: ஸதா₃சார:" [யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி 1-7] முதலான ப்ரமாணங்களில், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கு அடுத்தபடியாக அந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளை அறிந்த நல்லோர்களின அனுஷ்டானமும் ப்ரமாணமாக எடுக்கப்படுகிறது. அந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளும், "ப்₃ரஹ்மவாதி₃நோ வத₃ந்தி" முதலான விடங்களில் தத்வதர்ஶிகளின் வாக்கைத் தாம் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு ஸம்வாத ப்ரமாணமாக எடுக்கின்றன. மேலும், கலியின் கோலாஹலத்தாலே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் பல இடைச்செருகல் எறிதல்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உபனிஷத்துக்களிலேயே பல மாறுபாடுகள் விளைக்கப்பட்டிருப்பதையும், எவரும் தொட்டறியாத பல உபனிஷத்துக்கள் ஐந்நூறு வருடங்கட்குள் கற்பிக்கப் பட்டிருப்பதையும் காண்கிறோம். இவற்றில் எது உண்மை எது பொய் என்று வைதி₃கர்களான பண்டைச் சான்றோர்களின வாக்கைக்கொண்டே நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிவபரத்துவத்தைக் காட்டும் அடிமுடிதேடியகதை முதலானவை பண்டைச் சான்றோர்கள் பலரால் ஆதரிக்கப்படவில்லையெனபதைக்கொண்டே அவை பொய்யானவை என்று அறுதியிடவேண்டியுள்ளது. இதற்காகவே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ நிர்ணயங்களுக்குப் பின் கடைசியான நாலாவது அத்தியாயத்தில் வைதிகநிர்ணயம வெளியிடப்படும்.

இவ்வைதிகர்களில் தலைசிறந்தவர்களாய், பரதத்வபரமஹித பரமபுருஷார்த்தங்களை உள்ளபடி ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களான ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களுமடங்கிய விசிஷ்டாத்வைதிகளின நிர்ணயம் முதற்பாதத்திலும், இவர்களுக்கு மிக நெருங்கிய த்வைதிகளின் நிர்ணயம் இரண்டாம பாதத்திலும், ஆராய்ச்சியின்மையாலே பல அபார்த்தங்களைச் சொன்னபோதிலும், தம் காலத்தில் மறுக்கவொண்ணுதபடி ஸுப்ரஸித்தமாயிருந்த நாராயணபரத்வத்தைத் தம் நூல்களில் கல்வெட்டாகப் பொறித்துவைத்திருக்கும் ஆதிசங்கரர் முதலான ப்ராசீநாத்வைதாசார்யர்களின் நிர்ணயம் மூன்றும் பாதத்திலும், இப்படி மத ப்ரவர்த்தகர்களாயிராதபோதிலும், அந்தந்தக் காலத்திலுள்ள சான்றோர்களின் கருத்தைக் காட்டும் காவியங்களை எழுதிவைத்துள்ள கவிகளின் நிர்ணயம் கடைசியான நாலாம் பாதத்திலும் காட்டப்பெற்று உத்தரமீமாம்ஸா ஶாஸ்திரத்தைப்போலே நாலு அத்தியாயமும், பதினாறு பாதங்களும் கொண்ட இந்நூல் இனிது நிறைவுபெறும். தன்பெருமையைப் பேசவென்றே ஏற்பட்ட இந்நூலை ஸத்யஸங்கல்பனான பரமபுருஷன் குறைவறத் தலைக்கட்டிவைப்பானாக. இனி, இவ்விரண்டாமத்தியாயத்தின் முதற்பாதத்தில் ஸ்ம்ருதிகளின் நிர்ணயத்தைக் காட்டுவோம்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ம்ருதிவிசாரம்

மந்வாதி₃ஸ்ம்ருதிகள் என்றும், ஶ்ரௌத ஸூத்ரங்கள் என்றும், த₄ர்மஸூத்ரங்கள் என்றும, க₃ருஹ்யஸூத்ரங்கள் என்றும், பரமைகாந்திகளின த₄ர்மங்களை விவரிக்கும் பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரங்கள என்றும் ஸ்மருதிகள் பல வகைப்படும. இவற்றில பரம்பொருளைப்பற்றிய நிர்ணயம் முதலிற்சொன்ன மநவாதி₃ஸ்ம்ருதிகளிலும், கடைசியிற் சொன்ன பரமத₄ர்மஶாஸ்திரங்களிலுமே விஶேஷமாகக் காணப்படுகிறது. இவவிரண்டினிடையேயும ஸாமாந்ய த₁ாமங்களைப் பரகக்பேசும் மநவாதி₃ஸ்ம்ருதிகளே நெடுநகாலமாகப் பல ஸ்ம்ருதி புராணங்களிலும, பறபல மதத்தைச் சேர்ந்த பணடைச் சானறோர்கள் பலராலும எடுததுக கையாளபபட்டிருக்கிறபடியால அவற்றுக்குப் பரிக்₃ரஹாதிஶயம் உண்டு. பரமைகாந்திகளின விஶேஷத₁ர்மங்களை விளக்கும் பரமத₄ர்மஶாஸ்திரங்களுக்கு அத்தகைய பரிக₃ரஹாதிஶயம் இலலாவிடிலும பூர்வாசார்யர்களாலும, த₄ர்மஶாஸ்திரவிசாரத்தைச் செய்யும நிப₃ந்த₄காரர்களாலும் அவை எடுக்கபபட்டிருக்கையாலே அவற்றுக்கும ப்ராமாணயமுணடு. ஆகையால் மந்வாதி ஸ்மருதிநிர்ணயத்துககுப் பின அவைறறிலுளள விஶேஷதர்மஙகளும இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படும. முதலில பரிக₃ரஹாதிஶயததையுடைய மந்வாதிஸ்மருதிகளைக கொணடு பரததவநிஷ்கர்ஷததைச் செய்யக் கடவோம். அநத ஸ்மருதிகள்தான யாவை? என்னும கேளவி முதலில் எழுகின்றது. யாஜ்ஞவலக்ய ஸ்மருதியின தொடக்கததில் (1-4, 5)

"மந்வத்ரி விஷ்ணு ஹாரீத யாஜ்ஞவல்க்யோஶநாங்கி₃ரா: |
யமாபஸ்தம்ப₃ஸம்வர்த்தா: காத்யாயநப்₃ருஹஸ்பதீ ||
பராஶரவ்யாஸ ஶங்க₂லிகி₂தா த₃க்ஷகௌ₃தமௌ |
ஶாதாதபோ வஸிஷ்ட₂ஶ்ச த₄ர்மஶாஸ்த்ரப்ரயோஜகா: ||"

[(1) மனு (2) அத்ரி (3) விஷ்ணு (4) ஹாரீதர் (5) யாஜ்ஞவல்க்யர் (6) உஶநா (7) அங்கி₃ரா (8) யமர் (9) ஆபஸ்தமபர் (10) ஸமவர்த்தர் (11) காத்யாயனா (12) ப்₃ருஹஸ்பதி (13) பராஶரர் (14) வ்யாஸர் (15) ஶங்க₂ர் (16) லிகி₂தர் (17) த₃க்ஷர் (18) கௌ₃தமர் (19) ஶாதாதபா (20) வஸிஷ்டர் என்னும இருபது பேர் த₄ாமஶாஸ்திரம் எழுதியவர்கள.] என்று பெயரிட்டு இருபது ஸ்ம்ருதிகள எடுக்கப்பட்டன. அபரார்க்கர் எனனும

நிப₃ந்த₄காரர் எடுத்த கௌ₃தமஸூத்ரத்திலும், வீரமித்ரோத₃யம் என்னும் நிப₃ந்த₄க்ரந்தத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஶங்க₂லிகி₂தஸூத்ரத்திலும், பராஶரஸ்ம்ருதியிலும் (1-1-13, 14, 15) இந்த ஸ்ம்ருதிகளில் பெரும்பான்மையானவை எடுக்கப்பட்டன. காருடபுராணத்தில் (93-4, 5, 6 ஜீவாநந்தர்பதிப்பு 223-ம் பக்கம்,)

"வக்தாரோ த₄ர்மஶாஸ்த்ராணும் மநுர் விஷ்ணுர்
யமோऽங்கி₃ரா: ।
வஸிஷ்ட₂த₃க்ஷஸம்வர்த்த ஶாதாதப பராஶரா: ।
ஆபஸ்தமபே₃ாஶநோவ்யாஸா: காத்யாயநப்₃ருஹஸ்பதீ ॥
கௌ₃தம: ஶங்க₂லிகி₂தௌ ஹாரீதோத்ரிரஹம் தத₂ா ।
ஏதே விஷ்ணும் ஸமாராத்₄ய ஜாதா த₄ர்மோபதே₃ஶகா: ॥"

என்று இந்த ஸ்ம்ருதிகர்த்தாக்களின் பெயர்கள் எடுக்கப்பட்டு, இவர்கள் *பரமபுருஷனை விஷ்ணுவை ஆராதித்தமையாலேயே த₄ர்மஶாஸ்திரம செய்ய வல்லவரானார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இந்த ஸ்ம்ருதிகள் அனைத்திலும் பரம்பொருளைப்பற்றிய பேச்சில்லை; சிலவற்றிலேயே பரதத்வநிஷ்கர்ஷமுள்ளது. இதற்குக் காரணம் புராணங்களிற்போலே ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸாத்விகராஜஸ தாமஸப் பிரிவுகள் இருக்கையே என்று பாத்மபுராணத்தில் விளக்கப்பட்டது. அப்புராணத்தில் (பூனு ஆநந்தா₃ஶ்ரமப்பதிப்பில் உத்தரகண்டம் 263 ம் அத்தியாயத்தில்) ஓர் அழகான விருத்தாந்தம் விவரிக்கப் படுகிறது:— பார்வதீ தேவியானவள். சிவப்பிரானைப்பார்த்து, "பாஷண்டர்களோடு பேசவே கூடாதென்று நீர் சொன்னீர்; அப்பாஷண்டர்களின் லக்ஷணம் என்ன" என்று கேட்டாள்; "நாராயணனைக்காட்டிலும் வேறான் ஒரு தேவனைப் பரமாத்மாவாக யார் கூறுகிறார்களோ, அவனோடு ஸமமாக ப்₃ரஹ்மருத்ராதி₃ தேவதைகளை யார் சொல்லுகிறார்களோ, கபாலம், ப₄ஸ்மம (சாம்பல்), எலும்பு முதலான அவைதிகமான அடையாளங்களை யார் தரிக்கிறார்களோ, ஸந்யாஸாஶ்ரமத்துக்குத்தகுதியில்லாமலே சடை மரவுரிகளை யார் தரிக்கிறார்களோ. அவைதிகமான பல செயல்களை யார் செய்கிறார்களோ அவர்கள் பாஷண்டிகள்" என்று தொடங்கி விரிவாகப் பாஷண்டிகளின் அடையாளங்களைச் சொன்னார் சிவன். இதைக்கேட்ட பார்வதி, "இதுவே பாஷண்டிகளின் லக்ஷணமாகில், 'நீர் ஏன் கபாலம்; பஸ்மம, எலும்பு முதலான அந்த வேதநிந்திதமான அடையாளங்களை தரிக்கிறீர்' என்று கேட்டாள்; இப்படிக்

கேட்கப்பட்ட முக்கட்பிரான் ஒருவருமில்லாத இடத்திற்குப் பார்வதியை அழைத்துச்சென்று, 'நீ இதை எவரிடமும் சொல்லாதே' என்று ஆணையிட்டு "முற்காலத்தில் நமுசி முதலான அஸுரர்கள் வேததர்ம நிஷ்டர்களாய்; விஷ்ணு பக்தர்களாயிருந்தமையாலே வெல்லவரிய ப$_3$ல வீர்யங்களை உடையவர்களாயிருந்தனர். அவர்களால் அடக்கப்பெற்ற தேவர்கள் பரமபுருஷனை விஷ்ணுவிடம் முறையிட்டனர். விஷ்ணுவானவர் என்னைப் பார்த்து, 'தேவத்வேஷிகளான இவ்வஸுரர் அவைதிகர்களாய், எனனிடம் பக்தியற்றவர்களாகி பலங்குறைந்தவர்களாவதற்காக நீ நேரேயும், பல அந்தணர்களை ஆவேசித்து நின்றும், பல பாஷண்ட ஶாஸ்திரங்களையும், தாமஸபுராணங்களையும் செய்து, அவற்றில கபால ப$_4$ஸ்மாஸ்தி$_2$த$_4$ாரணம முதலான பாஷண்ட$_3$த$_4$ர்மங்களை அவர்களுக்கு உபதேசிப்பாயாக' என்று நியமிக்க, 'இதனால் எனக்குப் பெரும பாவம் வந்துசேருமே' என்று நான் நடுங்க, 'தேவதைகளின் நலத்துக்கும, பாவிகளான அஸுரர்கள் அழிவதற்கும நீ இப்படிச் செய்தே தீரவேண்டும. ஆயினும், இதற்கு ப்ராயச்சித்தமாக என்னை நெஞ்சில தியானித்து, எனனுடைய தாரக மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டேயிருந்தால உன்னிடம் பாபம ஒட்டாது' என்று நியமித்தார் நானும அப்படியே செய்தேன" என்று கூறினார் சிவன் இதை கேட்ட பார்வதீதேவியால்,

"தாமஸாநி ச ஶாஸ்த்ராணி ஸமாசக்ஷ்வ மமாநக$_4$ |
ஸம்பரோக்தாநி ச யைர் விப்ரைர் ப$_4$க$_3$வத்$_3$ப$_4$க்திவர்ஜிதை: ||
தேஷாம நாமாநி க்ரமஶ. ஸமாசக்ஷ்வ ஸுரேஶ்வர ||"

[குற்றமற்ற தேவா தலைவனே! பகவத்பக்தியற்ற அந்தணர்களாலே சொல்லப்பெற்ற தாமஸ ஶாஸ்திரங்களை வரிசையாய்ப் பெயரிட்டு எனக்குச் சொல்லுவீராக.] என்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட முக்கட்பிரான்,

"ஶ்ருணு தே$_3$வி ப்ரவக்ஷ்யாமி தாமஸாநி யதா$_2$க்ரமம் |
யேஷாம் ஸ்மரணமாத்ரேண பாதித்யம ஜ்ஞாநிநாமபி ||
ப்ரத$_2$மம ஹி மயா சோக்தம் ஶைவம் பாஶுபதாதி$_3$கம் |
மச்ச$_2$க்த்யாவேஶிதைர் விப்ரை: ப்ரோக்தாநி ச தத: ஶ்ருணு||
கணாதே$_3$ந ச ஸம்ப்ரோக்தம் ஶாஸ்த்ரம வைஶேஷிகம் மஹத் |
கௌ$_3$தமேந தத$_2$ா ந்யாயம ஸாங்க்$_2$யம து கபிலேந வை ||

தி₄ஷணேந தத₂ா ப்ரோக்தம் சார்வாகமதிக₃ர்ஹிதம்।
தைத்₃யாநாம் நாஶநார்த்த₂ாய விஷ்ணுநா பு₃த்₃த₄ரூபிணா ॥
பௌ₃த்₃த₄ ஶாஸ்த்ரமஸத் ப்ரோக்தம் நக்₃நநீலபடாதி₃கம்।
மாயாவாத₃மஸச்ச₂ாஸ்த்ரம் ப்ரச்ச₂ந்நம் பௌ₃த்₃த₄முச்யதே ॥
மயைவ கதி₂தம் தே₃வி கலௌ ப்₃ராஹ்மணரூபிணா।
அபார்த்த₂ம் ஶ்ருதிவாக்யாநாம் த₃ர்ஶயல் லோகக₃ர்ஹிதம் ॥
கர்மஸ்வரூபத்யாஜ்யத்வமத்ர வை ப்ரதிபாத்₃யதே।
ஸர்வகர்மபரிப்₄ரஷ்டம் வைத₄ர்ம்யத்வம் தது₃ச்யதே ॥
பரேஶஜீவயோரைக்யம் மயா து ப்ரதிபாத்₃யதே।
ப்₃ரஹ்மணோऽபி ஸ்வயம் ரூபம் நிர்கு₃ணம் வக்ஷ்யதே மயா ॥
ஸர்வஸ்ய ஜக₃தோऽப்யத்ர மோஹநார்த்த₂ம் கலௌ யுகே₃।
வேதா₃ர்த்த₂வந்மஹாஶாஸ்த்ரம் மாயயா யத₃வைதி₃கம் ॥
மயைவ ரக்ஷ்யதே தே₃வி ஜக₃தாம் நாஶகாரணாத்।
த்₃விஜந்மநா ஜைமிநிநா பூர்வம் வேத₃மபார்த்த₂கம் ॥
நிரீஶ்வரேண வாதே₃ந க்ருதம் ஶாஸ்த்ரம் மஹத்தரம।

[தேவியே! தாமஸஶாஸ்திரங்களை முறைப்படி சொல்லுகிறேன் கேளாய்! இந்தத் தாமஸஶாஸ்திரங்களை (ஆநுகூல்யபு₃த்தி₄யோடு) நினைத்தால்கூட அறிவாளிகளுக்கும் பதிதத்தன்மை ஏற்படும். முதன் முதலில் பாசுபதம் முதலான சைவாகமங்கள் என்னால் நேரே சொல்லப்பட்டன. என் சக்தியால் ஆவேஶிக்கப்பட்ட அந்தணர்களாலே உபதேசிக்கப்பட்ட தாமஸ சாஸ்திரங்களை அடுத்தபடி கூறுகிறேன் கேளாய்! வைஶேஷிகம் என்னும் பெரிய ஶாஸ்திரம கணாத₃ராலே கூறப்பட்டது; கௌதமராலே ந்யாயஶாஸ்திரம கூறப்பட்டது (இவ்விரண்டும் பரமாணுவை ஜகத்காரணமாகச் சொல்கின்றவை.) கபிலரால் (மூலப்ரக்ருதியை ஜகத்காரணமாகச் சொல்லும்) ஸாங்க்₂யஶாஸ்திரம் செய்யப்பட்டது. தேவகுருவான ப்ருஹஸ்பதியால் மிகத்தாழ்ந்ததான சார்வாக ஶாஸ்திரம் இயற்றப் பட்டது. திரிபுராசுரர்களை அழிப்பதற்காக புத்தாவதாரம் எடுத்த விஷ்ணுவாலே நக்₃னம் நீலபடம முதலான பிரிவுகளையுடைய பௌத்தம் என்னும் தீய சாஸ்திரம் உபதேசிக்கப்பட்டது. மாயா வாதம் என்னும் தீய ஶாஸ்திரம மறைந்துநிற்கும் பௌ₃த்₃த₄மதம் எனப்படுகிறது. கலியுகத்தில் அந்தணவுருக்கொண்ட என்னாலேயே அது சொல்லப்பட்டது. வேதவாக்யங்களுக்கு அனைவரும் இகழத் தக்க அவப்பொருள்களை அந்த மாயாவாதம் காட்டும். 'அந்த

மதத்தில் கர்மதத்திற்கு ஸ்வரூபத்யாகமே சொல்லப்படும். அதில், எல்லாக் கர்மங்களினின்றும் நீங்கிய ஸந்யாஸாஶ்ரமம் சொல்லப் படும். அதில் ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் என்னால் ஸ்வ ரூபைக்யம் கூறப்படுகிறது. ப்ரஹ்மத்திற்கு நிர்க்குணஸ்வரூபமும் என்னால் சொல்லப்படுகிறது கலியுகத்தில் தீயவர்கள் அனைவரும் மயங்குவதற்காக அவைதிகமான இந்தப் பெரிய ஶாஸ்திரம் வேதார்த்தம் போலே என்னால் வஞ்சனையால் அவர்களை அழிப்ப தற்காக ரக்ஷிக்கப்படப்போகிறது. ஜைமிநியென்னும் அந்தணராலே வேதத்தின் பூர்வபாகமாகிற பெரிய சாஸ்திரம் நிரீஶ்வரவாதம் செய்யப்பெற்று அவப்பொருளுடையதாகச் செய்யப்பட்டது.] என்று தொடங்கிப் பாவிகளை அழிப்பதற்காக சைவாகமம் மாயாவாத ஶாஸ்திரம் முதலான அஸச்சாஸ்திரங்களைத்தான் நேரேயும், பல அந்தணர்களின் உட்புகுந்தும் இயற்றியிருப்பதை ரஹஸ்யமாகப் பார்வதிக்குச் சொல்லி, * பதினெட்டு மஹாபுராணங்களில் ஸாத்விக ராஜஸதாமஸப்பிரிவைச் சொல்லி

"வாஸிஷ்டஞ்சைவ ஹாரீதம் வ்யாஸம் பாராஶரம் ததா ।
பாரத்வாஜம் காஶ்யபம் ச ஸாத்விகா முக்திதா: ஶுபா: ॥
யாஜ்ஞவல்க்யம் ததாऽऽத்ரேயம் தைத்திரம் தாக்ஷமேவ ச ।
காத்யாயநம் வைஷ்ணவம் ச ராஜஸா: ஸ்வர்க்கதா: ஶுபா:॥
கௌதமம் பார்ஹஸ்பத்யஞ்ச ஸாமவர்த்தம் ச யமம் ஸ்ம்ருதம் ।
ஶங்கம் சௌஶநஸம்தேவி தாமஸா நிரயப்ரதா: ॥
கிமத்ர பஹுநோக்தேந புராணேஷு ஸ்ம்ருதிஷ்வபி ।
தாமஸா நரகாயைவ வர்ஜயேத் தாந விசக்ஷண: ॥

[(1) வாஸிஷ்டம், (2) ஹாரீதம், (3) வ்யாஸம், (4) பாராஶரம் (5) பாரத்வாஜம், (6) காஶ்யபம் என்னும் ஆறு ஸ்ம்ருதிகளும் ஸத்வகுணப்ரதானரால் இயற்றப்பெற்றவை; (அதனாலேயே) சுபமானவையாய், பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு முக்தியளிப்பவையா யிருப்பவை. (1) யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி (2) அத்ரிஸ்ம்ருதி (3) தைத்திரஸ்ம்ருதி (4) தக்ஷஸ்ம்ருதி (5) காத்யாயனஸ்ம்ருதி (6) விஷ்ணுஸ்ம்ருதி என்னும் ஆறும் ரஜோகுணப்ரதானரால் இயற்றப் பெற்றவையாகையாலே பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு ஸ்வர்க்கமளிப

---

* புராணங்களில் ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸங்கள் எவை என்பதைக் காட்டும் ஶ்லோகங்கள் அவதாரிகையில் எடுக்கப்பட்டன.

பவையாயிருப்பவை. (1) கௌதமஸ்ம்ருதி (2) ப்ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதி (3) ஸம்வர்த்தஸ்ம்ருதி (4) யமஸ்ம்ருதி (5) ஶங்கஸ்ம்ருதி (6) ஔஶநஸஸ்ம்ருதி என்னும் ஆறும தமோகுணப்ரதாநர்களால் இயற்றப்பெற்றவையாகையாலே பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு நரகத்தை அளிப்பவையாயிருப்பவை பல சொல்லி என? புராணங்களிலும், ஸ்ம்ருதிகளிலும் தாமஸங்கள் தம்மைப் பின்பற்றுவார்க்கு நரகத்தையே அளிக்குமாகையால், அறிவாளியாயிருப்பவன் அவற்றை விலக்கவேண்டும்.] என்று ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸாத்விக ராஜஸதாமஸப்பிரிவைச் சொல்லி, தாமஸஸ்ம்ருதிகளும் அடியோடு விலக்கத்தக்கவை என்று உத்கோஷித்தார்.

யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதியில் எடுக்கப்பட்ட இருபது ஸ்ம்ருதிகளும், "மன்மதநாததத்தர் (ஶாஸ்திரி) M. A." என்பவரால் இந்த நூற்றண்டின தொடக்கத்தில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்போடு கல்கத்தாவில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பான்மையான ஸ்ம்ருதிகள் பம்பாய் வெங்கடேஶ்வர ஸ்டீம் பிரஸ்ஸிலும், பூநா ஆநந்தாஶ்ரமத்தில், ஸ்ம்ருதிஸமுச்சயம்" என்னும் பெயரிலும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. மாக்ஸ் முல்லர் என்னும் ஐரோப்பியர் இந்த ஸ்ம்ருதிகளில் பலவற்றை "The Sacred books of the east" என்னும் வரிசையில், ஜூலியஸ் ஜாலி, ஜார்ஜ் பூலர் முதலான ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் பலரைக்கொண்டு சென்ற நூற்றண்டின் இறுதியில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ந்து வெளியிட்டிருக்கிறார். நிற்க, ஸௌத்ரஶைலியில் அமைந்த ஶங்கலிகித ஸ்ம்ருதியொன்று இருந்ததாகப் பழைய நிபந்தநூல்களிலிருந்து தெரிகிறது. இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஶ்லோகரூபமான ஶங்கலிகிதஸ்ம்ருதிகள் அதிலும் வேறுபட்டவையென்று அறியத்தக்கது. ஶ்லோகரூபமான ஶங்கஸ்ம்ருதியில் வேதவிருத்தமான பகுதிகள் யாதொன்றும் இல்லாமையாலும், வேதத்தோடு அது மிகவும் ஒத்திருக்கையாலும், கீழே எடுத்த பாத்மபுராணஶ்லோகத்தில் தாமஸம் என்று கழிக்கப்பட்டது ஸௌத்ரஶைலியில் அமைந்திருந்த ஶங்கஸ்ம்ருதியே என்று அறியத்தக்கது. இவ்வண்ணமே ப்ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதியும் ஸௌத்ரசைலியில் ஒன்று அமைந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. அதுவே சார்வகமதத்தை உபதேசிப்பது; "அத லோகயதம், ப்ருதிவ்யாபஸ் தேஜோவாயுரிதி தத்த்வாநி, தேப்யஶ் சைதந்யம் கிண்வாதிப்யோ மதஶக்திவத்" [இனி, லோகயாத மதம் விவரிக்கப்படுகிறது. பூமி, ஜலம், அக்னி, வாயு என்று

நாலு பொருளகளே உள்ளன. கள் முதலான திரவியங்களில் மத₃ சக்தி உண்டாவதுபோலே இநத நாலு பூதங்களுடைய சேர்த்தியிலே அறிவு எனறு ஒரு தனமை பிறக்கிது.] எனறு தொடங்குவதாக ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு முதலான ப்ராசீனநூல்களிலே எடுக்கப்பட்ட அந்த நாஸ்திகநூலே பாத்மபுராணத்தில தாமஸமாகக் கழிக்கப்படடதென்று உணரத்தககது. மந்மதநாததத்தர் முதலானோரால் அச்சிடபபெற்ற இருபது ஸ்ம்ருதிகளில் சேர்ந்த ஶ்லோகரூபமான ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்மருதியும, பல பூர்வாசார்யர்களாலும, ப்ராசீநநிப₃ந்த₄கார்களாலும கையாளப்பட்டதும, இப்போது லுப்தமாயிருபபதும'பரோடா ஓரியண்டல் இன்ஸ்டிடயூட்' எனனும ஸதாபனத்தால காசி ஹிந்து ஸாவகலாசாலைப்பேராசிரியர் ஸ்ரீ. K. V. ரங்கசாமி அயயங்காரைக்கொண்டு புநருத்₃த₄ாரணம செயயப்பெற்று (GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES. VOLUME LXXXV) பதிப்பிக்கபபெற்றிருப்பதுமான ஶ்லோகரூபமான ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்மருதியும் வேதததையொட்டியிருககையாலே கைக்கொளளத்தக்கவையே. மற்றும பாத்மபுராணத்தில தாமஸமென்று கழிககப்பட்ட கௌதம ஸமவாதத யம ஔஶநஸஸ்ம்ருதிகள பரதததுவததைப பறறிப் பேசாமலே செல்கினறனவாகையாலே தாமஸமெனறு கழிக்கப்பெற்றனவென்று கொளளத்தக்கது.

இங்கு, ஓர் ஐயம் எழக்கூடும். ஶ்ருதிஸ்மருதீதிஹாஸபுராணஙகள எனறு, முன எடுககப்பட்ட ஸம்ருதிவசனத்தைப் பின எடுக்கப்பட்ட புராணவசனத்தைக்கொண்டு தளளுவது தகுமோ எனில: இதிஹாஸபுராணங்களைக்காட்டிலும ப்ரப₃லம எனனும காரணத்தாலே ஸமருதியானது முதலில எடுககப்படவில்லையாகையாலும், ஶ்ருதியின் பூாவப₄ாக₃ விவரணமாகையாலே ஶ்ருதிக்கடுததபடி ஸமருதியும், உத்தரப₄ாக₃ விவரணமாகையாலேயே ஸ்மருதிக்கடுததபடி இதிஹாஸபுராணங்களும எடுக்கப்பட்டனவாகையாலும் இதிஹாஸ புராணவாககியங்களைக்கொண்டு ஸ்மருதிவாக்யங்களைக் கழிக்கத தட்டிலலை. உண்மையை ஆராயப்புகில, ஶ்ருதிவிருத்தமாயிருக்கையாலேயே ப்₃ருஹஸபதிஸூத்ரம முதலான ஸ்மருதிகள கைவிடப் படுகின்றன எனறும, ஶ்ருதியை ஒட்டியிருக்கையாலே பாத்மம முதலான ஸாத்விகபுராணங்களும், இதிஹாஸங்களும கைக்கொள்ளப்படுகின்றன என்றும் விளங்கும். ஆகையாலே, பாத்மபுராணவசனத்தைகொண்டு சில ஸம்ருதிகளைத் தாமஸமென்று கழித்ததில் எக்குறையுமிலலை.

இனி, இப்போது அச்சிடப்பெற்றிருப்பவையாக முன் எடுத்த இருபது ஸ்ம்ருதிகளில் மநுஸ்ம்ருதி, ஹாரீதஸ்ம்ருதி, விஷ்ணு ஸ்ம்ருதி, ஶங்க₂ஸ்ம்ருதி, ஶாதாதபஸ்ம்ருதி, வஸிஷ்டஸ்மருதி, அத்ரி ஸ்ம்ருதி என்னும் இவற்றிலும், புநருத்₃த₄ாரணம் செய்யப்பெற்ற ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்மருதியிலுமே கர்மாராத்₄யனை பரம்பொருளைப் பற்றி விசேஷமாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறதாகையாலே, அவற்றைக் கொண்டும், ப்ராசீனர்களால் கையாளப்பட்ட யோக₃யாஜ்ஞ வல்க்யம முதலான மற்ற சில ஸ்ம்ருதிகளைக்கொண்டும் பரம்பொருள் எந்த தேவதை என்பதைக் காட்டிவிட்டு, வ்ருத்₃த₄ஹாரீத ஸ்ம்ருதி முதலான பரமத₄ர்மஶாஸ்திரங்களின்மூலம் பரதேவதாநிஷ்கர்ஷமும், விஶிஷ்ட பரமைகாந்திகளின் ஆசாரநிர்ணயத்தையும் செய்வோம் இப்பாதத்தில்.

இந்த ஸ்ம்ருதிகள் எல்லாவற்றிலும் பல காரணங்களால் மநு ஸ்ம்ருதியே மிகச்சிறந்ததாகப் பல்லாயிரம் வருடங்களாகப் பல சான்றோர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. "யத்₃வை கிஞ்ச மநுர வத₃த் தத்₃பே₄ஷஜம்" [யஜு-அஷ்ட 3.2-11] [மனு சொன்னது அனைத்தும் மருந்தாகும்] என்று மனுவினுடைய வார்த்தை ஸம்ஸார நோயால் அவதிப்படுகின்றவர்கள் அனைவருக்கும் மருந்தென்று வேதத்தில் கொண்டாடப்பட்டது.

"வேத₃ார்த்த₂ப்ரதிப₃த்₃த₄த்வாத் ப்ராமாண்யம் து மநோ: ஸ்ம்ருதம் |
மந்வார்த்த₂விபரீதா து யா ஸ்ம்ருதி: ஸா ந ஶஸ்யதே"

[வேதார்த்தங்களையே உட்பொதிந்து கொண்டிருக்கையால் மநு ஸ்ம்ருதியே மிகச்சிறந்த ப்ரமாணமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மனு சொன்ன வார்த்தைக்கு முரண்பட்ட எந்த ஸ்ம்ருதியும் கொண்டாடப் படுவதில்லை.] என்று ப₃ார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதியிலும்

"வேதே₃ஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரேஷு மாநவம்|
பா₄ரதே ப₄கவத்₃கீ₃தா புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்||

[வேதத்தில் புருஷஸூக்தமும், தர்மஶாஸ்திரங்களில் மனுஸ்ம்ருதியும், பாரதத்தில் பகவத்கீதையும், புராணங்களில் விஷ்ணுபுராணமும் சிறந்தவை] என்று புராணங்களிலும் மிகச்சிறந்த ஸ்ம்ருதியாகக் கொண்டாடப்படுவது மநுஸ்ம்ருதியேயாகும். ஆகையாலே, முதலில் அதைக்கொண்டு பரதத்வநிஷ்கர்ஷத்தைச் செய்வோம்.

மநுஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

இந்த மநுஸம்ருதியின் தொடக்கத்தில் மநுவானவர் பரமாத்ம தியானத்தோடு எழுந்தருளியிருந்தபோது மஹர்ஷிகள் பலர் அவரை அடிபணிந்து, 'எல்லா வர்ணங்களுடைய தர்மங்களையும் எமக்குச் சொல்லவேணடும்' என்று கேட்க, முதலத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது ஶ்லோகத்திலிருந்து தொடங்கி ஜகத்காரணமான பரமாத்மாவையும் அவர் ஸ்ருஷ்டி செய்த முறையையும் பற்றிப் பேசுகிறார். 'ஒன்றைக்கேட்க, மற்றொன்றைச் சொல்லுவதுபோலே யிருக்கிறதே இது' என்னில்: வர்ணதாமங்களெல்லாம் பரமாத்மாவுக்கு ஆராதனமாகவேயிருக்கையாலே, ஆராத்$_4$யனுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றித் தெளிவுபடுத்திவிட்டு, அதன் பிறகு, அவனுக்கு ஆராதனமான வர்ணதர்மங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறாராகையாலே இந்த தோஷமில்லை. அவனுக்கு ஆராதனமாயிருப்பவை என்று அறியாமல் செய்யப்படும் தர்மாநுஷ்டானத்தால் ஒரு பயனுமில்லாமையாலேயன்றோ ஸாத்விகஸம்ருதிகள் அனைத்திலும் முதன்முதலில் அவனைப்பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அவ்வண்ணமே பரமஸத்வநிஷ்டரான மனுவும் முதலில் ஜகத்காரணப் பொருளைப்பற்றிப் பேசுகிறார். அந்த ஶ்லோகங்களில் முக்கியமானவையான ஏழு ஶ்லோகங்கள் ப்ரஹ்மஸூத்ர ஸம்ருத்யதிகரணத்தின் (2-1-1) ஶ்ருதப்ரகாஶிகையில் எடுத்து வியாக்கியானம் செய்யப்பெற்றிருக்கின்றன. அதைப் பின்பற்றி அவற்றின் பொருளைக் காணபோமினி.

1. **ஆஸீதி$_3$த$_3$ம் தமோபூ$_4$தமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம் |**
அப்ரதாக்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத: ||

இத$_3$ம்—*இவ்வுலகமானது*, **தமோபூ$_4$தம்**—*தமஸ் என்னும் நிலையை அடைந்ததாய்*, **அப்ரஜ்ஞாதம்**—*ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞானத்தால் அறியமுடியாததாய்*, **அலக்ஷணம்**—*(ரூபம் முதலான) அடையாளங்களற்றதாய்*, **அப்ரதர்க்யம்**-*அனுமானத்தாலும் அறியப்படாததாய்*, **அவிஜ்ஞேயம**—*(பரம்பொருளைவிட்டுப் பிரித்து) அறியமுடியாததாய்*, **ஸர்வத: ப்ரஸுப்தம் இவ**—*எல்லாப்படியாலும் தூங்கும் நிலையை அடைந்தது போலிருப்பதாய்*, **ஆஸீத்**—*(ப்ரளயகாலத்தில்) இருந்தது*.

இந்த ஶ்லோகத்தில் ப்ரளயகாலத்தில் இவ்வுலகம் பரமாத்மாவோடு ஒன்றி இருந்த நிலையைச் சொல்லுகிறார். இதைச் சொல்லுவானேன் ? எனில்: மேலத்தியாயங்களில் அக்னி இந்திரன் முதலிய பல தேவதைகளைப்பற்றிய பல கர்மங்கள் சொல்லப்படப் போகின்றன. அந்த தேவதைகள் அனைவரும் பரமகாரணமான பரமாத்மாவோடு ஒன்றியிருந்தவர்களாகையாலே சரீரமான அவர்களைப்பற்றிய கர்மங்களனைத்தும் சரீரியான அவனுக்கு முற்கூறிய முறையில் ஆராதனமாயிருப்பவையே என்று காட்டுவதற்காக அந்நிலையைச் சொல்லுகிறார். மேலும், "காரணம் து த்₄யேய:" [அதர்வசிகை] [ஜகத்காரணப்பொருளே தியானிக்கத்தக்கது] என்று ஜகத்காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாக வேதாந்தங்களில் எடுக்கப்படுகையாலும், இங்கு சொல்லப்படும் கர்மங்கள் உபாஸநாங்கமாகையாலும், "யதோ வா இமானி பூ₄தானி ஜாயந்தே யேந ஜாதானி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்₃ ப்₃ரஹ்மேதி" என்கிறபடியே உலகைப்படைத்து அளித்து அழிப்பதே அந்தக் கர்ம ஸமாராத்யனான பரமனுக்கு லக்ஷணமென்று காட்டிக் கொண்டு வேதாந்தங்களில ப்ரளயத்தை முதலிற்சொல்லி, அதற்குப் பின் ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லும் வழக்கத்தையொட்டி முதலில் ப்ரளயதசையைச் சொல்லுகிறார். அதில், இங்கு ஸுபா₃லோபனிஷத்தின் பொருள் உபப்₃ரும்ஹணம் செய்யப்படுகிறது. அவ்வுபனிஷத்தில் இரண்டாவது கண்டத்தில் "ப்ருதி₂வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே" என்று தொடங்கி பூமி நீரிலும், நீர் நெருப்பிலும், நெருப்பு காற்றிலும், காற்று ஆகாசத்திலும், ஆகாசம் அஹங்காரத்திலும், அஹங்காரம் மஹானிலும், மஹான அவ்யக்தத்திலும், அவ்யக்தம் அக்ஷரத்திலும, அக்ஷரம் தமஸ்ஸிலும் லயிப்பதாகச் சொல்லி, "தம: பரே தே₃வ ஏகீப₄வதி" [தமஸ்ஸானது பரமாத்மாவிடம் ஒன்றுகிறது.] என்று தமஸ் எனப்படும் மூலப்ரக்ருதியானது பரம்பொருளிடம் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதபடி ஒன்றுவதாகிற ப்ரளயம் கூறப்பட்டது. அவ்விஷயமே இங்கு 'தமோபூ₄தம்' என்னும் பதத்தால் காட்டப் படுகிறது. (இத₃ம் தமோபூ₄தம் ஆஸீத்) ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப் படும இவ்வுலகம் 'தமஸ்' என்னும் நிலையையுடையதாயிருந்தது. ஸுபாலோபனிஷத்தில் 'ப்ருதிவீமுதலானவை தம் தம் காரணங்களில் லயமடைந்தன' என்று லயமடையும் கார்யத்தை முதல் வேற்றுமையிலும், காரணத்தை ஏழாம் வேற்றுமையிலுமிட்டுப் பேசிற்று. இப்படிப் பேசும்போது 'முன் இருந்த கார்யப்பொருள் லயகாலத்தில் அழிந்து விடுகிறதோ' என்னும் ஐயம் ஏற்படக்கூடும்.

அஸத்கார்யவாதிகள் இப்படியே கூறுகிறார்கள். இவ்வையம தவிரப் பெறறு, ஏற்கனவே இருநத காரியபபொருள் மற்றொரு நிலையை அடைகிறதேயொழிய அழிவதிலலை என்று தெளிவுபெறும்படியாக 'இவ்வுலகம தமஸ்ஸாகவே ப்ரளயகாலததில் இருந்தது' என்று ஸமாநாதி₄கரணமாக (ஒரே வேற்றுமையில) கூறபபடுகிறது இங்கு; இதுவே ஸதகார்யவாதம எனபபடும்.

''ததே₃தத₃க்ஷயம் நித்யம் ஜக₃ந்முநிவராகி₂லம் |
ஆவிர்பப₄ாவதிரோப₄ாவஜந்மநாஸவிகல்பவத் ||''

[வி–பு 1–22–60]

[முனிவாதலைவரே! தோற்றமும், மறைவுமாகிற பிறபபழிவுப் பிரிவுகளையுடைய இவ்வனைத்துலகும என்றும குறையாததாகவும, நித்யமாகவுமிருப்பது] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததிலும் உலகை நித்யமெனக்கூறுவதனமூலம் ஸத்கார்யவாதமே ஆதரிக்கப்பட்டதனறோ. (தமோபூ₄தம) இங்கு'தமஸ' எனப்படுவது மூலபரக்ருதியின பரமஸூக்ஷம நிலையாகும. ஸூத்₃த₄ஸத்வத₃ரவ்யமும ஸதவ குணமுடையதாயிருக்கையாலே, ரஜஸ்ஸூம தமஸ்ஸூமே மூலப்ரக்ருதிக்குத தனிக்குணஙகள எனனும கருததாலே ''ரஜஸ: பராகே'' முதலானவிடஙகளில் ரஜஸ' எனனும ஸப்தத்தாலும, ''தமஸ: பரஸதாத'' முதலானவிடஙகளில 'தமஸ' எனனும ஸபதத்தாலும வேதங்களில குறிககபபடுகிறதனறோ மூலப்ரக்ருதி. (தமோபூ₄தம் ஆஸித) தமஸ் எனனும் நிலையை உடையதாயிருந்தது. ''தமஸி லீயதே'' [தமஸ்ஸில லயமடைகிறது] என்று ஸூபாலோபனிஷத்தில 'காரியமானது காரணமான தமஸ்ஸில் லயிக்கிறது' என்று சொன்னதறகு 'கார்யநிலையிலிருந்தபொருள காரணநிலையிலிருககும தமஸஸாக ஆயிற்று' எனறே கருத்து என்று காட்டுகிறது. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததில், ''அக₃ந்யவஸ்தே₂ ச ஸலிலே வாய்வவஸதே₂ ச தேஜஸி'' [(கார்யமான) ஜலமானது அக்னியெனனும (காரண) நிலையை அடைந்தவளவில; (கார்யமான) அக்னியானது வாயு வென்னும (காரண) நிலையை அடைந்தவளவில்] என்று கார்யப பொருள காரணததில லயிபபதாவது காரணநிலையை அடைவதேயாகும எனக்காட்டினாரனறோ வியாஸரின தந்தையான ஸ்ரீபராசரபகவான்.

இனி, ''இவ்வுலகமானது 'தமஸ' எனனும நிலையை அடைநதிருநததாகில, அது நமது புலன்களுககுப் புலப்பட

வேண்டாமோ? அப்படிப்புலப்படாததிலிருந்தே அப்படியொரு நிலை இல்லையென்று * அநுபலப்₃தி₄ப்ரமாணத்தாலே நிர்ணயிக்கலாமே'' என்னும ஐயத்தைத் தவிர்க்கிறது அடுத்தபடியாக: (அப்ரஜ்ஞாதம்) ப்ரக்ருஷ்டமான (சிறந்ததான) ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞாநம் ப்ரஜ்ஞானம் எனப்படுகிறது. அந்த ப்ரஜ்ஞானத்தால் அறியத்தகாதது 'அப்ர ஜ்ஞாதம்' ஆகிறது. இந்தத் தமோநிலையானது அதிஸூக்ஷ்ம மானதாகையாலே ப்ரத்யக்ஷத்தால் அறிய யோக்₃யதையே அற்றது. அறிவதற்கு யோக்₃யதை (தகுதி) உள்ள பொருள் அறியப்படாம லிருந்தால்தான் அதை * அநுபலப்தி ப்ரமாணத்தாலே இல்லை செய்யமுடியும். இத்தமஸ்ஸோவெனில் ப்ரத்யக்ஷத்தால் அறிய யோக்₃யதையே இல்லாததாகையாலே இதை அநுபலப்₃தி₄ப்ர மாணத்தால் இல்லைசெய்யமுடியாது என்று கருத்து.

இனி, ப்ரத்யக்ஷத்தால் அறியப்படாமலிருக்கைக்குக் காரணத்தைக் காட்டுகிறது அடுத்தபடியாக,— (அலக்ஷணம்) "ஶப்₃த₃ஸ்பர்ஶவிஹீநம் தத்₃ரூபாதி₃பி₄ரஸம்ஹிதம்" [(மூலப்ரக்ருதி யானது) ஶப்தஸ்பர்ஶங்களற்றது; ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்னும் குணங்களோடு சேராதது.] என்கிறபடியே ரூபம் முதலிய லக்ஷணங்கள் (அடையாளங்கள்) அற்றதாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷத் தால் அறியமுடியாதது என்று கருத்து.

இனி, "கார்யங்களாகிற பஞ்சபூதங்களில் ஶப்தம் முதலான குணங்கள் காணப்படுகையால், காரணமான தமஸ்ஸிலும் அவை யிருக்கவேண்டுமே; இப்படி ஶப்தாதி லக்ஷணமுடையதானபின்பு, ப்ரத்யக்ஷத்தால் அறியத்தக்கதாகி, * அநுபலப்₃தி₄ப்ரமாணத்தால் இல்லைசெய்யக்கூடியதாகாதோ?" என்னும் ஐயம் தவிர்க்கப்படு கிறது அடுத்தபடியாக,— (அப்ரதர்க்யம்) சாஸ்திரங்கொண்டே அறியத்தக்கதான இத்தமஸ்ஸின் விஷயத்தில் சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பான முற்கூறிய தர்க்கங்கள் விலைசெல்லமாட்டா என்கிறது.

---

* ஆகாயத்தாமரை போனறதொரு பொருள் இருந்ததாகில், அது எவருக்காவது காணப்படும். அப்படி எவர்க்கும் காணப் படாமையாலே அப்படியொரு பொருள் இல்லை என்று நிரூபிக்கும் ப்ரமாணம் 'அநுபலப்₃தி₄' எனப்படும். இந்திரியங்களால் அறியத் தக்க பொருள்களையே இப்ரமாணத்தால் இல்லைசெய்யமுடியும். அதீந்திரியமான பொருள்களை இதுகொண்டு இல்லைசெய்ய முடியாது. அதனாலேயே இது 'யோக்₃யாநுபலப்₃தி₄' என்றும் கூறப்படும்.

அந்தத் தர்க்கங்கள் சாஸ்திரவசனங்களாலே பாதிக்கப்படுகின்றன என்று கருத்து. அன்றிககே, 'அப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம' என்று ஸம்ப்தாதிலக்ஷணமின்மையாலே ப்ரத்யக்ஷங்கொண்டு அறியமுடியாது என்று கூறி, 'அலக்ஷணமபரதர்க்யம்' என்று நெருப்பை ஸாதிக்கும தூ$_4$மாதிகளைப்போலே லிங்கங்கள் (அடையாளங்கள்) ஒன்று மில்லாமையால, இந்தமஸ்ஸானது அநுமானத்தாலும் அறிய இயலாதது என்று கூறுகிறதாகவுமாம. ஆக, இது சாஸ்திரங் கொண்டே அறியத்தக்கது என்றதாயிற்று.

இனி, "தம: பரே தே$_3$வ ஏகீப$_4$வதி" [தமஸ்ஸானது பரமாத்மா விடம ஒன்றுகிறது] என்று ஸுபாலோபனிஷத்தில 'தமஸ்ஸானது பரமாதமாவிடம பிரிததறிய முடியாதபடி ஒன்றுகிறது' என்று கூறப்பட்ட அர்த்தத்தைக காட்டுகிறது அடுத்தபடியாக,—(அவிஜ்ஞேயம) விஜ்ஞாநமாவது,—விப$_4$ாகம செய்து அறிதல். அதாவது—பரமனைவிட்டுப பிரித்து அறிதல; அப்படி அறியமுடியாதபடி, பாலில் நீர்போலே கலந்திருப்பது அவிஜ்ஞேயம் எனப்படுகிறது. கார்யநிலையில பரமனைவிட்டுப் பிரிதது நமபோல்வாரால அறியலாமபடியிருநத இது, காரணநிலையில அப்படி அறியமுடியாததாயிற்று என்று கருத்து.

அப்படியானல், ப்ரஹ்மஸ்வரூபமும் இதுவும் ஒன்றேயாயிற்றே? எனில்: (ப்ரஸுப்தமிவ) தூங்கும நிலையில ஜீவன் பரமாத்மாவோடு ஒன்றுமபோது, அவரைவிட்டுப் பிரிததுப்பார்க்க முடியாத நிலையையடைகிறானேயொழிய அவரோடு ஸ்வரூபைக்யமடைவதில்லை. அப்படியே இதுவும் பரமனைவிட்டுப் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாதபடி ஒன்றிநிற்கிறதேயொழிய ஸ்வரூபைக்யமடைவதில்லை என்று கருத்து. 'தூங்கும் நிலையில் ஜீவனுடைய ப்ராணனகள லயிப்பதில்லை; அதுபோல் இங்கும் ஏகதே$_3$ஶலயமதானே?' எனில்: (ஸாவத: ப்ரஸுப்தமிவ) எல்லாப்படியாலும தூங்குவது போலிருப்பது; அங்கு போல ஏகதேஶலயமன்று. ஸர்வப்ரகாரலயம இது என்று கருதது. ஆக, சேதநாசேதனங்கள் பரமனிடம ஒன்றியிருந்தபடியைப் பேசிற்று. அன்றிக்கே, 'அவிஜ்ஞேயம' என்பதீறாக அசேதநமாத்ரதின லயமும, 'ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத:' என்று சேதனாகளின் ஸர்வப்ரகாரலயமும பேசப்படுகிறதாகவுமாம். முதல பக்ஷத்தில இத$_3$மஸ்ப்தத்தாலே அசேதனங்களோடு கூடிய சேதனங்களையெடுக்கிறது; இரண்டாம பக்ஷத்தில் அசேதன மாத்திரத்தையெடுக்கிறது.

2. தத: ஸ்வயம்பூ₄ர் ப₄க₃வாநவ்யக்தோ வ்யஞ்ஜயந்நித₃ம் |
மஹாபூ₄தாதி₃வ்ருத்தௌஜா: ப்ராது₃ராஸீத் தமோநுத₃: ||

தத:—ப்ரளயத்திற்குப் பிற்பட்ட ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில், **ஸ்வயம்பூ₄:ப₄க₃வாந்**—(தனக்கொரு காரணமற்றவனுய்த்) தானேயுண்டான பரமபுருஷன், **இத₃ம் வ்யஞ்ஜயந்**–(வ்யஷ்டிரூபமான) இக்கார்யப்பொருள்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக, **மஹாபூ₄தாதி₃வ்ருத்தௌஜா:**-ஐம்பெரும்பூதங்கள், (அவற்றுக்குக்காரணமான) மஹத₃ஹங்காரங்கள் ஆகியவற்றைத் தூண்டும் (ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானமாகிற) தேஜஸ்ஸையுடையவனுவதற்காக, **தமோநுத₃:**-(தன்னைவிட்டுப் பிரித்துப்பார்க்கக்கூடிய) தமஸ்ஸை சரீரமாகக்கொண்டவனுகி. **அவ்யக்த:**–(அதற்குப்பின்) அவ்யக்த நிலையையடைந்த மூலப்ரக்ருதியை சரீரமாகக்கொண்டவனுகி. **ப்ராது₃ராஸீத்**–தோன்றினுன்.

இந்த ஸ்லோகத்தில், பகவான் ஸ்ருஷ்டி செய்யத்தொடங்கிய ப்ரகாரம் விவரிக்கப்படுகிறது. (தத:) "ப்ரதா₄நபுருஷௌ சாபி ப்ரவிஸ்யாத்மேச்ச₂யா ஹரி:| க்ஷோப₄யாமாஸ ஸம்ப்ராப்தே ஸர்க்க₃காலே வ்யயாவ்யயௌ||" [வி-பு 1-2-29] [விகாரமுள்ள ப்ரக்ருதியையும், விகாரமற்ற புருஷனையும், ஹரியானவர் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவளவில் தன் ஸங்கல்பத்தாலே உள்நுழைந்து (ஸ்ருஷ்டியின் பொருட்டுத்) தூண்டினுர்.] என்கிறபடியே ப்ரளயத்திற்குப் பிற்பட்ட ஸ்ருஷ்டி காலம் வந்தவளவில். இவர் பல பொருள்களைப் படைப்பதுபோலே, இவரைப்படைததார் யாரேனுமுண்டோ? எனில்: (ஸ்வயம்பூ₄:) தானேயிருப்பவராகையாலே இவரைப்படைத்தவர் எவருமிலர் என்று கருத்து. 'ஸ்வயம்பூ₄:' என்னும் ஸப்தம் பிரமனைக்குறித்தன்றோ சாஸ்திரங்களில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது? எனில்; பரம காரணத்தைக்கூறும் இந்த 'ஸ்வயம்பூ₄:' என்னும் பதம், அப்பிரமனையும் படைத்த நாராயணனிடமே மிகப்பொருந்தி நிற்கும். அவனைக்குறித்து பாரதாதிகளில பிரயோகிக்கப்படுவதையும் பார்க்கிறோம். ஸபாபர்வத்தில் "அவ்யக்தோவ்யக்தலிங்க₃ஸ்தோ₂ ய ஏஷ ப₄க₃வாந் ப்ரபு₄:| புரோ நாரயணோ தேவ: ஸ்வயம்பூ₄: ப்ரபிதாமஹ:||" [அளவிட்டு அறியப்படாதவராய், அறியப்படும் அடையாளங்களிலுமிருப்பவராய், பகவானுய், தலைவனுய், தேவனுய், தானேயுண்டானவராய், பிதாமஹனை பிரமனுக்கும் தந்தையாயிருந்தார் நாராயணன்.] என்று தொடங்கி "தத: ஸ ப₄க₃வாம்ஸ்தோயே

ப்₃ரஹ்மாணமஸ்ருஜத் ஸ்வயம்'' [அதற்குப்பின் நீரிலிருந்த அந்த பகவான, பிரமனைப்படைததார்.] எனபதிருகப் பிரமனையும் படைத்த நாராயணனிடம ஸ்வயம்பூ₄ ஶப்தம பிரயோகிக்கப்பட்டது மோக்ஷ தர்மத்திலும ''நாராயணோ ஜக₃ந்மூர்த்தி:'' என்று தொடஙகி, ''ததஸ் தேஜோமயம் தி₃வ்யம் பத்₃மம் ஸ்ருஷ்டம ஸவயம்பு₄வா। தஸமாத் பத₃மாத ஸமப₄வத் ப்₃ரஹ்மா வேத₃மயோ நிதி₄:।।'' [அதற்குப்பின் தேஜோமயமாய, திவ்யமானதான தாமரை தானேயுண்டான பக வானால படைககப்பட்டது; வேதமயநிதிபோன்றவனை பிரமன் அத்தாமரையில தோனறினான] என்று பிரமனைப்படைத்த நாரணனைக்குறிதது ஸ்வயம்பூ₄ஶபதம வழஙகபபட்டது. ''விஷ்ணு ரேவாதி₃ ஸாககே₃ஷு ஸ்வயமபூ₄ர் ப₄வதி ப்ரபு₄:'' [ஆதிஸ்ருஷடி காலஙகளில் தலைவரான விஷ்ணுவே 'ஸவயமபூ₄:' எனபபடுகிறார்.] என்று ஆஶ்வமேதிகபர்வத்திலும் ஆதிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லும் போது விஷ்ணுவே 'ஸ்வயமபூ₄:' எனப்படுகிறா எனறு கூறப்பட்டது. இந்த மநுஸ்ம்ருதியிலும ஆதிஸ்ருஷ்டியே கூறப்படுகையாலும், பிரமனைப்படைத்ததாக மேலே கூறுகையாலும, பகவானெனறும், நாராயணனெனறும இந்த ஸ்வயமபுவை விஶேஷிக்கையாலும், மற்ற ஶ்ருதி ஸ்மருதிவாக்யஙகளிலும நாராயணனே பிரமனைப் படைத்தவனெனறும் தானேயுண்டானவனெனறும கூறுகையாலும் இங்கு, 'ஸ்வயமபூ₄:' என்னும் ஶப்தம் பகவானான நாராயணனையே குறிக்கக்கடவது.

பகவானான நாராயணனே இவன் என்று காட்டுவதற்காகவும், ஸ்ருஷடிககுறுப்பான குணங்கள இவனிடம் நிறைநதிருக்கினறன எனபதை உணர்த்துவதற்காகவும ப₄க₃வச்ச₂ப₃த₃த்தைப பிரயோகிக்கிறது அடுததபடியாக,— (ப₄க₃வாந)

''ப₄க₃வாநிதி ஶப்₃தே₃ாऽயம தத₂ா புருஷ இத்யபி।
நிருபாதீ₄ ச வர்த்தேதே வாஸுதே₃வே ஸநாதநே ।।''

[பகவான் என்னும் சப்தமும, புருஷன் என்னும் சப்தமும், இயற்கை யாகவே ஸநாதனனான வாஸுதேவனிடததிலேயே பொருந்து கின்றன.] எனறு வராஹபுராணத்திலும,

''ஶுத்₃தே₄ மஹாவிபூ₄த்யாக்₂யே பரே ப்₃ரஹ்மணி ஶப்₃த₃யதே।
மைத்ரேய! ப₄க₃வச்ச₂ப்த₃ஸ் ஸர்வகாரணகாரணே ।।
ஸம்ப₄ர்த்தேதி தத₂ா ப₄ர்த்தா ப₄காரோऽர்தத₂த்₃வயாந்வித:।
நேதா க₃மயிதா ஸ்ரஷ்டா க₃காரார்த்த₂ஸ் தத: ஸ்ம்ருத: ।।

ஐம்ʼவர்யஸ்ய ஸமக்₃ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யமஸ: ம்ரிய:।
ஜ்ஞாந வைராக்₃யயோம்சைவ ஷண்ணாம் ப₄க₃ இதீரணா ॥
வஸந்தி தத்ர பூ₄தாநி பூ₄தாத்மந்யகி₂லாத்மநி।
ஸ ச பூ₄தேஷ்வமேஷேஷு வகாரார்த்த₂ஸ் ததோऽவ்யய: ॥
ஜ்ஞாநமக்தி ப₃லைம்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யமேஷத:।
ப₄க₃வச்ச₂ப்₃த₃வாச்யாநி விநா ஹேயைர் கு₃ணாதி₃பி₄: ॥
ஏவமேஷ மஹாமப்₃தோ₃ மைத்ரேய ப₄க₃வாநிதி।
பரமப்₃ரஹ்மபூ₄தஸ்ய வாஸுதே₃வஸ்ய நாந்யக₃: ॥
தத்ர பூஜ்ய பத₃ார்த்தோ₂க்தி பரிபா₄ஷாஸமந்வித:।
மப்₃தோ₃ऽயம் நோபசாரேண அந்யத்ர ஹ்யுபசாரத: ॥''
[வி-பு 6-5]

[மைத்ரேயரே! சுத்தமானதும், 'மஹாவிபூதி' என்னும் பெயரையுடையதும், காரணபுருஷர்களுக்கெல்லாம் காரணமாயிருப்பதுமான பரப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் பகவச்சப்தம் சொல்லப்படுகிறது. '(ப்ரக்ருதியை) கார்யதசை அடையச்செய்பவன், 'ஸ்வாமி' என்னும் இரண்டு பொருள்களுடன கூடியது ப₄காரம. அப்படியே 'ரக்ஷிப்பவன், ஸம்ஹரிப்பவன, ஸ்ருஷ்டிப்பவன்' எனபவை 'க₃' என்னுமெழுத்தின் அர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸம்பூர்ணமான ஐச்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, செல்வம், ஜ்ஞானம், வைராக்யம் என்னும் இந்த ஆறு குணங்களுக்கும் 'ப₄க₃' என்னும் பதம் வாசகமாயிருக்கிறது. பூதங்களை சரீரமாகக்கொண்டவனும், எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவனுமான அவனிடத்தில் பூதங்கள் வஸிக்கின்றன. அவனும் எல்லா பூதங்களிலும் வஸிக்கிறான். ஆகையால் அழிவற்றவனை பகவான் வகாரத்துக்கு அர்த்தமாகிறான். கீழானவையான முக்குணங்கள் முதலியவற்றுடன் சேராத 'ஜ்ஞானம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்' என்னும் எல்லாக்குணங்களும் 'பகவான்' என்னும் சப்தத்தினால் சொல்லப்படுகின்றன. மைத்ரேயரே! இம்மாதிரியாக பகவான் என்ற இந்த மஹாசப்தம் பரப்ரஹ்மமான வாஸுதேவனுக்கே உரியது. வேறொருவரையும் குறிக்காது. பூஜிக்கத்தக்க பொருளைக்குறிப்பதாகிய இந்த சப்தம் அவன் விஷயத்தில் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுவதில்லை. மற்றவர்கள் விஷயத்தில்தான் ஔபசாரிகமாக (அமுக்கியமாகச்) சொல்லப்படுகிறது.] என்று விஷ்ணுபுராணத்திலும் பகவச்ச₂ப்தம் ஸகலகல்யாணகுணங்களையுமுடைய நாரணனையே முக்கியமாகக்குறிக்கும் என்று காட்டப்பட்டதன்றோ.

(இத₃ம் வ்யஞ்ஜயந்) இப்போது, நாம் கண்ணால் காணும் வ்யஷ்டி ரூபமான கார்யப்பொருள்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக. 'ப்ராது₃ராஸீத்' [தோன்றினான்] என்று மேலே கூட்டிக்கொள்வது. ''லக்ஷணஹேத்வோ: க்ரியாயா:'' என்னும் வியாகரண ஸூத்ரப்படி 'வ்யஞ்ஜயந்' என்றவிடத்தில் ஶதருப்ரத்யயம் 'ஹேது' என்னும் பொருளையுடையது. இவனுடைய தோற்றம் இப்போது நாம் காணும் கார்யப்பொருள்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஹேதுவாகவேயானது என்று கருத்து.

இனி, இந்த வ்யஷ்டிப்பொருள்களுக்கு முன் நிலைகளாக கூறுகிறது.— (மஹாபூ₄தாதி₃வ்ருத்தௌஜா:) ப்ருதி₂வீ(பூமி), அப்பு (ஜலம்), தேஜஸ்ஸு(தீ), வாயு(காற்று), ஆகாஶம்(வெளி) என்னும் ஐந்து மஹாபூ₄தங்களையும், அவற்றுக்கு மூல காரணமான மஹாந், அஹங்காரம் என்னும் தத்துவங்களையும் குறித்து ப்ரவ்ருத்தமான ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநமாகிற தேஜஸ்ஸை உடையவன். மஹாபூ₄த ஶப்தம் ஐம்பெரும்பூதங்களைக் குறிக்கிறது இது ஐந்து தந்மாத்ரைகளுக்கும், பதினொரு இந்திரியங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஆதி₃ ஶப்தத்தாலே இவற்றுக்குக்காரணமான மஹத்தத்வமும், அஹங்கார தத்துவமும் உணர்த்தப்படுகின்றன. 'வ்ருத்த' என்றது ப்ரவ்ருத்தமான என்றபடி இவற்றை ஸ்ருஷ்டிப்பதில் ஈடுப்பட்ட என்றபடி. 'ஓஜ:' என்னும் ஶப்தம் இவற்றை ஸ்ருஷ்டிப்பதில் ஈடுபட்ட ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானமாகிற தேஜஸ்ஸைக் குறிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பத்தை உடையவனாவதற்காக என்று இங்கும் கொள்ளவேண்டும்.

மஹானுக்கும் முன் நிலையைச் சொல்லுகிறது.— (அவ்யக்த: ப்ராது₃ராஸீத்) அவ்யக்த நிலையையடைந்த மூலப்ரக்ருதியை ஶரீரமாகக் கொண்டவனாகித் தோன்றினான். இது இதற்கும் முன் நிலையான அக்ஷரம் என்னும் நிலையையடைந்த மூலப்ரக்ருதியை சரீரமாகக் கொண்டமைக்கும் உபலக்ஷணம். ''மஹாநவ்யக்தே லீயதே; அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே'' [ஸுபால] [மஹத்தத்வம் அவ்யக்தத்தில் லயிக்கிறது; அவ்யக்தம் அக்ஷரத்தில் லயிக்கிறது] என்று வேதம் அவ்யக்தநிலைக்கும் முன் நிலையாக அக்ஷரநிலையைக் கூறுகின்றதன்றோ.

இதற்கும் முன் நிலையைக் கூறுகிறது.—(தமோநுத₃:) ''ஆஸீதி₃த₃ம் தமோபூ₄தம்'' என்று முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட அவிப₄க்தமான (பரமனிடமிருந்து பிரித்துப்பார்க்கமுடியாத) தமஸ்ஸை

ஶரீரமாகக்கொண்டிருந்தவன், அதற்கடுத்தபடியாக விப₄க்தமான (பிரித்துப் பார்க்கக்கூடிய) தமஸ்ஸை ஶரீரமாக உடையவனாக ஆகி, மூற்கூறியபடி அக்ஷரநிலையையும் அவ்யக்த நிலையையும் அடைந்த ப்ரக்ருதியை சரீரமாகக் கொண்டவனாகித் தோன்றினான். இப்படித் தோன்றியது மஹதஹங்காரங்களைப்படைத்து, இந்திரியங்களையும் தந்மாத்ரங்களையும பஞ்சபூதங்களையும் அவற்றாலுண்டான மற்ற (வ்யஷ்டி)கார்யப்பொருள்களையும் படைப்பதற்காக என்று ஶ்லோகத்தின் திரண்ட பொருள். "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே" [ஸுபால] என்று ஶ்ருதிசொல்லுகையாலே, இங்கு தமஶ் ஶப்₃த₃ம் விப₄க்தமான தமஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது; "ஆஸீதி₃த₃ம் தமோபூ₄தம்" என்ற முன் ஶ்லோகத்தில் "தம: பரேதே₃வ ஏகீப₄வதி" [ஸுபால] [தமஸ்ஸு பரதெய்வத்திடம ஒன்றுகிறது] என்று ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்ட அவிப₄க்ததமஸ்ஸு சொல்லப்பட்டது என்று அறியத்தக்கது.

இங்கு சைவர்கள் ஓர் ஆக்ஷேபம் செய்யக்கூடும்:—'தமோநுத₃:' என்னும் பதத்தை 'தமோநுத்' என்னும் த₃காராந்த ஶப்தத்தின் ஐந்தாவது வேற்றுமையாகக்கொண்டு, "யதா₃ தமஸ் தந்ந தி₃வா ந ராத்ரி: ந ஸந்ந சாஸத் ஶிவ ஏவ கேவல:" [ஶ்வே] என்கிற ஶ்ருதியை யொட்டித் தமஸ்ஸைத்தூண்டுபவனாய் நிமித்தகாரணமான சிவனிடமிருந்து அவ்யக்தத்தை அதி₄ஷ்டிக்கும் உபாதானகாரணமான நாராயணன் உண்டானான் என்று பொருள்கொள்ள வேண்டாமோ? என்பதே அவ்வாக்ஷேபம். இதற்கு ஸமாதா₄நம் பின்வருமாறு: "யத₃ா தம:" என்னும வாக்யம் 'யதா₃' [எப்பொழுது] என்னும் பதத்தோடு கூடியிருக்கையாலே, வேறொரு ப்ரஸித்தமான ஶ்ருதி வாக்கியத்திற்கு அநுவாதம் என்று தெளிவாகிறது. அந்தப் புரோவாத₃வாக்யம் எது என்னும் கேள்வி பிறந்தவளவில் "ப்ருதி₂வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே" (பூமி ஜலத்தில்லயிக்கிறது) என்று தொடங்கி, "அக்ஷரம் தமஸிலீயதே தம: பரே தே₃வ ஏகீப₄வதி, பரஸ்தாந் ந ஸந்நாஸந் ந ஸத₃ஸத்" [அக்ஷரம் தமஸ்ஸில் லயிக்கிறது; தமஸ் பரமாத்மாவிடம் ஒன்றுகிறது. அதற்குபின் ஸத்துமில்லை; அஸத்துமில்லை; ஸத₃ஸத்துக்களுமில்லை] என்பதிறாகப்படிக்கப்படும் ஸுபாலோபனிஷத்வாக்யமே புரோவாதம் என்னத்தகுந்தது என்று விளங்கும். அவ்வுபனிஷத்திலேயே மேலே "நைவேஹ கிஞ்சந அக்₃ர ஆஸீத்₃ தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:" [முதலில் இங்கு ஒன்றுமில்லை; பரமபத நிலயனான நாராயணனாகிற தேவன் ஒருவனே இருந்தான்.] என்று நாராயணனையே ஸகலஜகத்காரணனாகச் சொல்லுகையாலும், "யஸ்

யாவ்யக்தம் ஶரீரம், யஸய¯க்ஷரம் ஶரீரம், யஸ்ய ம்ருத்யு ஶரீரம்...... ஏஷ ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மா அபஹத பாப்மா தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:" [எவனுக்கு அவ்யக்தம ஶரீரமோ, எவனுக்கு அக்ஷரம் ஶரீரமோ, எவனுக்கு மருதயு எனபபடும தமஸ் சரீரமோ, அவன் ஸர்வபூதஙகடகும அந்தராதமாவாய், பாபம்றறவனுய, பரமபதத்தில எழுநதருளியிருககும நாராயணனுகிற தேவன ஒருவனே.] என்று தமஸஸை அதி₄ஷ்டித்திருப்பவன நாராயணனே என்று சொல்லுகையாலும், இந்த மநுஸ்மருதியிலும "தேந நாராயண: ஸமருத:" என்று மேலே இவனை நாராயணனுகவே எடுக்கையாலும, வேதாநதஙகள் ஒருமிடருக உபாதான காரணமும ஒருவனே என்று கோஷிககையாலும, ஶ்வேதாஶ்வதரததில தமஸஸை அதி₄ஷ்டிப்பவனுய் சிவஶப்ததத்தால் சொலலபபட்டவன நாராயணனே என விளஙகுகிறது. சாஸ்திரஙகளில பரமபொருளைபபற்றிப் பலவிடஙகளில் படிககப்படும ஶிவாதி ஶப்தஙகள நாராயணனேயே கூறும என்பதை "ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் நாராயணம்" என்று நாராயணவல்லியும், "ஸாவ ஶாவ: ஶிவ: ஸ்தா₂ணு:" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமமும் காட்டித்தருகின்றன. ஆகையால முற்கூறிய ஆக்ஷேபததிற்கு இடமில்லை.

3. யோऽஸாவதீந்த்₃ரியக்₃ராஹ்யஸ் ஸூக்ஷ்மோऽவ்யக்த: ஸநாதந: |
ஸர்வபூ₄தமயோऽசிந்த்ய: ஸ ஏவ ஸ்வயமுத்₃ப₃பௌ₄ள ||

ய: அஸௌ—எந்தப்பரமபுருஷன், அதீந்த்₃ரியக்₃ராஹ்ய:- இந்திரியங்களால அறியத்தக்கவற்றைக கடந்திருக்கிருனே, ஸூக்ஷ்ம:— நுண்ணியவனுயிருக்கிருனே, அவ்யக்த:—(அதனுலேயே) தெளிவாக அறியப்படாதவனுயிருசகிருனே, ஸநாதந:—எப்போதும் நழுவாத தன்மைகளையுடையவனுயிருக்கிருனே, ஸ ஏஷ:—அந்தப் பரமபுருஷனே, அசிந்த்ய:— (ச்ருதி தவிர்ந்த ப்ரமாணங்களால்) நினைத்தற்கரியவனுயிருக்கையாலே, ஸ்வயம்—தானே நிமித்தகாரணமாயிருந்துகொண்டு, ஸர்வபூ₄தமய: உத்₃ப₃பௌ₄ள — எல்லா ஸமஸ்டிவ்யஷ்டிப் பொருள்களாகவுமிருப்பவனுய் வெளிப்பட்டான்.

இந்த மூன்ருமஶ்லோகத்தில், முன் ஶ்லோகத்தில் சொனன அவ்யக்த சப்தத்தை விவரிததுக்கொணடு அவ்யக்த நிலைக்கு அடுதத

படி நடந்த ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். (ய: அஸௌ) முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட எந்தப் பரம புருஷன். இவனை அறியவுதவும் பிரமாணம் எது? எனில்: அதீந்த்₃ரியக்₃ராஹ்ய:) அதீந்த்₃ரியமான சாஸ்திரத்தால் கிரஹிக்கத்தக்கவன். இந்திரியங்களால் அறியமுடியாத பொருள்கள்விஷயத்திலேயே ப்ரமாணமான சாஸ்திரத்தாலேயே அறியத்தககவன் என்றபடி. அன்றிக்கே, இந்திரியங்களால் அறியப்படுகின்ற பொருள்களைக் கடந்து நிற்பவன் எனறுமாம். இந்திரியங்களால் அறியப்படும் பொருள்களைக் கடந்துநிற்கும் தன்மை ஆகாசத்தாமரை முதலான இல்லாப்பொருளுக்கும் உண்டே; இங்கும் அப்படியோ? எனில்: அப்படியல்ல: மிக நுண்ணியவனாயிருக்கையாலேயே இந்த்₃ரிய க்₃ராஹ்யங்களைக் கடந்து நிற்கிறான் என்கிறது அடுத்தபடியாக,—(ஸூக்ஷ்ம:)முற்கூறியபடி அவ்யக்தசரீரகனாயிருக்கும்போது ஸூக்ஷ்மமான நிலையிலிருக்கிறான். (அவ்யக்த:) அதனாலேயே, அந்நிலையில் தெளிவாக அறியப்படாதவன் எனப்படுகிறான். அசேதனமாய், தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமான இந்த அவ்யக்தத்தை சரீரமாகக் கொண்டவனாகில், தோஷங்களுக்கு எதிர்த்தட்டாயிருக்கும் தன் தன்மையை இழந்துவிடுவானே? எனில்: (ஸநாதந:) எப்போதும் தன் தன்மையை இழக்காதவன் என்கிறார். (ஸ ஏஷ:) அப்படிப்பட்டவனே இப்படிககார்யமானான். இதனால் முன் சொல்லப்பட்ட காரணப் பொருளும் இனிச் சொல்லப்போகும் கார்யப்பொருளும்ஒரே திரவியமே என உணர்த்தப்படுகிறது. மண்ணையும் மண்குடத்தையும் போலக் காரணமும் கார்யமும் ஒன்றாகில், குயவனைப்போலே மற்றொரு நிமித்தகாரணம்வேண்டுமே?எனில்,-(ஸ்வயம்)தானே நிமித்த காரணமாகவுமிருக்கிறான் என்கிறது. உபாதானமான மண்ணானது குடமாம்போது குயவனாகிற வேறொரு நிமித்தகாரணம் தேவைப்படுவதைப்பார்க்கிறோம்; இங்கு நிமித்தோபாதனங்கள் இரண்டும் ஒன்றாயிருப்பது எப்படி ஒட்டும்?எனில்:(அசிந்த்ய:)ச்ருதிதவிர வேறு ப்ரமாணங்களால் நினைத்ததற்கரியவனாயிருக்கையாலே ஒட்டும் என்கிறது. வேதம் இவன் இருவிதமான காரணமாகவும் ஆவதாகக் கூறுகையாலே, அதற்கு முரணான தர்க்கங்கள் இவன் விஷயத்தில் பயன்பட மாட்டா என்று கருத்து. (ஸர்வபூ₄தமய: உத்₃ப₃பௌ₄ள) இப்படிப் பட்டவனாயிருக்கையாலே, இவனே எல்லா ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிப் பொருள்களாகவும் வெளிப்பட்டான்; மண்ணும் குடமும்போல காரணமும் கார்யமும் ஒரே திரவியமாகில், அவ்விடத்தில் நிலைகளில் வேற்றுமையிருப்பதுபோலே இங்கும் இருக்கவேண்டுமே; இங்கு அவ்வேற்றுமை யாது எனில்; (ஸூக்ஷ்ம: உத்₃ப₄பௌ₄ள)

அவ்யக்த ஶரீரகனுயிருந்தபோது ஸூக்ஷ்மநிலையிலிருந்தவன், இப்போது ஸ்தூ₂லநிலையை அடைந்தவனுஆனுன. ஆகையால், ஸூக்ஷ்மமாகவும், ஸ்தூலமாகவுமிருக்கும் நிலைகளிலேயே வேற்றுமையேயொழிய, காரணமும, கார்யமும் வெவ்வேறு திரவியங்களல்ல என்றதாயிற்று. இங்கு காரணநிலையில் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்தவன் கார்யநிலையில் ஸ்தூலமானுன் என்று கூறுகையால், 'ப்ரஹ்மம் நிர்விகாரம்' என்னும ஶ்ருதிகளுக்கு விரோதம் வாராதோ? எனில்.—ஸூக்ஷ்மமாயிருந்து, ஸ்தூலமாகையாகிற விகாரம் ப்ரஹ்மத்தின் சரீரமான சேதநாசேதனஙகளிடம் நேரேயிருந்துகொண்டு, அவற்றை சரீரமாகக்கொண்டவனுயிருப்பதைவிட்டு இவனிடம் உள்ளதாகையாலே, 'இவனுடைய ஸவரூபம் நிர்விகாரம்' என்று கூறும ஶ்ருதிகளுக்கு விரோதமில்லை. இப்படி நேரே விகாரமில்லையாலும், காரணநிலையில ஸூக்ஷ்மப்பொருள்களை நியமிப்பவனுயிருந்து, கார்யநிலையில் ஸ்தூலபபொருள்களை நியமிப்பவனுகையாகிற விகாரம் இவனுக்கு நேரே ஏற்படுகையால் நிர்விகார ஶ்ருதி விரோதம் வருமே எனில் இவனுக்குத்தாழ்வைதரும் விகாரங்களில்லையெனறு கூறுவதிலேயே நிர்விகாரஶ்ருதிகளுககு நோக்கேயொழிய, பெருமையைத்தரும் முற்கூறிய விகாரஙகள இல்லையென்று கூறுவதில் கருத்தில்லை. 'விகாத்தா' [ஸுபாலஉபனிஷத்) முதலான ஶ்ருதிவாக்யஙகள இத்தகைய பெருமையைத்தரும விகாரங்கள இவனுக்கு உணடெனறு உணர்ததின. ஆகையால் நிர்விகார ஶ்ருதிவிரோதமிலலை.

4. ஸோऽபி₄த்₄யாய ஶரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர் விவித₄ா: ப்ரஜா: |
அப ஏவ ஸஸர்ஜாதெ₃ள தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் ||

ஸ:—*அப்பரமபுருஷன்*, அபி₄த்₄யாய—*ஸங்கலபம் செய்து*, ஸ்வாத் ஶரீராத்—*தன் சரீரத்தினின்றும்*, விவித₄ா: ப்ரஜா:—*பலவிதமான வ்யஷ்டிப் பொருள்களை*, ஸிஸ்ருஷு:—*ஸ்ருஷ்டிக்க விரும்பியவனுய்*, அப ஏவ—*(அண்டகாரணமான) ஜலம் முதலானவற்றையே*, ஆதெ₃ள—*முதலில்*, ஸஸர்ஜ—*படைத்தான;* தாஸு—*அவற்றில்*, வீர்யம—*சக்தியை*, அபாஸ்ருஜத்—*ஏற்படுததினுன*.

முன் ஶ்லோகத்தில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸமஸ்டி வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளில் ஸமஸ்டிஸ்ருஷ்டியை இந்த ஶ்லோகத்திலும வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை அடுத்த ஶ்லோகத்திலும் விவரிக்கிறுன.

(ஸ) அந்தப் பரமபுருஷன். (அபி₄த்₄யாய) ஸங்கல்பம் செய்து. "ஸ ஏவ ஸ்வயமுத்ப₃பெ₄ள" என்று சென்ற ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ரீதியில் தானே எல்லா தோஷங்களுக்கும இருப்பிடமான ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிப்பொருள்களாக ஆனுைகில், 'ப₄க₃வாந்' என்றவிடத்தில் சொல்லப்பட்ட தோஷமற்றவனுயிருக்கும் தனமையும், கல்யாண குணங்களுக்கும் இருபபிடமாயிருக்கும் தன்மையும் முரண் படுமே? என்னும் ஆஶங்கையெழ, 'இவன் தானே ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிப் பொருள்களாக ஆகவில்லை; தன் சரீரத்தையே அவையாக ஆக்கினுன்; ஆகையால் இந்த தோஷமில்லை' என்று காட்டுவதன்மூலம் சென்ற ஶ்லோகத்தை விவரிக்கிருர்,-(ஶரீராத் ஸ்வாத்) தன் ஶரீரத்தினின்றும் படைத்தான் என்று மேலோடே கூட்டிப் பொருள்கொள்வது. இங்கு சரீரசப்தத்தாலே 'தமஸ்' 'அவ்யக்தம்' என்னும் நிலைகளையுடையதாய் சேதனப் பொருள்களோடு கலசியதான அசேதனப் பொருள் கூறப் படுகிறது. 'தன் ஶரீரத்தினின்றும் ஸங்கல்பத்தாலே படைத்தான்' என்று கூறுகையாலே, மநுவுக்கு ஸாங்க்யமதம், அத்வைத ஸித்தாந்தம முதலிய கொள்கைகள் அநிஷ்டமென்றும், விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமே இஷ்டமென்றும விளங்குகிறது. இது நாம் சொல்லு வதன்று; பா₄ஸ்கரமதத்தைச் சேர்ந்தவரான மநுஸ்ம்ருதிவ்யாக் யாதாவான குல்லூகபட்டர் பொறித்து வைத்ததாகும். "அபி₄த்₄யாந பூர்விகாம் ஸ்ருஷ்டிம் வத₃தோ மநோ: ப்ரக்ருதிரேவாசேதநா ஸ்வதந் த்ரா பரிணமதே—இத்யயம் பக்ஷோ ந ஸம்மத: | கிந்து ப்₃ரஹ்மைவ அவ்யாக்ருத ஶக்த்யாத்மநா ஜக₃த்காரணம் இதி த்ரித₃ண்டி₃வேத₃ாந்த ஸித்₃த₄ாந்த ஏவாபி₄மத: ப்ரதிபா₄தி" [ஸங்கல்பத்தை முன்னிட்ட ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லும் மனுவுக்கு, 'அசேதனமாய், ஸ்வதந்த்ர மான (ப்ரஹ்மாத்மகமல்லாத) மூலப்ரக்ருதியே உலகாகப் பரிண மிக்கிறது' என்னும் பக்ஷம் இஷ்டமன்று; 'ப்ரஹ்மமே அவ்யாக்ருத மான (ஶரீர) ஶக்தியைக்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறது' என்னும் த்ரித₃ண்டி (ராமாநுஜ) வேதாந்த ஸித்தாந்தமே இஷ்டமானது என்று விளங்குகிறது" என்று கல்வெட்டைப்போலே காட்டினுரனரோ குல் லூக பட்டர். இத்தகைய ப்ராமாணிகத்வத்தை வேறு எந்தப் பிற மதச்சான்ருேரிடமும் நாம் காண்கினறிலோம்.

(ஸிஸ்ருக்ஷுர் விவித₄ா: ப்ரஜா:)விதவிதமான வ்யஷ்டிப்பொருள் களை ஸ்ருஷ்டிக்க விரும்பியவனுய்; அடுத்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லப் படும் அண்டம் பிரமன் முதலான வ்யஷ்டிப் பொருள்களே இங்கு 'விதவிதமான பிரஜைகள்' என்று கூறப்படுவதாகக் கொள்வதே உசிதமன்ருே.(அபி₄த்₄யாய ஶரீராத் ஸ்வாத்...)"லோகாமயத ப₄ஹு

ஸயாம் ப்ரஜாயேய'' ['நானே பலவாகக்கடவேன்' என்று அப்பரம்பொருள ஸங்கல்பித்தது] என்ற ஶ்ருதியை இங்கு விவரிக்கிறது. (அப: ஸஸர்ஜ) ஜலத்தைப் படைத்தான். ''தானோர் பெருநீர் தன்னுள்ளே தோற்றி அதனுள கண்வளரும் வானோர் பெருமான் மாமாயன வைகுந்தன எமபெருமானே' [திருவாய்1-5-4] எனறுர் ஆழ்வாரும். இங்கு ஜலம் எனறது அணடகாரணமான பஞ்சமஹாபூ$_4$தங்கள் முதலான எல்லா ஸமஷ்டிப் பொருள்களுக்கும் உபலக்ஷணம். 'மஹாபூ$_4$நாதி$_3$வ்ருத்தெளஜா:' என்றவிடத்தில இவ்வர்த்தம் விளக்கபபட்டது. ஐம்பெருமபூதஙகள் முதலானவற்றை ஜலத்தையிட்டு உபலக்ஷிக்கக் காரணமென? எனில்,–''தா இமா ஆப: தத$_3$தி$_4$ரண்யமண்ட$_3$மப$_4$வத்'' [அப்படிப்பட்ட இந்த ஜலஙகளே பொனமயமான அணடமாயிற்று] என்று ஶ்ருதி சொனன ரீதியிலே ப்ருதி$_2$வீப$_4$ாக$_3$த்தை அதிகமாககொண்ட அண்டததிற்கு இடையிடாத காரணம ஜலமேயாகையாலே, அதையிட்டுத் தீ முதலான முற்பட்ட காரணபபொருள்களை உபலக்ஷிக்கிறது. இந்த ஶ்ருதியிலுள்ள 'ஆப:' என்னும் ஶப்தத்தை நினைவுறுத்துவதற்காகவே 'அப ஏவ' என்கிறுர்.

(ஆதெள ஸஸர்ஜ) அண்டம் முதலான வ்யஷ்டிப்பொருள்களைப் படைக்குமுன் நீரைப்படைத்தான (அப ஏவ ஆதெள ஸஸர்ஜ) த்ரிவ்ருத்கரணம செயயப்படாத நீரையே முதலில் படைத்தான். மேலே 'தாஸு வீரயம் அபாஸருஜத்' எனறு த்ரிவ்ருத்கரணம் சொல்லப்படப் போகிறதாகையாலே, இங்கு 'ஏவ'காரத்தாலே அப்படி த்ரிவ்ருத்கரணம செய்யப்படாத பூதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தமையைக் காட்டுகிறது. த்ரிவ்ருத்கரணமாவது,–ஒனறுகொன்று கலசாமல் தனித்தனியே நிற்கும் தீ, நீர், பூமி என்னும் மூனறு பூதங்களில் ஒவ்வொன்றிலும பாதிபாகத்தையும் மற்றையிரண்டில் கால் கால் பாகங்களையும சேர்த்து, ஒன்றுடொன்று கலசியதாக இப்போது நாம் காணும் தீ, நீர், பூமி எனனும் பூதங்களை உண்டாக்குகை. ஒன்றுக்கொன்று கலசாமல், தனியே நின்ற ஐமபெரும பூதங்களையும் எடுத்துககொண்டு அவை ஒவ்வொன்றிலும் பாதி பாகத்தையும மற்றை நான்கில் அரைக்கால அரைக்கால் பாகங்களையும் சேர்தது ஒனறுடொனறு கலசியதாக இப்போது நாம் அறியும் ஐமபெரும் பூதங்களைப் படைக்கை பஞ்சீகரணம் எனப்படும். ''ஸேயம் தே$_3$வதை க்ஷத, ஹந்தாஹமிமாஸ திஸ்ரோ தே$_3$வதா அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி, தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதம் ஏகை

காம் கரவாணி'' [சாந் 6-3-2] [இந்த ஜீவனை சரீரமாகக்கொண்ட நான் தீ, நீர், பூமி எனனும் இம மூன்றையும் வியாபித்து நாமரூபங் களைச் செய்யக்கடவேன; த்ரிவ்ருத்கரணம் செய்யக்கடவேன] என்று த்ரிவ்ருத்கரணம் சொல்லுமிடங்களில் பஞ்சீகரணமே உபலக்ஷிக்கப் படுகிறது. இப்படி ப்ருதிவீ முதலான ஒவ்வொரு பூதத்திலும் மற்ற பூதங்களின் பகுதிகள் கலசியிருந்தபோதிலும, அவற்றில் பிருதிவீ முதலானவற்றின்பாகமே அதிகமாகவும், மற்றபூதங்களின்பாகம குறைவாகவுமிருப்பதாலேயே அவற்றை 'பிருதிவீ' முதலான சப்தங்க ளால் வழங்கவுபதட்டில்லை என்பதை ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்தின் இரண்டா மத்தியாயத்தின் கடைசி ஸூத்ரத்திலே ''வைஶேஷ்யாத் து தத்₃வா த₃ஸ் தத்₃வாத₃:'' எனறு வேத₃வ்யாஸர் காட்டினர்.

(தாஸ) இப்படி த்ரிவ்ருத்கரணம் செய்யப்பெருமையாலே ஒன்ரேடொன்று கலசி அண்டத்தை உண்டாக்க முடியாமலிருந்த அந்த நீர் முதலானவற்றில். (வீர்யமபாஸ்ருஜத்) த்ரிவ்ருத்கரணம் செய்து, அதனுல் ஏற்பட்ட, அண்டத்தை உண்டாக்கவல்ல சக்தி யைப் படைத்தான் என்கிறது.

''நாநாவீர்யா: ப்ருத₂க்₃பூ₄தாஸ் ததஸ்தே ஸம்ஹதிம் விநா ।
நாஶக்நுவந் ப்ரஜா: ஸ்ரஷ்டும் அஸமாக₃ம்ய க்ருத்ஸ்நஶ:॥
ஸமேத்யாந்யோந்ய ஸம்யோக₃ம் பரஸ்பரஸமாஶ்ரயா: ।
ஏகஸங்கா₄தலக்ஷ்யாஶ்ச ஸம்ப்ராப்யைக்யமஶேஷத: ॥
புருஷாதி₄ஷ்டி₂தத்வாச்ச அவ்யக்தாநுக்₃ரஹேண ச ।
மஹதா₃த்₃யா விஶேஷாந்தா ஹ்யண்ட₃முத்பாத₃யந்தி தே॥''
[வி பு 1-2-52, 53, 54]

[மிகவும் திரவமாயிருக்கை, மிகவும் கடினமாயிருக்கை முதலான விதவிதமான சக்தியை உடையவையாய், தனித்தனியேயிருந்த அந்த ஸமஷ்டிப் பொருள்கள், (பஞ்சீகரணத்தாலே) ஒன்ரேடொன்று கலந்து ஒன்ருகாமல், அண்டம் முதலான வ்யஷ்டிப் பொருள்களைப் படைக்க வல்லமையற்றவையாயிருந்தன. (பஞ்சீகரணத்தாலே) ஒன்ருெழியாமல் ஒன்ரேடொன்று கலந்து ஒன்ருன அண்டத்தைப் படைப்பதற்காக ஒன்ருகி, ஜீவனுல் அதி₄ஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கை யாலும், மூலப்ரக்ருதியால் வியாபிக்கப்பெற்றிருக்கையாலும் மஹான் தொடங்கிப் பஞ்ச பூதங்களீருகவுள்ள எல்லாத்தத்துவங்களும் அண்டத்தை உண்டாக்குகின்றன.] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது இங்கு அனுஸந்திக்கத்தக்கது.

5. ததண்ட₃மப₄வத்₃தை₄மம் ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸமப்ரப₄ம் |
தஸ்மிந் ஜஜ்ஞே ஸ்வயம் ப்₃ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ: ||

தத்—*அண்டத்துக்குக் காரணமான ஜலம் முதலானவை.* ஹைமம்—*பொன்மயமானதாய்,* ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரப₄ம—*சூரியனையொத்த ஒளியுள்ளதான,* அண்ட₃ம்—*அண்டமாக,* அப₄வத்—*ஆயிற்று;* தஸ்மிந்—*அவ்வண்டத்தில்,* ஸ்வயம்—*நாராயணனே தானே,* ஸர்வலோகபிதாமஹ: ப்₃ரஹ்மா—*எல்லா உலகிற்கும் பிதாமஹனான பிரமனாக,* ஜஜ்ஞே—*பிறந்தான்.*

முன் ஶ்லோகத்தில் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிவிட்டபடியாலே, அதற்குப்பின் ஏற்பட்ட வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை விவரிக்கிறார் இங்கு. (தத்) முற்கூறியபடி த்ரிவ்ருத்கரணம் செய்யப்பெற்று, அண்டத்தை உண்டாக்கவல்ல சக்தியைப் பரமனிடமிருந்து பெற்றவையான பூ₁மி பர்யந்தமான தத்துவ ஸமூஹம். (அண்ட₃ம அப₄வத்) அண்டமாக ஆயிற்று. மஹான் தொடங்கி பூமியளவான தத்துவங்கள் பரமபுருஷனுடைய ஸங்கல்பத்தாலே அண்டமாகப் பரிணமித்தன என்று கருத்து. 'ததண்ட₃ம் ஸமப₄வத்' என்று ஸுபா₄லோபநிஷத்தின் முதல் கண்டத்தில் படித்ததையும், "மஹதா₃த₃யா விஶேஷாந்தா ஹ்யண்ட₃முத்பாத₃யந்தி தே" [வி-பு 1-2-54] [மஹான் தொடங்கிப் பஞ்ச பூதங்களீருகவுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களும அண்டத்தை உண்டாக்குகின்றன.] என்று ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் உபப்₃ருமஹணம செய்ததையும் காண்பது. (ஹைமம அண்ட₃ம்) பொன்மயமான அண்டம; பொன்போலே ஆசைபடத்தக்க அண்டம என்று கருத்து; 'தா இமா ஆப: தத்₃தி₁ரண்யமண்ட₃மப₄வத' [அப்படிப்பட்ட இந்த ஜலங்களே பொன்மயமான அண்டமாயிற்று.] என்னும் ஶ்ருதியின் அர்த்தம உபப்₃ருமஹணம் செய்யப்படுகிறது. (ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸமப்ரப₄ம அண்ட₃ம) நாம காணும தாழ்ந்த அண்டங்களன்று; சூரியனைப்போலே பேரொளி படைத்ததாயிருந்தது பரமனால படைக்கப்பெற்ற இவ்வண்டம என்று கருத்து. (ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸமப்ரப₄ம் ஹைமம அண்ட₃ம) "தத் தேஜோ ஹிரண்யமண்ட₃ம்" என்னும மஹோபநிஷத்வாக்யம உபப்₃ரும்ஹணம செய்யப்பட்டதாயிற்று. அண்ட ஸ்ருஷ்டியைச் சொன்னபின்பு "தத்ர ப்₃ரஹ்மா சதுர்முகோ₂ ஜாயத"

[மஹோபனிஷத்] 'மத்₄யே புருஷோ தி₃வ்ய:' [ஸுபால] என்று ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டியை ஸுபாலமஹோபனிஷத்துக்களிற் சொன்னதை யொட்டி, அவ்வண்டத்தினுள ப்ரஹ்மாவின் ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிருர் அடுத்தபடியாக,— (தஸ்மிந்) அவ்வண்டத்தில. (ஸ்வயம் ப்₃ரஹ்மா ஜஜ்ஞே) முற்கூறிய பரமபுருஷன் தானே பிரமனுகப் பிறந்தார். 'தஸ்ய ப்₃ரஹ்மா பி₃பீ₁தே' [அந்த ம்ருத்யுவைக்கண்டு பிரமன் பயந்தான்] என்று ஸுபாலோபனிஷத்தில் பிரமனை மருத்யுவைக்கண்டு பயப்படும் ஜீவனுகச் சொல்லுகையாலும், இங்கும்மேலே 'தத்விஸ்ருஷ்ட: ப்₃ரஹ்மா' என்று பிரமனை நாராயணனுல படைக்கப்பட்டவனுகச் சொல்லுகையாலும் இங்கு பரமபுருஷனுக்கும் பிரமனுக்கும் ஸ்வரூபைக்யம் சொல்லுவது பொருந்தாது. ஆகையால், 'ஸ ஏவ ஸ்வயமுத்₃ப₄பௌ' என்ற மூன்ரும் ம்லோகத்திற்போலே இங்கும் பிரமனுக்குப் பரமபுருஷன் சரீரியாயிருப்பதைக் கருதியே இருவரையும் ஒனருகப் படிக்கிற தெனறு கொள்ளவேண்டும. "விஷ்ணுர் ப்₃ரஹ்மஸ்வரூபேண ஸ்வயமேவ வ்யவஸ்தி₂த:" [விஷ்ணுவானவர் ப்ரஹ்மாவைத் தன் உருவாகக்கொண்டு தானே நிற்கிருர்.] என்று சொல்லப்பட்டதன்ருே. இக்கருத்தாலேயேயனருே 'ஸ ப்₃ரஹ்மா ஸ மிவ:' 'ப்₃ரஹ்மா நாராயண: மிவம்ச நாராயண:' என்று உபனிஷத்துக்களும், 'சிவனுய் அயனுய்' எனறு வேதம தமிழ் செய்த மாறனும் ப்ரஹ்மருத்ரர்களை நாராயணனுகவே உத்கோஷித்தனர். (ஸர்வலோகபிதாமஹ: ப்₃ரஹ்மா ஜஜ்ஞே) எல்லாவுலகிற்கும் பாட்டனுன பிரமனுக, அவனையும் படைத்த முப்பாட்டனுன நாராயணே பிறந்தான. தேவமனுஷ்யதிர்யக்ஸ்தா₂வரங்களான ஜீவராசிகளை த₃க்ஷன் முதலான ப்ரஜாபதிகள் படைக்கிருர்களாகையால், அவர்களையும் படைக்கும பிரமன் ஜீவராசிகளுக்குப் பாட்டனுகிருன் என்று கருத்து. இதிலிருந்து, அண்டத்திற்குள்ளிருக்கும் பொருள்களை ஸர்வேம்வரன பிரமன் முதலானுர்கத அந்தர்யாமியாயிருந்தே படைக்கிருன என்று விளஙகுகிறது.

6. ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: |
தா யத₃ஸ்யாயநம் பும்ஸஸ் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ||

ஆப:—(அண்டகாரணமான) ஜலம் முதலான தத்துவங்கள். நாரா:—நாரங்கள். இதி—என்று, ப்ரோக்தா:—சொல்லப்படுகின்றன; ஆப:—அந்த ஜலம் முதலானவை.

நரஸூநவ: வை—அழியாதவனுகையால நரன் எனப்படும் பரமாதமாவிடமிருந்து பிறந்தவையனறே. யத்-எக்காரணத் திஞல. தா:-அந்த ஜலம் முதலானவை. அஸ்ய பும்ஸ:- இந்தப் பரமபுருஷனுக்கு. அயநம்-இருப்பிடமாயிருக்கின் றனவோ. தேந-அககாரணத்திஞல். நாராயண. ஸ்ம்ருத:- (இவன்) நாராயணன் எனபபடுகிறுன்.

முற் கூறியபடி எலலா ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிப பொருளகளேயும முறையே நேரேயும், மற்றவர்களேயிடையிடடும படைத்தவன நாரா யணனே எனறு காட்டுகிருர் இந்த ஶ்லோகததில். ஸுபாலோப னிஷத்தில ஏழாவது கண்டததின தொடக்கத்தில'அஜ ஏகோ நிதய:' எனறு தொடஙகிப் பரபபொருள விகாரமற்றதாகவும, ஜகதகாரண மாகவும, உலகிற்கு அநதராத்மாவாகவும இருப்பது என்று கூறி, அதற்கு முனனும பினனும் இம்மூனறு தனமைகளேயும விரிவாக விளககி நாராயணசப்தமும் பலகால் படிக்கப்பட்டது. ஆகையால விகாரமற்றதாயிருக்கை முதலான இம மூனறு தனமைகளும நாரா யண ஶபதத்தின அவயவார்ததஙகள் எனபதே ஶ்ருதியின கருதது என்று எண்ணி இம மூனறு தனமைகளேயும விளககும நாராயண சபதமே பரமகாரணனுககு வாசகம் எனறு காடடுகிறுா: (ஆப:) முன ஶ்லோகஙகளில் கூறியபடி சேதனப்பொருளகளோடு கூடியவை யான அணடகாரணமான ஜலம முதலான தத்துவஙகளேக் குறிக் கிறது. (நாரா இதி ப்ரோக்தா:)நாரஙகள எனப்படுகின்றன இவை நாரங்கள எனபபடுவதற்குக் காரணததைக காட்டுகிறது அடுத்த பாதம: (ஆபோ வை நரஸூநவ.) இநத ஜலம முதலானவை நரனிட மிருந்து பிறநதவையனறே; அதனுலேயே நாரஙகள் எனப்படுகின றன எனறு கருதது.'ரீஙக்ஷயே'எனனும் தாதுவிலிருநது தோனறிய 'ர:' எனனும பதம அழிவுளளதைக காட்டுகிறது. 'நர:' எனறு அழியாததான பரபபொருளேக்காடடுகிறது. 'ஜந்ஹுர் நாராயணோ நர' எனறு ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திலும நரஶப்தம பரம புரு ஷனின பெயராகப படிக்கப்பட்டதனறே. நரனுகிற அவனிட மிருந்து தோனறியவை நாரஙகளாகின்றன என்றபடி. இனி, நாரா யண ஶப்தத்துககு வ்யுதபத்தியைக் காட்டுகிறது உததரார்த்தம: (தா யதஸ்யாயநம புமஸஸ் தேந நாராயண. ஸ்ம்ருத) இவ் வணணமாக நாரங்கள எனபபடும ஜலம முதலானவை இபபரம புருஷனுக்கு அயநமாக-இருப்பிடமாக-இருககையால, இவன நாரா யணன என்ப்படுகிறுன். ஆக, 'நர' ஶபதம அழியாத பரம

பொருளைக்காட்டுகையாலே விகாரமற்றவனுயிருக்கையும். நார ஶப்தத்தாலே ஸகலதத்துவங்களும் நரனிடமிருந்து பிறந்தவையென்று காட்டுகையாலே ஜகத்காரணத்வமும், நாராயண ஶப்தத்தாலே எல்லாப் பொருள்களும் தனக்கு இருப்பிடம என்னலாம்படி இவன் அனைத்திலும் உள் நுழைந்திருப்பதைக் காட்டுகையாலே உலகிற்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கும் தன்மையும் ஆக இம் மூன்றும் நாராயண ஶப்தத்தின பொருள் என்று காட்டுவதன் மூலம் 'அஜ ஏகோ நித்ய:' என்னும் ஸுபாலோபனிஷத் வாக்யமும், ஆறுவது ஏழாவது கண்டங்களின் பொருளும் உபப்₃ரும்ஹணம் செய்யப்பட்டதாயிற்று. இங்கு ஓராக்ஷேபம் எழுகிறது. முன் ஶ்லோகத்தில் ப்ரஹ்மாவைப் பற்றியே பேசியிருக்கையால், 'அஸ்ய' என்று இந்த ஶ்லோகத்தில் அவனை எடுப்பதே உசிதமேயொழிய, அதற்கு முன் ஶ்லோகங்களில் சொல்லப்பட்ட பரமபுருஷனை எடுப்பது உசிதமல்லவே என்பது அவ்வாக்ஷேபம். முன ஶ்லோகத்தில் 'ஸ்வயம்' என்று பரமபுருஷனையே எடுத்து அவனே பிரமனாகப்பிறந்தான் என்று கூறியிருக்கிறபடியால், அப்பரமபுருஷனையே இங்கு 'அஸ்ய' என்னும் ஸர்வநாமஶப்தத்தாலே எடுத்து அவனுக்கு வாசகமாக நாராயண ஶப்தத்தைக கூறுகிறது எனறு கொள்ளக் குறையில்லை—என்பது இவ்வாக்ஷேபத்திற்கு ஸமாத₄ானம். 'ப்ரஹ்மா' எனனும் ஶப்தத்திற்கு நான்முகனுக்கு அந்தர்யாமியான பகவான் எனறு பொருள் கொள்ளாத மற்றும சில வ்யாக்யாதாக்கள், ஸர்வநாமஶப்தம் ப்ரத₄ாநமாயிருப்பதையே காட்டுமாகையாலும், ஶாப்₃த₃ப்ராத₄ாந்யமும் முதல் வேற்றுமையில் படிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மாவுக்கேயாகையாலும், அவனே நாராயணன் எனப்படுகிறுன் எனறு ஆஶங்கித்துக் கொண்டு, அப்படிக் கொணடால் பல வேதசாஸ்திர வாக்கிய விரோதஙகள் வருமாகையாலும, மேல் ஶ்லோகத்தில் பரமபுருஷனிடமிருந்து பிரமன் உண்டானுன் என்று கூறுகையாலும் பரமபுருஷனே இங்கு நாராயண ஶப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிறுன் என்று கொள்ளவேண்டும் என்று பரிஹாரமுரைத்தார்கள். இப்படிக் கொண்டாலும் விரோதமில்லை.

7. யத் தத் காரணமவ்யக்தம் நித்யம் ஸத₃ஸத₃ாத்மகம்।
தத₃விஸ்ருஷ்ட: ஸ புருஷோ லோகே ப்₃ரஹ்மேதி கீர்த்யதே॥

யத் தத் காரணம்—யாதொன்று ஸர்வகாரணமாயிருக்கிறதோ, **அவ்யக்தம்**-அவ்யக்தத்தை சரீரமாகக் கொண்டதாயிருக்கிறதோ, **நித்யம்**—எப்போதும், **ஸத₃ஸத₃ாத்மகம்**—

சேதநாசேதநப்பொருள்களை சரீரமாகக் கொண்டதாயிருக்கிறதோ, தத்₃விஸ்ருஷ்ட:—அந்தப் பொருளாலே நேரே பிறப்பிக்கப்பட்டவனை, புருஷ:—ஜீவனை, லோகே—உலகில், ப்₃ரஹ்மா இதி—பிரமன என்று, கீர்த்யதே—கூறப்படுகிறான்.

முன் ஶ்லோகத்தில் ஸர்வகாரணனாக் கூறப்பட்ட நாராயணன பிரமனல்லன என்று காட்டுவதன் மூலம பிரமனும் பிரமனால ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட மற்ற தேவதைகளும பரமபொருளல்லர் என்று நிலைநிறுத்துவதற்காகப பிரமன் ஸர்வகாரணனை நாராயணனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவன என்று கூறுகிறார் இந்த ஶ்லோகத்தில; (யத் தத் காரணம்) 'ஆஸீதி₃த₃ம' என்று தொடங்கி, 'தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:' என்பதிருக ஸர்வகாரணபபொருளாகக் கூறப்பட்ட நாராயணனைப பூர்வார்த்த₄த்தாலே அநுவதி₃க்கிறார். (அவ்யக்தம்) 'அவ்யக்த: வயனுஜய ந்நித₃ம' என்று சேதநாசேதந ஸமுதா₃யமாயிருக்கும அவ்யக்தத்தை சரீரமாகக்கொண்டிருந்த நிலையைக் காட்டுகிறார். (நித்யம ஸத₃ஸதா₃த்மகம) முற்கூறியபடி காரணநிலையில அவ்யக்த ஶரீரகனாயிருந்தவனே காரியநிலையிலும சேதநாசேதந ஶரீரகனாயிருந்தவன என்று காட்டுகிறார். 'ஸத்' 'அஸத்' என்று உள்ளதென்றும, இல்லதென்றும் வழங்கப்படும சேதநாசேதனங்களைக் குறிக்கிறது 'ஸத₃ஸதா₃த்மகம' என்று வஸ்து பரிசசே₂த₃மின்மையைக் கூறுகிறதாகையாலே, 'நித்யம்' என்று காலபரிச்சே₂த₃மின்மையைக் கூறுகிறதாகவுமாம. இது தே₃ஶபரிசசே₂த₃மின்மைக்கும் உபலக்ஷணம். (தத்₃விஸ்ருஷ்ட: ஸ புருஷ: லோகே ப்₃ரஹ்மேதி கீர்த்யதே) அந்த நாராயணனாலே நேரே படைக்கப்பட்டவனான ஜீவனே உலகில் பிரமன் என்று கீர்த்திக்கப்படுகிறான். மற்ற ஜீவர்களை நாராயணன பிரமன் முதலான ஜீவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருந்துகொண்டு அவர்கள் மூலம ஸங்கலபாதிகளைசசெய்து படைக்கிறான; பிரமனை நேரே படைக்கிறான என்னும வாசியைக் காட்டுகிறது 'தத்₃விஸ்ருஷ்ட:' என்பதில 'வி' என்னும் உபஸர்க்கம. (லோகே) லோக ப்ரஸித்தி₃யைக் கூறுகிறதாகவுமாம; "ஸ ப்₃ரஹ்மா" [தை—நா] "ப்₃ரஹ்மா நாராயண" [ஸுபால] ப்₃ரஹ்மா பி₃பீ₄தே" [ஸுபால] "ப்₃ரஹ்மா தே₃வாநாம ப்ரத₂ம ஸம்ப₃பூ₄வ" [முண்டக] "ப்₃ரஹ்மா தே₃வாநாம் பத₃வீ: கவீநாம" [மஹா-நா] "நாராயணாத்₃ ப்₃ரஹ்மா ஜாயதே" [நாராயண] "ந ப்₃ரஹ்மா நேஶாந:" [மஹோபநிஷத்] "தத்ர ப்₃ரஹ்மா சதுர்முகோ அஜாயத" [மஹோபநிஷத்] முதலான வேதப்ரஸித்தியைக்

கூறுகிறதாகவுமாம். ஆக, இந்த ஶ்லோகத்தில், பிரமனும் நாராயணனால் படைக்கப்பட்ட ஜீவனேயொழிய ஸர்வகாரணப்பொருளல்ல என்றும் பிரமனைப்படைத்த நாராயணனே ஸர்வகாரணன் என்றும் கூறினராயிற்று. மும்மூர்த்திகளும் ஸமம், மூவருமே ஒருவரே, மூன்றிலும் மேலானதொன்றே பரபொருள் என்னும் துர்வாதங்கள் இங்கு மனுவினாலே தொலைக்கப்பட்டன என்று அறியத்தக்கது. ஸுபாலோபனிஷத்தையே இவ்வேழு ஶ்லோகங்களும் வெளிப்படையாக உபப்ருஂஹணம் செய்திருப்பதாலும் மஹோபனிஷத்தையும், நாராயணோபனிஷத்தையும ஆங்காங்கு உபப்ருஂஹணம் செய்திருக்கையாலும் இவ் வுபநிஷத்துக்கள் உபனிஷத்தோ அல்லவோ என்னும் நவீனர்களின் சங்கையும்தகாக்கப்படுகிறது.

இப்படி ஸ்ம்ருதியின ஆதியில் பரதத்துவநிஷ்கர்ஷம செய்த மனு, நடுவிலும் முடிவிலும் பரதத்துவநிஷ்கர்ஷம் செய்தபடியைக் காண்போம் இனி. எட்டாமத்தியாயத்தில் ஸாக்ஷிப்ரஶ்னப்ரகரணத்தில் ஓரழகிய ஶ்லோகம் உள்ளது; அதை திவ்யப்ரபந்த வயாக்யானங்களில் நம் பூர்வாசார்யர்கள் பலகால எடுத்துச் சுவை சொட்ட வியாக்கியானம் செய்துள்ளனர். அதைக் காணபோமினி.

யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂த:।
தேந சேத₃விவாத₃ஸ்தே மா க₃ங்க₃ாம் மா குரூந் க₃ம:॥

யம:—நியமனத்தைச் செய்பவனாய், **வைவஸ்வத:**—ஸூர்யனின் நடுவிலிருப்பவனாய். **ராஜா**—இனியவனாய். **ய: ஏஷ:**—எவனொருவன். **தவ**—உன்னுடைய. **ஹ்ருதி₃**—நெஞ்சில். **ஸ்தி₂த:**—இருக்கிறானோ. **தேந**—அவனோடு. **தே**—உனக்கு. **அவிவாத₃: சேத்**—விவாதமில்லையானால். **மா க₃ங்க₃ாம் க₃ம:**—கங்கைக்கும் நீ போகவேண்டாம்; **மா குரூந் க₃ம:**—குருக்ஷேத்திரத்திற்கும் போகவேண்டாம்.

ஸர்வேஶ்வரனோடு விவாதமில்லையாகில், புண்ணியங்களை ஸம்பாதிக்கத் தேவையில்லை என்கிறார் இந்த ஶ்லோகத்தில்.

(யம:) சிலரை நியமிக்கும் அந்த யமனன்று கிடீர்!

“அஹமமரவரார்ச்சிதேந தா₄த்ரா
யம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த:।
ஹரிகு₃ருவஶகே₃ாஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர:
ப்ரப₄வதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு:॥” [வி-பு3-7-13]

[தேவர் தலைவர்களால் அர்ச்சிக்கப்படும ஸர்வேஶ்வரனாலே ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவும், தீமையை விலக்கவும 'யமன்' என்று பெயர் கொடுக்கப்பெற்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். பெரியோனான ஹரிக்கு வசப்பட்டவனே நான். சுதந்திரமானவனல்லன; என்னையும நியமிப்பதில் விஷ்ணுவே சக்தியுள்ளவர்.] என்று யமன் தானே சொல்லியபடி அவனையும நியமிக்கும யமனன்றோ இவன். (வைவஸ்வத:) விவஸ்வானான ஸூரியனுடைய பிள்ளையான யமனன்று கிடீர்!

''த்₄யேய: ஸதா₃ ஸவித்ருமண்ட₃லமத்₄யவர்த்தீ
நாராயண ஸரஸிஜாஸந ஸந்நிவிஷ்ட: |
கேயூரவாந் மகரகுண்ட₂லவாந் கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர் த₄்ருதஶங்க₂சக்ர:||''

[ஸூரியமண்டலத்தின் நடுவிலிருப்பவனாய், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனாய், தோள்வளை, மகரநெடுங்குழை, கிரீடம, ஹாரம் முதலான தி₃வ்யாப₄ரணங்களை உடையவனாய், பொன்மயமான திருமேனியை உடையவனாய் சங்கசக்கரங்களை தரித்தவனான நாராயணன எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன.] என்கிறபடியே, அந்த ஸூர்யனுக்கும அந்தர்யாமியாயிருப்பவன் கிடீர்! அன்றிக்கே, அந்த யமனையும நியமிப்பவனாயிருந்தும, ஸூர்யகுலத்திலே உலகுய்ய ராமனாக அவதரித்தவனகிடீர்! என்றும பொருள் கொள்ளலாம. ஆக, இவ்விரண்டுபொருள்களாலும நாராயணனே இங்கு சொல்லப்படுபவன என்று விளங்குகிறது. (ராஜா) தர்மராஜாவான அவனைப்போலே நரகத்திலேயிட்டுச் சுடுபவனாயிராமல், அனைவர்க்கும இனியவனாயிருப்பவன் கிடீர்! ''ரஞ்ஜயதீதி ராஜா'' [அனைவரையும ரஞ்ஜிப்பவனாகையாலே ராஜா எனப்படுகிறான்.] ''தே₃வ:'' என்று குல்லூகபட்டர் பாடம, அப்போது தி₃வுத₄ாதுவின் எல்லாப் பொருளும இயற்கையாகப் பொருந்தியிருக்கப்பெற்றவன என்று பொருளாகிறது. இதுவரை படிக்கப்பட்ட இம் மூன்று பெயர்களும் லோகப்ரஸித₃்த₄னான யமனையும குறிக்கலாமாகையாலே, அவனைத் தவிர்ப்பதற்காக நாராயணனுக்கேயுள்ள தனிப் பெருமையைப் படிக்கிறார் அடுத்தபடியாக,—(யஸ் தவைஷ ஹ்ருதி₃ ஸதி₂த:) அவனைத் தேடி நீ எங்கும போகவேண்டா; வெகுதூரத்திலிருந்துகொண்டு உன்னை ஆள்வதைக்காட்டிலும, உன்னோடு கூடியிருந்து உன்னைத்திருத்துவது நன்றென்று உன் நெஞ்சிலேயே எழுந்தருளியிருப்பவனன்றோ இவன. இதிலிருந்து, இவன் லோகப்ரஸித்த யமன அன்றென்றும, ஶ்ருதிப்ரஸித்த ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணனே என்றும விளங்குகிறது. (தேந தே அவிவாத₃ஶ்

சேத்) அவனோடு உனக்கு விவாதமில்லையாகில். உடையவனுன அவன் உடைமையான உன்னை 'த்வம மே' [நீ என்னுடையவன] என்று கூறினுல், அதை மறுத்து 'அஹம மே' [நான் என்னுடையவன] என்று கூருமலிருந்தாயாகில். இதுவேயன்றே ப்ரபனனனிருக்கவேண்டிய நிலை.

''யோऽந்யதா₂ ஸந்தமாத்மாநமந்யதா₂ ப்ரதிபத்₃யதே ।
கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம சோரேணுத்மாபஹாரிணு ॥''

[பகவானுடைய உடைமையாயிருக்கும் ஆத்மாவை எவன ஸ்வதந்த்ரமாக மயங்குகிருனே, ஆத்மாவையே திருடும் அவனுலே செய்யப்படாத பாபம் எது?] என்கிறபடியே ஆத்மாபஹாரமாகிற பாபத்தை நீ செய்யாமலிருந்தாயாகில், ஒரு பாபப்ராய்ச்சித்தத்திற்காக நீ புண்யதீர்த்தங்களுக்கோ, புண்யஸ்தலங்களுக்கோ செல்லவேண்டாம் என்கிறுர் மேலே,—(மா க₃ங்கா₃ம் மா குருந் க₃ம') கங்கைக்கும் போகவேண்டாம்; குருக்ஷேத்ரததிற்கும செலலவேண்டாம். இது ஸகலபுண்யதீர்த்தங்களுக்கும், ஸகலபுண்யக்ஷேத்ரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம. ஆத்மாபஹாரமாகிற பெருமபாவததைச் செய்யாமல், பரமாத்மாவோடு விவாதமில்லாமலிருந்தாயாஞல், அதனுலேயே ஸர்வபாபஙகளும் நீஙகுமாகையால். பாபப்ராயஸ்சித்தத்திற்காக நீ ஒரு காரியம செய்யவேண்டாம்; பரமாத்மாவிடம் விவாதமுள்ளவனுய், ஆத்மாபஹாரம் செய்பவனுயிருந்தாயாகில, ''கிம தேந ந கருதம் பாபம'' என்கிறபடியே நீ என்ன ப்ராயச்சித்தம செய்தாலும அது தீராது. ஆகையால் ஸ்வயம் ப்ரயோஜன புத்தியுடன புண்யதீர்த்த புண்யஸ்தலங்களை அனுபவிக்கலாமேயொழிய உபாயபுத்தியுடன அவற்றில் இழிய இடமே இல்லை என்று கருத்து. ''உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ம்மினே'' [திருவாய் 1-2-1] எனனும் பாசுரத்தின ஈட்டில இந்த ஸ்லோகததை வியாக்கியாநம செய்து, ''அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்க ப்ராயஸ்சித்தம பண்ணுகையாவது-நிஷித்தத்ரவ்யத்தை உளளே வைதது மெழுகூட்டினவோபாதியிறே. உடையவனுக்கும் உடைமைக்கும தககபடியிறே ப்ராயஸ்சித்தமும; உடையவன ஸர்வேஸ்வரன்; த₃ரவ்யங்களில் ப்ரத₄ாநமான ஆத்ம த்₃ரவ்யத்தையிறே அபஹரிததது. அபஹரித்த த்₃ரவ்யத்தைப் பொகட்டு, ப்ராயஸ்சித்தம பண்ணவேணுமே; பொகடுகிற த்₃ரவ்யம தானுகையாலே, ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணுகைக்கு வேறு அதி₄காரியுமில்லையே; ஆகையாலே, நீஙகளும உடையவன பக்கலிலே வீடுசெயம்மினே'' என்று அருளியிருக்கும் அமுதன்ன அருளிச்செயல்கள் இங்கு அனுஸந்திக்கத்தக்கன.

இனி, மநுஸ்மருதியின் கடைசியிலுள்ள சில ஶ்லோகங்களில் பரதத்துவநிஷ்கர்ஷம செய்திருக்கும் பெறறியைக் காண்போம். பனிரணடு அத்தியாயங்களில் அங்கமான கர்மத்தை விவரிதது விட்டு, கடைசி அததியாயமான பனிரணடாமத்தியாயத்தில் 122-வது ஶ்லோகம் தொடஙகி நாலு ஶ்லோகங்களில், அஙகி₃யான ப₁க₃வது₃பாஸனத்தை விதிக்கிருர் மனு. அந்த ஶ்லோகங்களை விவரிபபோமினி.

ப்ரஶாஸிதாரம ஸர்வேஷாம் அணீயாம்ஸமணீயஸாம் |
ருக்மாப₄ம் ஸவப்நதீ₄க₃ம்யம வித்₃யாத் தம் புருஷம பரம்||

ஸர்வேஷாம—*அனைவர்க்கும்*, **ப்ரஶாஸிதாரம்**—*நியமனத்தைச் செய்பவனும*, **அணீயஸாம**—*அணுஸ்வரூபமான ஜீவர்களைக் காட்டிலும்*, **அணீயாம்ஸம்**—*அணுவாயிருப்பவனும்*, **ருக்மாப₄ம்**—*பொன்போனற ஒளியுடைய திருமேனியுடையவனும்*, **ஸ்வப்நதீ₄க₃மயம்**—*கனவு போன்ற மானஸ ஜ்ஞானததாலே அறியப்படுபவனுமான*, **தம பரம் புருஷம்**—*அநதப் பரமபுருஷனை*, **வித்₃யாத்**—*உபாஸிக்கக்கடவன்*.

பரமபுருஷோபாஸனத்தை விதிக்கிருர்.

(ப்ரஶாஸிதாரம ஸர்வேஷாம) அனைவரையும் எவன் நியமிககிருனே அவனையே உபாஸிக்கவேணடும். உலகில் சிலரை நியமிபபவனை ஆஶ்ரயித்தால் அலபப₂லன கிடைப்பதையும், பலரை நியமிப்பவரான அரசன முதலானவரை ஆஶ்ரயித்தால் அதி₄கப₂லன் கிடைப்பதையும காண்கிறேம். இதே நியாயப்படி பாரததால சேதனரனைவரையும நியமிக்கும பரமபுருஷனை ஆஶ்ரயித்தாலதான மிகச்சிறந்த பலனன மோக்ஷம் கிடைக்கும என்று கருத்து. 'ஶாஸிதாரம்' எனனுமல, 'ப்ரஶாஸிதாரம்' எனகையாலே, அரசன முதலானருடைய நியமனத்தைக் காட்டிலும் இவனுடைய நியமனத்தின சிறப்பு பேசப்படுகிறது. அவர்களைப போலல்லாமல், எல்லா ஜீவர்களையும் உள்நுழைநது நியமிப்பவனனறே இவன். ஜீவர்கள அணுஸ்வரூபர்களாயிற்றே; அவர்களை எப்படி உள் நுழைந்து நியமிக்கமுடியும? எனில்: (அணீயாம்ஸமணீயஸாம்) அசேதனங்களைக காட்டிலும் அணுவான ஜீவர்களைக் காடடிலும் அணுவாகவல்லவனுகையாலே ஜீவர்கள அனைவரையும் இவன் உளநுழைந்து நிய

மிக்கத்தட்டில்லை என்று கருத்து. ஆக, இவ்வளவால், " அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா " [தை-ஆர 3-11] [ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணன் ஜனங்களை உள்நுழைந்து நியமிக்கிறான்.] "அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த:" [தை-நா] [உலகனைத்தையும் உள்ளும புறமும் வியாபித்து விளங்குகிறுன நாராயணன்] முதலான ஶ்ருதிகளின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. இனி, இப்படி மனத்தால் தியானிக்கமுடியாத படி பரமஸூக்ஷ்மப் பொருளாயிருப்பானுகில், இவனை எப்படி உபா ஸிப்பது என்னும் கேள்வியெழுமாகையாலே, தியானிக்கத்தக்க ஶுபா₄ஶ்ரயமான திவ்யமங்களவிக்₃ரஹம் இவனுக்கு உண்டு என்று உணர்த்துகிறுர்,— (ருக்மாப₄ம) பொனபோன்ற ஒளியுடைய திரு மேனியையுடையவன. "அஶப்₃த₃மஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயம்" முதலான உபனிஷத்வாக்கியங்கள் பரமாத்மாவுக்கு உருவமில்லையென்று கூறு கினறனவே எனில்: "புருஷம் மஹாந்தம் ஆதி₃த்யவர்ணம்" [பு. ஸூ] [சூரியன்போனற ஒளியையுடைய மஹாபுருஷனை] "வித்₃யுத: புரு ஷாத்"[தை-நா] [மினனொளியுள்ள புருஷனிடமிருந்து] "நீலதோயத₃ மத்₄யஸ்த₂ா வித்₃யுல்லேகே₂வ ப₄ாஸ்வரா" [தை-நா] [நீலமேகம நடு வுள்ள மின்கொடிபோல் ஒளிவிடுவது] முதலான பல வேதவாக்கி யங்களும், ஸ்ம்ருதிவசனஙகளும், பரமாதமாவுக்குத் தன இச்சை யால் எடுத்துக்கொளளப்படுவதாய், ப₃ந்த₄கமல்லாத அப்ராக்ருதத் திருமேனி உண்டெனறு கூறுகையாலே, "அரூபம்" முதலான வசனங் கள், கர்மத்தால ஏற்படுவதாய், பந்த₄கமான ப்ராக்ருதசரீரம் இவ னுக்கு இல்லை எனனும் கருத்துடையவை என்று கொளளவேண் டும். 'சுட்டுரைத்த நனபொன் உன திருமேனி ஒளி ஒவ்வாது' [திரு வாய் 3-1-2] என்கிறபடியே சுட்டுரைத்த நல்ல பொன்னும் இவ னுடைய திருமேனியின் ஒளிக்குஒப்பாகாதாயினும்,உலகில் சுத்தமான ஒளியுடைய பொருள்களில் பொன்னே சிறந்ததாகக் காண்கையாலே 'ருக்மாப₄ம்' என்கிறுர். "ஹேமாபா₄மாந வர்ணம்" என்று ஸ்ரீ ராமா யணத்தில் பிராட்டியும் பேசினுளனரே. இப்படிப்பட்ட உருவுடைய வனுகில், உருவுடைய மற்றபொருளகளைப்போலேநயமால் கண்ணுல் காணத்தக்கவனுயிருப்பானே? எனில், யோகிகளால் நெஞ்சாலேயே காண ததக்கவனுயிருப்பவனிவன் எனகிறுர் மேலே,— (ஸ்வப்நதீ₄ க₃மயம்)ஸ்வப்னத்திற்போலே மாநஸஜ்ஞானத்தாலே உபாஸகர்க ளால்அறியத்தக்கவனை. ஒளிமயமான சூரியனுக்கு த₄ர்மமாயிருக்கும் ஒளிமயமான கிரணம்போலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஆத்மாவுக்கு எப்போதும் த₄ர்மமாயிருப்பதொரு ஞானம், தனக்கு ஆனையடி (க₃வாக்ஷம்) போலே ப்ரஸரத்₃வாரமாயிருக்கும் மனத்திலிருந்து

புறப்பட்டுக கண் முதலான வெளியிந்திரியங்கள் வழியாக விஷயங் களிறபாயந்து அவற்றை அறிவது இந்த்₃ரியங்களாலுண்டாகும காணபது முதலான அறிவாகும். கனவில் ஜீவன இப்படி இநதிரியஙகள வழியாகப பொருளகளை அறியாமல் மனத்தாலேயே அறிகிருன. யோகிகளும, ஆழ்வார்களும தஙகள நெஞசிலிருக்கும அநதாயாமியான பகவானை இப்படிக கனவிற்போலே வெளியிநதிரி யஙகளை எதிர்பாராமல் மனததாலேயே காணகிருாகள். இக காட்சியே, இஙகு 'ஸவப்நதீ₁கு₃ம்யம்' [ஸ்வப்னத்திறபோலே மானஸ ஜஞானத்தாலே அறியததககவனை] என்று சொலலப்படுகிறது. இககாட்சியானது கனவுபோலே மனத்தால் காணும காட்சியா யிருபபது என்பதையும, கனவைக காட்டிலும தெளிவாயிருப்பது எனபதையும "கணடேன திருமேனி யான கனவில், ஆஙகவன கைக கணடேன கனலும சுடராழி" [இர-திருவ 67] "பகற் கணடேன நாராணனைக கணடேன கனவில் மிகக கணடேன் மீணடவனை மெய்யே" [இர-திருவ 81] என்று பூதத்தாழ்வார் அருளிசசெய்தாரனறோ. (ஸ்வபநதீ₄க₃மயம) உபாஸகாகளால் ஸவபனம போலே மாநஸமான பகதிருபஜ்ஞானத்தாலே அடையப் படுபவன என்று வேதா₁ாதத₂ ஸஙகரஹததில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பொருள அருளினா. (வித₃யாத்) இப்படிப்பட்டவனை அறியக கடவன. வேதாநதஙகளில "மநோ ப்₃ரஹ்மேத்யுபாஸீத" [சாந் 3-18-1] என்று தொடஙகி "ய ஏவம் வேத₃" என்று முடிக்கை யாலும, "ந ஸ வேத₃" [ப₃ருஹ 3-4-7] என்று தொடங்கி "ஆத் மேதயேவோபாஸீத" என்று முடிககையாலும, "யஸதத்₃வேத₃" [சாந் 4-1-4] என்று தொடஙகி, "யாம தே₃வதாமுபாஸஸே" [சாந 4-2-2] என்று முடிக்கையாலும, இஙகு சொலலபபடும வேத₃னம (அறிவு) உபாஸனரூபமானதேயாகும. அதனலேயே வாக்யகாரரும "வேத₃நமுபாஸநம் ஸயாத் தத₃விஷயே ஶ்ரவணாத்" [வேத₃நம (அறிதல்) உபாஸனமேயாகும; உபாஸநவிஷயததில வேத₃நஶப்₃த₃ததை வேதாந்தஙகள படிக்கையால] என்றார். இப்படி உபாஸிக்கத்தக்கவன யார் எனில: (தம புருஷம பரம்) "வேதா₃ஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்" [பு ஸூ] என்று புருஷ ஸூக்தம முதலானவற்றில் உபாஸிக்கததக்கவனுகப பிரஸித்தி பெற்ற பரமபுருஷனே அவன் என்கிருர். ஸபருதியின தொடக கததில ப₄க₃வச்ச₂ப்₃த₃த்தையும, நாராயண ஶப்₃த₃ததையுமிட்டுப் பரதத்வநிர்ணயம் செய்தவர், முடிவில் புருஷஶப்தததையிட்டுப் பரதத்துவ நிர்த்தாரணம செய்கிருர்.

"ப₄க₃வாநிதி ஶப₃தே₃ாऽயம் தத₂ா புருஷ இத்யபி ।
நிருபாதீ₄ ச வாததேதே வாஸுதே₃வே ஸநாதநே ॥"

[பகவான் என்னும் ஶப்தமும், அவ்வண்ணமே புருஷஶப்தமும், பழையோனை வாஸுதேவனிடமே இயற்கையாகப் பொருந்தி நிற்கின்றன.] என்று சொல்லப்பட்டதன்றோ. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் நூற்றுக்கணக்கானவிடங்களில் புருஷஶப்தமும், மஹாபுருஷஶப்தமும், பரமபுருஷஶப்தமும், புருஷோத்தமஶப்தமும் நாராயணனைக் குறித்தே பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று இந்நூலின் முதலத்தியாயத்தில் விரிவாக நிலைநாட்டப்பட்டது இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கது. இனி, அடுத்த ஶ்லோகத்தைக் காண்போம்.

ஏதமேகே வத₃ந்த்யக்₃நிம் மநுமந்யே ப்ரஜாபதிம்।
இந்த்₃ரமேகே பரே ப்ராணம் அபரே ப்₃ரஹ்ம ஶாஶ்வதம்॥

ஏதம்—இப்பரமபுருஷனையே, **ஏகே**—சில வேதபாகங்கள், **அக்₃நிம் வத₃ந்தி**—அக்னியென்று கூறுகின்றன; **அந்யே**—மற்றும் சில வேதபாகங்கள், **மநும் ப்ரஜாபதிம் (வதந்தி)**-ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ரஜாபதியாகக்கூறுகின்றன; **ஏகே**-வேறு சில வேதபாகங்கள், **இந்த்₃ரம் (வத₃ந்தி)**—இந்திரன் எனக் கூறுகின்றன; **பரே**—பிறிது சில வேதபாகங்கள், **ப்ராணம் (வத₃ந்தி)**-பிராணன் என்று கூறுகின்றன; **அபரே**-பிறபல வேதபாகங்கள், **ஶாஶ்வதம் ப்₃ரஹ்ம**--எப்போதுமிருக்கும் ப்ரஹ்மமென்று கூறுகின்றன.

முன் ஶ்லோகத்தில், புருஷஶப்தத்தால் சொல்லப்படும நாராயணனே உபாஸிக்கத்தக்கவன் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது; மற்றும் பல வேதவாக்கியங்கள் உபாஸிக்கத்தக்க பரம்பொருளை அக்னியென்றும், மனுவென்றும், ப்ரஜாபதியென்றும், இந்த்ரனென்றும், ப்ராணனென்றும். ப்ரஹ்மமென்றும் மற்றும பல சப்தங்களாலும கூறுகின்றனவே ; இந்த சப்தஙகளால் குறிக்கப்படும் பலரும் உபாஸிக்கத்தக்க பரம்பொருளோ? என்னும் கேள்வியெழ, அந்த எல்லா ஶப்தங்களாலும் குறிக்கப்படுபவன் ஸர்வஶப்₃த₃வாச்யனை இப்பரமபுருஷனே என்கிறார் இந்த ஶ்லோகத்தில். "ஏகம் ஸத் விப்ரா ப₃ஹுதா₄ வத₃ந்தி' [பரம்பொருள் ஒன்றே; வேதாந்திகள் பல பெயரால் அதை அழைக்கின்றனர்.] என்ற ஶ்ருதிக்கு உபப்₃ரும்ஹணமாயிருக்கிறது இந்த ஶ்லோகம்.

(ஏநமேகே வத₃ந்த்யக்₃நிம்) "தத₃ாத்மந்யேவ ஹ்ருத₃யேऽக்₃நௌ வைஶ்வாநரே ப்ராஸ்யத்" [யஜு-அஷ்டக-3-11-8] "ஸ ஏஷ வைஶ்

வாநரோ விஶ்வருப. ப்ராணோக்₃நிருத₃ச்யதே" [ப்ரஶ்ந 1-7] "ஏ ஏஷோ ऽக்₃நிர் வைஶ்வாநரோ யத்புருஷ:" "ஸ யோ ஹைதமேவமக்₃நிம வைஶ்வாநரம புருஷேऽந்த: ப்ரதிஷ்டி₂தம் வேத₃" முதலான வேதபாகங்கள இப்பரமபுருஷனையே அகனியெனறு கூறுகின்றன. "ஸாக்ஷாத₃ப்யவிரோத₄ம் ஜைமிநி:" [பரஹ்ம ஸூத்ரம 1-2-29] எனகிற ப்ரஹ்மஸூத்ரததிற் சொன்னபடி அக்₃ரநயனத்தை (உயர்கதிககு அழைத்துச்செலவதை) செய்பவனுகையாலே பரமபுருஷன் அக்னியெனப்படுகிருன என்றே, அக்னியை சரீரமாகக்கொண்ட பரம புருஷன் இஙகு அக்னியெனப்படுகிருனெனறே சொள்ளவேண்டும. இப்படிக்கொள்ளாமல லோகப்ரஸித்த அக்னியோடு பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபைகயம சொல்லப்படுவதாகக் கொண்டால், 'பீ₄ஷாऽஸமாத₃க்₃நிஶ் சேந்த₃ரஶ்ச" [தை-ஆந] முதலான வேதவாக்யஙகளில் அவ்வக்னி பரமாத்மாவிடம் பயத்தாலே தொழில புரிவதாகக கூறுவது ஓட்டாமற் போய்விடும. இநத நியாயமே மேலே 'மநு' முதலான ஶபதங்களுக்கும் பொருந்தும். (அந்யே மநும ப்ரஜாபதிம வத₃ந்தி) "ப்ரஜாபதிஶ் சரதி க₃ர்ப்பே₄ऽந்த:" முதலான மற்றும் சில வேதபாகங்கள இவனையே ஸ்ருஷ்டிக்கும பிரஜாபதியெனறு கூறுகினறன. 'மநு' என்று மனததால் ஸருஷ்டிக்கும் ஸ்ரஷ்டாவைக் கூறுகிறதாய், ப்ரஜாபதிஶப்ததத்திற்கு விஶேஷணமாகிறது அனறிக்கே, 'மநும' எனபதைத்தனிபபதமாகக்கொண்டு. "அஹம் மநுரப₄வம" [ப்ருஹ 5-4-10] என்ற வாக்யத்தில் மநுஶப்தத்தாலே பரமாத்மாவைக் குறித்ததைக் கூறுகிறதாகவுமாம். 'மருதோऽந்யே" [சில வேத பாகங்கள இவனை மருத்துக்களாகக் கூறுகினறன] என்றும் பாடமுள்ளது. (இந்த்₃ரமந்யே) "இந்த்₃ரோ மாயாபி₄; புருரூப ஈயதே" முதலான வேதபாகங்கள் "இதி₃ பரமைஶ்வர்யே" என்னும் தாதுவிலிருந்து தோனறிய இந்த₃ரஶப்தத்தாலே இயறகையான பரமைஶ்வர்யத்தையுடைய இப்பரமபுருஷனையே உத்கோஷிததன. (பரே ப்ராணம்)"ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூ₄தாநிப்ராணமேவாபி₄ஸம்விஶந்தி ப்ராணமப்₄யுஜ்ஜிஹதே" [சாத்1-11-5] முதலான வேதபாகங்கள் இவனையே ஜகத்காரணமானப்ராணனுக உத்கோஷிததன. ஆக, இதுவரையில மற்றவர்களையும குறிக்கக்கூடிய அக்னி, மநு, பரஜாபதி, இநதிரன, ப்ராணன் என்னும் பதங்களாலே பல விடங்களில வேதா[illegible] குறிக்கப்படுபவன இப்பரமபுருஷனே என்று கூறப்பட்டது. அகனி முதலான இவ்வைந்து ஶப்தங்களும் ஶிவன, ஶம்பு₄, ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ன முதலான மற்ற பல ஶப்தஙகளுககும் உபலக்ஷணம். இத்தால் "ந ஸந்ந சாஸச் சி₂வ ஏவ கேவல:" [ஶ்வே] ஶிவ ஏகோ த₄யேய: ஶமபு₄ராகாஶ மத்₄யே த்₄யேய" [அத₂ர்வஶிகை] "ஹிர

ண்யக₃ர்ப்ப₄: ஸமவர்த்ததாக்₃ரே'' [தை-ஸ்ம் 4-1] முதலான ஶ்ருதிகளில் சிவனென்றும, ஶம்பு₄வென்றும். ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄னென்றும் படிக்கப்பட்டவன் ஶாஶ்வத ஶிவனாய், பிரமனையும் படைத்தவனான இந்த நாராயணனே என்று உணர்த்தப்பட்டது. ஆக, இதுவரையில் உலகில் மற்றவர்களைக் குறிக்கும பதங்களாலும், ஸர்வஶப்₃த₃ வாச்யனான பரமபுருஷனே வேதாந்தங்களில் குறிக்கப்படுகிறுன் என்று உணர்த்தி, இனி, அவனுக்கேயுரிய ஶப்₃த₃ங்களாலும் பல வேதவாக்யஙகளில அவன் குறிக்கப்படுகிருன் என்று காட்டுகிருர் கடைசியாக.—(அபரே ப்₃ரஹ்ம ஶாஶ்வதம்) ''ப்₃ரஹ்ம வா இத₃மக்₃ர ஆஸீத்'' ''ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம்...நாராயணபரம் ப்₃ரஹ்ம'' [தை-நா] முதலான பல வேதபாகங்கள் என்றுமிருக்கும் ப்₃ரஹ்மமாக இவனையே உத்கோஷிக்கின்றன. ப்₃ரஹ்மஶப்த₃த்தை மாத்திரமிட்டால், அது ஔபசாரிகமாகப் பிரகிருதி, ஜீவன முதலான மற்ற தத்துவங்களையும குறிக்கக்கூடுமாகையால், ஶாஶ்வதஶப்₃த₃த்தாலே அதை விஶேஷிக்கிருர். இது, ''ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்₃ரஹ்மா நேஶாந:'' [மஹோபனிஷத்] ''விஶ்வம் நாராயணம் ஹரிம்'' [தை-நா] முதலான வாக்யங்களில் படிக்கப்படும் நாராயணன, ஹரி முதலான அவனையே குறிக்கக்கூடிய ஶப்தங்களுக்கு உபலக்ஷணம். ஆக, வேதாந்தவாக்யங்களில் பரமபொருளைக் குறிக்கும் ஸாத₄ாரண ஶப₄தஙகளோடு, அஸாத₄ாரண ஶப்₃தஙகளோடு வாசியற எல்லா சப்தங்களும நாராயணனென்றும், பகவானென்றும் இங்கு கூறப்பட்ட இப்பரமபுருஷனையே கூறுகின்றன என்று நிர்த்தாரணம் செய்தாராயிற்று. ''ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம் அணீயாம்ஸமணீயஸாம்'' என்று எல்லா ஆத்மாக்களைக்காட்டிலும் அணுவாகவும், அனைவரையும் நியமிப்பவனுகவுமிருப்பதாகக்கூறுகையாலே ஏகாத்மவாதமாகிற அத்வைதமதம் மனுவுக்கு உடன்பாடன்று என்று காட்டப்பட்டது. பரம்பொருளைக் குறிக்கத் தொடக்கத்தில் ப₄க₃வச்ச₂ப்₃தத்தையும், நாராயணஶப்₃த₃த்தையும இட்டதிலிருந்தும், முடிவில் புருஷஶப்தத்தையிட்டதிலிருந்தும, தொடக்கத்தில் நாராயணனிடமிருந்து பிறந்தவன் பிரமன் என்று காட்டியதிலிருந்தும் ''ஏதமேகே'' என்னும் இந்த ஶ்லோகத்திலிருந்தும் திரிமூர்த்திஸாம்யவாத₃ம, ஐக்யவாத₃ம், சிவபரத்வவாத₃ம், சதுர்முக₂பரத்வவாத₃ம், துரீயப்₃ரஹ்மவாத₃ம் முதலான அஸத்₃வாத₃ங்கள் மனு இசைந்ததன்று என்றும், நாராயணனே ஸகலஜகத்காரணன் என்னும் பரம வைதி₃கஸித்₃தா₄ந்தமே மனு இசைந்ததென்றும் தேறுகிறது. இனி, அடுத்த ஶ்லோகத்தைக் காண்போம்.

ஏஷ ஸர்வாணி பூ$_4$தாநி பஞ்சபி$_4$ர் வ்யாப்ய மூர்த்திபி$_4$: |
ஜந்மவ்ருத்$_3$தி$_4$க்ஷயைர் நித்யம் ஸம்ஸாரயதி சக்ரவத் ||

ஏஷ:—இப்பரமபுருஷன், ஸாவாணி பூ$_4$தாநி—எல்லா ஜீவராசிகளையும், பஞ்சபி$_4$, மூர்ததிபி$_4$: வ்யாப்ய—தன் சரீரமான ஐந்து பூதங்களாலாகிய சரீரங்களாலே சூழ்ந்து நின்று, ஜந்ம வ்ருத்$_3$தி$_4$க்ஷயை:—பிறப்பு வளர்ச்சி, தேய்வு முதலான ஆறு விகாரங்களுக்கு உட்படுத்தி, சக்ரவத்—சுழன்று சுழன்று வரும் சக்கரம்போலே, நித்யம்—எப்போதும், ஸம்ஸாரயதி—ஸம்ஸாரத்தில உழலச்செய்கிறுன.

இப்பரமபுருஷனே பிரமன முதல புல்லெறும்பு வரையிலுள்ள எல்லா ஜீவர்களையும இந்த ஸம்ஸாரசக்ரத்திலே சுழலவைக்கிருன் என்கிருர் இந்த ஶ்லோகத்தில்.

(ஏஷ:) இப்பரமபுருஷனான நாராயணனே. (ஸர்வாணி பூ$_4$தாநி) தன்னால படைக்கப்பட்ட பிரமன் முதல் எறும்பு வரையிலுள்ள எல்லா ஜீவராசிகளையும. (பஞ்சபி$_4$: மூர்ததிபி$_4$: வ்யாப்ய) "ஶரீராத ஸ்வாத்" என்று முதலில சொன்னபடி தனக்கு சரீரமாயிருக்கும ஐந்து பூதங்களாலே சூழ்ந்து நின்று; ஐந்து பூதங்களாலான சரீரங்களாலே கட்டுப்படுத்தி என்று கருதது. (ஜந்ம வ்ருத$_3$தி$_4$க்ஷயை:) "அபக்ஷய விநாஶாப்$_4$யாம பரிணமர்ததி$_4$ ஜநமபி$_4$:" [வி-பு1-2-11] என்கிறபடியே (1) இருக்கிருன் (2) பிறக்கிருன (3) வளர்கிருன (4) தேய்கிருன (5) பரிணமிக்கிருன (6) அழிகிருன என்னும ஆறு விகாரங்களுக்கும இந்த ஜீவராசிகளை உட்படுத்தி. இங்கு ஜநமவ்ருதி க்ஷயங்களாகிற மூன்று விகாரங்களைச் சொன்னது மற்ற மூன்று விகாரங்களுக்கும உபலக்ஷணம. (சக்ரவத்) சுழன்று சுழன்று வரும சக்கரமபோலே, "புநரபி ஜநநம் புநரபி மரணம புநரபி ஜநநீஜட$_4$ரே ஶயநம்" என்கிறபடியே பிறப்பிறப்பாகிற ஸம்ஸாரசக்கரத்திலே சுழலச் செய்கிருன பரமபுருஷன என்று கருத்து. (நித்யம் ஸம்ஸாரயதி) எப்போதுமே இப்படி ஜீவர்களை ஸம்ஸாரசக்கரத்திலே சுழலச் செய்கிருன

இததால் பிரமன் முதலான எல்லா ஜீவர்களும ஸம்ஸாரி ஜீவர்களே என்றும நாராயணன ஒருவனே அவர்களை ஆட்டி வைப்பவன என்றும் சொல்லப்பட்டதாயிறறு. இனி, அடுத்த ஶ்லோகத்தைக் காணபோம்.

ஏவம் ய: ஸர்வபூ$_4$தேஷு பஶ்யத்யாத்மாநமாத்மநா |
ஸ ஸர்வஸ்மதாமேத்ய ப்$_3$ரஹ்மாப்யேதி பரம் பத$_3$ம் ||

ஏவம்-இவ்வண்ணமாய், **ய:**-எவனொருவன், **ஆத்மநா**-தன் நெஞ்சால், **ஸர்வபூ₄தேஷு**—எல்லா பூதங்களிலும், **ஆத்மாநம் பஶ்யதி**—பரமாத்மாவைக் காண்கிருனே. **ஸ:**—அவன், **ஸர்வஸமதாம் ஏத்ய**—எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் ஸாம்யபுத்தியை அடைந்து, **பரம் பத₃ம்**—பரமப்ராயமான, **ப்₃ரஹ்ம**—பரம்பொருளை, **அப்யேதி**—அடைகிருன்.

பரமாத்மோபாஸனத்துக்குப் பலன் பரமாத்மப்ராப்தியாகிற மோக்ஷமே என்று கூறுகிருர்.

(ஏவம்) ''ஸர்வபூ₁தேஷு சாத்மாநம் ஸர்வபூத₄ாநி சாத்மநி। ஸமம் பஶ்யந்'' [மநு 12-91] [எல்லா பூதங்களிலும் பரமாத்மாவையும், எல்லா பூதங்களையும் பரமாத்மாவிலும் ஒருபடியாகக் காண்பவன்] ''ஸர்வமாத்மநி ஸமபஶ்யேத் ஸச்சாஸச்ச ஸமாஹித:'' [மநு 12-118] [சேதநாசேதனங்களாகிற எல்லாப் பொருள்களையும் ஸமாதிநிலையில் பரமாதமாவிடம் காணக்கடவன்.] எனறு கூறப்பட்ட வழியில். (ஆத்மநா) நெஞ்சாலே; 'ஸ்வப்நதீ₄க₃ம்யம்' என்கிற படியே மனத்திலுண்டாகும் அறிவாலே எனறுமாம். ஆத்மஶப்தம் நெஞ்சையும் அறிவையும காட்டும். (ஆத்மாநம ஸர்வபூ₄தேஷு ய: பஶ்யதி) பரமாத்மாவை எவன எல்லா ஜீவராசிகளினுள்ளும் காண்கிருனே. 'ப்ரஶாஸிதாரம்' என்ற ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட படியே எல்லா ஜீவராசிகளையும உள்நுழைந்து நியமிப்பவனுகக் காண்கிருனே எனறு கருத்து. (ஸ:) அவ்வுபாஸகன (ஸர்வஸமதாம் ஏத்ய) எல்லா ஜீவராசிகளும் எம்பெருமான் குடியிருக்கும் கோயிலே எனனும் ஸாமயபுத்தியை அடைந்து (பரம பத₃ம் ப்₃ரஹ்ம அப்யேதி) ''தத்₃விஷ்ணோ: பரமம பத₃ம'' என்று வேதாந்தங்களில் பரம ப்ராப்யமாக ஓதப்படும் விஷ்ணுவாகிற பரஹ்மத்தை அடைகிருன. யதோ₂பாஸநம் ப₂லமாகையாலே, ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பவன் ப்ரஹ்மத்தையே அடைகிருன் என்று கருத்து. 'ப்ரஹ்மத்தை அடைகிருன்' என்கையாலே, மோக்ஷநிலையில் ப்₃ரஹ்மமாகவே ஆகிருன எனனும் அத்வைதமதம் தள்ளப்பட்டது.

ஆக, ஸர்வஶரீரியான நாராயணனே உலகிற்கு நிமித்தோபாத₃ாநமாகும் பரதத்துவமென்றும், அவன் விஷயமான பக்தி ப்ரபத்திகளே பரமஹிதமென்றும் அவனையடைவதே பரமபுருஷார்த்தமென்றும் கூறும் வேதஸித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டி, வேத₃ ப₃ாஹ்யகுத்₃ருஷ்டி மதங்களை நிரஸித்தாராயிற்று.

மநுஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

அத்ரிஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

"மந்வத்ரிவிஷ்ணுஹாரீத" என்று யாஜ்ஞவல்கயரால எடுக்கப்பட்ட ஸ்மருதிகளில் மநுஸ்மருதியில பரதத்வநிஷகர்ஷம செய்யப்பட்டபடியை இதுவரை கண்டோம். இனி, அடுத்ததான அதரிஸ்மருதியில பரதேவதாநிஷ்கர்ஷம செய்திருக்கிறபடியைக் காண்போம். ஸ்ரீ ஆநந்தாஸ்ரமமுதரணாலயததில் அச்சிடப்பெற்ற ஸமருதி ஸமுச்சயத்தில நானூறு ஸ்லோகஙகொணட அதரிஸம்ஹிதையொன்றும, ஒன்பது அத்தியாயஙகொணட அத்ரிஸ்மருதியொனறும் அச்சிடபபெற்றுள்ளது. இவற்றில் அதரிஸமஹிதையில பரம்பொருளைப்பற்றிய குறிப்புகள யாதுமில்லை. அதரிஸ்மருதியின கடைசியான ஒனபதாவது அத்தியாயம பரமபொருளைபபற்றிப பேசுகிறது. அதைக் காண்போமினி

யோ த்$_4$யாதா யச்ச யத்$_3$த்$_4$யாநம் யத்$_3$த்$_4$யேம் யத்
ப்ரயோஜநம்।
ஸர்வாண்யேதாநி யோ வேத்தி ஸ யோகஃ$_3$ம் யோக்துமர்ஹதி॥
ஆத்மா த்$_4$யாதா மநோ த்$_4$யாநம் த்$_4$யேய: ஸூக்ஷ்மோ
மஹேஶ்வர:।
யத பராபரமைஶ்வர்யம் ஏதத்$_3$த்$_4$யாநப்ரயோஜநம்॥
விதி$_3$த்வா ஸர்வஸூக்ஷ்மாணி ஷட$_3$ங்க$_3$ம் ச மஹேஶ்வரம்।
பரத$_4$ாநகு$_3$ணதத்வஜ்ஞ: பரம் ப$_3$ரஹ்மாதி$_4$க$_3$ச்ச$_2$தி॥
வித்$_3$வேஷாத$_3$பி கே$_3$ாவிந்த$_3$ம் த$_3$ம கே$_4$ாஷாதமஜ: ஸ்மரந்।
ஶிஶுபாலோ க$_3$த: ஸ்வர்க்கம் கிமுநஸ்தத்பராயண:॥

[(1) தியானம செய்கிறவன (2) தியானிப்பதற்கு உபகரணமான த$_4$யானம் (3) தியானிக்கப்படும பொருள் (4) தியானிப்பதின் பயன என்னும இவையனைததையும அறிகின்றவன யோகம செய்யததகுந்தவன. (1) ஜீவாத்மாவே தியானம் செய்கிறவன. (2) மனமே தியானிப்பதற்கு உபகரணமான தியானமாகும. (3) அறிய அரியவனான மஹேஶ்வரனே தியானிக்கப்படும பொருள். (4) மேலான செல்வமான மோக்ஷமும, தாழ்நத செல்வமான ஸாமஸாரிகச செலவமும தியானிப்பதின பயனாகும. இவைபற்றிய ஸூக்ஷமங்கள அனைத்தையும அறிநது, ஆறு அஙகமுளள யோகத்தையும, தியானிககப்படும் மஹேஶ்வரனையும அறிநது, மூலபரக்ருதி, அதன குணஙகள ஆகியவற்றின தாழவையுமறிநதவன பரம

பொருளை அடைகிறான். கோவிந்தனை மிகுந்த துவேஷத்தோடு நினைத்த போதிலும், த₃மகோ₄ஷனின் பிள்ளையான சிசுபாலன் பேரின்பத்தை அடைந்தான். அந்த கோவிந்தனையே மேலான ப்ராப்யப்ராபகங்களாகக் கொண்டவன் மோக்ஷமடையச் சொல்லவேணுமோ?]

இங்கு, தியானிக்கப்படும் பொருள் மஹேஶ்வரஶப்தத்தால் கூறப்பட்டது. "யத்₃வேதா₃தௌ₃ ஸ்வர:" என்று தொடங்கும் தைத்திரீய நாராயண வல்லி மந்திரம் ஓங்காரத்தின் காரணமான அகாரத்தின் பொருளான நாராயணனே மஹேஶ்வரனெனப்படுபவன் என்று நிர்ணயித்திருப்பது இந்நூலின் முதலத்தியாயத்தின இரண்டாம்பாதத்தின் தசோபனிஷத்விசாரத்தில் தைத்திரீய உபனிஷத்தின தேவதா நிர்ணயம் என்னும் தலைப்பில் (இரண்டாம் பதிப்பு பக்கம் 313முதல் 316வரை) நிலைநாட்டப்பட்டது. இருந்த போதிலும் மஹேஶ்வர ஶப்தத்தால் குறிக்கப்படுபவன் சிவனே என்று சில மந்த₃மதிகள் மயங்குவாாகள் என்று நினைத்து, நாலாவது சுலோகததில், தனனை துவேஷித்த சிசுபாலனுக்கும் பரமபதமளித்த கோவிந்தனே இநத மஹேஶ்வரன் என்று அத்ரி மஹரிஷி தெளிவுபடுத்துகிறார். ஸ்வர்க்க₃ஶப்தம் இயல்பாக மோக்ஷத்தையே குறிக்கும் என்பது உபனிஷத்துக்களில் பிரஸித்தம். ஆக, அத்ரிஸ்ம்ருதியிலும் பரமபுருஷனை நாராயணனே பரம்பொருள் என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக நிலைநாட்டப்பட்டதாயிற்று.

அத்ரிஸம்ருதிநிர்ணயம முற்றிற்று.

விஷ்ணுஸ்ம்ருதிவிநிர்ணயம்

"மந்வத்ரிவிஷ்ணுஹாரீத" என்று படிக்கப்பட்டவற்றில் மூன்றாவதான விஷ்ணுஸ்ம்ருதியில் பரதத்வநிஷ்கர்ஷம் செய்திருக்கும படியை இனிக்காண்போம். இந்த ஸ்மருதி மந்மதநாதத்தரால கல்கத்தாவில் ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்புடன அச்சிடப்பெற்ற இருபது த₄ர்மஶாஸ்திரங்களில் ஒன்றாகக் காண்கிறது. இது நூறு அத்தியாயங்கள கொண்டது. பம்பாய் வேங்கடேஶ்வர ஸ்டீம் பிரஸ்ஸில், 'விஷ்ணுஸ்மருதி' என்னும் பெயரிலும் பூனா ஆநந்தாஶ்ரமத்தில் 'லகு₄ விஷ்ணுஸ்ம்ருதி' என்னும் பெயரிலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஐந்து அத்தியாயஙகொண்ட ஸ்ம்ருதி இதனிலும் வேறுபட்டது. (அதில் பரம்பொருளைப் பற்றிய பேச்சில்லை.) இந்த ஸ்ம்ருதியில் பரம்பொருளைப் பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அப்பகுதிகளைக் காண்போம.

இதில 62 ஸ்லோகங்கொண்ட முதலத்தியாயத்தில் நைமித்திக ப்ரளய ஸ்ருஷ்டிக்ரமமும, வராஹப பெருமானுக்கும் பூமிதேவிககும நடநத ஸமவாதமும விரிவாக வர்ணிக்கப்பட்டிருககிறது. இதில் ஒவ்வொரு ஸ்லோகமும பரமபொருள் யாரென்பதைக் கையிலஙகு கனியாகக காட்டித்தருகின்றதாகையாலே, இவ்வத்தியாயம முழு வதையும பகுதி பகுதியாக எடுத்து விவரித்து, அதிலுள்ள முககிய மான விஷயஙகளை எடுததுக் காட்டுவோம்.

ப்₃ரஹ்மராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாம் ப்ரபு₃த்₃தே₄ பத்₃ம ஸம்ப₄வே |
விஷ்ணு: ஸிஸ்ருக்ஷு: பூ₄தாநி ஜ்ஞாத்வா பூ₄மிம் ஜலாநுகா₃ம்||
ஜலக்ரீடா₃ருசி ஶுப₄ம் கல்பாதி₃ஷு யதா₂ புரா |
வாராஹ மாஸ்தி₂தோ ரூபம் உஜ்ஜஹார வஸுந்த₄ராம் ||
வேத₃பாதோ₃ யூபத₃ம்ஷ்ட்ர: க்ரது ஹஸ்தஶ்சிதீமுக₂: |
அக்₃நிஜிஹ்வோ த₃ர்ப₄ரோமா ப்₃ரஹ்மஶீர்ஷோ மஹாதபா: ||
அஹோராத்ரேக்ஷணோ தி₃வ்ய: வேதா₃ங்க₃ஶ்ருதிபூ₄ஷண: |
ஆஜ்யநாஸ: ஸ்ருவாதுண்ட₃: ஸாமகோ₄ஷமஹாஸ்வந: ||
த₃ர்மஸத்யமய: ஶ்ரீமாந் க்ரமவிக்ரமஸத்க்ருத:|
ப்ராயஶ்சித்தமயோ வீர: பஶுஜாநு: மஹாவ்ருஷ: ||
உத்₃கா₃த்ராந்த்ரோ ஹோமலிங்க₃: பீ₃ஜௌஷதி₄மஹாபல: |
வேத₃யந்தராத்மா மந்த்ரஸ்பி₂க₃விக்ருத: ஸோமஶோணித: ||
வேதி₃ஸ்கந்தோ₄ ஹவிர்க₃ந்தோ₄ ஹவ்யகவ்யாதி₃வேக₃வாந் |
ப்ராக₃வம்ஶகாயோ த்₃யுதிமாந் நாநாதீ₃க்ஷாபி₄ரந்வித: ||
த₃க்ஷிணாஹ்ருத₃யோ யோக₃மஹாமந்த்ரமயோ மஹாந் |
உபாகர்மோஷ்ட₂ருசிர: ப்ரவர்க்₃யாவர்த்தபூ₄ஷண: ||
நாநாச்ச₂ந்தோ₃கதிபதோ₂ குஹ்யோபநிஷதா₃ஸந: |
சா₂யாபத்நீஸஹாயோ ऽஸௌ மணிஶ்ருங்க₃ இவோதி₃த: ||

[பிரமனின் இரவுநேரம் முடிந்தபின், உந்தித்தாமரையில் பிறநத பிரமன் கண் விழித்தபின் விஷ்ணுவானவா ஜீவராசிகளை ஸருஷ்டி செய்ய விருப்பஙகொண்டார்; பூமி ஜலத்திலுள அமிழ்நதிருபப தைக கண்டு, முன் கலபதிற்போலே நீர விளையாட்டில விருபபங கொணட மங்களகரமான வராஹவுருவை எடுத்துககொண்டவராய் பூமியைத் தூக்கியெடுததார. அவர் நாலு வேதங்களையும நாலு

கால்களாகக் கொண்டிருந்தார்; யாகத்தில் நாட்டப்படும் யூப ஸ்தபம்பத்தை தந்தமாகக்கொண்டிருந்தார். யாகங்களே அவருடைய பற்களாயிருந்தன. யாகத்தில் உள்ள சிதியையே முகமாகக் கொண்டிருந்தார். யாகாக்னியை நாவாகவும், தர்ப்பங்களை ரோமங்களாகவும் மறைமுடிகளான உபனிஷத்துக்களைத் தலையாகவும் கொண்டு பெரிய ஸங்கல்பத்தை உடையவராயிருந்தார். அப்ராக்ருதரான அவர் இரவு பகல்களையே கண்களாகவும், வேதாங்கங்களையே காதணிகளாகவும், (யாக) நெய்யையே மூக்காகவும், ஸ்ருவத்தையே முகமாகவும், ஸாமகோஷத்தையே பெரிய முழக்கமாகவும் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீமானுய், தர்மஸத்யமயராய், முனனும் பின்னும அழகாக அசைபவராய், ஸர்வப்ராய்ஶ்சித்தங்களையும் தன்னுட்கொண்டவராய், வீரராய், யாகபசுவையே முழங்காலாகக்கொண்டவராய் விளங்கினுர். அந்த மஹாவராஹப்பெருமாள் உத்காதாவைக் குடலாகவும், ஹோமத்தை ஆண்குறியாகவும், விதைகளையும், பெரும்பழங்களையும் பீஜங்களாகவும், யாகவேதியை உயிராகவும் மந்திரங்களை இடுபபாகவும், ஸோமரஸத்தை ரத்தமாகவும கொண்டிருந்தார் மஹாவேதியைத் தோள்களாகவும், ஹவிஸ்ஸைத் தன் திருமேனியின நறுமணமாகவும், (தேவர்கட்கும் பித்ருக்களுக்கும் யாகத்தில் அளிக்கப்படும்) ஹவ்யகவ்யங்களை வேகமாகவும், யாகத்திலுள்ள ப்ராக்₃வம்ஶமெனும் ஸ்தானத்தை அழகிய திருமேனியாகவும கொண்டவராய், ஒளி நிறைந்தவராய், பல தீக்ஷைகளோடு கூடியவராயிருந்தார் அவர். யாகதக்ஷிணையையே ஹ்ருதயமாகக்கொண்டவராய், யோகமஹாமந்த்ரமயமாயிருப்பவராய், பெரியவராய், உபாகர்மமாகிற உதடுகளால் அழகியவராய், ப்ரவர்க்₃யாவர்த்தங்களை ஆபரணங்களாக உடையவராயிருந்தார் அவர். காயத்ரீமுதலான பலச்சந்தஸ்ஸுக்களையும நடக்குமிடமாகவும், ரஹஸ்யமான உபனிஷத்துக்களை ஆஸனமாகவும், நிழலையே பத்னியாகவும் கொண்டவரான அவர் மணிமயமான மலைமுடிபோலே விளங்கினுர்.]

இவ்வொன்பது ஶ்லோகங்களும் யஜ்ஞவராஹ மூர்த்தியின் வடிவில் ஒவ்வொரு பகுதியும் யஜ்ஞஸம்பந்தமுள்ளவையாகவேயிருந்தது என்று காட்டுவதன் மூலம் ''யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு:'' [யஜுகா 1-7; 6-1; சதபத 1-7-4; 3-5-2] என்னும் வேதவாக்யம் உபப்₃ரும்ஹணம செய்யப்படுகிறது. விஷ்ணுவே வராஹவுருவெடுதது பூமியை நீரிலிருந்து தூக்கியெடுத்தார் என்று கூறுவதன் மூலம், "தாம் வராஹோ பூ₄த்வா அஹரத்" [யஜு-ஸம் 7-1-5] "உத்₃த்₄ருதாஸி வராஹேண க்ருஷ்ணேந ஶதபா₃ஹுநா" [தை-நா]

"இயதீ ஹ வா இயமக்₃ரே ப்ருதி₂வ்யாஸ ப்ராதே₃ஶமாத்ரீ। தாம் ஏமூஷ இதி வராஹ உஜ்ஜக₄ாந। ஸோऽஸ்யா: பதி: ப்ரஜாபதி." [சதபத 14-1-2] என்னும் ஶ்ருதிவாக்யங்கள உபப்₃ருமஹணம செய்யப் பட்டன. இந்த ஶ்ருதிவாக்யங்கள் இந நூலின முதலத்தியாயத்தின மூன்றும் பாததததில அவதாரப பெருமை எனும தலைப்பினகீழ் விளக்கப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து அனைத்துலகையும படைத்து ரக்ஷிக்கும யஜ்ஞஸ்வரூபியான பரமபொருள விஷ்ணுவேயென விளஙகுகிறது.

மஹீம் ஸாக₃ரபர்யந்தாம் ஸஶைலவநகாநநாம்।
ஏகார்ணவஜலப₄ரஷ்டாம் ஏகார்ணவ க₃த: ப்ரபு₄:॥
த₃ம்ஷ்ட்ராக்₃ரேண ஸமுத்₃த்₄ருத்ய லோகாநாம் ஹித காமயயா।
ஆதி₃தே₃வோ மஹாயோகீ₃ சகார ஜக₃தீம் புந:॥
ஏவம யஜ்ஞவராஹேண பூ₄த்வா பூ₄த ஹிதார்த்தி₂நா।
உத்₃த்₄ருதா ப்ருதி₂வீ ஸர்வா ரஸாதலக₃தா புரா॥
உத்₃த்₄ருத்ய நிஶசலே ஸ்தா₂நே ஸ்தா₂பிதா ச ததா₂ ஸ்வகே।
யதா₂ஸ்தா₂நம் விப₄ஜ்யாப: தத்₃க₃தா மது₄ஸூத₃ந:॥
ஸாமுத்₃ராஶ்ச ஸமுத்₃ரேஷு நாதே₃யாஶ்ச நதீ₃ஷு ச।
பல்வலேஷு ச பால்வல்ய: ஸரஸ்ஸு ச ஸரோவரா:॥
பாதாலஸப்தகம சகரே லோகாநாம் ஸப்தகம் ததா₂।
த்₃வீபாநாமுத₃தீ₄நாம் ச ஸ்தா₂நாநி விவிதா₄நி ச॥
ஸ்தா₂நபாலாந் லோகபாலாந் நதீ₃ஶைலவநஸ்பதீந்।
ருஷீம்ஶ்ச ஸப்த த₄ர்மஜ்ஞாந் வேதாந் ஸாங்கா₃ந் ஸுராஸுராந்॥
பிஶாசோரக₃க₃ந்த₄ர்வயக்ஷராக்ஷஸமாநுஷாந்।
பஶுபக்ஷிம்ருகா₃த₃யாமஶ்ச பூ₄தக்₃ராமம் சதுர்விதம்₄॥
மேகே₄ந்த்₃ரசாபஶம்பாத்₃யாந் யஜ்ஞாம்ஶ்ச விவிதா₄ம்ஸ் ததா₂।
ஏவம் வராஹோ ப₄க₃வாந் க்ருத்வேதம்₃ ஸசராசரம்॥
ஜக₃ஜ்ஜக₃ாம லோகாநாம் அவிஜ்ஞாதாம ததா₃ க₃திம்॥

[ஆதிதேவராய். பெரிய ஸங்கல்பத்தையுடையவராய், லோகநாத ரான அவர், கடலை எல்லையாகக்கொண்டதாய், மலை, தோட்டம,

காடு நிறைந்ததாய் ப்ரளயஜலத்தில் மூழ்கியதான பூமியை உயிர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக ப்ரளயஜலத்தில் தானும் மூழ்கி தந்தத்தின் நுனியால் எடுத்து, மறுபடியும் பழைய உலகமாக ஆக்கினார். இவ்வண்ணமாக உயிர்களுக்கு நன்மையை விரும்பிய யஜ்ஞவராஹப் பெருமானாலே ரஸாதலத்தில் அமிழ்ந்திருந்த பூமி முழுவதும் தூக்கி எடுக்கப்பட்டது. தூக்கி எடுத்தபின் தனக்குரிய ஸ்தானத்தில் அசையாதபடி நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப்பின் மதுஸூதனனான பகவான் அதிலுள்ள நீரைப் பல வகையாகப் பிரித்துக் கடல் நீரைக் கடலிலும், ஆற்று நீரை ஆறுகளிலும், ஏரி நீரை ஏரிகளிலும், குளத்து நீரைக் குளங்களிலும் சேர்த்தார். கீழுலகம் ஏழையும், மேலுலகம் ஏழையும் படைத்தார். தீவுகளுக்கும், கடல்களுக்கும் உரிய பல வகையான ஸ்தானங்களையும் கல்பித்தார். நதிகளையும், மலைகளையும், மரங்களையும், அரசர்களையும், லோகபாலர்களையும் ஏழு ரிஷிகளையும், தர்மமறிந்தவர்களையும், அங்கங்களோடு கூடிய வேதங்களையும், தேவாஸுரர்களையும், பிசாசங்களையும், பாம்புகளையும், கந்தருவர்களையும் யக்ஷராக்ஷஸர்களையும் மனிதர்களையும், பசு, பக்ஷி, மிருகம் முதலானவற்றையும், (தேவர், திர்யக், மனுஷ்யர், ஸ்தாவரம் எனும்) நாலு வகை ஜீவராசிகளையும், மேகம், வானவில், மின்னல் முதலானவற்றையும், பல விதமான யாகங்களையும் உண்டாக்கி, இவ்வண்ணமாக அசைவனவும், அசையாதனவுமடங்கிய உலகைப்படைத்துவிட்டு, வராஹப்பெருமான் உலகில் எவருமறியாத ஓரிடத்திற்குப் போய்விட்டார்.]

இந்த ச்லோகங்களிருந்து, மஹாப்ரளயத்திற்குப்பின் ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைத் தானே செய்வதுபோலே, பிரமனின் இரவாகிற நைமித்திகப்ரளயத்திற்குப் பினனும் வராஹரூபியாகிப் பலவிதமான ஸ்ருஷ்டிகளைத்தான் நேரே செய்தான் பகவான் என்றுவிளங்குகிறது. இந்த ச்லோகங்களிலும், பின் வரும் ச்லோகங்களிலும் பரம்பொருளுக்கேயுரிய அடைமொழிகளை வராஹப்பெருமானுக்கு இட்டிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

அவிஜ்ஞாதாம் க₃திம் யாதே தே₃வதே₃வே ஜநார்த₃நே |
வஸூத₄ா சிந்தயாமாஸ கா த்₄ருதிர்மே ப₄விஷ்யதி ||
ப்ருச்ச₂ாமி கச்யபம் க₃த்வா ஸ மே வக்ஷ்யத்யஸம்ஶயம் |
மதீ₃யாம் வஹதே சிந்தாம் நித்யமேவ மஹாமுநி: ||
ஏவம் ஸா நிச்சயம் க்ருத்வா தே₃வீ ஸ்த்ரீரூபத₄ாரிணீ |
ஜகா₃ம கச்யபம் த்₃ரஷ்டும் த்₃ருஷ்டவாந் தாம் ச கச்யப: ||

நீலபங்கஜபத்ராக்ஷீம் ஶாரதே₃ந்து₃நிப₄ாநநாம் ।
அலிஸங்க₄ாலகாம் ஶுப்₄ராம் ப₃ந்து₄ஜீவாத₄ராம் ஶுப₄ாம ॥
ஸுப்₄ரூம் ஸுஸூக்ஷ்மத₃ஶநாம் சாருநாஸாம் நதப்₄ருவம் ।
கம்பு₄கண்டீ₂ம் ஸம்ஹதோரும் பீநோருஜக₄நஸ்த₂லீம் ॥
விரேஜதுஸ்ஸ்தநௌ யஸ்யா: ஸமௌ பீநௌ நிரந்தரௌ ।
ஶக்ரேப₄கும்ப₄ஸங்காஶௌ ஶாதகும்ப₄ஸமத்₃யுதீ ॥
ம்ருணாளகோமலௌ பா₃ஹூ கரௌ கிஸலயோபமௌ ।
ருக்மஸ்தம்ப₄நிப₄ாவூரூ கூ₃டே₄ ஶ்லிஷ்டே ச ஜாநுநீ ॥
ஜங்கே₄ விரோமே ஸுஷமே பத₃ாவதிமநோரமௌ ।
ஜக₄நம் ச க₄நம் மத்₄யம் யதா₂ கேஸரிண: ஶிரோ ॥
பரப₄ாயுதா நகா₂ஸ்தாம்ரா: ரூபம் ஸர்வமநோஹரம் ।
குர்வாணும் வீக்ஷிதைர் நிதயம் நீலோத்பலயுதா தி₃ஶ: ॥
குர்வாணும் ப்ரப₄யா தே₃வீம ததா₂ விதிமிரா தி₃ஶ: ।
ஸுஸூக்ஷ்ம ஶுகலவஸநாம் ரத்நோத்தமவிபூ₄ஷிதாம் ॥
பத₃ந்யாஸைர் வஸுமதீம் ஸபத்₃மாமிவ குர்வதீம் ।
ரூபயௌவநஸம்பந்நாம விநீதவது₃பஸ்தி₂தாம் ॥
ஸமீபமாக₃தாம த்₃ருஷ்ட்வா பூஜயாமாஸ கஶ்யப: ।
உவாச தாம் வராரோஹே விஜ்ஞாதம் ஹ்ருத₃க₃தம் மயா ॥
த₄ரே தவ விஶாலாக்ஷி க₃ச்ச₂ தே₃வி ஜநார்த₃நம ।
ஸ தே வக்ஷ்யதயஶேஷேண ப₄ாவிநீ தே யதா₂ ஸதி₂தி: ॥
க்ஷீரோதே₃ வஸதிஸ்தஸ்ய மயா ஜ்ஞாதா ஶுப₄ாநநே ।
த்₄யாநயோகே₃ந சார்வங்கி₃ தஜ்ஜ்ஞாநம் தத்ப்ரஸாத₃த: ॥

[தேவதேவனை ஜனார்த்தனன் எவருமறியாத இடததிற்கு மறைந்த வுடன, 'எனக்கு த₄ாரகமாயிருக்கக்கூடியாது எது' எனறு பூமி சிந்திக்கத் தொடஙகினள். 'கஶ்யபமஹர்ஷியிடம் சென்று இதைக் கேட்கக்கடவேன; அவர் ஐயமற இதைக் கூறுவார்; அநத மஹா முனிவர் எனனைபபறறியே எப்போதும் கவலைப்படுகிறான்றே.' எனறு பூமிதேவியானவள் நிச்சயித்து, பெண்ணுருக்கொண்ட வளாய்க கஶ்யபரை அடைந்தாள். கஶ்யபரும் அவளைக் கண்டார். கருநெயதலிதழ்போன்ற கண், ஶரத்கால சந்திரனைப்போனற முகம், வண்டுகளினகூட்டமபோனற திருக்குழற்கற்றைகள், வெளளை நிறம், ப₃ந்து₄ஜீவ (உச்சித்திலக) மரத்தின் பூப்போன்ற உதடுகள் ஆகிய வற்றையுடையவளும, அழகியவளும், அழகிய புருவம், மெல்லிய

பற்கள், அழகிய மூக்கு, வளைந்த புருவங்கள், சங்குபோன்ற கழுத்து, இணைந்த துடைகள், பருததபெரிய அல்குல், ஸமமானவையாய், இந்திரனின யானையின மத்தகங்கள போனறவையாய், பொன்போனறு ஒளிவீசுகின்றவையாய், பருத்து இடைவெளியற்று விளங்கும் திருமுலைத்தடங்கள், தாமரைத்தண்டுபோல அழகிய திருக்கைகள், கொழுந்திலைபோன்ற திருக்கைத்தலங்கள், பொனதூண்போன்ற துடைகள், சதைப்பற்றுள்ள இணைந்த முழந்தாள்கள், மயிரற்ற உருண்ட திருக்கால்கள, மிகவழகிய திருவடித்தலங்கள், உறுதியுள்ள அல்குல், சிங்கக்குட்டியினுடையதுபோனறு சிறுத்த இடை, தாமிர நிறமுடைய ஒளியுள்ள நகங்கள், அனைவருடைய நெஞ்சையும் ஈர்க்கும் உருவம், தன கடாக்ஷங்களாலே திக்குகளனைத்தையும் நீலோத்பலம் நிறைந்தவையாகச் செய்யும் திருக்கண்கள், அவ்வண்ணமே திக்குகளை இருளற்றதாக்கும் திருமேனியொளி, மெல்லிய வெண்ணிற ஆடை, சிறந்த ரத்தினாபரணங்கள், அடிச்சுவடுகளைத் தாமரைகளாக்கும் அடிவைப்புகள் ஆகியவற்றையுடையவளும், ரூபமும், யௌவநமும் நிறைந்தவளும், அடக்கத்தோடு அருகில் வந்து நிற்பவளுமான பூதேவியைக்கண்டு கஶ்யபர் அவளைப்பூஜித்தார். இனியவளே! உன் திருவுள்ளத்தில் உள்ளதை அறிந்தேன்; தடங்கண்ணியான பூதேவியே! தேவனான ஜனார்த்தனனிடம் செல்வாயாக; அப்பெருமான் உனக்கு த₄ாரகமாயிருப்பதைக் குறையறச் சொல்லுவார். அழகிய முகத்தவளே! அழகிய அங்கங்களை உடையவளே! அப்பெருமானின் இருப்பிடம் திருப்பாற்கடல என்று எனனால் தியானத்தின் மூலம் அறியப்பட்டது. அவருடைய அருளாலேயே அவரைப்பற்றிய அறிவு ஏற்படும்.]

இப்பதினாறு ஶ்லோகங்களிலும் பரமபுருஷனின் பத்தினியான பூதேவியின் வடிவழகு விரிவாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உத்தம நாயகிக்குஇருக்கவேண்டிய லக்ஷணங்கள்எல்லாம் பூமிப்பிராட்டிக்கு உள்ளதாக இங்கு வருணிக்கப்பட்டிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இந்நூலின் முதலத்தியாயத்தில் நம்மால் விவரிக்கப்பட்ட பூஸூக்தத்திற்கு இந்த ஶ்லோகங்கள் முழுவதும் உபப்₃ருமஹணங்களாகும். பரமபுருஷனான ஜனார்த்தனனே பூமியை ரக்ஷிக்கவல்லவர் எனறும, அவருடைய அருளாலேயே அவரைப்பற்றிய அறிவு ஏற்படும் என்றும கஶ்யபர் கூறியதிலிருந்து நாராயணனே பரம்பொருள் என்றும், அவனருளே அவனைப்பெற உபாயம் என்றும் விளங்குகிறது.

இத்யேவமுக்தா ஸம்பூஜ்ய கஶ்யபாத்$_3$ வஸுந்த$_4$ரா தத: |
ப்ரயயௌ கேஶவம் த்$_3$ரஷ்டும் க்ஷீரோத$_3$மத$_2$ ஸாக$_3$ரம் ||
ஸா த$_3$த$_3$ர்ஶாऽம்ருதநிதி$_4$ம் சந்த்$_3$ரரஶ்மிமநோஹரம் |
பவநக்ஷோபஸஞ்ஜாதவீசீஶதஸமாகுலம் ||
ஹிமவச்ச$_2$தஸங்காஶம் பூ$_4$மண்ட$_3$லமிவாபரம் |
வீசீஹஸ்தை: த$_4$வளிதை: ஆஹ்வயாநமிவ க்ஷிதிம் ||
தைரேவ ஶஶ்வ$_4$ரதாம சந்த்$_3$ரே வித$_3$த$_4$நமிவாऽநிஶம் |
அந்தரஸ்தே$_2$ந ஹரிணா விக$_3$தாஶேஷகல்மஷம் ||
யஸ்மாத் தஸ்மாத் து பி$_3$ப$_4$ரந்தம் ஸுஶுப்$_4$ராம் தநுமூர்ஜிதாம |
பாண்ட$_3$ரம் க$_2$க$_3$மாக$_3$மயமதே$_4$ புவநவர்த்திநம் ||
இந்த்$_3$ரநீலகட$_3$ராட்$_4$யம் விபரீதமிவாம்ப$_3$ரம ||
பே$_2$ணுவளீஸமுத்$_3$பூ$_4$தவநஸங்க$_4$ஸமாசிதம் |
நிர்மோகமிவ ஶேஷாஹே விஸ்தீர்ணம் தமதீவ ஹி ||
தம த$_3$ருஷ்ட்வா தத்ர மத்$_4$யஸ்த$_2$ம் த$_3$த்$_3$ருஶே கேஶவாலயம |
அநிர்தே$_3$ஶ்யபரீமாணம அநிர்தே$_3$ஶ்யர்த$_3$தி$_4$ஸமயுதம ||

[இவ்வண்ணமாகக் கஶ்யபரால் பூஜிக்கப்பெற்று உரைக்கப்பெற்ற பூதேவி அவரிடமிருந்து அகன்று கேசவனைக் காணப் பாற்கடலுக்குச் சென்றுள். அமுதங்களுக்கெல்லாம இருப்பிடமாய், சந்திரகிரணங்களைப் போல அழகியதாய், காற்றடிப்பதால உண்டாகும நூற்றுக்கணக்கான அலைகளால பொருந்தியதாய், நூறு இமயமலைகளைப்போல பரந்ததாய், மற்றொரு பூமண்டலம் போன்றதாய், வெளுத்த அலைகளாகிற கைகளாலே பூதேவியை அழைப்பதுபோலிருப்பதாய், அக்கைகளாலேயே சந்திரனுக்கு எப்போதும வெண்மையை அளிப்பது போலிருப்பதாய், உள்ளேயிருக்கும் ஹரியினால் பாபங்கள அனைத்தும் நீங்கப்பெற்றதாய, அதனாலேயே மிகவெளுத்த பெரிய உடலையுடையதாய், வெளுத்ததாய், பறவைகளாலும் அடையமுடியாததாய், கீழுலகிலிருப்பதாய், பலவகை ரத்தினங்கள் நிறைந்ததாய, ஆகாயத்தைக் கீழ்நோக்கிக் கவிழ்த்தது போலிருப்பதாய், அலைநுரைகளாகிற மரக்கூட்டத்திலே உரிக்கப்பெற்ற ஆதிசேஷனின் மிகப்பெரிய சட்டையைப்போலேயிருப்பதான அத்திருப்பாற்கடலைப் பார்த்து, அதன் நடுவிலிருப்பதாய், அளவிடமுடியாதபரப்பையுடையதாய், அளவற்ற செல்வத்தையுடையதான கேசவனின் கோயிலைக்கண்டாள.]

இவ்வேழு ஶ்லோகங்களும், "அம்ப₄ஸ்யபாரே" "யமந்தஸ் ஸமுத்₃ரே கவயோவயந்தி" "ஸமுத்₃ரேந்தம் நாராயணம்" என்று நாராயணவல்லியில் நாராயணனுக்கு இருப்பிடமாக ஓதப்பட்ட திருப்பாற்கடலை விவரிப்பதன்மூலம இந்த ஶ்ருதிகளுக்கு உபப்₃ரும்ஹணமாகின்றன. திருப்பாற்கடல் கீழுலகங்களில் இருப்பது என்றும், அதிலுள்ள கேசவனின் கோயில் அளவற்ற செல்வத்தையுடையது என்றும இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது காணத்தக்கது. இனி, பரமபுருஷனின் திருமேனியை வருணிக்கும் அடுத்த பகுதியைக் காண்போம.

ஶேஷபர்யங்கக₃ம் தஸ்மிந் த₃த₃ர்ஶ மது₄ஸூத₃நம் |
ஶேஷாஹிப₂ணரத்நாம்ஶுது₃ர்விப₄ாவ்யமுக₂ாம்பு₃ஜம் ||
ஶஶாங்கஶதஸங்காஶம் ஸூர்யாயுதஸமப்ரப₄ம் |
பீதவாஸஸமக்ஷோப₄ம் ஸர்வரத்நவிபூ₄ஷிதம் ||
முகுடேநார்க்கவர்ணேந குண்ட₃லாப்₄யாம் விராஜிதம் |
ஸமவாஹ்யமாநாங்க்₄ரியுக₃ம லக்ஷ்ம்யா: கரதலை: ஶுபை₄:||
ஶரீரத₄ாரிபி₄: ஶஸ்த்ரை: ஸேவ்யமாநம் ஸமந்தத: ||
தம் த்₃ருஷ்ட்வா புண்ட₃ரீகாக்ஷம் வவந்தே₃ மது₄ஸூத₃நம் |
ஜாநுப்₄யாமவநீம் க₃த்வா விஜ்ஞாபயதி சாப்யத₂ ||

[அந்தக் கோயிலில் மதுஸூதனனைக் கண்டாள் பூதேவி. ஆதிசேஷனாகிற படுக்கையில சயனிததிருப்பவனும், ஆதிசேஷனின பணா மண்டலஙகளிலுள்ள ரத்தினஙகளின் ஒளியாலே காணா அரிதாயிருக்கும் முகத்தாமரையை உடையவனும, நூறு சந்திரர்களைப் போல் குளிர்ந்தவனாயிருப்பவனும, பதினாயிரம ஸூர்யர்களைப போல் ஒளியுள்ளவனும, பீதாமபரத்தையணிந்தவனும், கலக்கமற்றவனும, எல்லா ரத்னஙகளாலும அலங்கரிககப் பெற்றவனும், ஸூர்யன்போல் ஒளியுளள கிரீடத்தாலும், குணடலங்களாலும பிரகாசிப்பவனும, ஸ்ரீதேவியின் மங்களமான கரதலங்களாலே பிடிக்கப் படும் திருவடியிணையை உடையவனும், சரீரமுடைய சஙகம, சக்ரம முதலான திவ்யாயுதங்களால் சுற்றிலும சேவிக்கப் படுபவனும, தாமரைக்கண்ணனுமான அந்த மது₄ஸூத₃னனைக்கண்டு முழந்தாள்கள் தரைப்பட வணங்கினாள் பூதேவி. பினவருமாறு விண்ணப்பிக்கவும் செயதாள.]

இவ்வைந்து ஶ்லோகங்களும், "ஆதி₃த்யவர்ணம்" "வித்₃யுத: புருஷாத்" "நீலதோயத₃மத்₄யஸ்த₂ா வித்₃யுல்லேகே₂வ ப₄ாஸ்வரா"

என்று புருஷஸூக்தம் நாராயணவல்லி முதலான வேதவாக்யங்களில் வருணிக்கப்படும் பரமபுருஷனின் அப்ராக்ருதத்திருமேனியை வர்ணிப்பதன்மூலம் பரமபொருளுக்கு உருவமில்லையென்று கூறுகின்றவர்களையும், பிரமன், சிவன் முதலான மற்ற தெய்வங்களைப் பரமபொருளாகக் கூறுகின்றவர்களையும் நிரஸிக்கின்றன. வடிவிணையில்லா மலர் மகளும் பரமபுருஷனின் திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று கூறும் வாக்யம் "ஸ்ரீரூபபர்ஹணம" [ஸ்ரீதேவி காலுக்கு அணையாகிருள்] என்னும் கௌஷீதகீ வாக்கியத்திற்கு உபப்3ரும்ஹணமாயிருந்துகொண்டு, ஸ்ரீதேவியும் எம்பெருமானைப்போலே பரப்ரஹ்ம கோடியைச் சேர்ந்தவளே என்பாரைத் தாளுகின்றது. இனி, முதலத்தியாயத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் உள்ள பூமி விஷ்ணு ஸம்வாதத்தையும், பூமியினுல் செய்யப்பட்ட விஷ்ணுஸ்துதியையும் காண்போம்.

உத்3த்3ருதாऽஹம் த்வயா தே3வ ரஸாதலதலம் க3தா |
ஸ்வே ஸ்த2ாநே ஸ்த2ாபிதா விஷ்ணோ லோகாநாம் ஹித
காம்யயா ||
தத்ராऽது4நா மே தே3வேஶ கா த்4ருதிர்வை ப4விஷ்யதி |
ஏவமுக்தஸ் ததா3 தே3வ்யா தே3வோ வசநமப்3ரவீத் ||
வர்ணாஶ்ரமாசாரரதா: ஶாஸ்த்ரைகதத்பராயணா: |
நவாம் த4ரே த4ாரயிஷ்யந்தி தேஷாம் த்வத்3ப4ார ஆஹித: ||
ஏவமுக்தா வஸுமதீ தே3வதே3வமபா4ஷத |
வர்ணாநாமாஶ்ரமாணாம் ச த4ர்மாந் வத3 ஸநாதநாந் ||
த்வத்தோऽஹம் ஶ்ரோதுமிச்சா2மி த்வம் ஹி மே பரமா க3தி:||
நமஸ்தே தே3வதே3வேஶ தே3வாரிப3லஸூத3ந |
நாராயண ஜக3ந்நாத2 ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ர ||
பத்3மநாப4 ஹ்ருஷீகேஶ மஹாப3லபராக்ரம |
அதீந்த்3ரிய ஸுது3ஷ்பார ஶ்ருத்3வ ஶார்ங்க3த4நுர்த4ர ||
வராஹ பீ4ம கோ3விந்த3 புராண புருஷோத்தம |
ஹிரண்யகேஶ விஶ்வாக்ஷ யஜ்ஞமூர்த்தே நிரஞ்ஜந ||
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ லோகேஶ ஸலிலாந்தரஶாயக |
மந்த்ர மந்த்ரவஹாऽசிந்த்ய வேத3வேத3ாங்க3விக்3ரஹ ||
ஜக3தோऽஸ்ய ஸமக்3ரஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரக |
ஸர்வத4ர்மஜ்ஞ த4ர்மாங்க3 த4ாமயோநே வரப்ரத3 ||

விஷ்வக்ஸேநாऽம்ருத வ்யோம மது₄கைடப₄ஸூதந |
ப₃ருஹதாம் ப்₄ரும்ஹணோऽஜ்ஞேய ஸர்வ ஸர்வாப₄யப்ரத₃ ||
வரேண்யாऽநக₄ ஜீமூதாऽவ்யய நிர்வாணகாரக |
ஆப்யாயந அபாம்ஸ்தா₂ந சைதந்யாதா₄ர நிஷ்க்ரிய ||
ஸப்தஶீர்ஷாऽத்₄வரகு₃ரோ புராண புருஷோத்தம |
த்₄ருவாக்ஷர ஸூக்ஷ்மோ ப₄க்தவத்ஸல பாவந |
த்வம் க₃தி: ஸர்வதே₃வாநாம் த்வம் க₃திர்ப்₃ரஹ்மவாதி₃நாம் ||
ததா₂ விதி₃தவேத்₃யாநாம் க₃திஸ்த்வம் புருஷோத்தம |
ப்ரபந்நாஸ்மி ஜக₃ந்நாத₂ த்₄ருவம் வாசஸ்பதிம் ப்ரபு₄ம் ||
ஸுப்₃ரஹ்மண்யமநாத்₄ருஷ்டம் வஸுதே₂வம் வஸுப்ரத₃ம் |
மஹாயோக₃ப₃லோபேதம் ப்ருஶ்நிக₃ர்ப₄ம த்₄ருதார்ச்சிஷம் ||
வாஸுதே₃வம் மஹாத்மாநம் புண்ட₃ரீகாக்ஷமச்யுதம் |
ஸுராஸுரகு₃ரும் தே₃வம் விபு₄ம் பூ₄தமஹேஶ்வரம் ||
ஏகவ்யூஹம் சதுர்பா₃ஹும் ஜக₃த்காரணகாரணம் |
ப்₃ரூஹி மே ப₄க₃வந் த₄ர்மாந் சாதுர்வர்ண்யஸ்ய ஶாஶ்வதாந் ||
ஆஶ்ரமாசாரஸம்யுக்தாந் ஸரஹஸ்யாந் ஸஸங்க்₃ரஹாந் ||
ஏவமுக்தஸ்து தே₃வேஶ: புந: க்ஷோணீமபா₄ஷத |
ஶ்ருணு தே₃வி த₄ரே த₄ர்மாந் சாதுர்வர்ண்யஸ்ய ஶாஶ்வதாந் |
ஆஶ்ரமாசாரஸம்யுக்தாந் ஸரஹஸ்யாந் ஸஸங்க்₃ரஹாந் |
யே து த்வாம் தா₄ரயிஷ்யந்தி ஸந்தஸ்தேஷாம் பராயணாந் ||
நிஷண்ணா ப₄வ வாமோரு காஞ்சநேऽஸ்மிந் வராஸநே |
ஸுக₂ாஸீநா நிபோ₃த₄ த்வம த₄ர்மாந் நிக₃த₃தோ மம ||
ஶுஶ்ருவே வைஷ்ணவாந் த₄ர்மாந் ஸுக₂ாஸீநா த₄ரா தத₃ ||

||இதி வைஷ்ணவே த₄ர்மஶாஸ்த்ரே ப்ரத₂மோऽத்₄யாய: ||

['விஷ்ணுவெனும் தேவனே! ரஸாதலத்தில் அமிழ்ந்த நான் சேதனர் உய்யும்பொருட்டு உன்னாலேயே உயரத் தூக்கி உரிய இடத்தில் நிலை நிறுத்தப்பட்டேன். தேவர் தலைவனே! இப்போது எனக்கு தா₄ரகமாயிருக்கக்கூடியது எது' என்று பூதேவியால் கேட்கப்பட்ட பகவான் பின் வருமாறு அருளினார்,— 'பூதேவியே! வர்ணாஶ்ரமா சாரங்களில் ஈடுபட்டவர்களாய், ஶாஸ்திரங்களையே மேலான ப்ர மாணங்களாகக் கொண்டவர்களாயிருப்பவர்கள் உன்னை தரித்து நிற்பார்கள்; அவர்களிடம் உன் பாரம் வைக்கப்படும்' என்று

இவ்வண்ணமாகக் கூறப்பட்ட பூதேவி தேவதேவனைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறலுற்றாள்.— "வர்ணாச்ரமங்களுடைய தர்மங்களை உம்மிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகிறேன்; பழையனவான அந்த தர்மங்களைக் கூறுவீராக; நீரேயன்றோ எனக்குப் பரமப்ராப்யமாயிருப்பவர். தேவதேவா தலைவனே! தேவர்க்கு எதிரிகளான அஸுரர்களின் வலிமையை அழிப்பவனே! நாராயணனே! ஜகந்நாதனே! சங்கசக்ரகதாதரனே! பத்மநாபனே! இந்த்ரியங்களுக்கு ஈசனே! பெரும் பலபராக்ரமங்களை உடையவனே! இந்த்ரியங்களால் அறிய அரியவனே! கரைகாணமுடியாதவனாயிருப்பவனே! தேவனே! சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டவனே! வராஹப்பெருமானே! பயங்கரனே! கோவிந்தனே! பழையவனே! புருஷோத்தமனே! பொன்போன்ற மயிர்முடிகளை உடையவனே! எங்கும் கண்களையுடையவனே! யஜ்ஞமூர்த்தியே! குற்றமற்றவனே! க்ஷேத்ரமான சரீரமாகவும், க்ஷேத்ரஜ்ஞனான ஜீவனாகவுமிருப்பவனே! (சரீராத்மாக்களிரண்டுக்கும் அந்தர்யாமியே! என்றபடி) லோகநாதனே! நீரின் நடுவில் சயனிப்பவனே! மந்திரமாயிருப்பவனே! மந்திரங்களை அளிப்பவனே! அறிதற்கரியவனே! வேதங்களையும், வேதாங்கங்களையும் சரீரமாகக்கொண்டிருப்பவனே! இவ்வுலகத்தையும் படைத்து அழிப்பவனே! எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவனே! தர்மங்களுக்குப் பலனையளிப்பவனே! தர்மகாரணமாயிருப்பவனே! வரமளிப்பவனே! எல்லாவுலகிலும் ஸேனைகளையுடையவனே! அழிவற்ற பரமாகாசம் எனப்படும் பரமபதத்தையுடையவனே! மதுகைடபர்களை அழித்தவனே! பெரிய பொருள்களைப் பெரிதாக்கியவனே! எவராலும் (முழுதும்) அறிய முடியாதவனே! எல்லாமாயிருப்பவனே! அனைவர்க்கும் அபயமளிப்பவனே! ஆசைப்படத்தக்கவனே! குற்றமற்றவனே! மேகம்போன்றவனே! அழிவற்றவனே! மோக்ஷமளிப்பவனே! அனைவரையும் போஷிப்பவனே! நீர் முதலான பூதங்கள் சேருமிடமாயிருப்பவனே! ஜ்ஞானத்திற்கு ஆதாரமாயிருப்பவனே! (தாழ்ந்த) செயல்களற்றவனே! (யாகத்தில்?) ஏழு தலைகளையுடையவனே! யாகத்திற்குத் தலைவனே! பழையோனே! புருஷோத்தமனே! உறுதியான ப்ரணவாகார ஸ்வரூபமாயிருப்பவனே! மிக நுண்ணியவற்றையும் நியமிப்பவனே! யாகத்தலைவனே! பரிசுத்தப்படுத்துபவனே! உனக்கு நமஸ்காரம். புருஷோத்தமனே! எல்லாதேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுக்கும் கலியுகத்தவர்களுக்கும் நீயே ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருக்கிறாய், ஜகந்நாதனே! நிலையானவனும், வாக்குகளுக்குத் தலைவனும், சர்வஜ்ஞனும், ஆதியான பரப்ரஹ்மஸ்வரூபியாயிருப்பவனும், எவராலும்

நிலைகுலைக்கமுடியாதவனும், ஐஶ்வர்யங்களைக்கொண்டு விளையாடுபவனும், ஐஶ்வர்யங்களை அளிப்பவனும, பெருத்த ஜ்ஞான பலங்களையுடையவனும், ஆகாயத்தைத்தன்னுள அடககியவனும, சோதிகளை தரிதது நிற்பவனும, வாஸுதேவனும, மஹாதமாவும, தாமரைக் கணணனும், அச்யுதனும, தேவாஸுரர்க்குத தலைவனும, தேவனும், ஸர்வவ்யாபியும், பூதங்களுக்குப் பெரிய ஈஶ்வரனும், வ்யூஹ வாஸுதேவமூர்த்தியாகிற ஒரு வியூஹததையுடையவனும், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனும, ஐகத்காரணமாயிருக்கும் பொருள் களுக்கெலலாம் காரணமாயிருப்பவனுமான உனனைச் சரணடைந் தேன். சதுர்வர்ணஙகளுடைய ஶாஶ்வதமான தர்மங்களையும், நாலு ஆஶ்ரமங்களுடைய தர்மங்களையும ரஹஸ்யமான தர்மங்களையும், ஸங்க்3ரஹமான தர்மங்களையும எனக்குக் கூறுவீர்' என்று இவ்வண்ணமாகப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட தேவர்தலைவன் மறுபடியும பூமியைப் பார்த்துப் பினவருமாறு அருளினை,— "பூதேவியே! நாலு ஆஶ்ரமாசாரஙகளோடு கூடிய நாலு வர்ணங்களின நிலையான தர்மங்களையும, ரஹஸ்யதர்மஙகளையும், ஸஙக3ரஹதர்மங்களையும கேட்பாயாக. உனனை (தர்மானுஷ்டானத்தின மூலம) தரிக்கச் செய்யும் நலலோர்களுககு மேலான கதியாயிருப்பவை இந்த தாமஙகள். அழகிய துடையை உடையவளே! பொனமயமான இநதச் சிறந்த ஆஸனத்தில அமருவாய்; நனகு அமர்ந்து நான சொல்லும் தர்மஙகளைக் கேட்பாய்'' என்று. அவ்வணணமே பூமி தேவியானவள் நனகு அமர்நது, விஷ்ணுவினல சொலலப்பட்ட தர்மங்களைக கேட்கலுற்ருள.]

இவ்விருபது ஶ்லோகங்களில் பரம்பொருளுக்குரிய எல்லாத் தனமைகளும் விஷ்ணுவுக்கு உளளன எனறு தெளிவாகக் காட்டப் பட்டது. இங்கு எமபெருமானுக்கு பூதேவியால் இடப்பட்ட திரு நாமஙகளுககு வியாக்கியானமெழுதப்புகில், அதுவே ஒரு பாரத மாய் விரியும். ஸாரமாகச் சொன்னல, அவனே தேவர்களுக்கும தேவாகளான ப்ரஹ்மருத்3ரேந்த்3ராதிகளுக்கும் ஈஶ்வரன என்றும், அனைவருடைய இந்திரியங்களையும நியமிப்பவன என்றும், எவராலும அறியமுடியாதவனென்றும், தேசகாலவஸ்துக்களால் அளவிடமுடியாதவனென்றும. வேதசாஸ்திரங்களின உட்பொருளாயிருபபவனென்றும அனைத்துலகையும் படைத்தளித்து அழிக்கும மூவகைக்காரணமான ஆதிமூலபபொருளென்றும், ஸர்வாந்தர்யாமியென்றும், அனைவர்க்கும ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருபபவனென்றும, அப்ராக்ருதமான உலகத்தையும், திருமேனிகளையும், அவ

தாரங்களையும் உடையவனென்றும், அநந்தமான திவ்யாதம விக்ரஹகுணங்களை உடையவனென்றும் இங்கு உத்கோஷிக்கப் படுகிறது. முதலத்தியாயத்தில நமமால் எடுககப்பட்ட எல்லா ஸ்ருதிவாக்யங்களும இங்கு உப்ப்₃ரும்ஹணம செய்யபபெற்றன. இத்தால, ஸாங்கயம, யோகமதம, தாாக்கிகமதம சைவமதம, அத்வைதமதம் முதலான வேத₃பா₃ஹ்யகுத்₃ருஷ்டி மதஙகளெல்லாம் அடியறுக்கப்பட்டு,

"யா வேத₃ப₃ாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய: யாஶ்ச காஶ்ச குத்₃ருஷ்டய:|
ஸர்வாஸ் தா நிஷ்ப₂லா: ப்ரேதய தமோநிஷ்டா₂ ஹி தா:
ஸம்ருதா:||
[மநு 12-95]

[வேதத்துக்குப் புறமபான சாஸதிரஙகளும, வேததத்திற்கு அவப பொருள கூறும சாஸதிரஙகளும இறநதபின் சேதனனுக்கு எப் பயனையும அளிக்கமாட்டா. தமோகுணம விஞ்சியவாகளுக்காக ஏறபட்டவையனறோ அவை] எனனும மநுஸ்மருதிவசனததுக்கு இலககானவையெனறு நிஷ்காஷிக்கப்பட்டதாயிற்று. நிற்க; வாணாஶ்ரமாசாராநுஷ்டானமே பூமியை தரிக்கச் செயவது எனறு எம பெருமான இஙகு கூறியிருபபதும குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இந்த வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மஙகளை எமபெருமான பூமிதேவிககு விஸ்தாரமாகத் தொணணூறுககு மேற்பட்ட அததியாயஙகளில உபதேசிக்கிறான். அவற்றின இடையிடையில பரமபுருஷனே பரமபொருள எனபதும், பிரமன உருததிரன முதலான எல்லா தேவர்களும ஜீவர்களே என்ப தும வலியுறுததப்படுகினறன. அப்பகுதிகளைக் காண்போமினி.

கஙக₃யா: ஸிகதா த₄ாரா: யத₂ா வர்ஷதி வாஸவே|
ஶக்யா க₃ணயிதும் லோகே ந வ்யதீதா: பிதாமஹா: ||
சதுர்த₃ஶ விநஶ்யந்தி கல்பே கல்பே ஸுரேஶ்வரா: |
ஸர்வலோகப்ரத₄ாநாஶ்ச மநவஶ்ச சதுர்த₃ஶ ||
ப₃ஹூநீந்த்₃ரஸஹஸ்ராணி தைத்₃யேந்த்₃ரநியுதாநி ச |
விநிஷ்டாநி ஹ காலேந மநுஜேஷ்வத₂ கா கத₂ா ||
ராஜர்ஷயஶ்ச ப₃ஹவ: ஸர்வே ஸமுதி₃தா கு₃ணை: |
தே₃வா ப₃ஹ்மாஷயஶ்சைவ காலேந நித₄நம் க₃தா: ||
யே ஸமர்த₂ா ஜக₃த்யஸ்மிந் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரிண: |
தேऽபி காலேந லீயந்தே காலோ ஹி ப₃லவத்தர: ||

[உலகில் இந்திரன் மழைபொழியும் பொழுது கங்கையின் மணல கள் எப்படி எண்ணமுடியாதவையோ, அப்படியே கழிந்துபோன ப்ரஹ்மாக்களும எண்ணமுடியாதவர்களாவர். ஒவ்வொருகல்பத்திலும், பிரமன, உருத்திரன, இநதிரன முதலான பதினலு தேவர்தலைவர் களும், பதினலு மனுக்களும் அழிந்துபோகிருர்கள். பல்லாயிரம் இந்திரர்களும், பல லக்ஷம அஸுரர்தலைவர்களும் காலப்போக்கில் அழிந்து விட்டனர். மனிதர்களைப் பற்றிச சொல்லவும் வேண்டுமோ? எல்லா குணங்களும நிறைந்த ராஜரிஷிகளும், தேவர்களும், ப்ரஹ்மரிஷிகளும காலத்தினல் இறந்துபட்டனர், இவ்வுலகில் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைச் செய்யவல்ல பிரமன், சிவன் முதலானேரும் காலத்தினல் அழிந்து போயினர். காலமே மிகவும் வலிதனறே] எனறு இந்த ஸ்மருதியின் இருபதாவது அத்தியாயத்தில கோஷிக் கப்படுகிறது. இதிலிருந்து பிரமன் உருத்திரன் முதலான தேவர் களனைவரும ஜீவர்களே என்று விளங்குகிறது. "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:" என்று தொடங்கும் மஹோப னிஷத் வாக்யத்திறகு இவை உபப்3ருமஹணமாயிருக்கின்றன. "நினைப்பான்புகில் கடல் எக்கலில் நுண்மணலிற்பலர் எனைத்தோரு கங்களும் இவ்வுலகாண்டு கழிந்தவர் பனைப்பால் மருங்கறு மாய் தலல்லால் மற்றுக்கண்டிலம் பனைத்தாள் மதகளிறு அட்டவன் பாதம்பணிமினே' [திருவாய் 4-1-4] என்று நம்மாழ்வார் இந்த ஸ்மருதிவாக்யததையே தமிழ்ப்படுத்தினர். இப்பாசுரத்தின் வியாக்கி யானத்தில் இநத ஸ்ம்ருதிவாக்யம ப்ரமாணமாகக்காட்டப்பட்டிருப் பது குறிக்கொளளத்தக்கது. 'ந ப்3ரஹ்மா நேஶாந:' எனறு ஶ்ருதி யும் 'ந வ்யதீதா: பிதாமஹா:' எனறு ஸ்மருதியும் உத்கோஷிக்கையில், சிவனை நித்யனகவும், நாராயணனை அழிபவனகவும கூறும் சைவ மதம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிருததம் என விளங்குகிறது.

வ்ரதமேதத் புரா பூ4மி க்ருத்வா ஸப்தர்ஷயோऽமலா: |
ப்ராப்தவந்த: பரம் ஸ்த2ாநம் ப்3ரஹ்மா ருத்3ரஸ்ததை2வ ச ||

[பூமிதேவியே! இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்து, குற்றமற்றவர் களான ஸப்தரிஷிகளும, பிரமனும், உருத்திரனும் மேலான தம் ஸ்த2ானத்தை அடைந்தனர்.] என்று நாற்பத்தேழாம் அத்தியாயத் தில் சாநத்3ராயணவ்ரதாநுஷ்டானத்தாலேயே பிரமன், உருத்திரன் முதலானேரும தம் சிறந்த பதவியை அடைந்தனர் என்று கூறுகை யால், ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3கள் கர்மத்திற்கு வசப்பட்ட ஜீவர்களே யென்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மார்க₃ஶீர்ஷஶுக்லைகாத₃ஶ்யாமுபோஷிதோ த்₃வாத₃ஶ்யாம் ப₄க₃வந்தம் வாஸுதே₃வம் அர்ச்சயேத்। புஷ்பதூ₄பாநுலேபநதீ₃பநைவேத்₃யை:ப்₃ராஹ்மணதர்ப்பணைஶ்ச। வ்ரதமேதத் ஸம்வத்ஸரம் க்ருத்வா பாபேப்₄ய: பூதோ ப₄வதி। யாவஜ்ஜீவம் க்ருதவா ஶ்வேதத்₃வீபமாப்னோதி। உப₄யபக்ஷத்₃வாத₃ஶீஷ்வேவம் ஸ்வர்க்₃கம் ப்ராப்னோதி। யாவஜ்ஜீவம் க்ருதவா விஷ்ணோர்லோகமாப்னோதி ஏவமேவ பஞ்சத₃ஶீஷ்வபி।

ப்₃ரஹ்மபூ₄தமமாவாஸ்யாம் பௌர்ணமாஸ்யாம் ததை₂வ ச।
யோக₃பூ₄தம் பரிசரந் கேஶவம் மஹத₃ாப்நுயாத்॥

[மார்கழிமாதத்து ஶுக்லபக்ஷ ஏகாதசியில் (அதாவது ஸ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசியில) உபவாஸமிருந்து, துவாதசியில் பகவானை வாஸுதேவனைப் புஷ்பம், தூ₄பம, சநதனம், தீபம, நிவேத₃னம் ஆகியவற்றால், வழிபடுவதனமூலமும் பிராஹமணர்களைத் திருப்தி செய்விபபதன் மூலமும் ஆராதிககவேண்டும். இந்த விரதத்தை ஒரு வருஷம் அனுஷ்டித்தால் பாபஙகளினின்றும் விடுபடுகிறான். உயிருளளவரையில் அனுஷ்டிததால பகவான வாழும் ஶ்வேதத்வீபத்தை அடைகிறான். மார்கழி மாதத்தின் இரண்டு பக்ஷத்தின் ஏகாதசி த்வாதசிகளிலும் இப்படி விரதமிருந்தால் சுவர்க்கத்தை அடைகிறான. உயிருள்ளவரையில் இந்த விரதத்தை அநுஷ்டித்தால் விஷ்ணுவின உலகை அடைகிறான. பக்ஷங்களின் பதினைந்தாவது நாட்களில் இப்படி விரதமிருந்தாலும் இப்பலன்களை அடைகிறான. அமாவாஸ்யையில ப்ரஹமஸ்வரூபியாகக் கேசவனை உபாஸிப்பதாலும, பௌர்ணமாஸ்யையில யோக ஸ்வரூபியாக அவனை உபாஸிபப தாலும் பெரியோனை அவனையே அடைவான்.] என்று நாற்பத்தொன்பதாம் அததியாயத்தில வைகுண்ட ஏகாதசீவ்ரதம முதலான விரதங்களினால் சிறந்த பலனுண்டு என்று பேசப்பட்டது. 'கேஶவம் மஹத்' என்றதால், 'க' என்னும எழுத்துககுப் பொருளான பிரமனுககும், ஈஶனெனப்படும் சிவனுக்கும காரணனை கேசவனே மிகப்பெரியவன் என்று உணர்த்தப்படுகிறது.

விஶேஷத: ஸாவித்ரீம் த்வவஶ்யம் ஜபேத்। புருஷஸூக்தம் ச॥ நைதாப்₄யாமதி₄கமஸ்தி॥

[விசேஷித்து காயத்ரியை அவசியம் ஜபிக்கவேண்டும்; புருஷ ஸூக்தத்தையும் ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விரண்டைக்காட்டிலும் மேலானதில்லே.] என்று அறுபத்திஞலாம் அத்தியாயத்தில் காயத்ரியும் புருஷஸூக்தமும் மிகச்சிறந்த வேதபாகங்கள் எனக்காட்டப் பட்டது. அடுத்ததான அறுபத்தைந்தாமத்தியாயத்தில்

அத₂த: ஸுஸ்நாத: ஸுப்ரக்ஷாளிதபாணிபாத₃: ஸ்வாசாந்த: தே₃வதார்ச்சாயாம் ஸ்த₂லே வா ப₄க₃வந்தமநாதி₃நித₄நம் வாஸுதே₃வம் அப்₄யர்ச்சயேத் ।

[நனகு குளித்து, கால்கைகளை நன்கு கழுவிக்கொண்டு, நன்கு ஆசமனம் செய்து, பகவான் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் அர்ச்சாமூர்த்தியிலாவது, கும்ப₄ஜலத்திலாவது, ஆதியந்தமற்றவனும் பகவானை வாஸுதேவனைப் பூஜிக்கவேண்டியது.] என்று தொடங்கி,

சாமரம் வ்யஜநம் மாத்ரம் ச₂த்ரம் பாநாஸநே தத₂ா ।
ஸாவித்ரேணைவ தத் ஸர்வம் தே₃வாய விநிவேத₃யேத் ॥
ஏவமப்₄யர்ச்ய ச ஜபேத் ஸூக்தம் வை பௌருஷம் தத: ।
தேநைவ ஜுஹுயாத₃ாஜ்யம் ய இச்சே₂த் ஶாஶ்வதம் பத₃ம்॥

[சாமரம், விசிறி, கண்ணாடி. குடை, நீர், ஆஸனம் ஆகிய அனைத்தையும் காயத்ரியைக்கொண்டே தேவனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. இப்படிப் பூஜித்துப் புருஷஸூக்ததைத ஜபிக்கவேண்டியது. அப்புருஷஸூக்தத்தாலேயே நெய்யைக்கொண்டு ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. இப்படி செய்பவன் நிலையான பரமபதத்தை அடைவான்.] என்பதீருகப் பரமபுருஷனின் அர்ச்சா திருமேனியை ஆராதிக்கும் வழி காட்டப்பட்டது. வாஸுதேவன் ஆதியந்தமற்றவனென்றும், புருஷஸூக்தம் அவனுக்குரியதென்றும், அவனை ஆராதிப்பவன் நிலையான பதத்தைப் பெறுவானென்றும் கூறியிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

இத₃ம் ஶரீரம் வஸுதே₄ க்ஷேத்ரமித்யபி₄தீ₄யதே ।
ஏதத்₃யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்₃வித₃: ॥
க்ஷேத்ரஜ்ஞமேவ மாம் வித்₃தி₄ ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பா₄ரதி ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் நித்யம் முமுக்ஷுணா ॥

[பூமியே! இந்த சரீரமானது க்ஷேத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது. இதை அறிந்தவனை க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று அறிவாளிகள் கூறுகின்ற

னர். எல்லா க்ஷேத்ரங்களிலுமிருக்கும க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் நானென்றே அறிவாயாக. மோக்ஷமடைய விருமபும் மனிதன் க்ஷேதரததைப்பற்றி யும, க்ஷேத்ரஜ்ஞனைப்பற்றியும தெளிந்தறியவேண்டும.] என று படிககப்பட்டது. இவ்விரணடு ஶ்லோகங்களும கீதையில் பதின மூன்றுமத்தியாயததில் கண்ணனாலே அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கப் பட்டு, அவ்வத்தியாயம் முழுவதும் விவரிக்கப்படடன. அவ்வத்தி யாயத்தின் ஸ்ரீராமாநுஜகீ$_3$தாப$_4$ாஷ்யதாத்பர்யசந்த்ரிகைகளிலிருந்து இங்கு ஜீவபர ஸவரூபைகயம சொலலுவது பொருந்தாதெனறும, ஶரீரஶரீரி ப$_4$ாவத்தினால சேதநாசேதனங்களுககும் பரனுக்கும உண டான ஐகயமே இஙகு கூறப்படுகின்றது என றும விளங்கும். இனி, அடுத்ததான தொண்ணூற்றேழாமத்தியாயத்தில, இநத க்ஷேத்ர க்ஷேதரஜ்ஞவிப$_4$ாக$_3$த்தையும விவரித்துககொண்டு, பகவத்தியான மாகிற பக்தியோகமவிளக்கப்படுகிறது. அதைக்காண்போமினி.

97-வது அத்தியாயம்

ஊருஸ்தே$_2$ாத்த$_2$ாநசரண:மெத்$_4$யே கரேகாமிதரமந்யஸ்ய தாலுஸ்த$_2$ாசலஜிஹ்வோ த$_3$ந்தை; த$_3$ந்தாநஸம்ஸ்ப்ருஶந் ஸ்வம் நாஸிகாக்$_3$ரம் பஶ்யந் தி$_3$ஶஶ்சாநவலோகயந் விபீ$_4$: ப்ரஶாந்தாத்மா சதுர்விம்ஶத்யா தத்த்வை: வ்யதீதம் சிந்தயேத்| நித்யமதீந்த்$_3$ரியமகு$_3$ணம் ஶப்$_3$த$_3$ஸ்பர்ஶரஸரூப க$_3$ந்த$_4$ாதீதம் ஸர்வஜ்ஞமதிஸ்தூ$_2$லம ஸர்வக$_3$மதிஸூக்ஷ்மம்| ஸர்வத: பாணிபாத$_3$ம் ஸர்வதோக்ஷிஶிரோமுக$_2$ம் ஸர்வத: ஸர்வேந்த்$_3$ரியாகதிம்| ஏவம் த$_4$யாயேத்| த்$_4$யாநநிரதஸ்ய ச ஸமவதஸரேண யோக$_3$ாவிர்ப$_4$ாவோ ப$_4$வதி| அத$_2$ நிரா காரே லக்ஷ்யப$_3$ந்த$_4$ம் கர்த்தும் ந ஶக்நோதி தத$_3$ா ப்ருதி$_2$வ்யப்தேஜோவாய்வாகாஶமநோபு$_3$த்$_3$த்$_4$யாத்மாவ்யக்த புருஷாணும் பூர்வம் பூர்வம் த்$_4$யாத்வா தத்ர லப்$_3$த$_4$ லக்ஷ்ய: தத்தத் பரித்யஜ்ய அபரமபரம் த்$_4$யாயேத்| ஏவம் புருஷத்$_4$யாநமாரபே$_4$த| அத்ராப்யஸமர்த$_2$: ஸ்வஹ்ருத$_3$ய பத்$_3$மஸ்யாவாங்முக$_2$ஸ்ய மத்$_4$யே தீபவத் புருஷம் த்$_4$யாயேத| தத்ராப்யஸமர்தே$_2$ா ப$_4$க$_3$வந்தம் வாஸுதே$_3$வம கிரீடிநம் குண்ட$_3$லிநம் அங்க$_3$தி$_3$நம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் வநமாலாவிபூ$_4$ஷி தோரஸ்கம் ஸௌமயரூபம் சதுர்பு$_4$ஜம் ஶங்க$_2$சகர க$_3$த$_3$ா

பத்₃மத₄ரம் சரணமத்₄யக₃தபு₄வம் த்₄யாயேத்। யத் த்₄யாயதி தத₃ாப்நோதி த்₄யாந கு₃ஹ்யம்। தஸ்மாத் ஸர்வமேவ க்ஷரம் த்யக்த்வா அக்ஷரமேவ த்₄யாயேத் ந ச புருஷம் விநா கிஞ்சி த₃ப்யக்ஷரமஸ்தி। தம் ப்ராப்ய முக்தோ ப₄வதி ||

[இரு துடைகளிலும் இரு பாதங்களையும் (பத்மாஸனமாக) இட்டுக் கொண்டு, இடது கையில் வலது கையை வைத்துக்கொண்டு, நாவைத் தாடையில அசையாமல் பொருத்திக்கொண்டு, மேல் வரிசைப பற்களைக் கொண்டு கீழ்வரிசைப் பற்களைத் தொடாமல், கண்களால் மூக்கின் நுனியையே பார்த்துக்கொண்டு, வேறு திசைகளில் கண் செலுத்தாமல், பயமற்றவனும், அமைதியான மனத்தையுடையவனும், இருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கும் (அவற்றோடு கலந்த ஜீவஸமஷ்டிக்கும்) மேற்பட்ட பரமபுருஷனை தியானிக்கவேண்டும். நித்யமானதும் இந்திரியங்கட்கு எட்டாததும், (ஸத்வரஜஸ்தமோ) குணமற்றதும், ஶப்₃த₃ம், ஸ்பர்ஶம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் ஆகிய (ப்ராக்ருத)குணங்களைக் கடந்திருப்பதும், எல்லாமறிந்ததும்,மிகுந்த பலமுள்ளதாகையாலே அதிஸ்தூ₂லமானதும், எங்கும் வியாபித்திருப்பதும், (புலன்களால் காண்பரியதாகையாலே) மிக நுண்ணியதாயிருப்பதும், எங்கும் கைகால்களையுடையதும், எங்கும் கண்கள், தலைகள், முகங்களையுடையதும், (அதாவது இந்த அவயவங்களால் செய்யக்கூடியகாரியங்களை எங்கும் செய்யவல்லதும்) எல்லா இடத்திலும எல்லா இந்திரியங்களின் சக்தியையுமுடையதுமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை இவ்வண்ணமாக தியானிக்கவேண்டும். இப்படி தியானிப்பதில் ஈடுபட்டவனுக்கு ஒரு வருடத்தில் பரமாத்மஸ்வரூப ஜ்ஞானம் ஏற்படும் (இது முதல் முறை.) இவ்வண்ணமாக உருவமற்ற பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் தன் மனத்தை நிலைநிறுத்த முடியாதவனுகில், அப்போது பூமி, ஜலம், தீ, வாயு, ஆகாசம், மனம் முதலான இந்திரியங்களுக்குக் காரணமான அஹங்காரம், புத்தியெனப்படும் மஹான், ஜீவஸமஷ்டியோடு கலந்த அக்ஷரம் எனனும் பிரகிருதி நிலை—'அவ்யக்தம்' 'தமஸ்' எனப்படும் மூலப்ரக்ருதியின் பரம காரணநிலை ஆகிய பாமாத்மசரீரமான ஒவ்வொன்றிலும் ஸ்தூலமான முன் முன் தத்துவங்களை சரீரமாகக்கொண்ட பரமபுருஷனை தியானித்து அதில் நிலைபெறறவுடன், அந்த தியானத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மமான பின பின் தத்துவங்களை சரீரமாகக் கொண்ட பரம புருஷனை தியானிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக அதிஸூக்ஷ்மமான மூலப்ரக்ருதியை சரீரமாகக்கொண்ட பரமபுருஷத்யானம் கைவந்தபின், முதலிற்கூறிய உருவமற்ற (நிஷ்க்ருஷ்ட) பரமாத்ம

ஸ்வரூபத்யானத்தைத் தொடங்கவேணும். இவ்விரண்டாவது முறையிலும தியானிக்க வல்லமையற்றவன தலைகீழாயிருக்கும தாமரை போன்ற தன இருதயத்தின் நடுவில் விளக்கொளிபோலேயுள்ள பரமாத்மஸ்வரூபத்தை தியானிக்கவேணடும். இமமூன்றுவது முறையிலும் தியானிக்க வல்லமையற்றவன, பரமபுருஷனை வாஸுதேவனை கிரீடம, குண்டலங்கள், தோளவளைகள முதலிய ஆபரணஙகளையுடையவனாய், ஸ்ரீவதஸம் என்னும் மறுவை (திருமார்பில்) உடையவனாய், வனமாலையால விளங்கும் திருமார்பை உடையவனாய், அழகிய உருவையுடையவனாய், நானகு திருக்கைகளிலும் சஙகசக்ரகதா பத்மஙகளை தரிப்பவனாய், தன் இரு திருவடிகளின் இடையேயுமிருக்கும பூதேவியை உடையவனாகப் பரமபுருஷனை தியானிககவேணடும். வேதாந்தரஹஸ்யமாய் தியானிக்கத்தககதான இப்பரமாத்ம ஸ்வரூபததை தியானிததானாகில் இதையே அடைகிறான. ஆகையால அழியக்கூடிய எல்லாப்பொருள்களையும் கைவிட்டு அழியாத பொருளையே தியானிககவேண்டும் பரமபுருஷனை இவனைத்தவிர வேறு அழியாபபொருள இலலை (முறகூறியபடி உபாஸிப்பவன்) அவனையே அடைநது முகதியடைகிறான.] எனறு இவவத்தியாயத்திலுள்ள முதல மஹாவாககியம பரமாத்மதியானத்தில மூனறு முறைகளை விவரிக்கிறது. (நிஷ்க்ருஷ்டமான) ரூபமறற பரமாதமஸ்வரூபதயானம முதல் முறை. இது அனைவர்க்கும கைவருவது மிக அரியது. பராகருதமான தத்துவங்களில ஸதூலதத்வஸரீரகனாகப் பரமாத்மாவை உபாஸிக்கத்தொடஙகிப் படிப்படியாக ஸூக்ஷ்மதத்வஸரீரகனாகப பரமாதமாவை உபாஸித்துககடைசியில் நிஷ்க்ருஷ்டமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை உபாஸிபபது இரண்டாவது முறை. இதுவும பலர்க்கு அரிதேயாகும. பரமமஙகளமான அப்ராக்ருத திவயமங்களவிக்ரஹத்தோடு கூடிய பரமாத்மஸ்வரூபததை உபாஸிபபது மூனறுவது முறை. இதுவே அனைவரும கைக்கொளளக் கூடிய எளியமுறை. இஙகு பரமாத்மாவை பகவான் வாஸுதேவனெனறு குறித்து, அவனுடைய திருமேனிக்குத திருமாலினுடையவையாகப பிரஸித்தமான லக்ஷணஙகளையே கூறியிருப்பது குறிக்கொளளததக்கது. மற்ற தெயவஙகளின் பெயர்களையும இங்கு இடவில்லை. அவர்களுடைய லக்ஷணஙகளையும கூறவில்லை. இவறறிலிருந்து வாஸுதேவனே பரமாத்மா எனறும், பிரமன் உருத்திரன முதலானோர் பரமாத்மாவல்லர் எனறும் தெளிவாக விளஙகுகிறது. இவ்வத்தியாயத்தில இமமஹாவாகயத்திற்கு மேலேயுளள ஸ்லோகங்களிலும் புருஷஸபதநிர்வசனம் செய்து, இப்பரமபுருஷனையே

விஷ்ணுசப்தத்தால் எடுத்து, அவனைத் தமஸ்ஸுக்கு மேற்பட்டவனுகச் சொல்லி, அவனையே தியானிக்கவேண்டும் என்று விதித்ததிலிருந்தும் இவ்விஷயமே வலியுறுத்தப்படுகிறது. அந்தஶ்லோகங்களாவன:-

புரமாக்ரம்ய ஸகலம் ஶேதே யஸ்மாந் மஹாப்ரபு₄: |
தஸ்மாத் புருஷ இத்யேவம் ப்ரோச்யதே தத்வசிந்தகை: ||
ப்ராக்₃ராத்ராபரராத்ரேஷு யோகீ₃ நியமதந்த்₃ரித: |
த்₄யாயதே புருஷம் விஷ்ணும் நிர்கு₃ணம் பஞ்சவிம்ஶகம் ||
தத்த்வாத்மாநமகோ₃ம்யம் ச ஸர்வதத்த்வவிவர்ஜிதம் |
அஸக்தம் ஸர்வப்₄ருச்சைவ நிர்கு₃ணம் கு₃ணபோ₄க்த்ரு ச ||
ப₃ஹிரந்தஶ்ச பூ₄தாநாம் அசரம் சரமேவ ச |
ஸூக்ஷ்மத்வாத் தத₃விஜ்ஞேயம் தூ₃ரஸ்த₂ம் சாந்திகே ச தத் ||
அவிப₄க்தம் ச பூ₄தேஷு விப₄க்தமிவ ச ஸ்தி₂தம் |
பூ₄தப₄ர்த்ருபூ₄தத்₃ருபம் க்₃ரஸிஷ்ணு ப்ரப₄விஷ்ணு ச ||
ஜ்யோதிஷாமபி தத் ஜ்யோதி: தமஸ: பரமுச்யதே |
ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநக₃ம்யம் ஹ்ருதி₃ ஸர்வஸ்ய
தி₄ஷ்டி₂தம் ||
இதி க்ஷேத்ரம் ததா₂ ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: |
மத்₃ப₄க்த ஏதத் விஜ்ஞாய மத்₃பா₄வாயோபபத்₃யதே ||
|| இதி ஸப்தநவதிதமோऽத்₄யாய: ||

[புரங்கள் எனப்படும எல்லாப்பொருள்களையும் வியாபித்து மஹாப்ரபுவான இவன அவற்றில் வாழ்கிறுகையாலே, தத்வஜ்ஞானிகளால் இவன் புருஷன் எனப்படுகிறுன். (ப்ராக்ருத) குணமற்றவனுய், இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாய், மற்ற தத்துவங்களுக்கு ஆதமாவாய், அவற்ருேடு ஒட்டற்றவனுய், எவராலும் அறியப்படாதவனுய், புருஷன் எனப்படும் விஷ்ணுவை, யோகியானவன் சோம்பலில்லாதவனுய் முன்பின்னிரவுகளிலே எப்போதும் தியானிக்கிறுன். இப்பரமபொருள் சிதசித்துக்களின் தோஷங்களால் தொடப்பெருதது. அனைத்தையும தரிபபது; (தாழ்ந்த) குணங்களற்றது. (கல்யாண) குணங்களை அனுபவிப்பது. பொருள்களின் உள்ளும புறமுமிப்பது. (ஸ்வரூபததால்) அசையாததாகவும், (ப்ரகாரங்களால்) அசைவதாகவுமிருப்பது. மிகநுண்ணியதாகையாலே அது அறிவரியது; (விபு₄வாகையாலே) தூரத்திலுமிருப்பது; அருகிலுமிருப்பது. பிரிவற்றது. சரீரமாயிருக்கும் பொருள்களால் பிரிவுடைய

தாகவுமுள்ளது. முககாலத்திலுமுளள எல்லாப்பொருளகளையும் உருவமாகக்கொணடது. அனைததையும் தன்பால் இழுப்பது; ஆட்டி வைப்பது. சோதிகளுக்கெல்லாம சோதியாயிருப்பது. தமஸ்ஸுககு மேற்பட்டதெனக கூறப்படுவது. அறிவுமயமாகவும், அறியத்தக்கதாக வும, (யோகிகளின) அறிவுககு எட்டுவதாகவுமிருப்பது. அனைவரு டைய இருதயத்திலும் விளஙகுவது. இவ்வணணமாக க்ஷேத்ரமும, ஞானமும. ஜ்ஞேயமும சுருக்கமாகச் சொலலபபட்டது. என பக்தன இதையறிந்து என்னையொததவனுகிருன.]

தொண்ணூறறேழாவது அததியாயம் முறறிற்று.

இங்கு வாஸுதேவனை விஷ்ணுவே பரம் பொருள என று காட்டபபட்டது; முனனும பின்னும ஏராளமான கல்யாண குணங களைபபடித்து இடையே 'குணமற்றவன' என்று படிககையாலே உத்ஸர்கக₃ாபவாத₃ந்யாயத்தாலே பரமபொருளான வாஸுதேவ னுக்குத தாழந்த குணங்களே கிடையாதெனறும். கலயாண குணங் களுககெல்லாம் கொளகலமாயிருபபவன் அவனென்றும் விளங்கு கிறது. அனைததையும் உள்ளும் புறமும் வியாபித்து தரிப்பவனென் றும, சோதிகளுககெலலாம சோதியெனறும கூறுவதிலிருந்தும், முகதிதசையிலும ஜீவனுக்குப் பரஸாமயத்தையே சொல்லுவதிலிருந தும அதவைதஸித்தாநதம அவைதிகமென்றும, விசிஷ்டாத்வைத ஸிததாநதமே வேதாநத விழுப்பொருளென்றும் விளஙகுகிறது. தமஸ்ஸுககு மேறபட்டவனுக விஷ்ணுவைக் கூறுகையால் விஷ்ணு வுக்குத் தமோகுணத்தைககூறும குத்₃ருஷ்டிகள தளளப்பட்டனர். இனி, அடுததுதான தொண்ணூற்றெட்டாமத்தியாயத்தைக் காண்போம.

98-வது அத்தியாயம்

இத்யேவமுக்தா வஸுமதீ ஜாநுப்₄யாம் ஶிரஸா ச நமஸ் காரம கருத்வோவாச| ப₄க₃வந் த்வத்ஸமீபே ஸததமேவம் சத்வாரி மஹாபூ₄தாநி க்ருதாலயாநி| ஆகாஶ: ஶங்க₂ரூபீ வாயு: சக்ரரூபீ தேஜஶ்ச க₃த₃ாரூபீ அம்பே₄ா஽ம்பே₄ாருஹரூபீ அஹமப்யநேநைவ ரூபேண ப₄க₃வத்பாத₃மத்₄யபரிவர்த்திநீ பூ₄மிரூமிச்ச₂ாமி| இத்யேவமுக்தோ ப₄க₃வாந் ததே₂த்யுவாச| வஸுதா₄பி லப்₃த₄காமா தத₂ா சகரே| தே₃வதே₃வம் ச த்ருஷ்டாவ ||

[இவ்வாறு எம்பெருமானால் உபதேசிக்கப்பெற்ற பூதேவி முழந்தாள் களாலும் தலையாலும் வணங்கி, எம்பெருமானைக் குறித்துப் பின் வருமாறு கூறலுற்றாள்.- "பகவானே! உனக்கருகில் எப்போதுமே நாலு மஹாபூதங்களும் பின்வருமாறு இடம் பெற்றுள்ளன. ஆகாச மானது (பாஞ்சசன்னியமாகிற) சங்கரூபமாகவும், வாயுவானது (ஸுதர்சனமென்னும) சக்கரமாகவும், தேஜஸ்தத்துவமானது (கௌமோத$_3$கீ எனும்) கதாரூபியாகவும், ஜலமானது உன் திருக் கையிலுள்ள தாமரையுருவமாகவும் உள்ளன. (ஐந்தாவது பூதமான பிருதிவியின் அபிமானி தேவதையான) நானும இவ்வுருவுடனே பகவானான உன் திருவடிகளின் நடுவிலேயே ஸஞ்சரிப்பவளாய் வாழ ஆசைப்படுகிறேன்." இப்படிக் கூறப்பட்ட பகவான் 'அப்ப டியே ஆகுக' என்றான. பூமியும் தன விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்ற வளாய் அவன் திருவடிகளின நடுவிடத்தை அடைந்தாள். தேவ தேவனான பகவானையும் துதித்தாள்.]

இங்கு நாலு பூதங்களும் சங்கசக்ரகதாபத்மங்களாயிருந்ததாகக் கூறியது, சங்கம் முதலானவை ஆகாசம் முதலானவற்றுக்கு அபி மானிகளாயிருப்பதைப்பற்றவாகும. இது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அஸ்த்ரபூஷணத்யாயததில் விசேஷமாக விவரிக்கப்பட்டது. இனி அடுத்தபடியாக ஸகலவேதாந்தார்த்தங்களையும் பொதிந்துகொண்டி ருக்கும பூமியின் பரமபுருஷஸ்துதியைக் காண்போம்.

ஓம் நமஸ்தே தே$_3$வ தே$_3$வ வாஸுதே$_3$வ ஆதி$_3$தே$_3$வ காம தே$_3$வ காமபால மஹீபால அநாதி$_3$மத்$_4$யநித$_4$ந ப்ரஜாபதே ஸுப்ரஜாபதே மஹாப்ரஜாபதே ஊர்ஜஸ்பதே வாசஸ் பதே ஜக$_3$த்பதே தி$_3$வஸ்பதே வநஸ்பதே பயஸ்பதே ப்ருதி$_2$வீ பதே ஸலிலபதே தி$_3$க்பதே மஹத்பதே மருத்பதே லக்ஷ்மீ பதே ப்$_3$ரஹ்மரூப ப்$_3$ராஹ்மணப்ரிய ஸர்வக$_3$ அசிந்த்ய ஜ்ஞாந க$_3$ம்ய புருஹூத புருஷ்டுத ப்$_3$ரஹ்மண்ய ப்$_3$ரஹ்மப்ரிய ப்$_3$ரஹ்மகாயிக மஹாகாயிக மஹாராஜிக சதுர்மஹாராஜிக ப$_4$ாஸ்வர மஹாப$_4$ாஸ்வர ஸப்த மஹாப$_4$ாக$_3$ ஸ்வர துஷித மஹாதுஷித ப்ரதர்த்த$_3$ந பரிநிர்மித அபரிநிர்மித வஶவர்த் திந் யஜ்ஞ மஹாயஜ்ஞ யஜ்ஞயோக$_3$ யஜ்ஞக$_3$ம்ய யஜ்ஞநித$_4$ந அஜித வைகுண்ட$_2$ அபார பர புராண லேக்$_2$ய ப்ரஜாத$_4$ர சித்ர ஶிக$_2$ண்ட$_3$த$_4$ர யஜ்ஞப$_4$ாக$_3$ஹர புரோட$_3$ாஶஹர விஶ் வேஶ்வர விஶ்வத$_4$ர ஶுசிஶ்ரவ: அச்யுதார்ச்சந க்$_4$ருதார்ச்சி:

க₂ண்ட₃பரமேஶாயத₃மநாப₄பத்₃மத₄ரபத்₃மத₄ராராத₄ரஹ்ருஷீகேஶ ஏகஶ்ருங்க₃ மஹாவராஹ த்₃ருஹிண அச்யுத அநந்த புருஷ மஹாபுருஷ கபில ஸாங்க்₂யாசார்ய விஷ்வக்ஸேந த₄ர்ம த₄ர்மத₃ த₄ர்மாங்க₃ த₄ர்மவஸுப்ரத₃ நரப்ரத₃ விஷ்ணோ ஜிஷ்ணோ ஸஹிஷ்ணோ க்ருஷ்ண புண்ட₃ரீகாக்ஷ நாராயண பராயண ஜக₃த்பராயண நமோநம இதி।

ஸ்துத்வா த்வேவம் ப்ரஸந்நேந மநஸா ப்ருதி₂வீ ததா₃।
உவாச ஸம்முக₂ம் தே₃வம் லப்₃த₄காமா வஸுந்த₄ரா ||

[''ஓம் தேவர்களுக்கும தேவனே! வாஸுதேவனே! ஆதிதேவனே! காமங்களை அளிக்கும் தேவனே! காமங்களைக் காப்பவனே! உலகைக காப்பவனே! முதலும், நடுவும, முடிவுமில்லாதவனே! படைககப்பட்ட பிரஜைகளுக்குபபதியே! நல்ல பிரஜைகளை விசேஷித்து ரக்ஷிப்பவனே! பிரஜைகளின் தலைவர்களுக்கும் தலைவனாயிருப்பவனே! செலவத்துக்குத் தலைவனே? வாக்தேவிககுப் பதியாயிருப்பவனே! பூதேவிககுப பதியாயிருப்பவனே! தேவருலகிற்குப பதியாயிருபபவனே! வநஙகளுக்குத் தலைவனே! பாலிற்குத்தலைவனே! பிருதிவி என்னும பூதத்திற்குத்தலைவனே! ஜலமெனும பூததததிற்குத தலைவனே! திக்குகளுக்கு ஸ்வாமியே! மஹானுக்குத் தலைவனே! மருததுக்களுக்குத் தலைவனே! லக்ஷ்மீதேவிககுத் தலைவனே! ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாயிருபபவனே! அநதணர் அன்பனே! ஸர்வவ்யாபியே! நினைத்தற்கரியவனே! பேரறிவாளர்களின அறிவினால் அறியப்படுபவனே! யாகங்களில் அதிகமாக அழைககப்படுபவனே! அதிகமாகத்துதிக்கப்படுபவனே! அந்தணர் மாட்டுரும தெய்வமே! வேதததிற்கு இனியவனே! வேதசரீரகனே! பெரிய மேனியனே! பேரரசனே! படைத்தழித்து அளிதது முக்தியளிக்கும ராஜாதிராஜனே! ஒளியுடையவனே! பேரொளியுடையவனே! ஏழு கிரணஙகளையுடைய சூரியனே! பெரியபாக்கியமாயிருப்பவனே! இசையானவனே! திருப்திபெற்றவனே! மிகவும திருபதிபெறறவனே! அனைத்தையுமழிக்கும ப்ரதாத்தனனே! (அவதார நிலையில) மிகச்சிறநதவனாகப படைக்கபபடுபவனே! (தானான தனமையில) படைகககப்படாதவனே! அடியார்கக வசப்பட்டிருபபவனே! யாகமாயிருபபவனே! பஞ்ச மஹாயஜ்ஞஙகளானவனே! யாகச்சேர்க்கையாயிருப்பவனே! யாகததில் (ஆராத்₄யனாக) அறியப்படுபவனே!

(தவறான) யாகத்தை அழிப்பவனே! ஜயிக்கப்படாதவனே! வைகுண்டனே! எல்லையற்றவனே! மேலானவனே! பழையோனே! எழுதத் தக்கவனே! பிரஜைகளை தரிப்பவனே! பல வர்ணமுடைய மயில்தோகையணிந்தவனே! யஜ்ஞபாகத்தை ஏற்பவனே! புரோடாஸமெனும் யஜ்ஞஹவிஸ்ஸை ஏற்பவனே! உலகை நியமிப்பவனே! உலகை தரிப்பவனே! பரிசுத்தமான கீர்த்தியை உடையவனே! அழியாத அர்ச்சனத்தை உடையவனே! நெய்யினால் எரியும் யாகாக்னியே! எதிரிகளை அழிக்கும் பரசுவெனும் ஆயுதத்தை உடையவனே! தாமரையுந்தியானே! தாமரையைக் கையில் தரிப்பவனே! செந்தாமரைத்தடங்கண்செங்கனிவாய் செங்கமலம்செந்தாமரை அடிகள்திருக்கைகள் ஆகவிப்படிச் செந்தாமரைக் குவியலை தரிப்பவனே! இந்திரியங்களுக்கு ஈசனே! ஒற்றைக்கொம்பையுடைய மஹா வராஹப் பெருமானே! பிரமனாயிருப்பவனே! அடியவரை நழுவவிடாத அச்சுதனே! மூவகை அளவுமற்ற அநந்தனே! பெரும்பலனை அளிக்கும் புருஷனே! மஹாபுருஷனே! கபிலமஹர்ஷியாய் அவதரித்தவனே! ஸாங்க்யமதத்தைப் பரப்பியவனே! எங்கும் பரவிய ஸேனையையுடைய விஷ்வக்ஸேனனே! தர்மஸ்வரூபியே! தர்மத்தை அளிப்பவனே! தர்மத்தை அங்கமாகக் கொண்டவனே! ஸாதனமான செல்வத்தை அளிப்பவனே! மனிதர்களை அளிப்பவனே! ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணுவே! அனைத்தையும் வெல்லும் ஜிஷ்ணுவே! அனைத்தையும் பொறுக்கும் ஸஹிஷ்ணுவே! கிருஷ்ணனே! தாமரைக் கண்ணனே! நாராயணனே! மேலான உபாயமான பராயணமே! உலகிற்கு மேலான ப்ராப்யமாயிருப்பவனே! உனக்குப் பலகால் வணக்கம்" என்று (பூதேவி துதித்தாள்.) தெளிந்த மனத்தால் இவ்வண்ணமாகத் துதித்த பூதேவி, தன் விருப்பம் நிறைவேறப் பெற்றவளாய், தேவனைப் பார்த்து உரைத்தாள்.]

தொண்ணூற்றெட்டாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

இங்கு, வாஸுதேவன், வைகுண்டன், அச்யுதன், அநந்தன், புருஷன், மஹாபுருஷன், விஷ்ணு, கிருஷ்ணன், புண்டரீகாக்ஷன், நாராயணன் என்னும் திருநாமங்களால் பிரஸித்திபெற்றவனாய், ஸ்ரீ பூமிநாதனை பரமபுருஷனே பரம்பொருளுக்குரிய எல்லாத் தன்மைகளையும் உடையவன் என்று காட்டியது காணத்தக்கது. முக்கியமாக இவனை தேவதேவனென்றும், ஆதிதேவனென்றும், முதலும், நடுவும், முடிவுமில்லாதவனென்றும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாயிருப்பவனென்றும், ஸர்வவ்யாபியென்றும், எல்லையற்றவனென்

றும், அளவற்றவனென்றும், உலகிற்கு மேலான ப்ராப்யப்ராபகமாயிருப்பவனென்றும் கூறியது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. 'அசிந்த்ய' [நினைக்கமுடியாதவனே] என்றவுடன், 'ஜ்ஞாநகம்ய' [(அறிவாளிகளின்) அறிவினால் அறியப்படுபவனே] என்று கூறியதால், பரமபொருள் எல்லாப்படியாலும் அறியவே முடியாத வஸ்து என்று அத்வைதிகள் கூறுவது தவறென்றும், அதை அளவிட்டு அறிய முடியாதேயொழிய, அறிவாளிகளின் அறிவுக்கு ஓரளவுக்கு விஷயமாவதே அது என்னும் விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தமே சரியானதென்றும் காட்டப்படுகிறது. இனி, அடுத்ததான தொண்ணூற்றொன்பதாமத்தியாயத்தில் உள்ள ஸ்ரீபூமிஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீதேவியின் பெருமை விசேஷமாக விளக்கப்படுகிறது. அதைக் காண்போமினி.

99-வது அத்தியாயம்

த்$_3$ருஷ்ட்வா ஶ்ரியம் தே$_3$வதே$_3$வஸ்ய விஷ்ணோ:
க்$_3$ருஹீதபாத்$_3$ாம் தபஸா ஜ்வலந்தீம் ।
ஸந்தப்தஜாம்பூ$_3$நத$_3$ சாருவர்ணாம்
பப்ரச்ச$_2$ தே$_3$வீம் வஸுதா$_4$ ப்ரஹ்ருஷ்டா ॥
உந்நித்$_3$ரகோகநத$_3$சாருகரே வரேண்யே
உந்நித$_3$ரகோகநத$_3$நாபி$_4$க்$_3$ருஹீதபாதே$_3$ ।
உந்நித்$_3$ரகோகநத$_3$ஸத்$_3$மஸத$_3$ாஸ்தி$_2$தே
உந்நித$_3$ரகோகநத$_3$ மத்$_4$யஸமாநவர்ணே ॥
நீலாப்$_3$ஜநேத்ரே தபநீயவர்ணே
ஸகலாம்ப$_3$ரே ரத்நவிபூ$_4$ஷிதாங்கி$_3$ ।
சந்த்$_3$ராநநே ஸூர்யஸமாநபா$_4$ஸே
மஹாப்ரபா$_4$வே ஜக$_3$த: ப்ரதா$_4$நே ॥
த்வமேவ நித$_3$ரா ஜக$_3$த: ப்ரதா$_4$நா
லக்ஷ்மீர்த்$_4$ருதி: ஶ்ரீர்விரதிர்ஜயா ச ।
காந்தி: ப்ரஜா கீர்திரதே$_2$ா விபூ$_4$தி:
ஸரஸ்வதீ வாக$_3$த$_2$ பாவநீ ச ॥
ஸ்வதா$_4$ திதிக்ஷா வஸுதா$_4$ ப்ரதிஷ்டா$_2$
ஸ்தி$_2$தி: ஸுதீ$_3$க்ஷா ச ததா$_2$ ஸுநீதி: ।
க்$_3$யாதிர்விஶாலா ச ததா$_2$ऽநஸூயா
ஸ்வாஹா ச மேதா$_4$ ச ததை$_2$வ பு$_3$த்$_3$தி$_4$: ॥

ஆக்ரம்ய ஸர்வாம் து யதா₂ த்ரிலோகீம்
திஷ்ட₂த்யயம் தே₃வவரோऽஸிதாக்ஷி ।
ததா₂ ஸ்தி₂தா த்வம் வரதே₃ ததா₂பி
ப்ருச்ச₂ாம்யஹம் தே வஸதிம் விபூ₄திம் ॥
இத்யேவ முக்தா வஸுதா₄ம் பபா₄ஷே
லக்ஷ்மீஸ்ததா₃ தே₃வவராக்₃ரதஸ்ஸ்தா₂ ।
ஸதா₃ ஸ்தி₂தாऽஹம் மது₄ஸூத₃நஸ்ய
தே₃வஸ்ய பார்ஶ்வே தபநீயவர்ணே ॥
அஸ்யாஜ்ஞயா யம் மநஸா ஸ்மராமி
ஶ்ரியா யுதம் தம் ப்ரவத₃ந்தி ஸந்த: ।
ஸம்ஸ்மாரணே வாப்யதா₂ தத்ர சாஹம்
ஸ்தி₂தா ஸதா₃ தத் ஶ்ருணு லோகதா₄த்ரி ॥
வஸாம்யதா₃ऽர்க்கே ச நிஶாகரே ச
தாரா க₃ணேட்₄யே க₃க₃நே விமேகே₄ ।
மேகே₄ ததா₂லம்ப₃பயோத₄ரே ச
ஶக்ராயுதா₄ட்₄யே ச தடி₃த்ப்ரகாஶே ॥
ததா₂ ஸுவர்ணே விமலே ச ரூப்யே
ரத்நேஷு வஸ்த்ரேஷ்வமலேஷு பூ₄மே ।
ப்ராஸாத₃மாலாஸு ச பாண்டு₃ராஸு
தே₃வாலயேஷு த்₄வஜபூ₄ஷிதேஷு ॥
ஸத்₃ய: க்ருதே சாப்யதா₂ கோ₃மயே ச
மத்தே க₃ஜேந்த்₃ரே துரகே₃ ப்ரஹ்ருஷ்டே ।
வ்ருஷே ததா₂ த₃ர்ப்பஸமந்விதே ச
விப்ரே ததை₂வாத்₄யயநப்ரபந்நே ॥
ஸிம்ஹாஸநே சாமலகே ச பி₃ல்வே
ச₂த்ரே ச ஶங்கே₂ ச ததை₂வ பத்₃மே ।
தீ₃ப்தே ஹுதாஶே விமலே ச க₂ட்₃கே₃
ஆத₃ர்ஶபி₃ம்பே₃ ச ததா₂ ஸ்தி₂தாஹம் ॥
பூர்ணேத₃கும்பே₄ஷு ஸசாமரேஷு
ஸதாலவ்ருந்தேஷு விபூ₄ஷிதேஷு ।
ப்₄ருங்கா₃ரபாத்ரேஷு மநோஹரேஷு
ம்ருதி₃ ஸ்தி₂தாஹம் ச நவோத்₃த்₄ருதாயாம் ॥

க்ஷீரே ததா2 ஸர்பபிஷி ஶாத்3வலே ச
 க்ஷௌத்3ரே ததா2 த3த்4நி புரந்த்4ரிகா3த்ரே ।
தே3ஹே குமார்யாஶ்ச ததா2 ஸுராணும்
 தபஸ்விநாம் யஜ்ஞஹுதாம் ச தே3ஹே ॥
ஶரே ச ஸங்க்3ராமவிநிர்க்க3தே ச
 ஸதி2தௌ ம்ருதே ஸ்வர்க்க3ஸத3:ப்ரயாதே ।
வேத3த்4வநௌ வாப்யத2 ஶங்க2ஶப்3தே3
 ஸ்வாஹாஸவத4ாயாம் அத2 வாத3யஶப்3தே3 ॥
ராஜாபி4ஷேகே ச ததா2 விவாஹே
 யஜ்ஞே வரே ஸ்நாதஶிரஸ்யதா2பி ।
புஷ்பேஷு ஶுக்லேஷு ச பர்வதேஷு
 ப2லேஷு ரம்யேஷு ஸரித்3வராஸு ॥
ஸரஸ்ஸு பூர்ணேஷு ததா2 ஜலேஷு
 ஸஶாத்3வலாயாம் பு4வி பத்3மக2ண்டே3 ।
வநே ச வத்ஸே ச ஶிஶௌ ப்ரஹ்ருஷ்டே
 ஸாதௌ4 நரே த4ர்மபராயணே ச ॥
ஆசாரஸேவிந்யத2 ஶாஸ்த்ரநிஷ்டே
 விநீதவேஷே ச ததா2 ஸுவேஷே ।
ஸுஶுத்3த4த3ந்தே மலவர்ஜிதே ச
 ம்ருஷ்டாஶநே சாதிதி2பூஜகே ச ॥
ஸ்வதா3ரதுஷ்டே நிரதே ச த4ர்மே
 த4ர்மோத்கடே சாத்யஶநாத்3 விரக்தே ।
ஸதா3 ஸபுஷ்பே ச ஸுக3ந்தி4கா3த்ரே
 ஸுக3ந்த4லிப்தே ச விபூ4ஷிதே ச ॥
ஸத்யஸ்தி2தே பூ4தஹிதே நிவிஷ்டே
 க்ஷமாஞ்சிதே க்ரோத4விவர்ஜிதே ச ।
ஸ்வகார்யத3க்ஷே பரகார்யத3க்ஷே
 கல்யாணசித்தே ச ஸதா3 விநீதே ॥
நாரீஷு நித்யம் ஸுவிபூ4ஷிதாஸு
 பதிவ்ரதாஸு ப்ரியவாதி3நீஷு ।
அமுக்தஹஸ்தாஸு ஸுதாந்விதாஸு
 ஸுகு3ப்தபா4ண்டா3ஸு ப3லிப்ரியாஸு ॥

ஸம்ம்ருஷ்டவேஶ்மாஸு ஜிதேந்த்₃ரியாஸு
கலிவ்யபேதாஸு பதி₂ ஸ்தி₂தாஸு ।
த₄ர்மவ்யபேக்ஷாஸு த₃யாந்விதாஸு
ஸ்தி₂தா ஸதா₃ऽஹம் மது₄ஸூத₃நே து ॥

[உகப்படைந்தவளான பூமிதேவி, தேவதேவனான **விஷ்ணுவின்** திருவடியைப் பிடிப்பவளும், பாதிவ்ரத்யதபஸ்ஸினால் ஒளிவீசுகின்றவளும், உருக்கக்காய்ச்சிய பொன்போல் அழகிய நிறத்தை உடையவளுமான ஸ்ரீதேவியைக் கண்டு, பின்வருமாறு கேட்டாள்:— "மலரும் செந்தாமரைபோன்று அழகிய திருக்கைகளை உடையவளே! அனைவராலும (புருஷகாரமாக) வரிக்கத்தகுந்தவளே! மலர்ந்த செந்தாமரையுந்தியானுடைய திருவடியைப் பிடிப்பவளே! மலர்ந்த செந்தாமரையாகிற இருப்பிடத்தில் எப்போதும் இருப்பவளே! மலர்ந்த செந்தாமரையின் நடுப்பாகத்தைப்போன்ற நிறத்தையுடையவளே! கருநெய்தல்போன்ற கண்ணையுடையவளே! பொன்போன்ற நிறத்தாளே! வெள்ளைக்கலையுடுத்தவளே! இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளே! சந்திரன் போன்ற முகத்தாளே! ஸூர்யனையொத்த ஒளியுடையவளே! பெரும் பெருமையுடையவளே! உலகிற்கு நாயகியே! லக்ஷ்மீ தேவியே! உலகிற்கு நாயகியான நீயே நித்ரை, தைர்யம், செல்வம், வைராக்யம், வெற்றி, அழகு, ஸந்ததி, புகழ், ஐஶ்வர்யம் ஆகியவற்றுக்கு அதிதேவதைகளாகவும், கல்விக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதீ தேவியாகவும், (ஹயக்ரீவபத்னியாய்) அனைவரையும் பரிசுத்தப்படுத்தும் வாக்தேவியாகவுமிருப்பவள். ஸ்வத₄ா, திதிக்ஷா (பொறுமை), பூமி. ப்ரதிஷ்டை (புகழ்), ஸ்தி₂தி (நல்லநிலை), நல்ல தீ₃க்ஷை, நல்ல நீதி, கியாதி, பரப்பு, பொறுமையின்மை, ஸ்வாஹா, மேதை₄, அறிவு ஆகியவற்றுக்கு அதிதேவதைகளாகவுமிருப்பவள். வரந்தரும் கருங்கண்ணியே! தேவர்தலைவனான இந்த பகவான் எப்படி எல்லா உலகையும் வியாபித்து விளங்குகிறானோ, அப்படியே நீயும் விளங்குகிறாய். அப்படியிருந்தபோதிலும் உனக்கு விசேஷித்து இருப்பிடமாயிருப்பவற்றையும், உன் அபிமானத்திற்கு விஷயமான செல்வங்களையும் கேட்கவிரும்புகிறேன்." இவ்வண்ணமாகக் கேட்கப்பெற்றவளாய், தேவர் தலைவனின்முன்னிலையிலிருப்பவளான லக்ஷ்மீ தேவி பூமிதேவியைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறலானாள்;— "பொன்நிறமுடைய யான் மதுவெனும் அசுரனை அழித்த தேவனின் அருகில் எப்போதுமிருக்கிறேன். இவனுடைய ஆணையாலே, எவனை நான் மனத்தால் நினைக்கிறேனோ, அவனையே நல்லோர்கள்

செல்வமுடையவன் என்கிறார்கள். (முக்தியளிக்கத்தக்க சேதனர்களை எம்பெருமானுக்கு) நினைவு படுத்துவதற்காகவே, அப்பரமபுருஷனிடம் எப்போதும் வாழ்கிறேன். என இருப்பிடங்களையும், செல்வங்களையும் கேட்பாயாக. பூமியே! சூரியனிடமும், நட்சத்திரக்கூட்டத்தால் சூழப்பெற்ற சந்திரனிடமும், மேகமற்ற (நிர்மலமான) ஆகாயத்திலும், வானவில்லிலும் மின்னலிலும் விளங்கப்பெற்று நீருண்டு தாழ்ந்து செல்லும் மேகத்திலும், பரிசுத்தமான பொன்னிலும், வெள்ளியிலும், இரத்தினங்களிலும், குற்றமற்ற ஆடைகளிலும், வெள்ளை நிறமுடைய (பரிசுத்தமான) மாளிகைகளிலும், கொடிமரம் விளங்கும் தேவாலயங்களிலும், புதிதான பசுஞ்சாணியிலும், மதங்கொண்ட யானையிடமும், உகப்படைந்த குதிரையிடமும், கர்வங்கொண்ட எருதினிடமும், வேதமோதும் அந்தணனிடமும், (அரசன் அமரும்) ஸிம்ஹாஸனத்திலும், நெல்லிக்கனியிலும், பிலவமரத்திலும், கொற்றக்குடையிலும், சங்கத்திலும், தாமரையிலும், கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியிலும், பரிசுத்தமான கத்தியிலும், தெளிந்த கண்ணாடியிலும், விசிறிசாமரங்களோடுகூடிய அலங்கரிக்கப்பெற்ற பூர்ணகும்பங்களிலும், நெருசையிர்க்கும் தங்கப்பாத்திரங்களிலும், புதிதாக எடுக்கப்பட்ட மண்ணிலும், பாலிலும், வெண்ணையிலும், புல்தரையிலும், தேனிலும், தயிரிலும், அழகிய பெண்களின் மேனியிலும், கன்னிகைகளின் உடம்பிலும், தேவர்கள், தபஸ்விகள், யஜ்ஞம் செய்பவர்கள் ஆகியவர்களின் சரீரத்திலும், அம்பிலும் போரில் வெற்றியுடன் திரும்பிய வீரனிடமும், போரில் உறுதியுடன் நின்று வீரஸ்வர்க்கமடைந்தவனின் சரீரத்திலும், வேதவொலியிலும், சங்கமுழக்கத்திலும், 'ஸ்வாஹா' 'ஸ்வதா' என்னும் சப்தங்களிலும், வாத்யத்வனிகளிலும், அரசனின் பட்டாபிஷேகத்திலும், விவாஹத்திலும், யஜ்ஞத்திலும், மாப்பிள்ளையிடமும், குளித்த தலையையுடையவர்களிடமும், புஷ்பங்களிலும், வெளுத்த பொருள்களிலும், மலைகளிலும், அழகிய பொருள்களிலும், சிறந்த நதிகளிலும், நீர் நிறைந்த குளங்களிலும், நீரிலும், பயிர் நிறைந்த பூமியிலும், தாமரையிலும், காட்டிலும், கன்றிலும், சிரிக்கும் குழந்தையிடமும், அறத்திலீடுபட்ட நல்ல மனிதனிடமும், நல்லொழுக்கமுடையவனிடமும், சாஸ்திரத்தில் ஈடுபட்டவனிடமும், அடக்கமுடைய வேஷத்தையுடையவனிடமும், அழகிய வேஷமுடையவனிடமும், புலனடங்கப்பெற்ற பரிசுத்தனிடமும், அழுக்கற்றவனிடமும், நல்ல உணவு உண்பவனிடமும், விருந்தோம்புகின்றவனிடமும் தன் மனைவியிடமே இன்புறுகின்றவனிடமும், அறத்தில் ஈடுபட்ட

வனிடமும், அறத்தைக் குறிக்கொண்டு நோக்குகினறவனிடமும், பெருந்தீனி தின்னுதவனிடமும், புஷ்பம், சந்தனம் முதலானவற்றி ஞல் மணம் வீசும் உடம்பையுடையவனிடமும், ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனிடமும், உண்மையில் ஊன்றி நிற்பவனிட மும், ஜீவராசிகளுக்கு நன்மையே செய்பவனிடமும, பொறுமையால் பிரகாசிப்பவனிடமும், கோபமற்றவனிடமும், தன் காரியத்தை நிறைவேற்றுபவனிடமும, பிறர் கார்யத்தை நிறைவேற்றுபவனிட மும, மங்களமான நெஞ்சுடையவனிடமும், எப்போதும் அடக்க முள்ளவனிடமும், எப்போதும்நனகு அலங்கரிக்கப்பெற்றவர்களாய், பதிவ்ரதைகளாய் இன்சொற்பேசுகின்றவர்களாய், கையில் சிக்கன முடையவர்களாய், பிள்ளைகள் பெற்றவர்களாய், நன்குரக்ஷிக்கப் பெற்றபாத்திரங்களை உடையவர்களாய், தேவதாராதனத்தில் ஈடுபட்ட வர்களாய், வீட்டைப்பரிசுத்தமாக வைத்துக்கொள்கின்றவர்களாய், புலனடக்கமுள்ளவர்களாய், கலியால் கெடுக்கப்பெருதவர்களாய், நல்வழியில் நடப்பவர்களாய், அறத்தில் நிற்பவர்களாய், கருணையுள்ளவர்களான பெண்களிடமும் நான் வாழ்கிறேன். மதுஸூதனனிடமோவெனில எப்போதும் வாழ்கிறேன.]

தொண்ணூற்றொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இவ்வத்தியாயத்தில், லக்ஷ்மீதேவியின் பெருமைகள் பேசப்படு கின்றனவாகையாலே, இது ஸ்ரீஸூக்தத்திற்கு உபப்₃ரும்ஹணமாகக் கொள்ளத்தக்கது. இதன் தொடக்கத்திலேயே ஸ்ரீதேவியானவள் கேசவநம்பியைக் கால்பிடிக்கும் பேற்றை உடையவளென்கையா லும், பிராட்டி ஐஶ்வர்யங்களை அளிப்பதும் எம்பெருமானுடைய ஆணையாலேயே எனறு கூறுகையாலும் அவளுக்கு ப₄க₃வச்சே₂ ஷத்வமே ஸ்வரூபமென்று விளங்குகிறது. அவளுடைய ஶேஷத்வம் அவளுடைய இச்சையாலேயே ஏற்படுவது என்றும், பரப்₃ரஹ்ம மத்வமே அவளுடைய ஸ்வரூபமென்றும் கூறும் பக்ஷம் அப் பிராட்டியும அவளுக்கு உயிர்போன்ற பூமிப்பிராட்டியும் உகந்த தன்று எனவும் விளங்குகிறது. பிராட்டிக்குக் கூறப்படும் ஸர்வ வ்யாபகத்வத்தை ஆசார்யர்கள எப்படி நிர்வஹிக்கிறார்கள் என்பதை ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானத்தில் விரிவாகக் காட்டினேம். அங்கு கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீதேவியானவள் தானுகந்த பொருள் களைக் கூறியிருப்பதிலிருந்து, நல்லவர்கள் எப்படியிருக்கவேண் டும், எப்பொருள்களை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று காட்டப்படு கிறது. த₄ர்மஶாஸ்த்ரஸாரத்தை உள்ளடக்கியது இவ்வத்தியாயம், இனி, ப₂லஶ்ருதியைக்கூறும் கடைசி அத்தியாயத்தைக்காண்போம்.

100-வது அத்யாயம்

த₄ர்மஶாஸ்த்ரமித₃ம் ஶ்ரேஷ்ட₂ம் ஸ்வயம் தே₃வேந
பா₄ஷிதம் |
யே த்₃விஜாத₄ாரயிஷ்யந்தி தேஷாம் ஸ்வர்க்கே₃ க₃தி: பரா ||
இத₃ம் பவித்ரம் மாங்க₃ல்யம் ஸ்வர்க்₃யமாயுஷ்யமேவ ச |
ஜ்ஞாநம் சைவ யஶஸ்யம் ச த₄நஸௌபா₄க்₃யவர்த்த₄நம் ||
அத்₄யேதவ்யம் தா₄ரணீயம் ஶ்ராவ்யம் ஶ்ரோதவ்யமேவ ச |
ஶ்ராத்₃தே₄ஷு ஶ்ராவணீயம் ச பூ₄திகாமைர் நரை: ஸதா₃ ||
இத₃ம் ரஹஸ்யம் பரமம் கதி₂தம் வஸுதே₄ தவ ||
மயா ப்ரஸங்கே₃ந ஜக₃த்₃தி₄தார்த்த₂ம் ஸௌபா₄க்₃யமேதத்
பரமம் ரஹஸ்யம் |
து:ஸ்வப்நநாஶம் ப₃ஹுபுண்யயுக்தம், ஶிவாலயம்
ஶாஶ்வதத₄ர்மஶாஸ்த்ரம் ||

|| வைஷ்ணவஸம்ஹிதா ஸமாப்தா ||

[சிறந்ததான இந்த திவ்யசாஸ்திரம நிருபாதி₄கதே₃வனை நாராயணனை தனாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டது இருபிறப்பாளர்களான எவர்கள இதை தரிக்கிறார்களோ, அவர்களுககு மேலான மோக்ஷவுலகமே கிடைக்கும. இந்த ஸ்மருதி பரிசுததமானது; பரமமஙகளமானது; மோக்ஷததையும, நீணட ஆயுளையும அளிப்பது. அறிவையும, புகழையும், பொருளையும், ஸௌபாக்யஙகளையும் வளரச்செய்வது. செவிககினிய இந்த ஸ்மருதி சிறப்பை விரும்பும அனைவராலும அத்யயனம செய்யததககது; தரிககததககது; கேட்கததககது; ஶ்ராத்தங்களில் அனைவராலும் கேட்பிக்கத்தக்கது. பூமியே! மேலான இநத ரஹஸ்யததை உனக்குக கூறிவிட்டேன. ஸௌப₄ாக₃யமே வடிவெடுத்ததும, மேலான ரஹஸ்யமும, துஸ்ஸ்வப்னஙகளைப் போக்குவதும, பல புண்யங்களோடு கூடியதும, மஙகளத்திறகு இருப்பிடமும, நிலையானதுமான இந்த தாம ஶாஸதரம உகப்படைந்த என்னால உபதேசிக்கப்பட்டது.]

இப்பலஶ்ருதியில் இந்த த₄ர்மஶாஸ்திரத்தைப் படிபபது, கேட்பது முதலானவற்றால மோக்ஷமுள்ளிட்ட எல்லாப் புருஷார்த்தஙகளையும அடையலாம் எனறு கூறபபட்டது. இநத ஸமருதியின தொடக்கத்திலிருந்து முடிவு வரையில ஶ்ரீவைஷ்ணவ விசிஷ்டாத்

வைத ஸித்தாந்தக்கொள்கைகளே ஆதரிக்கப்பட்டிருப்பதும், சைவ மதம், அத்வைதமதம் முதலானவற்றின் கொள்கைகள் சிறிதும் ஆதரிக்கப்படாமலிருப்பதும் நடுநிலையாளர்க்கு நன்கு விளங்கும். இனி, ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் பரதத்வநிஷ்கர்ஷம் செய்திருக்கிற படியைக் காண்போம்.

விஷ்ணுஸ்ம்ருதிவிநிர்ணயம் முற்றிற்று.

ஹாரீதஸ்ம்ருதிநிஷ்கர்ஷம்.

"மந்வத்ரிவிஷ்ணு ஹாரீத"[1-4]என்றுதொடங்கும் யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி வசனத்தில் விஷ்ணுஸ்மருதிக்கு அடுத்தபடி எடுக்கப்பட்டுள்ள ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் ஆங்காங்கு பரம்பொருள் எந்த தேவதை என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாக்கியங்களிலிருந்து ஹாரீத ஸ்ம்ருதியின் நிஷ்கர்ஷத்தைக் காண்போமினி. இந்த ஸ்ம்ருதியின் தொடக்கத்தில்இரண்டு ஶ்லோகங்களாலே மார்க்கண்டேய மஹர்ஷியைக குறித்து மற்ற மஹர்ஷிகள் 'வர்ணாஶ்ரம த₄ர்மங்களைக் கூறுவீராக' என்று கேட்கிறார்கள்.

யே வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மஸ்த₂ா: தே ப₄க்தா: கேஶவம் ப்ரதி।
இதி பூர்வம் த்வயா ப்ரோக்தம் பூ₄ர்பு₄வ:ஸ்வர்
த்₃விஜோத்தமா: ||
வர்ணாநாமாஶ்ரமாணாம் ச த₄ர்மாந் நோ ப்₃ரூஹி ஸத்தம।
யேந ஸந்துஷ்யதே தே₃வ: நாரஸிம்ஹ: ஸநாதந: ||

[பூ₄ர்பு₄வஸ்ஸுவர்லோகங்களிலிருப்பவர்களான இருபிறப்பாளர் தலைவராய், வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களில் நிலைநிற்பவர்களான நல்லோர்கள் கேசவனிடம் பக்தியுளளவர்களாகவேயிருப்பார்கள் என்று முன்னமே உம்மால் சொல்லப்பட்டது. பெரியோரே! பழையோனான நரசிங்கனை உகப்படையச் செய்யும் வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களை எங்களுக்குக் கூறுவீராக.] என்பவை அவ்விரண்டு ஶ்லோகங்கள். இவற்றிலிருந்து வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களால் ஆராதிக்கப்படும் பரம்பொருள் நரசிங்கனான கேசவனே என்பதே மார்க்கண்டேயரின் ஸித்தாந்தம் என்று தெளிவாக விளங்குகிறது. முதலில் சிவபக்தராயிருந்த மார்க்கண்டேயர் பிறகு நெடுங்காலம் விஷ்ணுபக்தராயிருந்தே மோக்ஷமடைந்தார் என்று இதிஹாஸபுராணங்களில் சொல்லப்படுவதை இது வலியுறுத்துகிறது, இனி, மார்க்கண்டேயரின் பதிலுரையில், ஹாரீதருக்கும் மற்ற மஹர்ஷிகளுக்கும் ஸம்வாத

மான இந்தஹாரீதஸ்மருதி விரித்துரைக்கப்படுகிறது. அதில் பல விடங்களில பரம்பொருள நாராயணனே என்று காட்டியிருப பதை இனிக் காண்போம்.

|| மார்க்கண்டே3ய: ||

அதராஹம் கத2யிஷ்யாமி புராவ்ருத்தமநுத்தமம் |
ருஷிபி4ஸ்ஸஹ ஸம்வாத3ம் ஹாரீதஸ்ய மஹாத்மந: ||
ஹாரீதம ஸர்வத4ர்மஜ்ஞம் ஆஸீநமிவ பாவகம் |
ப்ரணிபத்யாப3்ருவந் ஸர்வே முநயோ த4ர்மகாங்க்ஷிண: ||
ப4க3வந ஸர்வத4ர்மஜ்ஞ ஸர்வத4ர்மப்ரவர்த்தக |
வர்ணாநாமாஶ்ரமாணாம் ச த4ர்மாந் நோ ப்3ரூஹி பா4ர்க3வ ||
ஸமாஸாத்3யோக3ஶாஸ்த்ரம் ச விஷ்ணுப4க்திகரம் பரம் |
ஏதச்சாந்யச்ச ப4க3வந் ப்3ரூஹி ந: பரமோ கு3ரு: ||
ஹாரீதஸ்தாநுவாசாऽத2 தைரேவம் சோதி3தோ முநி: |
ஶ்ருண்வந்து முநயஸ்ஸர்வே த4ர்மாந் வக்ஷ்யாமி ஶாஶ்வதாந் |
வர்ணாநாமாஶ்ரமாணாம் ச யோக3ஶாஸ்த்ரம் ச ஸத்தமா: |
யந்த4ார்ய ப்ராப்யந்தே மர்த்யா: ஜந்மஸம்ஸாரப3ந்த4நாத் ||
புரா தே3வோ ஜக3த்ஸ்ரஷ்டா பரமாத்மா ஜலோபரி |
ஸுஷ்வாப போ4கி3பர்யங்கே ஶயநே து ஶ்ரியா ஸஹ ||
தஸ்ய ஸுப்தஸ்ய நாபௌ4 து மஹத் பத்3மமபூ4த் கில |
பத்3மமத்4யேऽப4வத் ப்3ரஹ்மா வேத3வேதா3ங்க3பூ4ஷண: ||
ஸ சோக்தோ தே3வதே3வேந ஜக3த் ஸ்ருஜ புந: புந: |
ஸோபி ஸ்ருஷ்ட்வா ஜக3த் ஸர்வம ஸதே3வாஸுரமாநுஷம் ||
யஜ்ஞஸித்3த்4யர்த்த2மநகா4ந் ப்3ராஹ்மணாந் முக2தோऽஸ்ருஜத் |
அஸ்ருஜத் க்ஷத்ரியாந் பா3ஹ்வோ: வைஶ்யாநப்யூருதே3ஶத: ||
ஶூத்3ராம்ஶ்ச பாத3யோ: ஸ்ருஷ்ட்வா தேஷாம் சைவாநுபூர்வஶ: |
யதா2 ப்ரோவாச ப4க3வாந் ப்3ரஹ்மயோநி: பிதாமஹ: ||
தத்3வச: ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ருணுத த்3விஜஸத்தமா: |
த4ந்யம் யஶஸ்யமாயுஷ்யம் ஸ்வர்க்3யம் மோக்ஷப2லப்ரத3ம் ||

[மார்க்கண்டேயர் கூறினார்:- மஹாத்மாவான ஹாரீதருக்கும் மற்ற பல ரிஷிகளுக்கும் முன்னொரு காலத்தில் நடந்த மிகச்சிறந்த ஸம்வாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீர்களாக: எல்லா தர்மங்களையுமறிந்தவரும, நெருப்பே ஒருருக்கொண்டதுபோல் அமர்ந்திருப்பவருமான ஹாரீதரை, தர்மத்தை அறிய விரும்பிய எல்லா முனிவர்களும் நன்கு வணங்கிப் பினவருமாறு கேட்டனர்:— "எல்லா தர்மங்களையுமறிந்த பகவானே! எல்லா தர்மங்களையும் பரவச் செய்பவரே! பிருகுகுலத்துதித்தவரே! வர்ணங்களுக்கும், ஆஶ்ரமங்களுக்குமுரிய தர்மங்களை எமக்குச் சொல்லுவீராக. விஷ்ணுவிடம் பக்தியை விளைப்பதாய் மேலானதான (கர்ம) யோக ஶாஸ்திரத்தையும், மற்றும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களையும எங்களுக்குக் கூறுவீராக. நீர் எங்களுககு மேலான ஆசார்யராயிருக்கிறீர்" என்று இவ்வண்ணமாக அவர்களால் பிரார்த்திக்கப் பட்ட ஹாரீதர் பின்வருமாறு கூறலுற்றார்,— நல்லோர்களான எல்லா முனிவர்களும் கேட்பீர்களாக; வர்ணங்களுக்கும், ஆஶ்ரமங்களுக்குமுரிய நிலையான தர்மங்களையும் யோகஶாஸ்த்ரத்தையும் கூறுகிறேன். இவற்றை ஒரு மனிதன் தரித்து நின்றாலே ஜன்மஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபடுவான். முன்னொரு காலத்தில் உலகனைத்தையும் படைத்த பரமாத்மா ஜலத்தின்மேல், திருவனந்தாழ்வனுகிற மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தில் ஸ்ரீதேவியோடு கூடத் தூங்கினார். தூங்கும் அவருடைய திருநாபியில் பெரிய தாமரை தோன்றிற்றன்றோ. வேதங்களையும், வேதாங்கங்களையும் ஆபரணமாகக் கொண்ட பிரமன் அத்தாமரையின் நடுவே உண்டானான். தேவதேவனுன பரமாத்மாவாலே, 'உலகை மறுபடியும் மறுபடியும் படைப்பாயாக' என்று அப்பிரமன் சொல்லப்பட்டான். அப்பிரமனும, தேவர், அஸுரர், மனிதர் ஆகியவர்களோடு கூடிய உலகனைத்தையும் படைத்து, (பகவதாராதனமான) யஜ்ஞம் ஸித்திக்கும் பொருட்டுக் குற்றமற்றவர்களான ப்ராஹ்மணர்களை முகத்தினின்று படைத்தான். இரு கைகளினின்றும் க்ஷத்ரியர்களைப் படைத்தான். தொடையினின்றும் வைஶ்யர்களையும், கால்களினின்றும் சூத்ரர்களையும் படைத்தான. படைத்தவுடன், ப்ரஹ்மத்திடமிருந்து பிறந்த பகவானுன பிதாமஹன் அவர்களைக்குறித்துக் கிரமமாகக் கூறிய வார்த்தையையும் கூறுகிறேன் கேட்பீர்களாக; அவ்வார்த்தை தனத்தையும், புகழையும், ஆயுளையும், சுவர்க்கத்தையும், மோக்ஷ பலனையும் அளிக்கவல்லது.] என்பவை ஹாரீதருக்கும் மற்ற மஹர்ஷிகளுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தின் தொடக்கப்பகுதி. இதில்,

திருவனந்தாழ்வானமேலே ஸ்ரீதேவியோடு கூட எழுந்தருளியிருப்ப வனே அனைத்தையும் படைத்த பரமாத்மாவென்றும், அவனால் உந்திததாமரையில் படைக்கப்பெற்றவனே பிரமன என்றும, அவனால் படைக்கப்பட்டவர்களே மற்ற தேவர் முதலான எல்லா உயிர்களுமென்றும மிகத்தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. "அஜஸ்ய நாப4ாவத்4யேகமார்பிதம்" "ஸ ப்ரஜாபதிரேக: புஷ்கரபர்ணே ஸம ப4வத்" "நாராயணாத்3 ப்3ரஹ்மா ஜாயதே" முதலான வேதவாக் யங்களுக்கு உபப்3ருமஹணமாயிருக்கையாலே இவை பரம ப்ரமாண மாயிருப்பவை என்பது நடுநிலையாளர்க்கு நன்கு விளங்கும். இத்தால் சைவமதம் முதலானவை வேதவிருத்தமென்பதும் தெளி வாகும். இந்த ஸ்மருதியில் சொல்லப்படும் கர்மயோக சாஸ்தரம, பக்தியோகத்தை விளைப்பது என்றும, அதனால் மோக்ஷம் ஏற்படும் என்றும கூறுவது விசிஷ்டாத்வைத மதத்திற்கே பொருந்துவது என்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது. புருஷஸூக்தமும இப்பகுதியால் உபப்3ரும்ஹணம செய்யப்பட்டிருப்பதால் புருஷஸூக்தமும் பகவத் பரமே என்பதை அறியலாம. நிற்க; இந்த ஸ்மருதியின் இரண்டாமத்தியாயத்தில், ஒன்பதாவது ஶ்லோகத்தில்,

யஜ்ஞாத்4யயநதா3நாநி குர்யாத் நித்யமதந்த்3ரித: |
பித்ருகார்யபரஶ்சைவ நரஸிம்ஹார்ச்சநாபர: ||

[யஜ்ஞம, வேதாத்யயனம், தானம ஆகியவற்றை தினந்தோறும் சோம்பலில்லாமல செய்யக்கடவன; பிதருகாரயத்திலும, நரசிங்கனை அர்ச்சனம் செய்வதிலும் ஈடுபடவேண்டும்.] என்று தினந்தோறும நரசிங்கனை நாராயணனை ஆராதிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப பட்டது. நானகாமத்தியாயத்தில இருபத்தெட்டாவது ஶ்லோகத்தி லிருந்து தொடங்கி ஸ்நாநம் செய்யும்போது ஹரிஸ்மரணம் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது. அதாவது:—

ஶோऽந்தர்ஜலம் ப்ரவிஶ்யாऽத2 வாக்3யதோ நியமேந ஹி |
ஹரிம் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய மநஸா மஜ்ஜயேச்சுருமஜ்ஜலே ||
ததஸ்தீரம் ஸமாஸாத்3ய ஆசம்யாऽऽப: ஸமந்த்ரத: |
ப்ரோக்ஷயேத் வாருணைர் மந்த்ரை: பாவமாநீபி4ரேவ ச ||
குஶாக்3ரக்ருததோயேந ப்ரோக்ஷ்யாத்மாநம் ப்ரயத்நத: |
ஸ்யோநா ப்ருதி2வீதி ம்ருத்3கா3த்ரே இத3ம் விஷ்ணுரிதி த்3விஜா: ||

ததோ நாராயணம் தே₃வம் ஸம்ஸ்மரேத் ப்ரதிமஜ்ஜநம்।
நிமஜ்ஜ்யாந்தர்ஜலே ஸம்யக் க்ரியதே சாக₄மர்ஷணம்॥
[அவன் மௌனத்துடன கூடியவனுய் ஜலத்தினுள் நுழைந்து ஹரியையே மனத்தால் நினைத்துத் தொடையளவு ஆழத்தில மூழ்க வேண்டும். அதற்குப்பின் கரைசேர்ந்து மந்திரத்துடன் ஜலத்தை ஆசமனம்செய்து, வருண மந்திரத்தாலும், பவமான மந்திரங்க ளாலும் புரோக்ஷணம் செய்துகொள்ளவேண்டியது. தர்ப்பையின நுனியிலெடுத்த ஜலத்தால் முயன்று தன்னைப் புரோக்ஷணம் செய்து கொண்டு, 'ஸ்யோநா ப்ருதீ₂வீ' 'இத₃ம் விஷ்ணு:' என்றுதொடங்கும் மந்திரங்களால் மண்ணை மேனியில் இட்டுகொள்ளவேண்டும. அதற்குப்பின் மறுபடியும் ஜலத்தில் முழுகும்போது, ஒவ்வொரு தடவையும் தேவனுன நாராயணனை நன்கு நினைக்கவேண்டும். (அதன் பின) ஜலத்தில் நன்கு மூழகிநின்று அக₄மர்ஷணஜபத்தைச் செய்ய வேணடும.] என்பது ஹாரீதஸ்ம்ருதியிலுள்ள ஸ்நாநவிதி. இதில் ஸ்நாநம செய்யும்போது ஜலத்தில் மூழ்கும் ஒவ்வொரு தடவையும நாராயணனை நினைக்கவேண்டும் என்று விதத்திருப்பதைக் காண வேண்டும். வைதிகர்களான ஸ்மார்த்தர்கள் கூட இன்றளவும் ஹரி ஸ்மரணத்தோடேயே ஸ்நாநம செய்வதும் காணத்தக்கது. இதே நாலாமத்தியாயத்தில ஐம்பத்து நாலாவது ஶ்லோகத்தில்,

ததோ தே₃வம் நமஸ்க்ருத்ய க்₃ருஹம் க₃ச்சே₂த் தத: புந:।
விதி₄நா புருஷஸூக்தஸ்ய க₃த்வா விஷ்ணும் ஸமர்ச்சயேத்॥
[அதற்குப்பின் (விஷ்ணுவாகிற) தேவனை நமஸ்கரித்து வீட்டிற்குச் செல்லவேண்டும்; வீட்டிற்குச் சென்றபின் புருஷஸூக்தவிதியாலே விஷ்ணுவை அர்ச்சனம் செய்யவேண்டியது.] என்று, புருஷஸூக்தத் தாலே விஷ்ணுவை அர்ச்சனம் செய்யவேண்டும் என்று விதிக்கப் பட்டது. அதனுல் விஷ்ணுவே அனைவராலும் அர்ச்சிக்கத்தக்கவர் என்பதும், புருஷஸூக்தம் அவனையே சொல்லுவது என்பதும் நிலைநாட்டப்பட்டது. புருஷஸூக்தம் சிவனைச் சொல்லுவதாக ஹரதத்தர், அப்பயதீக்ஷிதர் முதலானுர் கூறுவது "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று அந்த ஸூக்தத்திலேயே பரம புருஷனை பூமிலக்ஷ்மீபதியாகச் சொல்லியிருப்பதற்கு விருத்தமா யிருப்பதோடன்றியில், ஶ்ருத்யர்த்தத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களான ஹாரீதர் முதலானுருடைய ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் விருத்தமானது எனபது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இதே நாலாமத்தியாயத்தின கடைசியில் உள்ள இரண்டு ஶ்லோகங்களில,

ஜ்ஞாநோத்கர்ஷஶ்ச தஸ்ய ஸ்யாத் நாரஸிம்ஹப்ரஸாத₃த:।
தஸ்மாந்முகதிமவாப்நோதி ப்₃ராஹ்மணோ த்₃விஜஸத்தமா :॥
ஏவம் ஹி விப்ரா: கதி₂தோ மயா வ
ஸமாஸத: ஶாஶ்வததர்₄மராஶி.।
க்₃ருஹீ க்₃ருஹஸ்த₂ஸ்ய ஸதோ ஹி த₄ர்மம்
குர்வந் ப்ரயத்நாத் ஹரிமேதி யுக்தம॥

[அந்தணர் தலைவர்களே! நரசிங்கனுடைய அருளாலே அந்த அந்தணனுக்கு ஞானச்சிறப்பு உண்டாகும. அவன் அநத நரசிங்கனிட மிருந்து மோக்ஷத்தை அடைகிருன். அந்தணர்களே! நிலையான தர்மங்கள் இவ்வண்ணமாக என்னுல் உஙகளுககுச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. நல்ல கிருஹஸ்தனுக்குரிய இந்த தர்மங்களை முயனறு அனுஷ்டிக்கும் கருஹஸ்தன, (குணவிபூ₄திகளோடு) கூடிய ஹரியை அடைகிருன்.] எனறு முறகூறியபடி பகவதாராதனத் தைச் செய்பவன நரசிங்கனிடமிருநது மோக்ஷததை அடைகிருன எனறும், குணவிபூதிகளோடு சேர்ந்த ஹரியை அடைவதே அந்த மோக்ஷம என்றும் நிலைநிறுத்தபபட்டது. "உதாம்ருததவ ஸயேஶாந:" [பு-ஸூ] முதலான வேதவாகயஙகளுக்கு உபப்₃ரும் ஹணமாயிருப்பவை இவ்வசனஙகள்; இவற்றிலிருந்து சிவனே மோக்ஷமளிப்பவன என்று கூறும் சைவமதமும, ப்ரஹ்மமாவதே மோக்ஷம எனறு கூறும் அத்வைதமதமும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்தம் எனறு விளங்குகிறது. ஐந்தாமத்தியாயத்தின் கடைசியில,

தபோ ஹி ய: ஸேவதி வந்யவாஸ:
ஸமாதி₄யுக்த: ப்ரயதாந்தராத்மா।
விமுக்தபாபோ விமல: ப்ரஶாந்த:
ஸ யாதி தி₃வ்யம் புருஷம் புராணம்॥

[வனத்தில் வஸிக்கும் எவனொருவன் ஸமாதியுடன் கூடியவனுய் மனத்தையடக்கித் தவம்புரிகிருனே, அவன் பாபமற்றவனுய், அழுக்கற்றவனுய், ஊர்மிகளற்றவனுய், பழையோனை தி₃வ்ய புருஷனை அடைகிருன்.] என்று தி₃வ்யபுருஷனை அடைவதே மோக்ஷ நிலை எனறு கூறுமிடத்திலும் இவ்விஷயம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. யதிகளின (ஸந்யாஸிகளின்) தர்மத்தை விவரிக்கும் ஆருமத்தி யாயத்தில், ஆரும் ஶ்லோகத்தில,

த்₃ரிதண்ட₃ம் வைஷ்ணவம் ஸம்யக் ஸந்ததம் ஸமபர்வகம்

[ஸமமான கணுக்களையுடையதாய், விஷ்ணுவினுடையதான த்ரிதண்டமானது (யதிகளின் பரிசுத்தியின் பொருட்டு தரிக்கத் தக்கது.)] என்று ஸந்யாஸிகளுக்கு வைஷ்ணவமான த்ரிதண்ட தாரணத்தை விதித்து, அவ்வத்தியாயத்திலேயே கடைசி ஶ்லோகத்தில்,

த்ரிதண்டப்ருத் யோ ஹி ப்ருதக் ஸமாசரேத்
ஶனைஶ்ஶனைர் யஸ்து பஹிர்முகாக்ஷ: ।
ஸம்முச்ய ஸம்ஸாரஸமஸ்தபந்தநாத்
ஸ யாதி விஷ்ணோ: அம்ருதாத்மந: பதம் ।।

[திரிதண்டத்தை தரித்தவனாய், சிறிது சிறிதாக வெளிவிஷயங்களிலிருந்து இந்திரியங்களை விலக்கிய ஸந்யாஸி, ஸம்ஸாரக்கட்டுகள் அனைத்தினின்றும் விடுபட்டு அழியாதவனான விஷ்ணுவின பரம பதத்தை அடைகிறான்.] என்று த்ரிதண்டத்தை தரித்த ஸந்யாஸிக்கு விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைவதாகிற மோக்ஷம் சொல்லப் பட்டது. இதிலிருந்து த்ரிதண்டத்தை தரிக்கும் ஆசாரத்தையுடையதாய், விஷ்ணுபரத்வத்தை ஒப்புக்கொள்வதான விஶிஷ்டாத வைத மதமே ப்ராசீனமான ஸ்ம்ருதிகளில் ஆதரிக்கப்பட்டது என்பதும், இவற்றை ஒப்புக்கொள்ளாத அத்வைதம், சைவம் முதலான மதங்கள் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்தம் என்றும், நவீனமானவை என்றும் விளங்குகிறது. தொல்காப்பியம் முதலான பழந்தமிழ் நூல்களிலும் முக்கோல் தரிக்கும் ஆசாரமே ஸந்யாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பது இதையே வலியுறுத்தும். "தத் விஷ்ணோ: பரமம பரமம் பதம்" என்னும் ஶ்ருதி இவ்வாக்யத்தில் விளக்கப்படுவதும், விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைவதே மோக்ஷம என்று உத்கோஷிக்கப்படுவதும் காணத்தக்கது. கடைசியான ஏழாமத்தியாயத்தில் ஐந்தாம் ஶ்லோகத்திலிருந்து தொடங்கி,

ஏகாகாரமநா மந்தம் புத்தருபமநாமயம் ।
ஸூக்ஷ்மாத் ஸூக்ஷ்மதரம் த்யாயேத் ஜகதாதார முச்யதே ।।
ஆத்மாநம் பஹிரந்த:ஸ்தம் ஶுத்தசாமீகரப்ரபம் ।
ரஹஸ்யேகாந்தமாஸீநோ த்யாயேதாமரணாந்திகம் ।।
யத் ஸர்வப்ராணிஹ்ருதயம் ஸர்வேஷாம் ச ஹ்ருதி ஸ்திதம் ।
யச்ச ஸர்வஜநை: ஜ்ஞேயம் ஸோऽஹமஸ்மீதி சிந்தயேத் ।।

[ஞானிகளை சரீரமாகக் கொண்டவனும், தோஷமற்றவனும், நுண்ணியதைக் காட்டிலும் நுண்ணியவனும், உலகிற்கு ஆதாரமானவனும், அனைத்தின உள்ளும புறமுமிருபபவனும், சுத்தமான பொன்போன்ற ஒளியுள்ளவனுமான பரமாத்மாவைத் தனியிடத்தில் ரஹஸ்யமாயிருந்துகொண்டு சிறிது சிறிதாக மரணம வரையில் தியானிககக்கடவன. எந்தப் பரமபொருள் எல்லாவுயிர்களையும் தன்னுள் தரித்திருக்கிறதோ, அனைவரின் இருதய ததிலுமிருக்கிறதோ எது அனைவராலும அறியததக்கதோ அதுவே நானுகிறேன் என்று சிந்திக்கக்கடவன்.] எனனும மூனறு ஶ்லோகஙகளாலே பரமபொருளுககும், மற்றவற்றுக்கும் உளளவேறறுமைகளைப் பல வாறு விளக்கிவிட்டு, அதைத் தானுகச் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கூறியிருப்பது 'தனக்கு அந்தர்யாமியாகச் சிந்திக்கவேண்டும்' எனனும கருததையே உடையது என்பது நடுநிலையாளர்க்கு நனகு விளஙகும். இவ்விடத்தில் அத்வைதம் சொல்லபபட்டிருப்ப தாகக கூறுவது இந்த ஶ்லோகஙகளுக்கும, முனபின பிரகணஙகளுக்கும முரண்படும. குணமிலலை, ரூபமிலலை, விபூ$_4$தியிலலை எனறு கூறும் அத்வைதிகளின மதம் குணரூபவிபூ$_4$திகளைச் சொலலும் இநத ஶ்லோகஙகளில் அடியோடு நிரஸிககப்படுகிறது எனபதும் காணததக்கது. இவ்வத்தியாயத்திலேயே பத்தாம் ஶ்லோகத்தில,

"உப$_4$ாப்$_4$யாமபி பக்ஷாப்$_4$யாம் யத$_2$ா கே$_2$ பக்ஷிணும் க$_3$தி: |
தனதை$_2$வ ஜ்ஞாநகர்மப்$_4$யாம் ப்ராபயதே ப்$_3$ரஹ்மஶாஶ்வதம் ||"

[இருசிறகுகளாலேயே ஆகாயத்தில் பக்ஷிகள் பறப்பதுபோல், ஜ்ஞாநம், கர்மம் இரண்டாலுமே நிலையான ப்ரஹ்மம் அடையப் படுகிறது.] எனறு கூறுவதன்மூலம் ஞானமொன்றே மோக்ஷஸாதன மெனறும், ப்ரஹ்மமாவதே மோக்ஷம எனறும கூறும அத்வைத மதம் தள்ளப்படுகிறது எனபதும் அறியத்தக்கது.

ஸ்வத$_4$ர்மேண யத$_2$ா ந்ருணும் நாரஸிம்ஹ: ப்ரஸீத$_3$தி |
ந துஷ்யதி தத$_2$ாந்யேந கர்மணு மது$_4$ஸூத$_3$ந: ||
அத: குர்வந் நிஜம் கர்ம யத$_2$ாகாலமதந்த்$_3$ரித: |
ஸஹஸ்ராநீகதே$_3$வேஶம் நாரஸிம்ஹம ச ஸாலயம் ||

உத்பந்நவைராக்₃யப₃லேந யோகீ₃
த்₄யாயேத் பரம் ப்₃ரஹ்ம ஸதா₃க்ரியாவாந் |
ஸத்யம் ஸுக₂ம் ரூபமநந்தமாத்₃யம்
விஹாய தே₃ஹம் பத₃மேதி விஷ்ணோ: ||

[மனுஷ்யர்கள் தம் வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதால் மதுஸூதனனை நரசிங்கப்பெருமானை திருப்தியடைவதுபோலே வேறு செயல்களால் திருப்தியடைவதில்லை. ஆகையால் தன் கருமத்தைக் காலந்தவறுமல் சோம்பலின்றியே எவனொருவன் அநுஷ்டிக்கிறானோ, அவன் கணக்கற்ற ஸேனைகளையுடைய தேவரான விஷ்வக்ஸேனருக்கும் ஈஶ்வரனாய், பரமபதத்திலிருப்பவனான நரசிங்கப் பெருமானை அடைகிறான். உபாஸகன எப்போதும் கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பவனாய், அதனால் உண்டான வைராக்யத்தின் பலத்தால் பரப்ரஹ்மத்தை தியானிக்கக்கடவன்; (அப்படி தியானித்தால்) தேஹத்தைவிட்டு ஸத்யமாய், ஆநந்தமாய், அநந்தமாய், ஆதிகாரணமாய் ப்ராப்யமான விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான்.] என்று ஹாரீதஸ்ம்ருதியின் கடைசியில் உள்ள ஶ்லோகங்களிலிருந்து விஷ்ணுவெனனும் பெயரையுடையவனும், நரசிங்கனாய் அவதரித்தவனுமான தேவனே முமுக்ஷுக்களால் உபாஸிக்கப்படுவதாய், முக்திப்ராப்யமாய், ஜகத்காரணமான பரப்ரஹ்மம் என்று உத்கோஷிக்கப்படுகிறது. முமுக்ஷுவானவன் கர்மாநுஷ்டானத்தினால் மனத்தில் வைராக்யமுண்டாகி, அதனால் தியானமாகிற பக்தியோகம் கைவரப்பெற்று அதனால் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான் என்னும் விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமே இந்த ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், சைவம், அத்வைதம் முதலான மதங்கள் இதில் அநாதரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும நடுநிலையாளர்க்கு நன்கு விளங்கும். தொடக்கத்தில் 'நாரஸிம்ஹ: ஸநாதந:' என்று நரசிங்கப்பெருமானை என்றுமிருப்பவனாகக்கூறி, அவனே ஜகத்காரணனாய், முமுக்ஷூபாஸ்யனாய், முக்தப்ராப்யனான பரம்பொருள் என்று கடைசியிலும் கூறும் இந்த ஸ்ம்ருதி ந்ருஸிம்ஹதாபநீய உபநிஷத், நாராயணோபநிஷத் முதலானவற்றுக்கு உபப்₃ரும்ஹணமாயிருக்கிறது. இவற்றுக்கு முரணாகப்பேசும் ஶரபோ₄பனிஷத் முதலானவை இவ்வண்ணமாக எந்த ஸ்ம்ருதியிலும் ஆதரிக்கப்படாததிலிருந்தே அவை ஸமீபகாலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டவை என்பதும்கையிலங்குகனியாக விளங்குகிறது.

ஹாரீதஸ்ம்ருதிநிஷ்கர்ஷம் முற்றிற்று.

ஶங்க₂ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

"மந்வத்ரி விஷ்ணு ஹாரீத" [1-4] என்று தொடங்கும் யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதியின் வசனத்தில் ஹாரீதஸ்ம்ருதியை அடுத்து எடுக்கப்படும் யாஜ்ஞவல்க்யர், உஶநஸ், அங்கி₃ரஸ், யமர், ஆபஸ்தம்பர், ஸம்வர்த்தர், காத்யாயநர், ப்₃ருஹஸ்பதி, பராஶரர், வ்யாஸர் ஆகியவர்களுடைய ஸ்ம்ருதிகளில் (கல்கத்தா, பம்பாய், பூனா பதிப்புக்களில்) பரமபொருளைப்பற்றிய குறிப்புகள் இல்லையாகையால், அவற்றை விடுத்து அக்குறிப்புகளுள்ள ஶங்க₂ஸ்ம்ருதியை அடுத்தபடி காண்போம்.

"ஸ்வயம்பு₄வே நமஸ்க்ருத்ய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரிணே |
சாதுர்வர்ண்ய ஹிதார்த்தா₂ய ஶங்க₂: ஶாஸ்த்ரமதா₂கரோத ||"

[உலகைப் படைத்தலையும் அழித்தலையும் செய்யும் ஸ்வயம்பு₄வான (தனக்குத் தானே காரணமான) பரமாத்மாவுக்கு நமஸ்காரம் செய்து நாலு வர்ணங்களின் நன்மையின் பொருட்டு ஶங்கர் இந்த சாஸ்திரத்தைச் செய்தார்.] என்று தொடங்குகிறது இந்த ஸ்ம்ருதி. இவ்விடத்தில் பொதுவான ஸ்வயம்பூ₄ஶப்தத்தைப் பரமபொருளைக்குறித்துப் பிரயோகித்திருந்தபோதிலும் மேலத்தியாயத்திலிருந்து இவர் கருதும் பரமபொருள் விஷ்ணுவே என்பது விளங்கும். ஸ்வயம்பூ₄ஶப்தம் நாராயணனைக் குறித்தும் ஶாஸ்திரங்களில் பலவிடங்களில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதை விஷ்ணுசித்த விஜயம் முதலத்தியாயத்தில் காட்டியிருக்கிறோம். நிற்க; இந்த ஸ்ம்ருதியின் ஏழாமத்தியாயத்தில் பரமாத்ம த்₄யானத்தை விவரிக்கும் ப்ரகரணத்தில் பற்பல ஶ்ருதிவாக்யங்களை உபப்₃ருமஹணம் செய்யும் பின்வரும் ஶ்லோகங்கள் உள்ளன.

ஹ்ருத₃யஸ்த₂ஸ்ய யோகே₃ந தே₃வதே₃வஸ்ய த₃ர்ஶநம் |
த்₄யாநம் ப்ரோக்தம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வஸ்மாத் யோக₃த: ஶுப₄ம் ||

ஹ்ருதி₃ஸ்தா₂ தே₃வதாஸ்ஸர்வா ஹ்ருதி₃ ப்ராணா: ப்ரதிஷ்டி₂தா: |
ஹ்ருதி₃ ஜ்யோதிம்ஷி பூ₄யஶ்ச ஹ்ருதி₃ ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ||
ஸ்வதே₃ஹமரணிம் க்ருத்வா ப்ரணவம் சோத்தராரணிம் |
த்₄யாநநிர்மத₂நாப்₄யாம் து விஷ்ணும் பஶ்யேத் ஹ்ருதி₃ ஸதி₂தம் ||

ஹ்ருத்₄யர்க்க: சந்த்₃ரமா: ஸூர்ய: ஸோமோ மத்₄யே ஹுதாஶந: |
தேஜோமத்₄யே ஸ்தி₂தம் ஸத்த்வம் ஸத்த்வமத்₄யே ஸ்தி₂தோऽச்யுத: ||
அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்
ஆத்மாஸ்ய ஜந்தோ: நிஹிதோ கு₃ஹாயாம் |
தேஜோமயம் பஶ்யதி வீதஶோக:
தா₄து: ப்ரஸாத₃ாந் மஹிமாநமாத்மந: ||
வாஸுதே₃வஸ்தமோऽந்த₄ாநாம் ப்ரத்யக்ஷோ நைவ ஜாயதே|
அஜ்ஞாநபடஸம்வீதை: இந்த்₃ரியைர் விஷயேப்ஸுபி₄: ||
ஏஷ வை புருஷோ விஷ்ணு: வ்யக்தாऽவ்யக்த: ஸநாதந: |
ஏஷ த₄ாதா வித₄ாதா ச புராணோ நிஷ்கல: ஶிவ: ||
வேத₃ாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி₃த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் |
மந்த்ரைர்விதி₃த்வா ந பி₃பே₄தி ம்ருத்யோ:
நாந்ய: பந்த₂ா வித்₃யதேऽயநாய ||
ப்ருதி₂வ்யாபஸ்தத₂ா தேஜோ வாயுராகாஶமேவ ச |
பஞ்சேமாநி விஜாநீயாத் மஹாபூ₄தாநி பண்டி₃த: ||
சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரே ஸ்பர்ஶநம் ச ரஸநா க்₄ராணமேவ ச |
பு₃த்₃தீ₄ந்த்₃ரியாணி ஜாநீயாத் பஞ்சேமாநி ஶரீரகே ||
ஶப்₃தோ₃ ரூபம் தத₂ா ஸ்பர்ஶோ ரஸோ க₃ந்த₄ஸ்ததை₂வ ச|
இந்த்₃ரியஸ்த₂ாந் விஜாநீயாத் பஞ்சைவ விஷயாந் பு₃த₄: ||
ஹஸ்தௌ பாத₃ாவுபஸ்த₂ம் ச ஜிஹ்வா பாயுஸ்ததை₂வ ச |
கர்மேந்த்₃ரியாணி பஞ்சைவ நித்யம் ஸந்தி ஶரீரகே ||
மநோ பு₃த்₃தி₄ஸ்ததை₂வாத்மா வ்யக்தாऽவ்யக்தம் ததை₂வ ச|
இந்த்₃ரியேப்₄ய: பராணீஹ சத்வாரி ப்ரவராணி ச ||
தத₂ாऽऽத்மாநம் தத்₃வ்யதீதம் புருஷம் பஞ்சவிம்ஶகம் |
தம் து ஜ்ஞாத்வா விமுச்யந்தே யே ஜநா: ஸாது₄வ்ருத்தய: ||
இத₃ம் து பரமம் ஶுத்₃தம் ஏகத₃க்ஷர முத்தமம் |
அஶப்₃த₃ரஸமஸ்பர்ஶமரூபம் க₃ந்த₄வர்ஜிதம் ||
நிர்து₃:க₂மஸுக₂ம் ஶுத்₃த₄ம் தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ||

விஜ்ஞாநஸாரதி₂ர்யஸ்து மந:ப்ரக்₃ரஹபந்₃த₄ந: ।
ஸோऽத்₄வந: பாரமாப்நோதி தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ॥
வாலாக்₃ரஸதஸோ பா₄க₃: கல்பிதஸ்து ஸஹஸ்ரதா₄ ।
தஸ்யாபி ஸதஸோ பா₄கா₃த் ஜீவ: ஸூக்ஷ்ம உதா₃ஹ்ருத: ॥
மஹத: பரமவ்யக்தம் அவ்யக்தாத புருஷ: பர: ।
புருஷாந் ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா₂ ஸா பரா க₃தி: ॥
ஏஷு ஸர்வேஷு பூ₄தேஷு திஷ்ட₂த்யவிரல: ஸதா₃ ।
த்₃ருஶ்யதே த்வக்₃ர்யயா பு₃த்₃த்₄யா ஸூக்ஷ்மயா
ஸூக்ஷ்மத₃ர்ஶிபி₄: ॥

[இருதயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவதேவனை (பக்தி) யோகத்தால் காண்பதே தியானம் எனப்படுகிறது. மறற எல்லா யோகங்களைக் காட்டிலும மஙகளமான இந்த பகதியோகத்தைக் கூறுகிறேன. எல்லா தேவதைகளும இருதயத்தில் நிற்கின்றனர்; இருதயத்திலேயே பிராணன்கள் நிலைபெறுகினறன. இருதயத்திலேயே எல்லாச்சோதிகளும் நிலைநிற்கின்றன. இருதயத்தில் எல்லாமே நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளன. தன தேஹத்தைக் கீழேயுள்ள அரணிககட்டையாகவும், பரணவத்தை மேலேயுள்ள அரணிக் கட்டையாகவும் செய்து, தியானத்தாலே இரணடையும் கடைந்தால், இருதயத்திலுள்ள விஷ்ணுவைக் காணலாம். இருதயத்திலேயே அர்க்கனும, சந்திரனும், ஸூர்யனும், நடுவில் அக்னியும் உள்ளனர். தேஜஸஸின் நடுவில் ஸதவமிருக்கிறது; ஸத்வத்தின் நடுவில் அச்யுதனிருக்கிறுன். அவன் அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாகவும, பெரியதைக்காட்டிலும் பெரிதாகவும் இந்த மனிதனின இருதயகுஹையில் ஆத்மாவாயிருககிறுன. ஜகத்காரணனை அவனுடைய அருளாலே சோதியுருவான அவனைக்கண்டு சோகமற்றவனுய், அபபரமாதமாவினுடைய பெருமையைக்காணகிறுன். வாஸுதேவன் தமோகுணததால் குருடாகியிருப்பவர்களுடைய அஞ்ஞானத்தால மறைககப்பட்ட விஷயப்ரவணங்களான இந்திரியங்களாலே ஒருபோதும் காணப்படமாட்டான்; இவனே புருஷன் என்றும் விஷ்ணு என்றும் சொல்லப்படுபவன்; (கார்யநிலையில்) வ்யக்தமாகவும், (காரணநிலையில்) அவ்யக்தமாகவுமிருப்பவன். பழையோனுயிருப்பவன், இவனே த₄ாரகனுகவும, படைப்பவனுகவும், பழையோனுயிருந்துகொண்டே புதியோனுகவும், பிராகிருதமான அவயவங்களற்றவனுகவும, மங்களமானவனுவுமிருப்பவன. பிராகிருதமான தேஹமற்றவனுகவும், சூரியன்போனற ஒளிமயமான உருவை உடையவனுகவும், தமஸஸுககு மேறபட்ட

வனுகவும், பெரியோனுகவுமுள்ள இப்புருஷனை வேதமந்திரங்களாலே அறிந்தவன் ஸம்ஸாரத்தைக்கண்டு பயப்படமாட்டான். இவனை அடைய இஃதொழிய வேறு மார்க்கமில்லை. பூமி, நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்னும் இவ்வைந்தையும் அறிவாளியாயிருப்பவன் மஹாபூ$_4$தங்கள் என அறியக்கடவன். சரீரத்திலுள்ள காணும் கண், கேட்கும காது, தொடும் தோல், சுவைக்கும் நாக்கு, முகரும் மூக்கு என்னும் இவ்வைந்தையும் ஞானேந்திரியங்கள் என்று அறியக்கடவன். ஶப்தம், ரூபம, ஸ்பர்ஶம், ரஸம், கந்தம் என்னும் இவ்வைந்தையும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்களாலும் அறியப்படும ஐந்து விஷயங்கள் (புலனகள்) எனறு அறியக்கடவன. (எடுக்கும்) கைகள், (நடக்கும்) கால்கள், (இன்புறும்) ஆண்குறி (அல்லது பெண்குறி), (பேசும) நாவோடுகூடிய வாய் (மலவிஸர்ஜனம் செய்யும்) பாயு என்னும் இவ்வைந்து கர்மேந்திரியங்களும் சரீரத்தில் அது உள்ளவரையிலிருக்கின்றன (என்று அறியக்கடவன்.) மனம் எனப்படும் அஹங்காரம், பு$_3$த்தி எனப்படும மஹான், ஆத்மா எனப்படும் அக்ஷரம், வ்யக்தமாக இருப்பவற்றுக்கெல்லாம் லயஸ்த$_2$ானமாய் அவ்யக்தம் எனப்படும் மூலப்ரக்ருதி ஆகிய நான்கும் முற்கூறிய இந்திரியங்களுக்கும் மேன்மேலே உத்பத்திலயஸ்த$_2$ானங்களாயிருக்கையால் உயர்ந்தவை. இந்த ஐம்பெரும்பூதங்கள், ஐமபுலன்களால் உபலக்ஷிக்கப்பட்ட ஐந்து தந்மாத்ரைகள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், மனம் (அஹங்காரம்), பு$_3$த்$_3$தி$_2$ (மஹான்), ஆத்மா, (அக்ஷரம), அவ்யக்தம (மூலப்ரக்ருதி) என்னும் இருபத்துநாலு அசேதனதத்துவங்களையும் கடந்திருப்பவனுய், இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான புருஷன் எனப்படும் ஜீவாத்மாவை அறிபவர்களாய், நல்லொழுக்கமுடையவர்களாயிருப்பவர்கள் (ஆத்மாநுப$_4$வமாகிற) (கைவல்ய) மோக்ஷத்தை அடைகிருர்கள். இவ்வாத்மாவிலும் மேலானதாய், பரமபரிசுத்தமாய், அழியாததாய், மிகச்சிறந்ததாய், ஶப்$_3$த$_3$ ஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தங்களற்றதாய், ஸுக$_2$து$_3$க்கங்களற்றுப் பரிசுத்தமாயிருப்பது விஷ்ணுவின் பரமப்ராப்யமான ஸ்வரூபம். அறிவைத் தேர்ப்பாகனுகவும், மனததைக்கடிவாளமாகவும் கொண்டு (இந்திரியஙகளாகிற குதிரைகள் பூட்டிய சரீரமாகிற தேரைச் செலுத்தும்) ஜீவன விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிருன். நெல்நுனியின் நூறு நூருயிரததில ஒரு பங்கிலும் ஸூக்ஷ்மமானவனுகச் சொல்லப்படுகிருன ஜீவன. (வசீகரிக்கத்தக்கவைகளுள்) பெரியோனுன ஜீவனைக் காட்டிலும் அவ்யக்தமாகிற மூலப்ரக்ருதியிலிருந்துண்டான அவனுடைய சரீரம் சிறந்தது. அந்த சரீரத்தைக்காட்டிலும் புருஷன்

எனப்படும் பரமாத்மா சிறந்தவன், அப்பரமாத்மாவைக்காட்டிலும் சிறந்த தொன்றுமில்லை; அவனே மேலான உபாயமாகவும ப்ராப்யமாகவுமிருப்ப வன். அவன இந்த பூ₄தங்கள் அனைத்திலும் எபபோதும் நெருஙகி நிற்கிறுன். நுண்ணறிவாளர்களாலே தம சிறந்தநுண்ணறிவால் காணப்படுகிறுன அவன.] எனனும அநத ஶ்லோகஙகளில பரமாத் மாவைப்புருஷன் என்றும் விஷ்ணுவென றும், வாஸுதேவனென்றும கூறி அவனுக்குப் பரமபொருளுக்கேயுரியனவாகப் பறபல உப னிஷத்துக்களில படிக்கப்படும பெருமைகளைததும் உதகோஷிக்கப் பட்டன. "அத்ர ஹி ஸௌர ஸௌம்ய ஆக்₃நேயஸாத்விகமண்ட₃லாநி பி₄த்வா தத: ஶுத்₃த₄ஸத்வாந்தராவஸதி₂தம அசலமமரம் அச்யுதம் த்₄ருவம் விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞம...பஶ்யதி" [மைதராயணீயம 6] [இஙகு ஸூர்ய ஸோம அகனி ஸத்வமண்டலங்களைப் பிளந்துகொணடு போய, அதற்குப்பின சுததஸத்வத்தின உளளிருப்பதாய், அசை யாததாய், (அடியார்களை) நழுவவிடாத அசயுதனெனப்படுவதாய், விஷ்ணுவென்னும பெயரை உடையதான பரமபொருளைப் பார்க்கிறுன்.] என்னும் மைத்ராயணீயஶ்ருதி இஙகு உபப்₃ரும்ஹணம செய்யப் பட்டிருப்பதிலிருந்து, நூற்றெட்டுச சுவடியில சிலர் அப்பகுதியை எடுத்துவிட்டு அச்சிட்டது க்ருத்ரிமமானது என விளஙகுகிறது. பரம புருஷனுய், விஷ்ணுவெனபபடும் வாஸுதேவனை இஙகு தமஸ்ஸுக்கு மேற்பட்டவனென்று கோஷிததிருபபது நமது ஸாத்விகவிஜயத்தைப் பூணகட்டித்தருகிறது. மற்றும கடோ₂பனிஷத் ஶ்வேதாஶ்வதரோப னிஷத் முதலான பல உபனிஷத்துக்களை இங்கு விஷ்ணுபரமாக உபப்₃ருமஹணம் செய்திருப்பதும், ஜீவனைக்காட்டிலும வேறுபட்ட வனுய், சிறந்தவனுகப் பரமாத்மாவைப் பேசியிருப்பதும், பக்தி யோகமே காமஜ்ஞான யோகங்களைக்காட்டிலும் சிறநததெனபபேசி யிருப்பதும விசிஷ்டாத்வைத வைஷ்ணவமதமே ஶங்க₂மஹர்ஷியின ஸித்தாந்தம என்பதையும், அத்வைத சைவமதங்கள் அவரால் ஆதரிக்கப்படவில்லையென்பதையும தெளிவுபடுததுகின்றன. "தமோ கு₃ணத்தால் குருடாகியிருப்பவர்களுடைய இந்திரியங்களாலே வாஸு தேவன் ஒருபோதும காணப்படமாட்டான்" என்று இங்கு ஶஙக₂ மஹர்ஷி கூறியதையே "தவாம் ஶீலரூபசரிதை: பரமப்ரக்ருஷ்ட ஸத த்வேந ஸாத்விகதயா ப்ரப₃லைஶ்சஶாஸத்ரை:|ப்ரக்₂யாததைவ₃பரமார்த்த₂ வித₃ாம் மதைஶ்ச நைவாஸுரப்ரக்ருதய: ப்ரப₄வநதி பேத்₃ம்த₄ம் ||" [ஸ்தோ-ர 15] [குணங்கள், உருவங்கள், சரிதங்கள் ஆகியவற்று லும, மிகவுயர்ந்த ஸத்வத்தாலும், ஸாத்விகங்களாகையாலே வலிமை மிக்க சாஸ்திரங்களாலும், தேவிற்சிறந்தவன யார் என்பதை அறிந்த மஹானகளின்முடிவைக்கொண்டும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் உன்னை ஒரு போதும் அறியமாட்டார்களா] என்று ஆளவந்தார் உத்கோஷித்தார்.

ஶஙக₂ஸ்ம்ருதிநிர்ணயம் முற்றிற்று.

ஶங்க₂லிகி₂தஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

"மந்வத்ரி விஷ்ணு" என்று தொடங்கி யாஜ்ஞவல்க்யரால் படிக்கப்பட்ட வசனத்தில் "பராஶரவ்யாஸ ஶங்க₂லிகி₂தா:" என்னும் க்ரமத்தில் ஸ்ம்ருதிகள் படிக்கப்பட்டன. அதில் ஶங்க₂ஸ்ம்ருதி என்றும், லிகி₂தஸ்ம்ருதி என்றும் தனித்தனி ஸ்ம்ருதிகள் எல்லாப் பதிப்புகளிலும் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஶங்க₂ஸ்ம்ருதியில் பரதத்வநிஷ்கர்ஷம் செய்தபடியைச் சற்றுமுன் பார்த்தோம். லிகி₂தஸ்ம்ருதியில் எப்பதிப்பிலும் பரம்பொருளைப்பற்றிய குறிப்பில்லை; பூனா ஆனந்தாஶ்ரமப் பதிப்பில் ஶங்க₂லிகி₂தஸ்ம்ருதி என்று 32 ஶ்லோகங்கள்கொண்ட ஒரு ஸ்ம்ருதி காணப்படுகிறது. அதனுடைய தொடக்கத்தில்,

"வாஸுதே₃வம் நமஸ்க்ருத்ய ஶங்க₂ஸ்ய லிகி₂தஸ்ய ச |
த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி த₃த்₄நி சைவ க்₄ருதம் யதா₂ ||"

[வாஸுதேவனை நமஸ்கரித்து ஶங்க₂ரும் லிகி₂தரும் சேர்ந்து தயிரில் நெய்யெடுப்பதுபோல் செய்த த₄ர்மஶாஸ்திரத்தைக் கூறுகிறேன்.] என்று வாஸுதேவனின் நமஸ்காரத்துடன் தொடங்குகிறது இந்த ஸ்ம்ருதி.

"த₃ஹத்யக்₃நிஸ் தேஜஸா ச ஸூர்யோ த₃ஹதி ரஶ்மிநா |
ராஜா த₃ஹதி த₃ண்டே₃ந விப்ரோ த₃ஹதி மந்யுநா ||
மந்யுப்ரஹரணா விப்ராஶ் சக்ரப்ரஹரணோ ஹரி: |
சக்ராத் தீக்ஷ்ணதரோ மந்யுஸ் தஸ்மாத்₃விப்ராந்ந கோபயேத் ||
அக்₃நித₃க்₃த₄ம் ப்ரரோஹேத ஸூர்யத₃க்₃த₄ம் ததை₂வ ச |
த₃ண்ட₃யஸ்து ஸம்ப்ரரோஹேத ப்₃ரஹ்மஶாபஹதோ ஹத:||"

[அக்னி தன் உஷ்ணத்தால் சுடுகிறது; ஸூர்யன கிரணங்களால் சுடுகிறது. அரசன் தண்டனையால் சுடுகிறான். அந்தணன் கோபத்தால் சுடுகிறான். அந்தணர்கள் கோபத்தையே ஆயுதமாகக் கொண்டவர்கள். பகவான் ஹரி சக்ராயுதத்தை ஆயுதமாகக்கொண்டவன். ஹரியின் சக்ரத்தைக் காட்டிலும் அந்தணனின் கோபம் கடுமையானது. ஆகையால் அந்தணரைக் கோபமுறச் செய்யலாகாது. நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டதும் ஸூர்யனால் சுடப்பட்டதும் மறுபடி முளைக்கும். அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டவன் மறுபடியும் கிளர்ந்தெழக்கூடும் ப்ராஹ்மணனின் சாபத்திற்கு இலக்கானவன் தொலைந்தொழிவான்.] என்னும் கடைசி ஶ்லோகங்களில் அச்யுதனுக்கு இனியவர்களான அந்தணர்களின் கோபத்திற்கு அடுத்தபடி ஹரியின் சக்ராயுதத்தை எடுத்திருப்பது காணத்தக்கது. இதிலிருந்து தெய்வங்களில் வாஸுதேவனை ஹரியும், ஆயுதங்களில் ஸுதர்ஶனமுமே சிறந்தவை என விளங்குகிறது.

ஶங்க₂லிகி₂தஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

தக்ஷஸ்ம்ருதி தாத்பர்யம்

"மந்வத்ரி விஷ்ணு" என்று தொடங்கும் யாஜ்ஞவல்க்ய வசனத்தில் ஶங்க₂லிகி₂தஸ்ம்ருதிகளுக்கு அடுத்தபடி த₃க்ஷஸ்ம்ருதி படிக்கப்பட்டது. அதில் ஏழாம் அத்தியாயத்தில் பரமபொருளைப்பற்றியும், யோகத்தைப்பற்றியும், யதித₄ர்மத்தைப்பற்றியும், த்₃வைதாத்₃வைதங்களைப்பற்றியும் சில குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பம்பாய் பதிப்பில் மூன்றாவது ஶ்லோகத்தில் "ப்₃ரஹ்மலோகம் நயத்யாஶு" என்று யோகமானது ஜீவனை ப்ரஹ்மலோகத்தை விரைவில் அடைவிக்கும் என்று கூறுகையாலே, ஒரு லோகவிஶேஷத்தை அடைவதே மோக்ஷம் என்று தேறுவதால் இவ்வுலகிலேயே ப்ரஹ்மமாவதே மோக்ஷம் என்று கூறும் அத்வைதமதம் தள்ளப்படுகிறது. இனி, இவ்வுலகிலேயே சிலர் முக்தியடைவதாகக் கூறுவது எப்படி என்னும் கேள்விக்கு பதிலை,

"அத்ராத்ம வ்யதிரேகேண த்₃விதீயம் நைவ பஶ்யதி।
ப்₃ரஹ்மபூ₄த: ஸ ஏவேஹ த₃க்ஷபக்ஷ உதா₃ஹ்ருத:॥"

[பரமாத்மாவைத்தவிர வேறொன்றை (யோகநிலையில் உபாஸகன்) காணவே மாட்டான். அத்தகையவனே இவ்வுலகிலேயே மோக்ஷமடைந்தவனாகக் கூறப்படுகிறான் என்பது தக்ஷரின்பக்ஷம்] என்று பனிரண்டாம் ஶ்லோகத்தில் உரைத்தார் தக்ஷமஹர்ஷி, ஆக, யோக நிலையில் உபாஸகன் ப்ரஹ்மத்தைத்தவிர வேறொன்றைக் காணாமலிருக்கும் நிலையானது மோக்ஷதுல்யமானதாகையாலே, அவன் இவ்வுலகிலேயே ப்ரஹ்மமாக (முக்தனாக) ஆனவனாகக் கூறப்படுகிறான் என்றதாயிற்று. 'இரண்டாவதொன்றைக் காண்பதில்லை' என்று கூறப்பட்டதேயொழிய, இரண்டாவதொன்றே இல்லை என்றே கூறப்படவில்லை என்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இதற்கு மூலமான ஶ்ருதியிலும், 'இதர இதரம் பஶ்யதி' 'கேந கம் பஶ்யேத்' என்றே கூறப்பட்டதன்றோ.' 'ப்₃ரஹ்மலோகம் நயதி' என்றதற்கு அநுகுணமாகப் பொருள் கொள்ளும்போது, 'ப்₃ரஹ்மபூ₄த:' என்றதற்கு ப்ரஹ்மஸத்₃ருஶனாக அதாவது முக்தனாக ஆனவன் என்றே பொருள் கொள்ளவேண்டும். ஆகையால், இங்கு அத்வைதத்திற்குச் சிறிதும் இடமில்லை.

"த்ரித₃ண்ட₃வ்யபதே₃ஶேந ஜீவந்தி ப₃ஹவோ நரா:।
யஸ்து ப்₃ரஹ்ம ந ஜாநாதி ந த்ரித₃ண்டீ₃ ஹி ஸ ஸ்ம்ருத:॥"

[த்ரிதண்டத்தை தரித்த ஸந்யாஸியாயிருக்கும் வியாஜத்தினுல் பல மனிதர்கள் வாழ்க்கை நடத்துகிருர்கள். ப்ரஹ்மத்தை அறியாதவன் த்ரிதண்டியாக மாட்டான.] என்பது இப்ரகரணத்தில் எல்லாப் பதிப்பிலுமுள்ளதொரு ஶ்லோகம். இதிலிருந்து ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளான ஸந்யாஸிகளுக்கு த்ரிதண்ட தாரணமே உரியதென்று விளங்குகிறது. தொல்காப்பியம் முதலிய பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களிலும் 'முக்கோல்......அந்தணர்க்குரிய' 'முக்கோற்பகவர்' என்று த்ரிதண்டதாரிகளான வைஷ்ணவஸந்யாஸிகள் குறிக்கப்படுவதும் இங்கு குறிக்கொள்ளத்தக்கது. பூஜ பதிப்பில் இந்த ஶ்லோகத்திற்கு முன்.

"வைணவேந த்ரிதண்டேந ந த்ரிதண்டீதி கத்யதே।
அத்யாத்மதண்டயுக்தோ ய: ஸ த்ரிதண்டீதி கத்யதே॥
வாக்தண்டோऽத மநோதண்ட: கர்மதண்டஶ்ச தே த்ரய:।
யஸ்யைதே து த்ரயோ தண்டா ஸ த்ரிதண்டீதி கத்யதே॥"

[மூங்கிலாலான த்ரிதண்டத்தை தரித்ததனுல் மாத்திரம் த்ரிதண்டி என்று சொல்லப்படமாட்டான். ஆத்மஸம்பந்தமான (மூன்று) தண்டங்களோடு (நியமனங்களோடு) கூடியவனே உண்மையான த்ரிதண்டியாவான. (1) வாக்கை நியமிப்பதாகிற வாக்தண்டம் (2) மனத்தை அடக்குவதாகிற மநோதண்டம் (3) செயல்களை நியமிப்பதாகிற கர்மதண்டம் ஆகிய இம்மூன்று நியமனங்களும் எவனிடம் உள்ளனவோ அவனே உண்மையான த்ரிதண்டியெனப் படுகிருன்.] என்று படிக்கப்பட்ட ஶ்லோகங்களில் த்ரிதண்டங்களை ஸந்யாஸி தரிப்பதன கருத்து விளக்கப்பட்டது.

"மேகலாஜிந தண்டைஶ்ச ப்ரஹ்மசாரீதி லக்ஷ்யதே।
க்ருஹஸ்தோ தாநவேதாத்யைர் நகலோமைர் வநாஶ்ரமீ॥
த்ரிதண்டேந யதிஶ்சைவ லக்ஷணநி ப்ருதக் ப்ருதக்॥"

[மேகலை, மான்தோல், தண்டம் ஆகியவற்ருல் ப்ரஹ்மசாரியென அறியப்படுகிருன்; தானம், வேதம் முதலானவற்றைக்கொண்டு க்ருஹஸ்தன் என அறியப்படுகிருன்; நகம், ரோமம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வானப்ரஸ்தன் என அறியப்படுகிருன்; த்ரிதண்டத்

தைக்கொண்டு ஸந்யாஸியென அறியப்படுகிறான். இவை அந்தந்த ஆஶ்ரமங்கட்குரிய தனித்தனி அடையாளங்கள்.] என்று முதல் அத்தியாயத்திலேயே ஸந்யாஸிக்குரியது த்ரிதண்டமே என்று கோஷிக்கப்படுவதிலிருந்தும், ஏகதண்டத்தை தரிக்கும அதவைதிகளின் அநுஷ்டானம ரிஷிகள் உகந்ததன்று என விளங்குகிறது. நிற்க; இவ்வேழாமத்தியாயத்தின கடைசியில் த்வைதாத்வைதங்களைப்பற்றிச் சில ஶ்லோகங்கள் காணபபடுகின்றன. அவை பினவருமாறு:—

த₃வைதம் சைவ தத₂ாऽத்₃வைதம் த்₃வைதாத்₃வைதம்
தைத₂வ ச |
ந த்₃வைதம் நாபி சாத்₃வைதமித்யேதத்பாரமார்த்தி₂கம் ||
நாஹம் நைவாந்யஸம்ப₃ந்த₄: ப்₃ரஹ்மப₄ாவேந ப₄ாவித: |
ஏத₃ருஶாயாமவஸ்த₂ாயாம் அவாப்யம் பரமம பத₃ம் ||
த்₃வைதபக்ஷஸமாஸ்த₂ா யே அத்₃வைதே து வ்யவஸ்தி₂தா: |
அத்₃வைதிநாம் ப்ரவக்ஷ்யாமி யத₂ா த₄ர்ம: ஸுநிஶ்சித: ||
தத்ராதமவ்யதிரேகேண த்₃விதீயம் யதி₃ பஶ்யதி |
தத: ஶாஸ்த்ராண்யதீ₄யந்தே ஶ்ருயந்தே க்₃ரநத₂ஸஞ்சயா: ||
யோக₃மப்₄யஸமாநஸ்ய த்₄ருவம் கஶ்சிது₃பத்₃ரவ: |
வித்₃யா வா யதி₃ வாऽவித்₃யா ஶரணம் து ஜநார்த்த₃ந: ||

இந்த ஶ்லோகங்களில கடைசி ஶ்லோகம் சில சுவடிகளில் உளளதாகப் பூனா பதிப்பில குறிபபிடப்பட்டுளளது. இந்த ஶ்லோகங்களின பொருளைக் காணபோமினி. ப்ரஹ்மததிற்கும், உலகிற்கும வேறுபாடு உள்ளதா, இலலையா என்னும் கேள்விககு பதில் உரைக்கபபடுகிறது இந்த ஶ்லோகங்களில: (த்₃வைதம் சைவ பாரமார்த்தி₂கம) ப்ரஹ்மத்திற்கும, உலகிற்கும் ஸ்வரூப பே₄த₃மில்லாமையாலே, அவையிரண்டிற்கும வேறுபாடு உளளது எனபதும உண்மையே. இதனால் ஜகத்ப்ரஹ்மஙகளுக்கு ஸ்வரூபைக்யத்தைச் சொல்லும் பக்ஷங்கள் அடிபட்டுப்போயின. (தத₂ா அத்₃வைதம பாரமார்த்தி₂கம) இப்படி ஸ்வரூபபே₄த₃மிலலாவிடிலும், ப்ரஹமம் ஆத்மாவாகவும், உலகம சரீரமாகவும் ஒன்றியிருக்கையாலே (விசிஷ்டமான) அத்வைதமே தத்துவம் என்று கூறுவதும் உணமையே. இதனால் அதயந்தபே₄த₃த்தைக் கூறும் மதஙகள் தள்ளப்பட்டவையாயின. (தைத₂வ த்₃வைதாத்₃வைதம் ச பாரமார்ததி₂கம) இப்படி ஸ்வரூபத்தில பிரிந்தும்,

ப்ரகாரி ஒன்றாயிருக்கையாலே ஒன்றாகவுமிருக்கையாலே பேதமுள்ளதாகவும், பே$_4$தமற்றதாகவுமே உள்ளது ப்ரஹ்மம் என்று கூறும் விசிஷ்டாத்வைதமதமே உண்மையானது. இதனால் பே$_4$த$_3$த்தையோ, அபே$_4$த$_3$த்தையோ ஔபாதி$_4$கமாக ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப் பூர்வார்த்த$_4$த்தில் அந்வயமுக$_2$மாகச் சொன்னதை வ்யதிரேகமுக$_2$மாகவும் ஸாதிக்கிறார் உத்தரார்த்த$_4$த்தில்: (ந த்$_3$வைதம் பாரமார்த்தி$_2$கம்) ப்ரஹ்மத்திற்கும் உலகிற்கும் அத்யந்த பே$_4$த$_3$த்தைச் சொல்லும த்$_3$வைதபக்ஷம் உண்மையல்ல. (நாபி சாத்$_3$வைதம் பாரமார்த்தி$_2$கம்) ப்ரஹ்மத்திற்கும் உலகிற்கும் ஸ்வரூபைக்யத்தைச் சொல்லும் (சங்கர், பாஸ்கரர், யாத$_3$வ ப்ரகாசர் முதலானோருடைய) மதங்களும் உண்மையல்ல. (இத்யேதத் பாரமார்த்தி$_2$கம்) இவ்வண்ணமாக பே$_4$த$_3$ஶ்ருதிகளுக்கும், அபே$_4$த ஶ்ருதிகளுக்கும், க$_4$டகஶ்ருதிகளுக்கும் முக்$_2$யார்த்த$_2$த்தைக்கூறும் விஶிஷ்டாத்வைதபக்ஷமே உண்மையானது. இனி, இரண்டாம் ஶ்லோகத்தாலே சேதனனுக்கு எவ்விதமான மனநிலையிருந்தால் பரமபதம் கிடைக்கும் என்பதைக் காட்டுகிறார். (நாஹம்) நான் எனக்கு உபாயமோ உபேயமோ ஆகமாட்டேன். (நைவ அந்ய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$:) உபாயரூபமாகவோ, உபேயரூபமாகவோ எனக்கு வேறு எப்பொருளோடும் ஸம்பந்தம் கிடையாது. அப்படியானால், உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் எதை அறிவது எனில்: (ப்$_3$ரஹ்ம ப$_4$ாவேந ப$_4$ாவித:) ப்ரஹ்மமே உபேயமாகவும் (அடையத்தக்கதாகவும்), உபாயமாகவும் (தன்னையடைய வழியாகவும்) உள்ளது என்னும் நினைவோடு இருப்பவன் நான். (ஈத்$_3$ருஶாயாம் அவஸ்த$_2$ாயாம்) இம்மாதிரியான ஶரணாகதி மனநிலை ஒருவனுக்கு இருந்ததாகில். (அவாப்யம் பரமம் பத$_3$ம்) பரமப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் இருக்கும் ப்ரஹ்மமானது அவனாலே மிக எளிதில் அடையத்தக்கதாகிறது. இனி, பக்தியோகத்தை உபதேசிக்கத்தொடங்கி, இரண்டு ஶ்லோகங்களாலே பே$_4$த$_3$த்தையும், அபே$_4$த$_3$த்தையும் ஒப்புக்கொள்ளும் விசிஷ்டாத்வைதிகளான அதிகாரிகளில், நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால் என்று காணமாட்டாத ஸாமாந்யாதி$_4$காரிகளுக்குக் கர்மத்தை உபதேசிக்கும் சாஸ்திரங்களும் நூல்களுமே புகல் என்கிறார். (த்$_3$வைத பக்ஷே ஸமாஸ்த$_2$ா யே) ப்ரஹ்மத்திற்கும் உலகிற்கும் அத்யந்த பேதம் இல்லை என்னும் கருத்திற்போலே, அவற்றிடையே ஸ்வரூபபே$_4$த$_3$ம் உண்டு என்னும் கருத்திலும் ஸமமான ஆஸ்தை$_2$யை (விருப்பத்தை) எவர்கள் உடையவர்களோ.

(அத்₃வைதே து வ்யவஸ்தி₂தா:) நிற்கின்றதையெல்லாம நெடு மாலாகவே காணவேணும் என னும் உறுதியை எவர்கள் உடையவர் களோ இதனுல் பக்தியோகம கைவரப்பெருதவர்கள் இவர்கள் என று உணர்த்தப்படுகிறது. (அத₃வைதிநாம்) இபபடிப்பட்ட விசிஷ்டத்தின அபே₁த₃த்தை அறியும அதி₄காரிகளுக்கு (யத₃ா த₄ர்ம: ஸுநிஸ்சித: (தத்) பரவக்ஷ்யாமி) யாதொரு தர்மம் உறுதி யாக நல்வழி காட்டுவதோ அதைக் கூறுகிறேன. (தத்ர ஆதம வ்யதிரேகேண த்₃விதீயம் யதி₃பஸ்யதி) உலகிலே பரமாத்மாவைத் தவிரவேருெரு பொருளை ஓரதிகாரி கண்டானுகில்."யத்ரத்வஸய ஸர்வ மாத் மைவாபூத் தத் கேந கம் பஸ்யேத்" [எந்நிலையில இவ்வுபாஸ கனுக்கு நிற்கினறதெல்லாம் நெடுமாலாகினறதோ, அப்போது எதைக்கொண்டு வேறு எப்பொருளைக் காண்பானிவன்?] என று உபனிஷத் உத்கோஷித்தபடியே, எங்கும பரமாத்மாவையே காணும பக்தியோகம கைவரபபெற்ற அதி₄காரிககு பகதிக்கு அஙக மான கர்மயோகம் முதலானவற்றை உபதேசிககும் சாஸ்திரங்களும் நூல்களும் தேவையிலலை எனறதாயிற்று. "ஸாத்₁யாப₁ாவே மஹா ப₃ாஹோ ஸாத₄நை' கிம் ப்ரயோஜநம்" [ஸாதனங்களாலே ஸாதிக்கப் படவேண்டியது ஒன்று இல்லையாகில் ஸாத₄னங்கள பயனறறவை யாகினறன.] எனறு சொலலப்படுகிறதனறே, (தத:...ஸஞ்சயா:) இபபடி பரமாத்மாவைத தவிர்ந்த பொருள்களைக் காணும நிலையி லுள்ள விசிஷ்டாதவைதிகளுககு பக்தியோகத்திற்கு அஙகமான கர்மயோகம முதலானவற்றைக கூறும் சாஸ்திரஙகளும் நூல்களும் கற்கததக்கவையாகினறன. அவற்றைக்கறறு அநுஷ்டித்து பக்தி யோகம கைவரபபெற்று முக்தியடையவேண்டும் எனறு கருததது. இனி, கடைசி ஸ்லோகத்தாலே, பரமாதமாவோடு சேரவிருமபுகிற வனுக்குத் தடை ஏற்பட்டதாகில், அத்தடையை அகற்ற அவனே உபாயமாகிருன எனகிருர். (யோக₃மப்₄யஸமாநஸ்ய) பரமாத்மா வோடு சேரவிருமபுகிறவனுக்கு, முன் ஸ்லோகங்களிற் சொனன ப₄க்திநிஷடையும், ப்ரபந்நனையும சேர்த்துச் சொல்லுகிருர். (த்₄ருவம கஸ்சிது₃பத்₃ரவ:) ஏதாவதொரு தடை வநதே தீரும. அதி₄காரிக்கு அநுகுணமாக அத்தடை யாதெனக்காட்டுகிருர் மேலே,—(வித்₃யா வா) அவனே உபயாம எனனும ப்ரபததிநிஷ்டையிலே ஊனறி யிருபபவனுக்கு ப₄க்தியோக₃ம முதலான உபாயங்களே தடையா யிருக்கும். (யதி₃ வா அவித்₃யா) உபாயாநதர நிஷடனுககு அவ் வுபாயாந்தரங்களுக்கு விரோதிகளான பாபங்களே தடையாயிருக் கும. இபபடி இருவகையான அதி₄காரிகளுககும தடைகளை நீககு

வதற்கு உபாயம் என்னவெனில்: (ஶரணம் து ஜநார்த்த₂ந:) ஜநார்த்தனனுன பகவானே இத்தடைகளைப்போக்கும் உபாய மாவான். ப்ரபன்னருக்கு,

"உபாயாபாயஸமயோகே₃ நிஷ்டயா ஹீயதேऽநயா"

[லக்ஷ்மீதந்த்ரம்]

[கர்மயோகம் முதலான உபாயந்தரங்களோடும், பகவதாஜ்ஞையை மீறுவதாகிற அபாயத்தோடும் ஸம்பந்தம் இவனுக்கு ஏற்பட்டதாகில் ப்ரபத்திநிஷ்டை நழுவும்]

"காலேஷ்வபி ச ஸர்வேஷு தி₃க்ஷு ஸர்வாஸு சாச்யுத ।
ஶரீரே ச க₃தௌ சாபி வர்த்ததே மே மஹத்₃ ப₄யம் ॥"

[ஜிதந்தே 1-9]

[அடியவர்களை நழுவவிடாதவனே! எல்லாப் புண்யகாலங்களிலும், எல்லாத் திசைகளிலுமுள்ள புண்யக்ஷேத்ரங்களிலும், தர்மஸாதனமான சரீரத்திலும், சரீராந்தரத்திலும் அடியேனுக்குப் பெரும் பயம உள்ளது] என்று நெறிகாட்டி நீக்குகையாலே தடையாகச் சொல்லப்படுகிற உபாயாந்தரங்களினுல் ஏற்படும் பயத்தையும் போக்க ஜநார்த்தனனே புகலாவான். உபாயாந்தரநிஷ்டர்களுக்கு அந்தந்த உபாயாந்தரங்களைத் தொடங்குவதற்கும், நிறைவு பெறுத்தவும் விரோதியாயுள்ள பாபங்களைப் போக்கவும் ஜநார்த்தனனையே சரணமடையவேண்டும். ஆக, இவ்வகையில் அனைவருமே ஶரணாகதர்களே என்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்தையே "ப்ரபந்நாத₃ந்யேஷாம் ந தி₃ஶதி முகுந்தோ₃ நிஜபத₃ம்" [ப்ரபன்னனைத் தவிர வேறு எவனுக்கும் முகுந்தன் தன் பரமபதத்தை அருள மாட்டான] என்றார் வேதாந்ததேசிகரும்.

ஆக, இந்த தக்ஷஸ்ம்ருதியில், முக்தர்கள் அடையவேண்டிய லோகவிஶேஷம் உண்டென்றும், ஸந்யாஸிகளால் தரிக்கத் தக்கது த்ரிதண்டமே என்றும், விஶிஷ்டாத்வைதம்தமே உண்மையானது என்றும், ஜநார்த்தனனுன நாராயணனே அனைவர்க்கும் ப்ராப்ய ப்ராபகமாயிருப்பவன என்றும் உத்கோஷிக்கையாலே, இந்த விசிஷ்டாத்வைத வைஷ்ணவ மதம் தவிர்ந்த மற்ற எல்லா மதங்களும் மஹர்ஷிக்கு அபி₄மதங்களன்று என்று நிலை நாட்டப்பட்டதாயிற்று.

த₃க்ஷஸ்ம்ருதி தாத்பர்யம் முற்றிற்று.

ஶாதாதபஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

''மந்வத்ரி' என்று தொடங்கும ஶ்லோகத்தில் த₃க்ஷஸ்ம்ருதியை அடுத்துப் படிக்கப்படும கௌதமஸ்மருதியில் பரம்பொருளைப் பற்றிய குறிப்புகள ஒன்றுமிலலாமையால், அதற்கடுத்தபடி படிக்கப்படும் ஶாதாதபஸமருதி ஆராயப்படுகிறது. பூஹ பதிபபில் லகு₄ஶாதாதபஸ்மருதியும, வ்ருத்₃த₄ஶாதாதபஸ்ம்ருதியும் காணப் படுகின்றன. எலலாப் பதிபபிலுமே ஶாதாதபஸ்மருதியொன்றும காணபபடுகிறது. 'லகு₄' என்றோ, 'வ்ருத்₃த₄' என்றோ விஶேஷணமிடப்பெற்ற ஸ்மருதிகளைப் பிறகு ஆராயப்போகிறோமாகையாலே, விஶேஷணமறற ஶாதாதபஸ்மருதியை முதலில் ஆராய்வோம். இநத ஸ்ம்ருதியில் முதல் அத்தியாயத்தில் ஸாமாந்யமான பாபங்களுக்குப் பிராயஶ்சித்தங்களை விதிக்குமபோது,

''ருத்₃ரம ஜபேத லக்ஷபுஷ்பை: பூஜயித்வா ச த்ர்யம்ப₃கம''

[முக்கண்ணனை லக்ஷம் புஷபஙகளைக் கொண்டு பூஜித்து ருத்ர ஜபம் செய்யவேண்டியது] என்று ஒரு ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப் பட்டது. 'பத்ரம் புஷபம ப₂லம்' என்று ஓரிலையையோ, ஒரு பூவையோ, ஒரு பழத்தையோ இட்டாலும மிகவுகந்து அவனுக்கு ஸ்தி₂ரமான புருஷார்த்தங்களை அளிக்கும் பரமபொருளைப் போலல்லாமல உருத்திரனை உகப்பிக்க லக்ஷபுஷ்பங்கள் வேண்டும் என்பது இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது அடுத்தபடி வேறொரு ப்ராயஶ்சித்தத்தில,

''த₃ஶபஞ்சாஷ்டசதுர உபவேஶ்ய த்₃விஜாந் ஶுப₄ாந் ।
வித₄ாய வைஷ்ணவீம் பூஜாம் ஸங்கல்ப்ய நிஜகாம்யயா ॥
தே₄நும் த₃த்₃யாத₃ த்₃விஜாதிப்₄யோ த₃க்ஷிணாஞ்சாபி ஶக்தித:।
அலங்க்ருதய யத₂ாஶக்தி வஸ்த்ராலங்கரணைர் த்₃விஜாந் ॥''

[பத்து, அலலது ஐந்து, அல்லது எட்டு, அல்லது நாலு அந்தணர்களை அமரச்செய்து, தன் விருப்பப்படி ஸங்கல்பித்து, விஷ்ணுவின் பூஜையைச் செய்து, அந்தணர்க்குத் தன்னால் இயன்ற வஸ்திரம் முதலிய அலங்காரஙகளைச்செய்து, இயன்ற தக்ஷிணையையும், பசுவையும் கொடுக்கக் கடவன.] என்று விஷ்ணு பூஜையை விதிக்குமபோது, இயன்றவரையில் கொடுக்கலாம் என்று கூறியிருப்பதும் குறிக்கொளளத்தக்கது. நிற்க. இரணடாமத்தியாயத்தில் மஹாபாதகங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கும் போது தாய்தந்தையரைக் கொன்றவனுக்குப் பின்வருமாறு பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது.

"பித்ருஹா சேதநாஹீநோ மாத்ருஹாந்த$_4$: ப்ரஜாயதே ।
நரகாந்தே ப்ரகுர்வீத ப்ராயஶ்சித்தம் யத$_2$ாவிதி$_4$ ॥
ப்ராஜாபத்யாநி குர்வீத த்ரிம்ஶச்சைவ வித$_4$ாநத: ।
வ்ரதாந்தே காரயேந் நாவம் ஸௌவர்ணபலஸம்மிதாம் ॥
கும்ப$_4$ம் ரௌப்யமயஞ்சைவ தாம்ரபாத்ராணி பூர்வவத் ।
நிஷ்கஹேம்நா து கர்த்தவ்யோ தே$_3$வ: ஶ்ரீவத்ஸலாஞ்ச$_2$ந: ॥
பட்டவஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய பூஜயேத தம் வித$_4$ாநத: ।
நாவம் த்$_3$விஜாய தாம் த$_3$த்$_3$யாத் ஸர்வோபஸ்கரஸம்யுதாம் ॥
வாஸுதே$_3$வ ஜக$_3$ந்நாத$_2$ ஸர்வபூ$_4$தாஶயஸ்தி$_2$த ।
பாதகார்ணவமக்$_3$நம் மாம் தாரய ப்ரணதார்த்திஹ்ருத் ॥
இத்யுதீ$_3$ர்ய ப்ரணம்யாத$_2$ ப்$_3$ராஹ்மணாய விஸர்ஜயேத் ॥"

[தன் தந்தையைக்கொன்றவன் அறிவற்றவனாகிறான்; தாயைக்கொன்றவன் குருடனாகிறான். இவ்விருவர்க்கும நரகாநுபவத்திற்குப் பின் இப்பலன்கள்கிடைக்கின்றன, ஆகையால் இப்பாவங்களைச் செய்தவன் பினவரும் விதிப்படி பிராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டும. முதலில் விதிப்படி முப்பது பிரஜாபத்யயாகங்களை அவன் செய்யவேண்டும். அதுமுடிந்தவுடன ஒரு பலம் நிறையுள்ள பொன படகு ஒன்றைச் செய்யவேண்டும். அதில் வெள்ளியினால் ஒரு கும்பத்தையும், தாம்ரத்தினால் பாத்ரங்களையும முனபோல் செய்து வைக்கவேண்டும். ஒரு நிஷ்கம் எடையுள்ள பொன்னால் ஶ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவை தரித்த விஷ்ணுவின் உருவத்தைச் செய்து, அந்த அர்ச்சாமூர்த்திக்குப் பட்டு வேஷ்டி சாத்தி, விதிப்படி பூஜை செய்யவேண்டும், முற்கூறிய கும்பம், பாத்ரங்கள் அர்ச்சாமூர்த்தி ஆகியவற்றுடன் கூடிய அப்படகை அந்தணனுக்குத்தரவேண்டும். தரும்போது, 'வாஸுதே$_3$வனே! உலகிற்குத் தலைவனே! எல்லா உயிர்களின் நெஞ்சிலிருப்பவனே! சரணமடைந்தவர்களின் துன்பத்தைப் போக்குகிறவனே! பாபக் கடலில் மூழ்கியிருக்கும் என்னைக் கரையேற்று' என்று கூறி, வாஸுதேவனை வணங்கி, அப்படகை அந்தணனுக்கு தானம் செய்ய வேண்டும்.] என்று தாய்தந்தையரைக்கொன்ற பாபத்தைப் போக்கக் கூடியவன் வாஸுதேவனே என்பதையும் காட்டி, அவனுக்குப் பரம்பொருளுக்குரிய எல்லாப்பெருமைகளையும் பேசியிருப்பது பார்க்கத்தக்கது. உருத்திரன் தந்தையான பிரமனின் தலையைக்கிள்ளிப் பீடிக்கப்பட்டபோதும் அப்பாபத்தைத் தீர்த்தவன் வாஸுதேவனே என்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

இந்த ஶாதாதபஸ்ம்ருதியின் ஐந்தாமத்தியாயத்தில் அக₃ம் யாக₃மநங்களுக்கு (புணரத்தகாதஸ்த்ரீகளுடன் ஏற்பட்ட புணர்ச்சி களுக்கு) ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது. ஓவ்வொருவிதமான அக₃மயாக₃மநங்களுக்கு (1) குபேரன் (2) வருணன (3) இந்திரன் (4) காமதே₄னு ஆகியவற்றின பிரதிமைகளைச் செய்து ஒவ்வொரு மந்திரத்தைச் சொல்லி அந்தணர்க்கு அளிக்கவேண்டும் என விதிககப்பட்டது.

"த₄நாநாமதி₄போ தே₃வ: ஶங்கரஸ்ய ப்ரிய: ஸகா₂|
ஸௌம்யாஶாதி₄பதி: ஸ்ரீமாந் மம பாபம வ்யபோஹது||"

[செல்வங்களுக்கு அதிபதியாய், சங்கரனுககு இனிய துணைவனாய், வடக்கு திககுக்குத தலைவனான குபேரன என பாபததைப் போக்கடிக்கட்டும.] எனபது குபேரனைபபற்றிய மநதிரம்.

"யாத₃ஸாமதி₄போ தே₃வோ விஶ்வேஷாமபி பாவந:|
ஸம்ஸாராப்₃தௌ₄ கர்ணதா₄ர: வருண: பாவநோऽஸ்து மே||"

[ஜலஸஞ்சாரிகளுக்குத் தலைவனாய், அனைவரையும் பரிசுத்தப் படுத்துமவனாய், ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடப்பிக்கும் ஓடககாரனாய், தேவனான வருணன என்னைப் பரிசுத்தப்படுத்தட்டும்] என்பது வருணனைப் பறறிய மந்திரம்.

"தே₃வாநாமதி₄போ தே₃வோ வஜ்ரீ விஷ்ணு நிகேதந:|
ஶதயஜ்ஞ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: பாபம் மம நிக்ருந்தது||"

[தேவர்களுககுத் தலைவனாய், வஜ்ரத்தை தரித்தவனாய், விஷ்ணுவை ஆஶ்ரயமாகக் கொண்டவனாய், நூறுயஜ்ஞங்களைச் செய்தவனாய், நூறு கணகளை உடையவனான இந்திரன எனும தேவன என பாபத்தைப் போககடிக்கட்டும.] எனபது இந்திரனைப்பற்றிய மநதிரம.

"ஸுரபீ₄ வைஷ்ணவீ மாதா மம பாபம் வ்யபோஹது"

[விஷ்ணு ஸம்பந்தமுடையவளாய், தாயான காமதேனு என் பாபத்தைப் போக்கடிககட்டும்.] என்பது காமதேனுவைப்பற்றிய மநதிரம். இவற்றில் தனங்களுக்கு அதிபதியான குபேரனை சஙகரனுக்கு இனிய துணைவனென்றும், குபேரன, வருணன்

முதலான எல்லா தேவர்களுக்கும் அதிபதியான இந்திரனை விஷ்ணுவை ஆஶ்ரயமாகப் பற்றியவன் என்றும் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். இதனால், தேவர்களுள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்டு எனபதும், தேவதேவனை இந்திரனுக்கும் ஆஶ்ரயமாயிருப்பவன் விஷ்ணுவே என்பதும் புலபபடும. எல்லாவுலகுக்கும தாயா யிருந்து முலைப்பாலளிக்கும் காமதே₄னுவும் விஷ்ணுஸம்பந்த முடையது என விளங்குகிறது.

"தபஸ்விநீப்ரஸங்கே₃ந ப்ரமேஹோ ஜாயதே நர: |
மாஸம் ருத்₃ரஜப: கார்ய: த₃த்₃யாச்ச₂க்த்யா ச காஞ்சநம் ||"

[தவம்புரியுமவளோடு புணர்ச்சியுற்றால் ப்ரமேஹவியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவனாகப் பிறக்கிறான் மனிதன். இதற்கு ப்ராயஶ் சித்தமாக ஒரு மாதம் ருத்ரனை ஜபித்துப் பொன்னை இயன்ற வரையில் தானம் செய்யவேண்டியது.] என்றும்,

"அஶ்வயோனௌ ச கு₃மநாத்₃கு₃தஸ்தம்ப₄: ப்ரஜாயதே |
ஸஹஸ்ர†கலஶை: ஸ்நாநம் மாஸம் குர்யாத் ஶிவஸ்ய ச ||"

[அஶ்வயோனியில் புணர்ச்சியுற்றால் மலச்சிக்கல் வியாதியோடு பிறக்கிறான். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக ஆயிரங்கலசங்களைக் கொண்டு சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்விக்கவேண்டும்.] என்று சில பாபங்களுக்கு ருத்ரனைக்குறித்து ஜபமும், அபிஷேகமும் விதிக்கப்பட்டது. இரண்டாமத்தியாயத்திலும் முப்பதாவது ஶ்லோகத்தில் ஹரிவம்ஶத்தைக் கேட்கவேண்டுமென விதித்தபின், ருத்ரமந்திரங்களின் ஜபம் சில பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டது. விஷ்ணுவை எல்லா உயிர்களின் இதயத்திலு மிருப்பவன் என்று குறிப்பிட்டதுபோல், இவ்விடங்களில் உருத்திரனுக்குப் பரம்பொருளுக்குரிய எந்தத் தன்மையும் பேசப்படாததிலிருந்து, ஸ்ரீமந்நாராயணனே சிவன் முதலான எல்லா உயிர்களுக்கும் அந்தர்யாமியான பரம்பொருள் என்பதே ஶாதாதபமஹர்ஷியின் ஸித்தாந்தம் என விளங்குகிறது.

ஶாதாதபஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

† (பா) கமல.

வஸிஷ்டஸ்ம்ருதி விநிர்ணயம்

"மந்வத்ரி" என்று தொடங்கும் யாஜ்ஞவல்க்ய வாக்யத்தின் கடைசியில் காணப்படும் வஸிஷ்டஸ்ம்ருதியை ஆராய்வோமினி. பம்பாய், கல்கத்தா பதிப்புகளில் இந்த ஸ்ம்ருதியில் 21-அத்தியாயங்களே காணப்படுகின்றன. பூனா பதிப்பில் 21-ம் அத்தியாயத்தில் முன் பதிப்பிலுள்ள வாக்யங்களுக்கு மேலே பல வாக்கியங்களும் முப்பது வரையில் அத்தியாயங்களும் காணப்படுகின்றன. நாலாமத்தியாயத்தில் புருஷஸூக்தத்தை விவரிக்கும் சில வாக்யங்கள் காணப்படுகின்றனவாயினும், புருஷஸூக்தத்தில் கூறப்படும் தேவன் யார் என்று காட்டும் அடையாளங்கள் ஒன்றுமில்லை இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயத்தில் பதினாறுவது ஶ்லோகம்

அக்$_3$நேரபத்யம் ப்ரத$_2$மம் ஸுவர்ணம்
பூ$_4$ர்வைஷ்ணவீ ஸூர்யஸுதாஶ்ச க$_3$ாவ:।
தாஸாமநந்தம் ப$_2$லமஶ்நுவீத
ய: காஞ்சநம் க$_3$ாம் ச மஹீம் ச த$_3$த்$_3$யாத் ॥

[பொன்னானது அக்னியின் முதல் பிள்ளையாகும். பூமியானவள் விஷ்ணு பத்தினியாயிருப்பவள். பசுக்கள் ஸூர்யனின் பிள்ளைகளாயிருப்பவை. ஆகையால் இம்மூன்றையும் தானம் செய்பவன் அளவற்ற பலனை அடைவான்] என்று காண்கிறது. இதில் பூமியானவள் விஷ்ணுவின் பத்தினியாயிருப்பவள் என்று கூறும் பகுதி "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" [உனக்கு ஸ்ரீபூமிதேவிகள் பத்தினிகள்] என்னும் புருஷஸூக்தத்தையும், பூ$_4$ ஸூக்தத்தையும் விவரிப்பதனமூலம் பூதேவி நாயகன் விஷ்ணுவே என்று காட்டுகிறது. "பூ$_4$ர் வைஷ்ணவீ" [பூமி விஷ்ணுவினுடையது] எனனும் இந்த வாக்யச்சாயையிலேயே "மண்ணையிருந்து துழாவி வாமனன் மண் இது என்னும்" [திருவாய் 4-4-1] என்று நம்மாழ்வார் அருளியதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது. ஆக, வஸிஷ்டஸ்ம்ருதியிலிருந்தும் பூமிநாயகனான பரம்பொருள் விஷ்ணுவே என்று நிச்சயிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆக, இவ்வளவால் "மந்வத்ரி" என்று தொடங்கும் யாஜ்ஞவல்க்ய வசனத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஸ்ம்ருதிகளில் (கல்கத்தா, பம்பாய், பூனா பதிப்புகளில்) விஷ்ணு பரத்வமே நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது என்று நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

வஸிஷ்டஸ்ம்ருதிவிநிர்ணயம் முற்றிற்று.

ஔஶநஸஸ்ம்ருதியில் ஶிவாக₃மாபகர்ஷமும், வைஷ்ணவாக₃மோத்கர்ஷமும்

கல்கத்தா பதிப்பில் உஶநஸ் ஸம்ஹிதை ஒன்பது அத்தியாயங்கள் கொண்டதாக உள்ளது. பூநா பம்பாய் பதிப்புகளில் கல்கத்தா பதிப்பைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வேறுபட்டதாய், 51 ஶ்லோகங்கள் கொண்டதாய் அத்தியாயப் பிரிவற்றதாகக் காணப் படுகிறது. அதில் பின்வரும் ஶ்லோகங்கள் காளி முதலானவர்களைப் பூஜிப்பவர்கள், சிவாகமங்கள் ஆகியவற்றின் தாழ்வையும், வைஷ்ணவாகமங்களின் சிறப்பையும் காட்டுகின்றன.

ஶூத்₃ராயாம் விதி₄நா விப்ராஜ்ஜாத: பாரஶவோ மத:।
ப₄த்₃ரகாளீம் ஸமாஶ்ரித்ய ஜீவேயு: பூஜகா: ஸ்ம்ருதா:॥
ஶிவாத்₃யாக₃மவித்₃யாத்₃யை: தத₂ா மர்த₃லவ்ருத்திபி₄:।...
வஸிஷ்ட₂ஶாபாத் த்ரேதாயாம் கேசித் பாரஶவாஸ் தத₂ா॥
வைக₂ாநஸேந கேசித் து கேசித்₃ ப₄ாக₃வதேந ச।
வேத₃ஶாஸ்த்ராவலம்ப₃ாஸ்தே ப₄விஷ்யந்தி கலௌ யுகே₃॥
கடகாராஸ்தத: பஶ்சாத் நாராயணக₃ணா: ஸ்ம்ருதா:।
ஶாக₂ா வைக₂ாநஸேநோக்தா: தந்த்ரமார்க₃விதி₄க்ரியா:॥
நிஷேகாத்₃யா: ஶ்மஶாநாந்தா: க்ரியா: பூஜாங்க₃ஸூசிகா:।
பஞ்சராத்ரேண வா ப்ராப்தம் ப்ரோக்தம் த₄ர்மம்
ஸமாசரேத்॥

[ஶூத்ரஸ்த்ரீயிடம் அந்தணனுக்கு அநுலோமவிதியினால் பிறந்தவன் பாரஶவன் எனப்படுகிறான். இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த பூசாரிகள் ப₄த்₃ரகாளியை ஆஶ்ரயித்து, சிவன் முதலான தெய்வங்களைப் பற்றிய ஆகமவித்யை முதலியவற்றைக்கொண்டும், மத்தளமடிக்கும் தொழிலைக்கொண்டும் வாழ்வார்கள்.... த்ரேதாயுகத்தில் வஸிஷ்ட சாபத்தினால சிலர் பாரஶவர்களாக ஆனார்கள். சிலர் வைகாநஸாகமங்களைக்கொண்டும், சிலர் ப₄ாக₃வதஶாஸ்த்ரமான பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்திரங்களைக்கொண்டும் கலியுகத்தில் வேதசாஸ்திரங்களைப்பின்பற்றி நடப்பார்கள். கடகாரர்கள் என்றும், நாராயண க₃ணங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுவார்கள். வைக₂ாநஸாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட பிரிவுகளும், தந்த்ரமார்க்கங்களும், க₃ர்ப்ப₄ாத₄ாநம் தொடங்கி ஶ்மஶாநக்ரியைகள் வரையிலும் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களும் அவர்களுக்குப் பூஜைக்கு அங்கமாகவே இருப்பவை. இவற்றையாவது,

பாஞ்சராத்ரஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபப்ராப்தமான தர்மத்தையாவது அநுஷ்டிக்கக்கடவன்.] என்பவை அந்த ஶ்லோகங்கள். இவற்றில் சைவாகமம் முதலானவற்றைப் பற்றி நிற்கும் பூசாரிகள் சூத்ரஸ்த்ரீயிடம் அந்தணனுக்கு அநுலோம விதியினால் வஸிஷ்டசாபத்தினால் பிறந்தவர்கள் என்று இகழப் பட்டிருப்பதும், வைகா₂நஸ பாஞ்சராத்ரஶாஸ்திரங்கள் வேத சாஸ்திரங்களைப் பின்பற்றியிருப்பவை என்று புகழப்பட்டிருப்பதும் காணத்தக்கது. இதிலிருந்து சைவாகமம் சாகதந்த்ரம் முதலான வற்றில் சொல்லப்பட்ட சிவாதி₃பரத்வம் வேத₃விருத்₃த₄மென்றும், வைஷ்ணவாகமங்களில் சொல்லப்பட்ட ப₄க₃வத்பரத்வமே வேதத்தைப் பின்பற்றியிருப்பது என்றும் விளங்குகிறது.

ஔஶநஸஸம்ருதிவிசாரம் முற்றிற்று.

ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

பம்பாய், பூனா, கலகத்தா ஆகிய மூன்று பதிப்புகளிலும் எண்பது ஶ்லோகங்கள் கொண்ட ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதி காணப்படுகிறது. ஆனால் அதில் ப்ராசீனர்கள் பலர் ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்மருதியிலுள்ளதாக எடுத்திருக்கும் பற்பல ஶ்லோகங்கள் காணப்படவில்லை. இதிலிருந்து இப்போது காணப்படும் ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்மருதி நவீனமென்றும், ப்ராசீனமான ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்மருதி லுப்தமாகிவிட்டதென்றும் விளங்குகிறது. ப்ராசீனர்களான நிப₃ந்த₄காரர்கள் ப்₃ருஹஸ்பதி ஸ்ம்ருதியிலிருந்து கையாண்டியிருக்கும் ஏராளமான ஶ்லோகங் களைத் தொகுத்து கெ₃ய்கவாட்₃ ஓரியண்டல் ஸீரீஸில் ப்₃ருஹஸ்பதி ஸ்மருதியைப் புநருத்₃த₄ரணம் செய்து (கி.பி. 1941ல்) பதிப்பித் திருக்கிறார்கள். அதில் பரமபொருளைக் காட்டும் சில பகுதிகள் உள்ளன. அவற்றைக் காண்போமினி. 20-ம் பக்கத்தில்,

"யஜ்ஞே ஸம்பூஜ்யதே விஷ்ணுர் வ்யவஹாரே மஹீபதி:"

[யஜ்ஞத்தில் விஷ்ணுவானவர் மிகவும் பூஜிக்கப்படுகிறார். லோக வ்யவஹாரத்தில் அரசன் மிகவும் பூஜிக்கப்படுகிறான்.] என்று கூறும் ஶ்லோகம் யஜ்ஞத்தில் ஆராதிக்கப்படும் யஜ்ஞபுருஷன் விஷ்ணுவே என்று காட்டிற்று. 307, 308, பக்கங்களில்,

"ஹ்ருத்பத்₃மகோடராவாஸம் சிந்மாத்ரஜ்யோதிஷம் ஹரிம்।
த்₄யாயேந் நாராயணம் ஹ்யாதெ₃ள தரீங் க்ருத்வா ப்ராண ஸம்யமாந் ॥

தாவத்₃த்₄யாயேத் புந: யாவந் நித்₃ராவஶமுபாக₃த:|
ஸு͏ப்தவோத்தி₂த: புந: த்₄யாயேத் திஷ்ட₂ந் த்₄யாயேஜ்
ஜபந் புந: ||
ப்ராக்₃ராத்ரேऽபரராத்ரே ச மத்₄யராத்ரே ஸமாஹித:|
ஸந்த்₄யாஸ்வந்ஹி விஶேஷேண சிந்தயேந் நித்யமீஶ்வரம் ||
க்ருத்வா ஹ்ருதபத்₃மநிலயே விஷ்ண்வாக்₂யம்
விஶ்வஸம்ப₄வம் |
ஆத்மாநம் ஸர்வபூ₄தாநாம் பரஸ்தாத் தமஸ: ஸ்தி₂தம் ||
ஸர்வஸ்யாதா₄ரமவ்யக்தம் ஆநந்த₃ம் ஜ்யோதிரவ்யயம் |
புராணம் புருஷம் ஶம்பு₄ம் த்₃யாயநமுச்யேத ப₃ந்த₄நாத் ||
மத்வாப்ருத₂க் ஸ்வமாத்மாநம் ஸர்வஸ்மாதே₃வ கேவலம் |
ஆநந்த₃மக்ஷரம் ஜ்ஞாநம் த்₄யாயீத ச புந: புந: ||
தஸ்மாத்₃த்₄யாநரதோ நித்யமாத்மவித்₃யாபராயண: |
ஜ்ஞாநம் ஸமப்₄யஸேத்₃ ப்₃ரஹ்ம யேந முச்யேத ப₃ந்த₄நாத்||''

[ஹ்ருதயகமலமாகிற குஹையில் எழுந்தருளியிருப்பவனும், ஞான வொளியே வடிவெடுத்தவனும்ஹரியென்று அழைக்கப்படுபவனுமான நாராயணனை, முதலில் மூன்று ப்ராணாயாமங்களைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தியானிக்கக்கடவன். தூக்கம் வரும்வரையில் இப்படியே தியானிக்கவேண்டியது. தூங்கியெழுந்தபினனும், நிற்கும்போதும் ஜபிக்கும்போதும், முன்னிரவிலும், பின்னிரவிலும், நள்ளிரவிலும், ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும், விஶேஷமாகப்பகலிலும் ஸமாதியிலிருப்ப வனாய், நித்யனான ஈஶ்வரனை நினைத்து மறுபடியும் மறுபடியும தியானிக்கக்கடவன. விஷ்ணு என்னும் பெயரை உடையவனும், எல்லா உலகிற்கும காரணனும், எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருப்ப வனும், தமஸ்ஸுக்கு மேலே எழுந்தருளியிருப்பவனும், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவனும், எவராலும் அறியவொண் ணாதவனாயிருப்பவனும், ஆனந்தமயனும்,அழிவற்ற சோதியாயிருப்ப வனும், பழையோனாயிருப்பவனும், புருஷனெனப்படுபவனும், அனை வர்கரும் நன்மையளிப்பவனுமான பரம்பொருளை தியானிப்பவன் ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபடுவான். எல்லாமாயிருக்கும் அப் பரம்பொருளினின்றும தனனுடைய கேவலாத்மஸ்வரூபமானது பிரிந்திராதது என்று அநுஸந்தித்து, ஜ்ஞாநானந்தஸ்வரூபமாகவும், அழியாதத்தாகவுமிருக்கும் அபபரம்பொருளை மறுபடியும் மறுபடியும் தியானிக்கவேண்டும். பரமாத்மோபாஸனத்தையே மேலான உபாய மாகக்கொண்டவனாய், தினந்தோறும் தியானம் செய்துகொண்டு ஞானமயமான ப்ரஹ்மத்திடம் ஈடுபடுகிறவன் ஸம்ஸாரபந்தத்தி னின்றும் விடுபடுவான்.] என்று பரமாத்மதியானத்தை விதிக்கும்

போது இருதயகமலத்திலுள்ள பரமபொருளை ஹரி, நாராயணன என்னும் பெயர்களால் குறித்ததோடன்றியில, விஷ்ணு என்னும பெயரை உடையவன் எனறே கோஷித்திருப்பது காணத்தக்கது. இவனுக்கு, ஸர்வஜகதகாரணதவம, ஸாவாந்தர்யாமித்வம் தமஸ்ஸூக்கு அப்பாற்படடிருக்கை முதலான பரமபொருட்கேயுரிய பெருமைகளேயும உரைததிருப்பது உணரத்தக்கது. வேறெவர்க்கும் பொருநதமாட்டாத ஹரி, நாராயணன, விஷ்ணவாக₂யன என்னும் பதங்களையொட்டிக் கடைசியிலுள்ள ஶமபு₄ஶப்தமும் அனைவர்ககும எல்லா நனமையையும அளிக்கும் இவனேயே குறிக்கிறது என்று கொள்ளவேணும என்பது நடுநிலையாளர்க்கு நனகு விளங்கும். ''விஶ்வஶமபு₄வம நாராயணம்'' என்று நாராயணஸூக்தத்திலும நாராயணனே அனைவர்ககும் நனமையளிப்பவன என்று கோஷிக்கப்பட்டானன்றே. ''ஸ்வயமபூ₄: ஶமபு₄ராதி₃த்ய:'' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திலும் ஶம்பு₄ஶப்₃த₃ம் விஷ்ணு நாமங்களில் ஒன்றுகப் படிக்கப்பட்டது. பாட்டனுன பரமபுருஷனின நாமங்களில் சிலவற்றையே பிரமன தன பிள்ளையான சிவனுக்குப் பாபம் போவதற்காக வைத்தான் என்பது சதபத₂ப்₃ராஹ்மணத்தில் பிரஸித்தமன்றே. இப்படிக் கொள்ளாவிடில், பரம்பொருளைக் குறிதது ஆகாஶம் முதலான சப்தங்களை சாஸ்திரங்களில் பிரயோகித்திருப்பதைக்கொண்டு ஆகாசம் முதலானவையும் பரம்பொருள் என்று கொள்ளவேணடிவரும இவ்வநர்ததம் வாராமலிருப்பதற்காகவே,

''லோஹிதார்க்கமுபாஸீத ஸந்த்₄யாமாதாரகோத₃யாத்''

[ஸந்தியாகாலத்தில நட்சத்திரங்கள் உதிக்கும் வரையில் சிவந்த ஸூர்யனை உபாஸிக்கவேண்டும்.] என்று முன் எடுதத ஶ்லோகங்களுக்கு முன ஸூர்யனை உபாஸிக்கச் சொல்லியிருப்பதும்,

''ப்₃ரஹ்மாணம் கேஶவம் ஶம்பு₄ம் த்₄யாயந் முச்யேத ப₃ந்த₄னாத்|
ரக்தம் பிதாமஹம் த்₄யாயேத்₃ விஷ்ணும் நீலோத்பலம் ப்ரபு₄ம்||
ஶ்வேதமக்ஷயம் ஹரம் சைவ ஸம்ஸார்ணவதாரணம்||''

[பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்களை தியானிப்பவன ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும விடுபடுவான. சிவப்பு நிறமுள்ள பிரமனையும், நீலோதபல நிறமுளளவனும், அனைவர்க்கும் தலைவனுன விஷ்ணுவையும, வெளுப்பு நிறமுள்ளவனும், முக்கண்ணனும், ஸமஸாரக்கடலைத் தாணடுவிப்பவனுன அரனையும தியானிப்பவன் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவான.] என்று அந்த ஶ்லோகங்களுக்குப் பின் பிரமருத்திரர்களை உபாஸிக்கச்சொல்லியிருப்பதும், ஸூர்யனுக்கும், பிரமருத்திரர்களுக்கும் அந்தர்யாமியான நாராயணனை உபாஸிக்கச் சொல்லியிருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்,

"ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரிணீம் ப்₃ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் |
ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி ப₄க₃வாந் ஏக ஏவ ஜநார்த்த₃ந: ||"
[வி. பு. 1-2-66]

[ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்வதற்காக பிரமன், விஷ்ணு, சிவன என்னும் சரீரங்களையும் பெயர்களையும் ஜநார்த்தனை ப₄க₃வான் ஒருவனே அடைகிறான.] என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பிரமவிஷ்ணுருத்ரர்களாகிற சரீரங்களையும், பெயர்களையும் அடைபவன் ஜநார்த்தனன் ஒருவனே என்று கூறப்பட்டதன்றோ. பிரமருத்ரர்களுடைய சரீரம் ரஜஸ்தமோமயமானது என்றும், பிரமருத்திரர்களான ஜீவர்களை இடையிட்டுப் பரமபுருஷனாலே அதி₄ஷ்டிக்கப்படுவது என்றும விஷ்ணு சரீரம் பரமஸத்வமயமானது எனறும், நாராயணன் தன்னாலே நேரே அதி₄ஷ்டிக்கப்படுவது என்றும் பல்லாயிரக்கணக்கான சாஸ்திரவசனங்களிலிருந்து அறிகிறோமாகையாலே இதுகொண்டு தரிமூர்த்திகளுக்கு ஸாம்யமோ ஐக்யமோ சொல்ல வழியில்லை. அப்படிச் சொலலப்பார்த்தால், முன் எடுத்த ஸூர்யனுக்கும அவர்களோடு ஸாம்யமோ ஐக்யமோ சொல்ல வேண்டிவரும். "ஸர்வம க₂ல்விதம்₃ ப்₃ரஹ்ம இத்யுபாஸீத" முதலான வேதவாக்யங்களில் எல்லாச்சேதநாசேதனப்பொருளகளையும ப்ரஹ்மமாக உபாஸிக்கச்சொல்லியிருப்பதிலிருந்து எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யமோ ஐக்யமோ சொல்லவேண்டிவரும். நிற்க; ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்₃ரர்களை இங்கு எடுக்கும்போது,

"க இதி ப்₃ரஹ்மணோ நாம ஈஶோऽஹம் ஸர்வதே₃ஹிநாம் |
ஆவாம் தவாங்கே₃ ஸம்பூ₄தௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ||"

['க' என்பது பிரமனின் நாமம், தேஹத்தில் அபிமானமுள்ள அனைவர்க்கும் நான் 'ஈசன்'. நாங்களிருவரும் உன் அங்கத்தினின்றும் பிறந்தவர்கள். ஆக, 'க' எனப்படும் பிரமனுக்கும, 'ஈஶ'னை எனக்கும் காரணனாகையாலே நீ கேசவனென்னும் பெயரையுடையவனாகிறாய்.] என்று ஹரிவம்ஶத்தில் விவரிககப்பட்ட பொருளையுடைய கேசவநாமத்தாலே விஷ்ணுவை எடுத்திருப்பதும் இதையே வலியுறுத்துகிறது. 'ஸம்ஸாரார்ணவதாரணம்' என்னும் விஶேஷணம் அரனுக்கு அந்தர்யாமியான அரியிடமே பொருந்துமாகையாலே குறையில்லை; "உபாயோஸ்மி ஹரே: ஸ்ம்ருதௌ" என்று ஹரிவம்ஶத்தில் சொனன ரீதியில பரமாத்மஜ்ஞானத்தை விளைப்பதனமூலம் மோக்ஷத்திற்குச் சிவன் பரம்பரயா காரணனாகையாலே, 'ஸம்ஸார்ணவதாரணம்' என்று ஹரனுக்கு விஶேஷணமிட்டதாகவும் கொள்ளலாம். ஆகையால், இவ்விடத்தில் ப₄க₃வத்பரத்வத்திற்கு எவ்விதமான முரண்பாடுமில்லை. நிற்க.

''ஹ்ருத்ஸ்தி2தம் ஸர்வபூ4தாநாம் ரவிமண்2டலஸம்ஸ்தி2தம் |
நீலஜீமூத ஸங்காஶம் வாஸுதே3வம் சதுர்ப்பு4ஜம் ||
ஶங்க3சக்ர க3தா3பத்4மதா4ரிணம வநமாலிநம் |
தத்பாதோ3த3கஜாம் க3ங்கா3ம் நிபதந்தீம் ஸ்வமூர்த்த4நி ||
சிந்தயேத்3 ப்3ரஹ்மரந்த்4ரேண ப்ரவிஶந்தீம் ஸ்வகாம் தநும்|....
மாநஸம் ப்ரவரம் ப்ரோக்தம் ஸேவிதம் ப3ரஹ்மவாதி3பி4: |
மந:ஶுத்3தி4கரம் பும்ஸாம் நித்யம தத் ஸ்நாநமாசரேத் ||''

[எல்லா உயிர்களின் இருதயத்திலுமிருப்பவனும், ஸூர்யமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனும், நீலமேகம் போன்றவனும், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனும், (அவற்றில்) சங்கம், சக்கரம், கதை, தாமரை ஆகியவற்றை தரிப்பவனும், வனமாலையை அணிந்தவனுமான வாஸுதேவனையும், அவனுடைய திருவடியிலிருந்து பெருகும் நீர்ப்பெருக்கினின்றும் உண்டாவதாய், தன் தலையில் விழுவதாய், ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தின் வழியாகத் தன் உடம்பினுள் நுழைவதான கங்கையையும் சிந்திக்கக்கடவன். இதுவே மிகச் சிறந்த மானஸ ஸ்நானமாகக் கூறப்படுகிறது. ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளால் இந்த ஸ்நானம் (எப்போதும்) செய்யப்படுகிறது. மனிதர்களின் மனத்தை இது பரிசுத்தப்படுத்துவது; தினந்தோறும் இந்த ஸ்நானத்தை அனுஷ்டிக்கக்கடவன்.] என்று இந்த ப்ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதிப் பதிப்பின் 310, 311 பக்கங்களில் மானஸ ஸ்நானத்தைச் சொல்லும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணனை வர்ணித்து, அவனுடைய திருவடிகளினின்றும் பெருகும் கங்கையானது தன் தலையில் விழுந்து ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தின் வழியாகத் தன் உடலில் நுழைவதாக தியானிப்பதே மானஸ ஸ்நானம் என்று உத்கோஷிக்கப்பட்டது. திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்தில் பிரமன் எம்பெருமான் திருவடியை விளக்க, அந்நீரே கங்கையாகப் பெருகிற்று என்றும், சிவன் தன் பாபம் போவதற்காகத் தன் தலையில் அதைத் தாங்கினன் என்றும் புராணங்களில் பேசப்படும் விருத்தாந்தம் இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

''ஏக: ப்ராஸீஸரத பாத3ம் ஏக: ப்ராக்ஷாளந் முதா3 |
அபரோப்யத4ரந் மூர்த்4நா கோऽதி4கஸ் தேஷு க3ம்யதாம் ||''

[ஒருவன் திருவடியை நீட்டினான்; ஒருவன் அதை உகப்புடன் கழுவினான்; மற்றொருவன் அதைத் தலையாலே தரித்தான். இவர்

களில் எவன் பெரியவன் என்பதை நீங்களே ஆராய்ந்து கொள்ளுங்கள்.] என்ற பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தியின்படி இந்த விருத்தாந்தத்திலிருந்து பகவத்பரத்வம் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

ஆக, இந்த ஸ்ம்ருதியிலிருந்தும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பிரமன், உருத்திரன் முதலான அனைவரையும் அனைத்துலகையும் படைத்தவன் என்று விளங்குகிறது.

ப்ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

ஶௌநகஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

இதுவரையில், "மந்வத்ரி" என்று தொடங்கி யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதியில் படிக்கப்பட்ட ஸ்ம்ருதிகளின் எல்லாப்பதிப்புகளிலும் பரம்பொருளைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கும் இடங்களை ஒன்று விடாமல் ஆராய்ந்து, அவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந்நாரயணனின் பரத்வமே தேறுகின்றது என நிரூபித்தோம். இவை தவிர மற்றும் பல ஸ்ம்ருதிகளும், உபஸ்மருதிகளும் த₄ர்மஶாஸ்த்ரகாரர்களாலும், நிப₃ந்த₄காரர்களாலும கையாளப்படுகினறன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை இப்போது கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கும் சிலவற்றிலும் பரம்பொருளை நிஷ்கர்ஷிக்கவல்ல பகுதிகளில்லை. நிற்க.

வீரமித்ரோதயம் என்னும் நிப₃ந்த₄க்ரந்த₂த்தில் எடுக்கப்பட்ட ப்ரயோகபாரிஜாதம் எனனும் நூல,

"நாரத₃: புலஹோ கா₃ர்க்₃ய: புலஸ்த்ய: ஶௌநக: க்ரது |
போ₃த₄ாயனோ ஜாதுகர்ண: விஶ்வாமித்ர: பிதாமஹ:||
ஜாப₃ாலிர் நாசிகேதஶ்ச ஸ்கந்தோ₃ லோகா₃க்ஷிகௌ₃தமௌ|
வ்யாஸ: ஸநத்குமாரஶ்ச ஶந்தநுர் ஜநகஸ் தத₂ா ||
வ்யாக்₄ர: காத்யாயநஶ்சைவ ஜாதுகர்ண்ய: கபிஞ்ஜல: |
பௌ₃த₄ாயநஶ்ச காணாதோ₃ விஶ்வாமித்ரஸ் ததை₂வ ச ||
பைடீ₂நஸிர் கோ₃பி₃லஶ்சேத்யுபஸ்ம்ருதிவித₄ாயகா: ||"

[1. நாரதர் 2. புலஹர் 3. கார்க்யர் 4. புலஸ்த்யர் 5. ஶௌநகர் 6. க்ரது 7. போதாயனர் 8. ஜாதுகர்ணர் 9. விஶ்வாமித்ரர் 10. பிதாமஹர் 11. ஜாப₃ாலி 12. நாசிகேதர் 13. ஸ்கந்தர் 14. லோகா₃க்ஷி 15. கௌ₃தமர் 16. வ்யாஸர் 17. ஸநத்குமாரர் 18. ஶந்தனு 19. ஜநகர் 20. வ்யாக்ரர் 21. காத்யாயனர் 22. ஜாதுகர்ண்யர்

23. கபிஞ்ஜலர் 24. பௌதாயனர் 25. காணுதர் 26. விஸ்வாமித்ரர் 27. பைட₂நஸி 28. கே₃ாபி₃லர் என்னும இருபததெட்டு பேரும உபஸ்ம்ருதிகளைச் செய்தவர்கள்.] என்று உபஸ்ம்ருதிகளைச் செய்தவாகளில இருபத்தெட்டுபேரை எடுககிறது. [விஸ்வாமித்ரர் இருவர் இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.] இவர்கள செய்த ஸ்ம்ருதிகளில் பல இப்போது காணபபடவில்லை. போதாயனர் முதலான சிலர் செய்த தர்மஸூத்ரஙகளும, க்ருஹ்ய ஸூதரங்களும காணபபட்டாலும, அவற்றில் பரமபொருளைப்பற்றிய நிஷ்கர்ஷமில்லை. அதிருஷ்டவசமாக உபஸ்மருதிகர்தநாக்களில ஐநதாமவராகப் படிக்கப்பட்ட ஸௌநகருடைய ஸமருதி திருவனநதபுரம் அரசாங்கத்தாரால (Trivandrum Sanskrit Series No cxx) கி. பி. 1935ல C. K. சாமப சிவ சாஸதிரி எனபவரைப் பதிப்பாசிரியராககொண்டு பதிப்பிககப் பெற்றுளளது. முந்நூறு வருடஙகளுககு முற்பட்ட மூனறு சுவடிகளைத் துணையாகக்கொண்டு தாம இநநூலைப் பதிபபித்திருப்பதாக அவர் அபபதிபபின முகவுரையில கூறியிருக்கிறுர். நிறக;

சௌநகர் எனபவா புராணங்களில் மஹர்ஷிகளில் ஒருவராகப் படிக்கப்படுகிறுா. 'விஷ்ணுத₄ாமம' என்னும அவருடைய நூலைப் பூாவாசார்யாகள பலா கையாண்டிருக்கிறுாகள. தொணடரடிப் பொடியாழ்வாரின் திருமாலை எனனும திவ்யப்ரபநதம ஸ்ரீ விஷ்ணு தாமத்தை அடிபபடையாகக் கொணடது எனறு பெரியவாச்சான பிளளை நிரவஹிககிறுா. ஸௌநகர் ருக்₃வித₄ானமொன்று இயற்றியுள்ளதாக ப்ராசீனா பலர் கூறுகின்றனர். ருகவேத₃க₃ருஹய ஸூதரகாரரான ஆஸ்வலாயனர் தம க்ருஹ்யஸூத்ரததின் முடிவில் "நம: ஸௌநகாய நம: ஸௌநகாய" எனறு ஸௌனகருக்கு வணக்கம செலுத்துகிறுர். இபபோது அச்சிட்டிருக்கும ஸௌநகஸமருதியிலும இரணடாவது பாததததின இருபத்தோராவது கண்டததின தொடக்கத்தில், "ஶ்ருணு பு₂த்₃த₄யா ஸமாயுக்த! ஆஸ்வலாயந! ஸுவ்ரத!" [நல்விரதமுடைய அறிவாளியான ஆஸ்வலாயனனே! கேட்பாயாக.] எனறு ஸௌநகர் ஆஸ்வலாயனரைத தம் சிஷ்யராகவே விளிககிறுர். இவற்றிலிருநது ருக்வேதக்ருஹ்ய ஸூதரகர்த்தாவான ஆஸ்வலாயனரின ஆசார்யரே இந்த ஸ்மருதிகர்த்தாவான ஸௌநகர் என விளங்குகிறது. இந்த ஸ்ம்ருதி ப்ராசீனர்கள் எடுத்த ருக்₃வித₄ானமே எனறும தெரிகிறது. ஆஸ்வலாயனரின காலம் கி மு. ஆறுவது நூற்றுண்டிற்கும முற்பட்டதாக ஆராய்ச்சியாளர்களால் நிச்சயிக்கப்படுவதால, ஸௌனகரின் காலமும் அதற்கு முறபட்டதெனபது தெளிவு. இனி, இவர் தம்முடைய ஸ்ம்ருதியில் பரததவ

நிஷ்கர்ஷம் செய்திருக்கிறபடியைப் பார்ப்போம். இதில் முதல் பாதத்தில் இருபத்தெட்டு கண்டங்களும், இரண்டாம் பாதத்தில் இருபத்தொரு கண்டங்களும் உள்ளன. அவற்றில் முதல் பாதத்தில் இரண்டாவது கண்டத்தில் ப்ரதிஸரப$_3$ந்த$_4$ம் (விவாஹம் முதலானவற்றில் ரக்ஷாபந்தனம்) என்னும் கிரியையை விவரித்துவிட்டு கடைசி ச்லோகத்தில்,

ஹரிமேவ ஸ்மரேந்நித்யம் கர்மபூர்வாபரேஷு ச |
வித்$_3$வாந் ஸர்வப்ரயத்நேந குர்யாத் ப்ரதிஸரம் ஶுப$_4$ம் ||

[கர்மங்களின் முன்னும் பின்னும் எப்போதும் ஹரியையே நினைக்கக்கடவன். அறிவாளியாயிருப்பவன் மங்களமான ப்ரதிஸர ப$_3$ந்த$_4$த்தை மிகமுயன்று செய்யக்கடவன்.] என்று கர்மத்தின் முனனும் பின்னும் ஹரியையே நினைக்கவேண்டும் என்று விதிப்பதன் மூலம் கர்மங்களால் ஆராதிக்கப்படுபவன் ஹரியே என்று நிலை நாட்டினார். க்$_3$ராமப்ரதிஷ்டா$_2$விதி$_4$யை விவரிக்கும் ஆருவது கண்டத்தில், அந்தந்த தேவதைகளுக்கு ஸ்தா$_2$னத்தை விதிக்கும்போது,

மாநவந்தி க்$_3$ருஹாதீ$_3$நி விப்ராதீ$_3$நாம் ப்ரகல்பயேத் |
க்$_3$ராமாதீ$_3$நாம் மத்$_4$ய ஏவ க்$_3$ருஹம் விஷ்ணோர் விஶேஷத: ||
தஸ்மிந்நேவ ஸப$_4$ாகூடம் ப்ரபாதீ$_3$நி ப்ரகல்பயேத் |
ஸ்ரீபூ$_4$ஸரஸ்வதீநாம் ச க்$_3$ருஹம் க$_3$ணபதேரபி ||
ப்ராச்யாமிந்த்$_3$ரக்$_3$ருஹம் கார்யம் த$_3$க்ஷிணஸ்யாம் யமாலயம் |
ப்ரதீச்யாம் வாருணம் வேஶ்ம உதீ$_3$ச்யாம் ஸௌம்யமாலயம் ||
ப்ராக்$_3$த$_3$க்ஷிணஸ்யாம் ஆக்$_3$நேயம் நிர்ருதேர் த$_3$க்ஷிணபஶ்சிமே
வாயோ: ப்ரத்யகு$_3$த$_3$க்$_3$தே$_3$ஶே ப்ராகு$_3$தீ$_3$ச்யாம் ஶிவாலயம் ||
ஸர்வாஸாம் தே$_3$வபத்நீநாம் தைஸ்ஸஹைவாலயம் ப$_4$வேத் |
ஆர்யாமாத்ருபிஶாசாநாம் ப$_3$ஹிர்க்$_3$ராமாத் ப்ரகல்பயேத் ||
பரித: பாலநார்த்$_2$தா$_2$ய ப்ராகாரம் காரயேத் ந்ருப: |
த்$_3$வாரதே$_3$ஶேऽத$_2$ துர்க்க$_3$ாயா: ஆலயம் ஸம்ப்ரகல்பயேத் ||

[அந்தணர் முதலானுர்க்கு வீடுகள் முதலானவற்றை விசாலமானதாகச் சமைக்கவேண்டும். கிராமம் முதலானவற்றின் மத்தியில் விஷ்ணுவுக்குச் சிறப்புடன் கோயில் கட்டவேண்டும். அக்கோயிலிலே அனைவரும் கூடுமிடமான ஸப$_4$ாகூடத்தையும், தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலானவற்றையும் அமைக்கவேண்டும். (விஷ்ணுவின் பத்தினி

களான) ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, ஸரஸ்வதீதேவி, விஷ்ணுகணங் களுக்குப் பதியான விஷ்வக்ஸேனர் ஆகியவர்களின ஆலயத்தை யும, அக்கோயிலிலேயே அமைக்கவேணடும். இந்திரன் கோயிலைக் கிழக்கு திக்கிலும், யமனின் கோயிலைத தெற்கு திக்கிலும், மேற்கில் வருணன் கோயிலையும், வடக்கில் புதனின கோயிலையும், தென் கிழககில் அக்னிக்கும், தென்மேற்கில் நிர்ருதிக்கும், வடமேற்கில் வாயுவுக்கும வடகிழக்கில் சிவனுக்கும் ஆலயங்களையும் அமைக்க வேண்டியது. அந்தந்த தேவர்களின் பத்னிகளுக்கு அந்தந்த தேவர்களிருக்குமிடத்திலேயே ஆலயம் எழுப்பவேணடியது. ஆரயை, மாத்ருகணஙகள், பிஶாசஙகள ஆகியவற்றுக்கு கிராமத்துக்கு வெளியில் ஆலயம் அமைக்கவேண்டியது. இக் கோவிலகளை ரக்ஷிக்குமபொருட்டு மதிள்களை அரசன எழுப்ப வேண்டும். கிராமததின வாயிற்புறத்தில் துர்க்கைக்கு ஆலயம் அமைக்கவேண்டும] எனறு கிராமத்தின் மத்தியில் விஷ்ணுவுக்குச் சிறப்புடன் கோயில் கட்டவேண்டும் எனறும, சிவன் முதலான மற்ற தெய்வங்களுக்கு ஒவ்வொரு மூலையிலும், காளிக்கு வாயிற் புறத்திலும், மற்ற துர்தேவதைகளுக்கு கிராமத்தின வெளியிலும் கோயிலகள் அமைக்கவேண்டும என்றும் கூறியிருபபதிலிருந்து சிவன முதலான எல்லா தேவதைகளுக்கும் தலைவன விஷ்ணுவே என விளஙகுகிறது. இனறளவும் அகரஹாரங்களின் மத்தியில் ஹரிககும, வடகிழக்கு மூலையில் சிவனுக்கும, காளி முதலான துர்தெய்வஙகளுக்கு கிராமத்திற்கு வெளியிலும் கோயில் கள் அமைந்திருப்பது இவ்வனுஷடானத்தை வலியுறுத்துகிறது. இதனல், சிவனைப் பரதெய்வமாகக் கூறும சைவமதமும். துர்க்கையைப் பரதெய்வமாகக் கூறும ஶாக்தமதமும் ஶௌநகருக்கு அநபி₄மதம் எனவிளஙகுகிறது.

"அத: ப்ராத: ஸமுத்த₂ாய சிந்தயேத₃ாத்மநோ ஹிதம் |
நிர்க்₃குணம் நிரஹங்காரம் நாராயணமநாமயம் ||
ஸகு₃ணம் ச ஶ்ரியா யுக்தம் தே₃வம் தே₃வீம் ஸரஸ்வதீம ||"

[காலையிலெழுந்திருந்து தனக்கு நன்மையைச் சிந்திக்கக்கடவன; ப்ராக்ருத குணங்களற்றவனும், கலயாணகுணங்களுளளவனும், அஹங்காரமற்றவனும, அழிவற்றவனும், ஸ்ரீதேவியுடன கூடியவனு மான நாராயணனையும், ஸரஸ்வதீ தேவியையும் சிந்திக்கக் கடவன்.] எனறு ஆஶ்வலாயந ஸ்ம்ருதியில் [7] உள்ளதாகப் பரகாலமடஸ்வாமியின் ஹயஶிர உபாக்₂யானத்தில் (பக்கம் 245ல்)

காணப்படுவதிலிருந்து ஶௌநகஶிஷ்யரான ஆஶ்வலாயனரும் விஷ்ணுவையே பரம்பொருளாக நிஷ்கர்ஷித்தார் என்பதும், வேதம புகழ்ந்த வாக்தேவி எனப்படும ஸரஸ்வதீதேவி விஷ்ணு ப்த்னியாகவே அவர் காலத்தில் கருதப்பட்டு வந்தாள் எனபதும் விளங்குகிறது. போ₃ர்த₄ாயனர் முதலான மற்றும பலரும் ஸ்ரஸ்வதியை விஷ்ணுபத்னியாகவே வழஙகியிருப்பதைக்காட்டி, விஷ்ணுசித்தவிஜயம முதலத்தியாயத்தில் (இரண்டாம்பதிப்பு பக்கம் 1022-1025) விஷ்ணுவின அவதாரமாய், வித்யைக்கு அதிதேவதை யான ஹயக்ரீவரின் பத்னியான வாக்தேவியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் பெரும்பாலும் ஸரஸ்வதியென வழங்கபபடுகிறாள் என்பதை நிலை நாட்டினோம். ஆகையால், இங்கும் ஸ்ரீபூ₄மிதேவிகளோடு சேர்த்துப் ப்டிக்கப்படும ஸரஸ்வதி விஷ்ணுபத்னியே என விளங்குகிறது. அந்தந்த தேவர்களின பத்னிகளுக்கு அந்தந்த தேவர்களோடு கூடவே ஆலயம எழுப்பவேண்டும் என்று இஙகு விதித்திருப்பதி லிருந்தும் இது வலியுறுத்தப்படுகிறது. விஷ்ணுதேவிகளோடு சேர்த்துப்படிக்கப்பட்டிருபபதிலிருந்தே இங்கு படிக்கப்படும் க₃ணபதி விஷ்ணுகணபதியான விஷ்வக்ஸேநரேயொழிய, சிவ கணபதியல்ல என்பதும் விளங்குகிறது. சிவகணபதி ப்ராசீன மான எந்த நூலிலும் காணப்படவில்லை என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் அறுதியிட்டுச் சொல்லுவதும அறியத்தக்கது. நிற்க. புத்ர ஸ்வீகாரததை விதிக்கும் எட்டாவது கண்டத்தில், புத்ரஸ்வீகாரத் திற்கு வேண்டியவற்றை விவரிக்கும்போது,

வாஸஸீ குண்ட₃லே ச₂த்ரமுஷ்ணீஷம் சாங்கு₃லீயகெள ।
ஆசார்யம் த₄ர்மஸம்யுக்தம் வைஷ்ணவம் வேத₃பாரக₃ம் ॥
ப₃ர்ஹி: கு₂மயம் சேத்₄மம் பாலாஶம் சாஜ்யமேவ ச ।

[இருவஸ்திரங்கள், இரு குண்டலங்கள், குடை, தலைப்பாகை, இரு மோதிரங்கள், வேதத்தைக் கரைகண்டவனாய், வைஷ்ணவனாய், தர்மத்தோடு கூடியவனான ஆசார்யன் (புரோஹிதன்), குசதர்ப்பம், பலாஶஸமித்து, நெய் ஆகியவற்றை (எடுத்துச் செல்லவேண்டும்)] என்று ஸ்வீகாரம் செய்துவைக்கவேண்டிய புரோஹிதன் தர்ம மறிந்தவனாய் வேதத்தைக் கரைகண்ட வைஷ்ணவனாயிருக்கவேண்டும் என விதித்தார். இதிலிருந்து வைஷ்ணவனே வைதிககார்யங்களில் புரோஹிதனாயிருக்கத்தக்கவன் என்னும் ஶௌநகஸித்தாந்தம் விளங்கிநிற்கிறது. பத்தாவது கண்டத்தில் ஶதாபி₄ஷேகவிதியை விவரிக்கும்போது,

கலஶாந் தந்துஸம்யுக்தாந் ப்₃ரஹ்மஸ்த₂ாநாதி₃தே₃ஶத: |
ஸ்த₂ாப்ய க₃ந்த₄ாதி₃பி₄: பூஜ்ய த்₄யாத்வா விஷ்ணும் ஸமாஹித: ||

ஸ்விஷ்டக்ருத₃ாதி₃ஶேஷம் ச ஹுத்வா ஹோமம் ஸமாப்ய ச|
ஹரிம் ப்ரணம்ய கலஶை: தே₃வஸ்யத்வாபி₄ஷேசயேத் ||....
ஆக்ருஷ்ணேநேத்ய்ருசாऽऽதி₃த்யம் விஷ்ணும் த்₃ருஷ்ட்வா க்ருதாஞ்ஜலி .... ||

ஹிரண்யரூப: ஸஹீதி வைஷ்ணவாயாஹிதாக்₃நயே ||....
பங்க்திம் புநாதி புத்ராத்₃யை: ஷஷ்டிம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம்|
ஸ்வர்க்க₃லோகமதிக்ரம்ய விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ||

[ப்ரஹ்மஸ்த₂ானம் முதலான இடங்களில நூலோடுகூடியவையான கலசங்களை, சாந்தியுடன விஷ்ணுவை தியானித்து கந்தம் முதலான வற்ருல் பூஜித்து ஸ்தாபித்து ... ஸ்விஷ்டக்ருத் முதலானவறறின சேஷத்தை ஹோமம் செய்து முடித்து, ஹரியை வணங்கி, கலசங் களினல அபிஷேகம் செய்யவேண்டியது.... "ஆகருஷ்ணே ந" என னும் ருக்கினல் அதிதியின் பிள்ளையான விஷ்ணுவை அஞ்ஜலியுடன ஸேவிதது..."ஹிரண்யரூப: ஸஹி" எனனும மந்திரத்தால, ஆஹிதாக்னி யான வைஷ்ணவனுக்குக கொடுதது...(ஶதாபிஷேகத்தை அநுஷ்டிபப வன) இருபததொரு தலைமுறைகளைப் பரிசுததப்படுத்துகிருன். அறுபதினயிரம வருடங்கள் ஸ்வர்க்கலோகததிலிருந்து, அதைத் தாண்டிச்சென்று விஷ்ணுலோகத்தில் சிறப்படைகிருன.] எனறு ஶதாபி₄ஷேககர்மத்தில் தியானிககத்தக்கவன் விஷ்ணுவேயென்றும், தானஙகொடுக்கத்தக்கவன வைஷ்ணவனேயெனறும, ஶதாபி₃ஷேகம் செய்துகொண்டவனுக்குப் பரமப₂லம் விஷ்ணுலோகப்ராப்தியென றும் கூறியிருப்பதிலிருந்தும் விஷ்ணுவே ஸர்வகர்மபோ₁க்தாவும் ப்ரபு₄வுமான பரமபொருள் என விளஙகுகிறது. அபமருத்யுஜயத்தை விவரிக்கும பதினேராவது கண்டத்தில்,

ஹுத்வாஷ்டோத்தரஸாஹஸ்ரமஷ்டோத்தரஶதம் து வா |
வ்யாஹ்ருத்யா ஸப்ரணவயா விஷ்ணும் த்₄யாயந் ஸமாஹித: ||....
அக்₃நே: பூர்வம் ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய தூ₃ர்வாஸ்தம்பே₄ ஹரிம் ஸ்மரந் |
தஸ்மிந் ஸ்தம்பே₄ ஹரிம் பூஜ்ய புருஷஸூக்தேந ப₄க்தித: ||

காணப்படுவதிலிருந்து மௌநகஶிஷ்யரான ஆஶ்வலாயனரும் விஷ்ணுவையே பரம்பொருளாக நிஷ்கர்ஷித்தார் எனபதும், வேதம புகழ்ந்த வாக்தேவி எனப்படும ஸரஸ்வதீதேவி விஷ்ணு ப்த்னியாகவே அவர் காலத்தில் கருதப்பட்டு வந்தாள் எனபதும் விளங்குகிறது. பே₃ாத₄ாயனர் முதலான மற்றும பலரும் ஸரஸ்வதியை விஷ்ணுபத்னியாகவே வழங்கியிருப்பதைக்காட்டி, விஷ்ணுசித்தவிஜயம் முதலததியாயத்தில் (இரண்டாம்பதிப்பு பக்கம் 1022-1025) விஷ்ணுவின் அவதாரமாய், வித்யைக்கு அதிதேவதை யான ஹயக்ரீவரின பத்னியான வாக்தேவியே ஶ்ருதிஸ்மருதிகளில் பெரும்பாலும் ஸரஸ்வதியென வழங்கபபடுகிருள என்பதை நிலை நாட்டினேம். ஆகையால், இங்கும் ஸ்ரீபூ₄மிதேவிகளோடு சேர்ததுப் ப்டிக்கப்படும ஸரஸ்வதி விஷ்ணுபத்னியே என விளங்குகிறது. அந்தந்த தேவர்களின பத்னிகளுக்கு அந்தந்த தேவர்களோடு கூடவே ஆலயம் எழுப்பவேண்டும் என்று இஙகு விதித்திருபபதி லிருந்தும் இது வலியுறுத்தப்படுகிறது. விஷ்ணுதேவிகளோடு சேர்த்துப்படிக்கப்பட்டிருபபதிலிருந்தே இங்கு படிக்கப்படும் க₃ணபதி விஷ்ணுகணபதியான விஷவக்ஸேநரேயொழிய, சிவ கணபதியல்ல எனபதும் விளங்குகிறது. சிவகணபதி ப்ராசீன மான எந்த நூலிலும் காணப்படவில்லை என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் அறுதியிட்டுச் சொல்லுவதும் அறியத்தக்கது. நிற்க. புதர ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கும் எட்டாவது கண்டத்தில், புத்ரஸ்வீகாரத் திற்கு வேண்டியவற்றை விவரிக்கும்போது,

வாஸஸீ குண்ட₃லே ச₂த்ரமுஷ்ணீஷம் சாங்கு₃லீயகௌ |
ஆசார்யம் த₄ர்மஸம்யுக்தம் வைஷ்ணவம் வேத₃பாரக₃ம் ||
ப₃ர்ஹி: குஶமயம் சேத்₄மம் பாலாஶம் சாஜ்யமேவ ச |

[இருவஸ்திரங்கள், இரு குண்டலங்கள், குடை, தலைப்பாகை, இரு மோதிரங்கள், வேதத்தைக் கரைகண்டவனுய், வைஷ்ணவனுய், தர்மத்தோடு கூடியவனை ஆசார்யன் (புரோஹிதன்), குசதர்ப்பம், பலாஶஸமித்து, நெய் ஆகியவற்றை (எடுத்துச் செல்லவேண்டும்)] என்று ஸ்வீகாரம் செய்துவைக்கவேண்டிய புரோஹிதன் தர்ம மறிந்தவனுய் வேதத்தைக் கரைகண்ட வைஷ்ணவனுயிருக்கவேண்டும் என விதித்தார். இதிலிருந்து வைஷ்ணவனே வைதிககார்யங்களில் புரோஹிதனுயிருக்கத்தக்கவன் என்னும் மௌநகஸித்தாந்தம் விளங்கிநிற்கிறது. பத்தாவது கண்டத்தில் ஶதாபி₄ஷேகவிதியை விவரிக்கும்போது,

கலஶாந் தந்துஸம்யுக்தாந் ப்₃ரஹ்மஸ்த₂ாநாதி₃தே₃ஶத: ।
ஸ்த₂ாப்ய க₃ந்த₄ாதி₃பி₄: பூஜ்ய த்₄யாத்வா விஷ்ணும் ஸமாஹித: ॥

ஸ்விஷ்டக்ருத₃ாதி₃ஶேஷம் ச ஹுத்வா ஹோமம் ஸமாப்ய ச ।
ஹரிம் ப்ரணம்ய கலஶை: தே₃வஸ்யத்வாபி₄ஷேசயேத ॥....
ஆக்ருஷ்ணேநேத்ய்ருசாऽऽதி₃த்யம் விஷ்ணும் த்₃ருஷ்ட்வா க்ருதாஞ்ஜலி....: ॥

ஹிரண்யரூப: ஸஹீதி வைஷ்ணவாயாஹிதாக்₃நயே ॥...
பங்க்திம் புநாதி புத்ராத்₃யை. ஷஷ்டிம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம் ।
ஸ்வர்க்க₃லோகமதிகரம்ய விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ॥

[ப்ரஹ்மஸ்த₂ானம் முதலான இடங்களில் நூலோடுகூடியவையான கலசங்களை, சாந்தியுடன விஷ்ணுவை தியானித்து கநதம் முதலான வற்ருல் பூஜித்து ஸ்தாபித்து ... ஸ்விஷ்டக்ருத முதலானவற்றின் சேஷத்தை ஹோமம் செய்து முடித்து, ஹரியை வணஙகி, கலசங் களிறுல அபிஷேகம செய்யவேண்டியது.... "ஆக்ருஷ்ணேந" என் னும் ருக்கிறுல் அதிதியின் பிள்ளையான விஷணுவை அஞ்ஜலியுடன ஸேவித்து..."ஹிரண்யரூப: ஸஹி" எனனும மந்திரத்தால, ஆஹிதாக்னி யான வைஷ்ணவனுக்குக கொடுத்து...(ஶதாபிஷேகத்தை அநுஷடிப்ப வன) இருபததொரு தலைமுறைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிருன். அறுபதினுயிரம வருடங்கள் ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து, அதைத் தாண்டிச்சென்று விஷ்ணுலோகத்தில் சிறப்படைகிருன.] என்று ஶதாபி₄ஷேககர்மத்தில் தியானிக்கத்தக்கவன் விஷ்ணுவேயென்றும், தானஙகொடுக்கத்தக்கவன வைஷணவனேயென்றும, ஶதாபி₃ஷேகம செய்துகொண்டவனுக்குப் பரமப₂லம் விஷ்ணுலோகப்ராப்தியென றும் கூறியிருப்பதிலிருந்தும் விஷ்ணுவே ஸர்வகர்மபோ₄க்தாவும் ப்ரபு₄வுமான பரம்பொருள என விளங்குகிறது. அபமருத்யுஜயத்தை விவரிக்கும பதிஞேராவது கண்டத்தில்,

ஹுத்வாஷ்டோத்தரஸாஹஸ்ரமஷ்டோத்தரஶதம் து வா ।
வ்யாஹ்ருத்யா ஸப்ரணவயா விஷ்ணும் த்₄யாயந் ஸமாஹித: ॥....

அக்₃நே: பூர்வம் ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய தூ₃ர்வாஸ்தம்பே₄ ஹரிம் ஸ்மரந் ।
தஸ்மிந் ஸ்தம்பே₄ ஹரிம் பூஜ்ய புருஷஸூக்தேந ப₄க்தித: ॥

ஆக்3யயாऽऽவாஹயேத் தே3வம் ருசா து புருஷோத்தமம் ।
த்3விதீயயாஸநம் த3த்3யாத் பாத்3யம் சைவ த்ருதீயயா ॥
அர்க்4யம் சதுர்த்2யா தா3தவ்யம் பஞ்சம்யாசமநீயகம் ।
ஷஷ்ட்2யா ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத ஸப்தம்யா வஸ்த்ரமேவ ச ॥
யஜ்ஞோபவீதமஷ்டம்யா நவம்யா க3ந்த4மேவ ச ।
புஷ்பம் த3ஶம்யா தா3தவ்யம் ஏகாத3ஶ்யா து தூ4பகம் ॥
த்3வாத3ஶ்யா தீ3பகம் த3த்3யாத் த்ரயோத3ஶ்யா நிவேத்3யகம் ।
சதுர்த3ஶ்யா நமஸ்காரம் பஞ்சத3ஶ்யா ப்ரத3க்ஷிணம் ॥
ஷோட3ஶ்யோத்3வாஸநம் குர்யாத் வாஸுதே3வம்
ஜக3த்3கு3ரும் ।

[சாந்தியுடையவனாய், விஷ்ணுவை தியானித்துக்கொண்டு, ப்ரணவத்தோடு கூடிய வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஆயிரத்தெட்டு தடவை அல்லது நூற்றெட்டுத்தடவை ஹோமம் செய்து...அக்னியின் முன் தர்ப்பையாலான தூணில் ஹரியைப் ப்ரதிஷ்டைசெய்து தியானித்து, அதிலேயே புருஷஸூக்தத்தால் ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டியது. புருஷஸூக்தத்தின முதல் மந்திரத்தால பருஷோத்தமனை ஆவாஹனம் செய்வது; இரண்டாவதால ஆஸனமும், மூன்றுவதால் பாத்யமும, நாலாவதால் அர்க்யமும், ஐந்தாவதால் ஆசமநீயமும் கொடுப்பது; ஆறுவதால் ஸ்நாநம் செய்வது; ஏழாவதால் வஸ்திரம் சார்த்துவது; எட்டாவதால் பூணூலும், ஒன்பதாவதால் கந்தமும், பத்தாவதால் புஷ்பமும் சார்த்துவது; பதினோராவதால் தூ4பமும். பனிரண்டாவதால் தீபமும், பதின்மூன்றுவதால் நைவேத்3யமும் ஸமர்ப்பிப்பது; பதினாலாவதால் நமஸ்காரமும், பதினைந்தாவதால் ப்ரதக்ஷிணமும் செய்வது; பதினாறுவதால் ஜகந்நாதனை வாஸுதேவனை (தர்ப்பையினின்றும்) எழுந்தருளப் பண்ணவேண்டியது.] என்று புருஷஸூக்தத்தால் ஆராதிக்கத் தக்க பரம்பொருள் நாராயணனே என்று காட்டினார். போ3ாத4ாயனர் முதலான மற்றும பல மஹர்ஷிகளும் புருஷஸூக்தப்ரதிபாத்3யன் நாராயணனே என்று காட்டியிருப்பது முதலத்தியாயத்தில் புருஷஸூக்த வ்யாக்யானத்தில் விளக்கப்பட்டது. இவ்வண்ணமாகப் புருஷஸூக்தத்தை எந்த மஹர்ஷியும் மற்ற தேவதைகளின் பூஜையில் விநியோகிக்கவில்லை. இதிலிருந்து புருஷஸூக்தத்தால் காட்டப்படும பரம்பொருள் நாராயணனே என்பதே ஸகலமஹர்ஷி ஸித்தாந்தம் என விளங்குகிறது.

இந்த ஶௌநகஸ்ம்ருதியின் இருபத்து மூன்றாவது கண்டத்தில் மரணமடைந்த யதிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய ஸம்ஸ்காரம் விவரிக்கப்படுகிறது. அக்கண்டத்தின் கடைசியிலுள்ள

இத₃ம் விஷ்ணுரிதி த்₃வாப்₄யாம் மூர்த்₄நி பி₄க்₃யேத வாக்₃யத: |
பரோ மாத்ரேத்ய்ருசைகயா ரஜோபி₄: பரிபூர்ய ச ||
க₃ர்த்தம் புருஷஸூக்தேந ஶ்ரீஸூக்தேநாபி₄மந்த்ர்ய ச |
அதோ தே₃வாதி₃ஷட்₃பி₄ஶ்ச ப்ரணம்ய ஹரிமச்யுதம் ||
நாஶௌசம் நோத₃கம் குர்யாத ந ஶ்ராத்₃த₄ாதீ₃ந் ஸமாசரேத்|
நாராயணப₃லிம் குர்யாத் விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ||

[வார்த்தையில் நியமம் கொண்டவனாய், 'இத₃ம் விஷ்ணு:' என்று தொடங்கும் இரண்டு (விஷ்ணுஸூக்த) ரிக்குகளால் யதியின் தலையில் பிளக்கவேண்டியது. 'பரோ மாத்ரயா' என்னும் ஒரு (விஷ்ணுஸூக்த) ரிக்கால் குழியை மண்ணையிட்டு நிரப்பி, புருஷ ஸூக்தத்தாலும், ஶ்ரீ ஸூக்தத்தாலும் அபி₄மந்த்ரணம் செய்து, 'அதோ தே₃வா:' என்று தொடங்கும் ஆறு விஷ்ணுஸூக்த ரிக்குகளால் ஹரியாகிற அச்யுதனை வணங்கி நாராயண ப₃லியைச் செய்யவேண்டியது. ஆஶௌசம், (எள்ளோடு கலந்த) நீர் வார்ப்பது, ஶ்ராத்தம் முதலானவற்றை யதிகள் விஷயத்தில் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. இப்படிச் செய்பவன் விஷ்ணுலோகத்தில் சிறப்புறுவான்] என்னும் மந்திரங்களிலிருந்து, மோக்ஷத்திற்குரிய யதிகளை ஸம்ஸ்கரிக்கும்போது ஶ்ரீமந்நாராயணனை நேரே சொல்லும் ஶ்ரீஸூக்தம், புருஷஸூக்தம், விஷ்ணுஸூக்தம் முதலானவற்றிலுள்ள மந்திரங்களை ஓத வேண்டுமென்றும், ஹரியாகிற அச்யுதனை வணங்கவேண்டுமென்றும், நாராயண ப₃லியைச் செய்யவேண்டுமென்றும், இப்படிச் செய்பவனும் விஷ்ணுலோகத்தில் சிறப்புறுவான் என்றும் கூறியிருப்பதிலிருந்து, விஷ்ணு லோகத்தில் சிறப்புறுவதே மோக்ஷம் என்றும், அதை அளிக்க வல்லவன் ஶ்ரீ புருஷ விஷ்ணுஸூக்த ப்ரதிபாத்₃யனாய், ஹரி, அச்யுதன், விஷ்ணு என்னும் தனிப்பெயர்களால் விளங்குபவனான ஶ்ரீமந்நாராயணனே என்பதே ஶௌநகமஹர்ஷி ஸித்தாந்தம் என்று கையிலங்கு கனியாக விளங்குகிறது. ருக்₃வேத₃மந்திரங்களையே எடுத்துக்காட்டி அவை விஷ்ணுவைப்பற்றியவை என்று நிர்ணயிப்பது மற்ற ஸ்ம்ருதிகளைக் காட்டிலும் இந்த ஸம்ருதிக்குள்ள

தனிச்சிறப்பு என்பதும் உணரத்தக்கது. அடுத்ததான இருபத்து நாலாவது கண்டத்தில் ஆஹிதாக்₃னியாயிருப்பவன் வெளி தேசத்திற்குச் சென்று மரணமடைந்தால, அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய ஸம்ஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில், "விஷ்ணுர் யோநிம" என்று தொடங்கும வைஷ்ணவ மந்திரங்களையும் புருஷ ஸூக்தத்தையும கொண்டு ஹோமம செய்யச் சொல்லியிருப்பதி லிருந்தும் மற்றும் பல கண்டங்களிலும் வைஷ்ணவ மந்திரங்களை விநியோகித்திருப்பதிலிருந்தும் இவ்விஷயம வலியுறுத்தப்படுகிறது. இக்கண்டத்தின் கடைசியில் "விஷ்ணும் ஸதா₃ ஸ்மரேத்" [விஷ்ணுவை எப்போதும் நினைக்கவேண்டியது] என்று விதித் திருப்பதிலிருநது, கர்மாராத்₄யனுய், அதனுலேயே கர்மஙகளில் எப்போதும் நினைக்கத்தக்கவனுயிருப்பவன விஷ்ணுவே என விளங்குகிறது. இருபத்தைந்தாவது கண்டத்தில் அப்₄யுத₃ய ஶ்ராத்₃த₄த்தை விரிவாக விதித்துவிட்டு,

ப்ரஹ்மசர்யமத₄: ஶய்யாமபி கோ₃வர்த₄நோத்₃த₄ரம் ।
க்ருஷ்ணமேவ ஸதா₃ த்₄யாயந் தத்கீர்த்தநபராயண: ॥

[(இந்த ஶ்ராத்தம் முடியும் வரையில்) ப்ரஹ்மசர்யத்தோடு இருக்கவேண்டும்; தரையில் படுக்கவேண்டும. கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்தவனை கிருஷ்ணனை எப்போதும் ஸங்கீர்த்தனம் செய்பவனுய், அவனையே தியானித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும்.] எனனும் கடைசி ஶ்லோகத்தில், க்ருஷ்ண கீர்த்தனத்தையும், தியானத்தையும் அந்த ஶ்ராத்தத்திற்கு அங்க மாகச் சொலலியிருப்பதிலிருந்தும் இவ்விஷயம் வலியுறுத்தப்படு கிறது. கிருஷ்ணன் என்று பொதுவாகச் சொனனுல் போதா தென்று, அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வப் பெருமையைக் காட்டும் குன்றுகுடையாவெடுத்த விருத்தாந்தத்தையிட்டு விஶேஷித்திருப்ப தும குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இனி, முதற்பாதம இருபத்தேழாவது கண்டத்தில் நாராயணப₃லி என்னும் கர்மத்தை விரிவாக விதிக்கு மிடத்திலும், இருபத்தெட்டாவது கண்டத்தில் மஹாஶாந்தியை விதிக்குமிடத்திலும் ப₄க₃வத்பரத்வம் விஶேஷமாக விளங்கா நிறகிறது. அக்கண்டங்களைக் காண்போமினி.

ஶௌநகோஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நாராயணப₃லிம் பரம் ।
சண்டா₃ளாத் உத₃காத் ஸர்ப்பாத் ப்₃ராஹ்மணாத்
வைத்₃யுதாத₃பி ॥....

யதீநாம் சைவ யோகீ$_3$நாமந்யேஷாம் மோக்ஷகாங்க்ஷிணாம் ||
புண்யம் பாபக்ஷயார்த்த$_2$ாய த்$_3$வாத$_3$ஶேऽஹநி காரயேத் |
ஸம்வத்ஸராத் பரம் குர்யாத் சண்டா$_3$ளாத்$_3$யைர்ஹதஸ்ய ச ||
ஸபிண்டீ$_3$கரணாத் பூர்வம் விஷ்ணுபூஜாம் ஸமாசரேத் |
த்$_3$வாத$_3$ஶ்யாம் ஶ்ரவணே வாபி பஞ்சம்யாம் பர்வணோரபி ||
க்$_3$ருஹஸ்த$_2$ாந் வா யதீந் வாபி வைஷ்ணவாந்
த்$_3$வாத$_3$ஶோத்தமாந் ||
ஸ்நாதாநாஹூய க$_3$ர்த்தேஷு பாத$_3$ம் ப்ரக்ஷாள்ய வாரிணா |
க$_3$ந்த$_4$புஷ்பாதி$_3$கம் ஸர்வம் க்ரமாத் த்$_3$வாத$_3$ஶநாமபி$_4$: || .. ...
ஏதைரர்ச்ய த்$_3$விஜாந் பஶ்சாத் ஸ்ரீபூ$_4$மிஸஹிதம் ஹரிம் |
ஆத$_3$யயாவாஹ்ய புஷ்பேண விஷ்டரே ஹ்ருத$_3$யாத் பரபு$_4$ம் ||
பா$_4$நுமண்ட$_3$லதோ வாபி ப$_4$க்த்யா ஸர்வம் ஸமாஹித |
பாத்$_3$யாதி$_3$தீ$_3$பபர்யந்தம் க்ருத்வா ருக்$_3$பி$_4$ஶ்ச பௌருஷை: ||
விஶேஷம் ச தத$_2$ா வக்ஷ்யே கேஶவாத$_3$யைஶ்ச நாமபி$_4$: ||
அதோ தே$_3$வாதி$_3$ஷட்$_3$பி$_4$ஶ்ச பௌருஷை:
ஷோட$_3$ஶைஸ்தத$_2$ா |
த்$_3$வாத$_3$ஶாஷ்டாக்ஷராப்$_3$யாம் ச ஸமித$_3$ாஜ்யசருண்யபி || ...
அந்நேந ப்$_3$ராஹ்மணாந் போ$_4$ஜ்ய விஷ்ணுபூஜாம்
ஸமாப்ய ச || ..
புருஷஸூக்தேந தே$_3$வேஶம் ஸ்துத்வா கர்ம ஸமாப்ய ச || ...
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந கு$_3$ருபூஜாம் ஸமாசரேத் |
ப்ராயஶ்சித்தம் து பாபாநாம் அந்யேஷாம் மோக்ஷஸாத$_4$நம் ||
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந நாராயணப$_3$லிம் த்விமம் |
குர்யுர்த்$_3$விஜாத$_3$யஶ்சாந்யே தந்த்ரம ஶூத்$_3$ராநுலோமஜா: || ...

[மேலான நாராயணபலி என்னும் கர்மத்தை ஶௌநகராகிய நான் விவரிக்கிறேன். சண்டாளனிடமிருந்தோ, நீரினலோ, பாம்பினலோ, அந்தணனலோ, மின்னலாலோ (மற்றும் பல காரணங்களாலோ) து$_3$ர்மரணம் ஏற்பட்டாலும், யதிகள், யோகிகள், மற்றுமுள்ள மோக்ஷார்த்திகளுக்கும் பாபம் போவதற்காக இப் புண்யகர்மத்தைப் பன்னிரண்டாம் நாள் செய்யவேண்டியது. சண்டாளன் முதலானவரால் கொல்லப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு வருடம் கழித்து இதைச் செய்யவேண்டியது. ஸபிண்ட

கரணத்திற்கு முன்போ, த்வாதஸியிலோ, ஶ்ரவண நக்ஷத்திரத்திலோ, பஞ்சமியிலோ, அமாவாஸ்யை, பௌர்ணமி ஆகிய பர்வகாலங்களிலோ விஷ்ணு பூஜையான இக்கர்மத்தைச் செய்யவேண்டியது. கிருஹஸ்தர்கள அல்லது யதிகளாயிருக்கும் சிறந்த பனிரண்டு வைஷ்ணவர்களை அழைத்து, ஸ்நானம் செய்த அவர்களுக்கு, (சுத்தமான) குழிகளில் நன்னீரால் (கேசவாதிகளான) பன்னிருநாமங்களைச் சொல்லித் திருவடிவிளக்கி, ஸம்பா₄வனைகளைச் செய்து அவர்களைப் பூஜித்து, அதற்குப்பின் ஸ்ரீபூ₄மிகளோடு கூடிய ஹரியை ஆராதிக்கவேண்டியது. ஸர்வேஶ்வரனை அவனை இருதயத்திலிருந்தோ, ஸூர்யமண்டலத்திலிருந்தோ, பக்தியோடு புருஷஸூக்தத்தின் முதல் மந்திரத்தைச் சொல்லி ஆஸனததில் ஆவாஹனம் செய்து, பாத்₃யம் முதலாக தீ₃பமீருக உள்ள எல்லா உபசாரங்களையும் (பதினோராவது கண்டத்தில சொல்லியபடி) புருஷஸூக்தரிக்குகளாலேயே செய்து... அதற்கும்மேல் கேசவன் முதலான பன்னிரு நாமங்களாலும், 'அதோ தே₃வா:' என்று தொடங்கும ஆறு விஷ்ணுஸூக்த ரிக்குகளாலும், புருஷஸூக்தத்தின் பதினறு ரிக்குகளாலும, த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமந்திரத்தாலும், அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தாலும் ஸமித்துக்கள், நெய், சரு ஆகியவற்றை (அக்னியில் ஹோமம் செய்து)...அந்நத்தால் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு போஜனம செய்வித்து விஷ்ணுபூஜையை முடித்து... புருஷஸூக்தத்தினல் தேவர் தலைவனை விஷ்ணுவைத் துதித்துக் கர்மத்தை முடித்து...ஆகையால், மிக முயற்சிசெய்து குருபூஜையைச் செய்யவேண்டியது. இந்த நாராயணப₃லியானது எல்லாப்பாபங்கட்கும் ப்ராயஶ்சித்தமாகவும், மோக்ஷஸாத₄னமாகவுமிருப்பது. ஆகையால் முதல் மூன்று வர்ணத்தவரும் இதை மிகமுயனறு செய்யவேண்டியது. சூத்ரர்களும, அநுலோமவிதி₄யினல் பிறநதவர்களும் இக்கர்மத்தை மந்திரமில்லாமல் தந்த்ரமாகவே அநுஷ்டிககவேண்டியது.] என்னும இருபத்தேழாவது கண்டத்திலுள்ள நாராயண ப₃லிவிதி₄யில் ஸ்ரீபூ₄மிஸஹிதனை ஹரியே இருதயகமலத்திலும், ஸூர்யமணடலததிலும வாழும் பரம்பொருள் என்றும், கேசவாதிநாமங்களும், த₃வாதஶாக்ஷரமந்திரமும், அஷ்டாக்ஷரமந்திரமும் எப்படி நேரே அவனைச் சொல்லுகினறவை எனபதில் விவாதமில்லையோ, அப்படியே புருஷஸூக்த விஷ்ணுஸூக்த மந்திரங்களும் அவனையே நேரே சொல்லுகின்றனவென்றும், அவனே தேவர் தலைவனெனறும், அவனுக்குப் பூஜையான நாராயண பலியென்னும் சிறந்த கர்மத்தில் வைஷ்ணவர்களே வரிப்பதற்குரியவர்களென்றும், அக்கர்மம் மோக்ஷஸாத₄னமாகவும் விளங்குகிறதென்றும் கோஷிக்கப்

படுவதிலிருந்து ப₄க₃வத்பரத்வம் வெள்ளிடை மலையாக விளங்குகிறது.

நாராயணப₃லிம் சேமம் ஹரே: ப்ரீதிகரம் ஶுப₄ம்।
ய: ப்ராஹ தஸ்மை விது₃ஷே ஶௌனகாய நமோ நம: ||
அஶுபே₄ஷு க்₃ரஹேஷ்வேவ க்₃ரஹகோபே ச பீடி₃தே।
து₃ர்நிமித்தே ச து₃ஸ்வப்னே து₃ர்பி₄க்ஷே வ்யாதி₄பீடி₃தே||
க்₃ருஹே வல்மீகஸம்பூ₄தௌ ரகதஸ்த்ரீது₃ர்ஶனேऽபி ச।
ஶரீரேऽபயக்₃நிதா₃க்₃தே₄ ச க்₃ருஹே த₃க்₃தே₄ऽசு₃நா ததா₂||
உன்மாத₃க்₃ரஹபீடா₃யாம் ரூஷிகேऽப்யர்த₂நாஶகே।
பா₄ர்யாவிரோத₄னே சாபி ஜனகோபஸமுத்₃ப₄வே||
ராஜகோபே மனோது₃:க்கே₂ தௌ₃ர்பா₄க்₃யே ஸர்வஸங்கடே।
ஜன்மர்க்ஷே க்₃ரஹணே து₃ஷ்டே ததா₂ நிக₃ளப₃ந்த₄னே||
பிஶாசாதே₃ஶ்ச பூ₄தானாம் ஸர்வாபஸ்மாரபீடி₃தே।
பரஜாபீ₄தௌ ப்ரஜாநாஶே த₄னத₄ான்யவிநாஶனே||
முஹூர்தகேப்யஶுபே₄ புத்ரே ஜாதே சைவாஶுபே₄திநே।
விபரீதே மஹோத்பாதே மஹாப₄யஸமுத்₃ப₄வே||
ஸர்வோபத்₃ரவநாஶார்த்த₂ம் ஸர்வகாமஸம்ருத்₃தி₄த₃ம்।
ஸ்நாத்வா ஸ்நானவிதா₄னேன தே₃வதே₃வம் ப்ரணம்ய ச||
ஸ்த₂லம் ஶுத்₃த₄ம் ஸமப்₄யுக்ஷ்ய கோ₃மயேனோபலிப்ய ச।
ஔபாஸநாக₃நிமாத₄ாய ஆக₄ாரம் ஜுஹுயாத தத:||
தத்ப்ராச்யாம் ஶாலித₄ான்யைஸ்து ராஶிம் க்ருத்வா தத: பரம்|
தந்துனா வேஷ்டிதம் கும்ப₄ம் ஜலை: ஶுத்₃தை₄ ப்ரபூர்ய ச||...
நவரத்னம் ஸுவர்ணம் ச கூ₃ர்சம் தூர்வம் வைஷ்ணவீம ஜபேத்।
நிக்ஷிப்ய துலஸீம தத்ர பரக்ஷிப்ய ச ததா₂ புன:||
ரஜதம சநத₃நம் சைவ ரக்தவஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத|
தத்கும்ப₄ம் த₄ாந்யராஶௌ ச ந்யஸேதஷ்டாக்ஷரேண வை||
தத்பராச்யாம ஶாலித₄ானயைஶ்ச பீட₂ம் க்ருத்வா
ததூர்த்₄வத.।
குஶான தர்ப₄ாம்ஶ்ச ஸம்ஸ்திர்ய பஶ்சிமாபி₄முக₂ம் ஹரிம ||
ஸ்தா₂பயித்வா து தே₃வேஶம் த்₄யாயந் ஆவாஹ்ய ப₄க்தித ।
ஆஸனாத்₃யுபசாரைஶ்ச மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் ஜபேத் ||

விதி4னைவார்ச்சயித்வா தம் ஹவி; ஸம்யக் நிவேதயே3த் ।
தத்ர பீடே2ऽத2வா ருக்மம் ந்யஸ்ய த்4யாயந் ஹரிம் பரம் ॥
ஆவாஹ்ய விதி4நா தே3வம் அர்ச்சயித்வா நிவேதயே3த் ।
ருக்மக3ர்பே4 ருக்மமயோ ருக்மவர்ணோ ஹரி: ஸ்வயம் ॥
ப3ஹுநா கிம் ப்ரலாபேந ருக்மம் விஷ்ணுரிதி ஸ்ம்ருதம் ।
தஸ்மாத் ருக்மேऽர்ச்சநம் குர்யாத் இதி பூர்வம் ஜநார்த்த3நம் ॥
விஷ்ணுஸூக்தேந தம் தே3வம் ப்ரணம்யார்ச்யாநுமாந்ய ச ।
ஆஸீந: ப்ராங்முகே2ऽக்3நிம் ச பரிஷிச்ய ப்ரணம்ய ச ॥
விஷ்ணோர்நுகம் தத3ஸ்யேதி ஹுத்வா ப4க்திஸமந்வித: ।
க3வ்யம் க்4ருதம் ஸமாதா3ய த்4யாயந் விஷ்ணும் ஸநாதநம் ॥
லக்ஷம் வாப்யயுதம் வாபி ஸஹஸ்ரம் வா ஶதாஷ்டகம் ।
ஜுஹுயாத ஸர்வஶாந்த்யர்த்த2ம் ஸர்வஸித்3த்4யர்த்த2
மேவ வா ॥
தத்தத்3தைவதகம் த்4யாத்வா ஜுஹுயாத் ஸத்3ருஶம் யதா2 ।
ஆதௌ3 மத்4யேऽவஸாநே ச தே3வம் பூர்வவத3ர்ச்சயேத் ॥
ஏவம் ஹுத்வாऽர்ச்சயித்வா ச ஸ்நாநகர்ம ஸமாரபே4த் ।
ஹுதம் து யாவத் தாவச்ச தத்கும்ப4ஸ்த2ஜலம் ததா2 ॥
ஸமாஹிதோ ஹரிம் த்4யாயந் தந்மந்த்ரேணாபி4மந்த்ரயேத் ।
ஹரிம் த்4யாத்வா ஸமாஸீந: ஆசார்ய: ப்ராங்முக2ஸ்தத: ॥
ப்ரோக்ஷயேத் மூலமந்த்ரேண ததோயைஶ்ச ஸஹஸ்ரகம் ।
ஶேஷதோயை: க்ருதஸ்நாநம் ஸர்வது3:க்க2நிவாரணம் ॥
ஏதத்ஸ்நாநஸமம் தீர்த்த2ம் ந பூ4தம ந ப4விஷ்யதி ।
யமுத3திஶ்ய க்ருதம் மந்த்ரீ ப்ரோக்ஷயேத் தம் ஜலேநவை ॥
தத்ர தே3ஷ:ப்ரஶாந்த: ஸ்யாத் ப்ரோக்ஷணேநாபி தேந வை ।
ஹுத்வா ஸ்நாநே க்ருதே சைவ ஶ்ரத்3த4ாப4க்திஸமந்வித: ॥
யத்3யதி3ச்ச2தி தத்ஸர்வம் லப4தே நாத்ர ஸம்ஶய: ।
கந்யார்த்தீ2 லப4தே கந்யாம் ராஜ்யார்த்தீ2 ராஜ்யமாப்நுயாத் ॥
வித்3யார்த்தீ2 லப4தே வித்3யாம் மோக்ஷார்த்தீ2
மோக்ஷமாப்நுயாத் ।
காமாநவாப்நுயாத் காமீ அர்த்த2ார்த்தீ2 அர்த்த2வாந் ப4வேத் ॥
த4ர்மார்த்தீ2 த4ர்மமாப்நோதி பாபீ பாபாத் ப்ரமுச்யதே ।
ஸித்3த்4யர்த்தீ2ஸி3த்4திமாப்நோதி து3:கீ2து3:க2ாத்ப்ரமுச்யதே ॥

மூலமந்த்ரேண ஹோமேந ஸர்வஸித்$_3$த்$_4$யர்த்த$_2$மேவ வா।
ஓம் நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரமேகம் பரம் ஸ்ம்ருதம்॥
ஓம் நமோ ப$_4$க$_3$வதே வாஸுதே$_3$வாயேத்யேதகம் பரம் ஸ்ம்ருதம்॥
மூலமந்த்ரமித$_3$ம் ப்ரோக்தம் ப்$_3$ரஹ்மணா பரமேஷ்டி$_2$நா॥
தயோரேகேந ஹோதவ்யம் ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்$_3$த$_4$யே।
ஆசார்யத$_3$க்ஷிணாம த$_3$த்$_3$யாத் ச்ரத்$_3$த$_4$யா ச முதா$_3$ந்வித:॥

[ஹரிககு உகப்பை விளைப்பதாய், மங்களமானதான இந்த நாராயண பலியைச் சொன்ன பேரறிவாளரான ஸௌனகருககு நமஸ்காரம. நவக்ரஹங்கள் அஸுப$_1$ஸ்த$_2$ானத்திலிருக்கும்போதும், அந்த கிரஹங்களின கோபம் ஏற்பட்டிருக்குமபோதும், பீடைகள், கெட்ட நிமித்தங்கள், கெட்ட ஸ்வப்னங்கள், பஞ்சம, வியாதிபீடை, வீட்டில் புற்றுமுளைத்தல, ரக்தவர்ணமுள்ள ஸ்த்ரீயைக்காணல, ஸரீரம அல்லது வீடு நெருப்பால சுடப்படல, பைத்தியம் பிடித்தல, எலியினால் பொருடசேதம, மனைவியின விரோதம, ஜனங்களின விரோதம், ராஜ விரோதம, மனததுனபம, தௌர்ப்பாக்கியங்கள, ஸர்வஸங்கடங்கள, பிறநத நட்சத்திரத்தில் க்$_3$ரஹணமும், மற்ற தோஷங்களும உணடாவது, விலங்கிடப்படுவது, பிஸாசங்கள, துர்தேவதைகள ஆகியவற்றால பீடிக்கப்படுவது, குழநதைக்கு பயம, குழநதையின் நாசம, தனதானயங்கள அழிவது, கெட்ட தினத்தில, கெட்ட முஹூர்த்தத்தில் புததிரன உண்டாவது, விபரீதங்கள, பெரிய உற்பாதங்கள், மஹாப$_4$யங்கள் முதலானவை உணடாவது ஆகிய தீங்குகள நேருமபோதும, இந்த எல்லா உபத்ரவங்களும் அழிவதற்காகவும, எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவதற்காகவும (மஹாஸாந்தியைப் பினவருமாறு செய்ய வேண்டியது.) முறைப்படி ஸநாநம் செய்து, தேவதேவனான விஷ்ணுவை வணங்கி, சுத்தஸ்தலத்தில நீர தெளித்துப பசுஞ சாணியால மெழுகி, ஔபாஸநாக்னியை எடுத்து ஆக$_4$ாரஹோமம செய்து, கிழக்குதிக்கில நெற்குவியலை வைத்து, நூலால சுற்றப் பட்ட கும்பத்தை சுத்தஜலத்தால் நிறைத்து,... நவரத்னத்தையும, பொன்னையும வைதது விஷ்ணுவைச் சொல்லுவதான காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டியது. துளஸியைக் கும்பத்திலிட்டு, வெள்ளி, சந்தனம ஆகியவற்றையுமிட்டு, சிவப்பு வஸ்திரத்தால் கும்பத்தைச் சுற்றிக் கட்டவேண்டியது. அஷ்டாக்ஷரத்தினால் அந்தக் கும்பத்தை நெற்

குவியலில் வைக்கவேண்டியது. அதற்குக் கிழக்கில் நெல்லாலே பீடம் செய்து, அதனமேல் குசங்களையும், தர்பபங்களையும் பரப்பி, மேற்கு நோக்கியபடி தேவா தலைவனை ஹரியை எழுந்தருளச்செய்து, பக்தியோடு ஆவாஹனம் செய்து, ஆஸனம் முதலான உபசாரங்களை யும் அளித்து அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டியது. அந்த தேவனை விதிப்படி அர்ச்சனம்செய்து, ஹவிஸ்ஸை நன்கு நிவேதனம் செய்யவேண்டியது. (ஹரியின் மூர்த்தியில்லாவிடில்) அந்தப் பீடத்தில் பொன்னை வைத்து மேலானவனை ஹரியை தியானித்து, விதிப்படி ஆவாஹனம செய்து அர்ச்சனம் செய்து, நிவேதனமளிக்க வேண்டியது. பொன்னிலிருப்பவனும், பொன்மயமானவனும், பொன்போன்ற ஒளி யுள்ளவனுமிருப்பவன் ஹரி: பல சொலலியென்! பொன்னனது விஷ்ணு ஸ்வரூபமே என்று ஸ்மருதிகளில் சொல்லப்படுகிறது ஆகையால், முற்கூறியபடி பொன்னில் ஜநார்த்தனனை ஆராதிக்கவேண்டியது. அந்த தேவனை விஷ்ணுஸூக்தத்தினுல் வணங்கி, அர்ச்சனம் செய்து, உப சாரங்களைச் செய்து, கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து, அக்னியைப் பரிஷேசநம செய்து வணங்கி, **'விஷ்ணோர் நுகம்'** **"தத₃ஸ்ய"** என்று தொடங்கும இரு விஷ்ணுஸூக்த மந்திரங்களாலும பக்தியோடு கூடிய வனுய் ஹோமம் செய்து பழையோனை விஷ்ணுவை தியானம் செய்து, பசு நெய்யைக்கொண்டு லக்ஷம அலலது பதினுயிரம. அலலது ஆயிரம அல்லது நூற்றெட்டு தடவை முற்கூறிய எல்லா தோஷங் களுமம அழியும பொருட்டும, எல்லா விருபபங்களும் நிறைவேறும் பொருட்டும ஹோமம செய்யவேண்டும. அந்தந்த தேவதைகளைக் குறித்துச் செய்யும யாகஙகளில் முறைப்படி எபபடி அந்த தேவதை களை தியானித்து ஹோமம் செய்யவேண்டுமோ அப்படியே இக் கர்மத்தின் முதலிலும், நடுவிலும், முடிவிலும தேவனை நாராயணனை முற்கூறியபடி (தியானித்து ஹோமம் செய்து) ஆராதிக்கவேண்டும். இபபடி ஹோமாராதனம் செய்தபின ஸ்நாநகர்மத்தைத் தொடங்க வேண்டும. எவ்வளவு நேரம ஹோமம் செய்யப்பட்டதோ அவ்வளவு நேரம அத்தக் கும்பஜலத்தை ஹரியை தியானம் செய்துகொண்டு, அவருடைய மந்திரத்தினுல அபிமந்த்ரணம செய்யவேண்டியது. ஹரியை தியானித்துக் கிழக்குமுகமாய் வீற்றிருக்கும் ஆசார்யன் அந்த ஜலத்தைக் கொண்டு மூலமந்திரத்தினுல் ஆயிரம தடவை (சாந்திசெய்துகொள்பவனை) ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டியது. எஞ்சியிருக்கும் ஜலத்தால் (வீட்டிலிருக்கும) எல்லாப் பொருள்களை யும ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும். இந்த ஸ்நாநம எலலாத் துன்பங்களை யும் அழிப்பது. இந்த ஸ்நானத்திற்கு ஸமமானது இருந்ததுமில்லை;

வரப்போவதுமில்லை எவனுக்காக இந்த மஹாஶாந்தி செய்யப் படுகிறதோ, அவனை ஆசார்யன் அந்த ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். அதனால் ஸர்வதோஷமும் நீங்கும். ஶ்ரத்3த4ாப4க்திகளோடு இப்படி ஹோமம் செய்து ஸ்நாநம் செய்பவனுக்கு விரும்பியதெல்லாம் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பெண், ராஜ்யம், கல்வி, த4ர்மார்த்த2 காமமோக்ஷங்கள் ஆகிய எதை விரும்பினாலும் கிடைக்கும், மஹாபாபியின் பாபங்களும் நீங்கும். மூலமந்திரஹோமத்தால் ஸித்திகளை விரும்பினவனுக்கு அவையும் கிடைக்கும். பெருந்துன்பமுற்றவன் துன்பற்றினின்று விடுபடுவான். "ஓம் நமோ நாராயணாய" என்னும் அஷ்டாக்ஷரமந்திரமும், "ஓம் நமோ ப4க3வதே வாஸுதே3வாய" என்னும் த்3வாத3ஶாக்ஷரமந்திரமும் எல்லா ஸித்திகளின் பொருட்டுமான மேலான மந்திரங்கள். பரமபதத்திலிருக்கும் ப்ரஹ்மத்தாலேயே இவ்விரு மூலமந்திரங்களும் உபதேசிக்கப்பட்டவை. எல்லாச் செலவங்களும் நிறையும்பொருட்டு இவ்விரண்டு மந்திரங்களில் ஒன்றினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (காமம் முடிந்தவுடன்) ஶ்ரத்தையோடும், உகப்போடும் கூடியவனாய் ஆசார்யனுக்கு தக்ஷிணையை அளிக்கவேண்டும்.] என்று இருபத்தெட்டாவது கண்டத்தில் மஹாஶாந்தியை விதிக்கும்போதும், விஷ்ணுவை தேவதேவனாகவும், பொன்மயமானவனாகவும், அஷ்டாக்ஷரம், த்வாதஶாக்ஷரம், விஷ்ணுஸூக்தம், காயத்ரீ முதலானவற்றால் தியானிக்கத்தக்கவனாகவும், ஹோமம் செய்யத்தக்கவனாகவும் இப்படி மஹாஶாந்தியை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு எல்லாப்பாபங்களையும், துன்பங்களையும் போக்குபவனாகவும், மோக்ஷமுள்ளிட்ட எல்லாப் பயன்களையும் அளிப்பவனாகவும் கோஷித்திருப்பதிலிருந்து விஷ்ணுவே ஶ்ருதிப்ரஸித்3த4னான பரம்பொருள் எனக்கையிலங்கு கனியாய் விளங்குகிறது.

இனி, க்ஷத்ரியனின் கர்மங்களை விளக்கும் இரண்டாவது பாதத்தை ஆராய்வோம். இருபத்தொரு கண்டமுள்ள இப்பாதத்தின் முதற்கண்டத்தில் இப்பாதத்தின் ஒவ்வொருகண்டத்திலும் விளக்கப்போகும் விஷயத்தைக் கிரமமாகச் சொல்லும்போது "நித்யம் விஷ்ணவர்ச்சநம் சைவ வக்ஷ்யேऽஹம் ஶௌநக: க்ரமாத்" என்று இருபத்தோராவது கண்டத்தில் க்ஷத்ரியன் தினந்தோறும் செய்ய வேண்டிய விஷ்ணுபூஜையைச் சொல்லப்போவதாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது. ராஜாவுக்கு மஹாபிஷேகத்தை விதிக்கும் நாலாவது கண்டத்தில் "அத2 விஷ்ணவாலயே ரம்யே மண்ட3பம்

காரயேத் ஶுப₄ம்" என்று இவ்வபிஷேகத்திற்குரிய மங்களமான மண்டபத்தை அழகான **விஷ்ணுகோயிலில்** அமைக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது. பதினைலாவது கண்டத்தில் ஒவ்வொரு திதியிலும் அரசன் தேவதையை அவரவர்க்குரிய மந்திரங்களைச் சொல்லிப் பூஜை செய்தால் ஒவ்வொரு பலன் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டது. (1) பிரதமையில் பாவகனெனும் அக்னியைக்குறித்து மாது₄ச்ச₂ந்த₃ஸூக்தத்தைககொண்டு ஹோமம் செய்தால் அக்னி லோகம் பலனுகக் கிடைக்கும். (2) த்விதீயையில் ஹிரண்யக₃ர்ப்ப ஸூக்தத்தினுல பிரமனைப் பூஜிப்பதால் ப்ரஹ்மவர்ச்சஸத்தையும் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைகிறுன். (3) திருதீயையில் குபேரனை (குபேர மந்திரத்தால்) பூஜிப்பதால் பணம கிடைக்கும். (4) சதுர்த்தியில் விநாயகனை அவனுககுரிய மந்திரத்தால் பூஜிப்ப தால் இடையூறுகள விலகி ஸுகம் உண்டாகும். (5) பஞ்சமியில் ஸ்ரீதேவியை ஸ்ரீஸூக்தத்தால் பூஜிப்பதால் எல்லா விருப்பங்களும், செல்வமும் எப்போதும நிறைவடையும். (6) ஷஷ்டியில் கந்தனை "க்ஷேத்ரஸ்ய பதிநா" என்னும் மந்திரத்தால் பூஜிப்பதால் வெற்றி கிடைக்கும். (7) ஸப்தமியில் "நமோ மித்ரஸ்ய" ஸூக்தத்தினுல் ஸூர்யனைப் பூஜிப்பதால் எல்லா விருப்பங்களையும் அடையலாம். (8) அஷ்டமியில் "இமா ருத்₃ராய" ஸூக்தத்தினுல் மஹேஶ்வரனைப் பூஜிப்பதால் எப்போதும் ஸுகமடையலாம். (9) நவமியில் துர்க்கையை "ஜாதவேத₃ஸே" என்னும் ஸூக்தத்தால் பூஜித்தால் எதிரிகள் அழிவர். (10) தசமியில் யமனை "யத்ர ராஜா" என்னும் மநதிரத்தால் பூஜித்தால் நீண்ட ஆயுளை அடையலாம். (11) ஏகாதசியில் "த்ராதாரம்" என்னும் மந்திரத்தால் இந்திரனைப் பூஜித்தால் இவ்வுலகில் க்ஷேமத்தையடைந்து மறுமையில் இந்திரலோகமடைந்து இன்புறுவான். (12)

த்₃வாத₃ஶ்யாம் து மஹாவிஷ்ணும் புருஷஸூக்தேந யோऽர்ச்சயேத் ।
ஸ நிர்வாணமவாப்நோதி பு₄க்த்வா காமாநமாநுஷாந் ॥

[த்வாதசியில் புருஷஸூக்தத்தினுல் மஹாவிஷ்ணுவைப் பூஜிப்பவன் அமாநுஷமான போகங்களை அநுபவித்து மோக்ஷமடைவான்] (13) த்ரயோதசியில் மன்மதனை (அவன் மந்திரத்தால்) பூஜிப்பதால் காந்தியை அடைவான். (14) சதுர்த்தசியில் அஶ்விநிகளை "அஶ்விநா" என்னும் ருக்கால் பூஜிப்பதால் ஆரோக்யத்தை அடைவான. (15) பஞ்சத₃ஶியான பௌர்ணமியில் ஸோமனை (சந்திரனை) "த்வம் ஸோமாஸி" என்னும் மந்திரத்தால் பூஜித்

தால் அரசன் அழகிய மனத்தை உடையவனுவான். இப்படிப் பதினைந்து திதிகளில் பதினைந்து தேவர்களுக்கு, அவரவர்களுக்குரிய மந்திரங்களால் பூஜையும், அதனால் கிடைக்கும் பலனும் கோஷிக்கப்பட்டது. இதில சிவன முதலான மற்ற தேவதைகளின பூஜையில் ஒவ்வொரு ஸூக்தத்தையோ மந்திரத்தையோ வினியோகித்ததுபோலே மஹாவிஷ்ணுபூஜையில புருஷஸூக்தத்தை விநியோகித்தபடியால், புருஷஸூக்தம் புருஷனை விஷ்ணுவைச் சொல்லுவதென்று விளங்குகிறது. புருஷஸூக்தம சிவனைச் சொல்லுகிறது என்னும் அபயதீக்ஷிதரின விதண்டாவாதம் மஹர்ஷிஸித்தாந்த விருத்தம என்றும விளங்குகிறது. மேலும, மற்ற தெய்வங்களின பூஜைக்கு இவ்வுலகப் பயனகளைப் பலனாகச் சொலலிவிட்டு, விஷ்ணுபூஜைக்கு அமாநுஷபோகத்தையும், மோக்ஷத்தையும பலனாகச் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து விஷ்ணுவே மற்ற எல்லா தேவதைகளுக்கும மேலான பரமபொருள எனபதே மஹர்ஷிஸித்தாந்தம என விளங்குகிறது. "மோக்ஷமிச்சே₂த் ஜநார்த்த₃நாத" [மோக்ஷத்தை ஜநார்த்தனனிடமிருந்து விரும்பவேண்டும] என்னும பிரஸித்தமான மஹாஷிவசனமும் இங்கு காணத்தக்கது. வாயஸ ப₃லியை விளக்கும பத்தொன்பதாவது கண்டத்தில

தத்வம் ஸத்யமிதி ஜ்ஞாத்வா ஸத்யரூபீ ஜநார்த்த₃ந:।

[ஸத்யமே சிறந்ததென அறிந்து (செய்யவேண்டியது) ஜநார்த்தனன் ஸத்யமே வடிவெடுத்தவனன்றோ] என்று ஜநார்த்தனனை ஸத்யரூபியாகச் சொலலியிருப்பதிலிருந்தும் விஷ்ணுவே பரமபொருள் எனபது வலியுறுத்தப்படுகிறது. இனி, இந்த ஸ்மருதியின் கடைசியிலிருக்கும இருபத்தோராவது கண்டத்திலுள்ள விஷ்ணவர்ச்சனவிதியிலிருந்தும் விஷ்ணுபரத்வம் விசேஷமாக விளங்கிநிற்கிறபடியைக் காண்போம்.

ஶௌநகோऽஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நித்யம் விஷ்ணவர்ச்சநம் மஹத்।

(ப்ரவ: பாந்தமந்த₄ஸ இத்யருசாऽப்₄யர்ச்ய விஷ₄ாநத: ?)
ப்ரதிமாலக்ஷணம் சைவ ப்ரதிஷ்டா₂ம் சார்ச்சநம் தத₂ா।
ஶ்ருணு பு₃த்₃த்₄யா ஸமாயுக்த ஆஶ்வலாயந ஸுவ்ரத!॥
த்₃வாத₃ஶாங்கு₃லமாத்ரம் வாப்யஷ்டாங்கு₃லமத₂ாபி வா।
ஹைரண்ய முத்தமம் ப்ரோக்தம் ராஜதம் மத்₄யமம் தத₂ா॥

தாம்ரகம் சாத4மம் ப்ரோக்தம் ஶைலஜம் சாத4மோத்தமம்।
த3ாரவம் மத்4யமம் சைவ சித்ராகாரம் படேऽத4மம் ॥
ஶங்க2சக்ரக3த3ாபத்3மவநமாலாவிபூ4ஷிதம் ।
பீதாம்ப3ரமுத3ாராங்க3ம் ப்ரஸந்நேந்து3நிப4ாநநம் ॥
ஶ்யாமலம் புண்ட3ரீகாக்ஷம் கிரீடேந விராஜிதம் ।
ஸ்ரீபூ4மிஸஹிதம் விஷ்ணும் பத்3மஸ்யோபரி ஸம்ஸ்தி2தம் ॥
ஸ்த2ாநமேவம் ப்ரத4ாநம் ஹி ப்ரதிமாயாம் ஹ்யத2ாஸநம் ।
ஸவ்யேந கடிமாலம்ப்3ய த3க்ஷிணைக்3ரம் ப்ரஸாரிதம் ॥
அப4யம் வா ப்ரயுஞ்ஜீத ஸவ்யஹஸ்தே க3த3ாத4ரம் ।
ஏவம்லக்ஷணஸம்யுக்தம் பி3ம்ப3ம் ஶில்பை: ஸுஶிக்ஷிதம் ॥
க்3ருஹீத்வா ஶில்பிஶாலாயா: க்3ருஹஸ்தே2ா ருத்விபி4: ஸஹ ।
நித4ாய ஸ்த2ாபநாத் பூர்வம் நவாஹே ஸப்த பஞ்ச வா ॥
த்ர்யஹே வா அஹ்நி வா குர்யாத்
அஶக்தோऽவாங்குரார்ப்பணம் ।
அதே2ாத்தராயணே புண்யே பூர்வபக்ஷே ஶுபே4 தி3நே ॥
ப்ரதிபச்ச த்3விதீயா ச பஞ்சமீ ஸப்தமீ தத2ா ॥
த3ஶம்யேகாத3ஶீ சைவ த்3வாத3ஶீ ச த்ரயோத3ஶீ ॥
பௌர்ணமாஸீ தத2ா ப்ரோக்தா ஆபஞ்சம்யஸிதஸ்ய து ।
பு3த4ஜீவஸிதேந்தூ3நாம் வாரா: பூஜ்யா: ஸுகர்மணி ॥
ரோஹிண்யதி3திபுஷ்யம் ச தர்யுத்தரா ஹஸ்தமேவ ச ।
வைஷ்ணவீ ரேவதீயோகே3 ஶோப4நா ராஶயஸ்தத2ா ॥
ஶுப4த்3ரேக்காணகாலே து ஶுப4ாம்ஶே து ஸுலக்3நகே ।
ஶுப4த்3ருஷ்டே ஸதி2தே ராஶௌ உப4யே வா
க்3ருஹார்ச்சநே ॥
யஜமாநாநுகூலே து ந்ருபக்3ராமாநுகூலத: ।
சதுரோ ருத்விஜோ வ்ருத்வா க்ருத்வா பூர்வேऽஹ்நி
பைத்ருகம் ॥
பஞ்சக3வ்யேந தோயேந ஸ்நாபயித்வாऽத2 ஶாயயேத் ।
ப்ராக்ஶீர்ஷம் ஸ்வர்ணஶஸ்த்ரேண த்3ருஷ்டிமுத்பாடயேத்
க்ரமாத் ॥
வஸ்த்ராப4ரணஸம்யுக்த: ஶில்பீ ஶில்பவிசக்ஷண: ।
த3த்வா ஸுவர்ணம் ஶில்பாய தே4நும் த3த்வா த்3விஜாதயே॥

புண்யாஹம் வாசயேத் விப்ரை: வைஷ்ணவைர்வேத$_3$பாரகை$_3$:।
ஸ்வஸ்யாத்மாநம் ச பி$_3$ம்ப$_3$ம் ச ப்ரணவேநாவலோகயேத்॥
ப்லுதம் ப்ரணவமுச்சார்ய கராப்$_4$யாம் பாத$_3$யோ:ஸ்ப்ருஶேத்।
நமஸ்தேऽர்ச்சே ஸுரேஶாதி$_3$ப்ரதிகே விஶ்வகர்மணு॥
ப்ரப$_4$ாவிதாஶேஷஜக$_3$த்த$_4$ாதரி துப்$_4$யம நமோ நம:।
த்வயி ஸம்பூஜயாமீஶம் நாராயணமநாமயம்॥
ரஹிதா ஸர்வதே$_3$ாஷைஸ் த்வம் ருக$_3$தி$_4$யுகதா ஸத$_3$ாப$_4$வ।
இத்யுகத்வாऽஷ்டாக்ஷரேணைவ க்ருத்வா கௌதுகப$_3$ந்த$_4$நம்॥
ஜலாதி$_4$வாஸநம் குர்யாத் பஞ்சப$_4$ாரகபூரிதே।
அத$_2$வா ப$_4$ாரமேகம் வா லோஹஜே ம்ருண்மயேபி வா॥
ஆவஹேத் ஜலஸம்பூர்ணே க$_3$ந்த$_4$புஷ்பஸமந்விதே।
ஆத$_3$ாய ப்ரதிமாமத்$_3$ப்$_4$ய: தீரம் நீத்வாऽர்ச்சயேத க்ரமாத்॥
அக்$_3$ரே ஸ்நாநார்த்த$_2$கலஶம் பஞ்சக$_3$வ்யேந மத்$_4$யமே।
பூர்வே க$_3$ந்தே$_4$ாத$_3$கம் ஸ்த$_2$ாப்ய யாம்யவாருணஸௌம்யகே॥
ஆக்$_3$நேயே நைர்ருதே வாயௌ ரௌத்$_3$ரே ச ஜலபூரிதாந்।
க்ருத்வா ந்யாஸம் ச ஸம்ஹாரம் க்$_4$ருதாரோபணமேவ ச॥
ஸுஶோப$_4$நம் ப$_4$வதவிதி ஸுகே$_3$ாத்ரம் ச ப$_4$வத்விதி।
ஸுமங்க$_3$லம் ப$_4$வத்விதி ஹஸதாப்$_4$யாம் பரிக்$_3$ருஹ்ய ச॥
பாதே$_3$ ப$_3$ாஹு ஶிர:ஸ்த$_2$ாநே தூ$_3$ர்வா ஆரோப்ய மந்த்ரத:।
அஷ்டாக்ஷரேண ஸம்ஸநாப்ய வஸ்த்ராத்$_3$யை: ஷட்$_3$பி$_4$:
அர்ச்ய ச॥

குஶகூர்ச்சேந ஸம்வேஷ்ட்ய வஸ்த்ரேணுவேஷ்ட்ய ஸர்வத:।
ஜலமத்$_4$யக$_3$தம் பீடே$_2$ ஶாயயேத் த$_3$க்ஷிணஶீர்ஷகம்॥
நகாராதி$_3$யகாராந்தம் ந்யஸிதவாக்ஷரபஞ்சகம்।
வ்யதீதாயாம் து ஶர்வர்யாம் ஆசார்யோ ருத்விபி$_4$ஸ்ஸஹ॥
அபராஹ்ணே து ஸம்ப்ராப்தே ஜலாது$_3$த்த$_2$ாப்ய மந்த்ரத:।
ஸ்நாப்ய திந்த்ரிணிவாரிபி$_4$: அலங்குருதய யத$_2$ாருசி॥
உத்த$_2$ாப்ய ஶாயயேத் தே$_3$வம் ஸ்த$_2$ண்டி$_3$லே
ஐந்த்$_3$ரஶீர்ஷகம்।

ஹேமபாத்ரே ஶராவே வா மது$_4$ வாதேதி மந்த்ரத:॥
ஹிரண்மயேந ஸூச்யா வா குஶாக்$_3$ரை: மது$_4$ஸர்ப்பிஷா।
சித்ரம் தே$_3$வேதி மந்த்ரேண குர்யாத் உந்மீலநம் க$_3$ருஹீ॥

உந்மீல்யமாஸே நேத்ரே து தே$_4$நுர்வை த$_3$க்ஷிணே ப$_4$வேத் ।
உத்தா$_2$ப்ய ஶயநாத் தே$_3$வம் ஸம்ஸ்தா$_2$ப்ய ஸ்நாப்ய பூர்வவத் ॥
ஸூக$_3$ந்த$_3$தோயஸம்பூர்ணை: கலஶை: நவபி$_4$: க்$_3$ருஹீ ।
க்ரமாத் புருஷஸூக்தேந ப்$_3$ரஹ்மாதீ$_3$ஶாநம்ருத்விபி$_4$: ॥
குஶாபி$_4$ராஸ்த்ருதே ஸம்யக் ஸ்த$_2$ண்டி$_3$லே ஐந்த்$_3$ரஶீர்ஷகம் ।
ஶாயயித்வா தத: ப்ராச்யாம் க்ருத்வா ஸ்த$_2$ண்டி$_3$லமுத்தமம் ॥
உலலேக$_2$நாதி$_3$ தஸ்மிம்ஸ்து க்ருத்வாஜ்யோத்பவநாந்தகம் ।
ஆஜ்யஸிக்தேத்$_4$மமாதா$_3$ய தத்$_3$விஷ்ணோரிதி மந்த்ரத: ॥
ஹுத்வாऽகா$_4$ராஜ்யபா$_4$கௌ$_3$ ச ஸ்ருவேணாஜ்யேந மந்த்ரத: ।
அதோ தே$_3$வா அவந்த்$_3$வ்ருக்$_3$பி$_4$: ஹுத்வா ஷட்$_3$பி$_4$ர் யதா$_2$க்ரமம் ॥
ப்ரதிகர்ம ஹுநேத$_3$ஷ்டௌ ஸ்ருவேணாஜ்யேந தே$_3$ஶிக: ।
ச$_3$ர்ப$_4$பும்ஸவஸீமந்தஜாதநாமாந்நசௌலகம் ॥
மௌஞ்ஜீப$_3$ந்த$_4$மஹாநாம்நீமஹாவ்ரதோபநிஷத$_3$ம் ததா$_2$ ।
கோ$_3$தா$_3$நம் ச ஸமாவர்த்தம் விவாஹம் ச யதா$_2$க்ரமம் ॥
ஹுத்வா புருஷஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் ஷோட$_3$ஶாஹுதீ: ।
ஸமாப்ய ஹோமஶேஷம் ச பூஜார்த்த$_2$ம் ஶயநாத் க்$_3$ருஹீ ॥
உத்திஷ்ட$_2$ ப்ரஹ்மணேத்ய்ருசா விஜ்ஞாப்ய தே$_3$வமாஹரேத் ।
வஷட் தே விஷ்ணவித்ய்ருசா ப்ரதிஷ்டா$_2$ப்ய ஸமாஹித: ॥
விஷ்ணுஸூக்தேந தே$_3$வேஶம் ஸ்துதிம் க்ருத்வாऽர்ச்சயேத் க்ரமாத் ।
ஆத்$_3$யயாऽऽவாஹயேத்$_3$தே$_3$வம் ருசா து புருஷோத்தமம் ॥
த்$_3$விதீயயாஸநம் த$_3$த்$_3$யாத் பாத்$_3$யம் சைவ த்ருதீயயா ।
அர்க்$_4$யம் சதுர்த்$_2$யா தா$_3$தவ்யம் பஞ்சம்யாசமநீயகம் ॥
ஷஷ்ட்$_2$யா ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத ஸப்தம்யா வஸ்த்ரமேவ ச ।
யஜ்ஞோபவீதமஷ்டம்யா நவம்யா க$_3$ந்த$_4$மேவ ச ॥
புஷ்பம் த$_3$ஶம்யா தா$_3$தவ்யம் ஏகாத$_3$ஶ்யா து தூ$_4$பகம் ।
த்$_3$வாத$_3$ஶ்யா தீ$_3$பகம் த$_3$த்$_3$யாத் த்ரயோத$_3$ஶ்யா நிவேத்$_3$யகம் ॥
சதுர்த$_3$ஶ்யா நமஸ்காரம் பஞ்சத$_3$ஶ்யா ப்ரத$_3$க்ஷிணம் ॥
ஷோட$_3$ஶ்யோத்$_3$வாஸநம் குர்யாத் வாஸுதே$_3$வம் ஜக$_3$த்$_3$கு$_3$ரும் ।
குர்யாத$_3$ஷ்டாக்ஷரேணைவ ஸ்த்ரீஶூத்$_3$ரௌ ப்ரணவம் விநா ॥

ஆவாஹ்ய ஹ்ருதயாத் விஷ்ணும் தேவீப்யாம் விஷ்ணுமச்யுதம் ।
அர்ச்சயித்வா யதாபூர்வம் ஸம்யகுத்வாஸயேத் ஹ்ருதி ॥
பரிவாரம் ச ஹோமம் ச க்ருஹார்ச்சாயாம் ந சாசரேத் ।
ஸ்ரீஸூக்தேந ஸ்ரியம் சார்ச்ய யஜ்ஞஸூத்ரம் விநா க்ரமாத் ॥
ஸ்யோநாப்ருதிவீத்ய்ருசா பூமிமர்ச்ய ஸ்ரியம் யதா ।
சித்ராபாஸப்ரதிஷ்டாயாம் தர்ப்பணேந ஸமாசரேத் ॥
ஜலாதிவாஸநம் ஸ்நாநம் ப்ரோக்ஷணம் ச யதோசிதம் ।
ஆவாஹாத்யுபசாராணி புர:பீடே ஸமாசரேத் ॥
வஸ்த்ரபூஷணகோபூமிமாசார்யாய ப்ரதாபயேத் ।
யாகோபயோகத்ரவ்யம் ச தஸ்மை ஸர்வம் நிவேதயேத் ॥
ருத்விக்ப்யோ தக்ஷிணாம் தத்வா யதாசக்தி ஸமாஹித: ।
போஜயேத் பாயஸாந்நம் சவைஷ்ணவாந் த்வாதஸ த்விஜாந் ॥
வைஷ்ணவைஸ் ஸைரநுஜ்ஞாதோநித்யார்ச்சநமதாஹரேத் ।
ஏதத் விஷ்ணவர்ச்சநம் ஸம்யக் ப்ரதிஷ்டாவிதிஸம்யுதம் ॥
யேந ப்ரோக்தம் ஸதா தஸ்மை ஸௌநகாய நமோ நம: ॥

['ப்ரவ: பாந்த மந்தஸ' என்னும் ரிக்கினால் முறைப்படி பூஜை செய்து, விஷ்ணுவை தினந்தோறும அர்ச்சனம் செய்வதாகிற பெரிய கர்மத்தை ஸௌநகராகிய நான கூறுகிறேன். பரதிமா லக்ஷணத்தையும், ப்ரதிஷடையையும், அாச்சனத்தையும சொல்லப் போகிறேன. நல்லறிவோடுகூடிய நல்விரதமுள்ள ஆஶ்வலாயனனே! கேட்பாயாக. பிரதிமையானது பனிரண்டு அங்குலம் அலலது எட்டு அஙகுலம் அளவிருக்கவேண்டும் பொனனாலானது சிறநதது; வெளளியாலானது நடுத்தரம்; தாமிரத்தாலானது கீழத்தரம; கல்லினாலானது கீழத்தரஙகளில் சிறந்தது; மரததினாலானது நடுத்தரம்; வஸ்திரத்தில சித்திரமாக எழுதியது கீழ்த்தரம. சஙகம், சக்கரம், கதை, பத்மம், வநமாலை ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாய், பீதாம்பரமுடையதாய், (பரமபுருஷனுக்குரிய) அள வுடைய அஙகங்களையுடையதாய், தெளிந்த சநதிரன் போனற திருமுகத்தையுடையதாய், கருநிறமுளளதாய், தாமரைக்கண்க ளுளளதாய், கிரீடததினால் விளங்காநிற்பதாய, ஸ்ரீபூமிகளோடு கூடியதாய் பிரதிமை விளங்குவது முககியமானது. இனி, அதன நிலை வாணிக்கபபடுகிறது. இடதுகையினால் இடுப்பைத் தொட்டுக்

கொண்டு, வலதுகைவிரல்களை நீட்டிக்கொண்டிருக்கலாம். வலதுகை அபயமுத்ரையோடுமிருக்கலாம. இடதுகை கதையை தரித்துமிருக்க லாம். இத்தகைய லக்ஷணமுடைய நனகு அமைக்கப்பட்ட பிம்பத்தை ரித்துவிக்குகளோடு கூடிய கிருஹஸ்தன சில்பசாலையிலிருந்து எடுத்து, பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு முன் (யாகசாலையில்) வைத்து ஒன்பது அல்லது ஏழு அல்லது ஐந்து அல்லது மூன்று அல்லது ஒருநாளாவது அங்குரார்ப்பணம் முதலானவற்றைச் செய்யவேண் டும். புண்ணியமான உத்தராயணத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில் சுபதினத் தில் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும. சுக்லபக்ஷ ப்ரதமை, த்விதீயை, பஞ்சமி, ஸப்தமி, தசமி, ஏகாதசி. த்வாதசி, த்ரயோதசி, பௌர்ணமி ஆகியவையும், கருஷ்ணபக்ஷத்தில் பஞ்சமிவரையிலும நல்ல திதிகள். புதன், வியாழன், (சுக்லபக்ஷம்) திங்கள் ஆகிய கிழமைகள் இந்த நற்கருமத்திற்குச் சிறந்தவை. ரோஹிணி, புனர்பூசம், பூசம், உத்தரபல்கு₃னி (உத்தரம), உத்தராஷாட₄ம் (உததராடம்), உத்தர ப்ரோஷ்ட₂பதம் (உத்தரட்டாதி). ஹஸ்தம். விஷ்ணுநக்ஷத்திரமான திருவோணம், ரேவதி ஆகிய நக்ஷத்திரங்களோடு கூடிய ராசி கள் சிறந்தவை. சுபமான த்₃ரேக்காண காலத்தில், சுபாம்ஶத்தில், நல்ல லக்னத்தில், சுபக்ருஹங்களால் பார்க்கப்பட்ட அல்லது அத்தகைய கிருஹங்கள் இருக்கப்பட்ட அல்லது இரண்டுமுள்ள ராசியில் பிரதிஷ்டை செய்வது, யஜமானனுக்கு அநுகூலமானதாய், அரசனுக்கும், கிராமத்துக்கும் அனுகூலமான தினத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும. முந்தியதினத்தில் பித்ருதர்ப்பணம் செய்து, நாலு ருத்விக்குகளை வரித்து, பஞ்சகவ்யத்தினாலும் நீரினாலும் திருமஞ்ச னம் செய்து (பிரதிமையை) கிழக்கே தலையுடன் சயனிக்கச்செய்ய வேண்டியது. தங்கத்தாலான ஆயுதத்தால் முறைப்படி திருககண் களைத் திறக்கவேண்டும். சில்பசாஸ்திரமறிந்தவனும், நல்ல வஸ் திரம் ஆபரணமணிந்தவனுன சில்பி சில்பத்திற்கு ஸ்வர்ணத்தை அளித்து, அந்தணர்க்குப்பசுவையளித்து, வேதங்கரைகண்ட அந்தண ரான வைஷ்ணவர்களைக்கொண்டு புண்யாஹவாசனம் செய்விக்க வேண்டியது. தன்னையும், பிம்பத்தையும் ப்ரணவத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு காணவேண்டியது. ப்ரணவத்தை ப்லுதஸ்வரததோடு உச்சரித்துத் தம கரஙகளாலே இருதிருவடிகளையும் தொடவேண்டி யது. "தேவதேவனுடைய பிரதிநிதியாயிருக்கும் * அர்ச்சையே! உனக்கு நமஸ்காரம். விச்வகர்மாவினால் *கௌரவிக்கப்பட்டவளாய், எல்லாவுலகுக்கும் தாயான உனக்குப் பலகால் வணக்கம்.

* அர்ச்சாஶப்தம் ஸ்த்ரீலிங்கமாகையாலே எல்லாப்பதங்களும் ஸ்த்ரீலிங்கமாயுள்ளன என்று உணரத்தக்கது.

அழிவற்றவனை நாராயணனை உனனிடத்தில் நான் திருவாரா தனம் செய்கிறேன. நீ எப்போதும் தோஷம் எதுவுமற்றவளாய் சிறபபுற்றவளாய் ஆவாயாக.'' எனறு கூறி, அஷடாக்ஷரததால ரக்ஷாபநதனத்தைச் செய்து, ஐந்து பாரம் தீரத்தம நிறைந்த பாத்திரத்தில் ஜலாதி$_4$வாஸனம் (நீரில் எழுந்தருளப்பண்ணுவது) செய்யவேண்டும. அல்லது ஒரு பாரம தீரததத்திலும் செய்யலாம. உலோஹபபாததிரத்திலாவது, மண்பாண்டததிலாவது ஜலத்தை நிறைத்து, கந்தம புஷபம ஆகியவற்றைச சேர்தது ஜலாதி$_4$வாஸனம செய்யவேணடும. அதற்குப் பின பிரதிமையை நீரிலிருந்து எடுத்துத் தரையில வைதது முறைப்படி அர்ச்சிக்கவேண்டும. முதலில ஸ்நானததின் பொருட்டான கலஶததையும், நடுவில பஞசக$_3$வ்ய கலசததையும், கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திக்குகளிலும, தெனகிழக்கு, தெனமேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு ஆகிய விதிக்கு களிலும கந்தோதககலசத்தையும் வைத்து, அவற்றில் நீரை நிறைத்து ந்யாஸம, ஸம்ஹாரம், க்$_4$ருதாரோபணம் ஆகிய செயலகளைசசெய்து, 'ஸுமோபா$_4$நம ப$_4$வது' என்றும, 'ஸுகே$_3$ாத்ரம ப$_4$வது' என்றும், 'ஸுமங்க$_3$ளம ப$_4$வது' என்றும சொலலி, கைகளாலே (பிரதிமையின) திருவடிகளையும, திருக்கைகளையும, திருமுடியையும பிடித்து, மந்திரத திலை தருபபையை வைத்து, அஷடாக்ஷரததிலை ஸ்நாநம செய் விதது, வஸதிரம முதலான ஆறு உபசாரங்களாலும ஆரச்சித்து, குஶகூர்ச்சத்திலை சூழச்செய்து, வஸ்திரத்தால எலலாபபுறமும் சுற்றி, தெற்கே தலையுள்ளதாக, நீரின நடுவில் பீடத்தில சயனிககச்செய்ய வேண்டியது. 'ந்' முதல் 'ய' (ப$_4$?) முடிய ஐந்து அக்ஷரங்களை ந்யாஸம செய்து, இரவு கழிந்தபின பிற்பகலில் ஆசார்யன ருத விககுகளோடுகூட மநதிரத்தைச்சொல்லி நீரிலிநந்து தேவனை எழுந் தருளச் செய்து, புளிநீரால் ஸ்நானம் செய்வித்து, ருசிககு (விதிககு) அனுகுணமாக அலஙகாரம் செய்து எழுந்தருளுவித்து கிழககே தலையாமபடி தரையில் சயனிக்கச்செய்யவேண்டியது. கருஹஸதனை ஆசாரயன பொறபாததிரத்திலோ, வேறு பாத்திரத்திலோ உளள தேன் கலநத நெய்யை 'மது$_4$வாதா' எனனும் மநதிரத்தையும, 'சித்ரம தே$_3$வாநாம்' எனனும மநதிரத்தையும ஓதி, பொன்மயமான ஊசியாலோ தாப்பை நுனியாலோ எடுத்து நேத்ரோந்மீலனததை (கண் திறப்பதை) செய்யவேண்டும. நேத்ரோன்மீலனத்திறகு ஒரு பசுவை தக்ஷிணையாகக கொடுக்கவேண்டும். க்$_3$ருஹஸத$_2$னை அர்ச்சகன் ஸ்த$_2$லாதி$_4$வாஸத்தினின்றும பிரமன முதலானர்ககும தலைவனை

தேவனை எழுந்தருளச்செய்து, முன்போல் நறுமண நீர் நிறைந்த ஒன்பது கலசங்களாலே முறைப்படி புருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்சனம் செய்வித்து, குஶங்களால் நன்கு பரப்பப்பெற்ற தறையில் ருத்விக்குகளைகொண்டு கிழக்கே தலையாம்படி சயனம் செய்வித்து, அதற்குப்பின் கிழக்கில் சிறந்த தரையை ஸித்தப்படுத்தி, உல்லேக₂னம் தொடங்கி ஆஜ்ய உத்பவனம் ஈறாக அவ்விடத்தில் செய்து, நெய் நனைந்த ஸமிதை எடுத்து, 'தத்₃விஷ்ணோ:' என்னும் மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்து, பிறகு ஸ்ருவத்தினால நெய்யைக் கொண்டு மந்திரத்தைச்சொல்லி ஹோமம செய்து, 'அதோ தே₃வா அவந்து' என்று தொடங்கும ஆறு விஷ்ணுஸூக்தமந்திரங்களால முறைப்படி ஹோமம் செய்து ஆசார்யன கர்மந்தோறும் ஸ்ருவத்தினால் நெய்யையெடுத்து எட்டு தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். க₃ர்ப்ப₄பும்ஸவனம, ஸீமந்தம, ஜாதகர்மம, நாமகரணம அந்நப்ராஶனம், சௌளம், மௌஞ்ஜீப₃ந்த₄ம, பெரும் பெயருடைய மஹாவ்ரதம, கே₃ாத₃ானம்,ஸமாவர்த்தம், விவாஹம ஆகியவற்றை முறைப்படி செய்விக்கவேண்டும்; புருஷஸூக்தத்தில் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும் பதினாறு ஆஹூதிகள் ஹோமம் செய்து ஹோமஶேஷத்தை முடித்து, சயனத்தினின்றும் திருவாராதனத்தின் பொருட்டு, 'உத்திஷ்ட₂ ப்₃ரஹ்மணு' என்னும் ருக்கினால் விண்ணப்பம் செய்து தேவனை எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும. மனஶ்ஶாந்தியுடையவனாய், 'வஷட்தேவிஷ்ணோ' என்னும் ருக்கினால் ப்ரதிஷ்டை செய்து, விஷ்ணு ஸூக்தத்தினால் தேவர்தலைவனைத் துதித்து முறைப்படி அர்ச்சனம செய்யவேண்டும். (புருஷஸூக்தத்தின்) முதல் மந்திரத்தால் தேவனை புருஷோத்தமனை ஆவாஹனம செய்யவேண்டும; இரண்டாவதால் ஆஸனமும், மூன்றாவதால் பாத்₃யமும், நாலாவதால் அர்க்₄யமும், ஐந்தாவதால் ஆசமனீயமும் கொடுக்கவேண்டும; ஆறாவதால் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். ஏழாவதால் வஸ்திரம் சார்த்தவேண்டும், எட்டாவதால் பூணூலும், ஒனபதாவதால் கந்தமும், பத்தாவதால் புஷ்பமும் சார்த்தவேண்டும்; பதினோராவதால தூ₄பமும், பனிரண்டாவதால் தீபமும், பதினமூன்றாவதால் நைவேத்₃யமும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்; பதினாலாவதால் நமஸ்காரமும், பதினைந்தாவதால் ப்ரதக்ஷிணமும செய்யவேண்டும்; பதினாறாவதால் லோகநாதனை வாஸுதேவனை (ஹ்ருதயத்தில்) எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டியது. ஸ்த்ரீசூத்ரர்கள் ப்ரணவமற்ற அஷ்டாக்ஷரத்தினாலேயே இவற்றைச் செய்யவேண்டியது. அச்யுதனை விஷ்ணுவை ஸ்ரீபூமிதேவிகளோடுகூட ஆவாஹனம் செய்து முன்

சொன்னபடி நனகு அர்ச்சனம் செய்து, மறுபடியும் ஹ்ருதயத்தில் எழுநதருளபபணணவேணடும. பரிவாரத்தையும், ஹோமததையும க்3ருஹார்சசையில் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. ஸ்ரீஸூக்ததத்தினல் ஸ்ரீதேவியைப் பூணூல சார்ததுவது தவிர்ந்த மற்றவற்றை முறைப்படி செய்து அர்ச்சிக்கவேணடியது 'ஸ்யோநா ப்ருதி2வீ'' என்று தொடஙகும ரிககினலஸ்ரீதேவியைபபோலே பூதேவியையும அர்ச்சிகக வேண்டியது. சிததிரததில ப்ரதிஷ்டை செய்வதாயிருநதால கண்ணுடியைக்கொண்டு ஜலாதி4வாஸத்தையும, ஸ்நாநத்தையும, ப்ரோக்ஷணததையும உசிதபபடி செய்வது. ஆவாஹனம முதலான உபசாரஙகளை முனனுலுள்ள பீடததில் செயயவேண்டியது. வஸ்திரம, ஆபரணம, பசுக்கள, பூமி ஆகியவறறை பரதிஷ்டை செய்விககும ஆசார்யனுக்குக் கொடுக்கச் செய்யவேணடியது, யாகததில உபயோகபபட்ட திரவியஙகள அனைததையும அவருககே கொடுகக வேண்டியது. ருதவிக்குகளுக்கு இயனறவரையில தக்ஷிணையைக கொடுதது, சாநதியுடையவனய், பனிரணடு வைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணர்களுககுப் பாயஸான்னத்தை அமுது செயவிக்கவேணடும. அந்த வைஷ்ணவாகளால அனுமதிககப்பட்டவனய், நிதயார்ச்சனததைச் செய்யவேண்டியது. பரதிஷ்டா2விதி4யோடு கூடிய இந்த விஷ்ணுபூஜை எவரால நனருக உபதேசிக்கப்பட்டதோ அநத ஸௌனகருக்குப் பலகால் வணக்கம்.] எனறு இந்த ஸௌனகஸ்ம்ருதியின கடைசிக்கணடததில் உத்கோஷிக்கபபடுகிறது. ப்ரதிஷ்டாவிதியையும, விஷ்ணுவின அர்ச்சனத்தையும விவரிககும் இக்கணடததில, அர்ச்சாமூர்த்தியை எலலாவுலகையும படைத்தளிப்பதாகவும், நாராயணனை அழிவற்றவனென்றும, உலகிற்குத தலைவனெனறும, பிரமன் முதலானவர்க்கும ஈஸ்வரனென்றும, புருஷஸூக்தம முதலானவற்றின பொருளாயிருபபவனெனறும, மறறும பரமபொருளுககுரிய அடையாளங்கள பலவறறையும உடையவனெனறும் உத்கோஷிப்பதிலிருந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரமாத்மா அர்ச்சாரூபியான அவனை அர்ச்சிப்பதே பரமஹிதம என பதே ஸௌனகஸித்தாநதம என விளங்குகிறது. சைவாதவைதம் முதலான மதக்கொளகைகள இநத ஸ்மருதியில் எவ்விடத்திலும காணபபடவில்லை, இதிலிருநது விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ண மதமே ஸௌனகஸ்ம்ருதியின ஸாரார்த்தம எனக் கையிலங்கு கனியாகத் தேறிற்று. இந்நூலின பிறபகுதியில ஸௌனகருடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுத4ர்மததிலிருந்தும இவ்வர்த்தமே தேறுகின்றது என நிலைநாட்டுவோம

ஸௌநகஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

யோகயாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்.

இந்த ஸ்ம்ருதி ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாகப் பல ப்ரா சீனர்களால் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருவனந்தபுரம் ஸம்ஸ்க்ருத ஸீரீஸில் 134-வது வெளியீடாக ஸ்ரீ. K. சாம்பசிவசாஸ்திரியால் பதிப்பிக்கபபெற்றுள்ளது. இந்த ஸ்ம்ருதியின் முதல் அத்தியாயத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யமஹர்ஷியை கார்க்கியானவள் தண்டப்ரணமம் செய்து யோகதத்துவத்தை உபதேசிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிருள். இப்படிப் பிரார்த்திக்கப்பட்டவுடன், யாஜ்ஞவல்க்யமஹர்ஷியானவர் உபதேசிக்கத் தொடங்குகிருர்.

உத்திஷ்டோ₂த்திஷ்ட₂ ப₄த்₃ரம் தே க₃ார்க்கி₃ ப்₃ரஹ்ம விதா₃ம் வரே।
வக்ஷ்யாமி யோக₃ஸர்வஸ்வம் ப்₃ரஹ்மணா கீர்த்திதம் புரா ||
ஸமாஹிதமநா கா₃ர்க்கி₃ ஶ்ருணு த்வம் க₃த₃தோ மம|
இத்யுக்த்வா ப்₃ரஹ்மவிச்ச்₂ரேஷ்ட₂: யாஜ்ஞவல்க்யஸ் தபோ நாராயணம் ஜக₃ந்நாத₂ம் ஸர்வபூ₄தஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂தம்| [நிதி₄:||
வாஸுதே₃வம் ஜக₃த்₃யோநிம் யோகி₃த்₄யேயம் நிரஞ்ஜநம் ||
ஆநந்தமம்ருதம் நித்யம் பரமாத்மாநமீஶ்வரம்|
த்₄யாயந் ஹ்ருதி₃ ஹ்ருஷீகேஶம் மநஸா ஸுஸமாஹித: ||

[“ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளில் தலைசிறந்தவளான கார்க்கியே! எழுந்திருப்பாயாக. உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. ப்ரஹ்மாவினுல் முன் உபதேசிக்கப்பட்ட யோகமார்க்கம் முழுவதையும் உபதேசிக்கிறேன. நான் சொல்லும்போது குறிகொண்டு கேட்பாயாக,” என்று தபோநிதியாய் ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளில் தலைவரான யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறி, உலகிற்குத் தலைவனுய், எல்லாவுயிர்களின் இருதயத்திலும் இருப்பவனுய், வாஸுதேவனுய், உலகிற்குக்காரணனுய், யோகிகளால் தியானிக்கத் தக்கவனுய், குற்றமற்றவனுய், ஆனந்தஸ்வரூபியாய், மரணமற்றவனுய், என்றுமிருப்பவனுய், பரமாத்மாவாய், ஈஶ்வரனுய், ஹ்ருஷீகேஶனை நாராயணனே, மனத்தில் சாந்தியுடையவனுய் ஹ்ருதயத்தில் தியானித்துக் கூறலுற்றுர்.] என்று தொடக்கத்திலேயே நாராயணனே யோகிகளால் தியானிக்கத்தகக பரமாத்மா என்று கோஷித்து, அவனுக்குப் பரமபொருளுக்குரிய முக்கியமான குணங்களைப் படித்திருப்பதிலிருந்து பகவத்பரத்வம் உபக்ரமந்யாயப்படி தேறுகிறது. அடுத்தப்படியாகப் பிரமனிடமிருந்து தான இந்த யோகமார்க்கத்தைப் பெற்றதாகக்கூறி அந்நான்முகனை வர்ணிக்குமபோது,

"பத்$_3$மாஸநம் ஸுகா$_2$ஸீநம் சதுராநநமவ்யயம் |
சராசராணும ஸ்ரஷ்டாரம் ப்$_3$ரஹ்மாணம் பரமேஷ்டி$_2$நம் ||
கதா$_3$சித் தத்ர க$_3$த்வாஹம் ஸ்துத்வா ஸ்தோத்ரை: ப்ரணம்ய ச|
ப்ருஷ்டவாநிமமேவார்த்த$_2$ம் யந்மாம் த்வம் பரிபருச்ச$_2$ஸி ||
தே$_3$வதே$_3$வ ஜக$_3$ந்நாத$_2$ சதுர்முக$_2$ பிதாமஹ |
யேநாஹம் யாமி நிர்வாணம் கர்மணு மோக்ஷமக்ஷயம் ||
ஜ்ஞாநம் ச பரமம் கு$_3$ஹ்யம் யத$_2$ாவத் ப்$_3$ரூஹி மே பரபே$_4$ா |
ஏவமுக்தோ மயா ப$_3$ரஹ்மா ஸ்வயம்பூ$_4$ர் லோகநாயக: ||
மாமாலோக்ய ப்ரஸந்நாத்மா ஜ்ஞாநகர்மாண்யப$_4$ாஷத || "

[உந்தித்தாமரையில் ஸுகமாக இருப்பவனும், குறைவற்றவனும், நாலு முகங்களை உடையவனும், சராசரங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பவனும், மேலான (ப்ரஹ்ம)லோகத்தில் வாழ்பவனுமான பிரமனை ஒருசமயம் நான் அடைந்து, தோத்திரங்களால் துதித்து வணங்கி, நீ என்னைக் கேட்கும் (யோகமார்க்கமாகிற) இவ்விஷயத்தையே கேட்டேன; "தேவதேவனே! ஜகந்நாதனே! சதுர்முகனே! பிதாமஹனே! தலைவனே! எந்தக் கர்மத்தினுலே அழிவற்ற மோக்ஷத்தை அடைவேனே, பரமரஹஸ்யமான ஜ்ஞானம் யாதொன்று உண்டோ அவ்விரண்டையும் எனக்கு உள்ளபடி உரைப்பாயாக." என்று என்னுல் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்வயம்பூ$_4$வாய், லோகநாயகனான பிரமன், உகப்புடையவனும் என்னைப்பார்த்து ஜ்ஞானகர்மங்களைச் சொன்னுன்.] என்று அவனுக்கு உள்ள பெருமைகளைக் கூறியிருக்கிறதேயொழிய, பரமாத்மத்வம், யோகி$_3$த$_4$யேயத்வம், எல்லாவுயிர்களின் இருதயத்திலுமிருக்கை முதலான பரம்பொருளுக்கேயுரிய தன்மைகளை நாராயணனுக்குப்போலே பிரமனுக்குப் படிக்கவில்லை என்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. 'ஜக$_3$ந்நாத$_3$:' என்று இருவரையும் படித்திருக்கையால் இருவரும் ஸமமானவர்களாகத் தோன்றுகிறதே! எனில், பிரமனைப் படைத்தவன் நாராயணனே என்பது ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸித்தமாகையால், ஜகந்நாதஶப்தத்திலுள்ள ஜக$_3$ச்ச$_2$ப$_3$த$_3$ம் நாராயணனைக் குறிக்கும்போது பிரமனையுள்ளிட்ட எல்லாவுலகத்தையும் குறிக்கிறது; பிரமனைக்குறிக்கும்போது அவனுக்கும் தந்தையான நாராயணனைக் குறிக்காமல், பிரமனுல் படைக்கப்பட்ட உலகையே குறிக்கிறது. இப்படிப் பொருள்கொள்ளாவிடில் உபக்ரமநயாய விரோதமும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விரோத$_4$மும் வரும். ஆகையாலே பகவத் பரத்வத்திற்கு இங்கு எவ்விரோதமுமில்லை. இரண்டாமத்தியாயத்தில்,

யத் ப்ரபந்ந: ஸ்வபா₄வேந விஷ்ணும் வாப்யந்யமேவ வா।
யதா₂ஶக்த்யர்ச்சநம் ப₄க்த்யா ஏததீ₃ஶ்வரபூஜநம்॥

[விஷ்ணுவையோ, மற்றொரு தேவதையையோ இயல்வாக சரண மடைந்து, இயன்றவரையில் பக்தியுடன அர்ச்சனம செய்வது ஈஶ்வரபூஜனம.] எனறு ஈஶ்வரபூஜனத்தைச் சொல்லுமபோது விஷ்ணுவைப் பெயரிட்டு முதலில் எடுத்துவிட்டு, மற்ற தேவதைகளை அந்யஶப்தத்தாலே பொதுவாக எடுக்கையாலே, விஷ்ணுவே முக்₂யமான ஈஶ்வரனென்றும், அவனைப் பூஜிப்பதே முக்₂யமான ஈஶ்வரபூஜனமெனறும் உணர்த்தப்பட்டது. நாலாம அத்தியாயத்தில் முக்திமார்க்கமான ஸுஷும்நாநாடியை வருணிக்குமபோது,

ப்ருஷ்ட₂மத்₄யே ஸ்தி₂தா நாம்நா ஸஹ மூர்த்₄நி ஸ்தி₂தா
ஸதா₃ ।
முக்திமார்க்க₃: ஸுஷும்நா ஸா ப்₃ரஹ்மரந்த்₄ரேதிகீர்த்திதா॥
அவ்யக்தா ஸைவ விஜ்ஞேயா ஸூக்ஷ்மா ஸா வைஷ்ணவீ
ஸ்ம்ருதா ॥

[முதுகுக்கு (நேர்) நடுப்பாகத்தில் உச்சந்தலை வரையில் ஸுஷும்ந நாடியென்னும பெயருளளதாய் பரஹ்மரந்த்₄ரநாடியெனறும் சொல்லப்படுவதாய், மோக்ஷம் செல்லும் ஜீவனுக்கு வழியாயிருபப தான நாடி உள்ளது. (பரமாத்மா காட்டினாலொழிய) எவராலும் காணமுடியாதபடி நுண்ணியதாயிருக்கும் அந்நாடியே விஷ்ணு ஸம்பந்தமுள்ளது எனறு அறியத்தக்கது.] எனறு அதை விஷ்ணு ஸம்பந்தமுள்ளதாக வர்ணித்திருப்பதிலிருந்து விஷ்ணுவே மோக்ஷத்தில் அடையப்படும் பரம்பொருள் என்று விளங்குகிறது.

ஏதது₃க்தம் ப₄வத்யத்ர க₃ார்க்கி₃ ப்₃ரஹ்மவிதா₃ம் வரே!।
ப்₃ரஹ்மாதி₃கார்யரூபாணி ஸ்வே ஸ்வே ஸம்ஹ்ருத்யகாரணே॥
தஸ்மிந் ஸதா₃ ஶிவே ப்ராணாந் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂த்யந்தகாரிணே॥
யுக்தசித்தஸ் ததா₃த்மாநம் யோஜயேத் பரமேஶ்வரே ॥
அஸ்மிந்நர்த்தே₂வதா₃ந்த்யந்யே யோகி₃நோப்₃ரஹ்மவித்₃வரா:।
ப்ரணவேநைவ கார்யாணி ஸ்வே ஸ்வே ஸம்ஹ்ருத்ய
காரணே ॥

ப்ரணவஸ்ய து நாதா₃ந்தே பரமாநந்த₃விக்₃ரஹம் ।
ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்₃ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்க₃ளம்॥

சேதஸா ஸம்ப்ரபஶ்யந்தி ஸந்த: ஸாத₄ரபே₄ஷஜா ।
த்வம் தஸ்மாத் ப்ரணவேநைவ ப்ராணாயாமைஸ்
த்ரிபி₄ஸ்த்ரிபி₄: ॥
ப்₃ரஹ்மாதி₃ கார்யரூபாணி ஸ்வே ஸ்வே ஸம்ஹ்ருத்ய
காரணே ।
விஶுத்₃த₄சேதஸா பஶ்ய நாத₃ாந்தே பரமேஶ்வரம் ॥

[ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுள் சிறந்த கார்க்கி! ஸாரமாகச் சொல்லுகிறேன்; பிரமன் முதலான கார்யரூபங்களைத் தத்தம் காரணங்களில் லயமடையச் செய்து எப்போதும் ஶிவமாய் (மங்களமாய்) இருப்பவனாய், ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களைச் செய்பவனான பரமேஶ்வரனிடம் லயித்த நெஞ்சையுடையவனாய் ப்ராணன்களையும் ஆத்மாவையும் சேர்க்கவேண்டியது இவ்விஷயத்தில் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானிகளில் சிறந்தவர்களான வேறு சில யோகிகள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்,- கார்யரூபங்களைத் தத்தம் காரணங்களில் ப்ரணவத்தாலேயே லயமடையச்செய்து, ப்ரணவத்தின் (சதுர்த்₂யர்த்த₄மாத்ரை யாகிற) நாத₃ாந்தத்தில் பரமாநந்த₃ விக்₃ரஹத்தையுடையவனாய், ருதம், ஸத்யம், பரம்பரஹ்ம என்று சொல்லப்படுபவனாய் மஞ்சள் கலந்த கறுப்பு நிறத்தையுடையவனான புருஷனை (ஸம்ஸார வியாதிக்கு) மூலமான மருந்தாகக்கொண்ட நல்லோர்கள் நெஞ்சாலே நன்கு காண்கிறார்கள். ஆகையால், நீயும் மும்மூன்று பிராணாயாமங்களால் ப்ரணவத்தாலேயே ப்₃ரஹ்மாதி₃கார்யரூபங்களைத் தத்தம் காரணங்களில் லயிக்கச்செய்து, பரிசுத்தமான நெஞ்சாலே நாதாந்தத்தில் பரமேஶ்வரனைக் காண்பாயாக.] என்று த₄ாரணையை விதிக்கும் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், "ஶாஶ்வதம் ஶிவம்" "விஶ்வத: பரமம்" "நாராயண பரம்ப்₃ரஹ்ம" "ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்₃ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்க₃ளம்' முதலான நாராயணஸூக்த மந்திரங்களையொட்டி ஶாஶ்வதஶிவனாய், பரப்₃ரஹ்மமாய், புருஷ ஶப்₃த₃வாச்யனானவனே தியானிக்கத்தக்கவன் எனக்காட்டினார். நாராயணஸூக்தத்திற்கு உபப்₃ருமஹணமாயிருக்கையாலும், பரம் பரஹ்ம புருஷஶப்தங்கள் முதலான பகவந்நாமங்களைப்படிக்கையாலும், அங்கு 'ஶாஶ்வதம் ஶிவம்' என்று படிக்கப்பட்ட நாராயணனே இங்கு ஸதா₃ஶிவன் எனப்படுகிறானாகையாலும், இந்த ஸ்ம்ருதியின் உபக்ரமத்திலும், நடுவிலும், முடிவிலும் நாராயணனே யோகிகளால் தியானிக்கத்தக்கவன் என்று உத்₄கோஷிக்கப்படுகிறானாகையாலும் இங்கு ஶிவன், மஹேஶ்வரன் என்னும் ஶப்தங்கள்

படிக்கப்பட்டிருப்பதைக்கொண்டு சிவ பரத்வம் சங்கிக்க இடமில்லை. பிரமனையே கார்யரூபமாக இங்கு சொல்லியிருக்கும்போது, அவனால் படைக்கப்பட்டவனாக ச்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரஸித்தனான உருத்திரனை இங்கு ஸர்வகாரணனாகச் சொல்ல இடமேயில்லை. ஸதா3சிவாதி3சப்3த3ங்கள் பரமசிவனைக்குறித்தாலோவெனில்: சிவனில் வேறுபட்டவனாய், அவனுடைய லக்ஷணங்களையே உடைய பரமசிவன் என்னும் தத்துவம் லோகவேதங்களில காணப்படவில்லையாகையால் அது பொருந்தாது. சிவாதிநாமங்கள் நாராயணனையே குறிக்கும் என்பதை ஸர்வசாக2ாப்ரத்யயந்யாயம் முதலான நியாயங்களைக் கொண்டு முதலத்தியாயத்தில நிர்ணயித்திருக்கிறோமாகையால், நாராயணனே ஸதா3சிவனும் மஹேஶ்வரனுமாவான். இனி, தியானத்தை விதிககும ஒன்பதாவது அத்தியாயத்திலும நாராயணபரத்வமே விளங்கிநிற்கிறபடியைக் காண்போம்.

த்4யாநம் ஸம்ப்ரதி வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு க3ார்கி3 வராநநே! |
ஜ்ஞாநமேவ ஹி ஜந்தூநாம் காரணம் ப3ந்த4மோக்ஷயோ: ||
த்4யாநமாத்மஸ்வரூபஸ்ய வேத3நம் மநஸா க2லு |
ஸகு3ணம் நிர்கு3ணம் தச்ச ஸகு3ணம் ப3ஹுதா: ஸ்ம்ருதம் ||
பஞ்சோத்தமாநி தேஷ்வாஹு: வைதி3காநி த்3விஜோத்தமா: |
ஏஷு முக்2யதமா: திஸ்ர: ஏகமேவ ஹி நிர்கு3ணம் ||
மர்மஸ்த2ாநாநி நாபீ4நாம் ஸந்த4ாநம் ச ப்ருத2க் ப்ருத2க் |
வாயுஸ்த2ாநாநி மர்மாணி ஜ்ஞாத்வா குர்வாத்மவேத3நம் ||
ஏகம் ஜ்யோதிர்மயம் ஶுத்3த4ம் தத்ஸர்வம் வ்யோமவத்
அத்யச்ச2மமலம் நித்யமாதி3மத்4யாந்தவர்ஜிதம் || [த்3ருட4ம்|
ஸ்தூ2லம் ஸூக்ஷ்மமநாகாரம்....ஸ்யமசக்ஷுஷம் |
ந ரஸம் ந ச க3ந்த4ாக்2யமப்ரமேயமநௌபமம் ||
ஆநந்த3மஜரம் ஸத்யம் ஸத3ஸத்ஸர்வகாரணம் |
ஸர்வாத4ாரம் ஜக3த்3ரூபம் அமூர்த்தமஜமவ்யயம் ||
அத்3ருஶ்யம் த்3ருஶ்யமந்த:ஸ்த2ம் ப3ஹிஷ்ட2ம் ஸர்வதோமுக2ம் |
ஸர்வக3ம் ஸர்வத: பாத3ம் ஸர்வ(க்த?)ஸர்வத:ஶிர: ||
ப்3ரஹ்ம ப்3ரஹ்மமயோऽஹம் ஸ்யாம் இதி யத்3வேத3நம் ப4வேத் |
தமேதத் நிர்க்கு3ணம் த்4யாநம் இதி ப்3ரஹ்மவி[illegible].விது3: ||

அத₂வா பரமாத்மாநம் பரமாநந்த₃விக்₃ரஹம் |
கு₃ருபதே₃ஶாத் விஜ்ஞாய புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்க₃லம் ||
ப்₃ரஹ்ம ப்₃ரஹ்மபுரே வாஸ்மிந் தே₃ஹே ருந்த₄ந் க₂மத்₄யமே|
அத்யயாத் ஸம்ப்ரபஶ்யந்தி ஸந்தஸ்த்வம் ச தத₂ா குரு ||
ஹ்ருத்பத்₃மேऽஷ்டத₃லே பத்ரே கந்த₃மத்₄யாத் ஸமுத்தி₂தே|
த்₃வாத₃ஶாங்கு₃லநாளேऽஸ்மிந் சதுரங்கு₃லவந்முகே₂ ||
ப்ராணாயாமைர் விகஸிதே கேஸராந்விதகர்ணிகே |
வாஸுதே₃வம் ஜக₃ந்நாத₂ம் நாராயணமஜம் ஹரிம் ||
சதுர்பு₄ஜமுதா₃ராங்க₃ம் ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரம் |
கிரீடகேயூரத₄ரம் பத்₃மபத்ரநிபே₄க்ஷணம் ||
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் விஷ்ணும் பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄ாநநம் |
பத்₃மோத₃ரத₃ளாபே₄ாஷ்ட₂ம் ஸுப்ரஸந்நம் ஶுசிஸ்மிதம் ||
ஶுத்₃த₄ஸ்ப₂டிகஸங்காஶம் பீதவாஸஸமச்யுதம் |
பத்₃மச்ச₂விபத₃த்₃வந்த₃வம் பரமாத்மாநமீஶ்வரம் ||
ப்ரப₄ாபி₄ர்ப₄ாஸயத்₃ரூபம் பரித: புருஷோத்தமம் |
மநஸாऽऽலோக்ய தே₃வேஶம் ஸர்வபூ₄தஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂தம் ||
ஸோऽஹமாத்மேதி விஜ்ஞாநம் ஸகு₃ணம் த்₄யாநமுச்யதே |
ஹ்ருதஸரோருஹமத₄யேऽஸ்மிந் ப்ரக்ருத்யாத்மககர்ணிகே ||
அஷ்டைஶ்வர்யத₃ளோபேதே வித்₃யாகேஸரஸம்யுதே |
ஜ்ஞாநநாலே மஹாகந்தே₃ ப்ராண(நோ?யாம)ப்ரபோ₃தி₃தே|
விஶ்வார்சிஷம் மஹாவஹ்நிம் ஜ்வலந்தம்ஸர்வதோமுக₂ம |
வைஶ்வாநரம் ஜக₃த்₃யோநிம் ஶிக₂ாத₄ந்விநமீஶ்வரம் ||
தாபயந்தம் ஸ்வகம் தே₃ஹம் ஆபாத₃தலமஸ்தகம் |
நிவாததீ₃பவத் தஸ்மிந் தீ₃பிதம் ஹவ்யவாஹநம் ||
த்₃ருஷ்ட்வா தஸ்ய ஶிக₂ாமத்₄யே பரமாத்மாநமக்ஷரம் |
நீலதோயத₃மத்₄யஸ்த₂வித்₃யுல்லேகே₂வ ப₄ாஸ்வரம் ||
நீவாரஶூகவத்₃ரூபம் பீதாப₄ம் ஸர்வகாரணம் |
ஜ்ஞாத்வா வைஶ்வாநரம் தே₃வம் ஸோऽஹமேவேதி யா மதி:||
ஸகு₃ணேஷூத்தமம் ஹ்யத்ர த்₄யாநம் யோக₃விதே₃ா விது₃: |
வைஶ்வாநரத்வம் ஸம்ப்ராப்ய மூர்த்திம் தேநைவ க₃ச்ச₂தி ||

அத2வா மண்ட3லே பஶ்யந் ஆதி3த்யஸ்ய மஹாத்3யுதே: |
ஆத்மாநம் ஸர்வஜக3த: புருஷம் ஹேமரூபிணம் ||
ஹிரண்மயஶ்மஶ்ருகேஶம் ஹிரண்மயநக2ம் ஹரிம் |
கப்யாஸ்யாஸநமங்வக்த்ரம்(?)ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2த்யந்தகாரிணம் ||
பத்3மாஸநஸ்தி2தம் ஸௌம்யம் ப்ரபு3த்3த4ப்3ஜநிப4ாநநம் |
பத்3மோத3ரத3லாப4ாக்ஷம் ஸர்வலோகாப4யப்ரத3ம் ||
ஜநகம் ஸர்வத3ா ஸர்வ............த4ார்மிகர்: |
ப4ாஸயந்தம் ஜக3த் ஸர்வம் த்3ருஷ்ட்வாலோகைகஸாக்ஷிணம்||
ஸோஹமஸ்மீதி யா பு3த்3தி4: ஸா ச ஜ்ஞா?(த்4யா)நேஷு ஶஸ்யதே |
ஏஷ ஏவ து மோக்ஷஸ்ய மஹாமார்க்க3ஸ்தபோத4நே ||
த்4யாநேநாநேந ஸௌரேண முக்திம் யாந்தி ஹி ஸூரய: |
ப்4ருவோர் மத்4யேऽந்தராத்மாநம் ப4ாரூபம் ஸர்வகாரணம் ||
ஸ்த2ாணுவந்மூர்த்4நி பர்யந்தம் மத்4யதே3ஹாத் ஸமுத்தி2தம் |
ஜக3த்காரணமவ்யக்தம் ஜ்வலந்தமமிதௌஜஸம் ||
மநஸாऽऽலோக்ய ஸோऽஹம் ஸ்யாமித்யேதத் த்4யாநமுத்தமம் |
அத2வா ப3த்3த4பர்யங்க: ஶிதி2லீக்ருதவிக்3ரஹ: ||
ஶிவ ஏவ ஸ்வயம் பூ4த்வா நாஸாக்3ரே ரோபிதேக்ஷண: |
நிர்விகார: பரம் ஶாந்தம் பரமாத்மாநமீஶ்வரம் ||
ப4ாரூபமம்ருதம் த்4யாயேத் ப்4ருவோர்மத்4யே வராநநே |
ஸோஹமேவேதி யா பு3த்3தி4: ஸா ச த்4யாநேந ஶஸ்யதே ||
அத2வாஷ்டத3லோபேதே கர்ணிகாகேஸராந்விதே |
உந்நித்3ரஹ்ருத3யாம்போ4ஜே ஸோமமண்ட3லமத்4யமே ||
ஸ்வாத்மாநமச்ச2காகாரம் போ4க்த்ருரூபிணமவ்யயம் |
ஸுத4ா(ரிணம்?ரஸம்)விமுஞ்சத்3பி4: ஶஶிரஶ்மிபி4ராவ்ருதம்||
ஷோட3ஶச்ச2த3ஸம்யுக்தம் ஶிர:பத்3மாத3தே4ாமுக2ாத் |
நிர்க்க3தாம்ருதத4ாராபி4: ஸஹஸ்ராபி4: ஸமந்தத: ||
ப்லாவிதம் புருஷம் தத்ர சிந்தயித்வா ஸமாஹித: |
தேநாம்ருதரஸேநைவ ஸாங்கே3ாபாங்க3கலேப3ரம் ||
அஹமேவ பரம் ப்3ரஹ்ம பரமாத்மாஹமவ்யய: |
ஏவம் யத் வேத3நம் தச்ச ஸகு3ண த்4யாநமுச்யதே ||

ஏவம் த்$_4$யாநாம்ருதம் குர்வந் ஷண்மாஸாத் ம்ருத்யுஜித்
ப$_4$வேத் |
வத்ஸராத் முக்த ஏவ ஸ்யாத் ஜீவந்நேவ ந ஸம்ஶய: ||
ஜீவந்முக்தஸ்ய ந க்வாபி து$_3$:க்க$_2$ாவாப்தி: கத$_2$ஞ்சந |
கிம்புநர் நித்யமுக்தஸ்ய முக்திரேவ ஹி து$_3$ர்லப$_4$ா ||

[அழகிய முகமுடைய கார்க்கியே! இப்போது தியானத்தைச் சொல்லுகிறேன கேட்பாயாக. ஜீவராசிகளுக்கு ஸம்ஸாரக்கட்டு ஏற்படவும், விடுபடவும் ஞானமேயன்றோ காரணம். பரமாத்ம ஸ்வரூபததை மனததால் அறிவதேயன்றோ தியானம் எனப்படுகிறது. அந்த தியானமும ஸகு$_3$ணத்$_4$யானம் என்றும், நிர்க்கு$_3$ணத்யானம் எனறும் இருவகைப்படுகிறது. ஸகு$_3$ண தயானம பலவகைப்படும். (ஒரு ஸ்தானத்தில் ரூபமுளள பரமாத்மாவை உபாஸிப்பது ஸகுணம்; எங்குமுள்ள பரமாத்மாவின நிஷ்க்ருஷ்டமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை தியானிப்பது நிர்க்குணம் என மேலே விவரிககப் படுகிறது.) அநதணர் தலைவர்களை வேதத்தில சொல்லபபட்ட ஸகுணத்யானஙகளில் ஐந்தைச் சிறநதவையாகச் சொல்லுகிறார்கள. அவற்றினுள்ளும் முக்கியமானவை மூனறேயாம். நிர்க்குணத்யானம ஒன்றேயாகும். மர்மஸ்தானங்களையும், நாடிகள தனித்தனியாகச் சேருமிடங்களையும், மர்மமான வாயுஸ்தானங்களையும அறிந்து பரமாத்மாவை தியானிப்பர். (இது ஸகு$_3$ணத்$_4$யானம்; இனி நிர்க்குண தியானமாவது,—) ஒனறாய், சோதிமயமாய், சுத்தமாய், எல்லாமாயிருபபதாய், ஆகாயம்போல் உறுதியானதாய், மிகத தெளிவானதாய், குற்றமற்றதாய், நித்யமானதாய், முதல் நடுவு முடிவற்றதாய், மிகப்பெரியதாய், கண்ணுக்குத்தெரியாததாய், பிரதேசமற்றதாய், கண முதலான அவயவங்களற்றதாய், ரஸம் முதலான பூ$_4$தகு$_3$ணங்களற்றதாய், அளவிடவரியதாய், ஒப்பற்ற தாய், ஆனந்தமயமாய், கிழத்தனமற்றதாய், ஸத்யமானதாய், சேதநாசேதனஙகள் அனைத்துக்கும் காரணமாய், அனைத்துககும் ஆதாரமாய், உலகை உருவமாகக் கொண்டதாய், (கர்மம்காரணமாக ஏற்படும்,) உருவமற்றதாய், (பிராகிருதமான) பிறப்பற்றதாய், அழிவற்றதாய், (ஸாமானய ஜனங்களால்) காண அரியதாய், (யோகிகளாால) காணத்தக்கதாய், உள்ளும் புறமும் இருப்பதாய், எங்கும் காண்பதாய், எங்குமிருப்பதாய், எங்கும கால் தலை முதலான அவயவங்கள் செய்யும எல்லாச் செயலகளையும் செய்வதான ப்ரஹமத்தை அறிந்து, ப்ரஹ்மமயமாக (ப்ரஹ்மத்தை அந்தாயாமி

யாகக் கொண்டவனாக) நான் இருக்கிறேன் என்று அறிவதே நிர்க்குணத்யானம் என்று ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர், இனி, ஸகுணத்யானம் விவரிக்கப்படுகிறது, கறுப்பும் மஞ்சளும் கலந்த பரமானந்தமான திருமேனியை உடையவனான புருஷன் எனபபடும் பரமாத்மாவை ஓராசார்யனின் உபதேசத்தால் அறிந்து, அந்த ப்ரஹ்மத்தை, ப்ரஹ்மத்திற்குரிய இடமான இந்த தேஹத்திலாவது, ஆகாசமத்தியிலுள்ள ஆதித்யனிடமாவது தியானித்து, (பக்தி விரோதி பாபம கழியும்) காலம் கடந்தபின்பு நேரே காண்கிறார்கள் (யோகிகள்). நீயும் அப்படியே செய்வாய். (ஸகுண தியானத்தின் வகைகளாவன,–) (1) மூலாதாரத்திலிருந்து கிளம்பியதாய், பனிரண்டு அங்குலம் நீளமுள்ள கொடியை உடையதாய், நாலு அங்குலம உள்ள முகத்தை உடையதாய், எட்டு இதழ்களை உடையதாய், கேஸரத்தோடு கூடிய கர்ணிகையை உடையதாய் ப்ராணாயாமத்தால் மலர்ந்ததான இருதயகமலத்தில் வாஸுதேவன், ஜகந்நாதன், ஹரி எனப்படுமவனாய், பிறப்பற்றவனாய், நாலு திருக்கைகளை உடையவனாய், நல்ல லக்ஷணமுள்ள அங்கங்களை உடையவனாய், சங்கசக்ரகதைகளை தரித்தவனாய், கிரீடம், தோள்வளை முதலான ஆபரணங்களை அணிந்தவனாய், தாமரையிதழ் போன்ற திருக்கண்களை உடையவனாய், ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறுவை மார்பிலே உடையவனாய், விஷ்ணு எனப்படுபவனாய், பூர்ணசந்திரன் போன்ற முகத்தை உடையவனாய், தாமரையின் உள்ளிதழ் போன்ற உதடுகளை உடையவனாய், மிகமலர்ந்தவனாய், இனிய புன்சிரிப்பை உடையவனாய், ஶுத்தஸ்படிகம் போன்றவனாய், பீதாம்பரம் தரித்தவனாய், அச்யுதன் எனப்படுபவனாய், தாமரைபோன்ற ஒளியுள்ள திருவடியிணையை உடையவனாய், பரமாத்மாவாய், ஈஶ்வரனாய், ஒளிகளால் விளங்கும் உருவத்தை உடையவனாய், புருஷோத்தமனாய், தேவர் தலைவனாய், எல்லா ஜீவராசிகளின் இருதயத்திலும் இருப்பவனான நாராயணனை மனத்தாலே கண்டு 'ஆத்மாவான அவனே நான்' என்று சிந்திப்பது ஸகுணமான தியானங்களில் ஒருவகையாகும். (2) (வேதத்திற்கு) ப்ரக்ருதியான ஓங்காரமாகிற கர்ணிகையை உடையதாய், அஷ்டைஶ்வர்யங்களாகிற இதழ்களோடு கூடியதாய், உபாஸனமாகிற கேஸரங்களோடு கூடியதாய், ஜ்ஞானமாகிற கொடியைஉடையதாய், மூலாதாரத்தில் ப்ராணாயாமத்தால் மலர்த்தப் பெற்றதான இந்த இதயகமலத்தின் மத்தியில், எங்கும் ஒளியுடையவனும், பெரிய நெருப்பாயிருப்பவனும், ஜ்வலிப்பவனும, எல்லாவிடத்திலும் பரவியிருப்பவனும், உலகிற்குக்காரணனும், அக்நிஶிகை

யெனப்படும் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைத் திருமேனியாகக் கொண்டவனுமான ஈஸ்வரனையும், தன்தேஹததைக் காலிலிருந்துதலைவரையில் சூடுபடுததிக்கொண்டிருப்பதும், காற்றடிக்காத விளக்குபோலே அதில் ஒளிவிடுவதும், வைஸ்வானரன எனப்படுவதுமான ஜாடராக்னியையும கண்டு, அவ்வக்னி சிகையின நடுவில் அழிவற்றவனுய், மின்னற்கொடியை நடுவிற்கொண்ட நீலமேகம்போல் ஒளிவிடுபவனுய், நெல்நுனிபோல் சிறிய உருவத்தையுடையவனுய், தன் ஒளியை விழுங்கிக்கொண்டிருக்கும்ஒளியை உடையவனுய், ஸர்வகாரணனுய், வைஸ்வானரன் எனப்படுபவனுய், தேவனுன பரமாத்மாவை தியானித்து, 'நானே அவன' என்று உபாஸிப்பது ஸகுணதயானங்களில் மிகச் சிறந்தது என று யோகமறிந்தவர்கள்கூறுகின்றனா, இபபடி த்யானிப்பவன வைஸ்வானரனுன பரமனின் தனமையையும, அப்ராகருதரூபத்தையும் அடைந்து, அவனேடு கூடவே (பரமபதம்) செலகினறுன. (3) பேரொளியை உடைய ஆதிதயனுடைய மணடலத்தில எலலா உலகிற்கும ஆதமாவாய், புருஷன் எனப்படுபவனுய், பொனமயமான மீசை, மயிர்முடி நகம ஆகியவற்றை உடையவனுய, 'ஹரி' எனப்படுமவனுய் உலகிற்கு ஸ்ருஷடிஸ்திதி லயஙகளைச் செய்பவனுய், பத்மாஸனத்தில வீறறிருப்பவனுய், அழகியவனுய், மலர்ந்த தாமரை போனற திருமுகததை உடையவனுய், தாமரையின் உள்ளிதழ் போன்ற திருககண்களை உடையவனுய், எல்லா உலகிற்கும் அபயமளிபபவனுய் எலலாவுலகிற்கும் தந்தையாய, எல்லா உலகையும் ஒளிவிடச்செய்பவனுய, உலகிற்கு ஒரே ஸாக்ஷியான பரமாத்மாவை தியானித்து, 'அவனே நான' என்று உபாஸிப்பது தியானங்களில் சிறந்ததாகும. தவததைச் செலவமாகக் கொண்டவளே! இது மோக்ஷத்திற்கு ராஜபாட்டையாகும். ஸெளரமண்டல தியானமாகிற இதனுல ஸெளரிகள மோக்ஷமடைகிருர்கள. (4) புருவங்களின் நடுவில் அநதராத்மாவாய், ஒளிமயமானவனுய், ஸர்வகாரணனுய், தேஹமத்தியிலிருந்து கிளமபி மரம்போலே தலையில நிற்பவனுய், ஜகதகாரணனுய், அறியமுடியாதவனுய், ஜ்வலிப்பவனுய், அளவற்ற ஒளியை உடையவனுன பரமாத்மாவை மனத்தாலே தியானிதது 'நானே அவன' என று உபாஸிப்பது சிறநத தியானமாகும. அழகிய முகமுடையவளே! படுககையில படுக்காதவனுய், உடமபை வாடடியவனுய, தான பரிசுத்தனுகவே ஆகி, மூககின் நுனியில கண்ணை நாட்டி, விகாரமற்றவனுய், மேலானவனும குறறமற்றவனும, ஈஸ்வரனும, ஒளிமயமானவனும், மரணமறறவனுமான பரமாத்மாவைப புருவங்களின இடையில் 'அவனே

நான்' என்று தியானிக்கவேணடும். இந்த தியானமும் புகழத் தக்கதாகும். (5) எட்டு தளங்களோடு கூடியதாய், கர்ணிகை கேஸரங்களோடு கூடியதாய், ஸோமமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கும் தூங்காத இதயகமலத்தில, தன அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவை, பரிசுத்தமான திருமேனியை உடையவனுய், ஜீவனே சரீரமாகக் கொண்டவனுய், அழிவற்றவனுய், அமுதபபெருக்கை வெளிவிடும சந்திரகிரணஙகளால் சூழப்பெற்றவனுய், பதினுறு இதழ் கொண்ட தாய் தலைகீழாகத் தலைக்குமேலிருப்பதான தாமரையினின றும் வெளி வரும் ஆயிரம் அமுததாரைகளினுல் நீராட்டப்பட்டவனை புருஷனே தியானித்து, ஸமாதானமுடையவனுய், அவ்வமுதபபெருக்கினுலேயே கைகள் போன்ற அங்கங்கள், விரல்கள்போன்ற உபாங்கங்கள் ஆகிய வற்றுடன்கூடிய தன் உடமபை நீராட்டி,'நானே பரப்ரஹ்மம்; நானே அழிவற்ற பரமாத்மா' என்று அறிவதும் ஸகுணத்யானம் எனப்படும். இத்தகைய அமுதம்போன்ற தியானங்களில் ஒன்றைச் செய்பவன் ஆறுமாதத்தில் ஸம்ஸாரத்தை ஜயிப்பான். ஒருவருடத்தில் இவ்வுலகிலிருககுடபோதே முக்ததுல்யனுவான். இதில் ஐயமில்லை. ஜீவன்முக்தனுக்கு எவ்விதத்திலும் துனபமில்லை. எபபோதுமே முக்திபெற்றவனுக்குச் சொல்லவேணடுமா? முக்தியானது மிகவும் கிடைத்தற்கரிதன்றே.] என்று இவ்வொன்பதாம் அத்தியாயத்தில் கோஷிக்கப்படுகிறது. இதில் நிர்க்குணத்யானம் என்று ஆநந் தத்வம், ஸர்வவ்யாபித்வம் முதலான குணங்களோடு கூடிய பகவத் ஸ்வரூபத்தின் தியானமே கூறப்படுவதால், இது அத்வைதிகள் கூறும் நிர்விஶேஷசிந்மாத்ர ப்ரஹ்மத்தின் தியானமனறு. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில், திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துடன் கூடிய பரமாத்மாவை தியானம் செய்வது ஸகு₃ணத்₄யானம் என்றும், எங்குமுள்ள பரமாத்மஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்வது நிர்க்கு₃ண த்யானம் என்றும் இங்கு கூறப்படுகிறது என்பது குறிக்கொள்ளத் தக்கது. ஸகுணத்யானத்தை விவரிக்கும்போது, தியானிக்கப் படும மூர்த்தியை வாஸுதேவன், நாராயணன், ஹரி, விஷ்ணு, அச்யுதன், புருஷன் முதலான பகவந் நாமங்களைப் படித்திருப்பதி லிருந்தும, சதுர்ப்புஜனுயிருக்கை, சங்கசக்ரகதாதரனுயிருக்கை, தாமரைக் கண்ணனுயிருக்கை, ஸ்ரீவத்ஸத்தை மார்பில் உடைய வனுயிருக்கை பீதாம்பரம் தரித்தவனுயிருக்கை, நீலமேகம் போன்றவனுயிருக்கை, ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கை முதலான பரமபுருஷனுக்கேயுரிய அடையாளங்களைப் பேசியிருப்பதி லிருந்தும், யோகிகளால் தியானிக்கத்தக்க ஜகத்காரணனை

பரமாத்மா நாராயணனே என விளங்குகிறது. அப்பரமாத்மாவை ஜீவனை சரீரமாகக் கொண்டவனாக இங்கு படிக்கையாலே, 'அவன் நானே' என்று உபாஸிப்பதும சரீராத்மத்தன்மையைக் காரண மாகக் கொண்டது என நனகு விளஙகுகிறது. ஆகையால் விஶிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தமே இவ்வத்தியாயத் தில் நிலைநாட்டப்பட்டுளளது எனபது நடுநிலையாளர்க்கு நனகு விளங்கும்.

ததோ௨நிலம் வாயுஸகே₂ந ஸார்த₄ம் தி₄யா ஸமாரோப்ய
நிரோத₄யேத் தம் |
த்₄யாயந் ஸதா₃ சக்ரிணம் அப்ரபு₃த்₃த₄ம் நாபௌ₄ ஸதா₃
குண்ட₃லிநீநிவிஷ்டம் ||........
ஸந்தப்தோ வஹ்நிநா தத்ர வாயுநா ச ப்ரசோதி₃த. |
ப்ரஸார்ய ப₂ணப்₄ருத்₃பே₄ாக₃ம் ப்ரபே₃ாத₄ம் யாதி தத்தத₂ா||
பே₃ாத₄ம் க₃தே சக்ரிணி நாபி₄மத்₄யே ப்ராண:
ஸ ஸம்பூ₄ய கலேப₃ரே௨ஸ்மிந் |
சரந்தி ஸர்வே ஸஹ வஹ்நிநைவ யத₂ா படே
தந்துக₃திஸ்ததை₂வ ||
இத்யேவம் சக்ரிண: ஸ்த₂ாநம் ஸதா₃ த்₄யாநபராயண: |
ததோ நயேத₃பாநம து நாபே₄ரூர்த்₄வமிதம் ஸ்மரந் ||

[ப்ராணனையும், ஜாடராக்னியையும் அறிவாலே ஏற்றி அடக்க வேண்டியது; துயிலகின றவனாய், குண்டலினியிலுள்ள சக்ர த₄ாரியை எப்போதும தியானிக்கவேண்டும்....அஙகு அக்னியினால் சூடுபடுத்தப்பட்டதாய், வாயுவினால் தூண்டப்பட்டதாய், ஆதி சேஷனாகிற படுக்கையை விரித்துப்படுத்திருக்கும் பரம்பொருள் அவ்வண்ணமே துயிலெழுகினறது. நாபியின் நடுவில் சக்ரத₄ாரி யானவன் துயிலெழுந்தவுடன் இவ்வுடலில் ப்ராணன்கள் சேர்நது ஜாடராகனியுடன (நெய்யப்படும்) வஸ்திரததில் நூலபோலே ஸஞ்சரிக்கினறன. இவ்வண்ணமாக, சக்ரத₄ாரியின ஸ்தானததை ஜயிதது. எப்போதும தியானத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவனாய், அதன பிறகு இதை நினைத்துக்கொண்டே அபானததை நாபிக்குமேல் அழைத்துச் செலலவேண்டியது] எனறு பனிரண்டாம் அத்தி யாயத்தின நடுவில் பரமபொருளைச் சக்ரத₄ாரியாகவும், ஆதி சேஷனைப் படுக்கையாகக் கொண்டவனாகவும பேசியிருப்பதும் இதையே வலியுறுத்துகிறது.

யேந ப்ரபஞ்சம் பரிபூர்ணமேதத்
யேநைவ விஶ்வம்ப்ரதிபா₄தி ஸர்வம்।
தம் வாஸுதே₃வம் ஶ்ருதிமூர்த்₄நி ஜாதம்
பஶ்யந்ஸமாஸ்தே ஹ்ருதி₃ மூர்த்₄நி சாஹம் ॥
யதே₃கமவ்யக்தமநந்தமச்யுதம்
ப்ரபஞ்சஜந்மாதி க்ருத₃ப்ரமேயம்।
தம் வாஸுதே₃வம் ஶ்ருதிமூர்த்₄நி ஜாதம்
பஶ்யந் ஸமாஸ்தே ஹ்ருதி₃ மூர்த்₄நி சாஹம் ॥

[எவனாலே இவ்வுலகம் நிறைந்து இருக்கிறதோ, எவனாலேயே இவ்வனைத்துலகும் விளங்குகிறதோ, வேதத்தின் உச்சியில் தோன்றும் அந்த வாஸுதேவனை இதயத்திலும தலையிலும் கண்டு நிற்கிறேன் நான். எவன் ஒருவனாகவும், அறியமுடியாதவனாகவும், அளவற்ற அநந்தனாகவும், அடியவரை நழுவவிடாத அச்யுதனாகவும், உலகிற்குப் படைத்தல் முதலானவற்றைச் செய்யும் அளத்தற்கரியவனாகவுமிருக்கிறானோ, மறைமுடியில் விளங்கும் அந்த வாஸுதேவனை இதயத்திலும். தலையிலும் கண்டு நிற்கிறேன் நான] என்று இநத அத்தியாயத்திலும் இந்த யோகயாஜ்ஞவல்க்யக்ரநததிலுமகடைசியிலுள்ள இருஶ்லோகங்களில் வாஸுதேவன, அச்யுதன், அநந்தன் என்னும் பெயருள்ள நாராயணனை எடுதது, அவனே வேதததின் உச்சியான வேதாந்தங்களில் விளங்கிநிற்பவன் எனறும், மற்றும் பரமபொருளுக்கேயுரிய ஸர்வவ்யாபகத்வம், அவ்யக்தத்வம், அபரமேயத்வம் முதலான குணங்களை உடையவன் எனறும கோஷிக்கப் பட்டதிலிருநதும் நாராயண பரத்வமே யோகயாஜ்ஞவல்க்யர் உகந்தது என விளங்குகிறது. வேறு எந்த தேவதைக்கும் இந்த ஸ்ம்ருதியில் இபபடிப்பட்ட பெருமைகள் கூறப்படவிலலையாகையாலும, உபக்ரம உபஸம்ஹாரங்களிலும், நடுவில் பலவிடஙகளிலும் நாராயண பரத்வமே இந்த ஸ்ம்ருதியில் விளங்கிநிற்கிறபடியாலும், அதுவே யோகயாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதியின் முடிந்த பொருள் என்று விளங்குகிறது.

ஆக, இதுவரையிலும் ஸாமாந்யத₄ர்மங்களை விவரிக்கும ஸ்ம்ருதிகளிலும், அர்ச்சாப்ரதிஷ்டையை விளக்கும் ஶௌநகஸ்ம்ருதியிலும், அஷ்டாங்கயோகத்தை விளக்கும யோகயாஜ்ஞவலக்யததிலும் பகவத்பரத்வமே பொலிகின்றபடியைக் காட்டினோம், இனி, ப்ரபன்னர்க்குரிய விஶேஷதர்மங்களைவிளக்கும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் நாராயண பரதவமே நிலைநாட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம்.

யோகயாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

வ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

தர்மங்கள் ஸாமாந்ய தர்மங்கள் என்றும், விஶேஷத₄ர்மங்கள் என்றும் இருவகைப்படும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாலு வகையான புருஷார்த்தங்களில் முதல் மூன்றைப் பற்றுகிறவர்களே உலகில் மிகுதியாக உள்ளனர். சிறுபான்மையினரான வீட்டின்பத்தைப் பெறவிரும்புகிறவர்களிலும், தம் முயற்சியாலே அதைப் பெற நினைப்பவர்களே பெரும்பான்மையினர். இவர்களுக்குரிய கர்மாநுஷ்டானங்கள், அஷ்டாங்கயோகம் முதலியவை மநு முதல் யோகயாஜ்ஞவல்கயம் ஈருகவுள்ள ஸ்ம்ருதிகளில் விளக்கப்பட்டன. வீட்டின்பத்தைப் பெறுவதும் தம் முயற்சியாலேயாகாது என்றுணர்ந்து அவனையே உபாயமாகப் பற்றும் விஶிஷ்டாதி₄காரிகளான பரபந்நர்க்குரிய விஶேஷத₄ர்மங்களை விதிக்கும் ஸ்ம்ருதிகள் விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்திரங்கள் என்றும், வ்ருத்₃த₄ ஸ்மருதிகள் என்றும் பெயர்பெற்று விளங்குகின்றன. ஸாமாந்ய த₄ர்மங்களைப் பற்றுவார் மிகுதியாகவும், விஶேஷ த₄ர்மங்களைப் பற்றுவார் குறைவாகவுமிருக்கையாலே மநு முதலான ஸ்மருதிகள் பலரால் கையாளப்படுபவையாகவும், பரமத₄ர்ம ஶாஸ்திரங்கள் சிலரால் கையாளப்படுபவையாகவுமிருக்கின்றன; ஆகையாலே, அது கொண்டு இந்த ஸ்மருதிகளை சங்கிக்க முடியாது. இந்த ஸ்ம்ருதிகளும் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக நிப₃ந்த₄காரர்களாலும், பூர்வாசார்யர்களாலும் கையாளப்பட்டிருக்கின்றனவாகையால், இவற்றை நவீன கல்பிதங்கள் என்று சொல்ல வழியில்லை.

இவற்றில் மிகப்பெரியதும், பதினொரு அத்தியாயங்களும், (ஏறக்குறைய) இரண்டாயிரத்து எழுநூறு ஶ்லோகங்களும் கொண்டதுமான வ்ருத்தஹாரீதஸ்மருதி என்னும் பரமத₄ர்ம ஶாஸ்திரத்தை முதலில் ஆராய்வோம். பூனா ஆநந்தாஶ்ரம முத்ராலயத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஸ்மருதிஸமுச்சயத்தில் இருபத்தோராவது ஸ்மருதியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது இது. இனி, இந்த ஸ்மருதியின் முதலத்தியாயத்தைக் காண்போம்.

யஸ்ய த்₃விரத₃வக்த்ராத்₃யா: பாரிஷ(ா)த்₃யா: (ஷத₃ா:)
பர:ஶதம் ।
விக்₄நம் வி(நி)க்₄நந்தி ப₄ய(ஜ)தாம (ஸ்ததம்?)
விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே ॥

அம்ப₃ரீஷஸ்து தம் க₃த்வா ஹாரீதஸ்யாஶ்ரமம் ந்ருப: |
வவந்தே₃ தம் மஹாத்மாநம் ப₃ாலார்க்கஸத்₃ருஶப்ரப₄ம் ||
ஸம்ப்ருஷ்ட: குஶலம் தேந பூஜித: பரமாஸநே |
உபவிஷ்டஸ் ததோ விப்ரமுவாச ந்ருபநந்த₃ந: ||
ப₄க₃வந் ஸர்வத₄ர்மஜ்ஞ ஸர்வவேத₃வித₃ாம் வர |
ப்ருச்ச₂ாமி த்வாம் மஹாப₄ாக₃ பரம் த₄ர்மமவ்யயம் ||
கத₂ம் வர்ணாஶ்ரமாணாம் து நித்யநைமித்திகா: க்ரியா: |
கர்த்தவ்யா முநிஶார்த்தூ₃ல நாரீணாம் ச நரஸ்ய ச ||
ஸ்வரூபம் ஜீவபரயோ: கத₂ம்மோக்ஷபத₃(த₂)ஸ்ய ச |
தத்ப்ராப்திஸாத₄நம் ப்₃ரஹ்மந் வக்துமர்ஹஸி ஸுவ்ரத |
ஏவமுக்தஸ்ய(முக்தஸ்ஸ)விப்ரர்ஷிஸ்தேந ராஜர்ஷிணா தத₃ா|
உவாச பரமப்ரீத்யா நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்த்த₃நம் ||
ஹாரீத உவாச—
ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வவேதே₃ாபப்₃ரும்ஹிதம் |
யது₃க்தம் ப்₃ரஹ்மணா பூர்வம் ப்ருச்ச₂தோ மம பூ₄பதே ||
தத்₃ப்₃ரவீமி பரம் த₄ர்மம் ஶ்ருணுஷ்வைகாக்₃ரமாநஸ: |
ஸர்வேஷாமேவ தே₃வாநாம் அநாதி₃: புருஷோத்தம: ||
ஈஶ்வரஸ்து ஸ ஏவாஸ்ய ஜக₃த: ப்ரபு₄ரவ்யய: |
நாராயணோ வாஸுதே₃வோ விஷ்ணுர்ப்₃ரஹ்மாऽச்யுதோ
ஹரி: ||
ஸ்ரஷ்டா த₄ாதா வித₄ாதா ச ஸ ஏவ பரமேஶ்வர: ||
ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ஸ்ஸவிதா கு₃ணப்₄ருந்நிர்கு₃ணோऽவ்யய:
பரமாத்மா பரம் ப்₃ரஹ்ம பரம் ஜ்யோதி: பராத்பர: ||
இந்த்₃ர: ப்ரஜாபதிஸ்ஸூர்ய: ஶிவோ வஹ்நிஸ்ஸநாதந: |
ஸர்வாத்மகஸ்ஸர்வஸுஹ்ருத் ஸர்வப்₄ருத்₃பூ₄தபா₄வந
(ப₄ாவ)ந: ||
யமீ ச ப₄க₃வாந் க்ருஷ்ணோ முகு₃ந்தே₃ாऽநந்த ஏவ ச |
யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிர்யஜ்வா ப்₃ரஹ்மண்யோ ப்₃ரஹ்மண
ஸ்பதி: ||
ஸ ஏவ புண்ட₃ரீகாக்ஷ: ஶ்ரீஶோ நாதே₂ாऽதி₄போ மஹாந் |
ஸஹஸ்ரமூர்த்த₄ா விஶ்வாத்மா ஸஹஸ்ரகரபாத₃வாந் ||
யத்₃க₃த்வா ந நிவர்த்தந்தே தத்₃த₄ாம பரமம் ஹரே: |
சதுர்பி₄ஶ்ஶோப₄நோபாயை: ஸாத்₄யோऽயம் ஸ
மஹாத்மபி₄: ||....

தம் ஸ்வீகுர்வந்தி வித்$_3$வாம்ஸ: ஸ்வஸ்வரூபதயா ஸதா$_3$ ||
நைஸர்க்கி$_3$கம் ஹி ஸர்வேஷாம் தா$_3$ஸ்யமேவ ஹரேஸ்ஸதா$_3$ |
ஸ்வாம்யம் பரஸ்வரூபஸ்ய தா$_3$ஸ்யம் ஜீவஸ்ய ஸர்வதா$_3$ ||
ப்ரக்ருத்யா த்வாத்மநோ ரூபம் ஸ்வாம்யம் தா$_3$ஸ்யமிதி ஸ்தி$_2$தி: ||
தா$_3$ஸ்யமேவ பரம் த$_4$ர்மம் தா$_3$ஸ்யமேவ பரம் ஹிதம் |
தா$_3$ஸ்யேநைவ ப$_4$வேந் முக்திரந்யதா$_2$ நிரயம் வ்ரஜேத் ||
விஷ்ணோர்தா$_3$ஸ்யம் பரா ப$_4$க்திர்யேஷாம் து ந ப$_4$வேத் க்வசித் |
தேஷாமேவ ஹி ஸம்ஸ்ருஷ்டம் நிரயம் ப்$_3$ரஹ்மணோ ந்ருப |
நாராயணஸ்ய தா$_3$ஸா யே ந ப$_4$வந்தி நராத$_4$மா: |
ஜீவந்த ஏவ சாண்டா$_3$லா ப$_4$விஷ்யந்தி ந ஸம்ஶய: ||
தஸ்மாத்$_3$தா$_3$ஸ்யம் பராம் ப$_4$க்திமாலம்ப்$_3$ய ந்ருபஸத்தம |
நித்யநைமித்திகம் ஸர்வம் குர்யாத் ப்ரீத்யை ஹரேஸ்ஸதா$_3$ ||
தஸ்ய ஸ்வரூபம் ரூபம் ச கு$_3$ணாம்ஶ்சாபி விபூ$_4$தய: |
ஜ்ஞாத்வா ஸமர்ச்சயேத்$_3$விஷ்ணும் யாவஜ்ஜீவமதந்த்$_3$ரித. ||
தமேவ மநஸா த்$_4$யாயேத்$_3$வாசா ஸங்கீர்த்தயேத் ப்ரபு$_4$ம் |
ஜபேச்ச ஜுஹுயாத்$_3$ப$_4$க்தோ தத்வாநேக விலக்ஷண. ||
ஶங்க$_2$சக்ரோர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ராதி$_3$தா$_4$ரணம தா$_3$ஸ்யலக்ஷணம் |
தந்நாமகரணம் சைவ வைஷ்ணவம் ததி$_3$ஹோச்யதே ||
அவைஷ்ணவாஸ்து யே விப்ரா: பாஷண்டா$_3$ஸ்தே நராத$_4$மா: |
தேஷாம் து நரகே வாஸ: கல்பகோடிஶதைரபி ||
தாபாதி$_3$பஞ்சஸம்ஸ்காரீ மந்த்ரரத்நார்த்த$_2$தத்த்வவித் |
வைஷ்ணவஸ்ஸ ஜக$_3$த்பூஜ்ய: யாதி விஷ்ணோ: பரம் பத$_3$ம் ||
அசக்ரதா$_4$ரீ யோ விப்ரோ ப$_3$ஹுவேத$_3$ஶ்ருதோபி வா |
ஸ ஜீவந்நேவ சாண்டாலோ ம்ருதோ நிரயமாப்நுயாத் |
தஸ்மாத்தாபாதி$_3$ஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா த$_4$ர்மகாங்க்ஷிணா |
அயமேவ பரோ த$_4$ர்ம: ப்ரதா$_4$ந: ஸர்வகர்மணாம் ||

|| இதி ஸ்ரீவ்ருத்$_3$த$_4$ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ வைஷ்ணவ த$_4$ர்ம ஶாஸ்த்ரே பஞ்சஸம்ஸ்காரப்ரதிபாத$_3$நம் நாம ப்ரத$_2$ம: அத்$_4$யாய: ||

வ்ருத்த ஹாரீத ஸ்ம்ருதி—முதலத்தியாயம்

[ஆஶ்ரிதர்களின் இடையூறுகளைப் போக்கும் யானைமுகர் முதலான பற்பல கிங்கரர்களை உடைய விஷ்வக்ஸேனரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன். அரசனான அம்பரீஷன் ஹாரீதரின ஆஶ்ரமத்தை அடைந்து, இளஞ்சூரியன்போன்ற ஒளியுடைய மஹாத்மாவான அவரை வணங்கினான். அவரால் குசலம் விசாரிக்கப்பட்டவனாய், உப சரிக்கப்பட்டவனாய், மேலான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்தவனாய், அவ்வரசன் அவ்வந்தணரைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கேட்க லானான்; ஜ்ஞானம் முதலான குணங்கள் நிறைந்த பகவானே! எல்லா அறங்களையும் அறிந்தவரே! எல்லா வேதங்களையும் அறிந்தவர்களில் சிறந்தவரே! பெரியவரான உம்மிடம் அழிவற்ற மேலான தர்மங்களைக்குறித்துக் கேட்கவிரும்புகிறேன். வர்ணாஶ் ரமங்களுக்கும், ஸ்த்ரீபுருஷர்களுக்கும் உரிய நித்யகர்மங்களும், நைமித்திககர்மங்களும் எப்படிச் செய்யப்படவேண்டும்? நல்விரத முடையவரே! ஜீவபரமாத்மஸ்வரூபங்கள்பற்றியும், மோக்ஷஸ்தானம் பற்றியும், அதையடையும் வழிபற்றியும் சொலலவேண்டும். இப்படி அந்த ராஜரிஷியால் கேட்கபபட்ட அந்த ப்ரஹ்மரிஷி, ஜநார்த்தனனை வணங்கி, அப்போதே மிகுந்த உகப்புடன் பினவருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார். ஹாரீதர்—அரசனே! ஸகலவேதஸாரததைச் சொல்லு கிறேன கேள். என்னால் கேட்கப்பட்டபோது பிரமன் எனக்கு உபதேசித்த முதலான தர்மத்தைக் கூறுகிறேன; மனத்தை ஒரு முகப்படுத்திக்கேள். எல்லாதேவர்களுக்குள்ளும் அநாதியாயிருப்பவன் புருஷோத்தமனே. அவனே ஈஶ்வரன்; இவ்வுலகின் அழிவற்ற தலைவன்; நாராயணன், வாஸுதேவன், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மம், அச்யுதன், ஹரி, எனப்படுபவன் அவனே. உலகைப் படைத்து, அளித்து நடத்துபவன் அந்தப் பரமேஶ்வரனே. அவனே (வேதங்களில்) ஹிரண்யகர்ப்பன் ஸவிதா, (கல்யாண) குணமுடையவன், (தாழ்ந்த) குணமற்றவன், அழிவற்றவன், பரமாத்மா, பரப்ரஹ்மம், பரஞ்சோதி, பராத்பரன், இந்திரன், ப்ரஜாபதி, ஸூர்யன், சிவன், அக்னி, பழையோன், ஸர்வாத்மகன், அனைவர்க்கும் நண்பன், அனைத்தையும் தரிப்பவன், அனைத்தையும் நடத்துமவன், நியமிப்பவன், பகவான், கிருஷ்ணன், முகுந்தன், அநந்தன், யஜ்ஞபுருஷன், யஜ்ஞபதி, யாகம் செய்பவன், ப்ரஹ்மண்யன், பிரமனுக்கும் தலைவன் என்று சொல்லப்படுபவன்; ஸ்ரீய:பதியான அவனே தாமரைக் கண்ணனாய், ஶேஷியாய், தலைவனாய், பெரியோனாய், தலைகளாயிரம், கைகளாயிரம், கால்களாயிரம் உடையவனாய், அனைத்துக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவன், திரும்பி வருதலில்

லாத மோக்ஷஸ்தானம் ஹரியினுடையதேயாகும். அவனே மஹாத்மாக்களால் நானகு சிறந்த உபாயங்களால் அடையப்படுகிறுன்...... தமக்கு வகுதத ஸேஷியாக அறிவாளிகள் அவனைப் பற்றுகிறுர்கள். ஹரிக்கு அடிமைப்பட்டிருககை எலலா ஜீவர்கசும் எப்போதும் இயல்வானது; பரஸவரூபததுக்கு உடையவனுயிருக்கையும், ஜீவஸவரூபத்துக்கு உடைமையாயிருக்கையும இயல்வானது; ப்ரக்ருதிஸம்பநதத திஞல் ஆதமாவுககு (இவ்வுலகில்) உடையவனுயிருக்கும தன்மை ஏற்படுகிறது; தாஸனுயிருககையே ஆதமாவுககு இயல்வு. தா₃ஸனுயிருக்கையே மேலான தர்மம். தாஸனுயிருக்கையே மேலான நன்மை; தா₃ஸயததிஞலேயே மோக்ஷம் ஏற்படும்; அது இல்லாவிடில் நரகமடைவான அரசனே! விஷ்ணு கைங்கர்யமும், மேலான பக்தியும் எவாகளுக்கு ஒருபோதும் இல்லையோ, அவர்களுக்கே ப்ரஹ்மாவால் நரகம படைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிசரிற்கடையரான எவர்கள நாராயணனுககு அடிமைபபடவில்லையோ, அவாகள் உயிரோடிருக்கும் சணடாளர்களேயாகின்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை. அரசனே! ஆகையால் ஹரியின் கைங்காயத்தையும், மேலான பக்தியையும் பற்றிநின்று, நித்யநைமித்திக கர்மஙகள் அனைததையும் ஹரியின உகப்பிற்காகவே எப்போதும செய்யவேண்டியது. விஷ்ணுவின ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளை அறிநது, உயிருளள வரையில் சோம்பலில்லாமல் அவரைப் பூஜிககவேணடும் தலைவரான அவரையே மனததிஞல் தியானித்து, வாக்கிஞல் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும; ஜபிக்கவேண்டும்; அவரைக் குறிததே ஹோமம் செய்யவேண்டும: சஙகம, சகரம, ஊர்த்வபுண்ட்ரம முதலியவற்றை தரிபபது தாஸயததிற்கு அடையாளம். விஷ்ணு ஸம்பநதமான நாமததை வைப்பதும் அப்படியே. இவை இங்கு சொல்லபபடுகினறன. வைஷ்ணவர்களல்லாத அந்தணர் மனிசரிற்கடையராய், பாஷண்டர்கள் எனப்படுகின்றனர். நூறு கோடி கல்பகாலமாஞலும் அவாகளுக்கு நரகததிலேயே வாஸமாகும. தாபம முதலிய ஐந்து ஸம்ஸகாரங்களையும உடையவஞய, மந்தரரதனமாகிற தவயததின உண்மைப் பொருளை அறிந்தவஞன வைஷ்ணவன உலகினரால் பூஜிக்கப்பட்டு, விஷ்ணுவின பரமபததை அடைகிறுன். பல வேதங்களை அறிந்தவஞயினும, சக்ரதா₄ரணம செய்யாத அந்தணன உயிரோடிருககுமபோது சண்டாளஞய், இறந்தவுடன் நரகத்தை அடைவான். ஆகையால அறததை விருமபுகிறவன தாபம முதலான ஸமஸகாரஙகளைச் செய்துகொள்ளவேண்டும. எல்லாக் கர்மங்களிலும் முககியமான பரமதாமம இதுவே.

முதலததியாயம் முற்றிற்று.]

அதிஸ்பஷ்டமான இந்த ஸ்ம்ருதி வாக்கியங்களில் நாம் விவரிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லையாகையால், தாபம், புண்ட்ரம் ஆகிய முதலிரண்டு ஸம்ஸ்காரங்களை விவரிக்கும் அடுத்த அத்தியாத்தைக் காண்போம்.

அம்ப₃ரீஷ உவாச—
ப₄க₃வந் வைஷ்ணவா: பஞ்ச ஸம்ஸ்காரா: ஸர்வகர்மணும் ।
ப்ரத₄ாநமிதி யச்சோக்தம் ஸர்வைரபி மஹர்ஷிபி₄: ॥
தத்₃வித₄ாநம் மமாசக்ஷ்வ விஸ்தரேணைவ ஸுவ்ரத ॥
ஹாரீத உவாச—
ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி நிர்மலா வைஷ்ணவீ: க்ரியா: ।
யது₃க்தம் ப்₃ரஹ்மணு பூர்வம் வஸிஷ்டா₂த்₃யைஶ்ச வைஷ்ணவை: ॥
ஸம்ஸ்காராணும் து ஸர்வேஷாமாத்₃யம் சக்ராதி₃த₄ாரணம் ।
தத்கர்த்தவ்யம் ஹி ஸர்வேஷாம் விதி₄நா வை த்₃விஜந்மநாம்॥
ஆசார்யம் ஸம்ஶ்ரயேத் பூர்வம் அநக₄ம் வைஷ்ணவம் த்₃விஜம்।
ஶுத்₃த₄ஸத்வகு₃ணேபேதம் நவேஜ்யாகர்மகாரகம் ॥
ஸத்ஸம்ப்ரதா₃யஸம்யுக்தம் மந்த்ரரத்நார்த்த₂கோவித₃ம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்₃யஸம்பந்நம் வேத₃வேத₃ாங்க₃பாரக₃ம் ॥
ஶாஸிதாரம் ஸதா₃சாரை: ஸர்வத₄ர்மவிதா₃ம் வரம் ।
மஹாப₄ாக₃வதம் விப்ரம் ஸதா₃சாரநிஷேவ(வி)ணம் ॥
ஆலோக்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி புராணநி ச வைஷ்ணவ: ।
தத₃ர்த்த₂மாசரேத்₃யஸ்து ஸ ஆசார்ய இதீரித: ॥
ஆஸ்திக்யமாநஸம் ஸத்₃பி₄ருபேதம் த₄ர்மவத்ஸலம் ।
ஶரத்₃த₄த₄ாநம் ஸதா₃சாரம் கு₃ருஶுஶ்ருஷகத்பரம் ॥
ஸம்வத்ஸரம் பரீக்ஷ்யார்த்தே₂ தம் ஶிஷ்யம் ஶாஸயேத்₃கு₃ரு: ।
தஸ்யாதெ₃ள பஞ்சஸம்ஸ்காராந் குர்யாத் ஸம்யக்₃வித₄ாநத: ॥
ப்ராதஸ்ஸ்நாத்வா ஶுசெள தே₃ஶே பூஜயித்வா ஜநார்த்த₃நம் ।
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாநீய தேநைவ ஸஹ தே₃ஶிக: ॥
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைர் க₃வ்யை: சக்ராதீ₃நர்ச்சயேத₃த₂ ।
புஷ்பைர்தூ₃பைஶ்ச தீ₃பைஶ்ச நைவேத்₃யைர்விவிதை₄ரபி॥

தத்தத்ப்ரகாஶைர்மந்த்ரைரர்ச்சயேத் புரதோ ஹரே: ।
ஸ்வாக்3னௌ ஹோமம் ப்ரகுர்வீத இத்4மாதா4நாதி3பூர்வகம் ॥
பௌருஷேண து ஸூக்தேந பாயஸம் க்4ருதமிஶ்ரிதம் ।
ஆஜ்யேந மூலமந்த்ரேண ஹுத்வா சாஷ்டோத்தரம் ஶதம் ॥
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா3யத்ர்யா ஜுஹுயாத ப்ரயதோ கு3ரு: ।
பஶ்சாத3க்3னௌ விநிக்ஷிப்ய சக்ராத்3யாயுத4பஞ்சகம் ॥
பூஜயித்வா ஸஹஸ்ராரம் த்4யாத்வா தத்3வஹ்நிமண்ட3லே ।
ஷட3க்ஷரேண ஜுஹுயாதா3ஜ்யம் விம்ஶதிஸங்க்2யயா ॥
ஸர்வைஶ்ச ஹேதிமந்த்ரைஶ்ச ஏகைகாஜ்யாஹுதிம் க்ரமாத் ।
தத: ப்ரத3க்ஷிணம் க்ருத்வா ஶிஷ்யோ வஹ்நிமாத்மவாந் ॥
நமஸ்க்ருதவா(த்ய) ததோ விஷ்ணும் ஜப்த்வா மந்த்ரம் வரம் ஶுப4ம் ।
ப்ராங்முக2ம் து ஸமாஸீநம் ஶிஷ்யமேகாக்3ரசேதஸம் ॥
ப்ரதபேச்சக்ரஶங்கா2தி3ஹேதிபி4ர்மந்த்ரமுச்சரந் ।
த3க்ஷிணே து பு4ஜே சக்ரம் வாமாம்ஸே ஶங்க2மேவ ச ॥
க3தா3ம் ச பா2லமத்4யே து ஹ்ருத3யே நந்த3கம் ததா2 ।
மஸ்தகே து ததா2 ஶார்ங்க3ம் அங்கயேத்3விமலம் ததா2 ॥
பஶ்சாத் ப்ரக்ஷாள்ய தோயேந புந: பூஜாம் ஸமாசரேத் ।
ஹோமஶேஷம் ஸமாப்யாத2 வைஷ்ணவாந் போ4ஜயேத் தத: ॥
ஏவம் தாபக்ரியா கார்யா வைஷ்ணவீ கலமஷாபஹா ।
ப்ரதா4நம் வைஷ்ணவம் தேஷாம் தாபஸம்ஸ்காரமுத்தமம் ॥
தாபஸம்ஸ்காரமாத்ரேண பராம் ஸித்3தி4மவாப்நுயாத ॥
கேசித்து சக்ரஶங்கௌ3 த்3வௌ ப்ரதப்தௌ பா3ஹுமூலயோ: ।
தா4ரயந்தி மஹாத்மாந: சக்ரமேகம் து சாபரே ॥ -
வைஷ்ணவாநாம் து ஹேதீநாம் ப்ரதா4நம் சக்ரமுச்யதே ।
தேநைவ பா3ஹுமூலே து ப்ரதப்தேநாங்கயேத்3பு3த4: ॥
ஜாதே புத்ரே பிதா ஸ்நாதவா ஹோமம் குர்யாத்3விதா4நத: ।
தேநாக்3நிநைவ ஸந்தப்தசக்ரேண பு4ஜமூலயோ: ॥
அங்கயித்வா ஶிஶோ: பஶ்சாத் நாம குர்யாச்ச வைஷ்ணவம் ।
பஶ்சாத் ஸர்வாணி கர்மாணி குர்வீதாஸ்ய விதா4நத: ॥

அங்கயித்வா ந சக்ரேண யத்கிஞ்சித் கர்ம ஸஞ்சரேத் ।
தத் ஸர்வம் யாதி வைகல்யம் இஷ்டாபூர்த்தாதி₃கம் ந்ருப ॥
காரயேந்மந்த்ரதீ₂க்ஷாயாம் சக்ராத்₃யா: பஞ்சஹேதய: ।
சக்ரம் வை கர்மஸித்₃த்₄யர்த்தம் ஜாதகர்மணி த₄ாரயேத் ॥
அசக்ரத₄ாரீ விப்ரஸ்து ஸர்வகர்மஸு கு₃ர்ஹித: ।
அவைஷ்ணவஸ்ஸமாபந்நோ நரகம் சாதி₄க₃ச்ச₂தி ॥
சக்ராதி₃சிஹ்நரஹிதம் ப்ராக்ருதம் கலுஷாந்விதம் ।
அவைஷ்ணவம் து தம் தூ₃ராத் ஶ்வபாகமிவ ஸந்த்யஜேத் ॥
அவைஷ்ணவஸ்து யோ விப்ர: ஶ்வபாகாத₃த₄ம: ஸ்ம்ருத: ।
அஶ்ராத்₃தே₄யோ ஹ்யபாங்க்தேய: ரௌரவம் நரகம்
வ்ரஜேத் ॥

அவைஷ்ணவஸ்து யோ விப்ர: ஸர்வத₄ர்மயுதோபி வா ।
ஸ பாஷண்டே₃தி வி(ண்ட₃ இதி)ஜ்ஞேய: ஸர்வகர்மஸு
நார்ஹதி ॥

தஸ்மாச்சக்ரம் வித₄ாநேந தப்தம் வை த₄ாரயேத்₃த்₃விஜ: ।
ஸர்வாஶ்ரமேஷு வஸதாம் ஸ்தரீணும் ச
ஶ்ருதிசோத₃நாத் ॥

அநாயுத₄ாஸோ அஸுரா அதே₃வா இதி வை ஶ்ருதி: ।
சக்ரேண தாமபவப இத்ய்ருசா ஸமுதீ₃ரிதம் ॥
அபேத்த₂மங்கமித்யுக்தம் வயோதி ஶ்ராவணம் தத₂ா ।
தஸ்மாத்₃வை தப்தசக்ரஸ்ய சாங்கநம் முநிபி₄ஸ்ஸ்ம்ருதம் ॥
பவித்ரம் விததம் ப்₃ராஹ்மம் ப்ரபே₄ார்கா₃த்ரே து த₄ாரிதம் ।
ஶ்ருத்யைவ சாங்கயேத்₂கா₃த்ரே தத்₃ப்₃ரஹ்ம ஸமவாப்யதே ॥
யத்தே பவித்ரமர்சிஷ்யம(ஷி அ)க்₃நேர்விததமந்தரா ।
ப்₃ரஹ்மேதி நிஹிதம் நைவ ப்₃ரஹ்மண: ஶ்ருதிப்₃ரும்
ஹிதம் ॥

பவித்ரமிதி சைவாக்₃நிரக்₃நிர்வை சக்ரமுச்யதே ।
அக்₃நிரேவ ஸஹஸ்ரார: ஸஹஸ்ரா(ஸ்ர)நேமிருச்யதே ॥
நேமிதப்ததநுஸ்ஸூர்யோ ப்₃ரஹ்மணு ஸமதாம் வ்ரஜேத்
யத்தே பவித்ரமர்ச்சிஷி அக்₃நே தேந புநீஹி ந: ॥
த₃க்ஷிணே து பு₄ஜே விப்ரோ பி₃ப்₄ருயாத்₃வை ஸுத₃ர்ஶநம் ।
ஸவ்யே து ஶங்க₂ம் பி₃ப்₄ருயாதி₃தி வேத₃விதே₃ா விது₃: ॥

இத்யாதி₃ஶ்ருதிபி₄:ப்ரோக்தம் விஷ்ணோஶ்சக்ரஸ்ய தா₄ரணம்।
புராணேஷ்விதிஹாஸேஷு ஸாத்விகேஷு ஸ்ம்ருதிஷ்வபி ॥
ஶங்க₂சக்ரோர்த்₄வபுண்ட்₃ராதி₃ரஹிதம் ப்₃ராஹ்மணம் ந்ருப।
ய: ஶ்ராத்₃தே₄ பே₄ஜயேத்₃விப்ர: பிதரஸ்தஸ்ய து₃ர்க₃தி:॥
ஶங்க₂சக்ரோர்த்₄வபுண்ட்₃ராதி₃சிஹ்னை ப்ரியதமைர் ஹரே:।
ரஹிதஸ்ஸர்வத₄ர்மேப்₄ய: ச்யுதோ நரகமாப்நுயாத் ॥
ருத்₃ரார்ச்சநம் த்ரிபுண்ட்₃ரஸ்ய தா₄ரணம் யத்ர த்₃ருஶ்யதே।
தச்சூ₂(ஸ ஶூ)த்₃ராணாம் விதி₄: ப்ரோக்தோ ந
த்₃விஜாநாம் கதா₃சந ॥
ப்ரதிலோமாநுலோமாநாம் து₃ர்க₃கணஸுபை₄ரவா:।
பூஜநீயா யதா₂ர்ஹேண பி₃ல்வசந்த₃நதா₄ரணம் ॥
யக்ஷராக்ஷஸபூ₄தாநி வித்₃யாத₄ரக₃ணஸ்ததா₂।
சாண்டா₃லாநாமர்ச்சநீயா மத்₃யமாம்ஸநிஷேவிணாம் ॥
ஸ்வவர்ணவிஹிதம் த₄ர்மமேவம் ஜ்ஞாத்வா ஸமாசரேத் ॥
ருத்₃ரார்ச்சநாத்₃ப்₃ராஹ்மணஸ்து ஶூத்₃ரேண ஸமதாம்
வ்ரஜேத்।
யக்ஷபூ₄தார்ச்சநாத் ஸத்₃யஶ்சாண்டா₃லத்வமவாப்நுயாத் ॥
ந ப₄ஸ்ம தா₄ரயேத்₃விப்ர: பரமாபத்₃க₃தோபி வா।
மோஹாத்₃வை பி₃ப்₄ருயாத்₃யோ வை ஸ ஶூராபோ
ப₄வேத்₃ த்₄ருவம் ॥
திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரம் விப்ரம் பட்டாகாரத₄ரம் ததா₂ ॥
ஶ்வபாகமிவ நேக்ஷேத ந ஸம்பா₄ஷேத குத்ரசித் ॥
தஸ்மாத்₃த்₃விஜாதிபி₄ர்தா₄ர்யம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம்
விதா₄நத:।
ம்ருதா₃ ஶுப்₄ரேண ஸததம் ஸாந்தராளம் மநோஹரம் ॥
ஸ்நாத்வா ஶுத₃தே₄பி பூர்வாஹ்ணே விஷ்ணுமப்₄யர்ச்ய
தே₃ஶிக:।
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாஹூய ஹோமம் குர்வீத பூர்வவத் ॥
பரோமாத்ரேதி ஸூக்தேந பாயஸம் மது₄மிஶ்ரிதம்।
ஹுத்வாத₂ மூலமந்த்ரேண ஶதமஷ்டோத்தரம் க்₄ருதம் ॥
ஸ்த₂ண்டிலே து தத: பஶ்சாத் மண்ட₃லாநி யதா₂க்ரமம்।
தி₃க்ஷ்வஷ்ட மத்₄யே சத்வாரி விந்யஸேத் புரதோ ஹரே. ॥

விவிகே2த் தத்ர புண்ட்3ராதி3 விஸ்தாராயாமபே4த3த: |
தேஷ்வர்ச்சயேத் ததோ தீ4மாந் கேஶவாதீ3ந நுக்ரமாத் ||
தத்ரதத்ர ச தந்மூர்த்திம் த்4யாத்வா மந்த்ரை: ஸமர்ச்சயேத் |
க3ந்த4புஷ்பாதி3 ஸகலம் மந்த்ரேணைவார்ச்சயேத்3கு3ரும ||
ப்ரத3க்ஷிணமநுவ்ரஜ்ய ஸ ஶிஷ்ய: ப்ரணமேத3த2 |
தத்3ப3ாஹௌ நிக்ஷிபேத் ஶிஷ்ய: கேஶவாதீ3ந நுக்ரமாத் ||
ஹ்ருதி3 விந்யஸ்ய புண்ட்3ராணி கு3ரூக்தாநி ஸ வைஷ்ணவ: |
ஶேஷ4ப்ரேணைவ ம்ருத3ா பஶ்சாத்3பி3ப்4ருயாத் ஸ ஸமாஹித: ||
த்ரிஸந்த்4யாஸு ம்ருத3ா விபர: யாக3காலே விஶேஷத: |
ஶ்ராத்3தே4 த3ாநே தத3ா ஹோமே ஸ்வாத்4யாயே
பித்ருதர்ப்பணே ||
ஶ்ரத்3த4ா வூர்த்4வபுண்ட்3ராணி பி3ப்4ருயாத்
த்3விஜஸத்தம: |
தத3ாராத்4ய ஹரேர்நித்யமூர்த்4வபுண்ட்3ரவித4ாநத: ||
ஶ்ராத்3த4ம் ஹோமஸதத2ா த3ாநம் ஸ்வாத்4யாய:
பித்ருதர்ப்பணம் |
ப4ஸ்மீப4வதி தத் ஸர்வம் ஊர்த்4வபுண்ட்3ரம் விநா க்ருதம் ||
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரம் விநா யஸ்து ஶ்ராத்3த4ம் குர்வீத ஸ
த்3விஜ: |
ஸர்வம் தத்3ராக்ஷஸைர் நீதம் நரகம் சாதி4க3ச்ச2தி ||
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரவிஹீநம் து ய: ஶ்ராத்3தே
போ4ஜயேத் த்3விஜம் |
அஶ்நந்தி பிதரஸ்தஸ்ய விண்மூத்ரம் நாத்ர ஸம்ஶய: ||
தஸ்மாத்து ஸததம் த4ார்யம் ஊர்த்4வபு3ண்ட்3ரம்
த்3விஜந்மநா |
த4ாரயேந்ந திர்யக்புண்ட்3ரமாபத்3யபி கத3ாசந ||
திர்யக்புண்ட்3ரத4ரம் விப்ரம் சண்ட3ாலமிவ ஸம்த்யஜேத் |
ஸோऽநர்ஹஸ்ஸர்வக்ருத்யேஷு ஸர்வலோகேஷு க3ர்ஹித: ||
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரவிஹீநஸ்ஸந் ஸந்த்4யாகர்ம ஸமாசரேத் |
ஸர்வம் தத்3ராக்ஷஸைர்நீதம் நரகம் சாதி4க3ச்ச2தி ||
யச்ச2ரீரம் மநுஷ்யாணாமூர்த்4வபுண்ட்3ரவிவர்ஜிதம் |
த்3ரஷ்டவ்யம் நைவ தத்கிஞ்சித் ஶ்மஶாநமிவ தத்3ப4வேத் ||

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ம்ருதா₃ ஸுப்₄ரம் லலாடே யஸ்ய
த்₃ருஶ்யதே ।
சண்டா₃லோபி ஹி சுத்₃த₄ாத்மா விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ॥
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரஸ்ய மத்₄யே து லலாடே ஸுமனோஹரே ।
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸஹாஸீனோ ரமதே தத்ர வை ஹரி: ॥
நிரந்தராலம் ய: குர்யாத் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் த்₃விஜாத₄ம: ।
ஸ ஹி தத்ர ஸ்தி₂தம் விஷ்ணும் ஶ்ரியம் சைவ வ்யபோஹதி ॥
அச்சி₂த்₃ரமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் து ய: கரோதி த்₃விஜாத₄ம: ।
கல்பகோடிஸஹஸ்ராணி ரௌரவம் நரகம் வ்ரஜேத் ॥
தஸ்மாத் சி₂த்₃ராந்விதம் புண்ட்₃ரம் த₄ரேத்
விஷ்ணுபதா₃க்ருதி ।
லலாடாதி₃ஷு சாங்கே₃ஷு ஸர்வகர்மஸு வைஷ்ணவ: ॥
நாஸிகாமூலமாரப்₄ய லலாடாந்தம் து விந்யஸேத் ।
அங்கு₃லம் த₃வ்யங்கு₃லம் வாபி மத்₄யே சி₂த்₃ரம் ப்ரகல்பயேத் ॥
பார்ஶ்வே சாங்கு₃லிமாத்ரம் து விந்யஸேத் த்₃விஜஸத்தம: ।
புண்ட்₃ராணமந்தராலேஷு ஹரித்₃ராம் தா₄ரயேத் ஶ்ரியம் ॥
லலாடே பருஷ்ட₂யோ: கண்டே₂ பு₄ஜயோருப₄யோரபி ।
சதுரங்கு₃லமாத்ரம் து பி₃ப்₄ருயாத₃ாயதம் த்₃விஜ: ॥
உரஸ்யஷ்டாங்கு₃லம் தா₄ர்யம் பு₄ஜயோராயதம் ததா₂ ।
உத₃ரே பார்ஶ்வயோர்நித்யமாயதம் து த₃ஶாங்கு₃லம் ॥
கேஶவாத்₃யைர்நமோந்தைஶ்ச ப்ரணவாத₃்யைரநுக்ரமாத் ।
லலாடே கேஶவம் ரூபம் குக்ஷௌ நாராயணம் ந்யஸேத ॥
வக்ஷஸ்த₂லே மாத₄வம் ச கோ₃விந்த₃ம் கண்ட₂தே₃ஶத: ।
விஷ்ணும் ச த₄க்ஷிணே பார்ஶ்வே பா₃ஹௌ சமது₄ஸூத₃னம் ॥
த்ரிவிக்ரமம் த₃க்ஷிணமஸே வாமனம் வாமபார்ஶ்வத: ।
ஶ்ரீத₄ரம் வாமபா₃ஹௌ து ஹ்ருஷீகேஶம் ததா₂ம்ஸகே ॥
ப்ருஷ்டே₂ ச பத்₃மநாப₄ம் து க்₃ரீவே தா₃மோத₃ரம் ததா₂ ।
தத்ப்ரக்ஷாலநதோயேந வாஸுதே₃வேதி மூர்த்₄நி ॥
கேஶவஸ்து ஸுவர்ணாப₄: ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ர: ।
ஶாகலாம்பு₃ரத₄ரஸ்ஸௌம்ய: முக்தாப₄ரணபூ₄ஷித: ॥
நாராயணோ க₄நஶ்யாம: ஶங்க₂பத்₃மக₃தா₃ஸிப்₄ருத் ।
பீதவாஸா மணிமயை பூ₄ஷணைருபஶோபி₄த: ॥

மாத₄வஶ்சோத்பலப்ரக்₂ய: சக்ரஶார்ங்க₃க₃த₃ாஸிப்₄ருத் ।
சித்ரமால்யாம்ப₃ரத₄ர: புண்ட₃ரீகநிபே₄க்ஷண: ॥
கோ₃விந்த₃: ஶங்க₂வர்ண: ஸ்யாத் பத்₃மஶங்க₂க₃சா₃ஸிப்₄ருத் ।
ரக்தாரவிந்த₃பாத₃ாப்₃ஜதப்தகாஞ்சநபூ₄ஷண: ॥
கௌ₃ரவர்ணோ ப₄வேத்₃விஷ்ணு: ஶங்க₂சக்ரஹலாஸிப்₄ருத் ।
க்ஷௌமாம்ப₃ரத₄ர: ஸ்ரக்₃வீ கேயூராங்க₃த₃பூ₄ஷித: ॥
அரவிந்த₃நிப₄: ஶ்ரீமாந் மது₄ஜித் கமலாஸந: ।
சக்ரம் ஶார்ங்க₃ம் ச முஸலம் பத்₃மம்
தே₃ார்பி₄ர் பி₃ப₄ர்த்யஸௌ ॥
த்ரிவிக்ரமோ ரக்தவர்ண: ஶங்க₂சக்ரக₃த₃ாஸிப்₄ருத் ।
கிரீடஹாரகேயூரகுண்ட₃லைஶ்ச விராஜித: ॥
வாமந: குந்த₃வர்ண: ஸ்யாத் புண்ட₃ரீகாயதேக்ஷண: ।
தே₃ார்பி₄ர்வஜ்ரம் க₃த₃ாம் ஶங்க₂ம் பத்₃மம் ஹைமம்
பி₃ப₄ர்த்யஸௌ ॥
ஶ்ரீத₄ர: புண்ட₃ரீகாப₄: சர்மஶார்ங்க₃ாஸிபத₃மப்₄ருத் ।
ரக்தாரவிந்த₃நயநோ முக்தாத₃ாமவிபூ₄ஷித: ॥
வித்₃யுத்₃வர்ணோ ஹ்ருஷீகேஶ: சக்ரஶார்ங்க₃ஹலாஸிப்₄ருத் ।
ரக்தமால்யாம்ப₃ரத₄ர: புண்ட₃ரீகாவதம்ஸக: ॥
இந்த்₃ரநீலநிப₄ஶ்ஶங்க₂சக்ரபத்₃மக₃த₃ாத₄ர: ।
பத்₃மநாப₄: பீதவாஸா: சித்ரமால்யாநுலேபந: ॥
த₃ாமோத₃ர: ஶாத்₃வலாப₄: பத்₃மஶார்ங்க₃ாஸிஶங்க₂ப்₄ருத் ।
பீதவாஸா விஶாலாக்ஷா நாநாரத்நவிபூ₄ஷித: ॥
ஏவம் புண்ட்₃ராணி ஸததம் த₄ாரயேத் வைஷ்ணவோத்தம: ।
புண்ட்₃ரஸம்ஸ்கார இத்யேவம் ஶிஷ்யேஷ்வபி ச காரயேத் ॥
தந்த்ரஶேஷம் ஸமாப்யாத₂ ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் தத: ॥
இதி ஶ்ரீவ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ (தாப) புண்ட்₃ர-
ஸம்ஸ்காரோ நாம த்₃விதீயோऽத்₄யாய: ॥

[அம்பரீஷர் கூறினர்—அறிவு முதலிய குணங்கள் பொருந்திய ப₄க₃வானே! நல்ல விரதமுடையவரே! எல்லாக்கர்மங்களுக்குள்ளும் விஷ்ணுவைப்பற்றியவையான ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்கள் முக்கியமானவை என்று எல்லா மஹர்ஷிகளாலும கூறப்படுகின்றதே; அவ்வைந்து ஸம்ஸ்காரங்களின் முறையை எனக்கு விஸ்தாரமாகவே

சொல்லவேண்டும். ஹாரீதர் கூறினார்—அரசரே! கேளும், குற்ற மற்றவையான விஷ்ணு ஸம்பந்தியான க்ரியைகளைச் சொல்லுகிறேன். இவைகளைப்பற்றி, முன்பு ப்ரஹ்மாவினாலும் வைஷ்ணவர்களான வஸிஷ்டர் முதலியவர்களாலும் கூறப்பட்டுள்ளது. சக்ரம முதலிய வைகளை தரிப்பது எல்லா ஸமஸ்காரங்களுக்குள்ளும் முதலாவதாகச் செய்யவேண்டியது. அது ப்ராஹ்மணர்கள் எல்லாருக்குமே முறைப் படி செய்யவேண்டியதன்றே. இந்த ஸம்ஸ்காரத்தைப் பெறவிருப்பு மவன் முதன்முதலில ஆசார்யனை அடையவேண்டும். அவ்வா சார்யன், குற்றமற்றவரும, விஷ்ணு ஸம்பந்தமபெற்றவரும், ப்ராஹ்மணரும, நல்லஸத்வகுணமுள்ளவரும், ஒன்பது வகையான இஜ்யாகர்மத்தைச்செய்பவரும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயமுள்ளவரும், த்வ யார்த்தத்தை நன்கு அறிவதில கைதேர்ந்தவரும், அறிவு வைராக்யம இவைகள் நிரம்பப்பெற்றவரும, வேத வேதாங்கங்களின் கரைகண்ட வரும, தன்னை அடைந்தவர்களை நல்லொழுக்கங்களை உபதே சிப்பதாலும், தான அனுஷ்டிப்பதாலும் திருத்துபவரும், எல்லா அறங்களையும அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவரும, ப$_4$ாக$_3$வதோத்தமரும, அத்யயனச்செல்வம உள்ளவரும, நல்லொழுக்கங்களைக் கைக் கொண்டவருமாக இருக்கவேண்டும. விஷ்ணு ஸம்பந்தம பெற்ற எவனொருவன்—எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும எல்லாப்புராணங்களையும நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து அவற்றினபடி ஆசரிக்கிறானோ (நடக் கிறானோ) அவனே ஆசார்யன எனப்படுவான். ஆஸ்திகத்தில மன நாட்டமுள்ளவனும, நல்லவர்களோடு சேர்ந்துள்ளவனும, அறத்தில பற்றுள்ளவனும, ஶ்ரத்$_3$தை$_4$யுள்ளவனும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனும, குருவுக்குப பணிவிடைசெய்வதிலேயே நோக்கமுடையவனுமான வனை ஒரு வருஷம வரை நன்கு ஆராய்ந்து பரீக்ஷித்துப்பிறகு தன் சிஷ்யனாக அவனை ஏற்றுக்கொள்ளவேணும. அத்தகைய சிஷ்யனுக்கு முதன்முதலில இவ்வைந்து ஸம்ஸ்காரங்களையும நன்கு முறைப்படி செய்யவேண்டும்.

தாபஸம்ஸ்காரம்

காலையில ஸ்நானம செய்துவிட்டு சுத்தமான இடத்தில் விஷ்ணுவைப் பூஜித்துவிட்டு, ஸ்நானம்செய்த சிஷ்யனைக் கூப்பிட்டு அவனுடனேயே ஆசார்யன, பஞ்சகவ்யங்களால் சக்ரம முதலிய ஐந்து ஆயுதங்களையும அபிஷேகம செய்து, புஷ்பங்களாலும தூ$_1$ப தீ$_3$பங்களாலும ஆராதி$_4$த்துப பலவகையான நைவேத்யங்களை யும் ஸமர்ப்பித்து அந்தந்த மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு

விஷ்ணுவின் முன்னிலேயில் பூஜிக்கவேண்டும். ஆசார்யன் தன் அக்னியில் பலாசஸமித்துக்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். நெய்யோடு கூடிய பாயஸத்தைப் புருஷஸூக்த மந்த்ரங்களாலேயும, நெய்யை நூற்றுஎட்டு தடவை மூலமந்த்ரத்தாலும், விஷ்ணுகாயத்ரியாலும், பரிசுத்தனை குரு ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு அகனியில் ஐந்து ஆயுதங்களையும் காய்ச்சி, சக்ரத்தைப் பூஜித்து த்₄யானித்து. அந்த அக்னியில் ஷடக்ஷரமந்திரத்தால் இருபதுதடவை நெய்யால் ஹோமம செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆயுதத்தின் மந்திரத்தினுலும முறையே ஒவ்வொருதரம் நெய்யில் ஹோமம செய்யவேணடும். பிறகு தூய்மையுள்ள ஆசார்யன் சிஷ்யனுடன் அக்னியை வலம வந்து, விஷ்ணுவை ஸேவித்து சுபமான உத்தம மந்திரததை ஜபித்து விட்டு, ஒருங்கே நிலேத்த மனமுடையவனும் கிழககு முகமாக உட்கார்ந்திருப்பவனுமான சிஷ்யனுக்கு அந்தந்த ஆயுதங்களின மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு ஐந்து ஆயுதங்களால் அஙகனம் செய்யவேண்டும. வலது புஜத்தில சக்ரத்தையும, இடது புஜத்தில் சங்கத்தையும், நெற்றியில் கதையையும், மார்பில் நந்த₃கத்தையும, தலேயில் சார்ங்க₃த்தையும் வ்ரணம உண்டாகாதிருக்குமபடி தரிக்கச் செயய்வேண்டும. பிறகு அவ்வாயுதங்களை நீரால சோதிததுவிடடு மறுபடியும் பூஜிக்கவேண்டும். மேலும் செய்யவேண்டிய ஹோமத்தையும முடித்து விட்டுப் பிறகு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுது செய்விக்க வேணும. இவ்வாறுக எல்லாப்பாபஙகளேயும் போக்கவலல விஷ்ணு ஸமபந்தியான தாப ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸமஸ்காரங்களுக்குள் இந்த விஷ்ணு ஸமபந்தியான. தாபஸமஸ்காரமே மிக உயர்ந்தது; முக்கியமானது. தாபஸம்ஸ்காரத்தாலேயே மிகுந்த ஸித்தி₃யை அடைவான். சில மஹான்கள சஙகசக்ரங்கள் இரண்டைமட்டுமே இரண்டு புஜங்களில் தரிககச்செய்கிருர்கள். மற்றும் சிலர் சக்ரம ஒன்றைமட்டுமே தரிக்கச்செய்கிருர்கள். விஷ்ணுவின் ஆயுதங்களுக்குள் சக்ரம் முக்யமானதாகையால் அதொன்றினுலேயே புஜத்தில் அங்கனம் செய்து வைக்கவேண்டும் அறிவாளி. புத்திரன் பிறந்ததும் பிதாவானவன ஸ்நாநம் செய்து விட்டு ஹோமம முறைப்படி செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியிலேயே காய்ச்சின சக்ராயுததால் குழந்தைக்கு இரண்டு புஜங்களிலும் அங்கனம செய்து வைத்து பிறகு அக்குழந்தைக்கு விஷ்ணுவின பெயரை இடவேண்டும். பிறகே அக்குழந்தைக்கு எல்லாககர்மங்களையும் முறைப்படி செய்யவேண்டும். அரசனே! சக்ராங்கனம்

செய்துகொள்ளாமல் இஷ்டாபூர்த்தம் (ஹோமம் செய்தல், குளம் முதலியது வெட்டுதல) முதலிய எந்தக் கர்மங்கள் செய்தாலும, அக்கர்மங்கள எல்லாமே வீணே. மநதரதீ₃க்ஷயில சக்ரம் முதலிய ஐந்து ஆயுதங்களையும செய்துவைக்கவேண்டும. ஜாதகாமம் செய்யுமபோது கர்மஸித்தி பெறுவதற்காகச் சக்ராங்கனம செய்து வைககவேண்டும. சங்ராங்கனம் செய்துகொள்ளாத அந்தணன எலலாக் கர்மங்களிலும் நிந்திககத்தக்கவனே. அவன விஷ்ணு ஸமபநதமற்றவனும் நரகததையும அடைவான். சக்ரம முதலிய ஐந்து ஆயுதஙகளால் அங்கனம (அடையாளம்) செய்துகொளளா தவன, பாமரன, பாபமுளளவன். விஷ்ணு ஸம்பந்தம பெருதவ னுகையாலே அவனை அந்த்யஜாதீயனைபபோல் ஒதுக்கிவைக்க வேணடும். அந்தணனுயினும் விஷ்ணுஸமபந்தம பெருதவனுயின் அந்தியனுக்கும கீழானவனென்று ஸ்மருதிகளில கூறப்படு கிறது. அவன் ஶ்ராத்ததததில சேர்த்துக்கொளளத்தகாதவன. பஙக்தியிலேயே சேர்ககததகாதவன். மேலும ரௌரவ நரகததை யும் அடைவான. விஷ்ணு ஸமபந்தம் பெருத அநதணன நெறி தவருமல் எலலா தர்மங்களை அநுஷடிப்பவனுயினும் அவன பாஷணடி எனறு அறியத்தக்கவன. ஒரு கர்மத்திற்கும் தகுதி யற்றவன. ஆகையாலும், அநதந்த ஆஶ்ரமஙகளிலுளள எல்லாப் புருஷர்க்கும ஸ்தரீகளுக்கும சகராஙகனம செய்துகொள்ளுமபடி வேதஙகளில விதித்திருககையாலும காய்ச்சிய சக்கரததைக்கொண்டு முறைப்படி அநதணன அஙகனம செய்துவைக்கவேணடும. "ஆயுதஙகளை தரிககாதவர்கள அஸுரர்களே. தேவர்களாக மாட்டார்கள" எனறனரே வேதம கூறுகிறது. "சகரத்தாலே அந்த சரீரததை அஙகனம செய்யவேணடும" எனறு பொருளுளள ருக்கிலும இவ்வாத்தம கூறப்பட்டுளளது. "அபேதத₃ம அஙகம" என்றும 'வப' என்றும வேதஙகளில் இவ்வாததம கூறப்பட்டது. ஆகையால் முனிவர்களால தப்தசகராஙகனம ஸமருதிகளில கூறபபட்டுளளது. பரிசுததமான பெரிய சகரம விஷ்ணுவின திருமேனியில சாற்றபபட்டுளளது. அந்தச் சகராங கனததை வேதததில் கூறியிருககிறபடியால் சரீரததில செய்து கொண்டால் அவன விஷ்ணுவை அடைவான "அக்னியே! உன்னுடைய ஜ்வாலையின் நடுவில் பரிசுததமான பெரியதான ப்ரஹ்மமென்பது யாதொனறு வைககப்பட்டுளளதோ (விஷ்ணு விலுடையதான அந்தச் சகரத்தால் எஙகளைப பரிசுத்தர்களாகக வேண்டும)" எனறு வேதத்தில விரித்துரைக்கபபட்டுளளது.

பவித்ரம் என்று அக்னி கூறப்படுகிறது. அக்னிதான் சக்ரமெனப் படுகிறது. அக்னிதான் ஆயிரம அரங்களேயும ஆயிரம வட்டங்களேயு முடையதாகக்கூறப்படுகிறது. அந்தச் சக்ரத்தால் அங்கனம செய்யப் பட்ட உடலேயுடைய ஸூரியானவன் விஷ்ணுவெனும் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யத்தை அடைகிருன். "ஏ அக்னியே! உன ஜ்வாலேயில் யாதொனறு பவித்ரமெனப்படுகிறதோ அதனுல் எங்களேப் பரிசுத்த மாக்குவாயாக" "அந்தணன வலது தோளில் சக்ரத்தையும் இடது தோளில் சஙகத்தையும் தரிக்கவேண்டும" எனறு வேதமறிந்தவர் கள் கூறுகிருர்கள. இது முதலிய வேதங்களிலும ஸாத்விகமான ஸ்மருதீதிஹாஸ புராணங்களிலும விஷ்ணுவின சக்ரத்தை தரிப்பதைப் பறறிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அரசனே! சங்கசக்ரஙகள் ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரம் முதலான அடையாளங்களற்ற ஒரு ப்ராஹ்மணனே எந்த அந்தணன் ஶ்ராத்தத்தில் ஸ்வாமியாக வரிககிருனே, அவனுடைய பித்ருக்களுக்கு அதோ₄க₃திதான. விஷ்ணுவுக்கு மிகவும் ப்ரியமான ஶங்கசக்ரதாரணம ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரதாரணம ஆகிய இவைகளற்றவன், எந்த தர்மங்களே அனுஷ்டித்தாலும அந்த தர்மங்களிலிருந்து நழுவியவனுய், நரகததையே அடைவான். குறுக்கே பூசிக்கொணடுருத்ரனே அர்ச்சிக்கவேண்டுமென்று எங்காவது சொல்லப்பட்டிருந்தாலும. அது சூதரர்களுக்காகக கூறப் பட்டதேயன்றி ஒருபோதும அந்தணனுக்காக அல்ல. ப்ரதிலோம அநுலோமஜாதியர்களுக்கு துாககு₃ாக₃ணபை₄ரவாகள் பூஜிக்கத் தககவர்கள். அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி பில்வசந்தனுதி₃கள் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும. அவ்வாறே-யக்ஷராக்ஷஸ பூதங்களும் வித்₃யாத₄ ரக₃ணங்களும் மத்₃ய மாம்ஸஙகளே உண்ணும் சண்டாளர்களுக்குப் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். இவ்விதமாகத் தனககு சாஸ்திரஙகளில் வகுக் கபபட்டுளள தர்மத்தையறிந்து அநுஷ்டிக்கவேண்டும. அந்தணன ருத்ரனே அர்ச்சித்தால் ருத்ரனேடு ஸாமயத்தை அடைகிருன. யக்ஷ பூதர்களே அர்ச்சித்த மாத்ரத்திலேயே சண்டாளனுக ஆகிவிடுகிருன. அநதணன் எத்தகையதான மிகுந்த ஆபத்தை அடைந்தாலும் சாமபலேப் பூசிக்கொளளக் கூடாது. அறிவின்மையால் பூசிக் கொண்டானுகில் கட்டாயம் அவன் கள்குடித்தவனுவான. குறுக்கே பூசிககொண்டிருப்பவனும், விபூதிப்பட்டை தரித்தவனுமான அந்தணனேச் சண்டாளனேப்போல எங்கும் பார்க்கவும் கூடாது; அவனுடன பேசவும் கூடாது. ஆகையால் அந்தணர்களால் எப்போதும் பரிசுத்தமான வெண்திருமண்ணுல் இடைவெளி இருக்கும்படியும் அழகாகவும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் முறைப்படி தரிக்கப்படவேண்டும்.

புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம்

பரிசுத்தமான தினத்தின் முற்பகுதியில, ஆசார்யன் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு விஷ்ணு பூஜை செய்து, ஸ்நானம செய்த சிஷ்யனைக் கூப்பிட்டுவைத்துக்கொணடு முனபோல ஹோமம் செய்யவேண்டும "பரோ மாத்ரயா" எனறு தொடங்கும் விஷ்ணு ஸூக்தத்திறுல் தேனுடனகலநத பாயஸததை ஹோமம் செய்து பிறகு மூலமநதிரத தால நூறறெட்டு தடவை நெயயால் ஹோமம் செய்து, பிறகு விஷ்ணுவுககு எதிரில் முறைப்படி அரிசியைப் பரப்பி அதன்மேல் எட்டுதிககுகளிலும எட்டுமண்டலங்களையும நடுவில் நான்கு மணடலங்களையும் அமைக்கவேண்டும் அவைகளில் பனிரண்டு புண்ட₃ரங்களையும அந்தந்தப் புண்ட₃ரததிற்குத் தகுந்த அகல நீளத்துடன அமைக்கவேண்டும. பிறகு புததிமானன ஆசாரயன அவைகளில் வரிசைப்படி கேசவன முதலிய பனிரணடு திரு நாமஙகளையும் அர்ச்சிக்கவேணடும். அநதந்த இடத்தில அந்தந்த மூர்த்தியை தியானித்துக்கொண்டு அநதநத மந்திரஙகளை உச்சரித்துக்கொண்டு அர்ச்சிக்கவேண்டும. கந்தம புஷ்பம முதலிய எல்லாவற்றையும ஆசாரியன் அந்தந்த மந்திரஙகளைக்கொண்டே ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. பிறகு சிஷ்யனுடன குரு வலம வந்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும. பிறகு சிஷ்யன கேசவன முதலிய பனிரணடு புண்ட்₃ரங்களைத் தோள முதலிய அவயவஙகளில் தரித்துக்கொள்ளவேணடும. வைஷ்ணவனன சிஷ்யன முதலில புண்ட்₃ரங்களை தரிக்கும முறைகளைப்பற்றி ஆசார்யன கூறினதை மனத்தில வாங்கிககொணடு, பிறகு சுத்தமான வெண் திருமண்ணல் மிகுந்த கவனத்துடன புண்ட்₃ரங்களை தரித்துக கொளளவேண்டும் மூன்று ஸந்த₄யைகளிலும், விசேஷப்படியாக இஜ்யாராத₄னம் செயயுமபோதும், ஶ்ராத்த₄ம், தானம, ஹோமம, வேதமோதல, பிதருதர்ப்பணம இவைகள் செய்யுமபோதும சிறநத அநதணன மிகுந்த ஶ்ரத்தை₄யுளளவனுய் ஊர்த₄வபுண்ட₃ரங்களை தரிக்கவேணடும். இப்படியாக ஊர்த₄வபுண்ட்₃ரம் தரித்தல் என்னும் முறையால் விஷ்ணுவுக்குப் பிரீதியை உண்டுபணண வேண்டும. ச்ராதத₄ம், ஹோமம, தா₃னம் வேதமோதல், பித்ரு தர்ப்பணம முதலிய கர்மஙகளை ஊர்த்₄வபுணட்₃ரம இல்லாமல செயதானுகில, இவை எலலாம சாமபலாகி விடுகினறன. அந்தணன் ஊர்த்₄வபுணட்₃ரமிலலாமல் செய்யும ஶ்ராததம அரக்கர்களாலேயே கொணடுபோகப்படும். அந்த அந்தணனும

நரகத்தை அடைகிருன். எந்த அந்தணன் ஊர்த்₃வபுண்ட்₃ர மில்லாத அநதணனை ஶ்ராத்₃த₄த்தில் போஜனம செய்து வைக்கிருனே, அவனுடைய பித்ருககள் மலமூத்திரங்களேயேதான் புஜிக்கிருர்கள். இதில் ஐயமில்லே. ஆகையால் அந்தணனுல் கட்டாயம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம தரிக்கப்படவேண்டும் எபபோதும் எந்த ஆபதது வந்தாலும அந்தணன் குறுக்கே பூசிக்கொள்ளக் கூடாது. குறுக்கே பூசிகஙொள்ளும் அந்தணனைச் சண்டாளனைப் போல் ஓதுக்கிவைக்கவேண்டும். அவன் ஒரு கர்மத்திலும் தகுதி யற்றவன. எலலா உலகங்களிலும் இகழததக்கவனுவான். ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரமில்லாமல் செய்யும் ஸந்த்₄யாவந்தனம் அரககர்களுக்கே உரித்தாகும். அப்படி செய்பவனும நரகத்தையடைகிருன. ஊாத்₄வ புண்ட்₃ரமில்லாத மனிதர்களின உடல் ருத்₃ரபூமிக்குச் சமமான தாகையாலே அதைச சிறிதும் பார்க்கவேகூடாது. எவனுடைய நெற்றியில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் திகழ்கிறதோ அவன் சண்டாளனு யினும் சுத்த₄ாத்மாவானபடியால் விஷ்ணு லோகத்தில் பெருமை பெறுகிருன். நெற்றியில் இடப்பட்ட அழகிய ஊர்த்₃வபுண்ட்₃ரத் தின நடுவில பெரியபிராட்டியாரோடு பெருமாள் வீற்றிருந்து ஆனந்தமடைகிருரனறே. இடைவெளியிலலாது ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம தரிக்குமவன் அந்தணருள் நீசனுவான். அவன அங்குள்ள விஷ்ணுவையும ஸ்ரீ தேவியையும் விரட்டிவிடுகிருனன்றே. இடை வெளியில்லாது ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் தரிக்கும் அந்த த்₃விஜாத₄மன அனேகமாயிரங்கோடி கலபகாலம் ரௌரவநரகத்தை அடைகிருன். ஆகையால் நெற்றி முதலிய அவயவங்களில் கர்மங்கள் செய்யும் பொழுதெல்லாம் வைஷ்ணவனுனவன் விஷ்ணுபாத₃ங்கள் போன்ற அமைப்புள்ளதாக இடைவெளியுடன் ஊர்த்₄வபுண்ட்ரம் தரிக்க வேண்டும். மூக்கின் மூலப₄ாக₃த்திலிருந்து ஆரம்பித்து நெற்றிக் கோடி வரையில் புண்ட்₃ரத்தை தரிக்கவேண்டும். ஒரு அங்குலமோ இரண்டு அங்குலமோ நடுவில் இடைவெளிவிடவேண்டும. பக்க ப்ரதேசத்தில் ஒரு அங்குலம் மட்டுமே இடைவெளிவிடவேண்டும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களின் நடுவில் லக்ஷ்மியை தேவதையாகக் கொண்ட ஸ்ரீ சூர்ணத்தை தரிக்கவேண்டும. நெற்றியிலும, பின் புறங்களிலும, கழுத்திலும், இரண்டு தோள்களிலும், நானகு அங்குலம் நீளமிருககும்படி அந்தணன புண்ட்₃ரம் தரிக்கவேண்டும. மார்பிலும் கைகளிலும் எட்டு அங்குலம் நீளமுள்ளதாக தரிக்க வேண்டும். வயிற்றிலும் இரண்டு பக்கங்களிலும் பத்து அங்குலம் நீளமுள்ளதாக எப்போதும் தரிககவேண்டும். முதலில் ப்ரண

வத்தையும் நடுவில் கேசவன் முதலிய நாமங்களையும், கடைசியில் நம: என பதையும கொண்டதாக வரிசைககிரமமாக மந்திரங்களை புண்ட்₃ரம தரிககுபபோது உச்சரிககவேணடும. அதில் நெற்றியில் கேசவ மூர்ததியையும், வயிற்றில நாராயண மூர்ததியையும, மார்பில மாத₄வ மூர்ததியையும, கழுத்தில கோவிந்த மூாத்தியையும, வயிற்றில் லலதுபுறத்தில் விஷ்ணு மூர்ததியையும, வலது கையில மது₁ஸூத₃ன மூாததியையும், தோளபட்டையில் வலது பக்கத்தில த்ரிவிகரம மூாததியையும, வயிற்றில் இடது பககத்தில் வாமனமூர்ததியையும, இடது கையில் ஸ்ரீதர மூர்த்தியையும, தோள்பட்டையில இடதுபுறததில ஹ்ருஷீகேஶமூர்த்தியையும், பின பக்கததில கீழபபுறத்தில பத₃மநாப₄ மூர்ததியையும பினபுறத்துக் கழுததில தாமோதர மூாத்தியையும ஆவாஹநம செய்யவேணடும. கடைசியில் தீர்ததததால் கையைத் துடைக்குமபோது மிகுதியைக் கொண்டு தலையின உச்சியில் இட்டு, அஙகு வாஸுதேவ மூர்ததியை ஆவாஹநம் செய்யவேணடும். (1) கேசவன்–பொன வர்ணமுள்ளவரும், சங்கசக்ரகதைகளை தரிததவரும், வெணமையான ஆடைதரிததவரும், முக்தாப₄ரணஙகளால அலஙகரிககப் பெற்றவரும ஸௌமயமூாததி உளளவருமாவார். (2) நாராயணன்–நீர்கொணட மேகநிறமுளளவரும, சஙகம, பத₃மம், கதை நந்தகமெனும் கததி இவைகளை தரிப்பவரும், பொனனுடையுடுததியிருபபவரும, ரத்னமயமான ஆபரணஙகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டவருமாவார். (3) மாத₄வன–கருநெயதற்பூநிறமுள்ளவரும், சக்ரம, சார்ஙகமென்னும வில், கதை, கத்தி இவைகளை தரித்தவரும, விசித்ரமான மாலைகள் ஆடைகள் இவைகளை தரிபபவரும, தாமரைக் கணணருமாவார். (4) கோவிந்தன்–சஙகுநிறமுளளவரும, பத்மம, சஙகு, கதை, கத்தி இவைகளைக் கைகளிலேநதியவரும, செந்தாமரையொதத திருவடிததாமரைகளை உடையவரும, உருககிவார்த்த தங்கத்தினுலான ஆபரணங்களால திகழுபவருமாவார். (5) விஷ்ணு-மஞ்சள கலநத வெண்ணிறமுடையவரும, சங்கம, சக்ரம், கலப்பை, கததி இவைகளை தரிப்பவரும், வெண பட்டாடை தரிப்பவரும். மாலை தரிபபவரும், தோள்வளைகள உடையவருமார். (6) மதுசூதனன–சோபையுள்ளவரும், தாமரை நிறமுள்ளவரும், தாமரையில வீற்றிருப்பவரும், சக்ரம, சார்ஙகம, உலக்கை, பத்₃மம, இவைகளைக கைகளில ஏந்துபவருமாவார. (7) த்ரிவிகரமன–சிவந்த நிறமுளளவரும், சஙகம், சக்ரம், கதை, கத்தி இவைகளை தரிபபவரும, கிரீடம, முததுமாலை, தோள்வளை,

குண்டலங்கள் இவைகளால் விளங்குபவரும் ஆவார். (8)வாமனன்-குருக்கத்திப்புஷ்பம் போன்ற நிறமுள்ளவரும, செந்தாமரை போன்ற நீண்ட கண்களை உடையவரும், வஜ்ரம், கதை, சங்கம் பொன்னூலான பத்மம் இவைகளை தரிப்பவருமாவார். (9) ஸ்ரீதரன்-வெண்தாமரையொத்த நிறமுள்ளவரும், சர்மம், சார்ங்கம், கத்தி, பத்மம், இவைகளை தரிப்பவரும, செந்தாமரைக் கண்ணரும், முத்துமாலையாபரணமுள்ளவருமாவார். (10) ஹ்ருஷீகேசன—மின்னல் நிறமுள்ளவரும, சக்ரம், சார்ங்கம், கலப்பை, கத்தி இவைகளை உடையவரும், செந்நிறமான மாலை, ஆடைகளை உடையவரும், தாமரையை சிரோபூஷணமாக உடையவருமாவார் (11) பத்₃மநாப₄ன்—இந்திர நீலக்கல் போன்ற நிறமுளளவரும், சங்கு, சக்ரம், பத்மம், கதை இவைகளை தரிப்பவரும். பொன்னுடையுள்ளவரும், விசித்ரமான மாலைகள் சந்தனம் இவைகளை உடையவருமாவார், (12) தாமோதரன—இளம்புல் போன்ற வர்ணமுடையவரும, பத்மம், சார்ங்கம், கத்தி, சங்கம் இவைகளை தரிப்பவரும், மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை உடுத்தியவரும், அகன்ற கண்களையுடையவரும், பலவகை ரத்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவருமாவார். சிறந்த வைஷ்ணவன இவ்வாறாக ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரங்களை எப்போதும் தரித்திருக்கவேணடும். இவ்வகையான புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரத்தை சிஷ்யனைக்கொண்டும் செய்து கொள்ளச்செய்யவேணடும். மேற்கொண்டு செய்யவேண்டிய கார்யத்தை முடித்துவிட்டுப் பிறகு அந்தணர்களை அமுது செய்து வைக்கவேண்டியது.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.]

தாபபுண்ட்ரஸம்ஸ்காரங்களை விதிக்கும் இவ்விரண்டாமத்தியாயத்தில் வ்ருத்தஹாரீதர் பல ஶ்ருதிவாக்யங்களை எடுத்துக் காட்டி அவற்றை விதித்திருப்பதிலிருந்து இவை அவைதிகம் என்று சிலர் கூறுவது அறியாமையினால் ஏற்பட்டது என விளங்கும்.

''தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின்
கோயிற்பொறியாலே ஒற்றுண்டுநின்று குடிகுடி ஆட்செய்கின்றோம்''
[திருப்பலலாண்டு 7]

''என்னையும் என் உடைமையையும் சக்கரப்பொறி ஒற்றிக்கொண்டு
நின்னருளே புரிந்திருந்தேன்'' [பெரியாழ்திரு 5-4-1]

என்று தாபஸமஸ்காரமும்

''பருப்பதத்துக் கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல்
திருப்பொலிந்த சேவடி என் சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்''
[பெரியாழ்திரு 5-4-7]

என்று ஊர்த்₄வபுண்ட்ர ஸம்ஸ்காரமும் அக்காலத்திலேயே அநுஷ்டானத்திலிருந்ததைப் பெரியாழ்வார் காட்டியிருப்பதும இங்கு குறிககொள்ளத்தக்கது. சிறந்த தர்மங்களை ரிஷிகள் விதிக்குமபோது அவற்றை அநுஷ்டிககாமல் ஜனங்கள் கெட்டுவிடபபோகிறார்களே— எனனும் பரமகருணையினல், அவறறை அநுஷ்டிக்காதவர்களைக் கடுமையாகக் கண்டிப்பது வழக்கம. அந்த வழக்கத்தையொட்டி இங்கு பஞ்சஸமஸ்காரஙகளைச் செய்துகொள்ளாதவர்களைக் கண்டித் திருபபதிலிருந்து அவற்றின சிறப்பு விளஙகுகிறது இனி, மூனருவதான நாமஸமஸ்காரத்தை விதிக்கும் மூன்றாமததியாயத் தைக் காண்போம.

அத₂ த்ருதீயோத்₄யாய:

த்ருதீயம் நாமஸம்ஸ்காரம் குர்வீத ஶுப₄வாஸரே ।
ஸநாத்வா ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் க₃ந்த₄புஷ்பாதி₃பி₄ர்கு₃ரூந் ॥
நாமாதி₄தை₃வதம் பஶ்சாத் பூஜயேத் ப்ரயதாத்மவாந் ।
த்₃வாத₃ஶைவ து மாஸாஸ்து கேஶவாத்₃யைரதி₄ஷ்டி₂தா: ॥
ஆரப்₄ய மார்கக₃ஶீர்ஷம் து யதா₂ஸங்க்₂யம் த₂விஜ்ஞாததம: ।
யஸ்மிந் மாஸி ப₄வேத்₃தீ₃க்ஷா தந்மூர்த்தேர்நாம சோதி₃தம் ॥
ந்ருஸிமஹராமக்ருஷ்ணைக்₂யம் த₃ாஸநாம ப்ரகல்பயேத் ।
ஶக்த்யாவேஶாவதாராணும் வர்ஜயேத் நாம வைஷ்ணவ: ॥
நாம த₃த்₃யாத் ப்ரயத்நேந வைஷ்ணவம் பாபநாஶநம் ॥
யஸ்ய வை வைஷ்ணவம் நாம நாஸ்தி சேத்து த்₃விஜந்மந: ।
அநாமி(ம)க: ஸ விஜ்ஞேய: ஸர்வகர்மஸு க₃ர்ஹித: ॥
சக்ரஸ்ய த₄ாரணம யஸ்ய ஜாதகர்மணி ஸமப₄வேத் ।
தத்ர வை மாஸநாமாபி த₃த்₃யாத் விப்ரோ வித₄ாநத: ॥
த்₄யாத்வா ஸமர்ச்சயேத நாமமூர்த்திம மந்த்ரேண தே₃ஶிக: ।
தூ₄பம் தீ₃பம் ச நைவேத்₃யம் தாம்பூ₃லம் ச ஸமர்ப்பயேத் ॥
ப்ரத₃க்ஷிணமநுவ்ரஜய ப₄க்த்யா ஸம்யக் ப்ரணம்ய ச ।
தந்மந்த்ரம் மூலமந்தரம் வா ஜபேத் ஸாஹஸ்ரஸங்க்₂யயா ॥
பஶசாத் ஹோமம் ப்ரகுர்வீத ஶதமஷ்டோத்தரம் ஹவி: ।
வைஷ்ணவைரநுவாகைஶ்ச ஜுஹுயாத ஸர்ப்பிஷா தத₂ா ॥
நாம த₃த்₃யாத் தத₂ா ஶிஷ்யம் மந்த்ரதோயே ஸமாப்லுதம் ।
தத. புஷ்பாஞ்ஜலிம் த₃த்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத ॥

வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் த₃க்ஷிணாத்₃யைஶ்ச தோஷயேத்।
ஏவம் ஹி நாமஸம்ஸ்காரம் குர்வீத த்₃விஜஸத்தம:॥
கு₃ணயோகே₃ந சாங்யாநி விஷ்ணோர்நாமாநி லௌகிகே।
விசிஷ்டம் வைஷ்ணவம் நாம ஸர்வகர்மஸு சோதி₃தம்॥
ஹரே: பரம் பிதுர்நாம யோ த₃த₃ாத்யபரம் ஸுதம்।
அதிரோசநகம் தி₃வ்யம் த்ருதீயம் ஶ்ருதிசோதி₃தம்॥
தஸ்மாத்₃ப₄கவதோ நாம ஸர்வேஷாம் முநிபி₄: ஸ்ம்ருதம்॥

॥ இதி....நாமஸம்ஸ்கார:த்ருதீய:அத்₄யாய: ॥

நாமஸம்ஸ்காரம்

[மூன்றாவதான நாமஸம்ஸ்காரத்தை நன்னாளில் செய்யவேண்டும். ஸ்நாநம செய்துவிட்டு தேவர்களுக்கு அதி₄பதியான பரமனை சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் நன்கு பூஜித்துவிட்டு, ஆசார்யர்களையும் ஆராதித்துவிட்டு, தூய்மையுள்ள மனத்தையுடையவனாய், பிறகு, நாமங்களுக்கு அதி₄தே₃வதையைப் பூஜிக்க வேண்டும். மார்கழி மாதம் முதல் ஆரம்பித்துப் பனிரண்டு மாதங்கள் முறைப்படி கேசவன் முதலான பனிரண்டு மூர்த்திகளால் அதி₄ஷ்ட₂ானம் செய்யப்பட்டுள்ளன. எந்த மாதத்தில் இந்த தீக்ஷை நடைபெறுகிறதோ அந்த மாதத்தின் அதிதேவதையின் திருநாமம் விதிக்கப்படவேண்டும். ந்ருஸிம்ஹன், ராமன், க்ருஷ்ணன் முதலிய பெயர்களை த₃ாஸ்யநாமமாக வைக்கவேண்டும். வைஷ்ணவன் பகவத₃வதாரங்களுள் (பரசுராமன் முதலிய) ஶக்த்யாவேஶாவதாரங்களின் நாமங்களைமட்டும் வைக்காமல் இருக்க வேண்டும். பாபங்களை நாசம் பண்ணவல்ல விஷ்ணுவின் திருநாமங்களையே முயற்சிசெய்து வைக்கவேண்டும். எவனுக்கு விஷ்ணுவின் பெயர்வைக்கப்படவில்லையோ, அவன் பெயர் இல்லாதவனேயாவான்; எல்லாக் கர்மங்களிலும் இகழத்தக்கவன்; எவனுக்கு ஜாதகர்மம் நடக்கும்போதே சக்ராங்கனம் (ஸமாஶ்ரயணம்) நடக்கிறதோ அவனுக்கு அந்த மாதத்தின் அதி₄தே₃வதையின் நாமமே முறைப்படி வைக்கப்படலாம். ஆசார்யன் நாமத்தின் அதி₄தேவதையின் மூர்த்தியை நன்கு த்₄யானம்செய்து அம்மந்திரத்தாலேயே அர்ச்சிக்கவேண்டும. தூ₄பதீ₃பநைவேத்₃யங்களையும் தாம்பூலத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். மிகுந்த ப₄க்தியுடன் வலம்வந்து

ப்ரணாமம்செய்து பிறகு அம்மூர்த்தியின் மந்திரத்தையோ அல்லது மூலமந்திரததையோ ஆயிரததெட்டு தடவை ஜபம் செய்யவேணடும. பிறகு நூற்றெட்டு தடவை ஹவிஸ்ஸை ஹோமம செய்யவேணடும. அவ்வாறே நெய்யினுல விஷ்ணுவைப்பற்றிய அநுவாகங்களால் ஹோமம செய்யவேண்டும். பிறகு மநதிரங்களால் ஜபிக்கபபடட பரிசுத்ததீர்ததத்தால ஸ்நானம் செய்துவைககப்பட்ட சிஷ்யனுககு தா₃ஸ்யநாமம் இடவேண்டும் பிறகு புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப் பிததுவிட்டு மீதி ஹோமத்தையும் செய்து முடித்துவிடவேண்டும. பிறகு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை போஜனம் செய்துவைககவேண்டும். பிறகு தக்ஷிணை முதலியவற்றை ஸமர்ப்பிதது அவர்களை ஸந்தோஷ மடையச செய்யவேண்டும். அநதணர்களுள சிறநதவன இவ்வாருக நாமஸம்ஸ்காரததைச் செய்யவேண்டும்.ஸ்ரீவிஷ்ணுவுக்கு ஸாஸதரஙகளில் கூறுகிறபடி குணஸம்பநததத்ிுைல ஏற்பட்டுளள (காரணப்) பெயர்களையும் வைக்கலாம். எவ்வகையிலும விஷ்ணு விஷ்ணுடையதான நாமமே எல்லாக் காமங்களிலும சிறந்ததாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, தன் பிதாவின நாமத்தையும் தன குழந்தைக்கு இரண்டாவதாக வைக்கலாம. இது தவிர, மூனருவதாகத தனககு மிகவும பிடித்திருப்பதான விஷ்ணு ஸமப₃ந்தி₄யான நாமத்தையும வேதஙகளில் கூறுகிறபடியால் வைக்கலாம. ஆகையால் எலலோருக்கும ப₄க₃வானுடைய திரு நாமமே பெயராக வைக்கப்படவேண்டுமென்று முனிவர்கள சாஸ்த்ரஙகளில முறையிடுகிறர்கள்.]

பன்னிரு நாமங்கள முதலிய விஷ்ணு நாமங்களை வைப்பதாகிற இந்த நாமஸம்ஸ்காரத்தின பெருமையையும பெரியாழ்வார 'காசும் கறையுடை'' [பெரியாழ திரு 4-6] என்னும பதிகத்தில்,

"கேசவன பேரிட்டு நீங்கள் தேனித்திருமினே
நாயகன நாரணன் தம்மன்னை நரகம் புகாள்"
"செஙகண் நெடுமால் சிரீதரா என்றழைத்தக்கால்"
"வானுடை மாதவா கோவிநதா எனறழைத்தககால்"
"குலமுடைக கோவிந்தா கோவிந்தா என்றழைத்தககால்"
"சாடிறப் பாய்நத தலைவா தாமோதரா என்று
நாடுமின் நாரணன தமமனை நரகம புகாள்"

என்று பாடியிருப்பது இஙகு குறிககொள்ளத்தக்கது. இனி, நாலாவதான மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தின பெருமையைப பேசும நாலாம அத்தியாயததைக் காண்போம.

அத₂ சதுர்த₂ாத்₄யாய:

ஏவம் த்ருதீயஸம்ஸ்காரம் க்ருத்வா வை வைஷ்ணவோத்தம:।
சதுர்த்த₂ம் மந்த்ரஸம்ஸ்காரம் குர்வீத த்₃விஜஸத்தம: ॥
ப்ராத: ஸ்நாத்வா விதா₄நேந பூஜயேத் ஜக₃தாம் பதிம் ।
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் து மந்த்ரரத்நம் ஜபேத் கு₃ரு: ॥
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாஹூய ஸுவேஷம் ஸமலங்க்ருதம் ।
ஆதா₃ய கலஶம் ரம்யம் பவித்ரோத₃கபூரிதம் ॥
பஞ்சத்வக்பல்லவயுதம் பஞ்சரத்நஸமந்விதம் ।
மங்க₃ளத்₃ரவ்யஸம்யுக்தம் மந்த்ரேணைவாபி₄மந்த்ரயேத் ॥
ஸம்மார்ஜயேத் தத: ஶிஷ்யம் தஜ்ஜலேந குஶை: ஶுபை₄: ।
ஸூக்தைஶ்ச விஷ்ணுதை₃(தே₃)வத்யை:
பாவமாநைஸ்ததை₂வ ச ॥
அஷ்டோத்தரஶதம் பஶ்சாத் மந்த்ரரத்நேந மார்ஜயேத் ।
அபி₄ஷிச்ய ததோ மூர்த்₄நி ஶுக்லவஸ்த்ரத₄ரம் ஶுசிம் ॥
ஸ்வலங்க்ருதம் ஸமாசாந்தம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ரம் தத₂ா ।
பவித்ரஹஸ்தம் பத்₃மாக்ஷமாலயா ஸமலங்க்ருதம் ॥
நிவேத்₃ய(ஶ்ய) த₃க்ஷிணே ஸ்வஸ்ய ஆஸநே குஶநிர்மிதே ।
ஸ்வக்₃ருஹ்யோக்தவிதா₄நேந புரதோக்₃நிம் ப்ரகல்பயேத் ॥
பௌருஷேண து ஸூக்தேந ஶ்ரீஸூக்தேந ததை₂வ ச ।
மத்₄வாஜ்யமிஶ்ரிதம் ரம்யம் பாயஸம் ஜுஹுயாத் கு₃ரு: ॥
அஷ்டோத்தரஶதம் பஶ்சாதா₃ஜ்யம் மந்த்ரத்₃வயேந ச ।
மூலமந்த்ரேண ஜுஹுயாத் சருக்₄ருதவிமிஶ்ரிதம் ॥
கேஶவாதீ₃ந் ஸமுத்₃தி₃ஶ்ய நித்யாந் முக்தாம்ஸ்ததை₂வ ச ।
ஏகைகாமாஹுதிம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ॥
தத: ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்வா(த்ய)
ஜநார்த்த₃நம் ।
ஆசார்யஸ்ஸ்வகு₃ரும் நத்வா ஜபேத் கு₃ருபரம்பராம் ॥
மாதரம் ஸர்வஜக₃தாம் ப்ரபத்₃யேத ஶ்ரியம் தத: ।
த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் ஸர்வலோகேஶ்வரப்ரியே ॥
அபராத₄ஶதைர்ஜுஷ்டம் ஆஶ்ரயஸ்வைநமச்யுதம் ।
ஏவம் ப்ரபத்₃ய லக்ஷ்மீம் தாம் ஶ்ரியம் ஸத்₃கு₃ருபா₄வத: ॥

நிதயயுக்தம் தயா தே$_3$வ்யா வாத்ஸல்யாதி$_3$கு$_3$ணான்விதம் |
ஶரண்யம் ஸர்வலோகாநாம் ப்ரபத்$_3$யே தம் ஸநாதநம் ||
நாராயண த$_3$யாஸிந்தே$_4$ா வாத்ஸல்யகு$_3$ணஸாக$_3$ர |
ஏநம் ரக்ஷ ஜக$_3$ந்நாத$_2$ ப$_3$ஹுஜந்மாபராதி$_4$நம் ||
இத்யாசார்யேண ஸந்தி$_3$ஷ்ட: ப்ரபத்$_3$யேத ஜநார்த$_3$நம் |
ப்ரபத்$_3$யேத தத: ஶிஷ்யோ கு$_3$ருமேவ த$_3$யாநிதி$_4$ம ||
கு$_3$ரோ த்வமேவ தே$_3$வஸ்தவம் த்வமேவ பரமா க$_3$தி: |
த்வமேவ பரமோ த$_4$ர்ம: த்வமேவ பரமம் தப: ||
இதி ப்ரபந்நமாசார்யோ நிவேஶ்ய புரதோ ஹரே:
ப்ராக$_3$க்$_3$ரேஷு ஸமாஸீநம் த$_3$ர்பே$_4$ஷு ஸுஸமாஹிதம் ||
ஸ்வாசார்யம் புரதோ த்$_4$யாத்வா நமஸ்கருத்வா(தயா)த$_2$ ப$_4$க்திமாந் |
கு$_3$ரோ: பரம்பராம் ஜப்த்வா ஹ்ருதி$_3$ த்$_4$யாத்வா ஜநார்த$_3$நம ||
க்ருபயா வீக்ஷ்ய தம ஶிஷ்யம் த$_3$க்ஷிணம் ஜ்ஞாநத$_3$க்ஷிணம் |
நிக்ஷிபய ஹஸ்தம ஶிரஸி வாமம் ஹ்ருதி$_3$ ச விந்யஸேத் ||
பாதௌ$_3$ க$_3$ருஹீத்வா ஶிஷ்யஸ்து கு$_3$ரோ: ப்ரயதமாநஸ. |
பே$_4$ா கு$_3$ரோ ப்$_3$ருஹி மந்த்ரம் மே ப்$_3$ரூயாதி$_3$தி த$_3$யாநிதே$_4$ ||
அத்$_4$யாபயேத்தஸ்தஸ்மை மந்த்ரரத்நம ஶுப$_4$ாஹ்வயம |
ஸந்யாஸம் ச ஸமுத்$_3$ரம ச ஸர்ஷிச்ச$_2$ந்தே$_3$ாதி$_4$தை$_3$வதம் ||
ஸார்த$_2$மத்$_4$யாபயேத ஶிஷ்யம் ப்ரயதம் ஶரணாக$_3$தம் |
அஷ்டாக்ஷரம த்$_3$வாத$_3$ஶார்ணம் ஷட$_3$ர்க்ஷிம் வைஷ்ணவீம் தத$_2$ா ||
ராமக்ருஷ்ணந்ருஸிமஹாக்$_2$யாந் மந்த்ராம்ஸ்தஸ்மை நிவேத$_3$யேத் |
ந்யாஸே சாப்$_4$யர்சநே வாபி மந்த்ரமேகாந்திநம் ஶ்ரயேத் ||
அவைஷ்ணவோபதி$_3$ஷ்டேந மந்த்ரேண நரகம் வ்ரஜேத |
அவைஷ்ணவாத் கு$_3$ரோர்மந்த்ரம் ய: படே$_2$த் வைஷ்ணவோ த்$_3$விஜ: |
கல்பகோடிஸஹஸ்ராணி பச்யதே நரகாக்$_3$நிநா ||
அசக்ரத$_4$ாரிணம் விப்ரம் மந்த்ரமத்$_4$யாபயேத் து ய: |
ரௌரவம் நரகம் ப்ராப்ய சாண்டா$_3$லீம் யோநிமாப்நுயாத் ||

தஸ்மாத் தீ$_3$க்ஷாவிதா$_4$நேந ஶிஷ்யம் ப$_4$க்திஸமந்விதம் |
மந்த்ரமத்$_4$யாபயேத் வித்$_3$வாந் வைஷ்ணவம் பாபநாஶநம் ||
அநதீ$_4$த்ய த்$_3$வயம் மந்த்ரம் யோऽந்யவைஷ்ணவமுத்தமம் |
அதீ$_4$த்ய மந்த்ரஸம்ஸித்$_3$தி$_4$ம் ந ப்ராப்நோதி ந ஸம்ஶய: ||
ஜாதகர்மணி வா சௌளே தத$_2$ா மௌஞ்ஜீநிப$_3$ந்த$_4$நே |
சக்ரஸ்ய தா$_4$ரணம் யத்ர ப$_4$வேத் தஸ்ய து தத்ர வை ||
உபயநீய கு$_3$ரு: ஶிஷ்யம் ஸ்வக$_3$ருஹ்யோக்தவிதா$_4$நத: |
அத்$_4$யாபயேச்ச ஸாவித்ரீம் தத$_2$ா மந்த்ரத்$_3$வயம் ஶுப$_4$ம் ||
ப்ராப்தமந்த்ரஸ்தத: ஶிஷ்ய: பூஜயேத் ஶ்ரத்$_3$த$_4$யா கு$_3$ரும் |
கோ$_3$பூ$_4$ஹிரண்யரத்நாத்$_3$யை: வாஸோபி$_4$ர்பூ$_4$ஷணைரபி ||
ஸத்$_3$வ்ருத்தௌ ஶாஸயேத் ஶிஷ்யம் ஆசார்ய: ஶம்ஸிதவ்ரத: |
ஸ்வரூபம் ஸாத$_4$நம் ஸாத்$_4$யம் மந்த்ரம் சாஸ்மை நிவேத$_3$யேத் ||
த்$_3$வயேந வ்ருத்தியாதா$_2$த்ம்யம் ஸம்யக$_3$ஸ்மை நிவேத$_3$யேத் |
ஆசார்யாதீ$_4$நவ்ருத்திஸ்து ஸத்பதே$_2$ நிவேஶேத் ஸதா$_3$ ||
கர்மணா மநஸா வாசா ஹரிமேவ ப$_4$ஜேத் ஸுதீ$_4$: |
யாவச்ச$_2$ரீரபாதம் து த்$_3$வயமாவர்த்தயேத் ஸதா$_3$ ||
ஏவம் ஹி விதி$_4$நா ஸம்யக் மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருத: ||

|| இதி....மந்த்ரஸம்ஸ்கார:சதுர்தே$_2$ாத்$_4$யாய: ||

[இவ்வண்ணமாக அந்தணர்களிலும் வைஷ்ணவர்களிலும் சிறந்த குருவானவன், மூன்றாவதான நாமஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்தபின், நான்காவதான மந்திரஸம்ஸ்காரத்தை சிஷ்யனுக்குச் செய்யக் கடவன். ஆசாரியன காலையில் நீராடி, விதிப்படி லோகநாயகனை விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கக்கடவன். மந்திரரத்னமான துவயத்தை ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபிக்கக்கடவன். நல்ல வேஷத்தையுடையவனாய், அலங்கரிக்கப்பட்டவனான சீடனை அழைத்து, சுத்தஜலம் நிறைந்ததாய், ஐந்து மாவிலைகளோடு கூடியதாய், ஐந்து ரத்தினங்கள் சேரப்பெற்றதாய், மங்களத்ரவ்யத்தோடு கூடியதாய், அழகியதான கலசத்தை ஸ்தாபித்து மந்திரத்தினால் அபி$_4$மந்த்ரணம் செய்யவேண்டியது. சுபமான குசங்களாலே அந்த ஜலத்தைக் கொண்டு சிஷ்யனை ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டியது. விஷ்ணுஸூக்தங்களையும், வாயுஸூக்தங்களையும், நூற்றெட்டுதரம் மநதிர ரததினத்தையும் சொல்லி சீடனை ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டியது. அதன் பிறகு அந்த ஜலத்தைக்கொண்டு சீடனுக்கு அபிஷேகம செய்

வித்து வெள்ளை வஸ்திரம் தரித்தவனும், பரிசுத்தனும், நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், நன்கு ஆசமனம் செய்தவனும், ஊர்த்வ புண்ட்ரம் தரித்தவனும், பவித்திரத்தைக் கையில் தரித்தவனும், தாமரைமணிமாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனை சீடனைக் குசத்தால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் தனக்கு வலதுபுறம் உட்காரவைத்துத் தன் க்ருஹ்யஸூத்ரத்தில் சொன்ன விதிப்படி தன் முன்னால் அக்னி ஸந்தானம் செய்யவேண்டியது. புருஷ ஸூக்தத்தினாலும், ஸ்ரீஸூக்தத்தினாலும் தேனும் நெய்யும் கலந்த சுவையுடைய பாயஸத்தை ஆசார்யன் ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. அதற்குப்பின் நூற்றெட்டுதரம் த்வயமந்திரத்தினால் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. மூலமந்திரத்தினால் (நூற்றெட்டுதரம்) நெய்கலந்த ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. கேசவன் முதலான பன்னிருமூர்த்திகளைக் குறித்தும், நித்யர்களையும், முக்தர்களையும் குறித்தும் ஒவ்வொரு ஆஹுதிகளை ஹோமம் செய்து ஹோமத்தை முடிக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின் ஆசார்யன் ஜநார்த்தனனை ப்ரதக்ஷிணமும், நமஸ்காரமும் செய்து, தன் குருவையும் வணங்கி குருபரம்பரையை ஜபிக்க வேண்டும். அதற்குப்பின் எல்லா உலகிற்கும் தாயான ஸ்ரீதேவியை சரணமடையவேண்டியது. "ஸர்வலோகேச்வரனுக்கு இனியவளே! நீ எல்லாவுலகுக்கும் தாய். நூற்றுக்கணக்கான தோஷங்கள் நிறைந்த இச்சேதனனை அச்யுதனை ஆச்ரயிக்கும்படி செய்வாயாக" என்று இவ்வண்ணமாக ஸ்ரீதேவியை ஸதா சார்யனுகவே நினைத்து சரணமடைந்து, அந்த தேவியோடு எப்போதும் கூடியிருப்பவனும், வாத்ஸல்யம் முதலிய குணங்களோடு கூடியவனும், எல்லாவுலகிற்கும் சரணமடையத்தக்கவனும், பழையோனுன எம்பெருமானை சரணமடையவேண்டியது.— "நாராயணனே! கருணைக்கடலே! வாத்ஸல்யகுணஸமுத்ரமே! ஜகந்நாதனே! பல ஜன்மங்களில் குற்றம் புரிந்த இவனை ரக்ஷிப்பாய்!" என்று ஆசார்யனால் நியமிக்கப்பட்டவனும் ஜநார்த்தனனை சரணமடையவேண்டும். அதற்குப்பின் சிஷ்யன் கருணைக்கிருப்பிடமான ஆசார்யனையே சரணமடையக்கடவன். "ஆசார்யனே! நீயே தேவன்; நீயே மேலான ப்ராப்யம்; நீயே மேலான உபாயம்; நீயே மேலான தவம்" என்று தன்னை சரணமடைந்த சீடனை ஆசார்யன் எம்பெருமானுக்குமுன் தர்ப்பை நுனியில் உட்காரவைத்து அமைதியுடன் வீற்றிருக்கும் அவனைத் தன் ஆசார்யனை பக்தியுடன் முதலில் தியானித்து நமஸ்கரித்து,

குருபரம்பரையை ஜபித்து, நெஞ்சில் ஜநார்த்தனனை தியானித்து, (சீடனைக்) கருணையோடு கடாக்ஷித்து, ஞானத்தை விளக்கவல்ல வலதுகையை அவனுடைய தலையில்வைத்து, இடதுகையை நெஞ்சில் வைக்கவேண்டியது. அடங்கிய மனத்தினனான சீடனும் குருவின திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, "கருணைக்கடலான குருவே! எனக்கு மந்திரத்தை உபதேசிப்பதாய்" என்று பிரார்த்திக்கக்கடவன. அதற்குப்பின் ஆசாரியன் சுபமான திரு நாமத்தை உடைய மந்திரரத்னத்தை அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்க ளோடும், ரிஷி சந்தஸ்ஸு தேவதைகளோடும், பொருளோடும் அடக்கமுடையவனாய் சரணமடைந்த சீடனுக்கு உபதேசிக்க வேண்டியது. அக்ஷ்டாக்ஷரியையும், த்வாதசாக்ஷரியையும், விஷ்ணு மந்திரமான ஷடக்ஷரியையும், ராமகிருஷ்ண நருஸிம்ஹமந்திரங் களையும் அவனுக்கு உபதேசிக்கவேண்டியது. சரணாகதியின போதும, திருவாராதனத்தின்போதும் எமபெருமான் ஒருவனையே பற்றியதான மந்திரத்தையே கைக்கொள்ளவேண்டும. வைஷ்ண வனல்லாத ஆசார்யனால் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரம் நரகத்தையே அடைவிக்கும. வைஷ்ணவனான அந்தணன் வைஷ்ணவனல்லாத ஆசார்யனிடமிருந்து மந்திரோபதேசம பெற்றானால், அவன ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் நரகநெருப்பில கொளுத்தப்படு கிறான். சக்ரத₄ாரணம் செய்துகொள்ளாத அந்தணனுக்கு ஒருவன மந்திரத்தை உபதேசித்தானாகில், அவன் ரௌவநரகத்தை அடைந்து சண்டாளயோனியில் பிறப்பான். ஆகையால், அறிவாளி யான குரு வைஷ்ணவ தீக்ஷாவிதிப்படி வைஷ்ணவனாய், பக்தி யுடன கூடியவனான சிஷ்யனுக்குப் பாபத்தைப் போக்கடிக்கும் மந்திரத்தை ஓதுவிக்கவேண்டியது. எவனொருவன் துவயமந்தி ரத்தை உபதேசம் பெறாமல் மற்ற சிறந்த வைஷணவ மந்திரங்களை உபதேசம் பெறுகிறானோ, அவன் அந்த மந்திரங்களிலும் ஸித்தி யடையமாட்டான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஜாதகர்மத்திலும, சௌள கர்மத்திலும், மௌஞ்ஜீபந்தனம் செய்யும உபநயனத்திலும, சக்ரதாரணம் செய்யப்பட்டதாகில், அந்த சிஷ்யனுக்கு அங்கேயே அவனுடைய க்ருஹ்யஸூத்ரத்தில் சொன்ன ரீதியில் உபநயனம் செய்வித்து காயத்ரீமந்திரத்தையும, மங்களமான துவயமந்திரத்தையும் ஓதுவிக்கவேண்டியது. இப்படி மந்திரோப தேசம் பெற்றபின், பசுக்கள், பூமி, பொன், ரத்னம, வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவற்றை அளித்து சீடன ஶ்ரத்தையுடன ஆசார் யனைப் பூஜிக்கவேண்டியது. நல்விரதமுடைய ஆசார்யன, சிஷ்ய

னுக்கு நல்லொழுக்கத்தை நியமிக்கவேண்டும். அவனுக்கு ஸ்வ ரூபத்தையும், ஸாதனத்தையும், ஸாத்யத்தையும், மந்திரத்தையும காட்டிக்கொடுக்கவேண்டும. த்வயத்தைக்கொண்டு கைங்கர்யத்தின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாக அவனுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான விதியினால மந்திரஸம்ஸ்காரத்தினால ஸமஸ்கரிக் கப்பட்டவன, ஆசார்யனுக்கு அடங்கியவனாய், எபபோதும நல் வழியில வாழவேண்டும மனோவாக்காயங்களாகிற முக்கரணங் களாலும் அறிவாளியான சிஷ்யன் ஹரியையே ஆஸ்ரயிக்க வேண்டும. சரீரம் விழும்வரையில எப்போதும் துவயத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும்.

மந்திரஸம்ஸ்காரவிதியாகிற நாலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று]

இந்த நாலாம் அத்தியாயத்தில் திருமந்திரம் துவயம் முதலிய வைஷ்ணவ மந்திரோபதேசமாகிற மந்திரஸமஸ்காரம் சொல்லப் பட்டது. "நமோ நாராயணாயவென்று" "ஓவாதே நமோ நாராணாவென்று" "நின் பெயர் எட்டெழுத்தும் கற்று" "எட்டெழுத்தும ஓதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே" "அகலகில்லேன இறையும" முதலான பலபாசுரங்களில இந்த மந்திரங்களையும், அவற்றின் பொருளையும் வைஷ்ணவன அநு ஸந்திக்கவேண்டும என்று ஆழ்வார்கள காட்டினார்கள் இங்கு துவயோபதேசத்தை விவரித்திருக்கும முறையையும குறிக்கொள்ள வேண்டும. புருஷகாரபூ₄தையான பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு, ஆசார்யன சிஷ்யனை மோக்ஷோபாயமான எம பெருமானிடம காட்டிக்கொடுப்பதும், அதன்பின இந்த ஆசார் யனையே சீடன ப்ராப்யப்ராபகமாகக் கொள்வதுமான மிகச்சிறந்த சரணாகதியனுஷ்டானம் மந்திரஸம்ஸ்காரத்தினபோதே சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யனால செய்யப்படுகிறதென்றும், அந்த சிஷ்யனும சரீர முள்ளவரையில காலக்ஷேபத்துக்கு உடலாக எப்போதும் துவயத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும் என்றும இந்த ஸ்மருதியிலிருந்தும, மற்ற பரமதாமசாஸ்திரங்களிலிருந்தும விளங்கு கிறது. ஒரு தாமசாஸ்திரத்திலாவது, பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தில துவ யோபதேசத்தினபோது செய்யப்படும இந்த சரணாகதி தவிர வேறு ஒரு சரணாகதியை அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் படவில்லை. இதை ஆங்காங்கு காட்டுவோம. ஒரு தடவையே செய்யவேண்டியதான சரணாகதியைப பல தடவை செய்வது சாஸ்திரவிருத்தமும ஆகும. பராசீந குருபரம்பராதி கரந்தங்களி

லும், நமது ஆசார்யர்களுக்கு இன்னாரின்னார் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்து வைத்தார் அல்லது மந்திரோபதேசம் செய்தார், இன்னார் மந்திரார்த்தத்தை உபதேசித்தார் எனனும் வ்ருத்தாந்தஙகள் காணப்படுகின்றதேயொழிய, பஞ்சஸம்ஸ்காரத்திற்குப் பிறகு இனனார் இனனாருககு அத்₃ருஷ்டார்த்தம் எனப்படும் ப₄ரந்யாஸம செய்து வைத்தார் எனறு ஓரிடத்திலும் இல்லை. ஸ்ரீதேசிகக்ரந்தங்களிலும் இந்நிலையே காணப்படுகிறது. மந்திரோபதேசத்தின் போது ஆசார்யோசசாரணாநூச்சாரண க்ரமத்தாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டானம பிறந்த பினபு சிஷ்யன ஹிதாம்ஶத்துக்குச் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்றே தேசிகனும அருளுகிறார். இப்படியிருக்கும்போது, பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்தபின ஒரு சரணாகதியனுஷ்டானம் செய்யும சிலர், தாங்களே ப்ரபன்னர்கள் என்றும், மற்றவர்கள் ப்ரபன்னர்களல்லா எனறும் கூறிவருவது சாஸ்திரங்களையும் பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களையும் ஆராயாமையாலே என விளங்குகிறது. நிற்க. இனி, யாகஸமஸ்காரம எனப்படும் ஐந்தாவது ஸம்ஸ்காரத்தை விதிக்கும ஐந்தாம் அததியாயத்தைக் காண்போம்.

அத₂ பஞ்சமோத்₄யாய:

மந்த்ரார்த₂தத்வவிது₃ஷம் (த்₃வாம்ஸம்)யாக₃தந்த்ரே
நியோஜயேத் |
பூர்வாஹ்ணே பூஜயேத்₃விஷ்ணும் தஸ்ய ப்ரியகரம் சுப₄ம் ||
மந்த்ரரத்நவித₄ானேந க₃ந்த₄புஷ்பாதி₃பி₄ர்கு₃ரு: |
அர்ச்சயித்வாऽச்யுதம் ப₄க்த்யா ஹோமம் பூர்வவத₃ாசரேத ||
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை: பாயஸம்
க்₄ருதமிஶ்ரிதம் |
ஆஜ்யம் மந்த்ரேண ஹோதவ்யம் ஶதமஷ்டோத்தரம் தத₂ா ||
ஶக்த்யா ச வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ஸர்வைர்ஹோமம்
ஸமாசரேத் |
ஏகைக(கா)மாஹுதிம் ஹுத்வா ஸர்வாவரணதே₃வதா: ||
ப்ரணவாத்₃யைஶ்சதுர்த்₂யந்தை: தேஷாம் வை
நாமபி₄ர்யஜேத் |
ஹோமஶேஷம் ஸமாப்யாத₂ வைஷ்ணவாந் ப₄ோஜயேத் தத:||
மந்த்ரரத்நேந தத்₃பி₃ம்ப₃ம் புஷ்பாஞ்ஜலிஶதைர்யஜேத் |
ப்ரணம்ய ப₄க்த்யா தே₃வேஶம் ஜப்த்வா மந்த்ரமநுத்தமம் ||

ஆஹூய ப்ரணதம் ஶிஷ்யம் தத்₃பி₃ம்ப₃ம் த₃ர்ஶயேத் கு₃ரு: ।
க்ருபயாऽத₂ ததஸ்தஸ்மை த₃த்₃யாத் பி₃ம்ப₃ம் ஹரேர்கு₃ரு: ॥
ஏநம் ரக்ஷ ஜக₃ந்நாத₂ கேவலம் க்ருபயா தவ ।
அர்ச்சநம் யத்க்ருதம் தேந விபோ₄ ஸ்வீகர்துமர்ஹஸி ॥
ஏவம் லப்₃த்₄வா கு₃ரோர்பி₃மப₃ம் பூஜயேத் தம் ப்ரயத்நத ।
ஹிரண்யவஸ்த்ராப₄ரணயாநஶய்யாஸநாதி₃பி₄ ॥
தத:ப்ரப்₄ருதி தே₃வேஶம் அர்ச்சயேத விதி₄நா ஸதா₃ ।
ஶௌரௌ தஸ்மார்த்தாக₃மோக்தாநாம

ஜ்ஞாத்வாऽந்யதமமச்யுதம் ॥

॥ இதி .. பஞ்சமோத்₄யாய: ॥

[மந்திரத்தின் அர்த்தம் பற்றிய உண்மையை அறிந்த சீடனை ஆசாரியன் யாகஸம்ஸ்காரத்தில் நியமிக்கவேண்டியது. அந்த சீடனுக்கு இனியதைச் செய்பவனும், மங்களமானவனுமான விஷ்ணுவை கந்தம், புஷபம் முதலானவற்றையும, மந்திரரத்னமான துவயத்தையும் கொண்டு முற்பகலில் பூஜிக்கவேண்டியது. அச்யுதனை பக்தியுடன திருவாராதனம் செய்தபின்பு முனபோல் ஹோமம செய்யவேணடியது. விஷ்ணுவைப்பற்றிய எலலா ஸூக்தங்களாலும் மநதிரத்தாலும நெய்யுடன கூடிய பாயஸமும, நெய்யும நூற்றெட்டு தடவை ஹோமம செய்யப்படவேணடும. இயனறவரையில் எலலா வைஷ்ணவ மநதிரங்களாலும ஹோமம செய்யவேண்டும். (நித்யஸூரிகளான) எல்லா ஆவரணதேவதைகளுககும், ப்ரணவத்தை முனனும், நாலாம வேற்றுமையை முடிவிலும கொண்ட அவரவர் நாமஙகளால ஓவ்வொரு ஆஹூதிசெய்து யாகம செய்ய வேண்டியது. ஹோமததை முடித்துவிட்டு வைஷணவர்களுககுத் ததியாராதனம செயதுவைக்கவேணடியது. அதற்குப்பின மநதிரரதனமான துவயததைக்கொணடு அாச்சாமூர்ததியை நூறு புஷபாஞ்ஜலிகளால அாச்சிககவேண்டியது. பக்தியுடன் தேவாதலைவனை வணஙகி, ஒபபற்ற் துவயமந்திரத்தை ஜபிதது, வணஙகிநிறகும சீடனை அழைத்து, அவ்வாசசாமூாததியைக் காணபிககவேணடியது. அநத ஹரிபிமபததை ஆசார்யன சீடனுககுக கருணையுடன அளிககவேணடும. "ஜகநநாதனே! உனனுடைய நிாஹேதுககருணையாலே இவனை ரக்ஷிபபாய. ஸாவேஶ்வரனே! இவன செய்யும அாச்சனத்தை ஏற்றுக் கொளவாய" எனறு பிராாத்திககவேணடும. இவ்வணணம்

குருவிடமிருந்து அர்ச்சாமூர்த்தியை அடைந்து, சீடன் அம் மூர்த்தியைப் பொன, வஸ்திரம, ஆபரணங்கள், வாஹனங்கள், படுக்கை, ஆஸனம் முதலானவற்ருல் முயன்று ஆராதிக்க வேண்டும். அதற்குப்பின ஶ்ருதிஸ்மருதிகளிலோ, ஆகமங்களிலோ சொன்ன விதிகளில் ஒனறை அறிந்து அதன்படி தேவர்தலைவனை அச்யுதனை அர்ச்சிக்கவேண்டியது.

யாகஸம்ஸ்காரவிதியாகிற ஐந்தாமததியாயம் முற்றிற்று.]

அர்ச்சாமூர்த்தி திருவாராதனமாகிற இந்த யாகஸம்ஸ்காரத்தை எல்லா ஆழ்வார்களும் பல பாசுரங்களில் வெளியிட்டனர்.

"மனமாசு தீரும் அருவினையும் சாரா
தனமாய தானே கைகூடும்—புனமேய
பூந்துழா யானடிக்கே போதொடு நீரேந்தி
தாம் தொழா நிற்பார் தமர்" [முதல்-திருவ 43]

"தமருகந்தது எவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே
தமருகந்தது எபபேர் மற்றப்பேர்-தமருகந்து
எவ்வண்ணம் சிந்தித்து இமையாதிருப்பரே
அவ்வண்ணம் ஆழியானும்" [முதல-திருவ 44]

"அறிந்தைந்து முள்ளடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு ஆர்வம்
செறிந்த மனத்தராய்ச் செவ்வே—அறிந்தவன்றன்
பேரோதி ஏத்தும் பெருந்தவத்தோர் காண்பரே
காரோத வண்ணன் கழல்" [இர-திருவ 6]

"பொருபபிடையே நின்றும் புனல்குளித்தும் ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர்வேண்டா—விருப்புடைய
வெஃகாவே சேர்ந்தானை மெய்ம்மலர் தூய்க் கைதொழுதால்
அஃகாவே தீவினைகள் ஆய்ந்து" [மூன்-திருவ 76]

"நெஞ்சினால் நினைப்பான் யவன்
அவனாகும் நீள்கடல் வண்ணனே" [திருவாய் 3-6-9]

முதலானவை அப்பாசுரங்களில் சில. இனி, அடுத்த அத்தியாயத்தைக் காண்போம்.

ஆறுமத்தியாயத்தில் மந்திரங்களின் பெருமை

வ்ருததஹாரீதஸ்ம்ருதியின் ஆறுமத்தியாயத்தில் பகவந் மந்திரஙகள பலவற்றின் ஸ்வரூபமும், பொருளும், பெருமையும அவற்றைப பிரயோகிக்கும் முறையும் விவரிக்கப்படுகின்றது. அவற்றினுள்,

"மந்தரரதநம் த்₂வயம் ந்யாஸ. ப்ரபத்தி: ஶரணாக₃தி:"
[மந்திரரதனம் என்றும், ந்யாஸம், ப்ரபத்தி, ஶரணாகதி என்றும் சொல்லப்படுவது துவயம] என்று ப்ரபத்தி ஸ்வரூபமாகவே யிருப்பதாய், அதனாலேயே மந்தரரத்னம் என்று பெயர்பெற்ற தான துவயமந்திரம முதலில் விவரிக்கப்படுகிறது. திருவஷ்டாக்ஷரம் துவயததிற்கும மூலமநதிரமாகவும, மந்திரராஜாவாகவும் இருநத போதிலும ஶரணவரணஸ்வரூபமாகவேயிருககும பெருமையைக் கருதி துவயமந்திரம அதற்கும் முன்னால விளக்கப்படுகிறது. இனி, துவயத்தின பெருமையைக் காட்டும ஆறுமததியாயததின முதற்பகுதியைக காண்போம.

|| ஷஷ்டோ₂த₄யாய: ||

அம்ப₃ரீஷ உவாச—
ப₄க₃வந் ஸர்வமந்த்ராணாம விதா₄நம் மம ஸுவ்ரத।
ப்₃ரூஹி ஸர்வமஶேஷேண ப்ரயோக₃ம்ஸார்தத₂ஸமஸ்க்ருதம்॥
ஹாரீத உவாச—
ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரயோக₃மநுத்தமம்।
யதோ₂க்தம் விஷ்ணுநா பூர்வம் ப₃ரஹ்மண: பரமாத்மநா॥
ஸர்வேஷாமேவ மந்தராணாம் ப்ரத₂மம் கு₃ஹ்யமுத்தமம்।
மந்த்ரரதநம் ந்ருபஶ்ரேஷ்ட₂ ஸத்₃யோ முக்திப₂லப்ரத₃ம்॥
ஸர்வைஶ்வர்யப்ரத₃ம் பத்₂யம் ஸர்வேஷாம் ஸர்வகாமத₃ம்।
யஸ்யோச்சாரணமாதரேண ப்ரீதுஷ்டோ ப₄வேத₃த₄ரி:॥
தே₃ஶகாலாதி₃நியமமரிமித்ராதி₃ஶோத₄நம்।
ஸவரவர்ணாதி₃தோ₃ஷஶ்ச பௌரஶ்சரணிகம் ந து॥
ப்₃ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா வைஶ்யா: ஸ்த்ரிய: ஶூத்₃ராஸ்ததே₂தரா:।
தஸ்யாதி₄காரிணஸ்ஸர்வே ஸத்தவஶீலகு₃ணா யதி₃॥

அநந்யஸாத$_4$நா யே து அநந்யஶரணாஸ்ததா$_2$ ।
அநந்யபோ$_4$க்$_3$யா யே ராஜந் த ஏவாஸ்யாதி$_4$காரிண: ॥
பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்பந்நா: ஶாஸ்த்$_3$ர$_4$வந்தோऽநஸூயகா: ।
ப$_4$க்த்யா பரமயாऽऽவிஷ்டா: யுக்தாஸ்தஸ்யாதி$_4$காரிண: ॥
பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரோ மந்த்ர: பதை$_3$ஷ்ஷட்$_3$பி$_4$ஸ்ஸமந்வித: ।
வாக்யத்$_3$வயம் பரம் மந்த்ரம் ஜ்ஞேயம் ரத்நமநுத்தமம் ॥
ஜக$_3$தா$_3$ஶ்ரயணீயா ஶ்ரீ: ஸா ஶ்ரிதா ஜக$_3$தாம் பதிம் ।
(யதா$_3$ஶ்ரயதி வித்$_2$யாதி$_3$: ஸம்ஸ்தி$_2$தா ஜக$_3$தாம் பதிம்)
தயா நித்யாநபாயிந்யா ஸம்யுத: பரம: புமாந் ॥
நாராயணோऽச்யுத: ஶ்ரீமாந் வாத்ஸல்யகு$_3$ணஸாக$_3$ர: ।
நாத$_2$: ஸுஶீல: ஸுலப$_4$: ஸர்வஜ்ஞ: ஶக்திமாந் பர: ॥
ஆபத்$_3$ப$_3$ந்து$_4$ஸ்ஸதா$_3$ மித்ரம் பரிபூர்ணமநோரத$_2$: ।
த$_3$யாஸுத்$_4$ரப்$_3$தி$_4$: ஸவிதா வீர்யவாந் த்$_3$யுதிமாந் வஶீ ॥
ப்ரபத்$_3$யே சரணௌ தஸ்ய ஶரணம் ஶ்ரேயஸே மம ॥
ஶ்ரீமதே விஷ்ணவே நித்யம் ஸர்வாவஸ்தா$_2$ஸு ஸர்வதா$_3$ ।
நிர்மமோ நிரஹங்கார: கைங்கர்யம் கரவாண்யஹம் ॥
ஏவமர்த்த$_2$ம் விதி$_3$த்வைவம் பஶ்சாந்மந்த்ரம ப்ரயோஜயேத் ।
நாராயணருஷிஶ்ச$_2$ந்தோ$_3$ கா$_3$யத்ரீ ச பரா ஶுபா$_4$ ॥
ஸ்வயம் நாராயண: ஶ்ரீமாந் தே$_3$வதா ஸமுதா$_3$ஹ்ருத: ।
கரயோ: ஸ்தலயோராத்$_3$யம் அக்ஷரம் விந்யஸேத் த்$_3$விஜ: ॥
ஶேஷாக்ஷராணி தே$_3$யாநி சதுர்விம்ஶதிபர்வஸு ।
ஷட்பதை$_3$ரங்கு$_3$லிந்யாஸமங்கே$_3$ஷு ச யதா$_2$க்ரமம் ॥
ஷட$_3$ங்க$_3$ம் ஷட்பதை$_3$: க்ருத்வா மந்த்ரணைஶ்ச யதா$_2$க்ரமம் ॥
மூர்த்$_4$நி பா$_4$லே நேத்ரநாஸாஶ்ரவணேஷு ததா$_3$ऽऽநநே ।
பு$_4$ஜயோர்ஹ்ருதப்ரதே$_3$ஶே ச ஸ்தநயோர்நாபி$_4$மண்ட$_3$லே ॥
ப்ருஷ்டே$_2$ ச ஜக$_4$நே கட்யோ: ஊர்வோர்ஜாந்வோஶ்ச
பாத$_3$யோ: ।
பஞ்சவிம்ஶாக்ஷராண்யஸ்ய க்ரமேணாங்கே$_3$ஷு விந்யஸேத் ॥
ஏவம் ந்யாஸவிதி$_4$ம் க்ருத்வா பஶ்சாத் த்$_4$யாநம் ஸமாசரேத் ।
இந்தீ$_3$வரத$_3$லஶ்யாமம் கோடிஸூர்யாக்$_3$நிவர்ச்சஸம் ॥
சதுர்பு$_4$ஜம் ஸுந்த$_3$ராங்க$_3$ம் ஸர்வாப$_4$ரணபூ$_4$ஷிதம் ।
பத்$_3$மாஸநஸ்த$_2$ம் தே$_3$வேஶம் புண்ட$_3$ரீகநிபே$_4$க்ஷணம் ॥

ரக்தாரவிந்த3ஸத்3ருஶம் தி3வ்யஹஸ்தபத3ாந்விதம் |
மாணிக்யமுகுடோபேதம் நீலகுஞ்சிதஶீர்ஷஜம் ||
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோ4ரஸ்கம் வநமாலாவிராஜிதம் |
தி3வ்யசந்த3நலிப்தாங்க3ம் தி3வ்ய3புஷ்பாவதம்ஸகம் ||
ஹாரகுண்ட3லகேயூரநூபுராதி3விராஜிதம் |
கடகைரங்கு3லீயைஶ்ச பீதவஸ்த்ரேண ஶோபி4தம் ||
ஶங்க2சக்ரக3த3ாபத்3மபாணிநம் புருஷோத்தமம் |
வாமாங்கே விந்யஸேத்தஸ்ய தே3வீம் கமலலோசநாம் ||
தருணீம் ஸுகுமாராங்கீ3ம் ஸர்வலக்ஷணஶோபி4தாம் |
து3கூலவஸ்த்ரஸம்வீதாம் ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதாம் ||
தப்தகாஞ்சநஸங்காஶாம் பீநோந்நதபயோத4ராம் |
ரத்நகுண்ட3லஸம்யுக்தாம் நீலகுஞ்சிதமூர்த4ஜாம் ||
தி3வ்யசந்த3நலிப்தாங்கீ3ம் தி3வ்யபுஷ்பாவதம்ஸகாம் |
மாதுலிங்க3ம் ச பத்3மம் ச த3ாபயந்தீம் வரத3ம் ததா2 ||
தே3வீம் ச பி3ம்ப3ரதிம் தே3வார்பி4: சிந்தயேதி3ஷ்டத3ாம் ஸதா3 |
ஏவம் த்4யாத்வாऽர்ச்சயேத்3 யத்நாத் அச்யுதம் நித்யமேவ ஹி ||
யதா2ऽऽகமம் ததா2 தே3வே ந்யாஸகர்ம ஸமாசரேத் |
அர்ச்சயேது3பசாரைஶ்ச மநஸா வா ஜநார்த்த3நம் ||
ஆவாஹநாஸநே பாத்3யமர்க4மாசமநீயகம் |
ஸ்நாநம் வஸ்த்ரோபவீதே ச பூ4ஷணம் க3ந்த4மேவ ச ||
புஷ்பம் தூ4பம் ததா2 தீ3பம் நைவேத்3யம் ச ப்ரத3க்ஷிணம் |
நமஸ்காரம் ச தாம்பூ3லம் புஷ்பமாலாம் நிவேத3யேத் ||
நமஸ்க்ருத்வா(த்ய) கு3ரூந் பஶ்சாத் ஜபேத் மந்த்ரம் ஸமாஹித: |
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் து ஶதமஷ்டோத்தரம் ததா2 |
த4யாயந் வை மநஸா தே3வம் ஜபேதே3காக்3ரமாநஸ: |
ப்ராங்முகோ2 த3ங்முகோ2 வாபி ஸமாஸீந: குஶாஸநே ||
த்ரிஸந்த்4யாஸு ஜபேதே3வம் ஸர்வஸித்3தி4மவாப்நுயாத் ||
ஆத3ாவந்தே ஜபஸ்யாஸ்ய ப்ராணாயாமாந் ஸமாசரேத் |
பூரக: கும்ப4கோ ரேச்ய ப்ராணாயாமஸ்த்ரிலக்ஷண: ||
வாமேந பூரயேத்3வாயும் பா3ஹ்யம் நாஸா ஜபேத் மநும் |
உப4ாப்4யாம் த4ாரணம் வாயோ: கும்ப4கம் ஸமுதா3ஹ்ருதம் ||

தத்₃ரேசநம் த₃க்ஷிணேந ரேசகம் ஸமுதா₃ஹ்ருதம் ।
பர்யாவ்ருத்யா புநஶ்சைவம் ப்ராணாயாமத்ரயம் சரேத் ॥
பூரகே கும்ப₄கே சைவ ரேசகே ச விஶேஷத: ।
அஷ்டாவிம்ஶதிவாரம் து ஜபேத மந்த்ரம் ஸமாஹித: ॥
உத்தமம் முநிபி₄: ப்ரோக்தம் ப்ராணாயாமம் ந்ருபோத்தம ।
ஜபந் த்₃வாத₃ஶவாரம் து மத்₄யமம் தத் ப்ரகீர்த்திதம் ॥
ஷட்₃வாரம் து கநீய: ஸ்யாத் த்ரிவாரமத₄மம் ஸ்ம்ருதம் ॥
மநஸைவார்ச்சயேத்₃தே₃வம் பஶ்சாத₃ர்தத₂ம் விசிந்தயேத் ।
ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா பஶ்சாத் ந்யாஸம் ஸமாசரேத் ॥
ஸ்நாத்வா சுக்லாம்ப₃ரத₄ர: க்ருத்வா ஸந்த்₄யாதி₃ கர்ம ச ।
த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ரதே₃ஹஶ்ச பவித்ரகர ஏவ ச ॥
த்₄ருத்வா பத்₃மாக்ஷமாலாம் ச ஸந்நித₄வாஸநே ஸ்தி₂த: ।
பூ₄தசுத்₃தி₄வித₄ாநம் ச க்ருத்வா மந்த்ரம் ப்ரயோஜயேத் ॥

[அம்பரீஷன் கூறினார்:— நல்விரதமுடைய பகவானே! எல்லா மந்திரங்களுடைய பிரயோகமுறையையும், பொருளோடும், பெருமையோடும் கூட எனக்கு உபதேசிப்பீராக. ஹாரீதர் உரைத்தார்:— அரசனே! ஆதிகாலத்தில் பரமாத்மாவான விஷ்ணுவாலே ப்ரஹ்மாவுக்கு உபதேசிககப்பட்டமுறையில் மிகச்சிறந்த மநதிரப்ரபாவத்தை உபதேசிக்கிறேன். அரசர் தலைவனே! எல்லா மந்திரங்களிலும் முதலானதாய், ரஹஸ்யமானதாய், மிகச்சிறந்ததாய், மோக்ஷ பலத்தையே தருவதாய், எல்லா ஐஶ்வர்யஙகளையும் அளிப்பதாய், ஹிதத்தையே செய்வதாய், அனைவர்க்கும் எல்லா விருப்பஙகளையும் அளிப்பதாயிருப்பது மந்திரரத்னம். அதை உச்சரிப்பதாலேயே ஹரியானவர் மிகவுநக்கிறார். அதை உச்சரிப்பதற்கு தேசம், காலம் முதலான நியமமோ, (உச்சரிப்பவன்) நண்பனு எதிரியா என்னும் பரீக்ஷையோ ஸ்வரவர்ணங்களில் குறைவு ஏற்படுவதால் தோஷமோ, (சரீர சுத்தி முதலான) அங்கங்களோ கிடையாது. ஸத்வகுணத்தையும், நலலொழுக்கத்தையும் உடையவர்களாகில், ப்ராஹ்மணர்கள், க்ஷத்ரியர்கள், வைஶ்யர்கள், ஸ்திரீகள், சூத்ரர்கள், மற்றவர்கள் ஆகிய அனைவரும் அதை உச்சரிகக அதிகாரிகள். பரமபுருஷன் ஒருவனையே ஸாதனமாகவும், ஸ்வாமியாகவும், போ₄க்₃யமாகவும் கொண்டவர்களே இதற்கு அதிகாரிகள். பஞ்ச ஸம்ஸ்காரமுடையவர்களும், ஶ்ரத்தையுடையவர்களும், பொறுமையற்றவர்களும், மேலான பக்தியுடையவர்களும் நல்லொழுக்க

முடையவர்களுமே இதற்கு அதிகாரிகள். இம்மந்திரம் இருபத்தைந்து அக்ஷரமுடையது. ஆறு பதங்களுடையது. இரு வாக்கியங்களையுடையது. இதுவே மிகச்சிறந்த மந்திரரத்னம். "உலகினரால் ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாளாகையாலும், உலகின் பதியான நாராயணனை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறாளாகையாலும் 'ஶ்ரீ:' எனப் படுபவளும், எப்போதும் அவனை விட்டுப்பிரியாதவளுமான அப் பெரியபிராட்டியாரோடு சேர்ந்திருப்பவனான பரமபுருஷன ஶ்ரீமானாகிறான். வாத்ஸல்ய குணக்கடலாகவும், ஸ்வாமியாகவும், நீர்மைமிக்கவனாகவும், அடைதற்கெளியவனாகவும (ஆகவிப்படி ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃ககுணங்களை உடையவனாகவும), ஸர்வஜ்ஞனாகவும, ஸர்வஶக்தியாகவும், மேலான ஆபத்பந்துவாகவும, எப்போதும நண்பனாகவும், எப்போதும நிறைவு பெற்றவனாகவும், கருணையமுதக்கடலாகவும் (ஆகவிப்படி ஆஶ்ரித கார்யாபாத₃ககு₃ணங்களை உடையவனாகவும்), உலகைப்படைத்தவனாகவும, வீர்யம, ஒளி, வஶித்வம் முதலிய குணங்களை உடையவனாகவுமிருக்கும் அத்தகைய அச்யுதன நாராயண சப்தத்திற்குப பொருளாகிறான. அவனுடைய இருதிருவடிகளையும என நன்மையினபொருட்டு நான் சரணமடைகிறேன. ஶ்ரீமானான அவ் விஷ்ணுவுக்கு எப்போதும் எல்லா நிலைகளிலும், அஹங்காரமமகார மற்றவனாய நித்யகைங்கர்யம செய்யக்கடவேன்"— என்று இவ் வண்ணமாக த்வயத்தின பொருளை உணர்ந்து, அதற்குப் பின்னரே மந்திரத்தைப பிரயோகிக்கவேண்டும. இமமந்திரத்திற்கு நாராயணனே ரிஷி; மேலான மங்களமான காயத்ரீ சந்தஸ்ஸு; ஶ்ரீமானான நாராயணன தானே தேவதையாகச் சொல்லப்படுகிறான. (இனி, அங்கந்யாஸகரநயாஸங்கள:-) இருகைத்தலங்களிலும் 'ஶ்ரீ:' என்னும முதலக்ஷரத்தை நயாஸம செய்யவேண்டியது. மற்ற 24 அக்ஷரங்களை (சரீரத்தின்) இருபத்திநாலு கணுக்களில் நயாஸம செய்யவேண்டியது. ஆறு பதங்களாலும ஆறு அங்கங்களிலும முறையே மந்திரங்களோடு அங்கந்யாஸம செய்ய வேண்டியது. (1) தலை (2) நெற்றி (3, 4) இருகண்கள் (5, 6) இருமூக்குகள (7, 8) இருகாதுகள் (9) வாய் (10 11) இரு புஜங்கள (12) ஹ்ருதயம (13, 14) இருஸ்தனங்கள (15) நாபி (16) முதுகு (17) ஜக₄நம (18, 19) இடையின இருபுறங்கள் (20, 21) இருதுடைகள (22, 23) இரு முழந்தாள்கள (24, 25) இருபாதங்கள ஆகிய அங்கங்களில முறையே இருபத்தைந்து அக்ஷரங்களையும நயாஸம செய்யவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக

அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களைச் செய்து, அதற்குப்பின தியானம் செய்யவேண்டியது : காயாமபூவிதழ்போல கருநிறத்தவனும, கோடிஸூர்யர்கள், அக்னிகளின ஒளியுடையவனும, நாலு புஜங்களையுடையவனும். அழகிய அங்கஙகளை உடையவனும, எல்லா ஆபரணஙகளாலும் அலஙகரிக்கப்பெற்றவனும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும, தேவேசனும, தாமரைபோல் அழகிய கண்ணுடையவனும, செந்தாமரையை ஒத்தவனும், அப்ராக்ருதமான திருக்கைகளையும, திருவடியையும் உடையவனும், மாணிக்க மகுடமணிந்தவனும், சுருணடிருண்ட திருக்குழல்களை உடையவனும், ஸ்ரீவத்ஸமெனும மறுவையும, கௌஸ்துப மணியையும் திருமார்பில் தரித்தவனும, வநமாலையால் விளஙகா நிற்பவனும, அப்ராக்ருதமான சந்தனத்தால பூசப்பெற்ற திருமேனியை உடையவனும், அப்ராக்ருதமான பூவைச்சூடியவனும், ஹாரம், குணடலம், தோள்வளை, சிலம்பு முதலியவற்றால விளங்குகின்றவனும், முன் கைவளை, மோதிரஙகள, பீதாமபரம் ஆகியவற்றால் பிரகாசிப்பவனும், சங்கம், சக்ரம், கதை, பத்மம் ஆகியவற்றை நாலு கைகளில் தரித்திருப்பவனுமான புருஷோத்தமனை தியானிக்கவேண்டும். அவனுடைய இடதுமடியில், தாமரைத்தடங்கண்ணியும், யுவதியும, மெனமைமிக்க அங்கங்களையுடையவளும், எல்லா லக்ஷணங்களாலும விளஙகாநிற்பவளும, பட்டாடையுடுத்தியவளும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளும், உருக்கிய பொன் போல் ஒளிவிடுமவளும், பருத்துயர்நத திருமுலைத்தடங்களை உடையவளும, ரதனகுண்டலஙகளை உடையவளும், சுருண்டிருண்ட திருக்குழல்களை உடையவளும், அப்ராக்ருதமான சந்தனத்தால் பூசப்பெற்ற திருமேனியை உடையவளும். அப்ராக்ருத புஷ்பங்களைச் சூடியிருப்பவளும, நாலு கைகளிலும் (முறையே) மாதுளம்பழத்தையும, செந்தாமரையையும், கண்ணாடியையும், வரதமுத்ரையையும் தரித்துநிற்பவளும், எப்போதும் விரும்பியதைக் கொடுப்பவளுமான ஸ்ரீ தேவியை தியானிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக அச்யுதனை தினந்தோறும் தியானித்து முயன்று திருவாராதனம் செய்யவேண்டும். தன் உடம்பில் செய்துகொண்டது போல் பரமபுருஷனின் திருமேனியிலும் அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களைச் செய்யவேண்டும். உபசாரங்களினாலும், மனத்தினாலும ஜநார்த்தனனை அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஆவாஹனம், ஆஸனம், பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனீயம், ஸ்நானம், வஸ்திரம், உபவீதம், பூஷணம், கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம், ப்ர

தக்ஷிணம், நமஸ்காரம், தாம்பூலம், பூமாலை ஆகியவற்றை அளிக்கவேணடும். பிறகு ஆசார்யர்களை வணங்கி, சாந்தி யுடையவனாய் மந்திரததை ஆயிரத்தெட்டு அல்லது நூற்றெட்டு தரம் ஜபிக்கவேண்டும மனத்தினாலே தேவனை தியானித்துக் கொண்டு, ஒருமை மனத்தினனாய, கிழக்கு அல்லது வடக்குமுக மாகக் குசாஸனத்தில் வீற்றிருந்து ஜபிக்கவேணடும. மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும இப்படி ஜபித்தால் எல்லா ஸித்திகளையும அடையலாம். ஜபத்தின ஆதியிலும முடிவிலும் ப்ராணாயாமங் களைச் செய்யவேண்டும. பூரகம, கும்பகம், ரேசகம என்று பராணாயாமம் மூன்று பகுதிகளை உடையது. இடது நாசியினால் வெளிககாற்றை சரீரத்தினுள நிறைப்பது பூரகம. மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு இருநாசிகளையும் அடைத்துக்கொண்டு வாயுவை உள நிறுத்துவது கும்பகம எனப்படுகிறது. வலது நாசியினால அக்காற்றை வெளிவிடுவது ரேசகம் எனப்படும். இதுபோலவே மூனறு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவேண்டும. குறிப்பாகப் பூரக கும்பகரேசகங்களில், சாந்தியுடையவனாய் இருபத்தெட்டு தரம் மந்திரததை ஜபிக்கவேணடும. அரசர் தலைவனே! இதுவே முனிவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட உத்தமமான (மிகச்சிறந்த) ப்ராணாயாமமுறை; (பூரககும்பகரேசகங்களில்) பனிரண்டுமுறை மந்திரததை ஜபிபபது மத்யமமானமுறை; ஆறுமுறை ஜபிப்பது தாழ்நத முறை; மூனறு முறை ஜபிப்பது அத₄மமான (மிகத் தாழ்ந்த) முறை. மனததினாலேயே தேவனை அர்ச்சனம் செய்ய வேணடும. அதற்குபபின மந்திரத்தின் பொருளைச சிநதிக்க வேணடும். முதலில் மூனறு ப்ராணாயாமம் செய்து, பிறகு அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களைச் செய்யவேண்டும. காலையில் குளிதது, வெளளை வஸ்திரம தரித்தவனாய், ஸந்த்யை முதலான கர்மங்களைச் செய்து, ஊர்த்வபுண்ட்ரம தரித்து, பவித்திரம தரித்து தாமரைமணி மாலையணிநது, பகவத்ஸந்நிதியில் குசாஸனத்திலிருந்துகொண்டு, பூதசுத்தி செய்துகொண்டு மந்திரததைப் பிரயோகிக்கவேண்டும்.]

இப்பகுதியில் த்வயமந்திரத்தின் பெருமையும், பொருளும், பிரயோகமுறையும விளக்கபபட்டுளளது. குருபரம்பராப்ரபாவம நஞ்சீயர் நமபிளளை வைபவத்தில் "ருஷ்யாதீ₃ம்ஸ்ச கரந்யாஸம் அங்க₃ந்யாஸம் ச வர்ஜயேத்" [(த்வயத்திற்கு) ரிஷிச்சந்தோ தேவதைகளையும் அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களையும விடவேணடி யது] என்று ஓர் வசனம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அவற்றைக்

கூறியிருக்கிறதே என்னும் ஐயம் எழக்கூடும். ரிஷிச்சந்தோ தேவதைகளை அநுஸந்திப்பதையும், அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களை யும் செய்யவல்ல அதிகாரிகள் செய்யலாம் என்று காட்டிற்று வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதியில். செய்ய இயலாதவர்கள் செய்யத் தேவையில்லை என்கிறது முற்கூறிய வசனம. ஆகையாலே விரோத மில்லை. இனி, அஷ்டாக்ஷரததின பெருமையைக்கூறும் பகுதியைக் காண்போம்.

அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய கு$_3$ருர்நாராயண: ஸ்ம்ருத: |
ச$_2$ந்த$_3$ஶ்ச தே$_3$வீ க$_3$ாயத்ரீ பரமாத்மா ச தே$_3$வதா ||
ஜ்ஞேயஶ்சாஷ்டாக்ஷரோ மந்த்ர: ஸர்வபாபப்ரணாஶந: |
ஸர்வது$_3$:க்க$_2$ஹர: ஸ்ரீமாந் ஸர்வகாமப$_2$லப்ரத$_3$: ||
ஸர்வதே$_3$வாத்மகோ மந்த்ர: ததோ மோக்ஷப்ரதே$_3$ா ந்ருணம்|
ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததை$_2$வாத$_2$ர்வணநி ச ||
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்த:ஸ்த$_2$ம் யச்சாந்யத$_3$பி வாங்மயம் |
ஸர்வார்த்தே$_2$ா வேத$_3$க$_3$ர்ப்ப$_4$ஸ்தே$_2$ா
வே$_3$தாஶ்சாஷ்டாக்ஷரே ஸ்தி$_2$தா: ||
அஷ்டாக்ஷரஸ்து ப்ரணவே அகாரே ப்ரணவ: ஸ்தி$_2$த: ||
ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்க$_3$ாத்$_3$யம் பாரலௌகிகம் |
கைவல்யம் ப$_4$க$_3$வந்தம் ச மந்த்ரோயம ஸாத$_4$யிஷ்யதி ||
ஸக்ருது$_3$ச்சாரணாந்ந்ரூணம் சதுர்வர்கக$_3$ப$_2$லப்ரத$_3$ம |
ஸ்வரூபம் ஸாத$_4$நம் ப்ராப்யம் த$_3$த$_3$ாதி ஹி ஸமஞ்ஜஸா ||
மஹாபாபம் சாதிபாபம் உபபாபம் ததை$_2$வ ச |
ஜபாத$_3$ஸ்ய மநோராஶு ப்ரணஶ்யதி ந ஸம்ஶய: ||
அஶ்வமேத$_4$ஸஹஸ்ராணி ராஜஸூயஶதாநி ச |
ஸக்ருத$_3$ஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வா லப$_4$தே நாத்ர ஸம்ஶய: ||
க$_3$வாமயுதத$_3$ாநஸ்ய ப்ருதி$_2$வ்யா மண்ட$_3$லஸ்ய ச |
கந்யாஶதஸஹஸ்ரஸ்ய க$_3$ஜாஶ்வாநாம் ததை$_2$வ ச ||
த$_3$ாநஸ்ய யத் ப$_2$லம் ந்ரூணம் ஸத்பாத்ரே ரகு$_4$நந்த$_3$ந |
ஶதவாரம் மநும் ஜப்த்வா தத் ப$_2$லம் ஸமவாப்நுயாத் ||
ஶார்த்த$_2$ம் ஸமுத்$_3$ரம் ஸந்யாஸம் ஸர்ஷிச்ச$_2$ந்தே$_3$ாதி$_4$தை$_2$
வதம் |
அஷ்டாக்ஷரம் மநும் ஜப்த்வா விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ||

பத$_3$த்ரயாத்மகம் மந்த்ரம் சதுர்த்$_2$யா ஸஹிதம் ததா$_2$ |
ஸ்வரூபஸாத$_4$நோபேயமிதி மத்வா ஜபேத் பு$_3$த$_4$: ||
ப்ரணவேந ஸ்வரூபம் ஸ்யாத ஸாத$_4$நம் நமஸா ஸஹ |
ஸம்விப$_4$க்த்யா சதுர்த்$_2$யாத்ர புருஷார்தோ$_2$ ப$_4$வேந்மநோ: ||
அகாரம் சாப்யுகாரம் ச மகாரம் சேதி தத்வத: |
தாந்யேகதா$_4$ ஸமப$_4$வத் ததோ$_3$மித்யேதது$_3$ச்யதே ||
தஸ்மாதோ$_3$மிதி விஜ்ஞேய: ப்ரணவ: ஸாக்ஷராந்வித: |
வேத$_3$த்ரயாத்மகம் ஜ்ஞேயம் பூ$_4$ர்பு$_4$வஸ்வரிதீதி வை ||
அகாரஸ்து ப$_4$வேத$_3$விஷ்ணு: தத்$_3$ருக்$_3$வேத$_3$ உதா$_3$ஹ்ருத: |
உகாரஸ்து ப$_4$வேல்லக்ஷ்மீர்யஜுர்வேதாத்மகோ மஹாந் ||
மகாரஸ்து ப$_4$வேஜ்ஜீவ: தயோர்தா$_3$ஸ உதா$_3$ஹ்ருத: |
பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரஸ்ஸாக்ஷாத் ஸாமவேத$_3$ஸ்வரூபவாந் ||
பஞ்சவிம்ஶோऽயம் புருஷ: பஞ்சவிம்ஶஆத்மேதி ஶ்ருதி: |
ஆத்மா ச பஞ்சவிம்ஶ: ஸ்யாத் இதி தம் மாநஸம் ஸ்மரேத் ||
இத்யௌபநிஷத$_3$ம் ஹ்யர்த்த$_2$ம் விதி$_3$த்வா ஸ்வம் நிவேத$_3$-
அவதா$_4$ரணமந்யே து மத்$_4$யமார்ணம் வத$_3$ந்தி ஹி || [யேத்|
ததே$_3$வாக்$_3$நிஸ்தத்$_3$வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது$_3$ சந்த்$_3$ரமா: |
இத்யவதா$_4$ரணஶ்ருதேரேவமேவோபப்$_3$ரும்ஹிதம் ||
அகாரேணைவ ஶ்ரீஶப்$_3$த$_3$: ப்ரோச்யதே முநிஸத்தமை: |
ந்யாயேந கு$_3$ணஶப்$_3$த$_3$ஸ்து தஸ்யைவ ஶ்ரீபதேர்வஶ: ||
ஶ்ரீரஸ்யேஶாநா ஜக$_3$தோ விஷ்ணுபத்நீதி வை ஶ்ருதி: |
கயாணகு$_3$ணஸித்$_3$தி$_4$ஸ்து லக்ஷ்மீப$_4$ர்த்துஶ்ச நேதரா ||
ஸாமாநாதி$_4$கரண்யதவாத காரணதவம் ததோ$_3$ச்யதே |
அகார ஏவ ஸர்வேஷாமக்ஷராணாம் ஹி காரணம் ||
அகாரோ வை ஸர்வா வாகி$_3$த்யாதி$_3$ஶ்ருதிவசஸ்ததா$_2$ |
ஸ்பர்ஶோஷ்மபி$_4$ர்வ்யஜ்யமாநோ நாநாப$_3$ஹுவிதோ$_4$ऽப$_4$வத் ||
காரணத்வம் ததை$_2$வாஸ்ய விஷ்ணோர்வை ஜக$_3$தாம் பதே: ||
தஸ்மாத ஸ்ரஷ்டா ச ஹர்த்தா ச தா$_4$தா ச ஜக$_3$தாம் ஹரி: |
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய கு$_3$ணவாநேவ ஸர்வக$_3$: ||
அநந்யா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீ: பா$_4$ஸ்கரேண ப்ரபா$_4$ யதா$_2$ |
லக்ஷ்மீமநபகா$_3$மிநீமிதி ஶ்ருதிவசோ மஹத் ||

தஸ்மாத₃காரோ வை விஷ்ணு: ஶ்ரீஶ ஏவ ஜக₃த்பதி: |
லக்ஷ்மீபதித்வம் தஸ்யைவ நாந்யஸ்யேதி ஸுநிஶ்சிதம் ||
நித்யைவஷா ஜக₃ந்மாதா ஹரே: ஶ்ரீரநபாயிநீ |
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணு: ததை₂வைஷா ஜக₃ந்மயீ ||
தஸ்மாத₃காரோ வை விஷ்ணு: லக்ஷ்மீப₄ர்த்தா ஜக₃த்பதி: |
தஸ்மிம்ஶ்சதுர்த்தீ₂ லுப்தத்வாத் த்ரிபத₃ஸ்ய ச
ஸங்க்₃ரஹ: ||
அகாரப்ரத₂மாம் தஸ்மாத் சதுர்த்₂யாऽஸங்க₃ரஹேண து |
தச்ச ஶ்ருதிவிருத்₃த₄த்வாத் ந யுக்தமிதி சோதி₃தம் ||
மஹஸே ப்₃ரஹ்மணே த்வா வை ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத |
பரஸ்ய சாத்மநாம் தஸ்மாத்₃பே₄த₃ஸ்தத்ர ஸுநிஶ்சித: ||
த்வமஸ்மாகம் தபஸ்யைவ ஶ்ருத்யுக்தமிதி பார்த்தி₂வ | (?)
தௌ ஶாஶ்வதௌ விஷசிதாவியந்தாவிதி வை ததா₂ ||
க்₃ருஹ்ணீஷ்வ து₃யா ப்ராக₃சாத்மா ஸ விஶ்வப்₄ருத்(?) |
அஸாவமர்த்யோ மர்த்யேந நயேநேத்யேவ யோநிதா ||
இத்யாதி₃ஶ்ருதயோ பே₄த₃ம் வத₃ந்தி பரஜீவயோ: ||
தா₃ஸ்யமேவாத்மநாம் விஷ்ணோ: ஸ்வரூபம் பரமாத்மந: |
ஸ்வாம்யம் லக்ஷ்மீபதே: ப்ரோக்தம் தே₃வாதீ₃நாம்
ததா₂ऽऽத்மநாம் ||
அநந்யஶேஷரூபா வை ஜீவாஸ்தஸ்ய ஜக₃த்பதே |
தா₃ஸ்யம் ஸ்வரூபம் ஸர்வேஷாமாத்மநாம் ஸததம் ஹரே: ||
ப₄க₃வச்சே₃ஷமாத்மாநமந்யதா₂ ய: ப்ரபத்₃யதே |
ஸ ஏவ ஹி மஹாபாபீ சாண்டால: ஸ்யாந்ந ஸம்ஶய: ||
தஸ்மாந்மகாரவாச்யோऽஸௌ பஞ்சவிம்ஶாத்மக: புமாந் |
அகாரவாச்யஸ்யேஶஸ்ய தா₃ஸ்யமேவ விதீ₄யதே ||
அநுஜ்ஞாநாஶ்ரயோ நித்யோ நிர்விகாரோऽவ்யய: ஸதா₃ |
தே₃ஹேந்த்₃ரியாத் பரோ ஜ்ஞாதா கர்த்தா போ₄க்தா
ஸநாதந: ||
மகாரவாச்யோ ஜீவோऽஸௌ தா₃ஸ ஏவ ஹி ஸர்வதா₃ |
ஶ்ரீஶஸ்யாகாரவாச்யஸ்ய விஷ்ணோரஸ்ய ஜக₃த்பதே: ||
ஸ்வஸ்வாமிநோருகாரேண ஹ்யவதா₄ரணமுச்யதே |
ஸ ஜீவ: ஸ்யாத்₃த₄ரி: ஸ்வாமீ ஸர்வதா₃ ந்ருபஸத்தம ||

அநயோர்நாந்யதே₂க்யுக்தமுகாரேண மஹர்ஷிபி₄: ।
இதயேவம் ப்ரணவஸ்யார்த்த₂ம் ப்ரணவஸ்ய பத₃ஸ்ய து ॥
ஆத்மநஶ்ச ஸ்வரூபத்வாத் விஜ்ஞேயம் ருஷிஸத்தமை: ॥
ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணாம் காரணம் ப்ரணவ: ஸ்ம்ருத: ।
தஸ்மாத₃வ்யாஹ்ருதயோ ஜாதா: தாப்₄யோ வேத₃த்ரயம்
பூ₄ரித்யேவ ஹி ருக்₃வேத₃: பு₄வ இதி யஜுஸ்தத₂ா। [தத₂ா॥
ஸ்வரிதி ஸாமவேத₃: ஸ்யாத ப்ரணவோ பூ₄ர்பு₄வஸ்ஸுவ: ॥
பூ₄ர்விஷ்ணுஶ்ச தத₂ா லக்ஷ்மீ பு₄வ இத்யபி₄தீ₄யதே ।
தயோஸ்ஸ்வரிதி ஜீவஸ்து ஸுவ இதயபி₄தீ₄யதே ॥
அக்₃நிர்வாயுஸதத₂ா ஸூர்ய: தேப்₄ய ஏவ ஹி ஜஜ்ஞிரே ।
ய ஏதா வ்யாஹ்ருதீாஹுத்வா ஸர்வம் வேத₃ம்
ஜுஹோதி வை ॥
ப்ரஸங்க₃ாத கதி₂தம் சேத₃ம் மந்த்ரஶேஷமுதீ₃ர்யதே ।
அஸ்வாதந்த்ர்யாதது ஜீவாநாமதீ₄நம் பரமாத்மந: ॥
நமஸா ப்ரோச்யதே தஸ்மிந்நஹந்தாமமதோஜ்ஜி₂தம் ।
ஸ்வரூபாதி₃த்ரிவர்க்க₃ஸ்ய ஸம்ஸித்₃தி₄ர்நமஸைவ ஹி ॥
நமஸா ரஹிதம ஸர்வம் விப₂லம் பரிகீர்த்திதம் ।
நமஸைவ ஹி ஸமஸித்₃தி₄ாப₄வேத₃த்ர ந ஸம்ஶய. ॥
புரத: ப்ருஷ்ட₂தஶ்சைவ பார்ஶ்வதஶ்ச விஶேஷத: ।
நமஸைவேக்ஷ்யதே ராஜம்ஸ்த்ரிவர்க்க₃: ஸர்வதே₃ஹிநாம் ॥
மகாரேண ஸ்வதந்த்ர: ஸ்யாத் நகாரஸ்தந்நிஷித்₄யதி ।
தஸ்மாச்ச நம இத்யத்ர ஸ்வாதந்த்ர்யமபநோத₃தி ॥
த்₃வ்யக்ஷரஸ்து ப₄வேந்ம்ருத்யு: த்ர்யக்ஷரஸ்து ஹி ஶாஶ்வதம்।
மமேதித்₃வ்யக்ஷரம் ம்ருத்யு: நமமேதி ஹி ஶாஶ்வதம் ॥
நமமேதி ஹி ஸர்வத்ர ஸ்வாதந்த்ர்யரஹிதாய வை ।
யுஜ்யதே முநிபி₄ஸ்ஸம்யக் ஸர்வகர்மஸு பார்த்தி₂வ ॥
தஸ்மாத்து நமஸா யுக்தா: ஸர்வே மந்தராஶ்ச பார்த்தி₂வ ।
ஸர்வஸித₃தி₄ப்ரத₃ா ந்ருணாம் ப₄வந்த்யதர ந ஸம்ஶய: ॥
நமஸா ரஹிதா யே ஹி ந து முகதிப்ரத₃ா ந்ருணாம் ।
தஸ்மாத் து நமஸைவைஷாம் பரதந்த்ரத்வமீஶிது: ॥
பாரதந்த்ர்யால்லபே₄த் ஸித்₃தி₄ம் ஸ்வாதந்த்ர்யாந்நாஶ-
மேஷ்யதி ।
த₃ாஸ்யமேவ ஹி ஜீவாநாம் ப்ரோச்யதே நமஸைவ து ॥

நமஸா ரஹிதம் லோகே கிஞ்சித3த்ர ந வித்3யதே ||
நமோ தே3வேப்4யோ நம இதி ஏஷாமீஶே தத2ா மந: |
ஹ்ருதம் சிதே3நோ நமஸா ஆவிவாகேதி வை ஶ்ருதி: ||
க்ஷயே ரகார: ஸம்ப்ரோக்த: நகாரஸ்தம் நிஷித்4யதி |
தஸ்மாத் து நர இத்யத்ர நித்யத்வேநோச்யதே ஜந: ||
நாரா இதி ஸமூஹத்வே ப3ஹுத்வாத் ஜநஸ்ய ச |
தேஷாமயநமாவாஸ: தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத: ||
மஹாபூ4தாந்யஹங்காரோ மஹத3வ்யக்தமேவ ச |
அண்ட3ம் தத3ந்தர்க்க3தா யே லோகா: ஸர்வே சதுர்த3ஶ ||
சதுர்வித4ஶரீராணி கால: கர்மேதி வை ஜக3த் |
ப்ரவாஹரூபேணைவைஷாம் நாரத்வேநோச்யதே பு3தை4: ||
தேஷாமபி நிவாஸத்வாத் நாராயண இதீரித: ||
அந்தர்ப3ஹிஶ்ச ஜக3தோ த4ாதா வ்யாப்தா ஸநாதந: ||
ஸ்ரஷ்டா நியந்தா ஶரணம் வித4ாதா விஶ்வபா4வந: ||
மாதா பிதா ஸக2ா ப்4ராதா நிவாஸஶ்ச ஸுஹ்ருத்3க3தி: |
யோऽஸௌ ஶ்ரிய:ஶ்ரீ: பரம: தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத. ||
நாராணாம் ஸர்வஜக3தாம் அயநம் ஶரணம் ஹரி: |
தஸ்மாந்நாராயண இதி முநிபி4: ஸம்ப்ரகீர்த்யதே ||
ஸர்வேஷு தே3ஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்த2ாஸு ஸர்வத3ா |
தஸ்யைவ கிங்கரோஸ்மீதி சதுர்த4ா பரமாத்மந: ||
ப4க3வத்பரிசர்யைவ ஜீவாநாம் ப2லமுச்யதே |
தத்3விநா கிம் ஶரீரேண யாதநாऽஸ்ய ஜநஸ்ய து ||
யஸ்மிந் ஶரீரே ஜீவாநாம் ந தா3ஸ்யம் பரமாத்மந: |
ததே3வ நிரயம் ப்ரோக்தம் ஸர்வது3:க2ப2லம் ப4வேத் ||
தா3ஸ்யமேவ ப2லம் விஷ்ணோ: தா3ஸ்யமேவ பரம் ஸுக2ம் |
தா3ஸ்யமேவ ஹரேர்மோக்ஷம் தா3ஸ்யமேவ பரம் தப: ||
ப்3ரஹ்மாத்3யாஸ்ஸகலா தே3வா: வஸிஷ்ட2ாத்3யா மஹர்ஷய:|
காங்க்ஷந்த: பரமம் தா3ஸ்யம் விஷ்ணோரேவ யஜந்திதம் ||
தஸ்மாச்சதுர்த்2யா மந்த்ரஸ்ய ப்ரத4ாநம் தா3ஸ்யமுச்யதே |
ந தா3ஸ்யவ்ருத்திர்ஜீவாநாம் நாஶஹேது: பரஸ்ய ஹி ||
இத்த2ம் ஸஞ்சிந்த்ய மந்த்ரார்த்த2ம்ஜபேத் மந்த்ரமதந்த்3ரித:|
அவிதி3த்வா மநோரர்த்த2ம் ஜபேத் ப்ரயதமாநஸ: ||

ந ஸித்₃தி₄ம் ஸமவாப்நோதி ஸ்வரூபம் ச ந விந்த₃தி ||
ஸந்யாஸம் ச ஸமுத்₃ரம் ச ஶக்த்யருஷிச்ச₂ந்தே₃ாதி₄-
தைத்₃வதம் |
ஸார்த்த₂ம் ஸயஜ்ஞம் ஸத்₄யாநம் மந்த்ரமேவ ப்ரபூஜயேத் ||
நாராயணர்ஷிர்க₃ாயத்ரீ தே₃வீ ச₂ந்தே₃ாऽதி₄தே₃வதா |
பரமாத்மா ச லக்ஷ்மீஶோ விஷ்ணுரேவாச்யுதோ ஹரி: ||
ப்ரணவஸ்து ப₄வேத்₃பீ₃ஜம் சதுர்த்தீ₂ ஶக்திருச்யதே |
க்ருத்₃தே₄ால்காய மஹோல்காய வீரோல்காய ததை₂வ ச ||
ஜலகாய ஸஹஸ்ரோல்காய பஞ்சாங்கீ₃ ந்யாஸ உச்யதே |
ஹ்ருந்மூர்த்₄நோஶ்ச ஶிக₂ாயாம் ச கவசே
நேத்ரயோர்ந்யஸேத ||
பஞ்சாங்க₃ம் ந்யாஸமித்யுக்தம் ஸர்வமந்த்ரேஷு
வைஷ்ணவை: |
பத₃த்ரயேண குர்வீத ஷட₃ங்க₃ம் து யத₂ாக்ரமம் ||
மூர்த்₄ந்யாநநே ச ஹ்ருத₃யே பு₄ஜயோர்ஜக₄நே தத₂ா |
ப்ருஷ்டே₂ ச ஜாந்வோ: பத₃யோர்மந்த்ரார்ணாநி யத₂ா
ந்யஸேத் ||
அஷ்டாக்ஷராண்யஷ்டதி₃க்ஷு க்ரமேண தத₃நந்தரம் ||
நாஸிகாயாம் தத₂ாக்ஷ்ணோஶ்ச ஶ்ரோத்ரயோராநநே தத₂ா |
கண்டே₂ ச ஸ்தநயோர்நாபௌ₄ குஹ்₃யே ச தத₃நந்தரம் ||
அசக்ராய விசகராய ஸசக்ராய ததை₂வ ச |
ஜ்வாலாசக்ராய த்ரைலோக்யாஸுரரக்ஷாந்தகாய ச ||
ஆத₄ாரகாலசகராய த₃ஶதி₃க்ஷு யத₂ாக்ரமம் |
ஸ்வாஹாந்தம் ப்ரணவாத₃யந்தம் ந்யஸேச்சக்ராணி
வைஷ்ணவ: ||
ஏவம் ந்யாஸவிதி₄ம் க்ருத்வா பஶ்சாத்₃த்₄யாநம் ஸமாசரேத் |
ஹ்ருத₃யே ப்ரதிமாயாம் வா ஜலே ஸவித்ருமண்ட₃லே ||
வஹ்நௌ ச ஸ்த₂ண்டி₃லே வாபி சிந்தயேத்
விஷ்ணுமவ்யயம் |
பா₃லார்க்ககோடிஸங்காஶம் பீதவஸ்த்ரம் சதுர்பு₄ஜம் ||
பத்₃மபத்ரவிஶாலாக்ஷம் ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதம் |
ஶங்க₂ம் சக்ரம் க₃த₃ாபத்₃மம் சதுர்தே₃ார்பி₄ர்த்₄ருதம் தத₂ா ||

ஸ்ரீபூ4மிஸஹிதம் தே3வம் ஆஸீநம் பரமாஸநே |
தத்ர சாதா4ரஶக்த்யாத்3யை: த4ர்மாத்3யை:
ஸூரிபி4ர்வ்ருதை: ||
தி3வ்யரத்நமயே பீடே2 பங்கஜேऽஷ்டத3லே ஶுபே4 |
தத்கர்ணிகோபரிதலே தப்தகாஞ்சநஸந்நிபே4 ||
தே3வீப்4யாம் ஸஹிதம் தஸ்மிந் ஆஸீநம் பங்கஜாஸநே |
சிந்தயேத்3த3க்ஷிணே பார்ஶ்வே லக்ஷ்மீம் காஞ்சநஸந்நிபா4ம் ||
பத்3மஹஸ்தாம் விஶாலாக்ஷீம் து3கூலவஸநாம் ஶுபா4ம் |
வாமே தூ3ர்வாத3லஶ்யாமாம் விசித்ராம்ப3ரபூ4ஷிதாம் ||
சிந்தயேத்3த4ரணீம் தே3வீம் நீலோத்பலத4ராம் சுபாம் |
மஹிஷீஶ்ச த3லாக்3ரேஷு சிந்தயேத்4த்4ருதசாமரா: ||
ஏவம் த்4யாத்வா ஹரிம் நித்யம் ஜபேத் ப்ரயதமாநஸ: |
ஸ்நாத்வா ஶுக்லாம்ப3ரத4ர: க்ருதக்ருத்யோ யதா2விதி4 ||
த்4ருதோர்த்4வபுண்ட்3ரதே3ஹஶ்ச பவித்ரகர ஏவ ச |
ஶுசி: க்ருஷ்ணாஜிநாஸீந: ப்ராணாயாமீ ச ந்யாஸக்ருத் ||
ப்ராங்முகோ2த3ங்முகோ2 வாபி தே3வஸ்யாபி4முகோ2பி வா |
ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா பஶ்சாத ந்யாஸம் ஸமாசரேத் ||
ஶங்க2சக்ரக3தா3பத்3மஶார்ங்க3க2ட்3கா3ந்யநுக்ரமாத் |
தார்க்ஷ்யம் ச வநமாலாம் ச முத்3ரா அஷ்ட ப்ரபூஜயேத் ||
பஶ்சாத்3த்4யாத்வா ஜக3ந்நாத2ம் மநஸைவார்ச்சயேத்3விபு4ம் |
க3ந்த4புஷ்பாதி3 ஸகலம் மந்த்ரேணைவ நிவேத3யேத் ||
அநேநாப்4யர்ச்சிதோ விஷ்ணு: ப்ரீதோ ப4வதி தத்க்ஷணாத் |
அயுதம் வா ஸஹஸ்ரம் வா த்ரிஸந்த்4யாஸு ஜபேந்மநும் ||
விஷ்ணோ: ஸமாநரூபேண ஶாஶ்வதம் பத3மாப்நுயாத் ||
ஆயுஷ்காமீ ஜபேந்நித்யம் ஷண்மாஸம் விஜிதேந்த்3ரிய: |
அயுதம் து ஜபேந்மந்த்ரம் ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத்3க்4ருதம் ||
ஆயுர் நிராமயம் ஸம்யக்3ப4வேத் வர்ஷஶதாதி4கம் ||
வித்3யாகாமீ ஜபேத்3வர்ஷம் த்ரிஸந்த்4யாஸ்வயுதம் மநும் |
ஜுஹுயாத்3விமலை: புஷ்பை: ஸஹஸ்ரம் ஸம்யதேந்த்3ரிய: ||
அஷ்டாத3ஶாநாம் வித்3யாநாம் ப4வேத்3வ்யாஸஸமோ த்3விஜ: |
விவாஹார்த்தீ2 ஜபேந்நித்யமேவம் வர்ஷசதுஷ்டயம் ||
லாஜைர்ஹோமீ ஸஹஸ்ரம் து லபே4த் கந்யாம் ஸுஶோபி4தாம் ||

ஸம்பத்காமீ ஜபேந்நித்யம் த்ர்யயுதம் வத்ஸரத்ரயம்।
பத்₃மைர்வா பத்₃மபத்ரைர்வா தத₂ா ஹோமீ ஶ்ரியம் லபே₄த்॥
பூ₄காமீ து ஜபேந்நித்யம் வதஸரம விஜிதேந்த்₃ரிய:।
தூ₃ர்வாபி₄ர்ஜுஹுயாத் தத்₃வத் லபே₄த்₃பூ₄மிமபீ₄ப்ஸிதாம்॥
ராஜ்யகாமீ ஜபேந்நித்யம ஷட₃ப்₃த₃மயுதம து வா।
ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாந்நித்யம் பாயஸம் க்₄ருதமிஶ்ரிதம்॥
சக்ரவர்த்தீ ப₄வேத் ஸத்₃ய. பத்₃மாப₄ர்த்து: ப்ரஸாத₃த:।
த்₃வாத₃ஶாப்₃தம்₃ ஜபேதே₃வம் ஸததம் விஜிதேந்த்₃ரிய:॥
ஆஜ்யஹோமீ து யோ நித்யமிந்த்₃ரத்வம் லப₄தே நர:॥
லக்ஷம் ஜபேச்ச யோ நித்யம் த்ரிம்ஶத₃வர்ஷம் ஜிதேந்த்₃ரிய:।
ப்₃ரஹ்மத்வம் வா ஶிவத்வம் வா ஸ்மாப்நோதி ந ஸம்ஶய:॥
யாவஜ்ஜீவம் து யோ நித்யம் அயுதம் ஸுஸமாஹித:।
ஸஹஸ்ரம் வா ஶதம் வாபி ஹோதவ்யம் வஹ்நிமண்ட₃லே॥
ஆஜ்யேந சருணு வாபி திலைர்வா ஶர்க்கராந்விதை:।
பத்₃மைர்வா பி₃ல்வபத்ரைஶ்ச ஸமித்₃பி₄: பிப்பலஸ்ய வா॥
கோமளை: துலஸீபத்ரை: அர்ச்சயித்வா ஸநாதநம்।
அநந்தவிஹகே₃ஶாநாம் க்ஷிப்ரமந்யதமோ ப₄வேத்॥
கிமத்ர ப₄ஹுநோக்தேந ஸர்வஸித்₃தி₄ப்ரதே₃ா ந்ருணும்।
ஸ்ரீமத₃க்ஷாஷ்டாக்ஷரோ மந்த்ரோ நித்யம் ப்ரியதமோ ஹரே:॥
ஆஸீநோ வா ஶயாநோ வா திஷ்₂ட₂ந்வா யத்ரகுத்ரசித்।
ஜபேத₃ஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரம் தஸ்ய விஷ்ணு: ப்ரஸீத₃தி॥
ஸ ஸ்நாத: ஸர்வதீர்த்தே₂ஷு ஸர்வயஜ்ஞேஷு தீ₃க்ஷித:।
அபி₄த: ஸர்வதே₃வாநாம் யோ ஜபேத் ஸததம் மநும்॥
ப்₃ரஹ்மக்₄நோ வா க்ருதக்₄நோ வா மஹாபாபயுதோபி வா॥
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜப்தாரம் த்₃ருஷட்வா பாபைர்விமுச்யதே॥
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜப்தாரோ யத₂ா ப₃ாக₃வதோத்தமா:।
புநந்தி ஸகலம் லோகம் ஸதே₃வாஸுரமாநுஷம்॥
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜபதாரம் ப்ரணமேத் யஸ்து ப₄க்தித:॥
ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: விஷ்ணுலோகே மஹீயதே॥
அசிந்த்யமேதந்மாஹாத்ம்யம் மநோரஸ்ய ஜக₃த்பதே।
ந ஹி வக்தும் மயா ஶக்யம் ப்₃ரஹ்மாதி₃த்ரித₃ஶைரபி॥

[அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்திற்கு நாராயணன் ரிஷி; தேவீகாயத்ரீ சந்தஸ்ஸு: பரமாத்மா தேவதா. சிறப்புமிக்க அஷ்டாக்ஷரமந்திரம் எல்லாப்பாபங்களையும் அழிப்பதென்றும், எல்லாத்துன்பங்களையும் அழிப்பதென்றும, விரும்பிய எல்லாப்பலன்களையும் அளிப்பதெனவும், எல்லா தேவர்களையும் தன்னுள் அடக்கியதெனறும், அதனுலேயே மனிதர்களுக்கு மோக்ஷமளிப்பதென்றும் அறியத்தக்கது. ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம, அதர்வவேதம், மற்றுமுள்ள சாஸ்திரங்கள் ஆகிய அனைத்தும் அஷ்டாக்ஷரத்தினுள் அடங்கி இருக்கின்றன. எல்லா அர்த்தங்களும் வேதத்திலுள்ளது; வேதம் அஷ்டாக்ஷரத்தினுள் உள்ளது; அஷ்டாக்ஷரம் ப்ரணவத்தினுள் அடங்கியுளளது; ப்ரணவம் அகாரத்தினுள் உளளது. இம்மைப் பலனுன செல்வத்தையும், மறுமைச் செல்வமான சுவர்க்கம் முதலானவற்றையும், (ஆத்மாநுபவமாகிற) கைவல்யமோக்ஷத்தையும் பகவானையும் இம்மந்திரம் ஸாதித்துத் தரும். ஒருதடவை சொல்லுவதாலேயே மனிதர்களுக்கு நாலுவகைப் புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கும்: ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், புருஷார்த்தத்தையும் நன்கு அளிக்கும். இம்மந்திரத்தை ஜபிப்பதால் மஹாபாபம், அதிபாபம், உபபாபம் ஆகிய எல்லாமே உடனே அழியும. ஒருதரம் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபிப்பதால் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகமும், நூறு ராஜஸூயயாகமும செய்த பயன கிடைக்குமென்பதில் ஐயமில்லை; ரகுகுலநந்தனு! நூறுதரம் இம்மந்திரத்தை ஜபிப்பதால், பதினுயிரம் பசுக்களையும், பூமண்டலத்தையும்; நூறுயிரம் கன்னிகைகளையும், அவ்வளவு யானை குதிரைகளையும் நல்ல பாத்திரத்தில் தானம் செய்ததின் பலன் கிடைக்கும். முத்ரையோடும், அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களோடும், ரிஷிச்சந்தோதேவதைகளின் அநுஸந்தானத்தோடும, அர்த்தானுஸந்தானத்தோடும் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை ஜபித்தாளுகில், அவன் விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான். 'ஓம்' 'நம:' 'நாராயண' என்னும் மூன்று பதங்களையும் தன்னுட்கொண்டதாய், (கடைசியில்) 'ஆய' என்னும் நாலாம் வேற்றுமையுருபோடு கூடியதான இம்மந்திரம் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுவதென உணர்ந்து அறிவாளியாயிருப்பவன் இதை ஜபிக்கவேண்டும். இம்மந்திரத்தில்ப்ரணவத்தினுல் ஸ்வரூபமும், நமஸ்ஸினுல் உபாயமும, நாலாவது வேற்றுமையுருபாலே புருஷார்த்தமும் விளக்கப்படுகிறது. 'அ' 'உ' 'ம' எனனும் மூன்று எழுததுக்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஓங்காரமாகிறது. ஆகையால் 'ஓம்' எனும ப்ரணவம் மூன்றெழுத்துக்களடங்கியதாக அறியத்தக்கது.

'பூ₄ர்', 'பு₄வ:', 'ஸுவ:' எனும் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளும் (முறையே) ருக் யஜுஸ் ஸாமவேதஸாரமாகும. (அதில் 'பூ₄:' எனபதின ஸாரமாய்) ருக்வேததகில் சொல்லப்பட்ட அகாரம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுவதாகும. (பு₄வ: எனபதின் ஸாரமாகையாலே) யஜுர் வேதஸாரமான சிறப்புமிக்க உகாரம லக்ஷ்மீதேவியைச் சொல்லும். இருபத்தைந்தாமக்ஷரமாய், (ஸுவ: எனபதின ஸாரமாகையாலே) ஸாமவேதஸாரமான மகாரததின் பொருளான ஜீவன் ஸ்ரீநாராயணர் களுக்கு தாஸனுகிருன. வேதம் ஜீவனை இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகச் சொலலுகிறது. ஆகையால் இருபததைந்தாம் அக்ஷர மான மகாரத்திற்குப் பொருளாகிருன் என்று மனத்தால் நினைக்க வேண்டும். உபனிஷத்தில சொல்லப்பட்ட இநத ப்ரணவார்த் தததை அறிந்து தன்னைப் பரமாதமாவிடம் ஸமர்பபிக்கவேண்டியது. ப்ரணவததின நடு எழுததான உகாரததிற்கு ஏகாரபபொருளைச சில முனிவாகள் கூறுகினறுர்கள. "ததே₃வாக்₃நிஸ் தத்₃வாயுஸ் தத் ஸூர்யஸ தது₃ சந்த₃ரமா:" என்று ஶ்ருதியில் ஏவகாரஸ்தானத் தில உகாரத்தைப படித்திருக்கையால் உகாரம் ஏகாரப்பொருளை யுடையதாகிறது. (இபபடி உகாரம ஏகாரப்பொருளதாமபோது) அகாரத்திலேயே ஸ்ரீபதிககு வசபபட்ட குணஸம்பந்தமான ஸ்ரீஸபதத தின அர்ததத்தை அநுஸநதிககவேணடும என்று அநத முனிவர் தலைவர்கள முறைப்படி கூறுகின்றனர். 'இவ்வுலகிற்குத் தலைவி யான ஸ்ரீதேவி விஷ்ணுவுககுப் பத்தினியாவாள்' எனறு ஶ்ருதி முழஙகுகிறதனறே. (இப்படி ஸ்வரூபத்தால் ஸ்ரீதேவி விஷ்ணுவுக்கு வசப்பட்டிருந்தபோதிலும்) லக்ஷ்மியின பர்த்தாவாயிருப்பதாலேயே அவனுக்கே கல்யாணகுணஸித்தி ஏற்படுகிறது. "அகாரோ வை ஸர்வா வாக" எனறு ஶ்ருதி கூறுகையால் அகாரமே எல்லா அக்ஷரங்களுக்கும காரணமாகும். அகாரத்தையும் ஸர்வவாக்குகளை யும ஒரே வேற்றுமையில் படிக்கையால், அகாரம ஸர்வவாக்கு களுக்கும் காரணமென விளங்குகிறது. ஸ்பர்ஸாக்ஷரங்களாலும், ஊஷ்மாக்ஷரஙகளாலும வெளிப்படுத்தப்படும அகாரம் பலவிதமான வேறுபாடுகளை உடையதாகிறது. (அகாரவாச்யனும்) லோக நாதனுன விஷ்ணுவுக்கும, வாசகத்துக்குப்போலே ஸர்வபதார்த் தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும் தனமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் ஹரியானவர் உலகைப் படைத்து தரித்து அழிப்பவராவாா. ஸர்வவ்யாபியாய், குணமுடையவரான அவரே ஜீவலோகததிறகு ரக்ஷகருமாவார். சூரியனை விட்டுப்பிரியாத ஒளிபோலே விஷ்ணுவை

விட்டுப்பிரியாமலிருப்பவள் லக்ஷ்மீதேவி, "லக்ஷ்மீமநபக₃ாமிநீம்" என்னும் மிகச்சிறந்த வேதவாக்யம் இதையே சொல்லுகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீய:பதியான விஷ்ணுவே அகாரவாச்யனுகிருன். லக்ஷ்மிக்குப் பதியாயிருக்கும் தனமை அவனுககேயொழிய வேறெவர்க்கும் இல்லையெனபது உறுதி. ஹரிக்குச் செல்வமாயிருப்பவளாய், உலகின் தாயாயிருக்கும் இவள் என்றும் அவனை விட்டுப்பிரியாதவளாயிருக்கிருள். அவன் எப்படி ஸர்வவ்யாபியோ, அப்படியே லோகமயியான இவளும ஸர்வவ்யாபினியாயிருக்கிருள். ஆகையால் லோகநாயகனுய் லக்ஷ்மீநாதனுன விஷ்ணுவே அகாரவாச்யனுவான. அந்த அகாரத்தில நாலாம் வேற்றுமை ஏறிக கழிந்திருப்பதால் 'அ', 'உ' 'ம' எனனும மூனறு பதங்களும் 'ஓம' என்று சேர்கின்றன. இப்படி நாலாம வேற்றுமை ஏறிக் கழிந்திருப்பதாகக்கொளளாமல் அகாரத்தை முதல் வேற்றுமையாகவே கொண்டு, ப்ரஹ்மத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் ஸ்வரூபைக்யத்தைச் சொல்லப்புகில் ஜீவப்ரஹ்மபேதத்தைக் காட்டும பற்பல வேதவாக்யங்களோடு முரண்படுமாகையாலே, அப்படிக்கொளவது பொருந்தாது. "ப்₃ரஹ்மணே த்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத" [தைத்திரீயம்-நாராயணவல்லி-79] [பெரியவனுய், பரஹ்மமெனப்படும் உன்னை அடைவதற்காக ஓங்காரத்தாலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்யவேணடும்] என்னும வேதவாக்யம் அகாரத்தில் நாலாம் வேற்றுமை ஏறிக்கழிந்திருக்கிறது எனபதை 'ப்₃ரஹ்மணே த்வா மஹஸே' என்னும் நாலாம் வேற்றுமைப் பதங்களாலே காட்டிற்று. இவ்வாக்யத்தில் பரமாத்மாவுக்கும் ஆத்மாக்களுக்கும பேதம் மிகவுறுதியாகக் காட்டப்பட்டது. 'த்வமஸ்மாகம' முதலான பல ஶ்ருதிவாக்யங்கள் பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவனுககும் பேதத்தைக் கூறுகின்றன. பரமாத்மாவான விஷ்ணுவுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதே ஆத்மாக்களுக்கு ஸ்வரூபமாகும். தேவர் முதலான நாலுவகை ஜீவர்களுக்கும லக்ஷ்மீநாதனே ஸ்வாமி என்று சாஸ்திரஙகளில் கூறப்பட்டுளளது. மற்ற எவர்க்குமல்லாமல் லோகநாதனுன அவனுககே அடிமைப்பட்டிருப்பவர்கள் ஜீவர்கள். ஹரிக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதே ஆத்மாக்களுக்கு எப்போதும் ஸ்வரூபமாகும். பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் தன்னை எவனெருவன ஸ்வதந்த்ரனுகவோ, பிறர்க்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதாகவோ நினைக்கிருனே, அவனே மஹாபாபியாய் சண்டாளனுகிருன். ஆகையால் மகாரவாச்யனுய் இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான ஜீவன் அகாரவாச்யனுன ஈசனுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கிருன் என்பதே

ஓங்காத்தின் பொருளாகும். நித்யமாகத் தொடர்ந்து வரும் ஞானத்திற்கு இருப்பிடமாய், நித்யமான ஸ்வரூபத்தையும் உடையவனாய், எப்போதும் விகாரமற்றவனாய், அழிவற்றவனாய், தேஹேந்திரியங்களைக்காட்டிலும மேற்பட்டவனாய், அறிபவனாய், செய்பவனாய், அனுபவிபபவனாய், இப்படி அநாதிகாலமாயிருப்பவனாய் மகாரவாச்யனான இந்த ஜீவன அகாரவாச்யனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், லோகநாதனான விஷ்ணுவுககு எபபோதும அடிமைப்பட்டவனாகவே யிருககிறானன்றோ. உகாரத்தினாலே, உடைமையான ஜீவனுககும், உடையவனான பரமனுக்கும உளள ஶேஷஶேஷிப₄ாவஸமப₃ந்த₄ம் மாற்றவொண்ணாததெனக காட்டப்படுகிறது ஆகையால் ஜீவன் எபபோதும தாஸ்யத்தையும, ஹரியானவர் ஸ்வாமயத்தையும் உடையவா. வேறு விதமாக இலலை எனபதே உகாரததின் பொருள என்று மஹர்ஷிகளால கூறபபடுகிறது. இதுவே ப்ரணவததின பொருளாகும. பரணவமாகிற பதம் ஆத்ம ஸ்வரூபததைச் சொலலுவதாகப் பரமரிஷிகளால சொல்லப்படுகிறது என்று அறியததககது. எலலா மந்திரங்களுக்கும் ப்ரணவம காரணமாகிறது அதிலிருந்து மூன்று வியாஹ்ருதிகளும், அவற்றிலிருதது மூன்று வேதங்களும உணடாயின. 'பூ₄:' என்னும் வ்யாஹ்ருதி ருகவேதஸாரம்; 'பு₄வ:' எனனும் வ்யாஹ்ருதி யஜுர்வேத ஸாரம; 'ஸுவ:' என்னும வ்யாஹருதி ஸாமவேதஸாரம்; 'பூ₄ர்பு₄வஸ்ஸுவ:' எனனும மூனறு வ்யாஹ்ருதிகளின ஸாரம் ப்ரணவம். 'பூ₄:' எனனும வ்யாஹருதி விஷ்ணுவைச் சொலலுகிறது; 'பு₄வ:' எனபது லக்ஷ்மியைச் சொலலுகிறது; அவர்களிருவர்க்கும் ஸ்வமமான (உடைமையான) ஜீவன 'ஸுவ:' என்று கூறப்படு கிறான; அகனி, வாயு, ஸுர்யன எனனும் மூனறு தத்துவங்களும் இமமூனறு வ்யாஹ்ருதிகளிலிருந்தே உண்டாயின. இந்த மூனறு வ்யாஹ்ருதிகளாலும ஹோமம செய்பவன் எல்லா வேதத்தாலும் ஹோமம செய்தவனாவான. பராஸங்கிகமாக (வ்யாஹ்ருதிமஹிமை யாகிற) இவ்விஷயம சொல்லப்பட்டது இனி, ப்ரணவததிற்கு விவரணமாயிருக்கும (அஷ்டாக்ஷர) மந்திரத்தின் எஞ்சியபகுதி விவரிக்கப்படுகிறது. (அதில் முதலில் நமஶ்ஶப்தார்த்தம) ஜீவர் கள் ஸ்வாதந்திரியமற்றவர்களாகையாலே பரமாத்மாவுககு வசப் பட்டிருபபவர்கள்; அஹங்காரமமகாரங்களுக்கு இடமற்றிருப்பவர் கள் என்று நமஸ்ஸால கூறப்படுகிறது; நமஶ்ஶப்தத்தாலேயே ஸ்வரூபம, உபாயம, புருஷார்த்தம் எனனும மூனறும் ஸித்திக் கினறன. நமஸஸிலலாத எதுவும பயனற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

நமஸ்ஸாலேயே ஸித்தியைப் பெறலாம் என்பதில் ஐயமில்லை. முன்னுலுள்ள ஓங்காரத்தோடு நமஸ்ஸைச் சேர்த்து 'ஓம் நம:' என்று கொள்ளும்போது 'அகாரவாச்யனுனவனுக்கே மகாரவாச்யன் அடிமை; எனக்கல்ல' என்று ஸ்வரூபம் சிக்ஷிக்கப்படுகிறது. பின்னுலுள்ளதோடு 'நமோ நாராயணுய' என்று சேர்க்கும்போது 'நாராயணனுக்காகவே ஆட்செய்வோமேயொழிய நமக்காகவல்ல' என்று ப்ராப்யம் சிக்ஷிக்கப்படுகிறது. 'நமோ நம:' என்று ஸ்வஸ்த₂ானத்திலேயே வைத்துப்பார்க்கும்போது '(என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளும் ப₄ரம) எனக்கில்லை' என்று உபாயம் ஶிக்ஷிக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக எல்லாச் சேதனர்க்கும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள் நமஸ்ஸாலேயே ஶிக்ஷிக்கப்படுகின்றன. 'மகாரம்' ஸ்வதந்திரன் என்று காட்டுகிறது; 'ந'காரம் அதைத் தள்ளுகிறது; ஆகையால், 'நம:' என்னும் பதம் ஸ்வாதந்திரியத்தைத் தள்ளுகிறது. 'மம' என்னும் இரண்டு அக்ஷரங்கள் ஸம்ஸார காரணமாகும்; 'ந மம' என்னும் மூனறு அக்ஷரங்கள் நிலையான பலனை அளிப்பவை. எல்லாக் கர்மங்களிலும 'நமம' என்று அநுஸந்திக்கச் சொல்லி முனிவர்களால் ஸ்வாதந்த்ரியம் அற்றவனுக்கே அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. அதனுல்தான் எல்லா மந்திரங்களும் நமஸ்ஸோடு சேர்ந்தே எல்லா ஸித்திகளையும் மனிதர்களுக்கு அளிக்கின்றன. இதில் ஐயமில்லை. நமஸ்ஸில்லாத மந்திரங்கள் மனிதர்களுக்கு முக்தியளிக்கமாட்டா. ஆகையால் நமஸ்ஸினுலே ஈஶ்வர்பாரதந்த்ரியம் சேதனர்க்கு ஸித்திக்கிறது. பாரதந்திரியத்தாலேயே ஸித்தியடைகிருன்; ஸ்வாதந்திரியத்தால் நாசமடைகிருன். நமஸ்ஸினுலே ஜீவர்கள் பரனுக்கு அடிமைப் பட்டவர்கள் என்றே சொல்லப்படுகிறது. நமஸ்ஸினுல் சொல்லப் படும் பரமார்த்மதா₃ஸ்யமில்லாத பொருளே உலகில் கிடையாது நமஸ்ஸின் பெருமையைப் பல வேதவாக்யங்கள் முழங்குகின்றன. (இனி நாராயண ஶப்தார்த்தம்) ('ரிங்-க்ஷயே' என்னும் தாதுவி லிருந்து தோன்றிய) 'ர' என்னும் எழுத்து அழிவைக் காட்டுகிறது. 'ந' காரம் அதைத் தள்ளுகிறது. ஆகையால் 'நர'ஶப்தம் நித்ய வஸ்துவைக் குறிக்கிறது. அத்தகைய நித்யவஸ்துக்கள் பலவா யிருக்கையாலே 'நாரம்' என்று நித்யவஸ்து ஸமூஹம் குறிக் கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு 'அயனம்' எனப்படும் வாஸஸ்தான மாக இருப்பவன் நாராயணன் எனப்படுகிருன். ஐம்பெரும் பூதங்கள், அஹங்காரம், மஹான், அவ்யக்தம், அண்டம் அதற் குள்ளடங்கிய பதினுலுவகை லோகங்கள், தேவதிர்யங்மநுஷ்ய

ஸ்தாவரங்களாகிற நாலுவகை சரீரங்கள், காலம், கர்மம் ஆகியவை யடங்கிய உலகம் ப்ரவாஹரூபமாக நித்யமாயிருக்கையால் 'நார' ஶப்தத்தால் அறிவாளிகளால் அழைக்கப்படுகிறது அவர்களுககும் இருப்பிடமாயிருக்கையால பரமபுருஷன 'நாராயணன' எனப்படுகிறான. பழையோனான அவன் உலகை உள்ளும புறமும தரித்து வியாபித்து நிற்கிறான். ஸ்ருஷ்டிப்பவனாகவும, நியமிப்பவனாகவும், உபாயமாகவும, அனைத்தையும விதிப்பவனாகவும, அனைத்துககும ஸத்தாகாரணமாகவும், தாயாகவும், தந்தையாகவும், நண்பனாகவும், ஸஹோதரனாகவும இருப்பிடமாகவும், நன்மையளிப்பவனாகவும் ப்ராப்யமாகவுமிருக்கிறான. திருவுக்கும் திருவாகிய அவன் அனைததிலும் பெரியவனாகையாலே நாராயணன எனப்படுகிறான. நாரங்களாகிய எல்லா உலகிற்கும அயனமெனப்படும இருப்பிடமாயிருக்கையாலே ஹரியானவர் முனிவர்களால் நாராயணன எனப்படுகிறார். (இனி 'ஆய' ஶப்தார்த்தம) எலலா தேசஙகளிலும, எல்லாக் காலஙகளிலும, எலலா நிலைகளிலும, எல்லாவிதமாகவும பரமாத்மாவான ஶ்ரிய:பதிக்கே கைஙகர்யம செய்யககடவேன என்று சதுர்த்தியினாலே பகவத்கைஙகர்யமே ஜீவர்களுக்குப் பலமாகக் கூறப்படுகிறது. இககைங்கர்யமிலலாவிடில் சரீரம் படைத்த பயன யாது? அந்த சரீரம் நரகத்தில எடுககும யாதநாஶரீரமாகும. ஜீவர்களுக்கு எந்த சரீரத்தில் பரமாதமதாஸ்யம இலலையோ, அநத சரீரமே அவர்களுக்கு எல்லாத்துன்பத்தையுமளிக்கும நரகமாகும். விஷ்ணு தா₃ஸ்யமே பரமப₂லமாகும். அதுவே மேலான ஸ்வர்கமாகும. அதுவே மோக்ஷமாகும். அதுவே மேலான தவம. பிரமன முதலான எல்லா தேவர்களும, வஸிஷ்டர் முதலான மஹர்ஷிகளும், மிகச்சிறந்த விஷ்ணுதாஸ்யத்தை விரும்பியே அவனை ஆராதிக்கிறார்கள். அதனால மந்திரத்தின் நாலாம் வேற்றுமையாலே முக்கியமான தா₃ஸ்யம சொல்லப்படுகிறது. பரமாதமாவுக்குக் கைஙகர்யம் செய்வது ஜீவர்களுக்கு நாசஹேது வாகாது. இவ்வணணமாக மநதிரப்பொருளை அறிந்து சோம்பலிலலாமல மந்திரததை ஜபிககககடவன. மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை அறியாமல், மனததை அடககி மந்திரததை ஜபித்தாலும் ஸித்தியை அடையமாட்டான. ஸ்வரூபலாபமும் பெறமாட்டான். (இனி மநதிரஜபமுறை விளக்கபபடுகிறது) மந்திரததை அங்கநயாஸ கரந்யாஸங்களோடும முத்ரைகளோடும், ஶகதி, ரிஷி, சந்தஸ்ஸு, அதி₄தே₃வதை, பொருள ஆகியவற்றின் அநுஸந்தானத்தோடும், ஹோமத்தோடும், தியானத்தோடும் பிரயோகிக்கவேண்டியது.

இவ்வஷ்டாக்ஷரமந்திரத்திற்கு நாராயணன் ரிஷி; தேவீகாயத்ரீ சந்தஸ்ஸு; பரமாத்மாவாய், ஶ்ரிய:பதியாய், அடியவரை நழுவ விடாத அச்யுதனும், ஸர்வபாபநிவர்த்தகனுமான ஹரியான விஷ்ணுவே அதிதேவதை. ப்ரணவமாகிற ஓங்காரம பீஜம். 'ஆய' என்னும் நாலாம வேற்றுமை சக்தியாகும; 'க்ருத்₃தே₄ால்காய' 'மஹோல்காய' 'வீரோல்காய' 'ஜ்வல்காய' 'ஸஹஸ்ரோலகாய' எனனும் ஐந்து மந்திரங்களாலே ஐந்து அங்கங்களில் அங்கந்யாஸம் செய்யவேண்டும். (1) ஹ்ருதயம் (2) தலை (3) சிகை (4) கவசம் (5) கண்கள் ஆகிய ஐந்து அங்கங்களில் ந்யாஸம் செய்வதே வைஷ்ணவ சாஸ்திரங்களில எல்லா மந்திரங்களுக்கும் பஞ்சாங்க ந்யாஸம எனப்படுகிறது. திருவஷ்டாக்ஷரத்தின மூன்று பதங்களாலும் ஷட₃ங்கந்யாஸத்தை முறைப்படி செய்யவேண்டியது. மந்திரத்தின எட்டு அக்ஷரங்களையும (1) தலை (2) முகம் (3) ஹ்ருதயம் (4) புஜங்கள் (5) இடுப்பு (6) முதுகு (7) முழந்தாள்கள் (8) கால்கள ஆகிய அங்கங்களில் முறையே ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் எட்டு அக்ஷரங்களையும் எட்டு திக்குகளிலும் ந்யாஸம் செய்யவேண்டியது; அதற்குப்பின் எட்டு அக்ஷரங்களையும (1) மூக்கு (2) கண்கள் (3) காதுகள் (4) முகம (5) கழுத்து (6) ஸ்தனங்கள் (7) நாபி (8) குறி ஆகிய எட்டு அவயவங்களிலும் முறையே ந்யாஸம் செய்யவேண்டியது. ப்ரணவத்தை முதலிலும் முடிவிலும், ஸ்வாஹாஶப்தத்தை முடிவிலும் கொண்ட (1) அசக்ராய (2) விசக்ராய (3) ஸசக்ராய (4) ஸசக்ராய (5) ஜ்வாலாசக்ராய (6) த்ரைலோக்யாந்தகாய (7) அஸுராந்தகாய (8) ரக்ஷோந்தகாய (9) ஆத₄ாரசக்ராய (10) காலசக்ராய எனனும் பத்து மந்திரங்களால் (நாலு திக்குகள், நாலு விதிக்குகள், கீழ், மேல் ஆகிய) பத்து திக்குகளிலும் முறையே சக்ரந்யாஸம் செய்யவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக ந்யாஸத்தைச் செய்துவிட்டுப்பிறகு தியானத்தைச் செய்யவேண்டும. ஹ்ருதயத்திலோ, அர்ச்சாமூர்த்தியிலோ, ஜலத்திலோ, ஸூர்யமண்டலத்திலோ, அக்னியிலோ, வெறுந்தரையிலோ அழிவற்ற விஷ்ணுவை தியானிக்கவேண்டும. கோடி இளஞ்சூரியன் போல் ஒளிவிடுகினறவனும், பீதாம்பரம் தரித்தவனும், நாலு புஜங்களுடையவனும, தாமரையிதழ்போல் பரந்த திருக்கண்களையுடையவனும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும், ஶங்கசக்ரகதா பத்மங்களை நாலு கைகளால் தரித்திருப்பவனும், ஸ்ரீபூமிஸஹிதனும், தேவனும், சீரிய சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனும், அதில் ஆதாரஶக்தி முதலானவை,

தர்மம் முதலான பீடங்கள் ஆகிய நித்யஸூரிகளால் சூழப்பெற்ற திவ்ய ரத்னமயமான பீடத்தில் எட்டு இதழையுடைய மங்களமான தாமரையில் உருககிய பொனபோன்ற கர்ணிகையின மேற்பகுதியில் பத்மாஸனத்தில் தேவிகளோடுகூட எழுந்தருளியிருபபவனுமான விஷ்ணுவை தியானிக்கவேணடும். அவனுடைய வலதுபுறத்தில் பொனபோனறவளும், தாமரைக்கையாளும, தடங்கண்ணியும், பட்டாடையுடுத்தவளும, மங்களாகாரையுமான லக்ஷ்மியை தியானிக்கவேண்டும. அவனுடைய இடதுபுறத்தில் தர்ப்பையிதழ் போல் பசுநிறமுளளவளும, விசிததிரமான ஆடையுடுததவளும, நீலோத்பலகையினளும் மங்களாகாரையுமான பூதேவியைச் சிந்திக்கவேணடும. தாமரையிதழின் நுனிகளில் சாமரமேநதிய (எட்டு) மஹிஷிகளைச் சிந்திககவேணடும். இவ்வண்ணமாக தியானித்து தினந்தோறும் மனத்தையடக்கியவனாய் தியானிக்க வேண்டும். குளித்து வெண்ணிற ஆடையுடுத்து, முறைப்படி காலைக்கடனகளைச்செய்து, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் தரித்த உடலை யுடையவனாய், பவித்திரத்தைதரித்து, சுததனாய, மானதோலில அமர்ந்து, ப்ராணாயாமம்செய்து அங்கந்யாஸகரந்யாஸஙகளைச் செய்யவேண்டும். கிழககுமுகமாக அல்லது வடக்குமுகமாக, அல்லது பரமபுருஷனை எதிர்நோக்கியிருந்துகொண்டு மூனறு பராணாயாமம செய்து பிறகு ந்யாஸத்தைச் செய்யவேண்டும. ஶங்கமுத்ரை, சக்ரமுத்ரை, கதாமுத்ரை, பதமமுத்ரை, ஶார்ஙகமுத்ரை, கட்க முதரை, கருடமுத்ரை, வநமாலாமுத்ரை எனனும எட்டு முத்ரை களைப் பிரயோகிககவேண்டும. அதற்குபபின ஜகந்நாதனை தியானித்து ஸர்வவ்யாபியான அவனை மனத்தாலேயே அர்ச்சிக்க வேணடும். கந்தம புஷ்பம் முதலிய அனைத்தையும் திருமநதிரத தாலேயே ஸமாப்பிககவேண்டியது. இவ்வணணமாக அர்ச்சிக கப்பட்ட விஷ்ணு அக்கணததிலேயே உககிறான. மூன்று ஸநதயை களிலும் பதினாயிரம அல்லது ஆயிரமமுறை மந்திரத்தை ஜபித்து வந்தானாகில விஷ்ணுவையொதத வடிவையுடையவனாய், நிலையான பதததை அடைவான. ஆயுளை விருமபுகிறவன இநதிரிய ஜய முடையவனாய தினநதோறும ஆறு மாதம் ஜபிக்கவேணடும். பதினாயிரம மந்திரஜபம செயது நூறுதரம நெய்யால ஹோமம செய்வானாகில நூறுவயஸ்ஸுக்கு மேற்பட்ட வியாதியற்ற நல்ல ஆயுளைப் பெறுவான. கலவியை விருமபுகிறவன மூனறு ஸந்தயை யிலும் பதினாயிரமதரம மநதிரத்தை ஜபிக்கவேணடும. மனத்தை யடககியவனாய், பரிசுத்த புஷபங்களைக்கொணடு ஆயிரம்தரம

ஹோமம் செய்யவேண்டும். இப்படிச்செய்த அந்தணன் வியாஸருக்கு ஸமமானவனாய்,பதினெட்டுவித்யைகளுக்கும் இருப்பிடமாவான். விவாஹத்தை விரும்புகிறவன் இவ்வண்ணமே தினந்தோறும் நாலு வருஷம் ஜபிக்கக்கடவன்; பொறியைக்கொண்டு ஆயிரம் முறை ஹோமம செய்யக்கடவன். இதனால் மிகமங்களமான கன்யையை மனைவியாகப் பெறுவான. செல்வத்தை விரும்புகிறவன் தினந்தோறும் முப்பதினாயிரம்தரம் மூன்று வருஷத்திற்கு ஜபிககவேண்டும். தாமரை அல்லது தாமரையிதழைக் கொணடு ஆயிரம தரம் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இதனால் செலவததை அடைவான. பூமியை விரும்புகிறவன் இந்திரியங்களை அடக்கியவனாய், முற்கூறியபடி தினந்தோறும் ஒரு வருஷம ஜபிக்கவேண்டும். முற்கூறியபடி தர்ப்பைகளாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். விரும்பிய பூமியை அடைவான். ராஜ்யத்தை விரும்புகிறவன் (முற்கூறியபடி) தினந்தோறும ஆறு வருடம் ஜபித்து, நெய்கலந்த பாயஸத்தால் ஆயிரம்தரம் ஹோமம் செய்வதால் திருமகள்கேள்வனருளாலே உடனே சக்ரவர்த்தியாவான. இந்திரியங்களை அடக்கி முற்கூறியபடி பனிரண்டு வருடம் ஜபித்து நெய்யால் தினந்தோறும ஹோமம் செய்யும் மனிதன் இந்திரனாவான். இந்திரியங்களைவென்று தினந்தோறும் முப்பது வருஷம லக்ஷம்தரம் மந்திரஜபம் செய்பவன் ப்ரஹ்மாவாகவோ சிவனாகவோ ஆவான் என்பதில் ஐயமில்லை. உயிருள்ளவரையில் சாந்தியுள்ளவனாய் தினந்தோறும பதினாயிரம் முறை மந்திரத்தை ஜபித்து, ஆயிரம் அல்லது நூறுமுறை அக்னியில் நெய்யாலேயாவது, ஹவிஸ்ஸாலேயாவது, சர்க்கரை கலந்த எள்ளினாலேயாவது, தாமரையாலாவது, பில்வதளத்தாலாவது. பிப்பலஸமித்தினாலாவது, மணமிக்க துளஸியிதழ்களினாலாவது பழையோனை பெருமானை அர்ச்சனம் செய்தானாகில, ஆதிசேஷன, கருடாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளில் ஒருவனாக விரைவிலேயே ஆவான். பல சொல்லியென்? எப்போதும் ஹரிககுப் பிரியதமமான ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரமந்திரம் மனிதர்களுக்கு எல்லா ஸித்தியையும அளிக்கவல்லது. வீற்றிருந்தோ, படுததிருந்தோ, எவ்விடத்திலாவது நின்றிருந்தோ அஷ்டாக்ஷர மந்திரததை ஜபித்தானாகில், அவனுக்கு விஷ்ணு உகக்கின்றான. எல்லா தேவர்களிருக்குமிடங்களிலும எப்போதும் இதை ஜபித்தானாகில் அவன் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்தவனாவான்;

எல்லா யஜ்ஞங்களையும் செய்தவனாவான். அந்தணனைக் கொன்றவனாயினும், செய்நன்றி கொன்றவனாயினும், பெருமபாவம் செய்தவனானாலும, அஷடாக்ஷரஜபம செய்பவனைக்கணடால் அவ்வப் பாவங்களினின்றும விடுபடுகிறான். அஷடாக்ஷரத்தை முறைபபடி ஜபிக்கும் பாகவதோத்தமர்கள தேவாஸுரர்கள, மனிதர்களோடு கூடிய எல்லாவுலகையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறார்கள. அஷ்டாக்ஷர ஜபம செயபவனை பக்தியுடன வணங்குகிறவன் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய் விஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான். ஜகதபதியின இமமந்திரததின பெருமை பிரமன முதலான தேவாகளாலும நினைக்கவொண்ணாதது. என்னால சொலல முடியாததொனறனறோ அது.]

இபபகுதியில திருவெட்டெழுத்தின பெருமையும், பொருளும, பிரயோகமுறையும விளககப்பட்டது. அஷ்டாக்ஷரதவயமஹாமநதிரஙகளின பொருள் விரிவு பூரவாசார்யர்கள் அருளிய பரந்த ரஹஸ்யம், முமுக்ஷுப்படி முதலான கிரந்தங்களிலே காணத தக்கது. இனி, "நாராயணாய வித்₃மஹே வாஸுதே₃வாய தீ₄மஹி தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோத₃யாத்" என்று நாராயணவல்லியிலே விஷ்ணு காயதரியில எடுககப்பட்ட மூனறு வியாபகமந்திரங்களிலே முககியத்துவத்தைக்கருதி நாராயண மந்திரத்திற்கு அடுத்தபடி எடுக்கபபட்ட வாஸுதே₃வமந்திரமான திருத்வாத₃ஶாக்ஷரியின் பொருளும் பெருமையும, பிரயோக முறையும அடுத்தபடியாக விளக்கப்படுகிறது. அதைக் காணபோம்.

அத₂ வக்ஷ்யாமி மாஹாத்ம்யம் த்₃வாத₃ஶார்ணஸ்ய பார்தி₂வ|
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண த்₃வாத₃ஶாப்₃த₃ப₂லம் லபே₄த் ||
நமோ ப₄க₃வதே துப₄யம் வாஸுதே₃வாய ஶார்ங்கி₃ணே |
பரணவேந ஸமாயுக்தம் த்₃வாத₃ஶார்ணம் மநும் ஜபேத ||
பூர்வவத ப்ரணவஸயார்த்த₂: (ர்த₂ம்)நமஸ்ஶ்ச மஹாமநோ. |
ஐஶ்வர்யம் ச தத₂ா வீர்யம் தேஜ. ஶக்திரநுத்தமா ||
ஜ்ஞாநம் ப₃லம் யதே₃தேஷாம் ஷண்ணாம் ப₄க₃ இதீரித: |
ஏபி₄ர்கு₃ணை. (பர)பூர்ணோ யோ ஸ ஏவ ப₄க₃வாந் ஹரி. ||
நித்யா ச யா ப₄க₃வதீ ப்ரோச்யதே முநிஸத்தமை: |
ஐஶ்வர்யரூபா ஸாதே₃வீ ஸுப₄க₃ா கமலாலயா ||

ஈஶ்வரீ ஸர்வஜக3தாம் விஷ்ணுபத்நீ ஸநாதநீ ।
தஸ்யா: பதிதவாத்3தீ4ஶஸ்ய ப4க3வாநிதி சோச்யதே ॥
தஸ்மாத்து ப4க3வாந் ஶ்ரீமாந் ஏகார்த்தே2ா முநிபி4: ஸ்ம்ருத:।
ப4க3வாநிதி ஶப்3தே3ாயம் ததா2 புருஷ இத்யபி ॥
நிருபாதெ4ள(தீ4?) ச வர்த்தேத வாஸுதே3வேऽகி2லாத்மநி ।
வக்ஷ்யந்தி கேசித்3ப4க3வாந் ஜ்ஞாநவாநிதி ஸத்தமா: ॥
தத்3வாஸுதே3வேநோக்தம் ஸ்யாத் ஸாமாந்யத்வாத்
ததோऽந்யதா2 ।
தஸ்மாத் கல்யாணகு3ணவாந் ஶ்ரீமாந் யோऽஸௌ ஜக3த்பதி:॥
ஸ ஏவ ப4க3வாந் விஷ்ணு: வாஸுதே3வஸ்ஸநாதந:।
ப4க3வதே ஶ்ரீமதேசேத்யேகார்த்தே2 ப்ரோச்யதே பு3தை4: ॥
கு3ணவாந் ப4க3வாநேவ ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2திவிநாஶக்ருத் ।
த்3வௌ த்3வௌ கு3ணௌவதி4ஷ்டா2ய ஸர்க்கா3த்3யா(த்3ய)
மகரோத் ப்ரபு4: ॥
ப்ரத்3யும்நஶ்சாநிருத்3த4ஶ்ச ஸங்கர்ஷண இதீரித:।
ப4க3வாந் வாஸுதே3வோऽஸௌ ஸ்ருஷ்ட்யாத்3யமகரோத்
ஸ்வயம ॥
ஐஶ்வர்யவீர்யவாந் ஸர்க்கே3 ப்ரத்3யும்ந: பர்யபத்3யத ।
தேஜ: ஶக்திம் ஸமாவிஶ்ய அநிருத்3தே4ா ஹ்யபாலயத் ॥
ப3லஜ்ஞாநே ததா2 த்3வே து ஸங்கர்ஷணோ ஹ்யதி4ஷ்டி2த: ।
அகரோத் ப3க3வாநேவ ஸம்ஹாரம் ஜக3தோऽஸ்ய து ॥
ஏவம் ஷட்3கு3ணபூர்ணத்வாத் பதித்வாத3பி ச ஶ்ரிய: ।
ஸர்க3ாதே3: காரணத்வாச்ச ப4க3வாநிதி சோச்யதே ॥
ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தம் ச வஸத்யத்ர ச வை யத: ।
ததஸ்ஸ வாஸுதே3வேதி வித்3வத்3பி4: பரிபட்2யதே ॥
சதுர்த்தீ2ம் பூர்வவத்3வித்3யாத் கைங்கர்யார்த்த2ம்
மஹாத்மந: ।
ஏவம் ஜ்ஞாத்வா மநோரர்த்த2ம் த்3வாத3ஶார்ணஸ்ய
சக்ரிண: ॥
ஸம்ஸித்3தி4ம் பரமாப்நோதி ஸம்யக3ாவர்த்ய சேதஸா ।
க3த்வா க3த்வா நிவர்த்தந்தே ஸர்வக்ரதுப2லைரபி ॥
தத்3கத்வா ந நிவர்த்தந்தே த்3வாத3ஶாக்ஷரசிந்தகா: ।
த்3வாத3ஶார்ணம் ஸக்ருஜ்ஜப்த்வா ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே॥

ப்₃ரஹ்மஹத்யாதி₃பாபானி தத்ஸம்ஸர்க்க₃க்ருதானி ச|
த்₃வாத₃ஶார்ணமனோர்ஜப்து: த₃ஹத்யக்₃னிரிவேந்த₄னம்||
ஸர்வஸௌபா₄க₃யஸாகா₂த₃ம் புத்ரபௌத்ராதி₃வ்ருத்₃தி₄த₃ம்|
ஸர்வகாமப்ரத₃ம் ந்ருணம் ஆயுராரோக்₃யவர்த்த₄னம்||
தே₃வத்வமமரேஶத்வம் ஶிவத்வம் ப்₃ரஹ்மதாம் ததா₂|
த்₃வாத₃ஶார்ணமனும் ஜப்த்வா ஸமாபனோதி ந ஸம்ஶய:||
து₃ராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்₄னோ நாஸ்திகோபி வா|
த₃வாத₃ஶார்ணமனும் ஜப்த்வா விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்னுயாத்||
ப்ரஜாபதி கஶ்யபஶ்ச மனு: ஸ்வாயம்பு₄வஸ்ததா₂|
ஸப்தர்ஷயோ த்₄ருவஶ்சைதே ருஷயஸ்தஸ்ய கீர்த்திதா:||
வஸிஷ்ட₂: கஶ்யபோऽத்ரிஶ்ச விஶ்வாமித்ரஶ்ச கௌ₃தம:|
ஜமத₃க்₃னிர்ப₄ரத்₃வாஜ: ஏதே ஸப்த மஹர்ஷய.||
ப₄க₃வான் வாஸுதே₃வோ வை தே₃வதாऽஸ்ய ப்ரகீர்திதா|
ச₂ந்த₃ஶ்ச பரமா தே₃வீ கா₃யத்ரீ ஸமுதா₃ஹ்ருதா||
தஸ்யாபி ப்ரணவோ பீ₃ஜம ஐஶ்வர்யம் ஶக்திருச்யதே|
சதுர்த்தீ₂மாஹுரநயே து ஶக்திபீ₃ஜம் ததா₂ மனோ:||
ஐஶ்வர்யம் பத₃மேவாத்ர ப்ரோச்யதே முனிஸத்தமை:||
பதை₃ஶ்சதுர்பி₄ர்த்₃வாத₃ஶபி₄ரக்ஷரைரங்விதோ மனு:|
ஸாத₄காநாம ஸதா₃ ராஜந் காமதே₄னுரிதீரித:||
த₃ஶாங்கு₃லீஷு தலயோ: த்₃வாத₃ஶார்ணானி விந்யஸேத்|
பதை₃ஶ்சதுர்ப்பி₄ரங்கே₃ஷு விந்யஸேத் தத₃நந்தரம்||
சதுரங்கே₃ஷு விந்யஸ்ய மந்த்ரேணோத்தரயோர்த்₃வயோ:|
மூர்த்₄ந்யாஸ்யநேத்ரயோர்நாஸாகர்ணயோர்பு₄ஜ
யோஸ்ததா₂||
ஹ்ருதி₃ குக்ஷௌ ததா₂ கு₃ஹ்யே ஊர்வோர்ஜாந்வோஶ்ச
பாத₃யோ:|
மந்த்ரார்ணானி து விந்யஸ்ய க்ரமேணைவ ந்ருபோத்தம||
அசக்ராய விசக்ராய ஸுசக்ராய ததை₂வ ச|
ததா₂ த்ரைலோக்யசக்ராய மஹாசக்ராய வை ததா₂||
அஸுராந்தகசக்ராய ஸ்வாஹாந்தம் ப்ரணவாதி₃கம்|
ஹ்ருத₃யாதி₃ஷட₃ங்கே₃ஷு யதா₂ஶாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜயேத்||

க்ஷீராப்₃தௌ₄ ஶேஷபர்யங்கே ஸமாஸீநம் ஶ்ரியா ஸஹ |
நீலஜீமூதஸங்காஶம் தப்தகாஞ்சநபூ₄ஷணம் ||
பீதாம்ப₃ரத₄ரம் தே₃வம் ரக்தாப்₃ஜத₃லலோசநம் |
தீ₃ர்க்கை₄ஶ்சதுர்பி₄ர்தோ₃ர்ப்பி₄ஶ்ச ஸர்வாப₄ரண-
பூ₄ஷிதை: ||
ஶங்க₂சக்ரக₃தாஶார்ங்க₃ாந் பி₃ப்₄ராணம் பரமேஶ்வரம் |
நாநாகுஸுமஸம்ப₃த்₃த₄நீலகுந்தலஶீர்ஷஜம் ||
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோ₄ரஸ்கம் வநமாலாவிபூ₄ஷிதம் |
ஸமாஶ்லிஷ்டம் ஶ்ரியா தே₃வ்யா பத்₃மயா பத்₃மஹஸ்தயா ||
ஸ்தூயமாநம் விமாநஸ்தை₂: தே₃வக₃ந்த₄ர்வகிந்நரை: |
முநிபி₄ஸ்ஸநகாத்₃யைஶ்ச ஸேவிதம் ச ஸுரர்ஷிபி₄: ||
ஏவம் த்₄யாத்வா ஹரிம் நித்யம் ஜபேந்மந்த்ரம் ஸமாஹித: |
அர்ச்சயித்வா ஹ்ருஷீகேஶம் ஸுக₃ந்த₄குஸுமைஸ்ஸத₃ா ||
ஸாலக்₃ராமாதி₃ஷு ஸ்த₂ாநேஷ்வார்ச்ய மந்த்ரம்
ஜபேத்₃பு₃த₄: |
ஜப்த்வா த்₃வாத₃ஶஸாஹஸ்ரம் யாவஜ்ஜீவம் ஸமாஹித: ||
வைஷ்ணவம் பத₃மாப்நோதி புநராவ்ருத்திவர்ஜிதம் |
ஆயுஷ்காமீ ஜபேந்நித்யம் வத்ஸரம் விஜிதேந்த்₃ரிய: ||
ஸங்க்₂யா த்₃வாத₃ஶஸாஹஸ்ரம் ஹோமம் திலஸஹஸ்ரகம் |
லபே₄தாயு: ஶதஸமா து:க்க₂ரோக₃விவர்ஜிதம் |
விவாஹகாமீ ஷண்மாஸம் ஜபேந்நித்யம் ஜிதேந்த்₃ரிய |
ஆஜ்யஹோமீ ஸஹஸ்ரம் து லபே₃த் கந்யாம் ஸுலக்ஷணாம் ||
ஸம்பத்காமீ ஜபேந்நித்யம் வத்ஸரம் து ஸஹஸ்ரஶ: |
ஸாஜ்யைஶ்ச வ்ரீஹிபி₄ர்ஹுத்வா ஸஹஸ்ரம்
ஶ்ரியமாப்நுயாத் ||
ராஜ்யமிந்த்₃ரபத₃ம் வாபி ஶிவத்வம் ப்₃ரஹ்மதாமபி |
ப₃ஹுகாலம் பி₃ல்வபத்ரை: கமலைர்வா ஜபேந்மநும் ||
ஜுஹுயாச்ச ஜபேந்நித்யம் தத்தத்ப்ராப்நோத்யஸம்ஶயம் |
யம் யம் காமயதே சித்தே தத்ர தத்ர ந்ருபோத்தம ||
ஜுஹுயாத் மாலதீபுஷ்பை: அயுதம் விஜிதேந்த்₃ரிய: |
தாம் தாம் ஸித்₃தி₄மவாப்நோதி பத₃ம் சாப்நோதி
வைஷ்ணவம் ||

த்₃வாத₃ஶார்ணேந மநுநா பக்ஷே பக்ஷே ந்ருபோத்தம।
த்₃வாத₃ஶ்யாம் பூஜயேத்₃விஷ்ணும் கோமலேஸ்துலஸீத₃லை:॥
விஷ்ணுதுல்யவபு: ஶ்ரீமாந் மோத₃தே பரமே பதே₃।
த்₃வாத₃ஶார்ணமநோரேவம் விதா₄நம் ப்ரோச்யதே ந்ருப॥

[அரசனே ! திருத்வாதஶாக்ஷரியின் பெருமையை அடுத்தபடி கூறுவேன்; அம்மந்திரத்தை உச்சரித்த மாத்திரத்திலேயே பன்னிரண்டு வருடங்களுக்குச் சிறந்த பலனைப்பெறுவான். சார்ங்க மென்னும் வில்லுடையவனும், பகவானுமான வாஸுதேவனாகிற உனக்கு நமஸ்காரம். ப்ரணவத்தோடும் (நமஸ்ஸோடும்) கூடியதான த்வாத₃ஶாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன். இம்மஹாமந்திரத்தி லுள்ள ப்ரணவத்திற்கும் நமஸ்ஸிற்கும் முன்போலவே பொருளைக் கண்டுகொள்வது. (இனி 'ப₄க₃வதே' என்னும் சொல்லின் பொருள் விவரிக்கப்படுகிறது.) (1) ஐஶ்வர்யம், (2) வீர்யம், (3) தேஜஸ்ஸு, (4) ஒப்பற்ற சக்தி, (5) ஞானம், (6) பலம் ஆகிய இவ்வாறு குணங்களின் ஸமூஹம் ப₄க₃ஶப்தத்தால் சொல்லப் படுகிறது. இக்குணங்களால் நிறைந்த ஹரியே பகவான் எனப் படுகிறான் (இது பகவச்சப்தத்திற்கு முதற்பொருள்). என்றுமிருப்ப வளாய், பகவதியென்றும், ஐஶ்வர்யரூபையாகவும் முனிவர் தலைவர் களால் கூறப்படும் பரமமங்களையான தாமரையாள், விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாகவும், (அதனாலேயே) எல்லா உலகங்கட்கும் ஈஶ்வரி யாகவும் பழையவளாகவுமிருப்பவள். ஈஶனான வாஸுதேவன் அவளுக்குப் பதியாகையாலும் பகவான் எனப்படுகிறான். ஆகையால், திருவின் நாயகன் ஒருவனே பகவச்சப்தத்துக்கு ஒரே பொருளாகக் கூறப்படுகிறான். (இது இரண்டாவது பொருள்.) பகவான் என்னும் சப்தமும் அவ்வண்ணமே புருஷஶப்தமும், ஸர்வாந்தர்யாமியான வாஸுதேவனிடமே இயல்வாக உள்ளன. சில நல்லோர்கள் ஞானமுடையவன் எவனாயினும் அவனை பகவான் என்கின்றனர். அந்த ரீதியில் பொதுவாக வாஸுதேவனை பகவான் என்று கூறுவதில்லை. முற்கூறியபடி கல்யாணகுணங்களை உடைய வனாகவும், திருமகள்கேள்வனாகவுமிருப்பதாலே பகவான் எனப் படுபவன், பழையோனாகிற விஷ்ணுவென்னும் வாஸுதேவனே. வாஸுதேவமந்திரத்திலிருக்கும் 'ப₄க₃வதே' என்னும் பதமும், த்வயத்திலுள்ள 'ஶ்ரீமதே' என்னும் பதமும் ஒரே பொருளையுடை யவையே என்று அறிவாளிகள் கூறுகின்றனர். (இனி மூன்றாவது பொருள்) கல்யாண குணங்களையுடைய பகவானே உலகைப்

படைத்தளித்து அழிக்கவல்லவன். ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தன், ஸங்கர்ஷணன் ஆகிய மூன்று வியூஹ நிலைகளையடைந்த தலைவனும் பகவானுன வாஸுதேவன தானே (ஐஸ்வர்யம் முதலான ஆறு குணங்களில்) இரண்டிரண்டு குணங்களை அதிஷ்டித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்கிறுன. பகவான ஒருவனே ஐஸ்வர்யவீர்யங்களாகிற இருகுணங்களையுடையவனுன ப்ரத்யுமன ஞகிப் படைபபுதொழிலையும், தேஜஸ் ஸக்திகளாகிற இருகுணங்களையுடையவனுன அநிருத்தனுகிக் காத்தல் தொழிலையும், பல ஜ்ஞானங்களையுடையவனுன ஸங்கர்ஷணனுகி அழித்தல் தொழிலேயும இவ்வுலகிற்குச் செய்கின்றுன. இவ்வண்ணமாக ஆறு குணங்கள நிறைந்தவனுகையாலும, திருமகள் கேளவனுகையாலும, உலகின் படைபபு முதலானவற்றுக்குக் காரணமாகையாலும பகவான் எனறு கூறப்படுகிறுன. (இனி, வாஸுதேவஸப்தார்த்தம) எல்லாவிடததிலும இவன வஸிக்கிறுனுகையாலும், எல்லாப் பொருளும் இவனிடம் வஸிக்கின்றதாகையாலும் இவன் அறிவாளி களால் வாஸுதேவன் எனப்படுகிறுன. (இனி, 'ஆய' என்னும் நாலாம் வேற்றுமையின அர்த்தம) மஹாதமாககளே! 'ஆய' என னும நாலாம் வேற்றுமையை அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்திற்போலவே கைங்கர்யப்பொருளே உடையதாக அறியவேண்டும. (இனி, மந்திரப்பெருமை) இவ்வணணமாக த்வாதஸாக்ஷரமந்திரத்தின் பொருளே அறிந்து, சகரதாரியின் பரமபதத்தை அடைகிறுன. எத்தனே யாகஙகள செய்தாலும, அவற்றின பலனே அடைநது அடைந்து திரும்பிவரவேண்டியதே. துவாதஸாக்ஷரமநதிரத்தைச் சிந்திப்பவர்கள் பரமபதத்தை அடைந்து திரும்பிவராமலிருக் கின றனர். துவாதஸாக்ஷரமந்திரத்தை ஒரு தடவை ஜபிப்பதனுலேயே எல்லாப் பாபங்களினின றும் மனிதன் விடுபடுவான. ப்ரஹ்மஹத்தி முதலான மஹாபாதகங்களும் அவற்ருேடு தொடர்பால் ஏற்படும் மற்ற பாபஙகளும துவாதஸாக்ஷரமந்திரததை ஜபிப்பவனுக்கு, நெருப்பினுல் விறகு எரிவதுபோல் எரிகின றன. துவாதஸாக்ஷர மநதிரமானது எல்லா மஙகளங்களேயும், இனபங்களேயும அளிப்பது; பிள்ளே, பேரன முதலான ஸந்ததிவிருததியைச் செய்வது. எல்லா விருப்பங்களேயும் தருவது; மனிதர்களின ஆயுளேயும், ஆரோக் யத்தையும வளர்ப்பது; துவாதஸாக்ஷரத்தை ஜபிப்பதினுல் தேவனு யிருககும் தன்மையையோ, தேவேந்திரனுயிருக்கும் பெருமையையோ, சிவனுயிருக்கும சீர்மையையோ, பிரமனுயிருககும பெற்றியையோ அடைவான் என்பதில் ஐயமிலலே. தீய ஆசாரத்தை உடையவனு

யினும், எதையும் உண்பவனுயினும், செய்ந்நன்றி கொன்றவனு யினும், நாஸ்திகனுகவேயிருப்பவனுயினும த்வாதமாக்ஷரமந்திரததை ஜபிப்பதிஞல் விஷ்ணுவோடு ஸாயுஜ்யததை அடைவான். (இனி, மந்திரத்தின் ருஷிச்சந்தோதேவதைகள் மகதிபீஜம் முதலியவை) பிரமன், கம்யபர், ஸ்வாயமபுவமநு, ஸப்தரிஷிகள், துருவன் ஆகியவர்கள் இமமந்திரத்திற்கு ரிஷிகளாகக் கீர்த்திக்கப்படு கின்றனர். வஸிஷ்டர், கம்யபர், அத்ரி, விம்வாமித்ரர், கௌதமர, ஜமதக்னி, பரத்வாஜா எனனும எழுவரும (இங்கு) ஸப்தரிஷிகள் எனப்படுகின்றனர். பகவானுன வாஸுதேவன இமமந்திரத்திற்கு தேவதையாகக் கூறப்படுகிருன. மேலான தேவீகாயத்ரி சந்தஸ் ஸாகும். இமமநதிரத்திறகு ப்ரணவம பீஜமாகும். ஜம்வாயம சக்தியாகும. மற்றும சில ஞானிகள் இம்மந்திரத்திற்கு நாலாம வேற்றுமையையே சகதிபீஜமாகக் கூறுகினறனர். முனிவர் தலைவர் களால் இமமந்திரத்தின பதமே ஜம்வர்யமாகக் கூறபபடுகிறது. 'ஓம்' 'நமோ' 'ப₄க₃வதே' 'வாஸுதே₃வாய' எனனும நாலு பதங்களோடும், பனிரண்டு அக்ஷரங்களோடும கூடிய இமமநதிரம்— இதை ஜபிபபவர்களுக்கு எபபோதும் காம தேனுவைப்போல எலலாப பலனகளையும கொடுப்பதாகக் கூறப் படுகிறது. (இனி, அஙகந்யாஸகரநயாஸங்கள்) பத்து விரல்களி லும, இருகைத்தலஙகளிலும் ஆகப்பனிரண்டு இடஙகளில் பனிரண்டு அக்ஷரஙகளை ந்யாஸம செய்யவேண்டியது. நாலு பதங்களால் நாலு அஙகங்களில நயாஸம் செய்யவேண்டியது. இப்படி அஙகந்யாஸம செய்தபின (1) தலை (2) முகம் (3) கணகள (4) மூககு (5) காதுகள (6) புஜங்கள (7) ஹ்ருதயம (8) வயிறு (9) ரஹஸய ப்ரதேமம (10) தொடைகள் (11) முழந்தாளகள (12) பாதஙகள ஆகியவற்றில் பனிரண்டு அக்ஷரங்களை முறையே நயாஸம செய்யவேணடியது. இதற்குப்பின ஹ்ருதயம் தொடஙகி (பாதஙகளீருகவுளள) ஆறு அங்கஙகளில 'ஓம அசக்ராய ஸ்வாஹா' 'ஓம விசக்ராய ஸ்வாஹா' 'ஓம ஸுசகராய ஸ்வாஹா' 'ஓம தரைலோக்ய சக்ராய ஸ்வாஹா' 'ஓம மஹாசகராய ஸ்வாஹா' 'ஓம அஸுராநதகசக்ராய ஸ்வாஹா' எனனும ஆறு மநதிரஙகளால் சாஸ்திரமுறைப்படி நயாஸம செய்யவேண்டியது. (இனி, தியானுர்ச்சனங்கள) திருபபாற்கடலில், மேஷமயனத்தில, ஸ்ரீதேவி யோடு வீற்றிருபபவனும், நீலமேகம போனறவனும், உருக்கிய பொனனுலான திருவாபரணங்களை உடையவனும், பீதாம்பரம தரிததவனும், செநதாமரையிதழ்போனற திருக்கண்களை உடைய

வனும், எல்லாத் திருவாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற நீண்ட நாலுகைகளாலும் சங்கம சகரம, கதை, சார்ங்கம் ஆகிய வற்றை தரித்து நிற்பவனும், பரமேஶ்வரனும், பல புஷ்பங்களை முடிந்து நிற்கும் சுருண்டிருண்ட குழலை உடையவனும், ஸ்ரீவதஸ மெனும மறுவையும, கௌஸ்துபமணியையும் திருமார்பில் உடையவனும், வநமாலையாலே அலங்கரிக்கப் பெற்றவனும், தாமரையைக் கையிலேந்திய தாமரையாளான ஸ்ரீதேவியாலே ஆலிங்கனம் செய்யபபெறறவனும், விமானத்தில் ஏறியிருக்கும் தேவ கந்தர்வகிந்நரர்களால் துதிக்கப்படுபவனுய, ஸநகர் முதலான முனிவர்களாலும, தேவரிஷிகளாலும் ஸேவிக்கப்படுபவனுன ஹரியை இவ்வண்ணமாக தியானிதது எப்போதும் சாந்தியுடைய வனும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டியது. ஸாளக்ராமம் முதலான ஸ்தானங்களில இருடீகேசனை நலல கநதம் புஷ்பம முதலானவற்றால் அர்ச்சனம செய்து, அறிவாளியானவன இமமந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டியது. (இனி பிரயோகமும பலனும) சாந்தியுடையவனும் ஆயுள் உள்ளவரை பனனீராயிரம உரு ஜபிபபதினால், திரும்பி வருதலில்லாத விஷ்ணுவின பரமபததை அடைவான. ஆயுளை விருமபுகிறவன ஒரு வருடததிற்கு இந்திரியங்களை அடக்கி தினந் தோறும பன்னீராயிரம் தடவை ஜபித்து, ஆயிரம திலஹோமம் செய்தானாகில, துனபமும, வியாதியுமற்று நூறாண்டுகள் வாழப் பெறுவான. விவாஹத்தை விருமபுகிறவன இந்திரியங்களை அடக்கி ஆறு மாதத்திற்கு தினந்தோறும் நெய்யினால ஆயிரம ஹோமம் செய்து ஜபிக்கவேணடும. இதனால் நல்ல அழகுடைய கனனிகையை மனைவியாக அடைவான. செலவத்தை விருமபுகிறவன் ஒரு வருடத் திற்கு தினநதோறும் நெய்கலந்த நெல்லாலே ஆயிரமதரம ஹோமம செய்து ஜபித்தானாகில ஆயிரம் மடஙகு செல்வம் பெறு வான். ராஜ்யத்தையோ, இந்திரபதவியையோ, சிவபதவியையோ, பிரமனின பதவியையோ விரும்புகிறவன வில்வ இதழ்களாலாவது தாமரைகளாலாவது (அவ்வப்பலனகளுக்குத் தக்கவாறு) பலகாலம் ஹோமம் செய்து ஜபிப்பதன்மூலம், அந்தந்தப் பதவிகளை ஐயமற அடைவான. அநதந்த சமயஙகளில் எந்த எந்தப் பலனகளை மனத் தால் விரும்புகிறானோ அவ்வப்பலனகளனைத்தையும் இந்திரியஙகளை அடக்கி மாலதீபுஷ்பங்களால பதினாயிரம்முறை ஹோமமசெய்துஜபிப் பதன்மூலம் அடைந்து விஷ்ணுவின ஸ்தானத்தையும அடைவான. ஒவ்வொரு பக்ஷத்திலும் துவாதஶியில் துவாதஶாக்ஷரியை ஜபித்து அழகிய துளஸியிதழ்களாலே விஷ்ணுவைப்பூஜிப்பவன் விஷ்ணுவை யொத்த உடம்பையுடையவனும், கைங்கர்யச் செல்வமுடையவனும், பரமபதத்தில் இன்புறுகிறான. அரசனே! திருத்வாதஶாக்ஷரமந்திரத் தின் பிரயோகமுறை இவ்வண்ணமாகக் கூறப்படுகிறது.]

இப்பகுதியில் திருத்வாதசாக்ஷரியின் பொருளும், பெருமையும், பிரயோகமுறையும் விளக்கப்பட்டன. இனி, "நாராயணாய வித்₃மஹே வாஸுதே₃வாய தீ₄மஹி, தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோத₃யாத்" என்னும் விஷ்ணு காயத்ரியில் எடுக்கப்பட்ட மூன்று வியாபகமந்திரங்களிலே முக்கியத்துவத்தைக்கருதி வாஸுதேவமந்திரத்திற்கு அடுத்தபடி எடுக்கப்பட்ட விஷ்ணுமந்திரமான ஷடக்ஷரியின் பொருளும், பெருமையும், பிரயோகமுறையும் அடுத்தபடி விளக்கப்படுகின்றன. அதைக் காண்போம்.

அத₂ தே ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஷட₃க்ஷரமநோரித₃ம் |
விதா₄நம் ஸர்வப₂லத₃ம ஜந்மம்ருத்யுநிக்ருந்தநம் ||
ஓம் நமோ விஷ்ணவே சேதி ஷட₃க்ஷரமுதா₃ஹ்ருதம் |
பூர்வவத் ப்ரணவஸ்யார்த்த₂ம் நம:ஶப்₃த₃ உதா₃ஹ்ருத: ||
வ்யாப்ததவாத்₃வ்யாபகத்வாச்ச விஷ்ணுரித்யபி₄தீ₄யதே |
ஸதை₃கரூபரூபத்வாத ஸர்வாத்மதவாத்₃விபு₄த்வத: ||
அநாமயத்வாத் ஶ்ரீமத்வாத கு₃ப₄ஸ்தித்வாத க்₄ருணித்வத: |
யதே₂ஷ்டப₂லத₃ாத்ருத்வாத விஷ்ணுரித்யபி₄தீ₄யதே ||
ணகாரோ ப₂லமித்யுக்த ஷகார: ப்ராண உச்யதே |
தயோஸ்து ஸங்க₃திர்யத்ர தத₃ாऽऽத்மேத்யுச்யதே ஶ்ருதி. ||
தஸ்மாண்ணகாரஷகாரா நுஸம்ஹிதமநுத்தமம் |
ஸப்ராணம ஸப₃லம் வேத₃ஸம்ஹிகாமுத்தமாம் து ய: ||
தஸ்யைவாऽऽயுஷமித்யுக்தம் நேதரஸ்யைவ தச்ச்₂ருத: |
ஏததே₃வ ஹி வித்₃வாம்ஸோ வக்ஷ்யந்தே யே மஹர்ஷய: ||
ஏவம் வக்ஷ்யாமஹே கிம்து கிமு வ்யாக₂யாமஹே வயம் ||
இமௌ ணகாரஷகாராவஸுஸம்ஹிதமேவ தத |
ததே₃வ விஷ்ணு: க்ருஷ்ணேதி ஜிஷ்ணுரித்யபி₄தீ₄யதே ||
விஷ்ணவே நம இதயேஷ மந்த்ர: ஸர்வப₂லப்ரத₃. |
ஐஶ்வர்யம் து விகார ஸ்யாத் தாத₃ாத்ம்யாண்ணத்₃வயம் ஸ்மருதம் ||
ஐஶ்வர்யத்₃வயபீ₃ஜம் ஸ்யாத் விஷ்ணுமந்த்ரமநுத்தமம் |
தத்ஷட₃ர்ணம் விதா₄நேந கேவலம் ஹி ஜபேமஹி ||
இதயுக்த்வா முநயஸ்ஸர்வே வேத₃வேதா₃ங்க₃பாரகா₃: |
பரித்யஜ்யேதரம தா₄ர்மம் தத்₃த₃கஶரணம் க₃தா: ||

ஏவம் மஹாமநும் ஜப்த்வா விதா$_4$நேநாச்யுதம் க$_3$தா: |
தஸ்மாதே$_3$வ மஹாமந்த்ரம் ஸர்வஸித்$_3$தி$_4$ப்ரத$_3$ம் ந்ருப ||
ஸக்ருது$_3$ச்சாரணேநாஸ்ய ஹரிஸ்தத்ர ப்ரஸீத$_3$தி |
ப்$_3$ரஹ்மாத்$_3$யாஸ்ஸநகாத்$_3$யாஶ்ச முநயஶ்ச ஜபந்தி ஹி ||
ச$_3$ந்த$_3$ஸ்து தஸ்ய கா$_3$யத்ரீ தே$_3$வதா விஷ்ணுரச்யுத: |
ஸ்யாதோ$_3$ம் பீ$_3$ஜம் நம: ஶக்தி: மநோரஸ்ய ப்ரகீர்த்திதம் ||
த்ரிபி$_4$: பதை$_3$: ஷட$_3$ங்கே$_3$ஷு யதா$_2$ஸங்க்$_2$யம் ஸுவிந்யஸேத்|
அங்கு$_3$லீஷ்வபி சாங்கே$_3$ஷு மந்த்ரார்ணாந் யதா$_2$க்ரமாத் ||
மூர்த்$_4$ந்யாஸ்யே ஹ்ருத$_3$யே பா$_3$ஹ்வோ: ப்ருஷ்டே$_2$
கு$_3$ஹ்யே யதா$_2$க்ரமம் |
விந்யஸ்ய சக்ரந்யாஸம் ச பஶ்சாத்$_3$த்$_4$யாநம் ஸுகா$_2$ஸநே ||
ப்ரணவேநோந்முகீ$_2$க்ருத்ய ஹ்ருத்பங்கஜமதோ$_4$முக$_2$ம் |
விகாஸயேச்ச மந்த்ரேண விமலம் தத் ஸகேஸரம் ||
தஸ்யோபரி ச வஹ்ந்யர்க்கஸோமபி$_3$ம்பா$_3$நி சிந்தயேத் |
தத்ர ரத்நமயம் பீட$_2$ம் தந்மத்$_4$யேऽஷ்டத$_3$லாம்பு$_3$ஜம் ||
தஸ்மிந் கோடிஶஶாங்காப$_4$ம் ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதம் |
சதுர்ப்பு$_4$ஜம் ஸுந்த$_3$ராங்க$_3$ம் யுவாநம் பத்$_3$மலோசநம் ||
கோடிகந்த$_3$ர்ப்பலாவண்யம் நீலப்$_4$ரூலதிகாலகம் |
ஶலக்ஷ்ணநாஸம் லஸத்$_3$க$_3$ண்ட$_3$ம் பி$_3$ம்பி$_3$தோஜ்ஜ்வல-
குண்ட$_3$லம் ||
ஶங்க$_2$சக்ரக$_3$தா$_3$பத்$_3$மம் த$_3$தா$_4$நம் தோ$_4$ர்ப்பி$_4$ருஜ்ஜ்வலை: |
கேயூராங்க$_3$த$_3$ஹாராத்$_3$யை: பூ$_4$ஷணை: சந்த$_3$நைரபி ||
அலங்க்ருதம் தி$_3$வ்யபுஷ்பை: ரக்தஹஸ்தாங்க்$_4$ரிபங்கஜம் |
முக்தாப$_2$லாப$_4$த$_3$ந்தாலிம் வநமாலாவிபூ$_4$ஷிதம் ||
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோ$_4$ரஸ்கம் தி$_3$வ்யபீதாம்ப$_3$ரம் ஹரிம் |
தப்தகாஞ்சநவர்ணப$_4$ம் பத்$_3$மயா பத்$_3$மஹஸ்தயா ||
ஸமாஶ்லிஷ்டமமும் தே$_3$வம் த்$_4$யாத்வா விஷ்ணுமயோ
ப$_4$வேத் |
மநஸைவோபசாராணி க்ருத்வா மந்த்ரம் ஜபேத் தத: ||
த்ரிஸந்த்$_4$யாஸு ஜபேந்நித்யம் ஸஹஸ்ரம் ஸாஷ்டகம்
த்$_3$விஜ: |
விஷ்ணோர்லோகமவாப்நோதி புநராவ்ருத்திவர்ஜிதம் ||

பூர்வவத் ஜபஹோமாத்₃யம் க்ருத்வா ஸித்₃தி₄ம் வரம் லபே₄।
ப₄க₄வத்ஸந்நிதெ₄ள வாபி துலஸீகானநேபி வா ॥
ஸமாஹிதமநா ஜப்த்வா ஷடா₃ர்ணம் நியதேந்த்₃ரிய:।
திலஹோமாயுதம் க்ருத்வா ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்நுயாத்।
ஏவம் விஷ்ணுமநோ: ப்ரோக்தம விதா₄நம ந்ருபஸத்தம।

[இனி, எல்லாப் பலன்களேயும் அளிப்பதாய். பிறப்பிறப்பை ஒழிபபதான ஷடா₃க்ஷரமநதிரததின பிரயோகமுறையைச் சொல்லுவேன உமக்கு ' ஓம நமோ விஷ்ணவே'' என்பது ஷடா₃க்ஷர மந்திரமாகக கூறப்படுகிறது. பரணவ மந்திரமான ஓஙகாரத்திற்கும, நம: ஸப்தத்திற்கும் பொருள முனபோலவே கூறப்படுகிறது. (இனி, விஷ்ணுசப்தார்ததம) (தனககு ஆதே₄யமாகவும, சரீரமாகவுமிருககும) எல்லாப் பொருள்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கையாலும், (சரீரமாயிருக்கும் எலலாப் பொருள்களேயும்) வியாபித்திருககையாலும 'விஷ்ணு' எனப்படுகிருன் பரமபுருஷன. எபபோதும ஒருபடிப்பட்ட உருவை உடையவனுகையாலும, எல்லாவற்றுககும ஆத்மாவாயிருககையாலும், விபு₁வாயிருக்கையாலும, வியாதியற்றிருககையாலும, ஸ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலும், பிரகாசஸ்வரூபனுயிருககையாலும கருணூமூர்த்தியாயிருக்கையாலும், விருமபிய பலனகள அனைத்தையும கொடுப்பவனுயிருககையாலும் விஷ்ணுவெனப்படுகிருன நாராயணன. (இனி, மந்திரப்பெருமை) (அக்ஷரஙகளுக்குள) ணகாரம ப₃லமாகவும, ஷகாரம் ப்ராணனுகவும சொலலப்படுகிறது. இவ்விரண்டு அக்ஷரங்களும சேர்ந்திருககும் இவ்விஷ்ணுமந்திரம் மநதிரஙகளுக்கு ஆத்மாவாக ஓதபபடுகிறது. ஆகையால் ணகாரஷகாரங்களோடு சோந்த இவ்வேத மந்திரம மிகச்சிறநததாகும. ப்ராண ப₃லஙகளோடு சேர்ந்த இவ் வேதஸம்ஹிதையை எவன் வசப்படுத்துகிருனே அவனுககே (ஆரோக்யம் நிறைந்த) ஆயுள் ஏற்படும்; மறறெவனுக்கும அது ஓதபபடவில்லே மஹர்ஷிகளில் அறிவாளிகள் இம்மந்திரத்தையே உபதேசிக்கிருர்கள். இம்மந்திரத்திற்கு இதையே பெருமையாகக் கூறுகிறோம. இதற்குமேல் இதன் பெருமையை எனனென்று நாம விவரிப்போமா? இந்த ணகாரஷகாரங்கள பராணனோடு கூடியவை. அதனுலேயே (ப்ராணனளிக்கும பரமபுருஷன்) 'விஷ்ணு' 'க்ருஷ்ணன்' 'ஜிஷ்ணு' என்று (ணகார ஷகாரங்களேயுடைய) பதங்களால கூறபபடுகிருன. '''(ஓம) நமோ விஷ்ணவே' எனனும இமமந்திரம எல்லாப்பலனகளேயும அளிப்பது 'வி' என்னும் எழுத்து (இவ்வுலக)

ஐஸ்வர்யத்தையளிக்கும்; ணகாரத்துடன் முடியும் ('ஷ' 'ண' எனும்) இரண்டு எழுத்துக்கள் பரமாத்ம ஸாயுஜ்யத்தை அளிக்கும்; இவ்வண்ணமாக இவ்வுலகச் செல்வத்தையும், பேரின்பத்தையும அளிகும் விஷ்ணுமந்திரம மிகச்சிறந்தது; ஆகையாலேயே ஷடக்ஷரமந்திரமொன்றையே முறைப்படி ஜபிக்கிறோம'' என்று கூறி வேதவேதாங்கங்களைக்கரைகண்ட முனிவர்கள் அனைவரும் மற்ற உபாயங்களையெல்லாம் விட்டு விஷ்ணுமந்திரத்தையே உபாயமாகப் பற்றியிருககிறார்கள். இவ்வண்ணமாக இம் மஹாமந்திரத்தை முறைப்படி ஜபித்து அச்யுதனை அடைந்தனர். அரசனே! அதனாலேயே இம்மந்திரம் எல்லா ஸித்திகளையும் அளிப்பதாகும். இதை ஒருதடவை உச்சரிப்பதாலேயே பகவான ஹரி உகக்கிறான். பிரமன முதலான தேவர்களும, ஸநகர் முதலான ரிஷிகளும் இதையே ஜபிக்கிறார்களன்றோ. (இனி ரிஷிச்சந்தோதேவதைகள் முதலியன) இம்மந்திரத்தின்சந்தஸ்ஸு காயத்ரியாகும். அடியவரை நழுவவிடாத அச்யுதனே இதன் தேவதை. ஓங்காரம் பீஜம; 'நம:' எனனும் பதம் சக்தி: மூன்று பதங்களாலும ஆறு அங்கங்களிலும் முறைப்படி நன்கு அங்கந்யாஸம் செய்ய வேண்டியது. கைவிரலகளிலும் (1) தலை (2) முகம் (3) ஹ்ருதயம் (4) கைகள் (5) முதுகு (6) குறி ஆகிய அங்கங்களிலும முறைப்படி மந்திரத்தின் ஆறு அக்ஷரங்களையுங்கொண்டு அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்களைச் செய்யவேண்டியது. (முன்போலவே) 'அசகராய ஸ்வாஹா' முதலான ஆறு சக்ரந்யாஸங்களையும (ஆறு அங்கங்களில்) செய்து, அதற்குப்பின் ஸுகமான ஆஸனத்தில் இருந்துகொண்டு தியானம் செய்யவேண்டியது. அழுக்கற்றதாய் (நாடிகளாகிற) கேஸரங்களையுடையதாய், தலைகீழாயிருக்கும இதயமாகிற கமலத்தை ப்ரணவத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஷடக்ஷரமந்திரத்தாலே மலரச்செய்ய வேண்டியது. அதன்மேல் அக்நிபிமபம, ஸூர்யபிம்பம், சந்திர பிமபம் ஆகியவற்றைச் சிந்திக்கவேண்டியது. அதன்மேல் ரத்தின மயமான பீடத்தையும, அதன நடுவில் எட்டு இதழ்களையுடைய தாமரையையும, அதில் கோடிசந்திரர்களைப்போல் ஒளியுள்ளவனாய், எல்லா லக்ஷணங்களையும உடையவனாய், நாலுகையை உடையவனாய், அழகிய அங்கங்களை உடையவனாய். யௌவனமுடையவனாய், தாமரைக்கண்ணனாய், கோடிமந்மதர்களையொத்த அழகுடையவனாய், கறுத்த புருவங்களையும், திருக்குழல்களையும் உடையவனாய், அழகிய மூக்கையும், விளங்கும் கன்னத்தையும், ஒளிவீசி விளஙகும் குண்டலத்தையும் உடையவனாய் சங்கம், சக்ரம், கதை, தாமரை

ஆகியவற்றை, விளங்கும் நாலு திருக்கைகளிலும் தரித்தவனும், தோளவளைகள், அங்கதங்கள், ஹாரங்கள் முதலிய பூஷணங்களாலும, சந்தனத்தாலும, திவ்யபுஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றவனும், செந்தாமரைத் திருகணகளையுடையவனும், திரு முத்துக்கள கோத்தது போனற பலவரிசையையுடையவனும், வந மாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும், ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபங்களைத் திருமார்பில் உடையவனும் திவ்யபீதாம்பரததை தரித்தவனும், உருக்கிய பொனபோல ஒளிவீசுபவனும், தாமரைக் கையினளான தாமரையாளாலே தழுவபபெறறவனும், தேவனுமான இந்த ஹரியை தியானிதது விஷ்ணுமயனாக ஆகக்கடவன. அதற்குப பின மனத்தாலேயே உபசாரங்களைச்செய்து மந்திரத்தை ஜபிககககடவன. மூன்று ஸந்த்யைகளிலும அநதணுயிருப்பவன ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபிககக்கடவன: (அப்படி ஜபிநதால) திருமபிவருதலில்லாத விஷ்ணு லோகததை அடைகிறான. பகவதஸந்நிதியிலாவது துளஸிவனககாட்டிலாவது முன போல ஜபம், ஹோமம் முதலியவற்றைச் செய்து சிறந்த ஸிததியை அடைவாய். சாந்தியை யுடையவனும், புலனடக்கத்துடன் பதினாயிரம திலஹோமந்தோடு ஷடக்ஷரத்தை ஜபிதது எல்லா ஸிததிகளையும அடைவான. அரசர் தலைவனே! இவ்வண்ணமாக விஷ்ணுஷடக்ஷர மநதிரத்தின பெருமை சொலலப்பட்டது.]

இதுவரையில மந்திரரதனமான த்வயம், வ்யாபகமநதிரஙகளான அஷடாக்ஷரம, த்வாதஶாக்ஷரம் ஷடக்ஷரம ஆகியவற்றின பொருளும், பெருமையும், பிரயோகமுறையும் விளககப்பட்டது. இனி, அவதாரமூர்த்திகளின மந்திரங்களை விளக்கத்தொடஙகி, மருதஸஞ்ஜீவநமான (செத்தவர்களையும் உயிர்ப்பிக்க வைக்கும்) தாரகமநதிரமான ராமஷடக்ஷரமந்திரததின் பொருள முதலானவை விளக்கப்படுகிறது. அப்பகுதியைக் காண்போம்.

விதா₄நம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய மந்த்ரஸ்யாபி ப்₃ரவீமி தே ||
ஷட₃க்ஷரம் த₃ஶரதே₂: தாரகம் ப்₃ரஹ்ம க₃த்₃(கத்₂)யதே |
ஸர்வைஶ்வர்யப்ரத₃ம் [illegible] ஸர்வகாமப₂லப்ரத₃ம ||
ஏதமேவ பரம் மந்த்ரம் ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃தே₃வதா: |
ருஷயஶ்ச மஹாத்மாந: முக்தா ஜப்த்வா ப₄வாம்பு₃தே₄ள ||

ஏதந்மந்த்ரமக₃ஸ்த்₂யஸ்து ஜப்த்வா ருத்₃ரத்வமாப்நுயாத்
(ப்தவாந்)।
ப்₃ரஹ்மத்வம் காஶ்யபோ ஜப்த்வா கௌஶிகஸ்த்வமரே-
ஶதாம்॥
கார்த்திகேயோ மநுத்வம் ச இந்த்₃ரார்க்கௌ கி₃ரிநாரதௌ₃।
வாலகி₂ல்யாதி₃முநயோ தே₃வதாத்வம் ப்ரபேதி₃ரே॥
ஏஷ வை ஸர்வலோகாநாமைஶ்வர்யஸ்யைவ காரணம்।
இமமேவ ஜபந் மந்த்ரம் ருத்₃ரஸ்த்ரிபுரக₄ாதக॥
ப்₃ரஹ்மஹத்யாதி₃நிர்முக்த: பூஜ்யமாநோऽப₄வத் ஸுரை:।
அத்₃யாபி ருத்₃ர: காஶ்யாம் து ஸர்வேஷாம் த்யக்தஜீவிநாம்॥
தி₃ஶத்யேதந்மஹாமந்த்ரம் தாரகம் ப்₃ரஹ்மநாமகம்।
தஸ்ய ஶ்ரவணமாத்ரேண ஸர்வ ஏவ தி₃வம் க₃தா:॥
ஶ்ரீராமாய நமோ ஹ்யேஷ தாரகப்₃ரஹ்மநாமக:।
நாம்நாம் விஷ்ணோஸ்ஸஹஸ்ராணாம் துல்ய ஏவ மஹாமநு:।
அநந்தா ப₄க₃வந்மந்த்ரா: நாநேந து ஸமா: க்ருதா:।
ஶ்ரியோ ரமணஸாமர்த்₂யாத் ஸௌந்த₃ர்யகு₃ணகௌ₃ரவாத்॥
ஶ்ரீராம இதி நாமேதத்₃ தஸ்ய விஷ்ணோ: ப்ரகீர்த்திதம்।
ரமயா நித்யயுக்தத்வாத் ராம இத்யபி₄தீ₄யதே॥
ரகாரமைஶ்வர்யபீ₃ஜம் மகாரஸ்தேந ஸம்யுத:।
அவத₄ாரணயோகே₃ந ராமேத்யஸ்மாந்மநோ: (நு:) ஸ்ம்ருத:॥
தஸ்மாத்₃ராமேதி வை பீ₃ஜமாத்₃யம் தஸ்ய மநோ: ஸ்ம்ருதம்।
ஶக்தி: ஶ்ரீருச்யதே ராஜந் ஸர்வாபீ₄ஷ்டப₂லப்ரதா₃॥
ஶ்ரியோ மநோரமோ யோऽஸௌ ஸ ராம இதி விஶ்ருத:।
சதுர்த்₂யா நமஸஸ்சைவ ஸோர்த்த₂: பூர்வவதே₃வ ஹி॥
ப்₃ரஹ்மா விஷ்ணுஶ்ச ருத்₃ரஶ்ச அக₃ஸ்த்₂யாத்₃யா
மஹார்ஷய:।
ச₂ந்த₃ஶ்ச பரமா தே₃வீ கா₃யத்ரீ ஸமுதா₃ஹ்ருதா॥
ஶ்ரீராமோ தே₃வதா ப்ரோக்தா விநியோகோ₃ யதா₂ருசி।
அங்கு₃லீஷ்வபி சாங்கே₃ஷு ந்யாஸகர்மாத்₃யபீ₃ஜத:॥
மூர்த்₄ந்யாஸ்யே ஹ்ருத₃யே ப்ருஷ்டே₂ கு₃ஹ்யே
சரணயோஸ்ததா₂।
வைஷ்ணவாச்ச கு₃ரோ: பஞ்சஸம்ஸ்காரவிதி₄பூர்வகம்॥

அதீ4க்ய மந்த்ரம் விதி4நா பஸ்சாதே3வம் ஜபேத்3பு3த4: ।
ப்3ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா: வைஸ்யா: ஸ்தரிய ஶூத்3ராஸ்ததா2
நரா: ॥
மந்த்ராதி4காரிண: ஸர்வே ஹ்யநந்யஶரணா யதி3 ।
ஸ்நாநாதி3கருதக்ருத்யஸ்ஸந் ஊர்த்4வபுண்ட்3ர:
பவித்ரத4ருத் ॥
க்ருஷ்ணாஸநே ஸுக2ாஸீந: ப்ராணாயாமீ ச ந்யாஸக்ருத் ।
த்4யாயேத் கமலபத்ராக்ஷம ஜாநகீஸஹிதம் ஹரிம் ॥
நைவ த்4யாநம் ப்ரகுர்வீத விக்3ரஹே ஸதி ஶார்ங்கி3ண. ।
சந்த3நாகருகர்பூரவாஸிதே ரத்நமண்ட3பே ॥
விதாநை: புஷ்பமாலாத்3யை: தூ4பைர்தி3வ்யைர்விராஜிதே ।
தந்மத்4யே கலபவ்ருக்ஷஸ்ய ச2ாயாயாம் பரமாஸநே ॥
நாநாரத்நமயே தி3வ்யே ஸௌவர்ணே ஸுமநோஹரே ।
தஸ்மிந் பா3லார்க்கஸங்காஶே பங்கஜேऽஷ்டத3லே ஶுபே4 ॥
வீராஸநே ஸமாஸீநம் வாமாங்காஶ்ரிதஸீதயா ।
ஸுஸ்நிக்3த4ஶாத்3வலஶ்யாமம் கோடிவைஶ்வாநரப்ரப4ம் ॥
யுவாநம் பத்3மபத்ராக்ஷம் கநகாம்ப3ரஶோபி4தம் ।
ஸிம்ஹஸ்கந்த4ாநுரூபாம்ஸம் கம்பு3க்3ரீவம் மஹாஹநும் ॥
பீநவ்ருத்தாயதஸ்நிக்3த4மஹாபா3ஹுசதுஷ்டயம் ।
விஶாலவக்ஷஸம் ரக்தஹஸ்தபாத3தலம் ஶுப4ம ॥
ப3ந்தூ4கத்3யுதிஸங்காஶஸ்நிக்3தே4ாஷ்ட2த்3வயஶோபி4தம் ।
பூர்ணசந்த்3ராநநம் ஸ்நிக்3த4ம் (க்3த4)ப்4ருயுக3ம் க4நநாஸிகம் ॥
ரம்பே4ாருத்3வயமாநீலகுந்தலம் ஸ்மிதஸுந்த3ரம் ।
தருணாதி3த்யஸங்காஶம் குண்ட3லாப்4யாம் விராஜிதம் ॥
ஹாரகேயூரகடகைரங்கு3லீயைஶ்ச பூ4ஷணே. ।
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபா4ப்4யாம் ச வைஜயந்த்யா விபூ4ஷிதம் ॥
ஹரிசந்த3நலிப்தாங்க3ம் கஸ்தூரீதிலகாந்விதம் ।
ஶங்க2சக்ரத4நுர்பா3ணாந் பி3ப்4ராணம் தே3ார்ப்பி4ராயதை: ॥
வாமாங்கே ஸுஸ்தி2தாம் தே3வீம் தப்தகாஞ்சநஸந்நிபா4ாம் ।
பத்3மாக்ஷீம் பத்3மவத3நாம் நீலகுந்தலமூர்த்த4ஜாம் ॥
ஸிமஹஸ்கந்த4ஸு(ந்த4ாநு)ரூபாம் தாம் (ஸாம்)
கம்பு3கண்டீ2ம் ஸுலோசநாம் ॥

ஹரிசந்த₃நலிப்தாங்கீ₃ம் கஸ்தூரீதிலகாஞ்சிதாம் ||
தருணேந்து₃நிபாம் ஸ்வர்ணவர்ணாம் தாடங்கத்₃வயமண்டி₃தாம் |
ஆரூட₄யௌவநாம் நித்யாம் பீநோந்நதபயோத₄ராம் ||
து₃கூலவஸ்த்ரஸம்வீதாம் பூ₄ஷணைருபஶோபி₄தாம் |
ப₄ஜதாம் காமத₃ாம் பத்மஹஸ்தாம் ஸீதாம் விசிந்தயேத் ||
லக்ஷ்மணம் பஶ்சிமே பா₄கே₃ த்₄ருதசாபம் மஹாப₃லம் |
பார்ஶ்வே ப₄ரதஶத்ருக்₄நௌ வாலவ்யஜநபாணிநௌ ||
அக்₃ரதஸ்து ஹநூமந்தம் ப₃த்₃த₄ாஞ்ஜலிபுடம் தத₂ா |
ஸுக்₃ரீவம் ஜாம்ப₃வந்தம் ச ஸுஷேணம் ச விபீஷணம் ||
நீலம் நலம் சாங்க₃த₃ம் ச ருஷப₄ம் த்₃விவித₃ம் பூஜயேத |
வஸிஷ்டோ₂ வாமதே₃வஶ்ச ஜாபா₃லிரத₂ காஶ்யப: ||
மார்க்கண்டே₃யஶ்ச மௌத்₃க₃ல்ய: தத₂ா பர்வதநாரதௌ₃ |
த்₃விதீயாவரணம் ப்ரோக்தம் ராமஸ்ய பரமாத்மந: ||
த்₄ருஷ்டி: ஜயந்தோ விஜய: ஸுராஷ்ட்ரோ ராஷ்ட்ரவர்த்த₄ந: |
அஶோகோ த₄ர்மபாலஶ்ச ஸுமந்த்ரஶ்சாஷ்டமந்த்ரிண: ||
த்ருதீயாவரணம் தஸ்ய தத்ர சந்த₃ராதி₃தே₃வதா: |
குமுத₃ாத்₃யாஶ்ச சண்டா₃த்₃யா: விமாநே சாந்தராயகா: ||
ஏவம் த்₄யாத்வா ஜக₃ந்நாத₂ம் பூஜயேத் மநஸாபி வா |
ஷட்ஸஹஸ்ரம்ஜபேந்மந்த்ரம் ஜுஹுயாச்ச ஸஹஸ்ரகம் ||
ஜுஹுயாச்சருணா வாபி ஶதம் புஷ்பாஞ்ஜலிம் ந்யஸேத் |
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் யாவஜ்ஜீவமதந்த்₃ரித: ||
தத்₃தே₃ஹபதநே தஸ்ய ஸாரூப்யம் பரமே பதே₃ |
வித்₃யாஸ்த்ரீராஜ்யவித்தாத்₃யம் யம் யம் காமயதே ஹ்ருதி₃ ||
நாந்யதே₃வம் நமஸ்க்ருத்ய ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்நுயாத் |
விநா வை வைஷ்ணவம் மந்த்ரம் அந்யமந்த்ராந் விவர்ஜயேத் ||
தமேவ பூஜயேத்₃ ராமம் தந்மந்த்ரம் வை ஜபேத் ஸதா₃ |
அந்யதா₂ நாஶமாப்நோதி இஹ லோகே பரத்ர ச ||
அத்₃விதீயம் யதா₃ மந்த்ரம் தாரகப்₃ரஹ்மநாமகம் |
ஜபித்வா ஸித்₃தி₄மாப்நோதி அந்யதா₂ நாஶமாப்நுயாத் ||
ஸாவித்ரீமந்த்ரரத்நம் ச தத₂ா மந்த்ரத்₃வயம் ஶுபம் |
ஸர்வமந்த்ரம் ஜபேத் பூர்வம் ஸம்ஸித்₃த்₄யர்த₂ம் ஜபேத் ஸதா₃ ||

அஜப்யை(ப்த்வை)தாந் மஹாமந்த்ராந் நது
ஸம்ஸித்₃தி₄மாப்நுயாத் |
தஸ்மாச்ச₂க்த்யா ஜபேத்த்வேதாந் பஞ்சாங்மந்த்ரம்
ப்ரயோஜயேத ||
வித்₃யாஸ்த்ரீவித்தராஜ்யாதி₃ரூபாரோக்₃யஜயார்த்தி₂ந: |
புஷ்பாஜ்யபி₃ல்வரக்தாப்₃ஜஜாதிதூ₃ர்வாங்குரைஸ்தத₂ா ||
ஆரக்தகரவீரைஞ்ச ஹுத்வா ஸித₃தி₄மவாப்நுயு: |
ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்னோதி திலஹோமேந வைஷ்ணவ. ||
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா |
ஸாயம்ப்ராதஶ்ச ஜுஹுயாத் ஷண்மாஸம் விஜிதேந்த்₃ரிய:||
யாவஜ்ஜீவம் ஜபேத்₃யஸ்து ப₄க்த்யா ராமமநுஸ்மரந் |
ஸதா₃ரபுத்ர: ஸக₃ண: ப்ரேத்ய ஸ்வர்ககே₃ மஹீயதே ||
ஷட்கார(ப₂ட்கார)யுக்தம் ஸ்வாஹாந்தம் ராமாஸ்த்ரம்
ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் |
ஸர்வாபத்ஸு ஜபேந்மந்தரம் ராமம் த்₄யாத்வா மஹாப₃லம்||
சோராக்₃நிஶத்ருஸம்பா₃தே₄ ததா₂ ரோகப₄யேஷு ச |
தோயவாதக்₃ரஹாதி₃ப்₄யோ ப₄யேஷு ச ஸப₄க்திகம் ||
ஶங்க₂சக்ரத₄நுர்பா₃ணபாணிநம் ஸுமஹாப₃லம் |
லக்ஷ்மணாநுசரம் ராமம் த்₄யாத்வா ராக்ஷஸநாஶநம் ||
ஸஹஸ்ரம் து ஜபேந்மந்தரம் ஸர்வாபத்₃ப்₄யோ விமுச்யதே||
ஸூர்யோத₃யே யத₂ா நாஶமுபைதி த்₄வாந்தமாஶு வை |
ததை₂வ ராமஸ்மரணாத் விநாஶம் யாந்த்யுபத்₃ரவா: ||
ஏவம் ஸ்ரீராமமந்த்ரஸ்ய விதா₄நம் ஜாயதே ந்ருப ||

[ரகுகுலத்தலைவனை ஸ்ரீராமனின் மந்திரத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன. தசரதசக்ரவர்த்தித்திருமகனின ஆறு அக்ஷரமுள்ள மந்திரம தாரக மந்திரம என்று கூறப்படுகிறது. அது மனிதர்களுக்கு எல்லா ஐஶ்வர்யங்களையும அளிக்கும; எல்லா விருப்பங்களையும அளிக்கும. பிரமன, உருத்திரன முதலான தேவர்களும், மஹாத்மாக்கள் ரிஷிகளும், மேலான இம்மந்திரத்தை ஜபித்து ஸம்ஸாரக் கடலினின்றும விடுபட்டார்கள். இம்மந்திரத்தை ஜபித்து அகஸ்தயர் ருத்ரபதவியை அடைந்தார் (அடைவார்); காஶ்யபர் ப்ரஹ்ம

பதவியையும், கௌஶிகர் தேவேந்திரபதவியையும், முருகன் மநு பதவியையும், கிரிநாரதமஹர்ஷிகள் இந்த்₃ரஸூர்யபதவிகளையும், வாலகில்யர் முதலான மஹர்ஷிகள் தேவதாபதவிகளையும் அடைந்தனர். இம்மந்திரம் எல்லா உலகினர்க்கும் செல்வத்தையடையக் காரணமாகும. முப்புரமெரித்த உருத்திரன் இம்மந்திரத்தை ஜபித்ததனுலேயே (பிரமனின தலையைக் கிள்ளியதால் ஏற்பட்ட) ப்ரஹ்மஹத்தி முதலான பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு தேவர்களால் பூஜிக்கத்தக்கவனுனன். இன்றும் காசியில் உயிர்விடுகின்றவர்கள் அனைவர்க்கும் உருத்திரன் தாரகப்₃ரஹ்மம் எனப்படும் இந்த மஹாமந்திரத்தை அளிக்கிருன்: அதைக்கேட்ட மாத்திரத்திலேயே அனைவரும் பரமபதமடைகின்றனர். "ஸ்ரீராமாய நம:" என்பதே (ஆறு அக்ஷரங்களுள்ள) தாரகப்₃ரஹ்மமாகும். விஷ்ணுவின் ஆயிரம் நாமங்களுக்கும் ஸமமானது இம்மஹாமந்திரம். அளவற்ற பகவந் மந்திரங்களெல்லாமும் இதற்கு ஸமமாகமாட்டா. ஸ்ரீதேவியை ரமிக்கச் செய்யும் திறமையாலும், (அனைவரையும் ரமிக்கச் செய்யும்) ஸௌந்தர்யகுணத்தின் மிகுதியினுலும் "ஸ்ரீராமன்" என்னும் திருநாமம விஷ்ணுவுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. 'ரமா' எனப்படும் பெரிய பிராட்டியோடு எப்போதும் சேர்ந்திருப்பதாலும் ராமன் எனப்படுகிருன் விஷ்ணு. ரகாரம் ஐஶ்வர்யபீஜம், மகாரம தவிர்க்கமுடியாமல் அத்துடன் கூடியிருப்பதைக்காட்டுகிறது. இப்படி ஐஶ்வர்யபீ₃ஜத்தோடு தவிர்க்கமுடியாமல் கூடியிருக்கையே 'ராமன்' என்னும் மந்திரத்தின் பொருளாகிறது, ஆகையால் இத்தாரக மந்திரத்தின் ஆதி₃பீ₃ஜம் ராமமந்திரமேயாகும். எல்லா விருப்பங்களையும் அளிக்கும் "ஸ்ரீ:" என்பது சக்தி. ஸ்ரீதேவியின் மனத்தை ரமிக்கச்செய்பவன் (ஸ்ரீ)ராமன் ஆவான். 'ராமாய' என்றவிடத்தில் நாலாம் வேற்றுமைக்குப் பொருள் முன்போல் கண்டுகொள்வது, பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், அகஸ்தியர் முதலானுர் இதற்கு மஹர்ஷிகள். மேலான தேவீகாயத்ரீ இதற்குச் சந்தஸ்ஸாகக் கூறப்படுகிறது. 'ஸ்ரீராமன்' இதற்கு தேவதையாவான். அவரவர் விருப்பம்போல் விநியோகம ஏற்படுகிறது. ஆதிபீஜமாகிற ராம மந்திரத்தைக்கொண்டு கரந்யாஸத்தையும் (1) தலை (2) முகம் (3) ஹ்ருதயம (4) முதுகு (5) கு₃ஹ்யம் (6) பாதங்கள் ஆகிய அங்கங்களில் அங்கந்யாஸத்தையும் செய்யவேண்டியது. வைஷ்ணவனுன ஆசார்யனிடமிருந்து பஞ்சஸம்ஸ்கார விதி₄யோடு கூடமந்திரத்தைக் கற்று அறிவாளியாயிருப்பவன் இவ்வண்ணமாக முறைப்படி ஜபிக்கக்கடவன். பரமபுருஷன் தவிர வேறு உபாயத்தைப்

பற்றுதவர்களாகில், ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவைஶ்ய ஶூத்3ரர்களான எல்லா மனிதர்களும் ஸ்திரீகளும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிகாரிகளாவர். ஸ்நாநம் முதலான காலைக் கடன்களை முடித்து, ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை உடையவனாய், பவித்ரத்தைதரித்தவனாய், மான்தோலில் இனிது வீற்றிருப்பவனாய், ப்ராணாயாமம், அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்கள செய்தவனாயிருப்பவன ஜாநகியோடு கூடிய தாமரைக்கண்ணனான ராமனை தியானிக்கவேண்டியது. சார்ங்கம் என்னும் வில்லாண்ட தேவனான அவனுடைய (திவ்யமங்கள) விக்ரஹம் இருக்கும்போது, அவனுடைய (விக்ரஹத்தோடு கூடியிராத) ஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் தியானிக்கக் கூடாது. சந்தனம், அகில், கற்பூரம் ஆகியவற்றால் மணமூட்டப்பெற்றதாய், மேற்கட்டிகளாலும், பூமாலை முதலானவற்றாலும், அப்ராக்ருதமான தூ4பங்களாலும் விளங்காநிற்பதான ரத்னமண்டபத்தின் நடுவில் உள்ள கல்பவ்ருக்ஷத்தின் நடுவில பலவிதமான ரத்தினங்கள பதிக்கப்பெற்றதாய், அப்ராக்ருதமான தாய், மிக அழகியதாய், பொன்மயமான மேலான ஆஸனத்தில இளஞ்சூரியன் போன்றதாய், எட்டு இதழ்களை உடையதாய், மங்களமான தாமரையில இடது துடையில் வீற்றிருக்கும் ஸீதையோடு கூடியவனாய், வீராஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனாய், பச்சைப பசும்பாசிபோன்ற நிறமுடையவனாய், கோடி அக்னிகளைப்போன்ற ஒளியையுடையவனாய், யுவாவாய், தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை உடையவனாய், பொன்னுடையால் விளங்காநிற்பவனாய், சிங்கத்தின் முதுகுபோன்ற திருந்தோள்களை உடையவனாய், அழகிய கழுத்தையுடையவனாய், பெரிய தாடைகளையுடையவனாய், பருத்து உருண்டு நீண்டு வழவழப்பான நாலு தடக்கைகளை உடையவனாய், பரந்ததிருமார்பை உடையவனாய், சிவந்த திருக்கைத்தலங்களையும், திருவடித்தலங்களையும் உடையவனாய், மங்களமானவனாய், ப3ந்தூ4க (உச்சிதிலகப்) புஷ்பம்போல் சிவந்து விளங்கும் வழவழப்பான இரு உதடுகளோடு விளங்குகிறவனாய், நிறைமதிபோன்ற முகத்தை உடையவனாய், நெய்த்திருக்கும் புருவங்களிரண்டையுடையவனாய், நீண்ட திருமூக்கையுடையவனாய், வாழைத்தண்டுபோன்ற திருத்தொடைகளிரண்டையுடையவனாய், எங்கும் கறுத்த திருக்குழல்களை உடையவனாய், புன்சிரிப்பினால் விளங்காநிற்பவனாய், இளஞ்சூரியன் போன்றவனாய், இருகுண்டலங்களோடு விளங்குகிறவனாய், ஹாரம், தோள்வளை, முன்கைவளை, மோதிரங்கள், திருவாபரணங்கள், ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபங்கள, வைஜயந்தியெனும் வநமாலை ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், ஹரி சந்தனத்தால் பூசப

பெற்ற திருமேனியுடையவனும், கஸ்தூரிதிலகமுடையவனும். சங்கம், சக்ரம், வில், அம்பு ஆகிய நாலையும் நீண்ட நாலு திருக்கைகளால் தரிப்பவனுன ராமனை தியானித்து, அவனுடைய இடது துடையில் நன்கு வீற்றிருப்பவளாய், உருக்கிய பொன்போன்றவளாய், தாமரைக்கண்ணியாய், தாமரைமுகத்தாளாய், சுருண்டிருண்ட திருக்குழல்களை உடையவளாய், (பெருமாளுடைய) சிங்கத்தின முதுகுபோன்ற திருத்தோள்களுக்குத் தகுந்தவளாய், சங்குபோன்ற கழுத்தையுடையவளாய், அழகியகண்களை உடையவளாய், ஹரி சந்தனத்தால் பூசப்பெற்ற திருமேனியை உடையவளாய், கஸ்தூரி திலகமுடையவளாய், இளஞ்சூரியன் போன்றவளாய், காதணிகள் இரண்டால் விளங்காநிற்பவளாய், யௌவனத்தை அப்போதே அடைந்திருப்பவளாய், எப்போதுமிருப்பவளாய், பருத்துயர்ந்த திருமுலைத்தடங்களையுடையவளாய், பட்டாடையுடுத்தவளாய், திருவாபரணங்களால் விளங்காநிற்பவளாய், ஆஶ்ரயிப்பவர்களின் விருப்பத்தை அளிப்பவளாய், தாமரைக்கையினளான ஸீதாதேவியை தியானிக்கக்கடவன். குடையேந்திநிற்கும பெருவலிமையுள்ள லக்ஷ்மணனை மேற்கு (பின்) திசையிலும், (பெருமாளுக்கு) இருபுறங்களிலும் சாமரமேந்திய பரதசத்ருக்னர்களையும், கைகூப்பிய அனுமனை முன்னுலும், ஸுக்ரீவன், ஜாம்பவான், ஸுஷேணன், விபீஷணன், நீலன், நளன், அங்கதன், ருஷப₄ன் ஆகிய எண்மரையும் எட்டுதிக்குகளிலும் பூஜிக்கவேண்டியது. (இது முதல் ஆவரணம்). வஸிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாப₃ாலி, காஶ்யபர், மார்க்கண்டேயர், மௌத்கல்யர், பர்வதர், நாரதர் ஆகிய எட்டு ரிஷிகளும் பரமாத்மாவான ராமனுக்கு இரண்டாவது ஆவரணமாக உள்ளனர். த்₃ருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், ஸுராஷ்டிரன, ராஷ்ட்ரவர்த்த₄னன், அலகன், த₄ர்மபாலன, ஸுமந்து என்னும் எட்டு மந்திரிகளும் ஸ்ரீராமனுக்கு மூன்ருவது ஆவரணமாக (சுற்றியிருக்கும் அரணுக) உள்ளனர். அந்த ஆவரணத்திலேயே சந்திரன் முதலான தேவதைகளும் உள்ளனர். குமுதர் முதலானுர், சண்டர் முதலானுரான நித்யஸூரிகள் விமாநதேவதைகளாக உள்ளனர். இவ்வண்ணமாக ஜகந்நாத₂னுன ராமனை தியானித்து, மனத்தாலேயே பூஜிக்கவேண்டியது. மந்திரத்தை ஆருயிரம்முறை ஜபித்து ஆயிரம்முறை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஹவிஸ்ஸினுலேயாவது ஹோமம் செய்யலாம். அல்லது இரு கைநிறைந்த புஷ்பங்களினுலாவது செய்யலாம். சோம்பலில்லாமல் தேவர் தலைவனை இம்மாதிரி பூஜித்தால் அந்த தேஹம்விட்டவுடன் அவனுக்குப் பரமபதத்தில் ராமஸாருப்யம் கிடைக்கிறது.

கல்வி, மனைவி, அரசு, தனம் முதலானவற்றில் எதை மனத்தில் விரும்பினாலும் அடையலாம். வேறு எந்ததேவதையை வணங்கினாலும இப்படி எல்லா ஸித்திகளையும் அடையமுடியாது. ராமனையே பூஜிக்கவேண்டியது; அவனுடைய மந்திரத்தையே எப்போதும ஜபிக்கவேண்டியது. இல்லாவிடில் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நாசத்தையே அடைவான். தாரகப்₃ரஹ்மம எனப்படும் இம்மந்திரம் ஒப்பற்றதாயிருக்கையாலே, இதை ஜபித்தால் எந்த ஸித்தியையும அடையலாம். ஜபிக்காவிடில் நாசததையே அடைவான. காயத்ரி, மந்திரரத்னமான துவயம, அஷ்டாக்ஷரதுவாதஶாக்ஷர மந்திரங்கள, விஷ்ணுஷட₃க்ஷரீ முதலான எல்லா மந்திரங்களையும முதலில் ஜபிக்கவேண்டியது; ஸித்திபெறும் பொருட்டு இந்தத்தாரக மந்திரத்தையும் எப்போதும் ஜபிக்கவேண்டியது; இந்தமஹா மந்திரங்களை ஜபிக்காமல் ஸித்தியடைய முடியாது. ஆகையால் முற்கூறிய மஹாமந்திரங்களை ஜபித்து விட்டே இத்தாரகமந்திரததை ஜபிக்கவேண்டும். கல்வி, மனைவி, பணம், அரசு முதலியவை, புஷ்பம், ஆரோக்யம் ஜயம ஆகியவற்றை விருமபுகிறவர்கள (முறையே) ரூபம, நெய், பில்வம, செந்தாமரை. ஜாதிப்பூ, இளமத₃ர்ப்பை₄, செவ்வரளி ஆகியவற்றால் ஹோமம செய்து எல்லா ஸித்தியையும அடைவார்கள, வைஷ்ணவனாயிருப்பவன புலனடக்கத்துடன காலையிலும் மாலையிலும் ஆறுமாதகாலம ஆயிரத்தெட்டு அல்லது நூற்றெட்டுதரம் எள்ளினால ஹோமம செய்வதால் எல்லா ஸித்தியையும அடைவான. உயிருள்ளவரையில பக்தியுடன ராமனை தியானித்துக் கொண்டே எவன ஜபிக்கிறானோ அவன இறந்தபின் மனைவி மக்களோடும சுற்றத்தாரோடும சுவர்க்கத்தில (பரமபதத்தில்) பூஜிக்கப்படுகிறான். ஷட்(ப₂ட்) காரததோடு கூடியதாய், ஸ்வாஹா ஶபதத்துடன முடிவதான தாரகமந்திரம் ராமாஸ்த்ரம் எனப்படுகிறது. பெருவலிமையுள்ள ராமனை தியானித்து, எல்லா ஆபத்துக்களிலும இந்த ராமாஸ்திரததை ஜபிக்கவேண்டியது. திருடர், நெருப்பு, எதிரிகள ஆகியவற்றால், பீடை ஏற்படும்போதும், வியாதிபயங்களின் போதும, நீர், காற்று, கிரஹங்கள முதலானவற்றால ப₄யங்கள் ஏற்படும்போதும, சங்கம, சக்ரம, வில, அமபு ஆகியவற்றை நாலுகைகளில தரித்தவனாய், மிகப்பெரிய ப₃லமுடையவனாய், லக்ஷ்மணனோடு கூடியவனாய, அரக்கர்களை அழித்தவனான ராமனை பக்தியோடு தியானித்து ஆயிரமமுறை இந்த ராமாஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்தானாகில எல்லா ஆபத்துக்களினின்றும் விடுபடு கிறான. ஸூர்யோதயத்தில எப்படி இருள அழிகின்றதோ,

அப்படியே ராமனை நினைத்தமாத்திரத்தில் உபத்₃ரவங்கள் அனைத்தும் நீங்குகின்றன. அரசனே! இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம மந்திரத்தின் பிரயோகமுறை விளக்கப்பட்டது.]

இவ்வண்ணமாக ஸ்ரீ ராம தாரகமந்திரத்தின் பெருமை முதலானவை விளககப்பட்டன. உருத்திரன் முதலான தேவதைகளும், ரிஷிகளும் இந்த மந்திரத்தை ஜபித்தே உயர்பதவிகளை அடைந்தனர் என்று இங்கு கூறியிருப்பதிலிருந்து அவர்கள் ஜீவர்களே என்பதும், ராமனே பரமாத்மா என்றும், அவனுடைய மந்திரமே மோக்ஷமுள்ளிட்ட எல்லாப் பலன்களையும் அளிககவல்லது என்றும் விளங்குகிறது. இனி, க்ருஷ்ண மந்திரத்தின் பொருள் முதலானவை விளக்கப்படும் பகுதியைக் காண்போம.

விதா₄நம் க்ருஷ்ணமந்த்ரஸ்ய வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு பார்த்தி₂வ |
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நமோ ஹ்யேஷ மந்த்ர: ஸர்வார்த்த₂ஸாத₄க: ||
க்ருஷ்ணேதி மங்க₃ளம் நாம யஸ்ய வாசி ப்ரவர்த்ததே |
ப₄ஸ்மீப₄வந்தி ராஜேந்த்₃ர மஹாபாதககோடய: ||
ஸக்ருத் க்ருஷ்ணேதி யோ ப்₃ரூயாத் ப₄க்த்யா வாபி ச
மாநவ: |
பாபகோடிவிநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகமவாப்நுயாத் ||
அஶ்வமேத₄ஸஹஸ்ராணி ராஜஸூயஶதாநி ச |
ப₄க்த்யா க்ருஷ்ணமநும் ஜப்த்வா ஸமாப்நோதி ந ஸம்ஶய: ||
க₃வாம் ச கந்யகாநாம் ச க்₃ராமாணாம் சாSயுதாநி ச |
த₃த்வா கே₃தா₃வரீ க்ருஷ்ணா யமுநா ச ஸரஸ்வதீ ||
காவேரீ சந்த்₃ரபா₄கா₃ தி₃ஸ்நாநம் க்ருஷ்ணேதி நோ ஸமம் |
க்ருஷ்ணேதி பஞ்சக்ருத் ஜப்த்வா ஸர்வதீர்த்த₂ப₂லம் லபே₄த் ||
கோடிஜந்மார்ஜிதம் பாபம் ஜ்ஞாநதோSஜ்ஞாநத: க்ருதம் |
ப₄க்த்யா க்ருஷ்ணமநும் ஜப்த்வா த₃ஹ்யதே தூலராஶிவத் ||
அக₃ம்யாக₃மநாத் பாபாத் அப₄க்ஷ்யாணாம் ச ப₄க்ஷணாத் |
ஸக்ருத் க்ருஷ்ணமநும் ஜப்த்வா முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ||
க்ருஷிர்பூ₄வாசக: ஶப்₃தோ₃ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக: |
உப₄யோஸ்ஸங்க₃திர்யத்ர தத்₃ப்₃ரஹ்மேத்யபி₄தீ₄யதே ||
ணகாரஶ்ச ஷகாரஶ்ச ப₃லப்ராணவுபௌ₄ ஸ்ம்ருதௌ |
அத்மந்யேதௌ ஸமாயுக்தௌ ஜக₃தோஸ்யாபி க்ருஷ்ணத: ||

தஸ்மாத் க்ருஷ்ணேதி மந்த்ரோயம் வாசக: பரமாத்மந: ।
க்ருஷ்ணேதி பரமோ மந்த்ர: ஸர்வவேதது₃ாதி₄க: ஸ்ம்ருத: ॥
ஶ்ரிய ஸததா ப்ராணபு₃லாத் ஸ்ரீகருஷ்ண இதி வை ஸ்ம்ருத: ।
ஏவமர்த்த₂ம் விதி₃த்வைவ பஶ்சாந்மந்த்ரம் ஜபேத்₃பு₃த₄: ॥
ஸர்வகாமப்ரத₃த்வாத் து பீ₃ஜம் காந்த₃ர்ப்பமுச்யதே ।
நித்யாநபாயா ஸ்ரீஶக்தி: மநோரஸ்ய ப்ரயுஜ்யதே ॥
தே₃வர்ஷிர்நாரத₃ஸ்தஸ்ய கா₃யத்ரீ ச₂ந்த₃ உச்யதே ।
தே₃வதா ருக்மிணீப₄ர்த்தா க்ருஷ்ண. ஸர்வப₂லப்ரத₃: ॥
பூர்வவத்₃விதி₄நா மந்த்ரம் க்₃ருஹீத்வா வைஷ்ணவாத்₃ கு₃ரோ: ।
ஸ்நாநவஸ்த்ராதி₃பி₄: ஶுத்₃த₄: க்ருத்யம் க்ருத்வோர்த்₄வ புண்ட்₃ரத்₄ருத் ॥
துளஸீகாநநே ரம்யே தே₃வாநாமாலயே ஶுபே₄ ।
குஶே க்ருஷ்ணஜிநே வாபி புஷ்யே வா ஶுப₄வாஸரே ॥
ஸமாஸீநஸ்து குர்வீத ப்ராணயாமஶ்ச (ம் ச)பூர்வவத் ।
ஆதி₃பீ₃ஜேந குர்வீத ஷட₃ங்கேஷு யத₂ாக்ரமம் ॥
அங்கு₃லீஷ்வபி தேநைவ ந்யாஸகர்ம ஸமாசரேத் ।
முகே₂ பா₃ஹ்வோஶ்ச ஹ்ருத₃யே கரே ஜாங்வோஶ்ச பாத₃யோ: ॥
விந்யஸ்ய மந்த்ரவர்ணாநி சக்ரந்யாஸம் த(ஸ்த)த: ஸ்ருத: ।
பூர்வஜந்மயா(வந்மந்த்ரயா)தீ₃நி ஸ்மரேத₃ாப₄ரணாநி ச ॥
விசித்ரசுப₄பர்யங்கே தி₃வ்யகல்பதரோரத₄: ।
ஸுக₄ந்த₄புஷ்பஸங்கீர்ணே ஸர்வத: ஸுவிசித்ரிதே ॥
தஸ்மிந் தே₃வ்யா ஸமாஸீநம் ருக்மிண்யா ருக்மவர்ணயா ।
நீலோத்பலாப₄ம் கந்த₃ர்ப்பலாவண்யம் பத்₃மலோசநம் ॥
சந்த்₃ராநநம் ஜபாபுஷ்பரக்தஹஸ்தபத₃ாம்பு₃ஜம ।
நீலகுஞ்சிதகேஶம் ச ஸுகபோலம் ஸுநாஸிகம் ॥
ஸுப்₄ருயுக₃ம் ஸுபி₃ம்போ₃ஷ்ட₂ம் ஸுத₃ந்தாவிவிராஜிதம் ।
உந்நதாமஸம் தீ₃ர்க்க₄பா₃ஹும் பீநவக்ஷஸமவ்யயம் ॥
நிரங்கசந்த்₃ரநக₂ரம் ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதம் ।
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபே₄ாத்₃பா₄ஸிவநமாலாமநோஹரஸம் ॥

பீதாம்ப3ரம் ச பூ4ஷாட்4யம் ப3ாலார்க்காப4ம் ஸுகுண்ட3லம்।
ஹாரகேயூரகடகை: அங்கு3லீயைஶ்ச ஶோபி4தம் ॥
மௌக்திகாந்விதநாஸாக்3ரம் கஸ்தூரீதிலகாந்விதம் ।
ஹரிசந்த3நலிப்தாங்க3ம் ஸதை3வாऽऽரூட4யௌவநம் ॥
மந்தா3ரபாரிஜாதாதி3குஸுமை: கப3ரீக்ருதம் ।
அநர்க்4யமுக்தாஹாரைஶ்ச துளஸீவநமாலயா ॥
ஶங்க2சக்ரஸமேதாப்4யாம் உத்3பா3ஹுப்4யாம் விராஜிதம் ।
இதராப்4யாம் தத2ா தே3வீம் ஸமாஶ்லிஷ்டம் நிரந்தரம் ॥
அலங்க்ருதாபி4: ஸத்யாதி3மஹிஷீபி4: ஸமாவ்ருதம் ।
காளிந்தீ3 ஸத்யபா4மா ச மித்ரவிந்த3ா ச நாக்3நிஜித் ॥
ஸுநந்த3ா ச ஸுஶீலா ச ஜாம்ப3வதீ ஸுலக்ஷ்மணா ।
ஏதா மஹிஷ்ய: ஸம்ப்ரோக்தா: க்ருஷ்ணஸ்ய பரமாத்மந: ॥
தாபி4ஶ்ச ராஜகந்யாநாம் ஸஹஸ்ரை: பரிஸேவிதம் ।
தாரகாவ்ருதராஜேவ ஶோபி4தம் நிதி4பி3ர்வ்ருதம் ॥
ஏவம் த்4யாத்வா ஹரிம் நித்யமர்ச்சயித்வா ஜபேந்மநும் ।
ஸாளக்3ராமே ச துளஸீவநே வா ஸ்த2ண்டி3லே ஹ்ருதி3 ॥
ஸ்ம்ருத்வா ஜபேத் த்ரிஸந்த்4யாஸு ஷட்ஸஹஸ்ரம் மநும் த்3விஜ: ।
விஷ்ணுதுல்யவபு: ஶ்ரீமாந் விஷ்ணுலோகமவாப்நுயாத் ॥
ஸர்வஸித்3தி4மவாப்நோதி இஹ லோகே பரத்ர ச ।
வித்3யார்த்தீ2 வேணுக3ாயம் தம் ஜபேத் த்4யாயந் ருதுத்ரயம்॥
ஜுஹுயாத் குஸுமை: ஶுப்4ரை: வித்3யாஸித்3தி4மவாப்நுயாத் ।
ஆயுஷ்காமீ து பூர்வாஹ்ணே வத்ஸரம் ப்ரயுதம் ஜபேத் ॥
த்4யாயேத் ஶிஶுதநும் க்ருஷ்ணம் திலைர்ஹுத்வாऽऽயுராப்நுயாத் ।
கந்யார்த்தீ2 து ஜபேத் ஸாயம் ஷோட3ஶம் த்ர்யயுதம் ஹரிம்॥
த்4யாத்வா ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத்லாஜைர்மது4விமிஶ்ரிதை:॥
ஸ்த்ரியம் லபே4த் ஸ்வாபி4மதாம் ரூபௌத3ார்யவதீம் ஸதீம்।
ஸம்பத்காமீ ஜபேத் நித்யம் மத்4யாஹ்நே து ருதுத்ரயம் ॥
த்3வாரகாயாம் ஸுத4ர்மாயாம் ரத்நஸிம்ஹாஸநே ஸ்தி2தம் ।
ஶங்க2ாதி3நிதி4பி4 ராஜகுலைரபி ஸுஸேவிதம் ॥

ஹாராதி₃பூ₄ஷணைர்யுக்தம் ஶங்க₂சக்ராயுத₄தா₃ரிணம்।
த்₄யாத்வா ஸம்பூஜ்ய ஹோமம் ச ஜபஸ்சாயுதஸங்க்₂யயா ॥
அப்₃ஜபீ₃ல்வத₃லைர்வாபி ஹோமோ மது₄விமிஶ்ரித:।
ஶாஶ்வதீம் ஶ்ரியமாப்னோதி குபே₃ரஸத்₃ருஶோ ப₄வேத் ॥
ரூபலாவண்யகாமீ து ராஸமண்ட₃லமத்₄யக₃ம்।
த்₄யாயந் தரிமாஸமயுதம் ஜப்த்வா லாவண்யவாந் ப₄வேத் ॥
ஏவம் க்ருஷ்ணமனோரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் பரிகீர்த்திதம்।

[அரசனே! கிருஷ்ணமந்திரத்தின் விதா₄னத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். "ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நம:" என்னும் இக்கிருஷ்ணமந்திரம் எல்லாப் பலன்களையும் ஸாதிக்கும். அரசர் தலைவனே! 'க்ருஷ்ண' என்னும் மங்களமான திருநாமம் எவனுடைய வாக்கில் உலவுகின்றதோ, அவனுடைய கோடிக்கணக்கான பெரும்பாவங்கள் சாமபலாகும். அன்புடன் ஒரு தடவை 'க்ருஷ்ண!' என்று கூறுகின்ற மனிதன் கோடிக்கணக்கான பாபங்களினின்றும் நீங்கப் பெற்று விஷ்ணுலோகத்தை அடைவான். ஆயிரக்கணக்கான அஸ்வமேதங்களையும், நூற்றுக்கணக்கான ராஜஸூயங்களையும் செய்த பலனை பக்தியுடன் கிருஷ்ண மந்திரத்தை ஜபிப்பதினால் அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. பதினாயிரக்கணக்கான பசுக்கள், கன்யகைகள், கிராமங்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதும், கோதாவரி, கிருஷ்ணா யமுனை, ஸரஸ்வதி, காவேரி, சந்த₃ரப₄ாக₃ா முதலியவற்றில் ஸ்நானம் செய்வதும் 'க்ருஷ்ண' என்று கூறுவதற்கு ஸமமாகாது. 'க்ருஷ்ண!' என்று ஐந்து முறை ஜபித்தால் எல்லாத் தீர்த்தங்களில் குடைந்தாடுவதின் பலனையும் அடையலாம். அறிந்தும், அறியாமலும் கோடிக்கணக்கான பிறப்புகளில் செய்த பாபம் பக்தியுடன் கிருஷ்ண மந்திரத்தை ஜபிப்பதால் (தீயிற்பட்ட) பஞ்சுப் பொதி போல் எரிந்துவிடுகின்றது. ஒருதரம் கிருஷ்ணமந்திரத்தை ஜபிப்பதால் கூடத்தகாத ஸ்திரீயுடன் கூடியபாபம், புசிக்கத்தகாதவற்றைப் புசித்த பாபம் ஆகியவற்றினின்றும் விடுபடுகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. க்ருஷிஶப்₃த₃ம் கர்ஷணம (உழவுததொழில்) செய்யப்படும் பூமியைக் குறிக்கும்; ணஶப்₃த₃ம் ஆநந்தத்தைக் குறிக்கும்; இரண்டும் சேர்ந்திருக்குமிடமான க்ருஷ்ணனே ப்ரஹ்மமாகிறான். ணகாரமும் ஷகாரமும் ஆகிய இரண்டும (முறையே) ப₃லமாகவும், ப்ராணனாகவும் கூறப்படுகின்றன. ஆத்மாவில் இவ்விரண்டும் சேர்ந்திருப்பதாலேயே இவ்வுலகை இழுத்துச் செல்லுகின்றன.

ஆகையால். 'க்ருஷ்ணன்' என்னும் இம்மந்திரம் (ப₃லப்ராணன்களையும் அவற்றின்மூலம உலகையும் இயக்குவிக்கும்)பரமாத்மாவுக்கு வாசகமாம். 'க்ருஷ்ணன்' எனனும மேலான மந்திரம் எல்லா வேதங்களைக் காட்டிலும் அதி₄கமானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீதே₃விக்கு ஸத்தையையும், ப்ராணனையும், ப₃லத்தையும் அளிபபவனுகையால் பரமாத்மா ஸ்ரீக்ருஷ்ணன எனப்படுகிருன். இவ்வண்ணமாகப் பொருளை அறிநது, அதன் பிறகு அறிவாளியாயிருப்பவன் மந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன. எல்லாக் காமங்களையும் அளிப்பதாகையாலே, மந்மதனையும் வசப்படுத்தும் ஸ்ரீக்ருஷ்ண மந்திரம பீ₃ஜமாகிறது. இந்த மந்திரத்திற்கு எனறும் பிரியாத ஸ்ரீதேவி ஶக்தியாகப் பிரயோகிக்கப்படுகிருள். இமமந்திரத்திற்கு ரிஷி தேவரிஷியான நாரதர்; காயத்ரீ ச₂ந்த₃ஸ்ஸு; எல்லாப் பலனையும் அளிக்கும் ருக்மிணியின் காந்தனை க்ருஷ்ணனே இதன் தேவதை; முன மந்திரங்களைப்போலவே இம்மந்திரத்தையும வைஷ்ணவனுன ஆசார்யனிடமிருந்து முறைப்படி உபதேசம் பெற்று, ஸ்நாநம், சுத்தவஸ்திரம் ஆகியவற்ருல் பரிசுததியடைந்து, காலைக்கடன்களை முடித்து ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் தரித்து, அழகான துளஸிக்காட்டிலாவது, சுபமான தேவாலயத்திலாவது, தர்ப்பைமீதோ, மான் தோலிலோ அமர்ந்து, புஷ்டியுள்ள நக்ஷத்திரத்தில் நல்ல தினத்தில் முனபோல் ப்ராணுயாமங்களைச் செய்யவேண்டியது. ஆதி₃பீ₃ஜமான ஸ்ரீக்ருஷ்ண மந்திரத்திஞல் ஆறு அஙகங்களிலும், விரல்களிலும் முனபோலவே முறைப்படி அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்களைச் செய்யவேண்டியது. முகம், தோள்கள், ஹ்ருத₃யம், கை, முழந்தாள்கள், கால்கள் ஆகியவற்றில் (முன்போல்) மந்திரத்தின் எழுத்துக்களை ந்யாஸம் செய்து, அதற்குப்பின சக்ரந்யாஸத்தையும் செய்யவேண்டியது. (க்ருஷ்ணனுடைய) முன் அவதாரங்கள் சேஷ்டிதங்கள் முதலியவற்றையும், திருவாபரணங்களையும் நினைக்கவேண்டியது. விசித்ரமாய் சுபமானதான படுக்கையில், அப்ராக்ருதமான கற்பகவ்ருக்ஷத்தின் கீழ், நறுமணம்மிக்க பூக்கள் பரப்பபெற்றதாய், எல்லாப்படியாலும் மிக ஆச்சர்யமாயிருக்குமிடததில், பொனனிறமுடைய ருக்மிணியோடுகூட வீற்றிருப்பவனுய், நீலோற்பல புஷ்பமபோல் நிறமுடையவனுய், மனமதனையொத்த அழகுடையவனுய், தாமரைக் கண்ணனுய், சந்திரன்போன்ற திருமுகமுடையவனுய், செம்பருத்திப்பூப்போன்று சிவந்த திருக்கைகளையும், திருவடித்தாமரைகளையும உடையவனுய், சுருண்டிருண்ட திருக்குழற்கற்றையை

உடையவனும், அழகிய கனனங்களாலும், திருமூக்காலும், இரு புருவங்களாலும, திருபபவளங்களாலும, பலவரிசைகளாலும விளங்கப்பெறறவனும், உயர்ந்த திருததோள்களை உடையவனும், நீணட திருக்கைகளை உடையவனும், பருதத திருமார்பை உடையவனும், அழிவற்றவனும், களங்கமற்ற சந்திரனைப்போனற நகங்களையுடையவனும், ஸர்வலக்ஷணங்களையும உடையவனும, ஸ்ரீவத்ஸமெனனும மறு, கௌஸதுப₄மணி, விளங்காநிற்கும வநமாலை ஆகியவற்றையுடைய பெரியதிருமார்பையுடையவனும், பீதாமபரம் தரித்தவனும், பல திருவாப₄ரணங்களையுடையவனும், இளஞ்சூரியனைபோல் ஒளியுடையவனும், அழகிய குண்டலங்களையுடையவனும, ஹாரகேயூரகடகங்களாலும, மோதிரஙகளாலும அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும, முததால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற திருமூக்கு நுனியை உடையவனும், கஸ்தூரீ திலகமுடையவனும், ஹரிசந்தனத்தால பூசப்பெற்ற திருமேனியை உடையவனும், எபபோதும யௌவநநிலையிலேயே இருபபவனும், மநதாரம, பாரிஜாதம முதலான புஷ்பங்களால அலங்கரிக்கபபெற்றவனும், விலைமதிபபற்ற முததுமாலைகளாலும, துளஸீவனமாலையாலும, சங்கசக்கரமேநதி உயர்ந்துநிற்கும இருகைகளாலும விளஙகாநிற்பவனும், மற்ற இருகைகளாலும தேவியரை இடைவெளியின்றித் தழுவிநிறபவனும், காளிநதீ, ஸதயபாமா, மித்ரவிந்தா, நாக்₃நிஜித, ஸுநந்தா, ஸுசீலா, ஜாமபவதீ ஸுலக்ஷ்மணை எனனும பெயருள்ளவர்களாய், நனகு அலங்கரிக்கபபெறறவாகளாய், பரமாத்மாவான தனக்கு அஷடமஹிஷிகளான எண்மராலே சூழபபெறறவனும், நக்ஷத்திரங்களால சூழபபெறற சந்திரனைபபோலே பதினாறுமாயிரம ராஜகனயகைகளாகிற பதனிகளால் சூழ்ந்துநின்று ஸேவிக்கபபெறறவனும், நிதிகளாலே சூழப்பெறறவனும், இவ்வண்ணமாகக கண்ணனை தியானிதது, அர்ச்சித்து தினநதோறும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டியது. ஸாளக்ராமத்திலோ, துளஸீவனததிலோ தரையிலோ நெஞ்சிலோ நினைதது, இருபிறபபாளன மூனறு ஸந்த₄யாகாலஙகளிலும் ஜபிததானுகில், விஷ்ணுவை ஒத்த வடிவினனாகி, கைஙகர்யச்செலவம நிறைந்தவனும், விஷ்ணுலோகததை அடைவான. இமமையிலும மறுமையிலும எலலா ஸித்திகளையும அடைவான். கலவியை விரும்புகிறவன, வேணுகானம் செய்யும கண்ணனை மூன்று ருதுக்களில (ஆறு மாதம்) தியானித்து, ஜபித்து, நலல பூககளைக்கொணடு ஹோமம் செய்தானுகில வித்யா ஸிதத்தியைப் பெறுவான. நீணட ஆயுளை விருமபுகிறவன ஒரு வருடகாலம் முற்பகலில பத்துலக்ஷம் முறை மந்திரத்தை ஜபிதது,

குழந்தையுருவினனை கண்ணனை தியானித்து எள்ளினலே ஹோமம் செய்து நீண்ட ஆயுளை அடையலாம். மணம்புரியக் கன்யகையை விரும்புகிறவன் மாலைவேளையில் ஹரியை தியானித்து நாலு லக்ஷத்து எண்பதினயிரம்முறை மந்திரத்தை ஜபித்து, தேன் கலந்த பொரியாலே ஆயிரம்முறை ஹோமம் செய்தானகில் தனக்கினியவளாய், தேஹாத்மகுணங்கள் நிறைந்தவளாய், பதிவ்ரதையான மனைவியை அடைவான், செல்வத்தை விரும்புகிறவன், மூன்று ருதுக்கள் தினந்தோறும் நண்பகலில் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். துவாரகாபுரியில் ஸுதர்மையெனும் ஸபையில், ரத்னஸிம்ஹாஸனத்தில வீற்றிருப்பவனும், சங்கநிதி, பத்மநிதி முதலான நிதிகளாலும், ராஜகுலங்களாலும் நன்கு ஸேவிக்கப்பெற்றவனும், ஹாரம் முதலான பூஷணங்களோடு கூடியவனும், சங்கம் முதலான ஆயுதங்களை தரித்தவனை கண்ணனை தியானித்து, பதினயிரம் முறை ஜபமும், தேன்கலந்த தாமரையிதழாலோ, பில்வதளத்தாலோ ஹோமமும் செய்து நிலையான செல்வத்தைப்பெற்று குபேரனை ஒத்தவனவான். சரீரரூபலாவண்யங்களை விரும்புகிறவன், ராஸமண்டலத்தின் நடுவிலிருப்பவனை கண்ணனை மூன்று மாதம் பதினயிரம்முறை ஜபித்து வடிவழகை அடைவான். இவ்வண்ணமாகக் கிருஷ்ண மந்திரத்தின பெருமை கூறப்பட்டது.]

இவ்வண்ணமாக ஸ்ரீக்ருஷ்ண மந்திரத்தின் பொருள் முதலானவை விளக்கப்பட்டன. இப்பகுதியிலிருந்தும கண்ணனே பரமாத்மாவென விளங்குகிறது. இனி, வராஹமந்திரத்தின் பெருமை முதலானவற்றை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

அநந்தாந் ப₄க₃வந்மந்த்ராந் வக்தும் ஶக்யம் ந தே மயா ||
வாராஹம் நாரஸிம்ஹம் ச வாமநம் துரக₃ாநநம் |
க்ரமேணைவ து வக்ஷ்யாமி யதா₂வத் ஶ்ருணு பார்த்தி₂வ ||
ஹூங்காரம் ப்ரத₂மம் பீ₃ஜம் ஆத்₃யம் வாராஹ முச்யதே ||
பஶ்சாத்து த₄ரணீ பீ₃ஜம் லக்ஷ்மீர் பீ₃ஜம் தத:பரம் ||
த்ரீந் பீ₃ஜாநாதி₃த: க்ருத்வா பஶ்சாந்மந்த்ரப்ரயோஜநம் ||
ஓம் நமோ ப₄க₃வதே பஶ்சாத் வாராஹரூபிணே பூ₄ர்பு₄வஸ்-
ஸ்வ:பதயேதி பூ₄பதித்வம் மே தே₃ஹீதி தத₃ாப்யாயஸ்வேதி||
அங்கு₃லீஷு யதா₂ங்கே₃ஷு பீ₃ஜேநாத்₃யேந வை க்ரமாத் |
யதா₂வந்ந்யாஸக்ருத்₃பூ₄த்₄வா பஶ்சாத் த்₄யாநம் ஸமாசரேத் ||

ப்3ருஹத்தநும் ப்3ருஹத்3க்3ரீவம் ப்3ருஹத்3த3ம்ஷ்ட்ரம் ஸுரோப4நம் |
ஸமஸ்தவேத3வேதா3ங்க3ஸாங்கோ3பாங்க3யுதம் ஹரிம் ||
ரஜதாத்3ரிஸமப்ரக்2யம் ஶதபா3ஹும் ஶதேக்ஷணம் |
உத்3த்4ருத்ய த3ம்ஷ்ட்ரயா பூ4மிம் ஸமாலிங்க்3ய பு4ஜைர்முதா3 ||
ப்3ரஹ்மாதி3க்ரித3ஶைஸ்ஸர்வைஸ்ஸநகாத்3யைர்முநீஶ்வரை: |
ஸ்தூயமாநம் ஸமந்தாச்ச கீ3யமாநம் ச கிந்நரை: ||
ஏவம் த்4யாத்வா ஹரிம் நித்யம் ப்ராதரஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
ஜப்த்வா லபே4ச்ச பூ4பத்வம் ததோ விஷ்ணுபுரம வ்ரஜேத ||
நமோ யஜ்ஞவராஹாய இத்யஷ்டாக்ஷரகோ மநு: |
ஏவம் த்4யாத்வா ஹரிம் நித்யம் ப்ராதரஷ்டோத்தரம் ஶதம் ||
உக்தபீ3ஜத்ரயம் பூர்வம் க்ருத்வா மந்த்ரம் ஜபேத்3பு3த4 |
மூலமந்த்ரமித3ம் ப்ராஹு: வாராஹம் முநிபுங்க3வா: ||
ஏதமேவ பரம் மந்த்ரம் ஜப்த்வா பூ4மிபதிர்ப4வேத் |
நித்யமஷ்டஸஹஸ்ரம் து ஜபேத்3விஷ்ணும் விசிந்தயந் ||
கமலைர்பி3ல்வபத்ரைர்வா ஜுஹுயாச்ச த3ஶாம்ஶகம் |
ஏவம் ஸம்வத்ஸரம் ஜப்த்வா ஸார்வபௌ4மோ ப4வேத் த்4ருவம் ||
ராஜ்யம் க்ருத்வா ச த4ர்மேண பஶ்சாத் விஷ்ணுபத3ம் வ்ரஜேத் |

[அரசனே! கணக்கற்றவையான பகவந்மந்திரங்களை உனக்கு விரிததுரைக்க என்னால முடியாது. வராஹமந்திரம், நரஸிம்ஹ மந்திரம, வாமநமநதிரம், ஹயக்3ரீவமந்திரம் ஆகியவற்றை வரிசையாக உள்ளபடி சொல்லுகிறேன். வராஹமந்திரத்திற்கு 'ஹும்' என்பது முதல்பீ3ஜமாகும். அடுததபடி 'த4ரணீ' எனபதும, அடுத்தபடி 'லக்ஷ்மீ:' எனபதும் பீஜங்களாகும். மூன்று பீஜங்களையும முதலில் பிரயோகம் செய்து, பிறகு மந்திரத்தைப் பிரயோகிககவேணடும. "ஓம் நமோ ப4க3வதே" எனறு முதலில் சொலலி, "வராஹரூபிணே பூ1ர்பு4வஸ் ஸுவ: பதயே" என்று அடுத்தபடியும, "பூ1பதித்வம் மே தே3ஹி" என்று அடுத்தபடியும் சொல்லி, "தத3ாப்யாயஸ்வ" எனறு முடிககவேண்டும். [ஓம-பகவானாய், பூ1ர்பு4வஸஸுவர்லோகபதியான வராஹரூபிக்கு நம: பூமிக்குப் பதியாயிருக்கும் பெருமையை எனக்கு அளிப்பாய்; அதை வளாப்

பாய் என மந்திரத்தின் பொருள்.] முதல் பீ₃ஜமான ஹ்ராங்காரத்தால் முன் சொன்ன முறைப்படி அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களைச் செய்து, பிறகு தியானம செய்யவேண்டியது; பெரியசரீரத்தை உடையவராய், பெரிய கழுத்தை உடையவராய், பெரிய த₃ந்தங்களை உடையவராய், மிக அழகியவராய், எல்லா வேதங்களையும், வேதாங்கங்களையும ஸாங்கோபாங்கமாகத் தன்னிடம் அடக்கியிருப்பவராய், ஹரியெனப்படுபவராய், வெள்ளிமலைபோனறவராய், நூறு திருக்கைகளையும், நூறு திருக்கண்களையும உடையவராய், தந்தத்தாலே பூமியைத் தூக்கியெடுத்து, கைகளாலே உகப்புடன அணைத்துக்கொண்டிருப்பவராய், பிரமன் முதலான எல்லா தேவர்களாலும், ஸநகர் முதலான எலலா முனிவர் தலைவர்களாலும் துதிக்கப்படுமவராய், கிந்நரர்களால் சுற்றிலும் பாடப்படுபவராய் இவ்வண்ணமாக வராஹப்பெருமானை தினந்தோறும காலையில் தியானித்து நூற்றெட்டுதரம் மந்திரததை ஜபித்தால், பூமிபாலனுயிருக்கும் பெருமையை அடைந்து விஷ்ணுலோகததை அடைவான. "நமோ யஜ்ஞவராஹாய" எனபது வராஹப்பெருமானின் அஷ்டாக்ஷரமந்திரமாகும். முற்கூறியபடி தியானித்து தினந்தோறும காலையில் முற்கூறிய மூன்று பீஜங்களையும் முதலில் சொல்லி, இவ்வஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை நூற்றெட்டுதரம அறிவாளியாயிருப்பவன் ஜபிககவேண்டியது. முனிவர் தலைவர்கள் இதை வராஹமூலமந்திரம் என்று கூறுகிறார்கள. இப்பரமமந்திரத்தையே ஜபித்தாலும பூமிபதியாவான. விஷ்ணுவைச் சிந்தித்துக்கொண்டு தினந்தோறும எண்ணுயிரம்தடவை ஜபிக்கவேண்டும. தாமரையாலாவது, பில்வதளத்தாலாவது எண்ணூறுதரம் ஹோமம் செய்யவேணடும். இப்படி ஒரு வருடம் ஜபித்தால் சக்ரவர்த்தியாவான என்பது நிச்சயம். அறவழிநினறு அரசாண்டு, பின் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைவான்.]

இவ்வாராஹ மந்திரங்கள் இரண்டிலிருந்தும் பூமிநாயகனுன வராஹப்பெருமானின் பரத்துவம் விளங்குகிறது. இனி, நரஸிம்ஹ மந்திரத்தின் பிரயோகம் முதலானவை விளக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதியைக் காண்போம.

விதா₄னம் நாரஸிம்ஹஸ்ய மநோர்வக்ஷ்யாமி ஸுவ்ரத ||
உ₃க்ரம் வீரம் மஹாவிஷ்ணும் ஜ்வலந்தம் ஸர்வதோமுக₂ம் |
ந்ருஸிம்ஹம் பீ₄ஷணம் ப₄த்₃ரம் ம்ருத்யோர்ம்ருத்யும்
நமாம்யஹம் ||

ஆர்ஷம் ப்3ரஹ்மாऽநுஷ்டுப் ச2ந்தோ3 தே3வதா ச ந்ருகேஸரீ ।
சதுஶ்சதுஶ்ச ஷட்ஷட்ச ஷட்சதுஶ்ச யதா2க்ரமாத் ॥
ஶிரோலலாட நேத்ரேஷு முக2பா3ஹ்வங்க4ரிஸந்தி4ஷு ।
ஸாக்3ரேஷு குக்ஷௌ ஹ்ருத3யே க3லே பார்ஶ்வத்3வயேபி ச ॥
அபராங்கே3 ககுதி3 ச ந்யஸேத் வர்ணாநநுக்ரமாத் ।
வாயோர்த3ஶாக்ஷரம் யத்து ஸஹோங்காரம் ஸரேப2க்ருத் ॥
பி3ந்து3நா ஸஹிதம் யத்து ந்ருஸிம்ஹம் பீ3ஜமுச்யதே ।
அங்கு3லீஷு ததா2ங்கே3ஷு ந்யாஸம் தேநைவ சோதி3தம் ॥
தத்3பீ3ஜமாதி3த: க்ருத்வா மந்த்ரம் பஶ்சாத் ப்ரயோஜயேத் ॥
ஓம் நமோ ப4க3வதே வாஸுதே3வாய நமோ நரஸிம்ஹாய ஜ்வாலாமாலிநே தீ3ர்க்க4த3ம்ஷ்ட்ராயாக்3நிநேத்ராய ஸர்வரக்ஷாக்4நாய ஸர்வபூ4தவிநாஶாய த3ஹத3ஹ பச பச ரக்ஷரக்ஷ ஹூம் ப2ட் ஸ்வாஹா இதிஜ்வாலாமாலிபாதாலந்ருஸிம்ஹாய நம: ॥ பீ3ஜேநைவ ந்யாஸ: ॥
ஆம் ஹ்ரீம் க்ஷௌம் க்ரௌம் ஹூம் ப2ட் ॥
அஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ப்3ரஹ்மா ருஷி: பங்கதிஶ்ச2ந்தோ3 ।
ந்ருஸிம்ஹோ தே3வதா ந்ருஸிம்ஹாஸ்த்ரமித3ம்
பீ3ஜேநைவ ந்யாஸ: ॥
ஶ்ரீகாரபூர்வோ ந்ருஸிம்ஹோ த்3விர்ஜயாது3பரி ஸ்தி2த: ।
த்ரி:ஸப்தகருத்வோ ஜப்து: ஸ்யாத் மஹாப4யநிவாரணம் ॥
அஸ்ய ப்3ரஹ்மா ச ருத்3ரை(த்3ர)ஶ்ச ப்ரஹ்லாத3ஶ்ச
மஹர்ஷய: ।
ததை2வ ஜக3தீ சந்தோ3 தே3வதா ச ந்ருகேஸரீ ॥
ந்யாஸம் பீ3ஜேந குர்வீத ததோ த்4யாநம் ந்ருபோத்தம ॥
மாணிக்யாத்3ரிஸமப்ரப4ம் நிஜருசா ஸந்த்ரஸ்தரக்ஷோக3ணம்,
ஜாநுந்யஸ்தகராம்பு3ஜம் த்ரிநயநம் ரத்நோல்லஸத்3பூ4ஷணம் ।
பா3ஹுப்4யாம் த்4ருதஶங்க2சக்ரமநிஶம் த3ம்ஷ்ட்ரோல்லஸத்
ஸ்வாநநம்.
ஜ்வாலாஜிஹ்வமுத3க்3ரகேஶநிசயம் வந்தே3
ந்ருஸிம்ஹம் ப்ரபு4ம் ॥
உத்3யத்கோடிரவிப்ரப4ம் நரஹரிம்
கோடிக்ஷபேஶோஜ்ஜ்வலம்.

த₃ம்ஷ்ட்ராபி₄: ஸுமுகோ₂ஜ்ஜ்வலம் நக₂முகை₂ர் தீ₃ர்க்கை₄-
ரநேகைர்பு₄ஜை: ।
நிர்பி₄ந்நாஸுரநாயகம் து ஶஶப்₄ருத்ஸூர்யாக்₃நிநேத்ரத்ரயம்,
வித்₃யுஜ்ஜிஹ்வஸடாகலாபப₄யத₃ம் வஹ்நிம் வஹந்தம்
ப₄ஜே ॥
கோபாத₃ரோலஜிஹ்வம் விவ்ருதநிஜமுக₂ம் ஸோமஸூர்-
யாக்₃நிநேத்ரம்,
பாத₃ராத₃நாபி₄ ரக்தம் ப்ரஸப₄முபரி
ஸம்பி₄ந்நதை₃த்யேந்த்₃ரகா₃த்ரம் ।
சக்ரம் ஶங்க₂ம் ஸபாஶாங்குஶமுஸலக₃த₃ாஶார்ங்க₃பா₃ணாந்
வஹந்தம்,
பீ₄மம் தீக்ஷ்ணாக்₃ரத₃ம்ஷ்ட்ரம் மணிமயவிவித₄ாகல்பமீடே₃
ந்ருஸிம்ஹம் ॥
மஹாப₄யேஷ்வித₃ம் த்₄யாநம் ஸௌம்யமப்₄யுத₃யேஷு ச ।
ஸௌவர்ணமண்ட₃பாந்தஸ்ஸ்த₂ம பத்₃மம் த்₄யாயேத
ஸகேஸரம் ॥
பஞ்சாஸ்யவத₃நம் பீ₄மம் ஸோமஸூர்யாக்₃நிலோசநம் ।
தருணாதி₃த்யஸங்காஶம் குண்ட₃லாப்₄யாம் விராஜிதம் ॥
உபேயந்யாஸம் ஸுமுக₂ம் தீக்ஷ்ணத₃ம்ஷ்ட்ராவிராஜிதம் ।
வ்யாத்தாஸ்யமருணோஷ்ட₂ம் ச பீ₄ஷணைர்நயனைர்யுதம் ॥
ஸிம்ஹஸ்கந்த₄ாநுரூபாம்ஸம் வ்ருத்தாயதசதுர்பு₄ஜம் ।
ஜபாஸமாங்க்₄ரிஹஸ்தாப்₃ஜம் பத்₃மாஸநஸுஸம்ஸ்தி₂தம் ॥
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபே₄ாரஸ்கம் வநமாலாவிராஜிதம் ।
கேயூராங்க₃த₃ஹாராட்₄யம் நூபுராதி₃விராஜிதம் ॥
சக்ரஶங்க₂ாப₄யவரசதுர்ஹஸ்தம் விபு₄ம் ஸ்மரேத் ।
வாமாங்கே ஸம்ஸ்தி₂தாம் லக்ஷ்மீம் ஸுந்த₃ரீம்
பூ₄ஷணாந்விதாம் ॥
தி₃வ்யசந்த₃நலிப்தாங்கீ₃ம் தி₃வ்யபுஷ்போபஶோபி₄தாம் ।
க்₃ருஹீதபத்₃மயுக₃ளமாதுலிங்க₃கராந்விதாம் ॥
ஏவம் தே₃வீம் ந்ருஸிம்ஹஸ்ய வாமாங்கோபரி ஸம்ஸ்தி₂தாம் ।
த்₄யாத்வா ஜபேத் ஜபம் நித்யம் பூஜயேச்ச யத₂ாவிதி₄ ॥

க்ஷௌம் ஹ்ரீம் ஶ்ரீம் ந்ருஸிம்ஹாய நம: ||
இமம் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸ்ய ஜபேத் ஸர்வார்த்த₂த₃ம் மநும் |
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஜபேத் ஸந்த₄யாஸு வாக்₃யத:||
அக₂ண்ட₃பி₃லவபத்ரைஶ்ச ஜுஹுயாத₃ாஜ்யமிஶ்ரிதை: |
ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்நோதி ஷண்மாஸாந் ப்ரயதோ ப₄வேத்||
தே₃வத்வமமரேஶத்வம் க₃ந்த₄ர்வத்வம் தத₂ா ந்ருப |
ப்ராப்நுவந்தி நரா ராஜ்யம் ஸ்வர்க்க₃ம் மோக்ஷம் ச
து₃ர்லப₄ம் ||
யம் யம் காமயதே சித்தே தம் தமேவாப்நுயாத் த்₄ருவம் |
ப்₃ரஹ்மர்ஷிஸ்தத்ர கா₃யத்ரீ நரஸிம்ஹஶ்ச தே₃வதா ||
ததே₃வ பீ₃ஜம ஶக்தி: ஶ்ரீ: மநோரஸ்ய வித்₄யதே |
ந்யாஸமத்₄யேந பீ₃ஜேந சார்ச்சநம் துளஸீத₃லை: ||
பூர்வோக்தவிதி₄நா பீடே₂ பூஜயித்வா ஸமாஹித: |
பரித: பூஜயேத்₃தி₃க்ஷு க₃ருட₃ம் ஶங்கரம் தத₂ா ||
ஶேஷம ச பத்₄மயோநிம் ச ஶ்ரியம் மாயாம் த்₄ருதிம் தத₂ா |
புஷ்டிம் ஸமர்ச்சயேத்₃தி₃க்ஷு ததோ லோகேஶ்வராந்
யஜேத் ||
மஹாப₄ாக₃வதம் தை₃த்யநாஶகம் தே₃வமக்₃ரத: |
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் நாரஸிமஹம் ஸநாதநம் ||
தத்பத₃ம் ஸமவாப்நோதி முதி₃த: ஸ்வஜநை: ஸஹ ||

முக்கியமான குறிப்பு

இதுவரையில விளக்கப்பட்டுவந்த பகவந்மநதிரங்கள் ஸௌம்யமானவை; அவற்றையும உபதேசம பெற்றே பிரயோகிக்க வேண்டும. இனி விளக்கப்படும ந்ருஸிம்ஹமந்திரம முதலானவை ஒவ்வொரு வகையில் உக்₃ரமானவை. உபதேசம் பெறுமல் படித்தாலே அநர்த்தத்தை விளைக்கக்கூடியவை. ஆகையால் அவற்றைத் தமிழில் ருஷிச்ச₂ந்தே₃ாதேவதைகளோடும, அங்க₃ந்யாஸகரநயாஸங்களோடும விளக்க விரும்புகினறிலோம். பகவத் பரதவத்தைக் காட்டுவதற்காக அவறறின பெருமையையும், அவற்றில விளக்கப் பட்டிருக்கும் பகவத் தியானத்தையும மாத்திரம் இனிக்கொடுப்போம்.

ந்ருஸிம்ஹ மந்திரங்களின் பெருமை

வ்ருத்₂த₄ஹாரீத ஸ்ம்ருதியில் "உக்₃ரம் வீரம்" என்று தொடங்கும் ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப் மந்திரம் முதலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ந்ருஸிமஹதாபநீயோபனிஷத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள மந்திரமே இது. இதன பொருள் விஷ்ணுசித்தவிஜயம் முதல் பாகத்தில் "ந்ருஸிமஹநாபிந்யுபநிஷத்தின் நிர்த்தாரணம்" என்னும் தலைப்பின் கீழ் (இரண்டாம் பதிப்பு பக்கம் 196 முதல் 202 முடிய) விளக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மந்திரத்தோடு ஜ்வாலாமாலிபாதாள ந்ருஸிம்ஹனைக்கூறும் ந்ருஸிம்ஹாஸ்த்ர மந்திரமும், லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ மந்திரமும் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. ந்ருஸிம்ஹாஸ்திர மந்திரத்தில் விளக்கப்படும் ந்ருஸிம்ஹத்யானம் மிக அழகாக உள்ளது. அதாவது:— மாணிக்க மலைபோன்ற ஒளியுள்ளவனும், தன் ஒளியால் ராக்ஷஸ ஸமூஹங்களை பயந்தோடச் செய்பவனும், முழந்தாளில் வைக்கப்பெற்ற திருக்கைத் தாமரையை உடையவனும், மூன்று திருக்கண்களை உடையவனும், ரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் திருவாபரணங்களை உடையவனும், எப்போதும் திருக்கைகளில் சங்க சக்கரங்களை தரித்து நிற்பவனும், கோரப்பற்கள் விளங்கும் திருமுகத்தை உடையவனும், அக்நிஜ்வாலை போன்ற நாவை உடையவனும், உயரத் தூக்கிநிற்கும் திருக்குழற்கற்றையை உடையவனுயிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை நரசிங்கனை வணங்குகிறேன். உதிக்கும் கோடிஸூர்யர்களைப்போன்று பிரகாசமுடையவனும், கோடிசந்திரர்களைப்போன்ற அழகையுடையவனும், பற்களால் அழகுபெற்று விளங்கும் திருமுகத்தால் பிரகாசிப்பவனும், கூரிய நகங்களைக் கொண்ட நீண்ட பல திருக்கைகளாலே அஸுரர் தலைவனை இரணியனைக் கிழித்தவனும், சந்திரன், ஸூர்யன், அக்னி ஆகிய மூவரையும் மூன்று கண்களாகக் கொண்டவனும், மின்னல் போன்ற நாவாலும், பிடரிமயிர்களாலும் பயத்தை அளிப்பவனும், நெருப்பை ஏந்தியிருப்பவனை நரசிங்கனை பஜனம் செய்கிறேன். கோபத்தாலே சுற்றிலும் துழாவும் நாவையுடையவனும், வாயைப் பிளந்து கொண்டிருப்பவனும், சந்திரஸூர்யாக்னிகளைக் கண்களாக உடையவனும், திருவடியிலிருந்து நாபி வரையில் (இரணியனின் ரத்தத்தாலே) சிவப்பேறிக்கிடப்பவனும், மடியின்மேலே பிளந்து கிடக்கும் அசுரர்தலைவனின் உடம்பையுடையவனும், சக்ரம், ஶங்கம், பாஶம், அங்குஶம், உலக்கை, கதை, ஶார்ங்கமெனும் வில், அம்புகள் ஆகியவற்றைத் திருக்கைகளில் தரித்து நிற்பவனும், பயங்கரனும், கடுமையான கோரப்பற்களையுடையவனும், ரத்தின

மயமான பலவிதமான திருவாபரணங்களை உடையவனை நரசிங்கனைத் துதிக்கிறேன். இது பயத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டிய காலத்தில நரசிங்கனைப் பற்றிய தியானம். இனி, மங்களமான காலங்களில் நரசிங்கனைப் பற்றிய ஸௌம்யமான தியானம் விவரிககப்படுகிறது:— பொன மயமான மண்டபத்தின் நடுவில் கேஸரங்களோடு கூடிய தாமரையை தியானிக்கவேண்டியது. (அதன நடுவில்) சிங்கமுகத்தையுடையவனுய், பயங்கரனுய், சந்திர ஸூர்யாக்னிகளைத் திருக்கண்களாக உடையவனுய், இளஞ்சூரியன் போல் ஒளியுளளவனுய், குண்டலங்களால் விளங்கப்பெற்றவனுய், அனைவரும் அடையலாம்படியான (ஸௌம்யமான) முகக்குறிகளை உடையவனுய், அழகிய முகத்தை உடையவனுய், கடுமையான பற்களால் விளங்கப்பெற்றவனுய், பிளந்த வாயை உடையவனுய், சிவந்த திருப்பவளஙகளை உடையவனுய், பயங்கரமான திருக் கண்களோடு கூடியவனுய், சிஙகத்தின முதுகுபோன்ற திருத தோளகளை உடையவனுய், உருண்டு நீண்ட நாலு திருககைகளை உடையவனுய், செமபருத்திப்பூப்போனற திருவடித் தாமரைகளை யும், திருகைத் தாமரைகளையும உடையவனுய், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருபபவனுய், ஸ்ரீவத்ஸமெனும் மறுவையும், கௌஸ்துப மெனும மணியையும திருமார்பில் தரித்தவனுய், வநமாலையால் விளஙகாநிற்பவனுய், முன்னும பினனுமுள்ள தோள்வளைகள், ஹாரங்கள் இவறருல் நிறையப்பெற்றவனுய், சிலமபு முதலான வற்ருல் விளஙகாநிறபவனுய், சக்ரம, ஶங்கம, அபயமுத₃ரை, வாதமுத்₃ரை ஆகியவறறை உடைய நாலு திருககைகளை உடைய வனுக நரசிங்கனை நினைக்கவேணடும். அவனது இடது மடியில வீற்றிருப்பவளாய், அழகியவளாய், திருவாபரணங்களை உடைய வளாய், திவ்யசந்தனததால் பூசப்பெற்ற திருமேனியை உடைய வளாய், திவ்ய புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளாய், இரு தாமரைகளையும், மாதுளம் பழத்தையும திருக்கைகளில் ஏந்திய வளாய் லக்ஷ்மீதேவியை தியானித்து ஜபம்செய்து பூஜிக்க வேண்டியது. லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய ஸர்வப₂லப்ரத₃மான மந்திரத்தை ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஸந்த்₄யாகாலஙகளில் மௌனமாய் ஜபிக்கவேண்டும. நெய்கலந்த முழு பில்வதளஙகளாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும. ஆறு மாதஙகள் புலனடக்கத்துடன் இப்படிச் செய்தால் எல்லா ஸிததிகளையும் அடைவான். தேவனுயிருக்கும தன்மை, இந்த்ரபதவி, கந்தர்வபதவி, ராஜ்யம், சுவர்க்கம், அடைய அரிய மோக்ஷம முதலிய எல்லா விருப்பங்களையும அடைவான.

நரசிங்கனைப் பூஜிக்கும்போது பரிவார தேவதைகளாக (1) கருடன், (2) சங்கரன், (3) ஆதிசேஷன், (4) பிரமன், (5) ஸ்ரீதேவி, (6) யோகமாயாதே3வி, (7) தை4ர்யதே3வி, (8) புஷ்டிதே3வி ஆகியவர்களை எட்டு திக்குகளிலும பூஜித்துப் பிறகு லோகபாலகர்களையும், அதன் பிறகு மஹாபாகவதனை பிரஹ்லாதனையும் பூஜிக்க வேண்டும். அசுரனை அழித்த தேவர் தலைவனாய் பழையவனை நரசிங்கனை இவ்வாறு பூஜிப்பவன் தன் உறவினரோடு அவனுடைய லோகத்தை அடைவான்.

இந்த தியானத்தில் பிரமன், உருத்திரன் முதலானவர்களைப் பரிவார தேவதைகளாகக் கூறியிருப்பதிலிருந்தும், மற்றுமுள்ள பெருமைகளிலிருந்தும் நரசிங்கனின் பரத்துவம் விளங்குகிறது. இனி, வாமந மந்திரங்களின பெருமை முதலானவற்றை விளககும் பகுதியைக் காண்போம்.

கர்ப்பூரத4வளம் தே3வம் தி3வ்யகுண்ட3லபூ4ஷிதம் |
கிரீடகேயூரத4ரம் பீதாம்ப3ரத4ரம் ப்ரபு4ம் ||
பத்3மாஸநஸ்த2ம் தே3வேஶம் சந்த்3ரமண்ட3லமத்4யக3ம் |
ஸூர்யகோடிப்ரதீகாஶம் பூர்ணசந்த்3ரநிபா4நநம் ||
மேக2லாஜிநத3ண்டா3தி3தா4ரிணம் வடுரூபிணம் |
கலதௌ4தமயம் பாத்ரம் த3த்4யந்நேந ஸுபூஜிதம் ||
பீயூஷகலஶம் வாமே த3தா4நம் த்3விபு4ஜம் ஹரிம் |
ஸநகாத்3யை: ஸ்தூயமாநம் ஸர்வதே3வைருபாஸிதம் ||
ஏவம் த்4யாத்வா ஜபேந்நித்யம் ஸ்வாஸநே ச ஸமாஹித: ||
விஷ்ணவே வாமநாயேதி ப்ரணவாதி3நமோந்தக: |
இந்த்3ரார்ஷம் ச விராட் ச2ந்தோ3 தே3வதா வாமந: ஸ்வயம்||
ஸுதா4பீ3ஜம் ஸுதீ3ர்க4ம் து பீ3ஜமாத்3யம் து வாமநம் |
தேநைவ து ஷட3ங்கா3த்3யம் ந்யாஸம் குர்வீத வைஷ்ணவ: ||
த3த்4யந்நம் பாயஸம் வாபி ஜுஹுயாத் ப்ரத்யஹம் த்3விஜ:||
ஔபாஸநாக்3நௌ ஜுஹுயா த3ஷ்டோத்தரஶதம் க்3ருஹீ ||
குபே3ரஸத்3ருஶ: ஸ்ரீமாந் ப4வேத் ஸத்3யோ ந ஸம்ஶய: ||
ஓம் நமோ விஷ்ணவே மஹாப3லாய ஸ்வாஹா இதி
வாமநமந்த்ர: ||
ஸ்ம்ருத்வா த்ரைவிக்ரமம் ரூபம் ஜபேந் மந்த்ரமநந்யதீ4: |
முக்தோ ப3ந்தா4த் ப4வேத் ஸத்3ய: நாத்ர கார்யா விசாரணா||

ஹ்ரீம் ஶ்ரீம் ஶ்ரீவாமநாய நம' இதி மூலமந்த்ர: ||
ப்₃ரஹ்மர்ஷி ஶ்சைவ கா₃யத்ரீ தே₃வதா ச த்ரிவிக்ரம: |
ந்யாஸம் பீ₃ஜேந ஜபவாநஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரகம் ||
இதி வாமநமந்த்ரஸ்ய ஜபாத₃ந்நபதிர்ப₄வேத் ||
உத்₃கீ₃த₂ ப்ரணவோத்₃கீ₃த₂ ஸர்வவாகீ₃ஶ்வரேஶ்வர! |
ஸர்வதே₃வமயாசிந்த்ய ஸர்வம் பே₃ாத₄ய மே பித: ||

வாமன மந்திரங்களின் பெருமை

இங்கு மூன்று வாமனமந்திரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் வாமனமந்திரததின தியானம் பினவருமாறு, கர்ப்பூரம்போல் வெளுததவனும். தேவனும், திவ்யகுண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவனும், கிரீடததையும, தோளவளைகளையும் உடையவனும், பீதாமபரத்தை தரித்தவனும, ஸர்வேஶ்வரனும், பத்மாஸனத்தில் விற்றிருப்பவனும், தேவர்தலைவனும். சநதிரமண்டலததின மத்தியி லிருப்பவனும், கோடிஸூர்யப்ரகாஶமுடையவனும், பூர்ணசந்திரனை ஒத்த திருமுகமண்டலத்தை உடையவனும், மேக₂லை, கிருஷ்ணு ஜினம், தணடம முதலான ப்ரஹ்மசாரி வேஷங்களை தரித்திருப்ப வனும், பொன (அல்லது வெள்ளி) பாததிரத்தில் தயிரமுதை யிட்டு (கிருஹிணிகளால்) பூஜிக்கப்பெற்றவனும், இடதுகையால் அமுதகலஶத்தை ஏந்திநிற்பவனும், இரண்டு திருக்கைகளை உடையவனும, அனைவருடைய மநோநயனஙகளை இழுககையாலே ஹரியெனத்தக்கவனும். ஸனகாதிருஷிகளாலே துதிக்கப்படுபவனும், எல்லா தேவர்களாலும் உபாஸிககப்படுபவனுயுள்ள வாமனனை நல்ல ஆஸனததில ஸாந்நியுளளவனுயமாநது தியானிக்கவேண்டும். அந்தணனுயிருக்கும் க்ருஹஸ்தன தயிரமுதையோ, பாயஸததை யோ தினநதோறும நூற்றெட்டுமுறை ஔபாஸனக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும. இப்படி செய்தால் உடனே குபேரனை ஒத்த செலவத்தையுடையவனுவன என்பதில ஐயமில்லை. இரணடாவது வாமன மந்திரத்திற்கு வாமனனுடைய திரிவிக்கிரமரூபத்தின தியானம் விதிக்கப்படுகிறது. வேறு எதிலும நெஞ்சு செலுததாமல் திரிவிக்கிரமரூபத்தைதியானித்து இரண்டாவது மந்திரததை ஜபித தால் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று உடனே விடுபடுவான என்னும விஷயத்தை விசாரிக்கவே வேண்டியதில்லை என்று கூறப்படுகிறது. மூன்றுவதான வாமன மூலமந்திரததை ஆயிரத்தெட்டு முறை ஜபிபபதால் அன்னததிற்குப்பதியாவான என்று கூறப்படுகிறது.

ஆக, இவ்வாமன மந்திரதியானத்திலும் எல்லா தேவர்களாலும், ரிஷிகளாலும் உபாஸிக்கப்படுபவனாக வாமனனை ஓதுகையாலே வாமனனின் பரத்துவம் விளங்கிநிற்கிறது. இனி, ஹயக்ரீவ மந்திரத்தின் பெருமையை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

ஹௌ(ஹ்ரூ)ம் ஐம் ஹயக்3ரீவாய நம: ||
ப்3ரஹ்மார்ஷம் சைவ க3ாயத்ரீ ஹயக்3ரீவோऽஸ்ய தே3வதா |
ந்யாஸம் பீ3ஜேந க்ருத்வாऽத2 பஶ்சாத்3த்4யாநம் ஸமாசரேத் ||
ஶரச்ச2ஶாங்கப்ரப4மஶ்வவக்த்ரம் முக்தாமயைராப4ரணைரு-
பேதம் |
ரதா2ங்க3ஶங்க2ாஞ்சிதபா3ஹுயுக்3மம் ஜாநுத்3வய
ந்யஸ்தகரம் ப4ஜாம: ||
ஶங்க2ாப4: ஶங்க2சக்ரே கரஸரஸிஜயோ: புஸ்தகம் சாந்ய-
ஹஸ்தே, பி3ப்4ரத்3வ்யாக்2யாநமுத்3ராலஸதி3தர-
கரோ மண்ட3லஸ்த2: ஸுதா4ம்ஶோ: |
ஆஸீந: புண்ட3ரீகே துரக3வரஶிரா: பூருஷோ மே புராண:,
ஶ்ரீமாநஜ்ஞானஹாரீ மநஸி நிவஸதாம் ருக்3யஜுஸ்ஸாமரூப: ||
ஏவம் த்4யாத்வா ஜபேந்மந்த்ரம் ஸந்த்4யாஸு
விஜிதேந்த்3ரிய: |
ஸர்வவேத3ார்த்த2தத்வஜ்ஞோ ப4வேத3த்ர ந ஸம்ஶய: ||
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா |
ஜபேச்ச ஜுஹுயாச்சைவம் ஸாஜ்யை: ஶுப்4ரை:
ஸதண்டு3லை: ||
வித்3யாஸித்3தி4மவாப்நோதி ஷண்மாஸாத் த்3விஜஸத்தம: |
அஷ்டாத3ஶாநாம் வித்3யாநாம் ப்3ருஹஸ்பதிஸமோ ப4வேத் ||

ஹயக்3ரீவ மந்திரப்பெருமை

இதில் விதிக்கப்படும் ஹயக்3ரீவ தியானம் பின்வருமாறு.—ஶரத்காலசந்திரனைப்போல் ஒளியுள்ளவனாய், குதிரைமுகமுடையவனாய், முத்தாலான ஆபரணங்கள் அணிந்தவனாய், ஶங்க2சக்ரம் தரித்த இருதிருக்கைகளை உடையவனாய், இருமுழந்தாள்களிலும் வைக்கப்பெற்ற மற்ற இருகைகளை உடையவனான ஹயக்ரீவனை உபாஸிக்கின்றோம். ஶங்கம்போல் ஒளியுள்ளவனாய், இருகைகளால்

சஙகசக்கரங்களை தரித்தவனும் மற்றொரு கையால் புத்தகத்தையும், மற்றொரு கையால் வ்யாக்யான முத்ரையையும் தரித்தவனும், சந்த்ரமண்டலத்திலிருப்பவனும், தாமரையில் வீற்றிருப்பவனும், ருக்யஜுஸ்ஸாமவேதரூபனும், ஹயக்ரீவரூபியாய், ஶ்ரிய:பதியான புராணபுருஷன் அஜ்ஞானவிருளைப் போக்குகின்றவனும் என் நெஞ்சில் வாழட்டும்; இப்படி தியானித்து ஹயக்ரீவ மந்திரத்தைப் புலனடக்கத்துடன் ஸந்த்₄யாகாலஙகளில் ஜபிப்பதால் எல்லா வேதாந்தங்களிலும் உணமைப்பொருளை அறிவான்—என்பதில் ஐய மில்லை. ஆயிரத்தெட்டு தடவையாவது, நூற்றெட்டு தடவையாவது இம்மந்திரத்தை ஜபித்துப் பரிசுத்தமான அரிசியோடுகூடிய நெய் யால் ஹோமம் செய்தால், அந்தணர் தலைவன் ஆறு மாதத்தில் வித்யாஸித்தியைப் பெறுவான். பதினெட்டு வித்யைகளிலும் பிருஹஸ்பதியை ஒத்தவனுவான்.

இங்கு ஹயக்ரீவனைப் புராண புருஷனுகவும் வேதஸ்வரூபனுக வும் கூறியிருப்பதிலிருந்து அவனே பரமபொருள் என விளஙகு கிறது. இனி, ஸுதர்சன மந்திரங்களை விதிக்கும இவ்வத்தியாயத் தின் கடைசிப்பகுதி பினவருமாறு,—

ஸஹஸ்ராரம் ஹும்ப₂டி₃த்யேவம் மூலம்
ஸௌத₃ர்ஶநம் மநும் ।
அஹிர்பு₃த்₄நோऽநுஷ்டுப₃ஸ்ய தே₃வதா ச ஸுத₃ர்ஶநம் ॥
அசக்ராய விசக்ராய ஸுசக்ராய ததை₂வ ச ।
விசக்ராய ஸுசக்ராய ஜ்வாலாசக்ராய வை க்ரமாத் ॥
ஷட₃ங்கே₃ஷு ச விந்யஸ்ய பஶ்சாத்₃த்₄யாநம் ஸமாசரேத் ।
நமஶ்சக்ராய ஸ்வாஹேதி த₃ஶதி₃க்ஷு யதா₂க்ரமம் ॥
சக்ரேண ஸஹ ப₃த்₄நாமீத்யுக்த்யா (த்யுக்த்வா)-
ப்ரதிதி₃ஶேத் தத: ।
த்ரைலோக்யம் ரக்ஷரக்ஷ ஹும் ப₂ட் ஸ்வாஹா இதி வை
க்ரமாத் ॥
அக்₃நிப்ராகாரமந்த்ரோऽயம் ஸர்வரக்ஷாகர: பர: ।
ஓம் மூர்த்₄நி ஸ(ஸம்)ப்₄ருமத்₄யே ஹம் முகே₂
ஸ்த்ரா ஹமதீ₄த்யத: ।
ரம் கு₃ஹ்யே ஹம் து ஜாநவோஶ்ச ப₂ட் பத₃த்₃வயஸந்தி₄ஷு ॥

கல்பாந்தார்க்கப்ரகாஶம் த்ரிபு₄வநமகி₂லம் தேஜஸா பூரயந்தம்
ரக்தாக்ஷம் பிங்க₃கேஶம் ரிபுகுலப₄யத₃ம்
பீ₄மத₃ம்ஷ்ட்ராஜ(ட்ட)ஹாஸம் ।
ஶங்க₂ம் சக்ரம் க₃தா₃ப்₃ஜம் ப்ருது₂கரமுஸலம்
சாபபாஶாங்குஶாட்₄யம் பி₃ப்₄ராணம் தே₃ார்ப்பி₄ராத்₃யம்
மநஸி முராரிபும் பா₄வயேத் சக்ரஸம்ஜ்ஞம் ॥
ஓம் நமோ ப₄க₃வதே மஹாஸுத₃ர்ஶநாய ஹூம் ப₂ட்
இதி ஷோட₂ஶாக்ஷரமிதி ஸுத₃ர்ஶநவித₄ாநம் ॥
॥ இதி....ப₄க₃வந்மந்த்ரவித₄ாநம் நாம ஷஷ்டோ₂஽த்₄யாய: ॥

ஸுதர்₃ஶநவைப₄வம்

பல ஸுத₃ர்ஶந மந்திரங்களை விவரிக்கும் இப்பகுதியில் உள்ள ஸுத₃ர்ஶநத்₄யானம் குறிக்கொள்ளத்தக்கது,— ஊழிகால சூரியன் போல் ஒளிவிடுகின்றவனும், மூவுலகனைத்தையும் தன்ஒளியால் நிறைப்பவனும, சிவந்த கண்களை உடையவனும், செமபட்டை மயிர்களை உடையவனும, எதிரிகளின் ஸமூஹத்திற்கு பயத்தை அளிப்பவனும் பயஙகரமான பற்களையும் சிரிப்பையும் உடையவனும் ஶங்கம், சக்ரம், தாமரை, பெரியஉலக்கை, வில், பாசம், அங்குஶம் ஆகியவற்றை (எட்டு) திருக்கைகளிளுல் தரிப்பவனுமான சக்ரராஜப் பெயரையுடைய ஆதிபுருஷனை முராரியை தியானிக்கவேண்டும.

இந்த தியானத்திலிருந்து ஸுத₃ர்ஶநஸ்வரூபியாக ஆதிபுருஷனை முராரியே தியானிக்கப்படுகிருன் என்று விளங்குவதால், பகவத்பரத்வமே பொலிகினறது.

ஆக,பகவந்மந்திரங்களை விதிக்கும் இவ்வாருவது அத்தியாயத்திலிருந்தும பரமபுருஷனை நாராயணனே பரமபொருள் என்று நிலைநாட்டப்பட்டதாயிற்று.

இவ்வாருமத்தியாயத்தில மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தின் விவரணமாக மந்திரவைபவம பேசபபட்டது. ஏழாமத்தியாயத்தில் யாகஸம்ஸ்காரத்தின் விவரணமாக ப₄க₃வத₃ாராத₄னம விவரிக்கப்படுவதைக் காண்போம் இனி.

ஹாரீத உவாச—
அத₂ வக்ஷ்யாமி ராஜேந்த்₃ர விஷ்ணோராராத₄நம் பரம்।
ப்ரத்யூஷே ஸஹஸோத்தா₂ய ஸம்யகா₃சம்ய வாரிணா॥
ஆத்மாநம் தே₃ஹமீஶம் ச சிந்தயேத் ஸம்யதேந்த்₃ரிய:।
ஜ்ஞாநாநந்த₃மயோ நித்யோ நிர்விகாரோ நிராமய:॥
தே₃ஹேந்த்₃ரியாத் பர: ஸாக்ஷாத் பஞ்சவிம்ஶாத்மகோ
ஹ்யஹம்।
அஸ்மிந் தே₃ஹே வஸாம்யத்₃ய ஶேஷபூ₄தோ ஹி
ஶார்ங்கி₃ண:॥
ஶுக்ரஶோணிதஸம்பூ₄தே ஜராரோகா₃த்₃யுபத்₃ரவே।
மேதோ₃ரக்தாஸ்தி₂மாம்ஸாதி₃ஹேயத்₃ரவ்யஸமாகுலே॥
மலமூத்ரவஸாபங்கே நாநாது₃:க்க₂ஸமாகுலே।
தாபத்ரயமஹாவஹ்நித₃ஹ்யமாநேऽநிஶம் ப்₄ருஶம்॥
ஈஷணாத்ரயக்ருஷ்ணாஹிபீட்₃யமாநே து₃ரத்யயே।
க்லிஶ்யாமி பாபபூ₄யிஷ்டே₂ காராக்₃ருஹநிபே₄ऽஶுபே₄॥
ப₃ஹுஜந்மப₃ஹுக்லேஶ கர்ப்ப₄வாஸாதி₃து₃:க்கி₂தே।
வஸாமி ஸர்வதே₃ஷாணாம் ஆலயே து₃:க்க₂பா₄ஜநே॥
அஸ்மாத்₃விமோக்ஷணார்த்தா₂ய சிந்தயிஷ்யாமி கேஶவம்।
வைகுண்டே₂ பரமவ்யோம்நி து₃க்₃தா₄ப்₃தௌ₄ வா
வைஷ்ணவே பதே₃।
அநந்தபோ₄கி₃பர்யங்கே ஸமாஸீநம் ஶ்ரியா ஸஹ॥
இந்த்₃ரநீலநிப₄ம் ஶ்யாமம் ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரம்॥
பீதாம்ப₃ரத₄ரம் தே₃வம் பத்₃மபத்ராயதேக்ஷணம்॥
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோ₄ரஸ்கம் ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதம்॥
சிந்தயித்வா நமஸ்க்ருத்வா கீர்த்தயேத்₃தி₃வ்யநாமபி₄:।
ஸங்கீர்த்ய நாமஸாஹஸ்ரம் நமஸ்க்ருத்வா கு₃ரூநபி॥

[ஹாரீதர் கூறினார்:— அரசர் தலைவனே! மேலானதான விஷ்ணுவின் திருவாராதனத்தைக் கூறுகிறேன். விடியற்காலையில் சடக்கென எழுந்திருந்து, தீர்த்தத்தினால் ஆசமனம் செய்து, புலனடக்க முடையவனாய், தன்னையும், தன உடம்பையும், ஈசனையும் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். (தன்னைப்பற்றியசிந்தனமாவது,—) ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய், நித்யனாய், விகாரமற்றவனாய், வியாதியற்றவனாய்,

தேஹேந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மேலானவனுய், இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாய், சார்ங்கமெனனும் வில்லாண்ட தேவனுக்கு நேரே ஶேஷபூ₄தனுய் இவ்வுடலில் இப்போது வாழ்கின்றேன். (உடமபைப் பற்றியசிந்தனமாவது,-) (தந்தையுடைய) சுக்லத்திஞலும். (தாயுடைய) சோணிதத்திஞலும் பிறந்ததாய், கிழத்தனம் வியாதி முதலான உபத்₃ரவங்களை உடையதாய், தசை, ரத்தம், எலும்பு, மாமிசம் முதலான மிகத்தாழ்ந்த பொருள்கள் நிறைந்ததாய், மலம, மூத்ரம, வஸை ஆகியவை நிரம்பிய சேருயிருபபதாய், பலவிதமான துனபங்கள் நிறைந்ததாய், தினந்தோறும் (ஆத்₄யாத்மிகம, ஆதி₄பௌ₄ளதிகம், ஆதி₄தை₃விகம் எனனும்) மூனறு விதமான தாபங்களாகிற பெருநெருப்புக்களாலே எப்போதும் மிகவும் எரிக்கப்படுவதாய், (மககள் மனைவி செல்வம் ஆகிய மூனறில் பெருவிருப்பமாகிற) புத்ரேஷணை, தா₃ரேஷணை, வித்தேஷணை என்னும் மூன்று ஈஷணைகளாகிற கருநாகத்தாலே தீண்டப்பட்டதாய், கடக்க அரிதாய், பாபம் நிறைந்ததாய், காரக்₃ருஹமபோன்றதாய், அமங்களமானதாய், பல ஜன்மஙகள், பல துன்பங்கள், கர்ப்ப வாஸங்கள் முதலானவற்ருல் துனபுறுத்தப்பெற்றதாய், எல்லாத் தோ₃ஷங்களுக்கும் இருப்பிடமானதாய், துனபங்களனைத்திற்கும் இருப்பிடமான இந்த தேஹத்தில் வாழ்ந்து நான் துனபுறு கிறேன். (இனி, ஈசனைப்பற்றிய சிந்தனம்) இந்த சரீரத்தினின்றும் விடுபடுவதற்காகக் கேஶவனைப்பற்றிச் சிந்திக்கக் கடவேன். வைகுண்டத்திலும், பரமபதத்திலும, திருப்பாற் கடலிலும், விஷ்ணுபதத்திலும், திருவனந்தாழ்வாஞகிற படுக்கை யிலும் ஸ்ரீதேவியோடுகூட வீற்றிருப்பவனுய், இந்திரநீலக்கல் போன்ற திருநிறத்தையுடையவனுய், (நீலமேக₄) ஶ்யாமளனுய், சங்கசக்ரகதாதரனுய், பீதாம்ப₃ரத₄ரனுய், தாமரையிதழ்போன்ற பரந்த திருக்கண்களை உடையவனுய், ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துப₄ங்கள் விளங்கும் திருமார்பை உடையவனுய், எல்லா ஆபரணங் களாலும் அலஙகரிக்கப்பெற்றவனை நாராயணனை நமஸ்கரித்து தியானித்து திவ்யநாமங்களைக் கீர்த்திக்கவேண்டியது. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஸங்கீர்த்தனம் செய்து ஆசாரியர்களையும் நமஸ்கரித்து...]

முதலிலிருந்து பதினெரு ஶ்லோகம் வரையில் உள்ள இப்பகுதியில், காலையில் எழுந்தவுடன் தன் ஸ்வரூபத்தையும், தன் உடம்பின் தாழ்வையும், ஹரிஸ்வரூபத்தையும் சிந்திக்கவேண்டும்

என்று விதிக்கப்படுகிறது. அதில் தன் ஸ்வரூபம் சார்ங்கபாணிக்கு சேஷபூ₄தம் என்று விதிக்கப்படுவதிலிருந்தும், ஹரிஸ்வரூபசிந்தனம் ஹேயமான தே₃ஹஸம்பந்த₄த்தை விடுவிக்கவல்லது என்று கீர்த்திக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும் பகவத்பரத்வம் கையிலங்கு கனியென விளங்குகிறது. இனி இவ்வத்தியாயத்தில் காலைக்கடன்களான மலஜலவிஸர்ஜனம் முதலானவற்றை (பகவத்பரத்வத்திற்குத் தொடர்பற்ற விஷயங்களை) விவரிக்கும் பகுதிகளை விரிவிற்கஞ்சி விடுத்து, பரம்பொருளைப்பற்றிய ப்ரஸ்தாவம் வரும் பகுதிகளை மாத்திரம் காண்போம். அடுத்தபடியாக 35-வது ஶ்லோகம் முதல் 38-வது ஶ்லோகமீறாகவுள்ள பகுதியைக் காண்போம்.

த₄ாரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி ம்ருத₃ா ஶுப்₄ராணி வைஷ்ணவ: ।
ஶ்ரீக்ருஷ்ண துளஸீமூலம்ருத₃ா வாபி ப்ரயத்நத: ॥
மந்த்ரேணைவாபி₄மந்த்ர்யாத₂ லலாடாதி₃ஷு த₄ாரயேத் ।
நாஸிகாமூலமாரப்₄ய பி₃ப்₄ருயாத் ஶ்ரீபத₃ாக்ருதி ॥
ஸாந்தராளம் ப₄வேத் புண்ட்₃ரம் த₃ண்ட₃ாகாரம் து வா தத₂ா ।
லலாடே த₄ாரயேத் பஶ்சாத் க₃ரீவாந்தம் கேஶவாதி₃பி₄: ॥
நாம்நாம் த₃வாத₃ஶபி₄ர் மூர்த்₄நி வாஸுதே₃வம் தலாம்பு₃நா ।

[வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் (வெள்ளை) மண்ணாலோ, ஶ்ரீக்ருஷ்ண துளஸியின் வேரிலிருக்கும் மண்ணாலோ பரிசுத்தமான ஊர்த்₄வ புண்ட்ரங்களை முயன்று தரிக்கக்கடவன். அந்தந்த மந்திரங்களினால் அபி₄மந்திரணம் செய்து நெற்றி முதலான இடங்களில் தரிக்க வேண்டும். பகவானுடைய திருவடிகளைப்போன்ற ஆகாரத்தோடோ, அல்லது த₃ண்ட₃ம் போன்ற நேரான ஆகாரத்தோடோ, நடுவில் இடைவெளிவிட்டு, மூக்கின் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து நெற்றியில் முதலில் தரிக்கவேண்டும். பிறகு கழுத்தின் பின் பகுதி வரையில் தரிக்கவேண்டும். கேசவன் முதலான பன்னிரு நாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு தரித்து, கையில் எஞ்சியிருக்கும், நீர்கலந்த திருமண்ணாலே தலையில் வாஸுதேவனை தரிக்கவேண்டும்.]

இப்பகுதியிலிருந்து வெள்ளைமண்ணால கேசவாதி₃நாமங்களைச் சொல்லித்திருவடிகளின் ஆகாரத்துடன் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம்த₄ரிப்பதே

சிறந்ததெனை விளங்குகிறது. நெற்றியில் மூக்கின் மூலம் எனப்படும் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து தொடங்கி தரிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப் பட்டது. "ஏகாங்கு₃லம் பாத₃தரோரஸ்ய மூலம்" என்று உபநிஷத்தில் மூக்கில் ஓரங்குல ப்ரதே₃ஶம் நாஸிகாமூலப்ரதே₃ஶம் என்றும அதிலிருந்து தொடங்கி ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமிடவேண்டும் என்றும் விதிக்கப்பட்டிருப்பதை முதல் அத்தியாயத்திலேயே [இரண்டாம் பதிப்பு பக்கம் 1106ல்] கண்டோம். இத்தால், மூக்கின் ஸம்பந்தமேயில்லாமல் நெற்றியில் மாத்திரம் ஊர்த்₄வபுண்ட்ரத்தைச் சிலர் தரிப்பது அஶாஸ்த்ரீயம் என விளங்குகிறது. இனி நாற்பத்தேழாவது ஶ்லோகம் முதல் ஐம்பத்து மூன்ருவது ஶ்லோகமீருகவுள்ள பகுதியைக் காண்போம்.

தஸ்மாத் குஶபவித்ரேண ஸந்த்₄யாம் க்ருத்வா யதா₂விதி₄ ।
ஸ்வக்₃ருஹ்யோக்தவித₄நேந ஸந்த்₃யோபாஸ்திம்
ஸமாசரேத் ॥
த்₄யாத்வா நாராயணம் தே₃வம் ரவிமண்ட₃லமத்₄யக₃ம் ।
கா₃யத்ர்யார்க்₄யம் ப்ரத₃த்₃யாச்ச ஜபம் குர்வீத ப₄க்திமாந் ॥
ஸூர்யஸ்யாபி₄முகே₂ா ஜப்த்வா ஸாவித்ரீம் நியதாத்மவாந் ॥
உபஸ்தா₂நம் தத: க்ருத்வா நமஸ்குர்யாத் ததோ ஹரிம் ॥
நமோ ப்₃ரஹ்மண இத்யாதி₃ ஜபித்வா த₂ விஸர்ஜயேத் ।
தத: ஸந்தர்ப்பயேத் விஷ்ணும் மந்த்ரரத்நேந மந்த்ரவித் ॥
ஶதவாரம் ஸஹஸ்ரம் வா துளஸீமிஶ்ரிதைர் ஜலை: ।
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் பஶ்சாத் தர்ப்பயேச்ச யதா₂விதி₄ ॥
அநந்தவிஹகே₃ஶாதி₃ தே₃வதாநாமநுக்ரமாத் ।
ஏகைகமஞ்ஜலிம் த₃த்வா பஶ்சாத₃ாசமநம் சரேத் ॥
ஸ்ரீஶஸ்யாऽऽராத₄நார்த்த₂ம் ஹி குர்யாத் புஷ்பஸ்ய
ஸஞ்சயம் ।
துளஸீபி₃ல்வபத்ராணி தூ₃ர்வாம் கௌஶேயமேவ ச ॥

[குஶமே பரிசுத்தமாகையால் குஶபவித்ரம் த₄ரித்து தன் க்₃ருஹ்ய ஸூத்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட முறைப்படி ஸந்த்₄யாவந்த₃னம் செய்ய வேண்டும். ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கும் நாராயணனை தியானித்து காயத்ரியினுலே அர்க்₄யப்ரத₃ானம் செய்து, ஸூர்யனை நோக்கிநின்று பக்தியுடன் காயத்ரீஜபம் செய்யவேண்டியது; புலனடக்கத்துடன் காயத்ரீஜபம் செய்தபின் உபஸ்தா₂னம் செய்த

பின ஹரியை நமஸ்கரிக்கவேண்டியது. "நமோ ப்3ரஹ்மணே" என்று தொடங்கும மந்திரத்தால் ஜபித்து விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டியது. மந்திரமறிந்தவன அதற்குப்பின் மந்திரரத்னமான துவயத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு துளஸிகலந்த ஜலத்தால் நூறு அல்லது ஆயிரம முறை விஷ்ணுவுக்குத்தர்ப்பணம் செய்யவேண்டியது. பிறகு வைகுண்ட2னுடைய கிங்கரர்களுக்கு முறைப்படி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டியது. அநந்தன, கருடன் முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு வரிசையாக ஒவ்வோரஞ்ஜலிதர்ப்பணம் செய்து அதற்குப் பின ஆசமனம செய்யவேண்டியது. பிறகு ஸ்ரிய:பதியின ஆராத4னத்தின பொருட்டு பூக்களைச்சேகரிக்கவேண்டியது. துளஸி, வில்வதளம, தர்ப்பம, வஸ்திரம், முதலானவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது.]

இப்பகுதியில் ஸந்த்யோபாஸனத்தினபோதும், காயத்ரீஜபத்தின்போதும் நாராயணனுக்குரிய நமஸ்கார தர்பபணாதிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று விதித்திருப்பதிலிருந்து காயத்ரீபரதிபாத்3யன் நாராயணனே என விளங்குகிறது.

"நகரமருள் புரிந்து நான்முகற்குப் பூமேல்
பகரமறை பயந்த பண்பன — பெயரினையே
புந்தியால் சிந்தியாது ஓதி உருவெண்ணும்
அந்தியால் ஆம்பயன் அங்(கு) என்?" [முதல் திருவ 33]

என்று பொய்கையாழ்வார் அருளியபடியே நாராயண தியானமில்லாமல ஸந்தியாவந்தனம் செய்வது பயனற்றது என விளங்குகிறது. இனி, அறுபத்து மூன்று முதல் எழுபதிருகவுள்ள ஶ்லோகங்களைக் கொண்ட பகுதியைக் காண்போம்.

ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா பஶ்சாத்3த்4யாநம் யதே2ாக்தவத்।
பரவ்யோம்நி ஸ்தி2தம் தே3வம் லக்ஷ்மீநாராயணம் விபு4ம் ॥
டரித: ஶக்திபி4ர்யுக்தம் பூ4நீலாவிமலாதி3பி4: ।
அநந்தவிஹகா3தீ4ஶைஸைந்யாத்3யை: ஸூரஸத்தமை: ॥
சண்டா3த்3யை: குமுதா3த்3யைஶ்ச லோகபாலைஶ்ச ஸேவிதம்।
சதுர்பு4ஜம் ஸௌந்த3ராங்க3ம் நாநாரத்நவிபூ4ஷணம் ॥
வாமாங்கஸ்த2ஶ்ரியா யுக்தம் ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரம் ।
மந்த்ரரத்நவிதா4நேந ந்யாஸமுத்3ராதி3கர்மக்ருத் ॥

பஞ்சோபநிஷதந்யாஸம் குர்யாத் ஸர்வத்ர கர்மஸு |
ஓம் ஈஸாய நம: பராயேதி பரமேஷ்ட்யாத்மநே நம: ||
ஓம் யாம் நம:பராயேதி தத: புருஷாத்மநே நம: |
ஓம் ராம் நம: பராயேதி ததோ விஸ்வாத்மநே நம: |
ஓம் வாம் நம: பராயேதி ஸ்வநிவ்ருத்யாத்மநே நம: |
ஓம் லாம் நம: பராயேதி தத: ஸர்வாத்மநே நம: ||
ஶிரோநாஸாக்ரஹ்ருதய குஹ்யபாதேஷு விந்யஸேத் |
யதாக்ரமேண தந்மந்த்ராந் பஞ்சாங்கேஷு க்ரமாத்
ந்யஸேத் ||

[(புஷ்பம் முதலானவற்றை எடுத்துக்கொண்டு விஷ்ணுவின் ஆலயத்தை அடைந்தபின்பு) மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து முறைப்படி தியானம செய்யவேண்டியது. பரமபதத்திலிருப்பவனும், தேவனும், ஸர்வவ்யாபியாய், பூ, நீளை, விமலை முதலான சக்திகளாலே சுற்றிலும் சூழப்பெற்றவனும், அநந்தன், கருடன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நித்யஸூரிகள் தலைவர்களாலும, சண்டகுமுதாதி த்வாரபாலகர்களாலும் ஸேவிக்கப்பெற்றவனும், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனும், அழகிய திருமேனியை உடையவனும, அழகிய ரத்நாபரணங்களை உடையவனும், இடது தொடையிலிருக்கும் ஸ்ரீதேவியோடு கூடியிருப்பவனும், சங்கசக்ர கதைகளை தரிததவனுன லக்ஷ்மீநாராயணனை முறைப்படி தியானிக்க வேண்டும. மந்திரரத்னமான துவயத்தைக்கொண்டு ந்யாஸம் முத்ரை முதலானவற்றைச் செய்யவேண்டும். எல்லாக்கர்மங்களிலும் பஞ்சோபநிஷந்மந்திரங்களைக்கொண்டு அங்கந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். பரமேஷ்டீ, புருஷன், விஸ்வன், நிவ்ருத்தி, ஸர்வன் என்னும் பஞ்சோபநிஷத்துக்களுககுமுரிய ஐந்து மந்திரங்கள் மூலத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைக்கொண்டு தலை, மூக்கின நுனி, ஹ்ருதயம், குஹ்யம (உபஸ்தம்), பாதம் ஆகிய ஐந்து அங்கங்களில் முறையே அங்கந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.]

இங்கு பரமபொருளைக் குறிக்கும்போது லக்ஷ்மீநாராயணன் என்று சொல்லியிருப்பதனுல் இருவரும சேர்ந்தே பரப்ரஹ்மம் என்று சிலர் கருதிவிடக்கூடும் என்பதற்காகவே 'இடது தொடையிலிருக்கும் ஸ்ரீதேவியோடு கூடியிருப்பவன்' என்று தனியே விஶேஷணமிட்டது. இப்படிக்கூடியிருககையாலே லக்ஷ்மீநாராயணன் என்று பெயர் பெற்றவன என்றபடி. ஆக, இத்தால் திருவுக்கும் திருவாகியவனே

பரப்ரஹ்மம் என நிலைநாட்டப்பட்டதாயிற்று. இனி எண்பத்தைந்து முதல நூற்றுமூனறுருகவுளள ஶ்லோகங்களைக்கொணட பகுதியைக் காண்போம.

ஸ்நாநபாத்ரோத₃கம் பஶ்சாத் ஆத₃ாய குஸுமைஸ்ஸஹ।
பௌருஷேண து ஸூக்தேந ஸ்நாபயேத் கமலாபதிம்॥
மார்ஜயேத் ஶுப₄வஸ்த்ரேண தீ₃பைர்நீராஜயேத் ததா₂।
வஸ்த்ரம் சைவோபவீதம் ச த₃த்₃யாத₃ாப₄ரணாநி ச॥
கஸ்தூரீதிலகம் க₃ந்த₄ம் புஷ்பாணி ஸுரபீ₄ணி ச।
அங்கே நிவேஶ்ய தே₃வஸ்ய லக்ஷ்மீம் ஸமபூஜயேத் ததா₂॥
பார்ஶ்வயோர்த₄ரணீநீளே மஹிஷ்ய: பரிதஸ்ததா₂।
விமலோத்கர்ஷணீத்₃யாத்₃யா: பூர்வமேவ ப்ரகீர்த்திதா:॥
சண்டா₃தி₃த்₃வாரபாலாம்ஶ்ச குமுத₃ாதீ₃ம்ஸ்ததா₂ர்ச்சயேத்।
ததை₂வாऽऽவரணதீ₄ஶா: பூஜநீயாஸ்ஸமந்தத:॥
வாஸுதே₃வ: ஸீரபாணி: ப்ரத்₃யும்நஶ்ச உஷாபதி:।
தி₃க்ஷு கோணேஷு தத்பத்ந்ய: லக்ஷ்மீரேவா ரதீ உஷா॥
த்₃விதீயாவரணம் பஶ்சாத் கேஶவாத₃யாஸ்ஸஶக்தய:।
ஸங்கர்ஷணாத₃ய: பஶ்சாத் மத்ஸ்ய கூர்மாத₃யஸ்ததா₂॥
ஶ்ரீர்லக்ஷ்மீ: கமலா பத்₃மா பத்₃மிநீ கமலாலயா।
ரமா வ்ருஷாகபேர்த₄ந்யா வ்ருததிர்யஜ்ஞாந்த தே₃வதா॥
ஶக்தய: கேஶவாதீ₃நாம் ஸம்ப்ரோக்தா. பரமே பதே₃।
ஹிரண்யா ஹரணீ ஸநயா நிதயாநந்த₃ா த்ரயீ ஸுக₂ா॥
ஸுக₃ந்த₄ா ஸுநத₃ா விதயா ஸுஶீலா ச ஸுலக்ஷணா।
ஸங்கர்ஷணாதி₃மூர்த்தீநாம் ஶக்தய: ஸமுத₃ா ஹ்ருதா:॥
வேத₃ா வேத₃வதீ த₄ாத்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ: ஸுக₂ாலயா।
ப₄ார்க்க₃வீ ச ததா₂ ஸீதா ரேவதீ ருகமிணீ ப்ரபா₄॥
மத்ஸ்ய கூர்மாதி₃மூர்தீநாம் ஶக்தய: ஸம்ப்ரகீர்த்திதா:।
ஏவம் ஸஶகதய. பூஜ்யா: கேஶவாத்₃யாஸ்ஸுரேஶ்வரா:॥
பஶ்சாத் ஸஶக்தய: பூஜ்யா: ஶங்க₂சக்ராதி₃ஹேதய:।
ஶங்க₂ம் சக்ரம க₃த₃ாம பத்₃மம் ஶார்ங்க₃ம ச முஸலம் ஹலம்
ப₃ாணம ச க₂ட்₃க₃கேடம் ச சூ₂ரிகா தி₃வ்யஹேதய।
ப₄த₃ரா ஸௌம்யா ததா₂ மாயா ஜயா ச விஜயா ஶிவா॥

ஸுமங்க₃ளா ஸுநந்த₃ா ச ஹிதா ரம்யா ஸுரக்ஷிணீ |
ஶக்தயோ தி₃வ்யஹேதிநாம் பூஜநீயா: ஸநாதநீ: ||
ப₃ஹிர்லோகேஶ்வரா. பூஜ்யா: ஸாத்₄யாஶ்ச ஸமருத்₃க₃ணா: |
ஏவமாவரணம் ஸர்வம் அர்ச்சயேத் பரமாத்மந: ||
புநரர்க₄யாதி₃கம் த₃த்வா தூ₄பதீ₃பைர்நிவேத₃யேத் |
ப்ராகு₃தீ₃ச்யாம் ச ஸேநேஶம் நாக₃ராஜம் தத₂ாபரே ||
புரதோ வைநதேயம் ச பூஜயேத் ஶக்திபி₄: ஸஹ ||
ஸேநாபதேஸ்ஸுத்ரவதிம் நாக₃ராஜஸ்ய வாருணீம் |
ப₄த்₃ராம் ச வைநதேயஸ்ய பூஜயேத் வைஷ்ணவோத்தம: ||

[பிறகு, பூக்களோடுகூட ஸ்நாநபாத்ரஜலத்தை எடுத்துப் புருஷ ஸூக்தத்தால் ஶ்ரிய:பதிக்குத் திருமஞ்சநம் செய்யவேண்டியது. மங்களமான வஸ்திரத்தால திருவொற்றுவாடைசாத்தி, தீபங்களாலே ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டியது. வஸ்திரத்தையும், யஜ்ஞோபவீதத்தையும், திருவாபரணங்களையும், கஸ்தூரீதிலகத்தையும், கந்தத்தையும், நறுமணம் மிக்க புஷ்பங்களையும் தேவனுடைய திருமேனியில் சாத்தி அவ்வண்ணமே லக்ஷ்மீதேவிக்குத் திருவாராதனம் செய்யவேண்டியது. பரமபுருஷனுக்கு இருபுறமும் உள்ள பூமிநீளாதேவிகளுக்கும், சுற்றிலுமுள்ள விமலே, உத்கர்ஷிணீ முதலான முன்னமே சொல்லப்பட்ட பரிசாரிகைகளுக்கும், சண்டஞன் குமுதன் முதலான துவாரபாலகர்களுக்கும் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டியது. அதனபடியே சுற்றிலுமுள்ள ஆவரணபாலகர்களும் பூஜிக்கப்படவேண்டியவர்களாவர். முதல் ஆவரணத்தில் கிருஷ்ணனுகிற வாஸுதேவன், கலப்பையைக் கையிலேந்திய பலராமன் (கண்ணனின் பிள்ளையாகிற) ப்ரத்₃யுமனன், உஷையின் பதியான அநிருத்தன் ஆகியவர்களையும, திசைக்கோணங்களில் முறையே அவர்களுடைய பத்னிகளான லக்ஷ்மீ, ரேவதீ, ரதி, உஷை ஆகியவர்களையும் பூஜிக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின் இரண்டாவது ஆவரணத்தில் தேவிகளோடு கூடிய கேசவன்முதலான மூர்த்திகளும ஸங்கர்ஷணன், ப்ரயுமனன், அநிருத்தன், வாஸுதேவன் ஆகிய வ்யூஹங்களும், மத்ஸ்யகூர்மாதி₃ த₃ஶாவதாரமூர்த்திகளும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். ஸ்ரீ:, லக்ஷ்மீ, கமலா, பத்மா, பத்மினி, கமலாலயா, ரமா, வ்ருஷா, கபே(?), த₄ந்யா, வ்ருத்தி, யஜ்ஞாந்ததேவதா ஆகியவர்கள் பரமபதத்திலுள்ள கேசவன் முதலான மூர்த்திகளின் தேவிகளாவர்.

ஹிரண்யை, ஹரணீ, ஸத்யை, நித்யானந்தை, த்ரயீ, ஸுகை₂, ஸுக₃ந்தை₄, ஸுந்த₃ரி, வித்₃யை, ஸுஶீலே, ஸுலக்ஷணே ஆகியோர் ஸங்கர்ஷணர் முதலான (வ்யூஹவ்யூஹாந்தர) மூர்த்திகளின் தேவிகளாகக் கூறப்படுகின்றனர். வேத₃ா, வேத₃வதீ, த₄ாதரீ (பூமி), மஹாலக்ஷ்மீ, ஸுக₂ாலயா, ப₄ார்கக₃வீ, ஸீதா, ரேவதீ, ருக்மிணி, ப்ரப₄ா ஆகிய பதினமரும், மத்ஸ்யம, கூர்மம, வராஹம், நரஸிம்ஹன, வாமனன, பரசுராமன், ராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன, கல்கி ஆகிய தஶாவதாரமூர்த்திகளுக்கும் முறையே பத்தினிகளாகப் புகழப்படுகிறார்கள், இவ்வண்ணமாகத் தத்தம தேவியரோடு கூடிய கேசவன முதலான ஸர்வேஶ்வர மூர்த்திகள் பூஜிக்கத்தக்கவர்களாகின்றனர். அதற்குபபின தத்தம தேவியரோடு கூடிய ஶங்க₂ம், சகரம முதலான திவ்யாயுதாழவார்களைப் பூஜிகக வேண்டும. (அந்த திவ்யாயுதாழ்வார்கள யார எனில்:) சஙகம, சகரம், கதை, பத்மம. ஶார்ஙகம (வில்), முஸலம (உலக்கை), ஹலம (கலப்பை), ப₃ாணம (அமபு). க₂ட்₃க₃ம (கததி), கேடம (கேடயம்), சு₂ரிகை (குத்துவாள) ஆகிய பதினொனறும திவ்யாயுதங்களாகும ப₄த்₃ரா, ஸௌமயா, மாயா, ஜயா, விஜயா, ஶிவா, ஸுமங்க₃ளா, ஸுநந்த₃ா, ஹிதா, ரமயா, ஸுரக்ஷிணீ எனனும கிரமப்படி அவ்வாயுதஙகளின நித்யஸித்₃த₄ாகளான பத்தினிகளும பூஜிககத் தககவாகளாவர். அதற்குபபின வெளியுலகிலுளள (பகவத்கிங்கரர் களான) நித்யஸூரிகளும, ஸாத்₄யதே₃வர்களும, மருத்₃க₃ணங் களும பூஜிககததக்கவர்கள. இவ்வண்ணமாகப பரமாதமாவின எலலா ஆவரணங்களையும். மறுபடியும மறுபடியும அர்க₄யம முதலானவறறையும தூபதீபஙகளையும் அளிததுப் பூஜிககவேண்டும். கிழக்குதிககில விஷ்வகஸேனராம ஸேனைமுதலியாரையும, வடககில நாக₃ராஜனும ஆதிஶேஷனையும, கருடாழ்வானை பகவானுககு முனனுலும அவரவா தேவிகளோடுகூடப் பூஜிக்கவேணடும. ஸேனை முதலியாரின் பதனி ஸூத்ரவதி; ஆதிஶேஷனின பத்னி வாருணி; கருடனின பததினி ப₄த₃ரை, இவர்களையும வைணவாகளிற் சிறநதவன பூஜிக்கவேண்டும]

பகவானுடைய, பர வ்யூஹ, விப₄வாதி₃ மூர்த்திகளையும அவர்களுடைய பத்னிகளையும, நிதயஸூரிகளையும, அவர் களுடைய பத்னிகளையும் பூஜிககவேண்டுமென இபபகுதியில விதிககபபட்டது. இனி, பூஜிககவேணடிய முறையை விவரிககும நூறறிருபததொனபதாவது ஶ்லோகம் முதல் நூறறு நாற்பததேழா வது ஶ்லோகமீருகவுளள பகுதியைக காண்போம.

ஹவிஶ்ஶேஷேண தே₃வாநாம் ப₃லிம் பு₄வி விநிக்ஷிபேத் ।
சண்டா₃தி₃த்₃வாரபாலாநாம் ஸர்வேஷாஞ்ச தி₃வௌகஸாம்॥
த₃த்₃யாது₃த₃₃கபூர்வேண ஹவிஶ்ஶேஷம் த்₃விஜோத்தம: ।
அப்₄யர்ச்சா பௌருஷஸ்யாஸ்ய ஸூக்தஸ்ய ஸாரஸத்தமாந்॥
விஷ்வக்ஸேநவர்ப்பிதசதுர்பா₄கம் க்ரமாத் ஹவ்யஸ்ய சார்ப்பயேத்।
அநந்ததார்க்ஷ்யஸேநாபவித்ராணாம் நிவேத₃யேத் ॥
தீர்த்தே₂ந ஸஹிதம் ஹவ்யம் ப்ருத₂க்பாத்ரேஷு நிக்ஷிபேத் ।
ஸர்வேஷாம் வாரிபூர்வேண பஶ்சாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் சரேத் ॥
நீராஜநம் ததோ த₃த்வா தாம்பூ₃லம் ச நிவேத₃யேத் ।
ப்ரணமேச்ச ததோ ப₄க்த்யா ரம்யை: ஸ்தோத்ரை: ஶுபா₄ஹ்வயை: ॥

ப்ரஸார்ய பா₃ஹூ பாதௌ₃ ச ப₃த்₃தே₄நாஞ்ஜலிநா ஸஹ ।
ஸ்துவந் ஸ்துதிபி₄ரேவம் ச ப்ரணமோ தீ₃ர்க₄ உச்யதே ॥
நத்வா தீ₃ர்க்க₄ப்ரணமைஶ்ச ஸ்துத்வா ஸ்துதிபி₄ரேவ ச ।
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: குர்யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ॥

ஸூக்தைஶ்ச விஷ்ணுதை₃(தே₃)வத்யை: நாமபி₄: ஶார்ங்கி₃ணஸ்தத₂ா ।
தத: ஶுப₄ாஸநே ஸ்தி₂த்வா ஜபேந்மந்த்ரமநுத்தமம் ॥
ந்யாஸமுத்₃ராதி₃பூர்வேண த்₄யாயந் வை கமலேக்ஷணம் ॥
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா ।
ஜப்த்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் த₃த்₃யாத் யத₂ாஶக்த்யா ச மந்த்ரத:॥
நமேத் யோகே₃ந தே₃வேஶம் ஹ்ருதி₃ஸ்த₂ம் கமலேக்ஷணம் ।
ம(மா)நஸை(ர்)வார்ச்சயித்வாऽஸ்மிந் ஸமாதௌ₄ விரமேத் ஸுதீ₄: ॥

ப்ராதரௌபாஸநம் க்ருத்வா தத்ர ஹோமம் ஸமாசரேத் ।
ஆஜ்யேந சருணா வாபி ஸமித்₃பி₄ர்வா ச யஜ்ஞியை: ॥
தண்டு₃லைர்க்₄ருதமிஶ்ரைர்வா பி₃ல்வபத்ரைரத₂ாபி வா ।
திலைர்வா குஸுமைர்வாபி யவைர்மிஶ்ரிபி₄ரேவ ச ॥
யஜ்ஞரூபம் ஹரிம் த்₄யாத்வா ஸர்வவேத₃மயம் ப்ரபு₄ம் ।
தி₃வ்யாப₄ரணஸம்பந்நம் ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரம் ॥
வரத₃ம் புண்ட₃ரீகாக்ஷம் வாமாங்கஸ்த₂ஶ்ரியம் ஹரிம் ।
யஜ்ஞஸ்வரூபிணம் வஹ்நௌ த்₄யாயந் மந்த்ரத்₃வயேந ச ॥

ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ஏகைகேநா ஹுதிம் ததா₂ ।
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச ஸூக்தைர் விஷ்ணுப்ரகாஶகை:॥
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஸர்வம் ஹுத்வா சைவ ததோ ப₃லிம்।
க்ஷிபேத் சதுர்வித₄ாந் பூ₄தாந் உத்₃தி₃ஶ்ய ச ததோ பு₄வி ॥
ஆசம்ய பூஜயேத் பஶ்சாத் ததீ₃யாந் ஸுஸமாஹித.।
தேப்₄ய: ப்ரணம்ய ப₄க்த்யாऽத₂ ஸந்தர்ப்ய பித்ருதே₃வதா: ॥
வேத₃மத்₄யாபயேத் ஶக்த்யா த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் ச ஸம்ஹிதா:।
ஸாத்விகாநி புராணநி ஸேதிஹாஸாநி வைஷ்ணவ: ॥
ஸர்வோபநிஷதா₃மர்த்த₂ம் ஸத்₃பி₄: ஸஹ விசிந்தயேத் ॥

[சண்டர் முதலான துவாரபாலகர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும், பரமபதத்திலுள்ள மற்ற நித்ய முகதர்களுக்கும் பகவானுக்கு நிவேத₃னம் செய்த ஹவிஸ்ஸின எஞ்சிய பகுதியைக்கொண்டு ப₃லியை பூமியில் ஸாதிக்கவேண்டியது. அந்தணர் தலைவனுயிருப்பவன, தீர்த்தத்துடன கூட ஹவிஸ்ஶேஷததை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. இவர்களைப் புருஷஸூக்தத்தினுல் அர்ச்சிக்க வேண்டியது. பகவானுககு நிவேத₃னம் செய்யப்பட்ட ஹவ்யத்தின நானகில் ஒவ்வொருபாகத்தை முறையே ஆதிசேஷன், கருடன், ஸேனைமுதலியார், சக்கரத்தாழ்வான ஆகியோருககு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. தீர்ததத்தோடு கூடிய ஹவிஸ்ஸைத்தனித்தனிப் பாத்திரங்களில் வைக்கவேண்டியது. இவர்கள் அனைவாககும உத₃க(ஜல)பூர்வகமாக ஹவிஸ்ஸை ஸமர்ப்பித்துப் பிறகு புஷ்பாஞ்ஜலியையும ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது; பிறகு ஆரத்தியெடுத்துத் தாமபூலத்தையும ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின், நலல சப்தங்களையுடைய அழகிய ஸ்தோதரங்களாலே அவர்களைத் துதித்து பக்தியுடன வணங்கவேண்டியது. இரு காலகளையும் நனகு நீட்டிக் கை கூப்பியிருந்து, துதிகளால் துதிப்பது தீ₃ர்க்க₄ப்ரணமம் எனப்படுகிறது. தீ₃ர்க்க₄பரணமஙகளால் வணங்கி, துதிகளால துதித்து எலலா வைஷணவ மந்திரங்களாலும் விஷணுவை தேவதையாகக கொணட ஸூக்தங்களாலும், சார்ங்கமெனனும வில்லாண்ட தேவனுடைய திருநாமங்களாலும புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. அதறகுப்பின நல்ல ஆஸனத்திலிருந்து. ஒப்பற்றதான துவயமந்திரத்தை ந்யாஸமுத்ராதிகளோடு கூட ஆயிரத்தெட்டு அல்லது நூற்றெட்டு தரம் தாமரைக் கண்ணனை

தியானித்துக்கொண்டு ஜபித்து புஷ்பாஞ்ஜலியை இயன்றவரையில் வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. நெஞ்சிலுள்ள தாமரைக்கண்ணனை தியானத்தால் வணங்கி மனத்தினாலேயே அர்ச்சித்து ஸமாதி$_4$நிலையில் அறிவாளியாயிருப்பவன் நிறைவடைய வேண்டியது. மறுநாள காலை ஔபாஸனம் செய்து, அந்த ஔபாஸநாக்னியில் நெய்யினலாவது, ஹவிஸ்ஸினலாவது, ஸமித்துக்களாலாவது, நெய்கலந்த அரிசி, பில்வதளங்கள், எள், பூக்கள், கோதுமைகலந்த நெல் ஆகிய யஜ்ஞதிரவியங்களாலாவது ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டியது, யஜ்ஞஸ்வரூபியாய், ஸர்வவேத ஸ்வரூபியாய் ஸர்வேஶ்வரனாய், திவ்யாபரணங்களோடு கூடியவனாய், ஶங்க$_2$சக்ரக$_3$தை$_3$களை தரித்தவனாய், வரமளிப்பவனாய், தாமரைக் கண்ணனாய். இடது தொடையிலுள்ள ஸ்ரீதேவியோடு கூடியிருப்பவனாய், யஜ்ஞஸ்வரூபியான ஹரியை தியானித்து, அக்னியில் துவயமந்திரத்தினால் தியானித்துக்கொண்டு எல்லா வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும், கேசவன் முதலான நாமங்களாலும், விஷ்ணுவைச் சொல்லும் ஸூக்தங்களாலும் ஒவ்வொரு ஆஹுதியை அளிக்கவேண்டியது. இதுபோலவே வைகுண்டனின் கிங்கரர்கள் அனைவர்க்கும் ஹோமம் செய்து, அதற்குப்பின் பூமியில் உள்ள தேவ மநுஷ்ய திர்யக் ஸ்த$_2$ாவரங்களாகிற நாலு விதமான பூதங்களைக் குறித்து பலிஸாதிக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின் ஆசமனம் செய்து, சாந்தியுடையவனாய் பகவத்பக்தர்களைப் பூஜிக்கவேண்டியது. அவர்களை பக்தியுடன் வணங்கி, அதற்குப்பின பித்ருதேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து, வேதத்தை இயன்றவரையில் ஓதுவித்து, த$_4$ர்ம ஶாஸ்திரங்களையும், ஸம்ஹிதைகளையும், ஸாத்விக புராணங்களையும, இதிஹாஸங்களையும் வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் பாராயணம் செய்து எல்லா உபனிஷத்துக்களின பொருளையும் நல்லோர்களோடு கூடச் சிந்திக்கவேண்டியது.]

பகவத்பாகவத பூஜையை விவரிக்கும் இப்பகுதிக்குப்பின், பூஜிக்கத்தக்க பாகவதர்களின் பெருமையையும் கைவிடத்தக்க தர்மஸ்தேவதைகளையும் காட்டும் நூற்றெழுபத்து நாலு முதல் உள்ள ஐந்து ஶ்லோகஙகளைக் காண்போம:-

மஹாபா$_4$க$_3$வதே$_3$ த்$_3$த்தம் யத்கிஞ்சிந்மிஶ்ரிதம் ப$_4$வேத் ।
அஸத்ப்ரதிக்$_3$ருஹீதம் த்வவிமலம் தந்ந ஸம்ஶய: ॥
ப்ரீதயே வாஸுதே$_3$வஸ்ய யத்$_3$த$_3$த்தமஸதாமபி ।
மஹாபா$_4$க$_3$வதஸ்பர்ஶாத் தத் ஸஜி$_3$த்யுச்யதே பு$_3$தை$_4$ ॥

தாபாதி₃பஞ்சஸம்ஸ்காரை: ததா₂காரைஸ்த்ரிபி₄ர்யுத: |
ஹரேரநந்யஶரணோ மஹாபா₃க₃வத: ஸ்ம்ருத: ||
யக்ஷராக்ஷஸபூ₄தாநாம் தாமஸாநாம் தி₃வௌகஸாம் |
தேஷாம் யத்ப்ரீதயே த₃த்தம் தத₃பத்₃யபி வர்ஜயேத் ||
பு₃த்₃த₄ருத்₃ரௌ ததா₂ வாயு: து₃ர்க்கா₃க₃ணபபை₄ரவா: |
யம: ஸ்கந்த₃: நைர்ருதஶ்ச தாமஸா தே₃வதா: ஸ்ம்ருதா: ||

[அஸத்துக்களிடமிருந்து வாங்கியதாயினும், தகாத பொருள்களோடு சேர்ந்ததாயினும மஹாபாகவதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதானல் அது மிகப்பரிசுத்தமான பொருளேயாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. வாஸுதேவனின உகப்புக்காக அஸத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டதானலும் மஹாபாகவதனுடைய ஸ்பர்ஶம ஏற்பட்ட அப பொருள நல்ல பொருளாகவே அறிவாளிகளால கூறப்படுகிறது. தாபம, புண்ட்₃ரம, நாமம, மந்திரம், யாக₃ம என்னும ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களோடும, அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம, அநந்யபோ₄க்₃யத்வம என்னும மூன்று ஆகாரங்களோடும் கூடியவனும், ஹரியைக் காட்டிலும வேறு அறியாதவனுமான மஹானுப₄ாவனே மஹாப₄ாக₃வதன எனப்படுகிறான். யக்ஷர், ராக்ஷஸர் பூ₄தங்கள், தாமஸ தேவர்கள் ஆகியவர்களின் பிரீதிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதை ஆபத்துக் காலத்திலும ஏற்கக்கூடாது. புத்தன், ருத்₃ரன், வாயு, துர்க்கை, கணபதி, பை₄ரவன், யமன, கந்தன, நிருதி ஆகியவர்கள தாமஸ தேவதைகளாவர்.]

இப்பகுதியிலிருந்து பரமஸாத்விகர்களான பாக₃வதர்களால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்ட எப்பொருளும கைக்கொள்ளத்தக்கதென்றும், தாமஸர்களான உருத்திரன், துர்க்கை, கணபதி, கந்தன (முருகன) முதலான தேவர்களுக்கு நிவேதனம செய்யப்பட்டவை ஸாத்விகர்களால் ஏற்கத்தகாதவை என்றும விளங்குகிறது. இனி, ராஜ த₄ர்மத்தை விதிக்கும் கடைசிப்பகுதியில் இருநூற்றுப்பதினொன்று முதல் உள்ள ஸாரமான சில ஶ்லோகங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, இவ்வேழாமத்தியாயத்தின சிந்தனத்தை நிறைவுறச் செய்வோம்.

அவைஷ்ணவம விகர்மஸ்த₂ம் ஹரிவாஸரபோ₄ஜிநம |
ப₃ராஹ்மணம் க₃ார்த₃ப₄ம் யாநம் ஆரோப்யைவ விவாஸயேத் ||
கோ₃பூ₄ஹிரண்யவாஸோபி₄: த₄ாந்யரத்நவிபூ₄ஷணை: |
பூஜயேத்₃ப்₃ராஹ்மணாந் ப₄க்த்யா போஷயேச்ச விஶேஷத: ||

பி₃ம்ப₃ாநி ஸ்த₂ாபயேத்₃விஷ்ணோ: க்₃ராமேஷு நக₃ரேஷு ச।
சைத்யாந்யாயதநாந்யஸ்ய ரம்யாண்யேவ து காரயேத்॥

[துஷ்கர்மங்களைச் செய்பவனும், ஹரிவாஸரமான ஏகாதசியில் போஜனம செய்பவனுமான அவைஷ்ணவனைக் கழுதைமேல் ஏற்றி ஊரை விட்டு அரசன விரட்டவேண்டியது......பசு, பூமி, பொன். வஸ்திரம், தான்யஙகள், ரத்னங்கள், ஆபரணங்கள் முதலியவற்றை அளித்து அந்தணர்களை பக்தியுடன பூஜித்து விசேஷமாகப் போஷிக்கவேண்டியது. விஷ்ணுவுக்கு கிராமங்களிலும், நகரங களிலும் அர்ச்சா மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து அழகிய மடங்களையும், கோயில்களையும் விஷ்ணுவுக்கு அரசன் கட்டவேண்டியது.]

இப்பகுதியில் விஷ்ணு பக்தியில்லாதவர்களுக்கு அரசர்களால் கடும் தண்டனை விதிககப்படவேண்டும என்றும, விஷ்ணுவுக்கு எல்லா கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் கோயில்கள் மடங்கள் எழுப்பப்படவேண்டுமென்றும், விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கும் அந்தணர்களை விசேஷமாகப் போஷிக்கவேண்டும என்றும் வ்ருத்₃த₄ஹாரீதர் விதித்திருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இவையனைத்திலிருந்தும் பகவத்பரத்வமும், இதரதே₃வதைகளின் தாழ்வும் கையிலங்கு கனியாக விளங்குகிறது.

பகவானுடைய திருவாராதனத்தை விளக்கும் இந்த ஏழாமத்தியாயத்திற்கு அடுத்ததாய், பரமபுருஷனின் நித்யநைமித்திக ஸமாராத₄நமாகிற பரமத₄ர்மத்தை விளக்கும் எட்டாம் அத்தியாயத்தைக்காண்போம் இனி.

அஷ்டமாத்₄யாய:

அம்ப₃ரீஷ உவாச—

ப₄கவந் ப்₃ரஹ்மணு யத்து ஸம்ப்ரோக்தம் ஸ்யாந் மநோ: புரா।
தத்ஸர்வம் பரமம் த₄ர்மம் வக்துமர்ஹஸி மேऽநக₄॥

ஹாரீத உவாச—

ஸர்க்க₃ாதௌ₃ லோககர்த்தாஸௌ ப₄க₃வாந் பத்₃மஸம்ப₄வ:।
மந்வாதி₃ப்ரமுக₂ாந் விப்ராந் ஸஸ்ருஜே த₄ர்மகு₃ப்தயே॥
மநு: ப்₄ருகு: வஸிஷ்ட₂ஶ்ச மரீசிர் த₃க்ஷ ஏவ ச।

அங்கி3ரா: புலஹஸ்சைவ புலஸ்த்யோऽத்ரிர்மஹாதபா: ||
வேதா3ந்தபாரகா3ஸ்தே ச தம் ப்ரணம்ய ஜக3த்3கு3ரும் |
ப4கவந் பரமம் த4ர்மம் ப4வப3ந்த4பநுத்தயே ||
வத3 ஸர்வமசேஷேண ஸ்ரோதுமிச்சா2மஹே வயம் ||
இத்யுக்த: ஸ த்3விஜை: ஸோऽபி ப்3ரஹ்மா நத்வா ஜநார்த3நம் |
வேதா3ந்தகோ3சரம் த4ர்மம் தேஷாம் வக்தும் ப்ரசக்ரமே ||
ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் ஸ்ரஷ்டா தா4தா ஜநார்த3ந: |
ஸர்வவேதா3ந்ததத்வார்த்த2: ஸர்வயஜ்ஞமய: ப்ரபு4: ||
யஜ்ஞோ வை விஷ்ணுரித்யத்ர ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்ரூயதே ஸ்ருதி: |
இஜ்யதே யத் தமுத்3திஸ்ய பரமோ த4ர்ம உச்யதே ||
ப4க3வந்தமநுத்3திஸ்ய ஹூயதே யத்ர குத்ர வை |
தத்ர ஹிம்ஸா ப2லம் பாபம் ப4வேத3த்ர விக3ர்ஹிதம் ||
தஸ்மாத் ஸர்வஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய போ4க்தாரம் புருஷம் ஹரிம் |
த்4யாத்வைவ ஜுஹுயாத் தஸ்மை ஹவ்யம் தீ3ப்தே ஹுதாஸநே ||
முக2மக்3நிர்ப4க3வத: விஷ்ணோ: ஸர்வக3தஸ்ய வை |
தஸ்மிந்நேவ யஜந்நித்யமுத்தமம் முநிஸத்தமா: ||
யஜேத விப்ரமுகே2 ஸக்த்யா ஜலமந்நம் ப2லாதி3கம் |
ப்ரீதயே வாஸுதே3வஸ்ய ஸர்வபூ4தநிவாஸிந ||
தமேவ சார்ச்சயேந்நித்யம் நமஸ்குர்யாத் தமேவ ஹி |
த்4யாத்வா ஜபேத் தமேவேஸம் தமேவ த்4யாபயேத் ஹ்ருதி3 ||
தந்நாமைவ ப்ரகா3தவ்யம் வாசா வக்தவ்யமேவ ச |
வ்ரதோபவாஸநியமாந் தமுத்3திஸ்யைவ காரயேத் ||
தத்ஸமர்ப்பிதபோ4க3: ஸ்யாத் அந்நபாநாதி3ப4க்ஷணை: |
மதி:ஸ்வார்த்த2: ஸ்வதா3ரேஷு நேதரத்ர கதா3சந ||
ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வபூ4தாநி யஜ்ஞேஷு விதி4நா விநா |
ஸோஹம் தா3ஸோ ப4க3வதோ மம ஸ்வாமீ ஜநார்த3ந: ||
ஏவம் வ்ருத்திர்ப4வேத3ஸ்மிந் ஸ த4ர்ம: பரமோ மத: ||
ஏஷ நிஷ்கண்டக: பந்தா2: தஸ்ய விஷ்ணோ: பரம் பத3ம் |
அந்யதது குபத2ம் ஜ்ஞேயம் நிரயப்ராப்திஹேதுகம் ||
ப4க3வந்தமநுத்3திஸ்ய ய: கர்ம குருதே நர: |

ஸ பாஷண்டீ3தி விஜ்ஞேய: ஸர்வலோகேஷு க3ர்ஹித: ||
யோ ஹி விஷ்ணும் பரித்யஜ்ய ஸர்வலோகேஶ்வரம் ஹரிம் |
இதராநர்ச்சயதே மோஹாத் ஸ லோகாயதிக: ஸ்ம்ருத: ||
ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி3தம் த4ர்மமக்ருத்வா யச்சரேந்நர: |
விகர்மஸ்த2: ஸ விஜ்ஞேய: ஸர்வகர்மஸு க3ர்ஹித: ||
யோ தே3வார்த்த2ம் க3ர்ஹயதி த4ர்மாத3ர்மௌ ந விந்த3தி |
ந பு3த்4யேத் பரலோகம் ய: ஸ நாஸ்திக உதா3ஹ்ருத: ||
உக்தத4ர்மம் பரிதயஜ்ய யோ ஹ்யத4ர்மே ச வர்த்ததே |
பதித: ஸ து விஜ்ஞேய: ஸர்வத4ர்மப3ஹிஷ்க்ருத: ||
ய: கர்ம குருதே விப்ரோ விநா விஷ்ண்வர்ச்சநம் க்வசித் |
ப்3ராஹ்மண்யாத்3ப்4ரஶ்யதே ஸத்3ய: சண்டா3ளத்வம் ஸ க3ச்ச2தி ||
ப்3ராஹ்மணோ வைஷ்ணவோ விப்ரோ கு3ருர்விப்ரஶ்ச வேத3வித் |
பர்யாயேண ச வித்3யேத நாமாநி க்ஷமாஸுரஸ்ய ச ||
தஸ்மாத3வைஷ்ணவத்வேந விப்ரத்வாத்3ப்4ரஶ்யதே ஹி ஸ: |
அர்ச்சயித்வாபி கோ3விந்த3ம் இதராநர்ச்சயேத் ப்ருத2க் ||
அவைஷ்ணவத்வம் தஸ்யாபி மிஶ்ரப4க்த்யா ப4வேத் த்4ருவம் ||
போ4க்தாரம் ஸர்வயஜ்ஞாநாம் ஸர்வலோகேஶ்வரம் ஹரிம் |
ஜ்ஞாத்வா தத்ப்ரீதயே ஸர்வாந் ஜுஹுயாத் ஸததம் ஹவி: ||
தா3நம் தபஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச த்ரிவித4ம் கர்ம கீர்த்திதம் |
தத் ஸர்வம் ப4க3வத்ப்ரீத்யை குர்வீத ஸுஸமாஹித: ||
தஸ்மாத்து வைஷ்ணவா விப்ரா: பூஜநீயா யதா2 ஹரி: ||
யே து வை ஹேதுகம் வாக்யம் ஆஶ்ரித்யைவ ஸ்வவாக்3ப3லாத் |
வைஷ்ணவம் ப்ரதிஷித்4யந்தி தே லோகாயதிகா: ஸ்ம்ருதா: ||
யோ யத்து வைஷ்ணவம் லிங்க3ம் த்4ருத்வா ச தமஸாऽऽவ்ருத: |
த்யஜேச்சேத்3வைஷ்ணவம் த4ர்மம் ஸோऽபி பாஷண்ட3தாம் வ்ரஜேத் ||

தஸ்மாத்து வைஷ்ணவோ பூ₄த்வா வைதி₃கீம் வ்ருத்திமாச்ரித:|
குர்வீத ப₄க₃வத்ப்ரீத்யை குர்யாத் யஜ்ஞாதி₃ கர்ம யத் ||
தத்₃விசிஷ்டமிதி ப்ரோக்தம் ஸாமாந்யமிதரத் ஸ்ம்ருதம் |
ப₂லஹீநா ப₄வேத் ஸா து ஸாமாந்யா வைதி₃கீ க்ரியா ||
தோயவர்ஜிதவாபீவ நிரர்த்தீ₂ ப₄வதி த்₄ருவம் |
நைஸர்கிகி₃கம் து ஜீவாநாம் தா₃ஸ்யம் விஷ்ணோ: ஸநாதநம்||
தத்₃விநா வர்த்ததே மோஹாத் ஆத்மசார: ஸநாதநாத் |
தஸ்மாத்து ப₄க₃வந்₃த₃ஸ்யம் ஆத்மநாம் ச்ருதிசோதி₃தம்||
தா₃ஸ்யம் விநா க்ருதம் யத்து தத்₃வ கலுஷம் ப₄வேத |
விசிஷ்டம் பரமம் த₄ர்மம் தா₃ஸ்யம ப₄க₃வதோ ஹரே: ||

[அம்பரீஷன கூறினான்:— குற்றமற்ற பகவானே! ஆதிகாலததில் பிரமனால மனுவுககுச் சொலலபபட்ட பரமதர்மம் அனைததையும் எனககு உபதேசிப்பீராக. ஹாரீதர் கூறினார்:—ஸ்ருஷ்டியின ஆதியில் உலகைப்படைக்கும் அறிவு முதலான குணஙகள நிறைநதவனும் தாமரையிற்பிறந்தோனுன பிரமன அறததைக் காக்கும் பொருட்டு மநு முதலான அநதணாகளைப படைத்தான். மநு, பிருகு வஸிஷட்டர், மரீசி, தக்ஷர், அஙகிரஸ், புலஹர், புலஸ்தியர், மஹாதபஸ்வியான அத்ரி ஆகிய நவ (ஒனபது) பிரஜாபதிகளான அவர்கள அனைவரும வேதாந்தததின கரைகணடவர்களாகி, லோககுருவான அப்பிரமனை வணஙகி 'பகவானே! ஸமஸாரக் கடடு நீஙகுவதற்கான மேலான தாமஙகளை ஒன்று விடாமல் நாஙகள கேட்க விரும்புகிறோமாகையால் அவையனைததையும எமக்கு உபதேசிப்பீராக' எனறு கேட்க, அவ்வநதணாகளால் இப்படிக்கேட்கப்பட்ட பிரமன ஜநார்த்தனனை வணங்கி, வேதாநதங் களிற சொலலப்பட்ட மேலான தர்மம் அனைததையும் கூறததொடங் கினன. எல்லாவுலகையும. படைப்பவனாகவும் தரிபபவனாகவுமிருப்ப வன ஜநார்த்தனன ஒருவனே. எலலா வேதாநதங்களின உணமைப் பொருளாகவும, ஸர்வயஜ்ஞஸ்வரூபியாகவும, யஜ்ஞபூ₂ல ப்ரதா₃னாகவு மிருப்பவன அவனே இவ்விஷயத்தில் ச்ருதிதானே "யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு:" [விஷ்ணுவே யஜ்ஞமாயிருப்பவர்] என்று கூறுகிறது. எந்தவிடத்தில் அவனைக குறித்து ஆராதனம செய்யப் படுகிறதோ, அதுவே பரமதர்மமாகக் கூறபபடுகிறது அந்த பகவானைக் குறிககாமல யாகம செய்யபபடும இடஙகளிலெல்லாம, பசுஹிமஸையே ப₂லமாய், இகழத்தக்க பாபமே ஸிததிக்கும்.

ஆகையால், எல்லா யஜ்ஞங்களையும் அனுபவிப்பவனும், புருஷன் எனப்படுமவனுன ஹரியை தியானித்து, கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியில் அவனுக்கே ஹோமம் செய்யவேண்டும். எங்கும் வியாபித்த பகவானுன விஷ்ணுவுக்கு அக்னியே முகமாவான. முனிவர் தலைவர்களே! அந்த அக்னியில் தினந்தோறும் யாகம் செய்தபின், ஸர்வபூதங்களிலுமிருப்பவனுன வாஸுதேவனின் ப்ரீதிக்காக அந்தணர்களின முகங்களில் ஜலம், அந்நம், பழம் முதலியவற்றை இயன்றவரையில் ஹோமம் செய்வதாகிற ப்ராஹ்மண போஜனத்தைச் செய்யவேண்டியது. அந்த ஹரியையே தினந்தோறும அர்ச்சிக்கவேண்டியது; அவனையே நமஸ்கரிக்கவேண்டும். ஈமனுன அவனையே தியானித்து ஜபிக்கவேண்டும். அவனையே நெஞ்சில் நிறுத்தவேண்டும். அவனுடைய நாமமே வாயினுல் கானம செய்யவும, ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவும் படவேணடும. எல்லா விரதங்கள், உபவாஸங்கள், முதலான நியமங்களையும் அவனைக் குறிததே செய்யவேண்டும். அந்நம் பானம் முதலானவற்றை அநுபவிக்கும் போது அப்பெருமானுல் அளிக்கப்பட்ட போகஙகளிவை என்னும் நினைவுடையவனுகவேண்டும். தன் மனைவி தவிர வேறு எவரையும் எப்போதும் விரும்பலாகாது. யஜ்ஞவிதி₄யில்லாத விடத்தில் எல்லா ஜீவராசிகளையும் கொல்லலாகாது. " நான் பகவானுக்கு அடியேன்; ஜநார்த்தனன் எனக்கு ஸ்வாமி" என்னும் நினைவு பரம புருஷனிடத்தில் உண்டாவதே மேலான தர்மமாக மதிக்கப்படுகிறது. இதுவே விஷ்ணுவின பரமபதத்திற்குத் தடையற்ற வழியாகும். மற்ற வழியனைத்தும் நரகத்தை அடைவிககும் பொல்லாவழிகளே. பகவானைக் குறிக்காமல் எந்த மனிதன் கர்மத்தைச் செய்கிருனே அவனே பாஷண்டியெனப்படுபவனும் உயர்ந்தோர் அனைவராலும் இகழப் படுவான். ஸர்வலோகேச்வரனும், ஸர்வவ்யாபியான ஹரியை விட்டு எவனொருவன் மயக்கத்தாலே மற்றவர்களைப் பூஜிக்கிருனே அவன லோகாயதன் என்றே எண்ணப்படுகிருன. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் (பகவதாராதனமாகக்) கூறப்பட்ட தர்மங்களைச் செய்யாமல் வாழ்க்கை நடத்துகிறவன் கர்மப்₄ரஷ்டனுகி, எக்கர்மத்தையும் செய்யத்தகுதியற்றவனுகிருன் என அறியவேண்டும. எவன் தேவனுன பரமபுருஷனின் ப்ரஸாதத்தை இகழ்கின்றுனே, தர்மாதர்மஙகளை அறிவதில்லையோ, பரலோகம் உண்டென்று உணரவில்லையோ அவனே நாஸ்திகன் எனப்படுகிருன். அவனவனுக்கு உரியதர்மத்தைவிட்டு அதர்மவழிப்படி நடப்பவன பதிதனுகி எல்லாக் கர்மங்களையும் அநுஷ்டிக்கத்தகாதவனுகிருன் என அறியவேண்டும். எந்த அந்தணன் எப்போதும் விஷ்ணுவை அர்ச்சனம் செய்யாமல்

கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, அவன் அந்தணத்தன்மையிலிருந்து நழுவிவிடுகிறான்; சண்டாளத்தன்மையையும் அடைகிறான். பூமியில் தேவர்போல் விளங்கும் அந்தணர்க்கு, ப்ராஹ்மணன், வைஷ்ணவ விப்ரன், ஆசார்யவிப்ரன், வேதமறிந்தவன் என்னும் நாமங்கள் உலகில் வழங்குகின்றன. ஆகையால், வைஷ்ணவத்வமில்லாதவனுக்கு அந்தணத்தன்மையும் நழுவிவிடுகிறது. கோவிந்தனை அர்ச்சனை செய்து, தனியாக மற்ற தெய்வங்களையும் அர்ச்சிப்பவர்களுக்கும் பக்தியில் வ்யபி4சாரம் ஏற்படுகையால் அவைஷ்ணவத்வம் உண்டாகியே தீரும். ஸர்வயஜ்ஞங்களையும் அநுபவிப்பவனாகவும், ஸர்வலோகைகேஶ்வரனாகவும் ஹரியை அறிந்து, அவனுகப்புக்காக எல்லா தேவதைகளுக்கும் எப்போதும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்ய வேண்டும். கர்மமானது தானம், தவம், யாகம் என மூவகைப்படும். சாந்தியுடையவனாய் இவையனைத்தையும் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காகச் செய்யவேண்டும். இப்படி பகவத்ப்ரீதியே உத்3தே3ஶ்யமாகையாலே, விஷ்ணுபக்தர்களான அந்தணர்கள் விஷ்ணுவைப்போலவே பூஜிக்கத்தக்கவர்களாவர். சில பௌருஷேயமான (தாமஸ) வாக்கியங்களை நம்பி, எவர்கள் தம் வாக்கின் பலத்தாலே வைஷ்ணவனைத் துன்புறுத்துகின்றனரோ, அவர்கள் லோகாயதர்கள் எனப்படுகின்றனர். எவனொருவன் யாதேனுமொரு வைஷ்ணவ சிந்ஹங்களை தரித்துநின்றும், தமோகுணத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாய், வைஷ்ணதர்மங்களை விடுகிறானோ அவனும் பாஷண்டியாவான். ஆகையால் வைஷ்ணவனாய், வைதிகமான ஆசாரத்தை உடையவன், யாதொரு யஜ்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்கிறானோ அதை பகவானுடைய உகப்பின் பொருட்டே செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வதே விஶிஷ்டத4ர்மம் எனப்படும்; மற்றவை ஸாமாந்யத4ர்மமாகும், அத்தகைய ஸாமாந்யமான வைதிககர்மம் பலனற்றதாகும்; தண்ணீரற்ற கிணறுபோல பயனற்றதாகிறது. விஷ்ணுவுக்கு அநாதிகாலமாக அடிமைப்பட்டிருப்பதென்பது ஜீவர்களுக்கு இயல்வானது. அநாதியான மயக்கத்தாலே ஜீவன் விஷ்ணுதா3ஸ்யத்தை விட்டுத் தன் இஷ்டப்படி நடந்து வருகிறான். அதனாலேயே ஜீவாத்மாக்கள் விஷ்ணுவைக்குறித்து அடிமைப்பட்டிருப்பவர்கள் என்று வேதத்திலேயே விதிக்கப்பட்டது. தா3ஸ்யமில்லாமல் செய்யும் எக்காரியமும் கலக்கத்தினால் செய்வதேயாகும் பகவானான ஹரிக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது மிகச்சிறந்த பரமத4ர்மமாகும்.]

இப்பகுதியிலிருந்து பகவத்பரத்வமும், இதரதேவதைகளின் தாழ்வும் பகவத்வைபவமும், அவைஷ்ணவர்களின் தாழ்வும் ப4க்3வத்

தா₃ஸ்யத்தின் சிறப்பும தெளிவாக விளங்குகின்றன. இனி தா₃ஸ்யம் எப்படி இயல்வானதாகும என்று ருஷிகள் கேட்க, அவர்களுக்குப் பிரமன் உரைக்கும் பதிலில் ஶங்க₂சக்ரத₄ாரணத்தையும் உபவீதத்தையும் விதிக்கும் பகுதியைக் காணபோம்.

ருஷய ஊசு:—

கத₂ம் த₃ாஸ்யம் ஹி தத்₃வ்ருத்தி: கத₂ம் நைஸர்கி₃கம் ந்ருணாம் |
தத் ஸர்வம் ப்₃ரூஹி தத்வேந லோகாநுக்₃ரஹகாம்யயா ||

ப்₃ரஹ்மோவாச—

ஸூத₃ர்ஶநோர்த்₄வபுண்ட்₃ராதி₃த₄ாரணம் த₃ாஸ்யமுச்யதே|
தாந்த்ரிகீ வைதி₃கீ யாச தத்₃தீ₃க்ஷா சோதி₃தக்ரியா ||
தத்ராப்யாராத₄நத்வேந க்ருதா பாபஸ்ய நாஶிநீ |
நிரூபணத்வாத்₃த₃ாஸ்யஸ்ய த₄ார்யம் சக்ரம் மஹாத்மந: ||
அங்க₃த்வாத் ஸர்வகர்மாணும் வைஷ்ணவத்வாச்ச த₄ர்மத: |
த்₄ருத்வா வை விதி₄நா சக்ரம் ஹரேஸ்தப்தம் த்₃விஜோத்தமா: ||
கர்ம குர்யாத் ப₄க₃வத: தஸ்யைவாஜ்ஞாமநுஸ்மரந் |
விதி₄நைவ ப்ரதப்தேந சக்ரேணைவாங்கயேத் பு₄ஜே ||
ததை₂வ பி₃ப்₄ருயாத்₃ப₄ாலே புண்ட்₃ரம் ஶூப்₄ரதரம் ம்ருத₃ா |
பி₃ப்₄ருயாது₃பவீதம் து ஸவ்யஸ்கந்தே₄ விதா₄நத: ||
கண்டே₂ பத்₃மாக்ஷமாலாம் ச கௌஶேயம் த₃க்ஷிணே கரே |
ஏபி₄ஶ்சிந்ஹைர்விநா விப்ரோ ந ப₄வேத்₃தி₄ கத₂ஞ்சந ||
ஸ லபே₄த் கர்மணும் ஸித்₃தி₄ம் வைதி₃காநாம் விஶேஷத: |
ஆஶ்ரமாணும் சதுர்ணும் ச ஸ்த்ரீணும் ச ஶ்ருதிசோத₃நாத ||
அங்கயேத் ஶங்க₂சக்ராப்₄யாம் ப்ரதப்தாப்₄யாம் விதா₄நத: ||
ஏகைகமுபவீதம் து யதீநாம் ப்₃ரஹ்ம சாரிணும் |
க்₃ருஹிணும் ச வநஸ்த₂ாநாம் உபவீதத்₃வயம் ஸ்ம்ருதம் ||
ஸோத்தரீயம் த்ரயம் வாபி பி₃ப்₄ருயாத் ஶூப்₄ரதந்துநா ||

[ருஷிகள் கேட்டனர்,— விஷ்ணுவுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் செயல் எப்படி மனிதர்களுக்கு இயல்வானதாகும்? உலகம் உய்யும் பொருட்டு அதை எங்களுக்கு உள்ளபடி சொல்லுவீராக. பிரமன்

கூறினர்.—ஸுத₃ர்ஶநசக்ரத்தையும், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம முதலான பரமபுருஷனின அடையாளங்களையும் தரிப்பதே தா₃ஸ்யம் (பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது) ஆகும. பாஞ்சராத்ரம முதலான தந்த்ரங்களிலும, வேதங்களிலும விதிக்கப்பட்ட வைஷ்ணவ தீக்ஷைகளும தா₃ஸ்யமாகும, இவையும ப₁க₃வத₃ாராத₄னமாகச் செய்யப பட்டால் எப்பாவத்தையும போககடிககும் மஹாத்மாவான விஷ்ணுவின் சக்ரம தா₃ஸ்யத்துககு நிருபகமாயிருக்கையால் (அவனடியார்களால்) தரிககத்தகக்தாகிறது எலலா தர்மஙகளுக்கும இது அங்கமாயிருக்கையாலும், இதுவே ஒரு வைஷ்ணவத₄ர்மமாயிருககையாலும், அந்தணர் தலைவர்கள விதிபபடி காய்ச்சப்பட்ட விஷ்ணு சகரத்தை தரிதது, பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை நினைவிற்கொணடு கர்மங்களைச் செய்யவேணடும. விதிபபடி புஜததில் காயசசிய சக்ரத்தால அடையாளம செய்யவேணடும். அவ்வணணமே வெளளை மணணால நெறறியில ஊர்த்₄வபுண்டரம தரிக்கவேணடும். இடது தோளில விதிபபடி உபவீததததையும (பூணூலையும) தரிகக வேணடும. கழுததில தாமரை மணிமாலையையும, வலது கையில் குஶ(த₄ர்ப்ப₄) பவித்ரஙகளையும தரிக்கவேண்டும. அநதணன் இநத சின்னஙகளிலலாமல எபபோதுமிருக்கக கூடாது, இதை தரிபபவன பொதுவாக எலலாச் செயலகளிலும, சிறப்பாக வைதிககாமஙகளிலும, ஸித்தியடைவான். நாலு ஆஶ்ரமஙகளுககும். (நாலு வர்ணஙகளுக்கும) ஸ்தரீகளுககும் வேதவிதிபபடி காய்ச்சிய சஙகசக்ரங்களாலஅடையாளம செயயவேண்டியது. ஸந்யாஸிகளுக்கும ப்ரஹமசாரிகளுககும உபவீதம ஒனறுகும.க்₃ருஹஸத₂ர்களுக்கும வாநப்ரஸத₂ர்களுக்கும உபவீதம இரண்டாகும. உத்தரீயார்த்த₂மான ஒரு பூணூலோடு சேரதது மூனறும தரிக்கலாம. வெளுதத நூலால் தரிக்கவேண்டும]

இப்பகுதியிலிருந்து ஸர்வவர்ணாஶ்ரமங்களிலிருபபவாகளுக்கும் ஶஙக₂சக்ரத₄ாரணம அவசியமெனறும, ஸந்யாஸிகளையுளளிட்ட எல்லா அநதணர்க்கும உபவீதம் அவசியமெனறும் விளஙகுகிறது. இதற்கு மேல் ஐமபதாவது ஶ்லோகததில் "த்ரயஸ்து வைணவா த₃ணட₃ா யதே: காஷாயவாஸஸீ" எனறு ஸந்யாஸிக்கு இரு காஷாய வஸ்திரஙகளும், வேணுவினால (மூஙகிலால்) ஆன மூனறு த₃ண்ட₃ங்களும விதிக்கபபடடிருபபதும, ஐமபததிரண்டாம ஶ்லோகததில "ஸூக்ஷ்மஶிகி₂நெள யத்யந்தேவாஸிநாவுபெ₄ள" என்று ஸந்யாஸிககும, ப்ரஹ்மசாரிக்கும ஸூக்ஷ்மமான சிகை விதிக்கப்பட்டிருப்பதும

குறிக்கொள்ளத்தக்கது. இவற்றிலிருந்து சிகாயஜ்ஞோபவீதாதிகளைக் கைவிடும் அதவைதியதிகளின ஆசாரம ஸ்ம்ருதிவிருத்தம் என விளங்குகிறது. இதைத் தெளிவாகவே கூறும் ஐம்பத்தாறுவது ஶ்லோகம் முதல் அறுபத்திரண்டாவதீருகவுள்ள பகுதியைக் காணபோமினி.

யஸ்த்வேகம் த₃ண்ட₃மாலம்ப்₃ய த₄ர்மம் ப்₃ராஹ்மம் பரித்யஜேத் |
விகர்மஸ்தே₂ா பவேத்₃விப்ர: ஸ யாதி நரகம் த்₄ருவம் ||
ஶி₂காயஜ்ஞோபவீதாதி₃ ப்₃ரஹ்மகர்ம யதிஸ்த்யஜேத் |
ஸ ஜீவந்நேவ சண்டா₃ளோ ம்ருத: ஶ்வாநோऽபி₄ஜாயதே ||
ஸ்வரூபேணைவ த₄ர்மஸ்ய த்யாகே₃ா ஹாநிர்ப₄வேத் த்₄ருவம் |
கர்மணும் ப₂லஸந்த்யாக₃: ஸந்ந்யாஸ: ஸமுதா₃ஹ்ருத: ||
அநாஶ்ரித: கர்மப₂லம் க்ருத்யம் கர்ம ஸமாசரேத் |
ஸ ஸந்ந்யாஸீ ச யோகீ₃ ச ஸ முநி: ஸாத்விக: ஸ்ம்ருத: ||
துஷ்ட்யர்த்த₂ம் வாஸுதே₃வஸ்ய த₄ர்மம் வை ய: ஸமாசரேத் |
ஸ யோகீ₃ பரமேகாந்தம் ஹரே: ப்ரியதமோ ப₄வேத் ||
மோஹாத் தா₃ஸ்யம் விநா விஷ்ணோ: கிஞ்சித் கர்ம ஸமாசரேத் |
ந தஸ்ய ப₂லமாப்நோதி தாமஸீம் க₃திமஶ்நுதே ||
ஹித்வா யஜ்ஞோபவீதம் து ஹித்வா சக்ரஸ்ய தா₄ரணம் |
ஹித்வா ஶிகே₂ார்த்₄வபுண்ட்₃ரே ச விப்ரவாத் ப்₄ரஶ்யதே த்₄ருவம் ||

[யாவனொரு ஸந்யாஸி ஒரே தண்டத்தை வைத்துக்கொண்டு வேதத்திற் சொன்ன த்ரிதண்டவிதியை மீறுகிறுனே அவ்வந்தணன் தீச்செயல்புரிந்தவனுகி நரகத்தை அடைவான் என்பது உறுதி. சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் முதலியவற்றை தரிப்பதாகிற வேதவிதியை எந்த ஸந்யாஸி கை விடுகிறுனே அவன் உயிருடனிருக்கும்போதே சண்டாளனுகி இறந்தபின் நாயாகப்பிறக்கிறுன். கர்மங்களை அடியோடுவிடுவது அழிவுக்கே காரணமாகும் என்பது உறுதி. சாஸ்திரங்களில் கர்மஸந்யாஸம் என்று கூறுவது கர்மங்களுக்குள்ள ஸ்வர்க்காதிபலன்களைக் கைவிடுவதேயாகும். கர்மங்களின் அப்பலனகளை விரும்பாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை (ஸந்யாஸியும்)

செய்தே தீரவேண்டும், எவனொருவன் வாஸுதேவனின் உகப்புக்காக ஸ்வத₄ர்மத்தை அநுஷ்டிக்கிறானோ, அவனே ஸாதவிகனான ஸந்யாஸியும், யோகியும், முனியுமாவான். அந்த யோகியே ஹரிக்கு மிகவும் இனியவனாவான். மயக்கத்தாலே விஷ்ணு த₃ாஸ்யத்தைவிட்டு, ஏதேனுமொரு கர்மத்தைச் செய்தானாகில் அதன பலனை அடையமாட்டான்; தாமஸகதியான நரகத்தையே அடைவான். யஜ்ஞோபவீதம, சக்ரத₄ாரணம், சிகை, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ஆகியவற்றை விட்டால அந்தணத்தனமையிலிருந்து நழுவிவிடுகிறான எனபது உறுதி.]

இபபகுதியிலிருந்து அத்வைத ஸந்யாஸிகளின் ஆசாரம் கடுமையான தண்டனைக்குரியதென்று விளங்குகிறது. இனி, வைஷ்ணவவிப்ரர்களின ஆசாரததை விளக்கும் அடுத்தபகுதியைக் காண்போம.

பஞ்சஸமஸ்காரபூர்வேண மந்த்ரமத்₄யாபயேத்₃கு₃ரு: ।
ஸம்ஸ்காரா: பஞ்ச கர்த்தவ்யா: பாரமைகாந்த்யஸித்₃த₄யே ॥
ப்ரதிஸம்வதஸரம் குர்யாத் உபாகர்ம ஹ்யநுத்தமம் ।
ஸர்வவேத₃வ்ரதம் க்ருத்வா ததர ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் ॥
தத₃யாத₃த்ரோபவீதாநி விஷ்ணவே பரமாத்மநே ।
ப்₃ராஹ்மணேப்₄யஶ்ச த₃த்வாऽத₂ பி₃ப்₄ருயாத் ஸ்வயமேவ ச ॥
தத₃க்₃நௌ பூஜய ஸந்தப்ய சக்ரம் சைவாங்கயேத் பு₄ஜே ।
ஏவம் ப்ரதயாப₃தி₃கம் த₄ார்யம் உபவீதம் ஸுத₃ர்ஶநம் ॥
புண்ட்₃ராம்ஸ்து ப்ரதிஸந்த₄யம் து நித்யமேவ ச த₄ாரயேத் ।
த்₃வாரவத்யுத்₃ப₄வம் கோ₃பீசந்த₃நம் வேங்கடோத்₃ப₄வம் ॥
ஸாந்தராளம் ப்ரகுர்வீத புண்ட்₃ரம் ஹரிபத₃ாக்ருதிம் ।
ஶ்ராத்₃த₄காலே விஶேஷண கர்த்தா போ₄க்தா ச த₄ாரயேத் ॥
ஸுதர்ஶநம் சோர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ப்ரத₄ாநம்
வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் ।
ந லப்₄யதே வைஷ்ணவதவம் ருதே சக்ரஸ்ய த₄ாரணாத் ॥
அர்த்த₂பஞ்சகதத்வஜ்ஞ: பஞ்சஸம்ஸ்காரதீ₃க்ஷித: ।
மஹாப₄ாக₃வதோ விப்ர: ஸததம பூஜயேத் ஹரிம் ॥
நாராயண: பரம் ப்₃ரஹ்ம விப்ராணாம் தை₃வதம் ஸதா₃ ।
தஸ்ய பு₄க்தாவஶேஷம் து பாவநம் முநிஸத்தமா: ॥

ஹரிபு4க்தோஜ்ஜி4தம் த3ச்3யாத் பித்ருணாம் ச தி3வௌகஸாம்।
ததே3வ ஜாஹ்யாத் வஹ்நௌ பு4ஞ்ஜீயாத்து ததே3வ ஹி ॥
ஹரேரநர்ப்பிதம் யத்து தே3வாநாமர்ப்பிதம் ச யத்।
மத்3யமாம்ஸஸமம் ப்ரோக்தம் தத் பு4ஞ்ஜீயாத் கதா3சந ॥
ஹரே: பாத3ஜலம் ப்ராஶ்யம் நித்யம் நாந்யதி3வௌகஸாம்।
ஸாராணமிதரேஷாம் து ப2லபுஷ்பஜலாதி3கம் ॥
நிர்மால்யமஶுப4ம் ப்ரோக்தம் அஸ்ப்ருஶ்யம் ஹி கதா3சந।
விதி4ரேஷ த்3விஜாதீநாம் நேதரேஷாம் கதா3சந ॥
ஶிவார்ச்சநம் த்ரிபுண்ட்3ரம் ச ஶைதத்3ராணம் ச விதீ4யதே।
தத்3விதா4நாமிதா3ம் யே ச விப்ரா: ஶிவபராயணா: ॥
தே வை தே3வலகா ஜ்ஞேயா: ஸர்வகர்மப3ஹிஷ்க்ருதா: ॥
வைக2நஸாஸ்து யே விப்ரா: ஹரிபூஜநதத்பரா:।
ந தே தே3வலகா ஜ்ஞேயா: ஹரிபாத3ாப்3ஜஸம்ஶ்ரயாத் ॥
நாபஹ்ருதய ஹரேர்த்3ரவ்யம் க்3ராமார்ச்சநபரோ ப4வேத்।
ப4க்த்யா ஸம்பூஜ்ய தே3வேஶம் நாஸௌ தே3வலக: ஸ்ம்ருத: ॥
ப4க்த்யா யோப்4யர்ச்சயேத் தே3வம் க்3ராமார்ச்சம் ஹரிமவ்யயம்।
ப்ரஸாத3தீர்த்த2ஸ்வீகாராத் நாஸௌ தே3வலக: ஸ்ம்ருத:॥
ஶங்க2சக்ரோர்த்4வபுண்ட்3ராதி3த4ாரணம் ஸ்மரணம் ஹரே:।
தந்நாமகீர்த்தநம் சைவ தத்பாத3ாம்பு3நிஷேவணம் ॥
தத்பாத3வந்த3நம் சைவ தந்நிவேதி3தபே4ாஜநம்।
ஏகாத3ஶ்யுபவாஸஶ்ச துளஸ்யைவார்ச்சநம் ஹரே: ॥
ததீ3யாநாம் அர்ச்சநம் ச ப4க்திர்நவவித4ா ஸ்ம்ருதா।
ஏதைர் நவவிதை4ர்யுக்தோ வைஷ்ணவ: ப்ரோச்யதே பு3தை4: ॥
ஏதைர்கு3ணைர்விஹீநஸ்து ந விப்ரோ ந ச வைஷ்ணவ।
கர்மணா மநஸா வாசா ந ப்ரமாத்3யேத் ஜநார்த3நம் ॥
ப4க்திஸ்ஸா ஸாத்விகீ ஜ்ஞேயா ப4வேத3வ்யபி4சாரிணீ।
நாந்யம் தே3வம் நமஸ்குர்யாத் நாந்யம் தே3வம் ப்ரபூஜயேத்॥
நாந்யப்ரஸாத3ம் பு4ஞ்ஜீத நாந்யத3ாயதநம் விஶேத்।
ந த்ரிபுண்ட்3ரம் தத2ா குர்யாத் பட்டாகாரம் ததை2வ ச॥

ந சாங்யதே₃வதாப₄க்தி: ஆபத்₃யபி கதா₃சந।
த்₄யாயந் யஜநமைஸம் வை வைஷ்ணவத்வமவாப்நுயாத்॥
வைஷ்ணவ: ஸர்வதே₃வாநாம் பூஜநீயோ யதா₂ ஹரி:।
தஸ்மிந் ஸம்பூஜ்யமாநே வை ப்ரஸந்நோऽபூ₄த் ஹரி: க்ஷணாத்॥
பூஜிதே வைஷ்ணவே விப்ரே பூஜிதம் ஸ்யாத் ஜக₃த்த்ரயம்।
யதிர்யஸ்ய க்₃ருஹே பு₄ங்க்தே தஸ்ய பு₄ங்க்தே ஹரி: ஸ்வயம்॥
ஹரிர்யஸ்ய க்₃ருஹே பு₄ங்க்தே தஸ்ய பு₄ங்க்தே ஜக₃த்த்ரயம்।

[ஆசார்யன சிஷயனுக்குப் பஞ்சஸமஸ்காரத்தை முனனிட்டு துவய மநதிரத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். சிஷ்யன் பரமைகாந்தியாவ தறகு இவ்வைந்து ஸமஸ்காரங்களும் அவசியம் செய்யப்பட வேணடியவை ஓவ்வொரு வருஷமும சிறந்ததான உபாகர்மத்தைச் செய்யவேண்டும. அப்போது எல்லா வேதஙகளேயும ஆரம்பிக்கும விரதத்தைச்செய்து பகவானைப் பூஜிக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் பரமாதமாவான விஷ்ணுவுக்கும அந்தணார்க்கும உபவீதங்களை ஸமர்ப்பித்துவிட்டுப் பிறகு தான உபவீதம் தரிக்கவேண்டும். அந்த உபாகர்மாக்னியில் சக்கரத்தைப் பூஜைசெய்து காய்ச்சி தோளில அடையாளம் செய்துகொள்ளவேண்டும. இவ்வாறு ஓவ்வொரு வருடமும் யஜ்ஞோபவீததா₄ரணமும் சக்ராங்கனமும் செய்து கொள்ளவேணடும. புண்ட்ரங்களை ஓவ்வொரு ஸநதியாகாலத்தி லும தினந்தோறும் தரிக்கவேண்டும். துவாரகையிலுண்டான அல்லது திருவேஙகடமலையிலுண்டான கோபீசந்தனத்தால் இடை வெளியுள்ளதாய் ஹரிபாதாகாரமாகப் புண்ட்ரத்தை இட்டுக்கொள்ள வேணடும. குறிப்பாக ஶ்ராத்₃த₄காலத்தில ஶ்ராத்தம் செய்பவ னும, அதில் புசிப்பவனும் ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை தரித்துக் கொளளவேண்டும. ஸுத₃ர்₃ஶநத₄ாரணமும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ர த₄ாரணமும வைஷ்ணவர்களுக்கு முக்கியமான அடையாளங களாகும். சக்கரததை தரித்துக்கொள்ளாவிடில் வைஷ்ணவத்வம ஸித்திக்காது (1) ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபம், (2) ப்ராப்தா வான ஜீவஸ்வரூபம், (3) அடைவதற்கு வழியான உபாயஸ்வ ரூபம், (4) அடைநது பெறும ப₂ல ஸ்வரூபம, (5) அடைவதற் குத் தடையான விரோதி₄ஸ்வரூபம எனனும அர்த்தபஞ்சகங்களின் (ஐந்து அர்த்தஙகளின) உண்மையை அறிந்தவனும், பஞ்சஸம்ஸ்

காரதீக்ஷை பெற்றவனும், மஹாபாகவதனுன அந்தணன் எப்போதும் ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். பரப்ரஹ்மமான நாராயணனே அந்தணர்க்கு எப்போதும தெய்வமாவான். முனிவர் தலைவர்களே! அவன் புசித்து மிகுந்தது மிகப்பரிசுத்தமாகும். அவன புசித்து மிகுந்ததையே பித்ருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும். அதையே அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும. அதையே போஜனம் செய்யவேண்டும். ஹரிககு நிவேதனம் செய்யாமல் மற்ற தேவதைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட அனனபாநாதிகள் மதுமாம்ஸங்களுக்கு ஸமமானதாகையால், அதை ஒருபோதும் புசிக்கலாகாது. ஹரியினுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்தமே பருகத்தக்கது; மற்ற தேவதைகளுடையது பருகத்தக்கதல்ல. மற்ற தெய்வங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பழம், புஷ்பம், ஜலம் முதலியவை நிர்மால்யம் எனப்படுவதாய், அமங்களமானதாய், எப்போதும் தொடத்தகாததாகிறது. த்விஜர்களுக்கு இது முக்கியமான விதியாகும்; மற்றவர்களுககு எப்போதும் விதியல்ல. சிவனை அர்ச்சிப்பதும் த்ரிபுண்ட்₃ரத்தை தரிப்பதும் சூத்ரர்களுக்கே விதிக்கப்படுகிறது. சிவனை மேலான ப்ராப்யமாகக்கொண்ட சூத்₃ரகல்பரான அந்தணர்க்கும் இவை விதிக்கப்படுகின்றன. எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் புறம்பான தேவலகர்கள் என்று இவர்கள் அறியத்தக்கவர்கள். ஹரியைப் பூஜிபபதில் ஈடுபட்ட வைகாநஸப்ராஹ்மணர்கள் ஹரியின் திருவடிததாமரையில் ஈடுபட்டிருப்பதால் தேவலகர்களாகமாட்டார்கள். ஹரியின் திரவியத்தை அபஹரிக்காமல் கிராமக்கோவில்களில் அர்ச்சகனுயிருக்கவேண்டும். தே₃வேஶனுன விஷ்ணுவை பக்தியுடன் பூஜிப்பவன் தேவலகனுக எண்ணப்படமாட்டான். கிராமார்ச்சையாயிருக்கும் அழிவற்ற தேவனுன ஹரியை பக்தியுடன் அர்ச்சனை செய்பவன் அந்த ஹரியின் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஏற்றுக்கொள்வதால் தேவலகனுகமாட்டான். (1) ஶங்கம், சக்ரம், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் முதலானவற்றை தரிப்பது, (2) ஹரிஸ்மரணம், (3) ஹரிநாமஸங்கீர்த்தனம், (4) ஹரியின் ஸ்ரீ பாததீர்த்தத்தைப் பருகுவது, (5) அவன் திருவடிகளை வணங்குவது, (6) அவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதைப் புசிப்பது, (7) ஏகாத₃ஶியில் உபவாஸமிருப்பது, (8) துளஸியினுல் ஹரியை அர்ச்சிப்பது, (9) ஹரிப₄க்தர்களை அர்ச்சனம் செய்வது ஆகிய ஒன்பது வகைப்பட்டது பக்தி. இந்த ஒன்பதுவிதமான பக்தியுடன் கூடியவன் அறிவாளிகளால் வைஷ்ணவன் எனப்படுகிறுன். இத்தன்மைகளற்றவன் வைஷ்ணவனுமாகான், அந்தணனு

மாகான். மனம் மொழி செயல்களாலே ஜநார்த்தனனை மறக்காமல், வேறு எவரிடமும ஈடுபடாமலிருப்பதே ஸாத்விக பகதியாகும். வேறு எந்த தேவனையும நமஸ்கரிக்ககூடாது; வேறு எந்த தேவனையும் பூஜிககக்கூடாது. வேறு தேவதையின் பிரஸாதத்தைப புசிக்கலாகாது. வேறு தெய்வத்தின் கோயிலில் நுழையக்கூடாது. பட்டையான திரிபுண்ட்ரததை தரிக்ககூடாது. ஆபததுககாலத்திலும எபபோதும வேறு தேவதையிடம பகதி செலுததக்கூடாது. விஷ்ணுவை தியானிததுககொண்டு திருவாராத₄னம் செய்வதால் ஈசனுன விஷ்ணுவின அடியானுயிருக்கையாகிற வைஷ்ணவதவத்தை அடைவான. வைஷ்ணவன ஹரியைப்போலவே எல்லா பூதங்களாலும் பூஜிக்கத்தக்கவனுவான். அவன பூஜிககப்பட்டால ஹரியானவர் கணததில் உகக்கிருர். வைஷ்ணவன பூஜிக்கப்பட்டவளவில மூவுலகும பூஜிககப்பட்டதாகிறது. புலனடக்கமுடைய வைஷ்ணவன் ஒருவனுடைய வீட்டில் புசித்தானுகில அங்கு ஹரியே புசிக்கிருர். ஹரி எநத வீட்டில் புசிககிருரோ அங்கு மூவுலகும புசிககிறது.]

வைஷ்ணவனின ஆசாரத்தை விளக்கும் இப்பகுதியிலிருந்து ஊர்த்வபுண்ட்ரம, ஶங்க₂சக்ராதி₃த₄ாரணம் முதலானவற்றின சிறப்பும, தேவபூஜையை வயிறுவளர்க்கைக்கு உறுப்பாககொளளுகையால் ஏற்படும தேவலகதோஷம இதர தேவபூஜகர்களுககே ஏற்படும் எனறும, பரமாத்மாவான ஹரியின தீர்த்தப்ரஸாத₃ங்களை ஏறறுக்கொளளுகையாலே விஷ்ணு பூஜகர்களுக்கு அந்த தோஷம இல்லையெனறும வைஷ்ணவன மறந்தும புறநதொழாதவனுயிருககவேண்டுமெனறும், அநதணர்மாட்டருந்தெய்வம அச்யுதனேயென்றும, மற்ற வர்ணத்தைச்சேர்ந்த பாமராக்கே இதரதே₃வ பூஜனமுரியதென்றும மறநதும் புறந்தொழாத வைஷ்ணவனைப பூஜித்தால மூவுலகும பூஜிககப்பட்டதாகும் எனறும விளஙகுவதால், பகவத்பரத்வம் கலவெட்டாக்கப்படடதாயிற்று. இனி, அந்தணனுன வைஷ்ணவன் தினநதோறும ஆறு இடங்களில் ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும எனறு தொடஙகி, ஸ்நாநத்தின்போது ஜலத்தில பூஜிக்கும் முறையை விளககும பகுதியைக் காணபோம்.

மஹாப₄ாக₃வதோ விப்ர: ஸததம் பூஜயேத் ஹரிம் ||
பாஞ்சகல்பவித₄ாநேந நிமித்தேஷு விஶேஷத: |
அப்ஸ்வக்₃நௌ ஹ்ருத₃யே ஸூர்யே ஸ்த₂ண்டி₃லே
ப்ரதிமாஸு ச ||

ஷட்ஸு தேஷு ஹரே: பூஜா நித்யமேவ விசேஷத:।
ஸ்நாநகாலே து ஸம்ப்ராப்தே நத்₃யாம் புண்யஜலே ஶுபே₄॥
த்₄யாத்வா நாராயணம் தே₃வம் நாக₃பர்யங்கஶாயிநம்।
த்₃வாத₃ஶார்ணேந மநுநா ஸோऽர்ச்சயித்வாऽக்ஷதாதி₃பி₄:॥
அஷ்டோத்தரஶதம் ஜப்த்வா தத: ஸ்நாநம் ஸமாசரேத்।
ஏததே₃வார்ச்சநம் ப்ரோக்தம் ப்₃ராஹ்மணஸ்ய ஜக₃த்பதே:॥

[மஹாபாகவதனை அந்தணன் பாஞ்சகல்பவிதியின்படி ஹரியை எப்போதும் பூஜிக்கவேண்டும். விசேஷகாலங்களில் சிறப்புடன் பூஜிக்கவேண்டும. (1) ஜலம், (2) அக்னி, (3) ஹ்ருதயம், (4) ஸூர்யன், (5) தரை, (6) பிரதிமைகள் எனும் ஆறு இடங்களில் தினந்தோறும் ஹரிபூஜையைச் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டும். **முதலில் ஜலத்தில் பூஜிப்பது:–** ஸ்நாநகாலம் வந்தவுடன நதி அல்லது சுப மான புண்யஜலத்தில், ஆதிசேஷனுகிற படுக்கையில் சயனித் திருக்கும் தேவனை நாராயணனை த்யானித்து திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷர மந்திரத்தாலே அக்ஷதை முதலானவற்றைக்கொண்டு அர்ச்சனம செய்து நூற்றெட்டுமுறை திருத்வாதஶாக்ஷரியை ஜபித்து அதற் குப்பின் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். இதுவே அந்தணன் ஜகத் ஸ்வாமியான விஷ்ணுவை ஜலத்தில் அர்ச்சிப்பதாகும்.]

இனி, அக்னியில் பரமபுருஷனை அர்ச்சிக்கும் முறையை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

ஹோமகாலே து ஸததம் பரிஸ்தீர்யாநலம் ஶுப₄ம்।
யஜ்ஞரூபம் மஹாத்மாநம் சிந்தயேத் புருஷோத்தமம்॥
ஸாங்க₃த்ரயீமயம் ஶுத்₃த₄ம்தி₃வ்யாங்கோ₃பாங்க₃ஶோபி₄தம்।
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நம் ஶுத்₃த₄ஜாம்பூ₃நத₃ப்ரப₄ம்॥
யுவாநம் புண்ட₃ரீகாக்ஷம் ஶங்க₂சக்ரத₄நுர்த₄ரம்।
ஸர்வயஜ்ஞமயம் த்₄யாயேத் வாமாங்காஶ்ரிதபத்₃மயா॥
ஸம்பூஜ்ய சாக்ஷதைரேவ பஶ்சாத் ஹோமம் ஸமாசரேத்।

[எப்போதும் ஹோமகாலத்தில் ஶுப₄மான நெருப்பைப்பரப்பி, யஜ்ஞஸ்வரூபியாய் மஹாத்மாவான புருஷோத்தமனைச் சிந்திகக வேண்டியது. அங்கங்களோடு கூடிய வேதமயனுயிருப்பவனுய், ஶுத்தனுய், அப்ராக்ருதமான அங்கங்களையும், உபாங்கங்களை உடையவனுய், எல்லா லக்ஷணங்களோடும் கூடியவனுய், சுத்த

மான பொன்போன்ற ஒளியை உடையவனும், யுவாவாய், தாமரைக்கண்ணனும், ஶங்கம், சக்ரம், வில் ஆகியவற்றை உடையவனும், ஸர்வயஜ்ஞமயனும். இடதுதொடையில் வீற்றிருக்கும் தாமரையாளோடுகூடியவனுக தியானிக்கவேண்டும். அக்ஷதைகளால் பூஜித்துப்பிறகு ஹோமம் செய்யவேண்டும்.]

இனி, இருதயத்தில் ஆராதிக்கும் முறையை விளக்கும் பகுதியைக் காணபோம.

ப்ராணுக்₃நிஹோத்ரஸமயே ஸம்யக₃ாசம்ய வாரிணு ||
குஶாஸநே ஸமாஸீந ப்ராக்₃வா ப்ரத்யங்முகே₂ாऽபி வா |
பரிஷிச்யாऽத₂ சாऽऽத்மாநம் ப்ராணயாமம் ஸமாசரேத் ||
மந்த்ரேணேத்₃பு₃த்ய ஹ்ருத₃யே பங்கஜம் கேஸராந்விதம் |
தஸ்மிந் வஹ்ந்யர்கஶீதாம்ஶூபி₃ம்ப₃ாந்யநுவிசிந்தயேத ||
ஸர்வாக்ஷரமயம் தி₃வ்யம் ரத்நபீட₂ம் தது₃த்தரே |
தந்மத்₄யேஷ்டऽத₃லம் பத்₃மம த்₄யாயேத கலபதரோரத₄ ||
வீராஸநே ஸமாஸீநம தஸ்மிந்ரீஶம் விசிந்தயேத |
ஸ்நிக்₃த₄தூ₃ர்வாத₃லஶ்யாமம் ஸுந்த₃ரம் பூ₄ஷணைர்யுதம் ||
பீதாம்ப₃ரம் யுவாநம் ச சந்த₃நஸ்ரக்₃விபூ₄ஷிதம் |
ஶரத்பத்₃மாஸநம் ரக்தபத்₃மாப₄ாங்க்₄ரிகரத₃வயம் ||
ஸ்நிக்₃த₄வர்ணம் மஹாப₃ாஹும் விஶாலோரஸ்கமவ்யயம் |
சக்ரஶங்க₂க₃த₃ாட₃ாணபாணிம் ரகு₄வரம் ஹரிம் ||
ஜாநகீலக்ஷ்மணோபேதம் மநஸைவார்ச்சயேத் விபு₄ம் |
மந்த்ரத்₃வயேநார்ச்சயித்வா ஜப்த்வா சைவ ஷட₃க்ஷரம் ||
பஶ்சாத்₃வை ஜுஹுயாத் பஞ்ச ப்ராணநப்₄யர்ச்ய தம் புந:|
த்₄யாயந் வை மநஸா விஷ்ணும் ஸுக₂ம் பு₄ஞ்ஜீத வாக்₃யத:||
ஏவம் ஹ்ருத்₃யர்ச்சநம் விஷ்ணோ. உத்தமம் முநிஸத்தமா: |
அத்யந்தாபி₄மதா விஷ்ணோ: ஹ்ருத்பூஜா பரமாத்மந: ||

[ப்ராணுக்நிஹோத்ரஸமயத்தில் ஜலத்தாலே நன்கு ஆசமனம் செய்து, குஶத்தினலான ஆஸனத்தில கிழககு அல்லது மேற்கு முகமாக வீற்றிருபபவனும், தனனைச் சுற்றிப் பரிஷேசநம் செய்து கொண்டு ப்ராணயாமம செய்யவேணடியது. ஹ்ருதயததில மந்திரத்தினலே கேஸரஙகளோடுகூடிய ஒரு தாமரையை மலரசசெய்து, அதில அக்நி, ஸூர்யன, சந்திரன ஆகியவர்களின பிம்பங்களைச்

சிந்திக்கவேண்டியது, அதன்மேல் ஸர்வாக்ஷரமயமாய் அப்ராக்ருத மான ரத்நபீடத்தையும, அதன நடுவில் எட்டு இதழ்கொண்டதாமரை யையும், அதன் மேல் கற்பகவ்ருக்ஷத்தின அடியில் வீராஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனையும சிந்திக்க வேண்டும. பசுமையுடைய தர்ப்பத்தைப்போல் ஶ்யாமநிறத்தையுடையவனும், அழகியவனும், பூஷணங்களோடு கூடியிருப்பவனும் பீதாம்பரத்தையுடையவனும், யுவாவாய், சந்தனம, மாலை ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வனும். ஶரத்காலத்தில் மலர்ந்த தாமரையை ஆஸனமாக உடைய வனும், செந்தாமரைபோன்று சிவந்த திருக்கைத்தலங்களை உடைய வனும், பசுமைநிறத்தவனும், தடக்கையனும், அகன்ற திருமார்பை உடையவனும் சக்ரம், சங்கம், கதை, அம்பு ஆகியவற்றைக் கையில் தரித்தவனும். சத்ருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனும், ஜானகியோடும் லக்ஷ்மண னோடும் கூடிய தலைவனை ராமனை மனத்தாலேயே அர்ச்சிக்கவேண்டி யது. துவயமந்திரத்தால் அர்ச்சனம்செய்து, "ஸ்ரீராமாய நம:" என்னும் ராமஷடக்ஷரத்தை ஜபம் செய்து, அதற்குப்பின அவனைக் குறித்து அர்ச்சனம் செய்து பஞ்சப்ராணன்களையும் ஹோமம செய்ய வேண்டியது. மனத்தினால் விஷ்ணுவை தியானித்துக்கொண்டு மௌனமுடையவனும், ஸுகத்தை அநுபவிக்கக்கடவன. முனிவர் தலைவர்களே! விஷ்ணுவை இவ்வண்ணமாக இருதயத்தில் அர்ச் சனம் செய்வது மிகச்சிறந்தது. பரமாத்மாவான விஷ்ணுவுக்கு இந்த ஹ்ருதயபூஜை மிகச்சிறந்தது.]

இனி, ஸூர்யமண்டலத்தில் நாராயணனை அர்ச்சிப்பதை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

ஸந்த்₄யாகாலே து ஸம்ப்ராப்தே ரவிமண்ட₃லமத்₄யக₃ம் |
ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ம் புருஷம் ஹிரண்யவபுஷம் ஹரிம் ||
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோ₄ரஸ்கம் வைஜயந்தீவிராஜிதம் |
ஶங்க₂சக்ராதி₃பி₄ர்யுக்தம் பூ₄ஷிதை: தே₃ஶர்பி₄ராயதை: ||
ஶுக்லாம்ப₃ரத₄ரம் விஷ்ணும் முக்தாஹாரைர்விபூ₄ஷிதம் |
த்₄யாத்வா ஸமர்ச்சயேத் தே₃வம் குணைமைரக்ஷதைரபி ||
ப்ரணவேந ச ஸாவித்ர்யா பஶ்சாத்ஸூக்தம் நிவேத₃யேத் |
த்₄யாயந் ஏவம் ஜபேத் விஷ்ணும் கா₃யத்ரீம் ப₄க்திஸம்யுத: ||
தயைவாப்₄யர்ச்ய கே₃ாவிந்த₃ம் நமஸ்க்ருத்வா விஸர்ஜயேத் |

[மூன்று ஸந்த்யாவேளைகளிலும், ஸூர்யமண்டலத்தின நடுவி லிருப்பவனும், ஹிரண்யகர்ப்பன் எனப்படுபவனும், பொன

போன்ற திருமேனியை உடைய புருஷனாய், ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபங்களைத திருமார்பில் உடையவனாய், வைஜயந்தியெனும் வநமாலையால் விளங்கா நிற்பவனாய், ஶங்கசக்ரங்கள முதலான ஆயுதங்களோடு கூடியவனாய், அலங்கரிக்கப்பட்ட நீண்ட திருக்கைகளை உடையவனாய், வெளளைப்பட்டாடை தரித்தவனாய், முத்துமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், தேவனான ஹரியை தியானித்து, ப்ரணவத்தையும ஸாவித்ரியையும கொணடு புஷ்பஙகளாலும, அக்ஷதைகளாலும் அர்ச்சிக்கவேண்டியது. பிறகு புருஷஸூக்ததத்தை ஓதவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக விஷ்ணுவை தியானித்து, பக்தியோடு காயத்ரீஜபம செய்யவேண்டியது. அந்த காயத்ரியாலேயே கோவிந்தனை அர்ச்சனமசெய்து, நமஸ்கரித்து விடைகொடுகக வேணடியது.]

இனி, தரையில் விஷ்ணுவை அர்ச்சிப்பதை விளக்கும் பகுதியைக் காணபோம்.

ஏவமப்₄யர்ச்ய தே₄வேஶம் த்ரிஸந்த்₄யாஸு தத₂ா ஹரிம்||
வைஶ்வதே₃வாவஸாநே து புரஸ்தாத் வை விப₄ாவஸோ: |
உபலிப்ய ஸ்த₂ண்டி₃லே து ஜுஹுயாத் ப₃லிகர்ம தத் ||
த்₄யாத்வா ஸர்வக₃தம் விஷ்ணும் க₄நஶ்யாமம் ஸுலோசநம்|
கௌஸ்துபே₄ாத்₃ப₄ாஸிதோரஸ்கம் துளஸீவநமாலிநம் ||
பீதாம்ப₃ரத₄ரம தே₃வம் ரத்நகுண்ட₃லஶோபி₄தம் |
ஹரிசந்த₃நலிபதாங்க₃ம புண்ட₃ரீகாயதேக்ஷணம ||
மௌக்திகாந்விதநாஸாக்₃ரம் ஜக₃ந்மோஹநவிக்₃ரஹம் |
கே₃ாபீஜநை: பரிவ்ருதம் வேணும் க₃ாயந்தமச்யுதம் ||
த்₄யாதவா க்ருஷ்ணம் ஜகந்நாத₂ம் பூஜயிதவா யத₂ாவிதி₄ |
ஜுஹுயாத் ப₃லிசக்ரம தத் தே₃வாநுத்₃தி₃ஶ்ய ஸத்தமா: ||
ஜப்தவா க்ருஷ்ணமநும் பஶ்சாத் அப்₄யர்ச்ய மநஸா ஹரிம்|
ஆசம்ய ப்ரயதோ பூ₄த்வா நமஸ்க்ருத்ய விஸர்ஜயேத ||
ஸ்த₂ண்டி₃லேऽப்₄யர்ச்சநம விஷ்ணோ: ஏவம் குர்யாத்
விதா₄நத: |

[இவ்வண்ணமாக தேவர் தலைவனான ஹரியை மூன்று ஸந்த்யா காலஙகளிலும் அர்ச்சனம் செய்து வைஶ்வதேவத்தின முடிவில், அக்னிககு முன தரையில பலி சக்ரததை எழுதி ஹோமம செய்ய

வேண்டும். எங்கும் வியாபித்திருக்கும் விஷ்ணுவாய், நீலமேக₄ஶ்யாமளனாய்: அழகிய திருக்கண்களை உடையவனாய், கௌஸ்துபத்தினால் விளங்கும் திருமார்பை உடையவனாய், துளஸீவநமாலையை உடையவனாய், பீதாமபரத்தை தரித்தவனாய், தேவனாய், ரத்நகுண்டலங்களால் விளங்காநிற்பவனாய், ஹரிசந்தனத்தால் பூசப்பெற்ற திருமேனியை உடையவனாய், தாமரைத்தடங்கணணனாய், முததுடன் கூடிய மூக்கின் நுனியை உடையவனாய், உலகை இழுக்கும் திருமேனியை உடையவனாய், கோபீஜனங்களால் சூழப்பெற்றவனாய், புல்லாங்குழலில் கீதமிசைப்பவனாய், அடியவரை நழுவவிடாத அச்யுதனாய், லோகஸ்வாமியான கிருஷ்ணனை தியானித்து முறைப்படி பூஜித்து, நித்யஸூரிகளைகுறித்து (தரையில் எழுதப்பட்ட) பலிசக்ரத்தை ஹோமம செய்யவேண்டியது. நல்லோர்களே! பிறகு கிருஷ்ணமந்திரததை ஜபித்து, மனத்தால் ஹரியை அர்ச்சனம் செய்து, ஆசமனம செய்து, புலனடக்கமுடையவனாய் வணங்கி விடை கொடுக்கவேண்டியது. தரையில் விஷ்ணுவை அர்ச்சனம் செய்வதை இவ்வண்ணமாக விதிப்படி செய்யவேண்டியது.]

இனி, பிரதிமைகளில் விஷ்ணுவை அர்ச்சிப்பதை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம.

த்ரிஸந்த்₄யாஸ்வர்ச்சயேத் விஷ்ணும் ப்ரதிமாஸு விஶேஷத: ||
ஸுவர்ணரஜதாத்₃யைர்வா ஶிலாத₃ார்வாதி₃நாऽபி வா |
க்ருத்வா பி₃ம்ப₃ம் ஹரே: ஸம்யக் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நம் ஸர்வாயுத₄ஸமந்விதம் |
ததோऽதி₄வாஸநம் குர்யாத் த்ரிராத்ரம் ஶுத்₃த₄வாரிஷு ||
தத்ராऽர்ச்சயேத் விதா₄நேந ஜபஹோமாதி₃கர்மபி₄: |
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதை: க₃வ்யை: ததா₂ மந்த்ரஜலைரபி ||
யஜ்ஞவேத்₃யாம் ஸமாரோப்ய பூஜயேத் தத்ர தீ₃க்ஷித: |
மங்களத்₃ரவ்யஸம்யுக்தை: பூர்ணகும்பை₄ ஸமந்விதை: ||
ஶாலை: த்₃ரவ்யஸம்பூர்ணை: பதாகை: தோரணாதி₃பி₄: |
கும்பே₄ஷு வாஸுதே₃வாதீ₃ந் ஸுராந் ஸம்பூஜயேத் க்ரமாத் ||
வாஸுதே₃வோ ஹயக்₃ரீவ: ததா₂ ஸங்கர்ஷணோ விபு₄: |
மஹாவராஹ: ப்ரத்₃யும்ந: நாரஸிம்ஹஸ்ததை₂வ ச ||

அநிருத்₃தே₄ா வாமநஶ்ச பூஜநீயா யதா₂க்ரமாத்।
தஸ்ய பூர்ணஶராவேஷு லோகேஶாநர்ச்சயேத் தத:॥
மத்₄யே து வாருணம் கும்ப₄ம் பஞ்சரத்நஸமந்விதம।
பூஜயேத் க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: த்₄யாத்வாऽஸ்மிந் ஜலஶாயிநம்॥
ததஸ்ஸம்பூஜயேத் தே₃வம் த்₄ாநயோபரி நித₄ாய ச।
வ்யாக்₄ரசர்ம ஸமாஸ்தீர்ய தஸ்மிந் கௌஶேயவாஸஸீ॥
நிவேத்₃ய(ஶய)பூஜயேத பி₃ம்ப₃ம் மூலமந்த்ரேண
வைஷ்ணவ.।
தோரணேஷு சதுர்தி₃க்ஷு சண்டா₃தீ₃ந் அர்ச்சயேத் ததா₂॥
குமுதா₃தி₃ஸூராந் தி₃க்ஷு ததா₂ த₄ர்மாதி₃ தே₃வதா.।
ஸம்பூஜ்ய விதி₄நா தஸ்மிந் பஶ்சாத் ஹோமம் ஸமாசரேத்॥
ஆக்₃நேயம் கல்பயேத குண்ட₃ம் மேக₂லாத்₃யுபஶோபி₄தம்।
அஶ்வத்த₂ாத்₃வா ஶமீக₃ர்ப்பாத₃ா ஹ்ருத்யாக்₃நிம்
விநிக்ஷிபேத்॥
வைஷ்ணவஸ்ய க்₃ருஹாத்₃வாபி ஸமாநீயாऽநலம் த்₃விஜ:।
க்₃ருஹ்யோக்தவிதி₄நைவாத்ர ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய ஹுதாஶநம்।
இத்₄மாத₄ாநாதி₃பர்யந்தம் க்ருத்வா ஹோமம் ஸமாசரேத்॥
பாயஸேந க₃வாஜ்யேந திலை. வ்ரீஹிபி₄ரேவ ச॥
சதுர்பி₄ர்வைஷ்ணவை: ஸூக்தை: பாயஸம் ஜுஹுயாத்
ஹவி:।
ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₃ஸூக்தேந ஶ்ரீஸூக்தேந ததை₂வ ச॥
அஹம்ருத₃ரேபி₄ரிதி வா க₃வாஜ்யம் ஜுஹுயாத் தத:॥
த்வமக்₃நே த்₃யுபி₄ரிதி ச ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் திலை:॥
அஸ்ய வாமேதி ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் வ்ரீஹிபி₄: ததா₂।
அக்₃நிம் நரோ தீ₃தி₄திபி₄: ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் ததா₂॥
ஸமித்₃பி₄: பிப்பலீரௌத்₃ரை: ஹோதவ்யம் முநிஸத்தமா:।
அஷ்டோத்தரம் ஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா॥
ஹோதவ்யமாஜ்யம் பஶ்சாத் து ததா₂ மந்த்ரசதுஷ்டயம்।
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹோமம் பாயஸேந க்₄ருதேந வா॥
ஸமாப்ய ஹோமம் ஹவிஷ: ஶேஷம் தஸ்மை நிவேத₃யேத்।
சதுர்மந்த்ராந் சதுர்வேத₃ாந் சதுர்தி₃க்ஷு ஜபேத் தத:॥

தத்ர ஜாக₃ரணம் குர்யாத் கீ₃தவாதி₃த்ரநர்த்தகை:(நை:)।
ரஜந்யாம் து வ்யதீதாயாம் ஸ்நாத்வா நத்₃யாம் விதா₄நத:॥
வைகுண்ட₂தர்ப்பணம் குர்யாத் ருத்விக்₃பி₄:
ப்₃ராஹ்மணைஸ்ஸஹ।
தர்ப்பயித்வா பித்ருந் தே₃வாந் வாக்₃யதோ க்₃ருஹமாவிஶேத்॥
ஆசம்ய பூர்வவத் பூஜாம் க்ருத்வா ஹோமம் ஸமாசரேத்।
ஜுஹுயாத்₃ப்₃ர(ப்₃ரா)ஹ்மணஸ்பத்யை: ஸூக்தைஶ்ச
க்₄ருதபாயஸம்॥
பௌருஷேண து ஸூக்தேந ஶ்ரீஸூக்தேந ததை₂வ ச।
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா கர்மஶேஷம் ஸமாபயேத்॥
நயநோந்மீலநம் குர்யாத் ஸுமுஹூர்த்தேந வைஷ்ணவ:।
மஹாப₄ாக₃வதஶ்ரேஷ்ட₂: ஸூக்ஷ்மஹோமஶலாகயா॥
த்₃வயேநைவ ப்ரகுர்வீத நயநோந்மீலநம் ஹரே:।
நிவேஶ்ய ப₄த்₃ரபீடே₂ து ஸ்நாபயேத் ஸுஸமாஹித:॥
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவை:ஸூக்தை:ருத்விஜ: கலஶோத₃கை:।
ததஸ்து மத்₄யமம் கும்ப₄ம் ஆதா₃ய த்₃விஜஸத்தம:॥
ஸம்ப்ரோக்ஷ்யேந் மந்த்ரரத்நேந ஶதவாரம் ஸமாஹித:।
ஸௌவர்ணேந ச தாம்ரேண ஶங்கே₂ந ரஜதேந வா॥
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதை: க₃வ்யை: உத்₃த்₄ருத்ய
ஶுப₄சந்த₃நை:।
மந்த்ரேண ஸ்நாபயித்வா து துளஸீமிஶ்ரிதைர் ஜலை:॥
வாஸோபி₄ர்பூ₄ஷணை: ஸம்யக் அலங்க்ருத்ய ச வைஷ்ணவ:॥
உபசாரை: ஸமப்₄யர்ச்ய பஶ்சாத் நீராஜயேத் ததா₂।
அலங்க்ருதே ஶுபே₄ கே₃ஹே பீடே₂ ஸம்ஸ்தா₂பயேத் ஹரிம்।
ஸூக்தேநோத்தாநபாத₃ஸ்ய த்₃ருட₄ம் ஸ்தா₂ப்ய
ஸுகா₂ஸநே॥
அஷ்டோத்தரஶதம் வாரம் ஶுப₄மந்த்ரசதுஷ்டயாத்।
த்₄யாத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் த₃த்₃யாத் மஹாப₄ாக₃வதோத்தம:॥
நத்வா கு₃ரும் பரம் த₄ர்மம் ஸ்தி₂தம் தே₃வம் ஜநார்த₃நம்।
த்₄யாத்வைவம் மந்த்ரரத்நேந தஸ்மிந் பி₃ம்பே₃ நிவேஶயேத்॥
அர்ச்சயித்வோபசாரைஸ்து மங்க₃ளாநி நிவேத₃யேத்।
த₃ர்ப்பணம் கபிலாம் கந்யாம் ஶங்க₂ம் தூ₃ர்வாக்ஷதாந் யய:॥

ஸௌவர்ணமாஜ்யம் லாஜாம்ஶ்ச மது₄ஸர்ஷபமஞ்ஜநம்।
ஏவம் த்ரயோத₃ஶ மாஸி மங்க₃ளாநி நிவேத₃யேத்॥
ததை₃வ த₃ர்ப்₃முத்₃ராஸ்து மந்த்ரேணைவ ஸமீக்ஷயேத்॥
தத்₃பி₃ம்ப₃ம் மூர்த்திமந்த்ரேண பஶ்சாத் த₃ஶதாநி து।
புஷ்பாணி த₃த்₃யாத் ப₄க்த்யா ச ஜபேச்ச ஸுஸமாஹித:॥
ஸதிலைஸ் தண்டு₃லை: ஶுப்₄ரை: ஜுஹுயாச்ச த₃விஜோத்தமா:।
ஆஶிஷோ வாசநம் க்ருத்வா தீ₃பை: நீராஜயேத் தத₃ா॥
போ₄ஜயித்வா ததோ விப்ராந் த₃க்ஷிணாபி₄ஶ்ச தோஷயேத்।
ஆசார்யம் ருத்விஜஶ்சாபி விஶேஷேண ஸமர்ச்சயேத்॥
தத₃க₃நிம் ஸங்க்₃ரஹ்ந் நித்யம் ஹோமார்த்த₂ம் பரமாத்மந:।
த்ரிராத்ரமுத்ஸவம் தத்ர குர்யாத் ஶக்தயா யதாத்மவாந்॥
வைஷ்ணவை: பாவமாநைஶ்ச தத்ர புஷ்பாஞ்ஜலிம் சரேத்।
ஆஜ்யேந சருணா வாபி ஹோமம் குர்வீத வைஷ்ணவ:॥
ப்ரத்யஹம் போ₄ஜயேத₃ விப்ராந் வைஷ்ணவாந் க்₄ருதபாயஸம்।
தந்மூர்த்திப்ரீதயே ஶக்த்யா த₃த்₃யாத் வாஸாம்ஸி த₃க்ஷிணா:॥
குர்யாத₃வப்₄ருதே₂ஷ்வேவம் மஹாபா₄க₃வதைஸ்ஸஹ।
ஸஹஸ்ரநாமபி₄ர் விஷ்ணோ: ஸூக்தை: விஷ்ணுப்ரகாஶகை:॥
நத்₃யாமவப்₄ருதம் க்ருத்வா தர்ப்பயேத் பித்ருதே₃வதா:॥
அஸ்யாவாமேதி ஸூக்தேந பாயஸம் மது₄ஸம்யுதம்।
ஆஜ்யேந மூலமந்த்ரேண ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத் தத₃ா॥
ஆஶிஷோ வாசநம் க்ருத்வா போ₄ஜயேத் த₃விஜஸத்தமாந்।
ஏவம் ஸம்ஸ்தா₂பயேத் தே₃வம் அர்ச்சயேத் விதி₄நா ஸஹ॥
க்₃ருஹார்ச்சாயாம் ஸ்தா₂பநே து லகு₄தந்த்ரம் ஸமாசரேத்।
ஆதி₄வாஸநவேத்₃யாதி₃மந்த்ரதந்த்ரம் விவர்ஜயேத்॥
ஏகத்ர புஞ்சக₃வ்யேஷு விநிக்ஷிப்ய பரேऽஹநி।
பஞ்சாம்ருதை: ஸ்நாபயித்வா பஶ்சாத் உத்₃வர்த்தநாதி₃கம்॥
ஆக₃ாய கலஶம் ஶுத்₃த₄ம் பவித்ரோத₃கபூரிதம்।
நிக்ஷிப்ய பஞ்ச ரத்நாநி ஸுவர்ணம் துளஸீத₃ளம்॥
சந்த₃நாக்ஷததூ₃ர்வாஶ்ச திலாந் தா₄த்ரீம் ச ஸர்ஷபம்।
அபி₄மந்த்ர்ய குஶை: பஶ்சாத் மந்த்ரரத்நேந வைஷ்ணவ:॥

ஶதவாரம் ஸஹஸ்ரம் வா மந்த்ரேணைவாபி₄ஷேசயேத் ।
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவை: ஸூக்தை: கா₃யத்ர்யா
வைஷ்ணவேந ச ॥
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச ஸர்வைர்மந்த்ரைஶ்ச
வைஷ்ணவை: ।
ஸ்நாப்ய மந்த்ரை: புஷ்ணைஶ்ச ஶோபே₄ த₄ாந்யே
நிவேஶயேத் ॥
ஸ்த₂ண்டி₃லேऽக்₃நிம் ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய இத்₄மாத₄ாநாதி₃
பூர்வவத் ।
ஹோமம் குர்யாத் க₃வாஜ்யேந பாயஸாந்நேந வைஷ்ணவ: ॥
கர்த்துரௌபாஸநாக்₃நௌ து ஹோமமத்ர விஶிஷ்யதே ।
ப்ரத்யூசம் வைஷ்ணவை: ஸூக்தை: ஜுஹுயாத்
க்₄ருதபாயஸம் ॥
அஸ்யவாமேதி ஸூக்தேந க₃வாஜ்யம் ஜுஹுயாத் தத: ।
மந்த்ரரத்நேந ஜுஹுயாத் அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரகம் ॥
தத்₃பிம்ப₄மூர்த்திமந்த்ரேண திலஹோமம் ததை₂வ ச ।
அவிஜ்ஞாதே து தந்மந்த்ரே மூலமந்த்ரேண வா யஜேத் ॥
யஜேத் ஸ்ரீபூ₄ப்ரகாரைஶ்ச கா₃யத்ர்யா விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞயா ।
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹோமம் க்ருத்வா ஹோமம்
ஸமாபயேத் ॥
நயநோந்மீலநம் க்ருத்வா ஸௌவர்ணேந குஶேந வா ।
நிவேஶ்யாऽऽவாஹயேத் பீடே₂ மந்த்ரரத்நேந வைஷ்ணவ: ॥
மந்த்ரேணைவார்ச்சநம் க்ருத்வா பஶ்சாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம்
யஜேத் ।
தஸ்மிந் பி₃ம்பே₃ து தந்மூர்த்திம் த்₄யாத்வா நியதமாநஸ: ॥
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் து த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ।
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை: த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி
வைஷ்ணவ: ॥
ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் பாயஸாந்நம்
க்₄ருதாந்விதம் ।
ஶக்த்யா ச த₃க்ஷிணாம் த₃த்வா விஶேஷேணார்ச்சயேத் கு₃ரும் ॥
ஸஹஸ்ரநாமபி₄: ஸ்துத்வா ஆஶீர்பி₄ரபி₄வாத₃யேத் ।

ப்ரத₃க்ஷிணநமஸ்காரான் குர்வீதாத்ர புந:புந. ||
ப்ரஸீத₃ மம நாதே₂தி ப₄க்த்யா ஸம்ப்ரார்த்த₂யேத்₃ விபு₃ம் |
தீ₃பைர்நீராஜயேத் பஸ்சாத் ஸ்ரீஸூக்தேந ஸமாஹித: ||
ஹுதஸேஷம் ஹவி: ப்ராஸ்ய ஜப்த்வா மந்த்ரமநுத்தமம் |
த்₄யாயந் கமலபத்ராக்ஷம் பூ₄மௌ ஸ்வப்யாத் குஸோத்தரே||
ஏவம் க்₃ருஹார்ச்சா பி₃ம்ப₃ஸ்ய விஷ்ணும் ஸம்ஸ்த₂ாப்ய வைஷ்ணவ: |
அர்ச்சயேத் விதி₄நா நித்யம் யாவத்₃தே₃ஹநிபாதநம ||
ஸாளக₃ராமஸிலாயாம் து பூஜநம் பரமாதமந: |
கோடிகோடிகு₃ணதி₄கயம் ப₄வேத₃ந்ர ந ஸம்ஸய: ||
ந ஜபோ நாதி₄வாஸஸ்ச ந ச ஸம்ஸ்த₂ாபநக்ரியா |
ஸாளக்₃ராமார்ச்சநே விஷ்ணு: தஸ்மிந் ஸந்நிஹித: ஸத₃ா ||
மூர்த்திநாம் து ஹரே: ஸாக்ஷாத் யஸ்யாம் ப்ரீதிரநுத்தமா |
தஸ்யாமேவ து தாம் த்₄யாத்வா பூஜயேத் தத்₃வித₄ாநத: ||
மூர்த்யந்தரமபி₄ம்பே₃ து ந யஷ்டவ்யம தகே₃வ தத |
ஸாலக்₃ராமஸிலாயாம் து யஷ்டவ்யா இஷ்டமூர்த்தய: ||
அர்ச்சநம் வந்த₃நம் த₃ாநம் ப்ரணமம்(மோ)த₃ர்ஸநம் ந்ருணம் |
ஸாளக்₃ராமஸிலாயாம் து ஸர்வம் கோடிகு₃ணம் ப₄வேத் ||
ஸ ஸ்நாத. ஸர்வதீர்த்தே₂ஷு ஸர்வயஜ்ஞேஷு தீ₃க்ஷித: |
யோ வஹேத ஸிரஸா நித்யம் ஸாளக்₃ராமஸிலாஜலம் ||
அஸத்யகத₂நம் ஹிம்ஸாமப₄க்ஷ்யாணம் ச ப₄க்ஷணம் |
ஸாளக்₃ராமஜலம் பீத்வா ஸர்வம் த₃ஹதி தத்க்ஷணத் ||
த்₃விஜாநாமேவ நாந்யேஷாம் ஸாளக்₃ராமஸிலார்ச்சநம் |
ப₃ாலக்ருஷ்ணவபுர்தே₃வம் பூஜயேத் தத்₃த்₃விஜ: ஸத₃ா ||
படே₂க்₃வாப்₄யர்சயேத் விஷ்ணும் விஸிஷ்ட: ஸூத்₃ரயோநிஜ: |
ஸ்த₂ண்டி₃லே ஹ்ருத₃யே வாபி பூஜயேத் தத்₃க்₃விஜ: ஸத₃ா||
வாராஹம நாரஸிம்ஹம் ச ஹயக₃ரீவம் ச வாமநம் |
ப்₃ராஹ்மண: பூஜயேத விஷ்ணும் யஜ்ஞமூர்திம ச கேவலம் ||
க்ஷத்ரிய: பூஜயேத ராமம் கேஸவம் மது₄ஸூத₃நம் |
நாராயணம் வாஸுதே₃வமநந்தம ச ஜநார்தநம் ||

ப்ரத்3யும்நமநிருத்3த4ம் ச கோ3விந்த3ம் சாச்யுதம் ஹரிம் |
ஸங்கர்ஷணம் ததா2 க்ருஷ்ணம் வைஶ்ய: ஸம்பூஜயேத் ததா2 ||
பா3லம் கோ3பாலவேஷம் வா பூஜயேத் ஶூத்3ரயோநிஜ: |
ஸர்வ ஏவ ஹி ஸம்பூஜ்யா: விப்ரேண முநிஸத்தமா: ||
ஸர்வேபி ப4க3வந்மந்த்ரா: ஜப்தவ்யா: ஸர்வஸித்3தி4தா3: |
தஸ்மாத் த்3விஜோத்தம: பூஜ்ய: ஸர்வேஷாம் பூ4திமிச்ச2தாம் ||
பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்பந்நோ மந்த்ரரத்நார்த்த2கோவித3: |
ஸாளக்3ராமஶிலாயாம் து பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ||
பூஜிதஸ் துளஸீபத்ரை: த3தா3தி ஸகலம் ஹரி: ||
ய: ஶ்ராத்3த4ம் குருதே விப்ர: ஸாளக்3ராமஶிலாக்3ரத: |
பித்ரூணாம் தத்ர த்ருப்தி: ஸ்யாத் க3யாஶ்ராத்3த4ஶதா3நந்தகம் ||
ஜப்தம் ஹுதம் ததா2 தா3நம் வந்த3நம் ச ஜலக்ரியா |
ஸாளக்3ராமஸமீபே து ஸர்வம் கோடிகு3ணம் ப4வேத் ||
த்4யாத்வா கமலபத்ராக்ஷம் ஸாளக்3ராமஶிலோபரி |
பௌருஷேண து ஸூக்தேந பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ||
அநுஷ்டுப3ஸ்ய ஸூக்தஸ்ய த்ரிஷ்டுப3ந்த்வா(ந்த்யா)ஸ்ய தே3வதா |
புருஷோ யோ ஜக3த்3பீ3ஜம் ருஷிர்நாராயண: ஸ்ம்ருத: ||
ப்ரத2மாம் விந்யஸேத் வாமே த்3விதீயாம் த3க்ஷிணே கரே |
த்ருதீயாம் வாமபாதே3 ச சதுர்த்தீ2ம் த3க்ஷிணே கரே ||
பஞ்சமீம் வாமஜாநௌ து ஷஷ்டீ2ம் வை த3க்ஷிணே ததா2 |
ஸப்தமீம் வாமகட்யாம் து ஹ்யஷ்டமீம் த3க்ஷிணேபி ச ||
நவமீம் நாபி4தே3ஶே து த3ஶமீம் ஹ்ருதி3 விந்யஸேத் |
ஏகாத3ஶீம் கண்ட2தே3ஶே த்3வாத3ஶீம் வாமபா3ஹுகே ||
த்ரயோத3ஶீம் த3க்ஷிணே து ஸ்வாஸ்யதே3ஶே சதுர்த3ஶீம் |
அக்ஷ்ணோ: பஞ்சத3ஶீம் மூர்த்4நி ஷோட3ஶீம் சைவ விந்யஸேத் ||
ஏவம் ந்யாஸவிதி4ம் க்ருத்வா பஶ்சாத் த்4யாநம் ஸமாசரேத் |
ஸஹஸ்ரார்க்கப்ரதீகாஶம் கந்த3ர்ப்பாயுதஸந்நிப4ம் ||
யுவாநம் புண்ட3ரீகாக்ஷம் ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதம் |
பீநவ்ருத்தாயதைர்தோ3ர்பி4: சதுர்பி4ர்பூ4ஷணாந்விதை: ||

சக்ரம் பத்₃மம் க₃த₃ாம் ஶங்க₂ம் பி₃ப்₄ராணம் பீதவாஸஸம் ।
ஶுக்லபுஷ்பாநுலேபம் ச ரத்நஹஸ்தபத₃ாம்பு₃ஜம் ॥
ஸுஸ்நிக்₃த₄நீலகுடிலகுந்தலைருபஶோபி₄தம் ।
ஶ்ரியா பூ₄ம்யா ஸமாஶ்லிஷ்டம் பார்ஶ்வம் த்₄யாத்வா ஸமர்ச்சயேத் ॥
யத்₂ாத்மநி ததா₂ தே₃வே ந்யாஸகர்ம ஸமாசரேத் ।
ஆத்₃யயாऽऽவாஹநம் விஷ்ணோ: ஆஸநம் ச த்₃விதீயயா ॥
த்ருதீயயா ச தத்பாத்₃யம் சதுர்த்₂யாऽர்க்₄யம் நிவேத₃யேத் ।
பஞ்சம்யாऽऽசமநீயம் து த₃ாதவ்யம் ச தத: க்ரமாத் ॥
ஷஷ்ட்₂யா ஸ்நாநம் ச ஸப்தம்யா வஸ்த்ரமப்யுபவீதகம் ।
அஷ்டம்யா சைவ க₃ந்த₄ம் து நவம்யா ச ஸுபுஷ்பகம் ॥
த₃ஶம்யா தூ₄பகம் சைவ ஏகாத₃ஶ்யாऽऽத₂ தீ₃பகம் ।
த்₃வாத₃ஶ்யா ச த்ரயோத₃ஶ்யா நைவேத்₃யம் ச நிவேத₃யேத் ॥
சதுர்த₃ஶ்யா நமஸ்காரம் பஞ்சத₃ஶ்யா ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
ஷோட₃ஶ்யா ஶயநம் த₃த்வா ஶேஷகர்ம ஸமாசரேத் ॥
ஸ்நாநவஸ்த்ரோபவீதேஷு சரௌ சாசமநம் சரேத ।
ஹுத்வா ஷோட₃ஶபி₄ர்மந்த்ரை: ஷோட₃ஶாऽऽஜ்யாஹுதீ: க்ரமாத் ॥
ததை₂வாஜ்யேந ஹோதவ்யம் ருக்₃பி₄: புஷ்பாஞ்ஜலிம் சரேத் ।
தச்ச ஸர்வம் ஜபேத்₃பூ₄ய: பௌருஷம் ஸூக்தமுத்தமம் ॥
க்ருத்வா மாத்₄யாஹ்நிகம் ஸ்நாநம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ரஸ்தத: ।
நித்யாம் ஸந்த்₄யாமுபாஸ்யாத₂ ரவிமண்ட₃லமத்₄யக₃ம் ॥
ஹரிம் த்₄யாயந்நுதி₃த்யோர்த்₄வம்ஹம்ஸ: ஶுசிஷதி₃த்யருசா ।
ஸாவித்ரீம ச ஜபேத் திஷ்ட₂ந் ப்ராணாயம்ய பூர்வத: ॥
ஸௌரேண சாநுவாகேந உபஸ்தா₂நஜபம் ததா₂ ।
ஆத்மாநம் பரிஷிச்யாऽத₂ த₃ர்பா₄ங்கரபுடாஞ்ஜலிம் ॥
த₃க்ஷிணாங்கே து விந்யஸ்ய ஜபயஜ்ஞாப்தயே பு₃த₄: ।
ஸவ்யாஹ்ருதிம் ஸப்ரணவாம் கா₃யத்ரீம் து ஜபேத் தத₃ா ॥
ஶக்த்யா ச சதுரோ வேத₃ாந் புராணம் வைஷ்ணவம் ஜபேத் ।
சரிதம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய கீ₃தாம் ப₄க₃வதோ ஹரே: ॥
த்₄யாயந் வை புண்ட₃ரீகாக்ஷம் ஜப்த்வா ஆப உபஸ்ப்ருஶேத் ।

பூர்வவத் தர்ப்பயேத் தேவம் வைகுண்டபார்ஷதம் ததா ||
தேவாந்ருஷீந் பித்ரூம்ஶ்சைவ தர்ப்பயித்வா திலோதகை: |
நிஷ்பீட்ய வஸ்த்ரமாசம்ய க்ருஹமாவிஶ்ய பூர்வவத் ||
பூஜயித்வாऽச்யுதம் பக்த்யா பௌருஷேண விதாநத: |
தைவம் பூதம பைத்ருகம் ச மாநுஷம் ச விதாநத: ||
ப்ரீதயே ஸர்வயஜ்ஞஸ்ய போக்துர்விஷ்ணோ: யஜேத் தத: |
வைகுண்டம் வைஷ்ணவம் ஹோமம் பூர்வவத் ஜுஹுயாத்
ததா ||
சதுர்விதேப்யோ பூதேப்யோ பலிம் பஶ்சாத் விநிக்ஷிபேத்|
த்வாரி கோதோஹமாத்ரம் து திஷ்டேததிதிவாஞ்சயா||
போஜயேச்சாகதாந் காலே பலமூலௌதநாதிபி: |
மஹாபாகவதாந் விப்ராந் விஶேஷேணைவ பூஜயேத் ||
மதுபர்க்கப்ரதாநேந பாத்யார்க்யாசமநாதிபி: |
கந்தை: புஷ்பைஶ்ச தாம்பூலை: தூபதீபநிவேதநை: ||
ப்ரஹ்மாஸநே நிவேஶ்யைவ பூஜயேத் ஶ்ரத்தயாந்வித: |
ஸக்ருத் ஸம்பூஜிதே விப்ரே மஹாபாகவதோத்தமே ||
ஷஷ்டி வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஹரி: ஸம்பூஜிதோ பவேத் |
மோஹாதநர்ச்சயேத் யஸ்து மஹாபாகவதோத்தமம் ||
கோடிஜந்மார்ஜிதாத் புண்யாத் ப்ரஶ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: |
க்ருஹே தஸ்ய நஶாஶ்நாதி ஶதவர்ஷாணி கேஶவ: ||
முகம் ஹி ஸர்வதேவாநாம் மஹாபாகவதோத்தம: |
தஸ்மிந் ஸம்பூஜிதே விப்ரே பூஜிதம் ஸ்யாத் ஜகத்த்ரயம் |
அர்த்தபஞ்சகதத்வஜ்ஞ: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருத: |
நவபக்திஸமாயுக்தோ மஹாபாகவதோத்தம: ||
காலே ஸமாகதே தஸ்மிந் பூஜிதே மதுஸூதந: |
க்ஷணேதேவ ப்ரஸந்ந: ஸ்யாத் ஈப்ஸிதாநி ப்ரயச்சதி ||
மஹாபாகவதாநாம் ச பிபேத் பாதோதகம் து ய: |
ஶிரஸா வா தரேத் பக்த்யா ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ||
யஸ்மிந் கஸ்மிந் ஹி வஸதி மஹாபாகவதோத்தமே |
அப்யேகராத்ரமதவா தத்தேஶஸ்தீர்த்தஸம்மித: ||
போஜயித்வா மஹாபாகாந் வைஷ்ணவாந் அதிதீநபி |
ததோ பாலஸுஹ்ருத்வ்ருத்தாந் பாந்தவாம்ஶ்ச
ஸமாகதாந் ||
போஜயித்வா யதாஶக்த்யா(க்தி)யதாகாலம் ஜிதக்ஷுத: |
பிக்ஷாம் தத்யாத் ப்ரயத்நேந யதீநாம் ப்ரஹ்மசாரிணாம் ||

[பிரதிமைகளில் விஷ்ணுவை காலை, நண்பகல், மாலை என்னும் மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும விசேஷமாகப் பூஜிக்கவேண்டும். பொன, வெள்ளி, (செம்பு) முதலிய உலோகங்களினுலாவது, சிலை, மரம, (ஸ்வதை₄) முதலானவற்றினுலாவது ஹரியின பிம்பத்தை எல்லா அவயவங்களோடும் (பரமபுருஷனுக்குரிய) எல்லா லக்ஷணங்களோடும, எல்லா ஆயுதஙகளோடும் கூடியதாக நன்கு அமைத்து, மூனறு நாட்கள் சுதத ஜலத்தில் அநத பிம்பத்தை எழுந்தருளியிருக்கச் செய்யவேண்டும அஙகு முறைப்படி ஜபம, ஹோமம முதலான கர்மங்களைச்செய்து, பஞ்சாமிருதஙகளாலும், பசுவிடமிருந்துகிடைக்கும பால் தயிர் முதலியவற்ருலும, மந்திர ஜலங்களாலும் அர்ச்சனம் செய்யவேண்டியது அடுத்தபடி யாக வேதியில் எழுநதருளச்செய்து, அந்தமேடையை மஙகள திரவியஙகளோடு சேர்நத (எட்டு) ஜலபூர்ண கும்பஙகளாலும், திரவியஙகள நிறைநத (எட்டு) பாத்திரங்களாலும, கொடிகளாலும், தோரணஙகளாலும அலஙகரித்து யாகதீக்ஷிதனுயிருபபவன அஙகு பகவானைப் பூஜிககவேண்டியது அக்குமபங்களில வாஸுதேவன முதலான பகவந்மூர்த்திகளைமுறைப்படி பூஜிக்கவேண்டியது.(1)வாஸுதேவன (2) ஹயக்₃ரீவன (3) தலைவனுன ஸங்கர்ஷணன (4) மஹாவராஹம் (5) ப்ரதயுமனன (6) நரசிஙகன் (7) அநிருத்தன (8) வாமனன ஆகியவர்கள வரிசைபபடி பூஜிக்கததக்கவாகள. அதறகுப்பின திரவியஙகள நிறைநத பாததிரங்களில் (முறகூறிய) லோகேஶ்வர மூர்ததிகளைப் பூஜிககவேண்டியது. இநதப பாத்திரஙகளுககு நடுவிலே எல்லா ரததினஙகளோடு கூடிய வருண கும்பத்தை அமைககவேண்டியது. இதில ஜலஶாயியான பகவானை தியானிதது கந்தம முதலியவற்ருல் பூஜிககவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக ஜலாதி₄வாஸபூஜையும, யாகவேதிபூஜையும முடிநதபின தாநயததின் மேலே எமபெருமானை எழுநதருளச்செய்து பூஜிக்கவேணடும். தாநயத்தினமேல புலித்தோலையும, அதனமேல் தர்ப்பைகளையும, வஸ்திரததையும விரிதது அதன்மேல் அர்ச்சாமூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து மூலமநதிரத்தினுல வைஷ்ணவன பூஜைசெய்ய வேணடியது. நாலு திக்குகளிலுமுளள தோரணவாசல்களில சணடன முதலான துவாரபாலகர்களையும, விதிக்குகளில குமுதன முதலான நிதயஸூரிகளையும், (பீடததில்) தர்மம முதலான நித்ய ஸூரிகளையும முறைபபடி பூஜித்து அவ்விடத்திலேயே ஹோமம் செயயவேண்டியது. மேகலை முதலானவறருல் அலங்கரிக்கபபெற்ற

அக்னி குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டியது. அஸ்வத்தமரத்தினுலாவது, வந்ஹிமரத்தினுலாவது நெருப்பை உண்டாக்கி அக் குண்டத்தில் இடவேண்டியது. அலலது அந்தணனுயிருப்பவன் வைஷ்ணவனுடைய வீட்டிலிருந்தாவது அக்னியைக் கொண்டுவந்து இடலாம். தன க்₃ருஹ்யஸூத்ரத்தில் சொன்ன விதிப்படி இக் குண்டத்தில். அக்னியை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்து இத்₄மங்களை (ஸமித்துக்களை) இடுவது வரையிலான காரியங்களைச் செய்து பாயஸத்தினுலும, பசுநெய்யினுலும், எள்ளுகளினுலும், நெற்களாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. (புருஷஸூக்தம் நாராயணஸூக்தம் விஷ்ணுஸூக்தம் 'விஷ்ணும் க₄ர்மம்' என்னும் ஸூக்தம் ஆகிய) நாலு வைஷ்ணவஸூக்தங்களாலும, பாயஸமாகிற ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஹிரண்யகர்ப்பஸூக்தத்தாலும், ஸ்ரீஸூக்தத்தாலும், "அஹம் ருத்₃ரேபி₄:" [ருக் அஷ்டகம் 8-7-11] எனறு தொடங்கும் வாக்₃ரம்ப₄ருணீ ஸூக்தத்தாலும் பசுநெய்யை அதற்குப்பின் ஹோமமம செய்யவேண்டியது. "த்வமக்₃நே த்₃யுபி₄:" என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிககினுலும் எள்ளுகளைக் கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டியது. "அஸ்ய வாமஸ்ய" என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கினுலும் நெறகளினுல ஹோமம் செய்யவேண்டியது. முனிவர் தலைவர்களே! அதற்குப்பின "அக்₃நிம் நரோ தீ₃தி₄திபி₄:" என்றுதொடங்கும்ஸூகதத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்கினுலும அரசஸமித்துக்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின ஆயிரத்தெட்டுமுறையாவது, நூற்றெட்டு முறையாவது நெய்யால் ஹோமம செய்யவேண்டியது. அதற்குப்பின் (அஷ்டாக்ஷரம், த்வயம், த்வாதஸாக்ஷரம், விஷ்ணுஷட₃க்ஷரம் என்னும் நாலு மந்திரங்களால் ஹோமம செய்யவேண்டியது. (அதற்குப்பின்) பாயஸத்தாலாவது நெய்யாலாவது வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ர்களுக்கு ஹோமம செய்து முடித்து ஹவிஸ்ஸில் எஞ்சியிருப்பதை அர்ச்சா மூர்த்திக்கு நிவேதனம் செய்யவேண்டும். அதனபின் முற்கூறிய நாலு மந்திரங்களையும், நாலு வேதங்களையும் நாலு திக்குகளிலும ஜபிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே இரவு முழுவதும் பகவானைப்பற்றிய கீதங்கள் வாத்யங்கள் நர்த்தனங்கள் ஆகியவற்றை நடத்துவித்துக் கொண்டு கண்விழித்திருக்கவேண்டும். இரவு கழிந்தபின நதியில் முறைப்படி ஸ்நானம் செய்து, ருத்விக்குகளோடும், ப்ராஹ்மணர்களோடும் சேர்ந்து வைகுண்டதர்ப்பணம் செய்யவேண்டியது. பித்ருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும தர்ப்பணம் செய்தபின மௌனத்துடன வீட்டிற்கு வரவேண்டியது. ஆசமனம் செய்து முன்போல் பூஜை

செய்து ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ப்₃ரஹ்மணஸ்பதிஸூக்தங்களாலும், புருஷஸூக்தத்தாலும், ஸ்ரீஸூக்தத்தாலும் நெய்ப்பாயஸத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ர்களுக்கும ஹோமம்செய்து கர்மஶேஷத்தை நிறைவடையச் செய்யவேண்டியது. மஹாபா₄க₃வதஶ்ரேஷ்ட₂னான வைஷ்ணவன நுண்ணிய பொன்கம்பியினால் அர்ச்சாமூர்த்திக்கு நயனோன்மீலனத்தை (கண் திறத்தலைச்) செய்யவேண்டியது. துவயமந்திரத்தைச் சொல்லியே ஹரிக்கு நயனோன்மீலனம செய்யவேண்டும். ப₄த்₃ரபீடத்தில எம்பெருமானை எழுந்தருளச்செய்து சாந்தியுடையவனாய் எல்லா வைஷ்ணவஸூக்தங்களையும் ஓதிக் கலசதீர்த்தங்களால் ருத்விக்குகள திருமஞ்சனம் செய்விக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின நடுக்கும்பத்தை எடுத்து, அந்தணர் தலைவனாயிருப்பவன் நூறுமுறை மந்திரரத்னமான துவயத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சாந்தியுடன திருமஞ்சனம செய்யவேண்டியது. வைஷ்ணவனாயிருப்பவன பொற்குட நீரினாலும, செப்புக்குட நீரினாலும, சங்க ஜலத்தாலும, வெள்ளிக்குட நீரினாலும், பஞ்சாமருதங்களாலும, பசுவின்பால முதலானவற்றாலும், நல்ல சந்தனத்தாலும், துளஸிகலந்த நீராலும மந்திரபூர்வகமாக ஸ்நானம செய்வித்து, வஸ்திரங்களாலும திருவாபரணங்களாலும் அலங்காரம் செய்வித்து, (தூபம தீபம் முதலிய) மற்ற உபசாரங்களாலும பூஜித்துப பிறகு ஹாரத்தியெடுக்கவேண்டும. அலங்கரிக்கப்பட்ட நல்ல கோயிலில நல்ல பீடத்தில ஹரியை ஸ்தாபனமசெய்து வைக்கவேண்டும். மஹாபாகவதோத்தமன உத்தானபாத₃ஸூக்தத்தால் ஸுகாஸனத்தில எம்பெருமானை உறுதியாக எழுந்தருளச்செய்து, (முற்கூறிய) நாலு சுபமந்திரங்களை நூற்றெட்டுமுறை உச்சரித்து தியானித்துப புஷ்பாஞ்ஜலியை அளிக்கவேண்டியது. பெரியோனும், பரமபதத்திலிருப்பவனுமான தேவனான ஜநார்த்தனனை வணங்கி தியானித்து இவ்வண்ணமாக மந்திரரத்னமான த்வயத்தால ப்ரதிஷ்டையைச் செய்யவேண்டியது. உபசாரங்களால் அர்ச்சனம செய்து மங்களமான நிவேதனங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. (1) கண்ணாடி (2) கபிலை (காராமபசு) (3) கந்யை (ருதுவாகாத மணமாகாப பெண்) (4) ஶங்க₂ம (5) தாபபை (6) அக்ஷதை (7) பால (8) பொன் (9) நெய் (10) பொரி (11) தேன் (12) மடுது (13) மை என்னும இந்தப் * பதினமூன்று மங்களபபொருள்களை

* "ஏவம த்ரயோத₃ஶே மாஸி" என்று மூலத்திலிருப்பதை "ஏவம் த்ரயோத₃ஶேமாநி" என்று திருத்திக்கொள்ளவும.

நிவேதனம் செய்யவேண்டும். அவ்வண்ணமாக மந்திரபூர்வக மாகப் பத்து முதரைகளையும் அர்ச்சாமூர்த்திக்குக் காட்டவேண்டும். அதற்குபபின் அந்த மூர்த்திக்குரிய மந்திரத்தால் ஆயிரம்முறை பக்தியுடன் புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்கவேண்டியது. சாந்தியுடன் ஜபமும் செய்யவேண்டியது. அந்தணர் தலைவர்களே! எள்ளோடு கூடிய வெளுத்த அரிசியாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஆஸீர் வசனங்களைச்சொல்லி தீபங்களால் ஹாரத்தியெடுககவேண்டியது. அந்தணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து தக்ஷிணைகளாலும் அவர் களை உகப்பிககவேண்டியது. ப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்த ஆசார் யனையும், ருத்விக்குகளையும் விஶேஷமாக அர்ச்சிக்கவேண்டியது. பரமாத்மாவினுடைய அவ்வக்னியை தினந்தோறும் ஹோமம் செய்வதற்காக எடுத்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. மன வடக்கமுடையவனாய், மூன்று நாட்கள் யதாஶக்தி எம்பெருமான் உத்ஸவம் கண்டருளச் செய்யவேண்டியது. வைஷ்ணவனான ஆசார்யன் அவ்வுத்ஸவங்களில் பவமாநஸூக்தங்களால் புஷ் பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. தினந்தோறும் வைஷ்ண வன நெய்யாலும, ஹவிஸ்ஸாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும. அவ்வர்ச்சாமூர்த்தியின உகப்பினபொருட்டு உத்ஸவம் நடககும ஒவ்வொரு தினமும் வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களுக்கு நெய்யோடும், பாயஸத்தோடும் அன்னமிடவேண்டியது; இயன்ற வரையில் அவர்களுக்கு வஸ்திரங்களும், தக்ஷிணைகளும அளிக்க வேண்டும். உத்ஸவ முடிவிலும் மஹாபாகவதர்களோடு கூட விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தையும், விஷ்ணுஸூக்தங்களையும பாரா யணம செய்துகொண்டே இவ்வண்ணமாக (போஜந வஸ்த்ர தக்ஷிணாதானங்களைச்) செய்யவேண்டும். நதியில் அவப்ருத ஸ்நானம செய்தபின் பித்ருதேவதைகளை த்ருப்திசெய்விக்கவேண்டி யது. "அஸ்யவாம" என்று தொடங்கும ஸூக்தத்தினாலே தேனோடு கலந்த பாயஸத்தை நெய்யோடு கூட மூலமந்திரமான அஷ்டாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஆயிரம்முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஆஸீர்வசனங்களைச் செய்து அந்தணர் தலைவர் களுக்கு போஜனம் செய்விக்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக அர்ச்சாமூர்த்தியில் எமபெருமானை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்து முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும். (இதுவரை விளக்கப்பட்டது ஊருக்குப் பொதுவான கோயில்களில் ப்ரதிஷ்டாவிதி. இனி, தனி மனிதனுடைய க்ருஹார்ச்சாமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டை விளக்கப்படுகிறது.)

தனி மனிதனுடைய வீட்டில் எம்பெருமானை ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமானால் எளியமுறையில் செய்யலாம். ஜலாதி₄வாஸம், யாகமேடை, அக்னிகுண்டம் (அதிற்செய்யவேண்டிய) மந்த்ர தந்த்ரங்கள் முதலியவற்றை விட்டுவிடலாம். முதல்நாள் பஞ்ச க₃வ்யங்களில் அர்ச்சாமூர்த்தியை வைத்திருந்து, மறுநாள் பஞ்சாம்ருதங்களாலே திருமஞ்சனம் செய்வித்து, உயர்ந்த திரவியங்கள் முதலியவற்றை சேகரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தமான நீரினால் நிறைக்கப்பட்ட ஸுத₃ர்ஶந கலஶத்தை வைத்து அதில் பஞ்ச ரத்னங்களையும், பொன்னையும், துளஸியிதழையும், சந்தனம், அக்ஷதை, தர்ப்பை, எள், மண், கடுகு ஆகியவற்றையுமிட்டு, பிறகு குஶதர்ப்பங்களால், மந்திரரத்னத்தைக்கொண்டு அபி₄மந்த்ரணம் செய்வித்து வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் நூறு அல்லது ஆயிரம் முறை மூலமந்திரத்தால் (அர்ச்சாமூர்த்திக்கு) அபிஷேகம் செய்விக்கவேண்டியது. எல்லா வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களாலும், விஷ்ணு காயத்ரியாலும், கேசவாதி நாமங்களாலும், மற்றுமுள்ள எல்லா வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும் திருமஞ்சனம் செய்வித்து, மந்திரங்களைக்கொண்டே திருவாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற அம்மூர்த்தியை மங்களமான த₄ானயத்தில் எழுந்தருளச் செய்யவேண்டியது. தரையில் அக்னிப்ரதிஷ்டையைச்செய்து இத்₄மங்களை (ஸமித்துகளை) இடுவது முதலான காரியங்களை (க்₃ராமார்ச்சாப்ரதிஷ்டையின்போது) முன் சொன்னபடியே செய்வது. பசுநெய்யாலும், பாயஸாந்நத்தாலும் வைஷ்ணவன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். கர்த்தாவினுடைய ஔபாஸநாக்னியில் ஹோமம் செய்வது சிறக்கும். விஷ்ணுஸூக்தங்களின் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும் நெய்ப்பாயஸத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டும்; அதற்குப்பின் "அஸ்ய வாம" ஸூக்தத்தால் பசுநெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும். மந்திரரத்னமான த்₃வயத்தினால் ஆயிரத்தெட்டு முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அந்த பி₃ம்ப₃த்தின் மூர்த்திக்குரிய மந்திரத்தால் எள்ளினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அந்த மூர்த்தியின் மந்திரம் அறியப்படாவிடில் மூலமந்திரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தாலே ஹோமம் செய்யலாம். ஸ்ரீபூ₄ஸூக்தங்களாலும், விஷ்ணுகாயத்ரியாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைகுண்ட₂ பார்ஷத₃ர்களைக்குறித்து ஹோமத்தைச்செய்து ஹோமத்தை நிறைவடையச் செய்யவேண்டியது. பொற்கம்பியினாலாவது, குஶதர்ப்பத்தினாலாவது நயநோந்மீலனத்தை (அர்ச்சாமூர்த்தின் கண் திறத்தலை) செய்து, பீடத்தில் எழுந்தருளச்செய்து மந்திர

ரத்னமான த்3வயத்தால் வைஷ்ணவன் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். அமமந்திரத்தாலேயே அர்ச்சனம்செய்து பிறகு புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமாப்பிக்கவேண்டும். அந்த பிம்பத்தில் அந்த மூர்த்தியை தியானித்து மனவடக்கமுடையவனும் ஆயிரத்தெட்டு முறை புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. எல்லா வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களேயும ஓதி வைஷ்ணவன் புஷ்பங்களே இடவேண்டும. பிறகு, பாயஸத்தோடும், நெய்யோடும் கூடிய அன்னத்தை அந்தணர்களுக்கு இடவேண்டும். ப்ரதிஷ்ட்டைசெய்வித்த ஆசார்யனுககு யத2ாமக்தி தக்ஷிணேயை அளித்து விசேஷமாக அர்ச்சனம் செய்யவேண்டும். ஸஹஸ்ரநாமங்களால் எமபெருமானேத் துதித்து ஆமீர்வசனங்களேச் சொல்லி வணங்கவேண்டும. (தன் ஆர்வத்தாலே) ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களேப பலகால் செய்ய வேண்டும். "என் ஸ்வாமியே! உகந்தருளவேண்டும்" என்று பக்தியுடன் ஸர்வேஶ்வரனேப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பிறகு ஸ்ரீஸூக்தத்தைச் சொல்லி சாந்தியுடன் தீபங்களால் ஹாரத்தியெடுத்து, ஹோமத்தில் எஞ்சியிருக்கும் ஹவிஸ்ஸைப்பருகி, ஒப்பற்ற மூலமந்திரத்தை ஜபித்து, தாமரைக்கண்ணனே தியானித்துக்கொண்டு குமம்பரப்பிய பூமியிலே தூங்கவேண்டும வைஷ்ணவன் இவ்வண்ணமாகத் தன வீட்டில் அர்ச்சாமூர்த்தியில விஷ்ணுவை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்து, தன சரீரம விழும வரையில் முறைப்படி திருவாராதனம் செய்யவேண்டியது. ஸாளக்3ராமமிலே யில் பரமாத்மாவைப் பூஜிப்பது கோடிகோடி மடங்கு சிறந்தது. இதில் ஐயமில்லே, ஸாளக்ராமர்ச்சனததில் ஜபமோ, அதி4வாஸமோ, பரதிஷ்ட்டாவிதியோ எதுவும் கிடையாது. விஷ்ணுவானவர் அந்த சிலேயில் எப்போதும எழுந்தருளியிருக்கிருர். ஹரியின் எந்த மூர்த்தியில் மேலான பக்தியிருககிறதோ, அந்த மூர்த்தியையே அந்த ஸாளக்ராம மூர்த்தியில் தியானித்து, அதற்குரிய முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும். அர்ச்சாமூர்த்திகளிலோவெளில் ஒரு மூர்த்தியில் மற்றெரு மூர்த்தியை தியானித்துப் பூஜிக்கலாகாது. அம் மூர்த்தியாகவேயனறே எம்பெருமான் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிருன். ஸாளக்ராமசிலேயிலேயே இஷ்டப்பட்ட ஹரிமூர்த்திகளேப் பூஜிக்கலாம். ஸாளக்ராமசிலேயில் அர்ச்சனம செய்வது, அஞ்சலி செய்வது, (அதனருகில்) தானம் செய்வது, வணங்குவது, காண்பது ஆகிய எல்லாமே மனிதர்களுக்குக் கோடி மடங்கு பயனே அளிக்கவல்லது. எவனெருவன் ஸாளக்3ராம சிலேக்குத் திருமஞ்சனம் செய்த தீர்த்தத்தைத் தலேயில் தரிக்கிருனே, அவன்

எல்லாத்தீர்த்தங்களிலும் குளித்தவனும், எல்லா யஜ்ஞங்களையும செய்தவனும் ஆவான். அந்தஜலத்தைக் குடித்தால் பொய்சொல்லியது, பரஹிமஸை செய்தது, புசிக்கத்தகாதவற்றைப புசித்தது ஆகிய அனைத்துமே அக்கணத்திலேயே அழிகின்றது. ஸாளக்₃ராமஶிலையில் அர்ச்சனம் செய்வது இருபிறப்பாளர்களுக்கே விதிக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லை. (இனி, அநதந்த வருணங்களால் சிறப்பாகப் பூஜிக்கத்தக்க அர்சாமூர்த்திகளின வகைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன.)

இருபிறப்பாளன் ப₃ாலகிருஷ்ணரூபத்தையுடைய தேவனை எபபோதும் பூஜிககலாம். விஶிஷ்டனை ப₄ாகவதஶூத்₃ரனும இமமூர்ததியில் விஷ்ணுவைப் பூஜித்து (அம்மூர்ததியைப் பற்றிய துதிகளைப்) படிக்கலாம். இருபிறப்பாளன் வராஹமூர்த்தி, நரசிங்கமூர்த்தி, ஹயக்ரீவமூர்த்தி, வாமநமூர்த்தி ஆகியவர்களைத் தரையில எழுந்தருளச்செய்தோ, நெஞ்சில் தரிததோ பூஜிக்கலாம். ப்ராஹமணன் யஜ்ஞ (வராஹ) மூர்த்தியைப பூஜிப்பதே சிறநதது. க்ஷத்ரியன் ராமன, கேஶவன், மது₄ஸூத₃னன், நாராயணன, வாஸுதே₃வன, அனந்தன், ஜநார்த்தனன் ஆகிய மூர்ததிகளைப் பூஜிப்பது சிறப்புறறது. ப்ரத்யும்நன, அநிருததன, கோவிநதன, அச்யுதன, ஹரி, ஸங்கர்ஷணன, க்ருஷ்ணன ஆகிய மூர்த்திகளைப் பூஜிப்பதுவைஶ்யனுககுச்சிறந்தது.ப₃ாலகோ₃பாலரூபமுடையமூர்த்தியைப் பூஜிப்பதே சூத்ரனுக்குச் சிறபபுற்றது முனிவர் தலைவர்களே! எலலா மூர்த்திகளுமே அந்தணனால் பூஜிக்கத்தக்கவை எலலா ஸித்திகளையும அளிககும் எல்லா மந்திரஙகளும அவனால் ஜபிககத்தககவை. ஆகையால உயர்வை விரும்பும் அனைவராலும அநதணர் தலைவன பூஜிககததக்கவன். பஞ்சஸமஸ்காரமுடையவனாய, மந்திரரதனமான துவயததின பொருளை அறிநதவனான அந்தணன புருஷோத்தமனை ஸாளக்₃ராம சிலையிலேயே பூஜிபபது சிறநதது. துளஸியிதழ்களால் பூஜிககப்பட்ட ஹரி எல்லாவறறையும அளிககிறான். ஸாளக்ராமசிலையின் முன்னிலையில் எவன ஶ்ராத₃த₄ம் செய்கிறானோ, அந்த ஶ்ரார்த்₃த₄ததினால் கயாஶ்ராததத்தைக்காட்டிலும அளவற்றதான திருபதி பித்ருக்களுககு விளைகின்றது ஸாளக்₃ராம ஸமீபததில ஜபிபபது. ஹோமம செயவது, தானம செய்வது. நமஸ்காரம் செய்வது. ஜலதர்ப்பணம செய்வது ஆகிய அனைததும் கோடிமடஙகு பயனளிககும. (இனி, ஸாளக₃ராமமூர்த்தி பூஜை விவரிககப்படுகிறது)

ஸாளக்₃ராம ஸிலையின்மேல் செந்தாமரைக் கண்ணனை தியானித்து, புருஷஸூக்தத்தினால் அப்புருஷோத்தமனைப் பூஜிக்க வேண்டும். இந்த ஸூக்தத்தின் மந்திரங்களுக்கு அநுஷ்டுப்பும், த்ரிஷ்டுப்பும சந்தஸ்ஸுக்களாயுள்ளன. லோககாரணனாய், பரம புருஷனான நாராயணனே இதற்கு ருஷியாகவும், தேவதையாகவு முள்ளான். (இனி, அங்கந்யாஸம்) முதல் ரிக்கை இடதுகையிலும் இரண்டாவதை வலது கையிலும, மூன்றாவதை இடது காலிலும், நாலாவதை வலது காலிலும்*, ஐந்தாவதை இடது முழந்தாளிலும், ஆறாவதை வலது முழந்தாளிலும், ஏழாவதை இடது இடுப்பிலும், எட்டாவதை வலது இடுப்பிலும, ஒன்பதாவதை நாபி₁ (தொப்பூழ்) ப்ரதேசத்திலும், பத்தாவதை இருதயப்ரதேசத்திலும், பதினோராவதைக் கழுத்துப்பிரதேசத்திலும, பனிரண்டாவதை இடது தோளிலும், பதின்மூன்றாவதை வலது தோளிலும், பதினாலாவதைத் தன முகத்திலும், பதினைந்தாவதை இருகண்களிலும், பதினாறுவதைத் தலையிலும நயாஸம செய்யவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக அங்கநயாஸத்தைச் செய்தபின் புருஷோத்தமனை தியானம் செய்யவேண்டியது. ஆயிரம் சூரியர்களைப்போல் ஒளியுடையவனும், பதினாயிரம மனமதர்களைப்போல் அழகானவனும், யௌவனவயஸ்ஸையுடையவனும், தாமரைக்கண்ணனும், எல்லாத் திருவாபரணங்களாலும அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும், பூஷணங்களையுடையவையாய், பருத்து உருண்டு நீண்டவையான நாலு திருக்கைகளிலும சக்ரம, பத்மம், கதை, சங்கம் ஆகியவற்றை தரிப்பவனும, பீதாம்பரத்தையுடையவனும், வெள்ளைப்புஷ்பங்களாலும, பூச்சிறுலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும, † சிவந்த திருக்கைத் திருவடித்தாமரைகளையுடையவனும, நெய்த்திருண்டு சுருண்ட திருக்குழல்களால் விளங்குபவனும, ஸ்ரீபூ₄மிதே₃விகளால் இருமருங்கிலும் § ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்றவனுமாகத் தியானித்து அர்ச்சனம் செய்யவேண்டியது. தனனிடம் செய்தது போலவே பரமபுருஷனிடமும அங்கந்யாஸம் செய்யவேண்டியது.

* இவ்விடத்தின் மூலத்தில் "த₃க்ஷிணே கரே" என்றிருப்பதை "த₃க்ஷிணே பதே₃" என்று திருத்திக்கொள்ளவும்.

† இவ்விடத்தில் 'ரத்நஹஸ்த' எனபதை 'ரக்தஹஸ்த' எனத் திருத்தவும்.

§ இவ்விடத்தில் 'ஸமாஸ்லிஷ்டம் பார்ஸ்வம்' என்பதை 'ஸமாஸ்லிஷ்டபார்ஸ்வம்' என்று திருத்தவும்.

புருஷஸூக்தத்தின் முதல் ருக்கினுல் விஷ்ணுவை ஆவாஹனம் செய்து, இரண்டாவதால் ஆஸனத்தையும் மூன்ருவதால் பாத்யத்தையும், நாலாவதால் அர்க்₄யத்தையும், ஐந்தாவதால் ஆசமநீயத்தையும் முறைப்படி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. ஆருவதால் ஸ்நானத்தையும், ஏழாவதால் வஸ்திரத்தையும், உபவீதத்தையும், எட்டாவதால் சந்தநாதிஸுகந்தத்தையும், ஒன்பதாவதால் நறுமலர்களையும், பத்தாவதால்தூ₄பத்தையும் (அகில் முதலானவற்றின் புகையையும்), பதினேராவதால் தீபத்தையும், பனிரண்டு பதின்மூன்ருவது மந்திரங்களால் ப்ரஸாதநிவேதனத்தையும் அளிக்கவேண்டியது. பதினாலாவதால் நமஸ்கரித்து, பதினைந்தாவதால் ப்ரதக்ஷிணம செய்து, பதினருவதால் ஶயனமளித்து எஞ்சியகர்மததைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டியது. ஸ்நானம், வஸ்திரம், உபவீதம், ஆகியவற்றை ஸமர்பபிக்குமபோதும் தளிகை ஸமர்ப்பிக்கும்போதும் ஆசமனம செய்யவேண்டும். இப் பதினறு மந்திரங்களாலும் பதினறுமுறை முறைபபடி நெய்யால் ஹோமம செய்து மறுபடி ஒருமுறை முன்போலவே நெய்யால் ஹோமம் செய்யவேண்டும. ருக்குகளாலே புஷ்பாஞ்ஜலிகளையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும உத்தமமான புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேணடும். மாத்₄யாநஹ்நிகஸ்நானம் செய்து, ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரம் தரித்து மாத்₄யாந்ஹிகஸந்த்யாவந்தனத்தையும் செய்து ஸூர்யமண்டலததின நடுவிலிருக்கும் ஹரியை தியானித்துக் கொண்டு "உது₃த்யம்" "ஹம்ஸ: ஶுசிஷத்" முதலான மந்திரங்களை உச்சரித்து, நின்றுகொண்டே முனபோல் ப்ராணுயாமம் செய்து காயத்ரீஜபம செய்யவேண்டியது. ஸூர்யனைப்பற்றிய ("ஆஸத்யேந" எனனும்) அநுவாகத்தால் உபஸ்த₂ானமந்திர ஜபம் செய்யவேண்டும். பிறகு தனனையே பரிஷேசனம் (சுற்றி நீர் தெளிததல்) செய்து, தாப்பையை உள்ளடககிய அஞ்ஜலியை வலது மடியில் வைத்து ஜபயஜ்ஞஸித்தியின் பொருட்டு அறிவாளியானவன் (ஏழு) வ்யாஹ்ருதிகளோடும் ப்ரணவத்தோடும் கூடிய காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அவ்வண்ணமே நாலு வேதங்களையும, விஷ்ணுபுராணத்தையும், ஸ்ரீராமாயணத்தையும், கண்ணன் அருளிய பகவத்கீதையையும் இயன்றவரையில் ஜபித்துப் புண்டரீகாக்ஷனை தியானித்துக்கொண்டு நீரைத் தொடவேண்டியது. முன்போலவே நித்யஸூரிகளான வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டியது. எள்கலந்த நீராலே தேவரிஷிபித்ரு

தர்ப்பணம் செய்து, வஸ்த்ரநிஷ்பீட₃நம் செய்து, ஆசமனம் செய்து, முன்போல் வீட்டினுள் நுழைந்து பக்தியோடு புருஷஸூக்தத்தாலே முறைப்படி பூஜித்து முறைப்படி தை₃வயஜ்ஞம், பூ₄தயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், மநுஷ்யயஜ்ஞம் ஆகியவற்றை ஸர்வயஜ்ஞபோ₄க்தாவான விஷ்ணுவின ப்ரீதிக்காகச் செய்யவேண்டியது. முன்போலவே விஷ்ணுவைக்குறித்து வைகுண்ட₂ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. நாலு விதமான பூதங்களுக்கும் ப₃லிஸாதிக்கவேண்டியது. வீட்டு வாசலில் விருந்தினர்கள் வருவதை எதிர்பார்த்து ஒரு பசுவைக்கறக்கும் நேரம் காத்திருக்கவேண்டியது. அக்காலத்தில் வந்தவர்களைப் பழம், கிழங்கு, அந்நம் ஆகியவற்றையளித்துப் பூஜிக்கவேண்டியது. மஹாபாகவதர்களான அந்தணர்கள் வந்தால் ஶ்ரத்₃தை₄யோடு கூட அவர்களை ப்ராஹ்மணர்க்குரிய ஆஸனத்தில் அமர்த்தி அர்க்₄யபாத்₃ய ஆசமநீயங்களும், மது₄பர்க்கமும் க₃ந்த₄ புஷ்பதாம்பூ₃லதூ₄பதீ₃ப நிவேதனங்களும் அளித்து விஶேஷமாகப் பூஜிக்கவேண்டியது. ஒரு மஹாபாகவதோத்தமனை அந்தணன் ஒருமுறை பூஜிக்கப்பட்டானகில் அறுபதினுயிரம் வருடங்கள் பகவான் பூஜிக்கப்பட்டவனுகிறுன். மஹாபாகவதோத்தமனைத் தன்னைப்போலே இவனும் ஓர் ப்ராக்ருதன் என்னும் மயக்கத்தால் எவனொருவன் பூஜிப்பதில்லையோ, அவன கோடி ஜன்மங்களில் ஸம்பாதித்த புண்ணியத்தினின்றும் நழுவுகிறுன். இதில் ஐயமில்லை. அவன் வீட்டில் க்ஷேமவுன் நூறுவருஷம் எதையும் உண்ணமாட்டான். மஹாபாகவதோத்தமன் எல்லா தேவர்களுக்கும் முகமாவான். அர்த்த₂பஞ்சகங்களின் உண்மையை அறிந்தவனுய், பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்றவனுய், ஒன்பது விதமான பக்தியோடு கூடியவனே மஹாபாகவதன் எனப்படுகிறுன். காலத்தில் வந்தடைந்த அவனைப் பூஜித்தால் மதுஸூதனன் கணத்தில் உகப்படைந்து விரும்பியதையெல்லாம் கொடுக்கிறுன். மஹாபாகவதர்களின் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்தத்தை எவன் குடிக்கிறுனே அல்லது பக்தியுடன் தலையில் தரிக்கிறுனே அவன் எல்லாப்பாபங்களினின்றும் விடுதலையடைகிறுன். மஹாபாகவதோத்தமன் ஏதேனுமோரிடத்தில் ஒரு நாள் வஸித்தாலும் அந்த தேசம் பரமபரிசுத்தமாகிறது. மஹாபாகவஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அதற்குப்பின் விருந்தினரையும், அதற்குப்பின் குழந்தைகள், நண்பர்கள், வயதின் மிக்கவர்கள், வீட்டுக்குவந்த உறவினர்கள் ஆகியவர்களையும் போஜனம் செய்வித்து, தான பசியை அடக்கிக் காலத்தில் ஸந்யாஸிகளுக்கும் ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கும் ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தையும் கைகாட்ட வேண்டியது.]

ஆக, ஜலம் அக்னி, இருதயம், ஸூர்யமண்டலம், தரை, அர்ச்சாமூர்த்திகள் ஆகிய ஆறு இடங்களிலும் எம்பெருமானைப பூஜிக்கும் முறைகளும, இவையத்தனைக்கும் மேலே மஹாபாகவதோத்தமனைப் பூஜிக்கவேண்டியது அவசியம என்றும் இதுவரையில் விவரிககப்பட்டது. இபபகுதியால் ஆராதிக்கத்தக்கவர் எம்பெருமானும், அவனடியார்களுமே என விளக்கப்பட்டது. இனி, இவ்வண்ணமாக பகவானையும், பாகவதோத்தமர்களையும ஆராதனம் செய்தபின்பு தான புஜிக்கவேண்டிய முறையை விளக்கும பகுதிகளைக் காண்போம்.

ஸம்யங்நிவேதி3கம் விஷ்ணோ: ஸ்வயம் பு4ஞ்ஜீத வாக்3யத: ||
ப்ரக்ஷாள்ய பாதௌ3 ஹஸ்தௌ ச ஸம்யகா3சம்ய வாரிணா |
விஷ்ணோரபி4முக2ம பீடே2 ஹோமதி3க்3தே4 குஸோத்தரே ||
[241-242]

[கைகால்களை அலம்பிக்கொண்டு நீரினால் நனகு ஆசமனம் செய்து, பகவானுக்குமுன் தர்ப்பத்தின்மேல பொனனாஸனததிலமர்ந்து விஷ்ணுவுக்கு நனகு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை மௌனத்துடன் புசிககவேணடும.]

பத்ந்யாதி3பி4ர்த3கதமந்நம் வாஸுதே3வார்ப்பிதம் ஸுப4ம் |
க3ாயத்ர்யா மூலமந்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸுப4வாரிணா ||
ருதஸத்யாப்4யாமிதி ச மந்த்ராப்4யாம் பரிஷேசயேத் |
அந்நரூபம் விராட்புருஷம் த்4யாத்வா மந்த்ரம் ஜபேத் பு3த4: ||
த்4யாத்வா ஹ்ருத்பங்கஜே விஷ்ணும் ஸூத4ாம்ஸுஸத்3ருஸ த்3யுதிம் |
ஸங்க2சக்ரக3தா3பத்3மபாணிம் வை தி3வ்யபூ4ஷணம் ||
மநஸைவார்ச்சயித்வாऽத2 மூலமந்த்ரேண வைஷ்ணவ: |
பாதோ3த3கம் ஹரே: புண்யம் துளஸீத3ளமிஸ்ரிதம் ||
அம்ருதோபஸ்தரணமஸீதி மந்த்ரேண ப்ராஸயேத் |
உத்3தி3ஸ்யைவ ஹரிம் ப்ராணாந் ஜுஹுயாத் ஸக்4ருதம் ஹவி: ||
அந்நாலாபே4 து ஹோதவ்யம் ஸாகமூலப2லாதி3பி4: |
பஞ்சப்ராணாத்3யாஹுதயோ மந்த்ரைஸ்ஸ்வைர் ஜுஹுயாத் ஹரே: || [257-262]

'பதனி முதலானவர்களால் சமைத்தளிக்கப்பெற்றதாய், வாஸுதேவனுககு அர்ப்பணம் செய்யபபெற்றதாய், மஙகளமானதான

அன்னத்தை காயத்ரியாலும், திருவெட்டெழுத்தாலும் நல்ல நீரால் நனகு ப்ரோக்ஷணம் செய்து, "ருதம் த்வா ஸத்யேந பரிஷிஞ் சாமி" அல்லது "ஸத்யம் த்வா ருதேந பரிஷிஞ்சாமி" என்னும் மந்திரத்தாலே பரிஷேசநம் செய்து, அந்நரூபியாக விராட்புருஷனை தியானித்து அறிவாளியானவன் திருமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். சந்திரனைப்போல் ஒளியுள்ளவனும், ஶங்கசக்ரகதாபத்மங்களை நாலு திருக்கைகளிலும் ஏந்தியவனும், அப்ராக்ருதமான ஆபரணங் களை உடையவனுமான விஷ்ணுவை இருதயகமலத்தில் தியானித்து திருவெட்டெழுத்தைக் கொண்டு நெஞ்சாலேயே அர்ச்சித்து வைஷ்ணவனுயிருப்பவன் ஹரியின் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை "அம்ரு தோபஸ்தரணமஸி" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லிப் பருகவேண்டி யது. ஹரியையே உத்தேசித்து நெய்யோடு கூடிய அன்னத்தை ப்ராணாஹுதி செய்யவேணடும. அன்னமில்லாவிடில் காய், கிழங்கு, பழங்கள் முதலானவற்றால் ப்ராணாஹுதி செய்யவேண்டும். "ப்ராணாய ஸ்வாஹா" முதலான மந்திரங்களாலே ஹரியின் பொருட்டே ஐந்து ப்ராணாஹுதிகளையும் செய்யவேண்டும்.]

த்$_4$யாயேந் நாராயணம் தே$_3$வம் போ$_4$ஜநம் து யதா$_2$க்ரமம் |
வக்த்ராத்$_3$பாதயந் க்$_3$ராஸம் சிந்தயந் மது$_4$ஸூத$_3$நம் ||[267]

[மதுஸூதனனைச் சிந்தித்துக்கொணடு வாயிலிருந்து சோற்றைக் கீழே விழவிடாமல் முறைப்படி போஜனம் செய்யவேண்டும். (அப்போது) நாராயணனை தியானிக்கவேண்டும்.]

அந்யச்ச ப$_2$லமூலாதி$_3$ ப$_4$க்ஷ்யபாநாதி$_3$கம் ச யத் |
ஸ்ரக்சந்த$_3$நாதி$_3$ தாம்பூ$_3$லம் யோ பு$_4$ங்க்தே ஹர்யநர்ப்பிதம் ||
கல்பகோடிஸஹஸ்ராணி ரேதோவிண்மூத்ரபு$_4$க்$_3$ப$_4$வேத் ||
தஸ்மாத்ஸர்வம் ஸுவிமலம் ஹரிபு$_4$க்தம் யதோ$_2$க்தவத் |
ஸபவித்ரேண யோ பு$_4$ங்க்தே ஸர்வயஜ்ஞப$_2$லம் லபே$_4$த் ||
த்$_4$யாயந் நாராயணம் தே$_3$வம் வாக்$_3$யத: ப்ரயதாத்மவாந் |
பு$_4$க்த்வா சாநதித்ருப்த்யைவ ப்ராஶ்யேத$_3$ம்பு$_3$ நிர்மலம் ||
அம்ருதாபித$_4$ாநமஸீதி மந்த்ரேண குஶபாணிநா |....
பீத்வா மந்த்ரஜலம் பஶ்சாத் ஆசம்ய ஹ்ருத$_3$யாம்பு$_3$ஜே |
ராமமிந்தீ$_3$வரஶ்யாமம் சக்ரஶங்க$_2$த$_4$நுர்த$_4$ரம் ||
யுவாநம் புண்ட$_3$ரீகாக்ஷம் த்$_4$யாத்வா மந்த்ரம் ஜபேத் பு$_3$த$_4$: ||
[283-291]

[பழம் கிழங்கு முதலானவற்றையும், பக்ஷணம, பானம் முதலான வற்றையும, மாலை, சந்தனம முதலானவற்றையும், தாம்பூலததையும மற்ற எதையும ஹரிக்கு ஸமர்ப்பிக்காமல் எவனொருவன் புசிக்கிருனே அவன் ஆயிரங்கோடி கல்பங்கள் ரேதஸ்ஸையும், மலத்தையும், மூத்திரத்தையும் உண்பவனுவான. ஆகையால் முறைப்படி ஹரிககு அமுதுசெய்தபின்பே எல்லாம் மிகப்பரிசுத்தமாகிறது. அப்படிப் பரிசுத்தமானதைப் புசிப்பவனே எல்லா யஜ்ஞபலனையும் அடைவான். நாராயணனை தேவனை தியானித்து மௌனமாய் மனத்தை அடக்கி, மிகவும் திருப்தி ஏற்படாத அளவுக்குப் புசித்து, 'அம்ருதாபித₄ாநமஸி' என்னும் மந்திரத்தால் குமபாணியாய் பரிசுத்தஜலத்தைப் பருகவேண்டும்....மந்திரஜலத்தைப்பருகி ஆசமனம் செய்து பிறகு இதயக்கமலத்தில் குவளைபோன்று நீலநிறத்தவனுய், சக்ரம, ஶங்க₂ம, வில் ஆகியவற்றை தரித்தவனுய், வாலிபனுய், தாமரைக்கண்ணனை ராமனை தியானித்து, அறிவாளியானவன் (''ஸ்ரீராமாய நம:'' எனும் ராம) மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.]

இப்பகுதிகளால் போஜனம் செய்யவேண்டிய முறை விளக்கப் பட்டது. இனி, மாலை நேரத்தில செய்யவேண்டிய கர்மாநுஷ்ட்டானங்களைவிளக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

ப₃ஹிஸ்ஸந்த்₄யா த₃ஶகு₃ணம் கோ₃ஷ்டே₂ ஶதகு₃ணம் தத₂ா ||
க₃ங்க₃ா ஜலே ஸஹஸ்ரம் ஸ்யாத் அநந்தம் விஷ்ணுஸந்நிதௌ₄||
உபாஸ்ய பஶ்சிமாம் ஸந்த்₄யால் ஜப்த்வா ஜப்யம் ஸமாஹித: |
பூர்வவத் பூஜயேத் விஷ்ணும் க₃ந்த₄புஷ்பாக்ஷதாதி₃பி₄: ||
அஷ்டாக்ஷரவிதா₄நேந நிவேஶ்யைவம் ஸமாஹித: |
ஸாயமௌபாஸநம் ஹுத்வா வைஷ்ணவம் ஹோமமாசரேத்||
த்₄யாத்வா யஜ்ஞமயம் விஷ்ணும் மந்த்ரேணஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
திலவ்ரீஹ்யாஜ்யசருபி₄: தத்ரைகேநாபி வா யஜேத் ||
வைஶ்வதே₃வம் பூ₄தப₃லிம் ஹுத்வா த₃த்வா ச ஆசமேத் |
ஶய்யாயாம் விந்யஸேத் தே₃வம் பர்யங்க ஸமலங்க்ருதம் ||
ஸவிதாநே க₃ந்த₄புஷ்ப தூ₄பைராமோதி₃தே ஶுபே₄ |
ஶாயயித்வா ச தே₃வேஶம் நாராயணமநாமயம் ||
காலஜீமூதஸங்காஶம் மந்த₃ஸ்மேரமுக₂ாம்பு₃ஜம் |
கோடிகந்த₃ர்ப்பலாவண்யம் தே₃வீப்₄யாம் ஸஹிதம் ஹரிம் ||

ஹிரண்யகர்ப்₄ஸூக்தேந நாஸதா₃ஸீத₃நேந ச |
க்ருத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம பஶ்சாத் உபசாரை: ஸமர்ச்சயேத் ||
ஶ்ரியே ஜாத இத்ய்ருசைவ த்₄ருவஸூக்தேந ச த்₃விஜ: |
தீ₃பைர்நீராஜநம் க்ருத்வா பஶ்சாத் அர்க்₄யம் நிவேதயேத் ||
ஸுவாஸஸா யவநிகாம் விந்யஸ்யாऽக₂ ஸமாஹித: |
த்₃வாத₃ஶார்ணம் மஹாமந்த்ரம் ஜபேத₃ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ||
அஸ்த்ரைஶ்ச ஶங்க₂சக்ராத்₃யை: தி₃க்ஷு ரக்ஷாம் ஸுவிந்யஸேத் |
ஸ்தோத்ரை: ஸ்துத்வா நமஸ்க்ருத்வா புந: புநரநந்தரம் ||
வைஷ்ணவைஶ்ச ஸுஹ்ருத்₃பி₄ஶ்ச பு₄ஞ்ஜீயாத₃ர்ப்பிதம் ஹரே: |
ஆசம்யாக்₃நிமுபஸ்ப்ருஶ்ய ஸமாஸீநஸ்து வாக்₃யத: ||
த்₄யாயந் ஹ்ருதி₃ ஶுப₄ம் மந்த்ரம் ஜபேத₃ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ||
ஶேஷாஹிஶாயிநம தே₃வம் மநஸைவார்ச்சயேத் தத: |
[293-306]

[வீட்டினுள் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்வதைக் காட்டிலும் வெளியில் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்வது பத்துமடங்கு சிறந்தது; பசு நிற்குமிடத்தில் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்வது நூறுமடங்கு சிறந்தது; கங்காஜலத்தில் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்வது ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது; விஷ்ணுஸந்நிதியில் ஸந்த்யாவந்தனம் செய்வது அளவற்ற மடங்கு சிறப்புற்றது. மாலை ஸந்த்யையை உபாஸித்து ஜபிக்கத்தக்க திருவஷ்டாக்ஷரத்தை மனஶ்ஶாந்தியுடன் ஜபித்து, கந்தம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலானவற்றுடன் விஷ்ணுவை முன்போலவே அஷ்டாக்ஷரவிதிப்படி பூஜிக்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக சாந்தியுடன் அநுஷ்ட்டித்து மாலைநேர ஔபாஸனஹோமத்தைச்செய்து, வைஷ்ணவஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். யஜ்ஞமயனை விஷ்ணுவை தியானித்து மூலமந்திரத்தாலே எள், நெல், நெய், ஹவிஸ் ஆகியவையனைத்தினுலும், அல்லது அவற்றில் ஒன்றால் நூற்றெட்டுமுறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைஶ்வதேவஹோமம் செய்து, பூதபலியளித்து ஆசமனம் செய்யவேண்டும். அலங்கரிக்கப்பெற்ற தேவனை மேற்கட்டியோடு கூடி கந்த புஷ்ப தூ₄பங்களாலே மணமூட்டப்பெற்ற மங்களமான மெத்தென்ற புஞ்சசயனத்தில் முறைப்படி சயனிக்கச்செய்து, தேவர்தலைவனை, வியாதியற்றவனை, காளமேகநிறத்தனை, புன்சிரிப்புடைய முகத்

தாமரையை உடையவனும், கோடிமந்மதாகளையொத்த அழகுடைய வனும், ஸ்ரீபூ₄தே₃விகளோடு கூடியவனும், ஹரியென்றும், நாராயணன என்றும் பிரஸித்திபெற்றவனை தேவனை ஹிரண்யகர்ப்பஸூக்தத் தாலும், "நாஸதா₃ஸீத" என்னும மந்திரத்தாலும புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பித்து, பின உபசாரங்களாலே பூஜிக்கவேண்டியது. "ஶ்ரியேஜாத" என்னும் ருக்கினாலும், த்₄ருவஸூக்தத்தாலும் இரு பிறப்பாளன் தீபங்களால் ஹாரத்தி எடுத்து, அதற்குப்பின அர்க்₄யம் ஸமர்ப்பிக்கவேணடியது. நலல வஸ்திரத்தால் முகத் திரையை ஸமர்ப்பித்து சாந்தியுடையவனாய் நூற்றெட்டுமுறை த்₃வாத₃ஶாக்ஷர மஹாமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஶங்க₂ம சக்ரம் முதலான ஆயுதங்களால் திக்குகளில (உறகல் உறகல் உறகல் ஒணசுடர் ஆழியே! சங்கே! அறவெறி நாந்தகவாளே! அழகிய சார்ஙகமே! தண்டே! இறவுபடாமலிருந்த எண்மர் உலோகபாலீர்காள்! பறவையரையா! உறகல பளளியறை குறிக் கொண்மின என்றாற்போலே) காவலிடவேணடும. மறுபடியும மறுபடியும் துதிகளாலே துதித்து நமஸ்கரித்து அடுத்தபடியாக ஹரிக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்டதை வைஷ்ணவர்களோடும நண்பர்களோடும புசிககவேண்டும். ஆசமனம் செய்து, அகனியைத தொட்டு, மௌனத்துடன வீற்றிருப்பவனாய் ஶுப₄மான திருமந்தி ரத்தை நூற்றெட்டுமுறை நெஞ்சில் அநுஸந்தித்துககொண்டு, ஆதி₃ ஶேஷஶாயியான தேவனை மனததினுலேயே அர்ச்சிக்கவேண்டியது.]

த்₄யாயந்த: ப₃த்₃மநாப₄ம் து ஶயீரந் விஜிதேந்த்ரியா: ||
அர்ப்பயேத்₃வாऽர்சசயேத்₃விஷ்ணும் த்ரிகாலம்
ஶ்ரத்₃த₄யாந்வித: |
ஆசரேயு: பரம் த₄ர்மம் யதா₂வ்ருத்த்யநுஸாரத: ||
ப்ராத: க்ருஷ்ணம் ஜக₃ந்நாத₂ம் கீர்த்தயேத் புண்யநாமபி₄: |
ஶௌசாதி₃கம் து யத் கர்ம பூர்வோக்தம் ஸர்வமாசரேத ||
[311-313]

[பதமநாபனை தியானித்துக்கொண்டு இந்திரிய ஜயமுடையவர் களாய் சயனித்திருக்கவேணடியது. முக்காலத்திலும விஷ்ணுவுககு ஆத்மஸமாப்பணமும அாச்சனமும ஶ்ரத்தையோடு செய்யவேண்டி யது தததம வர்ணாஶ்ரமதர்மஙகளையொட்டிப் பரமத₄ர்மத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும. (இரவில் தூஙகி விழிததபின) காலையில் ஜகந்நாதனை கிருஷ்ணனை நினைத்துப் புண்ணியநாமஙகளால ஸஙகீர்த்தனம செயயவேண்டும. உடலைப் பரிசுத்தபபடுததிக கொளவது முதலான நிதயகர்மஙகளனைத்தையும முன சொனன படியே செய்யவேணடும.]

ஆக, பகவானுடைய நித்யநைமித்திக ஸமாராத$_4$நவிதி$_4$யைச் சொல்லும் இவ்வெட்டாமத்தியாயத்தில் இதுவரையில் நித்ய ஸமாராத$_4$நவிதி$_4$ விளக்கப்பட்டது. இனி ஒவ்வொருகாலங்களில் பகவானுக்குச் செய்யவேண்டிய டோ$_3$ாலோத்ஸவம், பவித்ரோத்ஸவம் முதலான நைமித்திகோத்ஸவங்களின் மூலம் அவனை ஆராதிக்கும் முறையை விளக்கும் பிற்பகுதியைக் காண்போம். அவற்றில் டோ$_3$ாலோத்ஸவம் என்னும் ஊஞ்சல் உத்ஸவத்தை விளக்கும் பகுதி முதலில் உள்ளது. அதாவது:—

நைமித்திகவிஶேஷேண பூஜயேத் பதிமவ்யயம் |
தத்தத்காலே து தந்மூர்த்தே: அர்ச்சநம் முநிபி$_4$: ஸ்ம்ருதம் ||
ப்ரஸுப்தே பத்$_3$மநாபே$_4$ து நித்யம் மாஸசதுஷ்டயம் |
த்$_3$ரோண்யாம் தே$_3$ாலாயாமபி வா ப$_4$க்த்யா ஸம்பூஜயேத் விபு$_4$ம் ||
க்ஷீராப்$_3$தௌ$_4$ ஶேஷபர்யங்கே ஶயாநம் ரமயா ஸஹ |
நீலஜீமூதஸங்காஶம் ஸர்வாலங்காரஸுந்த$_3$ரம் ||
கௌஸ்துபோ$_4$த்$_3$ப$_4$ாஸிததநும் வைஜயந்த்யா விராஜிதம் |
லக்ஷ்மீக$_4$நகுசஸ்பர்ஶஶோபா$_4$ரஸ்கம் ஸுவர்ச்சஸம் ||
த்$_4$யாத்வைவம் பத்$_3$மநாப$_4$ம் து த்$_3$வாத$_3$ஶார்ணேந நித்யஶ: |
பூஜயேத் க$_3$ந்த$_4$புஷ்பாத்$_3$யை: த்ரிஸந்த்$_4$யாஸ்வபி வைஷ்ணவ: ||
நிவேத்$_3$ய பாயஸாந்நம் து த$_3$த்$_3$யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: |
ஸஹஸ்ரம் ஶதவாரம் வா த்$_3$வயம் மந்த்ரம் ஜபேத் ஸுதீ$_4$: ||
த்$_3$வாத$_3$ஶார்ணம் மநும் சைவ ஜப்த்வாऽஜ்யேந திலைஶ்ச வா |
கேவலம் சருணா வாபி ஜுஹுயாத் ப்ரதிவாஸரம் ||
அத$_4$:ஶாயீ ப்$_3$ரஹ்மசாரீ ஸர்வபோ$_4$க$_3$விவர்ஜித: |
வார்ஷிகாம்ஶ்சதுரோ மாஸாந் ஏவமப்$_4$யர்ச்ய கேஶவம் ||
போ$_3$த$_4$யித்வாऽத$_2$ கார்த்திக்யாம் த$_3$த்$_3$யாத் புஷ்பாண்யநேகஶ: |
ஸாஜ்யைஸ்திலை: பாயஸேந மது$_4$நா ச ஸஹஸ்ரஶ: ||
மூலமந்த்ரேண ஜுஹுயாத் ஸூக்தைஶ்சாவப்$_4$ருத$_2$ம் தத: |
ஸஹஸ்ரநாமபி$_4$: க்ருத்வா த$_3$த்$_3$யாத் த$_3$ர்ப்பணமேவ ச ||
க்$_3$ருஹம் க$_3$த்வாऽத$_2$ தே$_3$வேஶம் பூஜயித்வா யதா$_2$விதி$_4$ |
போ$_4$ஜயேத் வைஷ்ணவாந் விப்ராந் த$_3$க்ஷிணாபி$_4$ஶ்ச தோஷயேத் || [314-324]

[ஒவ்வொரு நிமித்தங்கள் (குறிப்பிட்ட காலங்கள்) நேரும்போது அழிவற்றவனான எமபெருமானை (நைமித்திகோத்ஸவங்களால்) ஆராதிக்கவேண்டியது. அவ்வக்காலங்களில் பகவந்மூர்த்தியை ஆராத₄னம் செய்யவேண்டிய முறை முனிவர்களால் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. மழைகாலமான நாலு மாதங்களில் பத₃மநாப₄ன் யோகநித்திரை கொள்ளும்போது மரத்தொட்டியிலாவது, ஊஞ்சலி லாவது ஸர்வேஶ்வரனை எழுந்தருளச்செய்து பக்தியுடன் திரு வாராதனம் செய்யவேண்டும். திருப்பாற்கடலிலே, திருவனந்தாழ்வா னுகிற படுக்கையிலே ஸ்ரீதேவியோடு சயனித்திருப்பவனும், நீல மேகம்போன்றவனும், எல்லா அலங்காரங்களாலும் அழகுபெற்றி ருப்பவனும், ஸ்ரீகௌஸ்துப₄த்தாலே விளங்காநிற்கும் திருமேனியை உடையவனும், வைஜயந்தியெனும் வனமாலையால் விளங்கா நிற்பவனும், மலராள் தனத்தின் ஸ்பரிஶத்தாலே பரமமங்களமாய் விளங்கும் திருமார்பையுடையவனும், பேரொளி பெற்றவனான பத்மநாபனை இவ்வண்ணமாக தியானித்து, (அந்நாலு மாதங் களிலும்) தினந்தோறும மூன்று ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும் விஷ்ணு பக்தன் திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, க₃ந் த₄ம், புஷ்பம் முதலானவற்றால் ஆராத₄னம் செய்யவேண்டும். பாயஸாந்நத்தை நிவேத₃னம் செய்தபின், புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. அறிவாளியானவன் ஆயிரம முறை யாவது, நூறு முறையாவது த்₃வயமந்திரததை ஜபிக்கவேணடும். திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரியை ஜபித்துக்கொண்டு நெய்யினலோ, எளளி னலோ, ஶாத்₃த₄ஹவிஸ்ஸினலோ தினந்தோறும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். வெறுநதரையில் படுப்பவனும், ப்₃ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தை உடையவனும், எல்லா போகங்களையும விட்டவனும் மழைகால மான நாலு மாதஙகளிலும் இவ்வண்ணமாகக் கேஶவனைத் திரு வாராதனம் செய்து, கார்த்திகையில் திருப்பள்ளியுணர்த்தி விஶேஷமாகப் புஷ்பஙகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. மூலமந்திர மான திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், (வைஷ்ணவ) ஸூக்தங்களையும அநு ஸநதித்துக்கொண்டு, நெய்யோடு கூடிய எள்ளினலும், பாயஸத்தி னலும், தேனலும் ஆயிரம முறை ஹோமம்செய்து ஸஹஸ்ரநாமங் களாலே அவப்₄ருத₂ஸ்நானம்செய்து கணணுடி காட்டவேணடும். பிறகு வீட்டிற்குச்சென்று, தேவர் தலைவனை முறைப்படி (அஙகு) பூஜித்து, வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களுக்குத் ததீ₃யாராத₄னம செய்வித்து த₃க்ஷிணைகளைக் கொடுத்து உகப்பிக்கவேண்டியது.]

இவ்வண்ணமாக டோ3லோத்ஸவம் செய்யும் முறையை விளககியபின், அடுத்த பகுதியில் (325–336) பவித்ரோத்ஸவம் விளக்கப்படுகிறது. அதாவது,—

ஶுக்லபக்ஷ நபே4மாஸி த்3வாத3ஶ்யாம் வைஷ்ணவ: ஶுசி:|
பவித்ராரோபணம் க்ருத்வா நாபி4மாத்ராயதம் ந்யஸேத் ||
தத்2ா வக்ஷஸி பர்யந்தம் ஸஹஸ்ரம் தாந்தவம் ஸ்ம்ருதம் |
குஶக்3ரந்தி2ஸஹஸ்ரம் து பாத3ாந்தம் விந்யஸேத் தத: ||
ஸௌவர்ணீம் ராஜதீம் மாலாம் ஶதக்3ரந்தி2யுதாம் ந்யஸேத் |
ம்ருண்மலதாந்தவம் பஶ்சாத் புஷ்பமாலாம் தத:பரம் ||
ஶதமௌக்திகஹாராணி நாநாரத்நமயாந்யபி |
உபோஷ்யைகாத3ஶீம் தத்ர ராத்ரௌ ஜாக3ரணாந்வித: ||
அப்4யர்ச்சயேத் ஜக3ந்நாதம் க3ந்த4புஷ்பப2லாதி3பி4: ||
நீத்வா ராத்ரிம் நர்த்தநாத்3யை: ப்ரபா4தே விமலே நதீ3ம் |
க3த்வா ஸ்நாத்வா ச விதி4நா தர்ப்பயித்வே ஸமர்ச்சயேத் ||
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: மத்4வாஜ்யதிலபாயஸை:|
ஹுத்வா த3த்வா த3ஶார்ணேந ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத் தத:||
பஶ்சாத3ாரோபயேத் விஷ்ணோ: பவித்ராணி ஶுப4ாநி வை |
பவஸ்ய ஸோம இதி ச ஜபந் ஸூக்தம் ஸுபாவநம் ||
நிவேத3யேத் பவித்ராணி தத2ா விஷ்ணோர்யதா2க்ரமம் |
மந்தி3ரம் குஶயோக்த்ரேண வேஷ்டயந் பரமாத்மந: ||
விதாநபுஷ்பமாலாத்3யை: அலங்க்ருத்ய ச ஸர்வத: |
ஸஹஸ்ரம் த்3வாத3ஶார்ணேந ப4க்த்யா புஷ்பாஞ்ஜலிம் ந்யஸேத் ||
அதோ2பநிஷது3க்தாநி பஞ்சஸூக்தாந்யநுக்ரமாத் |
த்வயர்ஹந்பீதமிஜ்யாதி3 (?)ஜபந் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ||
ப்3ராஹ்மணாந் போ4ஜயேத் பஶ்சாத் ஸ்வயம் குர்வீத பாரணம்|
ஶக்தஶ்சேது3த்ஸவம் குர்யாத் த்ரிராத்ரம் வைஷ்ணவோத்தம: ||
ப்ரத்யப்3த3மேவம் குர்வீத பவித்ராரோபணம் ஹரே: ||
க்ரதுகோடிஸஹஸ்ரஸ்ய ப2லம் ப்ராப்நோத்யஸம்ஶய: |
தத்ர து3ர்பி4க்ஷரோகா3தி3ப4யம் நாஸ்தி கதா3சந ||

[ஆவணி மாதம் ஶுக்லபக்ஷம் த்3வாத3ஶியில் பரிசுத்தனை வைஷ்ணவன் (அர்ச்சாதிருமேனியின்) நாபி4 (கொப்பூழ்) வரையில்

நீண்ட பவித்ரங்களை ஆரோபணம் செய்து ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். மார்பு வரையில் ஆயிரம நூல்களாலான பவித்ரங்கள் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதற்குப்பின திருவடிகள் வரையில் குஶத$_3$ர்ப்ப$_4$ங்களாலான ஆயிரம் பவித்ரங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். நூறு முடிச்சுகள் உள்ள பொன் வெள்ளி மாலைகளையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதற்குப்பின் தாமரைக்கூட்டங்களாலான மாலையையும், நூறு முத்துமாலைகளையும், பல ரத்தின மாலைகளையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். முதல் நாள் ஏகாத$_3$ஶியில் உபவாஸமிருந்து ராத்ரி விழிப்புடனிருந்து க$_3$ந்த$_4$ம், புஷ்பம், பழங்கள் முதலியவற்றுல் ஜகந்நாதனை ஆராத$_4$னம் செய்யவேண்டும். இரவு முழுவதையும் எம்பெருமானைக்குறித்து ஆடிப்பாடிக் கழித்து மங்களமான விடியற்காலை வேளையில் நதிக்குச் சென்று நீராடிவிட்டு முறைப்படி தர்ப்பணம செய்து எம்பெருமானைத் திருவாராதனம செய்ய வேண்டியது. வைஷ்ணவமான எல்லா மந்திரங்களையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, தேன், நெய், எள், பாயஸம் ஆகியவற்றுல் ஹோமம் செய்து, அவற்றை த$_3$ானமும் செய்து அதற்குப்பின பத்து அக்ஷரமுள்ள மந்திரத்தால் ஆயிரம் முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும. 'பவஸ்ய ஸோம' என்னும் மிகப் பரிசுத்தமான ஸூக்தத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, எம்பெருமானுக்காக மங்க$_3$ளமான பவித்ரங்களை ஆரோபணம செய்யவேண்டும். அப்பெருமானுக்கு, அப்பவித்ரங்களை முறைப்படி நிவேத$_3$னம் செய்யவேண்டும். எம பெருமானின் கோயிலில் தர்ப்பையினுலான கயிற்றை நாற்புறமுழ கட்டிவைத்து, மேற்கட்டி, பூமாலைகள் முதலானவற்றுல் எல்லாப் புறமும் அலங்கரித்து வைத்து, திருத்$_3$வாத$_3$ஶாக்ஷர மந்திரத்தைக் கொணடு பக்தியுடன் ஆயிரம புஷ்பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பிகக வேண்டும். அதற்குப்பின் வேத$_3$ாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச ஸூக்தங்களையும், "த்வயா ஹந்பீதமிஜ்யாதி$_3$" (?) என்னும் ஸூக்தத்தையும் ஜபித்துககொண்டு புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. அதற்குப்பின் அந்தணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்துப் பிறகு தான் பாரணைசெய்யவேண்டும். வைஷ்ணவோத்தமனுயிருப்பவன் ஶக்தியிருந்தால், மூனறு தினங்கள் எம்பெருமானுக்கு உத்ஸவமும் செய்யவேண்டும். இவ்வண்ணமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் ஹரிக்குப் பவிதராரோபண மஹோத்ஸவம் செய்ய வேண்டும். ஆயிரங்கோடி யஜ்ஞங்கள் செய்வதால் உண்டாகும பலனை, இதனுல அடைவான் எனபதில் ஐயமில்லை. இப்படிச் செய்யப்படுமிடத்தில் பஞ்சம, வியாதி முதலானவற்றுல் ஒருபோதும பயம் ஏற்படாது.]

இவ்வண்ணமாகப் பவித்ரோத்ஸவம் செய்யும் முறையை விளக்கியபின், அடுத்த பகுதியில் (337—345) திருக்கார்த்திகை யுத்ஸவம் விளக்கப்படுகிறது. அதாவது:—

ஸம்ப்ராப்தே கார்த்திகே மாஸே ஸாயாஹ்நே பூஜயேத்ஹரிம்।
ஹ்ருத்₃யை: புஷ்பைஶ்ச ஜாதீபி₄: கோமலைஸ் துளஸீத₃லை: ॥
அர்ச்சயேத் விஷ்ணுகா₃யத்ர்யாऽநுவாகைர் வைஷ்ணவைரபி।
பாவமாநைஶ்ச தந்மாஸம் ப₄க்த்யா புஷ்பாஞ்ஜலிம் ந்யஸேத் ॥
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா ।
அஷ்டாவிம்ஶதிம் வா ஶக்த்யா த₃த்₃யாத் தீ₃பாந் ஸுபாலிகாந் ॥
ஸுவாஸிதேந தைலேந க₃வ்யேநாऽऽஜ்யேந வா ஹரே: ।
அஷ்டோத்தரஶதம் நித்யம் திலஹோமம் ஸமாசரேத் ॥
மநுநா வைஷ்ணவேநாபி கா₃யத்ர்யா விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞயா ।
ஹுத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் த₃த்₃யாத் தாப்₄யாமேவ ததா₂ விபே₄: ॥
ஹவிஷ்யம் மோத₃கம் ஶுத்₃த₄ம் நக்தம் பு₄ஞ்ஜீத வாக்₃யத: ।
தைலம் ஶுக்லம் ததா₂ மாம்ஸம் நிஷ்பாவாந் மாக்ஷிகம் ததா₂॥
சணகாநபி மாஷாம்ஶ்ச வர்ஜயேத் கார்த்திகேऽஹநி ।
போ₄ஜயேத் வைஷ்ணவாந் விப்ராந் நித்யம் த₃ாநாநி ஶக்தித:॥
அந்தே ச போ₄ஜயேத்₃ விப்ராந் த₃க்ஷிணாபி₄ஶ்ச தோஷயேத்।
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் கார்த்திகே க்ருதகோடிபி₄: ॥
புண்யம் ப்ராப்யாऽநகே₄ா பூ₄த்வா விஷ்ணுலோகே மஹீயதே॥

[கார்த்திகை மாதத்தில் மாலைவேளையில் ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். மநோஹரமான சாதிப்பூக்களாலும், அழகான துளஸீத₃ளங்களாலும் அர்ச்சிக்கவேண்டியது. விஷ்ணுகா₃யத்ரியாலும், வைஷ்ணவமான அநுவாகங்களாலும், பவமாந ஸூக்தங்களாலும் பக்தியுடன் அம்மாதம் முழுவதும் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. ஆயிரத்தெட்டு, அல்லது நூற்றெட்டு அல்லது இருபத்தெட்டு, அல்லது இயன்ற வரையில் அழகிய அகல்களில் நறுமணம் மிக்க எண்ணெ அல்லது பசுநெய்யில் ஹரியின் பொருட்டு தீ₃பங்களை ஏற்றிவைக்கவேண்டியது. தினந்தோறும் நூற்றெட்டு முறை எள்ளினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். விஷ்ணு (ஷடக்ஷரி)

மந்திரத்தினுலும், விஷ்ணுகா₃யத்ரியினுலும் ஹோமம் செய்து, அவற்றினுலேயே ஸர்வேஶ்வரனுக்குப் புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. இரவில் மௌனத்துடன் கூடியவனுய் ஹோம ஹவிஸ்ஸையும், சுத்தமான மோத₃கத்தையும புசிக்கக்கடவன். வெள்ளேயான எண்ணேயையும், மாம்ஸத்தையும்(?), புடைத்தலேயும், தேனேயும், கடலேயையும், உளுந்தையும் கார்த்திகை மாதத்தில் விலக்கவேண்டும. வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களே தினந் தோறும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். இயன்ற வரையில் (அவர்களுக்கு) தா₃னங்களேயும செய்யவேண்டும. கடைசியில் (மற்ற) அந்தணர்களேப் புசிப்பித்து த₃க்ஷிணே முதலானவற்றுலே உகப்பிக்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாகக் கார்த்திகையில் தேவர் தலேவனேப் பூஜித்துக் கோடி மடங்கு புண்ணியப்பயனே எய்தி, பாபமற்றவனுய் விஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிருன்.]

இவ்வண்ணமாகத் திருக்கார்த்திகையுத்ஸவத்தை விளக்கியபின், அடுதத பகுதியில் (346—368) ஏகாத₃ஶிகளில் செய்யவேண்டிய உத்ஸவம் விளக்கப்படுகிறது. அதாவது:—

த₃ஶமீமிஶ்ரிதாம் த்யக்த்வா வேளாயாமருணோத₃யே।
உபோஷ்யைகாத₃ஶீம் ஶுத்₃த₄ாம் த்₃வாத₃ஶீமபி வைஷ்ணவ:॥
ஸ்நாத்வாऽऽமலக்யா நத்₃யாம் து வித₄ாநேந ஹரிம் யஜேத்।
ஸுக₃ந்த₄குஸுமை: ஶுப்₄ரைருபசாரைஶ்ச ஸர்வஶ:॥
ராத்ரௌ ஜாக₃ரணம் க்ருத்வா புராணம் ஸம்ஹிதாம் படே₂த்॥
ஜாக₃ரேऽஸ்மிந்நஶக்தஶ்சேத் த₃ர்ப்ப₄நாஸ்திர்ய வைஷ்ணவ: ।
புரதோ வாஸுதே₃வஸ்ய பூ₄மௌ ஸ்வப்யாத் ஸமாஹித:॥
தத: ப்ரப₄ாதஸமயே துளஸீமிஶ்ரிதைர் ஜலை:।
ஸ்நாத்வா ஸந்தர்ப்ய தே₃வேஶம் துளஸ்யா மூலமந்த்ரத:॥
த்₃வயேந வா விஷ்ணுஸூக்தை: குர்யாத் புஷ்பாஞ்ஜலீந் தத:।
தைரேவ ஜுஹுயாதா₃ஜ்யம் மந்த்ரேணைவ ஶதம் தத:॥
பாயஸாந்நம நிவேத்₃யேஶே ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் தத:।
த்₄யாயந் கமலபத்ராக்ஷம் ஸ்வயம பு₄ஞ்ஜீத வாக்₃யத:॥
அஹ:ஶேஷம் து நிநயேத் புராணம் வாசயந் பு₃த₄:।
ஸாயாஹ்நே ஸமநுப்ராப்தே தே₃வாலயாம் பூஜயேத் ஹரிம்॥

அப்₄யர்ச்ய க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: ப₄க்ஷ்யை: நாநாவிதை₄ரபி ।
ப்₃ராஹ்மணஸ்பத்ய ஸூக்தைஶ்ச ஶைநர் தே₃வம் ப்ரசாலயேத் ॥
இதிஹாஸபுராணாப்₄யாம் கீ₃தவாத்₃யை: ப்ரப₃ந்த₄கை: ।
ஏவம் ஸம்பூஜயேத் தே₃வம் தஸ்யாம் நிஶி ஸமாஹித: ॥
மத்₄யாஹ்நே பூஜயேத் தே₃வம் வைஷ்ணவர்க்ஷே ஸமாஹித: ।
சம்பகை: ஶதபத்ரைஶ்ச கரவீரை: ஸிதைரபி ॥
வைஷ்ணவேநைவ மந்த்ரேண பூஜயேத் கமலாபதிம் ।
நகிரிந்த்₃ரேதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஹரே: ॥
மந்த்ரேணாஷ்டோத்தரஶதம் த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி ப₄க்தித: ।
ததை₂வ ஹோமம் குர்வீத திலைர்வ்ரீஹிபி₄ரேவ வா ॥
ஸூத₃த்₄யந்நம் பூ₂யுதம் நைவேத்₃யம் விநிவேத₃யேத் ।
தீ₃பைர்நீராஜநம் க்ருத்வா வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் தத: ॥
மந்த₃வாரே து ஸாயாஹ்நே தாவத்ஸம்யகு₃போஷித: ।
திலை: ஸ்நாத்வா விதா₄நேந ஸங்கல்ப்ய ச ஸநாதநம் ॥
ந்ருஸிம்ஹவபுஷம் தே₃வம் பூஜயேத் தத்₃விதா₄நத: ।
மந்த்ரராஜேந கா₃யத்ர்யா மூலமந்த்ரேண வா யஜேத் ॥
அக₂ண்டை₃பி₃ல்வபத்ரைஶ்ச ஜாதிகுந்தை₃ஶ்ச யூதி₂கை: ।
பத்ரைஶ்ச பஞ்சஶாகைந்த்யா ச த்வமக்₃நே த்₃யுபி₄ரிதி ச ॥
த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் ப₄க்த்யா மந்த்ரேணைவ ஶதம் தத₂। ।
ஆப்₄யாமேவாநுவாகாப்₄யாம் ப்ரத்யருசம் ஜுஹுயாத் க்₄ருதம் ॥
மந்த்ரேணாஷ்டோத்தரஶதம் பி₃ல்வபத்ரைர் க்₄ருதாந்விதை: ।
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம்ஸமாபயேத் ॥
மது₄ஶர்க்கரஸம்யுக்தாநபூபாந் மோதகாம்ஸ்தத₂ா ।
மண்ட₃காந் விவித₄ாந் ப₄க்ஷ்யாந் ஸூபாந்நம் மது₄மிஶ்ரிதம் ॥
ஸூவாஸிதம் பாநகம் ச ந்ருஸிம்ஹாய ஸமர்ப்பயேத் ।
ந்ருத்யம் கீ₃தம் தத₂ா வாத்₃யம் குர்வீத புரதோ ஹரே: ॥
போ₄ஜயேத் ச ததோ விப்ராந் நவ ஸப்தாஷ்ட வா பஞ்ச வா ।
தத₃ர்ப்பிதஹவிஷ்யாந்நம் பு₄ஞ்ஜீயாத் வாக்₃யத: ஸ்வயம் ॥
த்₄யாயந் ந்ருஸிம்ஹம் மநஸா பூ₄மௌ ஸ்வப்யாத் ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
ஏவம் ஶநிதி₃நே தே₃வம் அப்₄யர்ச்ய நரகேஸரிம் ॥

ஸர்வான் காமானவாப்னோதி ஸோऽஶ்வமேத₄ப₂லம் லபே₄த் ||
ஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ரம் ஸ பூஜாம் ப்ராப்னோதி கேஶவ: |
குலகோடிம் ஸமுத்₃த்₄ருத்ய வைகுண்ட₂பத₃மாப்நுயாத் ||
ப்ராயஶ்சித்தமித₃ம் கு₃ஹ்யம் பாதகேஷு மஹத்ஸ்வபி |
அபுத்ரோ லப₄தே புத்ரம் அத₄நோ த₄நமாப்நுயாத் ||

[அருணோத₃யவேளையில் த₃ஶமிகலந்த ஏகாத₃ஶியை விலக்கிவிட்டு, (அப்படிக் கலக்காத) ஶுத்₃த₄மான ஏகாத₃ஶயிலோ, த்₃வாத₃ஶியிலோ வைஷ்ணவன் உபவாஸமிருந்து நெல்லிக்காயை உபயோகித்து நதியில் ஸ்நானம் செய்து, நறுமணம் மிக்க அழகிய மலர்களாலும், அனைத்துபசாரங்களாலும் முறைப்படி ஹரியைத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டியது. ஏகாத₃ஶீவ்ரதமிருக்கும் இரவில் விழித்திருந்து புராணங்களையும், த₄ர்மஶாஸ்திரங்களையும் படிக்கவேண்டும். கண் விழித்திருக்க இயலாதவனாகில் த₃ர்ப்ப₄ங்களை விரித்து வாஸுதே₃வனுக்கு முனனால் வெறுந்தரையில் சாந்தியுடையவனாய்த் தூங்கவேண்டும். அதற்குப்பின் விடியற்காலை வேளையில் துளஸி கலந்த தீர்த்தத்தாலே ஸ்நானம் செய்து, மூல மந்திரத்தாலோ துவயத்தாலோ துளஸியைக்கொண்டு தேவா தலைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்து, அதற்குப்பின விஷ்ணுஸூக்தங் களைக் கொண்டு புஷ்பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பிக்கவேணடியது. அம மூலமந்திரத்தாலேயே நெய்யை நூறு முறை ஹோமம் செய்ய வேண்டும. அதற்குப்பின எம்பெருமானுக்குப் பாயஸாந்நத்தை அமுது செய்விதது. அதற்குப்பின் அந்தணர்களுக்கு அன்ன மளிக்கவேண்டும. மௌனத்துடன் கூடித் தாமரைக்கண்ணனை தியானித்துக் கொண்டு தானும புசிக்கவேண்டும. பகலில் எஞ்சிய பகுதியை அறிவாளியாயிருப்பவன் புராணபட₂னத்தினால் கழிக்க வேண்டியது. மாலை வந்தவுடன் ஹரியை ஊஞ்சலில எழுந்தருளச் செய்து பூஜிக்கவேணடும கந்தம் புஷ்பம் முதலானவற்றாலும, பல விதமான ப₄க்ஷணங்களாலும பூஜித்து ப்ரஹமணஸ்பதி ஸூக்தங களால் ஊஞ்சலை மெதுவாக ஆட்டவேண்டியது இதிஹாஸ புராணங்களாலும், பாட்டுக்களாலும, வாத்தியங்களாலும, திவ்ய ப்ரபந்தங்களாலும், சாந்தியுடையவனாய் அன்றிரவு தேவனைப் பூஜிககவேணடும. து₃வாத₃ஶியில விஷ்ணுவின (ஶ்ரவண) நக்ஷத் திரம சேர்ந்து வநததாகில சாந்தியுடையவனாய் நடுபபகலிலும் தேவனைப் பூஜிக்கவேண்டும. சமபகம், தாமரை, வெள்ளரளி ஆகிய பூக்களால் விஷ்ணுஷட₃க்ஷரமநதிரததினால கமலைகேள்வனைப் பூஜிக்கவேண்டும். 'ந கிரிந்த்₃ர' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினால ஹரிக்குப் புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேணடும. (மூல) மந்திரத்

தால் பக்தியுடன் நூற்றெட்டு முறை புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அவ்வண்ணமே (மூலமந்திரத்தால் நூற்றெட்டு முறை) எள்ளினாலாவது, நெல்லினாலாவது ஹோமம் செய்யவேண்டும். பழங்களுடன் கூடிய நல்ல தயிரமுதை அமுது செய்விககவேண்டும். தீபங்களால் ஹாரத்தியெடுத்து, அதனபின் வைஷ்ணவர்களைப் புசிப்பிக்கவேண்டும். (த்வா₃த₃ஶியினபோது) சனிக்கிழமையும் சேர்ந்து வந்தால், மாலைவரையில் நன்கு உபவாஸமிருந்து, எள் கலந்த நீரில் குளித்து, பழையோனை பரமனைக்குறித்து முறைப்படி தர்ப்பணம் செய்து, நரசிங்கப்பிரானை அவர்க்குரிய விதிப்படி பூஜிக்கவேண்டும். "உக்₃ரம் வீரம்" என்று தொடங்கும் (ந்ருஸிம்ஹ அனுஷ்டுப்) மந்திரராஜத்தினாலாவது, காயத்ரியினாலாவது, மூல மந்திரத்தினாலாவது ஆராதிக்கவேண்டியது. முழு வில்வத்தழை களாலும், சாதிப்பூககளாலும், குருந்தப்பூக்களாலும, முல்லைப் பூக்களாலும், தாமரைப்பூக்களாலும், பஞ்சஶாந்திமந்திரங்களையும், "த்வமக்₃நே த்₃யுபி₄:" [ருக் அஷ்டகம் 2-5-17] எனனும் மந்திரத்தையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு பக்தியுடன் புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. மூலமந்திரத்தாலும் நூறுமுறை புஷ்பாஞ் ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேணடியது. (புருஷஸூக்தத்தின்) இரு அநுவாகங்களாலும், ஓவ்வொரு—ரிக்கிற்கும் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும். மூலமந்திரத்தினல் நூற்றெட்டு முறை நெய் கலந்த வில்வ இதழ்களால் வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ஹோமம் செய்து ஹோமத்தை நிறைவுபெறச் செய்யவேண்டியது. தேன, சர்க்கரை கலந்த அப்பங்களையும், மோத₃கஙகளையும், பாலாடையையும், பல விதமான பக்ஷணங்களையும், தேனோடுகூடப் பருப்பு அன்னத்தையும், நறுமணமுள்ள பானகத்தையும் நரசிங்கனுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஹரியின் முன்னால் நாட்டியம், பாட்டு, வாத்தியம் ஆகியவற்றை நடத்தவேண்டியது. அதற்குப்பின் ஒன்பது, ஏழு, அல்லது ஐந்து அந்தணர்களுக்கு போஜனம செய்விக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு ஸமர்ப்பித்த ஹவிஸ்ஸின் ஶேஷத்தை மௌனத்துடன் தான் புசிக்கவேண்டும். இந்திரியங்களை அடக்கி மனத்தினாலே நரசிங்கனை தியானித்து பூமியில் தூங்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக சனிக்கிழமையில் நரசிங்கனை அர்ச்சனம் செய்தால் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். அஶ்வமேத₄யாகம் செய்த பலன் பெறுவான். இப்படி ஆராதிப்பவனிடம் கேசவன் அறுபதினாயிரம் வருஷம் பூஜை செய்வதால் ஏற்படும் திருப்தியை அடைவான். தன் குலத்தில் பிறந்தவர்களையும் கைதூக்கிவிட்டு வைகுண்ட பதவியை அடைவான். மஹாபாதகங்களுக்கும இது மிக ரஹஸ்யமான ப்ராயஶ்சித்தம். பிள்ளையற்றவன் பிள்ளையையும், பணமற்றவன் பணத்தையும் அடைவர்.]

இவ்வண்ணமாக, ஏகாத₃ஶீ ஸாமாந்யத்திலும், த்₃வாத₃ஶியில ஶ்ரவணம முதலான வைஷ்ணவ நக்ஷத்திரம் வருமபோதும், சனிக்கிழமை வருமபோதும் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய உத்ஸவங்கள் விவரிக்கப்பட்டன. இனி, [370-377] பௌர்ணமாஸியில அநுஷ்ட்டிக்கவேணடிய உத்ஸவம் விவரிக்கப்படுகிறது.

பக்ஷே பக்ஷே பௌர்ணமாஸ்யாம் உதி₃தேऽஸ்மிந் நிஶாகரே |
ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜயேத விஷ்ணும் வாமநம் தே₃வமவ்யயம ||
ஸமாஸீநம் மஹாத்மாநம் தஸ்மிந் பூர்ணேந்து₃மண்ட₃லே |
ஸந்தர்ப்பயேத் புஷ்ப₄ஜலை: குஸுமாக்ஷதமிஶ்ரிதை: ||
தத்ர மூலேந மந்த்ரேண பூஜயேத் பரமேஶ்வரம் |
துளஸீகுந்த₃குஸுமைரத₂ புஷ்பாஞ்ஜலிம் சரேத் ||
த்வம் ஸோம இதி ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் குஸுமைர்யஜேத்||
பஶ்சாத் ஹோமம் ப்ரகுர்வீத பாயஸாந்நம் ஸஶர்க்கரம் ||
மந்த்ரேணாஷ்டோத்தரஶதம் ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் தத₂ா ||
அக்₃நிஸோமாநுவாகேந ஸமித்₃பி₄: பிப்பலைர்யஜேத் ||
ஸஹஸ்ரநாமபி₄: ஸ்துத்வா நமஸ்க்ருத்வா ஜநார்த₃நம் |
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் பாயஸாந்நேந ஶக்தித:||
ஸ்வயம் பு₄க்த்வா ஹவி:ஶேஷம் ஶயீத நியதேந்த்₃ரிய. |
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் பௌர்ணமாஸ்யாம் ஜநார்த₃நம்||
ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ||

[ஒவ்வொரு பக்ஷத்திலும், பௌர்ணமாஸியில், சந்திரன் உதித்தவுடன் நீராடி, அழிவற்ற வாமன ரூபமெடுத்த மஹாத்மாவாய், தேவனை விஷ்ணுவை அந்தப் பூர்ணசநதிரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனாக தியானித்து, நனகு பூஜிக்கவேண்டியது. பூக்களும், அக்ஷதைகளும் கலந்த மங்களநீராலே தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அதனபின் மூலமந்திரததாலே பரமேஶ்வரனைப் பூஜிக்கவேண்டும. பிறகு துளஸியாலும் குருந்தப்பூவாலும புஷபாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேணடியது. 'த்வம் ஸோம' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்கிற்கும புஷபங்களையிட்டுப் பூஜிக்கவேண்டும. சர்க்கரையோடு கூடிய பாயஸாந்நத்தைக கொண்டு, மூலமந்திரததாலே நூற்றெட்டுமுறையும், புருஷ ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்காலும ஹோமம செய்யவேண்டும.

அக்₃நிஸோமாநுவாகத்திஞல் அரசஸமித்துக்களைக் கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு, ஸஹஸ்ரநாமங்களால் துதித்து, ஜநார்த்தனனை நமஸ்கரித்து, சக்தியுள்ளவளவு பாயஸாந்நம் முதலானவற்றையளித்து வைஷ்ணவர்களுக்கு போஜனமளிக்கவேண்டும்.ஹோமஹவிஶ்ஶேஷத்தைத் தானும் புசித்து, புலனடக்கத்துடன் சயனிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக ஜநார்த்தனனைப் பௌர்ணமாஸியில் பூஜைசெய்து, எல்லாப் பாபங்களும் நீங்கப்பெற்று விஷ்ணுஸாயுஜ்யத்தை அடைகிருன்.]

இவ்வண்ணமாகப் பௌர்ணமாஸியில் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய உத்ஸவம் விவரிக்கப்பட்டது. இனி, (378-385) மக₄நக்ஷத்திரத்தில் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய உத்ஸவம் விவரிக்கப்படுகிறது.

மக₄ாயாமபி பூர்வாஹ்ணே ஸ்நாத்வா க்ருஷ்ணம்ஜலைர்த்₃விஜ:|
ஸந்தர்ப்ய மூலமந்த்ரேண திலமிஶ்ரிதவாரிபி₄; ||
தர்ப்பயித்வா பித்ரூந் தே₃வாந் அர்ச்சயேத₃ச்யுதம் தத: |
க்ருஷ்ணைஶ்ச துளஸீபத்ரை: கேதகை: கமலைரபி ||
ஶோணிதை: கரவீரைஶ்ச ஜபாகுடஜபாடலை: |
அஸ்யவாமேதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஹரே:||
மந்த்ரேணஷ்டோத்தரஶதம் க்ருஷ்ணைஶ்ச துளஸீத₃லை: |
ததை₂வ ஜுஹுயாத₃க்₃நௌ திலை: க்ருஷ்ணை: ஸஶர்க்கரை:||
ஆஜ்யேந பௌருஷம் ஸூக்தம் ப்ரத்ய்ருசம்
ஜுஹுயாத் தத: |
நாராயணநுவாகேந உபஸ்தா₂ய ஜநார்த₃நம் ||
ஸுஸம்யாவை: ஸௌஹ்ருதை₃ஶ்ச ஶால்யந்நம்
விநிவேத₃யேத் |
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் ஸ்வயம் பு₄ஞ்ஜீத
வாக்₃யத: ||
தஸ்யாம் ராத்ரௌ ஜபேந் மந்த்ரம் அயுதம்ஹரி ஸந்நிதௌ₄ |
வைஷ்ணவைரநுவாகைஶ்ச த₃த்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ||
புரதோ வாஸுதே₃வஸ்ய பூ₄மௌ ஸ்வப்யாத் குஶோத்தரே|
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் மக₄ாயாம் வைஷ்ணவோத்தம:||
உத்₃த்₄ருத்ய வம்ஶஜாந் ஸர்வாந் வைஷ்ணவம்
பத₃மாப்நுயாத் ||

[மக₄ாநக்ஷத்திரத்தில் முற்பகலில் இருபிறப்பாளன் ஸ்நாநம்செய்து, மூலமந்திரத்தினல் நீரைக்கொண்டு கிருஷ்ணனுக்குத் தர்ப்பணம செய்து, எள்கலந்த நீரினல் பித்ருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும தர்ப்பணம்செய்து, அதன்பின் அச்சுதனை அர்ச்சிக்கவேண்டியது, கருந்துளசி, தாழம்பூ, தாமரை, குங்குமப்பூ, அரளி, செம்பருத்தி, வேல்பாளை (குடஜம), பாதிரிப்பூ ஆகிய புஷ்பங்களைக்கொண்டு "அஸ்யவாம" எனனும் ஸூக்தத்தினல் புஷ்பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. பிறகு கருந்துளசியைக்கொண்டு அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தினல் நூற்றெட்டு முறை பகவானுக்குப் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேணடியது. சர்க்கரையோடு கூடிய கருப்பு எள்ளினல் அதற்குப்பின் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. புருஷஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும நெய்யினல் ஹோமம் செய்யவேண்டும. நாராயணனுவாகத்தால் உபஸ்தானம் செய்து, ஸாஸம்யாவமந்திரங களாலும் ஸௌஹ்ருத மந்திரங்களாலும் அரிசியினல் ஆன பிரஸாதத்தை ஜனர்த்தனனுக்கு நிவேதனம செய்யவேண்டும். அதன பிறகு வைஷ்ணவர்களுக்கு போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். அதற்குப்பினமௌனத்துடன் கூடியவனய்த் தான்புஜிக்கவேண்டும். அன்றிரவு பகவத்ஸன்னிதியில்பதினயிரம்முறை திருவெட்டெழுத்தை ஜபிப்பது. வைஷ்ணமான அநுவாகங்களாலே புஷ்பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பித்து, பூமியில் தர்ப்பையைப் பரப்பி, வாஸுதேவனுக்கு முனனல் தூங்கவேண்டியது. வைஷ்ணவோத்தமனயிருப்பவன தேவர் தலைவனை மக₄ாநக்ஷத்திரத்தில் இவ்வண்ணமாகத் திருவாராதனம் செய்வதால் தன் வம்ஶத்திலுதித்த எல்லோரையும உயரத் தூக்கிவிட்டு, தானும் விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை அடைவான]

இவ்வண்ணமாக மக₄ாநக்ஷத்திரத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டிய உத்ஸவம் விளக்கப்பட்டது. இனி, (386—393) வ்யதீபாதத்தில் செய்யவேண்டிய உத்ஸவம் விளக்கப்படுகிறது.

வ்யதீபாதே து ஸம்ப்ராப்தே ஹயக்₃ரீவம் ஜநார்த₃நம் |
புஷ்பைஶ்ச கரவீரைஶ்ச புண்ட₃ரீகை: ஸமர்ச்சயேத் ||
யோரயீத்யநுவாகேந ப்ரத்ய்ருசம் வை யஜேத் பு₃த₄: |
மந்த்ரேண ச ஶதம் த₃த்வா பஶ்சாத் ஹோமம் ஸமாசரேத் ||
யவைஶ்ச தண்டு₃லைர்வாபி திலை: புஷ்பைரத₂ாபி வா |
மந்தரேணஷ்டோத்தரஶதம் ஜுஹுயாத்
வைஷ்ணவோத்தம: ||

அபூரேகாத்₃யஷ்டஸூக்தை: ப்ரத்ய்ருசம் ஜுஹுயாத் சரும்।
ஶேஷம் நிவேத்₃ய ஹரயே ஸம்ப்ராஶ்யாऽऽசமநம் சரேத் ॥
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷஸூக்தேந ஹ்யுபஸ்தா₂ய ஜநார்த₃நம் ।
ஶால்யோத₃நம் ஸூபயுதம் விவிதை₄ஶ்ச ப₂லைரபி ॥
க₃வாஜ்யேந யுதம் த₃த்வா தீ₃பைர்நீராஜயேத் தத: ।
ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் த₃க்ஷிணாபி₄ஶ்ச
தோஷயேத் ॥
ஹவிஷ்யம் து ஸ்வயம் பு₄க்த்வா பூ₄மௌ ஸ்வப்யாத்
ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் வ்யதீபாதே ஸநாதநம் ॥
த₃ஶவர்ஷஸஹஸ்ரஸ்ய பூஜாயா: ப₂லமாப்நுயாத் ।

[வ்யதீபாதம் நேர்ந்ததாகில் ஹயக்ரீவ உருவம் கொண்ட ஜனார்த்தனனை அரளி, தாமரை முதலான புஷ்பங்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டியது. யோரயீ என்னும் அநுவாகத்தின் ஓவ்வொரு மந்திரத்தினுலும் அறிவாளியாய் இருப்பவன் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டியது. அதற்குப்பின் மூலமந்திரத்தினுல் நூறு புஷபாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பித்து, பின்பு ஹோமம் செய்யவேண்டியது. மூலமந்திரத்தினுல் கோதுமை அல்லது அரிசி அல்லது எள் அல்லது புஷ்பங்களைக்கொண்டு நூற்றெட்டு முறை வைஷ்ணவோத்தமன் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. அபூரேகா என்று தொடங்கும் எட்டு ஸூக்தங்களின் ஓவ்வொரு ருக்கினுலும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்து, எஞ்சியதை ஹரிக்கு நிவேதனம் செய்து, நீரைப்பருகி ஆசமனம் செய்யவேண்டியது. 'ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா' என்று தொடங்கும் புருஷ ஸூக்தத்தினுல் உபஸ்தானம் செய்து விதவிதமான பழங்களோடும் பருப்போடும் பசு நெய்யோடும் கூடிய அரிசி ப்ரஸாதத்தை அளித்து, தீபங்களால் ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டியது. பிறகு பிராஹ்மணர்களை புஜிப்பித்து, தக்ஷிணைகளை அளித்து உகப்பிக்கவேண்டியது. எஞ்சிய ஹவிஸ்ஸைத் தான் புஜித்து புலனடக்கத்துடன் பூமியில் தூங்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாகப் பழையோனை தேவர் தலைவனை வ்யதீபாதத்தில் திருவாராதனம் செய்வதால் பதினயிரம் வருஷம் பூஜைசெய்வதின் பலனை அடைவான்]

இவ்வண்ணமாக வ்யதீபாதத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டிய உத்ஸவம் விவரிக்கப்பட்டது. இனி (394-398) கிரஹணங்களிலும் ஸௌர்ய ஸங்க்ராந்திகளிலும் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய உத்ஸவம் விவரிக்கபபடுகிறது.

க்₃ரஹணே ரவிஸங்க்ராந்தௌ வராஹவபுஷம் ஹரிம் ||
குமுதை₃ருஜ்ஜ்வலை: பத்₃மை: ததா₂ தூ₃ர்வாகுரண்ட₃கை: |
அர்ச்சயேத் பூ₄த₄ரம் தே₃வம் தந்மந்த்ரேணைவ வைஷ்ணவ:||
தா₃ராதி₃ஹோதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் த்₃விஜ:|
மந்த்ரேண ச ஸஹஸ்ரம் து ஶதம் வாபி யஜேத் ததா₂ ||
திலைஶ்ச ஜுஹுயாத் தத்₃வத் ஸூக்தேந ப்ரத்யுசம் க்₄ருதம் |
ஸூபாந்நம் க்ருஸராந்நம் ச ப₄க்ஷ்யாபூபாந் க்₄ருதப்லுதாந் ||
நைவேத்₃யம் விநிவேத்₃யேஶே ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் தத: |
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் ஸங்க்ராந்தௌ க்₃ரஹணே ஹரிம் ||
கல்பகோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுலோகே மஹீயதே |

[ஸூர்யசந்த்₃ரக்₃ரஹண காலங்களிலும், ஸூர்யன் ஒரு ராசியிலிருந்து, மற்ருெரு ராசியில் பிரவேசிக்கும் ஸங்க்ராந்திகளிலும், அழகிய குவளைகளினுலும், தாமரைகளினுலும் அருகம்புல்லினுலும், குறிஞ்சிமலர்களினுலும் பூமியை தரிக்கும வராஹவுருக்கொண்ட தேவனை ஹரியை வராஹமந்திரத்தினுலேயே அர்ச்சனம் செய்ய வேண்டும். இருபிறப்பாளனுயிருப்பவன தா₃ராதி₃ஹோதி ஸூக்தத்தினுல் புஷபாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். மூலமந்திரத்தினுல் ஆயிரமமுறை அலலது நூறுமுறை எளளினுல் ஹோமம செய்ய வேண்டும். புருஷஸூக்தத்தின ஒவ்வொரு ருக்கினுலும நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும. பருப்புசாதம், எள்ளுசாதம், நெய்யில் செய்த பக்ஷணங்கள், அபபஙகள் ஆகிய நைவேத்₃யங்களை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நிவேத₃னம் செய்து, அதற்குப்பின் அந்தணர்களுக்கு போஜநம் செய்விக்கவேண்டும. இவ்வணணமாக தேவர் தலைவனை ஹரியை ஸஙக்ராந்தியிலும், கிரஹண காலங்களிலும் திருவாராதனம் செய்வதினுல் ஆயிரக்கணக்கான கல்பகோடி காலஙகள விஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிருன்.]

இவ்வண்ணமாக, க₃ரஹணகாலங்களிலும், ஸங்க்ராந்தியிலும் வராஹபபெருமானைத் திருவாராத₄னம் செய்யும்முறை விளககப பட்டது, இனி, (399-406) வைத்₄ருதியில் (வைஶாக₂மாஸத்தில்) ஸீதாராமனைப் பூஜிக்கும முறை விளக்கப்படுகிறது.

வைத்₄ருதௌ (வைஶாகே₂) பூஜயேத் ராமம் காகுத்ஸ்த₂ம்
புருஷோத்தமம் ||
ஸீதாலக்ஷ்மணஸம்யுக்தம் மத்₄யாஹ்நே பூஜயேத் விபு₄ம் |
புந்நாக₃கேதகீபத்₃மை: உத்பலை: கரவீரகை: ||
சாம்பேயை: வகுலை: பூஜாம் ஷடா₃ர்ணேனைவ காரயேத் |
ஜாதயே வாதிஸூக்தேந குர்யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ||
ஸம்க்ஷேபேண ஶதஶ்லோக்யா ப்ரதிஶ்லோகம் யஜேத் தத₂ா |
புஷ்பாஞ்ஜலிஸஹஸ்ரம் து மந்த்ரேணைவ யஜேத் தத: ||
த்வமக்₃ந இதி ஸூக்தேந பாயஸம் ஜுஹுயாத் ருசா |
பஶ்சாந்மந்த்ரேணாஜ்யஹோமோ நைவேத்₃யம் பாயஸம்
க்₄ருதம் ||
கத₃லீப₂லம் ஶர்க்கராம் ச பாநகம் ச நிவேதயேத் |
பஞ்ச ஸப்த த்ரயோ வாபி பூஜநீயா த்₃விஜோத்தமா: ||
ஸுஹ்ருத்₃யைரந்நபாநாத்₃யை:கோ₃ ஹிரண்யாதி₃த₃க்ஷிணை.|
ஹவிஷ்யாந்நம் ஸ்வயம் பு₄க்த்வா படே₂த்₃ராமாயணம் ந... ||
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய விதி₄வத் ராக₄வம் ஜாநகீயுதம் |
பு₄க்த்வா போ₄கா₃ந் மநோரம்யாந் விஷ்ணுலோகே மஹீயதே||

[வைத்₄ருதியில் (வைஶாகமாதத்தில்) புருஷோத்தமனுய், ககுத்த வமிசத்துதித்தவனுய், ஸீதாலக்ஷ்மணர்களோடு கூடியவனுன ராம பிரானை நடுப்பகலில் பூஜிக்கவேண்டும். புன்னை, தாழை, தாமரை, குவளை, அரளி, சம்பகம், மகிழ் (வகுளம்), ஆகிய புஷ்பங்களைக் கொண்டு "ஸ்ரீராமாய நம:" என்னும் ஸ்ரீராமஷடா₃க்ஷரியால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். அதற்குப்பின் ஜாதயேவாதிஸூக்தத்தினுல் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஸங்க்ஷேபராமாயணஸர்க்கத்தின் ஒவ்வொரு ஶ்லோகத்தாலும் அவ்வண்ணமே புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் மூலமந்திரத்தால் ஆயிரம்முறை புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. "த்வமக்₃நே" என்னும் ஸூக்தத்தின் ருக்குகளாலே பாயஸத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன்பின் மூலமந்திரத்தினுல் நெய்யைக்கொண்டு ஹோமம்செய்து, பாயஸம், நெய், வாழைப்பழம், சர்க்கரை, பானகம் ஆகியவற்றை அமுது செய்விக்கவேண்டியது. நெஞ்சுக்கினிய நல்ல அன்னபானங் களாலும், பசு, பொன் முதலான தக்ஷிணைகளாலும் ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது மூன்று அந்தணர் தலைவர்கள் ஆராதிக்கப்பட வேண்டும். ஹவிஸ்ஸின் ஶேஷத்தைத் தான் புசித்து ஸ்ரீராமாயணத்

தைப் படிக்கவேண்டும். ஜாநகியோடு கூடிய ராகவனை முறைப்படி இவ்வண்ணமாகப் பூஜிப்பதினால் நெஞ்சுக்கினிய போகங்களை அநுபவித்து விஷ்ணுலோகத்தில் இன்புறுகிறான்.]

இவ்வண்ணமாக வைசாக மாதத்தில் (வைத்4ருதியில்) ஸ்ரீராமனை ஆராதிக்கும் முறை விளக்கப்பட்டது. இனி, (407-415) வெள்ளிக் கிழமைகளில் செய்யவேண்டிய லக்ஷ்மீ நாராயணபூஜை விவரிக்கப் படுகிறது.

லக்ஷ்மீநாராயணம் தே3வம் பா4ர்க3வே வாஸரே நிஶி |
அக2ண்ட3பி3ல்வபத்ரைஶ்ச துளஸீகோமலைர் த3லை: ||
அர்ச்சயேத் மந்த்ரரத்நேந வாமாங்கஸ்த2ஶ்ரியா ஸஹ |
சந்த3நம் குங்குமோபேதம் கஸ்தூர்யா ச ஸமர்ச்சயேத் ||
ஶ்ரீஸூக்தபுருஷஸூக்தாப்4யாம் த3த்3யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: |
மந்த்ரத்3வயேந புஷ்பாணாம் ஸஹஸ்ரம் ச நிவேத3யேத் ||
த்வமக்3ந இதி ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் குஸுமைர்யஜேத் |
அக2ண்ட3பி3ல்வபத்ரைர்வா பத்3மபத்ரை: க்4ருதேந வா ||
ஶ்ரீஸூக்தபுருஷஸூக்தாப்4யாம் ப்ரத்ய்ருசம் ஜுஹுயாத் தத: |
அக்3நிம் நரேதி ஸூக்தேந திலைர்வ்ரீஹிபி4ரேவ ச |
மந்த்ரரத்நேந ஜுஹுயாத் ஸுக3ந்த4குஸுமை: ஶதம் |
மண்ட3காந் க்ஷீரஸம்யுக்தாந் பாயஸாந்நம் ஸஶர்க்கரம் ||
ஶால்யந்நம் ப்ருஷதா3ஜ்யம் ச ப4க்த்யாऽஸௌ விநிவேத3யேத் ||
அப்4யர்ச்ய விப்ரமிது2நாந் வாஸோலங்காரபூ4ஷணை: |
போ4ஜயித்வா யதா2ஶக்தி பஶ்சாத் பு4ஞ்ஜீத வாக்3யத: ||
மந்வந்தரஶதம் விஷ்ணும் து3க்3தா4ப்3தௌ4 ஹேமபங்கஜை:
ஸம்பூஜ்ய யத்3வாப்நோதி தத்ப2லம் ப்4ருகு3வாஸரே ||
ஏவம் ஸம்பூஜ்யமாநஸ்து தஸ்மிந்நஹநி வைஷ்ணவை: |
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹரி: ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷம் தத்க்ஷணாத் ப4வேத் ||

[இடது துடையிலிருக்கும் ஸ்ரீதேவியோடு கூடிய தேவனான லக்ஷ்மீ நாராயணனை வெள்ளிக்கிழமை இரவில் முழு பில்வ இதழ்களாலும்

துளஸியின் கொழுந்திதழ்களாலும், மந்த்ரரத்னமான துவயத்தால் சந்தனம், குங்குமம், கஸ்தூரி ஆகியவற்றைக்கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டியது. அதற்குப்பின் ஸ்ரீஸூக்த புருஷஸூக்தங்களால் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. துவயமந்திரத்தினுல் ஆயிரம் பூக்களை இடவேண்டியது. ''த்வமக்₃நே'' என்னும் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கினுலும புஷ்பங்களால் ஆராதனம் செய்யவேண்டியது. முழு பில்வஇதழ்களாலாவது, தாமரையிதழாலாவது, நெய்யாலாவது, ஸ்ரீஸூக்த புருஷஸூக்தங்களின் ஒவ்வொரு ரிக்கிற்கும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். 'அக்₃நிம் நரா' என்னும் ஸூக்தத்தினுல் எள்ளினுலும், நெற்களினுலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். நறுமணமிக்க புஷ்பங்களைக்கொண்டு துவயமந்திரத்தால் நூறு முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். பாலோடு சேர்ந்த பாலேடு, சர்க்கரையோடு கூடிய பாயஸாந்நம், நெற்சோறு, தயிர்கலந்த நெய் ஆகியவற்றை பக்தியோடு அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். அந்தண தம்பதிகளுக்கு வஸ்திரம, அலங்காரம், ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றை இயன்றவரை அளித்துப் பூஜித்து அமுது செய்வித்துப் பின் மௌனத்துடன தான் அமுதுசெய்யவேண்டும். வெள்ளிக்கிழமை இப்படி லக்ஷ்மீநாராயணபூஜை செய்வதால், நூறு மந்வந்தரங்கள் திருப்பாற்கடலில் பொற்றாமரைகளாலே பூஜிப்பதாலுணடாகும் பலனை அடைகிறுன். இவ்வண்ணமாக வைஷ்ணவர்களால் அக்கிழமையில் லக்ஷ்மியோடுகூடிய நாராயணன் பூஜிக்கப்பட்டாலுகில், அவன் அக்கணமே ப்ரத்யக்ஷமாகிறுன்.]

இவ்வண்ணமாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் லக்ஷ்மீநாராயண பூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி, [416-425] க்ருஷ்ணுஷ்டமியிலும், சதுர்த₃ஶியிலும் செய்யும் க்ருஷ்ணபூஜை விளக்கப்படுகிறது.

க்ருஷ்ணுஷ்டம்யாம் சதுர்த₃ஶ்யாம் ஸாயம்
ஸந்த்₄யாஸமாக₃மே ।
க்ஷேத்ரபாலம் புருஷம் க்ருஷ்ணமர்ச்சயேத் ஶ்ரத்₃த₄யாந்வித: ॥
மல்லிகாமாலதீகுந்த₃யூதீ₂குடஜகேதகை: ।
லோத்₃ரநீபார்ஜுநைர்நாகை₃: கர்ணிகாரை: கத₃ம்ப₃கை: ॥
கோவித₃ாரை: கரவீரை: பி₃ல்வைராஸ்பே₂டகைரபி ।
த₃ஶாக்ஷரேண மந்த்ரேண பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ॥
யே த்ரிம்ஶதீதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ।
ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் துளஸீபத்ரை: ப்ரத்யுசம் பூஜயேத் விபு₄ம் ॥

ஶ்ரீக்ருஷ்ணய நம இதி மந்த்ரேணஷ்டோத்தரம் ஶதம்।
பூஜயித்வாऽத₂ ஹோமம் து திலை: க்ருஷ்ணை: க்₄ருதாந்விதை:॥
ப்ரத்ய்ருசம் வைஷ்ணவை: ஸூக்தை: ஜுஹுயாத் புருஷோத்தமம்।
ஸமித்₃பி₄: பிப்பலோத்₂சாபி மந்த்ரேணஷ்டோத்தரம் ஶதம்॥
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச சரும் பஶ்சாத் க்₄ருதப்லுதம்।
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா ப்ருஷதா₃ஜ்யம் ஶதம்தத₂॥
கு₃டௌ₃த₃நம் ஸர்ப்பிஷாக்தம் ப₄க்ஷ்யாணி விவிதா₄நி ச।
க்ஷீராந்நம் ஶர்க்கரோபேதம் நைவேத்₃யம் ச ஸமர்ப்பயேத்॥
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் ஸ்வயம் பு₄ஞ்ஜீத வாக்₃யத:।
ஏவமப்₄யர்ச்ய கோ₃விந்த₃ம் க்ருஷ்ணஷ்டம்யாம் விஶேஷத:॥
ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத்॥

[கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமியிலும், சதுர்த₃ஶியிலும், மாலை வேளையில பரமபுருஷனுய், கோபாலனை கண்ணனை ஶ்ரத்₃தை₄யோடு அர்ச்சிக்க வேணடியது. மலலிகை, ஜாதி, குருந்தம், முலலை, வேற்பாளை, தாழம்பூ, வெள்ளைலொத்தி, கடம்பு, மருதம, சிறுநாகை, கோங்கு, கதம்பம், கோவிதாரம, அரளி, வில்வம், காட்டுமல்லிகை ஆகிய வற்றின் பூக்களைக்கொண்டு பத்து அக்ஷரமுள்ள கோபால மநதிரத் தினல் புருஷோத்தமனைப் பூஜிக்கவேண்டியது. 'யேத்ரிமஶதி' என்னும் ஸூக்தத்தினலே பிறகு புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிகக வேண்டியது. ஸர்வேஶ்வரனை க்ருஷ்ணனை ஸூக்தத்தின ஒவ்வொரு ரிக்காலும், துளஸி இதழ்களால் பூஜிக்கவேணடும். பிறகு "ஶ்ரீ க்ருஷ்ணய நம:" எனனும மந்திரததாலே நூற்றெட்டு முறை அர்ச்சித்து, நெய்கலந்த கார் எள்ளினல் ஹோமம செய்யவேண்டும. வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களின் ஒவ்வொரு ரிக்கினலும புரச சமிததுக் களைக்கொண்டு புருஷோத்தமனுக்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின மூலமந்திரத்தினல நூற்றெட்டு முறையும் கேசவன முதலான பனனிரு நாமங்களாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு நெய் நிறைந்த ஹவிஸ்ஸைகொண்டு விஷ்ணுகாயத்ரியினலும, ப்ருஷதா₃ஜ்யத்தாலும் நூறு முறை ஹோமம் செய்யவேணடும். நெய்நிறைந்த சர்க்கரைப பொங்கல், பலவிதமான ப₄க்ஷணங்கள், சர்க்கரை கலந்த பாற்சோறு ஆகிய நைவேத்யங்களைக் கண்ணனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. பிறகு

வைஷ்ணவர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து. மௌனத்துடன் தான் பூஜிக்கவேண்டியது. க்ருஷ்ணாஷ்டமியில் சிறப்பாக இவ் வண்ணம் கோவிந்தனைப் பூஜிப்பதால் எல்லாப் பாபங்களும் நீங்கப் பெற்று விஷ்ணுவின் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்.]

இவ்வண்ணமாக, க்ருஷ்ணாஷ்டமியிலும் சதுர்தசியிலும செய்யப்படும் க்ருஷ்ணபூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி, [426-431] அதே திதிகளில் செய்யப்படும் கூர்மபூஜை விளக்கப்படுகிறது.

த்₃வயோரப்யநயோ: ஸ்ரீமம் கூர்மரூபம் ஸமாசசம்யத் ||
ஸஸாக₃ராம் மஹீம் ஸர்வாம் லப₄தே நாத்ர ஸம்ஶய: |
அர்ச்சயேத் மூலமந்த்ரேண க₃ந்த₄புஷ்பாக்ஷதாதி₃பி₄: ||
அர்ச்சயித்வா வித₄ாநேந ஹவிஷ்யம் வ்யஞ்ஜநைர்யுதம் |
ஸூதீ₃ர்க₄யந்த்ரஜாந் ஸூபக்₄ருதமிஶ்ராந் நிவேத₃யேத் ||
அஹம்பூர்வேதி ஸூக்தேந குர்யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: |
ஸஹஸ்ரம் மூலமந்த்ரேண பூஜயேத் துளஸீத₃லை: ||
திலமிஶ்ரைரப்ச ப்ருது₂கைர் ஜுஹுயாத் ஹவ்யவாஹநே |
ப்ரயத்₃வ இதி ஸூக்தாப்₄யாம் நாஸதீ₃யேந ச ||
மந்த்ரேணாஜ்யம் ஸஹஸ்ரம் து ஜுஹுயாத் வைஷ்ணவோத்தம: |
போ₄ஜயேத் வைஷ்ணவாந் ப₄க்த்யா விஶேஷேணார்ச்சயேத் கு₃ரும் ||
கௌர்மே து ஶதவர்ஷம் து ஸமப்₄யர்ச்ய வித₄ாநத: |
அத்ராப்₄யர்ச்சநமாத்ரேண தத்ப₂லம் ஸமவாப்நுயாத் ||

[இவ்விரண்டு திதிகளிலும கூர்மரூபியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை அர்ச்சித்தானாகில், கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகம் முழுவதையும் அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. கந்தம், புஷ்பம். அக்ஷதை முதலானவற்றைக்கொண்டு மூல மந்திரத்தினால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். முறைப்படி அர்ச்சித்தபின், வ்யஞ்ஜனங்களோடு கூடிய ஹவிஸ்ஸையும், பருப்பு நெய்யோடு கூடியவையாய், பெரிய யந்திரங்களால் செய்யப்பட்டவையான பக்ஷணங்களையும் அமுது செய்விக்கவேண்டியது. 'அஹம் பூர்வ' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினால், பிறகு புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. துளஸீ இதழ்களைக்கொண்டு மூலமந்திரத்தினால் ஆயிரம் முறை

அர்ச்சிக்கவேண்டியது. எள் கலந்த அவலினுல் "ப்ரயத்₃வ" என்று தொடங்கும் இரு ஸூக்தங்களைக்கொண்டு அக்னியில் ஹோமம செய்யவேண்டும். "நாஸத₃ாஸீத்" என்னும் மந்திரத்தினுல வைஷ்ணவோத்தமன ஆயிரம் முறை நெய்யினுல் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பக்தியுடன வைஷ்ணவர்களை புஜிப்பிக்கவேண்டும். ஆசார்யனை விசேஷமாக அர்ச்சிக்கவேண்டும். நூறு வருஷம முறைப்படி கூர்மபூஜை செய்வதின் பலனை இவ்விரு திதிகளில் இபபடி ஒருமுறை அர்ச்சிப்பதனுலேயே பெற்றுவிடலாம்.]

இவ்வண்ணமாகக் கூர்மபூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி, [432-437] சித்திரை மாதம் சுகலபக்ஷம் ப்ரதமையில் செய்யப்படும கேசவபூஜை விளக்கப்படுகிறது

மது₄ஶுக்லப்ரதிபதி₃ கேஶவம் விதி₄பூர்வகம் ।
ஸ்நாத்வா மத்₄யாஹ்நஸமயே பூஜயேத் கரவீரகை: ॥
அக்₃நிமீள இத்யாத்₃யேந ப்ரத்யருசம் குஸுமைர்யஜேத் ।
மந்த்ரரத்நேந வாऽப்₄யர்ச்ய சருபாயஸஹோமக்ருத் ॥
ஈளேத்₃யாவேதி ஸூக்தேந யதி₃ந்த்₃ராக்₃நீத்யநேந ச ।
விஷ்ணுஸூக்தைஶ்ச ஜுஹுயாத் கா₃யத்ர்யா விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞயா ॥
அபூபாந் கடகாகாராந் ஶால்யந்நம் க்₄ருதஸம்யுதம் ।
ப₂லைஶ்ச ப₄க்ஷ்யபே₄ஜ்யைஶ்ச நைவேத்₃யம் விநிவேத₃யேத்॥
பே₄ஜயேத் ப்₃ராஹ்மணாந் ஶக்த்யா த₃க்ஷிணாபி₄: ப்ரபூஜயேத்।
ஸாக்₃ரம் ஸம்வத்ஸரம் தத்ர ஸம்யக் ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் ॥
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ஹயமேத₄யுதம் லபே₄த் ॥

[சித்திரை மாதம் சுக்லபக்ஷம் ப்ரதமையில் முறைப்படி கேசவனைப் பூஜிக்கவேண்டும். நடுப்பகலில் ஸ்நானம் செய்து, "அக்₃நிமீளே" என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்கினுலும் அரளிப் பூக்களைகொண்டு பூஜிக்கவேண்டியது. த்₃வய மந்திரத்தினுலும் அர்ச்சித்து, ஹவிஸ்ஸினுலும் பாயஸத்தினுலும ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. "ஈளேத்₃யாவா" "யதி₃ந்த₃ராக்₃நீ" என்னும் ஸூக்தங்களாலும், விஷ்ணு ஸூக்தங்களாலும், விஷ்ணு காயத்ரி யினுலும ஹோமம் செய்யவேண்டும். கடகம் போல் (நடுவில துவாரமுள்ள) அப்பங்களையும, நெய்கலந்த நெற்சோற்றையும, பழங்களையும், ப₄க்ஷணங்களையும் பாயஸம் முதலானவற்றையும்

நைவேத்₃யமாக ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. இயன்றவரை அந்தணர்க்கு போஜனமளித்து, தக்ஷிணைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும். அந்தப் பிரதமையில் ஹரியை நன்கு பூஜிப்பதால் எல்லா விருப்பங்களையும் பெற்று, பதினாயிரம் அஶ்வமேத₄ப₂லனையும் அடைகிறான்.]

இவ்வண்ணமாக சித்திரை சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் செய்யப்படும் கேசவபூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி, [438-458] சித்திரை மாதம் சுக்லபக்ஷ நவமியில் (ஸ்ரீராமநவமியில்) செய்யப்படும் ஸ்ரீராமனுடைய திருவாராதனம் விளக்கப்படுகிறது.

தஸ்மிந் நவம்யாம் ஶுக்லே து நக்ஷத்ரே‌ऽதி₃திதை₃வதே ।
தத்ர ஜாதோ ஜக₃ந்நாதே₂ா ராக₄வ: புருஷோத்தம: ॥
தஸ்மிந்நுபோஷ்ய மத்₄யாஹ்நே ஸ்நாத்வா ஸந்த்₄யாம்
விதா₄நத: ।
தர்ப்பயித்வா பித்ரூந் தே₃வாந் அர்ச்சயேத்ராக₄வம் ஹரிம் ॥
ஷட₃க்ஷரேண மந்த்ரேண க₃ந்த₄மால்யாநுலேபனை: ।
அப்₄யர்ச்ய ஜக₃தாமீஶம் ஜபேந்மந்த்ரம் ஸமாஹித: ॥
ஶாந்திம் ஶாஸ்த்ரம் புராணம் ச நாம்நாம் விஷ்ணோ:
ஸஹஸ்ரகம் ।
பாவமானை: விஷ்ணுஸூக்தை: குர்யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ॥
ராமாயணஶதஶ்லோக்யா த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி வைஷ்ணவ: ।
ஸஶர்க்கரம் பாயஸாந்நம் கபிலாக்₄ருதஸம்யுதம் ॥
ரம்பா₄பலம் பாநகம் ச நைவேத்₃யம் விநிவேத₃யேத் ।
ஸிதாநி நாக₃பர்ணாநி ஸ்நிக்₃த₄பூகீ₃ப₂லாநி ச ॥
கர்ப்பூரேண ச ஸம்யுக்தம் தாம்பூ₃லம் ச ஸமர்ப்பயேத் ।
தீ₃பாந்நீராஜயேத் ப₄க்த்யா நமஸ்க்ருத்ய புந:புந: ॥
ப்ரீதயே ரகு₄நாத₂ஸ்ய குர்யாத் தா₃நாநி ஶக்தித: ।
ஷட₃க்ஷரேண ஸாஹஸ்ரம் திலைர்வா பாயஸேந வா ॥
கமலைர்பி₃ல்வபத்ரைர்வா க்₄ருதேந ஜுஹுயாத் தத: ।
அஶ்வமேதி₄ ஸூக்தேந ஸமித்₃பி₄: பிப்பலஸ்ய ச ॥
வைகுண்ட₂பார்ஷதா₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம்
ஸமாபயேத் ।
ராத்ரௌ ஜாக₃ரணம் க்ருத்வா ப்ரதியாமம் ப்ரபூஜயேத் ॥

ப்ரப₄ாதே விமலே சாபி ததோ ப₄ரதஜந்மநி ।
த்ருதீயேऽஹநி மத்₄யாஹ்நே ஸௌமித்ரேர்ஜந்மவாஸரே ॥
ஸாநுஜம் ஜக₃தாமீஶம் அர்ச்சயேத் பூர்வவத் த்₃விஜ: ।
பூஜாம் புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஹோமம் ஜபம்
ப்₃ராஹ்மணபோ₄ஜநம் ॥
அவிச்சி₂ந்நம் தத: குர்யாத் அக்₃நிஹோத்ரம் த்ரிவாஸரம் ।
ஏவம் த்ரிராத்ரம் குர்வீத ராக₄வாணாம் விதா₄நத: ॥
மஹோத்ஸவம் ஜந்மபே₄ஷு ப்ரத்யப்₃த₃ம் சைத்ரமாஸகே ।
சதுர்தே₂ऽஹநி தத₂ா நத்₃யாம் குர்யாத₃வப்₄ருத₂ம் த்₃விஜ: ॥
வைஷ்ணவைரநுவாகைஶ்ச ராமநாமபி₄ரேவ ச ।
சரிதம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய ஜபந்நவப்₄ருத₂ம் சரேத் ॥
தே₃வாந் பித்ரூம்ஶ்ச ஸந்தர்ப்ய க்₃ருஹம் க₃த்வாऽர்ச்சயேத்
ப்ரபு₄ம் ।
குர்யாத₃வப்₄ருதே₂ஷ்டிம் ச சருணா பாயஸேந வா ॥
அஸ்யவாமேதி ஸூக்தேந பரோமாத்ரேத்யநேந வா ।
ப்ரத்ய்ருசம் ஜுஹுயாத் பஶ்சாத் மந்த்ரேண
ஶதஸங்க்₂யயா ॥
ஹுத்வா ஸமாப்ய ஹோமம் து ஶேஷம் ஸம்ப்ராஶயேத்
சரும் ।
ஆசம்ய பூஜயேத் தே₃வம் வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் தத: ॥
ஸ்வயம் பு₄ஞ்ஜீத தத்₃ராத்ரௌ அத₄:ஶாயீ ஸமாஹித: ।
ஏவம் த₃ாஶரதி₂: பூஜ்ய: சைத்ரே நாவமிகே தத₂ா ॥
ஷஷ்டிம் வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஶ்வேதத்₃வீபநிவாஸிநம் ।
ஸம்பூஜ்ய யத₃வாப்நோதி ததே₃வாத்ர ஸமஶ்நுதே ॥
யஜ்ஞாயுதஶதம் லப்₃த்₄வா விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ।

[சித்திரை மாதம சுக்லபக்ஷ நவமியில். புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் ஜகந்நாதனை புருஷோத்தமன் ராகவனாகப்பிறந்தான். அன்று உபவாஸமிருந்து, நடுபபகலில் குளித்து, முறைப்படி மாத்₄யாஹ்நிகம் செய்து, தேவதைகளுக்கும் பிதருக்களுக்கும தர்ப்பணம்செய்து, ஹரியாகிற ராகவனை அர்ச்சிக்கவேண்டியது. "ஸ்ரீராமாய நம:" எனனும் ஆறு அக்ஷரமுள்ள ஸ்ரீராம மந்திரத்தினால் க₃ந்த₄ம், மாலை, பூச்சுகள் ஆகியவற்றால் உலகிற்கு ஈசனான ராமனை அர்ச்சனம் செய்து, சாந்தி உடையவனாய், ஸ்ரீராம மந்திரத்தை

ஜபிக்கவேண்டியது. சாந்தி பர்வம், ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம், பவமான ஸூக்தங்கள், விஷ்ணுஸூக்தங்கள் ஆகியவற்றால் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் ஸங்க்ஷேப ராமாயணத்தின் நூறு ஶ்லோகங்களாலும் புஷ்பங்களை அளிக்கவேண்டும். சர்க்கரையும், காராம் பசுவின் நெய்யும் கலந்த பாயஸான்னத்தையும், வாழைப்பழத்தையும், பானகத்தையும் நைவேத்₃யமாக ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. வெள்ளை வெற்றிலை, நல்லபாக்கு, கற்பூரம், ஆகியவற்றோடுகூடிய தாம்பூலத்தையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். பக்தியுடன் தீபத்தினால் ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டும். (பக்தியினால்) மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்காரம் செய்து, ரகுநாத₂னின் உகப்பிற்காக இயன்றவரையில் தானங்களைச் செய்யவேண்டும். ராமஷடா₃க்ஷர மந்திரத்தினால், எள், பாயஸம், தாமரை, வில்வ இதழ், நெய் ஆகியவற்றில் ஒன்றைக் கொண்டு ஆயிரம்முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். "அஸ்யவாம" என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினால் புரச ஸமித்துக்களைக்கொண்டு வைகுண்ட₂ பார்ஷத₃ ஹோமம் செய்து ஹோமத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டியது, ராத்திரியில் விழித்திருந்து, ஒவ்வொரு யாமத்திலும் பூஜிக்கவேண்டும். பரிசுத்தமான விடியற்காலை வேளையிலும் பூஜிக்கவேண்டும். மறுநாள் பரதனுடைய அவதார தினத்திலும் மூன்றும் நாள் ஸௌமித்ரா புத்ரர்களின அவதார தினத்திலும் தம்பிகளோடு கூடிய ஜகந்நாதனை ராமனை, இருபிறப்பாளன் முன் போல் அர்ச்சிக்கவேண்டும். பூஜை, புஷ்பாஞ்ஜலி, ஹோமம், ஜபம், ப்₃ராஹ்மண போ₃ஜனம ஆகியவற்றை முன்போல்செய்யவேண்டும். இந்த மூன்று நாட்களிலும் இடைவெளி இல்லாமல் அக்னி ஹோத்திரம் செய்யவேண்டும். இவ்வண்ணமாக ஓவ்வொரு வருஷமும் சித்திரை மாதத்தில் ராமலக்ஷ்மண ப₄ரதசத்ருக்₄னர்களுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரங்களில் முறைப்படி மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். இருபிறப்பாளன் நாலாம் நாளில் நதியில் அவப்₄ருத₂ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். வைஷ்ணவமான அநுவாகங்கள், ராமநாமங்கள், ஸ்ரீராமாயணம், ஆகியவற்றை ஜபித்துக்கொண்டு அவப்₄ருத₂ஸ்நானம்செய்ய வேண்டும. தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்து, வீட்டிற்குச் செனறு ராமனை அர்ச்சிக்கவேண்டும். அவப்₄ருத₂ ஹோமத்தை ஹவிஸ்ஸினாலாவது, பாயஸத்தினாலாவது செய்ய வேண்டும். "அஸ்யவாம" என்னும் ஸூக்தத்தினாலாவது "பரோமாத்ர" என்னும் ஸூக்தத்தினாலாவது ஒவ்வொரு ரிக்கிற்கும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு மூலமந்திரத்தினால் ஹோமம்

செய்து, ஹோமத்தை முடித்து, ஹவிஸ்ஸின் சேஷத்தை உண்ண வேண்டியது, ஆசமனம் செய்து தேவனைப் பூஜிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் வைஷ்ணவர்களை பு₄ஜிப்பிக்கவேண்டும். பிறகு தான் புசிக்கவேண்டும். அன்றிரவு சாந்தியுடன தரையில் படுக்கவேண்டும் இவ்வண்ணமாக, சித்திரை மாதம் நவமியில் ராமனைப் பூஜிக்கவேண்டும். ஶ்வேதத்₃வீபத்திலுள்ள எம்பெருமானை அறுபதினுயிரம் வருஷம பூஜிப்பதால் ஏற்படும் பலனை இந்தப் பூஜையால் அடைகிருன். பத்துலக்ஷம் யஜ்ஞங்களின் பலனை அடைந்து விஷ்ணு லோகத்தில் சிறபபடைகிருன.]

இவ்வண்ணமாக ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம் விளக்கப்பட்டது. இனி, [458-467] சித்திரை மாதம பௌர்ணமியில் செய்யப்படும் மாதவ பூஜை விளக்கப்படுகிறது.

தஸ்யைவ பௌர்ணமாஸ்யாம் ச ஶீதாம்ஶோருத₃யே தத₂:॥
ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜயேத் தே₃வம் மாத₄வம் ரமயா ஸஹ।
ஶாத்₃த₄ஜாம்பூ₃நத₃ப்ரக்₂யம் கந்த₃ர்ப்பஶதஸந்நிப₄ம்॥
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸமாஸீநம் விமலே ஹேமபங்கஜே।
சந்த₃நேந ஸுக₃ந்தே₄ந கரவீராப்₃ஜசம்பகை:॥
கர்ப்பூரகுங்குமோபேதசந்த₃நேந ச பூஜயேத்।
தந்மந்த்ரமந்த்ரரத்நாப்₄யாம் மாத₄வம் விதி₄நா யஜேத்॥
மண்ட₃காந் க்ஷீரஸம்யுக்தாந் ஶால்யந்நம் க்₄ருதஸம்யுதம்।
க்ருஷ்ணரம்ப₄ாப₂லைர் ஜுஷ்டம் நைவேத்₃யம் விநிவேத₃யேத்॥
அஸஜீவத்வ இத்யாத்₃யை: ஷட்ஸூக்தை: குஸுமைர்யஜேத்।
மந்த்ரேணுஷ்டோத்தரஶதம் கோமலைஸ் துளஸீத₃லை:॥
ஸம்பூஜ்ய ஹோமம் குர்வீத ஸாஜ்யேந சருணு தத:।
விஹீபே₄தோரித்யநேந ஸூக்தேந ப்ரத்யருசம் த்₃விஜ:॥
கமலைர்பி₃ல்வபத்ரைர்வா மந்த்ரேணுஷ்டோத்தரம் ஶதம்।
ஹுத்வாऽத₂ பௌருஷம் ஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் ஜுஹுயாத் தத:॥
ஸஹஸ்ரநாமபி₄: ஸ்துத்வா வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் தத:।
ஹுதஶேஷம் ஸ்வயம் பு₄க்த்வா பூ₄மௌ ஸ்வப்யாத் ஜிதேந்த்₃ரிய:॥

ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் மாத₄வ்யாம் மது₄ஸூத₃நம் |
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ஹரிஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ||

[சித்திரை மாதத்திலேயே பௌர்ணமியில், சந்திரன் உதிக்கும் போது ஸ்நாநம்செய்து, ஸ்ரீதேவியோடு கூடிய தேவனை மாதவனை ஆராதனம் செய்யவேண்டும். பரிசுத்தமான பொன்போன்ற ஒளியுள்ளவனும், நூறு மன்மதர்களையொத்தவனும், லக்ஷ்மீதேவியோடு பரிசுத்தமான பொற்றாமரையில் எழுந்தருளியிருப்பவனுமான மாதவனை, நறுமணமுள்ள சந்தனத்தினாலும், அரளி, தாமரை, சம்பகம் ஆகிய புஷ்பங்களாலும், கற்பூரமும் குங்குமமும் கலந்த சந்தனத்தினாலும் பூஜிக்கவேண்டும். மாதவ மந்திரத்தினாலும் த்வயத்தினாலும் மாதவனை முறைப்படி ஆராதிக்கவேண்டும். பாலோடுகூடிய கஞ்சியையும் நெய்கலந்த செந்நெற்சோற்றையும், கருவாழைப்பழங்களையும் நைவேத்₃யமாக அளிக்கவேண்டும். "அஸ ஜீவத்வ" என்று தொடங்கும் ஆறு ஸூக்தங்களாலே புஷ்பங்களைக் கொண்டு அர்ச்சிக்கவேண்டும். துளஸி இதழ்க்கொழுந்துகளைக் கொண்டு நூற்றெட்டுமுறை மூலமந்திரத்தினால் அர்ச்சித்து, நெய் கலந்த ஹவிஸ்ஸினால் ஹோமம செய்யவேண்டும். "விஹிபே₄தோ:" என்று தொடங்கும ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும் இரு பிறப்பாளனாயிருப்பவன் தாமரைகளையோ பில்வ இதழ்களையோ கொண்டு ஹோமம் செய்தபின, மூலமந்திரத்தினால் நூற்றெட்டு முறை ஹோமம்செய்து, புருஷஸூக்தத்தினாலும் ஸ்ரீ ஸூக்தத்தினாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸஹஸ்ரநாமங்களினால் துதித்து, வைஷ்ணவர்களுக்கு அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். ஹோமம் செய்து எஞ்சியதைத் தான் பு₄ஜித்துப் புலனடக்கமுடையவனாய்த் தரையில் தூங்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக, தேவர் தலைவனான மது₄ஸூத₃னனைச் சித்திரை மாதத்தில் பூஜை செய்து, எல்லா விருப்பங்களையும் அடைந்து, பகவானுடைய ஸாயுஜ்யத்தையும் அடைகிறான்.]

இவ்வண்ணமாக, சித்திரை மாதம் பௌர்ணமியில் செய்யப்படும் மாத₄வபூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி [468-476] வைகாசி மாத பௌர்ணமியில் செய்யப்படும் புருஷோத்தம பூஜை விளக்கப்படுகிறது.

வைஶாக்₂யாம் பௌர்ணமாஸ்யாம் து மத்₄யாஹ்நே புருஷோத்தமம் |
அர்ச்சயேத் ரக்தகமலை: உத்பலை: பாடலைரபி ||

ஹ்ரீபே3ரகரவீரைஶ்ச கா3யத்ர்யா விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞயா।
த3த்4யந்நம் ப2லஸம்யுக்தம் பாயஸம் ச நிவேதயேத்॥
ப்ரத்யர்சம் சேத்3தி3வம் ஸூக்தை: ப்ரத்யர்சம்
ஜுஹுயாத் தத:।
பௌராஷ்ட்ரம் வேதி ஸூக்தேந தீ3பைர்நீராஜயேத் தத:॥
ஶக்த்யா விப்ராந் போ4ஜயித்வா பூஜயேத் தே3ஶிகம் ததா2।
தஸ்மிந் ஸம்பூஜிதே தே3வ: ப்ரத்யக்ஷ: தத்க்ஷணாத்3ப4வேத்॥
ஶயநே போ4ஜயேத் விஷ்ணும் பூஜயேத் ஶ்ரத்3த4யாந்வித:।
குஶப்ரஸூநதூ3ர்வாங்குரபுண்ட3ரீககதம்ப3கை:॥
மூலமந்த்ரேண ஸ்ரீவிஷ்ணும் கா3யத்ர்யா ச ஸமர்ச்சயேத்।
ஸத்யேநோத்தமஸூக்தேந ருக்3பி4: புஷ்பாஞ்ஜலிம யஜேத்॥
மந்த்ரேணாஷ்டோத்தரஶதம் துளஸீபல்லவைஸ்ததா2।
பஶ்சாத் ஹோமம் ப்ரகுர்வீத விஷ்ணுஸூக்தை:
ஸுபாயஸம்॥
மந்த்ரரத்நேந ஜுஹுயாதா3ஜ்யமஷ்டோத்தரம் ஶதம்।
ஸஶர்க்கரம் பாயஸாந்நம் அபூபாந் விநிவேத3யேத்॥
விஶ்வஜிதேதி ஸூக்தேந குர்யாத் நீராஜநம் தத:।
போ4ஜயேத் வைஷ்ணவாந் விப்ராந் பூஜயேச்ச விஶேஷத:॥
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ஹயமேதா4யுதம் லபே4த்।

[வைகாசி மாஸம் பௌர்ணமி நடுப்பகலில் புருஷோத்தமனைப் பூஜிக்கவேண்டும். செந்தாமரைகள், உத்பலங்கள், பாதிரிப்பூக்கள், ஹ்ரீபே3ரம், அரளி முதலிய பூக்களால் விஷ்ணுகாயத்ரியைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கவேண்டும். பழத்தோடுகூடிய தயிரமுதும், பாயஸமும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். சேத்3தி3வம் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. பிறகு 'பௌராஷ்ட்ரம் வா' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும் தீபங்களைக்கொண்டு ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டியது. அந்தணர்களுக்கு இயன்றவரையில் போஜனம் செய்வித்து, ஆசார்யனை அவ்வண்ணமே பூஜிக்கவேண்டியது. அவ்வாசார்யன் பூஜிக்கப்பட்டால் அக்கணத்திலேயே தேவன் ப்ரத்யக்ஷமாவான். விஷ்ணுவை சயனத்தில் இருத்தி அமுது செய்வித்து, ஶ்ரத்தையுடன் பூஜிக்க வேண்டியது. குஶம், மலர்கள், தர்ப்பைநுனிகள், தாமரை, கதம்ப

மலர்கள் ஆகியவற்றால் மூலமந்திரத்தைக்கொண்டும், விஷ்ணு காயத்ரியினாலும் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கவேண்டியது. 'ஸத்யேநோத்தம' ஸூக்தத்தின் ருக்குகளால் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. துளசி இதழ்களாலும் மூலமந்திரத்தைக்கொண்டு நூற்றெட்டு புஷ்பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின் விஷ்ணு ஸூக்தங்களாலே பாயஸத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. த்வய மந்திரத்தினால் நூற்றெட்டு முறை நெய்யை ஹோமம் செய்ய வேண்டியது. சர்க்கரையோடுகூடிய பாயஸாந்நத்தையும், அப்பங்களையும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். 'விஸ்வஜிதா' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினாலே ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டியது. வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களை அமுது செய்வித்து விசேஷமாகப் பூஜிக்கவேண்டியது. இது செய்தால் எல்லாவிருப்பங்களையும் பெற்றுப் பதினாயிரம் அஸ்வமேத₄ பலனை அடைவான்.]

இவ்வண்ணமாக வைகாசி மாத பௌர்ணமியில் செய்யப்படும் புருஷோத்தம பூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி [477-522] ஆவணியில் ரோஹிணியில் அனுஷ்டிக்கப்படும் ஸ்ரீ ஜயந்தி உத்ஸவம் விளக்கப்படுகிறது.

ப்ராஜாபத்யர்க்ஷஸம்யுக்தா நப₄:க்ருஷ்ணாஷ்டமீ யதா₃ ||
நப₄ஸ்யேவ ப₄வேத ஸா து ஜயந்தீ பரிகீர்த்திதா |
தஸ்யாம் ஜாதோ ஜக₃ந்நாத₂: கேஶவ: கம்ஸமாத₃ந: ||
தஸ்மிந்நுபோஷ்ய விதி₄வத் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ||
அஷ்டமீரோஹிணீயோகே₃ முஹூர்த்தே வா தி₃வாநிஶம் |
முக்₂யகால இதி க்₂யாதோ யத்ர ஜாத: ஸ்வயம் ஹரி: ||
மாஸத்₃வயே யத்₃யலாபே₄ யோகே₃ தஸ்மிந் தி₃வா நிஶி |
நவமீரோஹிணீயோக₃: கர்த்தவ்யோ வைஷ்ணவை:
த்₃விஜை: ||
ராத்ரியோக₃ஸ்து ப₃லவாந் தஸ்யாம் ஜாதோ ஜநார்த₃ந: |
தித்₂யந்தம்(ந்தே)வாऽத₂ ப₄ாந்தே வா பாரணம் யத்ர
சோச்யதே ||
யாமத்ரயவியுக்தாயாம் ப்ராதரேவ ஹி பாரணம் |
பூர்வேத்₃யுர்நியமம் குர்யாத் த₃ந்ததா₄வநபூர்வகம் ||
ப்ராத: ஸ்நாத்வா விதா₄நேந பூஜயேத் க்ருஷ்ணமவ்யயம் |
ஷடா₃க்ஷரேண மந்த்ரேண பா₃லக்ருஷ்ணவபுர் ஹரிம் ||

ஸாக்ருஷ்ண துளஸீபத்ரை: அர்ச்சயேத் ஶ்ரத்₃த₄யாऽந்வித:।
து₃க்₃த₄ம் க்ஷீரம் ஶர்க்கராம் ச நவநீதம் நிவேதயேத்॥
ஸஹஸ்ரமயுதம் வாபி ஜபேத் மந்த்ரம் ஷடக்ஷரம்।
க₃வாஜ்யம் ஜுஹுயாத் வஹ்நௌ க்ருஷ்ணமந்த்ரேண பாயஸம்॥
ஸஹஸ்ரம் ஶதவாரம் வா ப்ரத்யருசம் விஷ்ணுஸூக்தகை:।
ஹுத்வா ஸுக₃ந்தி₄புஷ்பாணி தைரேவ ச ஸமர்ச்சயேத்॥
ஸஹஸ்ரநாம்நாம் கீ₃தாநாம் படநம் கு₃ருபூஜநம்।
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் ப₄க்த்யா ஹுதஶேஷம் ஸக்ருத் ஸ்வயம்॥
பு₄க்த்வா குஶோத்தரே ஸ்வப்யாத் பூ₄மௌ நியமவாந் ஶுசி:।
பரேऽஹ்ந்யுபோஷ்ய விதி₄வத் ஸ்நாத்வா நத்₃யாம் விதா₄நத:॥
தர்ப்பயித்வா ஜக₃ந்நாத₂ம் பித்ரூந் தே₃வாம்ஶ்ச தர்ப்பயேத்।
பூர்வவத் பூஜயித்வேஶம் ஜபஹோமாதி₃கம் சரேத்॥
அவைஷ்ணவம் த்₃விஜம் தஸ்மிந் வாங்மாத்ரேணாபி நார்ச்சயேத்।
புராணாதி₃ப்ரபாடே₂ந ராத்ரௌ ஜாக₃ரணம் சரேத்॥
ஶீதாம்ஶாவுதி₃தே ஸ்நாத்வா ஶுக்லாம்ப₃ரத₄ர: ஶுசி:।
நவோ நவோ ப₄வதீதி ருசாऽர்க்₄யம் விநிவேத₃யேத்॥
அர்ச்சயேத் மாதுருத்ஸங்கே₃ ஸ்தி₂தம் க்ருஷ்ணம் ஸநாதநம்।
துளஸீக₃ந்த₄புஷ்பைஶ்ச கஸ்தூரீசந்த்₃ரசந்த₃நை:॥
ஷடக்ஷரேண மந்த்ரேண ப₄க்த்யா ஸம்பூஜயேத் ஹரிம்।
வஸுதே₃வம் நந்த₃கோ₃பம் ப₃லப₄த்₃ரம் ச ரோஹிணீம்॥
யஶோதா₃ம் ச ஸுப₄த்₃ராம் ச மாயாம் தி₃க்ஷு ப்ரபூஜயேத்।
ப்ரஹ்லாதா₃தீ₃ந் வைஷ்ணவாம்ஶ்ச ததா₂ லோகேஶ்வராநபி॥
தூ₄பம் தீ₃பம் ச நைவேத்₃யம் தாம்பூ₃லம் ச ஸமர்ப்பயேத்।
அநூநமிதி ஸூக்தேந ப₄க்த்யா நீராஜநம் ததா₂॥
ஶம் ந இத்யாதி₃ஸூக்தைஶ்ச த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி வைஷ்ணவ:।
த₃ஶாக்ஷரேண மந்த்ரேண பூஜயேத் புருஷோத்தமம்॥
ஸஹஸ்ரநாமபி₄: ஸ்துத்வா ஶய்யாயாம் விநிவேஶயேத்।
கீ₃தம் ந்ருத்யம் ச வாத்₃யம் ச யதா₂ஶக்த்யா(க்தி)ச காரயேத்॥

தத: ப்ரபா₄தஸமயே ஸந்த்₄யாமந்வாஸ்ய வைஷ்ணவ: |
த₃ஶாக்ஷரேண மந்த்ரேண துளஸீசந்த₃நாதி₃பி₄: ||
ஸம்பூஜ்ய வைஷ்ணவை: ஸூக்தை: குர்யாத்
புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: |
மந்த்ரேண ஜுஹுயாத₃ாஜ்யம் ஸஹஸ்ரம் ஹவ்யவாஹநே ||
மமாக்₃ந இதி ஸூக்தாப்₄யாம் ஜுஹுயாத் பாயஸம் தத: |
பரோமாத்ரேதி ஸூக்தேந சரும் திலவிமிஶ்ரிதம் ||
ஸர்வைஶ்ச ப₄க₃வந்மந்த்ரை: ஏகைகாமாஹுதிம் யஜேத் |
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச தத₂ா ஸங்கர்ஷணாதி₃பி₄: ||
வைகுண்ட₂பார்ஷதா₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் |
ததோ மங்க₃ளவாதி₃த்ரை: யாநை: யோக்த்ரைஶ்ச சாமரை: ||
லாஜைர் ஹரித்₃ராசூர்ணைஶ்ச க₃ந்தை₄: புஷ்பை:
ஸுக₃ந்தி₄பி₄: |
முத₃ா விகிரயந் ஸர்வே ப₃ாலவ்ருத்₃த₄ாஶ்ச மத்₄யமா: ||
நார்யஶ்ச ரமணீஸ்ஸார்த₄ம் ஸுவாஸிந்யஶ்ச யோஷித: |
ஆரோப்ய ஶிபி₃காயாம் து தே₃வகீநந்த₃நம் ஹரிம் ||
அகர்த₃மாம் நதீ₃ம் ரம்யாம் தட₃ாகம் வா மநோஹரம் |
க₃ச்சே₂யுர்க்₃ராஹமைஶவாலஜலௌகா₄திவிவர்ஜிதம் ||
குர்யாத₃வப்₄ருத₂ம் தத்ர பாவமாநை: பவித்ரகை: |
விஷ்ணுஸூக்தைஶ்ச ஸுஸ்நாத்வா தே₃வாந் பித்ரூம்ஶ்ச
தர்ப்பயேத் ||
விசித்ராணி ச ப₄க்ஷ்யாணி த₃த்₃யாத் தத்ர ஶுப₄ாந்வித: |
க்₃ருஹம் க₃த்வாऽத₂ தே₂வேஶம் பூர்வவத் பூஜயேத் த்₃விஜ: ||
போ₄ஜயித்வா ததோ விப்ராந் த₃க்ஷிணாபி₄ஶ்ச தோஷயேத் |
ஹிரண்யவஸ்த்ராப₄ரணை: ஆசார்யம் பூஜயேத் தத: ||
ஸ்வயம் ச பாரணம் க்ருத்வா புத்ரபௌத்ரஸமந்வித: |
ஸாயாஹ்நே ஸமநுப்ராப்தே டோ₃லாயாமர்ச்சயேத் ஹரிம் ||
சது:ஸ்தம்ப₄ம் சதுர்த₃ாமவிதாநாத்₃யைரலங்க்ருதாம் |
தூ₄பைர் தீ₃பைஶ்சைவ ரம்யாம் தே₃ாலாம் ஸம்பூஜயேத்
த்₃விஜ: ||
ஸ்தம்பே₄ஷு வேத₃ாந் மந்த்ராம்ஶ்ச த₃ாமஸ்வப்₄யர்ச்ய
கச்ச₂பம் |
பாதேஷ்வாஶாகஜாந் பீடே₂ ஸபத்₂நீந்த₃ாம்ஸி சாऽऽஸ்தரே ||

ப்ரணவம் சாதபத்ரே து ஶேஷம் கேஶெள க₂கே₃ஶ்வரம் |
இதிஹாஸபுராணானி ஸர்வத: பரிபூஜயேத் ||
தஸ்யாம் நிவேஶ்ய தே₃ாலாயாம் வாஸுதே₃வம் ஶ்ரிய:பதிம் |
உபசாரைரர்ச்சயித்வா ஶனைர்தே₃ாலாம் ச தே₃ாலயேத் ||
வேதா₃ா த்₃யைர்ப்₃ர(ர்ப்₃ரா)ஹ்மணஸ்பத்யை:
ஸூக்தைரங்கை₂: த₃விஜோத்தம: |
ஸாமகா₃னை: ப்ரப₃ந்தை₄ஶ்ச கா₃யந் க்ருஷ்ணம் ஜக₃த்₃கு₃ரும்||
ஸுவாஸிந்யோ தே₃ாலயித்வா வைஷ்ணவாந் பூஜயேத் தத:|
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் பாஹைர்முகதோ ஹரிம்
வ்ரஜேத் |
தே₃ாலாயாம் த₃ர்ஶநம் விஷ்ணோ: மஹாபாதகநாஶநம்|
கோடியாக₃ாநுஜம் புண்யம் லப₄தே நாதர ஸம்ஶய: ||
ஶிவப்₃ரஹ்மாத₃யோ தே₃வா: நாரதா₃த்₃யா மஹர்ஷய: |
தே₃ாலாயாம் த₃ர்ஶநார்த்த₂ம் வை ப்ரயாந்தயநுசரைஸஹ||
க₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸ: ஸர்வா: விமாநஸ்தா₂: ஸகிந்நரா |
கா₃யந்தி ஸாமகா₃னைஶ்ச தே₃ாலாயாமர்ச்சிதம் ஹரிம் ||
க₃வாஜ்யஸம்யுதை: தீ₃பை: ப₄க்த்யா நீராஜநம் சரேத்|
மருத்வ இந்த்₃ரஸூக்தேந மங்க₃ளாஶீர்பி₄ரேவ ச ||
தாம்பூ₃லப₂லபுஷ்பாத்₃யை. வைஷ்ணவாந் பே₄ாஜயேத் தத:|
ஆஶீர்ஷா வாசநம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்வா(த்ய)
ஷிஸர்ஜயேத் ||
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் ஜயந்த்யாம் மது₄ஸூத₃நம் |
ஸர்வாந் லோகாந் பே₄ாஜயித்வா யாதி விஷ்ணோ: பரமபத₃ம்||
மாஸி பா₄த்₃ரபதே₃ ஶுக்லே த்₃வாத₃ஶ்யாம்
விஷ்ணுதை₃வதே |

[ஆவணியில கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி திதியோடு ரோஹிணி நக்ஷத்திரம ஸமபநதப்படடதாகில, அந்தநாள ஜயந்தி எனப் படுகிறது. அந்த தினத்தில் கேஶியைக்கொனறவனும், கம்ஸனை அழித்தவனும், ஜகநநாதனுமான கண்ணன பிறந்தான. அனறு முறைப்படி உபவாஸம் இருந்தால் எல்லாப்பாபங்களினினறும் விடுதலை அடைகிறான் இரவிலோ,பகலிலோ அஷடமியும,ரோஹிணி யும ஒரு முஹூர்ததமாவது ஸம்பந்தப்பட்டதாகில, அதுவே ஜயந்தி

என்னும் முக்கிய காலமாகும். அதிலேயே கண்ணன் பகவானாக அவதரித்தான். ஆடி. ஆவணி ஆகிய இரு மாஸங்களில் இரவிலும் பகலிலும் இந்தச் சேர்த்தி அமையாவிடில் வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்கள் நவமியோடு கூடிய ரோஹிணியில் ஜயந்தியை அநுஷ்டிக்கவேண்டும், ராத்ரி நேரத்தில் இச்சேர்த்தி அமைவது ப₃லமுடையது. கண்ணன் இரவிலேயே பிறந்தானன்றோ. அஷ்டமிதிதி முடிந்தவுடனேயோ, மறுநாள் பொழுது விடிந்தவுடனேயோ ஜயந்திபாரணை விதிக்கப்படுகிறது. இரவில் மூன்று யாமங்கள் தாண்டி விடியற்காலையில் பாரணை செய்யலாம். முதல் நாள் பல் துலக்குதல் முதலான காலைக்கடன்களை முடிக்கவேண்டும். காலையில் குளித்தபின் முறைப்படி அழிவற்றவனான கண்ணனைப் பூஜிக்கவேண்டும. 'ஸ்ரீக்ருஷ்ணய நம:' என்னும் ஆறு அக்ஷரம கொண்ட மந்திரத்தால் பாலக்ருஷ்ணத் திருமேனியோடு கூடிய ஹரியை கருந்துளசி இதழ்களாலே ஶ்ரத்தையுடன் அர்ச்சிக்க வேண்டும். பால், தயிர், சர்க்கரை, வெண்ணை ஆகியவற்றை நிவேதனம் செய்யவேண்டியது. மேலே சொன்ன ஷட₃க்ஷரமந்திரத்தை ஆயிரம் அலலது பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அந்த மந்திரத்தைக்கொண்டு பசு நெய்யை அக்னியில ஹோமம செய்யவேண்டும். விஷ்ணுஸூக்தங்களின் ருக்குகளைக்கொண்டு ஆயிரம் அல்லது நூறுமுறை பாயஸத்தால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஹோமம் செய்தபின் நறுமண மலர்களாலே அந்த ஸூக்தங்களைக்கொண்டே அர்ச்சிக்கவேண்டியது. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம், கீதை ஆகியவற்றைப்படித்து ஆசார்யனைப் பூஜித்து; இயன்றவரையில் வைஷ்ணவர்களை அமுது செய்விக்க வேண்டியது. ஹோமம் செய்தவற்றின் சேஷத்தை ஓருமுறை தான் உண்டு, குசங்கள் பரப்பிய பூமியில் நியமங்களோடு பரிசுத்தனாய்ப் படுக்கவேண்டியது. மறுநாள் உபவாஸமிருந்து, முறைப்படி நதியில் ஸ்நாநம்செய்து, விதிப்படி ஜகந்நாதனை த்ருப்தி செய்வித்து, பித்ருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டியது. முனபோலவே பகவானுக்குப் பூஜைசெய்து, ஜபம், ஹோமம் முதலானவற்றை அநுஷ்டிக்கவேண்டியது. வைஷ்ணவனல்லாத அந்தணனை இக்கர்மங்களில் வாக்கினால்கூட அர்ச்சிக்கக் கூடாது. புராணம் முதலானவற்றைப் படித்துக்கொண்டு, இரவில் விழித்திருக்கவேண்டியது. சந்திரன் உதித்தவுடன் குளித்து, வெள்ளை வஸ்திரம தரித்து, பரிசுத்தனாய், "நவோ நவோ ப₄வதி" என்னும் ருக்கினால் அர்க்₄யத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. தாயின்

மடியிலிருக்கும் பழையோனை கண்ணனை அர்ச்சிக்கவேண்டும். துளஸி, க₃ந்த₄ம், மலர்கள், கஸ்தூரி, கர்பூரம், சந்தனம் ஆகியவற்றைக்கொண்டு க்ருஷ்ணாஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தினுல் ஹரியை பக்தியுடன் பூஜிக்கவேண்டும். வஸுதேவன், நந்தகோபன, பலராமன் ரோஹிணி, யசோதை ஸுபத்ரை துர்க்கை ஆகியவர்களை நாலு திக்குகளிலும் பூஜிக்கவேண்டும். ப்ரஹ்லாதன் முதலான வைஷ்ணவர்களையும் (பிரமன் முதலான) லோகேஶ்வரர்களையும் அவ்வண்ணமே பூஜிக்கவேண்டும். தூ₄பம், தீ₃பம், நைவேத்₃யம், தாம்பூ₃லம் ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். 'அநூநம்' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினுலே பக்தியுடன ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டும். "ஶம் நோ மித்ர:" என்று தொடங்கும ஸூக்தங்களாலே வைஷ்ணவன் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. பத்து அக்ஷரம்கொண்ட மந்திரததினுல் புருஷோத்தமனைப் பூஜிக்கவேண்டும். ஸஹஸ்ரநாமத்தினுல் துதித்து பகவானை ஶயனததில் எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும். கீதம், நாட்டியம், வாத்யம் ஆகியவற்றை இயன்றவரையில் நடத்தவேண்டும. மறு நாள் காலையில் ஸந்த்₄யாவந்த₃நம்செய்து, பத்து அக்ஷரம்கொண்ட மந்திரத்தால் துளசி, சந்தனம் முதலானவற்றைக்கொண்டு பகவானைப் பூஜித்து, விஷ்ணுஸூக்தங்களாலே புஷபாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. மூலமந்திரத்தினுல ஆயிரம்முறை அகனியில் நெய்யை ஹோமம செய்யவேண்டியது 'மமாக்₃நே' என்று தொடஙகும ஸூக்தங்களால் பாயஸத்தை ஹோமம செய்யவேண்டும். "பரோ மாத்ரயா" எனும் ஸூக்தத்தாலே எள் கலந்த ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். எல்லா பகவந்மந்திரங்களாலும் ஒவ்வொரு ஆஹுதியை ஹோமம் செய்யவேண்டும. கேஶவாதி₃களான பன்னிரு நாமங்களாலும, ஸங்கர்ஷணன் முதலான வ்யூஹ நாமங்களாலும அவ்வண்ணமே ஹோமம செய்யவேண்டும். வைகுண்ட பார்ஷதர்களுககு ஹோமம செய்து ஹோமத்தை முடிக்கவேண்டியது அதற்குப்பின் மங்களவாத்யங்கள், ரதங்கள், குதிரைகள். சாமரங்கள், பொரிகள், ஹரித்ரா சூர்ணங்கள், கந்தங்கள, நறுமண மலர்கள் ஆகியவற்றுலே உகப்புடன வீதியை அலங்கரித்து, சிறுவர், முதியவர். வாலிபர், கணவர்களோடு கூடிய மனைவிகள், மங்கல மணமுளள பெண்கள் முதலானுர் தேவகீ நந்தனுன ஹரியைப் பல்லககில் எழுந்தருளச்செய்து. முதலை, பாசி, சுழல் முதலானவையற்று, தெளிந்து அழகிய நதிக்காவது, அழகிய குளத்திற்காவது செல்லவேண்டும். பவித்ரமான பாவமாந்ய ஸூகதங்களையும், விஷ்ணுஸூக்தஙகளையும சொல்லி அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம் செய்து தேவ பித்ருதர்ப்பணம செய்யவேண்டியது. அங்கு விசித்ரமான பக்ஷணங்களை தானம செய்யவேண்

டும். மங்களப் பொருள்களோடு கூடியவனும் வீட்டையடைந்து, அந்தணன் முனபோல் தேவர் தலைவனைப் பூஜிக்கவேண்டியது. அதற்குப்பின் அந்தணர்களுக்கு போ₄ஜனம் செய்வித்து, தக்ஷிணைகளாலே உகப்பிக்கவேண்டியது. பொன், வஸ்த்ரம, ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றால் ஆசார்யனைப் பூஜிக்கவேண்டும். தானும் பாரணை செய்து புத்ரபௌத்ரர்களோடு கூடியவனும், மாலை நேரம் வந்தவுடன் ஹரியை ஊஞ்சலில் வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும். நாலு ஸ்தம்ப₄ங்கள். நாலு கயிறுகள், மேற்கட்டி ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஊஞ்சலை தூ₄பதீ₃பங்களாலே அந்தணன பூஜிக்கவேண்டும நாலுஸ்தமப₄ங்களிலும் வேதங்களையும மந்திரங்களையும், கயிறுகளில கூர்மத்தையும், கால்களில திக்கஜங்களையும், பீடத்தில் ஏழு ச₂ந்தஸ்ஸுக்களையும், மேல் விரிப்பில் ப்ரணவத்தையும் மேற்கட்டியில் ஆதிசேஷனையும. கொடியில் கருடனையும், நாலு புறங்களிலும் இதிஹாஸபுராணங்களையும பூஜிக்கவேண்டும். அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீய:பதியான வாஸுதேவனை எழுந்தருளச்செய்து, உபசாரங்களாலே பூஜித்து, ஊஞ்சலை மெதுவாக ஆட்டவேண்டியது. வேதம முதலானவற்றாலும். ப்₃ராஹ்மண ஸ்பத்யஸூக்தங்களாலும், வேதாங்கங்களாலும், ஸாமகானங்களாலும் தி₃வ்ய ப்ரப₃ந்த₄ங்களாலும் அந்தணர் தலைவன் லோகநாதனை கண்ணனைத் துதித்து, நறுமணமங்கையரைக்கொண்டு ஊஞ்சலை ஆட்டுவித்து, வைஷ்ணவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். இபபடி தேவநாயகனைப் பூஜித்தால், பாபங்களினின்றும் நீங்கி ஹரியை அடைவான். ஊஞ்சலில் விஷ்ணுவை ஸேவிப்பது மஹாபாபங்களையும அழிக்கும். கோடியாகங்களால் உண்டாகும் புண்ணியத்தை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. சிவன, பிரமன் முதலான தேவர்களும், நாரதர் முதலான மஹரிஷிகளும் ஊஞ்சலில் பகவானை ஸேவிக்கத் தங்களுடைய பரிகரங்களோடு கூட வருகிறார்கள். கந்தர்வர், அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் கின்னரர்கள் முதலான அனைவரும் விமானததிலிருந்துகொண்டு ஊஞ்சலில் அர்ச்சிக்கப்படும ஹரியை ஸாமகானங்களாலே பாடுகிறார்கள். பசுவின நெய்யால் எரியும் தீபங்களாலே, பக்தியுடன் ஊஞ்சலில், மருத்வ இந்த்₃ர ஸூக்தத்தாலும, மங்களாஶாஸன மந்திரங்களாலும் ஹாரத்தி எடுக்கவேண்டும. தாம்பூலம், பழம், புஷபம் முதலானவற்றையளித்து, வைஷ்ணவர்களை அமுது செய்விக்கவேண்டும. ஆசீர்வசனங்கள் செய்வித்து, நமஸ்கரித்து விடைகொடுக்கவேணடும். இவ்வண்ணமாக தெய்வநாயகனை மதுஸூதனனைத் திருவாராதனம் செய்து, எல்லா உலகங்களையும் திருப்தி செய்விததவனும் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான்.]

இவ்வண்ணமாக ஸ்ரீஜயந்தி உத்ஸவம் விளக்கப்பட்டது. இனி, [523-533] வாமன ஜயந்தி உத்ஸவம் விவரிக்கப்படுகிறது.

மாஸி பா₄த்₃ரபதே₃ ஶுக்லே த்₃வாத₃ஶ்யாம்
விஷ்ணுதை₃வதே।
அதி₃த்யாமுத₃பூ₄த்₃ விஷ்ணு: உபேந்த்₃ரோ வாமநோऽவ்யய:॥
தஸ்யாம் ஸ்நாநோபவாஸாத்₃யம் அக்ஷய்யம் பரிகீர்த்திதம்।
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஜந்மவத் ஸர்வம் குர்யாத₃த்ராபி வைஷ்ணவ:॥
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத்।

[புரட்டாசி மாதம் ஶுக்ல த்₃வாத₃ஶியில், விஷ்ணுவை தேவதையாகக் கொண்ட திருவோண நக்ஷத்திரத்தில், அழிவற்ற விஷ்ணு வாமநரூபியாய், அதிதியிடம இந்திரனுக்குத் தம்பியாகப் பிறந்தார். அந்தத் திதியில் ஸ்நானம், உபவாஸம முதலானவற்றைச் செய்வது அழிவற்ற பலனையளிப்பதாகக் கீர்த்திக்கப்படுகிறது. இத்திதியிலும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஜயந்தியிற்போலே எல்லா உதஸவங்களையும் வைஷ்ணவன் செய்யக்கடவன். எல்லாக் காமங்களையும் அடைகிறுன; விஷ்ணுவோடு ஸாயுஜ்யத்தையும் அடைகிறுன.]

இவ்வண்ணமாக, வாமனஜயந்தியில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஜயந்தியிற்போல் எல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று காட்டப்பட்டது. இனி, [525-533] புருஷோத்தமபூஜை விளக்கப்படுகிறது.

மாக₄மாஸே து ஸப்தம்யாம் உதி₃தே சைவ பா₄ஸ்கரே॥
ஸ்நாத்வா நத்₃யாம் விதா₄நேந பூஜயேத் புருஷோத்தமம்।
ரக்தைஶ்ச கரவீரைஶ்ச குமுதே₃ந்தீ₃வராதி₃பி₄:॥
மந்த்ரரத்நேநார்ச்சயித்வா பாயஸாந்நம் நிவேத₃யேத்।
யதஶ்ச கே₃ாபா இத்யாதி₃ த₃ஶ ஸூக்தாந்யநுக்ரமாத்॥
புஷ்பாணி த₃த்₃யாத் ப₄க்த்யா வை ப்ரத்யுசம்
வைஷ்ணவோத்தம:।
ஸஹஸ்ரம் ஶதவாரம் வா மந்த்ரேணாபி யஜேத் தத:॥
பஶ்சாத் ஹோமம் ப்ரகுர்வீத திலை: க்ருஷ்ணை: ஸஶர்க்கரை:।
வைஷ்ணவைரநுவாகைஶ்ச மந்த்ரரத்நேந மந்த்ரவித்॥
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா ஶேஷம் கர்ம ஸமாசரேத்।
நீராஜநம் ததோ த₃த்₃யாத₃யம் கௌ₃ரித்யநேந து॥
இதி வா இதி ஸூக்தேந உபஸ்தா₂ய ஜநார்த₃நம்।
ஸஹஸ்ரநாமபி₄: ஸ்துத்வா வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் தத:॥

குமுதம் ஸம்பூஜயேத் ப4க்த்யா பு4ஞ்ஜீயாத் தத்3த4வி: ஸக்ருத்।
அத4:ஶாயீ ப்3ரஹ்மசாரீ ப4வேத் ராத்ரௌ ஸமாஹித: ॥
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே3வேஶம் தஸ்மிந்நஹநி வைஷ்ணவ:।
த்ரிகோடிகுலமுத்3த்4ருத்ய வைஷ்ணவம் பத3மாப்நுயாத் ॥

[மாசி மாதத்தில் (சுக்ல) ஸப்தமியில் ஸூர்யன் உதித்தபின் நதியில் முறைப்படி ஸ்நானம்செய்து, புருஷோத்தமனைப் பூஜிக்க வேண்டும். செவ்வரளி, குமுதம், காயாம்பூ முதலானவற்றால் மந்திரரத்னமான துவயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, அர்ச்சனை செய்து பாயஸாந்நத்தை நிவேதனம் செய்யவேண்டும். "யதஸ்ச கே3ாபா" என்று தொடங்கும் பத்து ஸூக்தங்களையும் ஓதிக் கொண்டு, வைஷ்ணவோத்தமன் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும் பக்தியுடன் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஆயிரம் முறையாவது, நூறு முறையாவது மூலமந்திரத்தைககொண்டும் ஆராதிக்க வேண்டும். பிறகு, சர்க்கரை கலந்த கறுப்பு எள்ளைக்கொண்டு, வைஷ்ணவமான அநுவாகங்களாலும், மந்திரரத்தினமான துவயத்தினாலும் மந்திரமறிந்தவன ஹோமம் செய்யவேண்டும. வைகுண்ட பார்ஷதர்க்கு ஹோமம்செய்து, எஞ்சிய கர்மத்தை நடத்திவைக்கவேண்டியது. "ஆயம் கௌ:" என்னும் மந்திரத்தினாலே ஹாரத்தியெடுக்கவேண்டும். "இதிவா" என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினால் ஜநார்த்தனனை உபஸ்தானம்செய்து, ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமங்களால் துதித்து, வைஷ்ணவர்களைப் புசிப்பிக்க வேண்டியது. ஆசார்யனை பக்தியுடன் பூஜிக்கவேண்டும். அவரால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸை ஒருமுறை உண்ண வேண்டும். ப்ரஹ்மசர்ய விரதத்துடன் தரையில் படுத்துக்கொண்டு சாந்தியுடையவனாய் இரவைக் கழிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாகப் புருஷோத்தமனை வைஷ்ணவன் மாசி மாதத்தில் (சுக்ல) ஸப்தமியில் திருவாராதனம் செய்வதினால், முக்கோடி குலத்தையும் உயரத்தூக்கிவிட்டு, தானும் வைஷ்ணவ பரமபதத்தை அடைவான்.]

இவ்வண்ணமாகப் புருஷோத்தமபூஜை விளக்கப்பட்டது; இனி, [534-540] யஜ்ஞவராஹபூஜை விவரிக்கப்படுகிறது.

த்3வாத3ஶ்யாமபி தஸ்யாம் வை யஜ்ஞவாராஹமச்யுதம்।
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா3யத்ர்யா பூஜயேத் ப்ரயதாத்மவாந் ॥

மஹிஷாக்₂யம் க்₄ருதாக்தம் வை தூ₄பம் த₃த்₃யாத் ப்ரயத்நத:।
த₃த்₃யாத₃ஷ்டாங்க₃தீ₃பம் ச க₃வாஜ்யேந ச வைஷ்ணவ: ॥
ஸஶர்க்கராஜ்யம் ஸூபாந்நம் மோத₃காந் க்ருஸரம் ததா₂ ।
இக்ஷூத₃ண்டா₃நி ரம்யாணி ப₂லாநி ச நிவேத₃யேத் ॥
ப்ர தே மஹீதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி ப₄க்திமாந் ।
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவை: ஸூக்தை: சருணா பாயஸேந வா ॥
மது₄ஸூக்தேந ஹோதவ்யம் கா₃யத்ர்யா விஷ்ணுஸஞ்ஜ்ஞயா ।
ஆஜ்யேந வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: த்ரிஶதம் த்ரிபி₄ரேவ ச ॥
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ।
போ₃ஜயேத் வைஷ்ணவாந் ப₄க்த்யா கு₃ரும் சாபி ப்ரபூஜயேத் ॥
ஸர்வயஜ்ஞேஷு யத் புண்யம் ஸர்வதா₃நேஷு யத் ப₂லம் ।
தத் ப₂லம் லப₄தே மர்த்யோ விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥

[மாசி மாதத்தில் (சுக்ல) த்₃வாத₃ஶியில், அடியாரை நழுவவிடாதவனை யஜ்ஞவராஹப் பெருமானை, நெஞ்சை அடக்கியவனாய் விஷ்ணு கா₃யத்ரியினாலே பூஜிக்கவேண்டும். நெய்யினால் நனைக்கப்பெற்ற 'மஹிஷம' எனப்படும் தூ₄பத்தை மிக முயன்று அளிக்கவேண்டும. வைஷ்ணவன அஷ்டாங்க₃தீ₃பத்தையும, பசுநெய்யைகொண்டு ஸமாப்பிக்கவேண்டும். சர்க்கரையோடு கலந்த நெய்யையும, வெந்த பருப்பன்னத்தையும், கொழுக்கட்டைகளையும், எளளும, அரிசியும், உளுந்தும் கலந்த க்ருஸரத்தையும், கருமபுத்தடிகளையும, அழகிய பழஙகளையும் நிவேதனம செய்யவேணடும். பக்தியுடன் கூடியவனாய், 'ப்ர தே மஹீ' என்று தொடங்கும் ஸூக்தததினால் புஷபங்களை ஸமர்பபிக்கவேண்டும. ஹவிஸ் அல்லது பாயஸததினால், எலலா விஷ்ணுஸூக்தங்களையும், மது₄ஸூக்தத்தையும, விஷ்ணு கா₃யத்ரியையும ஓதிக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும. விஷ்ணுமந்திரங்களைகொண்டு முந்நூற்றுமூனறு முறை நெய்யால் ஹோமம் செய்யவேண்டும. வைகுண்ட₂ பார்ஷத₃ஹோமம் செய்துமுடிக்கவேணடியது. வைஷ்ணவர்களை பக்தியுடன புசிப்பித்து, ஆசார்யர்களையும நன்கு பூஜிககவேண்டும். எல்லா யஜ்ஞங்களைச் செய்வதனால் ஏற்படும் புண்ணியத்தையும், எல்லா தா₃னங்களையும் அளிப்பதனால் உண்டாகும பயனையும், இவ்வராஹ பூஜையைச் செய்யும் மனிதன் அடைந்து விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தையும் அடைவான்.]

யஜ்ஞவராஹபூஜை இவ்வண்ணமாக விளக்கப்பட்டது. இனி, [541-555] த4நுர்மாஸபூஜை விவரிக்கப்படுகிறது.

கோத3ண்ட3ஸ்தே2 தி3நகரே தஸ்மிந் மாஸி நிரந்தரம் ।
அருணோத3யவேலாயாம் ப்ராத: ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥
தர்ப்பயித்வா வித4ாநேந மூலமந்த்ரேண வா யஜேத் ।
தர்ப்பயித்வா வித4ாநேந க்ருதக்ருத்ய: ஸமாஹித: ॥
நாராயணம் ஜக3ந்நாத2ம் அர்ச்சயேத் விதி4வத் த்3விஜ: ।
பௌருஷேண வித4ாநேந மூலமந்த்ரேண வா யஜேத் ॥
ஶதபத்ரைஶ்ச ஜாதீபி4: துலஸீபி3ல்வபுஷ்கரை: ।
க3ந்தை4ஶ்ச தூ4பை: தீ3பைஶ்ச நைவேத்3யைர் விவிதை4ரபி ॥
பாயஸாந்நம் ஶர்க்கராந்நம் முத்3க3ாந்நம் ஸக்4ருதம் ஹவி: ।
ஸுவாஸிதம் ச த3த்4யந்நம் அபூபாந் மது4மிஶ்ரிதாந் ॥
மோத3காந் ப்ருது2காந் லாஜாந் ஸக்து2பி4ஶ்சணகாநபி ।
விவித4ாநி ச ப4க்ஷ்யாணி ப2லாநி ச நிவேத3யேத் ॥
வேத3பாராயணேநைவ மாஸமேகம் நிரந்தரம் ।
ருசாம் த3ஶஸஹஸ்ராணி ருசாம் பஞ்சஶதாநி ச ॥
ருசாமஶீதிபாத3ஶ்ச பாராயணம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
வேத3பாராயணேநைவ ப்ரத்ய்ருசம் குஸுமைர்யஜேத் ॥
ராத்ரௌ ஹோமம் ப்ரகுர்வீத திலைர் வ்ரீஹிபி4ரேவ வா ।
ஸர்வவேதே3ஷ்வஶக்தஸ்து ஹோமகர்மணி வைஷ்ணவ: ॥
வைஷ்ணவைரநுவாகைர்வா ப்ரத்யஹம் ஜுஹுயாத்3 பு3த4: ।
யஜூஷாபி தத2ா ஸாம்நா ஶக்த்யா புஷ்பாஞ்ஜலிம் சரேத் ॥
அஶக்தோ யஸ்து வேதே3ந ப்ரதிவாஸரமச்யுதம் ।
மூலமந்த்ரேண ஸாஹஸ்ரம் த3த்3யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் த்3விஜ: ॥
தேநைவ ஜுஹுயாத் ப4க்த்யா ஸஹஸ்ரம் வஹ்நிமண்ட3லே ।
அத2வா ரகு4நாத2ஸ்ய சாரித்ரேண மஹாத்மந: ॥
ப்ரதிஶ்லோகேந(கம் ச)புஷ்பாணி த3த்3யாந் மாஸம் நிரந்தரம் ।
அத4:ஶாயீ ப்3ரஹ்மசாரீ ஸக்ருத்3போ4ஜீ ப4வேத் நர: ॥
மாஸாந்தே து விஶேஷேண பூஜயேத்2 வைஷ்ணவாந் த்3விஜாந் ।

ஏவமப்₄யர்ச்ய கோ₃விந்த₃ம் த₄நுர்மாஸே நிரந்தரம் ||
தி₃நே தி₃நே வைஷ்ணவேஷ்ட்யா: ப₂லம்
ப்ராப்நோத்யஸம்ஶய: |
யம் யம் காமயதே சித்தே தம் தமாப்நோதி பூருஷ: ||
மஹத்₃பி₄: பாதகை முக்தோ விஷ்ணுலோகே மஹீயதே |

[உதயகாலத்தில் த₄நூ ராஶியில் ஸூர்யன ஸஞ்சரிக்கும மாாகழி மாதத்தில், தினந்தோறும் அருணோதயவேளையில் காலை ஸ்நாநத்தைச் செய்யவேண்டும். முறைப்படி தர்ப்பணம் செய்து, மூல மநதிரத்தினல் திருவாராத₄னம செயயவேண்டும். காலைக்கடனகளைச் செய்து விதிப்படி எமபெருமானைத் திருப்தி செய்விதது. சாந்தியுடையவனுய் இருபிறப்பாளன் ஜகந்நாதனை முறைப்படி ஆராத₄னம செய்யவேண்டும். புருஷஸூக்த விதியினபடியோ மூலமந்திரத்தினலோ, தாமரை, சாதிப்பூ, துளஸி, பில்வம், க்ரு நெய்தல் ஆகிய பூக்களால். கந்தம், தூ₄பதீ₃பங்கள், பலவித நைவேத்₃யஙகள் ஆகியவற்றை அளித்துப் பூஜிக்கவேண்டும. அக்காரவடிசில், சர்க்கரைப்பொங்கல, வெண்பொங்கல, நெய் கலந்த ஹவிஸ்ஸு, மணம்மிக்க தயிரமுது. தேன கலந்த அப்பங்கள், கொழுக்கட்டைகள, அவல், பொரி, ஸக்துமாவு, கடலைச் சுண்டல், பலவிதமான பக்ஷணங்கள், பழங்கள் ஆகியவற்றை நிவேதனம செய்யவேண்டும் ஒருமாதம் இடைவிடாமல் வேதபாராயணம் செய்யவேண்டும. (ருக்வேதத்திலுள்ள) பத்தாயிரத்தைந்நூறு ரிக்குகளையும், (யஜுர்வேதத்திலுள்ள) அஶீதித்₃வய (எண்பததிரணடு) ப்ரஶ்னஙகளையும பாராயணம் செய்யவேண்டும. வேதபாராயணத்தின்போது ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும பூக்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இரவில் எளளினலாவது, நெல்லினலாவது ஹோமம செய்யவேண்டும். ஹோமம் செய்யும்போது எலலா வேதங்களையும பாராயணம் செய்ய இயலாத அறிவாளியான வைஷ்ணவன, வைஷ்ணவ அநுவாகங்களாலேயாவது தினந்தோறும் ஹோமம செய்யவேணடும். இயனற வரையில் யஜுஸ் ஸாமவேத₃ங்களை ஓதிபுஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. தினந்தோறும் வேதத்தினல் அச்யுதனை ஆராதிக்க இயலாத இருபிறப்பாளன மூலமநதிரத்தால் ஆயிரம புஷ்பாஞ்ஜலியையாவது ஸமர்பபிக்கவேண்டும அம மூல மந்திரத்தினலேயே பக்தியுடன் அக்னியில் ஆயிரம் ஹோமம செய்யவேண்டும. அல்லது, மஹாபுருஷனன இராமபிரானின் சரிதமான ஸ்ரீராமாயணத்தின ஒவ்வொரு ஶ்லோகத்தாலும் ஒரு

மாதம் முழுவதும் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இப்பூஜை செய்பவன் ப்₃ரஹ்மசர்ய விரதத்துடன் தரையில் படுத்துக்கொண்டு ஒருவேளை சாப்பிடுபவனுயிருக்கவேண்டும். மாதமுடிவில் வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களை விசேஷமாகப் பூஜிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக, கோவிந்தனை த₄நுர் மாஸத்தில் இடைவிடாமல் பூஜித்து தினந்தோறும் வைஷ்ணவயாகம் செய்பவன மனத்தில் நினைக்கும் விருப்பங்களையெல்லாம் பலனுகப்பெறுவான என்பதில் ஐயமில்லை. பெரும் பாவங்களினின்றும விடுதலை பெற்றவனுய், விஷ்ணுலோகத்தில் சிறப்படைகிருன.]

இவ்வண்ணமாக த₄நுர்மாஸ பூஜை விளக்கப்பட்டது. இனி, [556—564] மாசி மாதத்தில் செய்யவேண்டிய பூஜை விவரிக்கப் படுகிறது.

தபோமாஸ்யுதி₃தே ப₄ாநௌ மாஸமேகம் நிரந்தரம் ||
ஸ்நாத்வா நத்₃யாம் தடா₃கே வா தர்ப்பயேத் பதிமச்யுதம் |
அர்ச்சயேந் மாத₄வம் நித்யம் தந்மந்த்ரேணைவ தத்ர வை ||
மந்த்ரரத்நேந வா நித்யம் மாத₄வீகுதசம்பகை: |
மண்ட₃காநி விசித்ராணி ஶர்க்கராஜ்யயுதாநி ச ||
ஶால்யந்நம் த₃தி₄ஸம்யுக்தம் மோத₃காம்ஶ்ச நிவேத₃யேத் |
வைஷ்ணவை: பாவமாநைஶ்ச குர்யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: ||
திலைஶ்ச ஜுஹுயாத் வஹ்நௌ மது₄ஶர்க்கரமிஶ்ரிதை: |
ப்ரத்ய்ருசம் புருஷஸூக்தேந ஶ்ரீஸூக்தேநாபி வைஷ்ணவ: ||
ஸஹஸ்ரம் மூலமந்த்ரேண தந்மந்த்ரேணுபி வை த்₃விஜ: |
ஸஹஸ்ரம் வா ஶதம் வாபி ஶக்த்யா ச ஜுஹுயாத் பு₃த₄: ||
யஜ்ஞேன(ந?) யஜ்ஞமிதி ருசா தீ₃பாந்நீராஜயேத் தத: |
ராத்ரௌ தே₃வலார்ச்சநம் குர்யாத் வைஷ்ணவை:
த்₃விஜஸத்தமை: ||
மாஸாந்தே போ₄ஜயேத்₃ விப்ராந் வாஸோऽலங்காரபூ₄ஷணை: |
ஏவம் ஸம்பூஜிதே தஸ்மிந் ப்ரஸந்ந: ஸ்யாஜ்ஜநார்த₃ந: ||
த₃தா₃தி ஸ்வபத₃ம் நித்யம் யோகி₃க₃ம்யம் ஸநாதநம் ||

[மாசி மாதத்தில் ஸூர்யன் உதித்தவுடன் ஒரு மாதம் இடைவிடாமல் நதியிலோ தடாகத்திலோ ஸ்நாநம்செய்து அச்யுதனை அர்ச்சிக்கவேண்டும். மாதவனை மாத₄வமந்திரத்தாலாவது, துவயத்திலாவது, குருக்

கத்தி, மா, சம்பகம், ஆகிய பூக்களால் அர்ச்சிக்கவேண்டும். சர்க்கரையும் நெய்யும் கலந்த பலவிதமான கஞ்சிகள், தயிர்கலந்த செந்நெற்சோறு, கொழுக்கட்டை ஆகியவற்றை நிவேத₃னம் செய்ய வேண்டும். விஷ்ணுஸூக்தங்கள், பவமாந ஸூக்தங்கள் ஆகிய வற்றால் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். தேன் சர்க்கரை கலந்த எள்ளினால் அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். புருஷ ஸூக்த ஸ்ரீஸூக்தங்களின் ஒவ்வொரு ருக்கினாலும், ஆயிரம முறை மூலமந்திரத்தினாலும் ஆயிரம் அல்லது நூறுமுறை மாத₄வ மந்திரத்தாலும அறிவாளியான வைஷ்ணவன இயன்ற வரையில் ஹோமம செய்யவேண்டும். "யஜ்ஞே(ந?) யஜ்ஞம" என்னும் ருக்கினால் தீ₃பஹாரததி எடுக்கவேண்டும. வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்தலைவர்களாலே, இரவில் எம்பெருமானை ஊஞ்சலில ஆராதனமசெய்விக்கவேண்டும. மாதமுடிவில்அந்தணர்களுக்கு போஜன மளித்து, வஸ்திரம, அலங்காரம், ஆபரணம முதலானவற்றால் திருப்தி செய்விககவேண்டும. இவ்வண்ணாம் பூஜிக்கப்பட்டால், அவனிடததில் உகப்படைந்த ஜநார்த்தனன், யோகி₃களால் அடையத்தக்க பழையதான தன பரமபதத்தை அளிப்பான.]

இவ்வண்ணமாக, மாசி மாதப் பூஜை விவரிக்கப்பட்டது; இனி, [565–577] பஙகுனி மாதப் பூஜை விளக்கப்பட்டு, நித்ய நைமிததிக பூஜைகளுககுப் பொதுவான சில விஷயங்கள விவரிக் கப்பட்டு, பகவானுடைய நித்ய நைமித்திக ஸமாராத₄நங்களை விவரிக்கும் இவ்வத்தியாயம் நிறைவடைவிக்கப்படுகிறது.

ப₂ால்கு₃ந்யாம் பௌர்ணமாஸ்யாம் வை உதி₃தே ச நிஶாகரே||
உபோஷ்ய விதி₄வத் விஷ்ணும் பூஜயேத் வைஷ்ணவோத்தம:|
திலைஶ்ச கரவீரைஶ்ச கர்ணிகாரைஶ்ச பாடலை: ||
குங்குமாக₃ருகர்ப்பூரைரர்ச்சயேத கமலாபதிம் |
க்ஷீராந்நம் பாயஸாந்நம வா மண்டூ₃காந் விநிவேத₃யேத் ||
அஸ்யவாமேதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத புஷ்பாணி ஶார்ங்கி₃ணே|
ஷடூ₃க்ஷரேண மந்த்ரேண ஸஹஸ்ரம் குஸுமைர்யஜேத் ||
விஷ்ணுஸூகதை, பரத்ய்ருசம் ச சருணாऽऽஜ்யேந மந்த்ரத: |
ப்₃ரஹ்ம தே₃வாநாமநேந தீ₃பாந்நீராஜயேத தத: ||
ப்ரஸந்நோ நித்யமநேந உபஸ்த₂ாய ஸநாதநம் |
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் ப₄க்தயா பு₄ஞ்ஜீயாத் வாக்₃யத:
ஸ்வயம் ||

ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம் தஸ்யாம் ராத்ரௌ ஸநாதநம் ।
ஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ரஸ்ய பூஜாமாப்நோத்யஸம்ஶய: ॥
ஏவம் ஸம்பூஜயேத் விஷ்ணும் நிமித்தேஷு விஶேஷத: ।
யதா₂காலம் யதா₂வர்ணம் யதா₂ஶக்த்யா(க்தி) யதா₂ப₃லம் ॥
யதோ₂க்தபுஷ்பாலாபே₄ து துலஸ்யா வை ஸமர்ச்சயேத் ।
நைவேத்₃யஸ்யாப்யலாபே₄ து ஹவிஷ்யம் வா நிவேத₃யேத் ॥
ஸூக்தாநி வைஷ்ணவாந்யேவ ஸூக்தாலாபே₄ யதா₂ ஜபேத் ।
ஏகேந வா பௌருஷேண ஸூக்தேந ஜுஹுயாத் ததா₂ ॥
ஸர்வத்ராஜ்யம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத்
ஹோமத்₃ரவ்யாத்₃யலாப₄த: ।
மந்த்ராऽலாபே₄ மூலமந்த்ரம் ஸர்வதந்த்ரேஷு யோஜயேத் ॥
உபஸ்தா₂நம் து ஸர்வத்ர தத்₃விஷ்ணோரிதி வா ருசா ।
நீராஜநம் து ஸர்வத்ர ஶ்ரியே ஜாதேத்யநேந வா ॥
தத்தத்காலோசிதம் ஸர்வம் மநஸா வாபி பூஜயேத் ।
துலஸீமிஶ்ரிதம் தோயம் ப₄க்த்யா வாபி ஸமர்ப்பயேத் ॥
ஸர்வேஷு ச நிமித்தேஷு மஹாப₄க₃வதோத்தமாந் ।
ஸம்பூஜ்ய பரிபூர்ணத்வம் ஆப்நோத்யத்ர ந ஸம்ஶய: ॥
இதிவ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ...ப₄க₃வந்நித்யநைமித்திக -
ஸமாராத₄நவிதி₄ர்நாமாஷ்டமோऽத்₄யாய: ॥

[பங்குனி மாதத்தில் பௌர்ணமியில் சந்திரன் உதித்தவுடன் முறைப்படி உபவாஸமிருந்து, வைஷ்ணவோத்தமனுயிருப்பவன் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கவேண்டும். எள், அரளி, கர்ணிகாரம் (முள் முருங்கை), பாதிரிப்பூ, குங்குமம், அகில், கர்ப்பூரம் ஆகியவற்ருல் கமலாபதியை அர்ச்சிக்கவேணடும். பாற்சோறு, பாயஸச்சோறு அல்லது கஞ்சி ஆகியவற்றை நிவேதனம் செய்யவேண்டும். 'அஸ்ய வாம' என்னும் ஸூக்தத்தினுல், எம்பெருமானுக்குப் புஷ்பங்களை அளிக்கவேண்டும். விஷ்ணுஷட₃க்ஷரி மந்திரத்தினுல் ஆயிரம் பூக்களைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். விஷ்ணு ஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கினுலும், ஹவிஸ்ஸையும், நெய்யையும் கொண்டு 'ப்₃ரஹ்மதே₃வாநாம்' என்னும் மந்திரத்தினுல் தீபஹாரத்தி செய்யவேண்டும். பகவான் இதனுல் தினந்தோறும் உகப்பான். பழை யோஜனை பகவானை உபஸ்தா₂னம் செய்வித்து, பக்தியுடன் வைஷ்ண வர்களைப் புசிப்பித்து, மௌனத்துடன் தானும் புசிக்கவேண்டும்.

இவ்வண்ணமாக அன்றிரவு பழையோனான தேவர்தலைவனைப் பூஜித்து, அறுபதினாயிரம் வருடம் பூஜித்ததின் பலனை அடைவான் எனபதில் ஐயமில்லை; இவ்வண்ணமாக நிமித்தங்களில் காலத்துக்கும், வருணத்திற்கும், சக்திக்கும், ப₂லனுக்கும் அநுகு₃ணமாக விஷ்ணுவை நன்கு ஆராதி₄க்கவேண்டியது. விதி₄க்கப்பட்ட புஷ்பம் கிடைக்காவிடில் துளஸியினால் பூஜிக்கவேண்டியது. விசேஷமான நைவேத்₃யங்களைச் செய்யமுடியாவிடில் ஹவிஸ்ஸையாவது அமுது செய்விக்கவேண்டும். சில ஸூக்தங்கள் தெரியவில்லையானால் அவற்றுக்கு பதிலாக வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களை ஜபிக்க வேண்டும்; புருஷஸூக்தம் ஒன்றினாலேயே ஹோமம செய்யலாம். ஹோமத்₃ரவ்யம் முதலானவை கிடைக்கவில்லையானால் எப்போதும் நெய்யை ஹோமம செய்வது சிறந்தது. மந்திரம தெரியவில்லையானால், எல்லாக்காரியஙகளிலும மூலமந்திரமான திருவஷ்டாக்ஷரத தைப பிரயோகிக்கலாம். எப்போதுமே "தத்₃விஷ்ணோ: பரமம பத₃ம்" என்னும் மந்திரத்தினால உபஸ்த₂ானம் செய்யலாம். "ஸ்ரீயே ஜாத" எனறு தொடங்கும மந்திரத்தால் எப்போதும திருமஞ்சனம் செய்யலாம். அவ்வக்காலத்துக்குத் தக்கபடி மனத்தினாலாவது பூஜிக்கலாம். ஒன்றும் இல்லாவிடில் துளஸி கலந்த நீரையாவது பகதியுடன் ஸமர்ப்பிக்கலாம். எல்லா நிமிததங்களிலும் மஹாபாகவதோத்தமர்களை ஆராதி₄ப்பதனால் நிறைவை அடையலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.]

வ்ருத₃த₃ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் பகவானுடைய நித்யநைமிததிக திருவாராதனவிதியை விளக்கும் எட்டாமத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

இவ்வண்ணமாக இவ்வெட்டாமத்தியாயத்தில் பகவானுடைய நித்யநைமித்திக உத்ஸவங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து எமபெருமானுடைய பரத்வமும், பாகவதோத்தமர்களின சிறப்பும் கையிலங்கு கனியாக விளங்குவதைக் காண்கிறோம். இனி, மஹாபாபம முதலானவற்றுக்கு ப்ராயஸ்சிததங்களை விளக்கும ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தைக் காண்போம்.

இவ்வொன்பதாமததியாயத்தின தொடக்கத்தில், தேசத்தின் து₃ர்ப்பி₄க்ஷங்களைப போக்கும் ரதோ₂த்ஸவம் முதலானவைகள் அடஙகிய மஹோத்ஸவத்தை விவரிக்கும பகுதியைக் காண்போம.

|| அத2-நவமோऽத்4யாய: ||

ஹாரீத—உவாச—

மஹோத்ஸவவிதி4ம் குர்யாத் தே3வஸ்ய பரமாத்மந: |
க்3ராமர்ச்சயா: ப்ரகுர்வீத யதோ2க்தவிதி4நா ந்ருப ||
யாத்ரோத்ஸவே க்ருதே விஷ்ணோ: ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுக்த மார்க3த: |
அநாவ்ருஷ்ட்யக்3நிது3ர்பி4க்ஷப4யம் நாஸ்த்யத்ர கிஞ்சந ||
வாரிஜம் வாதஜம் வாக்3நிஸர்ப்பவித்3யுத்3த்3விஷத்க்ருதம் |
மஹாரோகக்3ரஹைஶ்சைவம் யத்3ப4யம் க்2ராமவாஸிநாம் ||
க்ருதே மஹோத்ஸவே தத்ர ப4யம் நாஸ்தி ந ஸம்ஶய: |
தஸ்ய தா2ஸா ப4விஷ்யந்தி நாநா ஜநபதே3ஶ்வரா: ||
ஸார்வபௌ4மோ ப4வேத் ராஜா ப4க்த்யா க்ருத்வா மஹோத்ஸவம் |
ஸம்வத்ஸரம்ருதும் மாஸம் பக்ஷம் நித்யம் மஹோத்ஸவம் ||
நவாஹ்நிகம் ச ஸப்தாஹம் பஞ்சாஹம் ப்ரத்யஹம் ததா2 |
ஸம்வத்ஸர ருதௌ மாஸி பக்ஷே குர்யாத் க்ரமேண து ||
தஸ்மிந்நாதௌ3 ஶுப4தி3நே ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வகம் |
அங்குரார்ப்பணமாதௌ3 து க3ருத்மத்கேதுமுச்ச்2ரயேத் ||
யாஶ்ச ஷடி2த்யோஷத4ய: கேதுகோ வேத3 இத்யபி |
அஶ்வத்த2க்2யஶமீக3ர்ப4ஶுப4மரணிமாஹரேத் ||
நிர்மதி2தேதி ஸூக்தேந ததை2வாஸீத3மீதி ச |
ஆப்4யாம் ச ப்ரத்ய்ருசம் தஸ்மிந் இத்4மாதா4நாதி3 பூர்வவத் ||
சர்வாஜ்யைரத2மக்3நீதி உபஸ்தா2யாऽர்ச்சயேத் ததா2 |
தத3க்3நிம் ஸங்க்3ரஹேத் தாவது3த்ஸவ: பரிபூர்யதே ||
தீ3க்ஷித: ஸ ப4வேத் தாவத் ஆசார்யோ விஜிதேந்த்3ரிய: |
வேத3வேதா3ங்க3வித் ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தகர்மவிதா4நவித் ||
மஹாப4ரக3வதோ விப்ர: தாந்த்ரிக: ஸர்வகர்மஸு |
லௌகிகே வா ப்ரகுர்வீத மதி2தாக்3நி: ந சேத் யதி3 ||
ஆப்4யாமேவ ச ஸூக்தாப்4யாம் அக்3நௌ தே3வம் யஜேத் ப்ருத2க்: |
ப்ராத: ஸ்நாத்வா விதா4நேந தௌ4தவஸ்த்ரோர்த்4வ புண்ட்3ரத்4ருத் ||

ருத்விக்₃பி₄ர்ப்₃ராஹ்மணைர் த₃ாந்தைர்யாக₃பூ₄மிம் விஶேத்
கு₃ரு: ।
தே₃வாலயஸ்ய மத்₄யே து வேதி₃ம் ரம்யாம் ப்ரகல்பயேத் ॥
அங்குரார்ப்பணபாத்ரைஶ்ச ப₄த்₃ரகும்பை₄ரலங்க்ருதாம் ।
விதானகுஸுமைர்யுக்தாம் க்ருத்வா தத்ர ஸுக₂ாஸநே ॥
மஹோத்ஸவார்ஹம்பி₃ம்ப₃ம் ச நிவேஶ்யாஸ்மிந் ப்ரபூஜயேத் ॥
ஸ்ரீபூ₄நீளாதி₃ஸம்யுக்தம் நித்யை: பரிஜனைர்வ்ருதம் ॥
மந்த்ரரத்நவித₄ாநேந பூஜயித்வா ஜக₃த்₃கு₃ரும் ।
இமே விப்ரஸ்யேத்யாதி₃பி₄: த்ரிபி₄. ஸூக்தைஶ்ச பூஜயேத் ॥
ஸுரபீ₄ணி ச புஷ்பாணி ப்ரத்ய் நசம் விநிவேத₃யேத் ।
சதுர்தி₃க்ஷு ச சத்வாரோ ப்₃ராஹ்மணா: மந்த்ரவித்தமா: ॥
வாராஹம் நாரஸிம்ஹம் ச வாமநம் ராக₄வம் மநும் ।
ஈஶாந்யாதி₃ஷு சத்வாரோ விஷ்ணுமந்த்ராந் விதி₃க்ஷு ச ॥
வேத்₃யா த₃க்ஷிணத: கும்ப₄ம் லக்ஷ்ம்யாத்₃யம் ச தத்ர து ।
ஹுதாஶநம் ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய இத்₄மாத₄ாநாதி₃கம் சரேத் ॥
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை: சரும் திலவிமிஶ்ரிதம் ।
ப்ரதய்ருசம் ஜுஹுயாத் வஹ்நௌ
மத்₄வாஜ்யகு₃ட₃மிஶ்ரிதம் ॥
ஆஜ்யம் ஸ்ரீபூ₄மிஸூக்தாப்₄யாம் த்வம் ஸோம இதி பாயஸம் ।
பூர்வோக்தைர்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை:
திலைர்வ்ரீஹிபி₄ரேவ ச ॥
ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத் பஶ்சாத் அஷ்டோத்தரஶதம்
க்ரமாத் ।
வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ॥
ஸுத₃த்₄யந்நம் ப₂லயுதம் பாநகம் ச நிவேத₃யேத் ।
தாம்பூ₃லம் ச ஸமர்ப்யாத₂ ருத்விஜஶ்சாபி பூஜயேத் ॥
தத: ஸ்யந்த₃நமாநீய பதாகாச₂த்ரஸம்யுதம் ।
ஶ்வேதை: ஸலக்ஷணைருஹ்யமாநமஶ்வை: ப்ரகல்பிதை: ॥
வஸ்த்ரபுஷ்பமணிஸ்வர்ணபூ₄ஷிதம் தத்ர சித்ரிதம் ।
தஸ்மிந் ம்ருது₃தரஶ்லக்ஷ்ணபர்யங்கம் ஸ்த₂ாப்ய தே₃ஶிக: ॥
தஸ்மிந் நிவேஶ்ய தே₃வேஶம் தே₃வீப்₄யாம் ஸஹிதம் ஹரிம் ।
அர்ச்சயேத் க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: தூ₄பதீ₃பாதி₃பி₄ஸ்தத₂ா ॥

ரத₂சக்ரேஷு வேத₃ாம்ஸ்ச த₄ர்மாதீ₃நபி பூஜயேத் ।
ஆத₄ாரஸக்திமாத₄ார ஈஷாத₃ண்டே₃ புராணகம் ॥
ச₂ந்த₃ாம்ஸி கூப₃ரே ஸப்தபர்யங்கே பு₄ஜக₃ாதி₄பம் ।
ஹயேஷு சதுரோ மந்த்ராந் யோக்த்ரேஷ்வங்க₃ாநி
ஷட்ச வை ॥
த்₄வஜே பதக₃ராஜாநம் ச₂த்ரேऽநந்தம் ஸ்வராணி து ।
தாலவ்ருந்தே சாமரே ச அக்ஷராணி ச பூஜயேத் ॥
அப்₄யர்ச்யைவம் ரத₂ம் தி₃வ்யம் பஸ்சாத் ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் ।
தி₃க்பாலாவர்ணம்ஸ்சைவம் அர்ச்சயேத் தி₃க்ஷு ஸர்வத: ॥
ஜீமூதஸ்யேதி ஸூக்தேந தத்ர புஷ்பாஞ்ஜலிம் சரேத் ।
மருத்வாநிந்த்₃ரேதி ஸூக்தேந க்ருத்வா நீராஜநம் தத: ॥
வநஸ்பதிதி ஸூக்தேந வாத₃யேத் படஹாதி₃கம் ।
கீ₃தைர்ந்ருத்யைஸ்ச வாதி₃த்ரை: புண்யை: ஸ்தோத்ரை:
மநோஹரை: ॥
ஹயை: க₃ஜை: ஸ்யந்த₃நைஸ்ச பரித: தர்ப்பயேத் ப்ரபு₄ம் ।
ருத்விஜ: புரதோ வேத₃ாந் அங்க₃ாநி ச ஜபேத் தத₃ா ॥
க₃ாயேத் ஸாமாநி ப₄க்த்யா வை புரத: பார்ஸ்வதோ ஹரே: ।
குங்குமை: குஸுமைர்லாஜை: விகிரந் வை ஸமந்தத: ॥
ஸ்வலங்க்ருதேஷு வீதீ₂ஷு பர்யடந் ஸேவயேத் ப்ரபு₄ம் ।
க்₃ருஹத்₃வாரேஷு மார்கே₃ஷு ப₄க்ஷ்யைரிக்ஷுபி₄ரேவ ச ॥
குஸுமைர்தூ₄பதீ₃பைஸ்ச தாம்பூ₃லைஸ்சாபி ஸேவயேத் ।
ஏவம் நிஷேவ்ய தே₃வேஸம் புநர்கே₃ஹம் நிவேஸயேத் ॥
தமபி₄ ப்ரக₃ாயதேதி ஜபந் ஸூக்தம் நிவேஸயேத் ।
ப்ரஸம்ராஜமித்யநேந தீ₃பாந்நீராஜயேத் தத: ॥
பீடே₂ நிவேஸ்ய தே₃வேஸம் உபசாராந் ஸமர்ப்பயேத் ।
வயமுபேத்ய த்₄யாயேம ஆஸிஷோ வாசநம் சரேத் ॥
அநேந விதி₄நா குர்யாத் உத்ஸவம் ப்ரதிவாஸரம் ।
ஜபை: ஹோமைஸ்தத₂ா த₃ாநை: விப்ராணம் போ₄ஜநைரபி ॥
ஸமாப்தே சோத்ஸவே விஷ்ணோ: குர்யாத₃வப்₄ருத₂ம்ஸுப₄ம் ।
நதீ₃ம் க₂ர்தம் தட₃ாகம் வா தே₃வேந ஸஹிதோ வ்ரஜேத் ॥
ஸ்யந்த₃நாதி₃ஷு யாநேஷு ஸ்தி₂தா நார்ய: ஸ்வலங்க்ருதா: ।
புருஷாஸ்ச ஹரித்₃ராஸ்ச சூர்ணாதீ₃ந் விகிரந்நிவ ॥

குர்யாத3வப்4ருத2ம் தத்ர விஶிஷ்டைர்ப்3ராஹ்மணைஸ்ஸஹ।
வாஸுதே3வோத்ஸவே ஸ்நாநமஶ்வமேத4ப2லம் லபே4த் ॥
ஸ்நாத்வா ஸங்கர்ப்ய தே3வாதீ3ந் ப்ரவிஶ்ய ஹரிமந்தி3ரம்।
யஜேத2வப்4ருதே2ஷ்டௌ ச அஸ்யவாமேதி ஸூக்தத:॥
சருமாஜ்யம் திலைர்வாபி அநுவாகைஶ்ச வைஷ்ணவை:॥
ஏவம் ஹுத்வாऽவப்4ருதே2ஷ்டிம் வைஷ்ணவாந் போ4ஜயேத் தத:।
கு3ரும் ச ருத்விஜஶ்சைவ பூஜயேத் ப4க்திதஸ் தத:॥
பிப3 ஸோமமித்யத்4யாயேந குர்யாத் ஸ்வஸ்த்யயநம் ஹரே:।
இச்ச2ந்தி த்வேத்யத்4யாயேந ப்ரத்ய்ருசம் ச த்3வயேந ச॥
அஷ்டோத்தரஶதம் ஜுஹுயாத் குஸுமைரேவ வைஷ்ணவ.।
ஹிரண்யக3ர்ப4ஸூக்தேந ததை2வாऽऽஜ்யம் த்3விஜோத்தம:॥
புநரேவ து ஹோதவ்யம் ஹுத்வா வைகுண்ட2பார்ஷத3ம்।
ஹோமஶேஷம் ஸமாப்யாऽத2 வைஷ்ணவாந் போ4ஜயேத3பி॥
ஸர்வயஜ்ஞஸமாப்தௌ து புஷ்பயாக3ம் ஸமாசரேத।
ஸர்வம் ஸம்பூர்ணதாம் யாதி பரிதுஷ்டோ ஜநார்த3ந:॥
ஏவம் மஹோத்ஸவம் குர்யாத் ப்ரத்யப்3த3ம் பரமாத்மந:॥
அத2 நித்யோத்ஸவே பூஜா ஹோமஶ்சாத்ர விதீ4யதே।
ஶிபி3காயாம் நிவேஶ்யேஶம் பூஜயித்வா விதா4நத:॥
ச2த்ரசாமரவாதி3த்ரஶ்ருங்கா3ரைஸ்தாலவ்ருந்தகை:।
தீ3பிகாபி4ரநேகாபி4: தூ3ர்வாக3ரகுஸுமாக்ஷதை:॥
ப2லமோத3கஹஸ்தாபி4: நாரீபி4: ஸமலங்க்ருதம்।
தே3வஸ்யாऽऽயதநம் ரம்யம் த்ரி: ப்ரத3க்ஷிணமாசரேத்॥
தத்தந்மந்த்ராந் ஜபேத் தி3க்ஷு ஸர்வாஸு த்3விஜபுங்க3வ:।
ப3லிம் ச நிக்ஷிபேத் தாஸு தே3வாநுத்3தி3ஶ்ய பூர்வத.॥
ப்ராசீ விஶ்வஜிதே ஸூக்தம் அக்3நே தவ அநந்தரம்।
யாம்யே பரீயிவாம்ஸம் து மோஷூணஸ் தத3நந்தரம்॥
யச்சித்3தி4தேதி ப்ரதீச்யாம் து விஹிஹோதரேத்யநந்தரம்।
ஸஸோம இதி ஸௌம்யாம் து கத்3ருத்3ராயேத்யநந்தரம்॥
ப்ரஜாபதிஸ்தத2ா சோர்த்4வே அத4ஶ்ச ப்ருதி2வீம க்ஷிபேத்।
ஏவம் தி3க்ஷு ப3லிம் த3த்வா பரிணீய ஜநார்த3நம்॥

ஸ்துதிபி₄: பஹுஶாலாபி₄ஶ்ச பு₄வநம் ஸம்ப்ரவேஶயேத் ।
பீடே₂ நிவேஶ்ய தே₃வேஶம் பூஜயித்வா விதா₄நத: ॥
விஹிதோஸாதேதி ஸூக்தேந த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி
ஶார்ங்கி₃ணே ।
நீராஜநம் ததோ த₃த்₃யாத் த்₄ருவஸூக்தேந வைஷ்ணவ: ॥
ஶாயயித்வா ததோ₂ ஶய்யாயாம் த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி மந்த்ரத: ।
இமம் மஹேதி ஸூக்தாப்₄யாம் பூஜயேத் விஷ்ணுமவ்யயம் ॥
ஸௌத₃ர்ஶநேந மந்த்ரேண ரக்ஷாம் குர்யாத் ஸமந்தத: ।
ஏவம் நித்யோத்ஸவம் குர்யாத் ராத்ரௌ சாஹநி ஸர்வதா₃ ॥

[தேவனுன பரமாத்மாவுக்கு மஹோத்ஸவத்தை முறைப்படி செய்ய வேண்டும். அரசனே! கிராமத்திலுள்ள அர்ச்சாமூர்த்திக்கு சாஸ்திரோக்த முறைப்படி இதைச் செய்யவேண்டும். ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் சொன்ன முறைப்படி விஷ்ணுவுக்கு யாத்ரோத்ஸவம் செய்யப்பட்டதாகில், மழையின்மையாலும், நெருப்பாலும் பஞ்சம் ஏற்படும் பயம் சிறிதும் உண்டாகாது. நீர், காற்று, நெருப்பு, பாம்பு, இடி, எதிரிகள், பெரிய வியாதி, கிரஹபீடை ஆகியவற்றுல் கிராம வாஸிகளுக்கு உண்டாகக் கூடிய பயம் எம்பெருமானுக்கு மஹோத்ஸவம் செய்தால் நீங்கிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. பல நாட்டு அரசர்கள் அந்த எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்படுவார்கள். பக்தியுடன் மஹோத்ஸவம் செய்தால் அரசன் சக்ரவர்த்தியாவான். வர்ஷோத்ஸவம், ருதூத்ஸவம், மாஸோத்ஸவம், பக்ஷோத்ஸவம், நித்யோத்ஸவம், ஒன்பதுநாள் உத்ஸவம், ஏழுநாளுத்ஸவம், ஐந்து நாள் உத்ஸவம், முதலானவற்றை முறையே வருடத்திற்கொரு முறை, (இரண்டு மாதங்கொண்ட) ருதுவுக்கு ஒருமுறை, மாதத்துக்கொரு முறை, பக்ஷத்துக்கொருமுறை என்னும் முறையில் முறைப்படி செய்யவேண்டும். அதில் முதலில் நல்ல தினத்தில் ஸ்வஸ்தி வாசனத்தோடு கூட அங்குரார்ப்பணம் (திருமுளை) செய்து கருடக்கொடியை உயர்த்தவேண்டும் (த்₄வஜாரோஹணம்). "யாஶ்சஷட்" என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் ஓஷதி₄களை எடுத்து, "கேதுகோவேத₃" என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால், அஶ்வத்தமரத்தாலான நெருப்பைஉள்ளடக்கிய சுபமானஅரணிக்கட்டையைக் கொண்டுவர வேண்டும். "நிர்மதிஷ்தா" "ஆஸீத₃மீ" எனனும் இரு ஸூக்தங்களால் ஒவ்வொரு ருக்கிலும் இத்₄மாதா₄நம் முதலானவற்றை முன அத்தியாயங்களில் சொன்னதுபோல் செய்யவேண்டும். "அத₂மேக்₃நீ" என்னும் மந்திரத்தால் ஹவிஸ்ஸாலும் நெய்யாலும் ஹோமம்

செய்து, உபஸ்த₂ானம செய்து அர்ச்சிக்கவேண்டியது. அக்₃நி ஸங்க்₃ரஹணம் செய்தபின உதஸவம் நிறைவடையும். உதஸவத திற்கு ஆசார்யனுயிருப்பவன் தீ₃க்ஷைபெற்றவனுய், புலனடக்க முள்ளவனுய், வேத₃வேதா₃ங்க₃ங்களறிந்தவனுய், ஶ்ருதிஸ்மருதி களிற்கூறிய கர்ம விதி₄களை அறிந்தவனுய, மஹாப₄ாக₃வதனுய், அந்தணனுய் எல்லாக கர்மங்களின பிரயோக முறையறிந்தவனு யிருக்கவேண்டும் இப்படி அரணியிலிருந்து கடையப்பட்ட அக்னி கிடைக்காவிடில் லௌகிகாக்₃னியில் ஹோமம செய்யலாம். முற் கூறிய இரு ஸூக்தஙகளாலும அறிவாளியான ஆசாரயன அக₃னி யில் தேவனை ஆராத₄னம செய்யவேண்டும. காலையில் முறைபபடி குளித்து, வெள்ளை வஸதிரமும் ஊர்த்₄வபுணட்₃ரமும் அணிநத வனுய், புலனடக்கமுள்ள அந்தணர்களான ருத்விக்குகளோடு ஆசார்யன் யாக₃பூ₄மியை அடையவேணடும். தேவாலயததின நடுவில அழகிய வேதி₃யை அமைக்கவேணடும். அந்த வேதி₃யை அங்குரார்பபண பாத்ரங்கள், மங்கள கும்ப₄ங்கள், மேற்கட்டி, புஷ்பஙகள ஆகியவற்றுல் அலங்கரித்து, அதில் ஸுகமான ஆஸனத்தில் மஹோத்ஸவத்திற்குரிய உத்ஸவமூர்த்தியை எழுந் தருளச்செய்து பூஜிககவேண்டியது. மந்திரரத்தினததால் லோக ஸ்வாமியைப் பூஜிததபின்பு, 'இமே விப்ரஸ்ய' என்று தொடங்கும் மூன்று ஸூக்தஙகளாலும பூஜிக்கவேண்டும. ஒவ்வொரு ருககிற்கும் மணமமிக்க புஷபங்களை ஸமர்பபிக்கவேண்டும. நாலு திக்குகளிலும மந்திரமறிந்தவர்களில தலைவர்களான நாலு அந்தணர்கள் வராஹ மந்திரம், நரஸிமஹமநதிரம், வாமனமந்திரம, ராமமந்திரம ஆகியவற்றையும், ஈஶாநயம் (வடகிழக்கு) முதலான நாலு விதிககு களிலும விஷ்ணுமந்திரஙகளையும்ஓதி, வேதிக்குத்தெற்கில் லக்ஷணம் நிறைந்த கும்பத்தை வைத்து. வேதியில் அக்நிப்ரதிஷ்டை செயது, இத்₄மாத₄ாந₄ாநம முதலான கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும. எள, தேன, நெய் வெலலம ஆகியவை கலந்த ஹவிஸ்ஸை எல்லா வைஷ்ணவ ஸூக்தஙகளாலும ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும அக்னியில் ஹோமம செய்யவேண்டும் ஸ்ரீபூ₄மிஸூக்தஙகளால நெய்யையும 'தவம் ஸோம' எனபதால பாயஸத்தையும் ஹோமம செய்யவேண டும. அதற்குப்பின முற்கூறிய வைஷ்ணவ மநதிரங்களின ஒவ் வொரு ருககிலும் முறையே எள்ளைக்கொண்டும நெல்லைக்கொண டும நூற்றெட்டு முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும. வைகுண்ட₂ பார்ஷத₃ஹோமம்செய்து,ஹோமத்தைநிறைவடையச்செய்யவேண்டி யது. பழஙகளோடு கூடிய நல்ல தயிரமுதையும், பானகததையும்

நிவேதனம் செய்யவேண்டும். தாம்பூலத்தையும் ஸமர்ப்பித்து ரித்விக்குகளையும பூஜிக்கவேண்டும், அதற்குப்பின், கொடிகுடை களோடு கூடிய தேரைக் கொண்டுவந்து. ஸில்பரூபமான அழகிய வெள்ளைக்குதிரைகளை இழுப்பவையாகக கற்பித்து,வஸ்திரம்,புஷ்பம், ரத்தினம, தங்கம் ஆகியவற்றால் அத்தேரை அலங்கரித்து. அதில் மௌனமைமிக்கதாய், அழகியதான ஆஸநத்தை ஏற்படுத்தி. ஆசார்யன அவ்வாஸனத்தில் ஸ்ரீபூமி தேவிகளோடு கூடிய ஹரியை எழுந்தருளச்செய்து. கந்தம. புஷ்பம் முதலானவற்றாலும் தூபம் தீபம முதலானவற்றாலும அவ்வெம்பெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும. ரதசக்ரங்களில் வேதங்களையும், தர்மம், அதர்மம் முதலான பீடதேவதைகளையும் பூஜிக்கவேண்டும். ஆதாரதண்டத்தில் ஆதாரஸக்தியையும், குறுக்குத்தடியில் புராணத்தையும், நுகத் தடியில வேதங்களையும், ஏழுவிதமான ஆஸனத்தில் திருவனந் தாழ்வானையும், நாலுகுதிரைகளில் நாலுபீஜமந்திரங்களையும, கடிவாளங்களில் ஆறு அங்கங்களையும், கொடியில் கருடனையும், குடையில் அநந்தனையும், விசிறியில் ஸ்வரங்களையும், சாமரத்தில் அக்ஷரங்களையும பூஜிக்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக திவ்ய மான ரததைப் பூஜித்து. பிறகு ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டியது. எல்லா திக்குகளிலும திக்பாலர்களையும. ஆவரணங்களையும் இவ்வண்ணமே அர்ச்சிக்கவேண்டியது. "ஜீமூதஸ்ய" என்னும் ஸூக்தத்தினால் புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. "மருத் வாந் இந்த்ர" என்னும் ஸூக்தத்தினால் ஆரத்தி எடுத்து "வநஸ்பதி" என்னும் ஸூக்தத்தினால் படஹம் முதலான வாத்யங் களை வாசிக்கவேண்டியது. நல்ல பாட்டுக்களாலும், நர்த்தனங்க ளாலும், வாத்யங்களாலும், புண்ணியமான ஸ்தோத்ரங்களாலும அழகிய குதிரைகள், யானைகள், வண்டிகள் முதலானவற்றாலும், தேரைச் சுற்றிலும் எம்பெருமானை உகப்பிக்கவேண்டியது. ரித் விக்குகள் முன்புறத்தில் வேதங்களையும், அங்கங்களையும் ஜபிக்க வேண்டும். பகவானுக்கு முன் புறத்திலும், பக்கங்களிலும் பக்தி யுடன ஸாமகானம் செய்யவேண்டும். குங்குமத்தாலும, புஷ்பங்க ளாலும், பொறிகளாலும் எங்கும இறைத்து நனகு அலங்கரிககப் பட்ட வீதிகளில் ஸர்வேஸ்வரனை எழுந்தருளச்செய்து ஜனங்களை ஸேவிக்கச் செய்யவேண்டும். வீட்டு வாசல்களிலும், வழிகளிலும பக்ஷணங்களையும் கரும்புத் தடிகளையும், புஷ்பங்களையும், தூப தீபங்களையும், தாமபூலங்களையும ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இவ் வண்ணமாக தேவர் தலைவனுக்கு ரதோத்ஸவம் செய்து மறுபடியும் கோவிலில் எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும.

" அபி₄ப்ரக₃ாயத " என்னும் ஸூக்தத்தை ஜபித்து எமபெருமானை எழுந்தருளுவிக்கவேண்டும். 'ப்ரஸம்ராஜம்' என்னும் ஸூக்தத்தால் தீ₃பத்தைக்கொண்டு ஆரத்தியெடுக்கவேண்டும. தேவர் தலைவனை ஆஸநத்தில் எழுந்தருளச்செய்து உபசாரங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். எல்லாரும் கூடி தியானித்து ஸ்வஸ்திவாசநம் செய்யவேண்டும். இந்த விதி₄யின்படி (உதஸவம் முடியும் வரையில்) தினநதோறும் உத்ஸவம செய்யவேண்டும. ஜபங்களாலும், ஹோமங்களாலும், த₃ானஙகளாலும், ப்₃ராஹ்மணபோ₄ஜனங்களாலும உதஸவத்தை முடித்து, எமபெருமானுக்கு அவப்₄ருத₂ ஸ்நாநம செய்விக்கவேண்டும. (அதற்காக) நதிக்கோ, ஏரிக்கோ, குளத்திற்கோ எமபெருமானை எழுந்தருளுவிததுக்கொணடு செல்ல வேண்டும். தேர்களிலும், வாஹனங்களிலும் இருக்கும நல்லணிகளையுடைய பெண்களும் ஆண்களும ஹரித்₃ராசூர்ணம முதலானவற்றைத் தூவிககொணடிருக்கவேண்டும. சிறந்த அநதணர்களாலே முற்கூறிய நீர்நிலையில் (எம்பெருமானுக்கு) அவப்₄ருத₂ ஸ்நாநம் செய்விககவேண்டும. வாஸுதே₃வனுடைய அவப்₄ருத₂த்தில் ஸநானம் செய்வதால அஶ்வமேத₄யாக₃ம செய்த பலன் ஏறபடும. ஸ்நாநம் செய்து, தேவரிஷிபித்ருதாப்பணம் செய்து, எம்பிரானின் கோயிலுக்குச்சென்று அவப்₄ருதே₂ஷ்டியில் 'ஆஸ்யவாம' என்று தொடங்கும ஸூக்தத்தால் யாகமசெய்யவேண்டும். அதில் ஹவிஸ், நெய் என் ஆகியவற்றில் ஒன்றாலே வைஷ்ணவாநுவாகங்களை ஓதி ஹோமமசெய்து, அந்த அவப்₄ருத₂யாக₃ம் முடிந்தபின் வைஷ்ணவாகளுக்கு போ₄ஜநம் செய்விக்கவேண்டும். அதற்குப்பின ஆசார்யனையும, ருத்விக்குகளையும் பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும, " பிப₃ாஸோம " என்னும அநுவாகத்தினாலே ஹரிக்கு ஸவஸ்திவாசநம் செய்யவேண்டும். " இச்ச₂ந்தி த்வா " எனனும் அநுவாகத்தின ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும த்₃வயத்தை ஓதி நூற்றெட்டு முறை வைஷ்ணவன பூக்களினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அந்தணர் தலைவன அவ்வண்ணமே ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ஸூகதத்தை ஓதி நெய்யினால் மறுபடி ஹோமம் செய்யவேண்டும. வைகுணட₂ பார்ஷத₃ஹோமம் செய்து ஹோமத்தை முடித்து வைஷ்ணவர்களைப் புசிபபிக்கவேண்டும. எல்லா யாகங்களும் முடிந்தபின புஷ்பயாகம் செய்யவேண்டும். அதனால எல்லாம் நிறைவடைந்து எம்பெருமான உகப்பான. இவ்வண்ணமாக வருடந்தோறும் பரமாதமாவுக்கு மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும. இனி, தினந்

தோறும் செய்யவேண்டிய நித்யோத்ஸவத்தில் பூஜாஹோமங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. எம்பெருமானைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளு வித்து முறைப்படி பூஜித்து, குடை, சாமரம், வாத்₃யம், அலங்காரம், விசிறி, பல விளக்குகள், தர்ப்பைநுனி, பூக்கள், அக்ஷதை, பழம குழக்கட்டை கையிலேந்திய பெண்கள் ஆகிய வற்றால் அழகாக அலங்கரிக்கப்பெற்ற தேவனின் ஆலயத்தை மூன்று முறை வலம்வரவேண்டும. அந்தணர் தலைவன் அந்தந்த திக்குகளில் அதன பாலகர்களின மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். முன்போல் அந்த தேவர்களைக்குறித்து ப₃லியும் ஸாதிக்கவேண்டும். கிழக்கில் விஶ்வஜித்ஸூக்தத்தையும, 'அக்₃நே தவ' என்னும் ஸூக்தத்தை அடுத்ததான தென்கிழக்கிலும், பரேயிவாம்ஸ ஸூக்தத்தைத் தெற்கிலும், மோக்ஷணஸூக்தத்தை அடுத்துள்ள தென்மேற்கிலும், 'யச்சித்₃தி₄தே' எனனும ஸூக்தத்தை மேற்கிலும், 'விஹிஹோத்ரா' என்னும் ஸூக்தத்தை அடுத்துள்ள வடமேற்கி லும, 'ஸஸோம' என்னும் ஸூக்தத்தை வடக்கிலும், 'கத்₃ருத்₃ராய' என்னும் ஸூக்தத்தை அடுத்துள்ள ஈஶாந்ய தி₃க்கான வடகிழக்கி லும், ப்ரஜாபதி ஸூக்தத்தை மேல் நோக்கியும் பூ₄ஸூக்தத்தைக் கீழ் நோக்கியும் ஓதி ப₃லிஸாதிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ப₃லி மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து திக்குகளில் ப₃லிஸாதித்து, பல தோத்திரங்களைச்சொல்லி ஆலயத்தினுள் எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும். ஆஸனத்தில் தேவர் தலைவனை எழுந்தருளச்செய்து முறைப்படி பூஜித்து, சார்ங்கமென்னும் விலலாண்டானுக்கு 'விஹிஸோத' என்னும் ஸூக்தத்தால் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். பிறகு த்₄ருவஸூக்தத்தால் வைஷ்ணவன் ஆரத்தி யெடுத்து, படுக்கையில் சயனிக்கச்செய்து, மந்திரங்களை ஓதி புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. 'இமம் மஹா' என்று தொடங்கும் இரு ஸூக்தங்களால் அழிவற்ற விஷ்ணுவைப் பூஜித்து, ஸுத₃ர்ஶந மந்திரததால் சுற்றிலும ரக்ஷையைச் செய்யவேண்டும். இவ்வண்ணமாக இரவும் பகலும் எப்போதும் நித்யோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.]

பெரும் பஞ்சம் முதலானவற்றைப்போக்க எம்பெருமானுக்கு மஹோத்ஸவமும், நித்யோத்ஸவமும செய்யும் முறையை இவ் வண்ணம் விளக்கி, ஆசார்யர்களுடைய தீர்த்த₂தி₃வஸத்திலும், எம்பெருமானுடைய திருநக்ஷத்திரங்களிலும், கருததிகையிலும், திருவோணத்திலும் செய்யவேண்டிய வைஷ்ணவ இஷ்டியை விவரிக்கிறது. அப்பகுதியைக் காண்போம்.

கு₃ருணைமந்த்யதி₃வஸே ப₄க₃வஜ்ஜந்மவாஸரே।
கார்த்திக்யாம் ஶ்ராவணே வாபி குர்யாதி₃ஷ்டிம் ச
வைஷ்ணவீம் ॥
உபோஷ்ய பூர்வதி₃வஸே தீ₃க்ஷித: ஸுஸமாஹித:।
ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வேண காரயேத₃ங்குரார்ப்பணம்॥
நத்₃யாம் ஸ்நாத்வா ச ருத்விக்₃பி₄: சதுர்பி₄ர்வேத₃பாரகை₃:।
பௌருஷேண விதா₄நேந பூஜயேத் புருஷோத்தமம்॥
க₃ந்தை₄: நாநாவிதை₄: புஷ்பை: தூ₄பை: தீ₃பைர்நிவேத₃நை:।
ப₂லைஶ்ச ப₄க்ஷ்யபே₄ஜ்யைஶ்ச தாம்பூ₃லாத்₃யை:
ப்ரபூஜயேத்॥
ருக்₃வேத₃ஸம்ஹிதாயாஶ்ச ப்ரத்ய்ருசம் குஸுமைர்யஜேத்।
அர்க்₄யாத்₃யைருபசாரைஸ்து ஸூக்தாந்தே பூஜயேத் ஹரிம்॥
அத்₄யாயாந்தே மண்ட₃லாந்தே நைவேத்₃யை: விவிதை₄ரபி।
பூஜயித்வா ஹரிம பக்த்யா வைஷ்ணவாந் பே₄ஜயேத் ததா₂॥
ஆஜ்யேந சருணா வாபி திலை: பத்₃மைரதா₂பிவா।
ஸமித்₃பி₄ர்பி₃ல்வபத்ரைர்வா ஹோமம் குர்வீத வைஷ்ணவ:॥
யஜ்ஞரூபம் ஹரிம் த்₄யாயந் ப்ரத்ய்ருசம் வேத₃ஸம்ஹிதாம்।
ஹோம: ஸமாப்யதே யாவத் தாவத்₃ வை தீ₃க்ஷிதோ ப₄வேத்॥
ஜுஹுயாத்₃வை கா₃ர்ஹபத்யே ஶோக்₃நிமப்₄யர்ச்ய பூ₄தலே।
அக்₃நேரக்ஷணமப்யுக்தம் யாவதி₃ஷ்டி: ஸமாப்யதே॥
விஶிஷ்டாந் வைஷ்ணவாந் விப்ராந் போ₄ஜயேத்
ப்ரதிவாஸரம்।
ருத்விஜஶ்ச படே₂த் தாவச்சதுர்மந்த்ராந் ஸமாஹித:॥
யஜேத₃வப்₄ருதே₂ஷ்டிம் ச பாவமாநைஶ்ச வைஷ்ணவை:।
அந்தே ஸம்பூஜயேத்₃ விப்ராந் வாஸோऽலங்காரபூ₄ஷணை:॥
ருத்விஜஶ்ச கு₃ரும் சைவ பூஜயேச்ச விஶேஷத:।
ஏவமிஷ்டிம் து ய: குர்யாத் வைஷ்ணவீம்
வைஷ்ணவோத்தம:॥
க்ரதூநாம் த₃ஶகோடீநாம் ப₂லம் ப்ராப்நோத்யஸம்ஶய:।
யஸ்மிந் தே₃ஶே வைஷ்ணவேஷ்ட்யா பூஜிதோ
மது₄ஸூத₃ந:॥
து₃ர்பி₄க்ஷரோக₃க்₃நிப₄யம் தஸ்மிந் நாஸ்தி ந ஸம்ஶய:॥

அஶக்த: ஸர்வவேதே₃ந கர்த்துமிஷ்டிம் ச வைஷ்ணவீம் |
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவை:ஸூக்தை: ஜுஹுயாத்
ப்ரத்ய்ருசம் ஹவி: ||
தைரேவ புஷ்பாஞ்ஜலிம் ச குர்யாதி₃ஷ்ட்யா: ப்ரபூர்த்தயே |
அத₂வா மூலமந்த்ரேண லக்ஷம் ஜப்த்வா ஹுதாஶநே ||
அயுதம் ஜுஹுயாத் தத்₃வத் புஷ்பாணி ச ஸநாதநே |
இஷ்டி: ஸம்பூர்ணதாம் யாதி ஸர்வவேத₃ா: ஸத₂க்ஷிணு: ||
ஏவமிஷ்டிம் ப்ரகுர்வீத ப்ரத்யப்₃த₃ம் வைஷ்ணவோத்தம: |
துஷ்ட்யர்த்த₂ம் வாஸுதே₃வஸ்ய வம்ஶஸ்யோஜ்ஜீவநாய ச||
வ்ருத்₃த்₄யர்த்த₂மபி லோகஸ்ய தே₃வதாநாம் ஹிதாய ச ||

[ஆசார்யர்களின் தீர்த்த₂தி₃வஸத்திலும், பகவானின் ஜந்மதினத்திலும், கார்த்திகையிலும். திருவோணத்திலும் வைஷ்ணவமான இஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். தீ₃க்ஷை பெற்றவன் சாந்தியுடன முன் தினத்தில் உபவாஸமிருந்து, ஸ்வஸ்திவாசநத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு அங்குரார்ப்பணம் செய்யவேண்டும். வேதங் கரைகண்ட நாலு ருத்விக்குகளோடு நதியில் ஸ்நாநம் செய்து, புருஷஸூக்த முறைப்படி புருஷோத்தமனைப் பூஜிக்கவேண்டும். க₃ந்த₄ங்களாலும், பலவிதமான பூக்களாலும், தூ₄பதீ₃பங்களாலும், நிவேத₃நங்களாலும், பழங்களாலும், ப₄க்ஷணபே₄ாஜனங்களாலும், தாம்பூலம முதலானவற்றாலும் நன்கு பூஜிக்கவேண்டும். ருக்வேத ஸம்ஹிதையில் ஒவ்வொரு ருக்காலும் பூக்களையிட்டு அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஸூக்தம் முடிந்தவுடன் அர்க்₄யம் முதலான உபசாரங்களை ஸமர்ப்பித்து எம்பெருமானைப் பூஜிக்கவேண்டும். அததியாயம், மண்டலம ஆகியவை முடியும்போது விதவிதமான நைவேத்₃யங்களாலே ஹரியைப் பூஜித்து, பக்தியுடன் வைஷ்ணவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். வைஷ்ணவன் நெய், ஹவிஸ், எள், தாமரை, ஸமித், பி₃ல்வ இதழ் இவற்றில் ஒன்றால் வேதஸம்ஹிதையின் ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் யஜ்ஞஸ்வரூபியான ஹரியை தியானித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஹோமம் முடியும் வரையில் தீ₃க்ஷையுடனிருக்கவேண்டும. கா₃ர்ஹபத்யாக்₃னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பூமியில் அக்னியை அர்ச்சனம செய்து, இஷ்டி முடியும்வரையில் அக்னியை ரக்ஷிக்கவேண்டும். இஷ்டி முடியுமவரையில் தினந்தோறும வைஷ்ணவர்களான சிறந்த அந்தணர்களையும், ருத்விக்குகளையும் புசிப்பிக்கவேண்டும். அப்போது (அஷ்டாக்ஷரம். த்₃வாத₃ஶாக்ஷரம், விஷ்ணு

ஷடக்ஷரம், த்₃வயம் ஆகிய) நாலு மந்திரங்களையும் சாந்தியுடன் படிக்கவேண்டும். பவமான வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களைச் சொல்லி வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். இஷ்டியின கடைசியில் வஸ்திரம், அலங்காரம் ஆப₄ரணம ஆகியவற்றை அளித்து அந்த ணர்களையும், ருத்விக்குகளையும், ஆசாரியர்களையும் சிறப்பாகப் பூஜிக்கவேண்டும். வைஷ்ணவோத்தமனை எவனொருவன இஷ்டியை இவ்வண்ணமாகச் செய்கிருனே அவன் பத்து கோடி யாகம செய்ததின் பலனை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. எந்த தேசத்தில் மது₄ஸூத₃னன் வைஷ்ணவேஷ்டியால் பூஜிக்கப்படு கிருனே, அங்கு பஞ்சம், வியாதி, நெருப்பு ஆகியவற்ருல் ப₄யம் ஏற்படாது என்பதில் ஐயமில்லை. வேத₃ம் முழுவதையும ஓதி வைஷ்ணவேஷடியைச் செய்ய இயலாதவன் எல்லா வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களையும் ஓதி, ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் ஹோமம செய்ய வேண்டும். இஷடி நிறைவேறுவதற்காக அந்த ஸூக்தங்களா லேயே புஷ்பாஞ்ஜலியும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இப்படியன்றிக்கே, மூலமந்திரமான திருவெட்டெழுத்தை லக்ஷம் முறை ஜபித்து, அக்னியில பதினுயிரம முறை ஹோமம் செய்யவேணடும. அதுபோலவே பதினுயிரம் முறை பழையோனை எம்பெருமானுக் குப் பூக்களை இடவேண்டும். இப்படிச் செய்தாலும எல்லா வேதங் களும ஓதப்பட்டதாகி, எல்லா த₃க்ஷிணைகளும கொடுக்கப்பட்ட தாகி இஷ்டி பூர்த்தியடைகிறது. இவ்வண்ணமாக வைஷ்ணவோத் தமன் வாஸுதே₃வனின் உகப்பிற்காகவும், வம்ஶம உய்வதறகாக வும், உலகம் செழிபபுறுவதற்காகவும, தே₃வதைகளுக்கு நனமை ஏற்படவும வருடந்தோறும் வைஷ்ணவேஷடியைச் செய்யக் கடவன.]

வருடந்தோறும முக்கிய தினங்களில செய்யத்தக்க வைஷ்ண வேஷடியை இவ்வண்ணமாக விளக்கியபின, தாய் தந்தை முதலான தே₃ஹ ப₃ந்து₄க்கள் பரமபதமடைந்தால் வைஷ்ணவன செயய வேண்டிய அபரக்ரியைகளை விளக்கும பகுதிகளில் ஸாரமான வற்றைப் பார்ப்போம்.

பிதா வா யதி₃ வா மாதா ப்₄ராதா வாऽந்யஸுஹ்ருஜ்ஜந: |
யதி₃ பஞ்சத்வமாபந்ந: கத₂ம் குர்யாத் த்₃விஜோத்தம ||
கநிஷ்டோ₂வர்ஜமேவாத்ர வசநம் முநிபி₄: ஸ்ம்ருதம் |
ஸ்நாத்வாऽऽசம்ய விதா₄நேந காரயேத் பூஜநம் ஹரே: ||....

உலூகலே வாஸுதே3வம் கலஶேஷு க்ரமேண து ।
ப்ரத்3யும்நமநிருத்3த4ம் ச ஸங்கர்ஷணமதே4க்ஷஜம் ॥
ஸம்பூஜ்ய க3ந்த4புஷ்பாத்3யை: ப4க்த்யா ப4க்ஷ்யம் நிவேத3யேத் ।
ப4க3வந்மந்தி3ரே விஷ்ணும் ஹரித்3ராத்3யை: ப்ரபூஜயேத் ।....
நாராயணாநுவாகேந சைவம் ஸ்நாப்ய தத: பிது: ॥
தெ4ளதவஸ்த்ரம் ஸம்வேஷ்ட்ய பூ4ஷணைர் பூ4ஷயேத்தத: ।...
வஹேயு: தேऽபி ப4க்த்யா தம் பட2ந் விஷ்ணுஸ்தவாந் முதா3 ॥
ஹரித்3ராலாஜபுஷ்பாணி விகிரந் வைஷ்ணவோ முதா3 ।
வாதி3த்ரந்ருத்யகீ3தாத்3யை: வ்ரஜேயு: கீர்த்தயேத் ஹரிம் ॥....
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ப்ருத2க3ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ॥
திலைஶ்ச ஜுஹுயாத் பஶ்சாத் அஷ்டாவிம்ஶதிமேவ வா ।
ஏகைகமாஹுதிம் பஶ்சாத் வைகுண்ட2பார்ஷதா3ம் யஜேத் ॥
ப்3ரஹ்மமேத4 இதி ப்ரோக்தம் முநிபி4ர் ப்3ரஹ்மதத்பரை: ।
மஹாப4க3வதாநாம் ச கர்த்தவ்யமித3முத்தமம் ॥
கேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்க3ம் ஶரீரம் மங்க3ளாவஹம் ।
ந வ்ருதா2 தா3ஹயேத் வித்3வாந் ப்3ரஹ்மமேத4 விதி4ம் விநா ॥...
நாமபி4: கேஶவாத்3யைஶ்ச ததா2 ஸங்கர்ஷணாதி3பி4: ।
மத்ஸ்யகூர்மாதி3பி4ஶ்சைவ வேதா3ர்த்தே2ாக்தப்ரபா3ந்த4கை: ॥
நமோந்தமேவ ஜுஹுயாத் ஸ்வாஹாகாரம் விவர்ஜயேத் ।....
நிர்வர்த்ய விதி4நா த4ர்மம் ஸாமாந்யோநாऽவஶேஷத: ।
விஶிஷ்டம் பரமம் த4ர்மம் நாராயணப3லிம் தத: ॥
ப்ரகுர்யாத் வைஷ்ணவை: ஸார்த4ம் யதா2ஶாஸ்த்ரமதந்த்3ரித: ।
நிமந்த்ரயேத்து பூர்வாஹ்ணே ப்3ராஹ்மணாந் வைஷ்ணவாந் ஶுபா4ந் ॥
சதுர்விம்ஶதி ஸங்க்2யாகாந் மஹாபா4க3வதோத்தம: ।
கேஶவாதீ3ந் ஸமுத்3தி3ஶ்ய சதுர்விம்ஶதிஸங்க்2யகாந் ॥
ராத்ரௌ நிமந்த்ர்ய சோத்3தி3ஶ்ய கேஶவாதீ3நதந்த்3ரித: ।
ப்ராதருத்தா2ய தே ஸர்வே க3த்வா புண்யாம் நதீ3ம் ஶுபா4ம் ॥

தா₄த்ரீப₂லாநுலிப்தாங்கோ₃ நிமஜ்ஜ்ய விமலே ஜலே।
ஜபந் வை வைஷ்ணவாந் ஸூக்தாந் ஸ்நாநம் குர்வீத
தைர்த்₃விஜை: ॥
வைகுண்ட₂தர்ப்பணம் குர்யாத் குஸுமை: ஸதிலாக்ஷதை:।
க்₃ருஹம் க₃த்வாऽர்ச்சயேத் தே₃வம் ஸர்வாவரணஸம்யுதம்॥
ஸுக₃ந்த₄புஷ்பை: விவிதை₄: க₃ந்தை₄ தூ₄பைஶ்ச தீ₃பகை:।
நைவேத்₃யை: ப₄க்ஷ்யபே₄ஜ்யைஶ்ச ப₂லைர் நீராஜநைரபி ॥
அர்ச்சயித்வா விதா₄நேந மூலமந்த்ரேண வைஷ்ணவ:।
புரதோऽக்₃நிம் ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய இத்₄மாதா₄நம ஸமாசரேத்॥
சரும் ஸஶர்க்கராஜ்யம் து ஜுஹுயாத் வஹ்நிமண்ட₃லே।
ப்ரத்யருசம் ஜுஹுயாந் மந்த்ரை: வைஷ்ணவை:
கேஶவாதி₃பி₄: ॥
ஹுத்வா து வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ப்ருத₂க₃ஷ்டோத்
தரம் ஶதம்।
க₃வாஜ்யேநைவ ஜுஹுயாத் சதுர்பி₄: வைஷ்ணவோத்தம:॥
வைகுண்ட₂பார்ஷதா₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம்ஸமாபயேத்।
அக்₃நேருத்தரபா₄கே₃ ச கோ₃மயேநாநுலிப்ய ச ॥
ஆஸ்தீர்ய த₃ர்பா₄ந் ப்ராக₃க்₃ராந் சதுர்விம்ஶதிஸங்க்₂யயா।
உத₃கப்ராவணிகேநைவ கேஶவாதீ₃ந் க்ரமேண து ॥
அப்₄யர்ச்ய க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: தத்தந்மந்த்ரை: யதா₂க்ரமம்।
மத்₄வாஜ்யதிலமிஶ்ரேண சருணா பாயஸேந வா ॥
குஶேஷு தேஷு த₃த்₃யாத் து பிண்டா₃ந் தீர்த்தே₂ து
தை₃வதே।
ஸ்வாஹாகாரேண மநஸா கேஶவாதீ₃ந் க்ரமேண வை ॥
த₃த்வா பிண்டா₃ந் ஸமப்₄யர்ச்ய க₃ந்த₄புஷ்பாக்ஷதாதி₃கை:।
நித்யேப்₄யஶ்சைவ முக்தேப்₄யோ வைஷ்ணவேப்₄யஸ்
ததை₂வ ச ॥
த₃த்₃யாத் பிண்ட₃த்ரயம் பஶ்சாத் தேஷாம் த₃க்ஷிணத:
க்ரமாத்।
விஷ்ணோர்நுகேதி ஸூக்தேந உபஸ்தா₂ய ஸமாஹித: ॥
ப்ரத₃க்ஷிணம நமஸ்காரம் க்ருத்வா ப₄க்தயாऽத₂ வைஷ்ணவ:।
பிண்டா₃மஸ்து ஸலிலே த₃த்வா ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜ்ய
கேஶவம் ॥

ப்3ராஹ்மணாந் போ4ஜயேத் பஶ்சாத் பாத3ப்ரக்ஷாளநாதி3பி4:|
கேஶவாதீ3ந் ஸமப்4யர்ச்ய நித்யாந் முக்தாம்ஶ்ச வைஷ்ணவாந்||
ஸம்பூஜ்ய விதி4வத் ப4க்த்யா மஹாபா4க3வதோத்தமாந்|
பாயஸம் ஸகு3டா3ம் ஸாஜ்யம் ஶுத்3த4ாந்நம் பாநகை: ப2லை:||
ஸம்போ4ஜ்ய விபராநசாந்தாந் ப்ரணிபத்ய விஸர்ஜயேத்|
ஹவிஷ்யம் ச ஸக்ருத்3பு4க்த்வா பூ4மௌ ஸ்வப்யாத் குஶோத்தரே||
அத2 நாராயணப3லி: முநிபி4: ஸம்ப்ரகீர்த்தித:|
ஸ்வர்க3ஸ்த2ாநாம் ச ஸர்வேஷாம் கர்த்தவ்யோ வைஷ்ணவோத்தமை:||
அலாபே4ஷு து விப்ரேஷு ஸர்வம் க்ருத்வாப்யஶக்தித:|
கேஶவாதீ3ந் ஸமுத்3தி3ஶ்ய நித்யாந் முக்தாம்ஶ்ச வைஷ்ணவாந்||
ஏகம் து போ4ஜயேத்3 விப்ரம் மஹாபா4க3வதோத்தமம்|
ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி3தம் த4ர்மம் விஶிஷ்டாத்3ய: ஸமாசரேத்||
வைஷ்ணவம் பரமம் த4ர்மம் மஹாபா4க3வதோத்தமம்|
தஸ்மிந் ஸம்பூஜிதே விப்ரே ஸர்வம் வை பூஜிதம ஜக3த்||
ஹரிஶ்ச தே3வதாஶ்சைவ பிதரஶ்ச மஹர்ஷய:|
தஸ்மிந் ஸம்பூஜிதே விப்ரே துஷ்யந்த்யேவ ந ஸம்ஶய:||
அர்ச்சநம் மந்த்ரபட2நம் த்4யாநம் ஹோமஶ்ச வந்த3நம்|
மந்த்ரார்த்த2சிந்தநம் யோகோ3 வைஷ்ணவாநாம் ச பூஜநம்||
ப்ரஸாத3தீர்த்த2ஸேவா ச நவேஜ்யாகர்ம உச்யதே|
பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்பந்நோ நவேஜ்யாகர்மகாரக:||
ஆகாரத்ரயஸம்பந்நோ மஹாபா4க3வதோத்தம:|
ஶ்ராத்3த4ாநமப்யலாபே4 து ஏகம் நாராயணம் ப3லிம்||
குர்வீத பரயா ப4க்த்யா வைகுண்ட2பத3மாப்நுயாத்||
நித்யம் ச ப்ரதிமாஸம் ச பித்ரோ: ஶ்ராத்3த4ம் விதா4நத:||
ஸோத3கும்ப4ம் ப்ரத3த்3யாத் து யாவத3ப்3த3ாந்திகம் நர:|
ப்ரத்யப்3த3ம் பார்வணஶ்ராத்3த4ம் மாதாபித்ரோ: ம்ருதேऽஹநி||
அர்ச்சயித்வாऽச்யுதம் பக்த்யா பஶ்சாத் குர்யாத் விதா4நத:|
வைஷ்ணவாநேவ விப்ராம்ஸ்து ஸர்வகர்மஸு யோஜயேத்||

ஸர்வாத்ராऽவைஷ்ணவாந் விப்ராந் பதிதாநிவ ஸந்த்யஜேத் |
ஶங்க2சக்ரவிஹீநாஸ்து தே3வதாந்தரபூஜகா: ||
த்3வாத3ஶீவிமுகா2 விப்ரா: ஶைவாஶ்சாऽவைஷ்ணவா: ஸ்ம்ருதா: |
அவைஷ்ணவாநாம் ஸம்ஸர்க3ாத் பூஜநாத் வந்த3நாத3பி ||
யாஜநாத்4யாபநாத் ஸத்3யோ வைஷ்ணவத்வாத் ச்யுதோ ப4வேத் |
ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி3தம் த4ர்மம் நாதிக்ரம்யாऽऽசரேத் ஸதா3 ||
ஸ்வஶாகோ2க்தவிதா4நேந வைகுண்டா2ர்ச்சநபூர்வகம் |
கர்த்ருத்வப2லஸங்கி3த்வே பரித்யஜ்ய ஸமாசரேத் ||
த4ர்மஸ்ய கர்த்தா போ4க்தா ச பரமாத்மா ஸநாதந: ||

[தந்தையோ, தாயோ, ஸஹோதரரோ வேறு உற்றார் உறவினரோ காலமானால் அந்தணர் தலைவன் (அபரக்ரியைகளை) எப்படிச் செய்யவேண்டும்? இறந்தவர் வயதில் சிறியவராயிருந்தால் வபநம (தலையைச் சிறைத்துக்கொளளுதல) இல்லை; பெரியவராயிருந்தால் உண்டு என முனிவர்களால விதி4க்கப்படடுள்ளது. முதலில் ஸநானம செய்து, ஆசமனம செய்து, முறைப்படி (தக்கவர்களைக் கொண்டு) ஹரிபூஜையைச் செய்விக்கவேண்டும்......உரவில் வாஸுதே3வனையும, கலஶங்களில் வரிசையாக யோகிகளால் தியானிககப்படும ப்ரத்3யும்னன, அநிருத்3த4ன், ஸங்கர்ஷணன் ஆகிய வ்யூஹமூர்த்திகளையும க3ந்த4ம் புஷ்பம் முதலானவற்றை ஸமர்ப்பித்து பக்தியுடன் நன்கு பூஜிதது, ப4க்ஷணங்களை நிவேத3னம் செய்யவேண்டும......ப4க3வானுடைய ஆலயத்தில் விஷ்ணுவை ஹரித்3ராசூர்ணம முதலானவற்றால் நன்கு பூஜை செய்விக்கவேண்டும...நாராயணனுவாகத்தாலே பிதாவின் ஶரீரததை ஸ்நாநம் செய்விதது, வெள்ளை வேஷ்டியை உடுததி, அதனபிறகு அலங்காரங்களாலே அலங்கரிக்கவேண்டும்....விஷ்ணுஸ்தோத்ரங்களை ப4க்தியுடன் படித்துக்கொண்டு, அந்தச் சரமஶரீரத்தை உகப்புடன் எழுந்தருளப்பணணவேண்டும். ஹரித்3ராசூர்ணம, பொறி, புஷ்பங்கள் ஆகியவற்றை வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் உகப்புடன வழிகளில் இறைத்துக்கொண்டு, வாத3யஙகள், நாட்டியஙகள், பாட்டுக்கள் முதலானவற்றோடு ஹரிகீர்த்தனம் செய்துகொண்டு (திருப்பள்ளிப் படுத்தச்) செல்லவேணடும்......எல்லா வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும தனித்தனியாக ஒரு மந்திரததிற்கு ஓராஹுதியாக

நூற்றெட்டு முறையாவது இருபத்தெட்டு முறையாவது எள்ளினுலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ஹோமம் செய்யவேண்டும். ப்₃ரஹ்மத்திடம் ஈடுபட்டிருக்கும் முனிவர்களாலே விதி₄க்கப்பட்ட உத்தமமான ஸம்ஸ்காரமே மஹாபா₄க₃வதர்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டும். (உயிரோடிருக்கும்போது) கேஶவனுக்கே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட எல்லா அவயவங்களையும் உடையதும், மங்க₃ளத்தையே செய்து வந்ததுமான ஶரீரத்தை (உயிர் பிரிந்தபின்) ப்₃ரஹ்ம மேத₄விதி₄யாலல்லாமல் ஸாமாந்ய முறையில் அறிவாளியாயிருப்பவன் எரித்துவிடக்கூடாது......கேஶவாதி₃ நாமங்களாலும், ஸங்கர்ஷணுதி₃ நாமங்களாலும், மத்ஸ்ய கூர்மாதி₃நாமங்களாலும், வேத₃ார்த்த₂த்தைக் கூறும் பிரபந்தங்களாலும் 'நம:' என்று முடியும்படியாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். 'ஸ்வாஹா' ஶப்₃த₃த்தை விலக்க வேண்டும்......பொதுவான ஸம்ஸ்கார விதி₄களையெல்லாம் செய்த பின, மிகச்சிறந்த த₄ர்மமான நாராயணப₃லியை சாஸ்திரங்களிற் கூறியபடி வைஷ்ணவர்களோடு கூடி நின்று சோம்பலில்லாமல் செய்யவேண்டும். (இனி, நாராயணப₃லி விளக்கப்படுகிறது:—) மஹாபா₄க₃வதோத்தமன் முற்பகலில் மங்களமான வைஷ்ணவர்கள் இருபத்துநாலுபேரைக் கேஶவாதி₃கள் பன்னிருவரை உத்₃தே₃ஶித்து நிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். அவ்விருபத்துநாலு பேர்களை (முதல் நாள்) இரவே கேஶவாதி₃களை உத்₃தே₃ஶித்துப் பிரார்த்தித்து, சோம்பலில்லாமல் காலையில் எழுந்து அனைவரும் மங்க₃ளமான புண்ணியநதிக்குச் சென்று, நெல்லிப்பழத்தால் உடம்பில் பூசப்பெற்றவனுய், அந்த அந்தணர்களோடு தெளிந்த நீரில் மூழ்கி, வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்; வைகுண்ட₂தர்ப்பணமும செய்யவேண்டும். வீட்டிற்குச் சென்று, பூக்களாலும், எளளோடு கூடிய அக்ஷதைகளாலும் எல்லாப் பரிவாரங்களோடு கூடிய தேவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும். பலவிதமான நறுமண மலர்கள், க₃ந்த₄ங்கள், தூ₄ப தீ₃பங்கள் நைவேத்₃யங்கள், ப₄க்ஷணங்கள், தளிகைகள், பழங்கள் ஹாரத்திகள் ஆகியவற்ருல் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தைக்கொண்டு வைஷ்ணவனுனவன் முறைப்படி அர்ச்சனம் செய்து, முன்னல் அக்₃னியை ஸ்தா₂பித்து 'இத்₄மாத₄ாநம' என்னும் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும், சர்க்கரை, நெய்யோடு கூடிய ஹவிஸ்ஸை அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களின ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் ஹோமம் செய்து. கேஶவாதி₃ நாமங்களாலும் ஹோமம் செய்து, வைஷ்ணவ மந்திரங்₄ளால் தனித்தனியாக

நூற்றெட்டு முறை பசு நெய்யால் நாலுபேரைக்கொண்டு வைஷ்ணவோத்தமன் ஹோமம் செய்விக்கவேண்டும். வைகுண்ட2பார்ஷத3 ஹோமம் செய்து ஹோமத்தை நிறைவடையச் செய்யவேண்டும். அக்3னியின் வடக்குப்புறத்தில் பசுஞ்சாணியால் மெழுகி, கிழக்கே நுனியிருக்கும்படி இருபத்துநாலு த3ர்ப்பை4களை விரித்து, வடக்கு முகமாக வரிசையாக (இரண்டிரண்டு த3ர்பபை4களில்) கேஶவாதி3களை அவரவர் மந்திரத்தைச் சொல்லி க3ந்த4புஷ்பாதி3களைக் கொண்டு முறைப்படி அர்ச்சனம் செய்து, தேன், நெய், எள் கலந்த ஹவிஸ்ஸினாலோ, பாயஸத்தினாலோ அந்த த3ர்ப்பை4களில் பிண்ட3 ப்ரத3ாநம் செய்யவேண்டும். நமஸ்ஸோடும், ஸ்வாஹாகாரத்தோடும் கேஶவாதி3களுக்கு வரிசையாகப் பிண்ட3ப்ரத3ாநம் செய்தபின், க3ந்த4ம் புஷ்பம், அக்ஷதை கலந்த நீராலே அர்ச்சனம் செய்து, நித்யர்கள், முக்தர்கள், (ப3த்3த4ர்களான) வைஷ்ணவர்கள் ஆகியவர்க்கு (அக்3னியின்) தெற்கு பா4க3த்தில் வரிசையாக மூன்று பிண்ட3ப்ரத3ானம் செய்யவேண்டும். 'விஷ்ணோர் நுகம்' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினாலே வைஷ்ணவனை உபஸ்த2ாநம் செய்து, ஶாந்தியுடையவனாய், ப4க்தியுடன் ப்ரத3க்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்து, பிண்ட3ங்களை நீரிலே சேர்த்து ஸ்நானம் செய்து, கேஶவனைப் பூஜித்து, பிறகு திருவடி விளக்குதல் முதலானவற்றாலே அந்தணர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். கேஶவாதி3களையும், நித்யர்களையும், முக்தர்களையும், வைஷ்ணவர்களையும் முறைப்படி அர்ச்சநம் செய்து பூஜித்து, ப4க்தியுடன் மஹாபா4க3வதோத்தமர்களான அந்தணர்களுக்கு வெல்லமும், நெய்யும் கலந்த பாயஸத்தையும், பாநகங்களோடும், பழங்களோடும் கூடிய ஶாத்3ந4ந்நத்தையும் அமுது செய்வித்து, ஆசமனம் செய்வித்தபின் விடை கொடுக்கவேண்டும். ஹவிஸ்ஸை ஒரு முறை புசித்து, தர்ப்பை பரப்பிய பூ4மியில் தூங்கவேண்டும். நாராயண ப3லியென்று முனிவர்களால் கூறப்படுவது இதுவேயாகும். பரலோகமடைந்த அனைவர்க்கும் இது வைஷ்ணவோத்தமர்களால் செய்யப்படவேண்டும். இருபத்து நாலு அந்தணர்கள் கிடைக்கவில்லையாகில், மற்ற எல்லா காரியங்களையும் செய்து, கேஶவாதி3களையும், நித்யமுக்த வைஷ்ணவர்களையும் உத்3தே3ஶித்து, ஶக்தியினாலே மஹாபா4க3வதோத்தமனை ஒரு அந்தணனையாவது அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் கூறப்பட்ட சிறந்த த4ர்மத்தை அநுஷ்டி2ப்பவன் இவ்வண்ணம் நாராயணப3லி அளிக்கவேண்டும். மஹாபா4க3வதோத்தமர்கள் செய்யவேண்டிய பரமத4ர்மமாகுமிது. ஒரு அந்தணன் இவ்

வண்ணமாகப் பூஜிக்கப்பட்டாலும் உலகமே பூஜிக்கப்பட்டதாகும். அவ்வந்தணன் பூஜிக்கப்படுவதால் ஹரியும், மற்றதேவதைகளும், பித்ருக்களும், மஹர்ஷிகளும் உகப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. (1) அர்ச்சநம், (2) மந்த்ரபட₂நம், (3) தியானம், (4) ஹோமம், (5) வந்த₃நம், (6) மந்திரத்தின் அர்த்த₂த்தைச் சிந்தித்தல், (7) யோக₃ம், (8) வைஷ்ணவபூஜநம், (9) ப்ரஸாத₃தீர்த்த₂ஸேவை ஆகிய ஒன்பதும் இஜ்யாகர்மம் எனப்படும். பஞ்சஸம்ஸ்கார முடையவனாய், ஒன்பது இஜ்யாகர்மங்களைச் செய்பவனாய், (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம், அநந்யபோ₄க்₃யத்வம் ஆகிற) மூன்று தன்மைகளோடு கூடியிருப்பவனாயுள்ளவனே மஹாப₄ாக₃வதோத்தமன் எனப்படுகிறான். மற்ற ஶ்ராத்₃த₄கர்மங்களைச் செய்ய இயலாமற் போனாலும் நாராயணப₃லி ஒன்றையாவது மேலான ப₄க்தியுடன் செய்யவேண்டும்; செய்தால் வைகுண்ட₂னின் பரமப₃தத்தை அடைவான். வருஷம் முடியும் வரையில் ஸோத₃கும்ப₄ஶ்ராத்₃த₄த்தோடு ஒவ்வொரு மாதமும் தவறாமல் மாஸிக ஶ்ராத்₃த₄ம் செய்யவேண்டும். தாய் தந்தையர் இறந்த திதி₂யில் ஒவ்வொரு வருடமும் பார்வண ஶ்ராத்₃த₄த்தை முதலில் ப₄க்தியுடன் அச்சுதனை ஆராதி₄த்துவிட்டுப் பிறகு செய்யவேண்டும். எல்லாக் கர்மங்களிலும் வைஷ்ணவர்களையே நியமிக்கவேண்டும். அவைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களை எல்லாக்காரியத்திலும் பதிதர்களைப்போலே விலக்கவேண்டும். ஶங்க₂சக்ரமுத்₃ரையை த₄ரிக்காதவர்களும், மற்ற தெய்வங்களைப் பூஜிப்பவர்களும், த்₃வாத₃ஶீ பாரணை செய்யாதவர்களும், ஶைவர்களும் அவைஷ்ணவராவர். அவைஷ்ணவர்களோடு சேருவதாலும், அவர்களைப் பூஜிப்பதாலும், வணங்குவதாலும், அவர்களுக்கு யாகம் செய்விப்பதாலும், அத்₄யயநம் செய்விப்பதாலும் உடனே வைஷ்ணவத்வத்தினின்றும் நழுவிவிடுவான். ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் கூறப்பட்ட த₄ர்மத்தை மீறாமல் எப்போதும் தம் ஶாகை₂யில் கூறியபடி வைகுண்ட₂ார்ச்சநத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு, கர்த்ருத்வத்தையும், ப₂லனில் பற்றையும் விட்டு அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும். த₄ர்மத்தைச் செய்பவனும், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்பவனும் பழையோனான பரமாத்மாவேயாவான்.]

பித்ருகார்யத்தை விவரிக்கும் இப்பகுதியில் விஷ்ணுபரத்வமும், மற்ற தெய்வங்களின் தாழ்வும், வைஷ்ணவர்களின் சிறப்பும், அவைஷ்ணவர்களின் சிறுமையும் மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டோம். இனி, பாபங்களையும், அவற்றுக்கு

ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் விளக்கும் அடுத்த பகுதியிலும் ஆங்காங்கு இவ்விஷயமே மேலும் வலியுறுத்தப்படுவதைக் காண்போம்.

ஹரேரநர்ப்பிதம் பு₄க்த்வா ந பு₄க்த்வா தே₃வதார்ப்பிதம் ||...
க்ருஷ்ணாய நம இத்யேஷ மந்த்ர: ஸர்வாக₄நாஶந: ||
இமமேவ ஜபந் மந்த்ரம் த்₄யாத்வா ஹ்ருதி₃ ஸநாதநம் |
த்ரிஸந்த்₄யாஸ்வயுதம் ப₄க்தயா நித்யம் த்₃வாத₃ஶவத்ஸரம் || ...
ஸதா₃ க்ருஷ்ணம் ஹரிம் த்₄யாயந் ஜபந் மந்த்ரமநுத்தமம் |
த்₃வாத₃ஶாப்₃தா₃த் விமுச்யேத பாபாத₃ஸ்மாத்
தபோப₃லாத ||....
அநபி₄க்₂யாததே₃ஶஸ்து ரஹஸ்யவ்ரதமாசரேத் |
கண்ட₂மாத்ரஜலே ஸ்தி₂த்வா ராமமந்த்ரம ஸமாஹித. ||
ஜபேத் த்₃வாத₃ஶஸாஹஸ்ரம் ப்₃ரஹ்மஹா
ஶுத்₃தி₄மாப்நுயாத் |
ஸுராப: ஸ்வர்ணஹாரீ து ஜபேத₃ஷ்டாக்ஷரம் ததா₂ ||
லக்ஷம் ஜப்த்வா க்ருஷ்ணமந்த்ரம் முச்யதே கு₃ருதல்பகா₃த் |
உபோஷ்யாந்தர்ஜலே ஸ்தி₂த்வா வாஸுதே₃வமநும் ஶுப₄ம் ||
ஜபேத் த்₃வாத₃ஶஸாஹஸ்ரம் கோ₃க்₄ந ப்ரயதமாநஸ: |
அஸங்க்₂யாநி ச பாபாநி அநுக்தாந்யபி யாநி ச ||
சித்தஸ்தே₂ ப₄க₃வாந் க்ருஷ்ண: ஸர்வம் ஹரதி தத்க்ஷணாத் |
ஏகாத₃ஶ்யுபவாஸஸ்ய ப₂லம் ப்ராப்நோதி மாநவ: ||
ஆஷாட்₄யாதி₃சதுர்மாஸே க்ருதே பு₄க்த்வா ஜிதேந்த்₃ரிய: |
து₃க்₃த₄ாப்₃தௌ₄ ஶேஷபர்யங்கே ஶயாநம் கமலாபதிம ||
த்₄யாத்வா ஸமர்ச்சயேந் நித்யம் மஹத்₃பி₄ர்முச்யதே
ஹ்யகை₄: ||....
பௌ₃த்₃த₄ஶைவபாஷண்டாநாமாலயம் யோऽநுக₃ச்ச₂தி |
ஸசேலமவகா₃ஹ்யாப. ஸாவித்ரீம் த்ரிஶதம் ஜபேத் ||....
ஶைவாநாம் பதிதாநாம் ச பா₃ஹ்யாநாம் த்யக்தகர்மணாம் |
உச்சி₂ஷ்டஸ்பர்ஶநம கருத்வா கா₃ம் வா த₃த்₃யாத்
பயஸ்விநீம ||

[ஹரிககு அமுது செய்விக்கப்படாததை உண்டாலும், மற்ற தெய்வஙகளுககுப் படைக்கப்படடதை உணடாலும உபவாஸமிருந்து (பராயஶ்சிததம செய்யவேண்டும)...' க்ருஷ்ணாய நம:'

என்னும் மந்திரம் எல்லாப் பாபங்களையும் அழிப்பது. இந்த மந்திரத்தையே ஜபித்துக்கொண்டு, பழையோனை பரமாத்மாவை தினந்தோறும் மூன்று ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும பதினாயிரம்முறை ப₄க்தியுடன் தியானித்துக்கொண்டு (வாழ்வதால் பாபத்தினின்று விடுபடுவான்)...எப்போதும் ஹரியான க்ருஷ்ணனை தியானித்து, மிகச்சிறந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண மந்திரத்தைப் பனிரண்டு வருடம் ஜபிப்பதால் ஏற்படும் தபோப₃லத்தால் இப்பாபத்திலிருந்து விடுதலையடைவான்....தான் செய்த பாபத்தைப் பலர் முன்னிலையில் பிரகடனப்படுத்தாதவன், அது தொலையும்பொருட்டு ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டும். ப்₃ரஹ்மஹத்தி செய்தவன் கழுத்தளவு ஜலத்தில் நின்று பன்னீராயிரம் முறை ராமமந்திரத்தை ஜபிப்பதால் பரிஶுத்₃தி₄யடைகிறான். ஸுராபானம் செய்தவனும், தங்கத்தைத் திருடியவனும் அதே முறையில் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஆசார்ய பத்நியைப் புணர்ந்தவன் லக்ஷம் தரம் க்ருஷ்ண மந்திரத்தை ஜபித்து விடுதலையடைகிறான். பசுவைக் கொன்றவன், நெஞ்சையடக்கியவனாய், உபவாஸத்துடன நீரில் நின்று ஶுப₄மான வாஸுதே₃வ மந்திரத்தை பன்னீராயிம் உரு ஜபிக்கவேண்டும். சொல்லிச் சொல்லாத பாபங்கள் அனைத்தையும நெஞ்சிலிருக்கும் பகவானான கண்ணன் அக்கணத்திலேயே போக்குவான். (நெஞ்சில் கண்ணனை ஒருகணம இருத்துவதால்) ஏகாத₃ஶியுபவாஸத்தின் பலனை அடையலாம். ஆடி முதலான நாலு மாதங்களில் ஒருவேளை உண்டு புலனை அடக்கியவனாய், திருப்பாற்கடலில் ஶேஷஶயனத்தில் படுத்திருக்கும் லக்ஷ்மீபதியை தியானித்து தினந்தோறும் அர்ச்சிப்பதால் மஹாபாதகங்கள் அனைத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்...பௌ₃த்₃த₄ாலயம், ஶைவாலயம், பிஶாசங்களின் ஆலயம் ஆகியவற்றினுள் எவன் நுழைகிறானோ அவன் கட்டிய வஸ்திரத்துடன் நீராடி முன்னூறு கா₃யத்ரீஜபம் செய்யவேண்டும்...ஶைவர்கள், பதிதர்கள், வேதத்துக்கு புறம்பானவர்கள், கர்மத்தை விட்டவர்கள் ஆகியவர்கள் உண்டு மிகுந்ததைத் தொட்டால், பால்கறக்கும் மாட்டை தா₃னம் செய்யவேண்டும்.]

இனி, ஶ்லோகம் 408 முதல் சண்ட₃ாளர் பதிதர் முதலானார் தே₃வாலயம் முதலானவற்றில் நுழைவது முதலான தோ₃ஷங்கள் ஏற்பட்டால் செய்யவேண்டிய தே₃வாலய ப்ராயஶ்சித்தகர்மங்களை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம.

ப்ராஸாத₃தே₃வஹர்ம்யாணும் சண்ட₃ாலபதிதாதி₃ஷு ||
அந்த:ப்ரவிஷ்டேஷு ததா₂ ஶுத்₃தி₄: ஸ்யாத் கேந கர்மணு |
கே₃ாபி₄: ஸங்க்ரமணம் க்ருத்வா கே₃ாமூத்ரேணைவ லேபயேத்||
புண்யாஹம் வாசயித்வா து தத்தோயை: த₃ர்ப்ப₄ஸம்யுதை:|
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸர்வத: பஶ்சாத் ஏவம் ஸமபி₄ஷேசயேத் ||
பஞ்சாம்ருதை: பஞ்சக₃வ்யை: ஸ்நாபயித்வாऽத₃ வைஷ்ணவ:|
ப்ரத்யுசம் பாவமாநீபிஶ்ச வைஷ்ணவைஶ்சாபி₄-
ஷேசயேத் ||
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா |
சதுர்பி₄ர்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை. ஸ்நாப்ய புஷ்பாஞ்ஜலிம்
தத₂ா ||
ஸ்ரீஸூக்தேந தத₃ா தி₃வ்யை: த₃த்₃யாத் நீராஜநம் த்₃விஜ: |
அவைஷ்ணவஸ்பர்ஶநேऽபி ஏவம் குர்வீத வைஷ்ணவ: ||
பி₄ந்நே பி₃ம்பே₃ தத₂ா த₃க்₃தே₄ பரித்யஜ்யைவ தம் க்₃ருஹே|
வைதே₃ஹீம் வைஷ்ணவீமிஷ்ட்வா புந: ஸ்த₂ாபநமாசரேத் ||
சோராத்₃யபஹ்ருதே நஷ்டே வாஸுதே₃வம் யஜேத் சரும் |
ஸ்த₂ாநாந்தரக₃தே பி₃ம்பே₃ புந: ஸ்த₂ாபநமாசரேத் ||
தோயாதி₄வாஸநம் வேத்₃யாம் அதி₄ரோபணமேவ ச |
நயநோந்மீலநம் தீ₃க்ஷாம் வர்ஜயித்வாऽந்யமாசரேத் ||
பஞ்சக₃வ்யை: ஸ்நாபயித்வா பஞ்சத்வக்பல்லவாஞ்சிதை: |
மங்க₃ளத்₃ரவ்யஸம்யுக்தைரத்₃பி₄ ஸமபி₄ஷேசயேத் ||
ஸூக்தைஶ்ச ப்₃ராஹ்மணஸ்பதயைரவிகைர்₃-
வைஷ்ணவீஸ்தத₂ா |
சதுர்பி₄ர்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ப்ருத₂க₃ஷ்டோத்தரம்
ஶதம் ||
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா ஶங்கே₂ந ஸ்நாபயேத் பு₃ச₄:|
த்₄ருவஸூக்தம்ருசம் ஸ்ம்ருத்வா ஜபந் ஸம்ஸ்த₂ாபயேத் ஹரிம்||
ததஸ்தந்மூர்த்திமந்த்ரேண மூலமந்த்ரேண வா த்₃விஜ: |
த₃த்₃யாத் புஷ்பஸஹஸ்ராணி தே₃வதாம் ஸமநுஸ்மரந் ||
பஶ்சாத் ஸாவரணம் விஷ்ணோ: அர்ச்சயித்வா விதா₄நத: |
இந்த்₃ரஸோமம் ஸோமபதே: இதி ஸூக்தமநுத்தமம் ||
ஜபந் ப₄க்த்யாऽத₂ தே₃வைஸ்து த₃த்₃யாத் நீராஜநம் த்₃விஜ: |
ப்ரத₃க்ஷிணம் நமஸ்காரம் க்ருத்வா விப்ராம்ஸ்து போ₄ஜயேத்||

அவைஷ்ணவேந விப்ரேண ஶூத்₃ரேணைவார்ச்சிதே ஹரௌ।
ஸஹஸ்ரமபி₄ஷேகம் ச புஷ்பாஞ்ஜலிஸஹஸ்ரகம் ॥
மஹாபா₄க₃வதோ விப்ர: குர்யாத் மந்த்ரத்₃வயேந ச ।
தே₃வதோத்தரஸம்பர்க்கம் விநா ஸ்வாஹரணம் ஹரௌ ॥
அவைஷ்ணவாநாம் மந்த்ராணாம் பக்வாந்நஸ்ய நிவேதநே ।
க்ருத்வா நாராயணீமிஷ்டிம் புந: ஸம்ஸ்காரமாசரேத் ॥
தே₃ஶாந்தரக₃தே பி₃ம்பே₃ சிரகாலமநர்ச்சிதே ।
அதி₄வாஸாதி₃கம் ஸர்வம் பூர்வவத் வைஷ்ணவோத்தம: ॥
விஷ்ணோருத்ஸவமத்₄யே து வித்₃யுத்ஸ்தநிதஸம்ப₄வே।
ரதா₂ப₄ங்கே₂ த்₄வஜே ப₄க்₃நே பி₃ம்பே₃ ச பதிதே பு₄வி ॥
க்₃ராமதா₃ஹேऽஶ்மவர்ஷே ச கு₃ராவ்ருத்விஜி வை ம்ருதே ।
நாலங்க்ருதேஷு வீதீ₂ஷு பரிணீதே ஜநார்த₃நே ॥
அவைதி₃கக்ரியோபேதே ஜபஹோமாதி₃வர்ஜிதே ।
குர்வீத மஹதீம் ஶாந்திம் வைஷ்ணவீம் வைஷ்ணவோத்தம:॥
அக்₃நிநாஶே து தந்மத்₄யே புநராதா₄நமாசரேத் ।
குர்வீத வைநதேயேஷ்டிம் வைஷ்வக்ஸேநீமதா₂பி வா ॥
ஶ்வஸூகராதி₃ஸம்பர்க்கே பவித்ரேஷ்டிம் ஸமாசரேத் ।
வைஷ்ணவேஷ்டிம் ப்ரகுர்வீத பாஷண்டா₃தி₃ப்ரதூ₃ஷிதே ॥
அதா₂ஸ்ய ஸம்ப்லவே விஷ்ணோ: யத்ர யத்ர ச ஸங்கரம் ।
தத்ர தத்ர யஜேதி₃ஷ்டிம் பாவமாநீம் த்₃விஜோத்தம: ॥
ஸ்வபசாரைஸ்ததா₂ऽந்யைர்வா மூச்யதே ஸர்வகில்பி₃ஷை: ।
அவைஷ்ணவேந விப்ரேண ஸ்தா₂பிதே மது₄ஸூத₃நே ॥
தத்₃ராஷ்ட்ரம் வா பூ₄பதிர்வா விநாஶமுபயாஸ்யதி ।
குர்வீத வாஸுதே₃வேஷ்டிம் ஸர்வம் பாபம் ப்ரஶாமயேத் ॥
மஹாபா₄க₃வதைநைவ புந: ஸம்ஸ்காரமாசரேத் ।
ஸேநேஶவைநதேயாதி₃நித்யாநாம் ச தி₃வௌகஸாம் ॥
முக்தாநாமபி பூஜார்த்த₂ம் பி₃ம்பா₃நி ஸ்தா₂பயேத் யதி₃ ।
நிவேஶ்யாப்யேகராத்ரம் து க₃வ்யை: ஸ்நாப்யாऽத₂ தேஶிக: ॥
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை: தத்₃கா₃யத்ர்யா ஸஹஸ்ரகம் ।
கும்பே₄நைவாபி₄ஷிச்யாऽத₂ ப₄க₃வத்புரதோ ந்யஸேத் ॥

ஸ்த₂ண்டி₃லே(அ)க்₃நிம் ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய யேஜச்ச புரதோ ஹரே:|
அஸ்யவாமேதி ஸூக்தேந பாயஸம் மது₄மிஶ்ரிதம்||
அஷ்டோத்தரஶதம் பஶ்சாத் ஆஜ்யம் மந்த்ரசதுஷ்டயாத்|
ஸுபர்ணதார்க்ஷ்யஸூக்தாப்₄யாம் ப்ருஷதா₃ஜ்யம்
யஜேத் தத:||
திலைர்வ்யாஹ்ருதிபி₄ர்ஹுத்வாபஶ்சாத₃ஷ்டோத்தரம் ஶதம்|
வைகுண்ட₂ம் பார்ஷதம் சைவ ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத்||
அஹமஸ்மீதி ஸூக்தேந பீடே₂ ஸம்ஸ்தா₂பயேத் பு₃த₄:|
ப்ரணவாதி₃சதுர்த்₂யந்தநாமபி₄ஸ்தத்ப்ரகாஶகை:||
ஆவாஹ்ய பூஜயித்வா(அ)த₂ த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத:|
த்₃வாத₃ஶார்ணேந மநுநா ஸஹஸ்ரமத₂வா ஶதம்||
ஸோமருத்₃ரேதி ஸூக்தேந தீ₃பைர்நீராஜயேத் தத:||
போ₄ஜயித்வா ததோ விப்ராந் கு₃ரும் ஸம்யக் ப்ரபூஜயேத்||
மத்ஸ்யகூர்மாதி₃மூர்த்தீநாம் ஏவம் ஸம்ஸ்தா₂பநம் சரேத்|
தத்தத்ப்ரகாஶகைர்மந்த்ரை: ஜபஹோமாதி₃கம் சரேத||
ஸஹஸ்ரநாமபி₄ர்த₃த்₃யாத் புஷ்பாணி ஸுரபீ₄ணி து|
வாபீகூபதடா₃காநாம் தருணாம் ஸ்தா₂பநே ததா₂|
வாருணீபி₄ஶ்ச ஸௌம்யைஶ்ச ஜபஹோமாதி₃கம் சரேத்|
தருணாம் ஸ்தா₂பநே கே₃பக்ருஷ்ணம் மாதரமேவ ச||
தாப்₄யாமேவ து மந்த்ராப்₄யாம ஸஹஸ்ரம்
ஜுஹுயாத் க்₄ருதம்|
வைநதேயாங்கிதம் ஸ்தம்ப₄ம் மத்₄யே ஸம்ஸ்தா₂பயேத்
பு₃த₄:||
அவைஷ்ணவாந்வயே ஜாதே க்ருத்வேஷ்டிம்
வைஷ்ணவீம் த்₃விஜ:|
வைஷ்ணவை: பஞ்சஸம்ஸ்காரை: ஸம்ஸ்க்ருதோ
வைஷ்ணவோ ப₄வேத||
தே₃வதாந்தரஶேஷஸ்ய போ₄ஜநே ஸ்பர்ஶநே ததா₂|
அநர்ச்சிதே பத்₃மநாபே₄ தஸ்யா(அ)நர்ப்பிதபோ₄ஜநே||
அவைஷ்ணவாநாம் விப்ராணம் பூஜநே வந்த₃நே ததா₂|
யாஜநே(அ)த்₄யாபநே தா₃நே ஶ்ராத்₃தே₄ சைஷாம் ச
போ₄ஜநே||

அநர்ச்சிதே ப₄ாக₃வதே ஹரிவாஸரபே₄ாஜநே |
ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரகுர்வீத வைஷ்ணவீமிஷ்டிமுத்தமாம் ||
பஞ்சாத் ப₄ாக₃வதாநாம் ச பி₃பே₃த் பாத₃ஜலம் ஶுப₄ம் |
ஏதத் ஸமஸ்தபாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம் மநீஷிபி₄: ||
நிர்ணீதம் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தபாத₃ரம்ருதநிஷேவணம் |
அங்கீ₃க்ருதம் மஹாப₄ாகை₃: மஹாப₄ாக₃வதை: த்₃விஜை: ||
ஸர்வாபசாரர் முச்யேத் பராம் வ்ருத்திம் ச விந்த₃தி |
ப்ராயஶ்சித்தே தத₂ா சீர்ணே மஹாப₄ாகவதாத் த்₃விஜாத் ||
வைஷ்ணவை: பஞ்சஸம்ஸ்காரை: ஸம்ஸ்க்ருதோ
ஹரிமர்ச்சயேத் ||

இதி ஸ்ரீவ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ...நவமோऽத்₄யாய: ||

[கிராமக்கோயில்கள், பெருங்கோயில்கள் ஆகியவற்றில் சண்டாளர், பதிதர் முதலானோர் உள்நுழைந்தார்களாகில் எந்தக் கர்மத்தைச் செய்து பரிஶுத்₃தி₄யைச் செய்வது? (இக்கேள்விக்கு உத்தரம்:—) பசுக்களைக்கொண்டு அக்கோயில்களில் ஸஞ்சாரம் செய்வித்து, பசு மூத்ரத்தினால் மெழுகவேண்டியது. அதற்குப் பின் புண்யாஹவாசனம் செய்து, த₃ர்ப்ப₄த்தோடு கூடிய அப் புண்யாஹவாசந தீர்த்த₂த்தினால் கோயில் முழுவதும் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து, பஞ்சாம்ருதங்களாலும், பஞ்ச க₃வ்யங்களாலும் அபி₄ஷேகம் செய்விக்கவேண்டியது; வைஷ்ணவ த்₃விஜன் இப்படி அபி₄ஷேகம் செய்தபின், பவமான ஸூக்தங் களாலும், விஷ்ணு ஸூக்தங்களாலும் ஓவ்வொரு ருக்கிற்கும் திருமஞ்சனம் செய்வித்து, (திருவஷ்டாக்ஷரம், திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரி, ஸ்ரீஷட₃க்ஷரி, த்₃வயம் என்னும்) நாலு ப்ரத₄ான விஷ்ணுமந்திரங் களால் ஆயிரத்தெட்டு அல்லது நூற்றெட்டுமுறை திருமஞ்சனம செய்வித்து ஸ்ரீஸூக்தமந்திரங்களால், நல்ல மலர்களைக்கொண்டு புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பித்துத் திருவந்திக்காப்பு எடுக்கவேண்டியது. அவைஷ்ணவர்கள் தே₃வ பி₃ம்ப₃த்தைத் தொடநேர்ந்தாலும் வைஷ்ணவன் இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். பி₃ம்ப₃ம் உடைந்துபோனாலும் எரிந்துபோனாலும், அதைக் கைவிட்டு, தே₃வாலயத்தில் விஷ்ணுவுக்குரிய வைதே₃ஹ யாக₃த்தைச்செய்து, மறுபடியும் ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யவேண்டும். திருடர் முதலானோரால் திருடப்பட்டுவிட்டால் வாஸுதே₃வ யாக₃த்தைச் செய்யவேண்டும். வேறொரிடத்திற்கு பி₃ம்ப₃ம் அகற்றப்பட்டிருந்தால் மறுபடி யத₂ா ஸ்தாநத்தில் ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யவேண்டும். நீரில் இட்டு

வைப்பதாகிற ஜலாதி₄வாஸம், யாக₃மேடையில் இட்டுவைப்பதாகிற வேத்₃யாரோபணம், கண்களைத் திறப்பதாகிற நயநோந்மீலநம் முதலிய எல்லாக் கர்மங்களையும தீ₃க்ஷையில்லாமலே செய்ய வேண்டியது. பஞ்சக₃வ்யாபி₄ஷேகம் செய்து, ஐந்து விதமான மரப்பட்டைகளோடும், தளிர்களோடும கூடியதாய், மங்க₃ள த்₃ரவ்யங்கள் சோக்கப்பெற்றதான நீரினல் நீராட்டவேண்டும். சிறந்த ப்₃ராஹ்மணஸ்பதய வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களாலும, தனியாக முற்கூறிய நான்கு ப்ரத₄ான விஷ்ணு மந்திரங்களாலும் ஸங்க₂த்தினல் திருமஞ்சனம் செய்விக்கவேண்டும். த்₄ருவஸூக்த ருக்குகளை அர்த்த₂ஜ்ஞானத்துடன் ஜபித்து ஹரியை ஸ்த₂ாபிக்க வேணடும. அதன பிறகு (ராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய) அந்தந்த மூர்த்திக்குரிய மந்திரத்தினலோ, மூலமந்திரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தாலோ, அபபெருமானை நினைத்துக் கொண்டு ஆயிரம் பூககளை இடவேண்டும். அதறகுப்பின் ஆவரண தேவதைகளோடுகூட முறைபபடி விஷ்ணுவுக்கு அர்ச்சனம்செய்து, 'இந்த்₃ரஸோமம்', 'ஸோமபதே:' என்னும் ஒபபற்ற ஸூக்தத்தை ஜபித்து, பகதியுடன திருவந்திககாப்பு எடுக்கவேண்டும். ப்ரத₃க்ஷிண நமஸ்காரங்களைச்செய்து ப்₃ராஹ்மணபோ₄ஜனம் செய்விககவேணடும. வைஷ்ணவனல்லாத அந்தணனலோ, ஸூத்₃ரனலோ ஹரியானவர் அர்ச்சிககப்பட்டால் மஹாப₄ாக₃வத ஞன அந்தணன் ஆயிரம் முறை திருமஞ்சனம்செய்து, த்₃வய மந்திரத்தால் புஷ்பாஞ்ஜலி ஆயிரம் தரம் ஸமர்பபிக்கவேண்டியது. தேவர் தலைவனின மந்திரமில்லாமலோ, அவைஷ்ணவ மந்திரங்களைக் கொணடோ தளிகை ஸமர்ப்பித்தாலும, எபபெருமானை அழைத்தாலும் நாராயண இஷடியைச் செய்து மறுபடியும் ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யவேண்டும். பி₃ம்ப₃ம் வேறு இடததிற்குச் சென்றிருந்தாலும், நீண்டகாலம் அர்ச்சிக்கப்படாமலிருநதாலும், அதி₄வாஸம் முதலானவற்றை வைஷ்ணவோத்தமன் முன்போலவே செய்யவேண்டும. விஷ்ணுவின் உத்ஸவநடுவில் மின்னலோடு இடிவிழுந்தாலும், தேர் முறிந்தாலும், கொடி ஒடிந்தாலும், பி₃ம்ப₃ம் பூ₄மியில விழுநதாலும, கிராமம் தீப்பற்றினலும், கல் மழை பொழிந்தாலும, ஆசார்யனே, ருத்விக்கோ மரணமடைந்தாலும, எம்பெருமான் எழுந்தருளும்போது வீதிகள அலங்கரிக்கப்படாம லிருந்தாலும, (உத்ஸவத்தில்) அவைதி₃கக்ரியை கலந்தாலும், ஜபம, ஹோமம முதலானவை இல்லாமலிருந்தாலும் விஷ்ணுவுக் குரிய மஹாஸாந்தியைச் செய்யவேணடும். உத்ஸவநடுவில்

யாகசாலையில் நெருப்பு அவிந்தால், மறுபடியும் அக்₃நிப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். வைநதேய இஷ்டியோ, விஷ்வக்ஸேநேஷ்டியோ செய்யவேண்டும். நாய், பன்றி முதலான நிஹீநஜந்துக்கள் ஆலயத்தில் உள்நுழைந்தால் பவித்ரேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். பாஷண்டி₃கள் முதலானோரால் (பி₃ம்ப₃ஸ்பர்மம் முதலான) தோ₃ஷம் ஏற்பட்டால் வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும. இத்தகைய தோ₃ஷங்கள் எங்கெங்கு ஏற்படுகின்றனவோ, அங்கங்கு பவமாநேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். இதைச் செய்யும் பாகவதோத்தமன் தன் அபசாரம், மற்றவர்களால் வரும் அபசாரம் முதலிய எல்லா தோ₃ஷங்களினின்றும் நீங்கப்பெறுகிறான். வைஷ்ணவனல்லாத அந்தணனால் மது₄ஸூத₃னன் ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யப்பட்டானாகில் அந்த ராஜ்யமோ, அதன் அரசனோ அழிவுறும். இப்பாபம் நேர்ந்தால் வாஸுதே₃வேஷ்டியைச் செய்ய வேண்டும்; எல்லாப் பாபங்களுக்கும் மாந்தி ஏற்படும. மஹாப₄ாக₃வதனைக்கொண்டு மறுபடியும் ப்ரதிஷ்டை செய்விக்க வேண்டும். பரமபதத்திலுள்ள ஸேனை முதலியார், கருடன் முதலான நித்யஸூரிகளையும், (ஆழ்வார்கள் முதலான) முக்தர்களையும் பூஜிப்பதற்காக ப்ரதிஷ்டை செய்யவிரும்பினால், ஒரு ராத்ரி மயநாதி₄வாஸம் செய்து, பஞ்சக₃வ்யங்களால் அபி₄ஷேகம் செய்வித்து, எல்லா வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களாலும், விஷ்ணுகா₃யத்ரியாலும் ஆயிரம் கலசங்களைக்கொண்டு திருமஞ்சனம் செய்வித்து அந்த பி₃ம்ப₃த்தை எம்பெருமானுக்கு முன்னால் எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும். எம்பெருமானுக்கு முன் தரையில் அக்னியை ஸ்த₂ாபனம் செய்து யாக₃ம் செய்யவேண்டும். 'அஸ்ய வாம' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினால் தேன்கலந்த பாயஸத்தை நூற்றெட்டு முறையும், ப்ரத₄ாநமான நாலு வைஷ்ணவ மந்திரங்களைக்கொண்டு நெய்யையும ஹோமம் செய்து, அதன்பின ஸுபர்ண தார்க்ஷ்ய ஸூக்தங்களிரண்டினாலும் நெய்யினால ஹோமம் செய்யவேண்டும. அதன்பிறகு பூ₄ராதி₃ வ்யாஹ்ருதிகளாலே எள்ளைக்கொண்டு நூற்றெட்டுமுறை ஹோமம்செய்து, வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ஹோமம் செய்து ஹோமத்தை நிறைவுபடுத்தவேண்டும். 'அஹமஸ்மி' என்னும் ஸூக்தத்தினால் அந்த ப₄க்தபி₃ம்ப₃த்தைப் பீட₂த்தில் எழுந்தருளச்செய்து, அந்த பி₃ம்ப₃த்தின் திருநாமத்திற்கு முன்னால் ப்ரணவத்தையும், பின்னால் சதுர்த்தியையும் இணைத்து ஆவாஹனம் செய்து பூஜித்து, திருத்₃வாத₃மாக்ஷர மந்திரத்தால் ஆயிரம் அல்லது நூறுமுறை புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்க

வேண்டும். 'ஸோமருத்₃ர' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தி ஞல் திருவந்திக்காப்பெடுத்து, அந்தணாகளை போ₄ஜனம செய் வித்து, ஆசார்யனை நனகு பூஜிககவேண்டும மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலான அவதார மூர்த்திகளுக்கும் இவ்வண்ணமே ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும. அந்தந்த மூர்த்திகளுக்குரிய மந்திரங்களாலே ஜபம், ஹோமம் முதலியவற்றைச செய்யவேண்டும. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தால நறுமணம மிக்க புஷ்பங்களை ஸமாப்பிக்கவேண்டும. தே₃வாலயத்தில குளம, கிணறு ஏரி, மரங்கள் முதலியவற்றை ஸ்த₂ாபிக்கும்போதும் வருணமந்திரங்க ளாலும், ஸோமமந்திரங்களாலும ஜபஹோமாதி₃களைச் செய்ய வேண்டும. மரங்களை ஸ்த₂ாபிக்கும்போது ஆயனை கண்ணனையும், தாயான யஶோதை₃யையும குறித்து அவர்களுடைய மந்திரங்களால் ஆயிரம் முறை நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும். கருடனுல் எழுதப்பெற்ற ஸ்தம்ப₄த்தை மத்தியில் ஸ்த₂ாபிக்கவேண்டும. வைஷ்ணவனுக்கு அவைஷ்ணவனோடு ஸமப₃ந்த₄ம ஏற்பட்டதாகில் வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்து விஷ்ணு ஸமபந்தத்தை வலியுறுத் தும பஞசஸமஸ்காரங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கபபெற்ருல் மறுபடியும வைஷ்ணவனுவான். மற்ற தெய்வஙகளுக்கு அளிதத ஶேஷததை உண்டாலும, தொட்டாலும், பத₃மநாப₄னுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யாமலிருநதாலும, அவனுக்குத தளிகை ஸமர்பபிக்காமலிருந் தாலும் அவைஷணவர்களான அந்தணர்களைப் பூஜிததாலும், வணங்கினுலும, அவர்களுககு யாக₃ம் செய்வித்தாலும, வேதம் ஓதுவித்தாலும், தானம் கொடுத்தாலும, ஶ்ராத்₃த₄த்தில் உண்பித் தாலும, ப₄ாக₃வதர்களை அர்ச்சிககாமலிருந்தாலும, ஹரிவாஸரத் தில உண்டாலும 'வையூஹீ' எனப்படும சிறந்த இஷ்டி யைச் செய்து ப₄ாக₃வதர்களுடைய ஸ்ரீ பாத₃தீர்த்த₂ததைப் பருகவேண்டியது. ப₄க₃வத்₄ ப₄க்தர்களுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்தத₂த் தைப் பருகுவதே எல்லா பாபஙகளுககும் ப்ராயஶ்சிததமாக அறிவாளிகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது இது பெரி யோர்களாய், மஹாப₄ாக₂வதர்களான அந்தணர்களாலும அங்கீ₃ கரிக்கப்பட்டுளளது. இதை அநுஷ்டி₂ப்பவன் எல்லா அபசாரங் களினினறும விடுபடுகிருன. மேலான சிறப்பை அடைகிருன். ப்ராயஶ்சித்தம நிறைவுபெற்றவுடன மஹாப₄ாக₃வதனுன அநதண னிடமிருந்து விஷ்ணுஸம்ப₃நத₄த்தை விளைககும பஞ்சஸமஸ்காரங் களால ஸம்ஸ்கரிக்கப்பெற்று ஹரியை அர்ச்சிக்கக்கடவன.]

வ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸம்ருதியில் ஒன்பதாம் அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

இதுவரையில் நாம் அநுப₄வித்த ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் மஹாபாபம் முதலானவற்றுக்கு ப்ராயஶ்சித்தங்களை விதி₄க்கும் போது ப₄கவானுடைய பரத்வமும் மற்றதே₃வதைகளின் தாழ்வும், பா₄க₃வதர்களின சிறப்பும், அபா₄க₃வதர்களின் சிறுமையும் விரிவாக வர்ணிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டோம். இனி, வைஷ்ணவேஷ்டிகளையும், பலவித₄மான உத்ஸவங்களையும் விதி₄க்கும் பத்தாவது அத்தியாயத்தைக்காண்போம்.

|| அத₂ த₃ஶமோऽத்₄யாய: ||

அம்ப₃ரீஷ உவாச—

ப₄க₃வந் ப₄வதா ப்ரோக்தா விஷ்ணோராராத₄நக்ரியா: |
ப்ராயஶ்சித்தமக்ருத்யாநாம் அஸத்ரம் த₃ண்ட₃மேவ ச ||
அது₄நா ஶ்ரோதுமிச்சா₂மி ஶாஶ்வதீம் வ்ருத்தி முத்தமாம் |
இஷ்டீநாம் ச வித₄ாநாநி விஶேஷாம்ஶ்சோத்ஸவாந் ஹரே: ||
ஹாரீத உவாச—

ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வம் நிரவஶேஷத: |
இஷ்டீநாம் ச வித₄ாநம ச ஹரேருத்ஸவகர்மணாம் ||
நாராயணீ வாஸுதே₃வீ கா₃ருடீ₃ வைஷ்ணவீ தத₂ா |
வையூஹீ வைப₄வீ பாத்₃மீ பவித்ரீ பாவமாநிகா ||
ஸௌத₃ர்ஶநீ ச ஶேஷேஶீ ஆநந்தீ₃ து ஶாப₄ாஹ்வயா |
மஹாபா₄க₃வதீத்யேதா: ஸர்வபாபஹரா: ஶுபா₄: ||
ப்ராயஶ்சித்தார்த்த₂மபி வா போ₄கா₃ர்த்த₂ம் வா ஸமாசரேத்|
பூர்வம் வீக₂நஸே விஷ்ணு: ப்ரோக்தவாந் விக₂நஸா
ப்₄ருகே₃: ||
ப்ரோக்தம் மமேரிதம் தேந ப்₄ருகு₃ணா திவ்யமுத்தமம் |
கு₃ஹ்யம் தத் ஸர்வவேதே₃ஷு நிஶ்சிதம் தே ப்₃ரவீம்யஹம்||
அக்₃நிர்வை தே₃வாநாமவம:பரமோ விஷ்ணுரீஶ்வர: |
தத₃ந்தரேண வை ஸர்வா: தே₃வதா: இதி வை ஶ்ருதி: ||
நிவஸந்தி புரோடா₃ஶமக்₃நௌ வைஷ்ணவமவ்யயம் |
தே₃வாஶ்ச ருஷயஸ்ஸர்வே யோகி₃ந: ஸநகாத₃ய: ||
அக்₃நௌ யத் ஹூயதே ஹவ்யம் விஷ்ணவே பரமாத்மநே |
தத₃க்₃நௌ வைஷ்ணவம் ப்ரோக்தம் ஸர்வதே₂வோப-
ஜீவநம் ||

ஏததே3வ ஹி குர்வந்தி ஸதா3 நித்யா அபீஶ்வரா:|
விமுக்தா அபி போ4சா3ர்த்த2ம் ஏதமேவ முமுக்ஷவ: ||
ஏததே3வ பரம் ப்ரீதி: ஸஞ்ரிய: பரமாத்மந:|
ஏதத்3விநா ந துஷ்யேத ப4க3வாந் புருஷோத்தம: ||
யஜ்ஞார்த்த2மேவ ஸம்ஸ்ருஷ்டமாத்மவர்க3ம் சதுர்வித4ம் |
யஜ்ஞார்த்தா2த் கர்மணோऽந்யத் து ததே3ஷாம் கர்மப3ந்த4நம்||
வஹ்நிர்ஜிஹ்வா ப4க3வதோ வேத3 அங்க3ா: ஸத3ாऽத்4வரே|
அஸ்தீ2நி ஸமித4: ப்ரோக்தா: ரோமா த3ர்ப4ா: ப்ரகீர்த்திதா:||
ஸ்வாஹாகார: ஶிர: ப்ரோக்தம் ப்ராணா ஏவ ஹவீம்ஷி ச|
ஸர்வவேத3க்ரியா போ4க3ா: மந்த்ரா: பத்ந்ய: ப்ரகீர்த்திதா: ||
ஏவம் யஜ்ஞவபுர்விஷ்ணு: விதி3தவைநம் ஹுதாஶநே|
ஜுஹுயாத்3வை புரோட3ாஶம் அஜ்ஞாத்வைவம் பதேத3த4:||
யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிர்யஜ்வா யஜ்ஞாங்கே3ா யஜ்ஞவாஹந:|
யஜ்ஞப்4ருத்யஜ்ஞக்ருத்3யஜ்ஞீ யஜ்ஞபு4க்3யஜ்ஞஸாத4ந: ||
யஜ்ஞாந்தக்ருத்3யஜ்ஞகு3ஹ்யமந்நமந்நாத3 ஏவ ச|
தஸ்மாதே3நம் விதி3த்வைவம் யஜ்ஞம் யஜ்ஞேந பூஜயேத்||
நாயம் லோகோऽஸ்த்யயஜ்ஞஸ்ய குத2ம் ஸ்யாத பரத: ஶுப4:|
த்3ரவ்யயஜ்ஞாஸ்தபோயஜ்ஞா: யோக3யஜ்ஞாஸ்தத2ா பரே||
ஸ்வாத்4யாயயஜ்ஞாநயஜ்ஞாஶ்ச ஸத3ா குர்வந்தி யோகி3ந:|
ஹரேர்போ4க3தயா குர்யாத் ந ஸாத4நதயா க்வசித் ||
ஸாத4நம் பக3வாந் விஷ்ணு: ஸாத்4யா: ஸ்யு: வைதி3கா: க்ரியா:|
ஶேஷபூ4தஸ்ய தே3ஹஸ்ய தத்3த3ாஸ்யைகப2லா: க்ரியா: ||
ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி3தம் கர்ம தத்3த3ாஸ்யம் பரிகீர்த்திதம்|
நைஸர்கி3கம் தத2ா குர்யாத் தத்3த3ாஸ்யைகம் விசக்ஷண: ||
வைதி3கேநைவ மார்கே3ண பூஜயேத் பரமேஶ்வரம்|
அந்யத2ா நரகம் யாதி கலபகோடிஶதத்ரயம் ||
தஸ்மாத் ஶ்ருத்யுக்தமார்கே3ண யஜேத் விஷ்ணும் ஹி வைஷ்ணவ:|
அர்ச்சாயாமர்ச்சயேத் புஷ்பை: அக்3நௌ ச ஜுஹுயாத் ஹவி: ||
த்4யாயேத் து மநஸா வாசா ஜபேத் மந்த்ராந் ஸுவைதி3காந்||

ஏவம் விதி₃த்வா ஸத்கர்ம பே₄தா₃ர்த்த₂ம் பரமாத்மந: |
குர்வீத பரமைகாந்தி பத்யு: பத்நீ யதா₂ ப்ரியா ||
இத₃ம் ப்ரஸங்கே₃நோக்தம் ஸ்யாத் விதா₄நம் தத்
ப்₄ரவீமி தே |

[அம்பரீஷன் கேட்கலுற்றான்—ப₄கவானே! விஷ்ணுவின் ஆராத₄னை க்ரியைகளையும், தோ₃ஷங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தங்களையும் பாபி களுக்கு த₃ண்ட₃னைகளையும தேவரீர் கூறினீர். இப்போது நிலையான சிறந்த வ்ருத்தியையும், இஷ்டிகளின் முறைகளையும், ஹரியின் விசேஷோத்ஸவங்களையும கேட்கவிரும்புகிறேன.

ஹாரீதர் கூறினார்— அரசனே! இஷ்டிகளின் முறைகளையும், ஹரியின் உத்ஸவவிதி₄களையுமஅனைத்தையும் கூறுகிறேன கேளாய். (1) நாராயணீ, (2) வாஸுதே₃வீ, (3) க₃ருட₃ (4) வைஷ்ணவீ, (5) வையூஹீ, (6) வைப₄வீ, (7) பாத்₃மீ, (8) பவித்ரீ, (9) பாவமாநிகா, (10) ஸௌத₃ர்ஸநீ, (11) ஸேநேஸீ, (12) ஆநந்தீ₃ (13) ஸுப₄ராஹ்வயா, (14) மஹாப₄க₃வதீ என்பவை எல்லாப் பாபங்களையும போக்கவல்ல பரமமங்க₃ளமான இஷ்டிகள். ப்ராயஸ்சித்தத்திற்காகவும், ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவும் இந்த இஷ்டிகளைச் செய்யலாம். இவற்றை மஹர்ஷி விக₂நஸ்ஸிற்கு ப₄க₃வான் விஷ்ணு உபதே₃ஸித்தார்; விக₂நஸ்ஸினால் ப்₄ருகு₃ விற்கும், அந்த பிருகுவினால் எனக்கும் இந்த மிகச் சிறந்த அர்த்த₂ம் கூறப்பட்டது. எல்லா வேத₃ங்களிலும் பரமரஹஸ்யப் பொருளான அதை உனக்குக் கூறுகிறேன்! "தே₃வர்களுக்குள் அக்₃னி மிகத் தாழ்ந்தவன்; ஈஸ்வரனான விஷ்ணு மிக உயர்ந்தவன். இவ்விருவர்க்கிடையே உள்ளவர்கள் மற்ற தே₃வர்கள்" என்று ஸ்ருதி கூறுகிறது. அழிவற்றதாய், விஷ்ணுவுக்குரியதான ஹவிஸ்ஸை தேவர்களும், எல்லா ருஷிகளும், ஸநகாதி₃யோகி₃களும் அக்னியில் ஹோமம செய்கின்றனர். அக்₃னியில் ஹோமம் செய்யப்பெற்ற ஹவிஸ் பரமாத்மாவான விஷ்ணுவுககே உரியது; வைஷ்ணவமான அந்த ஹவிஸ் எல்லா தே₃வர்களுக்கும் உணவாகிறது; அயர்வறுமமரர்களான நித்யர்களும், முகதர்களும், முமுக்ஷுக்களும் இதையே ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக அளிக்கிறார்கள். ஸ்ரிய:பதியான பரமாத்மாவுக்கு இதுவே மேலான உகப்பையளிக்கிறது. இதில்லாவிடில் புருஷோத்தமனான ப₄க₃வான் உகப்படையமாட்டான். நித்ய முக்த முமுக்ஷுஸம்ஸாரிகளாகிய நாலுவகைப்பட்ட ஆத்மஸமூஹமும் யஜ்ஞத்திற்காகவே ஏற்பட்டவர்கள். யஜ்ஞத்துக்கு உறுப்பாகாவிடில் கர்மங்கள் அனைத்தும ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்படுத்துபவையே.

(இனி, யாக₃த்தின் உபகரணங்களெல்லாம் யஜ்ஞஸ்வரூபியான பகவானின் அவயவங்களாக உருவகப்படுத்தப்படுகின்றன:—) பகவானுக்கு யாகாக்னி நாவாகும்; யாகத்தில ஓதப்படும் வேதங்கள் அவனுக்கு எப்போதும ஸர்வாங்கங்களுமாகும்; ஸமித்துகள் அவனுக்கு எலும்புகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன. த₃ர்ப்ப₄ங்கள் அவனுடைய ரோமங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. யாகத்தில் ஓதப்படும 'ஸ்வாஹா' என்னும் ஶப்₃த₃ம் தலையாகும. ஹவிஸ்ஸுகள் ப்ராணனகளாகும்; எல்லா வேத₃கரியைகளும் பே₄ாக₃ங்களாகும்; மந்திரங்கள அவனுக்குப் பத்தினிகளாகக் கூறப்படுகின்றன; இவ்வண்ணமாக விஷ்ணுவானவர் யஜ்ஞத்தை ஶரீரமாகக் கொண்டுள்ளார். இவ்வண்ணம அறிந்து யாக₃ாக்₃னியில் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யக்கடவன். இதை அறியாமல் ஹோமம் செய்தால் அதே₄ாக₃தியடைவான். பரமபுருஷனே யஜ்ஞமாயிருப்பவன்; யஜ்ஞத்திற்குப் பலனையளிப்பவன்; (சக்தியற்றவர்க்காக) தானே யாகம செய்பவன்; (பிறர் அனுஷ்டிக்கும்) யஜ்ஞத்தைத தனக்கு ஶேஷமாக உடையவன்; (அவர்களுககு ஶகதி, ஶ்ரத்₄தை₄, அதி₄காரம் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதன்மூலம்) யஜ்ஞத்தை நடத்திச் செல்பவன; யஜ்ஞத்தை (தன் ஸ்மரணத்தால் குறையறும்படி) போஷிப்பவன்; (உலகின் நன்மைக்காக) யஜ்ஞத்தை (ஆதியில) படைத்தவன்; யஜ்ஞஶேஷியாயிருப்பவன்; யஜ்ஞங்களை பு₄ஜிப்பவன் (அல்லது ரக்ஷிப்பவன). யஜ்ஞத்தை (தன்னையடைய) ஸாத₄னமாக உடையவன;யஜ்ஞத்தின்முடிவான(தன்னைப்பற்றிய)உண்மையறிவை விளைப்பவன்: யஜ்ஞரஹஸ்யமாயிருப்பவன; அநுப₄விக்கப்படுபவன்; அநுப₄விப்பவன். ஆகையால் யஜ்ஞஸ்வரூபியான விஷ்ணுவை இவ்வண்ணம் அறிந்து யாக₃த்தால் ஆராதி₄க்கவேண்டும; யஜ்ஞமற்றவனுக்கு இவ்வுலகமேயில்லை; மங்க₃ளமான மேலுலகம் எப்படி ஏற்படும்? கர்மயோகி₃களில் சிலர் (நல் வழியில் சேர்த்த) திரவியத்தைக்கொண்டு (தானம முதலிய நற்காரியஙகளாகிய) யஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள்; மற்றும் சிலர் (உடலை வருத்திச் செய்யும்) தவங்களாகிற யஜ்ஞஙகளைச் செய்பவர்கள்; அதுபோல் வேறு சிலா (புணயதீர்த்தஹ்ம, புண்யதே₃ஶம் முதலானவற்றை) அடைவதாகிற யஜ்ஞததைச செய்பவர்கள்; பிறிதுசிலர் வேத₃ாத்₄யயனம் செய்தலாகிற யஜ்ஞத்தைச் செய்பவர்களாகவும், (மேலும சிலர் வேதத்தின் பொருளை) அறிவதாகிற யஜ்ஞத்தைச் செய்பவர்களாகவும் உள்ளனர். எல்லா யஜ்ஞங்களையும ஹரிக்கு உகப்பாகச் செய்யவேண்டும்; தன உகப்புக்கு ஸாத₄நமாக ஒருபோதும்

செய்யக்கூடாது. ப₄க₃வான் விஷ்ணுவே ஸாத₄நமாயிருப்பவன்; ஸகல வைதி₃கக்ரியைகளும் அவனுடைய க்ருஷிப₂லமாக விளைந்தவை; பரமாத்மாவுக்கு ஶேஷபூ₄தமான தே₃ஹமாயிருக்கும் சேதனனின் கிரியைகள் எல்லாம் பரமனுக்கே ஆட்செய்கையைப் ப₂லமாக உடையவை. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்கள் அனைத்தும் பரமாத்மாவுக்குச் செய்யும் கைங்கர்யமாகவே கூறப்படுகிறது. அறிவாளியாயிருப்பவன் ஸ்வரூபப்ராப்தமான பரமாத்ம கைங்கர்யத்தையே செய்யக்கடவன்; பரமேஶ்வரனை நாராயணனை (இத்தகைய) வைதி₃கக்ரியைகளாலேயே ஆராதி₄க்கக்கடவன்; இல்லையேல் மூன்று கல்பகோடிகாலம் நரகத்தை அடைவான். பரமபுருஷனை அர்ச்சாமூர்த்தியில் மலர்களை இட்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும்; அக்₃னியில் (அவனுக்கு) ஹவிஸ்ஸை இடவேண்டும்; மனத்தால் அவனை தியானிக்கவேண்டும்; வாக்கினாலே பரம வைதி₃கமான மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்; இவ்வண்ணம் பரமாத்மாவின் உகப்புக்காகவே செய்யத்தக்கதென அறிந்து பரமைகாந்தியானவன் பதிக்கு இனியவளான பத்னியைப்போலே நற்கருமங்களாகிற கைங்கர்யத்தைச் செய்யக்கடவன்; இதை ப்ரஸக்தானுப்ரஸக்தமாகக் கூறினேன்; இனி முற்கூறிய இஷ்டிகளின் முறைகளைக் கூறுகிறேன்.]

இவ்வத்தியாயத்தின் பீடி₂கையான இப்பகுதியில் பதினாறு வைஷ்ணவேஷ்டிகள் நிர்த்தே₃ஶிக்கப்பட்டு, இவையெல்லாம் பரமைகாந்திகளுக்கு ப₄க₃வானுடைய க்ருஷிப₂லமாய், அவனுடைய உகப்புக்கேயான கைங்கர்யமாய் விளங்குகின்றன; பரமபுருஷனை விஷ்ணுவே ஸாத₄நமாகையால, இவற்றிலே ஸாத்₄நபு₃த்₃தி₄யைச் செய்யலாகாது என்னும் பரமஸாரார்த்த₂ம் முழங்கப்பட்டது; இனி, இவ்விஷ்டிகளில் முதலாவதான நாராயணேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

பூர்வபக்ஷே த₃ஶம்யாம் து ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜ்ய கேஶவம் ||
ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வேண குர்யாத₃த்₃ராங்குரார்ப்பணம் |
ஹ்ரீம் நாராயணேஷ்ட்யர்த்த₂ம் இதி ஸங்கல்ப்ய பூஜயேத் ||
விஷ்ணுப்ரகாஶகைராஜ்யம் பூ₄ஸூக்தாப்₄யாம் ஶதம் தத: |
ஸ்வகுண்ட₂ம்(ண்ட₂)பார்ஷத₂ம் ஹுத்வா
ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ||
அயுதம் து ஜபேந்மந்த்ரம்... ஶயீத புரதோ ஹரே: |
ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்த உத்த₂ாய த்₄யாத்வா நாராயணம்ஶுசி: ||

ப்ரப4ாகே ச நதீ3ம் க3த்வா ஸ்நாத்வா ஸந்தர்ப்ய தே3வதா:।
ஸந்த்4யா முபாஸ்ய சாக3த்ய ஸ்வக்3ருஹே ஸமலங்க்ருதே ॥
வேத்3யாம் ஸம்பூஜ்ய தே3வேஶம் மந்த்ரரத்நவிதா4 நத:।
ஸப்தாவரணஸம்யுக்தம் மஹிஷீபி4: ஸமந்விதம் ॥
அப்4யர்ச்ய க3ந்த4புஷ்பாத்3யை: தூ4பதீ3ப நிவேதநை:।
அர்ச்சயித்வா விதா4நேந குண்ட3ம் த3க்ஷிணபா4க3த:॥
விஸ்தாராயாமநிம்நைஶ்ச ஹஸ்தமாத்ரம் த்ரிமேக2லம்।
தத்ர வஹ்நிம் ப்ரதிஷ்டா2ப்ய இத்4மாதா4நாந்தமாசரேத் ॥
ஓங்கார: ஸ்யாத் பரம் ப்3ரஹ்ம ஸர்வமந்த்ரேஷு நாயக:
தர்யக்ஷரம் தத்த்ரயாணாம் ச வேதா3நாம் பீ3ஜமுச்யதே ॥
அஜாயந்த ருச: பூர்வம் அகாராத் விஷ்ணுவாசகாத்।
ஶ்ரீவாசகாது3காராத் து யஜூம்ஷி தத3நந்தரம் ॥
அஜாயந்த தயோஸ்ஸங்கா3த் ஸாமாந்யந்யாந்யநேகஶ:।
அகாரேணோச்யதே விஷ்ணு: ஶ்ரீருகாரேண சோச்யதே ॥
தயோர்தா3ஸோ மகாரேண ப்ரோச்யந்தே ஸர்வதே3ஹிந:।
காரணம் ஸர்வவர்ணாநாம் அகார: ப்ரோச்யதே பு3த4:॥
அகாரோ வை ச ஸர்வா வாக் ஸைஷா ஸ்பர்ஶோஷ்மபி4: ஸதா3।
வஹ்நௌ ஸா வ்யஜ்யமாநாபி நாநாரூப இதி ஶ்ருதி ॥
அகார ஏவ லுப்யந்தி ஸர்வமந்த்ராக்ஷராணி ஹி।
அகாரோ வாஸுதே3வ:ஸ்யாத் தஸ்மிந் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி2தம் ॥
மந்த்ரோ ஹி பீ3ஜம் ஸர்வத்ர க்ரியா தச்ச2க்திருச்யதே।
மந்த்ரதந்த்ரஸமாயுக்தோ யஜ்ஞ இத்யபி4தீ4யதே ॥
மந்த்ர: புமாந் க்ரியா ஸ்த்ரீ ச தத்3யுக்தம் மிது2நம் ஸ்ம்ருதம்।
தஸ்மாத் யஜூம்ஷி தந்த்ராணி ருசோ மந்த்ராணி சாத்4வரே ॥
மந்த்ரக்ரியாஜுஷ்டமேவ மிது2நம் யஜ்ஞ உச்யதே।
மந்த்ரதந்த்ராம்ஶமேதே ருக்3யஜுஷீ யஜ்ஞகர்மணி ॥
உத்3கீத(த2)ம் து ப4வேத் ஸாம தஸ்மாத் தத்3வைஷ்ணவஞ்
த்ரயம்।
ருக்3பி4ரேவ தமுத்3தி3ஶ்ய புரோடா3ஶம் யஜேத் பு3த4:॥
தாபி4ரேவ து புஷ்பாணி த3த்3யாத் கர்மஸு ஶார்ங்கி3ணே।
இந்த்3ராக்3நிவருணாதீ3நி நாமாந்யுக்தாநி தத்ர து ॥

ஜ்ஞேயானி விஷ்ணோஸ்தாந்யத்ர நாந்யேஷாம் ஸ்யு: கத₂ஞ்சந|
அகாரே ரூட₄ இத்யக்₃நி: இந்த்₃ரத்வம் பரமேஶ்வரே ||
ஆத்மாநாம் ப்ரஸவே ஸூர்ய: ஸௌம்யத்வாத் ஸோம இத்யத:|
வாயு: ஸ்யாத் ஜக₃த: ப்ராணாத் வருண: ஸர்வஜீவந: ||
மித்ர: ஸ்யாத் ஸர்வமித்ரத்வாத் ஆத்மைகத்வாத் ப்₃ருஹஸ்பதி: |
ப்ரோக₃நாஶாத் ப₄வேத் ருத்₃ரோ யம: ஸ்யாத் து நியாமக: ||
ஹிரண்யத்வமிதி ப்ரோக்தம் நேதிப்ராப்யத்வமுச்யதே |
நித்யஸத்த்வாத் ஹிரண்ய: ஸ்யாத் தத்₃க₃ர்ப₄த்வாத் ஹிரண்மய: ||
ஹிரண்யக₃ர்ப₄ இத்யுக்த: ஸத்த்வக₃ர்பே₄ ஜநார்த₃ந: ||
ஹிரண்மய: ஸ பூ₄தே₄ப்யோ த₃த்₃ருஶே இதி வை ஶ்ருதி: ||
ஸர்வாந் ஸ த்ராதி ஸவிதா பிதா ச பித்ருதத்பிதா |
ஸ்வர்பூ₄ர்பு₄வ இதி ப்ரோக்தோவேத₃வேத்₃யேதி சோச்யதே||
யஸ்ய ச₂ந்த₃ாம்ஸி சாங்க₃ாநி ஸஸுபர்ணமிஹோச்யதே |
அத்ராங்க₃ம் பர்ணமித்யுக்தம் ச₂ந்தோ₃மயமுதா₃ஹ்ருதம் ||
கா₃யாத்ர்யுஷ்ணிக₃நுஷ்டுப் ச ப்₃ருஹதீ பங்க்திரேவ ச |
த்ரிஷ்டுப் ச ஜக₃தீ சைவ ச₂ந்த₃ாம்ஸ்யேதாந்யநுக்ரமாத் ||
ஏதாநி யஸ்ய சாங்க₃ாநி ஸ ஸுபர்ண இஹோச்யதே |
யஸ்மாத் ஜாதா: த்ரயோ வேதா₃ ஜாதவேத₃ா: ஸ உச்யதே ||
பாவமாந: பாவயிதா ஶிவ: ஸ்யாத் ஸர்வத₃ா ஶுப₄ாத் |
ஸுஜநை: ஸேவ்யதே யஸ்து அதோ வை ஶம்பு₄ரித்யஜ: ||
அந்யாந்யஸ்யைவ நாமாநி வைதி₃காநி விவேசநாத் |
பும்நாமாநி யாநி விஷ்ணோ: ஸ்த்ரீநாமாநி ஶ்ரியஸ்தத₂ா ||
பரஸ்ய வைதி₃கா: ஶப்₃த₃ா: ஸமாக்ருஷ்யேதரேஷ்வபி |
வ்யவஹ்ரியந்தே ஸததம் லோகவேத₃ாநுஸாரத: ||
நது நாராயணாதீ₃நி நாமாந்யந்யஸ்ய கர்ஹிசித் |
ஏதந்நாம்நாம் க₃திர்விஷ்ணுரேக ஏவ ப்ரசக்ஷதே ||
ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்ம த்ரயீ ஸர்வம் வைஷ்ணவம் ததி₃ஹோச்யதே|
தே₃வதாந்தரஶங்கா து ந கர்த்தவ்யா ஹி வைதி₃கே ||

வஷ்ட்க்ருதம் து யத்3வேதே3 தத3த்யந்தப்ரியம் ஹரே:।
ஸ்வாஹாஸ்வத4ாப்4யாம் நமஸா ஹுதம் தத்3வைஷ்ணவம்
ஸ்ம்ருதம்॥
ஸமித்3ராஜ்யைர்யா ஆஹுதீர்யே வேதே3நைவ ஜுஹ்வதி।
யோ மநஸா ஸ வர: இத்ய்ருசாம் ப்ரோக்த: ஸத3ாऽத்4வரே॥
வேதே3நைவ ஹரிம் தஸ்மாத் யஜேத த்3விஜஸத்தம:।
ப்ரஸங்க3ாதே3வமுக்தம் ஸ்யாத் வித4ாநம தத்3ப்3ரவீமி தே॥
ருக்3வேத3ஸம்ஹிதாயாம் து மண்ட3லாநி த3ஶ க்ரமாத்।
ஏகைகமிஷ்ட்யா ஹோதவ்யம் சருணா பாயஸேந வா॥
க்4ருதேந வா திலைர்வாபி பி3ல்வபத்ரைரத2ாபி வா।
அக்3நிமீளே இதி பூர்வம் மண்ட3லம் ப்ரத்ய்ருசம் யஜேத்॥
புஷ்பாணி ச தத2ா த3த்3யாத் ஸுக3ந்தீ4நி ஜநார்த3நே।
விஷ்ணுஸூக்தைர்ஹவிர்ஹுத்வா சதுர்மந்த்ரை: ஶதம்
யஜேத்॥
வைகுண்ட2பார்ஷத3ம் ஹோமம் தர்ப்பணம் சாபி பூர்வவத்।
வைஷ்ணவாந் போ4ஜயேந் நித்யமக்3நிம் சாபி
ஸுஸங்க்3ரஹேத்॥
உபோஷிதோ தீ3க்ஷிதஶ்ச யாவதி3ஷ்டி: ஸமாப்யதே।
அந்தே சாவப்4ருதே2ஷ்டிம் ச புஷ்பயாக3ம் ச பூர்வவத்॥
ஆசார்யம் ப்3ராஹ்மணாம்ஶ்சாபி த3க்ஷிணாபி4: ப்ரபூஜயேத்।
இமாம் நாராயணேஷ்டிம் ச ஸக்ருத்3வாபி யஜேத் து ய:॥
அநவத்3யா ப4வேச்சேஷ்டிரயுதம் மூலமந்த்ரத:।
ஹோமம் புஷ்பாஞ்ஜலிம் வாபி தைத2வாயுதமாசரேத்॥
பூஜயித்வா ததோ விப்ராந் இஷ்ட்வா ஸம்யக்ப2லோ ப4வேத்।
அத2வா பௌருஷம் ஸூக்தம் அஷ்டோத்தரஶதம் சரும்॥
ஹுத்வா சதுர்பி4ர்மந்த்ரைஶ்ச லபே4திஷ்டிம் ந ஸம்ஶய:॥

[ஶுக்லபக்ஷத்தில் த3ஶமியில் நீராடி, கேஶவனைத் திருவாராத4னம் செய்து ஸ்வஸ்திவாசனத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு அங்குரார்பணம் செய்யவேண்டும்; 'நாராயணேஷ்டியைத் தொடங்குகிறேன' என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு, ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். விஷ்ணுஸூக்தங்களாலும, பு4ஸூக்தங்களாலும் நூறுமுறை நெய்யை ஹோமம செய்யவேண்டும. வைகுண்ட2பார்ஷத3ஹோமம்

செய்து ஹோமத்தை நிறைவுபடுத்தவேண்டியது. ப்3ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து ஹரியினமுன் படுத்திருந்து, ஶுத்3தி4 யுடையனாய், நாராயண (திருவஷ்டாக்ஷர) மந்திரத்தைப் பதினாயிரம் முறை நாராயணனை தியானித்துக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும். விடிந்தவுடன் நதிக்குச் சென்று நீராடி தே3வதர்ப்பணம் செய்து ஸந்த்4யாவந்த3னம் செய்து, அலங்கரிக்கப்பெற்ற வீட்டை அடைந்து, அதில் தேவர் தலைவனாய், ஏழு ஆவரணங்களோடு கூடியவனாய், ஸ்ரீபூ4மிநீளாதே3விகளோடு கூடியவனை புருஷோத்தமனை மந்த்ர ரத்ந (த்3வய) விதி4ப்படி திருவாராத4னம்செய்து, க3ந்த4ம், புஷ்பம் முதலியவற்றாலும், தூ4பதீ3பமளிப்பதாலும் உபசரித்து, தெற்குப் புறத்தில் குண்ட3த்தை முறைப்படி அர்ச்சனம் செய்து, பரந்து, நீண்டு, குழிவான கரண்டிகளால் ஒவ்வொரு பிடி தணலை மூன்று வளையமாகச் சேர்த்து, அதில் அக்3நிப்ரதிஷ்டை2செய்து, இத்4 மாத4ாநம் முடியவுள்ள வைதி3க க்ரியைகளைச் செய்யவேண்டும். எல்லா மந்திரங்களுக்கும் தலையாய், பரப்3ரஹ்மவாசகமாயிருப்பது ஓங்காரம். 'அ, உ, ம' என்னும் மூன்று அக்ஷரங்கள் சேர்ந்த அது மூன்று வேதங்களுக்கும் விதையாயிருப்பதாகக் கூறப்படு கிறது. விஷ்ணுவைச் சொல்லும் அகாரத்திலிருந்து ருக்3வேத3ம முதலில் உண்டாயிற்று. ஸ்ரீதே3வியைச் சொல்லும் உகாரத்தி லிருந்து யஜுர்வேத3மும் அடுத்தபடி உண்டாயிற்று; அவ்விரண்டு வேத3ங்களின் சேர்த்தியாலே பலவிதமான ஶாகை2களையுடைய ஸாமவேத3ம் உண்டாயிற்று. அகாரத்தினால் விஷ்ணுவும், உகாரத்தி னால் ஸ்ரீதே3வியும், அவர்களுக்கு த3ாஸரான எல்லா ஜீவர்களும் மகாரத்தினாலும் கூறப்படுகின்றனர். எல்லா வர்ணங்களுக்கும் அகாரம் காரணமாகக் கூறப்படுகிறது; அகாரமே எல்லா வாக்குகளாகவும் ஆகிறது; அத்தகைய இவ்வகாரம் ('க'விலிருந்து 'ம'வரையுள்ள) ஸ்பர்ஶ எழுத்துக்களோடும், (ஶ, ஷ, ஸ ஹ என்னும்) ஊஷ்ம எழுத்துக்களோடும் சேர்ந்து (வாக்காகிற) நெருப்பிலிட்டு உருக்கி பல (வேத3மந்திரங்களாகிற) உருவங்களை அடைகிறது என்று ஶ்ருதி கூறுகிறது. எல்லா மந்த்ராக்ஷரங் களும் (ப்ரளயகாலத்தில்) அகாரத்திலேயே லயிக்கின்றனவன்றோ, அகாரவாச்யன் வாஸுதே3வனே; அவனிடம் எல்லாம் நிலை நிற்கிறது. மந்திரமே எல்லா யாகத்திலும் விதையாகவும், கிரியை கள் அதன் ஶக்தியாகவும் உள்ளது. மந்திரத்தோடும், தந்த்ர மாகிற க்ரியையோடும் கூடியதே யாக3மாகும். மந்திரம் புருஷனாக வும், கிரியை ஸ்த்ரீயாகவும், இவையிரண்டும் சேர்ந்த யாக3ம்

ஒரு மிது₂நமாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் க்ரியாப்ரத₄ாந மான யஜுர்வேத₃மும், மந்த்ரப்ரத₄ாநமான ருக்₂வேத₃மும் சேர்ந்து யாக₃த்தில் விநியோக₃ப்படுகின்றன. மந்த்ரதந்த்ரம சேர்ந்த மிது₂நமே யஜ்ஞம் எனப்படுகிறது. யஜ்ஞகர்மத்தில் ருக்₃வேத₃ம் மந்த்ராம்ஶமாகவும், யஜுர்வேத₃ம தந்த்ராம்ஶமாகவும் உளளது. (யாக₃த்தில்) உத்₃கீ₃தம் ஸாமவேத₃மாகிறது. ஆகையால் இம் மூன்றும் சேர்ந்து வைஷ்ணவமான யஜ்ஞமாகிறது. அறிவாளி யானவன் அவ்விஷ்ணுவை உத₃சே₃ஶித்தே ருக்குகளால் ஹவிஸ்ஸை அளிப்பானாக. ருக்குகளாலேயே சார்ங்கமெனனும் வில்லாண்ட தேவனுக்குப் புஷ்பங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். யாகத்தில் ஓதபபடும் இந்த்₃ரன், அக்₃னி, வருணன முதலிய நாமங்கள விஷ்ணுவின நாமங்கள் என்றே அறியததககது. வேறு எவருக்கும் அவை பொருந்தமாட்டா; (நாராயணன) அகாரத்தை ரூடி₄யாக உடையவனாகையால் அக₃னியாகிறான். பரமேஶ்வரனாயிருக்கையால் (இதி₃–பரமைஶ்வர்யே என்னும் த₄ாதுபபடி) இந்த்₃ரன் எனப் படுகிறான். ஜீவராஶிகளை ஸ்ருஷ்டிப்பதால (ஷூஞ் ப்ராணிப்ரஸவே என்னும் த₄ாதுப்படி) ஸூர்யன் எனப்படுகிறான். ஸௌம்யனாய் (அழகியவனாய்) இருக்கிறபடியால் ஸோமன எனப்படுகிறான. உலகிற்கு உயிரூட்டுவதால் வாயு எனப்படுகிறான். எல்லாருக்கும் ஜீவநமாயிருப்பதால் வருணனாகிறான். அனைவர்க்கும் நண்பனாகை யால் மித்ரனாகிறான். உலகுக்கு ஒருயிராயிருக்கையால் ப்₃ருஹஸ் பதியாகிறான். (ஸம்ஸார) ரோக₃த்தை நாஶம் செய்வதால் ('ருஜம் த்₃ராவயதி' என்கிறபடி) ருத₃ரனாகிறான். (அனைவரையும) நிய மிக்கையாலே யமனாகிறான். * 'ஹிரண்ய' ஶப்₃த₃த்தாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவும், இதர ஸாக₂ஸாத₄னமாகவுமிருக்கும் பொன்னைப் போலே ப்ராப்யமாகவும, ப்ராபகமாகவுமிருககும் தனமை காட்டப் படுகிறது. அவ்விரு தன்மைகளும் எப்போதுமிருக்கையால் இவன் ஹிரண்ய (க₃ர்ப்ப₄) ஶப்₃த₃வாச்யனாகிறான். ஶுத்₃த₄ஸத்த்வமான அப்ராக்ருதவிக்₃ரஹமுடையவனாகையாலே பொன்மயனாய், பொன போல் ஆசைப்படத்தக்கவனாயிருக்கையாலும், ஜநார்த்த₃னன ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ன் எனப்படுகிறான். 'பொன்மயனாகவே அவன ஞானிகளுக்குக் காட்சியளிக்கிறான்' என்றல்லவோ வேத₃வாக்யம் முழங்குகிறது. அனைவரையும காப்பாற்றுகையால் 'ஸவிதா' எனப் படுகிறான். தனக்கும் பித்ருக்களுக்கும் தந்தையாயிருககையாலே

---

* இவ்விடத்தில் மூலத்தில் பாடப்பிறழ்வு ஏற்பட்டுளளது. சரியான பாடத்தை ஊஹித்துப் பொருள எழுதப்படுகிறது.

'பிதா' என்றும் கூறப்படுகிறான். (அந்தந்த லோகங்களுக்கு அந்தர் யாமியாயிருக்கையால்) 'ஸ்வர்பூ₄ர்பு₄வ:' என்றும் கூறப்படுகிறான், (வேத₃ங்கள் அனைத்தாலும் அறியப்படுகையால்) வேத₃வேத்₃யன் என்றும் கூறப்படுகிறான். வேத₃ங்களாகிற அழகிய அவயவங்களை உடையவனாயிருக்கையால், 'ஸுபர்ணோஸி க₃ருத்மாந்' முதலான வாக்யங்களில் ஸுபர்ணன் என்றும் கூறப்படுகிறான். இங்கு 'பர்ணம்' என்பது அங்க₃ம் என்னும் பொருளில் பிரயோகிக்கப் பட்டுள்ளது. கா₃யத்ரீ, உஷ்ணிக், அநுஷ்டுப், ப்₃ருஹதீ, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜக₃தீ ஆகியவை ஏழும் வேத₃ாங்க₃மான ச₂ந்த₃ஸ்ஸுக ளாகின்றன. இவைகள் (வேத₃மயனான) இப்பரமனுக்கும் அங்க மாயிருப்பதாலும் அவன் ஸுபர்ணன் எனப்படுகிறான். இவனிட மிருந்து மூன்று வேத₃ங்களும (முதன்முதலில்) தோன்றுகையால் இவன் 'ஜாதவேத₃ா:' எனப்படுகிறான். பரிசுத்தப்படுத்துபவனாகை யால் ப(ா)வமாநன் எனப்படுகிறான். எப்போதும் மங்க₃ளமா யிருக்கையால் ஶிவன் எனப்படுகிறான். பிறப்பற்ற இப்பரமன் நல்லோர்களால் (நன்மையை விரும்பி) ஆஶ்ரயிக்கப்படுகையால் 'ஶம்பு₄' எனப்படுகிறான். ஆராய்ந்து பார்த்தால் வைதி₃கமான எல்லாப் பெயர்களும் இவனுடைய நாமங்களாகவே உள்ளன. புருஷ நாமங்கள் எல்லாம் விஷ்ணுவினுடையவை. ஸ்த்ரீ நாமங்கள் அனைத்தும் ஸ்ரீதே₃வியினுடையவை. பரமனுக்கேயுரிய இவ்வைதி₃க மான பெயர்கள், லோகவேத₃ங்களையொட்டி ப்₃ரஹ்மருத்₃ரேந்த்₃ராதி₃ களுக்கும் இழுத்து வைத்து வழங்கப்படுகின்றன. நாராயணன், ஹரி முதலான சில நாமங்கள் அப்படி எந்த தே₃வனுக்கும் எப்போதும் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த வைதி₃க நாமங்கள் அனைத்துக்கும் விஷ்ணு ஒருவனே பொருளென்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். அதனால் தான் ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மமான வேத₃ம் முழுவதும் வைஷ்ணவமாகக் கூறப் படுகிறது. வைதி₃கஶப்₃த₃ம் எதுவும் மற்றொரு தே₃வதையைக் கூறு கிறது என்று ஸந்தே₃ஹப்படுவதும் கூடாது. வேத₃த்தில் ஓதப்படும 'வஷட்'காரம் ஹரிக்கு மிகவும் இனியது. 'ஸ்வாஹா' 'ஸ்வத₄ா' 'நம:' ஆகிய ஶப்₃த₃ங்களுடன் ஹோமம் செய்யப்படுவது அனைத் தும் விஷ்ணுவுககு உரியது. வேத₃மந்திரங்களை ஓதி ஸமித்தி னாலும், நெய்யினாலும ஹோமம் செய்யப்படும் ஆஹுதிகள் அனைத்தும் விஷ்ணுவுக்கு உரியதேயாகும். 'யோ மநஸா ஸ வர:' என்னும ருக்கினாலே யாகத்தில் எப்போதும் சொல்லப்படுபவன விஷ்ணுவே. ஆகையால், வேதத்தினாலேயே அந்தணர் தலைவன் யாக₃ம் செய்யவேண்டும். (நாராயணேஷ் டியை விவரிக்கப்புகுந்த என்றால்) ப்ரஸங்க₃ாத் (எல்லா இஷ்டிகளுக்கும் பொதுவான) இவ்விஷயம் சொல்லப்பட்டது.

இனி, நாராயணேஷ்டியின் முறையைக் கூறுகிறேனுனக்கு. ருக்₃வேத₃ ஸம்ஹிதையில் வரிசையாகப் பத்து மண்ட₃லங்கள உள்ளன. ஹவிஸ், பாயஸம், நெய், எள், வில்வ இதழ் ஆகிய வற்றில் ஒன்றை ஹோமத்₃ரவ்யமாகக்கொண்டு ஒவ்வொரு மண்ட₃லத்தையும ஓதி ஹோமம் செய்வதே நாராயணேஷ்டியாகும. (இது இயலாவிடில) 'அக்₃நிமீளே' என்னும முதல் மண்ட₃லத்தையாவது ஒவ்வொரு ருக்கையும் ஓதி ஹோமம செய்ய வேண்டும். நறுமணமிக்க மலர்களையும் ஜநார்த₃னனுக்கு இட வேண்டும. விஷ்ணு ஸூக்தங்களாலும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்து, திருவஷ்டாக்ஷரம, த்₃வயம், விஷ்ணுஷட₃க்ஷரி, த்₃வாத₃ஶாக்ஷரி என்னும நாலு மந்திரங்களாலும நூறுமுறை ஹோமம செய்யவேண்டும் வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ஹோமமும் தர்ப்பணமும் முன்போல் செய்யவேண்டும. தினந்தோறும் வைஷ்ணவர்களுக்கு அன்னமிடவேண்டும; அக்₃நிஸங்க்₃ரஹணம செய்யவேண்டும; உபவாஸமிருப்பவனாய், தீ₃க்ஷையுடையவனாய் இஷ்டி முடியும் வரையில் இருக்கவேண்டும. முடிவில் முன்போலவே அவப்₄ருத₂ ஸ்நானமும, புஷ்பயாக₃மும் செய்யவேண்டும. ஆசார்யனையும ப்₃ராஹ்மணர்களையும் த₃க்ஷிணைகளைகொடுத்து மிகவும பூஜிக்க வேண்டும. இந்த நாராயணேஷ்டியை வைஷ்ணவன் ஒருமுறை யாவது செய்யவேண்டும். (விரிவாகச் செய்ய இயலாவிடில்) மூலமந்திரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தைப் பதினாயிரம் முறை ஜபிப்ப தால் நாராயணேஷ்டி குறைவறச் செய்யப்பட்டதாகும். ஹோமத் தையும, புஷ்பாஞ்ஜலியையும் அம்மந்திரத்தைகொண்டே பதி னாயிரம் முறை செய்யவேண்டும். யாகம் செய்த பிறகு அந்தணர் களைப் பூஜித்து பலனைப் பூர்ணமாக அடையலாம். (இதுவும் இயலாவிடில்) புருஷஸூக்தத்தினாலும, முற்கூறிய நாலு மந்திரங்க ளாலும நூற்றெட்டு முறை ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்தால் நாராயணேஷ்டியைச் செய்துவிட்டதாகும். இதில ஐயமில்லை.]

வ்யாபக மந்திரங்களில் முதன்மைபெற்ற திருவஷ்டாக்ஷரத்தைக கொண்டு செய்வதாகையால, இஷ்டிகளில் முதலாவதாகிறது நாராயணேஷ்டி. இதை விதி₄க்கும் இப்பகுதியில் ஹிரண்ய க₃ர்ப்ப₄ன், ஶம்பு₄, ஶிவன, இந்த்₃ரன் முதலான எல்லாப் பெயர் களும் இயற்கையில் நாராயணனுடைய பெயர்களே என்றும, அவனுக்கே அவற்றின் பொருள் பொருந்துமென்றும, மற்ற தெய்வங்களுக்கு அப்பெயர்கள் செயற்கையாக அளிக்கப்பட்டன

வென்றும், ஆகையால் அவை அவர்களைக் குறிப்பதாக வைதி3கன் ஸந்தே3ஹப்படுவதும் கூடாது என்றும் முழங்கப்பட்டிருப்பதைக் கலங்கி நிற்கும் வைதி3கர்கள் குறிக்கொள்ளவேண்டும். அநந்ய பரமான நாராயணாதி3 நாமங்களைப்போலே ஶம்பு4, ஶிவாதி3 நாமங்களும் நாராயணனையே குறிக்கின்றன என்னும் விஶிஷ்டாத்3வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்3தா4ந்தம் இதனால் வயிரவுருக்காக ஆக்கப்படுகிறது. இனி, இரண்டாமதான வாஸுதே3வேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

அத2 வாஸுதே3வேஷ்டிருச்யதே —
ஏகாத3ஶ்யாம் க்ருஷ்ணபக்ஷே ஸமுபோஷ்ய ஜநார்த3நம் |
ஸமர்ச்சயேத் விதா4நேந ராத்ரௌ ஜாக3ரணான்வித: ||
த்3வாத3ஶ்யாம் ப்ராதருத்தா2ய ஸ்நாயாத் நத்3யாம்
திலைஸ்ஸஹ |
த்3வாத3ஶார்ணேந மந்நா ஸிஞ்சேத3ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ||
அபி4மந்த்ர்ய ஜலம் பஶ்சாத் துலஸீமிஶ்ரிதம் பிபே3த் |
ஸர்வகர்மஸ்வபி4ஹிதம் ஏததே3வாக4மர்ஷணம் ||
தத்தத்கர்மணி தந்மந்த்ரம் யோஜயேத3க4மர்ஷணே |
ஸ்நாத்வா ஸந்தர்ப்ய தே3வர்ஷீந் க்ருதக்ருத்ய: ஸமாஹித: ||
க்3ருஹம் க3த்வார்ச்சயேத் தே3வம் வாஸுதே3வம்
ஸநாதநம் |
த்3வாத3ஶார்ணவிதா4நேந கஸ்தூரீசந்த3நாதி3பி4: ||
ஜாதீகேதகக்குந்த3ாத்3யை: ஸுக்ருஷ்ணதுலஸீத3ளை: |
ஸுதா4ப்3தௌ4 ஶேஷபர்யங்கே ஸமாஸீநம் ஶ்ரியா ஸஹ ||
இந்தீ3வரத3ளஶ்யாமம் ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரம் |
ஸர்வாப4ரணஸம்பந்நம் ஸதா3யௌவநமச்யுதம் ||
அநந்தவிஹகா3தீ4ஶஸேநேஶாத்3யைருபாஸிதம் |
த்ரித3ஶேந்த்3ரைர்விமாநஸ்தை2: ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3பி4ஸ்
ததா2 ||
ஸதூயமாநம் ஹரிம் த்4யாத்வா அர்ச்சயேத் ப்ரயதாத்மவாந் |
ஸர்வமாவரணம பஶ்சாத் அர்ச்சயேத் குஸுமாதி3பி4: ||
ப்ரத2மம மஹிஷீஸங்க4ம் லக்ஷ்மீபூ4ம்யௌ ச நீளயா |
அநந்தரம் ச க3ருட3த4ர்மஸேநாதி3பி4ஸ்ததா2 ||

ஐஶ்வர்யஜ்ஞாநவைராக்3யா : பூஜநீயா யதா2க்ரமம் |
ஸநந்த3நஶ்ச ஸநக: ஸநத்குமார: ஸநாதந: ||
ஔடு3ஶ்ச ஸோம: கபில: பஞ்சமோ நாரத3ஸ்ததா2 |
ப்4ருகு3ர்வி4கநஸோऽத்ரிஶ்ச மரீசி: கஶ்யபோऽங்கி3ரா: ||
புலஹ: ஸ்வாயம்பு4வோ தா3ல்ப்4யோ வஸிஷ்டா2த்3யா :
ததः க்ரமாத் |
வஸிஷ்டோ2 வாமதே3வஶ்ச ஹாரீதஶ்ச பராஶர: ||
வ்யாஸ: ஶுகஶ்ச ப்ரஹ்லாத3: ஶௌநகோ ஜநகஸ்ததா2 |
மார்கண்டே3யோ த்4ருவஶ்சைவ புண்ட3ரீகஶ்ச மாருத: ||
ருக்மாங்க3த3: ஶிவோ ப்3ரஹ்மா பூஜநீயா யதா2க்ரமம் |
ததா2 லோகேஶ்வரா: பூஜ்யா: ஶங்க2சக்ராதி3ஹேதய: ||
வேதா3ஶ்ச ஸாங்கா3: ஸ்ம்ருதய: புராணம் த4ர்மஸம்ஹிதா: |
ராஶயோ க்3ரஹநக்ஷத்ரா: பூஜநீயா: ஸமந்தத: ||
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே3வேஶம் அக்3ந்யாதா4நாதி3 பூர்வவத் |
த்3விதீயம் மண்ட3லம்ருசாம்ஜுஹுயாத் ஸக்4ருதம் சரும் ||
த்4யாதவா வஹ்நௌ வாஸுதே3வம் த3த்3யாத் புஷ்பாணி
தத்ர து |
வைஷ்ணவாம்ஶ்ச யஜேத் தத்ராऽவப்4ருத2ம் புஷ்பயாக3கம் ||
ப்3ராஹ்மணாந் போ4ஜயேத3ந்தே கு3ரும் சாபி ப்ரபூஜயேத் |
இமாம் ச வாஸுதே3வேஷ்டிம் ய: குர்யாத்
வைஷ்ணவோத்தம: ||
குலகோடிம் ஸமுத்3த்4ருத்ய ஸ கச்சே2த் பரமம் பத3ம் |
அதா2வா வாஸுதே3வஸ்ய மந்த்ரேணைவ த்3விஜோத்தம: ||
ஜுஹுயாத3யுதம் வஹ்நௌ வைஷ்ணவை: ப்ரத்ய்ருசம்
புஷ்பாணி த3த்வா தே3வேஶ ஸம்யகி3ஷ்ட்யா [ததா2 |
லபே4த் ப2லம் ||

[இனி, வாஸுதே3வேஷ்டி விவரிக்கப்படுகிறது:— க்ருஷ்ணபக்ஷம் ஏகாத3ஶியில் உபவாஸமிருந்து இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து முறைப்படி ஜநார்த்தனனைப் பூஜிக்கவேண்டும். த்3வாத3ஶியின் காலையில் எழுந்திருந்து நதி3யில ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். த்3வாத3ஶாக்ஷர மந்திரத்தால் எள்ளைக்கொண்டு நூற்றெட்டு முறை தர்ப்பணம செய்து, பிறகு ஜலத்தை அபி4மந்த்ரணம் செய்து

துளஸி கலந்த ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். எல்லாக் கர்மங்களிலும் இதுவே அக₄மர்ஷணஜபம் எனப்படுகிறது. அந்தந்தக் கர்மங்களில் அக₄மர்ஷணஜபம் செய்யும்போது (த்₃வாத₃ஶாக்ஷர ஸ்த₂ானத்தில்) அந்தந்த மந்திரங்களை உபயோகி₃த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்நானம் செய்து தே₃வரிஷிதர்ப்பணங்களைச் செய்து, காலைக்கடன்களைச் செய்து முடித்து ஶாந்தியுடையவனாய், வீடு சென்று பழையோனான வாஸுதே₃வனை— கஸ்தூரி, சந்த₃னம முதலானவற்றைச் சாத்தியும், சாதிப்பூ, தாழம்பூ, குருந்தமலர் முதலான மலர்களாலும், கருந்துளஸியிதழ்களாலும் த்₃வாத₃ ஶாக்ஷர முறைப்படி ஆராதி₄க்கவேண்டியது. அமுதக்கடலில் ஆதி₃ஶேஷனாகிற படுக்கையில் ஸ்ரீ தே₃வியோடு கூட எழுந்தருளி யிருப்பவனாய், காயாம்பூவிதழ்போலே கருநிறமுள்ளவனாய், ஶங்க₂ சக்ரக₃தை₃களை த₄ரிப்பவனாய், எல்லாத் திருவாப₄ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், நித்யயௌவனமுடையவனாய், அடியாரை நழுவவிடாதவனாய், அநந்தன், க₃ருட₃ன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலானோரால் உபாஸிக்கப்பட்டவனாய், விமானத்திலுள்ள நித்ய ஸூரிகளாலும், பிரமன், உருத்திரன் முதலான தே₃வர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவனான ஹரியை தியானித்து, அடங்கிய நெஞ்சினனாய் ஆராதி₄க்கவேண்டும். பிறகு, பூக்கள் முதலானவற்றைக்கொண்டு எம்பெருமானைச் சுற்றிலுமுள்ள எல்லா ஆவரண தே₃வதைகளையும் அர்ச்சிக்கவேண்டும். முதலில் ஸ்ரீ பூ₄மி நீளாதே₃விகள் முதலான மஹிஷிஸமூஹத்தையும், க₃ருட₃ன விஷ்வக்ஸேனர் முதலானோரையும், த₄ர்மம், ஐஶ்வர்யம், ஜ்ஞானம, வைராக₃யம் முதலான பீட₂தே₃வதைகளையும் முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின், ஸநந்த₃னர், ஸநகர், ஸநத்குமாரர், ஸநாதனர், ஔடு₃, ஸோமர், கபிலர், பஞ்சமர், நாரத₃ர், ப்₄ருகு₃, விக₂நஸர், அத்ரி, மரீசி கஶ்யபர், அங்கி₃ரஸ், புலஹர், ஸ்வாயம்பு₄வர், த₃ால்ப்₄யர் ஆகியோரையும், பிறகு வஸிஷ்ட₂ர், வாமதே₃வர், ஹாரீதர், பராஶரர், வியாஸர், ஶுகர், ப்ரஹ்லாத₃ர், ஶௌநகர், ஜநகர், மார்க்கண்டே₃யர், த்₄ருவர், புண்ட₃ரீகர், மாருதர், ருக்மாங்க₃த₃ர், ஶிவன், பிரமன் ஆகியவர்களையும் முறைப்படி பூஜிக்கவேணடும. அவ்வண்ணமே உலகனைத்தையும் (அஸ்த்ரபூ₄ஷணாத₄யாயத்திற் சொன்ன ரீதியில்) நியமிக்கும் ஶங்க₂ம், சக்ரம முதலான ஆயுத₄ங்கள் பூஜிக்கத்தக்கவை. அங்க₃ங்களோடு கூடிய வேத₃ங்கள், ஸ்ம்ருதிகள், புராணம், த₄ர்மஶாஸ்த்ரங்கள் (மேஷம முதலிய)

ராஶிகள், க்₃ரஹங்கள், நக்ஷத்திரங்கள் ஆகியவை அடுத்தபடி பூஜிக்கத்தக்கவை. இவ்வண்ணமாக (நேரேயும், அவரவர்க்கு அந்தர்யாமியாகவும்) தே₃வர்தலைவனைப் பூஜித்து, அக்₃ந்யாத₄ாநம் முதலானவற்றை முனபோலே செய்யவேண்டும். ருக்₃ வேத₃த்தின் இரண்டாவது மண்ட₃லத்தை ஓதி நெய்யோடுகூடிய ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்₃னியில் வாஸு தே₃வனை தியானித்து, புஷ்பங்களை அளிக்கவேண்டும். வைஷ்ணவர்களையும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். அவப்₄ருத₂ஸ்நானமும் புஷ்பயாக₃மும் செய்யவேண்டும். அந்தணர்களுக்கு அன்னமளித்து, ஆசார்யனை விஶேஷமாக ஆராதி₄க்கவேண்டும். இந்த வாஸு தே₃வேஷ்டியை எந்த வைஷ்ணவோத்தமன் செய்கின்ருனே. அவன் தன வமஶத்தில் கோடிப்பேரைக் கைதூக்கிவிட்டுப் பரமபத₃மும் அடைவான். இப்படி விரிவாக வாஸுதே₃வேஷ்டியைச் செய்ய இயலாமற்போனல், அந்தணர் தலைவன் வாஸுதே₃வ மந்திரத்தினலேயே பதினயிரம் முறை வைஷ்ணவர்களைகொண்டு அக்₃னியில ஹோமம் செய்வித்து, ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும தேவர்தலைவனுக்கு மலரிட்டு வாஸுதே₃வேஷ்டியின் ப₂லனை நன்கு அடையலாம்.]

வ்யாபக மந்திரங்களில் இரண்டாமதான திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரியைக்கொண்டு செய்யப்படும் வாஸுதே₃வேஷ்டி இவ்வண்ணமாக விவரிக்கப்பட்டது. இதில் ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களுக்கும அர்ச்சனம் விதி₄க்கப்படுவது பரமைகாந்திகளுக்கு ஒட்டுமோ எனில், நித்யஸூரிகள், ரிஷிகள், ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃ தே₃வதைகள், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி புராணங்கள் முதலானவற்றைப் பரிவாரதே₃வதைகள் என்னும் முறையிலே பூஜிக்க விதி₄த்தபின, "ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தே₃வேஶம்" என்று இவையனைத்தும எம்பெருமானின ஆராத₄னமே என்கையால், அவரவர்க்கு அந்தர்யாமியான எமபெருமானின் ஆராத₄னமாகவே இவன கருதவேணடுமாகையால பரமைகாந்தி நிலைக்கு முரணில்லை என்று கணடுகொளவது. இனி, மூன்ருவதான விஷ்ணுஷட₃க்ஷரியைக்கொண்டு செய்யப்படும வைஷ்ணவேஷ்டியை விவரிக்கும பகுதியைக காண்போம.

அத₂ வக்ஷ்யாமி ராஜர்ஷே வைஷ்ணவேஷ்ட்யா விதி₄ம் தத:।
ஶ்ரவணர்க்ஷே து பூர்வாஹ்ணே பூர்வவச்ச ஸமாரபே₄த் ॥
உபோஷ்ய பூர்வதி₃வஸே பூஜயேத் ஜாக₃ரே ஹரிம்।
ப்ரபா₄தே பூர்வவத் ஸ்நாத்வா தர்ப்பயேத் ஜக₃தாம் பதிம் ॥

ஷட3க்ஷரவித4ாநேந பரவ்யோம்நி ஸ்தி2தம் ஹரிம் ।
வஹ்ந்யர்க்கஸோமபி3மப4ாத்3யை: யோகபீடே2
ஸுஸம்ஸ்தி2தம் ॥

சதுர்பு4ஜம் ஸுாந்த2ராங்க3ம் ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதம் ।
ஶங்க2சக்ரக3த3ாஶார்ங்க3ம் பி3ப்4ராணம் தே3ார்பி4ராயதை: ॥
வாமாங்கஸ்த2ஶ்ரியா ஸார்த4ம் க3ந்த4புஷ்பாக்ஷதாதி3பி4: ।
நைவேத்3யைஶ்ச ப2லைர்ப4க்ஷ்யை: தி3வ்யை: பே4ாஜ்யை:
ஸுபாநகை:

அர்ச்சயேத் தே3வதே3வேஶம் ஸர்வாப4ரணஸம்யுதம் ।
ஶ்ரீர்லக்ஷ்மீ: கமலா பத்3மா ஸீதா ஸத்யா ச ருக்மிணீ ॥
ஸாவித்ரீ ப்ரீத: பூஜ்யாஸ் ததஸ்து விமலாத3ய: ।
அநந்ததார்க்ஷ்யஸேநேஶஸத்யத4ர்மத3மா: ஶமா: ॥
பூ4த3த்3தி4ஶ்ச பூஜநீயாஸ்தே தி3க்ஷு ஸர்வாஸ்வநுக்ரமாத் ।
ததோ லோகேஶ்வரா: பூஜ்யா: ததஶ் சக்ராதி3ஹேதய: ॥
மஹாப4ாக3வதா: பூஜ்யா: ஹோமகர்ம ஸமாசரேத் ।
சதுர்பி4ர்வைஷ்ணவைஸ்ஸுக்தை: ப்ரத்யுசம்
ஜுஹுயாத் சரும் ॥

வ்யாபகா மந்த்ரரத்நம் ச சதுர்மந்த்ரா உதா3ஹ்ருதா: ।
தைரப்யஷ்டோத்தரஶதம் ப்ருத2க்ப்ருத2க்3தோ யஜேத் ॥
த்ருதீயமண்ட3லம் பஶ்சாத் ஜுஹுயாத் ப்ரத்யுசம் தத2ா ।
தத2ா புஷ்பைஶ்ச ஸம்பூஜ்ய குர்யாத3வப்4ருத2ம் தத: ॥
ஸமாப்ய புஷ்பயாகே3ந வைஷ்ணவாந் பே4ாஜயேத் தத: ।
ஏவம் கர்த்துமஶக்தஶ்சேத் வைஷ்ணவீம்
வைஷ்ணவோத்தம: ॥

வைஷ்ணவ்யா சைவ கா3யத்ர்யா புஷ்பாஞ்ஜல்யயுதம் சரேத் ।
த்ரிஸஹஸ்ரம் சரும் ஹுத்வா வைஷ்ணவேஷ்ட்யா: ப2லம்
இமாம் து வைஷ்ணவீமிஷ்டிம் ய: குர்யாத் [லபே4த் ॥
வைஷ்ணவோத்தம: ।
த்ரிகோடிகுலமுத்3த்4ருத்ய யாதி விஷ்ணோ: பரம் பத3ம் ॥
ப்ராயஶ்சித்தமித3ம் குர்யாத் வ்ருத்திப4ங்கே3ஷு
வைஷ்ணவ: ।
ஶாந்த்யர்த்த2ம் தே3வகார்யேஷு பாபேஷு ச மஹத்ஸ்வபி ॥

ராஜரிஷியே! வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யும முறையை இனிக் கூறுகிறேன். திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் முற்பகலில் முன் போலவே இஷ்டியைத் தொடங்கவேண்டும். முதல்நாள் உபவாஸ மிருந்து பொழுதுவிடிந்தவுடன் ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும. விடியற்காலையில் முனபோல் குளித்து ஜக₃த்பதியைக்குறித்துத தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும. பரமபத₃த்திலிருப்பவனும், அக்₃னி, ஸூர்யபி₃ம்ப₃ம், சந்திரபிம்ப₃ம் முதலானவற்றில் யோகச₃ா ஸனத்திலிருப்பவனும், நாலு திருக்கைகளை உடையவனும், அழகிய அவயவங்களை உடையவனும், எல்லா ஆப₄ரணங்களாலும் அலங் கரிக்கப்பெற்றவனும், ஶங்க₂சக்ரக₃த₃ாஶார்ங்க₃ங்களை நீண்ட கைக ளால் த₄ரிப்பவனும், இடது துடையிலிருக்கும் ஸ்ரீ தே₃வியுடன் கூடியிருப்பவனும், தே₃வதே₃வர்களுக்கும் தலைவனை ஹரியை விஷ்ணுஷட₃க்ஷரி விதி₄ப்படி க₃ந்த₄ம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலிய வற்றைக்கொண்டும், நைவேத்₃யங்கள், பழங்கள், ப₄க்ஷ்யங்கள், தி₃வ்யமான அன்னபானங்களை அளித்தும் ஆராத₄னம் செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீ:, லக்ஷ்மி, கமலா, பத₃மா, ஸீதா, ஸத்யா, ருகமிணி, ஸாவித்ரி என்னும் எட்டு மஹிஷிகள் எம்பெருமானைச் சுற்றி எட்டு திசைகளிலும பூஜிக்கப்படவேண்டும். அதற்குப்பின விமலை முதலிய பரிசாரிகைகளும், அநந்தன, க₃ருட₃ன், விஷ்வக் ஸேனர், ஸத்யர், த₄ர்மர், த₃மர், ஶமர், பு₃த்₃தி₄ ஆகிய எண்மரும் எட்டு திசைகளிலும் பூஜிக்கப்படவேண்டும். (அஸ்த்ரபூ₄ஷணாத்₄ யாயத்திற் கூறியபடி) உலகை த₄ரிக்கும் சக்ரம முதலான ஆயு த₄ங்கள் அதற்குப்பின் பூஜிக்கப்படவேணடும். அதற்குப்பின் மஹாப₄ாக₃வதர்களைப் பூஜித்து ஹோமகர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும. நாலு வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களாலும ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும, நாராயண வாஸுதே₃வ விஷ்ணுமந்த்ரங்களும், மந்த்ரரதநமான த்₃வயமும சதுர் மந்த்ரங்கள் எனப்படும். அவற்றில் ஒவ்வொன்றாலும நூற்றெட்டு முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ருக்₃வேத₃த்தின மூன்றாவது மண்டலத்தில் ஒவ்வொரு ருக்காலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு மலர்களால் அர்ச்சனம செய்து அவப்₄ருத₂ ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். புஷ்ப யாக₃த்தினால் நிறைவுசெய்து, வைஷ்ணவர்களுக்கு அன்னமளிக்கவேண்டும். இப்படி வைஷ்ண வேஷ்டியைச் செய்ய இயலவில்லையாகில், வைஷ்ணவோத்தமன விஷ்ணுகா₃யத்ரியால் பதினாயிரம் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதனாலேயே மூவாயிரம் முறை ஹவிஸ்ஸை ஹோமம்

செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் வைஷ்ணவேஷ்டியின் ப2லனை அடையலாம். இந்த வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யும் வைஷ்ணவோத்தமன் தன் வம்ஶத்தில் முக்கோடிபேரை உயர்த்தி விஷ்ணுவின் பரமபத3த்தை அடைகிறான். கைங்கர்ய ப4ங்க3ம் ஏற்பட்டாலும், தே3வகார்யங்களில் பாபஶாந்திக்காகவும், மஹா பாபங்கள் ஏற்பட்டாலும் இவ்வைஷ்ணவேஷ்டியை ப்ராயஶ்சித்த மாகச் செய்யவேண்டும்.]

வ்யாபக மந்திரங்கள் மூன்றையுங்கொண்டு பரவாஸுதே3வனை ஆராதி4க்கும் இஷ்டிகளை விவரித்த பினபு, வ்யூஹங்களை ஆராதி4க்கும் வையூஹீஷ்டி விவரிக்கப்படுகிறது. அதைக் காண்போம இனி.

அத2 வையூஹீஷ்டிருச்யதே —
ஶுக்லே பக்ஷே து த்3வாத3ஶ்யாம் ஸங்க்ராந்த்யாம்
க்3ரஹணேபி வா |
உபோஷ்ய விதி4வத் விஷ்ணும் பூஜயித்வா விதா4நத: ||
அப்4யர்ச்சயேத க3ந்த4புஷ்பை: கேஶவாதீ3ந் ப்ருத2க் ப்ருத2க் |
ஸங்கர்ஷணாதீ3நபி ச பூஜயேத் ப்ரயதாத்மவாந் ||
தத்தந்மூர்த்திம் ப்ருத2க் த்4யாத்வா ப்ருத2கே3வஸமர்ச்சயேத்|
கேஶவஸ்து ஸுவர்ணாப4: ஶ்யாமோ நாராயணோऽவ்யய: ||
மாத4வ: ஸ்யாத்து3க்பலாப4: கோ3விந்த3: ஶஶிஸந்நிப4: |
கௌ3ரவர்ணஸ்தத2ா விஷ்ணு: ஶோணோ மது4ஜித3வ்யய: ||
த்ரிவிக்ரமோऽக்3நிஸங்காஶ: வாமந: ஸ்ப2டிகப்ரப4: |
ஶ்ரீத4ரஸ்து ஹரித்3ராபே4ா ஹ்ருஷீகேஶோऽம்ஶுமாந் யதா2 ||
பத்3மநாபே4ா க4நஶ்யாமோ ஹைமோ தா3மோத3ர: ப்ரபு4: |
ஸங்கர்ஷணஸ்து முக்தாபே4ா வாஸுதே3வா க4நத்3யுதி: ||
ப்ரத்3யும்நோ ரக்தவர்ண: ஸ்யாத் அநிருத்3தே4ா
யதே2ாத்பலம் |
அதே4ாக்ஷஜ: ஶரத்3வஹ்ராபே4ா ரக்தாங்க3: புருஷோத்தம: ||
ந்ருஸிம்ஹோ மணிவர்ண: ஸ்யாத் அச்யுதோऽர்க்கஸமப்ரப4: |
ஜநார்த3ந: குந்த3வர்ண: உபேந்த்3ரோ வித்3ருமத்3யுதி: ||
ஹரிர்வை ஸௌர்யஸங்காஶ: க்ருஷ்ணோ பி4ந்நாஞ்ஜநத்3யுதி: |
ஆயுதா4நி ப்3ருவே சைஷாம் த3க்ஷிணாத4:கராதி3த: ||

பத்3மம் ஶங்க2ம் ததா2 சக்ரம் க3தா3ம் த3தா4தி கேஶவ:|
ஶங்க2ம் பத்3மம் க3தா3ம் சக்ரம் த4த்தே நாராயணோऽவ்யய:||
மாத4வஸ்து க3தா3ம் சக்ரம் ஶங்க2ம் பத்3மம் பி3ப4ர்தி ஹி |
சக்ரம் க3தா3ம் ததா2 பத்3மம் ஶங்க2ம் கோ3விந்த3 ஏவ ச ||
க3தா3ம் பத்3மம் ததா2 ஶங்க2ம் சக்ரம் விஷ்ணுர்பி3ப4ர்த்தி ஹி|
சக்ரம் ஶங்க2ம் ததா2 பத்3மம் க3தா3ம் ச மது4ஸூத3ந: ||
பத்3மம் க3தா3ம் ததா2 சக்ரம் ஶங்க2ம் சைவ த்ரிவிக்ரம |
ஶங்க2ம் சக்ரம் க3தா3ம் பத்3மம் வாமநோ பி3ப்4ருயாத் ததா2|
பத்3மம் சக்ரம் க3தா3ம் ஶங்க2ம் ஶ்ரீபதி: ஶ்ரீத4ர: த3தே4த் |
க3தா3ம் சக்ரம் ஹ்ருஷீகேஶ: பத்3மம் ஶங்க2ம் பி3ப4ர்த்தி ஹி ||
பத்3மநாப4: ததா2 ஶங்க2ம் பத்3மம் சக்ரம் க3தா3ம் த4ரேத் |
பத்3மம் ஶங்க2ம் க3தா3ம் சக்ரம் த4த்தே தா3மோத3ரஸ்ததா2||
ஸங்கர்ஷணோ க3தா3ம் ஶங்க2ம் பத்3மம் சக்ரம் த3தா4தி ஹி |
வாஸுதே3வோ க3தா3ம் ஶங்க2ம் சக்ரம் பத்3மம் பி3ப4ர்த்தி
சக்ரம் ஶங்க2ம் க3தா3ம் பத்மம் ப்ரத்3யும்நோ [ஹி ||
பி3ப்4ருயாத் ததா2 |
அநிருத்3த4ஸ்ததா2 சக்ரம் க3தா3ம் ஶங்க2ம் ச பங்கஜம் ||
சக்ரம் பத்3மம் ததா2 ஶங்க2ம் க3தா3ம் ச புருஷோத்தம: |
பத்3மம் க3தா3ம் ததா2 ஶங்க2ம் சக்ரம் சாऽதோ4க்ஷஜோ
த4ரேத் ||
சக்ரம் பத்3மம் க3தா3ம் ஶங்க2ம் நரஸிம்ஹோ பி3ப4ர்த்தி ஹி |
அச்யுதஶ்ச க3தா3ம் பத்3மம் சக்ரம் ஶங்க2ம் பி3ப4ர்த்தி ஹி ||
ஜநார்த3நஸ்ததா2 பத்3மம் ஶங்க2ம் சக்ரம் க3தா3ம் த4ரேத் |
உபேந்த்3ரஸ்து ததா2 ஶங்க2ம் க3தா3ம் சக்ரம் ச பங்கஜம் ||
ஹரிஸ்து ஶங்க2ம் சக்ரம் ச பத்3மம் சைவ க3தா3ம் த4ரேத் |
ஶங்க2ம் க3தா3ம் பங்கஜம் ச சக்ரம் க்ருஷ்ணோ பி3பர்த்தி ஹி||
ஏவம் சதுர்விம்ஶதிம் து மூர்த்தீ: த்4யாத்வா ஸமர்ச்சயேத் |
தத்தத்3பி3ம்பே3ஷு வா ராஜந் ஸாலக்3ராமஶிலாஸு வா ||
க3ந்தை4: புஷ்பைஶ்ச தாம்பூ3லை: தூ4பைர்தீ3பைர்-
நிவேத3நை: |
ப2லைஶ்ச ப4க்ஷ்யபே4ாஜ்யைஶ்ச பாநீயை: ஶர்க்கராந்விதை: ||

நாமபி₄ஸ் தைஸ்சதுர்த்₂யந்தை: மூலமந்த்ரேண வா யஜேத்।
தே₃வாநாவரணீயாம்ஸ்ச பூஜயேத் பரித: க்ரமாத்॥
ப₃ஹ்வீ த்வா நேதி ஸூக்தேந குர்யாத் நீராஜநம் ஸுபம்।
புரதோऽக்₃நிம் ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய ஸ்வக்₃ருஹ்யோக்தவித₄ாநத:॥
மண்ட₃லேந சதுர்தே₂ந ப்ரத்யுசம் ஜுஹுயாத் சரும்।
புஷ்பை: ஸம்பூஜயேத் ப₄க்த்யா குர்யாத₃வப்₄ருத₂ம் நர:॥
இமாம் வையூஹிகீமிஷ்டிம் ஸம்யக் ப்ராஹுர்மஹர்ஷய:।
ப்ராயஸ்சித்தமித₃ம் ப்ரோக்தம் பாதகேஷு மஹத்ஸ்வபி॥
அநர்தே₂ஷ்வபி வஹ்நீநாம் ஸாந்த்யர்த₂ம் வா ஸமாசரேத்।
ப்ராயஸ்சித்தம் விஸிஷ்டம் ஸ்யாத் தே₃யம் ப்ரத்யுசகர்மஸு॥

அநீ₄த: கத₂ம் குர்யாத் வையூஹீம் வைஷ்ணவீம் த்₃விஜ:।
ப்ரத்யேகம் ஸதமஷ்டௌ ச மந்த்ரைஸ்தேஷாம் யஜேத் பு₃த₄:॥

ஸர்வத்ராவப்₄ருதே₂ஷ்டிம் ச புஷ்பயாக₃ம் ச வைஷ்ணவ:।
த்₃வயேந மூலமந்த்ரேண குர்வீத ஸுஸமாஹித:॥
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் ப₄க்த்யா கர்மாந்தே ஸர்வஸித்₃த₄யே।

சதுர்விம்ஸதிஸங்க்₂யாந் வை மஹாபா₄க₃வதாந் த்₃விஜாந்॥
ஏகம் வா போ₄ஜயேத் விப்ரம் மஹாபா₄க₃வதோத்தமம்।
ஸர்வம் ஸம்பூர்ணதாமேதி தஸ்மிந் ஸம்பூஜிதே த்₃விஜே॥
ய: கரோதி ஸுபா₄மிஷ்டிம் வையூஹீம் வைஷ்ணவோத்தம:।
அநந்தஸ்யாச்யுதாநாம் ச விஸிஷ்டோऽந்யதமோ ப₄வேத்॥

[இனி, (வியூஹங்களை ஆராதி₄க்கும்) வையூஹீஷ்டி விவரிக்கப் படுகிறது:— வளர்பிறையில், த்₃வாத₃ஸியிலோ, (ஸூர்யன் புதிதாக ஒரு ராசியில் பிரவேஸிக்கும்) ஸங்க்ரமண காலங்களிலோ, க்₃ரஹண காலங்களிலோ, புலனடக்கமுள்ளவனுய், உபவாஸமிருந்து, கேஸவன் முதலான விஷ்ணுவின் (பன்னிரு) வியூஹ மூர்த்திகளைத் தனித்தனியாக க₃ந்த₄புஷ்பங்களாலே முறைப்படி ஆராதித்து, ஸங்கர்ஷணன் முதலான (பன்னிரு) வியூஹமூர்த்திகளையும் பூஜிக்கக்கடவன். அந்தந்த மூர்த்தியைத் தனித்தனியாக த்யானித்து, தனித்தனியாகவே அர்ச்சிக்கவேண்டியது. கேசவன் பொன்னிறமுள்ளவன்; அழிவற்ற நாராயணன் பசுஞ்சாமநிறத்தன்.

மாத4வன் நீலோத்பல நிறமுடையவன். கோவிந்தன் சந்திரன் போல் நிறத்தான். விஷ்ணு வெண்மை நிறத்தான. அழிவற்ற மது4ஸூத3னன் சிவந்த நிறமுடையவன். த்ரிவிக்ரமன் நெருப்பைப் போன்ற நிறமுடையவன்; வாமனன பளிங்குபோல் நிறத்தான். ஸ்ரீத4ரன் ஹரித்3ரா (மஞ்சள்) நிறமுடையவன். ஹ்ருஷீகேஶன ஸூர்யன் போன்றவன். பத்3மநாப4ன் மேகம்போல் சாம நிறத்தினன. தலைவனன தா3மோத3ரன் பொன்னிறத்தினன். ஸங்கர்ஷணன் முத்து நிறத்தான; வாஸுதே3வன் மேகம்போல் நிறத்தான்; ப்ரத்3யும்னன் சிவந்த வர்ணமுடையவன; அநிருத்3த4ன் நீலோத்பல மலர் போன்றவன; அதோ4க்ஷஜன் புல்தரைபோல பசு நிறத்தினன; புருஷோத்தமன் சிவந்த நிறத்தினன. நரசிங்கன் நீலமணிவண்ணனுவான். அச்யுதன் ஸூர்யனபோல் ஒளியினன்; ஜநார்த்த3னன் குருந்த3 (வெள்ளை மல்லிகை) மலர்போல் நிறத்தான. உபேந்திரன் பவளவர்ணன்; ஹரி ஸூர்யன் போன்றவன்; க்ருஷ்ணன் உடைந்த மைபோல் நிறத்தான்; இந்த இருபத்துநாலு மூர்த்திகளாலும் முறையே வலது கீழ்க்கையிலிருந்து தொடங்கி (ப்ரத3க்ஷிணமாக) த4ரிக்கப்பட்ட ஆயுத4ங்களையும கூறுகிறேன். கேஶவன் தாமரை, ஶங்க2ம், சக்ரம், க3தை3 ஆகியவற்றை (வரிசையாக) தரிககிறுன; ஶங்க2ம், தாமரை, கதை, சக்ரம் ஆகியவற்றை அழிவற்ற நாராயணன் த4ரிக்கிறுன; மாத4வன் க3தை3, சக்ரம், ஶங்க2ம், தாமரை ஆகியவற்றைத் தாங்குகிறுன்; சக்ரம், க3தை, தாமரை, ஶங்க2ம் ஆகியவற்றை கோவிந்தன் தாங்குகிறுன; க3தை3, தாமரை, ஶங்க2ம், சக்ரம ஆகியவற்றை விஷ்ணு ஏந்துகிறுன்; சக்ரம், ஶங்க2ம், தாமரை, க3தை எனனுமவற்றை மது4ஸூத3னன் கைக்கொள்கிறுன; தாமரை, க3தை3, சக்ரம், ஶங்க2ம என்னுமிவற்றை த்ரிவிக்ரமன் தாங்குகிறுன்; ஶங்க2ம், சக்ரம், க3தை3, தாமரை ஆகியவைகளை வாமனன் கைக்கொண்டிருக்கிறுன; தாமரை, சக்ரம், க3தை3, ஶங்க2ம் ஆகியவைகளை ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீத4ரன் ஏந்துகிறுன; க3தை3, சக்ரம், தாமரை, ஶங்க2ம் ஆகியவற்றை ஹ்ருஷீகேஶன த4ரிக்கிறுன; ஶங்க2ம், தாமரை, சக்ரம, க3தை3 என்கிறவற்றைப் பத3மநாப4ன் த4ரிக்கிறுன்; தாமரை, ஶங்க2ம், க3தை3, சக்ரம ஆகியவற்றை தா3மோத3ரன் தாங்குகிறுன். க3தை3, ஶங்க2ம், தாமரை, சக்ரம் ஆகியவற்றை ஸங்கர்ஷணன் ஏந்துகிறுன; க3தை3, ஶங்க2ம், சக்ரம், தாமரை என்னுமிவற்றை வாஸுதே3வன் கைக்கொண்டிருக்கிறுன்; சக்ரம், ஶங்க2ம, க3தை3, தாமரை என்

கிறவற்றை ப்ரத்3யுப்னன் த4ரிக்கிறான்; சக்ரம், க3தை3, ஶங்க2ம், தாமரை ஆகியவற்றை அநிருத்3த4ன் அவ்வண்ணமே ஆதரிக்கிறான்; சக்ரம், தாமரை, ஶங்க2ம், கதை ஆகியவற்றைப் புருஷோத்தமன் கைக்கொண்டுள்ளான; தாமரை, க3தை3, ஶங்க2ம், சக்ரம் என்னுமிவற்றை அதோ4க்ஷஜன் த4ரிக்கிறான்; சக்ரம், தாமரை, க3தை3, ஶங்க2ம் ஆகியவற்றை நரசிங்கன் ஏந்துகிறான்; க3தை3, தாமரை, சக்ரம், ஶங்க2ம் ஆகியவற்றை அச்யுதன் ஆதரிக்கிறான்; தாமரை, ஶங்க2ம், சக்ரம், க3தை3 என்னும் வரிசையில் ஜநார்த்த3னன் ஏந்துகிறான்; உபேந்த்3ரன் ஶங்க2ம், க3தை3, சக்ரம், தாமரை என்னும் கிரமத்தில் கைக்கொண்டிருக்கிறான்; ஶங்க2ம், சக்ரம், தாமரை, க3தை3 என்னும் வரிசையில் ஏந்துகிறான் ஹரி. ஶங்க2ம், க3தை3, தாமரை, சக்ரம் ஆகியவற்றை வரிசையாக த4ரிக்கிறான் க்ருஷ்ணன்; இவ்வண்ணமாக இருபத்துநாலு வியூஹ மூர்த்திகளையும் அந்தந்த மூர்த்திகளின் அர்ச்சா விக்3ரஹங்களிலோ, அல்லது ஸாளக்3ராமஶிலைகளிலோ தியானித்து நன்கு அர்ச்சிக்கவேண்டும். க3ந்த4ம், புஷ்பம், தாம்பூ3லம், தூ4பம், தீ3பம், நிவேத3னம், பழம், ப4க்ஷ்யபோ4ஜ்யம், சர்க்கரைகலந்த பானம் ஆகியவற்றை வித4வித4மாக ஸமர்ப்பித்து, நாலாம் வேற்றுமையில் முடியும் (அந்தந்த மூர்த்திகளின்) அந்தந்த நாமங்களாலோ, மூலமந்திரத்தாலோ ஆராதி4க்கவேண்டும். முறையாக ஆவரண தே3வதைகளையும் பூஜிக்கவேண்டும். "ப3ஹ்வீ த்வா ந" என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினால் மங்க3ள தீ3பஹாரத்தி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். மூர்த்தியின் முன்னால் அக்3னியை ப்ரதிஷ்டை2 செய்து, தன் க்3ருஹ்யஸூத்ரத்தில் சொல்லிய முறையில் ருக்3 வேத3த்தின் நாலாவது மண்ட3லத்தின் ஒவ்வொரு மந்திரத்தினாலும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ப4க்தியுடன் மலர்களிட்டு எம்பெருமானைத் திருவாராத4னம் செய்யவேண்டும்; அதன்பின் அவப்4ருத2ஸ்நானத்தைச் செய்யவேண்டும். இவ்வண்ணமாகவே வையூஹிகியான இஷ்டியை மஹர்ஷிகள் நனகு விவரித்துள்ளனர். மஹாபாதகங்களிலும் இதுவே ப்ராயஶ்சித்தமாகும். அக்னி நஷ்டமாகின்ற அல்லது அஶுத்3த4மடைகின்ற அநர்த்த2ம் நேர்ந்தாலும் இதை தோ3ஷஶாந்தியின பொருட்டுச் செய்யவேண்டும். (முன் சொன்னபடி ருக்வேதத்தின் நாலாவது மண்ட3லத்தின்) ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் ஹோமம் செய்தால் சிறப்புற்றதாகும். அவ்வேதத்தை அத்4யயனம செய்யாத அந்தணன் இவ்விஷ்டியை எப்படிச் செய்வதெனில்: இந்த இருபத்துநாலு மூர்த்திகளில் அந்தந்த

மூர்த்திகளின் மந்திரங்களாலே தனித்தனியாக நூற்றெட்டுமுறை அறிவாளியானவன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைஷ்ணவனை அவன எப்போதும் அவப்₄ருதே₂ஷடியையும, புஷ்பயாக₃த்தையும் த்₃வயத்திஞலும், மூலமந்திரத்திஞலும செய்யவேண்டும். இக்கர்மம் முடிந்தவுடன எல்லாம் ஸித்₃தி₄ப்பதற்காக ப₄க்தியுடன் வைஷ்ண வர்களுக்கு பே₄ாஜனமளிக்கவேண்டும். (இருபத்துநாலு மூர்த்தி களுக்காக) இருபத்துநாலு மஹாப₄ாக₃வதர்களான த்₃விஜர்களுக் காவது, (இயலாவிடில்) மிகச்சிறந்த மஹாப₄ாக₃வதனை அந்தணன் ஒருவனுக்காவது அன்னமளிக்கவேண்டும. அவ்வொரு அந்தணன் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டாஞகில் எல்லாம் நிறைவடைகிறது. ஶுப₄மான வையூஹீஷ்டியை எந்த வைஷ்ணவோத்தமன செய்கின் ருனே, அவன் அநந்தனுகிற எமபெருமானேடும், அவனை விட்டு என் றும் நழுவாத நித்யரோடும கூடியவனுய், அவர்களில் ஒருவனுவான்.]

வ்யூஹமூர்த்திகளை உத்₃தே₃ஶித்துச் செய்யப்படுவதாகையாலே 'வையூஹீ' எனப்படும் இஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைப் பார்த்தோம். இனி, விப₄வாவதாரமூர்த்திகளை உத்₃தே₃ஶித்துச் செய்யப்படுவதாகையாலே 'வைப₄வீ' எனப்படும் இஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

வைப₄வீமத₂ வக்ஷ்யாமி ஸர்வபாபப்ரணாஶிநீம் |
பாவநீம ஸர்வலோகாநாம் ஸர்வகாமப்ரத₃ாம் ஶுபா₄ம் ||
ப₄க₃வஜ்ஜந்மதி₃வஸே வாரே ஸௌர்யஸுதஸ்ய வா |
ஸ்வஜந்மர்க்ஷேऽபி வா குர்யாத் வைப₄வீம் மங்க₃ளாஹ்வயாம்||
பூர்வேऽஹ்நயப்₄யுத₃யம் குர்யாத₃ங்குரார்ப்பணபூர்வகம் |
உபோஷ்ய பூஜயேத் விஷ்ணும் அ₃க்₄யாத₄ாநம் ஸமாசரேத்||
ஸ்நாத்வா பரேऽஹ்நி விதி₄நா ஸந்தர்ப்ய பித்ருதே₃வதா: |
விஶிஷ்டைர்ப்₃ராஹ்மணைஸ்ஸார்த₄ம் த்வர்ச்சயித்வா ஜநார்த₃நம் ||
மத்ஸ்யம் கூர்மம் ச வாராஹம நாரஸிம்ஹம் ச வாமநம் |
ஸ்ரீராமம் ப₃லப₄த்₃ரம் ச க்ருஷ்ணம் கல்கிநமவ்யயம் ||
ஹயக்₃ரீவம் ஜக₃த்₃யோநிம் பூஜயேத் வைஷ்ணவோத்தம: |
நார்ச்சயேத் ப₄ார்க₃வம் பு₃த்₃த₄ம் ஸர்வத்ராபி ச கர்மஸு ||
குஶக்₃ரந்தி₂ஷு பி₃ம்பே₃ஷு ஸாலக்₃ராமஶிலாஸு வா |
அர்ச்சயேத் க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: ப்ராகு₃த₃க்ப்ரவணோ ச ||

ப்ருது2க்ப்ருத2க் ச நைவேத்3யம் விவித4ம் வை ஸமர்ப்பயேத்।
மோத3கான் ப்ருது2கான் ஸக்தூநபூபான் பாயஸாம்ஸ்ததா2 ॥
ஹவிஷ்யமந்நம் முத்3க3ாந்நம் மண்ட3கான் மது4ஸம்யுதான்।
த3த்4யந்நம் ச கு3டா3ந்நம் ச ப4க்த்யா தேப்4யோ
நிவேத3யேத் ॥
கர்ப்பூரஸம்யுதம் தி3வ்யம் தாம்பூ3லம் ச நிவேத3யேத்।
இமா விஶ்வேதி ஸூக்தேந த3த்3யாந்நீராஜநம் ததா2 ॥
ஸஹஸ்ரநாமபி4: ஸ்துத்வா ப4க்த்யா ச ப்ரணமேத் பு3த4:।
இத4மாத4ாநா தி3பர்யந்தம் க்ருத்வா ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥
ஸர்வைஸ்து வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை: ஹுத்வா பூர்வம்
பஞ்சமம் மண்ட2லம் பஶ்சாத் ப்ரத்ய்ருசம் [ஶுப4ம் ஹவி:।
ஜுஹுயாத் த்3விஜ: ॥
ததா2 புஷ்பாஞ்ஜலிம் சைவ த3த்3யாத் தேநைவ ஸ த்3விஜ:।
யஜேத3வப்4ருதே2ஷ்டிம் ச புஷ்பயாக3ம் ச பூர்வவத் ॥
அந்தே ச வைஷ்ணவாந் விப்ராந் போ4ஜயேத்
த3ஶஸங்க்2யயா।
ஆசார்யம் ருத்விஜம் சைவ பூஜயேச்ச விஶேஷத: ॥
இமாம் து வைப4வீமிஷ்டிம் குர்யாத் விஷ்ணுபராயண:।
அக்ருத்வா வைப4வீமந்த்ரம் யோऽத்4யாபயதி தே3ஶிக: ॥
ரௌரவம் நரகம் யாதி யாவதா3பூ4தஸம்ப்லவம்।
ஹோமம் விநா ஸ ஶூத்3ராணாம் குர்யாத் ஸர்வமஶேஷத: ॥
மந்த்ரைர்வா ஜுஹுயாதா3ஜ்யம் தத்தந்மூர்த்திப்ரகாஶகை:।
பூஜயித்வா த்3விஜவராந் பஶ்சாந்மந்த்ரம் ப்ரதா3பயேத் ॥
அஶக்தோ யஸ்து வேதே3ந கர்த்துமிஷ்டிம் த்3விஜோத்தம:।
தந்தந்மூர்த்திமயைர்மந்த்ரை: ப்ருத2க்3ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ॥
ஹுத்வா சரும் க4ருதயுதம் ஸம்யகி3ஷ்ட்யா: ப2லம் லபே4த்।
வைஷ்ணவத்வாத் ச்யுதஸ்யாபி காரயேதி3ஷ்டிமுத்தமாம் ॥
உத்3தி3ஶ்ய வைஷ்ணவாந் ஸ்வஸ்வபித்ரூநபி ச வைஷ்ணவ:।
ய: குர்யாத் வைஷ்ணவீமிஷ்டிம் ப4க்த்யா பரமயா யுத: ॥
வைஷ்ணவத்வம் குலம் ஸர்வம் லபே4த ஸ ந ஸம்ஶய: ॥

[எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிப்பதும், எல்லாவுலகங்களையும் பரிசுத்தப்படுத்தவல்லதும், எல்லா விருப்பங்களையும் அளிப்பதும்,

மங்க₃ளமானதுமான 'வைப₄வீ' என்னும் இஷ்டியைச் சொல்லு கிறேன. ப₄க₃வான விப₄வாவதாரம் எடுத்த திருநக்ஷத்திரங்களி லாவது சனிக்கிழமையிலாவது, தன் ஜன்மதி₃னத்திலாவது 'மங்க₃ளா' எனப்படும வைப₄வீஷ்டியைச் செய்யக்கடவன். முதல் நாள் அங்குரார்ப்பணமும், நாந்தி₃யும் செய்யவேணடும. உப வாஸமிருந்து விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கவேண்டும். அக்₃ந்யாத₄நம் செய்யவேண்டும மறுநாள் நீராடி, முறைப்படி பித்₃ருதே₃வதை களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து, சிறப்புடைய அந்தணர்களோடு விஷ்ணுவைப் பூஜித்து, மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராஹம், நரசிங்கம், வாமனன, ஸ்ரீராமன், ப₃லராமன், க்ருஷ்ணன், அழிவற்ற கல்கி, ஜக₃த்காரணனை ஹயக்₃ரீவன் ஆகியவர்களை வைஷ்ணவோத்தமன் பூஜிக்கக்கடவன. எக்காரியத்திலும், பரஶுராமனையும், பு₃த்₃த₄னை யும (ப₄க₃வதவதாரமாயிருந்தபோதிலும்) அர்ச்சனம் செய்யக் கூடாது. முடியிட்ட குஶங்களிலாவது, அந்தந்த விப₄வமூர்த்தி பி₃ம்ப₃ங்களிலாவது, ஸாளக்₃ராமஶிலைகளிலாவது கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்து க₃ந்த₄ம் புஷ்பம் முதலியவற்ருல் அர்ச்சிக்கவேண்டும. தனித்தனியாக வித₄வித₄மான நைவேத்₃ யங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. கொழுக்கட்டைகள், அவல் பொரிகள், வறுத்த (அரிசி அல்லது கோதுமை) மாவுகள, அப்பங்கள், பாயஸங்கள், (கஞ்சி வடிக்காத) அன்னமாகிற ஹவிஸ், வெண்பொங்கல், தேனகலந்த கஞ்சி, தயிர்சாதம், சர்க்க ரைப் பொங்கல் ஆகியவற்றை ப₄க்தியுடன் அமமூர்த்திகளுககு நிவேத₃னம் செய்யவேண்டும். கர்ப்பூரத்துடன் கூடிய இனிய தாம்பூ₃லததையும அர்ப்பிக்கவேண்டும். 'இமா விஶ்வ' என்று தொடங்கும ஸூக்தத்திருல் மங்க₃ளதீ₃பஹாரத்தி எடுகக வேண்டும். ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமததால் துதித்து அறிவாளி யானவன ப₄க்தியுடன வணஙகக்கடவன் இத்₄மாத₄நம் வரை யிலும செய்து ஹோமத்தை நிறைவுபடுத்தவேண்டியது எல்லா வைஷ்ணவ ஸூகதங்களாலும் முதலில் மங்க₃ளமான ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்து, அதற்குப்பின் ருக்₃வேத₃த்தின் ஐந்தாவது மணட₃லத்தின ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் இருபிறபபாளன ஹோமம் செய்யக்கடவன. அமமந்திரங்களாலேயே அவன புஷ்பாஞ்ஜலிகளும் ஸமர்பபிக்கக் கடவன. அவப₄ருத₂யாகததை யும், புஷபயாக₃த்தையும முனபோலே செய்யவேண்டும. கடைசி யில வைஷணவர்களான அநதணர்கள் பதின்மர்ககு போ₄ஜந மளிககவேணடும். ருதவிக்கான ஆசார்யனையும் விஶேஷமாகப்

பூஜிக்கவேண்டும். விஷ்ணுவையே மேலான ப்ராப்யமாகக்கொண்ட வன் இந்த வைப₄வீஷ்டியைச் செய்யக்கடவன். இதைச் செய்யாமல் விப₄வாவதார மந்திரங்களை எவனொருவன் பிறர்க்கு உபதேஶிக்கிறானோ, அவ்வாசார்யன் மஹாப்ரளயகாலம் வரையில் ரௌரவநரகத்தை அடைகிறான். ஆசார்யன் ஶூத்₃ரர்களுக்கும் இவ்விஷ்டியில் ஹோமம் தவிர்ந்த மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் செய்யலாம். அல்லது அந்தந்த விப₄வாவதாரமூர்த்திகளைச் சொல்லும் மந்திரங்களால் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அந்தணர் தலைவர்களைப் பூஜித்து அதற்குப்பின் மந்த்ரோபதேஶம் செய்யலாம். எந்த அந்தணர் தலைவன் வேதமந்திரத்தால் இஷ்டியைச் செய்ய இயலாதவனாயிருக்கிறானோ, அவன் அந்தந்த மூர்த்திகளுடைய மந்திரங்களால் தனித்தனியாக நூற்றெட்டுமுறை நெய் கலந்த ஹவிஸ்ஸை ஹோமம்செய்து, இஷ்டியின் ப₂லனை நன்கு அடையலாம். வைஷ்ணவத்வத்திலிருந்து நழுவியவனுக்கும் உத்க்ருஷ்டமான இவ்விஷ்டியை வைஷ்ணவர்களை உத்₃தேஶித்தும், தத்தம் பித்ருக்களை உத்₃தேஶித்தும் செய்விககலாம். மேலான ப₄க்தியோடு கூட எவனொருவன் வைப₄வீஷ்டியைச் செய்கிறானோ, அவன் குலம் முழுவதும் வைஷ்ணவத்வத்தை அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.]

வைஷ்ணவத்வத்தையே அளிப்பதாகையால் மிகச் சிறந்ததான இவ்வைப₄வேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் கண்டோம். இனி, அநந்தனை எம்பெருமானைப் பற்றியதாகையாலே 'ஆநந்தீ' எனப்படும் இஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

அத₂ ஊர்த்₄வம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஆநந்தீமக₄நாஶிநீம் ||
பௌர்ணமாஸ்யாம் ப்ரகுர்வீத பூர்வோக்தவிதி₄நா ந்ருப |
ஆதா₄நம் பூர்வவத் க்ருத்வா அங்குரார்ப்பணபூர்வகம் ||
உபோஷ்யாऽப்₄யர்ச்சயேத் தே₃வம் அநந்தம் புருஷோத்தமம்|
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் விஶ்வேஶம் ஸஹஸ்ரகரலோசநம் ||
ஸஹஸ்ரகிரணம் ஶ்ரீஶம் ஸதை₃வா ஶ்ரிதவத்ஸலம் |
பௌருஷேண விதா₄நேந பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ||
க₃ந்த₄புஷ்பைஶ்ச தூ₄பைஶ்ச தீ₃பைஶ்சாபி நிவேத₃நை: |
பூஜயித்வா ஜக₃ந்நாத₂ம் பஶ்சாத₃ாவரணம் யஜேத் ||
பார்ஶ்வயோஶ்ச ஶ்ரியம் பூ₄மிம் நீளாம் ச ஶுப₄லோசநாம் |
ஹிரண்யவர்ணு ஹரிணீ ஜாதவேத₃ா ஹிரண்மயீ ||

சந்த்3ரா ஸௌர்யா ச து3ர்த4ர்ஷா க3ந்த4த்3வாரா மஹேஶ்வரீ।
நித்யபுஷ்டா ஸஹஸ்ராக்ஷீ மஹாலக்ஷ்மீ: ஸநாதநீ ||
பூஜநீயா ஸமஸ்தைஶ்ச க3ந்த4புஷ்பாக்ஷதாதி3பி4: |
ஸங்கர்ஷணஸ்ததா2ऽநந்த: ஶேஷோ பூ4த4ர ஏவ ச ||
லக்ஷ்மணோ நாக3ராஜஶ்ச ப3லப4த்3ரோ ஹலாயுத4: |
தச்ச2க்தய: பூஜநீயா: ப்ராக3தி3ஷு யதா2க்ரமம் ||
ரேவதீ வாருணீ காந்தி: ஐஶ்வர்யா ச இலா ததா2 |
ப4த்3ரா ஸௌமங்க3லா கௌ3ரீ ஶக்தய: பரிகீர்த்திதா: ||
அஸ்த்ராந் லோகேஶ்வராந் பூஜ்ய பஶ்சாத் ஹோமம் ஸமாசரேத் |
பஶ்சாத் து மண்ட3லம் ஷஷ்ட2ம் ப்ரத்ய்ருசம் ஜுஹுயாச்-
புஷ்பாணி ச ததா2 த3த்வா குர்யாத3வப்4ருதா2தி3கம்|
அஶக்தஶ்சேத் ந்ருஸூக்தேந ஶதமஷ்டோத்தரம் சரும் ||
இஷ்ட்வைவேஷ்ட்யா: ப2லம் ஸம்யக் ஆப்நோத்யேவ ந ஸம்ஶய: |
ஆநந்தீயாமிமாமிஷ்டிம் வைகுண்ட2பத3மாப்நுயாத் ||
ந தா3ஸ்யமீஶஸ்ய ப4வேத் யஸ்ய தா3ஸ்யம் ந்ருணாமஸத்|
தத்ர குர்யாதி3மாமிஷ்டிம் தா3ஸ்யைகப2லஸித்3த4யே ||

[அரசனே! பாபங்களைப்போக்குவதாய், அனந்தனின் ஸம்ப3ந்த4ம் உள்ளதாகையால் ஆநந்தீ எனப்படுவதான இஷ்டியை முற்கூறிய முறையிலேயே பௌர்ணமாஸியில் செய்யவேண்டும். முன் போலவே அங்குரார்ப்பணத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு அக்3நயாதா4னத்தைச்செய்து, உபாவாஸமிருந்து, தே3வனாய், அநந்தனை புருஷோத்தமனை ஆராதி4க்கவேண்டும். தலைகளாயிரம், கைகளாயிரம், கண்களாயிரம், கிரணங்களாயிரம் உடையவனாய், உலகிற்குப் பதியாய், ஸ்ரீய:பதியாய், எப்போதும் அடியாரிடம் வாத்ஸல்யமுடையவனை புருஷோத்தமனைப் புருஷஸூக்தவிதி4ப்படி பூஜிக்கவேண்டும். க3ந்த4ம், புஷ்பங்கள், தூ4பதீ3பங்கள், நிவேத3நங்கள் ஆகியவற்றால் ஜக3ந்நாத2னைப் பூஜித்துப் பிறகு ஆவரணதே3வதைகளை ஆராதி4க்கவேண்டும். எமபெருமானின் இருபக்கங்களிலும் ஸ்ரீதே3வியையும், பூ4மிதே3வியையும், அழகிய கண்களையுடைய நீளாதே3வியையும ஆராதி4க்கவேண்டும்.

* ஹிரண்யவர்ணா, ஹரிணீ, ஜாதவேத₃ா, ஹிரண்மயீ, சந்த்₃ரா, ஸூர்யா, து₃ர்த₄ர்ஷா, க₃ந்த₄த்₃வாரா, ஸர்வபூ₄தாநாம் (எல்லா பூ₄தங்களுக்கும்) ஈஶ்வரீ, நித்யபுஷ்டா, ஸஹஸ்ராக்ஷீ, மஹாலக்ஷ்மீ: என்று ஸ்ரீஸூக்தம் முதலான வேத₃பா₄க₃ங்களில் ஓதப்படும் பழையோளான பெரியபிராட்டியார் க₃ந்த₄ம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலிய ஸமஸ்தோபசாரங்களாலும் பூஜிக்கத்தக்கவள். அவ்வண்ணமே ஸங்கர்ஷணன், அநந்தன், ஶேஷன், பூ₄த₄ரன், லக்ஷ்மணன், நாக₃ராஜன், ப₃லப₄த்₃ரன், ஹலாயுத₄ன் எனனும் எட்டு மூர்த்திகளையுடைய ஆதி₃ஶேஷனும் கிழக்கு முதலிய எட்டுத் திக்குகளில் அம்மூர்த்திகளின் தே₃விகளோடு பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். ரேவதீ, வாருணீ, காந்தி, ஐஶ்வர்யா, இலா, ப₄த்₃ரா, ஸௌமங்க₃ளா, கௌ₃ரீ என்பவர்கள் முற்கூறிய எட்டு மூர்த்திகளுக்கு வரிசையாக தே₃விகளாயிருப்பவர்கள். உலகத்தை நியமிக்கும் ஶங்க₂ம், சக்ரம் முதலான ஆயுத₄ங்களையும் பூஜித்து, பிறகு ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு, ருக்₃வேத₃த்தின் ஆருவது மண்ட₃லத்தின் ஒவ்வொரு ருக்கிலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். புஷ்பங்களையும் அவ்வண்ணமே ஸமர்ப்பித்து, அவப்₄ருத₂ம் முதலானவற்றையும் செய்யவேண்டும். ருக்₃வேத₃ம் ஆருவது மண்ட₃லத்தால் ஹோமம் செய்ய இயலாவிடில், நூற்றெட்டுமுறை ஹவிஸ்ஸை ஹோமம்செய்து இஷ்டியின் ப₂லனை நன்கு அடைவான என்பதில் ஐயமில்லை. அநந்தனுடையதான இவ்விஷ்டியைச் செய்வதால் வைகுண்ட₂பத₃வியை அடையலாம். எவனுக்கு ஸர்வேஶ்வரனிடம் தா₃ஸ்யமில்லையோ, எவனுக்கு க்ஷுத்₃ரமனிதர்களிடம் தாழ்ந்த தா₃ஸ்யம் உள்ளதோ, அவனுக்கு ப₄க₃வத் பா₄க₃வத தா₃ஸ்யமாகிற ப₂லன் ஸித்₃தி₄ப்பதற்காக இவ்விஷ்டியைச் செய்யவேண்டும்.]

அநந்தனை எம்பெருமானைப் பற்றியதாகையாலும், அநந்தனன் ஆதி₃ஶேஷனுடைய ஸம்ப₃ந்த₄ம் உடையதாகையாலும் ஆநந்தீ எனப்படுவதாய், ஆதி₃ஶேஷனுகந்த தா₃ஸ்யத்தை அளிக்க வல்லதான ஆநந்தீ என்னும் இஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் கண்டோம். இனி, வைநதேயனை க₃ருட₃னின் ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள வைநதேயேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

---

* இந்நூலின் முதலத்தியாயத்தில் ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்₂யானத்தில் இந்நாமங்களின் பெருமைகளும் பொருளும் விளக்கப்பட்டன.

அது₄நா வைநதேயேஷ்டிம் வக்ஷ்யாமி ந்ருபஸத்தம ।
பஞ்சம்யாம் ப₄ாநுவாரே வா கஸ்மிம்ஶ்சித் ஶுப₄வாஸரே ॥
உபோஷ்ய பூர்வவத் ஸர்வம் குர்யாதப்₄யுக₃யாதி₃கம் ।
ஸ்நாதவா்ऽர்ச்சயித்வா தே₃வேஶம க₃ந்த₄புஷ்பாக்ஷதாதி₃பி₄:॥
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸமாஸீநம் வைகுண்டே₂ப₄வநே ஶுபே₄ ।
ஸர்வமந்த்ரமயே தி₃வ்யே வாங்மயே பரமாஸநே ॥
மந்த்ரஸ்வரைரக்ஷரைஶ்ச ஸாங்கை₃ர்வேதை₃ஸ்ஸமந்விதே ।
தாரேண ஸஹ ஸாவித்ர்யா ஸம்ஸ்தீர்ணே ஶுப₄வர்ச்சஸி ॥
ஈஶ்வர்யா ச ஸமாஸீநம் ஸஹஸ்ரார்க்கஸமத்₃யுதிம் ।
சதுர்பு₄ஜமுதா₃ராங்க₃ம் கந்த₃ர்ப்பஶதஸந்நிப₄ம் ॥
யுவாநம பத்₃மபத்ராக்ஷம் ஶங்க₂சக்ரக₃தா₂ப்₃ஜிநம் ॥
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா பூஜயேத் ஹரிமவ்யயம் ॥
ஶ்ரியம் தே₃வீம் நித்யபுஷ்டாம் ஸுப₄கா₃ம் ச ஸுலக்ஷணாம ।
இராவதீம் வேத₃வதீம் ஸுகேஶீம ச ஸுமங்க₃ளாம் ॥
அர்ச்சயேத் பரிதோ தே₃வீ: ஸுரூபா நித்யயௌவநா: ।
தத: ஸமர்ச்சயேத் தார்க்ஷ்யம் க₃ருட₃ம் விநதாஸுதம் ॥
ஸுபர்ணம் ச சதுர்தி₃க்ஷு விதி₃க்ஷு ஶக்தயஸ்தத₂ா ।
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸாஶ்ச புராணீதி ஶக்தய: ॥
அஸ்தராதீ₃நீஶ்வராந் பஶ்சாத் அர்ச்சயேத் குஸுமாக்ஷதை: ।
தூ₄பம் தீ₃பம் ச நைவேத்₃யம் தாம்பூ₃லம் ச ஸமர்ப்பயேத் ॥
அஹம் யம் ஹேதி மத்யேதி த₃த்₃யாத் நீராஜநம் ஶுப₄ம் ।
ப்ரத₃க்ஷிணம் நமஸ்காரம் க்ருத்வா ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥
வஸிஷ்டே₂ந ச ஸந்த்₃ருஷ்டம் ஸப்தமம் மண்ட₃லம் ஹுநேத் ।
புஷ்பாணி ச ததோ த₃த்வா குர்யாத₃வப்₄ருத₂ாதி₃கம் ॥
ரத₂யாநாதி₃ப₄ங்கே₃ ச வாஹநத்₄வம்ஸநே தத₂ா ।
அவைதி₃கக்ரியாஜுஷ்டே குர்யாதி₃ஷ்டிமிமாம் ஶுப₄ாம் ॥
அரிஷ்டே சோபபாதேஷு ஶாந்த்யர்த்த₂மபி வா யஜேத் ।
இஷ்ட்யாऽநயா பூஜிதேஶோ ரோகஸர்ப்பாக்₃நிபி₄: ஶமேத் ॥
வைநதேயஸமோ பூ₄த்வா ப₄வேத₃நுசரோ ஹரே: ।

[அரசனே! இப்போது வைநதேயேஷ்டியைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. பஞ்சமியிலாவது, ஞாயிற்றுக்கிழமையிலாவது ஒரு

நல்ல நாளில் உபவாஸமிருந்து குளித்து, க₃ந்த₄ம், புஷ்பங்கள், அக்ஷதை முதலானவற்றால் தே₃வர் தலைவனைப் பூஜித்து முனைபோலே அப்₄யுத₃யம் முதலான எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும். மங்க₃ளமான வைகுண்ட₂லோகத்தில் லக்ஷ்மீ தே₃வியோடு வீற்றிருப்பவனாய், ஸர்வமந்த்ரமயமாய், வேத₃மயமாய், மந்த்ரஸ்வரங்களோடும், அக்ஷரங்களோடும், அங்கங்களோடு கூடிய வேத₃ங்களோடும் கூடியதாய், ஓங்காரம், ஸாவித்ரீ ஆகியவற்றை விரிப்பாக உடையதாய், மங்க₃ளமான ஒளியுடன் கூடியதான பரமாஸனத்தில் ஈஶ்வரியோடு வீற்றிருப்பவனாய், ஆயிரம் ஸூர்யனைப்போல் ஒளியுள்ளவனாய், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனாய், உத₃ாரமான அவயவங்களை உடையவனாய், நூறு மன்மத₂ர்களை ஒத்தவனாய், யௌவநவயஸ்ஸையும், தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையும் உடையவனாய், ஶங்க₂ம், சக்ரம், க₃தை₃, தாமரை ஆகியவற்றைக் கையில் ஏந்தியவனாய், அழிவற்றவனான ஹரியை விஷ்ணுகா₃யத்ரியினால் பூஜிக்க வேண்டும். சுற்றிலும எட்டுத் திக்குகளிலும், ஸ்ரீதே₃வி, நித்ய புஷ்டா, ஸுப₄கா₃, ஸுலக்ஷணா, ஐராவதீ, வேத₃வதீ, ஸுகேஶீ, ஸுமங்க₃ளா என்னும் எட்டு தே₃விகளையும் நல்ல ரூபமுடையவர்களாயும், நித்யயௌவநமுடையவர்களாயும் அமைத்து அர்ச்சிக்கவேண்டும். அதன்பிறகு தார்க்ஷ்யன், க₃ருட₃ன், விநதாஸுதன், ஸுபர்ணன் என்னும் நாலு க₃ருட₃மூர்த்திகளை நாலு தி₃க்குகளிலும், அவர்களுடைய நாலு தே₃விகளை நாலு விதி₃க்குகளிலும் அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் அந்த நாலு தே₃விகளாவர். ஆயுத₄ங்கள் முதலான ஈஶ்வரர்களை அதன்பிறகு மலர்களும், அக்ஷதைகளும் இட்டு அர்ச்சிக்கவேண்டும். தூ₄பம், தீ₃பம், நைவேத்₃யம், தாம்பூ₃லம் ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். 'அஹம, யம், ஹா, மத்யா' என்று மங்க₃ளமான நீராஜனத்தை அளிக்கவேண்டும். ப்ரத₃க்ஷிண நமஸ்காரங்களைச்செய்து ஹோமத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். வஸிஷ்ட₂ரால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட (ருக்₃வேத₃த்தின்) ஏழாவது மண்ட₃லத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டும். புஷ்பங்களைப் பிறகு அளித்து, அவப்₄ருத₂ம் முதலானவற்றைச் செய்யவேண்டும். ரத₂ம், பல்லக்கு முதலானவை முறிந்தாலும், வாஹனம உடைந்தாலும், அவைதி₃கக்ரியை உட்புகுந்தாலும் மங்க₃ளமான இவ்விஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். பெரிய அமங்க₃ளங்கள், உற்பாதங்கள் ஏற்பட்டாலும் பரிஹாரமாக இதைச் செய்யவேண்டும். ஸர்வேஶ

வரன் இவ்விஷ்டியால் பூஜிக்கப்பட்டானாகில், வியாதி₄, ஸர்ப்பம், அக்₃நி முதலான பீடைகள் அழியும். வைநதேயனான க₃ருட₃னுக்கு ஸமானமானவனாகி, ஹரியின் கிங்கரனாவான்.]

இவ்வண்ணமாக, வைநதேயனான க₃ருட₃னின் ஸம்ப₃ந்த₄மும் உள்ளதும், அவனைப்போல் ஆக்குவதுமான வைநதேயேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் கண்டபின, விஷ்வக்ஸேநஸமப₃ந்த₄முள்ள விஷ்வக்ஸேநேஷ்டியைக் காண்போம்.

வைஷ்வக்ஸேநீம் ததோ வக்ஷ்யே ஸர்வபாபப்ரணாஶிநீம் ||
உபோஷ்யைகாத₃ஶீம ஶுத்₃த₄ாம் பூர்வவத் பூஜயேத் ஹரிம்|
தத₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ராப்₄யாம் உபசாரை: ஸமர்ச்சயேத்|
விஷ்வக்ஸேநம் ச ஸேநேஶம் ஸேநாந்யம் ச சமூபதிம்|
அர்ச்சயித்வா சதுர்தி₃க்ஷு ஶக்தயஶ்ச விதி₃க்ஷு ச||
த்ரயீம் ஸுத்ரவதீம் ஸௌம்யாம் ஸாவித்ரீம் சார்ச்சயேத் த்₃விஜ: |
அஸ்த்ராந் தி₃கீ₃ஶாந் ஸம்பூஜ்ய ஹோமம் பஶ்சாத் ஸமாசரேத்|
க்ருத்வேத₄மாத₄ாநபர்யந்தமஷ்டமம் மண்ட₃லம் யஜேத்|
பாயஸேநாத₂ புஷ்பாணி த₃த்₃யாத் ப்ரயதமாநஸ: ||
அந்தே சாவப்₄ருதே₂ஷ்டிம் ச ப்ரஸுநயஜநம் தத₂ா |
ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் ப₄க்தயா த₃க்ஷிணாபி₄ஶ்ச தோஷயேத் ||
அஶகதோ யஸ்து வேதே₃ந கர்த்துமிஷ்டிம் ச வைஷ்ணவ: |
தத்₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ராப்₄யாம் ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத் சரும் ||
க்ருத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் சாபி ஸம்யகி₃ஷ்டிம் லபே₄த் நர. |
வைஷ்வக்ஸேநீமிமாம் ஹுத்வா விஷ்வக்ஸேநஸமோப₄வேத்||
ப்ரபூ₄தத₄நத₄ாந்யாட்₄யம் ஐஶ்வர்யம் சைவ விந்த₃தி |
யக்ஷராக்ஷஸபூ₄தாநாம் தாமஸாநாம் தி₃வௌகஸாம் ||
அப்₄யர்ச்சநேந தோ₃ஷஸ்ய ஶுத்₃த்₄யர்த₂மித₃ம் யஜேத் |

[எல்லாப் பாபங்களையும போககும் விஷ்வக்ஸேநேஷ்டியை இனிக் கூறுகிறேன. ஶுத்₃த₄மான ஏதாத₃ஶியில் உபவாஸமிருநது முனபோலே ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். 'தத்₃விஷ்ணோ:' எனறு தொடங்கும் இரு மந்திரஙகளாலும் உபசாரஙகளை அளித்து

அர்ச்சிக்க வேண்டும். நாலு திக்குகளிலும், விஷ்வக்ஸேநர், ஸேநேசர். ஸேநாநயர், சமூபதி என்னும் விஷ்வக்ஸேந மூர்த்திகளையும், விதிக்குகளில் அவர்களுடைய தேவியரான த்ரயீ, ஸூத்ரவதீ, ஸௌம்யா, ஸாவித்ரீ என்னும் நால்வரையும் இருபிறப்பாளன் அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஆயுதங்களையும், திக்பாலகர்களையும் நன்கு பூஜித்து, அதற்குப்பின் ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். இதமாதானம் வரையில் அனைத்தையுமசெய்து, ருக்வேதத்தின் எட்டாவது மண்டலத்தால் பாயஸத்தைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். அடக்கப்பெற்ற மனத்தையுடையவனாய், பிறகு புஷ்பங்களை அளிக்கவேண்டும். கடைசியில் அவப்ருதயாகத்தையும், புஷ்பயாகத்தையும் செய்து, அந்தணர்களுக்கு உணவளித்து. பக்தியுடன தக்ஷிணைகளை அளித்து உகப்பிக்கவேண்டியது. எந்த வைஷ்ணவனுக்கு வேதத்தைக் கொண்டு இஷ்டியைச் செய்ய இயலவில்லையோ அவன் 'தத் விஷ்ணோ:' என்று தொடங்கும் இரு மந்திரங்களாலும் ஆயிரம் முறை ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். புஷ்பாஞ்ஜலியும் ஸமர்ப்பித்து இஷ்டியின் பலனை அடையலாம். இந்த விஷ்வக்ஸேநேஷ்டியைச் செய்தால் விஷ்வக்ஸேநஸமனாக ஆவான். அதிகமான தநதாந்யங்களோடு கூடிய செல்வத்தையும் அடைவான். யக்ஷர், ராக்ஷஸர், பூதங்கள், தாமஸரான தேவர்கள் ஆகியோரைப் பூஜித்ததனால் உண்டான தோஷம் நீங்குவதற்கு இவ்விஷ்டியைச் செய்யவேண்டும்.]

இவ்வண்ணமாக விஷ்வக்ஸேநரின் ஸம்பந்தமுள்ளதும், அவரைப்போல் ஆக்குவதுமான விஷ்வக்ஸேநேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் கண்டபின், ஸுதர்சன ஸம்பந்தமுள்ள ஸுதர்சநேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

ஸௌதர்சநீம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வபாபப்ரணாசிநீம் ||
வ்யதீபாதே வைத்ருதௌ வா ஸமுபோஷ்யார்ச்சயேத்
அகண்டபில்வபத்ரைர்வா கோமலை: துலஸீதலை: || [ஹரிம்|
அர்ச்சயித்வா ஹ்ருஷீகேசம் கந்தபுஷ்பாக்ஷதாதிபி: |
பச்சாத் ஸமர்ச்சநீயா: ஸ்யு: ஸ்ரீபூநீளாதிமாதர: ||
ஸுதர்சநம் ஸஹஸ்ராரம் பவித்ரம் ப்ரஹ்மணஸ்பதிம் |
ஸஹஸ்ரார்க்கம் ப்ரதோதயாமம் லோகத்வாரம்
ஹிரண்மயம் ||

அப்₄யர்ச்சயேத் க்ரமாத் தி₃க்ஷு ததா₂ ஶக்தி: ஸமர்ச்சயேத் ।
அரிஷ்டத்₄வம்ஸிநீ மாயா லஜ்ஜா புஷ்டி: ஸரஸ்வதீ ॥
ப்ரக்ருதிர் ஜக₃த₃ாதா₄ரா காமது₄க் சாஷ்டஶக்தய: ।
ததா₂ தாஸ்சைவ லோகேஶா: பூஜ்யா தி₃க்ஷு யதா₂க்ரமாத் ॥
அப்₄யர்ச்ய க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: நைவேத்₃யைர்விவிதை₄ரபி ।
ருக்₃வேதே₃ாக்தஸ்ய ஸூக்தேந ததோ நீராஜநம் ஹரே: ॥
நவமம் மண்ட₃லம் பஶ்சாத் ஹோதவ்யம் சருணா ந்ருப ।
ஆஜ்யேந வா திலைர்வாபி பி₃ல்வைர்வாபி ஸரோருஹை: ॥
ஹுத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் த₃த்வா குர்யாத₃வப்₄ருத₂தி₃கம் ॥
ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் கு₃ரும் சாபி
உத்₃வாஹ்ய வைஷ்ணவீம் கந்யாம் [ஸமர்ச்சயேத் ।
யாசித்வா வைஷ்ணவீம் ததா₃ ॥
ஹுத்வா வாऽவைஷ்ணவேநைவ
ததை₂வாऽऽதி₃த்யபு₄ஜ்யபி(?) ।
அந்யலிங்க₃த்₄ருதௌ சாபி குர்யாதி₃ஷ்டிமிமாம் த்₃விஜ: ॥
ஸௌத₃ர்ஶநேந மந்த்ரேண ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத் சரும் ।
புஷ்பாணி த₃த்வா ஸாஹஸ்ரம் ஸம்யகி₃ஷ்ட்யா: ப₂லம்
ப₄வேத் ॥

[எல்லாப் பாபங்களேயும் அழிக்கும் ஸுத₃ர்ஶந ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள இஷ்டியைக கூறுகிறேன. வ்யதீபாதகாலத்திலாவது, 'வைத்₄ருதி' எனனும காலத்திலாவது உபவாஸமிருந்து, உடையாத பி₃ல்வ த₃ளங்களாலாவது, அழகான துளஸியிதழ்களாலாவது அர்ச்சிக்கவேண்டும. ஹ்ருஷீகேஶனே க₃ந்த₄ம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலானவற்ருல் அர்ச்சித்தபின ஶ்ரீ, பூமி, நீளா முதலான ஜக₃ந்மாதாக்கள் நன்கு அர்ச்சிககப்படவேண்டும. (கிழக்கு தொடங்கி) எட்டு திக்குகளிலும் ஸுத₃ர்ஶநன, ஸஹஸ்ராரன், பவித்ரன், ப்₃ரஹ்மணஸ்பதி, ஸஹஸ்ரார்க்கன, ஶதோத்₃யாமன், லோகத்₃வாரன, ஹிரண்மயன் என்னும் எட்டு ஸுத₃ர்ஶன மூர்ததிகளேயும், அவர்களுடைய தே₃விகளேயும் அர்ச்சிக்கவேண்டும. அரிஷ்டத்₄வம்ஸிநீ, மாயா, லஜ்ஜா, புஷ்டி, ஸரஸ்வதீ, பரக்ருதி, ஜக₃த₃ாத₄ாரா, காமது₄க் எனனும் எண்மரும முறையே அவ்வெட்டு மூர்ததிகளின பத்னிகளாவர். அவாகளும், லோகேஶ்வரர்களான அவ்வெட்டு மூர்த்திகளும் எட்டு திககுகளிலும் முறையே பூஜிக்கப்படவேண்டும். க₃நத₄ம் புஷ்பம முதலியவற்ரு

லும், விவித₄மான நைவேத்₃யங்களாலும் அர்ச்சனம் செய்த பின்பு, ருக்₃வேத₃த்தில் படிக்கப்பட்ட புருஷஸூக்தத்தால் நீரா ஜனம் (ஆலத்தி) எடுக்கவேண்டும். அரசனே! அதற்குப்பின் ருக்₃வேத₃த்தின் ஒன்பதாவது மண்ட₃லம் ஹவிஸ்ஸினால் ஹோமம் செய்யப்படவேண்டும். நெய், அல்லது எள், அல்லது பி₃ல்வ இதழ்கள், அல்லது தாமரை ஆகியவற்றால் ஹோமம் செய்து, புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பித்து அவப்₄ருத₂ம் முதலியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு ப்₃ராஹ்மண போ₄ஜநம் செய்வித்து ஆசார் யனை அர்ச்சிக்கவேண்டும். விஷ்ணுவின் கைங்கர்யத்திற்கென்று விடப்பட்ட கன்னியை விவாஹம் செய்துகொண்டாலும், அத் தகையவளை விவாஹத்திற்காகப் பிரார்த்தித்தாலும், அவைஷ்ண வனைக்கொண்டு ஹோமம் செய்தாலும், அவைஷ்ணவமான அடை யாளங்களை த₄ரித்தாலும், இருபிறப்பாளன் இவ்விஷ்டியைச் செய்யக்கடவன். (வேதத்தைக்கொண்டு ஹோமம்செய்ய இயலா விடில்) ஸுத₃ர்ஶந மந்திரத்தைக்கொண்டு ஆயிரம் முறை ஹவிஸ்ஸை ஹோமம செய்யவேண்டும். ஆயிரம்முறை புஷ்பங் களையும் அளித்தால் இஷ்டியின் பலன் நன்கு ஏற்படும்.]

இவ்வண்ணமாக ஸுத₃ர்ஶந ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள ஸுத₃ர் ஶனேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் கண்டோம். இனி, பரம ப₄ாக₃வதர்களை அர்ச்சனம் செய்வதை முக்கியமான அங்க₃மாகக் கொண்ட ப₄ாக₃வதேஷ்டியை விவரிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

அத₂ ப₄ாக₃வதீமிஷ்டிம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ந்ருபோத்தம।
உபோஷ்யைகாத₃ஶீம் ஶுத்₃த₄ாம் த்₃வாத₃ஶ்யாம்
பூர்வவத் ஹரிம்।
அர்ச்சயித்வா விதா₄நேந க₃ந்த₄புஷ்பாக்ஷதாதி₃பி:।
பௌருஷேண து ஸூக்தேந ஶ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரேண வா॥
அர்ச்சயேத் ஜக₃தாமீஶம் ஸர்வாப₄ரணஸம்யுதம்॥
ததோ ப₄ாக₃வதாந் ஸர்வாந் அர்ச்சயேத் பரிதோ த்₃விஜ:।
புஷ்பைர்வா துலஸீபத்ரை: ஸலிலைரக்ஷதைரபி॥
ப்ரஹ்லாத₃ம் நாரத₃ம் சைவ புண்ட₃ரீகம் விபீ₄ஷணம்।
ருக்மாங்க₃த₃ம் தத்ஸுதம் ச ஹநுமந்தம் ஶிவம் ப்₄ருகு₃ம்॥
வஸிஷ்ட₂ம் வாமதே₃வம் ச வ்யாஸம் ஶௌநகமேவ ச।
மார்க்கண்டே₃யம் சாம்ப₃ரீஷம் த₃த்தாத்ரேயம் பராஶரம்॥

ருக்மத₃ால்ப்₄யௌ கஶ்யபம் ச ஹாரீதம் சாத்ரிமேவ ச।
ப₄ாரத்₃வாஜம் ப₃லிம் பீ₄ஷ்மம் உத்₃த₄வாக்ரூரபுஷ்கராந் ॥
கு₃ஹம் ஸூதம் ச வால்மீகம் ஸ்வாயம்பு₄வமநும் ததா₂।
வைணம் ச ரோமஶம் சைவ மாதங்க₃ம் ஶப₃ரீம் ததா₂॥
ஸநந்த₃நம் ச ஸநகம் விக₂நம் ச ஸநாதநம்।
பே₃தா₄ம் பஞ்சஶிக₂ம் சைவ க₃ஜேந்த்₃ரம் ச ஜடாயுஷம்॥
ஸுஶீலாம் த்ரிஜடாம் கௌ₃ரீம் ஶூப₄ாம் ஸந்த்₄யாவலிம் ததா₂।
அநஸூயாம் த்₃ரௌபதீ₃ம் ச யஶோத₃ாம் தே₃வகீம ததா₂॥
ஸுப₄த்₃ராம் சைவ கே₃ாபீஶ்ச ஶூப₄ா நந்த₃வ்ரஜே ஸ்தி₂தா:।
நந்த₃ம் ச வஸுதே₃வம் ச தி₃லீபம் த₃ஶரத₂ம் ததா₂॥
கௌஸல்யாம் சைவ ஜநகமந்யாநபி ச வைஷ்ணவாந்।
அர்ச்சயேத க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: தூ₄பைர்தீ₃பநிவேத₃நை: ॥
தாம்பூ₃லைர்ப₄க்ஷ்யபே₄ாஜ்யைஶ்ச தூ₄பைர்நீராஜநைரபி।
அஹம்பு₄வேதி ஸூகதேந த₃த்₃யாத் நீராஜநம் ஹரே: ॥
பஶ்சாத் ஹோமம ப்ரகுர்வீத அக்₃ந்யாத₄ாநாதி₃ பூர்வவத் ॥
த₃ஶமம் மண்ட₃லம் ஸர்வம் ப்ரத்ய்ருசம் ஜுஹுயாத் ஹவி:।
திலமிஶ்ரேண ஸாஜ்யேந சருணா கே₃ாக்₄ருதேந வா ॥
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைஸ்ஸூக்தை:

சதுர்பி₄ஶ்சாஷ்டோத்தரம் ஶதம்।
நாமபி₄: தைஶ்சதுர்த்₂யந்தை: தாந் ஸர்வாந் வைஷ்ணவாந் யஜேத் ॥
புஷ்பைரிஷ்ட்வா சாவப்₄ருத₂ம் ப்ரஸூநேஷ்டிம் ச காரயேத்।
ஹோமம் கர்த்துமஶக்தஶ்சேத் வேதே₃ந ந்ருபநந்த₃ந ॥
சதுர்பி₄ர்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ஸஹஸ்ரம் வா ப்ருத₂க் ப்ருத₂க்।
இமாம் ப₄ாக₃வதீமிஷ்டிம் ய: குர்யாத் வைஷ்ணவோத்தம: ॥
அநந்தக₃ருட₃ாதீ₃நாம் அயமந்யதமோ ப₄வேத் ॥

[அரசர் தலைவனே! 'ப₄ாக₃வதீ' எனப்படும் இஷ்டியைப்பற்றி இனிக் கூறுகிறேன. பரிஶுத்₃த₄மான ஏகாத₃ஶியில் உபவாஸ மிருந்து, த்₃வாத₃ஶியில் முனபோலே ஹரியை முறைபபடி க₃ந்த₄ம்,

புஷ்பம் முதலானவற்றைக்கொண்டு அர்ச்சித்து, எல்லாத் திரு வாப₄ரணங்களோடும் கூடிய லோகநாத₂னைப் புருஷஸூக்தத்தினு லாவது திருவஷ்டாக்ஷரத்தினுலாவது ஆராதி₄க்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அந்தணன் எம்பெருமானைச் சுற்றிலும் பரம பா₄க₃வதர்கள் என்று பெயர்பெற்றவர்கள் அனைவரையும் புஷ் பங்கள் அல்லது துளஸியிதழ்கள், அல்லது நீர் அல்லது அக்ஷதைகளால் ஆராதி₄க்கவேண்டும். (பா₄க₃வதர்களுக்கெல் லால உபமானமான) ப்ரஹ்லாத₃ர், (அவருக்கும் ஆசார்யரான) நாரத₃ர், (புண்யஶாலியான) புண்ட₃ரீகர், விபீ₄ஷணுழ்வான், (ஏகாத₃ஶீவ்ரதநிஷ்ட₂ரான) ருக்மாங்க₃த₃ர், அவருடைய பிள்ளை, (ராமபிரானையல்லதறியாத) ஹனுமான், (மஹாபா₄க₃வதரான) சிவன, (பரதத்வநிர்ணயம் செய்த) பிருகு, (ராமனுக்கும் ஆசார்யரான) வஸிஷ்ட₂ர், வாமதே₃வர், (வேதங்களைப் பிரித்து, ப்₃ரஹ்மஸூத்ர மஹாபா₄ரதங்களை இயற்றி, புராண ப்ரவர்த்தக ரான) வியாஸர், (விஷ்ணுத₄ர்மம் இயற்றிய) ஶௌநகர், (நக்க பிரானுக்கு அடிமைசெய்து நாராயணனைக் கண்ட) மார்க் கண்டே₃யர், (ஸூத₃ர்ஶந ரக்ஷைபெற்ற) அம்ப₃ரீஷர், (த்ரித₃ண்ட₃ ஸந்யாஸத₄ர்மத்தை நிலைநிறுத்திய) த₃த்தாத்ரேயர், (விஷ்ணு புராண கர்த்தாவாய், வியாஸருக்கும் தந்தையான) பராஶரர், (மற்றும் அடியார் குழாங்களில் சேர்ந்த) ருக்மர், த₃ால்ப்₄யர், கஶ்யபர், ஹாரீதர், அத்ரி, பாரத்₃வாஜர், மஹாப₃லி, பீ₄ஷ்மர், உத்₃த₄வர், அக்ரூரர், புஷ்கரர், கு₃ஹப்பெருமாள், ஸூதபுராணிகர், வால்மீகி, ஸ்வாயம்பு₄வமநு, வைணர், ரோமஶர், மதங்க₃மஹரிஷி, ஶப₃ரி, ஸநந்த₃நர், ஸநகர், பழையவரான விச₂நஸ், பே₃ாது₄, பஞ்சஶிக₂ர், கஜேந்திராழ்வான், ஜடாயு, ஸூஶீலா, த்ரிஜடை, பார்வதி, ஶூப₄ா, ஸந்த்₄யாவளி, அநஸூயை, த்₃ரௌபதி₃, யஶோதை₃, தே₃வகீ, ஸூப₄த்₃ரை, ஆய்ப்பாடியில் கண்ணனேடு கூடியிருந்த ஆயர்சிறுமியர், நந்த₃கே₃ாபாலன், வஸூதே₃வர், தி₃லீபர், த₃ஶரத₂ர், கௌஸல்யை, ஜநகர் ஆகியவர்களையும மற் றும் வைஷ்ணவர்கள் என்று பெயர்பெற்றவர்கள் அனைவரையும் க₃ந்த₄ம், புஷ்பம் முதலானவற்றையும், தூ₄பம், தீ₃பம், நிவே த₃னம், தாம்பூ₃லம், ப₄க்ஷ்யங்கள், பே₄ாஜ்யங்கள், தூ₄பங்கள், ஹாரத்திகள் ஆகியவற்றுல் ஆராதி₄க்கவேண்டியது. அதற்குப் பின் 'அஹம்பு₄வா' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினுல் எம் பெருமானுக்கு நீராஜநம் (ஆரத்தி) அளிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்₃ந்யாத₄ாநம் முதலியவற்றை முன்

போல் செய்யவேண்டும். ருக்₃வேத₃த்தின பத்தாவது மண்ட₃லத்தின் ஒவ்வொரு ருக்காலும ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்ய வேண்டும. எள் கலந்ததாய், நெய்யுடன் கூடியதான ஹவிஸ்ஸினுலாவது, பசு நெய்யாலாவது எல்லா வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களாலும, நாலு வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும் நூற்றெட்டுமுறை அந்த ப₄ாகவதர்களைகுறித்து ஹோமம் செய்யவேணடும். புஷபங்களாலும் ஹோமம்செய்து, அவப்₄ருத₂யாக₃த்தையும, புஷப யாக₃த்தையும செய்யவேணடும். அரசகுமாரனே! வேத₃த்திலை ஹோமம் செய்ய இயலாதவனுகில், நாலு வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும தனித்தனியே ஆயிரமமுறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். 'ப₄ாக₃வதீ' எனப்படும இவ்விஷடியைச் செய்யும் வைஷ்ணவோத்தமன், அனநதன், க₃ருட₃ன முதலான நிதயஸூரிகளில ஒருவனுவான.]

இவ்வண்ணமாக ப₄ாக₃வதர்களை அர்ச்சனம் செய்வதை முக்கியமான அங்₃மாககொணட ப₄ாக₃வதீஷ்டியை விளக்கியபின்,

பாவமானைர்யதா₃ ருச்₃பி₄: இஜ்யதே மது₄ஸூத₃ந: |
தத்பாவமாநீ முநிபி₄: பரோச்யதே மது₄ஸூத₃ந:(?) ||

[பவமான ஸூக்தத்தின ருக்குகளால் ஹோமம்செய்து மது₄ஸூத₃னன் ஆராதி₄ககப்பட்டானுகில், அந்த இஷ்டி 'பாவமாநீ' எனறு அழைக்கப்படுகிறது] எனறு பாவமாநீஷ்டியைச் சுருக்கமாகக் காட்டி, அடுத்தபடி 'பாத்₃மீ' எனப்படும் இஷடியை விவரிக்கிறது. அப்பகுதியைக் காண்போம் இனி.

யதா₃ து த்₃வாத₃ஶீ ஶுக்லா ப்₄ருகு₃வாஸரஸம்யுதா |
தஸ்யாமேவ ப்ரகுர்வீத பாத்₃மீமிஷ்டிம் த்₃விஜோத்தம: ||
மஹாப்ரீதிகரம் விஷ்ணோ: ஸத்₃யோ முக்திப்ரதா₃யகம் |
தஸ்யாம் கருதாயாமிஷ்ட்யாம் து லக்ஷ்மீப₄ர்த்தா ஜநார்த₃ந:||
ப்ரத்யக்ஷோ ஹி ப₄வேத் தத்ர ஸர்வகாமப₂லப்ரத₃: |
ஶ்ரீத₄ரம் பூஜயேத் தத்ர தந்மந்த்ரேணைவ வைஷ்ணவ: ||
ஸுவர்ணமண்ட₃பே திவ்யே நாநாரத்நப்ரதீ₃பிதே |
உத₃யாதி₃த்யஸங்காஶே ஹிரண்மயே பங்கஜே ஶுபே₄ ||
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸமாஸீநம கோடிஶீதாம்ஶுஸந்நிப₄ம் |
சக்ரஶங்க₂க₃தா₃பத்₃மபாணிநம் ஶ்ரீத₄ரம் ததா₂ ||

பீதாம்ப3ரத4ரம் விஷ்ணும் வநமாலாவிராஜிதம் ।
அர்ச்சயேத் ஜக3தாமீஶம் ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதம் ॥
பத்3மாம் பத்3மாலயாம் லக்ஷ்மீம் கமலாம் பத்3மஸம்ப4வாம் ।
பத்3மமால்யாம் பத்3மஹஸ்தாம் பத்3மநாபீ4ம் ஸநாதநீம் ॥
ஶ்ராக3ாதி3ஷு ததா2 தி3க்ஷு பூஜயேத் குஸுமாதி3பி4: ।
அஸ்த்ராதீ3நீஶ்வராந் பூஜ்ய நமஸ்குர்வீத ப4க்தித: ॥
ததோ நீராஜநம் த3த்வா ஶ்ரீஸூக்தேந து வைஷ்ணவ: ।
புரதோ ஜுஹுயாத3க்3நௌ பாயஸம் க்4ருதமிஶ்ரிதம் ॥
தந்மந்த்ரேணைவ ஸாஹஸ்ரம் ஸூக்தாப்4யாம் ஸக்ருதே3வ
ஹுத்வா மந்த்ரேண ஸாஹஸ்ரம் த்3த்3யாத் புஷ்பாணி [ஹரி।
ஶார்ங்கி3ணே ॥
வைஷ்ணவம் விப்ரமிது2நம் பூஜயேத் போ4ஜயேத் ததா2 ।
இமாம் பாத்3மீம் ஶுப4ாமிஷ்டிம் ய: குர்யாத்
வைஷ்ணவோத்தம: ॥
ப்ரபூ4ததந4தா4ந்யாட்4ய: மஹாஶ்ரியமவாப்நுயாத் ॥
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி விஷ்ணுலோகம ஸ க3ச்ச2தி ॥
லக்ஷ்ம்யா யுக்தோ ஜக3ந்நாத2 ப்ரத்யக்ஷ: ஸ்யாத் தத3ா ஹரி: ।
த3த3ாதி ஸகலாந் காமாநிஹ லோகே பரத்ர ச ॥

[ஶுக்லபக்ஷத்3வாத3ஶியானது வெள்ளிக்கிழமையோடு கூடிவரும் போது அந்தணர் தலைவன் 'பாத்3மீ' எனப்படும் இஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விஷ்டியானது விஷ்ணுவுக்கு மிகவும் உகப்பை விளைப்பதாகவும் உடனே முக்தியை அளிப்பதாகவும் உள்ளது. லக்ஷ்மீநாதனும், எல்லா விருப்பங்களையும் அளிப்பவனுமான ஜநார்த்தனன் அவ்விஷ்டியைச் செய்தவளவில் ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவை ஸாதிப்பான். வைஷ்ணவன் அவ்விஷ்டியில் ஸ்ரீத4ரனை அவனுடைய மந்திரத்தாலேயே ஆராதி4க்க வேண்டும. அப்ராக்ருதமாய், பல ரத்தினங்களால் ஒளிவீசப் பெற்றதான பொன் மண்டபத்தில் உத3யஸூர்யன்போல் ஒளிவிடுவதாய், பொன்மயமாய், மங்க3ளமான தாமரையில் பெரிய பிராட்டியாரோடு எழுந்தருளியிருப்பவனாய், கோடி சந்திரர்கள் போன்ற ஒளியுடையவனாய், சக்ரம், ஶங்க2ம், க3தை3, பத்3மம ஆகியவற்றை நான்கு திருக்கைகளில் த4ரித்தவனாய், பீதாம்ப3ரத்தை உடுத்தவனாய், வனமாலையால் விளங்கப்பெற்றவனாய், உலகின்

பதியாய், எல்லாத் திருவாப₄ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வனாய், ஸ்ரீத₄ரனை விஷ்ணுவை ஆராதி₄க்கவேண்டும். (1) பத்₃மா, (2) பத்₃மாலயா, (3) லக்ஷ்மீ, (4) கமலா, (5) பத்₃மஸம்ப₄வா, (6) பத்₃மமால்யா, (7) பத்₃மஹஸ்தா, (8) பத்₃மநாப₄ா என்னும் எட்டு மூர்த்திகளையுடைய ஸநாதனியான பெரியபிராட்டியாரை கிழக்கு முதலான எட்டு திக்குகளில் மலர்கள் முதலானவற்றையிட்டு ஆராதி₄க்கவேண்டும். ஆயுத₄ங்கள் முதலான நித்யஸூரிகளைப் பூஜித்து, ப₄க்தியுடன் நமஸ்கரிக்கவேண்டும். அதற்குபபின் ஹாரத்தி எடுத்து, ஸ்ரீஸூக்தத்தினால் வைஷ்ணவன் அக்₃னியில் நெய்கலந்த பாயஸத்தை ஹோமம செய்யவேணடும். லக்ஷ்மீ மந்திரத்தினால் ஆயிரமுறையும், புருஷஸூக்தத்தாலும, ஸ்ரீஸூக்தத்தாலும ஒரு முறையும் ஹோமமசெய்து, திருமந்திரத்தினால் எம்பெருமானைக்குறித்து ஆயிரமமுறை ஹோமம்செய்து ஶார்ங்க₃ மெனனும் வில்லாண்டதேவனுக்குப் புஷ்பங்களை அளிக்கவேண்டும. வைஷ்ணவ ப்₃ராஹ்மண த₃ம்பதிகளை ஆராதி₄த்து உணவளிக்க வேண்டும். மங்க₃ளமான இப்பாத்₃மீஷ்டியைச் செய்யும் வைஷ்ணவோத்தமன் த₄நத₄ானயம் நிரம்பப்பெற்றவனாய்ப் பெருஞ் செல்வத்தை அடைவான. எலலாக் காமங்களையுமபெற்று விஷ்ணு லோகத்தையும் அடைவான். லக்ஷ்மீநாத₂ன் பரத்யக்ஷமாகி, இமமை மறுமைகளில் எல்லா விருப்பங்களையும் அவனுக்கு அளிபபான்.]

'பத்₃மா' எனப்படும பெரியபிராட்டியாரோடு கூடிய எம் பெருமானை ஆராதி₄க்கையால், பாத்₃மீ எனப்படும் இஷ்டியை இவ்வண்ணமாக விளக்கிவிட்டு, மேலே பவித்ரேஷ்டியைச் சுருக்க மாகக் காட்டுகிறது. அப்பகுதியைக் காண்போம.

புண்யை: பவித்ரைர்தை₃வத்யை: இஜ்யதே யத்ர கேஶவ: ।
தாம் பவித்ரேஷ்டிமித்யாஹு: ஸர்வபாபப்ரணாஶிநீம் ॥
யத்தே பவித்ரமித்யாதி₃ருக்₃பி₄ர்யத்ர யஜேத த்₃விஜ: ।
ப்ராயஶ்சித்தார்த்த₂ம் ஸஹஸா ஶாந்த்யர்த்த₂ம் வா
ஸமாசரேத் ॥
ஏவம் விதா₄நமிஷ்டீநாம் ஸம்யகு₃க்தம் மஹர்ஷிபி₄: ।
வைதி₃கேநைவ விதி₄நா யதா₂ஶக்தி ஸமாசரேத் ॥
அவைதி₃கக்ரியாஜுஷ்டம் ப்ரயத்நேந விவர்ஜயேத் ।

[பவித்ரஶப்₃த₃த்தால பரம்பொருளைக் குறிக்கும மந்திரங்களால் எவ்விஷ்டியில கேஶவன் ஆராதி₄ககப்படுகிறானோ, எல்லாப் பாபங்

களையும் போக்கும் அவ்விஷ்டியைப் பவித்ரேஷ்டி என்று கூறு கிறார்கள். அவ்விஷ்டியில் இருபிறப்பாளன் 'யத் தே பவித்ரம்' என்று தொடங்கும் மந்திரங்களால் ஹோமம்செய்யவேண்டும். ப்ராயஶ்சித்தத்தின்பொருட்டோ, (வரப்போகும் தோ₃ஷத்தின்) ஶாந்தியின்பொருட்டோ இவ்விஷ்டியைச் செய்யவேண்டும் இவ் வண்ணமாக மஹர்ஷிகளால் இஷ்டிகளைச் செய்யும் முறை நன்கு கூறப்பட்டது. இவற்றை வைதி₃கமுறைப்படி இயன்றவரையில் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். அவைதி₃க முறைகளை முயன்று விலக்க வேண்டும்.]

இவ்வண்ணமாக பரமவைதி₃கமான வைஷ்ணவேஷ்டிகள் விளக்கப்பட்டன. ஶைவஶாக்தாதி₃ ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப் பட்ட கிரியைகளிற்போலே அவைதி₃க வாஸனையும் இவற்றில் இல்லை என்பதும், வேதமந்திரங்களைக்கொண்டே வைதி₃கமுறை யில் ஹோமாதி₃கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதும் குறிக்கொள்ளத் தக்கது. இனி, எம்பெருமானுக்குச் சில உத்ஸவங்களைச்செய்யும் முறைகளும இவ்வத்தியாயத்தில விளக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் க்ஷீராப்₃தி₄யஜநம் (தெப்போத்ஸவம்) என்னும் முதல் உத்ஸவத்தை விளக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

க்ஷீராப்₃தெ₄ள ஶேஷபர்யங்கே பு₃த்₄யமானே ஸநாதநே ||
அத்ரோத்ஸவம் ப்ரகுர்வீத பஞ்சராத்ரம் நிரந்தரம் |
நத்₃யாம்ச புஷ்கரிண்யா வா தீரே ரம்யதலே ஶுசௌ ||
மண்ட₃பம் தத்ர குர்வீத சதுர்பி₄ஸ்தோரணைர்யுதம் |
விதாநபுஷ்பமாலாதி₃பதாகாத்₄வஜஶோபி₄தம் ||
அங்குரார்ப்பணபூர்வேண யஜ்ஞவேதி₃ம் ச கல்பயேத் |
ருத்விக்₃பி₄: ஸார்த்த₄மாசார்ய: தீ₃க்ஷித: மங்க₃ளஸ்வனை: ||
ரத₂மாரோப்ய தே₃வேஶம் சூத்ரசாமரஸம்யுதம் |
படூ₂ந் வை 'ஶாகுநாந் மந்த்ராந் யஜ்ஞஶாலாம் ப்ரவேஶயேத்||
ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வேண குர்யாத் கௌதுகப₃ந்த₄நம் |
பூர்ணகும்ப₄ாந் ஸஸ்யயுதாந் பாலிகா: பரித: க்ஷிபேத் ||
அப்₄யர்ச்ய க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: பஶ்சாத₃ாவரணம் யஜேத் |
வாஸுதே₃வமநந்தம் ச ஸத்யம் யஜ்ஞம தத₂ாச்யுதம் ||
மஹேந்த்₃ரம் ஸ்ரீபதிம் விஶ்வம் பூர்ணகும்பே₄ஷு பூஜயேத் |

பாலிகா: ஸத்₃தி₃கீ₃ஶாம்ஶ்ச தீ₃பிகாஸ்வத₂ ஹேதய: ||
தோரணேஷு ச சண்டா₃த்₃யா: பூஜநீயா யதா₂க்ரமம் ||
வேத்₃யாஶ்ச த₃க்ஷிணே பா₄கே₃ குண்ட₃ம் குர்யாத் ஸலக்ஷணம் |
நிக்ஷிப்யாக்₃நிம் விதா₄நேந இத்₄மாதா₄நாந்தமாசரேத் ||
ஆசார்யெளபாஸநாக்₃நௌ வா லௌகிகே வா ந்ருபோத்தம|
ஆதா₄நம் பூர்வவத் க்ருத்வா பஶ்சாத் கர்ம ஸமாசரேத் ||
ப்ராத:ஸ்நாத்வா விதா₄நேந பூஜயித்வா ஸநாதநம் |
ப்ரத்யுசம் பாவமாநீபி₄: ஜுஹுயாத் பாயஸம் ஶுப₄ம் ||
வைஷ்ணவைரநுவாகைஶ்ச மந்த்ரை: ஶக்த்யா ப்ருத₂க ப்ருத₂க் |
சதுர்பி₄ர்வ்யாபகைஶ்சாந்யை: ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத ச₄ருதம் ||
வைகுண்ட₂ம் பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாசரேத் |
தாபி₄ரேவ ச புஷ்பாணி த₃த்₃யாச்ச ஜக₃தாம் பதே: ||
உத்₃போ₃த₄யித்வா ஶயநே தே₃வதே₃வம் ஜநார்த₃நம் |
பஶ்சாத் ஸர்வமித₃ம் குர்யாத் உத்ஸவார்த்த₂ம் த்₃விஜோத்தம: ||
அத₃நாவம் ஸுவிஸ்தீர்ணம் க்ருத்வா தஸ்மிந் ஜலே ஶுபே₄|
புஷ்பமண்ட₃பஸிஹ்நாதி₃ஸமாஸ்தீர்ணஸமந்விதாம் ||
ஸுதோரணவிதாநாட்₄யாம் பதாகாத்₄வஜஶோபி₄தாம் |
தஸ்மிந் கநகபர்யங்கே நிவேஶ்ய கமலாபதிம் ||
அர்ச்சயித்வா விதா₄நேந லக்ஷ்மயா ஸார்த்த₄ம் ஸநாதநம் |
புஷ்பாஞ்ஜலிஶதம் தத்ர மந்த்ரரத்நேந காரயேத் ||
ஸ்ரீபௌருஷாப்₄யாம் ஸூக்தாப்₄யாம் த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத: |
பரித: ஶக்தய: பூஜ்யா: தத₂ாऽऽவரணதே₃வதா: ||
தீ₃பைர்நீராஜநம் க்ருத்வா ப₃லிம் த₃த்₃யாத் ஸமந்தத: |
வேணுபி₄: ஸமந்தாத் பஹுபி₄: கீ₃தவாதி₃த்ரஸம்யுதம் ||
தீ₃பிகாபி₄ரநேகாபி₄: ஸ்தோத்ரைரபி மநோரமை: |
ப்லாவயந்தோ ஜக₃ந்நாத₂ம் தத்ர தத்ர ஜலாஶயே ||

ப₂லைர் ப₄க்ஷ்யைஶ்ச தாம்பூ₃லை: கலஶை: த₃தி₄மிஶ்ரிதை: ।
குங்குமை: குஸுமைர்லாஜை: விகிரந்த: பரஸ்பரம் ॥
க₃ானைர்வேதை₃: புராணைஶ்ச ஸேவேத நிஶி கேஶவம் ।
ருத்விஜோ வாருணாந் ஸூக்தாந் ஜபேயு: தத்ர ப₄க்தித: ॥
ஜபேச்ச ப₄க₃வந்மந்த்ராந் ஶாந்திபாடம் சரேத் ததா₂ ।
ஏவம் ஸம்ஸேவ்ய ப₃ஹுதா₄ ராத்ராவஸ்மிந் ஜலாஶயே ॥
ப்ரதே₃வத்ரேதி ஸூக்தேந யஜ்ஞஶாலாம் ப்ரவேஶயேத் ।
தத்ர நீராஜநம் த₃த்வா குர்யாத₃ர்க்₄யாதி₃பூஜநம் ॥
த்₄ருதவ்ரதேதி ஸூக்தேந தத்ர நீராஜநம் த்₃விஜ: ।
ஸ்நாத்வா பூர்வவத₃ப்₄யர்ச்ய ஹுத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் ததா₂ ॥
ஆஶிஷோ வாசநம் க்ருத்வா போ₄ஜயேத் ப்₃ராஹ்மணாந் ஶுபா₄ந் ।
ஶாயயித்வா ऽத₂ தே₂வேஶம் பு₄ஞ்ஜீயாத் வாக்₃யத: ஸ்வயம் ॥
ஏவம் ப்ரதிதி₃நம் குர்யாத் உத்ஸவம் பஞ்சவாஸரம் ।
அந்தே சாவப்₄ருதே₂ஷ்டிம் ச புஷ்பயாக₃ம் ச காரயேத் ॥
ஆசார்யம் ருத்விஜோ விப்ராந் பூஜயேத் த₃க்ஷிணாதி₃பி₄: ।
ஏவம் க்ஷீராப்₃தி₄யஜநம் ப்ரத்யப்₃த₃ம் காரயேத் ந்ருப: ॥
ஸ்வஸம்யகர்த்த₂வ்ருத்₃த்₄யர்த்₂ம் போ₄கா₃ய கமலாபதே: ।
வ்ருத்₃த்₄யர்த்த₂மபி ராஷ்ட்ரஸ்ய ஶத்ரூணாம் நாஶநாய ச ॥
ஸர்வத₄ர்மவிவ்ருத்₃த்₄யர்த₂ம் க்ஷீராப்₃தி₄யஜநம் சரேத் ।
தத்ர து₃ர்பி₄க்ஷரோகா₃க்₃நிபாபபா₃தா₄ ந ஸந்தி ஹி ॥
கா₃வ: பூர்ணது₃கா₄ நித்யம் ப₃ஹுஸஸ்யப₂லா த₄ரா ।
புஷ்பிதா: ப₂லிதா: வ்ருக்ஷா: நார்யோ ப₄ர்த்ருபராயணா: ॥
ஆயுஷ்மந்தஶ்ச ஶிஶவோ ஜாயதே ப₄க்திரச்யுதே ।
ய: கரோதி விதா₄நேந யஜநம் ஜலஶாயிந: ॥
க்ரதுகோடிப₂லம் தத்ர ப்ராப்நோத்யேவ ந ஸம்ஶய: ।
யஸ்த்விதம் ஶ்ருணுயாத் நித்யம் க்ஷீராப்₃தி₄யஜநம் ஹரே: ॥
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி விஷ்ணுலோகம் ச விந்த₃தி ।

[க்ஷீராப்₃தி₄யில் (திருப்பாற்கடலில்) ஆதி₃ஶேஷனாகிற ஶயனத்தில் யோக₃நித்₃ரை செய்கின்ற பரம்பொருளான நாராயணன் திருப்பள்ளி யுணரும்போது, ஓவ்வொரு வருடமும் ஐந்துதினங்களுக்குக்ஷீராப்₃தி₄ யஜநம் எனப்படும் தெப்போத்ஸவத்தைக் கொண்டாடவேண்டும்.

நதி₃ அல்லது குளத்தின் அழகிய பரிசுத்தமான கரையில் நாலு புறமும் தோரணங்களோடு கூடியதாய், மேற்கட்டி, புஷ்பம், மாலை முதலியவை, பதாகைகள், த்₄வஜங்கள் (முதலான கொடிகள்) ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதான மண்டபத்தை அமைக்கவேண்டும. அங்குரார்ப்பணத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு யஜ்ஞவேதி₃யை அதில் ஏற்படுத்தவேண்டும். ருத்விக்குகளோடு கூடிய தீ₃க்ஷைபெற்ற ஆசார்யன் மங்க₃ளஶப்₃த₃ங்களைச்சொல்லி, ச₂த்ரசாமரங்களோடு கூடிய தே₃வர்தலைவனைத் தேரில் ஏற்றி, ஸாகுந மந்திரங்களை ஓதிக்கொண்டு, யஜ்ஞஶாலையை அடைவிக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திவாசனத்துடன் ரக்ஷாப₃ந்த₄னம் செய்ய வேண்டும். பூர்ணகும்ப₄ங்களையும, பயிரோடு கூடிய பாலிகைகளையும எட்டுதிக்குகளிலும வைக்கவேண்டும. அவற்றை க₃ந்த₄ம், புஷ்பம முதலியவற்றால் அர்ச்சிததுப் பிறகு ஆவரணதே₃வதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். (எட்டு திக்குகளிலுமுள்ள) அப்பூர்ணகும்ப₄ங்களில (1) வாஸுதேவன், (2) அநந்தன், (3) ஸத்யன, (4) யஜ்ஞன, (5) அச்யுதன், (6) மஹேந்திரன், (7) ஸ்ரீபதி, (8) விஶ்வன என்னும் எட்டு விஷ்ணுமூர்த்திகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். (எட்டு திக்குகளிலுமுள்ள) பாலிகைகளில் (எட்டு) தி₃க்பாலகர்களையும, தீ₃பங்களில் (ஶங்க₂சக்ராதி₃) தி₃வ்யாயுத₄ங்களையும், தோரணங்களில் சண்ட₃ர் முதலான த்₃வாரபாலகர்களையும் முறைபபடி பூஜிக்கவேண்டும். வேதி₃யின தென் புறததில் உரிய லக்ஷணங்களோடு கூடிய ஹோமகுண்ட₃ததை அமைககவேண்டும். முறைப்படி அக்₃னியை ஆத₄ாநம் செய்து இத்₄மாத₄ாநம் வரையில உள்ள கிரியைகளை நடத்தவேண்டும். அல்லது, ஆசார்யனின் ஔபாஸநாக்₃னியிலாவது, லௌகிகாக்₃னியிலாவது முன்போல் அக்₃ந்யாத₄ானம் செய்து அதற்குப்பின மற்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். காலையில் ஸ்நானமசெய்து, பழையோனை பரமபுருஷனை முறைபபடி ஆராதி₄த்து, பவமான ஸூக்ததநின ஒவ்வொரு மந்திரததாலும் ஶுப₄மான பாயஸத்தை ஹோமம செய்யவேணடும. வைஷ்ணவமான அநுவாகங்களின் ஒவ்வொரு மந்திரங்களாலும், நாலு வ்யாபக மந்திரங்களாலும, மற்ற வைஷ்ணவ மநதிரங்களாலும் தனித்தனியாக இயன்ற வரையில் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைகுண்ட₂ பார்ஷத₃ர்களுக்கு ஹோமம செய்து ஹோமத்தை நிறைவடையச் செய்யவேண்டும். அந்த மந்திரங்களையே ஓதி ஜக₃ந்நாத₂னுககுப்

புஷ்பங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். தேவதேவனை ஜநார்த்தனனைத் திருப்பள்ளியினின்றும் உணர்த்தி, பிறகு தெப்போத்ஸவத்திற்காக அந்தணர் தலைவன் பின்வரும் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். ரூபமான அந்த நீர்நிலையில் புஷ்பமண்டபம், வைஷ்ணவ சின்னங்கள், விரிப்புகள் முதலானவற்றோடு கூடியதாய், நல்ல தோரணங்கள், மேற்கட்டிகள், கொடிகள் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாய், மிகப் பரந்ததான தெப்பத்தை மிதக்கவிட்டு, அதில் பொன்னாஸனத்தில் கமலாபதியை எழுந்தருளச் செய்து, ஸ்ரீதேவியுடன் கூட அவனை அதில் அர்ச்சனம் செய்து, த்வயமந்திரத்தால் நூறு முறை புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். பிறகு ஸ்ரீஸூக்த புருஷ ஸூக்தங்களாலும் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். சுற்றிலும் விஷ்ணு சக்திகளும், ஆவரண தேவதைகளும் பூஜிக்கப்பட வேண்டும். தீபஹாரத்தி ஸமர்ப்பித்து, சுற்றிலும் பலி ஸாதிக்க வேண்டும். சுற்றிலும் பல படகுகளோடு, கீதம், வாத்யம் முதலானவற்றை இசைத்துக்கொண்டு, அநேகம் விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து, நெஞ்சை ஈர்க்கும் துதிகளோடு ஜகந்நாதனை அந்நீர்நிலையில் தெப்பத்தில் எழுந்தருளச்செய்து ஆங்காங்கு தெப்பத்தை மிதக்கவிட்டு, பழங்கள், பக்ஷணங்கள், தாம்பூலங்கள், தயிர்ப்பானைகள், குங்குமங்கள், பூக்கள், பொரிகள், ஆகியவற்றை ஒருவர்க்கொருவர் பரிமாறிக்கொண்டும், பாட்டுக்களாலும், வேதங்களாலும், புராணங்களாலும் இரவில் கேசவனை ஆராதிக்க வேண்டும். ருத்விக்குகள் பக்தியுடன் அங்கு வாருணஸூக்தங்களை ஜபிக்கவேண்டும். பகவானுடைய மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். சாந்தி பாடத்தையும் நடத்தவேண்டும். இவ்வண்ணமாக, பலவிதமாக அந்நீர்நிலையில் எம்பெருமானை ஆராதித்து, 'ப்ரதேவஸ்த்ரா' என்னும் ஸூக்தத்தினால் எம்பெருமானை யஜ்ஞசாலைக்கு எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும். அங்கு ஹாரத்தி ஸமர்ப்பித்து, அர்க்யம் முதலானவற்றால் பூஜிக்கவேண்டும். "த்ருதவ்ரதா" என்னும் ஸூக்தத்தினால் அங்கு ஹாரத்தி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஸ்நானம் செய்து, முன்போல் ஆராதித்து, ஹோமம் செய்து, புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பித்து, ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்து மங்களமான அந்தணர்களை போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். தேவேசனைத் திருப்பள்ளியில் சயனிக்கச் செய்து தான் மௌனமாக போஜனம் செய்யவேண்டும். இவ்வண்ணமாக ஐந்து தினங்களுக்கு உத்ஸவத்தை ஒவ்வொரு தினமும்

அனுஷ்டிக்கவேண்டும். கடைசியில் அவப்₄ருத₂யாக₃த்தையும், புஷ்ப யாக₃த்தையும செய்விக்கவேண்டும. ஆசார்யனையும், ருத்விக்குகளை யும, அந்தணர்களையும தூ₃க்ஷிணை முதலியவற்றை அளித்துப் பூஜிக்கவேண்டும் அரசனே! இவ்வண்ணமாக க்ஷீராப்₃தி₄யஜநம் எனனும் இத்தெப்போத்ஸவத்தை ஓவ்வொரு வருடமும் செய்ய வேண்டும். உனக்கு செல்வப்பெருக்கின பொருட்டும. கமலாபதியின் பே₄ாக₃த்திற்காகவும, ராஜ்யம விருத்தியடைவதற்கும, எதிரிகள நாமமடைவதற்காகவும், எல்லா த₄ர்மங்களும பெருகுவதற்கும் க்ஷீராப்₃தி₄யஜனத்தைச் செய்யவேண்டும் இதைச்செய்யும் தே₃மத் தில் பஞ்சம் வியாதி, அக₃னிப₃ாதை₄, பாபபீடை₃ ஆகியவை ஏற் படாது. பசுககள் எப்போதும நிறையப்பால்கறக்கும. பூமி எப் போதும் பல த₄ான்யங்களை அளிக்கும், மரங்கள் பூக்களையும், பழங் களையும் அளிககும எதரீகள கணவனிடம் ஈடுபட்டிருப்பர்களை. குழநதைகள் நீண்ட ஆயுளுடனிருக்கும், அச்யுதனிடம் அனைவர்க் கும பக்தி உண்டாகும். ஜலமாயியான எம்பெருமானுக்கு இவ் வுத்ஸவத்தைச் செய்பவனுககுக் கோடி யஜ்ஞம் செய்த பலன உண டாகும எனபதில் ஐயமில்லை. எம்பெருமானுக்குரிய க்ஷீராப்₃தி₄ யஜனமாகிற இவ்வுத்ஸவவித₄ானத்தைக கேட்பவன எப்போதும எலலாப் பலனகளையும் அடைவான. விஷ்ணுலோகத்தையும் பெறுவான்.]

க்ஷீராப்₃தி₄யஜனம் என்னும் தெப்போத்ஸவத்தை விவரிக்கும் பகுதியை இதுவரை அநுப₄விததோம். இனி, டோ₃லோத்ஸவத்தை விவரிக்கும பகுதியைக காண்போம்.

புஷ்பிதே து ரஸாலே து தத்ராப்யுத்ஸவமாத்மந: ||
த்ரிவாஸரம் ப்ரகுர்வீத தே₃லாநாமமஹோத்ஸவம் |
உபோஷித: ஸம்யதாத்மா தீ₃க்ஷிதோ மாத₄வம் ஹரிம் ||
ச₂த்ரசாமரவாதி₃க்ரை பதாகை: ஶிபி₃காம் ஶுப₄ாம் |
ஆரோப்யாலங்க்ருதம் விஷ்ணும் ஸ்வயம் ச ஸமலங்க்ருத: ||
ஹரித்₃ராம் விகிரந்தோ வை க₃ாயந்த: பரமேஶ்வரம் |
க₃ச்சே₂யுராத்₃ருமம் ப்ராத: நரநாரீஜநைஸ்ஸஹ ||
தத்ராऽऽம்ரவ்ருக்ஷச்ச₂ாயாயாம் வேத்₃யாம் ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் |
கூகபுஷ்பை: ஸுக₃ந்தீ₄பி₄: மாத₄வீபி₄ஶ்ச யூதி₂கை: ||

மரீசிமிஶ்ரம் த₃த்₄யந்நம் மோத₃கம் ச ஸமர்ப்பயேத் ।
ஶஷ்குல்யாதீ₃நி ப₃க்ஷ்யாணி பாநகம் ச நிவேத₃யேத் ॥
ஸகர்ப்பூரம் ச தாம்பூ₃லம் பூகீ₃ப₂லஸமந்விதம் ।
ஸர்வமாவரணம் பூஜ்ய ஹோமம் பஶ்சாத் ஸமாசரேத் ।
க்ருத்வேத்₄மாத₄நபர்யந்தம் விஷ்ணுஸூக்தைஶ்சரும்
யஜேத் ।

மாத₄வேநைவ மநுநா திலாந் ஶர்க்கரஸம்யுதாந் ॥
ஸஹஸ்ரம் ஜுஹுயாத் வஹ்நௌ ப₄க்த்யா
வைஷ்ணவஸத்தம: ।

வைகுண்ட₂பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம்
ஸமாபயேத் ॥

ப்ரத்யுசம் பாவமாநீபி₄: த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஹரே: ।
அத₂ தோ₃லாம் ஶுப₄ாகாராம் ப₃த்₃த்₄வாऽஸ்மிந்
ஸமலங்க்ருதாம் ॥

வஜ்ரவைடூ₃ர்யமாணிக்ய முக்தாவித்₃ருமபூ₄ஷிதாம் ।
தஸ்யாம் நிவேஶ்ய தே₃வேஶம் லக்ஷ்ம்யா ஸார்த்த₄ம்
ப்ரபூஜயேத் ॥

க₃ந்தை₃: புஷ்பை: தூ₄பதீ₃பை: ப₂லை: ப₄க்ஷ்யை:
நிவேத₃நை: ।

குஶமாக்ஷததூ₃ர்வாக்₃ரதிலஸர்ப்பிர்மது₄த₃கம் ॥
ஸர்ஷபாணி ச நிக்ஷிப்ய அஷ்டாங்க₃ார்க்₄யம் நிவேத₃யேத் ।
பாதே₃ஷு சதுரோ வேதா₃ந் மந்த்ராண்யோக்தே₂ஷு
சாஸ்தரே ॥

நாக₃ராஜம் ச தோ₃லாயாம் பீடே₂ ஸர்வஸ்வராநபி ।
வ்யஜநே வைநதேயம் ச ஸாவித்ரீம் சாமரே தத₂ா ॥
தி₃கீ₃ஶாநர்ச்சயேத் தி₃க்ஷு ஊர்த்₄வம் ப்₃ரஹ்மா
ப்₃ருஹஸ்பதி: ।

அத₄ஸ்தாத் சண்டி₃காம் ருத்₃ரம் க்ஷேத்ரபாலவிநாயகௌ ॥
விதாநே சந்த்₃ரஸூர்யௌ ச நக்ஷத்ராணி க்₃ரஹாம்ஸ்தத₂ா ।
வேதா₃ஶ்ச ஸேதிஹாஸாஶ்ச புராணம் தே₃வதாக₃ணா: ॥
பூ₄த₄ரா: ஸாக₃ராஸ்ஸர்வே பூஜநீயா: ஸமந்தத: ।
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய தோ₂லாயாம் லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஜநார்த₃நம் ॥

தே₃ாலயேச்ச ததோ தே₃ாலாம் சதுர்வேதைஶ்சதுர்தி₃நம்।
ஸூக்தைஶ்ச ப்₃ராஹ்மணஸ்பத்யை: ஸாமகா₃நை:
ப்ரப₃ந்த₄கை; ॥
நாமபி₄: கீர்த்தயந் தே₃வம் மந்த₃ம் மந்த₃ம் ப்ரசே₃ாலயேத் ।
ஸ்த்ரிய: ஸ்வலங்க்ருதா: ஸர்வா கா₃யந்த்யோ விபு₄மச்யுதம்॥
சரிதம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய சரிதம் ததா₂ ।
தே₃ாலயேயு: முதா₃ பு₄க்தயா தே₃ாலாயாம் பரமேஶ்வரம॥
தே₃ாலாயா த₃ர்ஶநம் விஷ்ணோ: மஹாபாதகநாஶநம ।
பு₄க்திப்ரஸாத₄நம் ந்ருணாம ஜந்மம்ருத்யுநிக்ருந்தநம் ॥
தே₃வாஸ்ஸர்வே விமாநஸ்தா₂: தே₃ாலாயாமர்ச்சிதம் ஹரிம் ।
த₃ர்ஶயந்தி தத: புண்யம் தே₂ாலாநாமோத்ஸவம் ஹரே: ॥
பு₄க்த்யா நீராஜநம் த₃த்₃யாத் ஸ்ரீஸூக்தேநைவ வைஷ்ணவ:।
ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத த₃க்ஷிணாபி₄ஶ்ச
தோஷயேத் ॥
ஏவம் த்ரிவாஸரம் குர்யாத் உத்ஸவம் வைஷ்ணவோத்தம:।
ப்ரத்₃யும்ந(தயப்₃க₃?)மேவ குர்வீத தத்தத்காலே து
வைஷ்ணவ: ॥
ஶௌரேளதேநைவ து மார்க்கே₃ண ஜபஹோமபுரஸ்ஸரம் ।
உத்ஸவம் வாஸுதே₃வஸ்ய யதா₂ஶக்தி ஸமாசரேத் ॥
யத்ர யத்ரோத்ஸவம் விஷ்ணோ: கர்த்துமிச்ச₂தி வைஷ்ணவ: ।
ஹோமம் குர்யாத் தத்ர தத்ர மந்த்ரை:
விஷ்ணுப்ரகாஶகை: ॥
அதோ தே₃வேதி ஸூக்தேந ததா₂ விஷ்ணோர்நுகேந ச ।
பரோ மாத்ரேதி ஸூக்தாப்₄யாம் பௌருஷேண ச
வைஷ்ணவ: ॥
நாராயணாநுவாகேந ஸ்ரீஸூக்தேநாபி வைஷ்ணவ: ।
ப்ரத்ய்ருசம ஜுஹுயாத் வஹ்நௌ சருணா பாயஸேந ச ॥
சதுர்பி₄ர்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை; ப்ருத₂க₃ஷ்டோத்தரம்
ஶதம் ।
ஆஜ்யஹோமம் ப்ரகுர்வீத கா₃யத்ர்யா விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞயா॥
வைகுண்டா₂பார்ஷதா₃ம் ஹுத்வா ஶேஷம் பூர்வவதா₃சரேத ॥

அநாதிஷ்டேஷு ஸர்வேஷு குர்யாதேவம் விதாநத: ||
ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத் விப்ராந் ஸர்வம் ஸம்பூர்ணதாம்
அதவா மந்த்ரரத்நேந ஸஹஸ்ரம் ப்ரதிவாஸரம்|| [வ்ரஜேத்|
ஹுத்வா புஷ்பாணி தத்வா ச ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ||
ஹோமம் விநா ந கர்த்தவ்யமுத்ஸவம் பரமாத்மந: |
ஜபஹோமவிஹீநம் து ந க்ருஹ்ணாதி ஜநார்தந: ||
தஸ்மாத் ஸௌரௌத்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி விஷ்ணோராராதநம்
ந்ருப ||

[மாமரம் பூக்கும் காலத்தில், டோலோத்ஸவம் என்னும் மஹோத்ஸவத்தை மூன்று நாள் பரமாத்மாவுக்குச் செய்யவேண்டும். உபவாஸமிருந்து புலனடக்கத்துடன் கூடியவனை தீக்ஷிதனை, தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு, அலங்கரிக்கப்பெற்றவனை ஸ்ரீய:பதியான ஹரியென்னும் விஷ்ணுவை சத்ரம் (குடை), சாமரம, வாத்யம், கொடிகள் முதலானவற்றோடு கூடிய திருப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளச்செய்து, ஹரித்ராசூர்ணத்தைத் தூவிக்கொண்டு, பரமேஶ்வரனை அப்பெருமானைத் துதித்துக்கொண்டு, காலைவேளையில் ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் பலரோடு எங்கும் மரங்கள் நிறைந்த தோட்டத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு மாமரத்தின் நிழலிலுள்ள மேடையில் நறுமணம் மிக்க மாம்பூக்கள், குருக்கத்திப்பூக்கள், முல்லைப்பூக்கள் முதலானவற்றால் ஹரியை ஆராதிக்கவேண்டும். மிளகு கலந்த தயிரமுது, கொழுக்கட்டை ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. தேன்குழல் முதலான பக்ஷணங்களையும், பானகத்தையும், பாக்கோடும, கர்ப்பூரத்தோடும் கூடிய தாம்பூலத்தையும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஆவரணதேவதைகளைப் பூஜித்து, அதற்குப்பின் ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் இத்மாதாநம் முதலான எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்து விஷ்ணுஸூக்தமந்திரங்களால் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைஷ்ணவோத்தமன் மாதவமந்திரத்தினால் சர்க்கரை கலந்த எள்ளை ஆயிரம் முறை பக்தியுடன் அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைகுண்டபார்ஷதர்களுக்கு ஹோமம் செய்து, ஹோமத்தை நிறைவடையச் செய்யவேண்டும். பவமாநஸூக்தருக்குகளில் ஒவ்வொன்றாலும் ஹரிக்குப் புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் அழகியதாய், அலங்கரிக்கப்பெற்றதாய். வைரம், வைடூர்யம் மாணிக்கம், முத்து, புவழம் முதலிய நவரத்னங்களாலும் பதிக்கப்பெற்றதான ஊஞ்சலை அந்த மாமரத்தில் கட்டி. அதில் ஸ்ரீதேவியோடுகூட தேவாதிதலைவனை எழுந்தருளச்செய்து, கீதந்ரு

புஷ்பம், தூ₄பம், தீ₃பம், பழம், ப₄க்ஷ்யங்கள், நிவேத₃னங்கள் ஆகியவற்றால் நன்கு பூஜிக்கவேண்டும். பூ, அக்ஷதை, தர்ப்பைநுனி, எள், நெய், தேன், நீர், கடுகு ஆகியவற்றால் அஷ்டாங்க₃ அர்க₄த்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஊஞ்சலின் நான்கு பாதங்களிலும் நாலு வேதங்களையும், ஸாமக₃ானமந்திரங்களை விரிப்பிலும் ஊஞ்சலில் திருவனந்தாழ்வானையும், பீட₂த்தில் எல்லா ஸ்வரங்களையும் திருவாலவட்டமாகிற விசிறியில் வைநதேயனையும், சாமரத்தில் ஸாவித்ரியையும், தி₃க்பாலகர்களை தி₃க்குகளிலும், மேலே ப்₃ரஹ்மாவையும், ப்ருஹஸ்பதியையும், கீழே காளியையும், ருத₃ரனையும், க்ஷேத்ரபாலனையும், விநாயகனையும், மேற்கட்டியில் சந்த்₃ர ஸூர்யர்கள், நக்ஷத்ரங்கள், க்₃ரஹங்கள் ஆகியவற்றையும் அர்ச்சிக்க வேண்டியது. சுற்றிலும் இதிஹாஸங்களோடு கூடிய வேத₃ங்கள், புராணங்கள், தே₃வதாஸமூஹங்கள், மலைகள், கடல்கள் ஆகிய அனைத்தும் பூஜிக்கப்படவேண்டும். இவ்வண்ணமாக லக்ஷ்மியோடுகூட ஜநார்த்த₃னனை ஊஞ்சலில் பூஜித்து, முறையே நாலுவேதங்களையும் ஓதி, நாலு தினங்கள் ஊஞ்சலை ஆட்டவேண்டியது. ப₃்ராஹ்மணஸ்பத்ய ஸூக்தங்களாலும், ஸாமக₃ானங்களாலும், ப்ரப₃ந்த₄ங்களாலும், திருநாமங்களாலும் தே₃வனைத் துதித்துக்கொண்டு மெள்ள மெள்ள ஊஞ்சலை ஆட்டவேண்டும். நன்கு அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஸ்த்ரீகள் அனைவரும் அச்யுதனை ஸர்வேஸ்வரனைப்பற்றிய ராமனின் சரிதத்தையும், கண்ணனின் சரிதத்தையும் பாடுகின்றவர்களாய் பரமேஸ்வரனை உகப்புடனும் பக்தியுடனும் ஊஞ்சலில் ஆட்டக்கடவர்கள். விஷ்ணு ஆடும் ஊஞ்சலைப் பார்ப்பது மஹாபாதகங்களை அழிக்கும். ப₄க்தியை அளிக்கும். ஜநநமரணத்தை அழிக்கும். ஊஞ்சலில் ஆராதிக்கப்படும் ஹரியை விமானத்திலிருந்துகொண்டு எல்லா தே₃வர்களும் ஸேவிக்கிறார்கள். ஆகையால் ஹரியின் டோ₃லோத்ஸவம் மிகப் புண்ணியமானது. ஸ்ரீஸூக்தத்திலேயே வைஷ்ணவன ப₄க்தியுடன் ஹாரத்தி ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. பிறகு ப்₃ராஹ்மணர்களைப் பூஜிக்கவேண்டியது. த₃க்ஷிணைகளை அளித்து உகப்பிக்க வேண்டியது. ஸவைஷ்ணவோத்தமன இவ்வண்ணமாக மூன்று தினங்கள் உத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. வைஷ்ணவனாயிருப்பவன ஒவ்வொரு வருஷமும் அதற்குரிய காலத்தில் வேத₃மார்க்க₃த்தின்படி ஜபம் ஹோமம் முதலானவற்றோடு வாஸுதே₃வனுக்கு இயன்ற வரையில் உத்ஸவத்தைச் செய்யவேண்டும். வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் விஷ்ணுவுக்கு எங்கு எங்கு உத்ஸவத்தைச் செய்ய

விரும்புகிருனே அங்கு அங்கு விஷ்ணுவைப்பற்றிய மந்திரங்களால் ஹோமததைச் செய்யவேண்டும. 'அதோ தே₃வா' என்று தொடங்கும் விஷ்ணுஸூக்தத்திலும். 'விஷ்ணோர் நுகம்' என்று தொடங்கும் விஷ்ணுஸூக்தத்திலும், 'பரோ மாத்ரயா' என்று தொடங்கும் இரண்டு விஷ்ணுஸூக்தங்களாலும், புருஷஸூக்தத்தாலும், நாராயணநுவாகத்தாலும் ஸ்ரீஸூக்தததாலும் ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் அக்₃னியில் ஹவிஸ்ஸினுலும, பாயஸத்திலுைம வைஷ்ணவனுயிருப்ப வன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். நாராயண வாஸுதே₃வ விஷ்ணு மந்திரங்களும், த்₃வயமந்திரமுமான நாலுமந்திரங்களாலும், விஷ்ணு கா₃யதரியாலும் தனிததனியாக நூற்றெட்டுமுறை நெய்யால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். வைகுண்ட₂ பார்ஷத₃ர்களுக்கு ஹோமம் செய்து மற்ற கர்மங்களை முன்போல் செய்யவேண்டியது. குறிப்பிட்டு விதிக்கப்படாத எல்லா உத்ஸவங்களிலும் இவ் வண்ணமே முறைப்படி செய்யவேண்டும். வேத₃மோதிய அந்த ணர்க்கு உணவளிததால் எலலாம நிறைவடையும். அல்லது மந்தரரத்னமான தவயத்திஞல் தினந்தோறும் ஆயிரம்முறை ஹோமம் செய்து, புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பித்து மற்ற கர்மங்களை முன்போல் செய்யவேண்டும். பரமாதமாவுக்கு ஹோமமிலலாமல் உத்ஸவம் செய்தல் கூடாது. ஜபமும், ஹோமமும் இல்லாமல் செய்யப்படும் காரியத்தை ஜநார்த்த₃னன் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். அரசனே! அதனுல்தான விஷ்ணுவின் ஆராத₄னத்தை வேதமந்திரங்களைக்கொண்டே செய்யும்படி நான் கூறுகிறேன்.]

இவ்வண்ணமாகப் பரமவைதி₃கமான விஷ்ணுவின் உத்ஸவங் களில டோ₃லோத்ஸவத்தை விவரிதது, அடுததபடியாக ஐப்பசி மாதத்தில் ஏழு நாள் செய்யத்தக்கதொரு மஹோத்ஸவத்தை விவரிக்கிறது. அதைக் காண்போம் இனி.

ஆஶ்வயுக்க்ருஷ்ணபக்ஷே து ஸம்யக₃ப்₄யுதி₃தே ரவௌ ||
ஆத₃ர்ஶாத் ஸப்தராத்ரம் து பூஜயேத் ப்ரபு₄மவ்யயம் |
ஸ்நாத்வா நத்₃யாம் வித₄நேந க்ருதக்ருத்ய: ஸமாஹித: ||
க்₃ருஹீத்வா ஜலகும்ப₄ம் து வாருணீம் ப்ரவராம் வ்ரஜேத் |
பஞ்சத்வக்பல்லவாந் புஷ்பாண்யபி₄மந்த்ர்ய விநிக்ஷிபேத் ||
ஸௌரபே₄யீம் தத₂ா முத்₃ராம் த₃ர்ஶயித்வா ச பூஜயேத் |
த்ரிவாரம் வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ஶங்கே₂நைவாபி₄-
ஷேசயேத் ||

பூஜயித்வா விதா₄நேந க₃ந்த₄புஷ்பாக்ஷதாதி₃பி₄: ।
அபூபாந் பாயஸம் ஸக்தூந் க்ருஸரம் ச நிவேத₃யேத் ॥
மந்த்ரைரஷ்டோத்தரஶதம் த₃த்வா புஷ்பாணி சக்ரிண: ।
பஶ்சாத் ஹோமம் ப்ரகுர்வீத ஸாஜ்யேந சருணா தத: ॥
கஸ்யவானைதி ஸூக்தேந வைஷ்ணவைரபி வைஷ்ணவ: ।
ஹுத்வா து மந்த்ரரத்நேந க்₄ருதமஷ்டோத்தரம் ஶதம் ॥
வைகுண்ட₂ம் பார்ஷத₃ம் ஹுத்வா வைஷ்ணவாந்
போ₄ஜயேத் தத: ।
ஸக்ருத்₃போ₄ஜநஸம்யுக்த: க்ஷிதிஶாயீ ப₄வேந்நிஶி ॥
ஸாயாஹ்நேऽபி ஸமப்₄யர்ச்ய ஜாதீபுஷ்பை: ஸுக₃ந்தி₄பி₄: ।
ப₂ஹுபி₄: தீ₃பத₃ண்டைஶ்ச ஸேவேரந் புரவாஸிந: ॥
ஏவம் மஹோத்ஸவம் க்ருத்வா த₄நதா₄ந்யயுதோ ப₄வேத் ।
தத்தத்காலோசிதம் விஷ்ணோருத்ஸவம் பரமாத்மந: ॥
த்₃ரவ்யஹீநோऽபி குர்வீத பத்ரபுஷ்பை: ப₂லாதி₃பி₄: ।
ஸமித₃பி₄ர்பி₃லவபத்ரைர்வா ஹோமம் குர்வீத வைஷ்ணவ:॥
ஸந்தர்ப்பயேச்ச விப்ராம்ஸ்து கோமலை: துளஸீத₃லை: ।
ப₄க்த்யா வை தே₃வதே₃வேஶ: பரிதுஷ்டோ ப₄வேத்
த்₄ருவம்

[ஐப்பசி மாதம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஸூர்யன நன்கு உதித்த வளவில், அமாவாஸ்யையிலிருந்து ஏழுநாட்கள் அழிவற்றவனை எம்பெருமானுக்கு உத்ஸவம் கொண்டாடவேண்டும். முறைப்படி நதியில் ஸ்நானம செய்து, காலேக்கடன்களைச்செய்து, ஶாந்தியுடையவனாய், நீர்நிறைந்த (பூர்ண) கும்ப₄த்தை எடுத்து வாருண மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். ஐந்துவகைப்பட்ட பட்டைகள், தளிர்கள், மலர்கள் ஆகியவற்றை அபி₄மந்த்ரணம்செய்து அப் பூர்ணகும்ப₄த்தில் இடவேண்டும். ஸுரபி₄முத்₃ரையைக்காட்டிப் பூஜிக்கவேண்டியது. வைஷ்ணவ மந்திரங்களால் மூன்றுமுறை ஶங்க₂த்தாலே அபி₄ஷேகம் செய்யவேண்டியது. முறைப்படி க₃ந்த₄ம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலானவற்றால் பூஜித்தபின்பு, அப்பம், பாயஸம, ஸத்துமா. (எள், அரிசி, உளுந்துகலவையான) க்ருஸரம் ஆகியவற்றைக் கண்டருளப்பண்ணவேணடியது. ஆழியானுக்கு (ப்ரதா₄ந) மந்திரங்களாலே நூற்றெட்டுமுறை புஷ்

பங்களை ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப்பின் நெய்கலந்த ஹவிஸ்ஸினால் ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். 'அஸ்ய வாம(?)' என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தினாலும், விஷ்ணு ஸூக்தங்களாலும், மந்த்ர ரத்னமான த்3வயத்தாலும் வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் நூற்றெட்டு முறை நெய்யாலே ஹோமம்செய்து, வைகுண்ட2 பார்ஷத3 ஹோமம்செய்து, வைஷ்ணவர்களுக்கு உணவு அளிக்கவேண்டும். உத்ஸவத்தைச் செய்பவன் ஒருவேளை உண்பவனாய், இரவில் பூ4மியில் படுத்துறங்கவேண்டும். மாலைவேளையில், நறுமணமுள்ள ஜாதீ புஷ்பங்களாலே அர்ச்சனம்செய்து, பல தீவட்டிகளை ஏற்றி வைத்து ஊரிலுள்ளோர் எம்பெருமானை ஸேவிக்கவேண்டும். இவ் வண்ணமாக மஹோத்ஸவத்தைச் செய்தபின் த4நதா4ன்யங்களை அடையலாம். பரமாத்மாவான விஷ்ணுவுக்கு, அந்தந்தக் காலத் திற்குத் தகுதியாக உத்ஸவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. செல்வ மற்றவனும் இலை, மலர், பழம் முதலானவற்றைக்கொண்டோ, ஸமித்துகள், வில்வஇதழ் ஆகியவற்றைக்கொண்டோ வைஷ்ணவனா யிருப்பவன் ஹோமம் செய்யவேண்டும. இளந்துளஸி இதழ்களா லாவது அந்தணர்களை த்ருப்தி செய்விக்கவேண்டும். ப4க்தி யொன்றினாலேயே தேவர்தலைவர் தலைவன் உகப்பான் என்பது உறுதி.]

இவ்வண்ணமாக எம்பெருமானுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்ஸ வங்கள் சிலவற்றை விளக்கியபின், இவ்வுத்ஸவங்களைச் செய்பவன் இவ்வுலகில் வையம் மன்னிவீற்றிருந்து நல்லபதத்தால் மனை வாழ்ந்து போகங்களை அநுபவித்து இந்த ஜன்மம் கழிந்தவுடன் பெறும் மோக்ஷலோகமான பரமபத ப்ராப்தியை விரிவாக வர்ணிக்கிறது இவ்வத்தியாயத்தின் கடைசிப்பகுதி. அதைக் காண்போம் இனி.

ஆஸ்திக: ஶ்ரத்3த3த4ாநஶ்ச வியுக்தமத3ம்த்ஸர : ||
பூஜயித்வா ஜக2ந்நாத2ம் யாவஜ்ஜீவமதந்த்3ரித . |
இஹ பு4க்த்வா மநோரம்யாந் போ4கா3ந் ஸர்வாந் யதே2ப்
ஸிதாந் ||
ஸூதே2ந தே3ஹமுத்ஸ்ருஜ்ய ஜீர்ணத்வசமிவோரக3: |
ஸ்தூ2லஸூக்ஷ்மாத்மிகாம் சேமாம் விஹாய
ப்ரக்ருதிம் த்3ருத4ம் ||

ஸாரூப்யமீஶ்வரஸ்யாஶு க₃த்வா து ஸ்வஜனைஸ்ஸஹ ||
தி₃வ்யம் விமானமாருஹ்ய வைகுண்ட₂ம் நாம பா₄ஸ்வரம் ||
தி₃வ்யாப்ஸரோக₃ணைர்யுக்தோ தி₃வ்யபூ₄ஷணபூ₄ஷித: |
ஸ்தூயமான: ஸுரக₃ணை: கீ₃யமானஶ்ச கின்னரை: ||
ப்₃ரஹ்மலோகமதிக்ரம்ய பி₄த்வா ப்₃ரஹ்மாண்ட₃மண்ட₃லம் |
விஷ்ணுசக்ரேண வை பி₄த்வா ஸர்வானாவரணான் க₄னான் ||
அதீத்ய விரஜாமாஶு ஸர்வவேத₃ஸ்ரவாம் நதீ₃ம் |
அப்₄யுத்₃க₃ச்ச₂த்₃பி₄ரவ்யக்₃ரை: பூஜ்யமான: ஸுரோத்தமை: ||
ஸம்ப்ராப்ய பரமம் தா₄ம யோகி₃க₃ம்யம் ஸநாதநம் |
யத்₃க₃த்வா ந நிவர்த்தந்தே தத்₃தா₄ம பரமம் ஹரே: ||
தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் தா₄ம ஸதா₃ பஶ்யந்தி யோகி₃ந: |
ஶீதாம்ஶுகோடிஸங்காஶை: ஸர்வைஶ்ச ப₄வனை: யுதம் ||
ஆரூட₄யௌவனைர்தி₃வ்யை: பும்பி₃: ஸ்த்ரீபி₄ஶ்ச ஸங்குலம் ||
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நை: தி₃வ்யபூ₄ஷணபூ₄ஷிதை: ||
அக்ஷரம் பாமம்வ்யோம யஸ்மின் தே₃வா: அதி₄ஷ்டி₂தா: |
இராவதீ தே₄நுமதீ வ்யஸ்தப்₄நா ஸுயவாஸிநீ ||
யத்ர கா₃வோ பூ₄ரிஶ்ருங்கா₃: ஸாऽயோத்₄யா தே₃வபூஜிதா |
அநந்தவ்யூஹலோகைஶ்ச தயா துல்யஶுபா₄வஹை. ||
ஸர்வவேத₃மயம் தத்ர மண்ட₃லம் ஸுமனோஹரம ||
ஸஹஸ்ரஸ்தூ₂ணஸத₃ஸி த்₄ருவே ரம்யோத்தரே ஶுபே₄ ||
தஸ்மின்மனோரமே பீடே₂ த₄ர்மாத்₃யை: ஸூரிபி₄ர்வ்ருதே |
ஸஹாऽऽஸீநம் கமலயா த்₃ருஷ்ட்வா தே₃வம் ஸநாதநம் ||
ஸ்துதிபி₄: புஷ்கலாபி₄ஶ்ச ப்ரணம்ய ச புந:புந :|
ப்ரஹர்ஷபுலகோ பூ₄த்வா தேந வாऽऽலிங்கி₃த: க்ரமாத் ||
பூஜித: ஸகலைர்போ₄கை₃: ஶ்ரியா சாபி ப்ரபூஜித: |
அநந்தவிஹகே₃ஶாத்₃யை: அர்ச்சித: ஸர்வதை₃வதை: ||
தேஷாமந்யதமோ பூ₄த்வா மோத₃தே தத்ர தே₃வவத் |
யேஷு கேஷு ச லோகேஷு திஷ்ட₂தே கமலாபதி: ||
தேஷு தேஷ்வபி தே₃வஸ்ய நித்யதா₃ஸோ ப₄வேத் ஸதா₃ |
தா₃ஸவத் புத்ரவத் தஸ்ய மித்ரவத் ப₃ந்து₄வத் ஸதா₃ ||
அஶ்நுதே ஸகலான் காமான் ஸஹ தேந விபஶ்சிதா |

இமாந் லோகாந் காமபோ₄கா₃: காமரூப்யநுஸஞ்சாந் ||
ஸர்வதா₃ தூ₃ரவித்₄வஸ்தது₃:க்க₂லேஶலவாம்ஶக: |
கு₃ணாநுப₄வஜப்ரீத்யா குர்யாத் தா₃ஸ்யமஶேஷத: ||
இத₃மேவ பரம் மோக்ஷம் விது₃: பரமயோகி₃ந: |
காங்க்ஷந்தி பரமம் தா₃ஸ்யமுக்தமேவம் மஹர்ஷய: |
ஹரேர்தா₃ஸ்யைகபரமாம் ப₄க்திமாலம்ப்₃ய மாநவ:|
இஹைவ முக்தோ ராஜர்ஷே ஸர்வகர்மநிப₃ந்த₄நை: ||

|| இதி ஸ்ரீவ்ருத்₃த₄ஹாரீத ஸ்ம்ருதௌ....த₃ஶமோऽத்₄யாய: ||

[ஆஸ்திகனாய், ஶாஸ்திர விதி₄களில் நம்பிக்கையுள்ளவனாய், மத₃ மாத்ஸர்யங்கள் அற்றவனாய், சோம்பலற்றவனாய், ஜக₃ந்நாத₂னை ஆயுளுள்ள வரையில் பூஜித்தபின்பு, இவ்வுலகில் நெஞ்சுக்கினிய எல்லா போ₄க₃ங்களையும் விரும்பியபடி அநுப₄வித்து, பழைய தோற்சட்டையைப் பாம்பு உரிப்பதுபோல், எளிதில் இந்த தே₃ஹத்தைவிட்டு, ஸ்தூ₂லரூபமாகவும், ஸூக்ஷ்மரூபமாகவுமிருக்கும் இந்த ஶரீரத்தை விரைவில் விட்டு, ஈஶ்வரனோடு ஸாரூப்யத்தை அடைந்து, தன் ஜனங்களோடு கூட தி₃வ்யவிமானத்தில் ஏறி, தி₃வ்யாப்ஸரோக₃ணங்களோடுகூடியவனாய், தி₃வ்யாப₄ரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், தேவர்களால் துதிக்கப்படுபவனாய், கிந்நரர்களால் பாடப்படுபவனாய், ப்₃ரஹ்மலோகத்தையும் தாண்டி, ப்₃ரஹ்மாண்ட₃ மண்ட₃லத்தையும பிளந்துகொண்டு போய், இருள் நிறைந்த எல்லா ஆவரணங்களையும், (கோடி ஸூர்ய ப்ரகாஶமான) விஷ்ணுசக்ரத்தினாலேயே பிளந்து சென்று, எல்லா வேத₃ங்களும் நீராக வெள்ளமிடும் விரஜை எனும நதியையும் கடந்து, எதிர்பார்த்து வரவேற்று நிற்கும் நித்யஸூரிகளால் பூஜிக்கப்படுபவனாய், ஒளியுடையதாய், வைகுண்ட₂மென்று பெயர்பெற்றதாய், யோகி₃களால் அடையத்தக்கதாய், பழையதாய், அடைந்தபின திரும்பிவருதல் இல்லாததான விஷ்ணுவின பரமபத₃த்தை அடைந்து (இன்புறுகிறான்.) அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தைப் பரமயோகி₃களான ஸூரிகள் எப்போதும் காண்கிறார்கள். கோடி சந்திரர்களின் ஒளியுடைய எல்லாவித₄மான லோகங்களையும் உடையது அது. யௌவனமுடையவர்களாய், எல்லா லக்ஷணங்களும் நிறைந்தவர்களாய், தி₃வ்யாப₄ரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவர்களான அப்ராக்ருத ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் நிறைந்தது அது. பரமாகாஶமான அவ்வுலகில்

நித்யஸூரிகள் வாழ்கின்றனர். (அப்ராக்ருதமான) அந்நம், பழங்கள், யவம் முதலிய தான்யங்கள், நல்லகொம்புள்ள காளைகள் முதலியவற்றைக்கொண்ட அந்த அயோத்₄யையெனும் பரமபதம் நித்யஸூரிகளால் பூஜிக்கப்படுவதாய் உள்ளது. அதோடு ஸம மான ஆநந்தத்தை அளிக்கவல்ல அளவற்ற வ்யூஹலோகங்களால் சூழப்பட்டது அப்பரமபதம். ஸர்வவேத₃மயமாய், மிக இனியதான மண்டபம் அதில் உள்ளது. உறுதியானதாய், அழகியதாய், மங்க₃ளமான அவ்வாயிரக்கால் மண்டபத்தில அழகியதாய், த₄ர்மம் முதலான பீட₂தே₃வதைகளால் சூழப்பெற்றதான ஆஸநத்தில், ஸ்ரீதே₃வியோடு எழுந்தருளியிருக்கும பழையோனை தே₃வனைக் கண்டு, நிறைவுடைய துதிகளைச் சொல்லிப பலகால் வணங்கி, ஆநந்தத்தால் மயிர்க்கூச்செறியப்பெற்றவனாய், முறைப்படி அப்பெருமானால் தழுவப்பெற்றவனாய், எல்லா போ₄க₃ங்களையும அளித்து உபசரிக்கப்பெற்றவனாய், திருமாமகளால் அருளப்பெற்றவனாய், அநந்தன, க₃ருட₃ன முதலான எல்லா ஸூரிகளாலும அர்ச்சிக்கப் பெற்றவனாய், அவர்களில் ஒருவனாகி, நாராயணனைப் போலவே ஆநந்த₃மடைகிறான. கமலாநாத₂ன் எந்தெந்த லோகங்களில் இருக்கிறானோ அஙகெல்லாம, அந்த தே₃வனுக்கு நித்யகைஙகர்யம் செய்பவனாகிறான. ஸாவஜ்ஞனான அவனோடுகூடி, தா₃ஸனைப் போலவும் பிள்ளையைப் போலவும், நண்பனைப் போலவும், உறவினனைப் போலவும எப்போதும் எல்லாக் கலயாண கு₃ணங்களையும் அநுப₄விக்கிறான். விருமபிய போ₄க₃ஙகளையெல்லாம் பெற்று, விருமபிய உருவமுடையவனாய், பரமாத்மாவைப பின் பற்றுகிறவனாய், எப்போதும் துபைததின லவலேஶமும் அடியோடு அற்றவனாய், பரமாத்மாவின் கு₃ணங்களை அநுப₄விப்பதால் உண்டாகும உகப்பினாலே எல்லா அடிமைகளையும செய்யக் கடவன. பரமயோகி₃கள் இதையே மேலான மோக்ஷமாகக் கருதுகின்றனர். இஙகு கூறப்பட்ட மேலான அடிமையையே மஹர்ஷிகள விருமபுகின்றனர். ராஜரிஷியே! ஹரிக்கு அடிமைசெய்வதையே மேலான லக்ஷ்யமாகக்கொண்ட ப₄க்தியை அடைவதினால மனிதன் எல்லாப் பாபஙகளினினறும இப்பிறப்பிலேயே விடுபடுகிறான்.]

வ்ருத்₃த₄ஹாரீத ஸ்ம்ருதியில் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இப்பத்தாவது அத்தியாயத்திலிருந்து பரமாதமா நாராயணனே எனறும, அவனைப் பரமபதத்தில செனறடைநது அநுப₄வித்துக் கைங்கர்யம செய்வதே மேலான மோக்ஷம எனறும் கூறும்

விஶிஷ்டாத்₃வைத ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்₃தா₄ந்தமே மஹர்ஷிகள் உகந்தது என்று கையிலங்கு கனியாக விளங்குகிறது. இனி, விஷ்ணு பூஜாவிதி₄யை விரிவாக விளக்கும் பதினோராம் அத்தியாயத்தைக் காண்போம்.

|| அத₂ ஏகாத₃ஶோத்₄யாய: ||

ஹாரீத உவாச—

அத₂ வக்ஷ்யாமி ராஜேந்த்₃ர விஷ்ணுபூஜாவிதி₄ம் பரம் ।
ஶ்ரௌதம் மஹர்ஷிபி₄:ப்ரோக்தம் வஸிஷ்டா₂த்₃யை: புராதனை: ||
வை₂காநஸைஶ்ச ப்₄ருகு₃க்₃வாத்₃யை: ஸநகாத்₃யைஶ்ச யோகி₃பி₄: ।
வைஷ்ணவைர்வைதி₃கை: பூர்வை: யத்₂யதா₃சரிதம் புரா
தத்தே வக்ஷ்யாமி ராஜேந்த்₃ர மஹாப்ரியதமம் ஹரே: ।
ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தா₂ய ஸம்யகா₃சம்ய வாரிணா ||
த்₄யாத்வா ஹ்ருத்கமலே விஷ்ணும் பூஜயேத் மநஸைவ து ।
தம் ப்ரத்தைவேதி ஸூக்தேந பே₃ாத₄யேத் கமலாபதிம் ||
வநஸ்பதேதி ஸூக்தேந தூர்யகே₄ாஷம் நிநாத₃யேத் ।
குர்யாத் ப்ரத₃க்ஷிணம் விஷ்ணோ: அதோ தே₃வேத்யநேந து ||
தத்₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ராப்₄யாம் தரி: ப்ரணம்யாऽத₂ வாக்₃யத: ||
க்ருதஶௌச: தத₂ாऽऽசாந்த: த₃ந்ததா₄வநபூர்வகம் ।
ஸ்நாநம் குர்யாத் விதா₄நேந தா₄த்ரீ ஸ்ரீதுலஸீயுதம் ||
நாராயணாநுவாகேந க்ருத்வா தத்ராऽக₄மர்ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்ய: ஶுசிர்பூ₄த்வா தர்ப்பயித்வா ச பூர்வவத் ||
த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ரதே₃ஹஶ்ச பவித்ரகர ஏவ ச ।
ப்ரவிஶ்ய மந்தி₃ரம் விஷ்ணோ: ஸம்மார்ஜந்யா விஶோத₄யேத் ||
வாஸ்தோஷ்பதேதி வை ஸூக்தம் ஜபந் ஸம்மார்ஜயேத் க்₃ருஹம் ।
ஆக₃ாவ இதி ஸூக்தேந கோ₃மயேநாநுலேபயேத் ||
ஆ நோ ப₄த்₃ரேதி ஸூக்தேந ரங்க₃வல்லீம் ச நிக்ஷிபேத் ।
தத: கலஶமாத₂ாய ஜபந் வை ஶாகுநோ(நீ)ர்ருச: ||

க$_3$த்வா ஜலாஶயம் ரம்யம் நிர்மலம் ஶுசி பாண்டு$_3$ரம் ।
இமம் மே க$_3$ங்கே$_3$தி ருசா ஜலம் ப$_4$க்த்யாऽபி$_4$மந்த்ரயேத் ॥
ஆபோ அஸ்மாநிதி ருசா கலஶம் க்ஷாலயேத் த்$_3$விஜ: ।
ஸமுத்$_3$ரஜ்யேஷ்ட$_2$(ஷ்ட$_2$ா)மந்த்ரேண ச்$_3$ருஹ்ணீயாத்
ப்ரயதோ ஜலம் ॥
உதஸ்மேநம் வஸ்துபி$_4$ரிதி வஸ்த்ரேணாऽऽச்ச$_2$ாத்$_3$ய
வைஷ்ணவ: ।
ப்ரஸம்ராஜேதி ஸூக்தம் வை ஜபந் ஸம்ப்ரவிஶேத் க்$_3$ருஹம் ॥
த$_4$ாந்யோபரி தத$_2$ா கும்ப$_4$ம ந்யஸேத் த$_3$க்ஷிணதோ ஹரே: ।
இமம்மே வருணேத்ய்ருசா மங்க$_3$ளத்$_3$ரவ்யஸம்யுதம் ॥
அஞ்ஜந்தி த்வேதி ஸூக்தேந குர்யாத புஷ்பஸ்ய ஸஞ்சயம் ।
அர்வாஞ்சி ஸூப$_4$கே$_3$ த்$_3$வாப்$_4$யாம் க$_3$ந்த$_4$ாம்ஶ்ச
பேஷயேத் தத$_2$ா ॥
வாக்$_3$யத: ப்ரயதோ பூ$_4$த்வா ஸ்ரீஸூக்தேநைவ வைஷ்ணவ: ।
விஶ்வாநி ந இதி ருசா தீ$_3$பம் த$_3$த்$_3$யாத் ஸுதீ$_3$பிதம் ॥
தத்தத்பாத்ரேஷு ஸலிலம் த$_3$த்வா க$_3$ந்த$_4$மஸ்து நிக்ஷிபேத் ।
ஶம் நோ தே$_3$வ்யா ச ஸலிலம் க$_3$ாயத்ர்யா ச குஶாம்ஸ்தத$_2$ா ॥
ஆயநேதி ச புஷ்பாணி யவோऽஸீதி ருசாऽக்ஷதாந் ।
க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாரேதி வை க$_3$ந்த$_4$ாநோஷத்$_4$யா திலஸர்ஷபாந் ॥
காண்டா$_3$த்காண்டே$_3$தி தூ$_3$ர்வாக்$_3$ராந் ஸஹிரண்யேதி
ரதநகம் ।
ஹிரண்யரூபேதி ருசா ஹிரண்யம் நிக்ஷிபேத் தத$_2$ா ॥
ஏவம் த்$_3$ரவ்யாணி நிக்ஷிப்ய துலஸ்யா ச ஸமர்ப்பயேத் ।
ஸவிதுஶ்சேத்யாதி$_3$ ருசா த$_3$த்$_3$யாத் அர்க்$_4$யோத$_3$கம் ஹரே: ॥
ஶ்ரீயேதிபாதே$_3$தி ருசா த$_3$த்$_3$யாத் பாத$_3$ஜலம் தத$_2$ா ।
ப$_4$க்$_3$ரம் தே ஹஸ்தேத்யநேந ஹஸ்தப்ரக்ஷாலநம சரேத் ॥
வய: ஸுபர்ணேதி ருசா முக$_2$ஸம்மார்ஜநம் தத$_2$ா ।
ஆபோ அஸ்மாநிதி ருசா வக்த்ரக$_3$ண்டூ$_3$ஷமேவ ச ॥
ஹிரண்யத$_3$ந்தேத்யநேந த$_3$ந்தகாஷ்ட$_2$ம் நிவேத$_3$யேத் ।
ப்$_3$ருஹஸ்பதே ப்ரத$_2$மேதி ஜிஹ்வாலேக$_2$நமேவ ச ॥
ஆப இத்$_3$வா உ பே$_4$ஷஜீரிதி க$_3$ண்டூ$_3$ஷமாசரேத் ।
ஆபோ ஹிஷ்ட$_2$ா இதயநேந குர்யாத$_3$ாசமநீயகம் ॥

மூர்தா4மவ இத்யநேந தைலாப்4யங்க3ம் ஸமாசரேத் |
மூர்தா4நம் தி3வ இத்யநேந ச3ந்தா4ந் கேஶேஷு லேபயேத் ||
தத்3தி4யஸ்தஸ்தெ2ள கேஶவம் தே கேஶாந் வை
க்ஷாலயேத் புந: |
ஶ்ரியே ப்ருஶ்ந (இ)தி ருசா தத்3வர்ச்சோ[ச்சோ]
த்3வர்த்தநாதி3கம் ||
ஆபோ யம்வ: ப்ரத2மமிதி ஸூக்தேநாப்4யங்க3ஸூசநம் |
க்ருத்வாऽத3: ஸ்நாபயேத் ஸூக்தை: வைஷ்ணவை:
க3ந்த4வாரிணும் ||
தத: பஞ்சாம்ருதைர்க3வ்யை: ஸ்நாபயேத் தத்ப்ரகாஶை: |
ஆப்யாயஸ்வேத்ய்ருசா க்ஷீரம் த3தி4க்ராவ்ணேதி வை த3தி4 ||
க்4ருதம் மிமிக்ஷேதி க்4ருதம் மது4 வாதேதி வை மது4 |
தத்தே வயம் யதா2 கோ3பீ4: இத்ய்ருசேக்ஷூரஸம் ஶுப4ம் ||
ஏபி4: பஞ்சாம்ருதை: ஸ்நாப்ய சந்த3நம் ச நிவேத3யேத் |
ஸ்ரீஸூக்தபுருஷஸூக்தாப்4யாம் புந: ஸமஸ்தா2பயேத் ஹரிம் ||
வநஸ்பதேதி ஸூக்தேந குர்யாத் கோ4ஷஸமந்விதம் |
ஶ்ரியே ஜாத இதி ருசா த3த்3யாத் நீராஜநம் தத: ||
யுவா ஸுவாஸேதி ருசா வஸ்த்ரேணாங்க3ம் ப்ரமார்ஜயேத் |
ப்ரஸோநாநேதி மந்த்ரேண வஸ்த்ரம் ஸம்வேஷ்டயேத் தத: ||
யுவம் வஸ்த்ராணீதி ருசா உத்தரீயம் ததை2வ ச |
ஸர்வத்ராऽऽசமநம் த3த்3யாத் ஶம் நோ தே3வீத்ய்ருசா ச து ||
உபவீதம் ததோ த3த்3யாத் ப்3ராஹ்மணுநிதி வை ருசா |
ருதஸ்ய தந்துவிததே த3த்3யாத் குஶபவித்ரகம் ||
பஶ்சாத3ாசமநம் த3த்3யாத் பூ4ஷணைர்பூ4ஷயேத் ஹரிம் |
விஶ்வஜித்ஸூக்தேந த3த்3யாத் பூ4ஷணாநி ஶுபா3நி வை ||
ஹிரண்யகேஶீதி ருசா கேஶாந் ஸம்ஶோஷயேத் ததா2 |
ஸுபுஷ்பை: கப3ரீம் த3த்3யாத் விஹிஸோதேத்யநேந து ||
க்ருபாயமிந்த3தேரத2 இத்ய்ருசா(?)திலகம் ஶுப4ம் |
க3ந்த4ம் ச லேபயேத் கா3த்ரே க3ந்த4த்3வாரேதி வை ருசா ||
த்ராதாரமிந்த்3ர இத்ய்ருசா புஷ்பமாலாம் ஸமர்ப்பயேத் |
சக்ஷுஷ: பிதேதி ருசா சக்ஷுஷோ ரஞ்ஜநம் ஶுப4ம் ||

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷேதி ருசா கிரீடம் ஶிரஸி க்ஷிபேத்
ருக்ஸாமாப்$_4$யாமிதி ஶ்ரோத்ரே குண்ட$_3$லே
மாகரேऽர்ப்பயேத்
த$_3$ஶூநஸௌ அபஸ இதி கேயூராதி$_3$விபூ$_4$ஷணம் ।
ஆஶ்வேதே யஸ்யேதி ருசா ஹாராணி விமலாநி ச ॥
ஹஸ்தாப்$_4$யாம் த$_3$ஶ ஶாக$_2$ாப்$_4$யாம் இத்ய்ருசா சாங்கு$_3$ளீயகம்।
யஸ்ய த்ரீபூர்ணமது$_4$நா ஸௌர்யாகே (?) விந்யஸேத் ஶுபே$_4$ ॥
இந்த்$_3$ரம் தவ து$_3$த்தர இதி கடிஸூத்ரம் ஸுஶோபிஷம் ।
ஸ்வஸ்திதா$_3$ விஶஸ்பதிரித்யாயுதா$_4$நி ஸமர்ப்பயேத் ॥
த்$_3$யௌர்நய இந்த்$_3$ரேதி த$_3$த்$_3$யாத் ச$_2$த்ரம் ஸுவிமலம் ததா$_2$।
ஸோம: பவதேதி ருசா சாமரம் ஹைமமுத்தமம் ॥
ஸோமாபூஷணேதி ருசா தாலவ்ருந்தௌ ஸுவர்ச்சஸௌ ।
ரூபம் ரூபமிதி ருசா த$_3$த்$_3$யாதா$_3$த$_3$ர்ஶகம் ஶுப$_4$ம் ॥
இந்த்$_3$ரமேவ தி$_4$ஷணேத்ய்ருசாऽऽஸநே விநிவேஶயேத் ।
இஹைவாஸ்தமேதி ருசா த$_3$த்$_3$யாச்ச குஶ விஷ்டரம் ॥
அபஸ்வந்தரிதி (ச)ருசா பாத$_3$யம் த$_3$த்$_3$யாச்ச ப$_4$க்தித: ।
கௌ$_3$ரீர்மிமாயஸூக்தேந அர்க்$_4$யம் ஹஸ்தே நிவேத$_3$யேத் ॥
நதமம்ஹோநது$_3$ரிதமித்யாசமநம் ஸமர்ப்பயேத் ।
பிப$_3$ாஸோமமித்யநேந மது$_4$பர்க்கம் ச ப்ராஶயேத் ॥
அப்ஸ்வக்$_3$நே ஸதி$_4$ஷ்டவேதி புநராசமநம் சரேத் ।
அர்ச்சந்தஸ்த்வா ஹவாமஹேத்யக்ஷதைரர்ச்சயேத் ஶுபை$_4$:॥
தண்டு$_3$லாஸ்ஸஹரித்$_3$ராஸ்து அக்ஷதா இதி கீர்த்திதா: ।
விஷ்ணோர்நுகமிதி ஸூக்தேந தூ$_4$பம் த$_3$த்$_3$யாத்
க்$_4$ருதாந்விதம்(தாந்) ॥
ப$_4$ாவாமிதேதி (?) ஸூக்தேந தீ$_3$பாந் நீராஜயேத் ஶுப$_4$ாந் ।
இத$_3$ம் தே பாத்ரமிதி (ச) ப$_4$ோஜநம் விந்யஸேத் ஶுப$_4$ம் ॥
தஸ்மா அரங்க$_3$மாமேதி பாத்ரப்ரக்ஷாளநம் சரேத் ।
அஸ்மிந்பதே$_3$ பர(மேதச்சி$_2$வாம்ஸ) மிதி
க$_3$வா ஜ்யேநாபி$_4$பூரயேத் ॥
பிதும்நுஸ்தோஷமிதி ஸூக்தேந த$_3$த்$_3$யாத$_3$ந்நாதி$_3$கம் ஹவி:।
தத$_3$ஸ்யாநிகமிதிய்ருசா ஸஹிரண்யம் க்$_4$ருதம ததா$_2$ ॥

தஸ்மிந் ராயவதய இதி த3த்3யாத3ாபோஸநே க்4ருதம் (?) ।
தத: ப்ராஜ்ஞத்3யாஹூதயோ ஹோதவ்யா: பரமாத்மநி ॥
அக்3நே விவஸ்வது3ஷஸ: (இதி) பஞ்சபி4ஶ்ச யதா2க்ரமம் ।
ஸமுத்3ராதூ3ர்மீதி ஸூக்தேந க்4ருததா4ரா: ஸமாசரேத் ॥
பரோ மாத்ரேதி ஸூக்தேந பே4ாஜயேத் ஸஶ்ரியம் ஹரிம் ।
து4யம் ஹிங்வாந இத்யநேந யதா2ஸர்வம் நிவேத3யேத் ॥
இந்த3ரபிப3ா இத்யநேந த3த்3யாத3ாபோஸநம் புந: ।
ப்ரத ஆர்விநி பவமாநேத்ய்ரு(நேதிரு)சா
ஹஸ்தப்ரக்ஷாளநம் சரேத் ॥
ஸரஸ்வதீம் தே3வயந்த இதி (திஸ்ருபி4:)க3ண்டூ3ஷமேவ ச ।
வ்ருஷ்டிம் தி3வீஸ்தத்3த4ரேதி (த்3வாப்4யாம்)
த3த்3யாத3ாசமநம் தத: ॥
ஶிரூம் ஜஜ்ஞாநமித்ய்ருசா முக2ஹஸ்தௌ ச மார்ஜயேத் ।
த3க்ஷிணவதாமித்ய்ருசா த3த்3யாத் தாம்பூ3லமுத்தமம் ॥
ஸ்வாது3: பவஸ்வேதி ருசா த3த்3யாத3ாசமநம் புந: ।
ஆயங்கௌ3ரிதி ஸூக்தாப்4யாம் த3த்3யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம்
தத: ॥
தூ3பாந் நீராஜயேத் பஶ்சாத் க்4ருதஸூக்தேந வைஷ்ணவ: ।
யத இந்த்3ரேத்யாதி3ஷட்3பி4: தி3க்ஷு ரக்ஷாம்
ப்ரத3ரபயேத் ॥
யஜ்ஞோ தே3வாநாம்(இதி)ஸூக்தேந உபஸ்தா2நஜபம்
சரேத் ।
தத்3விஷ்ணோரிதி (ச)த்3வாப்4யாம் ப்ரணமேச்சைவ
ப4க்தித: ॥
கௌ3ரீர்மிமாயேதி ருசா த3த்3யாத3ாசமநம் தத: ।
ஸஹஸ்ரநாமபி4: ஸ்துத்வா பஶ்சாத் ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥
ப்ராதரௌபாஸநம் ஹுத்வா தஸ்மிந்நக்3நௌ ஜநார்த3நம் ।
த்4யாத்வா ஸம்பூஜ்ய ஜுஹுயாத் வைஷ்ணவை:
ப்ரத்ய்ருசம் ஹவி: ॥
ஶ்ரீபூ4ஸூக்தாப்4யாமபி ச ஹுத்வா க்4ருதயுதம் ஹவி: ।
யாபி4ஸ்ஸோமோ மோத3தேத்யநேந மாத்ருப்4யாம்
ஜுஹுயாத் ஹவி: ॥

கிம்ஸ்வித்₃வநமித்ய(ரதி ருசா அ)நந்தம் ஜுஹுயாத் ஹவி:।
ஸுபர்ணம் விப்ரா இதய்ருசா ஸுபர்ணாய மஹாத்மநே॥
சமூஷச்ச₂யேந இதி ச ஸேநேஶாயாபி ஹூயதாம்।
பவித்ரம் த இதி த்₃வாப்₄யாம் சக்ராயாமிததேஜஸே॥
ஸ்வாது₃ஷம் ஸ இதி ருசா ஹேதிப்₄யோ ஜுஹுயாத் ஹவி:।
இந்த்₃ரஶ்ரேஷ்ட₂ாநிதிந்த்₃ராய அக்₃நிர்மூர்த்தே₄தி
பாவகம்॥

யமாய ஸோமேதி யமம் நைர்ருதம் மோஷுணேத்ய்ருசா।
யச்சித்₃தி₄தேதி வருணம் வாயவாயாஹீதி மாருதம்॥
த்₃ரவிணோதா₃ த₃த₃ாதுநா த்₃ரவிணோத்₃யாஶமேவ ச।
த்ர்யம்ப₃கரு(கமித்ய்ரு)சா ருத்₃ரமாந: ப்ரஜாம் ப்ரஜாபதிம்॥
யஜ்ஞேநேத்ய் ருசா ஸாத்₄யேப்₄யோ மருதோ யத்₃த₄வேதி ச।
யோ ந: ஸபத்நேதி ருசா வஸுருத்₃ரேப்₄ய ஏவ ச॥
விஶ்வே தே₃வா: சதஸ்ருபி₄: யே தே₃வாஸ: ருசா தத₂ா।
ஸர்வேப₄யஶநசவ தே₃வேப்₄ய: ஜுஹுயாத₃ந்நமுத்தமம்॥
நாஸத்யாட₄யாமிதி ருசா அஶ்விச்ச₂ந்தே₃ாப்₄ய ஏவ ச।
ஸோம(மா)பூஷே(ஷணே)தி ருசா
ஸூர்யாசந்த்₃ரமஸோஸ்தத₂ா
ஸம்ஸமித்₃யுத₃(வ)ஸூக்தேந வஷ்ணவேப்₄யஸ்தத₂ா புந:।
தத: ஸ்விஷ்டக்ருதம ஹுதவா பு₄க்தேப்₄யஶ்ச ப₃லிம்
க்ஷிபேத்॥

நமோ மஹத்₃ப்₄ய ரு(இத்ய்ரு)சா ப₃லிம் பு₄வி விநிக்ஷிபேத்।
ஆசம்ய வாரிணா பஶ்சாத் மந்தரயாக₃ம் ஸமாசரேத்॥
ஏதத் ஶௌரதம் ந்ருபஶ்ரேஷ்ட₂ முநிபி₄: ஸம்ப்ரகீர்த்திதம்
ஸமயகு₃கதம் மயா தே₃த₃ய நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம்॥
ஏதத் ப்ரியதமம் விஷ்ணோ: ஶ்ரீயோ நாத₂ஸ்ய ஸர்வத₃ா॥
ஶ்ரௌதேநைவ ஹரிம் தே₃வமர்ச்சயந்தி மநீஷிண:॥
ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாக₃மைர்விஷ்ணோஸ்த்ரிவித₄ம் பூஜநம்
ஸ்ம்ருதம।

ஏதத ஶ்ரௌதம் தத: ஸ்மார்த்தம் பௌருஷேண ச யத்
ஸ்ம்ருதம்॥

மந்த்ரைரஷ்டாக்ஷராத்₃யைஸ்து தத்₃தி₃வ்யாக₂மமுச்யதே |
ஶ்ரௌதமேவ விஶிஷ்டம் ஸ்யாத் தேஷாம்
ந்ருபவரோத்தம ||
ஶ்ரௌதமேவ ததா₂ விட்ரா: ப்ரகுர்வந்தி ஜநார்த்த₃நே |
யஜந்தி கேசித் த்ரிதயம் த்ரிஸந்த்₄யாஸு ச தே₃ஶிகா: |
யஜந்தி கேசித் த்ரிதயம் த்ரயோ வர்ணா: த்₃விஜோத்தமா: ||
ஶுஶ்ருஷா ச ததா₂ நாமகீர்த்தநம் ஶூத்₃ரஜந்மந: ||
அபிவா பரமே(ம)காந்திப₃ாலக்ருஷ்ணவபுர் ஹரி: |
ஸ்த்ரீணமப்₄யர்ச்சநீய: ஸ்யாத் ஸ்வவர்ண-
ஸ்யாநுரூப(ப்ய)த: ||
மந்த்ரரத்நேந வை பூஜ்யோ ஹித்வா ஶ்ரௌதம் விதா₄நத: |
ஏவமப்₄யர்ச்சநம் விஷ்ணோ: முநிபி₄: ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் ||

[ஹாரீதர் கூறினார்:— அரசர் தலைவனே! வஸிஷ்டா₂ர் முதலான பழைமையான ரிஷிகளால் கூறப்பட்டதாய், விஷ்ணுவை ஶ்ருதி வாக்யங்களைக்கொண்டே ஆராதி₄ப்பதை விளக்கும் மேலான பூஜாவிதி₄யை இனிக் கூறுகிறேன். ப்₄ருகு₃ முதலான வைக₂ாநஸர்களாலும், ஸநக₃ாதி₃யோகி₃களாலும், முற்காலத்திலிருந்த மற்ற வைதி₃க வைஷ்ணவர்களாலும் எப்படி விஷ்ணுபூஜை செய்யப் பட்டதோ, ஹரிக்கு மிகவும் இனியதான அப்படிப்பட்ட முறையை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். காலையில் ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து, நீரினால் நன்கு ஆசமனம் செய்து, ஹ்ருத₃யகமலத்தில் விஷ்ணுவை தியானித்து, மனத்தாலேயே விஷ்ணுவைப் பூஜிக்க வேண்டியது. "தம் ப்ரத்நைவ" என்னும் ஸூக்தத்தாலே கமலா பதியைத் திருப்பள்ளியுணர்த்தவேண்டியது. "வநஸ்பதே" என்னும் ஸூக்தத்தாலே 'தூர்யம்' என்னும் வாத்₃யத்தை முழக்க வேண்டும். "அதோ தே₃வா" என்னும் மந்திரத்தால் விஷ்ணுவை ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்யவேண்டும். "தத்₃ விஷ்ணோ:" என்று தொடங்கும் இரு மந்திரங்களாலே மூன்று முறை வணங்கி, மௌனமாயிருப்பவனாய், காலைக்கடன்களைக் கழித்து, ஆசமனம் செய்து, பல்விளக்கி ஶுத்₃த₄மான மண், துளஸி ஆகியவற்றோடு கூடிய நீரில் முறைப்படி ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். நாராயணாநுவாகத்தால் அக₄மர்ஷணஸ்நானம் செய்து, செய்யவேண்டிய கர்மங்களைச்செய்து பரிஶுத்₃தி₄பெற்றவனாய், முன்போல் தர்ப்பணம் செய்து, உடம்பில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை த₄ரித்தவனாய், பவித்ர

விரலில் பவித்திரம் த$_4$ரித்து, விஷ்ணுவின் கோயிலில் நுழைந்து, துடைப்பத்திஞல் பெருக்கவேண்டும். கோயிலைப் பெருக்கும்போது "வாஸ்தோஷ்பதே" என்னும ஸூக்தத்தை ஓதவேண்டும். "ஆக$_3$ாவ" என்னும் ஸூக்தத்திஞல் பசுஞ்சாணத்தைக்கொண்டு கோயிலை மெழுகவேண்டும். "ஆநோ ப$_4$த்$_3$ரா" என்னும் ஸூக்தததிஞல் கோலமிடவேண்டும். அதற்குபின் கலஶத்தை எடுத்து ஶாகுநருக்குகளை ஜபித்துக்கொண்டு அழகியதாய், குற்றமற்றதாய், பரிஶுத்$_3$த$_4$மானதாய், வெளுத்த நீரையுடையதான நீர்நிலையை அடைந்து, "இமம் மே க$_3$ங்கே$_3$" என்னும் ருக்கிஞல் ஜலத்தை ப$_4$க்தியுடன் அபி$_4$மந்த்ரணம செய்யவேண்டும். "ஆபோ அஸ்மாந்" எனனும் ருக்கிஞல் கலஶத்தை நீரிஞல் ஶுத்$_3$தி$_4$ செய்யவேண்டும். புலனடக்கமுள்ளவஞய், ஸமுத்$_3$ரஜ்யேஷ்ட$_2$ மந்திரத்திஞல் நீரை (கலஶத்தில்) எடுக்கவேண்டும். "உதஸ்மேநம் வஸ்துபி$_4$:" என்னும் ருக்கிஞல் நீர்க்குடத்தை வஸ்திரத்திஞல் மூடி, (அதை எடுத்துக்கொண்டு) "ப்ரஸம்ராஜ" எனனும் ஸூக்தத்தை ஜபித்துக்கொண்டு வைஷ்ணவன். கோயிலினுள் நுழையவேண்டும. "இமம் மே வருண" என்னும் ஸூக்தத்திஞல் மங்க$_3$ள த்$_3$ரவ்யங்களை நீரில் சேர்த்து ஹரிக்கு வலது புறத்தில் த$_4$ாந்யத்தின்மேல் கும்ப$_4$த்தை வைக்கவேண்டும். "அஞ்ஜநந்தி த்வா" என்னும் ஸூக்தத்திஞல் பூக்களைப் பறிக்கவேண்டும். "அர்வாஞ்சி ஶுப$_4$கே$_3$" என்னும் இரு மந்திரங்களால் க$_3$நத$_4$ங்களைக் கலந்துகொள்ளவேண்டும். மௌனமாய், புலனடக்கமுடையவஞய், ஸ்ரீஸூக்தத்திஞலும், "விஶ்வாநி ந:" என்னும் ருக்கிஞலும, நன்கு எரியும் தீ$_3$பத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அந்தந்தப் பாத்திரங்களில் நீரை இட்டு க$_3$ந்த$_4$ங்களையும் சேர்க்கவேண்டியது. "ஶம் நோ தே$_3$வீ:" என்னும ருக்கால் நீரையும், க$_3$ாயத்ரியால குஶங்களையும், "ஆயந" என்னும் ருக்கால் புஷ்பங்களையும், "யவோSஸி" என்னும மந்திரத்தால் அக்ஷதைகளையும், "க$_3$ந்த$_4$த்$_3$வாராம்" என்னும மந்திரத்தால் க$_3$ந்த$_4$ங்களையும, ஓஷதி$_4$மந்திரத்தால் எள், கடுகு ஆகியவற்றையும், "காண்ட$_3$ாத் காண்ட$_3$" மந்திரத்தால் த$_3$ர்ப்பை$_4$ நுனிகளையும, "ஸஹிரண்ய" என்னும் மந்திரத்தால் ரத்னங்களையும், "ஹிரண்யரூப" ருக்கிஞல் ஹிரண்யமாகிற பொன்னையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம த்$_3$ரவ்யங்களை ஸமர்ப்பித்து, துளஸியாலும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. "ஸவிதுஶ்ச" என்னும் ருக்கிஞல் ஹரிக்கு அர்க்$_4$யநீரை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. "ஶ்ரியேதிபாத$_3$" ருக்கி

ஞல் திருவடி விளக்கும் தீர்த்த₂த்தையும் அளிக்கவேண்டும். "ப₄த்₃ரம் தே ஹஸ்த" மந்திரத்தால் திருக்கைகளை விளக்கும் நீரை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "வய: ஸுபர்ண" ருக்கினுல் முக₂த்தை விளக்கும நீரை இடவேண்டும். "ஆபோ அஸ்மாந்" எனனும் ருக்கினுல் வாய்கொப்பளிக்கும் நீரை இடவேண்டும். "ஹிரண்ய த₃ந்த" மந்திரத்திஞல் பல்துலக்கும் குச்சியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. "ப்₃ருஹஸ்பதே ப்ரத₂ம்" ருக்கினுல் நாக்குவழிக்க வேண்டும. "ஆப இத்₃வாவு பே₄ஷஜீ:" என்னும் மந்திரத்திஞல் வாய்கொப்பளிக்கச் செய்யவேண்டும். "ஆபோ ஹிஷ்ட₂ா" என்னும மந்திரத்திஞல் ஆசமனம் செய்விக்கவேண்டும். "மூர்த்த₄ா மம" என்னும் ருக்கினுல் எண்ணை ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும். "மூர்த்த₄ாநம் தி₂வ" ருக்கினுல் க₃ந்த₄ங்களைக் கேஶங்களில், தடவவேண்டும். "ந்த்₃தி₂யஸ்தஸ்தெ₂ள" எனறு கேஶவனின் கேஶங்களை நீரினுல மறுபடி அலசவேண்டும். "ஶ்ரியே ப்ருஶ்ந" என்னும் ருக்கால குழலை வாரிவிடுதல் முதலியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். "ஆபோ யப்₄வ: ப்ரத₂மம்" என்னும் ஸூக்தத்தால் எண்ணையிடவேண்டும். பிறகு நறுமண நீரினுல் விஷ்ணுஸூக்தங்களைக்கொண்டு நீராட்டவேண்டும. அதன்பிறகு பசுவிலிருந்து கிடைக்கும் பால் தயிர் நெய்யோடு கூடிய பஞ்சாம்ருதங்களாலே அவற்றைக்கூறும் மந்திரங்களைக்கொண்டு திருமஞ்சனம் செய்விக்கவேண்டும். (அதாவது—) "ஆப்யாயஸ்வ" எனனும் மந்திரத்தால் பாலையும், "த₃தி₄க்ராவ்ண்ணோ" என்னும் மந்திரத்தால் தயிரையும், "க்₄ருதம மிமிக்ஷா" என்னும் மந்திரத்தால் நெய்யையும், "மது₄வாதா" என்னும மந்திரத்தால் தேனையும், "தத்தே வய யத₂ா கே₃ாபி₄:" என்னும் ருக்கினுல் நல்ல கரும்புச் சாற்றையும் ஆக இப்படிப் பஞ்சாமருதங்களையுங்கொண்டு திருமஞ்சனம செய்வித்து, சந்த₃னமும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. ஸ்ரீ ஸூக்தபுருஷஸூக்தங்களால் மறுபடியும் ஹரிக்கு நீராட்ட வேண்டியது. "வநஸ்பதே" என்னும் ஸூக்தத்திஞல் வாத்₃ய கோ₄ஷங்களை (திருமஞ்சனத்தின்போது) செய்விக்கவேண்டியது. "ஶ்ரியே ஜாத" என்னும் ருக்கால் ஹாரத்தி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "யுவா ஸுவாஸா:" என்னும் ருக்கால் வஸ்திரத்தைக்கொண்டு திருமேனியைத் துடைக்கவேண்டும். "ப்ரஸேநாநேந" என்னும் மந்திரத்தால் வஸ்திரத்தைச் சாத்தவேண்டும. "யுவம் வஸ்த்ராணி" என்னும் ருக்கால உத்தரீயத்தைச் சாத்தவேண்டும். வஸ்த்ரோத்தரீயங்களைச் சாத்தும்போது "ஶம் நோ தே₂வீ:"

என்னும் ருக்கால் ஆசமனம் செய்விக்கவேண்டும். பிறகு, "ப்ராஹ்மணாந்" என்னும் ருக்கால் பூணூல் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "ருதஸ்ய தந்தும" என்னும ருக்கால் குஶபவித்ரங்களை ஸமாப் பிக்கவேண்டும. பிறகு ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து, ஆப₄ரணங்களால் ஹரியை அலங்கரிக்கவேண்டும். விஶ்வஜித் ஸூக்தத்தினல் மங்க₃ள மான ஆப₄ரணங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. "ஹிரண்யகேஶீ" என்னும் ருக்கால் கேஶங்களை உலர்த்தவேண்டும். "விஹிஸோத" என்னும் மந்திரத்தால நல்ல புஷ்பங்களைக் குழலிலே சூட்ட வேண்டும். "க்ருபாயமிந்த்₃தேரத₂" எனனும் ருக்கால் மங்க₃ள மான திலகத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "க₃ந்த₄த்₃வாராம்" என்னும் ருக்கால் திருமேனியில் க₃ந்த₄த்தை ஸமர்ப்பிககவேண்டும. "தராதாரமிந்த்₃ர" எனனும் ருககால் பூமாலை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும. "சக்ஷுஷ: பிதா" என்னும் ருககால் திருக்கண்க ளுக்கு மையிடவேண்டும. "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா" என்னும் ருக்கால் கிரீடத்தைத் தலையில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. "ருகஸாமாப்₄யாம" என்னும் மந்திரத்தால் இருகாதுகளிலும மகரகுண்ட₃லங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "த₃ஶூநஸௌ அபஸ" என்னும் ருக்கால் தோள்வளை முதலான ஆப₄ரணங்களை இடவேண்டும். "ஆஶ்வேதே யஸ்ய" என்னும ருக்கால் குற்றமற்ற ஹாரங்களை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "ஹஸ்தாப்₄யாம் த₃ஶ ஶாக₂ாப்₄யாம்" என்னும் ருக்கால் மோதிரங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "யஸ்ய த்ரீ பூர்ணா மது₄நா" என்னும் ருக்கால் மங்க₂ளமான இருஸூர்யாகங்களை (ஆப₄ரண விஶேஷங்களை) ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும. "இந்த்₃ரம் த்வது₃த்தர" என்னும மந்திரத்தால் ஒளியுள்ள அரைநாண்கயிற்றை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "ஸ்வஸ்தித₃ா விஶஸ்பதி:" என்னும் மந்திரத்தால் ஆயுத₄ங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "த்₃யௌர் நய இந்த₃ர" என்னும் ருக்கால் மிகப்பரிஶுத்₃த₄மான குடையை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "ஸோம: பவதா" என்னும ருக்கினல் பொனனலான மிகச் சிறந்த சாமரத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேணடும். 'ஸோமா பூஷணா" எனனும் ருக்கால் மிகவும் ஒளியுள்ள இருவிசிறிகளை ஸமர்ப்பிகக வேண்டும. "ரூபம ரூபம்" என்னும் ருககினல் மங்க₃ளமான கண்ணடியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "இந்த்₃ரமேவ தி₄ஷணா" என்னும ருக்கால் ஆஸனததில் எழுந்தருளப்பணணவேண்டியது. "இஹைவாஸ்தம" என்னும் ருக்கால் குஶாஸநம் ஸமர்பபிக்க வேண்டும். "ஆப்ஶ்வந்த:" என்னும் ருக்கால் ப₄க்தியோடு பாத்₃யம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். கௌ₂ரீர்மிமாயஸூக்தத்தால் அர்க்₄

யத்தைத் திருக்கையில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "ந தமம்ஹோ ந து₃ரிதம்" என்னும் மந்திரத்தால் ஆசமனத்தை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "பிப₃ாஸோமம்" என்னும் மந்திரத்தால் மது₄பர்க்கத்தைப் பருகச்செய்யவேண்டும். "அப்ஸ்வக்₃நே ஸதி₄ஷ்டவா" என்னும் ருக்கால் மறுபடியும் ஆசமநம் செய்விக்கவேண்டும். "அர்ச்சந்தஸ்த்வா ஹவாமஹே" என்று மங்க₃ளமான அக்ஷதைக ளால் அர்ச்சனம் செய்யவேண்டியது. மஞ்சள் கலந்த அரிசிகளே அக்ஷதைகள் எனப்படுகின்றன. "விஷ்ணோர்நுகம்" என்னும் ஸூக்தத்தால் நெய்கலந்த தூ₄பத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "ப₄ாவாமிதா" என்னும் ஸூகததால் மங்க₃ளமான தீ₃பத்தால் ஹாரத்தி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "இத₃ம் தே பாத்ரம்" என்னும் ருக்கால் மங்க₃ளமான போ₄ஜநபாத்ரத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "தஸ்மா அரங்க₃மாம" என்னும் ருக்கால் பாத்ரத்தை நீரால் ஶுத்₃தி₄செய்யவேண்டும் "அஸ்மிந் பதே₃ பரம்" என்னும் ருக்கால் பசுநெய்யை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "பிதும்நுஸ்தோஷம்" என்னும் ஸூக்தத்தினுல் அந்நம் முதலான ஹவிஸ்ஸை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "தத₃ஸ்யாநிகம்" என்னும் ருக்கால் ஹிரண்யத்தோடு பொன்னேடு கூடிய நெய்யை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். "தஸ்மிந் ராயவஶந" என்னும் ருக்கால் ஆபோஶநமளிக்கவேண்டும். "அக்₃நே விவஸ்வது₃ஷஸ:" என்று தொடங்கும் ஐந்து மந்திரங்க ளால், "ப்ராணாய ஸ்வாஹா" முதலான ஐந்து ஆஹுதிகள் பரமாத்மாவிடம் ஹோமம் செய்யப்படவேண்டும். நெய்விடும்போது "ஸமுத்₃ராதூ₃ர்மி" என்னும் ஸூக்தத்தை ஓதவேண்டும். ஸ்ரீதே₃வியோடு கூடிய ஹரியை "பரோ மாத்ரயா" என்னும் ஸூக்தப₄டநத்தோடு அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். "துப்₄யம் ஹிந்வாந" என்பதினுல் நைவேத்₃யங்கள் எல்லாவற்றையும் நிவேத₃நம் செய்யவேண்டும். "இந்த்₃ரபிப₃ா" என்பதினுல் மறுபடியும ஆபோஶநமளிக்கவேண்டும். "ப்ரத ஆஶ்விநி பவமாந" என்னும் ருக்கினுல் கையலம்புதலைச் செய்யவேண்டும். "ஸரஸ்வதீம தே₃வயந்த" என்பதினுல் வாய்கொப்பளித்தலைச் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் "வ்ருஷ்டிம் தி₃வீஶஸ தத்₃த₄ாரா" என்பதினுல் ஆசமநம் அளிக்கவேண்டும். "ஶிஶும் ஜஜ்ஞாநம்" என்னும் ருக்கால் முக₂த்தையும், திருக்கைகளையும் துடைக்க வேண்டும். "த₃க்ஷிணாவதம" என்னும் ருக்கால் சிறந்த தாம்பூ₃லத்தை அளிக்கவேண்டும். "ஸ்வாது₃: பவஸ்வ" என்னும் ருக்கால் மறுபடியும் ஆசமநத்தை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குப்பின் ‘ ஆயங்கௌ₃:’’ என்று தொடங்கும் இரண்டு ஸூக்தங்களாலும் புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமாப்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வைஷ்ணவனான அர்ச்சகன் க்₄ருதஸூக்தத்தினால் தீ₃ப ஹாரத்தி செய்யவேண்டும். ‘‘யத இந்த்₃ர’’ என்று தொடங்கும் ஆறு ருக்குகளாலே தி₃க்குகளில் காப்பு இடவேண்டும். ‘‘யஜ்ஞேர தே₃வாநாம்’’ என்னும் ஸூக்தத்தினால் உபஸ்த₂ானஜபத்தைச் செய்யவேண்டும். ‘‘தத்₃விஷ்ணோ:’’ என்று தொடங்கும் இரு ஸூக்தங்களாலும் ப₄க்தியோடு வணங்க வேண்டும். ‘‘கௌ₃ரீர் மிமாய’’ எனனும் ருக்கால் ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும் ஸஹஸ்ரநாமங்களாலும் துதித்து, அதற்குப்பின் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். காலையில் ஔபாஸனம் செய்து, அவ்வக்₃னியில் ஜநார்த் த₃னனை தியானம் செய்து, திருவாராத₄னம் செய்து, விஷ்ணு ஸூக்தங்களாலே ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்ரீபூ₄ஸூக்தங்களாலும் நெய்யோடு கூடிய ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்து, ‘‘யாபி₄ஸ்ஸோமோ மோத₃தே’’ என்னும் ருக்கினால் ஸ்ரீபூ₄தே₃வித்தாயார்களைக்குறித்து ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண் டும். ‘‘கிம்ஸவித்₃வநம்’’ என்று தொடங்கும் ருக்கினால் திருவநந் தாழ்வானைக் குறித்து ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ‘‘ஸுபர்ணம் விப்ரா’’ என்னும் ருக்கினால் ஸுபர்ணனைக் (அழகிய இறக்கைகளையுடைய க₃ருட₃னைக்) குறித்து ஹோமம் செய்யவேண் டும். ‘‘சமூஷச்ச்₂யேந:’’ எனும் ருககினால் விஷ்வக்ஸேனரைக் குறித்து ஹோமம செயயவேண்டும். ‘‘பவித்ரம் தே’’ என்று தொடங்கும் இரண்டு ருக்குகளால் அளவற்ற சகதியையுடைய சக்கரத்தாழ்வா னுக்கு ஹோமம செய்யவேண்டும. ‘‘ஸ்வாது₃ஷம் ஸ:’’ என்னும் ருக்கி னால் மற்ற ஆயுத₄ங்களுககு ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ‘‘இந்த்₃ர ஶ்ரேஷ்ட₂ாநி’’ என்னும ருககால் இந்திரனுக்கும், ‘‘அக்₃ நிர்மூர்த்த₄ா’’ என்னும ருக்கால் அக்₃னிக்கும், ‘‘யமாய ஸோமம்’’ என்னும் ருக்கால் யமனுக்கும். ‘‘மோஷுணு’’ என்னும் ருக்கால் நைர்ருதனுக்கும், ‘‘யச்சித்₃தி₄தே’’ என்னும் ருக்கால் வருணனுக கும, ‘‘வாயவாயாஹி’’ என்னும் ருக்கால் வாயுவுக்கும், ‘‘த்₃ர விணோத₃ாத₃த₃ாது’’ என்னும் ருக்கால் குபே₃ரனுக்கும், ‘‘த்ர்யம் ப₃கம்’’ என்னும் ருக்கால உருத்திரனுக்கும், ‘‘ஆந: ப்ரஜாம்’’ என்னும் ருக்கால ப்ரஜாபதிக்கும், ‘‘யஜ்ஞேந’’ என்னும் ருக்கால் ஸாத்₄யர்களுக்கும், ‘‘யத்₃த₄வ’’ என்று தொடங்கும் ருக்கால் மருத்துக் களுக்கும், ‘‘யோந: ஸபத்நா’’ என்னும் ருக்கால் வஸுருத்₃ரர் களுக்கும், ‘‘யே தே₃வாஸ:’’ என்று தொடங்கும் நாலு ருக்குகளால

விஶ்வேதே₃வர்களுக்கும், ஆக இப்படி எல்லா தே₃வர்களுக்கும் உத்தமமான அந்நரூபமான ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ''நாஸத்யாப்₄யாம்'' என்னும் ருக்கினுல் அஶ்விநீதே₃வர்களுக்கும், சூத்₃ஸ்ஸுக்களுக்கும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ''ஸோமா பூஷ்ணு'' என்னும் ருக்கினுல் ஸூர்யசந்திரர்களுக்கும் ''ஸம்ஸமித்₃யுத₃'' ஸூக்தத்தினுல் வைஷ்ணவர்களுக்கும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம்செய்து, ஹவிஸ் அளிக்கப்பட்ட அனைவர்க்கும் ப₃லி ஸாதி₃க்க வேண்டியது. ''நமோ மஹத்₃ப்₄ய:'' என்னும் ருக்கினுல் பூ₄மியில் ப₃லி ஸாதி₃க்கவேண்டும். பிறகு நீரால் ஆசமனம் செய்து, மந்த்ர யாக₃ம் செய்யவேண்டும், அரசனே! இதுவே ஶ்ருதிவாக்யங்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் திருவாராத₄னக்ரமமென்று முனிவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. இந்த உத்தமமான மதம் என்னுல் உனக்கு இன்று நன்ருகச் சொல்லப்பட்டதென்பது உறுதி. இது ஶ்ரிய:பதியான விஷ்ணுவுக்கு எப்போதும் மிகவும் ப்ரீதிகரமானது. நன்னெஞ்சினர் இந்த ஶ்ருதிப்ரக்ரியையாலேயே தே₃வனுன ஹரியை ஆராதி₄க்கின்றனர், விஷ்ணுவின் திருவாராத₄னம் ஶ்ருதிப்ரக்ரியை, ஸ்ம்ருதிப்ரக்ரியை, ஆக₃மப்ரக்ரியை என்று மூன்று வகைப்படும். இது ஶ்ருதிப்ரக்ரியை. புருஷஸூக்தத்தைக்கொண்டு திருவாராத₄னம் செய்வது ஸ்ம்ருதிப்ரக்ரியை. அஷ்டாக்ஷரம், த்₃வாத₃ஶாக்ஷரம் முதலான வைஷ்ணவ மந்திரங்களைக்கொண்டு செய்யும் திருவாராத₄னம் தி₃வ்யமான ஆக₃மப்ரக்ரியையாகும்; அரசனே! இம்மூன்றினுள் ஶ்ருதிப்ரக்ரியையே சிறந்ததாகும். ஜநார்த்த₃னனுக்கு ஶ்ருதிப்ரக்ரியையான திருவாராத₄னத்தையே அந்தணர்கள் விஶேஷமாகச் செய்கின்றனர். சில ஆசார்யர்கள் மூன்று ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும் (முறையே) மூன்று ப்ரக்ரியையாலும் ஆராதி₄க்கின்றனர். மூன்று வர்ணத்தி₃லுதித்த சில த்₃விஜஶ்ரேஷ்ட₂ர்கள் (முறையே) மூன்று ப்ரக்ரியையாலும் ஆராதி₄க்கின்றனர். ஶூத்₃ரஜாதியில் பிறந்தவனுக்கு இப்படித் திருவாராத₄னம் செய்யும் த்₃விஜர்களுடைய கைங்கர்யமும், திருநாமஸங்கீர்த்தனமும் விதி₄க்கப்பட்டுள்ளது; அல்லது பரமைகாந்தியான ஶூத்₃ரன் ப₃ாலக்ருஷ்ணரூபியான எம்பெருமானைத் திருவாராத₄னம் செய்யலாம். ஸ்த்ரீகளாலும் தங்களது வர்ணத்திற்குத் தக்கபடி ஶ்ருதிப்ரக்ரியையல்லாமல் த்₃வயத்தைக்கொண்டு எம்பெருமான் ஆராதி₄க்கத்தக்கவனுவன். இவ்வண்ணமாக விஷ்ணுவின் திருவாராத₄னம் முனிவர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.]

இவ்வண்ணமாகத் திருவாராத₄னக்ரமத்தை விவரித்தபின இவ்வத்தியாயத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளில் மற்றும் பலவகையான த₄ர்மங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் ஸாரமானவற்றைக் காண்போம் இனி.

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாக₃மோக்தாஶ்ச நித்யநைமித்திகா:க்ரியா:।
ப்ராயஶ்சித்தமகுர்வதாநாம் த₃ண்ட₃மப்யாததாயிநாம் ॥
அது₄நா ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி வ்ருத்திமை(மே)காந்தி(ந்த)
லக்ஷணம் ।
நாரீணமபி கர்த்தவ்யாமஹந்யஹநி ஶாஶ்வதீம் ॥........
ஜப்த்வா மந்த்ரம் கு₃ரும் பஶ்சாத் அபி₄வந்த்₃ய ச
வைஷ்ணவாந் ॥
நமஸ்க்ருத்வா(த்ய) ஜக₃ந்நாத₂ம் ஜப்த்வா ச ஶரணாக₃திம் ।
ஆத்மாநம் ஸமலங்க்ருத்ய சிந்தயேத் மது₄ஸூத₃நம் ॥
க₃ருஹபா₄ண்ட₃ாதி₃கம் ஸர்வம் வாக₃யதா நியதேந்த₃ரியா ।
ஸம்ஶோத₄யேத் ப்ரதிதி₃நம் யஜ்ஞார்த்த₂ம் பரமாத்மந: ॥....
அவஹந்யாத் ஶூப₄தரம் க₃ாயந்தீ மது₄ஸூத₃நம் ।........
அந்தர்தா₄ய குஶம் தத்ர மந்த்ரரத்நமநுஸ்மரந் ।
பாசயேத் ஸபவித்ரேண வாக்₃யதோ நியதேந்த்₃ரிய ॥........
அவைஷ்ணவஸ்ய ஶைவஸ்ய சூத்₃ரஸ்ய பதிதஸ்ய ச ॥
பாஷண்ட₂ஸ்யாப்யஶுத்₃த₄ஸ்ய க்₃ருஹேஷ்வக்₃நிம்
விவர்ஜயேத் ।
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய மந்த்ரரத்நேந வஹ்நிம் குஶஜை: த்ரிபி₄: ॥....
யஜ்ஞியைர் விமலை: காஷ்டை₂ர் வ்யஜநேந ப்ரதீ₃பயேத்।........
ப்ரதீ₃ப்யாக்₃நிம் ததோऽந்நாத₃யம் பச்யாந்நியதமாநஸ: ।
சிந்தயேத் பரமாத்மாநம் ஜபந்மந்த்ரத்₃வயம் தத₂ா ॥........
ஶைவபாஷண்ட₃பதிதை: விகர்மஸ்தை₂: நிரீஶ்வரை: ।
அவைஷ்ணவைர்த்₃விஜை: ஶூத₃ரை:
ஹரிவாஸரபோ₄க்த்ருபி₄: ॥... ...
ததை₂வாபு₄க்ஷ்யபோ₄க்த்ரூணம் ஹரிவாஸரபோ₄ஜிநாம் ।
லோகாயதிகவிப்ராணம் தே₃வதாந்தரஸேவிநாம் ॥
அவைஷ்ணவாநாமபி ச ஸம்ஸர்க்க₃ம் தூ₃ரதஸ்த்யஜேத் ।
பக்வாந்நாத்₃யம் யத₂ா பக்வம் வாக்₃யதோ நியதேந்த்₃ரிய. ॥
ஸம்மார்ஜயேத் ஶூப₄தரம் வாரிணா வாஸஸைவ ச ।
கரநைரபிதா₄யாऽத₂ சக்ரேணைவாங்கயேத் தத₂ா ॥
க₃ந்தே₄ந வா ஹரித்₃ரேண ஜலேநாப்யத₂வா விகே₂த் ।

ஸாதூர்ஸநம் பாஞ்சஜந்யம் பு₄ண்டா₃ரநாம்
யஜ்ஞயோகி₃நாம் ||
குஸோத்தரே ஸௌ தேஸே விந்யஸ்ய குஸவாரிணா |
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய மந்த்ரரத்நேந வஸ்த்ரேணாச்சா₂த்₃ய தத்பரம்||
க்ஷாலயித்வாऽத₂ தே₃வஸ்ய பு₄ஜநாநி ஸைர்ஜலை: |
அபி₄பூர்ய ததோ த₃த்₃யாத் பே₄ஜயேச்ச விஸேஷத: ||........
ஸைசிகாநாம் யக்ஷாணாம் ஸாக்தாநாம் லிங்க₃தா₄ரிணாம் ||
த்₃வாத₃ஸீவிமுகா₂நாம் ச ஸல்லாபாதி₃ விவர்ஜயேத் |
ஸைவபௌ₃த்₃த₄ஸ்காந்த₃ஸாக்தஸ்த₂நாநி ந விஸேத்
க்வசித் ||
வர்ஜயேத் தத்ஸமீபஸ்த₂ம் ஜலபுஷ்பப₂லாதி₃ ச |
ந நிரீக்ஷேத தே₃வாநாமுத்ஸவாதி₃ கத₃ாசந ||
ஸ்துதிம் வாப்யந்யதே₃வாநாம் ந குர்யாத் ஸ்ருணுயாத் நச |
காமப்ரஸங்க₃ஸல்லாபாந் பரிஹாஸாதி₃ வர்ஜயேத ||
அந்யசிஹ்நாங்கிதம் வஸ்த்ரம் பூ₄ஷணஸநபு₄ஜநம் |
வ்ருக்ஷம் பஸம் கூபக்₃ருஹாந் பு₄ண்டா₃ம் சைவ
விவர்ஜயேத் ||
அந்யாலயே ஹரிம் த்₃ருஷ்ட்வா தே₃வதாந்தரஸம்ஸதி₃ |
நார்ச்சயேத் ந ப்ரணமேச்ச தீர்த்த₂ஸேவாம் விவர்ஜயேத் ||
அவைஷ்ணவஸ்ய ஹஸ்தாத் து தி₃வ்யதே₃ஸாது₃பாக₃தம |
ஹரே: ப்ரஸாத₃தீர்த்த₂த்₃யம் யத்நேந பரிவர்ஜயேத் ||
ஆகாரத்ரயஸம்பந்ந: நவேஜ்யாகர்மணி ஸ்தி₂த: |
விஷ்ணோரநந்யஸேஷத்வம் ததை₂வாநந்யஸாத₄நம் ||
ததை₂வாநந்யபே₄க்₃யத்வம் ஆகாரத்ரயமுச்யதே |
அர்ச்சநம் மந்த்ரபட₂நம் த்₄யாநம் ஹோமஸ்ச வந்த₃நம் ||
ஸ்துதிர்யோக₃: ஸமாதி₄ஸ்ச தத₂ா மந்த்ரார்த்த₂சிந்தநம் |
ஏவம் நவவித₄ா ப்ரோக்தா சேஜ்யா வைஷ்ணவஸத்தமை: ||
ப்ராப்யஸ்ய ப்₃ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகா₃த்
மந: |
ப்ராப்த்யுபாயம் ப₂லம சைவ தத₂ா ப்ராப்திவிரோதி₄ ச ||
ஜ்ஞாதவ்யமேதத₃ர்த்த₂ஸ்ய பஞ்சகம் மந்த்ரவித்தமை: ||
ஜக₃த: காரணத்வம் ச தத₂ா ஸ்வாமித்வமேவ ச ||

ஸ்ரீமத்வம ஸகு₃ருத்வம் ச ப்₃ரஹ்மணோ ரூபமுச்யதே।
தே₃ஹேந்த்₃ரியாதி₃ப்₄யோऽந்யத்வம்
நித்யத்வாதி₃கு₃ணௌக₄தா ॥
ஸ்ரீஹரேர்தா₃ஸ்யதா₄ர்மத்வம் ஸ்வரூபம் பரதயகா₃த்மந:।
உபாயாத்₄யவஸாயேந த்யக்த்வா கர்மௌக₄மாத்மந: ॥
ஹரே: க்ருபாவலம்பி₃த்வம் ப்ராப்த்யுபாயமிஹோச்யதே।
ஸர்வைஸ்வர்யப₂லம் தயக்த்வா ஸப்₃த₃ா தி₃விஷயாநபி ॥
தா₃ஸ்யைகஸாகஸங்கி₃தவம் விஷ்ணோ: ப₂லம்
இஹோச்யதே।
தஜ்ஜநஸ்யாபரா தி₄த்வம் ஸப்₃த₃ாதி₃ஷ்வநுரக்ததா ॥
க்ருத்யஸ்ய ச பரித்யாகே₃ா ஹ்யக்ருதயகரணம் ததா₂।
த்₃வாத₃ஸீவிமுக₂த்வம் ச விரோதி₄ ஸ்யாத் ப₂லஸ்ய ஹி ॥
அர்த்த₂பஞ்சகமேதத்₃தி₄ ஜ்ஞாதவ்யம் ஸ்யாத் முமுக்ஷுபி₄:।
விஹிதம ஸகலம காம விஷ்ணோராராத₄நம் பரம ॥
நிபே₃ாத₄ தந்ருபஸ்ரேஷ்ட₂ பே₄ாக₃ார்த்த₂ம் பரமாதமந:।
வ்ருத்த்யாக₂யஸ்ய தரோரஸய ஸாக₃ருட₄ம் மூலமுச்யதே ॥
த்யாகே₃ந சைவ த₄ர்மஸ்ய நிஷித்₃தா₄சரணேந ச।
ஆஜ்ஞாதிக்ரமணம் (ணே)விஷ்ணோ: பதத்யேவ ந ஸம்ஸய: ॥
ஜயோதிஷ்டோமாத₃யஸ்ஸர்வே யஜ்ஞா: வேதே₃ஷு
கீர்திதா:।
புண்யவ்ரதா: புராணோக்தா: தா₃நா நைமிததிகாதி₃ஷு ॥
விஷ்ணோர்பே₄ாக₃தயா ஸர்வா: கர்த்தவ்யா
வைஷ்ணவோத்தமை. ॥
யஸ்தூபாயதயா க்ருத்யம் நித்யநைமித்திகாதி₃கம்।
ஸதக்ருதயம் குருதே விஷ்ணோ: வைஷ்ணவ: ஸ உதீ₃ரித: ॥
விஷ்ணோராஜ்ஞதயா யஸ்து ஸத்சருதயம் குருதே பு₃த₄:।
ஸ ஏகாந்தீதி முநிபி₄: ப்ரோச்யதே வைஷ்ணவோத்தம: ॥
யஸ்து பே₄ாக₃தயா விஷ்ணோ: ஸதசருத்யம் குருதே ஸதா₃।
ஸ ப₄வேத பரமைகாந்தீ மஹாபா₄க₃வதோத்தம: ॥
வர்ஜநீயமகருதயம் து ஸர்வேஷாம் கரணே: தரிபி₄:।
அகாமதஸ்து யத் ப்ராப்தம் ப்ராயஸசித்தாத் விநஸ்யதி ॥
அக்ருத்யம் வைஷ்ணவ: பாபபு₃த்₃த்₄யா ஸாஸ்தரவிரோத₄த:।

ஏகாந்தீ பரமைகாந்தீ ருச்யப4ாவாச்ச ஸந்த்யஜேத் ||
ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுத்3ப4வம் த4ர்மம் யஸ்த்யஜேத்
வைஷ்ணவாத4ம: |
ஸ பாஷண்டீ3தி விஜ்ஞேய: ஸர்வலோகேஷு க3ர்ஹித: ||
அக்ருத்யகரணாத்3வாபி க்ருத்யஸ்யாகரணாத3பி |
த்3வாத3ஶீவிமுக2த்வேந பதத்யேவ ந ஸம்ஶய: ||
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ஸத்க்ருத்யம் ஸர்வதா2 சரேத் |
ஆஜ்ஞாதிக்ரமணாத்3விஷ்ணோ: முக்தோபி விநிப3த்4யதே ||
ஸமஸ்தயஜ்ஞபோ4க்தாரம் ஜ்ஞாத்வா விஷ்ணும் ஸநாதநம் |
தை3வம் பித்ர்யம் ததா2 யஜ்ஞம் குர்யாத ந து பரித்யஜேத் ||
த்ரித3ண்ட3மவலம்ப3ந்தே யதயோ யே மஹாதி4ய: |
தேஷாமபி ச கர்த்தவ்யம் ஸத்க்ருத்யமிதரேஷு கிம் ||
ப்3ரஹ்ம ப்3ரஹ்மா ப்3ராஹ்மணஶ்ச த்ரிதயம்
ப்3ராஹ்மமுச்யதே |
தஸ்மாத் ப்3ராஹ்மேண விதி4நா பரம்
ப்3ரஹ்மாணமர்ச்சயேத் ||
ஸமஸ்தயஜ்ஞபோ4க்தாரம் அஜ்ஞாத்வா விஷ்ணுமவ்யயம் |
வேதோ3தி3தம் ய: குருதே ஸ லோகாயதிக: ஸ்ம்ருத: ||
யஸ்து வேதோ3தி3தம் த4ர்மம் த்யக்தவா விஷ்ணும
ஸமர்ச்சயேத் |
ஸ பாஷண்டீ3தி விஜ்ஞேயோ நரகம் சாதி4க3ச்ச2தி ||
வேதா3: ப்ராணா ப4க3வதோ வாஸுதே3வஸ்ய ஸர்வதா3 |
தது3க்தகர்மாகுர்வாண: ப்ராணஹர்த்தா ப4வேத் ஹரே: ||
விஷ்ணோராராத4நாத்3வேத3ம் விநா யஸ்த்வந்யகர்மணி |
ப்ரயுஞ்ஜீத விமூடா4த்மா வேத3ஹந்தா ந ஸம்ஶய: ||
வத்ஸம் மாதா லேடி4 ததா2 வத்ஸோ லேடி4 ஸ மாதரம் |
ஶ்ருதிம் விஷ்ணோ: ப்ரியம்(யாம்)ஜ்ஞாத்வா விஷ்ணும்
வேதே3ந வை யஜேத் ||
தஸ்மாத் வேத3ஸ்ய விஷ்ணோஶ்ச ஸம்யோகோ3 யஸ்து
த்3ருஶ்யதே |
ஸ ஏவ பரமோ த4ர்ம: வைஷ்ணவாநாம் யதா2 ந்ருப ||

கஶ்சித் புரா ந்ருபஶ்ரேஷ்ட2 காஶ்யபோ
ப்3ராஹ்மணோத்தம: ।
ஶாண்டி3ல்ய இதி விக்2யாத: ஸர்வஶாஸ்த்ரவிஶாரத3: ॥
ஸ து த4ர்மப்ரஸங்கே3ந விஷ்ணோராராத4நம் ப்ரதி ।
அவைதி3கேந விதி4நா க்ருதவாந் த4ர்மஸம்ஹிதாம் ॥
அவலம்ப்3ய மதம் தஸ்ய கேசித3த்ர மஹர்ஷய: ।
அவைதி3கேந மார்கே3ண பூஜயந்தி ஸ்ம கேஶவம் ॥
அஶாஸ்தரவிஹிதம் த4ர்மம ஸர்வம் குர்வந்தி மாநவா: ।
ஸ்வாஹாஸ்வத4ாவஷட்காரவர்ஜிதம் ஸ்யாத் மஹீதலம் ॥
தத: க்ருத்3தே4ா ஜக3ந்நாத2: ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ர: ।
இத3மாஹ முநிஶ்ரேஷ்ட2ம் ஶாண்டி3ல்யமமிதௌஜஸம் ॥
து3ர்பு3த்3தே4 மாமகம் த4ர்மம் பரமம் வைதி3கம் மஹத் ।
அவைதி3கக்ரியாஜுஷ்டம் ப்ராக3ல்ப்4யாத் க்ருதவாநஸி ॥
யஸ்மாத3வைதி3கம த4ர்மம் ப்ரவர்தயஸி மாம்
(த்வம்) த்3விஜ ।
தஸ்மாத3வைதி3கம் லோகம் நிரயம் க3ச்ச2 தா3ருணம் ॥
தஸ்ய தே3வஸ்ய வாக்யாத்து ஶாண்டி3ல்யோऽபூ4த்
ப4யாகுல: ।
ஸ்துவந் ப்ராஹ ஜக3ந்நாத2ம் ப்ரணிபத்ய புந:புந: ॥
த்ராஹி த்ராஹீதி லோகேஶ மாம விபோ4
ஸா(ஸ்வா)பராதி4நம் ।
தத: ஸ க்ருபயா விஷ்ணு: ப4க3வாந் பூ4தபா4வந: ॥
தி3வ்யம வர்ஷஶதம் விப்ர பு4க்தவா நிரயயாதநாம் ।
உத்பத்ஸ்யஸே ப்4ருகே3ார்வம்ஶே ஜமத3க்3நிரிதீரித: ॥
தத்ராராத4ய புநர்மாம் து வைதி3கேநைவ த4ர்மத: ।
க3ச்ச2 தஸ்மிந் முநிஶ்ரேஷ்ட2 மம லோகம் ஸுநிர்மலம் ॥
இத்யுக்தவா ப4க3வாந் விஷ்ணு: தத்ரைவாந்தரதீ4யத ।
ஶாண்டி3ல்யோ நிரயம் ப்ராப்ய புநருதபத்3ய பூ4தலே ॥
வேதோ3க்தவிதி4நா விஷ்ணும அர்ச்சயித்வா ஸநாதநம் ।
விஶுத்3த4பா4வாத் ஸம்ப்ராப்த: தத்3தா4ம பரமம் ஹரே: ॥
தஸ்மாத3வைதி3கம த4ர்மம் தூ3ரத: பரிவர்ஜயேத் ।
வைதி3கேநைவ விதி4நா ப4க்த்யா ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் ॥

ஶ்ரௌதேந விதி4நா சக்ரம் த்4ருத்வா வை
பா3ஹுமூலயோ: |
த்4ருதோர்த்4வபுண்ட்3ர: ஶுத்3த4ாத்மா விதி4நைவார்ச்சயேத் ஹரிம் |
கர்மணா மநஸா வாசா ந ப்ரமாத்3யேத் ஸநாதநம் |
ந ப்ரமாத்3யேத் பரம் த4ர்மாத்
ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுக்தகௌ3ரவாத் ||........
வைஷ்ணவம் பதிமாதா3ய யா த3க்3தா4 ஹவ்யவாஹநே |
ஸா வைஷ்ணவ பத3ம் யாதி யத்ர க3ச்ச2ந்தி யோகி3ந: ||........
ந கல்ககுஹகா ஸாத்4வீ தந்த்3ராலஸ்யவிவர்ஜிதா |
ஸுநிர்மலா ஶுப4ாசாரா நித்யம் ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் ||........
ஏவம் ஸுநியதாஹாரா ஸம்யக்3வ்ரதபராயணா |
ப4ர்த்ரா ஸஹ ஸமாப்நோதி வைகுண்ட2பத3மவ்யயம் ||......
வர்ணாஶ்ரமேஷு ஸர்வேஷாம பூஜநீயோ ஜநார்த3ந: |
ஸ வ்யாபகேந மந்த்ரேண ஸதை3வ ச மஹீபதே ||
வ்யாபகாநாம் ச ஸர்வேஷாம் ஜ்யாயாநஷ்டாக்ஷரோ மநு: |
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜப்தா து ஸாக்ஷாத் நாராயண: ஸ்வயம்: |
ஸந்யாஸம் ச ஸமுத்3ரம் ச ஸர்ஷிச்ச2ந்தோ3தி4தை3வதம் ||
ஸதீ3க்ஷ்ய(க்ஷா)விதி4 ஸத்4யாநம் ஸார்த்த2ம
மந்த்ரமுதா3ஹ்ருதம் |
ஸ்நாத்வா ஶுத்3த4: ப்ரஸந்நாத்மா க்ருதக்ருத்யோ
ஜநார்த்த3நம் ||
மநஸாப்யர்ச்சயித்வா வா ஜபேந்மந்த்ரம் ஸதா3 பு3த4: |
தா3நப்ரதிக்3ரஹௌ யாக3ம ஸ்வாத்4யாயம்
பித்ருதர்ப்பணம் ||
பித்ருக்ரியாஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜப்தவா குர்யாத3தந்த்3ரித: |
த4ருதோர்த்4வபுண்ட்3ரதே3ஹஶ்ச சக்ராங்கிதபு4ஜஸ்ததா2 ||
அஷ்டாக்ஷரம் ஜபேந் நித்யம் புநாதி பு4வநத்ரயம் |
ஜபேத் பே4ாக3தயா மந்த்ரம் ஸததம் வைஷ்ணவோத்தம: ||
ந ஸாத4நதயா ஜப்யம் கர்த்தவ்யம் விஷ்ணுதத்பரை: |
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரம் து வா ||
த்ரிஸந்த்4யாஸு ஜபேந்மந்த்ரம் தத3ர்த்த2மநுசிந்தயந் |

சக்ராங்கநவிதி$_4$:

உபோஷ்ய பூர்வதி$_3$வஸே நத்$_3$யாம் ஸ்நாத்வா விதா$_4$நத: ।
ஆசார்யம் ஸமாஶ்ரயேத் பூர்வம மஹாபா$_4$க$_3$வதம் த்$_3$விஜ: ॥
ஆசார்யோ விஷ்ணுமப்$_4$யர்ச்ய பவித்ரம சாபி பூஜயேத் ।
புரதோ வாஸுதே$_3$வஸ்ய இத்$_4$மாத$_4$நாந்தமாசரேத் ॥
ஸ்ரக்வேத்$_3$ரப்ஸஸ்ய ஸூக்தேந பவித்ரம் தே விதேத்யருசா।
பவமாநஸ்ய ஆத்$_3$யேந ருக்$_3$பி$_4$ஶ் சதஸ்ருபி$_4$: க்ரமாத ॥
ஆஜ்யம் ஹுத்வா ததஶ் சக்ரம் தத$_2$க்$_3$நௌ ப்ரதபேத்$_3$கு$_3$ரு: ।
சரணம் பவித்ரமிதி (யஜுஷா) தச்சக்ரேணாங்கயேத்$_3$பு$_4$ஜம் ॥
வாமாம்ஸம் ப்ரதபேத் பஶ்சாத் பாஞ்சஜந்யேந தே$_3$ஶிக: ।
அக்$_3$நேர் மந்வேதி யஜுஷா தத்$_3$தே$_4$மாக்$_3$நௌ ப்ரதப்ய வை ॥
ததஸ்து பார்த்தி$_2$வை ருக்$_3$பி$_4$ர் ஹுத்வா புண்ட்$_3$ராதி$_3$ தா$_4$ரயேத் ।
அதோ தே$_3$வேதி ஸூக்தேந விஷ்ணோர் நுகமநேந ச ॥
பூஜயேத் த்$_3$வாத$_3$ஶபி$_4$ர் வை கேஶவாதீ$_3$நநுக்ரமாத் ।
ஶுக்$_3$ரந்தி$_2$ஷு ஸம்பூஜ்ய ஜுஹுயாத் தாபி$_4$ரேவ து ॥
ஹுத்வாத$_2$ சருணா ஸமயங் ம்ருதா$_3$ ஶுப்$_4$ரேண தே$_3$ஶிக: ।
லலாடாதி$_3$ஷு சாங்கே$_3$ஷு ருக்$_3$பி$_4$ஸ் தாபி$_4$: க்ரமேண வை॥
நாமபி$_4$: கேஶவாத்$_3$யைஸ்து ஸச்சி$_2$த்$_3$ராண்யேவ தா$_4$ரயேத் ।
ஶ்ரியே ஜாத இதி ருசா குங்குமம் தேஷு தா$_4$ரயேத் ॥
பரோ மாத்ரேதி ஸூக்தேந உபஸ்தா$_2$ய ஜநார்த்த$_3$நம் ।
ஹோமஶேஷம் ஸமாப்யாத$_2$ மூர்த்யுக்$_3$வாஸநமாசரேத் ॥
ஏவம் புண்ட்$_3$ரக்ரியாம் க்ருத்வா நாம குர்யாத் தத: பரம் ।
ப்ரவ: பாந்தமிதி ஸூக்தேந நாமமூர்த்திம் ஸமர்ச்சயேத் ॥
க$_3$வாஜ்யம் ப்ரத்யருசம் ஹுத்வா நாம குர்யாச்ச வைஷ்ணவம் ।
அபி$_4$ப்ரியாணீதி ஸூக்தேந உபஸ்தா$_2$ய ஜநார்த்த$_3$நம் ॥

ப்ரத₃க்ஷிணநமஸ்காரைள க்ருத்வா ஶேஷம் ஸமாபயேத் ।
மந்த்ரதீ₃க்ஷாவிதா₄நம் து ஶ்ரௌதம் முநிபி₄ரீரிதம் ॥
நைவாஹிதா ப₄வேத்தீ₃க்ஷா ந ப்ருச₂க்த்வேந வக்ஷ்யதே ।
அதீ₃க்ஷிதோ ப₄வேத்₄யஸ்து மந்த்ரம் வைஷ்ணவமுத்தமம் ॥
அர்ச்சநம் வாபி குருதே ந ஸம்ஸித்₃தி₄மவாப்நுயாத் ।
நாதீ₃க்ஷித: ப்ரகுர்வீத விஷ்ணோராராத₄நக்ரியாம் ॥
ஶ்ரௌதம் வா யதி₃வா ஸ்மார்த்தம் தி₃வ்யாக₃மமத₂ாபி வா ।
தத்ராப்யுக்தப்ரகாரேண தீ₃க்ஷிதோ ஹரிமர்ச்சயேத் ॥
பூர்வேஹ்ந்யுபோஷ்ய கு₃ருர் நத்₃யாம் ஸ்நாத்வா
க்ருதக்ரிய: ।
ஆசார்ய: பூஜயேத்₃ விஷ்ணும் க₃ந்த₄ புஷ்பாக்ஷதாதி₃பி₄: ॥
ஈஶாந்யாதி₃சதுர்தி₃க்ஷு ஸம்ஸ்த₂ாப்ய கலஶாந் நவாந் ।
தேஷு க₃வ்யாநி நிக்ஷிப்ய சதுர்மூர்த்தீந் ஸமர்ச்சயேத் ॥
வாராஹம் நாரஸிம்ஹஞ்ச வாமநம் க்ருஷ்ணமேவ ச ।
தத்₃விஷ்ணோரிதிச த்₃வாப்₄யாம் வாராஹம் பூஜயேத் தத: ॥
ப்ரதத்₃ விஷ்ணுரிதி ருசா நாரஸிம்ஹம் மநாமயம் ।
ந தே விஷ்ணோ இத்யநேந வாமநம் பூஜயேத் தத₂ா ॥
வஷட்தே விஷ்ணவிதி ச க்ருஷ்ணம் ஸம்பூஜயேத் தத: ।
ஸம்பூஜ்யாவரணம் ஸர்வம் க₃ந்த₄புஷ்பைர் விதா₄நத: ॥
ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய ததோ வஹ்நிம இத்₄மாதா₄நாந்தமாசரேத் ।
சதுர்ப்பி₄ர் வைஷ்ணவைஸ் ஸூக்தை: பாயஸம
மது₄மிஶ்ரிதம் ॥
ஹுத்வாஜ்யம் ஜுஹுயாத் பஶ்சாத் ஸ்ரீஸூக்தேந
ஸமாஹித: ।
அக்₃நிமீளேऽநுவாகேந ஸாவித்ர்யா வைஷ்ணவேந ச ॥
ஸர்வைஶ்ச வைஷ்ணவைர் மந்த்ரை: ப்ருத₂க₃ஷ்டோத்தரம்
ஶதம் ।
ஹுத்வா வேத₃ஸமாப்திஞ்ச ஜுஹுயாத் தே₃ஶிகோத்தம: ॥
ததோ ப₄த்₃ராஸநே ஶிஷ்யம் உபவேஶ்யாபி₄ஷேசயேத் ।
சதுர்ப்பி₄ர் வைஷ்ணவைர் மந்த்ரைஸ் ஸூக்தைஸ் தத்
கலஶோத்₃கை: ॥
ருத்விக்₃பி₄ர் ப்₃ராஹ்மணை: ஶிஷ்யமபி₄ஷிச்யாத₂ தே₃ஶிக: ॥

கௌபீநம் கடிஸூத்ரஞ்ச வஸ்த்ரயுக்₃மஞ்ச தா₃பயேத் ।
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி பத்₃மாக்ஷதுளஸீமாலிகே அபி ॥
குஶோத்தரே ஸமாஸீநம் ஆசாந்தம் விநயாந்விதம் ।
அத்₄யாபயேத்₃ வைஷ்ணவாந் ஸூக்தாநி விவிதா₄நி ச ॥
வ்யாபகாந் வைஷ்ணவாந் மந்த்ராந் அந்யாம்ஶ்சாபி விதா₄நத: ।
ததஸ்₃ர்த்சதுர்ந்யாஸ முத்₃ராதி₃ ஸர்ஷிச்ச₂ந்தே₃ாதி₄தைவதம் ॥
தஸ்மிந் நிவேஶ்ய ஸத்₃வ்ருத்தௌ ஶாஸயேத் ஶாஸநாத் ஶ்ருதே: ।
ஶாஸிதோ கு₃ருணா ஶிஷ்ய: ஸத்₃வ்ருத்தௌ ஸத்பதே₂ ஸ்தி₂த: ॥
அர்ச்சயேத் பாரமைகாந்த்யஸித்₃த₄யே ஹரிமவ்யயம் ।
ஆசார்யாத் ஸமநுப்ராப்தம் விக்₃ரஹம் ஸுமநோஹரம் ॥
லப்₃த்₄வாऽத₂ விதி₄நா விஷ்ணோ: பூஜயேத் தத₃நுஜ்ஞயா ।
பூர்வேऽஹ்நி பூர்வவத் பூஜ்ய: ஶௌரௌ தைநைவோபசாரகை: ॥
தாபி₄ரேவ ச ஹுத்வாऽத₂ ருக்₃பி₄ராஜ்யம் தத₂ா க்ரமாத் ।
ஶய்யாஸூக்தாந்தமாஜ்யேந ஹுத்வாக்₃நிம் வைஷ்ணவோத்தம: ॥
அத்₄யாபயித்வா தாந் மந்த்ராந் வைதி₃காந் வைதி₃கோத்தம: ।
பூஜாவிதா₄நம் த்ரிவித₄ம் தஸ்மை ஹோமாந்த மாதி₃ஶேத் ॥
ஸ்நாநதர்ப்பணஹோமாத்₃யா: ஜபாத்₃யா விவிதா₄: க்ரியா: ।
வைஶிஷ்ட்யேந கு₃ரோர் ஜ்ஞாத்வா ஶக்த்யா ஸர்வம் ஸமாசரேத் ॥
பரமாபத்₃க₃தோ வாபி ந பு₄ஞ்ஜீத ஹரேர்தி₃நே ।
ந திர்யக் தா₄ரயேத் புண்ட்₃ரம நாந்யம் தே₃வம் ப்ரபூஜயேத் ॥
வைஷ்ணவ: புருஷோ யஸ்து ஶிவப்₃ரஹ்மாதி₃ தே₃வதா: ।
ப்ரணமேதர்₃ச்சயேத்₃வாபி விஷ்டா₂யாம் ஜாயதே க்ரிமி: ॥
ரஜஸ்தமோऽபி₄பூ₄தாநாம் தே₃வதாநாம் நிரீக்ஷணாத் ।
பூஜநாத்₃ வந்த₃நாத்₃ வாபி வைஷ்ணவோ யாத்யதோ₄க₃திம் ॥
ஶுத்₃த₄ ஸத்வமயோ விஷ்ணு: பூஜநீயோ ஜக₃த்பதி: ।
அநர்ச்சநீயா ருத்₃ராத்₃யா: விஷ்ணோராவரணம் விநா ॥

யஸ்து ஸ்வாத்மேஶ்வரம் விஷ்ணும் அதீத்யாந்யம்
யஜேத ஹி |
ஸ்வாத்மேஶ்வராய ஹரயே ச்யவதே நாத்ர ஸம்ஶய: ||
யஜ்ஞாத்₄யயநகாலே து நமஸ்யாநி வஷட்க்ருதா: |
தாநி வை யஜ்ஞியாந்யத்ர யஜ்ஞோ வை விஷ்ணுரவ்யய: ||
தஸ்யைவாவரணம் ப்ரோக்தம யஜ்ஞாத்₄யயந கர்மஸு |
ஸ்துவந்தி வேத₃ாஸ் தஸ்யாத்ர கு₃ணரூபவிபூ₄தய: ||
தஸ்மாத₃ாவரணம் ஹித்வா யே யஜந்தி பராந் ஸுராந் |
தே யாந்தி நிரயம் கோ₄ரம் கல்பகோடி ஶதாநி வை ||
ருத்₃ர: காளீ க₃ணேஶஶ்ச கூஷ்மாண்ட₃ா பை₄ரவாத₃ய: |
மத்₃ய மாம்ஸாஶிநஶ்சாந்யே தாமஸா: பரிகீர்த்திதா ||
ஶாத்₃த₄ாநாம்பி தே₃வாநாம் யா ஸ்வதந்த்ரயர்ச்சநக்ரியா |
ஸா து₃ர்க்க₃திம் நயத்யேவ வைஷ்ணவம வீதகல்மஷம் ||
அர்ச்சயித்வா ஜக₃ந்நாத₂ம் வைஷ்ணவ: புருஷோத்தமம் |
தத₃ாவரணரூபேண யஜேத்₃ தே₃வாந் ஸமந்தத: ||
அந்யதா₂ா நரகம் யாதி யாவத₃ாபூ₄த ஸம்ப்லவம் |
வாஸுதே₃வம் ஜக₃ந்நாத₂மர்ச்சயித்வைவ மாநவ: ||
ப்ராப்நோதி மஹதை₃ஶ்வர்யம ப்₃ரஹ்மேந்த்₃ரத்வாதி₃கம்
க்ஷணாத் |
மநஸாऽபி ஜலேநாபி ஜக₃ந்நாத₂ம் ஜநார்த்த₃நம் ||
ஸம்ப்ராப்நோத்யமலாம் ஸித்₃தி₄ம் ஜகதஸர்வம் ஸமர்ச்சிதம்|
ஹ்ருஷீகேஶம் த்ரயீநாத₂ம் லக்ஷ்மீஶம ஸர்வத₃ம் ஹரிம் ||
தம் விநா புண்ட₃ரீகாக்ஷம கோர்ச்சயேதி₃தராந் ஸுராந் |
நாராயணம் பரித்யஜ்ய யோऽந்யம் தே₃வமுபாஸதே ||
ஸ்வபதிம் ந்ருபதிம் ஹித்வா யதா₂ா ஸ்த்ரீ புருஷாத₄மம் |
விஷ்ணோர் நிவேதி₃தம் ஹவ்யம் தே₃வேப்₄யோ ஜுஹுயாத்
ஸதா₃ா ||
பித்ருப்₄யஶ்சைவ தத்₃த₃த்₃யாத் ஸர்வமாநந்த்யமஶ்நுதே |
நிர்மால்யமிதரேஷாம் து யத₃ந்நாத்₃யம் தி₃வௌகஸாம் ||
உபபு₄ஜ்ய நரோ யாதி ப்₃ரஹ்மஹத்யாம் ந ஸம்ஶய: |
நைவேத்₃ய பே₄ஜநம் விஷ்ணோ: தத்பாத₃ாம்பு₃
நிஷேவணம் ||

துளஸீகா2 த3நம் ந்ருணாம் பாபிநாமபி முக்தித3ம் ।
ஏகாத3ஶ்யுபவாஸஶ்ச ஶங்க2 சக்ராதி3 தா4ரணம் ॥
துளஸ்யா பூஜநம் விஷ்ணோ: த்ரிதயம் வைஷ்ணவம்ஸ்ம்ருதம் ।
அவைஷ்ணவ: ஸ்யாத்3யோ விப்ரோ ப3ஹுஶாஸ்த்ர
ஶ்ருதோऽபி வா ॥

ஸ ஜீவந்நேவ சண்டா3ள: ம்ருத: ஶ்வாநோऽபி4ஜாயதே ।
க்ரதுஸாஹஸ்ரிணம வாபி லோகே விப்ரமவைஷ்ணவம ।
சண்டா3ளமிவ நேக்ஷேத வர்ஜயேத் ஸர்வகர்மஸு ॥
ப4க3வத்3ப4க்திதீ3ப்தாக்3நி த3க்3த4து3ர்ஜாதிகல்மஷ: ।
சண்டா3ளோऽபி பு3தை4: ஶ்லாக்4ய: ந து பூஜ்யோ
ஹ்யவைஷ்ணவ: ॥

ஶங்க2சக்ரோர்த்4வ புண்ட்3ராதி3ரஹிதம் ப்3ராஹ்மணாத4மம் ।
பூஜயிஷ்யதி ய: ஶ்ராத்3தே4 ஸர்வகர்மாஸ்ய நிஷ்ப2லம ॥
திர்யக்புண்ட்3ரத4ரம் விப்ரம் ய: ஶ்ராத்3தே4 போ4ஜயிஷ்யதி ।
பிதரஸ் தஸ்ய யாந்த்யேவ காலஸூத்ரம் ஸுதா3ருணம ॥
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரத4ரம விப்ரம் சக்ராங்கிதபு4ஜம் ததா2 ।
பூஜயிஷ்தி ய. ஶ்ராத்3தே4 க3யாஶ்ராத்3தா4யுதம் லபே4த ॥
ஶங்க2சக்ரோர்த்4வபுண்ட்3ராதி3தா4ரிணம வைஷ்ணவம்
த்3விஜம் ।

ப4க்த்யா ஸம்பூஜயேத்3யஸ்து தை3வே பித்ர்யே ச கர்மணி ॥
கலபகோடி ஸஹஸ்ராணி கல்பகோடி ஶதாநி ச ।
ப்ரயாந்தி பிதரஸ்தஸ்ய விஷ்ணுலோகம் ஸுநிர்மலம ॥
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரத4ரம் விபரம தப்தசக்ராங்கிதாம்ஸகம் ।
ஶராத்3தே4 ஸமபூஜயேத்3யஸ்து க3யாஶராத3தா4யுதம்
லபே4த் ॥

தப்தசக்ரேண விதி4நா பா3ஹுமூலே ச லாஞ்சி2த: ।
புநாதி ஸகலம் லோகம் நாராயண இவாக4பி4த ॥
அவித்3யோ வா ஸவித்3யோ வா சக்ரஶங்கோ2ர்த்4வ
புண்ட்3ரத்4ருத் ।

ப்3ராஹ்மண· ஸர்வலோகேஷு பூஜ்யமாநோ ஹரிர்யதா2 ॥
து2ரந்நாஶீ து3ராசாரீ ஶங்க2சக்ரோர்த்4வபுண்ட்3ரத்4ருத் ।
ந்ருணாம் ஹந்தி ஸமஸ்தாக4ம் தம: ஸூர்யோத3யே யதா2 ॥

சக்ராங்கிதஸ்ய விப்ரஸ்ய பாத3ப்ரக்ஷாளிதம் ஜலம் ।
புநாதி ஸகலம் லோகம் யதா2 த்ரிபத2கா3 நதீ3 ॥
திஸ்ர: கோட்யோऽர்த்த4கோடீ ச தீர்த்தா2நி பு4வநத்ரயே ।
சக்ராங்கிதஸ்ய விப்ரஸ்ய பாதே3 திஷ்ட2ந்த்யஸம்ஶயம் ॥
சக்ராங்கிதஸ்ய விப்ரஸ்ய பாத3ப்ரக்ஷாளிதம் ஜலம் ।
பீத்வா பாதகஸாஹஸ்ரை: முச்யந்தே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥
ஶ்ராத்3தே4 தா3நே வ்ரதே யஜ்ஞே விவாஹே சோபநயநே ।
சக்ராங்கிதம் விப்ரமேவ பூஜயேதி3தராந் ந து ॥
விஷ்ணுசக்ராங்கிதோ விப்ரோ பு4ஞ்ஜாநோऽபி யதஸ் தத: ।
ந லிப்யதே ஸ பாபேந தமஸேவ ப்ரபா4கர: ॥
சக்ராங்கிதபு4ஜம் விப்ரம் பங்க்திமத்4யே து போ4ஜயேத் ।
புநாதி ஸகலாம் பங்க்திம் க3ங்கே3வோத்தர வாஹிநீ ॥
சக்ராங்கிதபு4ஜம் விப்ரம் யோ பூ4ம்யாம் அபி4வாத3யேத் ।
லலாடே பாம்ஸுஸங்க்2யாநி விஷ்ணுலோகே மஹீயதே ॥
ப்3ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வைஶ்ய: ஶூத்3ரோ வா வைஷ்ணவ: புமாந் ।
அர்ச்சயித்வேதராந் தே3வாந் நிரயம் யாத்யஸம்ஶயம் ॥
விஷ்ணோராவரணம் ஹித்வா பூஜயித்வேதராந் ஸுராந் ।
வைஷ்ணவ: புருஷோ யாதி காலஸூத்ரமதோ4முக2: ॥
மஹாபாபோபபாபாத்3யை: அந்விதோ யதி3 வைஷ்ணவ: ।
மந்வாதி3த4ர்மஶாஸ்த்ரோக்தம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமாசரேத் ॥
ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷம் து பஶ்சாத் குர்வீத வைஷ்ணவ: ।
வையாஸிகீம் வைஷ்ணவீம் ச பவித்ரீம் ச ஸமாசரேத் ॥
வைஷ்ணவாநாம் து விப்ராணாம் பஶ்சாத் பாத3ஜலம் பிபே3த் ।
வ்ருத்தௌ ந பரிபூர்ணேऽக2 கர்மஸ்வதி4க்ருதோ ப4வேத் ॥
மந்த்ரரத்நார்த்த2வித் ஶாந்த: நவேஜ்யாகர்மஸம்யுத: ।
த்3வாத3ஶீநியதோ விப்ர: ஸ ஏவ புருஷோத்தம: ॥
கிமத்ர ப3ஹுநோக்தேந ஸாரம் வக்ஷ்யாமி தே ந்ருப ।
ஏகாத3ஶ்யுபவாஸஶ்ச ஶங்க2சக்ராதி3தா4ரணம் ॥
ததீ3யாநாம் பூஜநம் ச வைஷ்ணவம் த்ரிதயம் ஸ்ம்ருதம் ।
புண்யாத்3விஷ்ணுதி3நாத3ந்யத் நோபோஷ்யம் வைஷ்ணவை: ஸதா3 ॥

ததோ₃ ப₄ாக₃வதாத₃ந்யோ நார்ச்சநீயோ ஹி குத்ரசித்।
ப₄க₃வந்தமநுத்₃தி₃ஶ்ய ந த₃த்₃யாந்ந யஜேத் க்வசித்॥
நாவைஷ்ணவாந்நம் பு₄ஞ்ஜீத த₃த₃யாந் நாவைஷ்ணவாய ச।
நார்ச்சயேதி₃தராந் தே₃வாந் ந திர்யக்₃த₄ாரயேத் ததா₂॥
ஏகாத₃ஶ்யாம் ந பு₄ஞ்ஜீத வஸேந் நாவைஷ்ணவை: ஸஹ।
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜப்தாரம் ஶங்க₂சக்ரத₄ரம் த்₃விஜ:॥
அவமத்ய விமூட₄ாத்மா ஸத₃யஶ்சண்டா₃ளதாம் வ்ரஜேத்।
வைஷ்ணவம் ப்₃ராஹ்மணம் கா₃ம் ச துளஸீம் த்₃வாத₃ஶீம் ததா₂॥
அநர்ச்சயித்வா மூட₄ாத்மா நிரயம் து₃ர்கக₃திம் வ்ரஜேத।
விஷ்ணோ: ப்ரத₄ாநதநவ: விப்ரா கா₃வஶ்ச வைஷ்ணவா:॥
ஶக்த்யா ஸம்பூஜ்ய தாநேவ யாதி விஷ்ணோ: பரம் பத₃ம்।
ஏகாத₃ஶ்யுபவாஸஶ்ச த்₃வாத₃ஶ்யாம் விப்ரபூஜநம்॥
நித்யமாமலக ஸ்நாநம் பாபிநாமபி முக்தித₃ம்।
பக்ஷே பக்ஷே ஹரிதி₃நே சக்ராங்கிதபூ₄ஜே ந்ருப॥
ஸம்பூஜ்யமாநே விப்ரேந்த்₃ரே ஹரிஸ் தேஷாம ப்ரஸீத₃தி।
அப₄ாவே வைஷ்ணவே விப்ரே ஸம்ப்ராப்தே ஹரிவாஸரே॥
தத்₃வத் ஸம்பூஜயேத் கா₃ம் து துளஸீம் வாபி ப₄க்தித:।
அக்₃நிஹோத்ரம் து ஜுஹுயாத் ஸாயம் ப்ராதர் த்₃விஜோத்தம:॥
பஞ்சயஜ்ஞாந் ப்ரகுர்வீத வைஷ்ணவாந் விஷ்ணுமர்ச்சயேத்।
தத₃ர்ப்பிதம் வை பு₄ஞ்ஜீத பிபே₃த் தத்பாத₃வாரி வை॥
ஏகாத₃ஶ்யாம ந பு₄ஞ்ஜீத பக்ஷயோருப₄யோரபி।
பூஜயேத் வைஷ்ணவம் விப்ரம் த்₃வாத₃ஶ்யாமபி வைஷ்ணவ:॥
விஷ்ணோ: ப்ரஸாத₃துளஸீம் தீர்த்த₂ம வாऽபி த்₃விஜோத்தம।
உபவாஸதி₃நே வாऽபி ப்ராஶயேத் அவிசாரத:॥
உபவாஸதி₃நே யஸ்து தீர்த்த₂ம் வா துளஸீமபி।
ந ப்ராஶயேத்₃ விமூட₄ாதமா ரௌரவம நரகம் வ்ரஜேத்॥
ஹர்யர்ப்பிதம் து யச்சாந்நம தீர்த்த₂ம் வா பித்ருகர்மணி।
த₃த்₃யாத் பித்ருணாம் யத்₃ப₄க்ஷ்யம் க₃யாஶ்ராத்₃த₄ாயுதம் லபே₄த்॥

ஹரேர் நிவேதி3தம் பு4க்த்யா யோ த3த்3யாத் ஶ்ராத்3த4
கர்மணி ।
பிதரஸ் தஸ்ய யாந்த்யேவ தத்3விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம் ॥
தீர்த்த2ம் வா துளஸீபத்ரம் யோ த3த்3யாத் பித்ருதை3வதம்।
ஆகல்பகோடி பிதர: பரித்ருப்தா ந ஸம்ஶய: ॥
ய: ஶ்ராத்3த4காலே மூடா4த்மா பித்ரூணாஞ்ச தி3வௌகஸாம்।
ந த3த்3யாதி ஹரேர் பு4க்தம தஸ்ய வை நாரகீ க3தி: ॥
ஹர்யர்ப்பிதம் து யச்சாந்நம் யச்ச பாதோ3த3கம் ஹரே: ।
துளஸீம் வா பித்ரூணாம் ச த3த்வா ஶ்ராத்3த4ாயுதம் லபே4த்॥
ஸர்வயஜ்ஞமயம் விஷ்ணும் மத்வா தே3வம் ஜநார்த்த3நம் ।
ஆமந்த்ர்ய வைஷ்ணவாந் விப்ராந் குர்யாத்
ஶ்ராத்3த4மதந்த்3ரித: ॥
ப்ரத்யப்3த3ம் பார்வணஶ்ராத்3த4ம் குர்யாத் பித்ரோர்
ம்ருதேऽஹநி ।
அந்யதா2 வைஷ்ணவோ யாதி ப்3ரஹ்மஹத்யாம் ந ஸம்ஶய:॥
அமாயாம் க்ருஷ்ணபக்ஷே ச பித்ர்யே வாऽப்4யுத3யே ததா2 ।
குர்யாத் ஶ்ராத்3த4ம் விதா4நேந விஷ்ணோராஜ்ஞாமநு
ஸ்மரந் ॥
ந குர்யாத்3 யோ விதா4நேந பித்ருயஜ்ஞம் நராத4ம: ।
ஆஜ்ஞாதிக்ரமணாத்3விஷ்ணோ: பததயேவ ந ஸம்ஶய: ॥
ஶங்க2சக்ரோர்த்4வபுண்ட்3ராதி3சிஹ்நை ப்ரியதமைர் ஹரே:।
அந்விதாந் ப்3ராஹ்மணாநேவ பூஜயேத் ஸர்வகர்மஸு ॥
அஶ்ராத்3தி4நோऽப்யயஜ்ஞஸ்ய கர்மத்யாகி3ந ஏவ ச ।
வேத3ஸ்யாப்யநதீ4தஸ்ய ஸம்ஸர்க்க3ம் தூ3ரதஸ் த்யஜேத் ॥
பித்ரோ: ஶ்ராத்3த4ம் ப்ரகுர்வீத ஏகாத3ஶ்யாம்
த்3விஜோத்தம: ।
த்3வாத3ஶ்யாம் தத்ப்ரகுர்வீத நோபவாஸதி3நே க்வசித் ॥
விஷ்ணோர் ஜந்மதி3நே வாபி கு3ரூணாம் ச ம்ருதேऽஹநி ।
வைஷ்ணவேஷ்டிம் ப்ரகுர்வீத வைதி3கீம்
வைஷ்ணவோத்தம: ॥
அக3ம்யாக3மநம் ஹிம்ஸாம் அப4க்ஷ்யாணாம் ச ப4க்ஷணம் ।
அஸத்யகத2நம் ஸ்தேயம் மநஸாऽபி விவர்ஜயேத் ॥

தப்தசக்ராங்கநம் விஷ்ணோ; ஏகாத₃ஶ்யாமுபோஷணம் |
த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ரதே₃ஹத்வம தந்மந்த்ராணாம்
பரிக்₃ரஹ: ||

நித்யமாமலகஸ்நாநம் தே₂வதாந்தரவர்ஜநம் |
த்₄யாநம மந்த்ரோ ஜபோ ஹோமஸ் துளஸீபூஜநம் ஹரே: ||
ப்ரஸாத₃தீர்த்த₂ஸேவா ச ததீ₃யாநாம் ச பூஜநம் |
உபாயாநதரஸந்த்யாக₃: தத₂ா மந்த்ரார்த்த₂சிந்தநம் ||
ஶ்ரவணம் கீர்த்தநம் ஸேவா ஸத்க்ருத்யகரணம் தத₂ா |
அஸத்க்ருத்யபரித்யாக₃: விஷயாந்தரவர்ஜநம் ||
த₃ாநம த₂மஸ் தப: ஶௌசம் ஆர்ஜவம் க்ஷாந்திரேவ ச |
ஆந்ருஶம்ஸ்யம் ஸதாம் ஸங்க₃: பாரமைகாந்த்யஹேதவ: ||
வைஷ்ணவ: பரமைகாந்தீ நேதரோ வைஷ்ணவ: ஸ்ம்ருத: |
நாவைஷ்ணவோ வ்ரஜேந் முக்திம் ப₃ஹுஶாஸ்த்ர
ஶ்ருதோऽபி வா ||

வைஷ்ணவோ வர்ணப₃ாஹ்யோऽபி யாதி விஷ்ணோ:
பரம் பத₃ம் ||

நிக₃மநம்

ஏதத் தே கதி₂தம் ராஜந் பாரமைகாந்த்யஸித்₃தி₄த₃ம் |
விஶிஷ்டம் வைஷ்ணவம த₄ர்மஶாஸ்தரம்
வேதே₃ாபப்₃ரும்ஹிதம் ||

விஷ்வக்ஸேநாய த₄ாத்ரே ச ஸம்ப்ரோக்தம் பரமாத்மநா |
விஷ்வகஸேநேந ஸம்ப்ரோக்தம் ஏதத் விக₂நஸே புரா ||
ப்₄ருகே₃ா: ப்ரோக்தம் விக₂நஸா ப்₄ருகு₃ணா ச மஹர்ஷிணா |
வைவஸ்வதமநோ: ப்ரோக்தம் மநுநா ச மமேரிதம் ||
மநுஸ்து த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் து ஸாமாந்யேநோக்தவாந்
ஸ்வயம் |

ததே₂வ ஹி மயா ராஜந் வைஶிஷ்ட்யேந தவேரிதம் ||
விஶிஷ்டம் பரமம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் வைஷ்ணவமுத்தமம் |
ய இமம் ஶ்ருணுயாத்₃ ப₄க்த்யா கத₂யேத்₃வா ஸமாஹித: ||

பாரமைகாந்த்யஸம்ஸித்₃தி₄ம் ப்ராப்நோத்யேவ ந ஸம்ஶய:|
ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ யாதி விஷ்ணோ: பரம் பத₃ம்||
யஸ்த்வித₃ம் ஶ்ருணுயாத் ப₄க்த்யா நித்யம் விஷ்ணோஶ்ச ஸந்நிதௌ₄|
அஶ்வமேத₄ஸஹஸ்ரஸ்ய ப₂லம் ப்ராப்நோத்யஸம்ஶய:||
ஹாரீதமேதத் ஶாஸ்த்ரம் து பரமம் த₄ர்மஸம்ஹிதாம்|
ஆலோக்ய பூஜயேத்₃ விஷ்ணும் பாரமைகாந்த்யமஶ்நுதே||
ஏதச்ச்₂ருத்வாऽம்ப₃ரீஷஸ்து ஹாரீதோக்தம் ந்ருபோத்தம:|
வவந்தே₃ பரயா ப₄க்த்யா தம் ருஷிம் வைஷ்ணவோத்தம:||
த்வமேவ பரமோ த₄ர்ம: த்வமேவ பரமம் தப:|
த்வத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ராப்ய ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்நுயாம்||
மஹாமுநிமிதி ஸ்துத்வா ராஜர்ஷி: ஸ மஹாதபா:|
ப்ராப்தவாந் பாரமைகாந்த்யம் தத்ப்ரஸாதா₃த் ஸுஸித்₃தி₄த₃ம்||
வைஶிஷ்ட்யம் பாரமைகாந்த்யம் ஏதச்சா₂ஸ்த்ரம் மமாவ்யயம்|
ப₄ரத்₃வாஜாத₃ய: ஸர்வே ந்ருபாஶ்ச ஜநகாத₃ய:||
யோகி₃ந: ஸநகாத₃யாஶ்ச நாரத₃ாத்₃யா: ஸுரர்ஷய:|
வஸிஷ்டா₂த்₃யா வைஷ்ணவாஶ்ச விஷ்வக்ஸேநாத₃ய: ஸுரா:||
ஏதச்சா₂ஸ்த்ராநுஸாரேண பூஜயாமாஸுரீஶ்வரம்|
பரமம் வைதி₃கம் ஶாஸ்த்ரம் ஏதத்₃வைஷ்ணவ முத்தமம்||
ஜ்ஞாத்வைவ பரமைகாந்தீ பூஜயேத₃ விஷ்ணுமீஶ்வரம்|

இதி ஸ்ரீவ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ விஶிஷ்டபரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே வ்ருத்த்யதி₄காரோ நாம ஏகாத₃ஶோऽதி₄கார:||

ஸமாப்தேயம் வ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதி:

[ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதிகளிலும், ஆக₃மங்களிலும் சொல்லப்பட்ட நித்யநைமித்திக கர்மங்களேயும், பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் மஹாபாதகங்களைச் செய்தவர்களுக்கு த₃ண்ட₃னையையும், ஏகாந்திகளின் ஒழுக்கத்தையும், தினந்தோறும் பெண்கள் அநுஷ்டி₂க்க வேண்டிய ஸநாதநத₄ர்மத்தையும் இப்போது கூறுகிறேன்......

ஸ்த்ரீத₄ர்மம்

திருமந்திரத்தை ஜபித்து, அதை உபதே₃ஶித்த ஆசாரியனையும் அநுஸந்தி₄த்து, வைஷ்ணவர்களை வணங்கி, ஜத₃ந்நாத₂னை நமஸ்கரித்து, ஶரணாகதி மந்திரமான த்₃வயத்தை ஜபிப்பதன் மூலம் ஆத்மாவை தனக்கு அலங்கரித்து மது₄ஸூத₃நனை ஸ்த்ரீயானவள் (காலை வேளையில்) தியானிக்கவேண்டும். மௌநத்தோடு, இந்திரியங்களை அடக்கி, வீட்டிலுள்ள எல்லாப்பாத்திரம் பண்டங்களையும் பரமாத்மாவின் திருவாராத₄னத்தின்பொருட்டு தினந்தோறும் விளக்கவேண்டும்... மது₄ஸூத₃னனைக் குறித்து அழகாகப் பாடிக்கொண்டே நெல்லைக் குத்தவேண்டும......

க்ருஹஸ்த₂த₄ர்மம்

அங்கு குஶத்தைப் பரப்பி, மந்திரரத்நமான த்₃வயத்தை அநுஸந்தி₄த்துக் கொண்டு, மௌநத்தோடு, இந்திரியங்களை அடக்கியவனாய், பவித்ரம் த₄ரித்தவனைக் கொண்டு சமையல் செய்விக்கவேண்டும்......வைஷ்ணவனல்லாதவன், ஶைவன், ஶூத்₃ரன், பதிதன், பாஷண்ட₃ன், அஶௌசத்தி₄யுடையவன் ஆகியவர்களுடைய வீட்டிலிருந்து அக்₃னியைக் கொண்டுவரக்கூடாது. அக்₃நியை த்₃வயத்தை அநுஸந்தி₄த்து குஶஜலங்களாலே மூன்று முறை ப்ரோக்ஷணம செய்து .. ப₄க₃வதா₃ராத₄னத்திற்குத் தகுந்த பரிசுததமான விறககளைக்கொண்டு விசிறியால் விசிறி ஜ்வலிக்கச செய்யவேண்டும்......நெருப்பை மூட்டிய பின் அந்நம் முதலானவற்றை மனவடக்கத்தோடு கூடியவனாய், சமைக்கவேணடும. அப்படியே த்₃வயமந்திரத்தை ஜபித்துககொணடு, அதன் பொருளான பரமாத்மாவை அநுஸநதி₄க்கவேண்டும் .. .. ஶைவர், பாஷண்ட₃ர், பதிதர், து₃ஷ்கர்மங்களைச் செய்பவர்கள், நாஸ்திகர்கள், அவைஷ்ணவர்களான இருபிறப்பாளர், ஶூத்₃ரர், ஹரிவாஸரத்தில் (ஏகாத₃ஶியில்) உண்பவர் ஆகியவர்களோடு (தொடர்புள்ளதை விலககவேண்டும்)......அப்படியே உணணததகாததை உண்பவர்கள், ஹரிவாஸரத்தில் உண்பவர்கள், லோகாயதர்களான அந்தணர்கள், தே₃வதாந்தரங்களை ஸேவிப்பவர்கள், அவைஷ்ணவர்கள் ஆகியவர்களுடைய தொடர்பை மிகவும் விலக்கவேண்டும். மங்க₃ளமானதாய். சமைந்த அந்நம் முதலியவற்றை,— பக்வநிலைதவறாமல் மௌனத்தோடு, இந்திரியங்களை அடககி, நீராலும, வஸ்திரத்தாலும் துடைக்கவேணடும். மூடியால மூடி, ஸுத₃ர்ஶனத்தால் குறியிடவேணடும. அவ்வண்ணமே சந்த₃னத்தால், அல்லது ஶ்ரீசூர்ணத்

தால், அல்லது ஜலத்தால் திருவாராத₄னத்திற்கு உதவும் பாத்ரங் களை ஸுத₃ர்ஶந பாஞ்சஜந்யங்களைக்கொண்டு குறியிடவேண்டும். குஶம் பரப்பிய பரிஶுத்₃த₄மான இடத்தில், பாத்திரங்களை வைத்து, குஶ ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷித்து, த்₃வயத்தை அநுஸந்தி₄த்து வஸ்திரத் தால் மூடி, அதற்குப்பின் எம்பெருமானுக்கு உரிய வட்டில்களைப் பரி சுத்தமான நீரால் விளக்கி, அவற்றில் நீரை நிரப்பி, அர்க்₄யபாத்₃ யாதி₃களைக் கொடுத்து, எம்பெருமானுக்கு (அந்நம் முதலியவற்றைக்) கண்டருளப்பண்ணவேண்டும் . பைஶாசங்கள், யக்ஷர்கள், ஶாக்தர்கள், லிங்கங்கட்டிகள், த்₃வாத₃ஶீபாரணை செய்யாதவர்கள் ஆகியவர்க களாடு பேசுதல் முதலானவற்றை விலக்கவேண்டும். சைவ பௌ₃த்₃த₄ ஸ்காந்த₃ ஶாக்த ஆலயங்களினுள் எப்போதும் நுழையக்கூடாது. அவ்வாலயங்களுக்கருகிலிருக்கும் நீர், பூ, பழம் முதலானவற்றையும் விலக்கவேண்டும். அங்குள்ள தெய்வங்களின் உத்ஸவங்கள் முத லானவற்றை எப்போதும் காணக்கூடாது. மற்ற தெய்வங்களின் துதியைச் செய்யவும் கூடாது; கேட்கவும் கூடாது. காமம் நிரம் பிய பேச்சுகளையும், பரிஹாஸம் முதலானவற்றையும் விலக்கவேண் டும். மற்ற தெய்வங்களின் சின்னத்தால் குறியிடப்பெற்ற வஸ்திரம், ஆஸனம், பாத்திரம், பண்டம், மரம், பசு, கிணறு, வீடு ஆகியவை களை விலக்கவேண்டும். மற்ற தெய்வங்களின் ஆலயத்தில், தே₃வதாந் தரங்களின் நடுவே இருக்கும் எம்பெருமானையும் அர்ச்சிக்கவோ, வணங் கவோ கூடாது. அங்கு தீர்த்த₂ஸ்வீகாரத்தையும் விலக்கவேண்டும். அவைஷ்ணவனுடைய கையிலிருந்து வருமானால், தி₃வ்யதே₃ஶத் திலிருந்து வரும் ஹரிப்ரஸாத₃தீர்த்த₂ங்களையும் முயன்று விலக்க வேண்டும்

வைஷ்ணவ லக்ஷணம்

(வைஷ்ணவன்) மூன்று ஆகாரங்களோடு கூடியவனாய், ஒன்பது வித₄மான திருவாராத₄னம் செய்பவனாயிருக்கவேண்டும் மூன்று ஆகாரங்களாவன. (1) ப₄க₃வானைத் தவிர வேறு எவர்க்கும் உரிய னாகாமலிருக்கையாகிற **அநந்யார்ஹஶேஷத்வம்** (2) அவ்வாறே ப₄க₃ வானைத் தவிர வேறு உபாயங்களை ஸாத₄னமாகக்கொள்ளாமலிருக்கையாகிற **அநந்யஶரணத்வம்** (3) அவ்வாறே ப₄க₃வானைத் தவிர மற்ற எதையும் போ₄க்₃யமாக, (இனியதாகக்) கொள்ளாமை யாகிற அநந்யபோ₄க்₃யத்வம் என்னும் மூன்றுமாகும். ஒன்பது வித₄மான திருவாராத₄னமாவது (1) அர்ச்சனம் (2) மந்திரங்களைப் படிப்பது (3) தியானம் (4) ஹோமம் (5) வந்த₃னம் (வணங்குதல்)

(6) துதித்தல் (7) பரமாத்மாவோடு ஒன்றுதல் (8) ஸமாதி₄ (அவனிடமே நிலைநிற்றல்) (9) மந்த்ரார்த்த₂ங்களைச் சிந்தித்தல் என்னும் ஒன்பதும் வைஷ்ணவோத்தமர்களாலே ஒன்பது வித₄மான திருவாராத₄னங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

அர்த்த₂பஞ்சக விவரணம்

(1) ப்ராப்யமான (அடையத்தக்க) ப்₃ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம், (2) அடைபவனான ஜீவாத்மாவின ஸ்வரூபம் (3) அடைவதற்கு உபாயம் (4) அடைந்து பெறும் ப₂லம் (5) அடைவதற்கு விரோதி₄ என்னும் இவ்வைந்து அர்த்த₂ங்களும் மந்த்ரமறிந்தவர்களால் அறியத்தக்கவையாகும். (1) ப்ராப்யமான ப்₃ரஹ்மஸ்வரூபம் :- ஜக₃த்காரணத்வம், ஜக₃த்துக்கு ஶேஷியாயிருக்கை, ஶ்ரிய:பதியாயிருக்கை, ஆதி₃கு₃ருவாயிருக்கை என்பவை ப்ராப்யமான ப்₃ரஹ்மஸ்வரூபமாகும். (2) ப்ராப்தாவான ஜீவஸ்வரூபம :- தே₃ஹம், இந்திரியம், மனம், ப்ராணன் முதலானவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனாயிருக்கை, நித்யத்வம் முதலான கு₃ணஸமூஹத்தை உடையவனாயிருக்கை, ஸ்ரீஹரிக்கு அடியவனாயிருக்கை ஆகியவை அடைபவனான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபமாகும். (3) உபாயஸ்வரூபம் - எம்பெருமான் ஒருவனே உபாயம் என்னும் உறுதியுடன், உபாயாந்தரங்களை விட்டு ஹரியின் க்ருபையை உபாயமாகப் பற்றுவது ப்ராப்த்யுபாயமாகும். (4) ப₂லஸ்வரூபம் :- எல்லா ஐஶ்வர்ய ப₂லங்களையும், ஶப்₃தா₃தி₃ விஷயங்களையும விட்டு, விஷ்ணுவினுடைய தா₃ஸ்ய ஸுக₂ம் ஒன்றிலேயே ஊன்றிநிற்கை ப₂லஸ்வரூபம். (5) விரோதி₄ஸ்வரூபம் :- ப₄க₃வதாபசாரம், ஶப்₃தா₃தி₃ விஷயங்களில ஊன்றிநிற்கை, செய்ய வேண்டிய கர்மத்தைச் செய்யாதொழிகை, செய்யககூடாததைச் செய்கை, த்₃வாத₃ஶீவ்ரதத்தை அநுஷ்டி₂க்காமலிருக்கை ஆகியவை ப₂லத்திற்கு விரோதி₄ ஸ்வரூபமாகும். இவ்வர்த்த₂பஞ்சகமும முமுக்ஷுக்கள் அவஶ்யம் அறியவேண்டியது.

வைதி₃க கர்மாநுஷ்டா₂ன வைப₄வம்

அரசனே! ஶாஸ்த்ரங்களால் விதி₄க்கப்பட்ட நித்யம், நைமித்திகம முதலான எல்லாக் கர்மங்களும விஷ்ணுவுக்கு மேலான ஆராத₄நங்களாயிருக்கின்றன. அக்கர்ம ஸமூஹம் பரமாத்மாவின் போ₄க₃த்திற்காகவே ஏற்பட்டது என அறிவாயாக ஜீவனுடைய ஸம்ஸாரக₃தியாகிற மரத்திற்கு, இக்கர்மஸமூஹமே உறுதியான

வேராக அமைந்துள்ளது. அந்த ஶாஸ்த்ரவிஹித கர்மத்தைக் கைவிடுவதாலும், ஶாஸ்த்ரம் நிஷேதி₄த்த கர்மத்தைச் செய்வதாலும் விஷ்ணுவின் ஆணையை மீறினுகில், ஜீவன் பதிதனுகிருன் என்பதில் ஐயமில்லே. வேத₃த்தில் சொல்லப்பட்ட ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலான எல்லா யஜ்ஞங்களும், புராணங்களில் சொல்லப்பட்ட புண்யவ்ரதங்களும், (க்ரஹணம் முதலான) சில நிமித்தங்கள் ஏற்படும்போது விதி₄க்கப்படும் த₃ாநங்களும் ஆகிய எல்லாம் வைஷ்ணவோத்தமர்களாலே விஷ்ணுவின் ஆநந்த₃த்திற்காக ஏற்பட்டவை என்றே எண்ணி அநுஷ்டி₂க்கப்படவேண்டும். நித்யம், நைமித்திகம் முதலான கர்மங்களே 'பரமபுருஷனே அடைய உபாயம்' என்னும் எண்ணத்தோடு அநுஷ்டி₂ப்பதன்மூலம் எவன் நற்கருமங்களாக்குகிருனே அவன் வைஷ்ணவன் எனப்படுகிருன். எந்த அறிவாளி 'விஷ்ணுவின் ஆணையிது'' என்னும் எண்ணத்துடன் செய்வதன்மூலம் அக்கர்மங்களே மிக நல்ல கருமங்களாக ஆக்குகிருனே, அவன் முற்கூறிய வைஷ்ணவனிலும் சிறந்தவனுய், ஏகாந்தியென்று முனிவர்களால் அழைக்கப்படுகிருன். எவனெருவன் அக்கருமங்களே விஷ்ணுவின் ஆநந்த₃த்திற்காகவே ஏற்பட்ட கைங்கர்யங்கள் என்னும் எண்ணத்துடன் எப்போதும் செய்வதன்மூலம் மிகமிக நல்ல கருமங்களாக ஆக்குகிருனே, மஹாப₄ாக₃வதர்களான ஏகாந்திகளிலும் சிறந்த அவன் பரமைகாந்தியாகிருன். செய்யத்தகாத கருமங்கள் இவ்வனேவராலும் மநோவாக்காயம் என்னும் முக்கரணங்களாலும் விலக்கத்தக்கவை. தன்னேயறியாமல் இவை நேர்ந்துவிட்டால் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் அழியும். 'நாம் அநுஷ்டி₂க்கும் ஸாத₄நத்தைத் தடுக்கும் பாபம் இது' என்னும் எண்ணத்தால் வைஷ்ணவனும், 'ப₄க₃வானுடைய ஆணேயாகிற ஶாஸ்த்ரத்திற்கு முரண்பட்டது' என்னும் எண்ணத்தால் ஏகாந்தியும், 'பரமாத்மாவின் உகப்பே ருசிக்கப்பெற்ற நமக்கு அவனுகக்காத இதில் ருசியில்லே' என்னும் எண்ணத்தால் பரமைகாந்தியும், செய்யத்தகாத கருமத்தைச் செய்யமாட்டான். ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் விதி₄க்கப்பட்ட கர்மத்தை எந்த வைஷ்ணவன் கைவிடுகிருனே, அவன் வைஷ்ணவர்களில் கடையானவனுய், பாஷண்டி₃ எனப் பெயர்பெற்றவனுய், எல்லா உலகங்களிலும் இகழப்படுகிருன். செய்யத்தகாத கருமத்தைச் செய்வதாலும், செய்யவேண்டிய கருமத்தைச் செய்யாமலிருப்பதாலும், த்₃வாத₃ஶீவ்ரதத்தை அநுஷ்டி₂க்காததாலும் பதிதனுகிருன் என்பதில் ஐயமில்லே. ஆகையால் எல்லா முயற்சியையும் செய்து, நற்கருமத்தை எப்போதும் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும். (கர்மங்களேச் செய்யாமல்) விஷ்ணுவின் ஆணேயை மீறினுல் முக்தகல்பனும் ஸம்ஸா

ரத்தில் கட்டுப்படுவான் பழையோனான விஷ்ணுவையே எல்லா யஜ்ஞங்களையும அநுப₄விதது ஆநந்தி₃ப்பவனாக அறிந்து, தே₃வர்களைக் குறித்தும், பித்ருக்களைக் குறித்தும் விதி₄க்கப்படும் யஜ்ஞம் அனைத்தையும் செய்யவேண்டும். கைவிடக்கூடாது. பேரறிவாளர்களாய், த்ரித₃ண்ட₃த்தை த₄ரிக்கும் ஸந்யாஸிகளுக்கே நற்கருமங்கள் அநுஷ்டி₂க்கத் தககவையாம்போது, மற்றவர்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ? 'ப்₃ரஹ்ம' எனப்படும் வேத₃மும், அவ்வேத₃த்தை முதலில ஓதியதால் 'ப்₃ரஹ்மா' எனப்படும பிரமனும், (பிறகு) அவ் வேத₃த்தை ஓதி ஓதுவிபபதால் ப்₃ராஹ்மணர்கள் எனப்படுபவர்களும் ஆகிய மூவகையினரும் பரப்₃ரஹ்மஸம்ப₃ந்த₄த்தால் 'ப்₃ராஹ்மம' எனப்படுகின்றனர். ஆகையால், ப்₃ராஹ்மமான (வேத₃த்தில் சொலலப்பட்ட) விதி₄யினால் பரப்₃ரஹ்மத்தை ஆராதி₄க்கவேண்டும். அழிவற்றவனான விஷ்ணுவை எல்லா யஜ்ஞங்களையும் அநுப₄வித்து ஆநந்தி₃ப்பவனாக உணராமல் எவனொருவன் வைதி₃ககர்மங்களைச் செய்கிறானோ அவன் நாஸ்திகனேயாவான். எவன் விஷ்ணுவைக் கைவிட்டு (மற்றொரு தெய்வத்தை உகப்பிப்பதாக நினைத்து) வைதி₃க கர்மத்தைச் செய்கிறானோ அவன் பாஷண்டி₃ என்று அறியத்தக்கவன், ஸம்ஸார வெந்நரகத்திலேயே அவன் வீழ்கிறான. வாஸுதே₃வனாகிற ப₄க₃வானுக்கு வேத₃ங்கள் எப்போதும் ப்ராணன் எனப்படும் மூசசுக் காற்றாகின்றன அவ்வேத₃த்தில் விதி₄க்கபபட்ட கர்மத்தைச் செய் யாதவன் ஹரியின் ப்ராணனையே அழித்தவனாகிறான். வேத₃ங்களை விட்டு, மற்ற கர்மங்களைக்கொண்டு விஷ்ணுவை ஆராதி₄க்கும் மூட₄ன் வேத₃த்தையே கொலை செய்கிறான என்பதில் ஐயமில்லை தன் கன்றையே தாய்ப்பசு நக்கிககொடுககிறது; அவ்வண்ணமே கன்று தன் தாய்ப்பசுவையே நக்கிக்கொடுக்கிறது. அதுபோலே விஷ்ணு வாகிற தாய்பபசுவுக்கு வேத₃த்தை இனிய கன்றாக நினைத்து. விஷ்ணுவை வேத₃த்தாலேயே ஆராத₄னம் செய்யவேண்டும். அரசனே! வேத₃த்திற்கும் விஷ்ணுவுக்கும் காணப்படும இநதத் தொடர்பே வைஷ்ணவர்களுக்கு பரமத₄ர்மமாகும். இவ்விஷயத்தில ஓர் விருத்தாந்தத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். எல்லா ஶாஸ்த்ரமும் அறிந்தவனாய், காஶ்யபகோ₃த்திரத்தில் உதி₃த்தவனான ஶாண்டி₃ல்யன் என்னும் சிறநத அந்தணன் ஒருவன் முற்காலத்தில் இருந்தான, அவன் விஷ்ணுவை ஆராதி₄க்கும் த₄ர்மம் என்று கூறி, வேத₃ததிற்கு முரணபட்ட விதி₄களைக்கொண்டு ஓர் த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தைச் செயதான். அவனுடைய மதத்தைப் பின்பற்றிய சில மஹர்ஷிகள் கேஶவனை அந்த அவைதி₃கவழியாலே பூஜித்தார்கள். வேத₃த்தில் விதி₄க்கப்

படாததான த₄ர்மத்தையே அவர்கள் செய்தார்கள். ஸ்வாஹா, ஸ்வத₄ா, வஷட்காரம் ஆகிய வைதி₃க ஶப்₃த₃ங்கள் அற்றதாயிற்று இவ்வுலகம். அதைக்கண்டு ஶங்க₂சக்ரக₃த₃ாத₄ரனை ஜக₃ந்நாத₂ன் கோபங் கொண்டு, அளவற்ற தேஜஸ்ஸை உடைய முனிவர் தலைவனை ஶாண்டி₃ல்யனைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறினன்:-''து₃ர்பு₃த்₃தி₄யை உடையவனே! என்னை ஆராதி₄க்கும் மிகப் பெரிய வைதி₃கத₄ர்மத்தை மடமையால் அவைதி₃ககர்மத்தோடு சேர்த்துவிட்டாய் இப்படி அவைதி₃ககர்மத்தைத் தொடங்கியதால், அவைதி₃கமான கொடிய நரகத்தை அடைவாய்'' என்றுரைத்த பரமபுருஷவாக்யத்தால் ப₄ய மடைந்த ஶாண்டி₃ல்யன் ஜக₃ந்நாத₂னைத் து'தித்துப் பலகால் வணங்கி' 'லோகஸ்வாமியே! அபராத₄ம் செய்த என்னைக் காப்பாய்' எனக் கூறினன். அதைக் கேட்டு, அனைவரையும் ரக்ஷிக்கும் அந்தப் பரம புருஷன் கருணையாலே ''அந்தணனே! நூறு தே₃வவருஷங்கள் நரகா நுப₄வம் செய்துவிட்டு, ப்₄ருகு₃வின் வம்ஶத்தில் ஜமத₃க்₃நி எனும் ரிஷியாகப் பிறப்பாய். அப்பிறப்பில் என்னை வைதி₃கவிதி₄யினல் மறுபடியும் ஆராதி₄த்து முனிவர் தலைவனுகி, என்னுடைய அப்ராக்ருத லோகத்தை அடைவாய்'' என்று கூறி மறைந்தான், ஶாண்டி₃ல்ய னும் நரகத்தை அடைந்து, மறுபடியும் பூ₄மியில் பிறந்து, வைதி₃க விதி₄யினல் பழையோனை விஷ்ணுவை ஆராதி₄த்து, பரிசுத்தியடைந் தவனய், விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைந்தான். ஆகையால், அவைதி₃கமான த₄ர்மத்தை அடியோடு விலக்கவேண்டும். வைதி₃க விதி₄யினலேயே ப₄க்தியுடன் ஹரியை நன்கு ஆராதி₄க்கவேண்டும். '' த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ர: க்ருதசக்ரத₄ாரீ '' முதலான ஶ்ருதியில் விதி₄க்கப்பட்ட முறைப்படி தோள்களில் ஸுத₃ர்ஶனத்தால் குறி யிடப்பெற்று, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் த₄ரித்தவனய் (அதனல்) பரி சுத்₃த₄னய் ஹரியை ஆராதி₄க்கவேண்டும். மநோவாக்காயங்க ளாகிற முக்கரணங்களாலும் ஸநாதந த₄ர்மத்திற்கு முரணுக நடக் கக்கூடாது ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிற் சொல்லப்பட்டது என்னும் மதிப்பி னல் அந்த த₄ர்மத்திலிருந்தும் வழுவக்கூடாது......(இத்தகைய) வைஷ்ணவனை கணவன் இறந்ததும், அவனேடு கூட எந்தப் பத்னி யானவள் உடன் கட்டையேறி இறக்கிருளோ, அவள் யோகி₃கள் செல்லும் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைகிருள்...... சூது வாது இல்லாதவளாய், நல்லவளாய், சோம்பலும் கவனமின்மையுமில்லாத வளாய் எப்போதும் ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும்......இவ்வண்ணமாக நல்ல ஆஹாரமுடையவளாய், நல்விரதங்களை அநுஷ்டிப்பவள் கணவ னேடு கூட, அழியாத வைகுண்ட₂லோகத்தை அடைகிருள்

திருவஷ்டாக்ஷர மஹிமை

அரசனே! எல்லா வர்ணாச்ரமங்களிலுமிருக்கும் அனைவராலும் ஜநார்த்த₃னன் வ்யாபகமந்திரத்தினால் பூஜிக்கத்தக்கவனாகிறான் வ்யாப்தியைச் சொல்லும் வ்யாபக மந்திரங்கள் அனைத்துள்ளும் அஷ்டாக்ஷர மந்திரம் சிறந்தது. அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபிப்பவன் நேரே நாராயணனேயாகிறான் ந்யாஸம், முத்₃ரை. ரிஷிச்ச₂ந்தே₃ா தே₃வதைகள், தீ₃க்ஷாவிதி₄கள், த்₄யானம், அர்த்த₂ம் ஆகிய அனைத்தோடும்கூடியதே மந்திரம் எனப்படுகிறது. குளித்துப் பரிசுத்தனாய், தெளிந்தநெஞ்சினனாய், காலைக்கடன்களை முடித்து, ஜநார்த்த₃னனை மனத்தாலே அர்ச்சனம் செய்து அறிவாளியாயிருப்பவன் மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். தா₃நமளித்தல், ஏற்றல், திருவாராத₄னம், வேத₃மோதுதல, பித்ருதர்ப்பணம், ஶ்ராத்₃த₄ம் ஆகியவற்றை சோமபலில்லாமல் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபித்தபின்பே செய்யவேண்டும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தால் அடையாளம் செய்யப்பெற்ற தே₃ஹத்தை உடையவனாய், சக்ராங்கனம் செய்யப்பெற்ற தோளை உடையவனாய், தினந்தோறும் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபிப்பவன் மூவுலகையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறான். வைஷ்ணவோத்தமன் மந்திரத்தை ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக ஜபிக்கவேண்டும். விஷ்ணுவிடம் ஈடுபட்டவர்களால (முக்தியுள்ளிட்ட எப்ப₂லனுக்கும்) ஸாத₄னமாக மந்திரம் ஜபிக்கத்தக்கதன்று ஆயிரத்தெட்டுமுறை, அல்லது நூற்றெட்டுமுறை மூன்று ஸந்த்₄யா காலங்களிலும், அர்த்தா₂நுஸந்த₄னத்தோடு மந்திரம் ஜபிக்கத்தக்கது.

சக்ராங்கநவிதி₄ (தாபஸம்ஸ்காரம்)

இருபிறப்பாளன் முன்தினம் உபவாஸமிருந்து, முறைப்படி நதி₃யில் ஸ்நாநம்செய்து, மஹாபா₄க₃வதோத்தமனை ஆசார்யனை (சக்ராங்கனத்தின்பொருட்டு) முதலில் ஆஶ்ரயிக்கவேண்டும். ஆசாரியன் விஷ்ணுவைப் பூஜித்து 'பவித்ரம்' எனப்படும் சக்ரத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும். வாஸுதே₃வனது முன்னிலையில் இத்₄மாத₄ாநம் வரையில் எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்யவேண்டும். ஸரக்வேத்₃ரப்ஸ (ருக்-அஷ்டகம் 7-2-29) ஸூக்தத்தாலும், ''பவித்ரம தே விததம்'' (ருக்-அஷ்டகம் 9-3-8) எனனும் ருக்காலும், (ருக் ஏழாம் அஷ்டகத்திலுள்ள) பவமாநஸூக்தத்தின் முதல் நாலு ருக்குகளாலும் முறையே

சென்ற பக்கம் (464) 33-வது வரியில் ''எப்போதும்'' என்பதற்குமுன், ''மிகவும் பரிசுத்தமானவளாய், நல்லொழுக்கமுடையவளாய்'' என்னும் பத₃ங்களைச் சேர்த்துககொள்வது.

நெய்யை ஹோமம் செய்து, ஆசார்யனுயிருப்பவன் சக்ரத்தை அவ் வக்₃நியில் காய்ச்சவேண்டும். "சரணம் பவித்ரம்" என்னும் யஜுர் வேத₃ மந்திரத்தால், அந்தச் சக்கரத்தைக்கொண்டு (வலது) தோளில் அடையாளமிடவேண்டும். அதற்குப்பின் ஆசார்யன் "அக்₃நேர் மந்வே" என்னும் யஜுர்வேத₃மந்திரத்தால் அதே ஹோமாக்₃னியில் காய்ச்சி, பாஞ்ச ஜந்யத்தைக்கொண்டு இடது தோளில் அடையாள மிடவேண்டும்.

ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரம் (புண்ட்₃ர ஸம்ஸ்காரம்)

அதன்பின் ப்ருதி₂வீஸூக்தருக்குகளைக் கொண்டு ஹோமம் செய்து (பனிரண்டு) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை இடவேண்டும். "அதோ தே₃வா:" [ருக் அஷ்டகம் 1-2-7] என்று தொடங்கும் விஷ்ணு ஸூக்தத்திலுள்ள ஆறு மந்திரங்களினுலும், "விஷ்ணோர் நுகம்" [ருக் அஷ்டகம் 2-2-24] என்று தொடங்கும் விஷ்ணு ஸூக்தத்தில் உள்ள ஆறு ருக்கினுலும், ஆக பனிரண்டு ருக்குகளினுல் முறையே கேஶவன் முத லான பனிரண்டு (ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ராபி₄மாநி) மூர்த்திகளையும் பூஜிக்க வேண்டும். குஶ முடிச்சுகளில் அவர்களைப் பூஜித்து, அவற்றைக் கொண்டே ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு அந்நத்தைக்கொண்டு ஹோமம் செய்து, வெளுத்த மண்ணுலே ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய நெற்றி முதலான அவயவங்களில், அந்தப் பனிரண்டு ருக்குகளைக் கொண்டே முறையே கேஶவன் முதலிய நாமங்களாலே இடைவெளி யுள்ளவையாகப் (பனிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை) த₄ரிக்கச் செய்ய வேண்டும். "ஶ்ரியே ஜாத" என்னும் ருக்கினுல் குங்குமத்தை அவற்றில் இடவேண்டும். "பரோ மாத்ரயா" [ருக் அஷ்டகம் 5-6-24] என்னும் ஸூக்தத்தினுல் ஜநார்த்த₃னனுக்கு உபஸ்த₂ானம் செய்வித்து, ஹோம ஶேஷத்தை முடித்து மூர்த்திகளை உத்₃வாஸநம் செய்யவேண்டியது.

நாம ஸம்ஸ்காரம்

இவ்வண்ணமாகப் புண்ட்₃ர ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்வித்து, அதற் குப் பின் த₃ாஸ்ய நாமத்தை இடவேண்டும். "ப்ரவ: பாந்தம்" [ருக் அஷ்டகம் 2-2-25] என்னும் ஸூக்தத்தினுல் நாமமூர்த்தியை அர்ச்சிக்கவேண்டும். பசு நெய்யை ஒவ்வொரு ருக்கிற்கும் ஹோமம் செய்து விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள நாமத்தை இடவேண்டும். "அபி₄ ப்ரியாணி" [ருக் அஷ்டகம் 7-1-14] என்னும் ஸூக்தத்தினுல் ஜநார்த்த₃னனுக்கு உபஸ்த₂ானம் செய்வித்து, ப்ரத₃க்ஷிண நமஸ் காரங்களைச் செய்து ஹோம ஶேஷத்தைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டியது.

மந்த்ர ஸம்ஸ்காரம்

மந்த்ர தீ₃க்ஷா வித₄ாநம் ஶ்ருதி வாக்யங்களைக்கொண்டு முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அந்த முறையில் செய்யாவிடில் தீ₃க்ஷையுடையவனுகமுடியாது. ஆகையால், தீ₃க்ஷை தனியாகச் சொல்லப்படவில்லை. மந்த்ர தீ₃க்ஷைகொள்ளாமல் விஷ்ணுவின் சிறந்த மந்திரங்களை ஜபிப்பதோ, விஷ்ணுவின் ஆராத₄நமோ செய்தானுகில், அவன் ஸித்₃தி₄யடையமாட்டான். ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையாலோ, ஸ்ம்ருதி ப்ரக்ரியையாலோ, தி₃வயாக₃ம ப்ரக்ரியையாலோ தீ₃க்ஷை பெருதவன் விஷ்ணுவுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யக்கூடாது. அந்தந்த முறைகளில் தீ₃க்ஷைபெற்றவன் அந்தந்த முறைப்படி எம்பெருமானை ஆராதி₄க்கவேண்டும்.

யாக₃ஸம்ஸ்காரம் (திருவாராத₄னம்)

முந்தியநாள் ஆசார்யனேடு சிஷ்யன் உபவாஸமிருந்து, (விடியற் காலையில்) நதி₃யில் ஸ்நாநம்செய்து, காலைக்கடன்களை முடித்தபின், ஆசார்யன் எம்பெருமானை க₃ந்த₄ம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலியவைகளைக்கொண்டு ஆராதி₄க்கவேண்டும். ஈஶாந்யம் (வடகிழக்கு) முதலிய நாலு விதி₃க்குகளிலும் நாலு புதிய கலஶங்களை ஸ்த₂ாபித்து, அவற்றில் பஞ்சக₃வ்யங்களை இட்டு, வராஹநரஸிம்ஹவாமநக்ருஷ்ணர்களாகிற நாலு மூர்த்திகளையும் (முறையே நாலு கலஶங்களிலும்) ஆராதி₄க்க வேண்டும். "தத்₃ விஷ்ணோ:" [ருக்-அஷ்டகம் 1-2-7] என்று தொடங்கும் இரண்டு மந்திரங்களால் வராஹமூர்த்தியையும், "ப்ர தத்₃ விஷ்ணு:" [ருக்-அஷ்ட-2-2-24] என்னும் ருக்கினல் குறையற்ற நரஸிம்ஹமூர்த்தியையும், "ந தே விஷ்ணோ" [ருக்-அஷ்டகம் 5-6-24] என்னும் ருக்கினல் வாமநமூர்த்தியையும், "வஷட்தே விஷ்ணவாஸ" [ருக்-அஷ்டகம் 5-6-24, 25] என்னும் ருக்கினல் க்ருஷ்ணமூர்த்தியையும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். ஆவரண தே₃வதைகளையும் க₃ந்த₄ம புஷ்பம் முதலியவைகளைக்கொண்டு முறைப்படி ஆராதி₄த்து, அதன்பிறகு அக்₃நிப்ரதிஷ்டை₂செய்து, இத்₄மாத₄ாநம் வரையில் செய்யவேண்டியது. நாலு விஷ்ணுஸூக்தங்களாலும், தேன்கலந்த பாயஸத்தை ஹோமம் செய்து, கவனத்துடன் ஸ்ரீ ஸூக்தத்தினல் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும். "அக்₃நிமீளே" என்று தொடங்கும் ருக்₃வேத₃த்தின் முதல் அநுவாகத்தினலும், விஷ்ணுகா₃யத்ரியினலும், எல்லா வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும் தனித்தனியாக நூற்றெட்டுமுறை ஹோமம் செய்து, ஆசார்யோத்தமன் வேத₃சாற்றுமுறை செய்யவேண்டும். அதற்குப்

பின் மங்க₃ளமான ஆஸநத்தில் ஶிஷ்யனை உட்காரவைத்து, நாலு வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களாலும் முற்கூறிய நாலு கலஶதீர்த்த₂ங்களாலே ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும் அந்தணர்களான ருத்விக்குகளாலே ஶிஷ்யனை ஸ்நாநம் செய்வித்து, அதற்குப்பின் ஆசார்யன் அவனுக்குக் கௌபீநமும், அரை நாணும், இரட்டை வஸ்திரமும், அளிக்கச்செய்யவேண்டும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமும், தாமரைமணிமாலையும், துளஸீமாலையும் அணியச்செய்யவேண்டும். குஶத்தின்மேல் உட்கார்ந்து, ஆசமனம்செய்து, அடக்கத்தோடு கூடியவனை சிஷ்யனுக்கு பலவித₄மான விஷ்ணு ஸூக்தங்களையும், விஷ்ணுவின் வ்யாபக மந்திரங்களையும், மற்ற மந்திரங்களையும் முறைப்படி அவற்றின் அர்த்த₂ம், ந்யாஸம், முத்₃ரை, ரிஷி, ச₂ந்த₃ஸ், தே₃வதை முதலானவற்றோடு ஓதுவிக்கவேண்டும். ஶ்ருதியின் ஆணைப்படி விஷ்ணுவின் ஆராத₄னமாகிற கைங்கர்யத்தில் நிலைநிறுத்தவேண்டும். ஆசார்யனால் இப்படிக் கைங்கர்யத்தில் நியமிக்கப்பெற்று, நல்வழியிலிருப்பவனாய் பரமைகாந்தித் தன்மையை அடைவதற்காக அழிவற்றவனை எம்பெருமானைத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும். ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தமான அழகிய அர்ச்சைத் திருமேனியை ஆசார்யனிடமிருந்து பெற்று, அவருடைய அநுமதியுடன் முறைப்படி எம்பெருமானை ஆராதி₄க்கவேண்டும். முற்பகலில் முன்போலவே ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்ட உபசாரங்களினால் பூஜிக்கவேண்டும். முற்கூறிய ருக்குகளாலே நெய்யை முறைப்படி ஹோமம் செய்து, வேதம் வல்லாரில் சிறந்த வைஷ்ணவோத்தமனானவன் ஶய்யாஸூக்த ருக்குகளாலே நெய்யால் ஹோமம் செய்து, எல்லா வைதி₃க மந்திரங்களையும் ஓதுவித்து மூன்று வித₄மான ஆராத₄ந முறைகளையும் ஹோமமீறாக உபதே₃ஶிக்க வேண்டியது.

பரமைகாந்தி த₄ர்மங்களும் பெருமையும்

ஸ்நாநம், தர்ப்பணம், ஹோமம் இவைகளை முதலிற்கொண்ட ஜபம் முதலிய பலவித₄மான கிரியைகளை நன்றாக ஆசார்யனிடமிருந்து அறிந்து, இயன்றவரையில் எல்லாவற்றையும் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும். எத்தனை ஆபத்திலிருந்தாலும் ஹரிவாஸரத்தில் உணவு கொள்ளக் கூடாது. திர்யக்புண்ட்₃ரத்தை த₄ரிக்கலாகாது. மற்றொரு தெய்வத்தைப் பூஜிக்கலாகாது வைஷ்ணவனாகப் பிறந்த மனிதன்—சிவன், பிரமன் முதலான அவர தேவதைகளை வணங்கிப் பூஜித்தானாகில், அவன் மலத்தில் புழுவாகப் பிறக்கிறான். ரஜஸ்தமோகு₃ணங்கள் நிறைந்த தே₃வதைகளைக் காண்பதினாலும், பூஜிப்பதாலும், வணங்குவதாலும் வைஷ்ணவன் தாழ்ந்த க₃திகளுக்குச் செல்கின்றான்.

ஶுத்₃த₄ஸத்வமயனுய், லோகநாத₂னை விஷ்ணுவே பூஜிக்கத்தக்க வன். ருத்₃ரன் முதலான தே₃வதைகள் விஷ்ணுவின் பரிவார தே₃வதையாயிருந்தாலொழிய ஸ்வதந்த்ரமாக ஆராதி₄க்கத்தக்கவர்க ளல்லர். எவனொருவன் ஆத்மேஶ்வரனை விஷ்ணுவைவிட்டு மற்றொரு தெய்வத்தை ஆராதி₄க்கிருனே, அவன் தன் ஆத்மாவை உடையவனை விஷ்ணுவிடமிருந்து நழுவுகிருன. இதில் ஐயமில்லே. யஜ்ஞ காலத்திலும், வேத₃மோதும் காலத்திலும் வஷட்காரத்தால் அழைக கட்பட்ட தெய்வங்கள் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவை. (ஏனெனில்) அவை யஜ்ஞஸம்ப₃ந்த₄ப்பட்டவை. யஜ்ஞமோவெனில், அழியாத விஷ்ணு ஸ்வரூபமாயிருப்பது. ஆகையால, யஜ்ஞகாலத்திலும, வேதமோதும் போதும் அந்த தெய்வங்கள் விஷ்ணுவுக்குப் பரிவார தே₃வதைக ளாகவே சொலலப்படுகின்றன வேத₃ங்கள் விஷ்ணுவின் கு₃ணங் களேயும், ரூபங்களேயும். செல்வங்களேயுமே துதிககன்றன. ஆகை யால் மற்ற தெய்வங்களேப் பரிவார தே₃வதைகளாகக் கொள்ளாமல், எவர்கள் அவர்களேப் பரதெய்வங்களாகவே ஆராதி₄க்கிருர்களோ, அவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான கலபகோடி காலங்கள் வெந்நரகையே (ஸம்ஸாரத்தையே) அடைகிருர்கள். உருத்திரன், காளி, க₃ணேஶன், கூஷ்மாண்ட₃ங்கள், பை₄ரவன் முதலான தெய்வங்ளும், கள், மாம்ஸம் முதலியவற்றை விரும்பும் மற்ற தெய்வங்களும் தாமஸ தெய்வங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இப்படித் தமோகு₃ணமிகுதி யில்லாத தெயவங்களேயும் ஸ்வதந்த்ரமாகப் பூஜித்தால். அது தோ₃ஷமற்ற வைஷ்ணவனேயும் தாழ்க₃திகு அழைத்துச்சென்றுவிடும் என்பது உறுதி. வைஷ்ணவன் புருஷோத்தமனை ஜக₃ந்நாத₂னே ஆராதி₄த்தபின், அவனுக்குப் பரிவார தே₃வதைகளாகவே மற்ற தெய்வங்களே ஆராதி₄க்கவேண்டும். இலலாவிடில், ப்ரளயகாலம் வரையில நரகத்தையே அடைவான். மனிதன் லோகநாத₂னை வாஸுதே₃வனே அர்ச்சிப்பதிஞலேயே ஒருகணத்திலேயே ப்₃ரஹ்ம பத₃வி, இந்த்₃ரபத₃வி முதலான ஐஶ்வர்யஙகளேயும் பெறலாம். மனத்தாலும், (ஸுலப₄மான) நீரைக்கொண்டும் ஜநார்த்த₃னனே ஆராதி₄ப்பவன் குறறமற்ற மோக்ஷத்தையே அடைகிருன். உலகம் முழுவதும் (அவனுல) ஆராதி₄க்கப்பட்டதாகிறது இந்திரியங்களே நியமிககும் ஹ்ருஷீகேஶனுய், வேத₃த்தின் தலேவனுய், லக்ஷ்மீபதி யாய், எல்லாப் புருஷார்த்த₂ங்களேயும அளிப்பவனுய், தாமரைக்கண்ணனை ஹரியைவிட்டு, மற்ற தெய்வங்களே ஒரு மனிதன் ஆராதி₄ப்பாஞ? நாராயணனே விட்டு, மற்ற தெய்வங்களே உபாஸிப்பவன், அரசனை தன் கணவனே விட்டு, மிகத்தாழ்ந்த வேலேக்காரனே அடையும் பெண் ணேப் போன்றவஞவான். விஷ்ணுவுக்கு அமுது செய்விக்கப்பட்ட

அந்நத்தை தே₃வர்களுக்கு எப்போதும் ஹோமம் செய்யலாம். பித்ருக்களுக்கும் அதை அளிக்கலாம். இப்படிச் செய்பவன் மோக்ஷத்தையே அடைகிருன். மற்ற தெய்வங்கள் உண்ட அந்நம் முதலியவை நிர்மால்யம் எனப்படுகின்றன. அவற்றை உண்பவன் ப்₃ரஹ்மஹத்தி தோ₃ஷத்தை அடைகிருன் என்பதில் ஐயமில்லே. விஷ்ணுவுக்கு அமுதுசெய்ததை உண்பதும், அவனுடைய ஸ்ரீபாத₃ தீர்த்த₂த்தைப் பருகுவதும், அவன் சூடிய துளஸியைச் சாப்பிடுவதும் பாபிகளான மனிதர்களுக்கும் முக்தியளிக்கவல்லது. ஏகாத₃ஶி உபவாஸமும், ஶங்க₂சக்ராதி₃களே த₄ரிப்பதும், துளசியினுல் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதும் மூன்று வைஷ்ணவ த₄ர்மங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. பல சாஸ்திரங்களே அறிந்தவனுனுலும் வைஷ்ணவனல்லாதவனுயிருக்கும் அந்தணன் உயிரோடிருக்கும் சண்டா₃ளனேயாகிருன். இறந்தபின் நாயாகப் பிறக்கிருன். ஆயிரம் யாக₃ங்கள் செய்தவனுயினும், அவைஷ்ணவனுயிருக்கும் அந்தணனே சண்டா₃ளனேப்போலே கண்ணுலும் காணக்கூடாது. எல்லாக் கர்மங்களிலும் விலக்கவேண்டும். ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியாகிற கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பினுலே தாழ்ந்த ஜாதியாகிற தோ₃ஷம் எரிக்கப்பெற்ற சண்டா₃ளன் அறிவாளிகள் அனேவராலும் கொண்டாடத்தக்கவன். அவைஷ்ணவன் (எத்தனே சிறந்தவனுனுலும்) பூஜிக்கத்தக்கவனல்லன். ஶங்க₂சக்ரங்களும், ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரமும் மற்ற வைஷ்ணவ லக்ஷணங்களும் இல்லாத ப்₃ராஹ்மணுத₄மனே எவன் ஶ்ராத்₃த₄த்தில் ஆராதி₄க்கிருனே, அவனுடைய ஶ்ராத்₃த₄ம் முழுவதும் பயனற்றதாகிறது. குறுக்குப் புண்ட்₃ரமணிந்த அந்தணனுக்கு எவனெருவன் ஶ்ராத்₃த₄த்தில் அன்னமிடுகிருனே, அவனுடைய பித்ருக்கள் யமனுடைய கொடிய பாசக்கயிற்றுக்கு இலக்காகிருர்கள். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமணிந்தவனுய், சக்கரத்தால் அடையாளமிடப் பெற்றவனுன அந்தணனே ஶ்ராத்₃த₄த்தில் ஆராதி₄ப்பவன் பதினுயிரம் க₃யாஶ்ராத்₃த₄த்தின் ப₂லனே அடைகிருன். ஶங்க₂ம், சக்ரம், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் முதலியவற்றை த₄ரிக்கும் இருபிறப்பாளனுன வைஷ்ணவனே தே₃வகாரியங்களிலும், பித்ருகாரியங்களிலும் ப₄க்தியுடன் ஆராதி₄ப்பவனுடைய பித்ருக்கள் நூருயிரக்கணக்கான கல்பகோடி காலங்கள் பரிசுத்₃த₄மான விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிருர்கள். சக்ராங்கநவிதி₄யாலே தோளில் அடையாளமிடப் பெற்றவன் நாராயணனேப்போலே பாபங்களேப் போக்கடிப்பவனுய், எல்லா லோகத்தையும் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துகிருன். கற்றவனுயினும், கல்லாதவனுயினும், ஶங்க₂ம், சக்ரம், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ஆகியவற்றை த₄ரித்த அந்தணன் ஹரியைப்போலே பூஜிக்கப்படுவான். உண்ணத் தகாததை உண்பவனுயினும், தகாத ஒழுக்கமுடையவனுயினும்-ஶங்க₂ம், சக்ரம், ஊர்த்₄வ

புண்ட்₃ரம் ஆகியவற்றை த₄ரித்தவனுல், ஸூர்யோத₃யத்தில் இருள்போவதுபோலே மனிதர்களுடைய எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குகிறன். சக்ராங்கனமுடைய அந்தணனுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ம் க₃ங்கை₃யைப்போலே எல்லாவுலகையும் பரிசுத்தப்படுத்தும். சக்ராங்கிதனை அந்தணனுடைய திருவடிகளிலே மூவுலகிலுமுள்ள மூன்றரைக் கோடி தீர்த்த₂ங்களும் உள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை: சக்ராங்கிதனை அந்தணனுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தைப் பருகினல் ஆயிரக்கணக்கான பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறன் என்பதில் ஐயமில்லை. ஶ்ராத்₃த₄த்திலும், தா₃நத்திலும், வ்ரதத்திலும், யஜ்ஞத்திலும், உபநயனத்திலும், சக்ராங்கிதரான அந்தணர்களையே பூஜிக்கவேண்டும்; மற்றவர்களைப் பூஜிக்கலாகாது. விஷ்ணுவின் சக்ரத்தால் அடையாளமிடப்பெற்ற அந்தணன் கண்ட இடங்களில் சாப்பிடுபவனுைலும், இருளால் ஸூர்யன்போலே பாபங்களால் ஸ்பர்ஶிக்கப்பட-மாட்டான். தோளில் சக்ராங்கனம் செய்யப்பெற்ற அந்தணனுக்கு பங்க்தியின் நடுவில் உணவிட்டால், வடக்குமுகமாகப் பாயும் கங்கைபோலே பங்க்தி (வரிசை) முழுவதையும் அவன் பரிசுத்₃த₄ப்படுத்துகிறன். தோளில் சக்ராங்கிதனை அந்தணனை பூமியில் விழுந்து ஸேவிப்பவன் தன் நெற்றியில் ஒட்டும் துகள்களின் எண்ணிக்கையுள்ள கல்பங்கள் விஷ்ணுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறன். ப்₃ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைஶ்ய, ஶூத்₃ரர்களாகிய நாலு வர்ணத்தில் எதில் பிறந்தவனுயினும் வைஷ்ணவனெருவன் மற்ற தெய்வங்களை ஆராதி₄த்தானென்ருல் நரகத்தை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. விஷ்ணுவுக்குப் பரிவார தே₃வதையாக நினையாமல் மற்ற தெய்வங்களைப் பூஜிக்கும் வைஷ்ணவன் யமனுடைய பாசக்கயிற்றில் தலைகீழாக விழுகிறன். வைஷ்ணவன் மஹாபாதகங்கள், உபபாதகங்கள் ஆகியவற்றைச் செய்தானுகில், மநு முதலான ஸ்ம்ருதிகளில் சொன்ன ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும், வைஷ்ணவன் ப்ராயஶ்சித்த விஶேஷத்தையும் பிறகு செய்யவேண்டும். வியாஸரும், விஷ்ணுவும் (ஸ்ம்ருதியில்) சொன்ன-பரிசுத்தப்படுத்தும் ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் செய்யவேண்டும். பிறகு வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தைப் பருகவேண்டும். பொருள் வசதியில்லாதவனுயிருந்தால், வைதி₃ககர்மங்களிலும் அந்வயிக்கலாம். த்₃வயத்தினுடைய பொருளை அறிந்தவனுய், ஶாந்தனுய், ஒன்பது வித₄மான திருவாராத₄னங்களைச் செய்பவனுய், த்₃வாத₃ஶீவ்ரதத்தை அநுஷ்டி₂ப்பவனுன அந்தணனே புருஷர்களில் சிறந்தவன். அரசனே! பல சொல்லி என்? உனக்கு ஸாரமானதைக் கூறுகிறேன் கேளாய். ஏகாத₃ஶியில் உபவாஸமும், ஶங்க₂சக்ராதி₃த₄ாரணமும் ப₄ாக₃வதர்களின் ஆராத₄னமும் ஆகிய மூன்றும் வைஷ்ணவ த₄ர்மங்களாகச்

சொல்லப்படுகின்றன. புண்யமான ஏகாதசியன்று தவிர மற்ற தினங்களில் வைஷ்ணவன் எப்போதும் உபவாஸமிருக்கக் கூடாது. அப்படியே ப₄ாக₃வதன் தவிர வேறொருவனை எங்கும் பூஜிக்கக்கூடாது. ப₄க₃வானை உத்₃தே₃ஶிக்காமல் த₃ானமோ யாக₃மோ ஒருகாலும் செய்யக்கூடாது. அவைஷ்ணவர்களிடம் சாப்பிடவும் கூடாது. அவர்களுக்கு த₃ானம் கொடுக்கவும் கூடாது. மற்ற தெய்வங்களை ஆராதி₄க்கக் கூடாது. குறுக்குப்புண்ட்₃ரத்தை த₄ரிக்கவும் கூடாது. ஏகாத₃ஶியில் உணவு கொள்ளலாகாது. அவைஷ்ணவர்களோடுகூட வஸிக்கக் கூடாது. அஷ்டாக்ஷரஜபம் செய்பவனும், ஶங்க₂சக்ரங்களை த₄ரிப்பவனுமான வைஷ்ணவனை அவமதிக்கும் மூட₄னை அந்தணன் உடனே சண்ட₃ாளனாகிறான்; வைஷ்ணவனையும், அந்தணனையும், பசுவையும், துளஸியையும், த்₃வாத₃ஶியையும் கொண்டாடாத மூட₄ன் தீயக₃தியான நரகத்தை அடைவான். அந்தணர்கள், பசுக்கள், வைஷ்ணவர்கள் ஆகிய மூவகையினரும் விஷ்ணுவின் முக்₂யமான ஶரீரங்கள். அவர்களை இயன்றவரையில் ஆராதி₄ப்பதால் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைகிறான். ஏகாத₃சியில் உபவாஸமிருப்பதும், த்₃வாத₃ஶியில் அந்தணர்களை ஆராதி₄ப்பதும், தினந்தோறும் நெல்லிக்கனி சேர்த்து நீராடுவதும் பாபிகளுக்கும் முக்தியளிக்கவல்லது.

அரசனே! ஒவ்வொரு பக்ஷத்திலும் ஏகாத₃ஶியில் சக்ராங்கிதனை அந்தணர் தலைவன் ஆராதி₄க்கப்பட்டானாகில், அப்படி ஆராதி₄ப்பவர்களை எம்பெருமான் உகக்கிறான் ஏகாத₃ஶியில் வைஷ்ணவனை அந்தணன் வரவில்லையானால் அதுபோலவே ப₄க்தியுடன் பசுவையும், துளஸியையும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். அந்தணர் தலைவன் காலையிலும், மாலையிலும் அக்₃நிஹோத்ர ஹோமம் செய்யவேண்டும். பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யவேண்டும். வைஷ்ணவர்களையும், விஷ்ணுவையும், ஆராதி₄க்கவெண்டும், அவர்கள் உண்டு மிகுந்ததை உண்ணவேண்டும், அவர்களது ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தைப் பருகவேண்டும். இரு பக்ஷங்களிலும் ஏகாத₃ஶியில் புசிக்கலாகாது வைஷ்ணவன் த்₃வாத₃ஶியில் வைஷ்ணவனை அந்தணனை ஆராதி₄க்கவேண்டும். விஷ்ணுவின் ப்ரஸாத₃மான துளஸியையும், தீர்த்த₂த்தையும், அந்தணர் தலைவன் ஆராயாமலே பருகலாம். உபவாஸமென்னும் காரணத்தாலே அன்று தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களை எடுத்துக்கொள்ளாதமூ₄டன் ரௌரவ நரகத்தை அடைகிறான். பித்ருஶ்ராத்₃த₄த்தின்போது ஹரிக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்நத்தையும் தீர்த்த₂த்தையும். ப₄க்ஷ்யத்தையும் பித்ருக்களுக்கு அளிப்பவன், பதினாயிரம் க₃யாஶ்ராத்₃த₄ ப₂லனைப் பெறுகிறான்.

ஹரிப்ரஸாத3த்தை ப4க்தியுடன் ஶ்ராத்3த4த்தின்போது அளிப்பவனுடைய பித்ருக்கள் விஷ்ணுவின் பரமபத3த்தையே அடைகிறார்கள், பித்ருதே3வர்களுக்கு எம்பெருமானுடைய தீர்த்த2துளஸிகளைக் கொடுப்பவனுடைய பித்ருக்கள் கல்பகோடிகாலம் த்ருப்தியடைகிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. எந்த மூட4ன் ஶ்ராத்3த4காலத்தில் பித்ருக்களுக்கும், தே3வர்களுக்கும் ஹரிப்ரஸாத3த்தை அளிக்கவில்லையோ அவன் நரகத்தையே அடைவான். ஹரிக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்நத்தையோ, ஸ்ரீபாத3தீர்த்த2த்தையோ, துளஸியையோ பித்ருக்களுக்கு அளிப்பதினால் பதினாயிரம் ஶ்ராத்3த4ம் செய்த ப2லனைப்பெறுகிறான். தே3வனை ஜநார்த்த3னனை ஸர்வயஜ்ஞ ஸ்வரூபியாக நினைத்து, வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களையே நிமந்த்ரணம் செய்து, ஶ்ராத்3த4த்தைச் சோம்பலில்லாமல் செய்யவேண்டும். மாதாபிதாக்களின் ஶ்ராத்3த4திதி2யில் வருஷந்தோறும் பார்வண ஶ்ராத்3த4ம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் வைஷ்ணவன் ப்3ரஹ்மஹத்தி தோ3ஷத்தை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. அமாவாஸ்யையிலும், க்ருஷ்ண பக்ஷத்திலும், பித்ருக்களுக்குரிய மங்க3ளகார்யங்கள் வரும்போதும், விஷ்ணுவின் ஆஜ்ஞையை நினைத்துக்கொண்டு ஶ்ராத்3த4த்தை முறைப்படி செய்யவேண்டும் மனிசரிற்கடையனை எவன் பித்ருயஜ்ஞத்தை முறைப்படி செய்யவில்லையோ, அவன் விஷ்ணுவின் ஆணையை மீறினபடியால் பதிதனாகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஶங்க2ம், சக்ரம், ஊர்த்4வபுண்ட்3ரம் முதலிய ஹரிக்கு இனிய அடையாளங்களோடு கூடிய அந்தணர்களையே எல்லாக் கர்மங்களிலும் பூஜிக்கவேண்டும். ஶ்ராத்3த4ம் (முதலிய நைமித்திக கர்மங்களைச்) செய்யாதவன். திருவாராத4னம் செய்யாதவன், (நித்ய) கர்மத்தை விட்டவன், வேத3மோதாதவன் ஆகியவர்களுடைய தொடர்பை வெகுதூரத்தில் விலக்கவேண்டும். அந்தணர்தலைவன் பித்ருக்களுக்கு ஶ்ராத்3த4த்தை ஏகாத3ஶியில் செய்யக்கூடாது. அதை த்3வாத3ஶியில் செய்யவேண்டும். உபவாஸதி3னத்தில் ஒருபோதும் செய்யலாகாது. வைஷ்ணவோத்தமனாயிருப்பவன் விஷ்ணுவின் அவதாரதி3னம் ஆசார்யர்களுடைய திருவத்4யயனதினம் ஆகியவற்றில் வைதி3கமான வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். அடையத்தகாத ஸ்த்ரீயை அடைவது, பிறரை ஹிம்ஸிப்பது, புசிக்கத்தகாதவற்றை புசிப்பது, பொய்யுரைப்பது. திருடுவது ஆகியவற்றை மனத்தினாலும் செய்யலாகாது.

(சுருங்கக் கூறினால்,) (1) விஷ்ணுவின் தப்த ஶங்க2சக்ரங்களால் அடையாளமிடப்பெறுவது, (2) ஏகாத3ஶியில் உபவாஸமிருப்பது,

(3) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை உடம்பில் த₄ரிப்பது, (4) விஷ்ணுமந்திரங்களை உபதே₃ஶம்பெறுவது, (5) தினந்தோறும் நெல்லிக்காய் நீரில் குளிப்பது, (6) தே₃வதாந்தரங்களை விலக்குவது. (7) எம்பெருமானை தியானிப்பது, (8) விஷ்ணுமந்திரங்களை ஜபிப்பது, (9) அவற்றால் ஹோமம் செய்வது, (10) ஹரியைத் துளஸியால் திருவாராத₄னம் செய்வது, (11) அவனது ப்ரஸாத₃தீர்த்த₂ங்களைப் புசிப்பது, (12) அவனடியார்களை ஆராதி₄ப்பது, (13) உபாயாந்தரங்களை வாஸனையோடு கைவிடுவது, (14) (மந்த்ரரத்னமான) த்₃வயத்தின் அர்த்த₂த்தை அநுஸந்தி₄ப்பது, (15) அவனது சரிதங்களைக் கேட்பது, (16) அவனது திருநாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வது, (17) அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வது, (18) நற்கருமங்களைச் செய்வது, (19) தீயகருமங்களை விலக்குவது, (20) விஷயாந்தரங்களைக் கைவிடுவது, (21) இயன்றவரையில் தா₃னம் செய்வது, (22) இந்திரியங்களை அடக்குவது, (23) உடலை வருத்துவதாகிற தவம்புரிவது, (24) (தே₃ஹமனங்களில்) ஶுத்₃த₄ருயிருப்பது, (25) நேர்மை, (26) பொறுமை, (27) இரக்கம், (28) நல்லோர்களோடு கூடியிருப்பது—ஆகிய இவை பரமைகாந்தித் தன்மைக்குக் காரணமாகின்றன. இத்தகைய பரமைகாந்தியே வைஷ்ணவனுவான். மாறுபட்டிருப்பவன் வைஷ்ணவனுகமாட்டான். பல ஶாஸ்த்ரங்களைக் கேட்டவனுயினும் வைஷ்ணவனல்லாதவன் முக்தியடையமாட்டான். குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலும கீழ் இழிந்த சண்ட₃ாள ஜாதியில் பிறந்தவனுயினும், வைஷ்ணவன் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைவான்.

முடிவுரை

அரசனே! பரமைகாந்திநிலையை அளிப்பதாய், வேத₃த்தை விளக்குவதாய், மிகச்சிறந்ததான இந்த வைஷ்ணவ த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. பரமாத்மாவால் விஷ்வக்ஸேநருக்கும் பிரமனுக்கும் உபதே₃ஶிக்கப்பட்டது இது. விஷ்வக்ஸேநரால் இது முற்காலத்தில் விக₂நஸமஹர்ஷிக்கு உபதே₃ஶிக்கப்பட்டது. விக₂நஸரால் ப்₄ருகு₃வுக்கும், ப்₄ருகு₃மஹர்ஷியால் வைவஸ்வதமனுவுக்கும், மனுவினுல் எனக்கும் உபதே₃ஶிக்கப்பட்டது. மனுவானவர் (பரமரஹஸ்யமான இது உபதே₃ஶக₃ம்யமாகையால்) பொதுப்படையான த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தைத் தான் செய்தார். அவர் உபதே₃ஶித்த விஶிஷ்டத₄ர்மஶாஸ்த்ரமே உனக்கு என்னுல் உபதே₃ஶிக்கப்பட்டது. மிகச்சிறந்ததாய், ஒத்ததும், மிக்கதுமில்லாத இந்த வைஷ்ணவ த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தை ப₄க்தியுடன் கேட்பவனும்,

ஶாந்தியுடன் சொல்பவனும் பரமைகாந்திநிலையை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. எல்லாப் பாபங்களினின்றும் நீங்கப்பெற்று, விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைவான். எவனொருவன் இதை விஷ்ணுவின் ஸந்நிதி₄யில் தினந்தோறும் ப₄க்தியுடன் கேட்கிறானோ, அவன் ஆயிரம் அஶ்வமேத₄யாக₃ம் செய்த ப₂லனைப் பெறுவான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஹாரீதரால் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தை ஆராய்ந்து, அதன்படி விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பவன் பரமைகாந்திநிலையை அடைகிறான். ஹாரீதரால் உபதே₃ஶிக்கப்பெற்ற இதைக் கேட்ட வைஷ்ணவோத்தமனான அம்ப₃ரீஷ மஹாராஜா, மேலான ப₄க்தியுடன் அவரை வணங்கினார். ''தேவரீரே மேலான த₄ர்மம்; தேவரீரே மேலான தவம்; தே₃வரீருடைய திருவடியிணையை அடைந்தால் எல்லா ஸித்₃தி₄களையும் அடையலாம்.'' என்று அந்த மஹரிஷியைத் துதித்து, பெருந்தவத்தோனான அந்த ராஜரிஷி, நற்கதியளிக்கும் பரமைகாந்திநிலையை, அவரது அருளாலே அடைந்தான். மிகச்சிறந்ததாய், குறையற்றதான எனது இந்தப் பரமைகாந்தி ஶாஸ்த்ரத்தை — ப₄ரத்₃வாஜர் முதலான மஹர்ஷிகளும், ஜநகர் முதலான அரசர்களும், ஸநகாதி₃யோகி₃களும், நாரத₃ர் முதலான தே₃வரிஷிகளும், வஸிஷ்ட₂ர் முதலான விஷ்ணு ப₄க்தர்களும், விஷ்வக்ஸேநர் முதலான நித்யஸூரிகளும் அறிந்து, இதை அநுஸரித்து ஸர்வேஶ்வரனைத் திருவாராத₄னம் செய்தனர். ஆகையால் வேத₃த்தை விளக்குவதாய், மிகச்சிறந்ததான இந்தப் பரமவைஷ்ணவ த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தை அறிந்தே, பரமைகாந்தியானவன் ஸர்வேஶ்வரனான விஷ்ணுவை ஆராதி₄க்கவேண்டும்.

வ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதி நிறைவுற்றது.]

ஆக, இவ்வண்ணமாக விஷ்ணுபரத்வத்தை மிகத்தெளிவாகக் காட்டும் விஶிஷ்டபரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரங்களில் தலைசிறந்ததான வ்ருத்₃த₄ஹாரீதஸ்ம்ருதியிற் சொல்லப்பட்ட பரமவைஷ்ணவ த₄ர்மங்களை விரிவாகக் கண்டோம். இதினுடைய ப₂லஶ்ருதிக்கு முன் உள்ள முடிவுப் பகுதியில காட்டப்பட்டிருக்கும் இருபத்தெட்டு பரமைகாந்தி கு₃ணங்களையும் அடைய, இந்த ஶாஸ்த்ரத்தை ஶ்ரத்₃தை₄யுடன் படித்துவரும் ஒவ்வொருவரும், இந்த ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டபடி, ஸாத₄ன பு₃த்₃தி₄யில்லாமல் ஸ்வயமப்ரயோஜந பு₃த்₃தி₄யுடன் இயன்றவரை முயலவேண்டும். இக்குணங்களில் ஒரு சிலவற்றையாவது பெற்ற அதி₄காரி எம்பெருமானுக்கு மிகவும் இனியவனாவான். அவனுக்கே ஸர்வேஶ்வரன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே மோக்ஷமளிப்பான் என்பதில் ஐய

மில்லை. கடல்போன்ற மற்ற ஶாஸ்த்ரங்களின் ஸாரமாயிருக்கும் இந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் சொன்ன இருபத்தெட்டு பரமைகாந்தி கு₃ணங்களையுமுடைய வைஷ்ணவர்திரள் இவ்வுலகில் பெருகட்டும் என்னும் ப்ரார்த்தனையோடு இந்த வ்ருத்₃த₄ஹாரீத ஸ்ம்ருதி நிர்ணயத்தை நிறைவுபடுத்தி, அடுத்தபடியாக ஸ்ரீஶாண்டி₃ல்ய விஶிஷ்ட பரம த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தில் நாராயண பரத்வமே நிலைநாட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம்.

ஶாண்டி₃ல்ய ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

இந்த ஸ்ம்ருதி 1902-ம் வருஷத்தில் தெலுங்கு லிபியில் கிரந்த முத்₃ராபக ஸபையாரால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதில் ஸாரமான பகுதிகளை அச்சிட்டு, அவற்றில் ப₄க₃வத்பரத்வம் நிலைநாட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம் இனி. இதன் முதல் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில்,

ஸ்ரீமத்தோத₃கி₃ரேர்மூர்த்₄நி ஸ்ரீமத்யாயதநே ஹரே: ।
ஶாண்டி₃ல்யம் ருஷிமாஸீநம ப்ரணமய முநயோऽப₃ருவந் ॥
ஸ்ரீமதே₃காயநம் ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ருதம் கு₃ஹயம ஸநாதநம ।
ஜ்ஞாதம ச ஸர்வவேதா₃நாம் அநதஸஸாரமித₃ம த்விதி ॥
நிவருத்தம் வைதி₃கம் கர்ம யத் ப்ரோக்தம் ப₄வபே₄ஷஜம் ।
பஞ்சகாலாத்மகம் ஜ்ஞாநம் தச்ச ப்₃ரஹ்மைகதை₃வதம் ॥
குடும்ப₃ாஶ்ரமநிஷ்ட₂ாநாம் பஞசகாலநிஷேவிணும் ।
ஆசாரம் த்வந்முக₂ாம்பே₄ாஜாத ஶ்ரோதுமிச்ச₂ாமஹே வயம் ॥
ஶாண்டி₃ல்யோபி நமஸ்க்ருத்ய மங்க₃ளாயதநம் ஹரிம் ।
அப்₃ரவீத் ஸ முநிஶ்ரேஷ்ட₂ாந் ஶ்ரேஷ்ட₂காமா மஹாமுநி: ॥...
மஹாவிஸ்தாரரூபோऽயமாசார: பஞ்சகாலிநாம் ।
ஸங்க்ஷேபாத் ப்ரப்₃ரவீம்யத்₃ய யத₂ாஶாஸ்த்ரம் யத₂ாமதி ॥
ரஹஸ்யமேதத்₃ விஜ்ஞாநம ப₄க்தாநாம் ஹிதமேவ ச ।
அப்ரமாணமப₄க்தாநாம் ஸாரம் ஸர்வாக₃மேஷு ச ॥[1-1...8]

[வானமாமலையின் உச்சியில் ஹரியின் தி₃வ்யாலயத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஶாண்டி₃ல்ய மஹர்ஷியை வணங்கி, முனிவர்கள் ''பரமரஹஸ்யமானதாய், பழமையானதான ஏகாயநவேத₃ம் (உம்மிடமிருந்து) எங்களால் கேட்கப்பட்டது. எல்லா வேத₃ங்களினுடையவும் உட்பொருள் இதுவே என்றும் அறியப்பட்டது. ஸம்ஸார வியாதிக்கு மருந்

தென்று உம்மால் கூறப்பட்டதாய், வைதி₃கமாய் ஐந்து காலங்களில் செய்யப்படுவதான நிவ்ருத்தி த₄ர்மத்தையும், ப்₃ரஹ்மம் ஒன்றையே தெய்வமாகக்கொண்ட அவ்வறிவையும். க்₃ருஹஸ்த₂ாஶ்ரமத்திலிருப்பவர்களாய். பஞ்சகால த₄ர்மத்தைச் செய்பவர்களுடைய ஆசாரத்தையும் உமது முகத்தாமரையிலிருந்து கேட்க விரும்புகிறோம் நாங்கள்'' என்று கூறினர். சிறந்த ஆசாரத்தையுடைய மஹர்ஷியான ஶாண்டி₃ல்யரும் மங்க₃ளங்களுக்கு ஓர் இருப்பிடமான ஹரியை வணங்கி அந்த முனிவர் தலைவர்களைக் குறித்துச் சொல்லத் தொடங்கினர்...... பஞ்சகால பராயணர்களுடைய இவ்வாசாரம் மிக விரிவானது. ஶாஸ்த்ரத்திலுள்ளபடி என் அறிவுக்கு எட்டியவரையில், ரஹஸ்ய ஜ்ஞானமாயிருப்பதாய், ப₄க்தர்களுக்கு ஹிதமாய், ப₄க்தியற்றவர்களுக்கு அப்ரமாணமாய், ஸர்வாக₃மங்களிலும் ஸாரமாயிருக்கும் இந்த ஶாஸ்த்ரத்தைச் சுருக்கமாகக்கூறுகிறேன்] என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து இந்த ஸ்ம்ருதியும் விஶிஷ்ட த₄ர்மங்களைச் சொல்லுவதென்று விளங்குகிறது.

ப்ரதிஷித்₃தே₄ஷ்வஸக்தம் யத் ஸக்தம் ஶப்₃தே₃ஷு
ஸாது₄ஷு ।
ப₄க₃வத்₃விஷயேஷ்வேவ ஶுத்₃த₄ம் தத்
ஶ்ரோத்ரமுச்யதே ॥...
பாஷண்ட₃பதிதாத்₃யேஷு ந பதந்தீ கதா₃சந ।
அருக்ஷா ஸமபதந்தீ த்₃ருக் ஶுத்₃த₄ா ப₄ாக₃வதாதி₃ஷு ॥
[1-13, 15]

[யாதொரு செவியானது கேட்கத்தகாததைக் கேட்பதில் ஈடுபடாமல், கேட்கத்தக்கதான ப₄க₃வத்₃விஷயமான நல்ல ஶப்₃த₃ங்களிலேயே ஈடுபடுகிறதோ, ஶுத்₃த₄மான அதுவே செவியெனப்படுகிறது....... ஒருபோதும் பாஷண்ட₃ர். பதிதர் முதலானோரைக் காணமல், ப₄ாக₃வதர் முதலான நல்லோரையே காண்பதாய், குற்றமற்றதாய், ஶுத்₃த₄மானதான கண்ணே கண்ணெனத்தக்கது] என்று செவிக்கும். கண்ணுக்கும் லக்ஷணம் ப₄க₃வத்₃ ப₄ாக₃வதர்களை விஷயமாகக் கொள்வதே என்று காட்டப்பட்டது.

''ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி தச்சித்தம் யத் த₃தர்ப்பிதம் ।
தாவேவ ச கரௌ ஶ்லாக்₄யௌ யௌ தத்பூஜாகரௌ
கரௌ ॥

[ஹரியைத் துதிப்பதே நாவாகும்; அவனை நினைப்பதே நெஞ்சாகும். அவனைப் பூஜிக்கும் சிறந்த கைகளே கைகளாகும்] முதலான மற்ற

ப்ரமாணங்களிலும் இவ்வர்த்த₂ம் சொல்லப்பட்டது. "புள்ளூரும் பொன்மலையைக் காணாதார் கண் என்றும் கண் அல்ல கண்டாமே" [11-7-1] "தொண்டர்க்கினியானைக் கேளாச்செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே" [11-7-2] "மாலை வணங்கி அவன் பெருமை பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல கேட்டாமே" [11-7-3] "தோடார் நறுந் துழாய் மார்வனை ஆர்வத்தால் பாடாதார் பாட்டென்றும பாட்டல்ல கேட்டாமே" [11-7-4] "சங்கேந்தும் கையானைக் கைதொழாக் கையல்ல கண்டாமே" [11-7-5] "உள்ளாதார் உள்ளத்தை உள்ளமாக் கொள்ளாமே" [11-7-6] "நினையாதார் நெஞ்சு என்றும் நெஞ்சல்ல கண்டாமே" [11-7-7] "அறியாதார் என்றும் அறியாதார் கண்டாமே" [11-7-8] "ஆன்விடையேழன்றடர்த்தார்க்கு ஆளானாரல்லாதார் மானிடவர் அல்லரென்று என் மனத்தே வைத்தேனே" [11-7-9] என்று திருமங்கையாழ்வாரும் இவ்வர்த்த₂த்தை வ்யதிரேகத்தாலே கூறி உறுதிப்படுத்தினர்.

ப₄க₃வங்மந்தி₃ரே நிதயம் மாாஜநாதி₃கரியாபர:।
அலங்காராதி₃கரணே குஶலஶ்ச ஜக₃த்₃கு₃ரோ:॥
ப₄க₃வதபாத₃பூஜாயாம ஹவநே வநத₃நே தத₂ா।
ப்ரஸக்த: ஶாத₃த₄ஶாஸ்தராணும் ஸமஸகாராதி₃க்ரியாபர:॥
[1-28, 29]

[பரமபுருஷனின் திருக்கோயிலை சுத்தப்படுத்துவது முதலான தொண்டுகளைச் செய்பவனாய், லோகஸ்வாமியான அவனுக்கு அலங்காரம், உத்ஸவம் முதலானவற்றைச் செய்வதில் வல்லவனாய், அவனுக்குத் திருவடிக்குற்றேவல் செய்வதிலும், அவனைக்குறித்து ஹோமம் செய்வதிலும், வணங்குவதிலும் ஈடுபட்டவனாய், ஶாத்₃த₄ஶாஸ்த்ரங்களை ஏட்டில் எழுதிப் பரிஷ்கரிப்பது முதலான கிரியைகளில் ஈடுபட்டவன்] என்று பா₄க₃வதர்கள் செய்யவேண்டிய சில கைங்கர்யங்களும் காட்டப்பட்டன.

ப₄க₃வங்மந்தி₃ரம வருத்₃த₄ாங் பூஜ்யாங் அங்யாம்ஶ்ச
மங்க₃ளாங்।
ப்ரதிப்ரஸாரணம் மோஹாத் பூ₄மிக₃ாதம் பலாயநம॥
ஸர்வோபகரணாநாம் ச ஸாவேஷாம் பராணிநாம் தத₂ா।
ஸ்பர்ஶநம் லஙக₄நம் சைவ தத₂ாங்யா அபி து₃ஷ்க்ரியா:॥
விஷ்ணுஜய ப₄க₃வத்கர்மஸித்₃த₄யர் தத₂க₃மநே ரதம்।
தத₂ா பா₄க₃வதஸ்யார்த்த₂ஸித்₃த₄யாத்த₂ம் ச விஶேஷத:॥

ப்ரத₃க்ஷிணக்ரியாஸக்தம் தீர்த்த₂யாத்ராபரம் தத₂ா ।
த₃ர்ஶநார்த்த₂ம் ஹரேர்நித்யம் உத்ஸவாநுப₄வாய ச ॥
தே₃வாயதநயாத்ராயாம் அபி₄யுக்தம் ம்ருது₃க்ரமம் ।
மஹாபா₄க₃வதாநாம் ச கரஸம்ஸ்பர்ஶவர்ஜிதம் ॥
ஸத்₃ப₄க்தாநாமநந்யாநாம் பூஜார்த்த₂ம தூ₃ர்ஶநாய ச ।
ஸத்வரம் சைவமாதீ₃நி குர்வத் பாத₃த்₃வயம் ஶுப₄ம் ॥
[1-31...36]

[எந்தக் காலானது—ப₄க₃வானுடைய திருக்கோயிலேயும், மூத்தவர்களேயும், பூஜிக்கத்தக்கவர்களேயும், மற்ற மங்களப் பொருள்களேயும் குறித்து நீட்டுவது, மயக்கத்தாலே (கோயில் முதலானவற்றில்) குழிதோண்டுவது, அவற்றைக் கண்டு ஓடுவது, (ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள) எல்லா உபகரணங்களேயும், பிராணிகளேயும் தொடுவது, அவற்றைத் தாண்டுவது, இதுபோன்ற மற்ற தீய கருமங்கள் ஆகியவற்றை விட்டு, பரமபுருஷனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காகவே நடப்பதில் ஈடுபடுவது, அதிலும் சிறப்பாக பா₄க₃வதர்களுடைய காரியஸித்₃தி₄யின் பொருட்டு நடப்பதில் ஈடுபடுவது, ப₄க₃வத் பா₄க₃வதர்களே ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்வதில் ஈடுபடுவது, (ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள) தீர்த்த₂யாத்திரையில் ஈடுபடுவது, தினந்தோறும் ஹரியை ஸேவிப்பதற்கும், அவனது உத்ஸவங்களே அனுப₄விப்பதற்கும் அவனது தி₃வ்யதே₃ஶ யாத்ரையில் ஈடுபட்டு மெள்ள நடப்பது, மஹாபா₄க₃வதர்களுடைய கைபடாமலிருப்பது, புறந்தொழாத நல்ல அடியார்களேப் பூஜிப்பதற்கும் காண்பதற்கும் வேகமாக நடப்பது முதலானவற்றில் ஈடுபடுகிறதோ, மங்க₃ளமான அக்கால்களே கால்களாகும்] என்று கால்கள் செய்யக்கூடாதவையும், செய்ய வேண்டியவையும் காட்டப்பட்டன,

ஸாக்ஷாத் ப்₃ரஹ்ம பரம தா₄ம ஸர்வகாரணமவ்யயம ।
தே₃வகீபுதர ஏவாந்யே ஸர்வே தத்கார்யகாரிண: ॥
தே₃வா மநுஷ்யா: பஶவ: பக்ஷிவருக்ஷஸரீஸ்ருபா: ।
*ஸர்வமேவ ஜக₃தத₄ாது: வாஸுதே₃வஸ்ய விஸ்த்ருதி: ॥
பரவருதतைஶ்ச நிவருத்தைஶ்ச ஸவர்க்க₃தை₃ர் மோக்ஷதை₃ரபி ।
ஆராத்₄யோ ப₄க₃வாநேகோ வேத₃த₄ாமைஸ்ஸநாதநை: ॥

---

*(பா)ஸர்வமேவ ஜக₃த்₃த₄ாதா வாஸுதே₃வ: ஸ வை ஸ்ம்ருத:

ஸ ஏவ ஸர்வதே₂ாபாஸ்ய: நாந்யஸ்ஸமஸாரதாரக: |
உபா₄ப்₄யாம் ஜ்ஞாநகர்மப்₄யாம ஆராத்₄யோ ப₄க₃வாந் ஹரி:||
தத₃ஜ்ஞாநமேவ விஜஞாநம தத்கர்ம பரமம ஶுப₄ம|
உப₄ாவபி வியுக்தௌ து ந தத்ஸம்ப்ராப்திகாரகௌ ||
யுக்தாப்₄யாம் ப₄க₃வதப்ராப்தி: ஸமஸாரப₂லமந்யதா₂ |
தச்ச₂ாஸ்த்ரமேவ ஸச்ச₂ாஸ்தரம் ததீ₃யா ஏவ பண்டி₃தா: ||
ஶோச்யா ஹி ப₄க₃வத்கர்மபரிசர்யாவிதி₄ம் விநா ||

[1-44...50]

[நேரே பரம்பொருளாயிருப்பவனும், தேஜோரூபியானவனும், ஸர்வ காரணமாய், அழிவற்றவனுயுள்ளவன் தே₃வகியின் பிள்ளையாய் அவதரித்த கண்ணனே. மற்ற அனைவரும் அவனுக்கு ஏவல் புரிகின்றவர்களே. தேவர், மனிதர், பஶுக்கள், பறவைகள், மரங்கள், பாம்புகள் ஆகிய அனைத்துமே உலகனைத்தையும் படைத்த வாஸுதே₃வனின் விரிவேயாகும். வேத₃த்தில் சொல்லப்பட்ட பழைமையான ப்ரவ்ருத்தி த₄ர்மங்களாலும், நிவ்ருத்தித₄ர்மங்களாலும், சுவர்க்கமளிக்கும் காம்யகர்மங்களாலும், மோக்ஷமளிக்கும் நிஷ்காம கர்மங்களாலும். ஆராதி₄கப்படுபவன் ப₄க₃வான் ஒருவனே. அவனே எல்லாப்படியாலும் உபாஸிக்கத்தக்கவன்; மற்ற எவனும் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிக்க வல்லவனல்லன். ஜ்ஞானம், கர்மம் எனும் இரண்டாலும் ஆராதி₄க்கப்படுபவன் ப₄க₃வானன ஹரியே. அவனைப் பற்றிய அறிவே விஜ்ஞானமாகும். அவன் விஷயமான கர்மமே மேலான மங்க₃ளமாகும. ஜ்ஞாந கர்மங்கள் தனித்தனியாக அவனை அடைய உபாயமாகமாட்டா; அவையிரண்டும் சேர்ந்தால்தான் ப₄க₃வானை அடையலாம்; இல்லாவிடில் ஸம்ஸார ப₂லமே கிடைக்கும். அவனைப்பற்றிய ஶாஸ்த்ரமே நல்ல ஶாஸ்த்ரமாகும். அவனடியார்களே அறிவாளிகள். ப₄க₃வானுக்குரிய கர்மத்திலும், கைங்கர்யத்திலும் ஈடுபடாதவர்கள் வருந்தத்தக்கவர்களேயன்றோ] என்று ப₄க₃வானின் பரத்வமும், அவனைப்பற்றிய ஜ்ஞாநம், கர்மம், அடியார்கள், ஶாஸ்த்ரம் முதலானவற்றின் சிறப்பும் மிகத் தெளிவாகப் பேசப்பட்டது.

ப₄க₃வத்கர்மஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம் வ்யாவருத்தம் ப₄க₃வத்பரம |
அவிஷண்ணமநாயஸ்தம் அஹங்காரவிவர்ஜிதம் ||
அஸத்₃விஷயஸக்தாநாம இநத₃ரியாணுமஹர்நிஶம ||
த₃மகம் ஸர்வயத்நேந ப₃ாஹ்யாரம்ப₄விநிஸ்ப்ருஹம் ||

ஸர்வதா₃ ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநஸம்ஸர்க்க₃விக₃தஜ்வரம் |
ப₄க₃வத்₃ப₄க்தஸத்₃வாக்யக₃ங்கா₃ஜலபவித்ரிதம் ||
ஸதா₃ர்த்த₂க்₃ராஹகம ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநரூபவிசாரகம் |
ஸமர்த்த₂மபரத்₄ருஷ்யம ச புஷ்டம் துஷ்டமஸங்கி₃ ச ||
ஏவமாதி₃கு₃ணோபேதம நிர்மலம் மந உச்யதே || [1-55...58]

[ப₄க₃வானுடைய கைங்கர்யம் நிறைவேறும்பொருட்டே செயல்படுவதும், ப₄க₃வானிடம் ஈடுபடுவதும், (தன் காரியம் நிறைவேறுதது குறித்து) வருத்தமடையாததும், களைப்படையாததும், அஹங்கார மற்றதும், ப்ராக்ருத விஷயங்களில் ஈடுபடும் இந்திரியங்களை மிக முயன்று அடககுவதும், ஶப்₃த₃ாதி₃களான வெளிவிஷயங்களில் ஆசையற்றதும், எப்போதும் ப₄க₃வானைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தின் ஸம்ப₃ந்த₄த்தால் தாபத்ரயங்கள் நீங்கப்பெற்றதும், பரமபுருஷனின் அடியார்களுடைய அருள்மொழிகளாகிற க₃ங்கா₃ஜலத்தினால் பரிஶுத்₃தி₄யடைந்ததும், நல்ல விஷயங்களையே அறிவதும், நுண்ணிய தத்வ ஜ்ஞாநம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதும், (அவற்றில் நல்ல முடிவுகாண) வல்லதும், (ப்ரதிபக்ஷிகளால்) அசைக்கவொண்ணததும், நல்லறிவினல் நிறைந்திருப்பதும், (இவ்வுலகப் பலன்களில் கிடைப்பது கொண்டு) திருப்திபெற்றிருப்பதும், கிடைக்காதவற்றில் பற்றில்லாததும், இத்தகைய பெருமைகள் பெற்றுக் குற்றமற்றிருப்பதுமான நெஞ்சே நெஞ்செனத்தக்கது.] என்று நல்ல நெஞ்சின் லக்ஷணம் ப₄க₃வத்₃ ப₄ாக₃வதர்களிடம் ஈடுபடுவதே என்று கூறப்பட்டது.

ஸ்வப₄ாவதோऽந்யதோ வாபி கேஷாஞ்சித் ஹேயதா ப₄வேத் |
நிஷித்₃த₄மிதி யத்₃த்₃ரவ்யம் வர்ஜ்யதே ஶாஸ்த்ரவர்த்மநா ||
ராஜஸம் தாமஸம சேதி தத் ஜ்ஞேயம பண்டி₃தைர் நரை: |
த்₃ரவ்யம ரஜஸ்தமோத்₄வஸ்தம வைஷ்ணவே கர்மவர்த்மநி ||
ஸமயோஜயதி யோ மோஹாத் தஸ்ய ஸா விப₂லா க்ரியா |
ஸ்வயம் யதி₃ தத₂ஶ்நீயாத் நிஷித்₃த₄ம் முக்₃த₄சேதந: ||
அஜாநந் ஹ்ருத₃யாந்தஸ்ஸ்த₂ம் பே₄க்தாரம் ந ஸ ஸாத்விக: ||
[1-65, 66, 67]

[இயல்வாகவோ. சில காரணங்களாலோ சில த்₃ரவ்யங்கள் தாழ்ந்தவையாகும். ஶாஸ்த்ர ரீதியில் யாதொரு த்₃ரவ்யமானது நிஷித்₃த₄மென்று விலக்கப்படுகிறதோ, அது ராஜஸமாகவும், தாமஸமாகவும் உள்ளதென அறிவாளிகளால் அறியத்தக்கது. ரஜஸ்தமோகு₃ணங்களால் கெடுக்கப்பட்ட

த்3ரவ்யங்களை வைஷ்ணவ கர்மங்களில் எவனொருவன் மயக்கத்தாலே உபயோகி3க்கிருனோ, அவனுக்கு அக்கர்மங்கள் பயனற்றவையாகின்றன. ஹ்ருத3யகமலத்திலிருக்கும் ஸர்வபே4ாக்தாவான பரமபுருஷனைக் கணிசியாமல் அறிவிலியான எவனொருவன் அத்தகைய நிஷித்3த4மான ஆஹாரங்களைப் புசிக்கிருனோ, அவன் ஸாத்விகனுகமாட்டான்.] என்று ராஜஸதாமஸங்களான த்3ரவ்யங்களை எக்கர்மங்களிலும் வைஷ்ணவன் உபயோக3ப்படுத்தக்கூடாதென்றும், அத்தகைய உணவுகளைப் புசிப்பது அந்தர்யாமியாகிய ப4க3வானை அவமதிப்பதாகும் என்றும், அவன் ஸாத்விகனுகான் என்றும் உணர்த்தியது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

அத்ரோக்த லக்ஷணேபேதம் கர்ம ப4ாக3வதம் பரம்।
ஸப்தஸம்ஶுத்3தி4ஸம்யுகதா பரிபூர்ணு ப4வேத் க்ரியா ॥
ஸப்தைதே விமலா ப4ாவா: ஶ்ரத்3த4ாவாநாரபே4த் க்ரியாம்।
ஆத4ாநாத்3யைர் விஶுத்3த4ாத்மா ஸமஸ்காரை: பஞ்சகாலிநாம் ॥
குர்யாத் ப்3ராஹ்மண ஏவைதத் த்ரைவித்3யோ வா விஶுத்3த4தீ4: ।
ஶ்ரத்3த4ாவாங் ப4க3வத்3த4ர்மே ராக3ாதி3ரஹிதேந்த்3ரிய: ॥
ப்3ராஹ்மணுங் பூஜயேங் நித்யம் பஞ்சகாலபராயணுங் ।
வஸ்த்ரகே3ாபூ4மிஹிரண்யாத்3 த4நதா4ந்யாதி3பி4ஸ் ததா2 ॥
தோஷயேத் பரயா ப4க்த்யா நித்யம ப4ாக3வதாங் நராங்।
ஸித்3தி4ர்ப4வதி வா நேதி ஸமஶயோऽச்யுதஸேவிநாம் ॥
ந ஸமஶயோऽஸ்தி தத்3ப4க்தபரிசர்யா ரதாதமநாம் ।
கேவலம் ப4க3வத்பாத3 ஸேவயா விமலம மந: ॥
ந ஜாயதே யதா2 நித்யம தத்3ப4க்தசரணுர்ச்சநாத ।
விஶிஷ்டகுலஸஞ்ஜாத: ஸம்ஸ்காரை: ஸம்ஸ்கருதோ நிஜை: ॥
தவரிதோ யதி3 ஸத்3த4ர்மே சரேத் க்ருசச்2ராணி ஶாந்ததீ4: ।
தபஶ்சர்த்துமஶக்தஶ்சேத் த4நவாங் த3ாநமாசரேத் ॥
உப4யோரப்யஶக்தஶ்சேத் நாமஸங்கீர்த்தநம் சரேத் ।
யதா2ஶக்தி தபஶ்சர்த்வா த3தவா சைவ யதா2ப3லம் ॥
ந்ருஸிமஹமூர்த்திம் தம் த்4யாத்வா ஜபேத் ஸாவாக4 ஶாந்தயே ।
உபவாஸாத் ததா2 த3ாநாத் ஸத்3ப4க்தாநாம் ச ஸேவநாத் ॥

ஸங்கீர்த்தநாத் ஜபாத் தாபாத் ஶ்ரத்₃த₄யா ஶுத்₃தி₄ம்
உபாஸீத நிரஸதோऽபி பஞ்சகாலபராயணாந ॥ [ருச்ச₂தி।
யதீ₃ச்சே₂த் ப₄க₃வத்கர்மஸேவயா பாபஶாந்தயே ।
பூர்வோகதாசாரஸமபந்நம் யுவாநம் க்₃ருஹமேதி₄நம் ॥
உததமை: க்ருதஸக்₂யம ச நீசஸேவாவிவர்ஜிதம் ।
ப்ரக₂யாதஶுத₃த₄சரிதம் ஸத்₃ப்₃ரஹ்மைகபராயணம் ॥
ப₄க₃வத்கர்மஸமஸகதம அர்த்த₂ஸந்தே₃ஹநோத₃கம் ।
ப்ரதிபாத₃நஸாமர்த்₂யயுகதம ஸதபுத்ரபதநிகம் ॥
உத₃ாரம ப₄கதிவிவஶம வஶீகருதஜக₃ஜ்ஜநம் ।...
ப₄க₃வத்₃ப₄கதியுகதேஷு த்₃ருஷ்டமாத்ரேஷு ஸுப்ரியம் ॥
ஸாது₄நாமுபகாராய வயாபருதம் க்லேஶவர்ஜிதம் ।...
ஏவமாதி₃கு₃ணோபேதம ஆசாாயம வரயேத த்₃விஜ: ॥
[1-91...105, 107, 110]

[இங்கு சொல்லப்பட்ட லக்ஷணங்கள் அமையப் பெற்றதே மேலான ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்தி₄யான கர்மமாகும். ஏழுவிதமான பரிஶுத்₃தி₄களோடு கூடியதே நிறைவுள்ள கிரியையாகும். இவ்வேழும் குற்றமற்ற தன்மைகளாம். ஶ்ரத்₃தை₄யுடையவனுக இக்கர்மங்களைத் தொடங்க வேண்டும். பஞ்சகால பராயணர்க்குரிய ஸம்ஸ்காரங்களாலும் ஆத₄ாநம் முதலியவற்ருலும் பரிஶுத்₃தி₄பெற்ற நெஞ்சையும் அறிவையும் உடையவனுய், மூன்று வேத₃ங்களையும் ஓதிய ப்₃ராஹ்மணனும் இக்கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். ப₄க₃வானுக்குரிய இந்த த₄ர்மத்தில் ஊற்றமுடையவனுய், விஷயங்களில் ஆசை முதலியவற்றில் ஈடுபடாத இந்திரியங்களை உடையவனுய், பஞ்சகால பராயணர்களான அந்தணர்களை எப்போதும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். வஸ்திரம், பசு, பூ₄மி, த₄னம், த₄ான்யம் முதலானவற்றை த₃ானம்செய்து, மேலான ப₄க்தியுடன் ப₄ாக₃வதர்களை எப்போதும் திருப்திசெய்விக்க வேண்டும். அச்யுதனுக்கு ஆட்பட்டிருப்பவர்களுக்கு மோக்ஷஸித்₃தி₄ கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற ஐயம உண்டு. அவனடியார்க்கு ஆட்பட்டிருப்பவர்களுக்கு இவ்வையம் இல்லை. எப்போதும் ப₄ாக₃வதர்களுக்குத் திருவடிக்குற்றேவல் செய்வதால் மனம் குற்றமற்றதாக ஆவதுபோல், எப்போதும் ப₄க₃வானுக்குமாத்திரம் திருவடிக்குற்றேவல் செய்வதாலே ஆவதில்லை. உயர்ந்தகுலத்தில் உதி₃த்தவனுய், ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸம்ஸ்காரங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பெற்றவன் ப₄ாக₃வத த₄ர்மத்தில் த்வரையுடையவனுனல், அடங்கிய அறிவையுடையவனுய், க்ருச்ச்₂ரம் முதலான காயக்லேஶங்களைச் செய்யவேண்டும். அத்தகைய தவங்

களைச் செய்ய இயலாதவனுனல், த₄னவானுயிருப்பவன் த₃ானம் செய்யவேண்டும். இரண்டும் இல்லாவிடில், ப₄க₃வந்நாமஸங்கீர்த் தனம் செய்யவேண்டும். இயன்றவரையில் தவம்புரிந்து, ஶக்தியுள்ள வரையில் த₃ானமும்செய்து, எல்லாப் பாபங்களும் நீங்குவதற்காகப் பாபநாஶகனை நரசிங்கப்பெருமாளை தியானித்து, (அவனது மந்தி ரத்தை) ஜபிக்கவேண்டும். உபவாஸத்தினுலும், த₃ானத்தினுலும். நல்லடியார்களை ஆராதி₄ப்பதாலும், நாமஸங்கீர்த்தனத்தாலும், ஜபத் தினுலும், தாபஸம்ஸ்காரத்தாலும், ஶ்ரத்₃தை₄யினுலும் ஶுத்₃தி₄யடை கிருன். பஞ்சகால பராயணர்களான அடியார்கள் தள்ளினுலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்களை ஆராதி₄க்கவேண்டும். அந்தணனெருவன் ப₄க₃வானுக்குரிய கர்மங்களை அநுஷ்டி₂த்துப் பாபம் நீங்கவேணும் என விரும்பினுைகில்—முற்கூறிய ஒழுக்கங்களை உடையவனுய், யௌவனவயஸ்ஸை உடையவனுய், க்₃ருஹஸ்த₂னுய், உயர்ந்தாரோடு நட்புடையவனுய், தாழ்ந்தவர்களுக்குத் தொண்டு புரியாதவனுய், உலகம் பரவிய நல்லொழுக்கத்தை உடையவனுய், நல்லோர்களையும் நாரணனையுமே புகலாகக்கொண்டவனுய், ப₄க₃ வானுக்குரிய கர்மங்களில் ஈடுபட்டவனுய், அர்த்த₂ ஸந்தே₃ஹங் களைப் போக்கடிக்கவல்லவனுய், (நல்ல விஷயங்களைத்) தெளிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனுய், நல்ல பெண்டுபிள்ளைகளை உடைய வனுய், (உபதே₃ஶிப்பதில்) வண்மைமிக்கவனுய், ப₄க்திபரவஶனுய், உலகினரை வசப்படுத்தியவனுய், ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியுடையவர்களைக் கண்டவுடனே மிக உகப்பவனுய், நல்லோர்களுக்கு உதவி செய்வதி லேயே ஈடுபட்டவனுய், அதனுல் ஆயாஸமடையாதவனுய், இது போன்ற நற்குணங்களையுடையவனை ஆசார்யனை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டும்.] என்று ப₄க₃வத் கைங்கர்யம், ப₄ாக₃வத கைங்கர்யம் ஆகியவற்றின் பெருமைகளும், ஆசார்யலக்ஷணமும் விவரிக்கப்பட்டன.

த₃ாந்தம் ஶாநதம் மருது₃ம் ஸௌமயம் ப்ரஶாந்தம்
ப₄க₃வத்பரம் ।
ஸந்தப்தஹ்ருத₃யம் ப₄க்த்யா ஶகத்யா ஸர்வார்த்த₂ஸாத₄கம்॥
ஸம்வத்ஸரம் தத₃ர்த்த₄ம் வா மாஸத்ரயமத₂ாபி வா ।
பரீக்ஷ்ய விவிதே₄ாபாயை: க்ருபயா நிஸ்ஸ்பருஹோ வதே₃த் ॥
[1-114, 116]

[மனத்தையும், வெளிப்புலன்களையும் அடக்கியவனுய், மென்மை யுடையவனுய், கடுமையற்றவனுய், ஶாந்திபெற்றவனுய், ப₄க₃வா னிடம் ஈடுபட்டவனுய், ஸம்ஸாரத்தில் அடிக்கொதிப்புடைய நெஞ் சினனுய், ஆசார்யனுடைய காரியங்களை இயன்றவரையில் ப₄க்தி

யுடன் செய்பவனாக சிஷ்யன் அமைந்திருக்கிறனா என்று ஒருவருஷம் அல்லது ஆறுமாஸம். அல்லது மூன்றுமாஸம் பலவித₄மான உபாயங்களாலே பரீக்ஷித்து, அவனிடமிருந்து எந்தக் கைம்மாறையும் கருதாமல், கேவலக்ருபையாலே அவனுக்கு உபதே₃ஶிக்கவேண்டும்.] என்று ஶிஷ்யலக்ஷணமும், ஶிஷ்யனை ஆசார்யன் கைக்கொள்ள வேண்டிய முறையும் காட்டப்பட்டது.

ந ப்ரமாத்₃யேத் கு₃ரோ: ஶிஷ்ய: வாங்மந:காயகர்மபி₄: ।
அவிப₄ஜயாதமநாऽऽசாாயம வர்ததேதாஸ்மிந் யதா₂ऽச்யுதே॥
[1-118]

[மநோவாக்காயங்களால் சிஷ்யன் கு₃ருவுக்குத் தவறிழைக்கலாகாது. ப₄க₃வானிடத்திற்போலே, ஆசார்யனைத் தன்னிடமிருந்து வேறுபடுத்தாமல் வாத்திக்கக்கடவன்.] என்று சிஷ்யன் இருக்கவேண்டிய நிலையும் காட்டப்பட்டது.

ப₄க₃வத்கர்மநிரதை: ஸ்தோத்ரபூஜாஜபாதி₃பி₄: ।
அப்ரதிக்₃ராஹகை: த்யக்தவிவாதை₃: லோப₄வர்ஜிதை: ॥
ஸுஶீலை: ஜ்ஞாநஶீலைஶ்ச பா₃ஹ்யாந்தை: துல்யசேஷ்டிதை: ।
ஹ்ருத்₃யவேஷை: விஶுத்₃த₄ாந்தை: ப₄க₃வத்₃கு₃ணலாலஸை: ॥
ஸத்யவாக்₃பி₄: த₃யாஸாரை: ம்ருது₃சேஷ்டைரமத்ஸரை: ।
ப₄க்திபூதை: ஸதா₃சாரை: ஸதா₃ ஸஹ வஸேத்₃பு₃த₄: ॥
[1-122...124]

[துதி, பூஜை, ஜபம் முதலியவற்றைச் செய்துகொண்டு ப₄க₃வத் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டவர்களாய், பிச்சை ஏற்காதவர்களாய், விவாத₃ம் செய்யாதவர்களாய், பேராசையற்றவர்களாய், நல்லொழுக்கமுடையவர்களாய், அறிவு பெறுவதிலேயே ஊன்றியிருப்பவர்களாய், உள்ளும் புறமும் ஒருபடிப்பட ஒழுகுகின்றவர்களாய், நெஞ்சுக்கினிய வேஷத்தை உடையவர்களாய், குற்றமற்ற நெஞ்சினராய், ப₄க₃வத்₃ கு₃ணங்களில் போது போக்குகிறவர்களாய், உண்மையுரைப்பவர்களாய், கருணைமிக்கவர்களாய், மென்மையான செயல்களை உடையவர்களாய், மாத்ஸர்யமற்றவர்களாய், ப₄க்தியினால் பரிஶுத்₃தி₄பெற்றவர்களாய், நல்லோர்களின் ஆசாரத்தில் நிலை நிற்பவர்களான பெரியோர்களோடு, அறிவாளியானவன் எப்போதும் கூடி வாழவேண்டும்.] என்று ஸஹவாஸ யோக்₃யரான பெரியோர்களின் லக்ஷணமும் விவரிக்கப்பட்டது. ஆக, இவ்வளவால் முதல் அத்தியாயத்தின்

ஸாரமான பகுதிகள் விளக்கப்பட்டன. இனி, இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் அபி₄க₃மன காலத்தைப்பற்றியும், ஸ்நாநத்தைப் பற்றியும் சொல்லவேண்டுமென்று முனிவர்களால் வினவப்பெற்று, ஶாண்டி₃ல்யர் உரைத்த விஷயங்களில் ஸாரமானவற்றைக் காண்போம்.

உச்சைஸ்ஸ்வரேண யோக₃ாந்தே ஸ்துத்வா ஸ்தோத்ரை:
உத₃ாரதீ₄: ।
வாஸுதே₃வாதி₃தே₃வாநாம் நாமநாம் ஸங்கீர்த்தநம் சரேத் ॥
ப்ராது₃ர்பா₄வக₃ணம சாபி ஸம்ஸ்மரேத் ஸாவஸித்₃த₄யே ।
கீர்த்தயேத் தத்₃கு₃ணாந ப₄கத்யா பரமாத்₃பு₄தசேஷ்டிதாந் ॥
அதந்த்₃ரிதஸ்ய ஸ்வாத₄யாயே யோக₃யுகதாத்மநஸ்ஸதா₃ ।
தத₃ப₄கத்யா ஸவிந்நதே₃ஹஸ்ய ஹ்யவஶ்யம நாமகீர்த்தநம ॥
[2-3, 4, 5]

[சிறந்த அறிவையுடையவன் 'யோக₃ம்' எனப்படும் தூக்கத்தின் முடிவில், உரத்த குரலில் துதிகளாலே எம்பெருமானைத் துதித்து, வாஸுதே₃வன் முதலான நாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும். விரும்பியதையெல்லாம் பெறும் பொருட்டு எம்பெருமானுடைய அவதார மூர்த்திகளையும் சிந்திக்கவேண்டும். அவர்களுடைய கு₃ணங்களையும், பரமாஶ்சர்யகரமான செயல்களையும் ப₄க்தியுடன் கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும். வேதமோதுதலில் சோம்பலில்லாதவனாய், எப்போதும் பரமாத்மாவோடு தொடர்புள்ள நெஞ்சினனாய், அவனிடம் ப₄க்தியால் விகாரமடையும் தே₃ஹமுடையவனுக்கு, அநுப₄வ பரீவாஹமான (போக்கு வீடான) நாம ஸங்கீர்த்தனம் அவஶ்யமாகும்.] என்று காலையில் எழுந்திருந்தவுடன் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டியது அவஶ்யம் என்று காட்டப்பட்டது.

ஸமுத்₃ரக₃ாபக₃ாதே₃வக₂ாதவாபீஹ்ரத₃ாஶ்ரயே ।
ஸ்நாயாத் ஜலேऽந்யதே₃வாநாம ஸம்ஸர்கக₃பரிவர்ஜிதே ॥
ஸர்வைஸ்ஸமஸேவிதே ஸத்₃பி₄: த்₃ருஷ்டதோ₃ஷவிவர்ஜிதே ।
விஶுத்₃த₄தீரபூ₄ப₄ாகே₃ ஸ்நாயாத லகு₄நி வாரிணி ॥
[2-21, 22]

[வேறு தே₃வர்களுக்கு உரிமைப்படாதவையான, கடலைச் சென்றடையும் நதி₃, தே₃வர்களால் வெட்டப்பட்ட குளங்கள். பொய்கைகள் முதலானவற்றின் நீரில் குளிக்கவேண்டும். நல்லோர்களால் உபயோகிக்கப்படுவதாய், இம்மையில் தோ₃ஷத்தை விளைக்காததாய்,

(ப்ரத்யக்ஷதோ$_3$ஷமற்றதாய்) பரிஶுத்$_3$த$_4$மான கரையுடையதான சிறு நீர்நிலையிலும் குளிக்கலாம்] என்று ஸ்நாநம் செய்யத்தக்க நீர்நிலை களைக் குறிக்கும்போது, அது தே$_3$வதாந்தர ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மற்றதாயிருக்க வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஆஸநாத்$_3$யைர்யதா$_2$ஶக்தி ஸமப்$_4$யர்ச்ய ஜக$_3$த்$_3$கு$_3$ரும।
த்$_4$யாத்வா க$_3$ங்கா$_3$ம ஹரே: பாத$_3$ாத் பதமாநாம் ஸவமூர்த$_4$நி॥
பவித்ராத்$_3$யந்தகாப்$_3$லிங்க$_3$மந்த்ரைஸஸிஞ்சேத் கராத் கிரந்।
த்$_4$யாயந்நேவ பரம ப்$_3$ரஹ்ம யதா$_2$ஶக்தி நிமஜ்ஜ்ய ச।'
[2-37, 38]

[லோகநாத$_2$னை எம்பெருமானை ஆஸநம் முதலானவற்றை ஸமர்ப் பித்து இயன்றவரையில் பூஜித்து, அவனுடைய திருவடியிலிருந்து க$_3$ங்கை$_3$ தன் தலையில் விழுவதாக தியானித்து, ''பவித்ரம்'' என்று தொடங்கும மந்திரத்தை முடிவில் கொண்ட ஜலத்தைச் சொல்லும் வேத$_3$மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, கைகளால் நீரை இறைத்துக்கொண்டு, இயன்றவரையில் நீரில் மூழ்கி பரப்$_3$ரஹ்ம மாகிற அவனை தியானித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும்.] என்று ஸ்நாநம் செய்யவேண்டிய முறையும் விளக்கப்பட்டது.

புண்யக்ஷேத்ரஸமுத்$_3$பூ$_4$தாம ம்ருத$_3$மாதா$_3$ய வைஷ்ணவீம।
ப்ரணவாத்$_3$யேந மூலேந கர்மாரம்ப$_4$ம் புநர்ஜபேத்॥
ஆஹ்ருத்யாம்பு$_3$ பவித்ரேண க்ருத்வா ஸவ்யகரோத$_3$ரே।
கர்மாரம்பே$_4$ண மந்த்ரேண மருத$_3$மாலோட$_3$யேத தத:॥
ப்$_3$ரஹ்மணு ததஸமீக்ருதய த்$_4$யாயேத் தே$_3$வம் ஸநாதநம்।
ப்ரதே$_3$ஶிந்யா ஸமாதா$_3$ய கிஞ்சித் ஶிரஸி தா$_4$ரயேத்॥
லலாடபா$_3$ஹுஹ்ருத$_3$யேஷவார்ஜவேந ப்ரதீ$_3$பவத்।
க்ருத்வோர்த்$_4$வபுண்ட்$_3$ராந் நாம்நாம ச சதுர்ணும
ந்யாஸமாசரேத்॥
படே$_2$த் த்$_3$வாத$_3$ஶகம நாம்நாம் தத்தத்ஸ்தா$_2$நேஷு
யோ த்$_3$விஜ:।
ப$_4$வேத் ஸ்நாநப$_2$லம தஸ்ய ம்ருதா$_3$ தஸ்ய தி$_3$நே தி$_3$நே॥
தத ஆசமய விதி$_4$வத் அபி$_4$ஜ்ஞாதீ$_3$மஶ்ச தர்ப்பயேத்।
நமோந்தை: ப்ரணவாத்$_3$யைஶ்ச பித்ருணும்
கேவலைஸ்ஸ்வகை:॥
சதுர்மந்த்ரேண ஸமப்ரோக்ஷய பீத்வா தேநாபி$_4$மந்த்ரிதம।
ஜலமாசம்ய மூலேந த$_3$த$_3$யாதா$_3$ர்க$_4$யம் பராத்மநே॥

மர்த்யகூ₂ாதேऽபி வா ஸ்நாயாத் அத்₃ப்₄ய உத்₃த்₄ருத்ய
தந்ம்ருத₃ம் ।
த்₄யாத்வா க்ஷீரார்ணவம் தச்ச நித்யம் ஶிஷ்டநிஷேவிதம்॥...
ஆரநாளம் ந ஸேவேத கத₃ாசித ப₄க₃வதபர: ।
ஸுராகல்பம ஹி தத ஜஞேயம தஸமாத் யத்நேந வர்ஜயேத்॥
[2-42...49, 57]

[புண்யக்ஷேத்ரத்திலிருந்து உண்டான விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள மண்ணை எடுத்து, ப்ரணவத்தை முதலாகக்கொண்ட மூலமந்திரத்தால், ம்ருததிகா ஸ்நாநமாகிற கர்மத்தைத் தொடங்குவதற்காக ஜபிக்கவேண்டும். பவித்ரத்தால் நீரை எடுத்து இடதுகையின் நடுவில் வைத்து, முற்கூறிய மூலமந்திரத்தால் மண்ணைக் குழைக்கவேண்டியது. வேதமந்திரத்தால் அதை ஸமமாகச் செய்து, பழையோனை எம்பெருமானை தியானிக்கவேண்டும். ஆள்காட்டி விரலாலே சிறிது மண்ணை எடுத்து, தலையில் த₄ரிக்கவேண்டும். பிறகு, நெற்றியிலும், கைகளிலும், நெஞ்சிலும் நேராக தீ₃பம்போலே மண்ணை த₄ரிக்க வேண்டும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமாக முற்கூறிய நாலு இடங்களிலும் த₄ரித்து, (வாஸுதே₃வன் முதலான) நாலு வ்யூஹமூர்த்திகளுக்கும் அவற்றில் ந்யாஸத்தைச் செய்யவேண்டும். தி₃னந்தோறும் பன்னிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை அவ்வவற்றிற்குரிய இடங்களில் த₄ரித்து, கேஶவன் முதலான பன்னிருநாமங்களை அவற்றில் அநுஸந்தி₄ப்பவனுக்கு,தினந்தோறும் ம்ருத்திகாஸ்நாநம்செய்த ப₂லன் ஏற்படுகிறது. அதன்பிறகு முறைப்படி ஆசமநம்செய்து,தே₃வரிஷி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். ப்ரணவத்தை முதலிலும், நமஸ்ஸை இறுதியிலும் கொண்ட பித்ருமந்த்ரங்களாலே பித்ருதர்ப்பணத்தையும் செய்ய வேண்டும். வ்யூஹமந்த்ரங்களாலே ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, அதனுல் மந்திரிக்கப்பெற்ற நீரைப்பருகி ஆசமநம் செய்து, மூலமந்திரத்தினுல் பரமாத்மாவுக்கு அர்க்₄யமளிக்கவேண்டும். மனிதர்களால் வெட்டப்பட்டதாய், நல்லோர்களால் எப்போதும் உபயோகி₃க்கப் படுவதான நீர்நிலையைத் திருப்பாற்கடலாக தியானித்து, அதன் நீரிலிருந்து மண்ணை எடுத்து முற்கூறியபடி அதிலும் ம்ருத்திகா ஸ்நாநம் செய்யக்கடவன். ப₄க₃வானிடம் ஈடுபட்டவன் – கஞ்சி, அல்லது புளித்த நீரை ஒருபோதும் உபயோகி₃க்கலாகாது. அது கள்ளுக்கு ஸமானமானதன்றோ. ஆகையால் அதை முயன்ருகிலும் விலக்கவேண்டும்.] என்று ம்ருத்திகாஸ்நாநம் செய்யும் முறையும் விளக்கப்பட்டது.

ந குர்யாத3ார்த்3ரவஸ்த்ரேண கர்ம ப4ாக3வதம் பு3த4: ।
ந த3க்ஷிணாமுகோ2ா஽ஶுத்3த4: பைஶாசம் தது3த்3ாஹ்ருதம் ॥
[2-59]

[அறிவாளியானவன் ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4முள்ள கர்மத்தை ஈரத்துணி யுடுத்தவனாய்ச் செய்யலாகாது. தெற்குத்திக்கைப் பார்த்திருப்பவனாகவும், ஶுத்3தி4யற்றவனாகவும் அதைச் செய்யக்கூடாது. செய்தால். அது பிஶாசங்களுக்கு உரியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.] என்று ப4க3வானுக்குரிய கர்மங்களைச் செய்யும்போது, பூ4தப்ரேதபிஶாசங்களுக் குரிய கர்மங்களைச் செய்யும் முறையில் செய்யலாகாது என்று நிஷேதி4க்கப்பட்டது.

பூஜாயாம் ஸ்நாநகாலே ச போ4ஜநே ஜபகர்மணி।
அவைஷ்ணவாநாம் ஜந்தூநாம் த3ர்ஶநாத்3யம் விவர்ஜயேத்॥
நித்யம் தீர்த்தே2ாத3கஸ்நாயீ தர்ப்பயந் தத்ர தஜ்ஜலை: ।
ஶ்ரத்3த4யா ப4க3வந்மந்த்ரை: ஸித்3த4: ஸ்யாத3சிராத் த்3விஜ:॥
[2-63, 64]

[பூஜையின்போதும், ஸ்நாநகாலத்திலும், உண்ணும்போதும், ஜபிக்கும் போதும், விஷ்ணுஸம்ப3ந்த4மற்ற ஜந்துக்களைப் பார்ப்பது முதலியவற்றை விலக்கவேண்டும். இருபிறப்பாளனாயிருப்பவன் தினந்தோறும் (ப4க3வத்3 ப4ாக3வதஸம்ப3ந்த4ம் பெற்று) புனிதமான நீரில் குளிப்பவனாய், அந்த நீரைக்கொண்டே ப4க3வந்மந்திரங்களாலே ஶ்ரத்3தை4 யுடன் தர்ப்பணம் செய்பவனானால் விரைவிலேயே மோக்ஷஸித்3தி4 யடைகிறான்.] என்று மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவன் விலக்கவேண்டியவையும், செய்யவேண்டியவையும் காட்டப்பட்டன.

அபி4க3ச்சே2ச்ச தே3வேஶம் ஸுஸ்நாதஸ்ஸோர்த்4வ புண்ட்3ரக: ।
ஸுப்ரக்ஷாளிதபாத3ஶ்ச ஸ்வாசாந்த: ஸம்யதேந்த்3ரிய: ॥
[2-66]

[நன்கு குளித்து ஊர்த்4வபுண்ட்3ரமிட்டுக்கொண்டவனாய், கால்களை நன்கு விளக்கிக்கொண்டவனாய், நன்கு ஆசமனம் செய்தபின், புலன்களை அடக்கிக்கொண்டு தே3வர்தலைவனை அணுகவேண்டும்.] என்று அபி4க3மநாராத4னத்தின் பொருட்டுப் பரமபுருஷனை அணுக வேண்டிய முறை விளக்கப்பட்டது.

ந ரக்தக்ருஷ்ணமலிநம் வாஸோऽபி பரிதா₄ய ச।
ந ச ஶங்கயகர: ஶஸ்த்ரீ ந யாயாத் ப₄க₃வத₃க்₃ருஹம ||
ப்ரணம்ய த₃ண்ட₃வத₃பூ₄மௌ உத்த₂ாயோத்த₂ாய தந்மநா:|
ஸ்வாத்₄யாயவத₃ந: குர்யாத் அஷ்டாங்கே₃ந நமஸ்க்ரியாம||
நமஸ்குர்வந் ப்ரதிதி₃ஶம் வாக்₃யதோ த்₄யாநதத்பர:।
அஸமஸக்தகர: கைஶ்சித மந்த₃ம் குர்யாத் ப்ரத₃க்ஷிணம||
த்₃விசதுஷ்ஷட்₃த₃ஶாஷ்டாத்₃யை: தே₃வம் குர்யாத்
ப்ரத₃க்ஷிணம।
தே₃வஸ்ய நிகடே கார்யம ஸத்₃பி₄ர்ஜாநுப்ரத₃க்ஷிணம் ||
சக்ரவத் ப்₄ராமயேத் நாங்க₃ம பருஷட₂ப₄ாக₃ம ந த₃ர்ஶயேத்|
ஸந்நிதௌ₄ தே₃வதே₃வஸ்ய ந சோச்சை: ப்ரலபேத் தத₂ா ||
நித₄ாய த₃ண்ட₃வத் தே₃ஹம் ப்ரஸார்ய சரணௌ கரௌ।
ப₃த்₃த்₄வா முகுளவத் பாணீ ப்ரணமோ தண்ட₃ஸமஜ்ஞித: ||
பாதௌ₃ ஶிரஸ் தத₂ா ஹஸ்தௌ நிகுஞ்ச்ய முகுளாகருதீ।
மநோபு₃த்₃த்₄யபி₄மாநைஶ்ச ப்ரணமோऽஷ்டாங்க₃-
ஸம்ஜ்ஞித: ||...
ஸர்வத்ர த்₃ருஷ்ட்வா தே₃வேஶம் ஜிதந்த இதி மந்தரகம।
த்₃வாத₃ஶார்ணம் ஜபேந்மந்த்ரம பீ₄தவத் பூர்வமாநத: ||
மத்க்ருதாநி ச கர்மாணி மதீ₃யமஹமசயுத।
தவைவ ந மமேதீஷ்டம் நமோ ப₄க₃வதேதி ச ||
ப்ரத₃க்ஷிணநமஸ்காரஜபத்₄யாநார்ச்சநஸ்துதீ:।
தத்கர்ம தத்₃கு₃ணேத்₃கே₄ாஷை: விநா நாதராங்யத₃ாசரேத் ||
பாத₃ப்ரஸாரணம வ்யாக்₂யாம் விஷ்டரம் சாவகுண்ட₂நம।
ந குர்யாத் ப₄க₃வத்₃கே₃ஹே ஹாஸம கண்ட₂த்₄வநிம் தத₂ா ||
பே₄ாஜநம் ஸ்வாபமுத்₃கே₃ாஷம் தாமபூ₃லம் கேஶவேஶாத₄நம।
சூ₂த்ராத்₃யம் ச தத₂ாந்யாஶ்ச ந குர்யாதுல்ப₃ணக்ரியா: ||
ப்ரத₃க்ஷிணே ப்ரணமே ச பூஜாயாம ஹவநே தத₂ா।
ந கண்ட₂க₃தவஸ்த்ரஸ்ஸ்யாத் த₃ர்ஶநே கு₃ருதே₃வயோ: ||
ப₄க₃வந்மந்தி₃ரே வ்ருத்₃த₄ாந் பூஜ்யாநபி விஶேஷத:।
விநா ப₄ாக₃வதஶ்ரேஷ்ட₂ாந் ப்ரணமாத்₃யைர் ந சார்சசயேத்||
கு₃ரோர்க்₃ருஹே தே₃வக்₃ருஹே புஷ்பவாட்யாம் கூ₂வாம்
குலே।

க்ருபணம சோலபு₃ணம் கர்ம வர்ஜயேத₃பி ஸம்ஸதி₃ ||
ஜப்த்வா ऽபி₄க₃மநம மந்த்ரம் ஆசசயித்வா யதா₂விதி₄ |
ஆஸநார்க₄யாதி₃பி₄ர்பே₄ாகை₃: ப₄க்த்யா பரமபாவனை: ||
அபி₄க₃மய ஜக₃ந்நாத₂ம த்₄யாயந்நேவ ஸநாதநம் |
ஜபேத் யதா₂பு₃லம ப்ராத: ஸஹஸ்ரஶதஸங்க்₂யயா ||

[2-69...75, 77...86]

[சிவந்த, அல்லது கறுத்த அல்லது அழுக்கான துணியை உடுத்தோ, வெறுங்கையனாகவோ, ஆயுத₄மேந்தியவனாகவோ எம்பெருமானுடைய திருக்கோயிலுக்குப் போகக்கூடாது. த₃ண்ட₃ம்போலே பூ₄மியில் விழுந்து எம்பெருமானிடமே நெஞ்சு செலுத்தி, வேத₃மோதியவனாய், பலகால் எழுந்து ஒவ்வொரு திக்கிலும நமஸ்காரம் செய்பவனாய், அஷ்டாங்க₃ நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, மௌனத்தோடு த்₄யானத்தில் ஈடுபட்டு, பிறரோடு கைக்கோர்த்துக் கொள்ளாமல், மெள்ள நடந்து ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்யவேண்டும். இரண்டு, நாலு, ஆறு, எட்டு, பத்து முதலான இரட்டைப்படையாக எம் பெருமானை ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்யவேண்டும். நல்லோர்கள் எம்பெருமானுக்கு அருகில் முழந்தாளால் ஊர்ந்து ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்யவேண்டும். தே₃வதே₃வனுடைய ஸந்நிதி₄யில் தே₃ஹத்தைச் சக்கரம்போலே சுழற்றக்கூடாது. உடலின் பின்பகுதியைக் காண்பிக்கலாகாது. உரக்கக் கூச்சலிடலாகாது. த₃ண்ட₃ம்போலே உடலைக் கீழே விழவிட்டு, கைகால்களை நீட்டி, இருகைகளையும் மொட்டுபோலே கூப்புவது த₃ண்ட₃ ப்ரணமம் எனப்படுகிறது. இரண்டு கால்களையும், தலையையும், இரு கைகளையும் மொட்டுப் போலே வணக்கி, மனம், பு₃த்₃தி₄, அபி₄மானங்களையும் ஒடுக்குவதே அஷ்டாங்க₃ ப்ரணமம் எனப்படுகிறது...தே₃வர்தலைவனை எங்கும் கண்டு, ஜிதந்தே என்னும் ருக்₃வேத₃கி₂ல மந்திரத்தையும், த்₃வாத₃ஶாக்ஷர மந்திரத்தையும், ப₄யத்தோடு முன்சொன்ன எண்ணிக்கையில் ஜபிக்கவேண்டும். "அச்யுதனே! என்னால் செய்யப்பட்ட எல்லாச் செயல்களும், என்னுடைமைகளும், நானும் உன் உகப்புக்கே ஆனவையேயொழிய என் ஆநந்த₃த்திற்காக ஏற்பட்டவையல்ல" என்று எண்ணி, "நமோ ப₄க₃வதே" என்று அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு, ப்ரத₃க்ஷிணம் நமஸ்காரம், ஜபம், த்₄யாநம், அர்ச்சனம், துதிகள் முதலிய ப₄க₃வத் கர்மங்களை — அவனுடைய கு₃ணஸங்கீர்த்தனம் தவிர வேறு எதிலும் ஈடுபடாமல் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும். எம் பெருமானுடைய ஸந்நிதி₄யில் — காலை நீட்டிக்கொண்டிருப்பது,

ஊர்வம்பு பேசுவது, ஆஸநமிட்டுக்கொள்வது, முக்காடிடுவது, உரக்கச்சிரிப்பது, கூச்சலிடுவது ஆகியவற்றைச் செய்யலாகாது. உண்பது, உறங்குவது, முழங்குவது, தாம்பூலமிட்டுக்கொள்வது, மயிரைச் சீர்திருத்துவது, குடை பிடித்துக்கொள்வது முதலிய ஸ்வார்த்த₂மான செயல்களைச் செய்யலாகாது. ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்யும் போதும், வணங்கும்போதும், ஆராத₄னம் செய்யும்போதும், ஹோமம் செய்யும்போதும், ஆசார்யனையும், எம்பெருமானையும் காணும் போதும் உத்தரீயத்தைக் கழுத்தில் அணிந்திருக்கக்கூடாது. ப₄க₃வத்₃ ப₄க்தியில் தலைசிறந்தவர்களைத் தவிர மற்றவர்களை, மிகவும் பூஜிக்கத் தக்க முதியவர்களைக்கூட — நமஸ்காரம் முதலியவற்றைச்செய்து ப₄க₃வத்ஸந்நிதி₄யில் ஆராதி₄க்கக்கூடாது. ஆசார்ய க்₃ருஹத்திலும், எம்பெருமானுடைய ஸந்நிதி₄யிலும், பூந்தோட்டத்திலும், பசுக்களின் கூட்டத்தின் நடுவிலும், ஸபை₄ நடுவிலும், கொடிய ட₃ாம்பி₄க கார்யங்களை விலக்கவேண்டும். மந்திரத்தை ஜபித்துவிட்டு, முறைப் படி அபி₄க₃மநகாலத்தில் ஆராத₄னம் செய்துவிட்டு. பரமபாவன மான ஆஸநம், அர்க்₄யம் முதலான உபசாரங்களைச் செய்து ஜக₃ந் நாத₂னை ஆராதி₄த்து, பழையோனை அவனை தியானித்துக்கொண்டே, காலைவேளையில் நூறு, அல்லது ஆயிரம் என்னும் கணக்கில் இயன்ற வரையில் ப₄க₃வந் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.] என்று, ப₄க₃வத் ஸந்நிதி₄யில் செய்யவேண்டிய ப்ரத₃க்ஷிணம், நமஸ்காரம், ஜபம் முதலானவற்றின் முறைகளும், விலக்கவேண்டிய காரியங்களும் விளக்கப்பட்டன.

ஆபீட₂ாங்மௌலிபர்யந்தம் பஶ்யத: புருஷோத்தமம் ।
ஜபத: பாதகாங்யாஶு நஶ்யந்தி ஸப₂லா: க்ரியா: ॥ [2-89]

[பீட₂த்திலிருந்து தொடங்கி, கிரீடம் வரையில் புருஷோத்தமனை ஸேவித்து, அவனது மந்திரத்தை ஜபிப்பவனுடைய பாபங்கள் உடனே அழிகின்றன. அவனுடைய செயல்களெல்லாம் பயனுடையவை யாகின்றன.] என்று, முற்கூறியபடி நடப்பவனுக்குக் கிடைக்கும் ப₂லனும் பேசப்பட்டது. இனி, மூன்றுமத்தியாயத்தில் உள்ள ஸார மான ஶ்லோகங்களைக் காண்போம்.

உபாத₃ாநவிதி₄யைக் கூறவேண்டும் என்று முனிவர்களால் கேட்கப்பெற்ற ஶாண்டி₃ல்ய முனிவர், மூன்றும் அத்தியாயத்தில் அதைக் கூறத் தொடங்குகிறார்.

மண்டபாநி ஸுரமயாணி பத்₃மோத்பலவநாநி ச।
க்ரீடா₃ர்த₂ம் தே₃வகீஸூநோ: ஆட்₄யோ ப₄க்த்யா
ப்ரகல்பயேத்॥
துலஸீவாடிகா யத்ர யத்ர வா கமலாலய:।
பஞ்சகாலபரா யதர தத்ரஸ்தே₂ா ப₄க₃வாந் ஹரி:॥
ஸதூ₃ர்வைரக்ஷதைர்நித்யம அப்₄யாச்ய குஸுமத்₂ருமாந்।
துளஸீம் சாஹரேத பதரபுஷ்பாத்₃யாந் வாக்₃யத: ஶுசி:॥
ஸவயம ஸம்வர்த₄ய துளஸீம் த்₃வாத₃ஶாக்ஷரவித்₃யயா।
யேऽர்ச்சயந்தி ஜக₃ந்நாத₂ம் ஶ்வேதத்₃வீபம் ப்ரயாந்தி தே॥
த₃ணட₃ப்ரணமமபி வா காரயேத் புஷ்பவாடிகாம்।
அபி வா துளஸீமாத்ரம் க்ருதக்ருத்யஸ்ஸசேதந:॥
அஙகயேத் ஶஙக₂சக்ராப்₄யாம் சூதாத்₃யாம்ஶ்சமப-
காதி₃காந்॥
துளஸீவாடிகாம குர்யாத் ஶங்க₂சக்ராம்பு₃ஜாக்ருதிம்।
வருக்ஷகு₃ல்மலதாதீ₃நாம் அச்யுதாராமஜந்மநாம்॥
குர்யாத் நாமாநி தே₃வஸ்ய தே₃வ்யா லக்ஷ்மயாஸ்தத₂ா
ஹரே:
ஈஹமாநஶ்சரேந்நித்யம் கத₂ாசிந்நாலஸோ ப₄வேத்॥
[3-9...16]

[தே₃வகியின் பிள்ளையான கண்ணன் விளையாடுவதற்கு உறுப்பாக— அழகிய மண்டபங்களையும், தாமரை, நெய்தல் முதலிய சிறந்த பூக்கள் மலரும் தோட்டங்களையும் பணமுள்ளவன் ப₄க்தியுடன் அமைக்கவேண்டும். அருகம்புல், அக்ஷதை முதலியவற்றைக்கொண்டு தினந்தோறும் பூஞ்செடிகளை அர்ச்சித்து, மௌனமுடையவனாய், பரிஶுத்₃த₄னாய் துளஸியைப் பறிக்கவேண்டும். துளஸியைத்தாமே வளர்த்து த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமந்திரத்தை அநுஸந்தி₄த்து ஜக₃ந்நாத₂னை ஆராதி₄ப்பவர்கள் ஶ்வேதத்₃வீபத்தை அடைகிறார்கள். (துளஸியால் அர்ச்சனம் செய்யமுடியாவிடில்) பூந்தோட்டத்தில் த₃ண்ட₃ப்ரணமமாவது செய்யவேண்டும். அறிவாளியாயிருப்பவன் துளஸியை மாத்திரமாவது த₃ண்ட₃ப்ரணமம்செய்து வணங்கினால் கடமையைச் செய்தவனாகிறான். மாமரம் முதலிய பழம்தரும் மரங்களையும், சம்பகம் முதலான பூத்தரும் மரங்களையும் ஶங்க₂ம், சக்ரம் முதலானவற்றால் அடையாளமிடவேண்டும். ஶங்க₂ம், சக்ரம், தாமரை ஆகியவற்றின் அமைப்பில் துளஸித்தோட்டத்தை அமைக்கவேண்டும்.

அச்யுதனுக்குரிய தோட்டத்தில் விளையும் மரம் செடி கொடிகளுக்கு எம்பெருமானுடைய திருநாமங்களையும், பெரியபிராட்டியாருடைய திருநாமங்களையுமே வைக்கவேண்டும். அவற்றைப் போஷிப்பதில் எப்போதும் முயற்சியுடையவனாயிருக்கவேண்டும். ஒருபோதும் சோம்பல் கொள்ளலாகாது.] என்று ப$_4$க$_3$வானுக்கு அவரவர் ஶக்திக்குத் தக்கபடி கோயில், நந்த$_3$வனம் முதலானவற்றை அமைத்து அவற்றைப் பரிபாலிக்கும் முறையும் விளக்கப்பட்டது.

ப$_4$க$_3$வந்தப தத$_2$ா விப்ராந் பஞ்சகாலபராயணாந் |
ப$_4$க$_3$வந்மந்தி$_3$ரம் சைவ புண்யதீர்த்த$_2$ாநி ஸர்வதா$_3$ ||
த்$_3$விஷதஶ்சைவ நாத$_3$த்$_3$யாத் நிக்ஷிபதஸ்யாபஹாரிண: |
ப்ராதிலோமயாச்ச ஜாதேப்$_4$ய: தத$_2$ா சாந்ருதஜீவிந: ||
உத்$_3$யதம் த்வபி நாத$_3$த்$_3$யாத அந்யதே$_3$வாவலம்பி$_3$ந: |
க்ரமாக$_3$தைர் த$_4$நைர்வாபி ஸ்வக்ஷேத்ராராமஸம்ப$_4$வை: |
ப$_4$க$_3$வத்$_4$ப$_4$க்திபூதேப்$_4$யோ விப்ரேப்$_4$யோ யாசிதைஸ்து வா ||
[3-32...35]

[ப$_4$க$_3$வானையும், பஞ்சகாலபராயணர்களையும், ப$_4$க$_3$வானுடைய கோயிலையும், புண்யதீர்த்த$_2$ங்களையும் துவேஷிப்பவர்களிடமிருந்தும், கொடுத்து வைத்ததை அபஹரிப்பவர்களிடமிருந்தும், ப்ரதிலோம ஜாதியிற் பிறந்தவர்களிடமிருத்தும், பொய்சொல்லிப் பிழைப்பவனிடமிருந்தும் எதையும் வாங்கக்கூடாது. மற்ற தே$_3$வதைகளிடம் ஈடுபட்டவனிடமிருந்து—தனது வயல், தோட்டம் முதலானவற்றிலிருந்து நல்ல வழியில் ஸம்பாதி$_3$க்கப்பட்ட பணத்தைக்கொண்டும், ப$_4$க$_3$வானிடம் ப$_4$க்தியினால் பரிஶுத்$_3$த$_4$ப்படுத்தப்பட்ட அந்தணர்களிடமிருந்து யாசித்துப் பெறப்பட்ட பணத்தைக்கொண்டுங்கூட, உயர்ந்த பொருளாயிருப்பதையும் வாங்கக்கூடாது.] என்று எவரிடமிருந்து பொருளைப் பெறக்கூடாது என்று காட்டப்பட்டது.

ப$_4$க$_3$வத்$_3$ப$_4$க்தியுக்தேப்$_4$யோ யத$_2$ாஶ்வஸ்தநிகோ ப$_4$வேத் |
உபாத$_3$ாய யத$_2$ாலாப$_4$ம் கர்மாரம்ப$_4$ம ப்ரயோஜயேத் ||[3-42]

[ப$_4$க$_3$வானிடம் ப$_4$க்தியுடையவர்களிடமிருந்து அன்றன்றைக்கு வேண்டிய அளவுக்கு மாத்திரம் பெற்று, பெற்றதைக்கொண்டே மேல் கர்மத்தைத் தொடங்கவேண்டியது.] என்று பொருளை ஸம்பாதி$_3$க்கவேண்டிய முறையும் காட்டப்பட்டது.

அலாபே4 ஸர்வபே4ாக3ாநாம் உத3கேநாபி பூஜித:।
ப்ரயச்ச2த்யமலம லோகம் ப4க்திபூதாந்தராத்மநாம்॥
ஜாதயா ஶௌத்3த4வமஶே து பா4ர்யயா ஸ்வாநுகூலயா।
ஸத்3ப4க்திபூதயா நித்யம காரயேத் த்3ரவ்யஸாத4நம்॥
ஶாகாமபு3பி4ாவா ந்யாயாப்தை: ப4க்த்யா ஸம்பூஜயேத்
ஹரிம॥ [3-52,...54]

[எம்பெருமானுக்கு எல்லா வித4மான பே4ாக்3யவஸ்துக்களேயும் பெற்று அளிக்கமுடியாவிடில், தீர்த்த2த்தைக்கொண்டு ஆராதி4க்கப் பட்டாலும், ப4க்தியுடைய நெஞ்சினர்க்கு எம்பெருமான் அப்ராக்ருத லோகத்தை அளிக்கிருன். நல்ல குடிப்பிறப்பை உடையவளாய், தனக்கு அநுகூலேயாயிருப்பவளாய், நல்லோர்களிடம் ப4க்தியினுலே பரிஶுத்3தி4பெற்றிருப்பவளான மனேவியைக்கொண்டு எம்பெருமானுக் குரிய சமையல் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும். நியாயமான வழியில் பெற்ற காய்கறிகள், தீர்த்த2ம் ஆகியவற்றைக் கொண்டாவது ப4க்தியோடு ஹரியை ஆராதி4க்க வேண்டும்.] என்று—"பத்ரம் புஷ்பம்" என்று கீ3தையில் கண்ணன்தானும் "பரிவதில்" திருவாய்மொழி யில் நம்மாழ்வாரும் அருளிய ரீதியில் எம்பெருமான் ஆராத4னேக்கு எளியன், அன்புக்கே வசப்படுபவன் என்று காட்டப்பட்டது.

ஸதீநாம் யோஷிதாம தே3ஹோ யதே2ாபகரணம் ப4வேத்।
ப4ர்த்ருணும், ப4க3வத்3ப4க்ததே3ஹ: தத்3வத் ஜக3த்3கு3ரோ:॥
[3-62]

[பதிவ்ரதையான மனேவியின் ஶரீரம் கணவனுக்கு எப்படி பே4ாகே2ாப கரணமாகிறதோ, அப்படியே, பா4க3வதர்களுடைய திருமேனியும் லோகநாத2னுக்கு பே4ாகே3ாபகரணமாகிறது.] என்று எம்பெருமா னுக்கும், பா4க3வதர்களுக்குமுள்ள ப4ர்த்ருபா4ர்யா ஸம்ப3ந்த4மும் காட்டப்பட்டது,

மார்த்த3வம் ஹ்ரீ: த3யா க்ஷாந்தி: அத்3ரோஹ:
ஸர்வஜந்துஷு।
ஏவமாதி3கு3ணு: பும்ஸாம் யதா3ா ஸ்யு: ஸத்வஸம்ப4வா:॥
ஜாநீயாத் யோகஃயமாத்மாநம் ததா3ா பா4க3வதே விதெ4ள।
உத்ஸ்ருஜ்ய ப4க3வத்கர்ம பா3ாஹ்யகர்மபராயண:॥
குடும்ப3ஸகதோ மூட4ாத்மா ராஜஸோ நேஹ ஸம்மத:।
ரஜஸா தமஸா வாபி யோ யதா3ா கலுஷீக்ருத:॥

அமேத்₄யத்₃ரவ்யவந்நார்ஹ: தத₃ா கர்மணி வைஷ்ணவே ||
ஏவம் ஸத்₃கு₃ணஸம்பந்நா மஹாபா₄ாக₃வதப்ரியா: ।
குடும்பி₃நோபி கர்த்தவ்யம் கர்ம குர்யுரதந்த்₃ரிதா: ||
உத்த₂ாய பூர்வம் க₃ருஹிணீ ஸ்நாதா யதமாநஸா: ।
ஸ்நுஷாது₃ஹித்ருபுதராத்₃யாந் யத₂ார்ஹம
ஶிக்ஷிதாம் நயேத் ||
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ரா: ஶுத்₃த₄ா: வஸ்த்ராப₄ரணபூ₄ஷிதா: ||
ஸ்வாசாந்தா: ப்ரயதா தே₃வமபி₄க₃ச்சே₂யுராத்₃ருதா: ।
த்ரிஸந்த்₄யம காரயேத் ப₃ாலாந் ப்ரணமம் தே₃வபாத₃யோ:||
புத்ர: ப்ரேஷ்ய: தத₂ா ஶிஷ்ய: இத்யேவம் ச நிவேத₃யேத ||
க்₃ருஹிணீப்ரமுக₂ாஸ்ஸர்வா: கூ₃ாயந்த்ய: புருஷோத்தமம் ।
ப₃ாலக்ரீட₃ாதி₃சரிதை: கர்ம குாயுர தந்த்₃ரிதா: ||
பஶுபுத்ராதி₃கம் ஸாவம் க₃ருஹோபகரணநி ச ।
அங்கயேத் ஶங்க₂சக்ராப்₄யாம் நாம குர்யாச்ச வைஷ்ணவம்।
காரயித்வா ஸுவர்ணேந பஞ்சாயுத₄க₃ணம் ஹரே: ।
ப₃த்₄நீயாத் கண்ட₂தே₃ஶே து ப₃ாலாநாம் ஸூதிகாக்₃ருஹே ||
ந முத்₃ரயேத₃ாஸநாநி ஶயநாநி மஹீதலம் ।
ஸ்த₂ாபயேத் க்ஷேத்ரமத்₄யே து ஶிலாம சக்ராதி₃
முத்₃ரிதாம ||
முக்தாமணி ஸுவர்ணத்₃யை: கருத்வா சக்ராதி₃ பூ₄ஷணம் ।
யத₂ார்ஹம் பி₃ப்₄ருயுஸ்ஸாவே புமாமஸ: ஸ்த்ரீஜநோऽபி வா ||
வ்ருத்₃த₄ப₃ாலாதுராதீ₃நாம் பூர்வாஹ்ணே பே₄ாஜநம் ப₄வேத்।
யத₂ாப₃லம் ஸமப்₄யர்ச்ய ஸாக்₃நிம் தே₃வம ததோऽஶநம ||
[3-68...81]

[மென்மை, லஜ்ஜை, கருணை, பொறுமை, எந்தப் பிராணிக்கும் துரோகம் செய்யாமை முதலான ஸாத்விகமான நற்குணங்கள் தனக்கு உண்டாகும் பொழுதே பகவத₃ாராத₄னத்திற்குத் தன்னைத் தகுதிபெற்றவனாக அறியக்கடவன். ப₄க₃வானுக்குரிய காரியங்களை விட்டு வேறு காரியங்களில் ஈடுபட்டவனாய், குடும்பத்திலேயே பற்றுடையவனை அறிவிலி ரஜோகு₃ணம் மிக்கவனாகையால் ப₄க₃வத₃ாராத₄னத்திற்குத் தகுதிபெற்றவனல்லன். ரஜோகு₃ணம் அல்லது தமோகு₃ணத்தால் கலங்கிநிற்கும்போது, அஶுத்₃த₄த்₃ரவ்யம்போலே, அவன் ப₄க₃வதாராத₄னத்திற்குத் தகுதியற்றவன்

அவ்வண்ணமே நற்குணம் நிறைந்தவர்களாய், மஹாபா₄க₃வதர் களுக்கு இனியவர்களான குடும்பி₃களும் (நித்யம்) செய்யவேண்டிய ப₄க₃வதா₃ராத₄னத்தைச் சோம்பலில்லாமல் செய்ய வேண்டும். குடும்பத்தலைவியானவள் (தலைவனுக்கு) முன்னதாகவே எழுந்திருந்து, நன்கு குளித்து, மனத்தை அடக்கியவளாய், மணைட்டுப்பெண், பெண், பிள்ளை முதலானோரை அவரவர்க்குரிய முறையில் ஶா₂த்₃த₄ ராகச் செய்யவேணடும். அனைவரும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப் பவர்களாய், ஶா₂த்₃த₄ராய், வஸ்திரம் ஆப₄ரணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவர்களாய், நன்கு ஆசமனம் செய்தவர்களாய், புலனடக்கமுள்ளவர்களாய், ஆத₃ரவோடு எம்பெருமானை (திருவா ராத₄னத்தின் பொருட்டு) அணுகவேண்டும். மூன்று அந்திப்போது களிலும் சிறுவர்களை எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில் வணங்கச் செய்யவேண்டும். 'இவன் பிள்ளை' 'இவன் வேலைக்காரன்' 'இவன் ஶிஷ்யன்' என்று அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். குடும்பத்தலைவி முதலானோர் அனைவரும், (க்ருஷ்ண) பா₃லக்ரீடை₃ முத லான சரிதங்களைக் கூறிப் புருஷோத்தமனைப் பாடிக்கொண்டு, சோம்ப லில்லாமல் தத்தம் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பஶு, புத்ரன் முதலான அனைவரையும், வீட்டிலுள்ள உபகரணங்களையும் ஶங்க₂ சக்ரங்களால் அடையாளம் செய்து, வைஷ்ணவமான திருநாமத்தை யும் வைக்கவேண்டும். ஹரியின் பஞ்சாயுத₄ங்களைப் பொன்னால் செய்வித்து, ப்ரஸவ அறையிலேயே குழந்தைகளுக்கு அவற்றைக் கட்டவேண்டும். (கால்படுமாகையால்) ஆஸநங்கள், படுக்கைகள், தரை முதலானவற்றை (ஶங்க₂சக்ரங்களால்) அடையாளம் செய்யக் கூடாது. வயலின் நடுவில் சக்ரம் முதலானவற்றால் அடையாளமிடப் பெற்ற திருவாழிக்கல்லை நடவேண்டும். முத்தாலேயோ, பொன் முதலானவற்றாலேயோ சக்ரம் முதலானவற்றை ஆப₄ரணங்களாகச் செய்து ஆண்களும், பெண்களுமாகிய அனைவரும் தக்கபடி த₄ரிக்க வேண்டும். கிழவர்கள், சிறுவர்கள், நோயாளிகள் முதலானோர்க்கு முற்பகலில் உணவளிக்கவேண்டும். அக்₃னியையும், எம்பெருமானை யும் ஶக்திக்கு அனுகு₃ணமாக ஆராதி₄த்து, அதற்குப் பிறகு உண்ணவேண்டும்.] என்று திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டிய அதி₄காரிகள் யாரென்றும், அவர்கள் நடக்கவேண்டிய முறைகளும் காட்டப்பட்டது,

க₃ருஹோபகரணம ஸர்வம் முஸலோலூக₂லாதி₃கம் |
ப்ரக்ஷாலயேத் ஜக₃ந்நாத₂யாகே₃ாபகரணனி ச ||

யாக3ார்த்த2ம் தே3வதே3வஸ்ய பாகார்த்த2ம் சாம்பு3 பாவநம।
ஸ்த2ாபயேத பாத3ஹஸ்தாதி3ஶௌத்3த்4யர்த்த2ம் ச
ப்ருத2க பருத2க் ॥ [3-83, 84]

[உலக்கை, உரல் முதலான வீட்டிற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் அனைத்தையும், எம்பெருமானின் திருவாராத4னத்திற்கு உறுப்பான வட்டில்கள் முதலியவற்றையும் நீரால் விளக்கவேண்டும். எம்பெருமானுடைய திருவாராத4னத்திற்கும், சமையலுக்கும், கைகால்கள் விளக்குவதற்கும் பரிஶுத்3த4மான தண்ணீரைத் தனித்தனியாக வைத்திருக்கவேண்டும்.] என்று திருவாராத4னத்திற்கு வேண்டிய உபகரணஶுத்3தி4யும் விளக்கப்பட்டது.

ருத்3ராதி3வ்யபதே3ஶிங்ய: யாஶ்ச க3ாவ: தத3ங்கிதா: ।
பயஸதாஸாமகர்மண்யம லீட4ம யத்ஸவிஷைரபி ॥ [3-129]

[ருத்3ரன் முதலான மற்ற தெய்வங்களின் பெயரை உடையவையும், அவர்களது அடையாளங்களைக் கொண்டவையுமான பசுக்களின் பாலும், பாம்பு முதலான விஷஜந்துக்களால் தீண்டப்பெற்ற பாலும் திருவாராத4னத்திற்கு உதவாதது.] என்று திருவாராத4னத்திற்குப் பால் தர உதவாத பஶுக்களில் தே3வதாந்தர ஸம்ப3ந்த4முடையவற்றையும் எடுத்திருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

சந்த3ரஸூர்யோபராகே3 ச ப்ராதுர்ப4ாவதி3னேஷு ச ।
மாஸர்க்ஷேஷு ஸமர்க்ஷேஷு விஶேஷாராத4நம் ஹரே: ॥
[3-133]

[சந்திரஸூர்யக்3ரஹணங்களின்போதும், எம்பெருமானுடைய அவதாரதி3னங்களின்போதும், மாஸத்திருநக்ஷத்திரங்களிலும், வருஷ திருநக்ஷத்திரங்களிலும் எம்பெருமானுக்கு விஶேஷமான ஆராத4னம் செய்யவேண்டும்.] என்று விஶேஷதிருவாராத4னம் செய்யவேண்டிய காலம் காட்டப்பட்டது.

ஸூபக்வேஷு ச ஸர்வேஷு பரிம்ருஜ்யாமபு3நா க2லம ।
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரைரலங்க்ருத்ய நயேத் யாக3ாலயம் ஹவி:॥...
ப்ரவிஶ்ய ப4க3வத்3கே3ஹம் தீ3பம ப்ரஜ்வாலய கே3ஹிநீ ।
காங்க்ஷந்தீ ப4ர்த்துராயாநம் திஷ்டே2த் ஸபரிசாரிகா ॥...
ப4க3வத்3ப4க்தியுக்தா ச தத2ா ப4ாக3வதப்ரியா ॥
[3-137, 139, 144]

[எல்லா உணவுகளும் சமைக்கப்பெற்றவுடன், நீரால் பாத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் துடைத்து, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தால் அலங்கரித்து, உணவைத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டிய இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும்...குடும்பத்தலைவி எம்பெருமானது கோயிலினுள் நுழைந்து விளக்கை ஏற்றி, பரிசாரிகைகளோடு கூடியவளாய், கணவன் வரவை எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும்...ப₄கவத்₃ப₄க்தியுடைய வளாகவும், ப₄ாக₃வதர்களுக்கு இனியவளாகவும் இருக்கவேண்டும்.] என்று திருவாராத₄னத்திற்காகக் குடும்பத்தலைவி செய்யவேண்டிய செயல்கள் விளக்கப்பட்டன.

விலோப₄யந் ஸதா₃ த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டார்தத₂வசனை:
ஸ்த்ரியம் ।
ப₄க₃வத்கர்மஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம் நயேதா₃த்மாநுகூலதாம் ॥
புத்ராந் ப்₄ருத்யாந் களத்ரம் ச ப₄க்தமாஶ்ரிதமேவ ச ।
நிதயம் குர்யாது₃பாயேந ப₄க₃வத்₃ப₄க்திப₄ாவிதாந் ॥
[3-162, 163]

[இம்மை மறுமைப் பலன்களை உறுதியளிக்கும் வசனங்களாலே மனைவியை எப்போதும் வஶப்படுத்தி, திருவாராத₄னத்தின் பொருட்டுத் தனக்கு அநுகூலையாக ஆக்கிவைக்கவேண்டும். பிள்ளைகள், வேலைக் காரர்கள், மனைவி, அன்புடையவன், சிஷ்யன் ஆகியவர்களை எவ் வுபாயத்தினாலாவது எப்போதும் எம்பெருமானிடம் ப₄க்தியுடையவர் களாகச் செய்யவேண்டும்.] என்று குடும்பத்தலைவன் குடும்பத்தி லுள்ள மற்றவர்களை எப்படியாவது எம்பெருமானிடம் அன்புடைய வர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்றும் விதி₄க்கப்பட்டது.

யதா₂ஶாஸ்த்ரமுபாதா₃நமாசரேத் பே₄ாக₃நிஸ்ஸ்ப்ருஹ: ।
ப₄க₃வத்₃த₄ர்மலாபே₄ந த்ருப்தோ யஸ்ஸ ஸுகீ₂ ப₄வேத் ॥
[3-168]

[இம்மையின்பங்களில் ஆசையற்றவனாய், ஶாஸ்த்ர முறைப்படி உபாதா₃னம் (திருவாராத₄னத்திற்கான த்₃ரவ்யங்களைச் சேகரித்தல்) செய்யவேண்டும். எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்வதாகிற த₄ர்மம் ஸித்₃தி₄க்கிறது என்று திருப்தி பெற்றவனாயிருப்பவன் (இம்மையிலும், மறுமையிலும்) இன்பமடைவான்.] என்பதீறாக மூன்றும் அத்தியாயத்தில் திருவாராத₄னத்தின் பொருட்டு உபா தா₃னம் செய்யவேண்டிய முறை இவ்வண்ணமாக விளக்கப்பட்டது. இனி, நான்காம் அத்தியாயத்தில்,

உபாத₃ாநப்ரகாரோऽயம் ஸமயகு₃க்தஸ் ஸமாஸத:।
இஜ்யாசாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி யதா₂வத₃நுபூர்வஶ: ॥ [4-1]

[உபாத₃ாநமுறை இவ்வண்ணமாகச் சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் சொல்லப்பட்டது. கிரமமாக முறைப்படி இஜ்யாராத₄னத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்] என்று தொடங்கி விளக்கப்பட்டுள்ள இஜ்யாவிதி₄யில் ஸாரமான பகுதிகளைக் காண்போம்.

வேதி₃பூ₄மயாதி₃பூ₄தேஷு ஹ்ருத்₃யர்க்கே யோऽர்ச்சயேத் ஹரிம।
வ்யக்தாயதநஸம்ஸ்தா₂நே நார்ஹஸ்ஸ த்வர்ச்சநாவிதௌ₄ ॥ [4-6]

[யாக₃வேதி₃, பூ₄மி முதலான பஞ்ச பூ₄தங்கள், ஹ்ருத₃யம், ஸூர்யமணடலம் ஆகியவற்றில் எம்பெருமானை ஆராதி₄க்கும் உபாஸகன், திருக்கோயிலில் உள்ள அர்ச்சாமூர்த்தியை அர்ச்சிக்கத் தகுதியற்றவன்.] என்று- கர்மங்களை அங்க₃மாகக் கொண்டு ஸாத₄ந ப₄க்தியை அநுஷ்டி₂ப்பவர்களுக்கு அர்ச்சாமூர்த்தியைத் திருவாராத₄நம் செய்ய அதி₄காரமில்லை என்று காட்டப்பட்டது. இதிலிருந்து எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றியவர்களே அர்ச்சாமூர்த்தியை ஆராதி₄க்கலாம் என விளங்குகிறது.

ஸர்வபூ₄தேஷு தே₃வேஷு நரப்ரதிக்ருதௌ ததா₂।
மநுஷ்யாக்ருதிதே₃வேஷு ந காரயம் பூஜநம் பு₃தை₄: ॥
து₄ங்வந்தரிமுகா₂: கேசித் அமரப்ரக்₂யஶகதய:।
மநுஷ்யாக்ருதயோ தே₃வா நோபாஸ்யாஸ்தே கதா₃சந ॥
பராது₃ர்ப₄ாவாதி₃பி₄ர்தே₃வம் மத்ஸ்யகூர்மாதி₃பி₄ர்விநா।
அஶுத்₃தே₄ஷ்வர்ச்சயந் மூடோ₄ நாப்நோதி பரமம பத₃ம ॥
திர்யக்த்வம மாநுஷத்வம் வா மத்ஸ்யாத்₃யம் ஸ்வேச்ச₂யா ஹரி: ।
ய ஆஸ்தி₂தஸ்ஸ ஏவாஸௌ தீ₃பாத்₃தீ₃ப இவோதி₃த: ॥
வ்யக்தாயதநயோர்நித்யம் அர்ச்சயேத் புருஷோத்தமம்।
ஸாவதா₄நோ ப₄வேத்₃ப₄க்த்யா ப்₄ருத்யோ ந்ருப இவாந்திகே॥
அந்யத்ராப்யர்ச்சயந் மந்த்ரீ பூஜாகாலே ஜநார்த₃நம।
தத்ரஸ்த₂ம் ப₄ாவயேத்₃தே₃வம ஸர்வைஶ்வர்யஸமந்விதம் ॥
பரீக்ஷ்ய பே₄ாக₃ாநாத₃ாய நீத்வாப்யம்ருதரூபதாம்।
ப்ரஹ்வாங்கோ₃ பீ₄தவத்₃பே₄ாகை₃: ததீ₃யைஸ்தந்மயோऽர்ச்சயேத் ॥

தத்ராऽபி₄க₃மநே பூர்வம த்₃வயமந்த்ரார்த்த₂த₃ர்ஶநாத் ।
ஸாக்ஷாத₂பி₄முக₂ம தே₃வம ப₄ாவயித்வாऽர்ச்சயேத்₃ வஶீ ॥
ப₄க₃வத்₃வத₃நாமபோ₄ஜஸ்யந்த₃மாநாமருதோத₃தி₄ம।
பிப₃ந்நிவ மஹாஹ்லாத₃மத்₄யஸ்த₂: பூஜயேத் ப்ரபு₄ம்॥
ப₄க்தஸந்த₃ர்ஶநபரீதயா நாநாபூ₄தைரிவாயதை: ।
நேத்ரபாதை: ப₄க₃வத: ஸ்வாதமாநம் ஶூசிதாம் நயேத்॥
[4-18...27]

[எல்லா பூ₄தங்களிடமும், மற்ற தெய்வங்களிடமும், மனிதனின் சிலேயிலும், மனிதவுருக்கொண்ட மற்ற தெய்வங்களிடமும் அறிவாளி கள் ஆராத₄னத்தைச் செய்யக் கூடாது. தே₃வர்களையொத்த ஶக்தி யுடைய த₄ந்வந்தரி முதலான மனிதவுருக் கொண்ட தே₃வர்களை ஒரு போதும் உபாஸிக்கக் கூடாது. மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலான எம் பெருமானுடைய ஸாக்ஷாத₂வதாரங்களைத் தவிர, அஶுத்₃த₄ர்களான மனிதவுருக்கொண்ட ஆவேஶாவதாரங்களை ஆராதி₄க்கும் அறிவிலி பரமபத₃மடையான். தன் ஸங்கல்பத்தாலே மீன் முதலான விலங் காகவோ, (ராமன் முதலான) மனிதனுகவோ எம்பெருமான் அவதரிக்கும்போது, விளக்கிலிருந்து தோன்றிய விளக்குப் போலே அவனே ப்ரகாஶிக்கிறுன். திருக்கோயில்களில் எப்போதும் புருஷோத்தமனையே ஆராதி₄க்கவேண்டும், ப₄க்தியோடு ஆராதி₄க்கும் போது அருகிலிருக்கும் அரசனிடம் வேலைக்காரன் போலே தவறு நேராதபடி கவனமாயிருக்கவேண்டும். எம்பெருமானுக்குத் திருவாரா த₄னம் செய்யும்போது மந்திரங்களைக் கொண்டு அவனது பரிகரங் கள் முதலானவற்றை ஆராதி₄க்கும் சமயத்திலும், அப்பரிகரங் களிடம் அந்தர்யாமியாய், ஸர்வைஶ்வர்யத்தோடு கூடியிருக்கும் எம் பெருமானை தியானிக்கவேண்டும். அவனுக்குரிய அமுதுபடி சாத்துப் படி முதலான போ₄க₃ங்களை நன்கு ஆராய்ந்து கைக்கொண்டு, அவற்றை அமுதமாக ப₄ாவித்து, வணங்கிய உடம்பை உடைய வனய், அவனது போ₄க₃ங்களைக் கொண்டு அவனையே தியானித்து ப₄யத்துடன் ஆராதி₄க்கவேண்டும். அதில் முதலில் அபி₄க₄மநா ராத₄னத்தின்போது, திருமந்திரத்தின் பொருளை உணர்ந்து, எம் பெருமானை நேரே தியானித்துக் கொண்டு, புலன்களை அடக்கிய வனய் ஆராதி₄க்கவேண்டும்; எம்பெருமானுடைய திருமுகத்தாமரை யினின்றும் பெருகும் அமுதக்கடலைப் பருகுமவன் போலே பேரானந்தத்தினுள்ளிருந்து திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும். அடியவனைக் கண்ட உகப்பால் ஒன்று பத்து நூருகப் பெருகிய எம் பெருமானுடைய தடங்கண்ணேக்குகளாலே தன்னைப் பரிஶுத்₃த₄

ருக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.] என்று ஸாக்ஷாத$_3$வதாரங்களே ஆராதி$_4$க்கத்தக்க அர்ச்சாமூர்த்திகள் என்பதும், ஆராதி$_4$ப்பவனுடைய மனநிலை எவ்வண்ணம் இருக்கவேண்டும் என்பதும் விளக்கப்பட்டது.

யதா$_2$ யுவாநம ராஜாநம் யதா$_2$ ச மத$_3$ஹஸ்திநம் |
யதா$_2$ ப்ரியாதிதி$_2$ம யோக$_3$யம் ப$_4$க$_3$வந்தம
ததா$_2$ऽர்ச்சயேத் ||...
புராऽபி$_4$க$_3$மநம் மந்த்ரை: ப்ரணவாத்$_3$யைர்யதா$_2$விதி$_4$ |
அபி$_4$க$_3$மயைவ தே$_3$வேஶம் ஆஸநாத்$_3$யை: ஸமர்ச்சயேத் ||
அஷ்டதா$_4$ நிஹிதை: மந்த்ரை: சாதுராத்ம்யபத$_3$ஸ்தி$_2$தை: |
ப$_4$க$_3$வத்பராபகை: ஶுத்$_3$தை$_4$ரிஜ்யாமந்த்ரை: ஸமர்ச்சயேத் ||
ஸ்நாநபோ$_4$கை$_3$ஸ்ஸமப்$_4$யர்ச்ய தி$_3$வயாலங்காரமண்டி$_3$தம |
அலங்காராஸநம் த$_3$த்வா தி$_3$வயை: ஸ்ரக்சந்த$_3$நாதி$_3$பி$_4$: ||
போ$_4$கை$_3$: ஸுஸம்ஸ்க்ருதைர்தே$_3$வம் ஆசசிதம
பா$_4$வயேத் பரம் |
ஸதீவ பரியப$_4$ர்த்தாரம் ஜநநீவ ஸ்தநந்த$_4$யம் |
ஆசாாயம ஶிஷயவந்மித்ரம மிதரவலலாலயேத் ஹரிம் ||
ஸ்வாமிதவேந கு$_3$ருதவேந ஸுஹ்ருத்தவேந ச ஸர்வதா$_3$ |
பித்ருதவேந ததா$_2$ பா$_4$வ்யோ மாத்ருதவேந ச மாத$_4$வ: ||
ஸுஸ்நாதம் ஸ்வநுலிப்தம ச ஸரக்$_3$விணம ச ஸ்வலங்க்ருதம் |
ஸந்நுதம விவிதை$_4$: ஸதோத்ரை: போ$_4$ஜ்யாஸநக$_3$தம் விபு$_4$ம ||
அவஶயம மது$_4$பர்க்கேண மத்$_4$வாஜ்யத$_3$தி$_4$யோகி$_3$நா |
அர்சசயேது$_3$த$_3$கேநாபி கவதி$_2$தேந ப$_2$லாதி$_3$பி$_4$: ||
மத்$_4$வாஜ்யம த$_3$தி$_4$ ஸம்யோஜ்ய யஜதே யோ ஜநார்த$_3$நம் |
அயம் ஸம்ஸ்ருஜ்யதே தேந ஸ்ரீமதா மது$_4$பர்க்கவத் ||...
ஶாகக$_3$ந்த$_4$ப$_2$லோபேதை: கு$_3$ட$_3$த$_3$த்$_4$யாஜ்யஸம்யுதை: |
அந்நை: ப்ரபூ$_4$தை: தே$_3$வேஶம விவிதை$_4$:
ப்ருத$_2$க$_3$ர்ச்சயேத் ||...
ப்ராப்தாந் பா$_4$க$_3$வதாந் தத்ர கு$_3$ருபூர்வாந் யதா$_2$விதி$_4$ |
அர்ச்சயேத் பரயா ப$_4$க்த்யா த்$_3$ரவயைரர்க்$_4$யாதி$_3$பி$_4$ஸ்ததா$_2$ ||
வாஸோபி$_4$ர்பூ$_4$ஷணோப$_4$க்ஷ்யை: த$_4$நதா$_4$ந்யாதி$_3$பி$_4$ஸ்ததா$_2$ |
ஶ்ரத்$_3$த$_4$யா தே$_3$வமப்$_4$யர்ச்ய த$_3$த$_3$யாத் தாந்
தே$_3$வஸந்நிதௌ$_4$ ||

இஜ்யாமத்₄யே தத₂ா யோகே₃ ஹோமே ச ஜபகர்மணி ।
ஆக₃தம பஞ்சகாலஜ்ஞம் ஸம்பூஜயைவாசரேத் பரம் ॥
ஸுவாணம் க₃ாம கு₃ணவதீம பூ₄மிம் வ்ருத்திகரீமபி ।
த₃த₃யாத் ப₄ாக₃வதாக₃ாயேப்₄யோ பே₄ாக₃
மோக்ஷாப்தயே ஸுதீ₄: ॥
உத₃கும்பை₄: பவித்ராங்தை: ப₂லமூலாதி₃பி₄ஸ்திலை: ।
க₃ந்த₄ாத்₃யைருபயோக₃ாட்₄யை: தோஷயேத்
ஸாத்வதோத்தமாந் ॥
ப்ரியம் யத₃ாத்மநோ நித்யம் யத் க₂யாதம்
ஸத்₃கு₃ணோஜ்ஜ்வலம் ।
தந்நிவேத்₃ய ஜக₃த்₃த₄ாத்ரே த₃த்₃யாத் ஸத்கர்மயோகி₃நே ॥
யஸ்மிந் காலே ப்ரியம் யத் ஸ்யாத்
அம்பு₃வஸ்த்ரௌத₃நாதி₃கம் ।
தஸ்மிந் காலே ப்ரத₃ாதவ்யம் தேநேஷ்ட்வா புருஷோத்தமம் ॥
விஶிஷ்டம் வஸ்து ஸம்பாத்₃ய ஹ்ருத்₃யம
புஷ்பௌத₃நாதி₃கம ।
அநிஷ்ட்வா தத₃த₃த்வா ச தமஶ்நந் நரஸூகர: ॥
அந்நம் ஸுஸமஸ்க்ருதம் ஹ்ருத்₃யம் ப₄க₃வத்₃
ப்₃ராஹ்மணாதி₃பி₄: ।
ப்₄ருத்யவர்க்கை₃: தத₂ா பு₄ங்க்தே பே₄ாஜ்யம்
விஷமதோऽந்யத₂ா ॥
ரத்நௌக₄மபி வா தோயம் ப்ரபூ₄தம் ஸ்வல்பமேவ வா ।
ப₄க₃வத்ப்ரீதயே நித்யம் த₃த்₃யாத் ஶுத்₃த₄ாய யோகி₃நே ॥
யே தோஷயந்தி நியதம பஞ்சகாலபராயணாந ।
ஸகாம: தத் ப₂லம் யாதி நிஷ்காம: பரமம் பத₃ம் ॥
க்₃ருஹே ப₄ாக₃வதே ப்ராப்தே ததி₃ஷ்டமுபலப்₄ய ச ।
அஞ்ஜஸா தத்ப்ரியம கார்யம யத₂ார்ஹம் ஶ்ரமநுத்தயே ॥
ஆஸநைரர்க்₄யபாத்₃யாத்₃யை: வ்யஜநை: உசிதோக்திபி₄: ।
பாத₃ஸமவாஹநாப்₄யங்கை₃: அதிதி₂ம் பூஜயேத் ப்ரியம் ॥
ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃நோ பூ₄த்வா பாத்₃யம் ப்ரியமத₂ாऽऽஸநம் ।
ப்ரதே₃யமஞ்ஜஸா நித்யம ஸமப்ராபதே ப₄க₃வத்பரே ॥
பூஜயா நித்யம் ப₄க₃வத: ஸங்நித₄ாநே விஶேஷத: ।
அநந்யா: பஞ்சகாலஜ்ஞா: ந கத₃ாசித் ததே₂தரே ॥

அந்நமம்பூ₃நி வஸ்த்ராணி பாத்ராணி ஸ்ரக்ப₂லாதி₃கம் ।
இஷ்டமிஷ்டாவஶிஷ்டம வா பரத₃த்₃யாத் பாஞ்சகாலிநே ॥
ஸாவபாபப்ரஶமநம ஸர்வது₃:கக₂நிவாரணம ।
ப₄க₃வத்₃பு₄க்தமந்நாத்₃யம் அயோக்₃யேப₄யோ ந
யோஜயேத் ॥
அயோக்₃யே யோஜநாதே₃வ யோக₃யே சாபயநியோஜநாத ।
ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியுக்தோபி ப்ராயஶ்சிதீ ப₄வேந்நர: ॥
ப₄க₃வத்₃பு₄க்தமந்நாத்₃யம் அஜ்ஞாநாத யோऽவமந்யதே ।
இஹ நி:ஶ்ரீகதாம் ப்ராபய ஜாயதே ஸ புரீஷபு₄க் ॥
பவித்ரம் ப₄க₃வத்₃பு₄க்தம யே ஸத₃ாபயுபயுஞ்ஜதே ।
ப₄வந்த்யரோக₃ா: ஸுகி₂ந: பாபது₃:கக₂விவர்ஜிதா: ॥
ஆராத்₄யைவ ஜக₃ந்நாத₂ம தசசே₂ஷாநபராநபி ।
த்யக்தப₄க்தார்ச்சநம வயர்த்த₂ம அஸாரம சோஷராம்பு₃வத் ॥
அப₄ாவே காயத: தேஷாம் மநஸாऽऽசாாயமர்ச்சயேத ।
தத்தந்மந்த்ரை: தத₂ா த்₃ரவ்யை: தருணம க்ருதவா
மஹீதலே ॥
ஆசார்யஸ்ய பிதுஶ்சைவ ஸ்வாமிநோ த₃ரவயமர்ஹதி ।
ஶிஷ்ய: புத்ர: தத₂ா த₃ாஸ: இதி தத் பே₄ாக்துமர்ஹதி ॥
ப₃ராஹ்மணம க்ஷத்ரியம் வைஶ்யம ஶூத்₃ரம
ஸ்த்ரியமதே₂தரம் ।
பூஜயேத் தாந் யத₂ாயோக₃யம் ப₄க₃வத்₃யோக₃ப₄ாவிதாந் ॥
தி₃வயஶாஸத்ராநபி₄ஜ்ஞோபி ப₄க்திமாந் புருஷோத்தமே ।
அப்₄யஸூயாவிரஹித: ஶாஸ்த்ரே, பூஜ்ய: ஸ
ஸாத்த்வதை: ॥
அக்ருத்ரிமா ப₄க₃வதி ப்ரீதிர்யஸ்ய து வித்₃யதே ।
ப₄க்தேஷு சார்ச்ய ஏவாऽயம் ப₃ாஹ்யலிங்க₃த₄ரோபி வா ॥
வைஷ்ணவோऽஹம் ப்ரதே₃ஹீதி யாசிதோ யேந கேநசித் ।
நாவமந்யேத தம் வித்₃வாந் தர்ப்பயேத் அந்யத₂ா பஶு: ॥
அவிஜ்ஞாதா அநர்ஹாஶ்ச மாந்யா யே க்₃ருஹமேதி₄ந: ।
தே₃வாநிவேதி₃தை: த்₃ரவ்யை: தாப்பயேத் தத₃ஸந்நிதௌ₄ ॥
பு₄க்தம ப₄க₃வதா யத்₃யத₃ கு₃ருஶேஷமத₂ாபி வா ।
ஹுதஶேஷம் ததே₂ாச்சி₂ஷ்டம் ப₄கதிஹீநே ந யோஜயேத் ॥

அவஶ்யம் பே₄ாஜநீயாநாம் அப₄ாக₃வதவேதி₃நாம்।
லௌகிகாக்₃நௌ து பக்வேந கார்யமந்நேந தர்ப்பணம்॥
ப்ராபணம ஸாதி₄தும நித்யமஶக்த: ஸம்ஸ்க்ருதாக்₃நிநா।
யோக்₃யகே₃ஹக₃தேநாபி ஸாத₄யேத் ஜுஹுயாதி₃ஹ॥
ப்ராபணம் ப₄க₃வத்₃பு₄க்தம் லப்₃த்₄வா ப₄ாக₃வதேந தத்।
புநரிஷ்டவைவ பே₄ாக்தவ்யம் த₃ாநம தஸ்ய ந சேஷ்யதே॥
அநாப்பிதம் ப₄க₃வதே ஸ்வாராத்₄யாய ஸ்வமந்த்ரத:।
யத பு₄க்த்வா குருதே கர்ம தத்₃த்₃ரவ்யம் யஸ்ய தஸ்ய தத்॥
காமஞ்ஜ மநஸா வாக₃பி₄: யதா₂காலம் யதா₂ப₃லம்।
ஸ்வாராத்₄யாய நிவேத்₃யைவ ஸாவம் பு₄ஞ்ஜீத பு₃த₃தி₄மாந்॥
ஶுத்₃த₄ம் ந்யாயேந ஸம்ப்ராப்தம ஸாதி₄தம ஸாது₄ யத்நத:।
அபே₄ாஜ்யமேவ ஜாநீயாத் நிஜமந்த்ராநிவேதி₃தம॥
மூர்த்யந்தரேண ஸமபு₄க்தம் அயத்நேந ஸமாக₃தம்।
ஸ்வமந்த்ரமூர்த்யை ஸஞ்சிந்த்ய மநஸா தத் ஸமர்ப்பயேத்॥
ஸ்வத ஆத்மநி தே₃வேஶ ஶேஷபூ₄தேऽப்யஹங்க₃தே।
தவாஸ்மீதி வத₃ந் ஶுத்₃த₄ஸ்ததா₂ ஸ்வேந ஸமர்ப்பிதம்॥
முமுக்ஷுபி₄ர்யதா₂ பா₃லா ப₄க₃வத்பாத₃யோ: பரை:।
நமஸ்யந்தே ததா₂ ஶக்தை: பே₄ாஜ்யமந்நைர்நிவேதி₃தம்॥
ததா₂ ஸ்வாராத₄நேநைவ ந ப்ரீதோ ப₄க₃வாந் ஹரி:।
யதா₂ ப₄ாக₃வதஶ்ரேஷ்டா₂பாத₃ாமபு₃ருஹ ஸேவநாத்॥
யதா₂ குடும்பீ₃ ஸ்வை: ஶ்ரீமாந் குமாரை: அநுமோத₃தே।
மோத₃தே ப₄க₃வாந் ப₄க்தை: ததா₂ நியதமாநஸை:॥
அநாத்₃ருதஸூதம் கே₃ஹீ புருஷம நாபி₄நந்த₃தி।
ததா₂ऽநர்ச்சிதஸத்₃ப₄க்தம் ப₄க₃வாந் நாபி₄நந்த₃தி॥
யஸ்ய யஸ்யாதி₄கம த்₃ருஷடா ப₄க்திர்ஜ்ஞாநம் க்ரியா மதி:।
தம் தம ஸமர்ச்சயேத் பூர்வம் யதா₂ர்ஹம் க்ரமயோக₃த:॥
நிர்த₄நாந் சரதோ லோகே வ்ருத்யர்த்த₂மிஹ ஸாத்விகாந்।
நாவமந்யேத தைர்லோகம் பவித்ரீகுருதே ஹரி:॥
யே பாவயந்தி த₄ரணீம் சரணை: பாஞ்சகாலிகா:।
த₃ர்ஶநாத் ஸபர்ஶநாத் தேஷாம க்ருதார்த்தா₂:
ஸர்வதே₃ஹிந:॥

அப்₄யர்ச்ய ஶ்ரத்₃த₄யா ப்ராப்தாந் ஸர்வாநப்₄யாக₃தாதிதீ₂ந் ।
பாஷண்ட₃வர்ஜமந்நாத₃யை: அக்₃நிகார்யம ஸமாரபே₄த் ॥...
யத₃ந்நம் ஸாதி₄தம ஸாது₄ பராபணூர்த்த₂ம ப்ரயதநத: ।
ப₄க₃வத்₃பு₄க்தஶேஷேண தேநைவ ஹவநக்ரியா ॥
யதா₂ வ்யோம்நி யதா₂ வேத்₃யாம் யோகே₃ த்₄யாநம்
யதே₂ாதி₃தம் ।
குடும்ப₃ாஶ்ரமநிஷ்டா₂நாம் தத்₃வத₃க்₃நிஷு பூஜநம் ॥
பாபக்ஷய: க்ரியாபூர்த்தி: ஸர்வோபத்₃ரவநிக்₃ரஹ: ।
பு₃த்₃தி₄சித்தப்ரஸாத₃ஶ்ச தஸ்மாத் ஹோமம் ந லோபயேத் ॥
விஶுத்₃த₄த்₃ரவ்யயோகே₃ந பஞ்சகாலநிஷேவிணம ।
ஶ்ரத்₃த₄யா ஜுஹ்வதாம் நித்யம் நாஸாத்₄யமிஹ கிஞ்சந ॥
ஆவாஹ்யாக்₃நௌ ஜக₃ந்நாத₂ம் மநஸாऽப்₄யர்ச்ய ஶக்தித: ।
ஜுஹுயாத் காஷ்ட₂ புஷபாந்நக்₄ருதக்ஷீரதிலாதி₃கம் ॥
ஶ்ரத்₃த₄யா பரயா ஹுதவா யதா₂விதி₄ விதா₄நவித் ।
ஸம்விபா₄க₃ம் ச ப்₄ருத்யாநாம் குர்யாத் ப₄க₃வத₃க்₃ரத: ॥......
யதா₂ர்ஹம் ச யதா₂ஶக்தி ஸமவிப₄ஜ்யாந்நமம்பு₃ ச ।
த₃த்₃யாத் பித்ரூந் ஸமுத்₃தி₃ஶ்ய ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநயோகி₃நே ॥
சதவாரோ பு₃ஹவோ த₃வௌ வா ஸம்யக்₃ஜ்ஞாந்யேக
ஏவ வா ।
பூஜ்யோ நிதயம் ப்ரயதநேந பித்ரர்த்த₂ம் பே₄ாஜ்யஸமபத₃ா ॥
ஸ்வல்பைரப்யந்நபாநாத்₃யை: பாதே₃ாத₃கவிமிஶ்ரிதை: ।
பு₄க்தைர்ப₄க₃வதா ஸந்தம தோஷயேத பித்ருத்ருபதயே ॥...
க்ருஶாந் பா₄க₃வதாந் ப்ராப்தாந து₃ரித₃ராநத₄வகர்ஶிதாந ।
தைலாந்நவஸ்த்ரபாநாத்₃யை: புநஸ்தாந் பூஜயேத் ஸுதீ₄: ॥
நிந்த₃ந்தி யே பா₄க₃வதாந் அஜ்ஞாநாத் பாபசேதஸ: ।
ந த₃த்₃யாத் ஸர்வதா₂ தேப்₄யோ வாசம் வாாயபி வா முக₂ம ॥
க்₃ருஹே பா₄க₃வதம பராபதம் அஜ்ஞாநாத் யோऽவமநயதே।
நஷ்டஶ்ரீகோ ப₄வேத் ஸத்₃ய: க்ஷீணயு:புண்யஸஞ்சய: ॥
[4-31...107]

[யௌவந வயஸ்ஸையுடைய ராஜாவையும், மத₃ங்கொண்ட யானை யையும், தகுதிபெற்றவனுய், இனியவனுன விருந்தாளியையும் போலே ப₄க₃வானை அர்ச்சிக்கவேண்டியது......ப்ரணவத்தை முதலிற்

கொண்ட மந்திரங்களாலே முதலில் முறைப்படி அபி₄க₃மநாராத₄னம் செய்யவேண்டியது. அதற்குப்பின் தே₃வர்தலைவனுக்கு ஆஸநம் முதலானவற்றையளித்து இஜ்யாராத₄னம் செய்யவேண்டும். ஶாத்₃த₄மானவையாய், சதுர்வ்யூஹங்களைப் பற்றியவையாய், ப₄க₃வானை மந்த்ராஸநத்தில் வரவழைப்பவையாய், எட்டுவித₄மான இஜ்யாமந்திரங்களால் ஆராதி₄க்கவேண்டியது. ஸ்நாநபே₄ாக₃ங்களாலே ஸ்நாநாஸநத்தில் ஆராதி₄த்து, தி₃வ்யாலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தே₃வனை, தி₃வ்யமான மாலை சந்த₃னம் முதலான அழகிய பே₄ாக₃ங்களால் அலங்காராஸநத்தில் ஆராதி₄த்து, அப்பரமாதமாவை தியானிக்கவேண்டும். மனைவி தனக்கினிய கணவனைப்போலவும், தாய் தன் கைக்குழந்தையைப்போலவும், சிஷ்யன் தன் ஆசார்யனைப்போலவும், நண்பன் தனது நண்பனைப்போலவும் எம்பெருமானைக் கொண்டாடி உபசரிக்கவேண்டும், தந்தையாகவும், தாயாகவும், ஸ்வாமியாகவும், ஆசார்யனாகவும், நண்பனாகவும் மாத₄வன் எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன். நன்கு ஸ்நாநம் செய்விக்கப்பெற்றவனாய், சந்த₃னம் முதலானவற்றால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், மாலையணிந்தவனாய், ஆப₄ரணங்களை நன்கு அணிந்தவனாய், பலவித₄மான ஸ்தோத்ரங்களால் துதிக்கப்பட்டவனாய், பே₄ாஜ்யாஸநத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை—தேன், நெய், தயிர் கலந்த மது₄பர்க்கத்தாலும், வெந்நீரினாலும், பழங்களாலும் அவஶ்யம் ஆராதி₄க்கவேண்டும். தேனும், நெய்யும், தயிரும் கலந்த மது₄பர்க்கத்தால் எவனொருவன் ஜநார்த்த₃னனை ஆராதி₄க்கிறானோ, அவன் ஶ்ரிய:பதியோடு மது₄பர்க்கம்போலே கலந்தவனாகிறான்...... காய்கறிகள், கிழங்குகள், பழங்கள் ஆகியவற்றோடு கூடியவையாய், வெல்லம், தயிர், நெய் ஆகியவை சேர்ந்தவையான த₃த்₄யோத₃னம் சர்க்கரைப்பொங்கல் முதலான பலவகையான ப்ரஸாத₃ங்களால் தே₃வர் தலைவனைச் சிறப்பாக ஆராதி₄க்கவேண்டும்....அங்கு எழுந்தருளும் ப₄ாக₃வதர்களை ஆசார்யர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு, த்₃ரவ்யங்களையும், அர்க்₄யம் முதலானவற்றையும் அளித்து முறைப்படி மேலான அன்புடன் ஆராதி₄க்கவேண்டும். வஸ்திரங்கள், ஆப₄ரணங்கள், ப₄க்ஷணங்கள், த₄நதா₄ந்யங்கள் முதலானவற்றால் ஶ்ரத்₃தை₄யோடு தே₃வனை ஆராதி₄த்து, ப₄க₃வந்நிவேதி₃தமான அவ்வப்பொருள்களை ப₄க₃வானுக்கு முன்னிலையிலேயே ப₄ாக₃வதர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். இஜ்யாராத₄னத்தின் நடுவிலும், யோக₃த்தின் போதும், ஹோமம் செய்யும்போதும், ஜபம் செய்யும்போதும் எழுந்தருளிய பஞ்சகால பராயணனை ப₄ாக₃வதனை ஆராதி₄த்த பின்பே மேல் கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். பொன்னையும், நல்ல பசுவையும்,

தன் தே₃ஹயாத்ரைக்கான விளை நிலத்தையுங்கூட—பே₄ாக₃மோக்ஷங்களை அடைய விரும்பும் அறிவாளி ப₄ாக₃வதோத்தமர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். பரிஶுத்₃த₄ப்பொருள்களை உள்ளே கொண்ட பூர்ணகும்ப₄ங்களாலும், பழம், வேர், கிழங்கு முதலியவற்ருலும், உபயோகி₃க்கச் சிறந்த எள், நல்ல க₃ந்த₄ம் முதலானவற்ருலும் பஞ்சகால பராயணர்களை உகப்பிக்கவேண்டும். தனக்கு இனியதும், எப்போதும் நற்குணமுடையதாகப் புகழ் பெற்றதுமான பொருளை லோகநாத₂னுக்கு ஸமர்ப்பித்து, பஞ்சகால பராயணர்க்கு அளிக்கவேண்டும். நீர், வஸ்திரம், உணவு முதலியவற்றில் எவ்வெவை எவ்வெக்காலங்களில் விரும்பப்படுகின்றனவோ, அவ்வக்காலங்களில் அவ்வவற்ருல் புருஷோத்தமனை ஆராதி₄த்து, ப₄ாக₃வதர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். மனத்திற்கினிய புஷ்பம், உணவு முதலிய சிறந்த வஸ்துக்களை ஸம்பாதி₃த்து, அதை ஹரிக்கு ஸமர்ப்பிக்காமலும், ப₄ாக₃வதர்களுக்கு அளிக்காமலும் உண்பவன் மனிதவுருவிலுள்ள பன்றியேயாவான். நன்கு பக்குவம் செய்யப்பட்டதும், நெஞ்சிற்கு இனியதுமான அந்நத்தை ப₄க₃வான், ப்₃ராஹ்மணர் முதலானுரோடும், தன்னை அண்டி நிற்பவரோடும் புசிப்பவனே உணவை உண்கிருன். இல்லாவிடில் விஷத்தையே உண்கிருன். ப₄க₃வான் உகக்கவேணுமாகில், ரத்னங்களையோ, தண்ணீரையோ, அதி₄கமாகவோ, அல்பமாகவோ ஶுத்₃த₄னை ப₄ாக₃வதனுக்கு அளிக்கவேண்டும். பஞ்சகால பராயணர்களை உகப்பிப்பவர்களில்—மற்ற பொருள்களை விரும்புகிறவன் அப்பொருளை அடைகிருன். அவற்றில் விருப்பமற்றவன் பரமபத₃த்தையே அடைகிருன். ஓர் ப₄ாக₃வதன் தன் வீட்டை அடைந்தானுகில், அவனுக்கு இனிய பொருளை ஸம்பாதி₃த்து, அவனை நன்கு உகப்பிப்பதற்கு, ஆவன செய்யவேண்டும். அவன் களைப்பாறுவதற்காக, ஆஸநங்கள், அர்க்₄யபாத்₃யங்கள் (திருக்கை திருவடி விளக்கும் ஜலம்), விசிறி, இன்சொற்கள், திருவடிகளைப் பிடித்துவிடல் முதலியனவற்ருல் விருந்தாளியான அவனை முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும்; ப₄ாக₃வதன் வந்தடைந்தவுடனே மலர்ந்த முகத்தினுய், திருவடி விளக்கும் நீரையும், இனிய ஆஸநத்தையும் எப்போதும் நல்ல முறையில் அளிக்கவேண்டும்; புறந்தொழாத பஞ்சகால பராயணர்கள் எப்போதுமே ஆராதி₄க்கப்படவேண்டியவர்கள்: ப₄க₃வானுடைய முன்னிலையில் சிறப்பாக ஆராதி₄க்கப்படவேண்டியவர்கள். புறந்தொழுகின்ற மற்றவர்கள் ஒருபோதும் ஆராதி₄க்கத் தகாதவர்கள். உணவு, நீர், வஸ்திரங்கள், பாத்ரங்கள், மாலை, பழம் முதலியவைகளில் ப₄ாக₃வதனுக்கு இனியவையும், ப₄க₃வானுக்கு அளித்து மிகுந்தவையுமானவற்றையே பஞ்சகாலபராயணனுக்கு

ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கடிப்பதும், எல்லாத் துன்பங்களையும் துடைப்பதுமான ப₄க₃வந்நிவேதி₃தமான ப்ரஸாத₃ம் முதலானவற்றைத் தகாதவர்களுக்கு அளிக்கலாகாது. தகாதவர்களுக்கு அவற்றை அளிப்பதாலும், தக்கவர்களுக்கு அவற்றை அளிக்காமலிருப்பதாலும், ப₄க₃வத்₃ப₄க்தனும் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டிய பாபியாகிறான். எம்பெருமானுக்கு அளித்த உணவு முதலியவற்றை அறியாமையாலே அவமதிப்பவன் இப்பிறப்பில் செல்வமிழந்து, மறு பிறப்பில் மலத்தைத் தின்னும் பிராணியாகிறான். எம்பெருமான் உண்ட பரிஶுத்₃த₄மான ப்ரஸாத₃த்தை எப்போதும் உண்பவர்கள் வியாதி₄யற்ற இன்பமடைந்து, பாபமும் துன்பமும் நீங்கப்பெறுகிறார்கள். ஜக₃ந்நாத₂னையும், அவனடியார்களான அநந்த க₃ருட₃ாதி₃களையும் ஆராதி₄த்த பின்பு ப₄க்தர்களை ஆராதி₄க்காவிடில், அவ்வாராத₄னம் உவர்நீர் போலே வீணானது. ப₄க்தர்கள் எழுந்தருளவில்லையாகில், மனத்தினால் ஆசார்யனை ஆராதி₄க்கவேண்டும். பூ₄மியில் புல்லையிட்டு ஆசார்யன், தந்தை, ஸ்வாமி முதலானோரை அந்தந்த மந்திரங்களைக் கொண்டு அந்தந்த த்₃ரவ்யங்களால்(மனத்தினால்)ஆராதி₄க்கவேண்டும் ஆசார்யன், தந்தை, ஸ்வாமி ஆகியவர்களின் உடைமை (முறையே) ஶிஷ்யனுக்கும். பிள்ளைக்கும், தா₃ஸனுக்கும் உரியது என்னும் எண்ணத்துடன் அவர்களுக்கு அளித்ததை இவன் உண்ணவேண்டும். ப்₃ராஹ்மணன், க்ஷத்ரியன், வைஶ்யன், ஶூத்₃ரன், ஸ்த்ரீ, பஞ்சமன் ஆகிய எவராயினும் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியுடையவராகில் முறைப்படி ஆராதி₄க்கவேண்டும். தி₃வ்யஶாஸ்த்ரங்களைக் கல்லாதவனானாலும், புருஷோத்தமனிடம் ப₄க்தியுடையவனாய், ஶாஸ்த்ரத்தில் அஸூயையற்றவனாய் விளங்கினானாகில், அவனும் பா₄க₃வதர்களால் பூஜிக்கத் தக்கவனே. மற்ற சின்னங்களை தா₄ரித்தவனானாலும், எவனுக்கு ப₄க₃வானிடமும் அவனது ப₄க்தர்களிடமும் கள்ளமில்லாத ப₄க்தியிருக்கிறதோ, அவனும் பூஜிக்கத்தக்கவனே. எவனாயிருந்தாலும், ''நான் விஷ்ணு ப₄க்தன்; எனக்குப் பிச்சையிடவேணும்'' என்று யாசித்தானாகில், அவனை அறிவாளியாயிருப்பவன் அவமதிக்கக் கூடாது. உகப்பிக்கவேண்டும்; இல்லையேல் விலங்கேயாகிறான். (ப₄க்தர்களாக) அறியப்படாதவர்களும், தகுதியற்றவர்களுமான க்₃ருஹஸ்த₂ர்களை உகப்பிக்க வேண்டிவந்தால், ப₄க₃வானுக்கு அளிக்கப்படாத பொருள்களைக் கொண்டு, அவன் ஸந்நிதி₄யில்லாத இடத்தில் அவர்களை உகப்பிக்கவேண்டும். எப்பொருளாயினும் ப₄க₃வானுக்கோ ஆசார்யனுக்கோ படைக்கப்பட்டதாகில், அதன் ஶேஷத்தையும், ஹோமஶேஷத்தையும், பா₄க₃வதர்கள் உண்ட கலத்தில்

மிருந்தையும் ப$_4$க்தியற்றவனுக்கு அளித்துவிடக்கூடாது. ப$_4$ாக$_3$வதரல்லாதவர் என்று அறியப்பட்டவர்களுக்கு உணவளிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால், லௌகிகாக்$_3$னியில் சமைக்கப்பட்ட உணவினால் அவர்களை உகப்பிக்கவேண்டும். ப$_4$க$_3$வானுக்குரிய ஹவிஸ்ஸை, வேத$_3$விதி$_4$யினால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பெற்ற அக்$_3$னியினால் தினந்தோறும் செய்ய இயலாவிடில், தகுதியுள்ள ப$_4$ாக$_3$வதர்களின் வீடுகளிலுள்ள அக்$_3$னியினால் ஹவிஸ்ஸை சமைத்து ஹோமம் முதலான காரியங்களைச் செய்யலாம். ப$_4$க$_3$வான் அமுது செய்த ப்ரஸாத$_3$ங்களை அடைந்தபின்பும் ப$_4$ாக$_3$வதனாயிருப்பவன் மறுபடியும் அதை ப$_4$க$_3$வந்நிவேத$_3$னம் செய்தே புசிக்கவேண்டும். (ப$_4$க$_3$வந்நிவேத$_3$னம் செய்யாமல்) அதைப் பிறர்க்கு அளிப்பதும் சரியல்ல. தன் எம்பெருமானுக்கு அவனது மந்திரத்தைச் சொல்லி அமுது செய்விக்காமல் அதைப்புசித்தபின் செய்யும் கார்யங்கள் அவ்வன்னத்தைக் கொடுத்தவனுக்குப் போய்ச்சேரும். மநோவாக்காயங்களால் காலமுறைப்படி சக்தியுள்ளவரையில் தன் எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்வித்த பின்பே அறிவாளியாயிருப்பவன் புசிக்கவேண்டும். ஶுத்$_3$த$_4$மானதாய், நியாயமுறையில் வந்தடைந்ததாய், நன்கு சமைக்கப்பெற்றதாயினும், தன் மந்திரத்தைக்கொண்டு தன் எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்விக்கப்படாவிடில் அது புசிக்கத்தகாதது என்றே அறியத்தக்கது. மற்றொரு ப$_4$க$_3$வந் மூர்த்திக்கு அமுது செய்விக்கப் பெற்றதாய், முயற்சியில்லாமல் தனக்குக் கிடைத்த ப்ரஸாத$_3$த்தை, தன் திருவாராத$_4$ன மூர்த்திக்கு மனத்தினாலே தியானித்து ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். தேவர் பிரானுக்கு இயற்கையில் ஶேஷமாயிருக்கும் ஆத்மா அஹங்காரதூ$_3$ஷிதனானால், "இவ்வாத்மா உனக்கேயாயிருக்கிறது" என்று அநுஸந்தி$_4$ப்பதன் மூலம் பரிஶுத்$_3$த$_4$னாகிறான். தன்னால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதையும் அப்படியே (அவனுடையதாகவே) அநுஸந்தி$_4$க்கவேண்டும். முமுக்ஷுக்களான பெரியவர்களால் சிறுவர்கள் ப$_4$க$_3$வானுடைய திருவடிகளில் எப்படி வணங்கச் செய்யப்படுகிறார்களோ, அப்படியே ப$_4$க$_3$வானுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்நமும் ஶக்தியுடையவர்களால் (ஶக்தியற்றவர்களுக்கு) அளிக்கப்படவேண்டும். பரமபுருஷனை எம்பெருமான்—ப$_4$ாக$_3$வதோத்தமர்களின் திருவடித்தாமரைகளில் தொண்டு புரிவதனால் உகப்பதுபோலே தனது ஆராத$_4$னத்தால் உகப்பதில்லை. செல்வமுடைய குடும்பத்தலைவன எப்படித் தன் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து உகக்கிறானோ, அப்படியே பரமபுருஷனும் தன்னையே தொழும் ப$_4$க்தர்களோடு சேர்ந்து உகக்கிறான். தன் பிள்ளையிடம் ஆத$_3$ரவற்றவனைக் குடும்பத்தலைவன் உகப்பதில்லை. அப்படியே தனது

நல்லடியாரை ஆராதி₄க்காதவர்களை எம்பெருமானும் உகப்பதில்லை. எவனெவனிடம் ப₄க்தியோ, ஜ்ஞாநமோ, கர்மமோ, ஸ்வரூப ஜ்ஞாநமோ அதி₄கமாக உள்ளதோ, அவனவனை வரிசைப் படுத்தி, முறைப்படி வரிசையாக ஆராதி₄க்கவேண்டும். செல்வமற்ற வர்களாய் உஞ்சவ்ருத்திக்காக இவ்வுலகில் நடமாடுகிற ஸாத்விகர்களை அவமதிக்கலாகாது. அவர்களைக் கொணடு எம் பெருமான் உலகைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துகிறுன். எந்தப் பஞ்சகால பராயணர்கள் தம் திருவடிகளால் இவ்வுலகைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்து கிறுர்களோ. அவர்களைக் காண்பதாலும் தொடுவதாலும் எல்லா ஜீவர்களும் பரிஶுத்₃தி₄யடைகின்றனர், வந்தடைந்த விருந்தினர் அனைவரையும்–பாஷண்டிகள் தவிர மற்றவரை–அந்நம் முதலியவற்றை அளித்து ஶ்ரத்₃தை₄யோடு ஆராத₄னம் செய்துவிட்டு, அக்₃நிகார் யத்தைத் தொடங்கவேண்டும் ..ப₄க₃வானுக்கு ஸமர்ப்பிப்பதற்காக ஸித்₃த₄ப் படுத்தப்பட்ட நல்ல அந்நத்தை அவனுக்கு அமுது செய் வித்து, அதன் ஶேஷத்தைக் கொண்டு வைஶ்வதே₃வம் செய்ய வேண்டும். ஆகாஶத்தில் ஸூர்ய மண்ட₃ல மத்₄யவர்த்தியையும், யாக₃ மேடையில் யஜ்ஞஸ்வரூபியையும், ஹ்ருத₃யத்தில் ப₄க்தியோக₃த்தினுல் அந்தர்யாமியையும் உபாஸிப்பதுபோல், க்₃ருஹஸ்த₂ர்களுக்கு அக்₃நி யில் ஆராத₄னம் செய்வது விதி₄க்கப்பட்டுள்ளது அக்₃நியில் ஹோமம் செய்வதால் பாபம் அழிகிறது. ஆராத₄ன கர்மம் நிறைவடைகிறது. எல்லா உபத்₃ரவமும் நீங்குகிறது. அறிவும் நெஞ்சும் தெளிவடைகிறது. ஆகையால் ஹோமத்தைக் கைவிடலாகாது. பரிஶுத்₃த₄மான த்₃ரவ் யங்களால் ஶ்ரத்₃தை₄யோடு அக்னியில் ஹோமம் செய்பவர்களாய், பஞ்சகாலபராயணர்களாயிருப்பவர்களுக்கு இவ்வுலகில் ஸாதி₄க்க முடியாதது ஒன்றுமில்லை. அக்₃நியில் ஜக₃ந்நாத₂னை ஆவாஹனம் செய்து மனத்தால் ஆராதி₄த்து ஸமித்து, புஷ்பம் ஹவிஸ்ஸு, நெய், பால், எள் முதலானவற்றை இயன்றவரையில் ஹோமம் செய்யவேண்டும், சாஸ்திரவிதி₄யறிந்தவன் மிகுந்த ஶ்ரத்₃தை₄ யோடு விதி₄ப்படி ஹோமம் செய்து, ப₄க₃வானுக்கு முன்னிலை யிலேயே தன் வேலைக்காரர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும்... இயன்றவரையில் தகுதிக்கேற்ப அந்நத்தையும், தீர்த்த₂த்தையும் பிரித்துக்கொடுத்த பின்பு பித்ருக்களை உத்தே₃ஶித்து, பரமபுருஷ ஜ்ஞாநமுடையவனுக்கு அவற்றை அளிக்கவேண்டும். நல்லறிவு பெற்ற நால்வரோ, மூவரோ. இருவரோ அல்லது ஒருவன் மாத்திர மாவது பித்ருக்களை உத்₃தே₂ஶித்து போ₄ஜன மளித்து தினந்தோ றும் ஆராதி₄க்கப்படவேண்டும். ப₄க₄வானுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்நம் பானம் முதலியவற்றையும், அவன் ஸ்ரீ பாத₃ தீர்த்

த்₃த்தையும் சிறிதளவாவது பித்ருக்களை உத்₃தே₃ஶித்து நல்லவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்...மெலிந்தவர்களும், ஏழைகளும், வழிநடந்து களைத்தவர்களுமான ப₄ாக₃வதர்கள், வந்தடைந்தால், எண்ணெ, அந்நம், வஸ்திரம், பாநம் முதலியவற்றால் அறிவாளியா யிருப்பவன் அவர்களை மறுபடியும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். எந்தப் பாவிகள் அறியாமையால் ப₄ாக₃வதர்களை நிந்திக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு, எவ்விதத்திலும் எதையும், நல்வார்த்தையையும், நீரையும், இன்முகத்தையுங்கூட அளிக்கலாகாது. வீட்டையடைந்த ப₄ாக₃வதனை எவன் அறியாமையால் அவமதிக்கிறானோ, அவன் விரைவிலேயே செல்வமிழந்து, ஆயுளையும் புண்ணியங்களையும் இழக் கிறான்.] என்று ப₄க₃வத₃ாராத₄ன மஹிமையும், ப₄ாக₃வதாராத₄ன ப்ரப₄ாவமும், இவர்களை ஆராதி₄க்காமலிருப்பதால் ஏற்படும் அநர்த் த₂மும் விரிவாகப் பேசப்பட்டது.

நாஶ்நீயாத ஶயநாரூடோ₄ ந தீ₃பே நிஹதே புந: ।
ந த்₃ருஷ்டவா கேஶகீடாத்₃யம ந சாவைஷ்ணவத₃ர்ஶநே ॥
பாநீயம் ந பிபே₃த் யோகீ₃ ஶங்க₂சக்ராதி₃முத்₃ரிதை: ।
ஶங்கே₂ந வாऽऽயஸேநாபி பத்₃மபத்ராதி₃பி₄ஸ்தத₂ா ॥

[4-121,122]

[படுக்கையில் படுத்தபின் எதையும் உண்ணலாகாது. விளக்கு அணைந்தபின் உண்ணலாகாது. (சோற்றில்) மயிர், புழு முதலான வற்றைக் கண்டால் உண்ணலாகாது. அவைஷ்ணவர்களைக் கண்டா லும், அவர்களால் காணப்பட்டாலும உண்ணலாகாது. ப₄க₃வத்₃ ப₄க்தன் — ஶங்க₂ம், சக்ரம் முதலிய ப₄க₃வச் சிந்நங்களால் அடை யாளமிடப்பெற்ற பாத்திரங்களால் பானங்களைக் குடிக்கலாகாது. ஶங்க₂த்திலேயோ, இரும்புப்பாத்திரங்களிலேயோ, தாமரையிலை முதலானவற்றாலேயோ பானங்களைக் குடிக்கலாகாது] என்று அவைஷ்ணவர்களின் தாழ்வும், இவன் உண்ணும் விஷயத்தில் நிஷித்₃த₄ங்களும் காட்டப்பட்டன.

ஜபபே₄ாஜநஹோமாமஸது தே₃வஸ்யாபி₄முக₂ம் சரேத் ।
ப₄க₃வத்பாத₃யோர் ந்யஸ்ய ஶிர:, ஶயநமாசரேத் ॥...
கர்மாரமப₄ம பவித்ரம் ச ப்ரணவம் த்₃விஷட₃க்ஷரம் ।
ஜப்த்வா த்₄யாநபரோऽஶ்நீயாத தந்மயோऽநந்மநாகுல: ॥
ஸமவிப₄ாக₃ாவஶிஷ்டேந ஹரித₃த்தாவஶேஷிதை: ।
ஹுதஶேஷேண ஸம்யுகதம் யத₃ந்நமம்ருதம் து தத் ॥...

ப₄க₃வத்பாத₃தோயேந ப்ரோக்ஷயித்வாऽம்ருதௌத₃நம் ।
த்₄யாயந்நந்நக₃தம தே₃வம் ஜபேந்மந்த்ரம் சதுர்கு₃ணம் ॥...
த₄ாதாரம் ஹ்ருத₃யாந்தஸ்த₂ம் த்₄யாத்வா
பாத₃ாம்பு₃பூர்வகம ।
தத₃ாஸ்யே ஜுஹுயாத₃ந்நம் தத்தந்மந்த்ரை: ஸமாஹித: ॥
த்₄யாயந்நேவ பரம ப₃ரஹ்ம பே₄ாகதாரம் ஹ்ருத₃யே
ஸ்தி₂தம ।
அஶ்நீயாத₃தவரோ மந்த்ரீ பே₄ாஜ்யம் ஸர்வமகுத்ஸயந் ॥
விஶிஷ்டம பே₄ாஜ்யமாயாதம அநிவேதி₃தமந்தரா ।
ஆச்சாபயேத₃நேநாந்நம ஸூதஶிஷ்யாதி₃பி₄: பரம் ॥
க்ஷுத்₃ரம வஸ்து ஸமாயாதம் மநஸா தத் நிவேத்₃ய ச ।
அஶ்நீயாத் மிஶ்ரிதம கருத்வா ஸாக்ஷாத் பூாவம்
நிவேதி₃தை: ॥
நிஷ்கலமஷோ ப₄வேத் ப₄கத: ஏவம் ஶுத்₃த₄ாந்நபே₄ாஜநாத் ।
ப்ரஸீத₃ந்தீந்த₃ரியாணயாஶு ஸத்தவம் ச பரிவர்தத₄தே ॥
அநநஶுத்₃த₄யைவ ஸத்த்வஸ்ய வ்வ்ருத்₃தி₄:
ஸர்வதே₃ஹிநாம் ।
ஸத்த்வவ்ருத்₃த்₄யைவ ஸத்கர்மநிரத: வர்ஜயத்யஸத் ॥
ஆரோக்₃யம ரூபவததா ச கீரததி: ஶ்ரீ: ஜ்ஞாநமேவ ச ।
ஶாந்தி: ஸத்காமணி ஶ்ரத்₃த₄ா ஶுத்₃த₄ாந்நேந ப₄வந்தி ஹி ॥
காம: கரோத₄: தத₂ா லோப₄: பரஹிம்ஸாருசி: தத₂ா ।
நித்₃ராலஸ்யாத₃யோ தே₃ாஷா: அமேத்₄யாந்நநிஷேவணாத் ॥
[4-126, 128, 129, 131, 133...140.]

[ஜபம், பே₄ாஜநம், ஹோமம் ஆகியவற்றை எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பக்கம் நோக்கிச் செய்யவேண்டும். எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நோக்கித் தன் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுக்கவேண்டும்...கர்மத்தின் தொடக்கத்தில் கர்மத்தைப் பரிஶுத்₃த₄ப் படுத்துவதற்காக அநுஸந்தி₄க்கப்படும் " அபவித்ர: பவித்ரோ வா " என்னும் மந்திரத்தையும், ப்ரணவத்தையும், த்₃வாத₃ஶாக்ஷரத்தையும் ஜபித்து, த்₄யாநபரனாய், கலங்காதவனாகி, ப₄க₃வானையே சிந்திப்பவனாய், உணவை உட்கொள்ளவேண்டும். எம்பெருமான் அமுது

செய்து மிகுந்ததை தே3வருஷி பித்ருக்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்து, ஹோமம் செய்தபின் எஞ்சியிருக்கும் அந்நம் அம்ருதம் எனப்படும்... இந்த அம்ருதமாகிற அந்நத்தை, ப4க3வானுடைய ஸ்ரீபாத3தீர்த்த2த்தால் ப்ரோக்ஷித்து, அந்நத்திலிருக்கும் எம்பெருமானை தியானித்துக்கொண்டே திருவஷ்டாக்ஷரமந்த்ரத்தை நாலுமுறை ஜபிக்க வேண்டியது...ஹ்ருத3யத்தினுள்ளிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை தியானித்து, ஸ்ரீபாத3தீர்த்த2த்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, ஶாந்தியுடையவனாய் அவ்வன்னத்தை அந்தந்த ப்ராணாஹுதி மந்திரங்களாலே வாயில் ப்ராணாஹுதி செய்யவேண்டும். ஹ்ருத3யத்திலிருக்கும் போ4க்தாவான பரப்3ரஹ்மத்தை தியானித்துக்கொண்டு, (கோ3விந்த3) மந்த்ரஜபம் செய்துகொண்டு, அந்நத்தில் எதையும் வெறுக்காமல் நித3ானமாக அமுதுசெய்யவேண்டும். அமுதுசெய்துகொண்டிருக்கும் போது, எம்பெருமான் அமுது செய்யாத சிறந்த வஸ்து வந்தடைந்தால், பிள்ளை, சிஷ்யன் முதலானோரைக்கொண்டு அதை அமுது செய்விக்கவேண்டும்; அல்பமான வஸ்து வந்தடைந்தால், மனத்திலே எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்வித்து, முன் நேரே அமுது செய்வித்த மற்ற பொருள்களோடு கலந்து உண்ணவேண்டும். இப்படி ஶுத்3த4மான அன்னத்தை உண்பதால் ப4க்தன் தோ3ஷமற்றவனாகிறான். அவனது இந்திரியங்கள் தெளிவடைகின்றன. ஸத்வகு3ணம் தலையெடுக்கிறது. எல்லா ஜீவர்களுக்கும் அந்ந ஶுத்3தி4யினாலேயே ஸத்வகு3ணம் வளர்கிறது. ஸத்வம வளர்ந்தால் தான் தீயசெயல்களை விட்டு, நல்ல செயல்களில் ஈடுபடுவான். ஆரோக்3யம், நல்ல உருவம், புகழ், செல்வம், அறிவு, ஶாந்தி, நற்செயல்களில் விஶ்வாஸம் ஆகியவை எல்லாம் நல்ல உணவாலேயே ஏற்படுகின்றனவன்றோ. காமம், க்ரோத4ம், பேராசை, பரஹிம்ஸையில் ருசி, தூக்கம், சோம்பல் முதலான தோ3ஷங்கள் அஶுத்3த4மான உணவை உட்கொள்வதாலேயே ஏற்படுகின்றன] என்று ப4க3வானுக்கு அமுதுசெய்ததையே உண்ணவேண்டும் என்னும் வேத3ாந்த விழுப்பொருள் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

ப4க3வத்3பு4க்தஶேஷம் யத் பு4க்தம் பா4க3வதைஸ்தத2ா |
ததே3வ போ4ஜ்யமுத்3தி3ஷ்டம் ப4க3வத்3யாக3ஸேவிபி4: ||
வாஸோபூ4ஷணபுஷ்பாணி க3ந்த4ம் தைலம் ததௌ2ஷத4ம |
ஸர்வம ப4க3வதே நித்யம உபயுஞ்ஜ்யாத் நிவேதி3தம ||
ஸ்நாநாசமநபாத3ார்த்த2மர்ஹர்ணத்3யர்த்த2மம்பு3 யத் |
உபயுக்தம் ப4க3வதா பாநீயம் தத் ப்ராகல்பயேத் ||

பே₄ாஜநாத்₃யந்தயோர் தி₃வ்யம் பாத₃தோயம் ஸமந்த்ரகம் ।
பிபே₃த்₃வஶ்யம் ஸத்₃ப₄கதோ மிஶ்ரிதம் சார்ஹணுதி₃பி₄: ॥
பே₄ாஜநம ப₄க₃வத்கர்ம யத₃யபி ஸ்யாந்மநீஷிபி₄: ।
ந கார்யம ப₄க₃வத்₃கே₃ஹே விஶேஷாத் தே₃வஸந்நிதௌ₄ ॥
தநமயோऽஹமிதி ஜ்ஞாத்வா பாதரஶய்யாஸநாதி₃கம் ।
உபயுஞ்ஜந் ப₄க₃வத: பாதித்யாய ப்ரகல்பதே ॥
தந்மயத்வேபி புதரஸய பிது: புத்ரோ யத₂ா ப₄வேத் ।
நித்யம் பி₄நநஶ்ச ஸ யத₂ா தத₂ா ப₄ாக₃வதோ ஹரே: ॥
பு₄க்த்வோத்ஸ்ருஷடம யத₂ா ஸவார்த்த₂ம் பே₄ாஜ்யம் தஸ்மை நிவேதி₃தம் ।
உபயோஜயம ப₄வேத் ஸர்வம் ந ஸாங்கர்யம ஸமாசரேத் ॥
ப₂லதரயமபூபம் ச கு₃ட₃ாந்நம் பாயஸம் தத₂ா ।
ஸர்வம் ப₄க₃வதே த₃த்தம் பே₄ாஜ்யம தந்மநத்ரமூர்த்தயே ॥
சந்த₃நம க₃ந்த₄ புஷபம் ச க₂ட்₃க₃ம காப்பூரமேவ ச ।
நோபயுஞ்ஜீத ராஜார்ஹமந்யாச்சநஸமந்விதம் ॥...
விஶுத்₃த₄வத₃நோ மநதரீ ஸ்வாசாந்தோ த்₃விரநாகுல: ।
ப்ரவிஶ்ய ப₄க₃வத்₃கே₃ஹம் நத்வா புஷ்பாஞ்ஜலிம் க்ஷிபேத் ॥
ஆத₃ாய துளஸீம த்யக்தாம் ப₄க₃வத்பாத₃மண்டி₃தாம் ।
ப₄க்ஷயேத் ஶோத₄யேத் தே₃ஹம் ப₄க₃வத்பாத₃வாரிணு ॥
ப₄க்ஷிதம் ப₄க₃வத்பாத₃ ஸமஸ்ப்ருஷ்டம துலஸீத₃ளம் ।
ஆரோக₃யம் ப₄கதிவ்ருத₃தி₄ம் ச பாபஹாநிம் கரோத்யபி ॥
அஷ்டாங்க₃யோக₃ப்ரீதிம் ச க்ருத்வா த்₄யாநபரோ வஶீ ।
ஸவாத்₄யாயமபி ஸங்கல்ப்ய யத₂ாஶக்தி ஜபேத் மநும் ॥
ஸ்தோதரபாடை₂ஶ்ச ஸந்தோஷ்ய ஶகதஶ்சேத் க₃ாநவித்₃யயா ।
ஸ்வயம் யோகே₃ந தே₃வேஶம் தோஷயேத் ப₄க்திவ்ருத்₃த₄யே ॥
பஞ்சகாலக்ரமபரா க₃ாநவித்₃யாவிஶாரத₃ா: ।
ஶுத்₃த₄ாசாரா மஹாத்மாந: பூஜ்யா ப₄ாக₃வதா: ஸ்வயம் ॥
ஸுஸ்நிக்₃த₄கணட₂ா: தாளஜ்ஞா: ஸ்வரசாராதி₃வேதி₃ந: ।
மாக₃த₄ாபி₄நயா: பரீத்யா அநிந்த்₃யா ப₄க₃வாநிவ ॥

ப$_4$க்த்யா புலகிதஸ்வாங்க$_3$: ஆநந்தா$_3$ஶ்ருபரிப்லுத: ।
க$_3$த்$_3$க$_3$த$_3$ஸ்வரயோக$_3$ஶ்ச யதா$_2$ ஹி ஸ்யாத் ததா$_2$ சரேத் ॥
அதிவேலா யதி$_3$ ப$_4$வேத்$_3$ப$_4$கதி: ஸங்கீர்த்தநாதி$_3$பி$_4$: ।
ததா$_3$ நோபரமேத் தஸ்மாத் யத்ர யத் கீர்த்யதே முதா$_3$ ॥
ததஸ்ஸ ஜட$_3$தாம் ப்ராப்த: த்யக்தலஜ்ஜோ க$_3$தகலம: ।
அநுபூ$_4$ய ஹரிம ப$_4$க்த்யா ஶநைருபரமேத் ஸவயம் ॥
க$_3$ாநவித்$_3$யாஸமர்த்த$_2$ஸ்ஸந் க$_3$ாநேந புருஷோத்தமம் ।
தோஷயேத் து யதா$_2$காலம் அந்யஸ்ஸந்நிதௌ$_4$ ஹரே: ॥
அலங்காராஸநஸ்யாந்தே ஸவாத்$_4$யாயாத்$_3$யந்தயோஸ
ததா$_2$ ।
மத்$_4$யராத்ரே ச யோக$_3$ாந்தே க$_3$ாநேநாராத$_4$யேத் ஹரிம ॥
உபரம்ய ஶநைர்வித்$_3$வாந் ஸ்துதிகீ$_3$திஜபாதி$_3$காத் ।
தோஷயேத$_3$சயுதம் ப$_4$க்த்யா ப$_4$க்ஷ்யாபூபப$_2$லாதி$_3$பி$_4$: ॥
ஸமாலிப்ய ஜக$_3$ந்நாத$_2$ம கர்ப்பூராக$_3$ருசந்த$_3$நை: ।
சாமரைர்வ்யஜநைர்வாபி யதா$_2$காலம ஸமர்ச்சயேத் ॥
பா$_4$வயந்தோ ஜக$_3$ந்நாத$_2$ம் பே$_3$ாத$_4$யந்த: பரஸ்பரம் ।
ஸம்ஸம்பூ$_4$ய கதா$_2$ம் குர்யாத் ஸச்சா$_2$ஸ்த்ராணி விலோகயந் ॥
ஸத்கர்ம ஸததம் குர்யாத் அஸத்கர்ம விவர்ஜயேத் ।
ஏவமேகாயநம ஶாஸ்த்ரம ஸாக்ஷாத் ப்$_3$ரஹ்மப்ரகாஶகம் ॥
அந்யாநி ஸர்வஶாஸ்த்ராணி வத$_3$ந்தயாச்சா$_2$த்$_3$ய தத்பரம் ।
ஸச்சா$_2$ஸ்த்ரபட$_2$நை: ஸத்$_3$பி$_4$: ஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$ஸ்யாபி
ஶிக்ஷயா ॥
ஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$ஜ்ஞாபநைர் வாபி ஶிக்ஷயேத
ஶாஸ்த்ரமாத$_3$ராத் ।
வ்யாக்$_2$யயா லேக$_2$நேநாபி க்$_3$ரந்த$_2$ நிர்மாணகர்மணா ॥
ஶிஷ்யாணாம் ஶிக்ஷயா வாபி ஸ்வாத$_4$யாயாத்தே$_2$ாऽய
முச்யதே ।
ந ஸ்மர்த்தவ்யோ விஶேஷேண தே$_3$வமந்த்ரோப்
யவைஷ்ணவ: ॥
காவ்யாலாபோऽபி ஜப்யோऽஸௌ யத்ர ஸங்கீர்த்யதேऽ-
ச்யுத: ।
க$_3$ந்தவ்யம் யதி$_3$ தீர்த்தா$_2$ர்த்த$_2$ம் உபாதா$_3$நார்த்த$_2$மேவ வா ॥

ஸ்வாத்₄யாயகாலே க₃மநப்ராரமபே₄ாऽத₂ யதா₂ஸுக₂ம்।
அவஶ்யமிஷ்ட்வா பு₄க்த்வா ச த₃த்வா சைவ யதா₂ப₃லம்॥
க₃நதவ்யமிஷ்டஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம ப₄க₃வத்₃யோக₃ஸேவிபி₄:।
ஶுபே₄ऽநுகூலே நக்ஷதரே முஹூர்த்தேऽபி ச மங்க₃ளே॥
தீ₃ர்கக₄ாத்₄வாநம வரஜேத வித்₃வாந் நாஸஹாயோऽப்ர மத்ததீ₄:।
வ்யோமநி தே₃வம் யஜேந்நித்யம ப₃ாஹுப்₄யாம் ந நதீ₃ம் தரேத்॥

[4-153...162...165...187]

[ப₄க₃வானுக்கு அமுதுசெய்து மிகுந்ததும், அதன் பின் ப₄ாக₃வதர்கள் அமுதுசெய்து மிகுந்ததும் எதுவோ, அதுவே திருவாராத₄னம் செய்பவர்களுக்கு மிக உத்₃தே₃ஶ்யமான உணவாகும். வஸ்திரம், பூ₄ஷணம், புஷ்பங்கள், க₃ந்த₄ங்கள், தைலம், மருந்து ஆகிய எல்லாவற்றையும் ப₄க₃வானுக்கு அளித்தபின்பே எப்போதும் தான் உபயோகி₃க்கவேண்டும். ஸ்நாநம், ஆசமனம், பாத்₃யம், அர்க்₄யம் முதலானவற்றுக்காக எம்பெருமானுக்குப் பயன்பட்ட நீரை, தான் பருகுவதற்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நல்ல ப₄க்தனுயிருப்பவன் சாப்பிடுவதற்கு முன்னும் பின்னும் (ஆபோஶனத்தின்போது) எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை அர்க்₄யம் முதலான மற்ற தீர்த்த₂ங்களுடன் கலந்து மந்த்ரத்தைச்சொல்லி அவஶ்யம் பருக வேண்டும். சாப்பிடுவது ப₄க₃வானுக்கானதாயிருந்தபோதிலும், அறிவாளிகள் ப₄க₃வானுடைய கோயிலிலே, விஶேஷமாக ப₄க₃வானுடைய திருமுன்பே சாப்பிடக்கூடாது. "அவனுல் நான் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்" என்ற எண்ணத்துடனும், அவனது பாத்ரம், படுக்கை, ஆஸநம் முதலானவற்றைத் தான் உபயோக₃ப்படுத்துபவன் பதிதனுகிருன். பிதாவிடமிருந்து புத்ரன் உண்டானபோதிலும் எப்படி புத்ரன் பிதாவைக்காட்டிலும் எப்போதும் வேறுபட்டவனே, அப்படியே ப₄ாக₃வதனும் ப₄க₃வானைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனே. பிதா அநுப₄வித்து விட்ட பொருள்களைப் புத்ரன் கைக்கொள்வது போல், இவனும், எம்பெருமான் அநுப₄வித்து விட்டவற்றையே தான் அநுப₄விக்கவேண்டும். அவனுக்கு உரித்தானவற்றை உபயோக₃ப்படுத்தி ஸாங்கர்யத்தை ஏற்படுத்தலாகாது. (வாழை, மா, பலா என்னும்) முக்கனிகளையும், அப்பத்தையும், சர்க்கரைப்பொங்கலையும், திருக்கண்ணமுதையும், மற்ற எல்லாவற்றையும் தனது மந்த்ர

மூர்த்தியான் எம்பெருமானுக்கு அளித்தபின்பே சாப்பிடவேண்டும். அரசர்க்குரிய சிறந்த சந்த₃னம், வாஸனை திரவியங்கள், புஷ்பம், சாம்பிராணி, கர்ப்பூரம் ஆகியவற்றையும், தே₃வதாந்தரங்களுக்கு உரியவையாயிருந்தால், அவற்றைத் திருவாராத₄னத்திற்கு உபயோக₃ப்படுத்தக்கூடாது. பரிஶுத்₃த₄மான முக₂த்தையுடையவனாய், மந்த்ரத்தை ஜபிப்பவனாய், இருமுறை நன்கு ஆசமநம் செய்தவனாய், மனம் கலங்காதவனாய், எம்பெருமானுடைய கோயிலை அடைந்து வணங்கி, புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அப்படி ஸமர்ப்பிக்கப்பெற்றதாய், எம்பெருமானுடைய திருவடி ஸம்ப₃ந்த₄ம் பெற்றதான துளஸியை சாப்பிடவேண்டும். ப₄க₃வானுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தாலே ஶரீரஶுத்₃தி₄யைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். எம்பெருமானுடைய திருவடி ஸம்ப₃ந்த₄ம்பெற்ற துளஸியைப் புசித்தால், ஆரோக்₃யம், ப₄க்திவ்ருத்₃தி₄, பாபநிவ்ருத்தி ஆகியவை ஏற்படும். அஷ்டாங்க₃யோக₃த்தை உகந்துசெய்து தியானிப்பவனாய், புலனடக்கமுடையவனாய், இயன்றவரையில் வேத₃ாத்₄யயனமும், மந்த்ரஜபமும் செய்யவேண்டும். ஸ்தோத்ரபாட₂ங்களாலும், முடியுமானால், ஸங்கீ₃தவித்₃யையாலும் உகப்பித்து, அஷ்டாங்க₃யோக₃த்தை ப₄க்தி வளர்வதன்பொருட்டுத் தானே செய்து எம்பெருமானை உகப்பிக்கவேண்டும். பஞ்சகாலபராயணர்களும், ஸங்கீ₃தவித்₃யையில் தேர்ந்தவர்களும், நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுமான மஹாத்மாக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்தாமே பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். நல்ல குரலுடையவர்களும், தாளமறிந்தவர்களும், ஸ்வரஸஞ்சாரம் முதலானவற்றை அறிந்தவர்களுமான (ப₄க₃வத்₃ விஷயமான) ஸங்கீ₃த நாட்டியமறிந்தவர்கள், ப₄க₃வானைப்போலே உகந்து பாராட்டத் தக்கவர்கள்; இகழத்தக்கவர்களல்லர். ப₄க்தியினாலே மயிர்க்கூச்செறியும் மேனியை உடையவனாய், ஆநந்த₃க்கண்ணீர் நிறைந்தவனாய், தழதழத்த குரலுடையவனாய் இருக்கைக்கு உறுப்பாக (ப₄க₃வத்ஸங்கீர்த்தனாதி₃களைச்) செய்யவேண்டும். ஸங்கீர்த்தனம் முதலானவற்றாலே ப₄க₃வத்₃ ப₄க்தியானது கரைகடந்ததாகில், அப்போதும் உகந்து கீர்த்தனம் செய்வதிலிருந்து கைவாங்கலாகாது. பிறகு, ஜட₃ம்போல் ஆனவனாய், லஜ்ஜையற்றவனாய், களைப்பு நீங்கப்பெற்றவனாய், ப₄க்தியோடு எம்பெருமானை அநுப₄வித்து, மெதுவாகத் தானே ஓய்வுபெறவேண்டும். ஸங்கீ₃தவித்₃யையில் வல்லவன் எம்பெருமானது திருமுன்பே அவ்வக்காலங்களில் மனம் ஒன்றியவனாய் ஸங்கீ₃தத்தினால் புருஷோத்தமனை உகப்பிக்கவேண்டும். அலங்காராஸத்தின் கடைசியிலும், வேத₃ாத்₄யயனத்தின் முதலிலும், முடிவிலும், நள்ளிரவிலும், விழித்தவுடனும், எம்பெருமானை

க₃ானத்தாலே ஆராதி₄க்கவேண்டும். அறிவாளியானவன் துதி, க₃ானம், ஜபம் முதலியவற்றினின்றும் மெதுவாக ஓய்வடைந்து, ப₄க்ஷ்யங்கள், அப்பம், பழம் முதலானவற்ருல் அச்யுதனை ப₄க்தியுடன் உகப்பிக்கவேண்டும். ஜக₃ந்நாத₂னுக்குப் பச்சைக்கர்ப்பூரம், அகில், சந்த₃னம் ஆகியவற்ருல் காப்பிட்டு, காலத்துக்குத் தக்கவாறு சாமரங்களாலும், திருவாலவட்டங்களாலும் உபசரிக்க வேண்டும். ப₄க₃வத்₃ப₄க்தர்கள் ஜக₃ந்நாத₂னை தியானித்துக்கொண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் (அவனது கு₃ணநுப₄வங்களை) அறிவித்துக் கொண்டு, எல்லாரும் கூடிநின்று நல்ல ஶாஸ்த்ரங்களை ஆராய்ந்து கொண்டு காலக்ஷேபம் செய்யவேண்டும். நற்காரியங்களை எப்போதும் செய்யவேணடும்; தீய செயல்களை எப்போதும் விலக்க வேண்டும். இவ்வண்ணமாக ஏகாயந ஶாஸ்த்ரமான பாஞ்சராத்ரம் நேரே பரம்பொருளைச் சொல்லுகிறது. மற்ற எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களும் பரம்பொருளை மறைத்துப் பேசுகின்றன. நல்லோர்களைக் கொண்டு நல்ல ஶாஸ்த்ரங்களைப் படி₂க்கச்செய்வது, ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ங்களைக் கற்பிப்பது, அவற்றை நினைவுபடுத்துவது, வ்யாக்₂யானம் செய்வது, எழுதுவது, க்₃ரந்த₂ங்களை எழுதுவது ஆகியவற்றின்மூலம் ஶாஸ்த்ரார்த்த₂த்தை அன்புடன் (ஶிஷ்யர்களுக்குச்) சொல்லிவைக்க வேண்டும். ஶிஷ்யர்களுக்கு ஶிக்ஷித்து வைப்பதே ஸ்வாத்₄யாயார்த்த₂ம் எனப்படுகிறது. விஷ்ணுஸம்ப₃ந்த₄மில்லையானுல், தே₃வமந்த்ரமும் சிறப்பாக நினைக்கத்தகாதது. அச்யுதன் சொல்லப் படுவாஞகில், காவ்யத்தைப் படி₂ப்பதும் ஜபம்போல் சிறப்பானதே. தீர்த்த₂ம் கொண்டுவரவோ, உபாத₃ானம் செய்யவோ, வெளியில் செல்லவேண்டுமாஞல் ஸ்வாத்₄யாய காலத்திலே அப்படிச் செல்லத் தொடங்கவேண்டும். அல்லது ஸௌகர்யம்போல் செல்லலாம். திருவாராத₄னம் செய்து, பூ₄ஜித்து, இயன்றவரையில் பிறர்க்கு அளித்த பின்புதான் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தர்கள் இஷ்டகார்யங்களைச் செய்யப் போகவேண்டும். அறிவாளியாயிருப்பவன், ஶுப₄மாய், அநுகூலமான நக்ஷத்ரத்திலும் மங்க₃ளமான முஹூர்த்தத்திலும், துணையோடு கூடியவஞய், கவனமுடையவஞய் நீண்டதூ₃ர ப்ரயாணங்களைச் செய்யவேண்டும். அச்சமயங்களில் ஆகாஶத்திலுள்ள எம் பெருமானை தினந்தோறும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். கைகளால் நீந்தி நதியைக் கடக்கக்கூடாது.] என்று ப₄க்தர்களின் லக்ஷணமும், ப₄க₃வத₃ாராத₄னப்ரகாரமும் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

பு₃த்₃த₄ருத்₃ராதி₃வஸதிம ஶ்மஶாநம் ஶவமேவ வா।
அடவீம் ராஜதா₄நீம ச தூ₃ரத: பரிவர்ஜயேத்॥

புண்யதீர்த்த₂ம் ஸமாஸாத்₃ய க்ஷேத்ரம் ப₄ாக₃வதம் து வா।
யத₂ாஶக்தி ஜபம் த₃ாநம உபவாஸம தத₂ாऽऽசரேத் ॥
[4-191,192]

[பு₃த்₃த₄ன், உருத்திரன் ஆகியவர்களுடைய ஆலயத்தையும், சுடு காட்டையும், பிணத்தையும், காட்டையும், தலைநகரையும் வெகு தூரத்தில் விலகிச்செல்லவேண்டும். புண்யதீர்த்த₂த்தையோ, ப₄க₃வானுடைய க்ஷேத்திரத்தையோ அடைந்தால், இயன்றவரையில் ஜபம், த₃ானம், உபவாஸம் ஆகியவற்றை அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும்.] என்று யாத்ரையில் விலக்கவேண்டியவையும், செய்யவேண்டியவை யும் காட்டப்பட்டன.

யத்ர ப₄ாக₃வதா நித்யம் பஞ்சகாலபராயணா:।
நிவஸந்தி ஸத₃ா யுக்தா: தத் க்ஷேத்ரம நைமிஶாத் வரம் ॥
யத்ர சைகாந்திநோ நித்யம ஸ்நாநபாநார்ச்சநாதி₃கம।
குர்வதே தத் ஜலம ஜ்ஞேயம் ஸுதீர்த்த₂ம புஷ்கராத₃பி ॥
நிவஸந்தி மஹாத்மாநோ யத்ர சைகாந்திநோ த₃விஜா:।
தே₃வா தே₃வர்ஷயோ நித்யம தம தே₃ஶம் பர்யுபாஸதே ॥
[4-194...196]

[பஞ்சகால பராயணர்களான ப₄ாக₃வதர்கள், ப₄க₃வானிடம் எப் போதும் ஈடுபட்டு எங்கு நித்யமாக வாழ்கிறார்களோ, அந்த இடம் நைமிஶாரண்யத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது. எந்த ஜலத்தைக் கொண்டு, மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர் தினந்தோறும் ஸ்நாநம், பாநம் (நீர் குடித்தல்), அர்ச்சனம் முதலியவற்றைச் செய்கிறார் களோ, அந்த நீர்நிலை புஷ்கரத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த தீர்த்த₂ மாக அறியத்தக்கது. மறந்தும் புறந்தொழாத பெரியோரான அந்தணர் எந்த தே₃ஶத்தில் வாழ்கிறார்களோ, அந்த தே₃ஶத்தை தே₃வர்களும், தே₃வரிஷிகளும் எப்போதும் பற்றிக்கிடக்கிறார்கள்.] என்று மறந்தும் புறந்தொழாத மஹாத்மாக்களுடைய பெருமை முழங்கப்பட்டது.

வ்யாஸாத்₃யா முநயஸ்ஸர்வே நியந்தா ப₄க₃வாநபி।
லோகஜ்ஞாநாநுரோதே₄ந த₄ர்மஸம்ஸ்த₂ாபநேऽப₄வந் ॥
ப₄க்திர் ப₄க₃வதி ஜ்ஞாநம ஶாஸ்த்ரீயம் கர்ம சாகி₂லம்।
அலங்குர்வந்தி புருஷம் லோகஜ்ஞமநஹங்க்ருதிம் ॥
[4-201-202]

[வ்யாஸர் முதலிய எல்லா முனிவர்களும், அனைவரையும் நியமிக்கும் எம்பெருமானும், உலக வழக்கை அநுஸரித்தே த₄ர்மத்தை நிலை நிறுத்துவதைச் செய்தனர். அஹங்காரமற்ற மனிதனுக்கு, ப₄கவத்₃ விஷயமான எல்லா ஶாஸ்த்ர விஹித கர்மங்களும், ஜ்ஞானமும், ப₄க்தியும் அலங்காரமாகின்றன.] என்று கர்ம ஜ்ஞாந ப₄க்திகள் வைஷ்ணவர்கள் அனைவருக்குமே இருக்கவேண்டியவை என்று உணர்த்தப்பட்டது.

ப₃ஹுஶ்ருதஸ்ய விது₃ஷோ லோகஜ்ஞஸ்யாபி தே₃ஹிந: ।
து₃ர்லப₄ா மூலஶாஸத்ரே து ப₄க்திர்மோக்ஷைகஸாத₄நே ॥
ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸபரஸ்யாபி ஶாஸ்த்ரே ப₄க்தி: ஸுது₃ர்லப₄ா ।
ஶாஸ்த்ரே ப₄க்திமதாமேவ ஸுலப₄ம் ஶாஶ்வதம் பத₃ம் ॥
ஶ்ரவணம ஶ்ராவணம் சிந்தா தத₃ர்த்தே₂ தஸ்ய ஸங்க்₃ரஹ: ।
சோதி₃தாநாமநுஷ்ட₂ாநம ஶாஸ்த்ரப₄க்தஸ்ய லக்ஷணம ॥
ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸபராணும ச கர்ம சாநுதிஷ்ட₂தாம் ।
ஹ்ருத₃யே ப₄க்திஹீநாநாம் ந ஶாஸ்த்ரம து ப்ரகாஶதே ॥
அப₄க்தாநாமநர்ஹாணும் ஸச்ச₂ாஸ்த்ரம் ஶ்ரூயதேऽபி வா ।
அந்யத₂ா ப்ரதிப₄ாத்யேவ விஷாக்தாநாம் யத₂ா பய: ॥
ப்ரகாஶயிதுமாத்மாநம் ப₄க்தாநாம் ஹிதகாமயயா ।
அவதீர்ணோ ஜக₃ந்நாத₂: ஶாஸ்த்ரரூபேண வை ப்ரபு₄: ॥
தஸ்மாத் ஶாஸத்ரே த்₃ருட₄ம் கார்யா
ப₄க்திர்மோக்ஷபராயணை: ।
அப₄க்தஸ்ய பரே ஶாஸ்த்ரே ப₄க₃வாந் ந ப்ரகாஶதே ॥
தாமஸாநாம விமூட₄ாநாம பதிதாநாம் ப₄வார்ணவே ।
விபரீதம் ச ஸகலம் த₄ாமஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶதே ॥
உத்கீர்ண இவ மாணிக்யே விரலாம்ப₃ரவேஷ்டித: ।
த்₃ருஶ்யதே விவரே சைவம் ப₄க்தாந்த: ஸம்ஸதி₂தோ ஹரி: ॥
நிஷ்ப்ரதீ₃பஸ்ய கே₃ஹஸ்ய த்₃வாரைரிவ து₃ராத்மந: ।
த₃ருஶ்யதே கரணைரந்த: அந்த₄காரஸமம் நிஶி ॥
ஹ்ருத₃யஸ்தே₂ ஜக₃ந்நாதே₂ கார்யகாரீந்த்₃ரியம் ப₄வேத் ।
காலயோக்₃யம் ச கருத்வைவ யோகீ₃ பே₄ாஜநமாசரேத ॥
ராத்ர்யாமஜஸ்ரயோக₃ஸ்ஸந் யத₂ாகாமம் ஸமாசரேத் ।
ப₄க₃வத்ஸந்நித₄ாவேவ விவிக்தேऽந்யத்ர வா ஸ்த₂லே ॥
[4-205...216]

[உலகமறிந்தவனாய், அறிவாளியாய், மிக்க கேள்வி ஞானமுடைய மனிதனுக்கும், மோக்ஷத்திற்கே ஸாத₄நமான மூல ஶாஸ்த்ரத்தில் ப₄க்தியானது மிகவும் அரியதாகும். ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்பதிலேயே ஈடுபட்டவனுக்கும் ஶாஸ்த்ரத்தில் விஶ்வாஸமானது மிக அரிதாகும். ஶாஸ்த்ரத்தில் விஶ்வாஸமுள்ளவனுக்கே நிலையான மோக்ஷம் எளிதில கிடைக்கும். (ஶாஸ்த்ரத்தைக்) கேட்பது, (பிறரைக்) கேட்பிப்பது, அதன் பொருளைச் சிந்திப்பது, ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ங்களைச் சேகரிப்பது, ஶாஸ்த்ரத்தில் விதி₄க்கப்பட்ட கர்மங்களை அநுஷ்டி₂ப்பது ஆகியவை ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமுடையவனுடைய அடையாளமாகும். ஶாஸ்த்ரத்தைக் கற்பதையே இயல்வாகக் கொண்டிருப்பவர்களாயினும், ஶாஸ்த்ரவிஹித கர்மத்தைச் செய்யாமலும், நெஞ்சில் ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமில்லாமலுமிருப்பவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரம் தன் பொருளைக் காட்டாது. விஶ்வாஸமும், தகுதியுமற்றவர்களால் ஶாஸ்த்ரம் கேட்கப்பட்டாலும், (நாவில்) விஷம் தடவப் பெற்றவர்களுக்குப் பால்போலே ஶாஸ்த்ரமானது விபரீதமாகவே (சுவையற்றதாகவே) தோன்றும். ப₄க்தர்களுக்கு நன்மை செய்யும் பொருட்டுத் தன்னை வெளிப்படுத்துவதற்காக, ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமான் ஶாஸ்த்ர ரூபமாகவே அவதரித்திருக்கிறான். அதனால், மோக்ஷத்தை விரும்புமவர்கள் ஶாஸ்த்ரத்தில் உறுதியான விஶ்வாஸம் வைக்கவேண்டும். மோக்ஷ ஶாஸ்த்ரத்தில் ஶ்ரத்₃தை₄யில்லாதவனுக்கு ப₄க₃வான் பிரகாஶிக்கமாட்டான். ஸம்ஸாரக் கடலில் விழுந்தவர்களாய், தமோகு₃ணம் மிக்கவர்களான அறிவிலிகளுக்கு த₄ர்மத்தைப் பற்றிய அறிவு அனைத்துமே நேர்மாறாகவே தோன்றும். ப₄க்தர்களின் நெஞ்சினுள் இருக்கும் எம்பெருமான், சல்லாத் துணியில் சுற்றப்பட்ட கடைந்த மாணிக்கம்போலே ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமுள்ளவனுக்குப் பிரகாஶிக்கிறான். விளக்கில்லாத வீட்டில் இரவில் இடைவெளிகளின் மூலம் நள்ளிருள் காணப்படுவதுபோலே, து₃ஷ்டனுக்குத் தன் இந்த்₃ரியங்களாலே எம்பெருமான் இருளாகவே காணப்படுகிறான். ஜக₃ந்நாத₂ன் நெஞ்சில் எழுந்தருளியிருந்தால்தான் இந்திரியங்கள் செயல்புரியும். அவ்வக்காலத்திற்குரிய கர்மங்களைச் செய்துவிட்டே யோகி₃யாயிருப்பவன் உணவை உட்கொள்ளவேணும். ப₄க₃வத் ஸந்நிதி₄யிலாவது, ஏகாந்தமான வேறு இடத்திலாவது இரவுவேளையில் எம்பெருமானோடு எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவனாய், துயில்புரிய வேண்டியது.] என்று ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸத்தின் பெருமையும், அது உள்ளவன் இருக்கும் நிலையும் விளக்கப்பட்டது.

ாத்₃ருஶ: பரமாத்மாऽயம் ப்ரத்யகா₃த்மா ததே₂த்₃ருஶ:।
தத்ஸமப₃ந்த₄ாநுஸந்த₄ாநமிதி யோக₃: ப்ரகீர்த்தித:॥
யோகே₃ா நாமேந்த்₃ரியை: வஶ்யை: பு₃த்₃தே₄ர்ப்₃ரஹ்மணி ஸம்ஸ்தி₂தி:।
வத₃ந்தி ந தத₂ா ஜ்ஞேயம் த்ரயமேகம் விது₃ர் பு₃த₄ா:॥
பி₄த்திவர்ணவியோகே₃ந யத₃ா சித்ரம் ந லப்₄யதே।
காம ஜ்ஞாநம் தத₂ா யோக₃ம் விநா யோகே₃ா ந லப்₄யதே॥
அஜ்ஞாஸ்த்வேகாயநாசாரம் கர்ம யோக₃ம வத₃ந்தி ஹி।
ஸமயக்₃ஜ்ஞாநமித₃ம் பராஜஜ்ஞா: வத₃ந்த்யச்யுதயோகி₃ந:॥
யோக₃த₄ர்ம இதி க்₂யாத: ஸாக்ஷாத் ப₄ாக₃வதோ விதி₄:।
ஸர்வேந்த்₃ரியைரபி ஸத₃ா யோகே₃ா யுஜ்யத இத்யத:॥
அநுஸந்த₄ாநவிஜ்ஞாநயோகே₃ந ப்₃ரஹ்ம ஶாஶ்வதம்॥
யத₂ார்ஹமிந்த்₃ரியைராத்மா ஸேவயதே ஸத்க்ரியாபரை:।
ஸ்வாமீ வ்யவஸ்தி₂தோ கே₃ஹே ப்₄ருத்யவர்க்கைரி₃ஹாந்தர:॥
யத₂ா யத₂ா ஹரிம ப₄க்த்யா ஜாநாதி புருஷோத்தமம்।
தத₂ா தத₂ா ஸமுதஸருஜ்ய பாபாநி குருதே ஶுப₄ம॥
ஸத₃ாசாரஸ்ய வைகலயம் அல்பம வா யத்ர த்₃ருஶ்யதே।
விகலா ப₄க்திரததரேதி பே₃ாத்₃த₄வ்யம தாமஸாந்வயாத்॥
ரஜஸ்தம:க்ஷயாதே₃வ ஶுத்₃தே₄ ஸத்த்வே ததோऽமலம்।
ஜ்ஞாநம் ப₄வதி விஜ்ஞாநாத்₃ப₄க்தி: பும்ஸாம் ப்ரஜாயதே॥
கர்மணு ஜ்ஞாநமிஶ்ரேண ஸ்தி₂ரப்ரஜ்ஞோ ப₄வேத் புமாந்॥
ஸத்ப்ரகாஶே ந து தமோ ரஜோ வா வர்த்ததே க்வசித்॥
ஶுத்₃த₄ாசாரபரத்வம் ஹி ஶுத₃த₄ஸத்த்வஸ்ய லக்ஷணம்।
நிஷித்₃த₄கார்யே யோக₃ஶ்ச ஸத்த்வேதரகு₃ணோத்₃ப₄வ:॥
ஸச்ச₂ாஸ்த்ரநிரதா ஏவ ஶுத்₃த₄ஸத்த்வா ஹி யோகி₃ந:।
அக்லேஶேந ஸமுத்தீர்ய ப₄வாப்₃தி₄ம் யாந்தி தத்பத₃ம்॥
வேத₃ஶாஸ்த்ரார்த்த₂தத்த்வஜ்ஞ: ஸம்யக் ஸ்வாத்₄யாயதத்பர:।
யோக₃த₄ர்மைகநிரதோ ப்₃ரஹ்மபூ₄யாய கல்பதே।
ஸக்ருத₃ாவர்த்திதோப்யேஷ ஸ்வாத்₄யாயோ த்₃வாத₃ஶாக்ஷர:।

ப₄க்தாநாம் பாதகாங்யாஶு நாஶயத்யவஶாதி₃வ ||
நித்யம் ஸ்வாத்₄யாயஶீலாநாம் ஸ்வாதீ₄நேந்த்₃ரியவர்த்மநாம்|
யஜதாம் ஜுஹ்வதாம சைவ ஜீவந்முக்திருதீ₃ரிதா ||
உபவாஸம் விநைவாயம மஹாபாதகநாஶந: |
நிஷித்₃தே₄ கர்மணி ப்ராப்தே ஸோபவாஸம ஜபேந்மநும் ||
[4-219...235]

["பரமாத்மா இத்தகையவன்; ஜீவாத்மா இத்தகையவன், அவர்களிருவர்க்குமுள்ள உறவு இத்தகையது" என்று இவற்றை அநுஸந்தி₄ப்பதே யோக₃ம் எனப்படுகிறது. தனக்கு வஶப்பட்டிருக்கும் இந்த்₃ரியங்களைக் கொண்டு அறிவை ப்₃ரஹ்மத்திடம் நிலை நிறுத்துவதையே யோக₃ம் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அது சரியல்ல. கர்மம், ஜ்ஞாநம், யோக₃ம் எனும் மூன்றும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதே என அறிவாளிகள் அறுதியிடுகிறார்கள். சுவரும் வர்ணமுமில்லாமல் எப்படிச் சித்திரத்தை எழுதமுடியாதோ, அப்படியே கர்மம், ஜ்ஞாநம், யோக₃ம் (ப₄க்தி) ஆகிய மூன்றுமில்லாமல் யோக₃ம் ஸித்₃தி₄க்காது. அறிவற்றவர்கள் கர்மம் ஒன்றையே பற்றி இருப்பதையே யோக₃ம் என்று கூறுகிறார்கள். அச்யுத யோகி₃களான அறிவாளிகள் முற்கூறிய நல்லறிவையே யோக₃மென்று கூறுகிறார்கள். (இந்த ப₄ாக₃வத விதி₄யில்) எல்லா இந்த்₃ரியங்களாலும் எம்பெருமானோடு சேர்த்தி ஏற்படுகிற காரணத்தால், இந்தப் பாஞ்சராத்ர விதி₄யானது நேரே யோக₃த₄ர்மம் எனப்படுகிறது. க்₃ருஹ ஸ்வாமியானவன் வீட்டில் வேலைக்காரர்களால் ஆராதி₄க்கப்படுவதுபோலே, முற்கூறிய அநுஸந்த₄ானமும், அறிவுமாகிற யோக₃த்தால், அந்தர்யாமியாய் நித்யமான ப்₃ரஹ்மம் எனப்படும் பரமாத்மா நல்ல கர்மங்களைச் செய்யும் இந்த்₃ரியங்களாலே ஆராதி₄க்கப்படுகிறான். ப₄க்தியினாலே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு புருஷோத்தமனை மனிதன் அறிகிறானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாபங்களை விட்டு, புண்ணியத்தைச் செய்கிறான். நல்லொழுக்கமுடையவனுக்கு ஒரு சிறிது ஆசாரக் குறைவு காணப்பட்டாலும், அங்கு தாமஸப் பொருள்களின் சேர்த்தியால் ப₄க்தியானது குறைவுபட்டுள்ளதென்று அறியத்தக்கது. ரஜஸ்தமோ கு₃ணங்கள் குறைந்து, ஸத்வகு₃ணம் ஶுத்₃தி₄யடைந்தால் குற்றமற்ற அறிவு உண்டாகிறது. அவ்வறிவினால் மனிதர்களுக்கு எம்பெருமானிடம் ப₄க்தி உண்டாகிறது. ஜ்ஞாநம் கலந்த கர்மயோக₃த்தாலே மனிதன் அறிவு நிலைநிற்கப் பெறுகிறான். அவ்வறிவு நிலைநின்றவுடன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் இருக்கமாட்டா. பரிஶுத்₃த₄மான ஆசாரமுடையவனாயிருக்கையே

ஶுத்₃த₄ஸத்வமுடைய புருஷனுக்கு அடையாளமாகும். ஸத்வம் தவிர்ந்த ரஜஸ்தமோ கு₃ணங்களாலே தாழ்ந்த செயல்களில் ஈடுபாடு உண்டாகும். நல்ல ஶாஸ்த்ரங்களில் ஈடுபட்டவர்களாய், ஶுத்₃த₄ ஸத்வமுடைய யோகி₃கள் ஸம்ஸாரக்கடலை எளிதில் தாண்டிப் பரமபத₃த்தை அடைவார்கள். வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களின் உண்மையான பொருளை அறிந்தவனாய், நன்கு வேதா₃த்₄யயனம் செய்வதில் ஈடுபட்டவனாய், யோக₃த₄ர்மத்திலேயே ஊன்றியிருப்பவனான மனிதன் முக்தியடைவான். த்₃வாத₃ஶாக்ஷர மந்த்ரமாகிற வேத₃ம் ஒருமுறை சொல்லப்பட்டாலும், ப₄க்தர்களுடைய பாபங்களை உடனே தன்னடையே போக்கும். எப்போதும் இந்த த்₃வாத₃ஶாக்ஷரத்தை அநுஸந்தி₄த்து, இந்த்₃ரியங்களை வஶப்படுத்தி யாக₃ஹோமங்களைச் செய்பவர்களுக்கு இவ்வுலகில் வாழும்போதே முக்திதுல்யமான நிலை உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த த்₃வாத₃ஶாக்ஷர மந்த்ரம் உபவாஸம் இல்லாமலே மஹாபாபங்களையும் போக்கும். வேத₃த்தில் தள்ளப்பட்ட கர்மங்களோடு தொடர்பு உண்டானால், உபவாஸத்தோடு கூட இம்மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.] என்று, யோக₃ லக்ஷணமும், யோகி₃யின் பெருமையும் த்₃வாத₃ஶாக்ஷரப் பெருமையும் விளக்கப்பட்டன.

உபோஷ்யைகாத₃ஶீம வாபி ப₄க₃வத்ப்ரீதயே பு₃த₄: ।
ஸ்வாத்₄யாயதத்பர: ஶஶ்வத் த்₃வாத₃ஶ்யாம பாரணம
சரேத் ॥
உபோஷ்ய விதி₄வத் தே₃வம் அப்₄யர்ச்ய ச பரேऽஹநி ।
ப₄க்தைஸ்ஸஹாஶ்நதாம் துஷ்டா: ஶ்வேதத₃வீபநிவாஸிந: ॥
[4-243, 244]

[அறிவாளியாயிருப்பவன், எம்பெருமானுடைய உகப்பின் பொருட்டு ஏகாத₃ஶியில் உபவாஸமிருந்து, எப்போதும் வேதமோதுகின்றவனாய், த்₃வாத₃ஶியில் பாரணை செய்யவேண்டியது. விதி₄ப்படி ஏகாத₃ஶியில்) உபவாஸமிருந்து, எம்பெருமானைத் திருவாராத₄னம் செய்து, மறுநாள் ப₄க்தர்களோடுகூடப் பாரணை செய்பவர்களைக் குறித்து ஶ்வேதத்₃வீப வாஸிகள் உகக்கின்றனர்.] என்று ஏகாத₃ஶீ வ்ரதத்தின் பெருமை பேசப்பட்டது. இனி, ஐந்தாம் அத்₄யாயத்தின் தொடக்கத்தில்,

யாமிந்யாம் யோக₃காலே து யத்கார்யம் யோகி₃பி₄ர் நரை: ।
தத்₃வக்ஷ்யாமி ஸமாஸேந ஶ்ருணுத்₄வம் முநிபுங்க₃வா: ॥

[முனி ஶ்ரேஷ்டர்களே! யோகிகளாலே இரவில் யோககாலத்தில் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்.] என்று தொடங்கிச் சொன்னவற்றில் ஸாரமானவற்றைக் காண்போம்.

ஸம்யக் ஸத்₃விஷயேஷ்வேவ நியுக்தைரிந்த்₃ரியைர் மந:।
ப₃த்₃த₄ம் ப்₃ரஹ்மணி காலேந நிஷ்டி₂தைரேவ திஷ்ட₂தி ॥
யதா₃ து ப₄க₃வத்பாத₃ஸரஸீருஹயோர்மந: ॥
நிஶ்சலம ரமதேऽச்சி₂த்₃ரம் க்ருதகருதயஸ ததா₃ பு₃த₄:।
அநிர்ஜிதேந்த்₃ரியோऽஸித்₃தே₄ ப₄க₃வத்₃யோக₃ ஏவ ஸ: ॥
ஜஹாதி ப₄க₃வத்கர்ம பதிதோ யாதி ரௌரவம்।
யோகோ₃ऽயமேவ யோகா₃ச்ச பா₃ஹ்யா
யோநாऽऽத₄யோऽப₄வந் ॥
ஸர்வம் ஶரீரக்லேஶாய யேஷு க்ருஷ்ணே ந சிந்த்யதே।
உத்ஸ்ருஜ்ய ப₄க₃வத்கர்ம ஸந்ந்யாஸே ஹதஸம்ஶயா: ॥
நிஷ்ப்ரயோஜநதே₃ஹாநாம் தேஷாம் ந ஸுலபே₄ ஹரி:।
இந்த்₃ரியாணி ப்ரவ்ருத்தாநி கர்மஸ்விதி ந ஹீயதே ॥
ஹீயதேऽஸௌ ததா₂ ஜ்ஞாநீ நிஷித்₃தே₄ஷ்வந்ருதோ யதா₂।
*ப₄க₃வந்தம் ஸமுத்₃தி₃ஶ்ய ததே₃கஶரணா நரா:।
கதா₃சித ந ச ஹீயந்தே காம்யகர்மரதா அபி ॥ [5-35...40]

[நல்ல விஷயங்களிலேயே நன்கு நியமிக்கப்பட்டு நிலைநிற்கும் இந்த்₃ரியங்களாலே, காலக்ரமத்தில் ப்₃ரஹ்மத்திடம் மனம் ஈடுபட்டதாகிறது. எம்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரையிணையில் மனமானது அசையாததாய் எப்போது உறுதிபெற்று ஈடுபடுகிறதோ, அப்போதே மனிதன் செய்யவேண்டியதைச்செய்த அறிவாளியாகிறான். இந்திரியங்களை வெல்லாதவனாய், ஸித்₃தி₄யடையாதவனான ஒருவன் ப₄க₃வத்₃யோக₃த்தில் உள்ளவனாயினும் ப₄க₃வத் கர்மத்தை விட்டானால், ப்₄ரஷ்டனாய் ரௌரவநரகத்தை அடைகிறான். முன் சொல்லப்பட்டதே யோக₃மாகும். இந்த யோக₃ம் தவிர்ந்த மற்றவற்றால் மநோவ்யாதி₄யே உண்டாகும். கிருஷ்ணனை நினையாமல் செய்யும் யோக₃ங்களுக்கு ஶரீர்க்லேஶமொன்றே பலனாகிறது. ப₄க₃வதா₃ராத₄னமான கர்மங்களை விட்டு, அப்படிக் கர்மங்களை விட்டதில் (இது தவறோ என்னும்) ஐயமும் அற்றவர்களாய்,

* இந்த ஶ்லோகம் கீ₃தை (7-23) தாத்பர்ய சந்த்₃ரிகையில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பயனற்ற பிறவியெடுத்தவர்களுக்கு எம்பெருமான் ஸுலப₄னாகமாட்டான். கர்மங்களில் எவனுடைய இந்திரியங்கள் ஈடுபடுகின்றனவோ அவனுக்குக் குறையில்லை. நிஷித்₃த₄ங்களில் ஈடுபட்டவன் ஞானியாயினும், பொய்யனைப்போலே குறைவுபடுவான். காம்யகர்மங்களில் ஈடுபடுகிறவர்களாயினும், ப₄க₃வானைக் குறித்து அவனையே அக்காம்யங்களுக்கு உபாயமாகக் கொண்டவர்களாய் அவற்றைச் செய்பவர்கள் ஒருபோதும் குறைவுபடமாட்டார்கள்.] என்று ப₄க₃வத் கர்மத்தில் ஈடுபட்டவர்களுடைய சிறப்பும், மற்றவர்களுடைய தாழ்வும் பேசப்பட்டது.

நித₃ராந்தரே ப்ரபு₃த்₃த₄ஸ்ஸங் கீர்த்தயேத்
ப₄க₃வத்₃கு₃ணாந் ||...
கா₃யதாம் ப₄க₃வத்₃கா₃தா₂ம் குர்வதாம் ஸ்தோத்ரமுச்சகை: |
ஶ்ருண்வங் ஶ்ரோத்ரஸுக₂ம் நாத₃ம் நித்₃ராமநுப₄வேத் பு₃த₄:||
[5-54...57]

[தூக்கத்தின் நடுவில் எழுந்திருந்தால் ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் ...... ப₄க₃வானைப் பற்றிய பாடல்களைப் பாடுகின்றவர்களும், அவனைப்பற்றிய துதிகளை உரக்க முழங்குகின்றவர்களுமான ப₄ாக₃வதர்களின் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லைக் கேட்டுக்கொண்டே அறிவாளியாயிருப்பவன் துயிலக்கடவன்.] என்று தூக்கத்தின் நடுவில் எழுந்தால், ப₄க₃வந்நாம ஶ்ரவணம், கீர்த்தனம், அனுஸந்த₄ானம் ஆகியவற்றையே செய்யவேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது.

சதுர்த்த₂யாம உத்த₂ாய யோகீ₃ யோக₃ம் ஸமாசரேத் |
ஸாக்ஷாத் பரமயோக₃ஸ்து த்₃வாத₃ஶாக்ஷரவித்₃யயா ||
ப₄க₃வத்₃வாஸுதே₃வஸ்ய பாத₃ாம்பு₃ருஹசிந்தநம் |
ஓமிதயேகாக்ஷரம் ஸாக்ஷாத்₃வாஸுதே₃வஸ்ய வாசகம் ||
ஓமிதயுச்சாரணேநைவ வாச்யமாநீயதே பரம் |
ஓமிதயாநீய தத்₃ப்₃ரஹ்ம நமஸ்காரபதே₃ந து ||
மதீ₃யம மத்கமங்க₃ம் ச தவைவேதி நிவேத்₃ய ச |
அவயக்தார்த்த₂தயா தஸ்ய ப்ரணவஸ்ய விஶேஷத: ||
தத₃ர்த்த₂த்₃யோதநாயேத₃ம் ப₄க₃வத்பத₃மீரிதம் |
அந்யத்ராபி ச தத்₃த்₃ருஷ்டமித்யநந்யபரம வச: ||
வாஸுதே₃வேதி யதி₃த₃முதி₃தம் தஸ்ய சோபரி |
நம:பத₃ாத் பரம் யத் ஸ்யாத் உபரிஸ்த₂ம் பத₃த்₃வயம் ||

சதுர்த்2யந்தமபூ4ந்நித்யம் யோகி3நாம் யோக3ஸித்3த4யே।
ஓங்காரபத3மப்யேகம் யோகி3நாம் யோக3ஸித்3த4யே ॥
த்3வாத3ஶாக்ஷரரூபேண பரிணமமுபாக3தம் ।
மந்த்ராந்தரேஷ்வபி பு3த்4ா: தே3வதாந்தரப4ாவிஷு ॥
ப்ரயுஞ்ஜதே தமோங்காரம மந்த்ராணும் ப்ராணஸித்3த4யே ।
மந்த்ராந்தரே ப்ரயுக்தத்வாத் தே3வதாந்தரகோ3சரே ॥
அவயக்தார்த்த2தயோங்கார: கேவலேனைவ ஸாத4க: ।
பகவயோக3ஶரீராணும ஏவம ஜஞாநவதாமபி ॥
ஸமாபந்நேபி தஜ்ஜஞாநே தந்மாத்ரம நைவ ஸாத4நம் ।
அபக்வயோக3ஜ்ஞாநாநாமபி வேத3வித3ாம் ந்ருணும ॥
த்3வாத3ஶாக்ஷரயோகே3ந தூ3ரஸத2ம் ததி3ஹாந்திகே।
ஸமருதமாத்ரே மஹாமந்த்ரே ஸூஸூக்ஷ்மே
த்3வாதஶாக்ஷரே ॥
சித்ததர்ப்பணஸங்கராந்த: ஸூஸூக2ம் லக்ஷ்யதே ஹரி: ॥
அதஶ்ச த்3வாத3ஶார்ணேந ஸ்வாத்4யாயேந ஜநார்த3ந: ।
ஆஸந்நதாம ப்ரயாத்யாஶு ப3ரஹ்மண்யர்ப்பிதசேதஸாம் ॥
* ஸ்வாத்4யாயாத் யோக3மாஸீத யோக3ாத் ஸ்வாத்4யாயமா
மநேத் ।
ஸ்வாத்4யாயயோக3ஸம்பத்த்யா பரமாத்மா ப்ரகாஶதே ॥
[5-62...76]

[(இரவில்) நான்காவது யாமத்தில் எழுந்திருந்து யோகி3யானவன் யோக3த்தை (த்4யானத்தைச்) செய்யவேண்டும். த்3வாத3ஶாக்ஷர மந்திரத்தினலே, ப4க3வானுன வாஸுதே3வனுடைய திருவடித் தாமரையைச் சிந்திப்பதே நேரே மேலான யோக3மாகும். (இனி த்3வாத3ஶாக்ஷர மந்த்ரார்த்த2ம் விவரிக்கப்படுகிறது:—) 'ஓம்' என்னும் ஓர் எழுத்து நேரே வாஸுதே3வனைச் சொல்லுவது. 'ஓம்' என்று சொல்லுவதாலேயே வாச்யனுன எம்பெருமான் அழைத்து வரப்படுகிருன். 'ஓம்' என்று ப்3ரஹ்மமாகிற அவனை அழைத்து, 'நம:' என்னும் பத3த்தாலே "என்னுடைமைகளும் எனது அங்க3ங்களும் உன்னுடையவையே" என்று ஸமர்ப்பித்து, ப்ரணவமான ஓங்காரமானது பொருளைத் தெளிவாக விளக்காமையால் சிறப்பாக அதன் பொருளை விளக்குவதற்காக ப4க3வத்பத3ம் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

* இந்த ஶ்லோகம் விஷ்ணுபுராணத்திலும் (6-6-2) உள்ளது.

ற்ற பல ப₄க₃வந்மந்த்ரங்களிலும் இந்த ப₄க₃வத்பத₃மிருப்பதால் இது வாஸுதே₃வனையே குறிப்பதென்று தெளிவாகிறது. இந்த ப₄க₃வத்பத₃த்திற்கு மேல் 'வாஸுதே₃வ' என்னும் பத₃ம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நம:பத₃த்திற்கு மேல் உள்ள ப₄க₃வத்பத₃மும் வாஸுதே₃வபத₃மும் எப்போதும் நான்காவது வேற்றுமையுருபுடனேயே இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் யோகி₃களுக்கு யோக₃ம் ஸித்₃தி₄க்கும். யோகி₃களின் யோக₃ம் ஸித்₃தி₄ப்பதற்காக ஓங்காரமாகிற ஒரே பத₃ம் த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமந்திரமாகப் பரிணமித்துள்ளது. அறிவாளிகளே! தே₃வதாந்தர விஷயமான மந்திரங்களில் ஓங்காரமில்லாவிடிலும், மந்திரங்களுக்கு உயிர் ஏற்படுவதற்காக ஓங்காரத்தை சேர்த்தே அந்தந்த மந்திரத்தைப் பிரயோகி₃க்கிறார்கள். [சிவபஞ்சாக்ஷரம் முதலானவற்றில் இது ப்ரஸித்₃த₄ம்.] தே₃வதாந்தர விஷயமான மற்ற மந்திரங்களில் பிரயோகி₃க்கப்படும்போது பொருள் தெளிவுபடாமலிருக்கையால், ஓங்காரஶப்₃த₃மாத்ரமே அவர்களுக்குப் ப₂லனளிக்கிறது. ஓங்காரத்தின் பொருளையறிந்தவர்களாய், அதனாலேயே யோக₃ம் நிறைவுபெற்றவர்களுக்கு, நிறைவு பெற்ற அந்தப் பரமாத்மஜ்ஞாநவிஷயத்தில், ஓங்காரஶப்₃த₃மாத்ரம் ஸாத₄னமாகாது; (அர்த்த₂த்தோடு கூடிய ஓங்காரமே ஸாத₄னமாகும்) வேத₃மறிந்து நிறைவுபெறாத யோக₃ஜ்ஞாநமுடையவர்களுக்கும் எட்டாத அந்த ஜ்ஞாநம் த்₃வாத₃ஶாக்ஷரச்சேர்த்தியாலே எட்டிவிடும். மிக நுண்ணிய பொருளையுடைய த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமஹாமந்திரம் நினைக்கப்பட்ட மாத்திரத்தில் மனமாகிற கண்ணாடியில் பிரதிப₂லிப்பவனாய், ஹரியானவன் எளிதில் காணப்படுகிறான். ஆகையால், ப்₃ரஹ்மத்திடம் நெஞ்சு செலுத்தியவர்களுக்கு, ஸ்வாத்₄யாயமாகிற (பரமாத்மாவைத் தெரிவிக்கும் வேத₃மந்திரமாகிற) த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமந்திரத்தாலே ஜநார்த்த₃னன் விரைவில் கிட்டிவிடுகிறான். ஸ்வாத்₄யாயம் எனப்படும் த்₃வாத₃ஶாக்ஷரம் முதலானவற்றைச் சிந்தித்த பிறகு, பரமாத்மத்₄யானமாகிற யோக₃த்தைச் செய்ய வேண்டும். த்₄யானம் செய்த பின்பு, ஸ்வாத்₄யாயமான அவற்றைச் சிந்திக்கவேண்டும். இப்படி ஸ்வாத்₄யாயம் யோக₃ம் ஆகிய இரண்டும் நிறைவடைவதால் பரமாத்மா ப்ரகாஶிக்கிறான்.] என்று த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமந்திரத்தின் ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ப் பெருமைகளும், பஞ்சகாலபராயணர்க்குரிய ஐவகையான ஆராத₄னங்களில் கடைசி இரண்டான ஸ்வாத்₄யாய யோக₃ங்களின் சிறப்பும் பேசப்பட்டது.

தே₃வாநாமபி ஸர்வேஷாம யதா₂ நாதோ₂ ஜநார்த₃ந:।
த்₃வாத₃ஶாக்ஷரமந்தரோऽயம மந்த்ராணாம் நாத₂ உச்யதே ॥

யதௌ2ஷதீ4நாமம்ருதம் மணீநாம் கௌஸ்துபே4ா யதா2 ।
ஸர்வேஷாமபி த4ர்மாணும ஶ்ரேஷ்டே2ா ப4ாகவ3தோ விதி4:॥
ஸர்வத4ர்மாங் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய பாஞ்சகால்யமநுவ்ரதா: ।
வ்யாமிஶ்ரயாக3நிர்முக்தா: க3ச்ச2ந்தி புருஷோத்தமம் ॥
வ்யாமிஶ்ரயாஜிநாம ப்3ரஹ்மபாத3ார்ப்பிதஸுவ்ருத்திநாம் ।
யததாமபி வா நித்யம பத3மேஷாம பரம ஸ்தி2தம் ॥.........
இதி ஸங்க்ஷேபத: ப்ரோக்த: ஸதா3சாரோ யதா2க3மம் ।
ததா2 ஶாஸ்தரஸ்ய மாஹாத்ம்யம
விஶேஷஶ்சைகயாஜிநாம் ॥
இத3ம் ஶாஸ்த்ரமதீ4யாநோ ப்3ராஹ்மணோ ப4க3வத்பர: ।
ஶ்ரியம் யஶஶ்ச விபுலம பரமாயுரவாப்நுயாத் ॥
[5-78...81, 85, 86]

॥ ஶாண்டி3ல்ய விஶிஷ்டபரம த4ர்மஶாஸ்த்ரம் ஸமபூர்ணம் ॥

[எல்லா தே3வர்களுக்கும் ஜநார்த்த3னன் எப்படித் தலைவனுயிருக்கி ருனே, அப்படியே, இந்த த்3வாத3ஶாக்ஷரமந்த்ரமும் மந்திரங்களுள் தலைமைபெற்றிருக்கிறது. ஓஷதி4களுக்குள் அம்ருதம் சிறந்ததா யிருப்பதுபோலவும், மணிகளுக்குள் ஸ்ரீகௌஸ்துப4ரத்னம் சிறந்ததா யிருப்பதுபோலவும், எல்லா த4ர்மங்களுக்குள்ளும் ப4ாக3வதத4ர்மம் மிகச்சிறந்ததாகும். மற்ற எல்லா த4ர்மங்களையும் அடியோடுவிட்டு, பஞ்சகாலநிஷ்டை2யாகிற த4ர்மத்தைப் பின்பற்றியிருப்பவர்கள், முக்குணமயமானவர்களுக்குரிய தே3வதாந்தர யாக3ங்களினின்றும் நீங்கியவர்களாய், புருஷோத்தமனை அடைகிருர்கள். அந்த தே3வ தாந்த்ரங்களைக் குறித்த யாக3ங்களையே, ப்3ரஹ்மத்தின் திருவடி களிலே ஸமர்ப்பணம் செய்து எப்போதும் நன்கு அநுஷ்டி2ப்பவர் களுக்குப் பரமபத3ம் உரியதாகிறது...இவ்வண்ணமாக, வேத3ங்களை யொட்டி, நல்லவர்களுக்குரிய ஆசாரமும், ஶாஸ்த்ரங்களின் பெருமை யும், பரமபுருஷனையே ஆராதி4ப்பவர்களுடைய பெருமையும் சுருக்க மாகச் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஶாஸ்த்ரத்தைக் கற்கும் ப4க3வத்3 ப4க்தனுன அந்தணன், மிக்க செல்வம், பெருங்கீர்த்தி, நீண்ட ஆயுள் ஆகியவற்றை அடைவான்.] என்பது இந்த த4ர்மஶாஸ்த்ரத் தின் முடிவுரை.

ஶாண்டி3ல்ய விஶிஷ்ட பரம த4ர்மஶாஸ்த்ரம் முற்றிற்று.

ஆக, இதுவரையில் பஞ்சகாலபராயணர்களுக்குரிய த4ர்மங்களை விதி4க்கும் ஶாண்டி3ல்ய விஶிஷ்டபரமத4ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் ப4க3வா னுடைய பரத்வத்தைக் காட்டும் முக்கியமான பகுதிகள் காட்டப்

பட்டன. இனி, இவற்றைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்:—(1) செவிக்கும் கண்ணுக்கும் லக்ஷணம்—மற்ற விஷயங்களைவிட்டு ப4க3வத்3ப4ாக3வதர்களை விஷயமாகக் கொள்வதே (477). (2) ப4ாக3வதர்கள் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்கள் (478). (3) கால்களைக்கொண்டு ப4க3வத்3ப4ாக3வதவிஷயத்தில் செய்யவேண்டியவையும், செய்யக் கூடாதவையும் (479). (4) ப4க3வத்பரத்வம்; அவனைப்பற்றிய ஜ்ஞாநம், கர்மம், அடியார்கள், ஶாஸ்த்ரம் முதலானவற்றின் சிறப்பு (480). (5) நல்ல நெஞ்சின் லக்ஷணம் ப4க3வத்3ப4ாக3வதர்களிடம் ஈடுபடுவதே (481). (6) ஸாத்விகனுயிருப்பவன் ராஜஸதாமஸப்பொருள்களை உபயோக3ப்படுத்தக் கூடாது; ராஜஸதாமஸாஹாரங்களைப் புசிக்கவே கூடாது (482). (7) ப4க3வத்3ப4ாக3வத கைங்கர்யங்களின் பெருமையும், ஆசார்யலக்ஷணமும் (484). (8) ஶிஷ்யலக்ஷணம். ஶிஷ்யனை ஆசார்யன் கைக்கொள்ளவேண்டியமுறை. சிஷ்யன் இருக்கவேண்டிய முறை, ஸஹவாஸயோக்3யரான பெரியோர்களின் லக்ஷணம் (485). (9) 1. அபி4க3மநாராத4னம். காலையில் எழுந்தவுடன் ப4க3வந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் (486). (10) தே3வதாந்தர ஸம்ப3ந்த4மற்ற தீர்த்த2ங்களில் குளிக்கவேண்டும் (487). (11) பரமாத்மத்4யானத்துடன் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும் (487). (12) ம்ருத்திகா ஸ்நாநம் செய்யும் முறை (488). (13) ப4க3வத்கர்மங்களைச் செய்வதற்கும், பூ4தப்ரேதபிஶாசங்களுக்குரிய கர்மங்களைச் செய்வதற்கும் நெடுவாசியுண்டு (489). (14) விஷ்ணு ஸம்ப3ந்த4முள்ளவைகளைக் கொள்ளவேண்டும்; விஷ்ணு ஸம்ப3ந்த4மற்றவைகளை விலக்கவேண்டும் (489). (15) அபி4க3மநாராத4னத்தின் பொருட்டுப் பரமபுருஷனை அணுகவேண்டியமுறை (489). (16) ப4க3வத்ஸந்நிதி4யில் செய்யவேண்டிய ப்ரத3க்ஷிணம், நமஸ்காரம், ஜபம் முதலானவற்றின் முறைகளும், விலக்கவேண்டிய கார்யங்களும், அபி4க3மநாராத4ந ப2லஶ்ருதியும் (492). (17) 2. உபாத3ாநவிதி4. அவரவர் ஶக்திக்குத்தக்கபடி கோயில், நந்த3வனம் முதலானவற்றை அமைத்து அவற்றைப் பரிபாலிக்கவேண்டும் (494). (18) ப4க3வத்3ப4ாக3வதத்3வேஷிகள், தே3வதாந்தரபரர்கள் ஆகியவர்களுடைய பொருளைப் பெறலாகாது; ப4க3வத்3ப4க்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து பெற்ற பொருளே ப4க3வதா3ராத4னத்திற்கு உரியது (494). (19) எம்பெருமான் ஆராத4னைக்கு எளியவன், அன்புக்கே வசப்படுபவன்; எம்பெருமானுக்கும் ப4க்தர்களுக்குமுள்ள ப4ர்த்ருப4ார்யா ஸம்ப3ந்த4ம் (495). (20) திருவாராத4னம் செய்ய அதி4காரி எவர்கள்? அவர்கள் நடக்கவேண்டியமுறைகள் (497). (21) உபகரண ஶௌத்3தி4; தே3வதாந்தரஸம்ப3ந்த4முள்ள பசுக்களிடமிருந்து கறந்த பால்

ஆராத4னத்துக்கு உதவாது. விஶேஷ திருவாராத4னகாலம் (498). (22) குடும்பத்தலைவி திருவாராத4னத்தின்பொருட்டுச் செய்யவேண்டியவை. குடும்பத்தலைவனின் கடமை (499). (23) 3. இஜ்யாவிதி4. உபாஸகர்களுக்குத் திருவாராத4னத்தில் அதி4காரமில்லை (500). (24) ஸாக்ஷாத்3வதாரங்களே ஆராதி4க்கத்தக்கவை. ஆராதி4ப்பவனின் மனநிலை (502). (25) ப4க3வத்3ப4ாக3வதாராத4ந மஹிமை, ஆராத4னமில்லாமையால் ஏற்படும் அநர்த்த2ம் (502 – 512). (26) அவைஷ்ணவர்களின் தாழ்வும், உண்ணும் விஷயத்தில் நிஷித்3த4ங்களும் (512). (27) எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்ததையே உண்ணவேண்டும் உண்ணும்முறை (514). (28) ப4க்தலக்ஷணம். 4. ஸ்வாத்4யாயம். ஸ்வாத்4யாய காலத்திலேயே வெளியில் செல்லவேண்டும் (514 – 519). (29) யாத்திரையில் பு3த்3த4ர், உருத்திரன் முதலானோரின் ஆலயங்களை அணுகலாகாது. யாத்திரையில் விலக்கவேண்டியவையும், செய்யவேண்டியவையும் (520). (30) மறந்தும் புறந்தொழாத பஞ்சகாலபராயணர்களுடைய பெருமை (520). (31) கர்மஜ்ஞாநப4க்திகள் வைஷ்ணவர்கள் அனைவர்க்குமே இருக்கவேண்டியவை (521) (32) ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸத்தின் பெருமையும், அதுஉள்ளவன் இருக்கும் நிலையும் (522). (33) 5. யோக3லக்ஷணம். யோகி3யின் பெருமை, த்3வாத3ஶாக்ஷரப் பெருமை, ஏகாத3ஶீவ்ரத மஹிமை (523-525). (34) யோக3காலம். ப4க3வத்கர்மத்தில் ஈடுபட்டவர்களுடைய சிறப்பும், மற்றவர்களுடைய தாழ்வும் (526, 527). (35) தூக்கத்தின் நடுவில் எழுந்தால், ப4க3வந்நாமஶ்ரவணம், கீர்த்தனம், அநுஸந்த4ானம் ஆகியவற்றையே செய்யவேண்டும். (527). (36) த்3வாத3ஶாக்ஷர ஶப்3த3ார்த்த2வைப4வம்; ஸ்வாத்4யாய யோக3ங்களின் பெருமை, பஞ்சகால பராயணர்களின் பெருமை (527-530).

ஆக, இவ்வண்ணம் விளக்கப்பட்ட (1) அபி4க3மனம் (2) உபாத3ானம் (3) இஜ்யை (4) ஸ்வாத்4யாயம் (5) யோக3ம் என்னும் ஐந்து காலங்களில் செய்யப்படும் ப4க3வதா3ராத4னத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் இயன்ற வரையில் செய்யவேண்டும்; இந்த நிஷ்டை2யுடைய ஓர் ப4ாக3வதோத்தமனுடைய அபி4மானத்திலாவது ஒதுங்கி வாழவேண்டும் என்பது இந்த த4ர்மஶாஸ்த்ரத்திலிருந்து நாம் அறியும் ஸாரமாகும்.

இனி, ப4க3வத்பரத்வத்தையும், ப4ாக3வதர்களுக்குரிய விஶிஷ்ட த4ர்மங்களையும் காட்டும் பராஶரவிஶிஷ்ட பரம த4ர்மஶாஸ்த்ரத்தைக் காண்போம்.

பராசரவிசிஷ்ட பரமத₄ர்ம சாஸ்த்ரம்

முன்னுரை

"**ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:**" [தைத்திரீய ஆரண்யகம ப்ரஶ்நம்-1, அனுவாகம்-9] [*பராஶரரின் புததிரரான அப்படிப்பட்ட வியாஸரன்றே சொன்னர்.*] என்று வேத₃ம வேத₃வ்யாஸரைப் புகழும்போது அவரைப் *பராஶரரின் புததிரர் என்று புகழ்நதது.* இவர் செய்தருளியவையாகப் பிரஸித்திபெற்றவை வேத₃பூர்வப₄ாக₃விவரணமான பராஶர ஸ்மருதியும், வேத₃ததின் உத்தரப₄ாக₃ விவரணமான ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணமும ஆகும். அத்தகைய ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தின முதல் அம்ஶம் முதல் அததியாயத்தில்,

"புராணஸம்ஹிதாகர்த்தா ப₄வாந் வத்ஸ ப₄விஷ்யதி।
தே₃வதாபாரமார்த்₂யம் ச யத₂ாவத்₃வேத்ஸ்யதே ப₄வாந்॥"
[1-1-26]

[குழந்தாய் ! நீ புராண ஸம்ஹிதையைச செய்பவனுகக கடவாய். தே₃வதைகளில் எது பரம்பொருள் என்னும் உண்மையையும் நீ உள்ளபடி உணர்வாய்.] என்று புலஸ்த்யராலும, பாட்டனரான வஸிஷ்ட₂ராலும் வரமளிக்கபபட்ட பெருமையை உடையவராக இம்மஹர்ஷி காட்டப்படுகிறுர். இங்கு 'புராண ஸமஹிதா' என்னும் பத₃த்தைக் கர்மத₄ாரயஸமாஸமாகக கொளளாமல், த்₃வந்த்₃வமாகக்கொண்டால் புராணம், ஸம்ஹிதை எனும் இரண்டுக்கும இவர் ஆசிரியராகக் கூறப்படுகிறுர் என விளங்கும. பராஶரஸ்ம்ருதி என்றும், பராஶரஸம்ஹிதை என்றும வழங்கும் ஸ்ம்ருதியே இங்கு ஸம்ஹிதா ஶப்₃த₃த்தால் சொலலப்படுவதாகக் கொள்வதில் குறையிலலே. "**மந்வத்ரி விஷ்ணு**" [1-4] என்று யாஜ்ஞவல்கயரால் எடுக்கப்படும் ஸ்ம்ருதிகளில் பராஶர ஸ்ம்ருதியும காணப்

படுகிறது; பாத்₃மபுராண உத்தரக₂ண்டம் 263ம் அத்தியாயத்தில எடுக்கப்பட்ட "**வாஸிஷ்ட₂ஞ் சைவ ஹாரீதம் வ்யாஸம் பாராஶரம் தத₂ா| ப₄ாரத்₃வாஜம் காஶ்யபம் ச ஸாத்விகா முக்திதா₃: ஶுப₄ா: ||**" என்னும் வசனத்தில பராஶரஸ்ம்ருதியும் ஸாத்விகஸ்ம்ருதிகளில் ஒன்ருக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பராஶர ஸம்ருதியின் கல்கத்தா, பமபாய், பூனு பதிப்புகளில பரம்பொருளைபபற்றிய குறிப்புகள இலலாவிடிலும், இபபராஶர ஸ்மருதியின் உத்தரப₄ாக₃மாக எண்ணப்படும் பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணததிற்போலே பரதே₃வதாநிஷ்கர்ஷமும், விஷ்ணு ப₄கதர்கள கைககொள்ளவேணடிய பஞ்சஸம ஸ்காரம் முதலான விஶிஷ்டமான சிறநத த₄ர்மஙகளும், ப₄க₃வதா₃ராத₄ன ப்ரகாரங்களும், உதஸவபரகாரங்களும விரிவாக வர்ணிக்கப்படுவதைக காண்கிருேம. பூர்வாசார்யர்கள் பலரால இதில் உள்ள ஶ்லோகங்கள் ப்ரமாணமாக எடுக்கப்பட்டிருபபதையும காணகிருேம். துருஷ்கர்களின் படையெடுப்பால் விஶிஷ்டத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂பபாரில்லாமற்போனபடியால வடநாட்டில மற்ற பரமத₄ாம ஶாஸ்த்ரங்களுககுப்போலே இந்தப பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்திற்கும விஶேஷ ப்ரசாரமில்லாமற்போய்விட்டது என்று கருத இடமுள்ளது. தென்னுட்டில இந்த விஶிஷ்ட பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரத்திற்சொன்ன பஞ்சஸமஸ்காரம் முதலானவற்றை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள ஆயிரக்கணககான வருஷங்களாகக் கடைப்பிடித்து வருவதைக காணகிருேம். ஆகையால், இந்த ஶாஸ்த்ரத்தின் ப்ராமாண்யத்தில் ஐயமுற இடமில்லை. இந்த த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தை க₃ரந்த₂முத்₃ராபக ஸபை₄யார் கி. பி. 1901-ம் ஞு தமிழில் அர்த்த₂த்துடன் வெளியிட்டிருக்கிருர்கள்.

இதன் கர்த்தாவான பராஶரருககு அப்பெயர் வந்ததின் காரணத்தை — "**பராந் - ப₂ாஹ்யகுத்₃ருஷ்டீந் ஸம்யக் ப்ரமாண தர்க்கை: ஆஶ்ருணுதி இதி பராஶர:**" [வேத₃த்துக்

குப் புறமபான பா₃ஹ்யர்களும, வேத₃த்திற்கு அபார்த்த₂ம் சொலலும் குத்₃ருஷ்டிகளுமாகிற **பரர்களை** ப்ரமாண தர்க் கஙகளாலே **நன்கு ஹிம்ஸிக்கிறாராகையாலே** (*ஶ*ரு-ஹிம்ஸா யாம் என்று த₄ாது) **பராஶரராகிறர்.**] என்னும் வ்யுத்பத் தியின்மூலம ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண வ்யாக்₂யாதாவான ஸ்ரீ விஷ்ணுசிததர் எனும எஙகளாழ்வானும, "(பரா*ஶ*ரம்) வைதி₃க பக்ஷததுக்கு *ஶ*த்ருக்களான பா₃ஹ்யகுத்₃ருஷ்டி களை ப்ரமாண தாககங்களாகிற *ஶ*ரங்களாலே ஹிமஸியா நினறுன என்றுகவுமாம; அத₂வா; ஆந்தர*ஶ*த்ருக்களான ராக₃த₃வேஷாதி₃களை *ஶ*மத₃மாதி₃களாலே ஹிம்ஸியா நினறுன் என்றுகவுமாம" என்று ப₄ாரதாதி₃ தனி*ஶ்*லோ கத்தில் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் காட்டினுர்கள்.

இப்படிப் புராண ஸமஹிதைகளைச் செய்து வைதி₃க த₃ர்*ஶ*னத்துக்குப் பரமோபகாரம் செயததாலேயே "**தஸ் மை நமோ முநிவராய பரா*ஶ*ராய**" என்று ஆளவந்தாரால் இவர் மிக மதிக்கப்பட்டார். அவர் திருவுள்ளமறிந்த எம் பெருமானுரது நியமனத்தாலே, கூரத்தாழ்வான் திருக் குமாரருககுப பரா*ஶ*ரப₄ட்டர் என்று இப்பரா*ஶ*ரரின் திருநாமம வைக்கப்பட்டது. இத்தகைய பரா*ஶ*ர மஹர்ஷி அருளிய பரமத₄ாம *ஶ*ாஸ்த்ரத்தைத் தமிழில் பொருளோடு அளிக்கிறோம் இங்கு.

मुनय ऊचुः—

विस्तरेण समाख्याहि हरिसंश्रयणं परम्।
कथमाश्रयणं नृणां कथमाराधनं विभोः॥ १॥

முநய ஊசு:—

விஸ்தரேண ஸமாக்₂யாஹி ஹரிஸம்*ஶ்*ரயணம் பரம் ।
கத₂மா*ஶ்*ரயணம் ந்ருணும் கத₂மாராத₄நம் விபே₄ா: || 1.

மைத்ரேயர் முதலான முனிவர்கள் ஸ்ரீபரா*ஶ*ரமஹர்ஷி யிடம் ஸாமாந்யத₄ர்மங்களைப் பரா*ஶ*ரஸ்ம்ருதியின் பூாவ ப₄ாக₃த்திலிருந்து கேட்டறிந்தபின், அவை நேரே மோக்ஷ

ஸாத₄நமல்லாமையாலே, நேரே மோக்ஷஸாத₄நமான ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணத்தையும், ப₄க₃வதா₃ராத₄னத்தையும பற்றி அறியவிரும்பியவர்களாய், பின்வருமாறு கேட்டார்கள்:-

நம் விரோதி₄களைப் போக்கி இஷ்டத்தை அளிக்கவல்ல ஹரியாகிற எம்பெருமானைச் சிறப்பாக ஆஶ்ரயிக்கும விதி₄யும், அதற்கு உறுப்பாகச் செய்யவேண்டிய வையும், ஆஶ்ரயித்தபின் அவனை ஆராதி₄க்கும வகை களுமாகிற சிறந்த த₄ர்மங்களை விரிவாகச் சொல்லுவீர்.

श्रीपराशर उवाच—

वक्ष्यामि मुनयः सर्वे विष्णोराश्रयणक्रियाम्।
मन्त्रदीक्षाविधिश्चैव तस्य पूजाविधिं तथा॥२॥

ஸ்ரீபராசர உவாச—

வக்ஷ்யாமி முநயஸ் ஸர்வே விஷ்ணோராஶ்ரயணக்ரியாம் ।
மந்த்ரதீ₃க்ஷாவிதி₄ஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதி₄ம் தத₂ா॥ 2.

ஸ்ரீபராஶர ப₄க₃வான் கூறலுற்றார்,—

முனிவர்களே! ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவை ஆஶ்ர யிக்கும் வழியையும, அதற்கு உறுப்பான மந்த்ரம், தீ₃க்ஷா விதி₄ ஆகியவற்றையும், அவனை ஆராதி₄க்கும் முறையை யும் கூறப்போகிறேன; கேட்பீர்களாக.

आद्यं तु शङ्खचक्रादिधारणं वैष्णवं स्मृतम्।
पुण्ड्रं नामक्रिया चैव मन्त्रश्चैवार्चनं हरेः॥३॥
संस्काराः पञ्च कर्तव्या ब्राह्मणस्य विधानतः।

ஆத்₃யம் து ஶங்க₂சக்ராதி₃தா₄ரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் ।
புண்ட்₃ரம் நாமக்ரியா சைவ மந்த்ரஶ்சைவார்ச்சநம் ஹரே: ॥ 3.
ஸம்ஸ்காரா: பஞ்ச கர்த்தவ்யா ப்₃ராஹ்மணஸ்ய விதா₄நத: ॥

ப₄க₃வானை ஆஶ்ரயிப்பது பின்வரும் ஐந்து ஸம்ஸ் காரங்களடங்கியது:—(1) ஸ்வாமியான விஷ்ணுவின் அடை யாளங்களாகிற ஶங்க₂சக்ரங்கள் முதலானவற்றை த₄ரிப்

பது (தாபஸம்ஸ்காரம்). (2) ஶேஷியான அவன் திருவடி களின் ஆகாரமாயிருக்கும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பது (புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம்). (3) ஸ்வாமியான அவனது திரு நாமத்தை அவனுககு அடியான் என விளங்கும்படி தா₃ஸ பத₃த்தைச் சோதது த₄ரிததல் (நாமஸம்ஸகாரம்). (4) அவனுக்கும் நமககும உண்டான உறவையும் உபாயோபே யங்களேயும உணர்த்தும மந்தரத்தை அநுஸந்தி₄த்தல் (மந்த்ரஸம்ஸ்காரம). (5) தனது ஶேஷத்வம ஸித்₃தி₄ப்ப தறகாக ஶ்ரீமந்நாராயணனே ஆராதி₄த்தல் (யாக₃ஸமஸ் காரம). இவை ஐந்தும (வேத₃ம் முதலான) ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்னபடி ப்₃ராஹ்மணன் முதலான அனைவர்க்கும் அவஶ் யம் அனுஷ்டி₂க்கவேண்டிய பஞ்சஸமஸகாரங்களாகும்.

विना यज्ञोपवीतेन विना चक्रस्य धारणात् ॥ ४ ॥
विना द्वयेनैव विप्रः चण्डालत्वमवाप्नुयात् ।

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநா சக்ரஸ்ய த₄ாரணாத் ॥ 4.
விநா த்₃வயேந வை விப்ரஶ் சண்ட₃ாளத்வமவாப்நுயாத் ।

சக்ரத₄ாரணமாகிற தாபஸமஸ்காரமும், த்₃வயாநுஸந் த₄ாநமாகிற மந்த்ரஸமஸ்காரமும இல்லாதவன், பூணூல் இல்லாத அந்தணன் போலே உடனே நீசனுவான்.

विधिना शङ्खचक्रादिधारणं चोर्ध्वपुण्ड्रकम् ॥ ५ ॥
उपवीतं शिखाबन्धं विप्रस्य सततं स्मृतम् ।
चक्रलाञ्छनहीनस्य विप्रत्वं निष्फलं भवेत् ॥ ६ ॥

விதி₄நா ஶங்க₂சக்ராதி₃த₄ாரணம் சோர்த்₄வபுண்ட்₃ரகம் ॥ 5.
உபவீதம் ஶிக₂ாப₃ந்த₄ம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் ।
சக்ரலாஞ்ச₂நஹீநஸ்ய விப்ரத்வம் நிஷ்ப₂லம் ப₄வேத் ॥ 6.

சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய கிரமப்படி ஶங்க₂ம், சக்ரம் முதலிய ஆயுத₄ங்களே த₄ரிக்கும் தாபஸம்ஸ்காரம், ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₄ாரணமாகிற புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம, பூணூலே த₄ரிப்பது, ஶிகை₂யை வைத்துக்கொள்வது ஆகியவை

எக்காலத்திலும் அந்தணனுக்கு அவஶ்யமானவை என்று த₄ர்மஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டது. திருவாழியின் சின்னமில்லாதவனுடைய ப்₃ராஹ்மணதவம பயனற்றது.

अचक्रधारिणं विप्रं यः श्राद्धे भोजयेन्नरः।
रेतोमूत्रपुरीषादीन् स पितृभ्यः प्रयच्छति ॥७॥

அசக்ரத₄ாரிணம் விப்ரம் யஶ்ஶ்ராத்₃தே₄ பே₄ாஜயேந்நர:।
ரேதோமூத்ரபுரீஷாதீ₃ந் ஸ பித்ருப்₄ய: ப்ரயச்ச₂தி ॥ 7.

சக்ராங்கனமிலலாத அந்தணனை ஶ்ராத்₃த₄த்தில் நிமந்த்ரணம்செய்து பே₄ாஜனம் செய்விப்பவன், ஶுக்லம், மூத்ரம, மலம முதலானவற்றைத் தன் பிதருககளுககுக கொடுத்தவனுகிறுன.

शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिरहितो ब्राह्मणाधमः।
स जीवन्नेव चण्डालः सर्वकर्मबहिष्कृतः ॥८॥

ஶங்க₂சக்ரோர்த்₄வபுண்ட்₃ராதி₃ரஹிதோ ப்₃ராஹ்மணுத₄ம:।
ஸ ஜீவந்நேவ சண்ட₃ாளஸ் ஸர்வ கர்ம ப₃ஹிஷ்க்ருத: ॥ 8.

ஶங்க₂சக்ரத₄ாரணம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம் முதலான பஞ்சஸம்ஸ்காரமில்லாதவன் அந்தணரிற்கடையோனுய், உயிரோடிருக்கும்போதே நீசனேயானவனுய், எல்லா வைதி₃ககர்மங்களுக்கும் புறம்பானவனுகிறுன்.

तस्मात् चक्रादिसंस्काराः कर्तव्या मुनिसत्तमाः।
चक्रलाञ्छनहीनेन कृतं कर्म च निष्फलम् ॥९॥

தஸ்மாத் சக்ராதி₃ஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா முநிஸத்தமா:।
சக்ர லாஞ்ச₂ந ஹீநேந க்ருதம் கர்ம ச நிஷ்ப₂லம் ॥ 9.

முனிவர் தலைவர்களே! சக்ரம முதலான சின்னமற்றவன் செய்யும் காரியங்கள் பயனற்றவையாகையாலே, சக்ராதி₃த₄ாரணம் முதலான ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களையும் அவஶ்யம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

தாபஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

स्नात्वा शुभेऽह्नि पूर्वाह्णे सम्यगभ्यर्च्य केशवम्।
स्नातं शिष्यं समाहूय कृतकौतुकमङ्गलम्॥ १० ॥
आचार्यो विधिवत्कुर्यात् चक्रपुण्ड्रादिसत्क्रियाम्।

ஸ்நாத்வா ஶுபே4ऽஹ்நி பூர்வாஹ்ணே ஸம்யக3ப்4யர்ச்ய கேஶவம்|
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாஹூய க்ருதகௌதுக மங்க3ளம் || 10.
ஆசார்யோ விதி4வத் குர்யாத் சக்ரபுண்ட்3ராதி3ஸத்க்ரியாம் |

மங்க3ளமான திதி2 வாரம முதலானவற்றோடு கூடிய தி3னத்தில், ஆசார்யன் முற்பகலில ஸ்நாநம் முதலான நிதயகர்மங்களை அநுஷ்டி2த்து, ப4க3வானுக்குத் திருவாராத4னம ஸமர்ப்பிதது, ஸ்நாநம் செய்தவனும் பரிஶுத்3த4னுமிருக்கிற சிஷ்யனை அழைத்து, அவனுக்குக் கங்கணம் கட்டி, ஶாஸ்த்ரமுறைப்படி பஞ்சஸமஸ்காரங்களைச் செய்யககடவன.

कारयेत् शङ्खचक्रादिहेतिप्रतिकृतीः शुभाः॥ ११ ॥
स्वर्णराजतताम्रादिद्रव्यैः कुर्याद्यथोचितम्।

காரயேத் ஶங்க2 சக்ராதி3 ஹேதிப்ரதிக்ருதீஶ் ஶுபா4: || 11.
ஸ்வர்ணராஜத தாம்ராதி3த்3ரவ்யை: குர்யாத் யதோ2சிதம் |

சக்ராங்கனத்திற்காக, பொனனலாவது, வெள்ளியினலாவது, தாம்ரத்தினலாவது, தன் ஶக்திக்குத் தக்கபடி ஆசார்யன் ஶங்க2ம, சக்ரம் முதலான ஆயுத4ங்களின் ப்ரதிமைகளை அழகியவையாகச் செய்துவைக்கவேண்டும்.

शङ्खं चक्रं गदां खड्गं शार्ङ्गं पञ्चायुधं क्रमात्॥ १२ ॥
स्नाप्य पञ्चामृतैः शुद्धैः पूजयेत्पुरतो हरेः।
तत्तत्प्रकाशकैर्मन्त्रैः पूजयेत्कुसुमादिभिः॥ १३ ॥

ஶங்க2ம் சக்ரம் க3த3ாம் க2ட்3க3ம் ஶார்ங்க3ம் பஞ்சாயுத4ம் க்ரமாத் || 12.
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைஶ் ஶுத்3தை4: பூஜயேத் புரதோ ஹரே: |
தத்தத்ப்ரகாஶகைர் மந்த்ரை: பூஜயேத் குஸுமாதி3பி4: || 13.

(1) சங்கு (2) சக்ரம் (3) க₃தை₃ (4) வாள் (5) வில என்கிற ப₄க₃வானுடைய ஐந்து ஆயுத₄ங்களுக்கும, பரிஶுத்₃த₄மான பஞ்சாம்ருததததைககொண்டு முறைப்படி திருமஞ்சனம் செயது, அந்தந்த ஆயுத₄ங்களின பெருமைகளைச் சொல்லும மந்திரங்களை அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு, புஷ்பம், தூ₄பம், தீ₃பம முதலியவற்ருல் எமபெருமான் முன்னிலையிலே அவற்றுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்ய வேண்டும்.

पुरतोऽग्निं प्रतिष्ठाप्य स्वगृह्योक्तविधानतः।
इध्माधानादिपर्यन्तं ताम्बूलञ्च निवेदयेत् ॥ १४ ॥

புரதோऽக்₃நிம் ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய ஸ்வக்₃ருஹ்யோக்த வித₄ாநத: ।
இத்₄மாத₄ாநாதி₃ பர்யந்தம் தாம்பூ₃லஞ்ச நிவேத₃யேத் ॥ 14.

அதன்பின், தனக்கு முன்னே அக்₃னிப்ரதிஷ்டை₂யைச் செய்து, அந்த அக்னியில தததம் க்₃ருஹ்ய ஸூத்ரததில் சொனனமுறையில் ஸமித்துககளால் இத்₄மாத₄ாநஹோமம் வரையில செயது, தாம்பூ₃லத்தையும் நிவேத₃னம் செய்ய வேண்டும்.

पश्चात् पञ्चायुधान्यग्नौ प्रक्षिप्य च यथाविधि।
जुहुयात् हेतिमन्त्रैश्च शिष्येण सहितो गुरुः ॥ १५ ॥
नमस्कुर्यात् ततो भक्त्या देवदेवं जनार्दनम्।

பஶ்சாத் பஞ்சாயுத₄ாந்யக்₃நௌ ப்ரக்ஷிப்ய ச யதா₂விதி₄ ।
ஜுஹுயாத் ஹேதி மந்த்ரைஶ்ச ஶிஷ்யேண ஸஹிதோ கு₃ரு:॥ 15.
நமஸ்குர்யாத் ததோ ப₄க்த்யா தே₃வதே₃வம் ஜநார்த்த₃நம் ।

பின்பு, அந்த அக்₃னியில் அந்த ஐந்து ஆயுத₄ங்களையும் கிரமமாக இட்டு, அந்த ஆயுத₄ங்களின் பெருமையைச் சொல்லும் மந்திரங்களினுல ஆசார்யன் முறைப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன்பின் ஶிஷ்யனேடு கூடியவனுய், தே₃வதே₃வனுன ஸ்ரீமந் நாராயணனே ப₄க்தியோடு நமஸ்கரிக்கக்கடவன.

प्राङ्मुखं तु समासीनं शिष्यं मन्त्रजलाप्लुतम्॥ १६॥
प्रतपेच्छङ्खचक्रादिहेतिभिः प्रयतो गुरुः।
पवित्रेणाङ्कयेत् पूर्वं बाहुमूलं तु दक्षिणम्॥ १७॥
शङ्खेन प्रतपेत् सव्यं गदया फालमध्यमम्।
तथा खड्गेन हृदयं शार्ङ्गेणैव तु मस्तकम्॥ १८॥
प्रतप्य विमलाकारैः स्नाप्य पञ्चामृतैर्गुरुः।
संपूज्य पूर्ववत् पश्चात् होमशेषं समापयेत्॥ १९॥

ப்ராங்முக$_2$ந்து ஸமாஸீநம் ஶிஷ்யம் மந்த்ரஜலாப்லுதம் || 16.
ப்ரதபேச்ச$_2$ங்க$_2$ சக்ராதி$_3$ ஹேதிபி$_4$: ப்ரயதோ கு$_3$ரு: |
பவித்ரேணாங்கயேத் பூர்வம் பா$_3$ஹுமூலந்து த$_3$க்ஷிணம் || 17.
ஶங்கே$_2$ந ப்ரதபேத் ஸவ்யம் க$_3$த$_3$யா பா$_2$லமத்$_4$யமம் |
தத$_2$ா க$_2$ட்$_3$கே$_3$ந ஹ்ருத$_3$யம் ஶார்ங்கே$_3$ணைவ து மஸ்தகம் || 18.
ப்ரதப்ய விமலாகாரைஸ் ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைர் கு$_3$ரு: |
ஸம்பூஜ்ய பூர்வவத் பஶ்சாத்$_3$தே$_4$ாமஶேஷம் ஸமாபயேத் || 19.

குடம் முதலிய பாத்திரத்தில் நீரை நிறைத்து, அதை மந்திரங்களைக்கொண்டு பரிசுத்தமாக்கி, அந்நீரினால் சிஷ்யனை ஸ்நாநம செய்வித்து, கிழக்கு நோக்கி உட்காரச் செய்து, ஆசாரயன் நியமமுடையவனாய், அக்$_3$னியில் காய்ச்சப்பட்ட பஞ்சாயுத$_4$ங்களைக்கொணடு சிஷ்யனுக்கு அடையாளமிடவேண்டும. முதலில் சககரத்தினால் வலது தோளிலும், ஶங்க$_2$த்தினால் இடது தோளிலும், க$_3$தை$_3$யினால நெற்றியிலும், கததியினால் மார்பிலும, வில்லினால் தலையிலும் அடையாளமிடவேண்டும். அஜ்ஞாநத்தை அழிககும் பரமபவித்ரமான இவ்வாயுத$_4$ங்களாலே இவ்வண்ணம் அடையாளம் செய்தபின், அவைகளுககு ஆசாரயன் பஞ்சாம்ருதத்தினால் முனபோல் திருமஞ்சனமும், திருவாராத$_4$னமும் செய்து, ஹோமத்தை முடிக்க வேணும்.

एवं तापक्रियां कुर्यात् शङ्खचक्रादिहेतिभिः।
प्रथमं तापसंस्कारस्तापसैर्मुनिभिः स्मृतः॥ २०॥
सर्वाश्रमेषु वसतां स्त्रीणां च द्विजसत्तमाः।

ஏவம் தாபக்ரியாம் குர்யாத் ஶங்க₂சக்ராதி₃ஹேதிபி₄: ।
ப்ரத₂மம் தாபஸம்ஸ்காரஸ்தாபஸைர் முநிபி₄ஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ 20.
ஸர்வாஶ்ரமேஷு வஸதாம் ஸ்த்ரீணாஞ்ச த்₃விஜஸத்தமா: ।

இவ்வண்ணமாக ஶங்க₂ம் சக்ரம் முதலான பஞ்சாயுத₄ங்களாலே தாபம் என்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும். அந்தணர் தலைவர்களே! தபஸ்விகளான முனிவர்கள் இத்தாப ஸம்ஸ்காரத்தைப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களில் முதலாவதாக எண்ணுகிறார்கள். இதை எந்த ஆஶ்ரமத்திலுள்ளவர்களும், ஸ்த்ரீகளுங்கூடச் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

कर्मसंस्कारसिद्ध्यर्थं जातकर्मादि कारयेत्॥ २१॥
मन्त्रसंस्कारसिद्ध्यर्थं मन्त्रदीक्षाविधिं तथा।

கர்மஸம்ஸ்காரஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம் ஜாதகர்மாதி₃ காரயேத் ॥ 21.
மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம் மந்த்ரதீ₃க்ஷாவிதி₄ம் தத₂ா ।

ஜாதகர்மம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களில்லாதவன் செய்யும் யாக₃ம் முதலானவை பலனளிக்கமாட்டாவாகையால், முதலில் அந்த ஸம்ஸ்காரங்களை செய்யப்பெற்றவனுக்கே யாக₃ம் முதலான கர்மங்களைச்செய்ய அதி₄காரமுண்டு. அதுபோலவே, இந்தப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பெறாதவனுக்கு, திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மந்த்ரங்கள மோக்ஷத்தை அளிக்கமாட்டாவாகையால், இந்த ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றவனுக்கே அம்மந்திரங்களைப் பெற்று அநுஸந்தி₄க்க அதி₄காரமுண்டு.

उद्वाहसमये स्त्रीणां पुंसां चैवोपनायने॥ २२॥
चक्रादिधारणं प्रोक्तं मन्त्रैः पञ्चायुधस्य च।

உத்₃வாஹஸமயே ஸ்த்ரீணும் பும்ஸாஞ்சைவோபநாயநே ॥ 22.
சக்ராதி₃த₄ாரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரை: பஞ்சாயுத₄ஸ்ய ச।

இதி ஸ்ரீ பராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரகூண்டே₃ விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே, தாபஸம்ஸ்கார வர்ணநம் நாம ப்ரதூமாத்₄யாய: ॥

பெண்களுக்கு விவாஹமானவுடனும், ஆண்களுக்கு உபநயனமானவுடனும, அந்தந்த மந்த்ரங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு பஞ்சாயுத₄ங்களை த₄ரிப்பது விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரகூண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரதில் தாபஸம்ஸ்கார வர்ணனம் என்கிற
முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாயம்

1. புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि पुण्ड्रधारणमुत्तमम्।
यस्य धारणमात्रेण सर्वतीर्थफलं लभेत्॥ १॥

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

அத:பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி புண்ட்₃ரத₄ாரணமுத்தமம்।
யஸ்ய த₄ாரணமாத்ரேண ஸர்வதீர்த்த₂ப₂லம் லபே₄த் ॥ 1.

தாபஸம்ஸ்காரத்தை நிரூபித்தபின்பு, மிகச்சிறந்த புண்ட்₃ரத₄ாரணமாகிற ஸம்ஸ்காரம் பற்றிக் கூறுகிறேன். இந்த ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவன், க₃ங்கை₃முதலான எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும ஸ்நாடியதாலுண்டாகும ப₂லனைப்பெறுவான்.

पूर्वाह्णे पूर्ववत् स्नात्वा संपूज्य मधुसूदनम्।
शिष्यं स्नातमलङ्कृत्य पुण्ड्रधारणमादिशेत्॥ २॥

பூர்வாஹ்ணே பூர்வவத் ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜ்ய மது₄ஸூத₃நம்।
ஶிஷ்யம் ஸ்நாதமலங்க்ருத்ய புண்ட்₃ரத₄ாரணமாதி₃ஶேத் ॥ 2.

முதல் அத்தியாயத்தில் சொல்லியதுபோல் காலையில் நீராடி எம்பெருமானை ஆராதி₄த்து, நீராடியவனாய், நல்ல வஸ்த்ரம் ஆப₄ரணங்கள் முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவனாயுள்ள சிஷ்யனைப் புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம் பெற்றுக் கொள்ளும்படி நியமிக்கவேணடியது.

स्थण्डिले सैकते वाऽपि ह्युपलिप्य ततो गुरुः ।
द्वादशैतानि पुण्ड्राणि लिखेत् तस्मिन् यथाक्रमम् ॥ ३ ॥

ஸ்த₂ண்டி₃லே ஸைகதே வாபி ஹ்யுபலிப்ய ததோ கு₃ரு: ।
த்₃வாத₃ஶைதாநி புண்ட்₃ராணி லிகே₂த் தஸ்மிந் யதா₂க்ரமம்॥3.

புல் பூண்டுகளில்லாத தரையிலாவது, மணற்பிரதேசத்திலாவது, கோ₃மயத்தினால் (பசுஞ்சாணியினால்) மெழுகிய இடத்தில், கிழக்கு முதலான தி₃க்குகளில் முறையே கேசவன் முதலான பனிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும் எழுதவேண்டியது.

अष्टपुण्ड्राण्यष्टदिक्षु मध्ये चत्वारि विन्यसेत् ।
व्याहरन् सर्वपुण्ड्रेषु केशवादीन् यथाक्रमम् ॥ ४ ॥
आवाहनार्घ्यपाद्यैश्च धूपदीपनिवेदनैः ।
संपूज्याग्निं प्रतिष्ठाप्य होमं पूर्ववदाचरेत् ॥ ५ ॥
पौरुषेण च सूक्तेन केशवाद्यैश्च नामभिः ।
मूलमन्त्रेण वै हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ ६ ॥

அஷ்டபுண்ட்₃ராண்யஷ்டதி₃க்ஷு மத்₄யே சத்வாரி விந்யஸேத் ।
வ்யாஹரந் ஸர்வபுண்ட்₃ரேஷு கேஶவாதீ₃ந் யதா₂க்ரமம் ॥ 4.
ஆவாஹநார்க்₄யபாத்₃யைஶ்ச தூ₄பதீ₃பநிவேத₃நை: ।
ஸம்பூஜ்யாக்₃நிம் ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய ஹோமம் பூர்வவதா₃சரேத் ॥ 5.
பௌருஷேண து ஸூக்தேந கேஶவாத்₃யைஶ்ச நாமபி₄: ।
மூலமந்த்ரேண வை ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ॥ 6.

அதில், கிழக்கு தென்கிழக்கு முதலான எட்டு தி₃க்குகளில் எட்டு புண்ட்₃ரங்களையும், நடுவில் (விதி₃க்குகளை

விட்டு) கிழக்கு முதலான நாலு தி₃க்குகளில் நாலு புண்ட்₃ரங்களையும ஆகப் பனிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை எழுதி, அவற்றில் எழுதிய முறையிலேயே கேசவன் முதலாக தா₃மோத₃ரனீருகப் பனிரண்டு திருநாமங்களை ஆவாஹநம்பண்ணி, அவர்கள திருநாமங்களைக்கொண்டே அர்க்₄யம், பாத்₃யம், ஆசமநீயம, தூ₄பம, தீ₃பம் முதலியவைகளால் ஆராதி₄த்து, பழம முதலாகத் தாமபூ₃லமீருகக் கண்டருளபபண்ணி, அதன்பின் முன் அத்₄யாயத்தில் சொன்னபடி அவரவர் க்₃ருஹ்ய ஸூத்ரததின்படி அக்₃நிப்ரதிஷ்டை₂பண்ணி, புருஷஸூக்த மந்திரங்களாலும், கேஶவன் முதலான பன்னிருநாமங்களாலும், திருமந்திரத்திறைலும் ஹோமததை ஸமபூர்ணமாகச் செய்துமுடிக்க வேண்டும்.

प्रदक्षिणं ततः कुर्यात् नमस्कुर्याच्च भक्तितः।
पुण्ड्राणि धारयेच्छिष्यमासीनं विनयान्वितम्॥ ७॥
नमस्कृत्य ततः शिष्यो गुरुं सर्वगुणान्वितम्।
तदाप्रभृति पुण्ड्राणि मृदा धार्याणि नित्यशः॥८॥

ப்ரத₃க்ஷிணம் தத: குர்யாந் நமஸ்குர்யாச்ச ப₄க்தித:।
புண்ட்₃ராணி த₄ாரயேச்சி₂ஷ்யமாஸீநம் விநயாந்விதம்॥ 7.
நமஸ்க்ருத்ய ததஶ்ஶிஷ்யோ கு₃ரும் ஸர்வகு₃ணாந்விதம்।
தத₃ாப்ரப்₄ருதி புண்ட்₃ராணி ம்ருத₃ா த₄ார்யாணி நித்யஶ:॥ 8.

அதற்குப்பின், ஆசார்யன் ப₄கதியுடன் அக்₃னிககு ப்ரத₃க்ஷிண நமஸகாரங்களைபபண்ணி, வணக்கத்துடன் தன் அருகில உட்கார்ந்திருக்கும் சிஷ்யனுககு, மேலே சொல்லப்போகிற முறையில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம் செய்விக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும், தனககு அறிவளித்தவனை, ஆசார்யகு₃ணங்களனைத்தும நிறைந்தவனை கு₃ருவுக்கு தண்டன் ஸமர்பபித்து, அன்றுமுதல வெள்ளை மண்ணல் ஊர்த்₄வபுண்ட₃ரங்களை த₄ரிக்கக்கடவன்.

आदाय वैष्णवे क्षेत्रे मृत्तिकां विमलां शुभाम्।
मूलमन्त्रेणाभिमन्त्र्य चोर्ध्वपुण्ड्राणि धारयेत्॥ ९॥
ललाटादिषु चाङ्गेषु केशवादीन् यथाक्रमम्।

ஆதா₃ய வைஷ்ணவே க்ஷேத்ரே ம்ருத்திகாம் விமலாம் ஶுபா₄ம்।
மூலமந்த்ரேணாபி₄மந்த்ர்ய சோர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி தா₄ரயேத்॥ 9.
லலாடாதி₃ஷு சாங்கே₃ஷு கேஶவாதீ₃ந்ய தா₂க்ரமம்।

அந்த மண்ணை எம்பெருமான் உகந்த தி₃வ்யதே₃ஶங்களிலிருந்து எடுதது, வெண்மையாய், ம்ருது₃வாய், மணமுடையதாம்படி பக்குவம்செய்து, திருமந்திரத்தினல் அபி₄மந்த்ரணம்செய்து, நெற்றி முதலான அவயவங்களில அதைககொண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமாக தா₄ரித்து, அவைகளில் கேஶவன் முதலான பன்னிருமூர்த்திகளை முறையே ஆவாஹனம செய்யவேண்டும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரலக்ஷணம்

द्व्यङ्गुलं त्र्यङ्गुलं वापि ह्यन्तरालं प्रकल्पयेत्॥ १०॥
पार्श्वमङ्गुलमात्रं स्यादूर्ध्वपुण्ड्रस्य लक्षणम्।

த்₃வ்யங்கு₃லம் த்ர்யங்கு₃லம் வாபி ஹ்யந்தராளம் ப்ரகல்பயேத்॥10.
பார்ஶ்வமங்கு₃லமாத்ரம் ஸ்யாதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரஸ்ய லக்ஷணம்।

இடையில் இரண்டு அங்கு₃லமாவது, மூன்ருங்குலமாவது இடைவெளிவிட்டு, இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வோரங்கு₃லம் அகலமுடையதாய் தா₄ரிக்கப்பட்டது ஊர்த்₄வபுணட்₃ரம் எனப்படும்.

हरेः पादाकृतिं रम्यं सुपार्श्वं सुमनोहरम्॥ ११॥
नासिकामूलमारभ्य ललाटान्तञ्च विन्यसेत्।
एवं सर्वाणि पुण्ड्राणि सच्छिद्राण्येव धारयेत्॥ १२॥

ஹரே: பாதா₃க்ருதிம் ரம்யம் ஸுபார்ஶ்வம் ஸுமநோஹரம்॥ 11.
நாஸிகாமூலமாரப்₄ய லலாடாந்தஞ்ச விந்யஸேத்।
ஏவம் ஸர்வாணி புண்ட்₃ராணி ஸச்சி₂த்₃ராண்யேவ தா₄ரயேத்॥ 12.

ஹரிபாத₃ாக்ருதியாய், அழகியதாய், ஒழுங்கான பக்கங்களை உடையதாய், நெஞ்சுக்கு மிகவினியதான ஊர்த்₄வபுண்ட₃ரததை, நாஸிகாமூலம என்று ஸாஸ்த்ர ஸித்₃த₄மான மூக்கின மூன்ருவது ப₄ாக₃த்தில் தொடங்கி, நெற்றிககட்டு வரையில அழகாக த₄ரிககவேண்டும். இப்படியே மற்ற ஊர்த்₄வபுணட்₃ரங்களையும் இடைவெளி யுடையதாகவே த₄ரிக்கவேணடும்.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்துக்கு நிஷேத₄ம்

प्रमाणहीनं बद्धाग्रमच्छिद्रं च विवर्जयेत्।
अच्छिद्रमूर्ध्वपुण्ड्रं तु यः करोति विमूढधीः॥१३॥
तेनैव हि धृतः संयक् शुनः पादो न संशयः।
तस्मात् छिद्रान्वितं पुण्ड्रं ब्राह्मणः सततं धरेत्॥१४॥

ப்ரமாணஹீநம் ப₃த்₃த₄ாக்₃ரமச்சி₂த்₃ரஞ்ச விவர்ஜயேத்।
அச்சி₂த்₃ரமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரந்து ய: கரோதி விமூட₄தீ₄:॥ 13.
தேநைவ ஹி த்₄ருதஸ் ஸம்யக் ஶுந: பாதோ₃ ந ஸம்ஶய:।
தஸ்மாச்சி₂த்₃ராந்விதம் புண்ட்₃ரம் ப்₃ராஹ்மணஸ் ஸததம் த₄ரேத்॥ 14.

கீழ்ச்சொன்ன அளவுகளில மாறுபட்டதாகவோ, நுனி சேர்ந்ததாகவோ, இடைவெளியில்லாததாகவோ ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரததை த₄ரிககக்கூடாது. இநத லக்ஷண மறியாத அறிவிலி, இப்படித் தவருன முறையில அதை த₄ரித்தாளுகில், அவன் நாயின் காலையே நன்கு த₄ரிததுக் கொண்டவனுவான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகையால, அந்தணன் எப்போதும் ஊர்த₄வபுண்ட்₃ரத்தை முற்கூறிய படி இடைவெளி முதலான லக்ஷணங்கள உடையதாகவே த₄ரிககவேண்டும்.

வைதி₃ககர்மங்களில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணவிதி₄

सन्ध्याकाले जपे होमे स्वाध्याये पितृतर्पणे।
श्राद्धे दाने च यज्ञे च धारयेदूर्ध्वपुण्ड्रकम्॥१५॥

ஸந்த்₄யாகாலே ஜபே-ஹோமே ஸ்வாத்₄யாயே பித்ருதர்ப்பணே।
ஶ்ராத்₃தே₄ தா₃நே ச யஜ்ஞே ச தா₄ரயேதூ₃ர்த்₄வ-
புண்ட்₃ரகம் || 15.

தினந்தோறும் முக்காலங்களிலும் அனுஷ்டி₂க்க வேண்டிய ஸந்த்₄யாவந்த₃னத்தின்போதும், ஜபம், ஹோமம், வேதா₃த்₄யயநம பாவகாலங்களில செய்யவேண்டிய பிதருதர்ப்பணம, ஶ்ராத்₃த₄ம, தா₃நம், ப₂லனை உத்₃தே₃ஶித்துச்செய்யும யாக₃ம் முதலான நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமணிந்தபின்பே அநுஷ்டி₂ககவேண்டும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாமல் செய்யும் கர்மம்
ப₂லமின்றியொழிகை

ऊर्ध्वपुण्ड्रं तु विप्राणां सन्ध्यानुष्ठानकर्मवत्।
श्राद्धकाले विशेषेण कर्ता भोक्ता च न त्यजेत्॥ १६॥
ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनस्तु कर्म यत्किञ्चिदाचरेत्।
तत्सर्वं विफलं यायादिष्टापूर्तमपि द्विजाः॥ १७॥

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரந்து விப்ராணும் ஸந்த்₄யாநுஷ்ட₂ாந கர்மவத்।
ஶ்ராத்₃த₄காலே விஶேஷேண கர்த்தா போ₄க்தா ச ந
த்யஜேத் ॥ 16.
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரவிஹீநஸ்து கர்ம யத்கிஞ்சித₃ாசரேத்।
தத் ஸர்வம் விப₂லம் யாயாதி₃ஷ்டாபூர்த்தமபி த்₃விஜா: ॥ 17.

அந்தணனுககு, ஸந்த₄யாவந்த₄னம்போலே ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₄ாரணமும மிகவும அவஶ்யமானது. அதிலும், ஶ்ராத்₃த₄காலத்தில், ஶ்ராத்₃த₄த்தைச் செய்பவனும், அதில் பு₄ஜிக்கிறவனும், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை விடாமல் த₄ரிக்கவேணடும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாதவன் செய்த நித்யநைமித்திகாதி₃ கர்மங்களும், யாகம் முதலான காம்ய கர்மஙகளும், குளம்வெட்டுதல் முதலான புண்யகர்மங்களும் ப₂லமில்லாமற்போய்விடும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமற்ற ஶரீரத்தைக் காணலாகாது

यच्छरीरं मनुष्याणां ऊर्ध्वपुण्ड्रविवर्जितम् ।
द्रष्टव्यं नैव तत् गात्रं श्मशानसदृशं हि तत् ॥ १८ ॥

யச்ச₂ரீரம் மநுஷ்யாணும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரவிவர்ஜிதம் ।
த்₃ரஷ்டவ்யம் நைவ தத் கா₃த்ரம் ஶ்மஶாநஸத்₃ருஶம் ஹி தத் ॥ 18.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாத ஶரீரம் சுடுகாட்டை ஒத்த தாகையாலே அதைப் பார்க்கவே கூடாது.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரண ப₂லம்

मृदमादाय कृष्णायास्तुलस्या मूलसंभवाम् ।
धारयेदूर्ध्वपुण्ड्राणि तस्याः फलमनन्तकम् ॥ १९ ॥
यत्तु दिव्यं हरेः क्षेत्रं मृदमादाय तत्र वै ।
धारयेदूर्ध्वपुण्ड्राणि त्रिसन्ध्यासु द्विजोत्तमाः ॥ २० ॥

ம்ருத₃மாத₃ாய க்ருஷ்ணுயாஸ் துலஸ்யா மூலஸம்ப₄வாம் ।
த₄ாரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி தஸ்யா: ப₂லமநந்தகம் ॥ 19.
யத்து தி₃வ்யம் ஹரே: க்ஷேத்ரம் ம்ருத₃மாத₃ாய தத்ர வை ।
த₄ாரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி த்ரிஸந்த்₄யாஸு த்₃விஜோத்தமா: ॥ 20.

அந்தணர் தலைவர்களே! க்ருஷ்ணதுளஸியின் வேர்ப் பற்றிலிருக்கும மண்ணையாவது, கோயில, திருமலை, பெருமாள கோயில, திருநாராயணபுரம முதலான தி₃வ்ய தே₃ஶங்களிலுள்ள மண்ணையாவது கொண்டு காலை, நண் பகல், மாலை ஆகிய மூன்று ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பவன் அநந்தமான ப₂லனை அடைவான்.

மற்ற புண்ட்₃ரங்களை த₄ரிப்பதின் ப₂லன்

अच्छिद्रमूर्ध्वपुण्ड्रं वा त्रिपुण्ड्रं यस्तु धारयेत् ।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छत्यसंशयम् ॥ २१ ॥

அச்சி₂த்₃ரமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் வா த்ரிபுண்ட்₃ரம் யஸ்து
த₄ாரயேத் ।
ஸ ஜீவந்நேவ ஶூத்₃ரத்வமாஶு க₃ச்ச₂த்யஸம்ஶயம் ॥ 21.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த₄வபுண்ட்₃ரத்தையோ, திரி (திர்யக்) புண்ட்₃ரத்தையோ த₄ரிப்பவன் (அந்தணப்பிறப்புடையவனுயினும்) இந்த ஜன்மத்திலேயே வைதி₃க கர்மங்களுக்குத் தகுதியற்ற ஶூத்₃ரனுகிவிடுவான் என்பது உறுதி.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியோடு ஸஹவாஸம் கூடாது

कपालदेहभस्मास्थिशुक्तिपाषाणधारिणम् ।
त्रिपुण्ड्रधारिणं विप्रं चण्डालमिव संत्यजेत् ॥ २२ ॥

கபாலதே₃ஹப₄ஸ்மாஸ்தி₂ ஶுக்திபாஷாணத₄ாரிணம் ।
த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரிணம் விப்ரம் சண்டா₃ளமிவ ஸந்த்யஜேத் ॥ 22.

மண்டையோடு, பிணச்சாமபல், எலும்பு, சங்கு, சிவலிங்க₃க்கல் இவைகளையோ, த்ரிபுண்ட்₃ரத்தையோ த₄ரிப்பவனை, சண்டாளனைப்போலே விலக்கவேணடும்.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியான அந்தணன் தே₃ஶப்₄ரஷ்டம் செய்யத்தக்கவன்

अग्निदं गरदं चैव लिङ्गपाषाणधारिणम् ।
तिर्यक्पुण्ड्रधरं विप्रं राजा राष्ट्रात् प्रवासयेत् ॥ २३ ॥

அக்₃நித₃ம் க₃ரத₃ஞ்சைவ லிங்க₃பாஷாணத₄ாரிணம் ।
திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரம் விப்ரம் ராஜா ராஷ்ட்ராத்
ப்ரவாஸயேத் ॥ 23.

வீட்டில் நெருப்பு வைப்பவன், உணவிலும் நீரிலும் விஷத்தைக் கலப்பவன், சிவலிங்க₃த்தை த₄ரிப்பவன், திரிபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பவன் ஏனும் இத்தகைய அந்தணர்களை அரசன் தன் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும்.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரிக்கு கோ₃ஷ்டி₂யில் நிஷேத₄ம்

तिर्यक्पुण्ड्रधरो विप्रः पङ्क्तिमध्ये स्थितो यदि।
सा पङ्क्तिर्ब्रह्महत्यायां युज्यते नात्र संशयः॥ २४॥

तिर्यक्पुण्ड्रधरो विप्रो यत्र तिष्ठति दुर्मतिः।
स देशः पापसंभूतिः श्मशानसदृशो भवेत्॥ २५॥

திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரோ விப்ர: பங்க்திமத்₄யே ஸ்தி₂தோ யதி₃।
ஸா பங்க்திர் ப்₃ரஹ்மஹத்யாயாம் யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 24.

திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரோ விப்ரோ யத்ர திஷ்ட₂தி து₃ர்மதி:।
ஸ தே₃ஶ: பாபஸம்பூ₄திஶ் ஶ்மஶாநஸத்₃ருஶோ ப₄வேத்॥ 25.

திரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியான அந்தணனோடே ஒரு வரிசையில நின்றவர்கள் அனைவரும் ப்₃ரஹ்மஹத்தி தோ₃ஷத்தை அடைவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தன் த₄ர்மததை விட்டுத தீயறிவுடையவனாய் த்ரிபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்த அந்தணன் வாழும் தேஶம பாபமுடையதாய், சுடுகாட்டை ஒத்ததாகும்.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரித்₃விஜனுக்கு த₃ண்ட₃னை

ब्राह्मणः कुलजो विद्वान् तिर्यक्पुण्ड्रधरो यदि।
तं गर्दभं समारोप्य राजा राष्ट्रात् प्रवासयेत्॥ २६॥

ப்₃ராஹ்மண: குலஜோ வித்₃வாந் திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரோ யதி₃।
தம் க₃ர்த்த₃ப₄ம் ஸமாரோப்ய ராஜா ராஷ்ட்ராத் ப்ரவாஸயேத்॥ 26.

நற்குலத்தில், கல்வியுடையவனாகப் பிறந்த அந்தணனும் திர்யக்புண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்தானாகில், அரசன், அவனைக் கழுதையின்மேல் ஏற்றி தே₃ஶப்₄ரஷ்டம செய்யவேண்டும்.

तस्मात्तु ब्राह्मणो नित्यमूर्ध्वपुण्ड्रं हि धारयेत्।
ऊर्ध्वपुण्ड्रेण संसिद्धिं लभते नात्र संशयः॥ २७॥

தஸ்மாத்து ப்₃ராஹ்மணோ நித்யமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ஹி
த₄ாரயேத் ।
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரேண ஸம்ஸித்₃தி₄ம் லப₄தே நாத்ர
ஸம்ஶய: ॥ 27.

ஆகையால், ப்₃ராஹ்மணன் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தையே த₄ரிக்கவேண்டும். அதனால எல்லா ஸித்₃தி₄யையும அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களின் ஸ்த₂ாநமும், அளவும், தே₃வதைகளும் (28-41)

ऊर्ध्वपुण्ड्रप्रमाणानि स्थानानि मुनिसत्तमाः।
व्यूहभेदेन नामानि वक्ष्यामि च पृथक् पृथक्॥ २८॥

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரப்ரமாணாநி ஸ்த₂ாநாநி முநிஸத்தமா: ।
வ்யூஹபே₄தே₃ந நாமாநி வக்ஷ்யாமி ச ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ॥ 28

முனிவர்களே! இனி, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களின் அளவுகளையும், இடங்களையும், அவைகளின் நாமங்களையும் தனித் தனியாகச் சொல்லுகிறேன்.

चतुस्त्रिद्व्यङ्गुलं वापि विस्तारं परिकल्पयेत्।

சதுஸ்த்ரித்₃வ்யங்கு₃லம் வாபி விஸ்தாரம் பரிகல்பயேத் ।

நாலு அங்கு₃லமாவது, மூன்று அங்கு₃லமாவது, இரண்டு அங்கு₃லமாவது, அவரவர் ஶரீரம், அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி உயரமுள்ளவையாக ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரங்களை த₄ரிக்கவேண்டும்.

ललाटे केशवायेति चतुरङ्गुलमायतम्॥ २९॥
चतुश्चक्रधरं देवं शुद्धजाम्बूनदप्रभम्।

லலாடே கேஶவாயேதி சதுரங்கு₃லமாயதம் ॥ 29.
சதுஶ்சக்ரத₄ரம் தே₃வம் ஶுத்₃த₄ஜாம்பூ₃நத₃ப்ரப₄ம் ।

நெற்றியில் நாலு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்து, அதில்—(நாலு கைகளில்) நாலு சககரங்களையுடையவனாய், அழுக்கற்ற தங்கமபோல் ஒளியுள்ளவனான் கேஶவனை "கேஶவாய நம:" என்னும் மந்திரத்தினால் ஆவாஹநம செய்யவேண்டும். (இத்திருமண் காப்பிற்குக் கேஶவன் என்றே பெயர். மற்ற திருமண் காப்புகளும அவ்வவவிடங்களில ஆவாஹநம் செய்யபபடும் நாராயணன் முதலானாரின் பெயரையே உடையவை.)

नाभौ नारायणायेति धारयेत्तु दशाङ्गुलम्॥ ३०॥
चतुःशङ्खधरं देवं इन्दीवरदलप्रभम्।

நாபௌ₄ நாராயணாயேதி த₄ாரயேத் து த₃ஶாங்கு₃லம் ॥ 30.
சதுஶ்ஶங்க₂த₄ரம் தே₃வம் நீலஜீமூதஸந்நிப₄ம் ।

கொப்பூழின் மேலே, நடு வயிற்றில, (நாலு கைகளில்,) நாலு ஶங்க₂ங்களையும், நீலமேக₄ம்போன்ற காந்தியையும் உடைய நாராயணனை "நாராயணாய நம:" என்னும் மந்திரத்தினால் பத்து அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக த₄ரிகக வேண்டும்.

हृदये माधवायेति न्यसेदष्टाङ्गुलं तथा॥ ३१॥
चतुर्गदाधरं देवमिन्दीवरदलप्रभम्।

ஹ்ருத₃யே மாத₄வாயேதி ந்யஸேத₃ஷ்டாங்கு₃லம் தத₂ா ॥ 31.
சதுர்க்க₃த₃ாத₄ரம் தே₃வமிந்தீ₃வரத₃ளப்ரப₄ம் ।

மார்பில்—கருநெய்தல் போன்ற ஒளியையும்,(கைகளில்) நாலு க₃தை₃களையும் உடைய மாத₄வனை "மாத₄வாய நம:" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, எட்டு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக த₄ரிக்கவேண்டும்.

गोविन्दायेति कण्ठे च धारयेत् चतुरङ्गुलम्॥ ३२॥
चतुर्धनुर्धरं देवं कोटिचन्द्रसमप्रभम्।

கே₃ாவிந்த₃ாயேதி கண்டே₂ ச த₄ாரயேச்சதுரங்கு₃லம் ॥ 32.
சதுர்த்த₄நுர்த்த₄ரம் தே₃வம் கோடிசந்த்₃ரஸமப்ரப₄ம் ।

கோடிசந்திரர்களை ஒத்த ஒளியையும், கைகளில் நாலு வில்களையும உடைய கே₃ாவிந்த₃னை "கே₃ாவிந்த₃ாய நம:" என்னும மந்திரததினுல் நாலு அங்கு₃லம் உயரமுள்ள தாகக் கழுத்தில் த₄ரிக்கவேண்டும்.

विष्णुं च दक्षिणे कुक्षौ धारयेत्तु दशाङ्गुलम्॥३३॥
चतुर्हलधरं देवं पद्मकिञ्जल्कसन्निभम्।

விஷ்ணுஞ்ச த₃க்ஷிணே குக்ஷௌ த₄ாரயேத்து த₃ஶாங்கு₃லம் ॥ 33.
சதுர்ஹலத₄ரம் தே₃வம் பத்₃மகிஞ்சல்கஸந்நிப₄ம் ।

தாமரைப்பூவின் தாதுவைப்போன்ற நிறத்தையும், கைகளில் நாலு கலப்பைகளையும் உடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவை "ஸ்ரீவிஷ்ணவே நம:" என்னும மந்திரத்தைச்சொல்லி, பத்து அங்கு₃லம உயரமுளளதாக வயிற்றின் வலது பக்கத்தில் த₄ரிக்கவேண்டும்.

मधुसूदनं बाहुमध्ये न्यसेदष्टाङ्गुलं तथा॥३४॥
चतुर्मुसलभृद्देवं अरविन्दाभमेव च।

மது₄ஸூத₃நம் பா₃ஹுமத்₄யே ந்யஸேத₃ஷ்டாங்கு₃லம் தத₂ா ॥ 34.
சதுர்முஸலப்₄ருத்₃தே₃வம் அரவிந்த₃ாப₄மேவ ச ।

தாமரைப்பூவைப்போன்ற ஒளியையும், கைகளில் நாலு உலக்கைகளையும உடைய மது₄ஸூத₃னனை, "மது₄ஸூத₃நாய நம:" என்னும் மந்திரத்தை அநுஸந்தி₄த்து, எட்டு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக வலது பு₄ஜத்தில் த₄ரிக்க வேண்டும்.

त्रिविक्रमायेति चांसे धारयेच्चतुरङ्गुलं ॥३५॥
चतुःखड्गधरं देवं ज्वलदग्निसमप्रभम्।

த்ரிவிக்ரமாயேதி சாம்ஸே த₄ாரயேச்சதுரங்கு₃லம் ॥ 35.
சது:க₂ட்₃க₃த₄ரம் தே₃வம் ஜ்வலத₃க்₃நிஸமப்ரப₄ம் ।

ஒளிவீசும் அக்₃னியை ஒத்த தேஜஸ்ஸையும், கைகளில் நாலு கததிகளேயும உடைய திரிவிக்கிரமனே "தரிவிகரமாய நம:" என்னும் மந்திரத்தால் வலது தோளில் நாலு அங்கு₃லம் உயரமுளளதாக த₄ரிக்கவேண்டும்.

वामनं वामकुक्षौ तु धारयेत्तु दशाङ्गुलम् ॥ ३६ ॥
चतुर्वज्रधरं देवं तरुणादित्यसन्निभम् ।

வாமநம் வாமகுக்ஷௌ து த₄ாரயேத் து த₃ஶாங்கு₃லம் ॥ 36.
சதுர்வஜ்ரத₄ரம் தே₃வம் தருணாதி₃த்யஸந்நிப₄ம் ।

இளஞ்சூரியன் போனற ஒளியையும், கைகளில் நாலு வஜ்ரங்களேயும உடைய வாமநனே "வாமநாய நம:" என்னும மந்திரத்திஞல் வயிற்றின் இடது புறத்தில் பத்து அங்கு₃லம் உயரமுளளதாக த₄ரிக்கவேணடும.

श्रीधरं बाहुमध्ये तु न्यसेदष्टाङ्गुलं तथा ॥ ३७ ॥
पट्टसायसभृद्देवं पुण्डरीकाभमेव च ।

ஶ்ரீத₄ரம் ப₃ாஹுமத்₄யே து ந்யஸேத₃ஷ்டாங்கு₃லம் தத₂ா ॥ 37.
பட்டஸாயுத₄ப்₄ருத்₃தே₃வம் புண்ட₃ரீகாப₄மேவ ச ।

வெண தாமரையை ஒத்த ஒளியையும், கைகளில் நாலு பட்டஸம் என்னும் ஆயுத₄ங்களேயும் உடைய ஶ்ரீத₄ரனே "ஶ்ரீத₄ராய நம:" என்னும மநதிரத்தைச் சொல்லி எட்டு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக இடது பு₄ஜத்தில் த₄ரிக்க வேண்டும்.

हृषीकेशं तु वामांसे धारयेत् चतुरङ्गुलम् ॥ ३८ ॥
चतुर्मुद्गरभृद्देवं विद्युद्गणसमप्रभम् ।

ஹ்ருஷீகேஶம் து வாமாம்ஸே த₄ாரயேச்சதுரங்கு₃லம் ॥ 38.
சதுர்முத்₃க₃ரப்₄ருத்₃தே₃வம் வித்₃யுத்₃க₃ணஸமப்ரப₄ம் ।

மின்னற்கூட்டம் போன்ற ஒளியையும், கைகளில் நாலு உழல்தடிகளேயும் உடைய ஹ்ருஷீகேஶனை "ஹ்ருஷீகேஶாய நம:" என்னும மந்திரத்தைக்கொண்டு வலது தோளில் நாலு அங்கு$_3$லம் உயரமுள்ளதாக த$_4$ரிக்க வேண்டும.

पृष्ठे तु पद्मनाभेति धारयेच्चतुरङ्गुलम् ॥ ३९ ॥
सर्वायुधधरं देवं कोटिसूर्यसमप्रभम् ।

ப்ருஷ்டே$_2$ து பத்$_3$மநாபே$_4$தி த$_4$ாரயேச்சதுரங்கு$_3$லம் ॥ 39.
ஸர்வாயுத$_4$த$_4$ரம் தே$_3$வம் கோடி ஸூர்யஸமப்ரப$_4$ம் ।

கோடி ஸூர்யர்களே ஒதத ஒளியையும், கைகளில் எலலா ஆயுத$_4$ங்களேயும் உடைய பத்$_3$மநாப$_4$னே "பத்$_3$ம நாப$_4$ாய நம:" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, முதுகின் கீழே நடுவில் நாலு அங்கு$_3$லம உயரமுளளதாக த$_4$ரிக்க வேண்டும்.

ककुदे दामोदरेति धारयेत् चतुरङ्गुलम् ॥ ४० ॥
चतुष्पाशधरं देवं इन्द्रगोपसमप्रभम् ।

ககுதே$_3$ தா$_3$மோத$_3$ரேதி த$_4$ாரயேச்சதுரங்கு$_3$லம் ॥ 40.
சதுஷ்பாஶத$_4$ரம் தே$_3$வமிந்த்$_3$ரகோ$_3$பஸமப்ரப$_4$ம் ।

பட்டுப்பூச்சியை ஒத்த நிறத்தையும், கைகளில் நாலு பாஶாயுத$_4$ங்களேயும் உடைய தா$_3$மோத$_3$ரனே "தா$_3$மோத$_3$ராய நம:" என்னும் மந்திரத்தை அநுஸந்தி$_4$த்து, கழுத்துப் பிடரியில் நாலு அங்கு$_3$லம் உயரமுள்ளதாக த$_4$ரிக்க வேண்டும்.

नमोऽस्तु वासुदेवाय मूर्ध्नि चैवं त्रयोदशम् ॥ ४१ ॥

நமோ஽ஸ்து வாஸுதே$_3$வாய மூர்த்$_4$நி சைவம் த்ரயோத$_3$ஶம் ॥41.

இப்படி த$_4$ரித்து மிகுந்த திருமண் காப்பை "வாஸுதே$_3$வாய நம:" என்று அநுஸந்தி$_4$த்து சிரஸ்ஸில் த$_4$ரிக்க வேண்டும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் அணிந்த சரீரத்தின் பெருமை

धारणादूर्ध्वपुण्ड्रस्य शरीरं मन्दिरं हरेः।
तस्मात्तु सततं धार्यं ऊर्ध्वपुण्ड्रं द्विजोत्तमैः॥४२॥

த₄ாரணாதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரஸ்ய ஶரீரம் மந்தி₃ரம் ஹரே:।
தஸ்மாத்து ஸததம் தா₄ர்யமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம்
த்₃விஜோத்தமை:॥ 42.

(கேஶவன் முதலான பன்னிரண்டு திருநாமங்களை யுடைய) இந்த ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை அணிந்துள்ள ஶரீரம், அக்காரணத்தாலேயே ஸர்வேஶ்வரனுக்குக் கோயிலாயுள்ளது. ஆகையால் சிறப்புற்ற அந்தணர் முதலானோர் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையே அணியக்கடவர்கள்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாவிடில் தோ₃ஷம்

ऊर्ध्वपुण्ड्रं विना यस्तु सन्ध्याकर्मादिकं चरेत्।
तत् सर्वं राक्षसैर्नीतं जपहोमादिकं तथा॥४३॥

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் விநா யஸ்து ஸந்த்₄யாகர்மாதி₃கம் சரேத்।
தத் ஸர்வம் ராக்ஷஸைர் நீதம் ஜபஹோமாதி₃கம் தத₂ா॥ 43.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம த₄ரிக்காமல, ஸந்த்₄யாவந்த₃னம், மந்த்ர ஜபம, ஹோமம் முதலான நித்ய நைமித்திக கர்மங்களை அநுஷ்டி₂த்தாலும், அவற்றை ராக்ஷஸர்கள் கொண்டு போவார்கள். (அவை ராக்ஷஸர்களையே சேருமாகையால, தே₃வர்கள் அவற்றால் திருப்தியடையமாட்டார்கள் என்றபடி.)

ते शवाः पुरुषा लोके येषां हृदि न केशवः।
केशवार्पितचित्ता ये न शवा न पुनर्भवाः॥४४॥

தே ஶவா: புருஷா லோகே யேஷாம் ஹ்ருதி₃ ந கேஶவ:।
கேஶவார்ப்பிதசித்தா யே ந ஶவா ந புநர்ப்ப₄வா:॥ 44.

கேஶவனை நெஞ்சிற்கொள்ளாத மனிதர்கள் (பரமாத்மாவாகிற உயிர் இல்லாத) ஶவங்களே (பிணங்களே) யாவர்கள். கேஶவனை நெஞ்சிற்கொண்டவர்களோவெனில் (பரமாத்மாவாகிற உயிரை உடையவர்களாகையால்) ஶவங்களல்லர். மோக்ஷமடைபவர்களாகையாலே, இவ்வுலகில் மறுபடியும் பிறப்பை அடையார்கள்.

2. நாமஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

नामकर्म प्रवक्ष्यामि पापनाशनमुत्तमम् ।
जातकर्मणि वा क्षौरे तथा मौञ्जीनिबन्धने ॥ ४५ ॥
मन्त्राध्ययनकाले वा नाम कुर्याद्विधानतः ।

நாமகர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி பாபநாஶநமுத்தமம் ।
ஜாதகர்மணி வா க்ஷௌரே தத₂ா மௌஞ்ஜீநிப₃ந்த₄நே ॥ 45.
மந்த்ராத்₄யயநகாலே வா நாம குர்யாத்₃ விதா₄நத: ।

பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களில மூன்றுவதான நாமஸம்ஸ்காரத்தைப்பற்றி இனிக் கூறுகிறேன். அது எல்லாப்பாபங்களேயும் போக்கக்கூடியது. எல்லாவற்றிலும சிறந்தது. இந்த ஸம்ஸ்காரத்தை, ஜாதகர்மம் செயயும்போதாவது, சௌளம் (குடுமிவைத்தல்) செய்யும்போதாவது, உபநயநகாலத்திலாவது, இககாலங்கள் தபபினல் மந்த்ரோபதேஶகாலத்திலாவது, மேலே சொல்லப்போகிற முறைப்படி செய்யவேண்டும.

वासुदेवादयो ये च मूर्तयः केशवादयः ॥ ४६ ॥
मत्स्यकूर्मादयो व्यूहाः विभवाश्च तथाऽपरे ।
तेषामन्यतमं नाम दद्याद्वाऽन्यं शुभाह्वयम् ॥ ४७ ॥

வாஸுதே₃வாத₃யோ யே ச மூர்த்தய: கேஶவாத₃ய: ॥ 46.
மத்ஸ்யகூர்மாத₃யோ வ்யூஹா வி₄பவாஶ்ச தத₂ாऽபரே ।
தேஷாமந்யதமம் நாம த₃த்₃யாத்₃வாऽந்யம் ஶுப₄ாஹ்வயம் ॥ 47.

நாமஸம்ஸ்காரமாவது பெயரிடுதல். அப்படிப்பெய ரிடும்போது, வாஸுதே₃வன் முதலான வ்யூஹமூர்த்திக ளென்ன, கேஶவன் நாராயணன் முதலான வ்யூஹாந்தர மூர்த்திகளென்ன. மத்ஸ்யம, கூர்மம், வராஹம முதலான விப₄வாவதாரமூர்த்திகளென்ன, ஸ்ரீ ரங்க₃நாத₂ன், ஸ்ரீநிவா ஸன், வரத₃ராஜன் முதலான அர்ச்சாவதாரமூர்த்திக ளென்ன இவர்களில் தான் விரும்பிய ஒரு மூர்த்தியின் திருநாமத்தையாவது, வேறு மங்க₃ளமான (ஶட₂கோபன் ராமாநுஜன் முதலான ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்களுடைய) திருநாமத்தையாவது இடவேண்டும.

अभ्यर्च्य विधिवद्विष्णुं नाममूर्तिमनुस्मरन्।
आवाहनार्घ्यपाद्यैश्च धूपदीपादिभिस्तथा॥ ४८॥
गन्धपुष्पादिनाभ्यर्च्य जुहुयाच्च विधानतः।

அப்₄யர்ச்ய விதி₄வத்₃ விஷ்ணும் நாமமூர்த்திமநுஸ்மரந்।
ஆவாஹநார்க்₄யபாத்₃யைஶ்ச தூ₄பதீ₃பாதி₃பி₄ஸ்தத₂ா ॥ 48.
க₃ந்த₄புஷ்பாதி₃நாப்₄யர்ச்ய ஜுஹுயாச்ச விதா₄நத:।

ஆசார்யன முதலில் எம்பெருமானுக்குத் திருவாரா த₄னம ஸமாப்பிதது, அடுத்தபடியாக சிஷ்யனுக்கு இடப் போகிற திருநாமத்தை உடைய மூர்த்தியை தியானிதது, அந்த மூர்ததியைக் கலஶததிலாவது கூர்ச்சத்திலாவது ஆவாஹநம் செயது, அர்க்₄யம், பாத்₃யம், ஆசமநீயம் ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பித்து, தூ₄பம, தீ₃பம், ச₂தரம் (குடை), சாமரம ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பிதது, திருமாலை, சந்த₃னம், திருவாப₄ரணம் முதலானவைகளால் அலங் கரித்து, இவவண்ணம் ஷோட₃ஶோபசாரங்களைக்கொணடு ஆராதி₄தது, நாமகரணத்திற்சொல்லிய முறைப்படி அக₃னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும.

चक्रादिधारणं यत्र यत्र वा नामकर्म च ॥ ४९ ॥
तन्मासाधिपतेर्नाम मासपेषु प्रशस्यते ।
मूर्तयः केशवाद्याश्च मार्गशीर्षादिमासपाः ॥ ५० ॥

சக்ராதி₃த₄ாரணம் யத்ர யத்ர வா நாமகர்ம ச ॥ 49.
தந்மாஸாதி₄பதேர் நாம மாஸபேஷு ப்ரஶஸ்யதே ।
மூர்த்தய: கேஶவாத்₃யாஶ்ச மார்க்க₃ஶீர்ஷாதி₃மாஸபா: ॥ 50.

கேஶவன் முதலாக தா₃மோத₃ரனீருகவுள்ள பன்னிரு மூர்த்திகளும, மார்கழி முதல் கார்த்திகை ஈருகவுள்ள பன்னிரு மாதங்களுக்கும் தே₃வதைகள. ஆகையால் அந்த மூர்த்திகளின் திருநாமங்களை இடும்போது, எந்த மாஸத்தில் தாபஸமஸ்காரம் அல்லது நாமகரணம் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த மாஸத்திற்கு தே₃வதையான மூர்த்தி யின் திருநாமத்தை இடுவது மிகச்சிறந்தது.

या तन्मासपतेर्मूर्तिः तत्र तां देशिकः स्वयम् ।
परिक्रम्य नमस्कृत्य ह्यावाह्य पुरतो हरेः ॥ ५१ ॥
तन्मूर्तिं मनसा ध्यात्वा नाम तस्याः प्रचोदयेत् ।

யா தந்மாஸபதேர் மூர்த்திஸ் தத்ர தாம் தே₃ஶிகஸ் ஸ்வயம் ।
பரிக்ரம்ய நமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்ய புரதோ ஹரே: ॥ 51.
தந்மூர்த்திம் மநஸா த்₄யாத்வா நாம தஸ்யா: ப்ரசோத₃யேத் ।

கேஶவன் முதலான திருநாமங்களை இடும்போதும, அந்த மாஸத்திற்கு அதி₄பதியின் மூர்த்தியை ப₄க₃வத் ஸந்நிதி₄க்கு எதிரில் ஆவாஹநம் செய்து, முன் சொன்ன எல்லா உபசாரங்களையும, ப்ரத₃க்ஷிண நமஸ்காரங்களையும் செய்து, அந்த மூர்த்தியை நெஞ்சில் தியானித்து, ஆசாரி யன் அத்திருநாமத்தை சிஷ்யனுக்கு இடவேண்டும்.

नाम वैष्णवताहेतुः मुख्य इत्युच्यते बुधैः ॥ ५२ ॥
योजयेन्नाम दासान्तं भगवन्नामपूर्वकम् ।
तथा भागवतानां च नाम स्यात् नामपूर्वकम् ॥ ५३ ॥

நாம வைஷ்ணவதாஹேதுர் முக்₂ய இத்யுச்யதே பு₃தை₄: || 52.
யோஜயேந்நாம த₃ாஸாந்தம் ப₄க₃வந்நாமபூர்வகம் |
தத₂ா ப₄ாக₃வதாநாஞ்ச நாம ஸ்யாந்நாமபூர்வகம் || 53.

இதி ஶ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே.
புண்ட்₃ர நாம ஸம்ஸ்காரவர்ணநம் நாம த்₃விதீயோऽத்₄யாய: ||

நாமமிடும்போது, முதலில் ப₄க₃வந்நாமத்தையும் கடைசியில தா₃ஸபத₃த்தையும் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணதா₃ஸன் என்பதுபோலே) சேர்ககவேண்டும். ப₄ாக₃வதர்களுடைய நாமத்தை இடுமபோதும், முதலில் அவர்களுடைய திருநாமத்தையும், கடைசியில் தா₃ஸபத₃த்தையும் (ஸ்ரீராமாநுஜதா₃ஸன் என்பதுபோலே) சேர்க்கவேண்டும. ப₄க₃வத்ஸமப₃ந்த₄ம் பெற்று வைஷ்ணவனுவதற்கு இந்த நாமஸமஸ்காரம் முக்கியமான காரணமாகும். (இது இல்லாவிடில் வைஷ்ணவத்வம் கிடையாது). இவ்விஷயத்தை ஸ்வரூபஜ்ஞானமுள்ள அறிவாளிகள் கூறுகிருர்கள்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் புண்ட்₃ர நாம ஸம்ஸ்காரவர்ணநம்
என்கிற இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்

மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

अथातः संप्रवक्ष्यामि मन्त्रदीक्षाविधिं परम् ।

ஶ்ரீபராஶர உவாச—

அத₂ாதஸ் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரதீ₃க்ஷாவிதி₄ம் பரம் |

ஸ்ரீபராஶரப₄க₃வான் ரிஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர்,—நாமஸம்ஸ்காரத்தைச் சொன்னபிறகு, அதற்குப் பின் செய்யவேண்டிய மந்த்ரஸம்ஸ்காரம் செய்யும் முறையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

पूर्वाह्णे विधिवत् स्नात्वा अर्चयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥
स्नातं शिष्यं समाहूय होमं कुर्याद्विधानतः ।
मन्त्रद्वयेन जुहुयात् आज्यमष्टोत्तरं शतम् ॥ २ ॥
वैष्णव्या चैव गायत्र्या मूलमन्त्रेण देशिकः ।
तथा पुरुषसूक्तेन विष्णुमन्त्रेण देशिकः ॥ ३ ॥
हुत्वा प्रदक्षिणं कृत्वा सशिष्यः प्रणमेद्गुरुः ।

பூர்வாஹ்ணே விதி₄வத் ஸ்நாத்வா அர்ச்சயேத்
புருஷோத்தமம் ॥ 1.
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாஹூய ஹோமம் குர்யாத் வித₄ாநத: ।
மந்த்ரத்₃வயேந ஜுஹுயாத₃ாஜ்யமஷ்டோத்தரம் ஶதம் ॥ 2.
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா மூலமந்த்ரேண தே₃ஶிக: ।
ததா₂ புருஷஸூக்தேந விஷ்ணுமந்த்ரேண தே₃ஶிக: ॥ 3.
ஹுத்வா ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ஸஶிஷ்ய: ப்ரணமேத்₃ கு₃ரு: ।

உத₃யத்திலிருந்து 6 நாழிகை வரையில் உள்ள காலம் பூர்வாஹ்ணம் எனப்படும். மந்திரோபதே₃ஶம் செய்யும் ஆசார்யன், தான் காலையில் எழுந்திருந்து, (ப₄க₃வந்நாம ஸ்மரணம், பல் துலக்குதல் தொடக்கமாக) ஸ்நாநம், ஸந்த்₄யா வந்த₃னமீருகவுள்ள காலைக்கடன்களைப் பூர்வாஹ்ணத்தில் முடித்துக்கொண்டு, பின்பு புருஷோத்தமனை ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேணடும். அதற்குப்பின் முற்கூறிய காலைக்கடன்களைச் செய்து முடித்த சிஷ்யனை அழைத்துத் தன் ஸமீபத்தில் வைததுக் கொணடு, பாஞ்சராத்ரம் முதலான ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய விதி₄ப்படி ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யப்பட்ட அக்₃னியில், திருமந்திரம், த்₃வயம, விஷ்ணு கா₃யத்ரி ஆகிய மந்திரங்கள் ஒவ்வொன்றுலும் 108 தரமும், புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்களாலும், விஷ்ணு-ஷடா₃க்ஷரி முதலான வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும் நெய்யினுல் இயன்றவரையில் ஹோமம் செய்து, பின்பு அவ்வக்₃னியை சிஷ்யனும தானுமாக ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து த₃ண்டன் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது.

ततः कलश आधाय पवित्रजलसंभृते ॥ ४ ॥
तुलसीं गन्धदूर्वाग्रे कौशेयं गौरसर्षपम् ।
अभिमन्त्र्य द्वयेनाथ मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ५ ॥
तेन संमार्जयेत् शिष्यं मन्त्ररत्नेन देशिकः ।
संमार्जयेच्च तं शिष्यं मूलमन्त्रमनुस्मरन् ॥ ६ ॥
प्राशयेत्सलिलं पश्चात् त्रिवारं मन्त्रविच्च तम् ।

தத: கலஶ ஆத₄ாய பவித்ரஜலஸம்ப்₄ருதே ॥ 4.
துளஸீம் க₃ந்த₄தூ₃ர்வாக்₃ரே கௌஶேயம் கௌ₃ரஸர்ஷபம் ।
அபி₄மந்த்ர்ய த்₃வயேநாத₂ மூலமந்த்ரேண மந்த்ரவித் ॥ 5.
தேந ஸம்மார்ஜயேச்சி₂ஷ்யம் மந்த்ரரத்நேந தே₃ஶிக: ।
ஸம்மார்ஜயேச்ச தம் ஶிஷ்யம் மூலமந்த்ரமநுஸ்மரந் ॥ 6.
ப்ராஶயேத் ஸலிலம் பஶ்சாத் த்ரிவாரம் மந்தரவிச்ச தம் ।

அடுத்தபடியாக, மந்திரமறிந்த ஆசாரியன், பரிஶுத்₃த₄மான ஒரு கலஶத்தில், காவேரி முதலான புண்யதீர்த்த₂ங்களின் ஜலத்தை நிறைத்து, அதில் திருத்துழாய், சந்தனம், அருகமபுல்நுனி வெண்கடுகு ஆகியவற்றைச் சேர்த்து, பட்டு வஸ்திரத்தைச் சுற்றி, திருமந்திரத்தாலும், த்₃வயமந்திரத்தாலும் அபி₄மந்திரித்து, அந்த ஜலத்தால அம்மந்திரங்களை அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு சிஷ்யனை ப்ரோக்ஷித்து, அந்த ஜலத்தை மூன்று தரம் ப்ராஶநம் பண்ணிவைககவேண்டும்.

मूर्ध्नि हस्तं विनिक्षिप्य दक्षिणं ज्ञानदक्षिणम् ॥ ७ ॥
सव्यं च हृदये न्यस्य कृपया वीक्षयेद्गुरुः ।

மூர்த்₄நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய த₃க்ஷிணம் ஜ்ஞாநத₃க்ஷிணம் ॥ 7.
ஸவ்யஞ்ச ஹ்ருத₃யே ந்யஸ்ய க்ருபயா வீக்ஷயேத்₃ கு₃ரு: ।

ஆசார்யன் ஜ்ஞானமளிக்கும் தனது வலது கையை சிஷ்யனுடைய தலையில் பொருந்தும்படி வைத்து, இடது கையை அவன் மார்பில் வைத்து, த₃யையுடையவனாய சிஷ்யனைப் பார்ககவேணும்.

स्वाचार्यं हृदये ध्यात्वा जप्त्वा गुरुपरंपराम् ॥ ८ ॥
ततः संप्रार्थयेत् देवीं सर्वलोकेश्वरीं प्रियाम् ।

ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத₃யே த்₄யாத்வா ஜப்த்வா கு₃ருபரம்பராம் ॥ 8.
தத꞉ ஸம்ப்ரார்த்த₂யேத்₃ தே₃வீம் ஸர்வலோகேஶ்வரீம் ப்ரியாம் ।

அதன்பிறகு, ஆசார்யன் தனக்கு மந்திரோபதே₃ஶம் செய்த ஆசார்யனை நெஞ்சில் தியானித்து, ஸ்ரீ த₄ரன் ஈருகவுள்ள கு₃ருபரம்பரையை அநுஸந்தி₄த்து, பின்பு— எல்லாவுலகங்களுக்கும் ஸ்வாமினியாய், சேதனர் விஷயத்தில் இனியதையே செய்பவளான பெரியபிராட்டியாரைப் பின்வருமாறு பிரார்த்தி₂க்கக்கடவன்.

माता त्वं सर्वलोकानां सर्वलोकेश्वरप्रिये ॥ ९ ॥
श्रायस्वैनमद्येमं अपराधशतैर्वृतम् ।
एवं रमां पुरस्कृत्य पश्चात् देवं समाश्रयेत् ॥ १० ॥

மாதா த்வம் ஸர்வலோகாநாம் ஸர்வலோகேஶ்வரப்ரியே ॥ 9.
ஶ்ராயயஸ்வைநமத்₃யேமம் அபராத₄ஶதைர்வ்ருதம் ।
ஏவம் ரமாம் புரஸ்க்ருத்ய பஶ்சாத் தே₃வம் ஸமாஶ்ரயேத் ॥ 10.

"ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே! ஸர்வேஶ்வரன் சேதனருடைய பாபங்களைப்பார்த்து, அவர்களை த₃ண்டி₃க்க முற்படும் போது, இச்சேதனன் பல குற்றங்களைச்செய்து அவனுக்கு அருகில் வரவும் தகுதியில்லாதவனாயிருக்கிறான். தேவரீர்— யாரேனும், எவ்விதமான பிழையைச் செய்தபோதிலும், அவற்றைப் பொறுத்து, அவர்கள் அனைவர்க்கும் எவராலும் ஒரு தீங்கும் வாராதபடி காக்கும் மாதாவாயிருக்கிறீர். ஸர்வலோகேஶ்வரனை அவனுக்கும், தாம் சொன்னதை மறுக்கவொண்ணாதபடி நெஞ்சுக்கு இனியவளாயிருக்கிறீர். ஆகையால், இவனுடைய குற்றங்களைப் பொறுப்பித்து, இவனை இன்று ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிப்பிக்க வேணும்" என்று ஆசார்யன் பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு, பிறகு ஸர்வேஶ்வரனைப் பற்றக்கடவன்.

த்₃வய மந்த்ரோபதே₃ஶம்

नारायण दयासिन्धो वात्सल्यगुणसागर।
त्राह्येनं पापिनं देव कृपया समुपागतम्॥ ११ ॥
एवं प्रपद्य देवेशं आचार्यकृपया स्वयम्।
स्वाचार्यं हृदये ध्यात्वा मन्त्रमध्यापयेद्गुरुः॥ १२ ॥

நாராயண த₃யாஸிந்தே₄ா வாத்ஸல்யகு₃ணஸாக₃ர ।
த்ராஹ்யேநம் பாபிநம் தே₃வ க்ருபயா ஸமுபாக₃தம் ॥ 11.
ஏவம் ப்ரபத்₃ய தே₃வேஶம் ஆசார்யக்ருபயா ஸ்வயம் ।
ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத₃யே த்₄யாத்வா மந்த்ரமத்₄யாபயேத்
கு₃ரு: ॥ 12.

“எல்லா ஜனங்களுக்கும் தாய் தந்தை முதலான எல்லா உறவினருமிருக்கும ஸ்ரீய:பதியான நாராயணனே! கருணைப்பெருங்கடலே! வாத்ஸல்யகு₃ணக்கடலே! எப்போதும் பாவமே செய்து பாவியான இவன் தேவரீருடைய கருணையால் இப்போது திருமுன்பே வந்திருக்கிறான்; இவனைக்காத்தருள்வீர்!” என்று தனது ஆசார்யனுடைய க்ருபையைப் பற்றுசாகக்கொண்டு தான் ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ப்ரபததிபண்ணி, தன்னுடைய ஆசார்யனை நெஞ்சில் தியானித்துக்கொண்டு, ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு மந்திரததை உபதே₃ஶம் செய்யவேண்டும்.

த்₃வய மாஹாத்ம்யம்

समानोत्कृष्टरहितं संसारोच्छेदनं परम्।
सर्वदं सर्वपापघ्नं महाप्रियतमं विभोः॥ १३ ॥
अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं सर्षिच्छन्दोधिदैवतम्।
सन्यासञ्च समुद्रञ्च सार्थमध्यापयेत् स्वयम्॥ १४ ॥
विनापि न्यासमुद्रे च विना छन्दोधिदैवते।
यस्योच्चारणमात्रेण सर्वसिद्धिफलं लभेत्॥ १५ ॥

ஸமாநோத்க்ருஷ்டரஹிதம் ஸம்ஸாரோச்சே2த3நம் பரம் |
ஸர்வத3ம் ஸர்வபாபக்4நம் மஹாப்ரியதமம் விபே4ா: || 13.
அத்4யாபயேந்மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்ச2ந்தே3ாதி4தை3வதம் |
ஸந்யாஸஞ்ச ஸமுத்3ரஞ்ச ஸார்த்த2மத்4யாபயேத் ஸ்வயம் || 14.
விநாபி ந்யாஸமுத்3ரே ச விநா ச2ந்தே3ாதி4தை3வதே |
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்3தி4ப2லம் லபே4த் || 15.

இந்த த்3வயமந்திரமானது தனக்கு ஒத்ததும் மிக்கதுமான மந்திரம எதுவுமில்லாமையால் மந்தரரத்னம் எனப்படுவது. இதை ஒருகால் உச்சரித்தவனுககு ஸம்ஸாரத்தை அடியோடு அறுத்துவிடும்; எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கும். எலலாப் பாபங்களையும் போக்கிவிடும். இம்மந்திரம் எம்பெருமானுக்கு மிகவும் இனியது. இம்மந்திரத்தை ரிஷி, ச2ந்த3ஸ்ஸு, தே3வதை, அங்க3ந்யாஸகரந்யாஸங்கள், முத்3ரை ஆகியவற்றுடன் அர்தத2த்தோடு ஆசார்யன் உபதே3ஶிக்கவேண்டும். அங்க3ந்யாஸம, கரந்யாஸம், முத்3ரை, ச2ந்த3ஸ்ஸு, தே3வதை ஆகியவைகளில்லாமல் வெறும் மந்திரததை மாத்திரம் உச்சரித்தாலுங்கூட எல்லாப் ப2லன்களையும் அடைவான்.

த்3வயம் ஓதாதவன் வைதி3கனாகான்

अनधीत्य द्वयं मन्त्रं न विप्रो वैदिको भवेत्।
मन्त्ररत्नेन रहितं ब्राह्मणं दूरतस्त्यजेत्॥१६॥

அநதீ4த்ய த்3வயம் மந்த்ரம் ந விப்ரோ வைதி3கோ ப4வேத் |
மந்த்ரரத்நேந ரஹிதம் ப்3ராஹ்மணம் தூ3ரதஸ் த்யஜேத் || 16.

த்3வயமந்திரத்தை நியமத்துடன் ஆசார்யனிடமிருந்து எவன் ஓதவில்லையோ, அவன் ப்3ராஹ்மணகுலத்தில் பிறந்தவனானாலும், வேத3த்தில் சொல்லப்பட்ட எந்தக் கர்மத்துக்கும அதி4காரமில்லாத அவைதி3கனாவான். ஆகையால், அத்தகையவனை தூ3ரத்தில் விட்டு விலகிச்செலல வேண்டும்.

த்₃வயமும் திருமந்திரமும் உபதேசிக்கவேண்டும்

अध्यापयेत् द्वयं मन्त्रमाचार्यः शिष्यवत्सलः।
अध्यापयेत् ततः पश्चात् मन्त्रमष्टाक्षरं तथा॥१७॥

அத்₄யாபயேத் த்₃வயம் மந்த்ரமாசார்யஶ்ஶிஷ்யவத்ஸல:।
அத்₄யாபயேத் தத: பஶ்சாத் மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் தத₂ா॥ 17.

ஆசார்யன் சிஷ்யனிடத்தில் பிரீதியுடையவனாய், த்₃வயமந்திரத்தை முதலில உபதே₃ஶித்து, அதற்குப்பின் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை உபதே₃ஶிக்கவேண்டும்.

தாபஸம்ஸ்காரமில்லாமல் மந்த்ரோபதே₃ஶம் கூடாது

अचक्रधारिणं विप्रं योऽध्यापयति देशिकः।
स गुरुर्नरकं याति कल्पकोटिशतं द्विजाः॥१८॥

அசக்ரத₄ாரிணம் விப்ரம் யோऽத்₄யாபயதி தே₃ஶிக:।
ஸ கு₃ருர் நரகம் யாதி கல்பகோடிஶதம் த்₃விஜா:॥ 18.

ரிஷிகளே! எந்த ஆசார்யன் தாபஸம்ஸ்காரமில்லாத அந்தணனுக்கு மந்திரத்தை உபதே₃ஶிக்கிருனே, அவன் நரகத்தை அடைந்து, பல கல்பங்கள் அங்கேயே உழல்வான்.

तस्मात् तापादिसंस्काराः सर्वमन्त्रेषु सत्तमाः।
अध्यापयेत् ततः पश्चात् अन्यथा नरकं व्रजेत्॥१९॥

தஸ்மாத் தாபாதி₃ஸம்ஸ்காராஸ் ஸர்வமந்த்ரேஷு ஸத்தமா:।
அத்₄யாபயேத் தத: பஶ்சாத் அந்யத₂ா நரகம் வ்ரஜேத்॥ 19.

ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்களே! ஆகையால், தாபம், புண்ட்₃ரம் முதலான கீழ்ச்சொன்ன ஸமஸ்காரங்கள் செய்தபின்பே திருமந்த்ரம் த்₃வயம் முதலான எல்லா மந்திரங்களையும் உபதே₃ஶிக்கவேண்டும். இல்லையேல் நரகத்தை அடைவான்.

ஒரே நாளில் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள்

एकस्मिन् दिवसे वापि कृत्वा तापादिसंस्क्रियाः।
पृथक् पृथक् चानुपूर्व्या सर्वं कुर्यादतन्द्रितः॥ २०॥

ஏகஸ்மிந் தி₃வஸே வாऽபி க்ருத்வா தாபாதி₃ஸம்ஸ்க்ரியா:।
ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் சாநுபூர்வ்யா ஸர்வம் குர்யாத₃தந்த்₃ரித:॥ 20.

தாபம் முதலிய எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களையும் ஒரே தினத்திலாவது முற்கூறிய கிரமப்படி தனித்தனியே ஒன்றும் விடாமல் சோம்பலில்லாமல் செய்யவேண்டும்.

சிஷ்யனிருக்கவேண்டிய முறை

अधीत्य मन्त्रमाचार्यं पूजयेद् भक्तितो द्विजः।
आचार्याधीनवृत्तिस्तु यावज्जीवं भवेत् सदा॥ २१॥

அதீ₄த்ய மந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத் ப₄க்திதோ த்₃விஜ:।
ஆசார்யாதீ₄நவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம் ப₄வேத் ஸதா₃॥ 21.

சிஷ்யன் மந்திரத்தை நியமத்துடன் கற்றபின்பு, ஆசார்யனை ப₄க்தியோடு ஆராதி₄க்கக்கடவன். பிறகு, ஆயுளுள்ளவரையில் எப்போதும் ஆசார்யனுக்குப் பரதந்த்ரமானவனாகவே இருக்கக்கடவன.

होमशेषं समाप्याथ ब्राह्मणान् भोजयेत् शुभान्।
यावच्छरीरपातं तु द्वयमावर्तयेन्मनुम्॥ २२॥

ஹோமஶேஷம் ஸமாப்யாத₂ ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் ஶுபா₄ந்।
யாவச்ச₂ரீரபாதம் து த்₃வயமாவர்த்தயேந் மநும்॥ 22.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரகா₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே,
மந்த்ர ஸம்ஸ்காரவர்ணநம் நாம த்ருதீயோऽத்₄யாய:॥

சிஷ்யனுக்கு மந்திரோபதே₃ஶம் செய்தபின்பு ஹோம ஶேஷத்தை ஆசார்யன் செய்துமுடித்து, நல்லொழுக்க முள்ள அந்தணர்களுக்கு அமுது செய்விக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும சரீரமுள்ளவரையில் எப்போதும் த்₃வயமந்தி ரத்தை அநுஸந்த₄ாநம் செய்யக்கடவன்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் மந்த்ர ஸம்ஸ்கார வர்ணநம்
என்கிற மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

4-வது அத்தியாயம்

யாக₃ஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

शुभकाले विधानेन प्रणिपत्य ततो गुरुम्।
अस्य प्रसादलब्धं तु गृहीत्वा विग्रहं हरेः॥१॥
श्रीभूमिनीलासहितं सायुधं सपरिच्छदम्।
अर्चयेद्विग्रहं नित्यं यावत्कालमतन्द्रितः॥२॥

ஸ்ரீ பராசர உவாச—

ஶுப₄காலே வித₄ாநேந ப்ரணிபத்ய ததோ கு₃ரும்।
அஸ்ய ப்ரஸாத₃லப்₃த₄ம் து க்₃ருஹீத்வா விக்₃ரஹம் ஹரே:॥ 1.
ஸ்ரீபூ₄மிநீளாஸஹிதம் ஸாயுத₄ம் ஸபரிச்ச₂த₃ம்।
அர்ச்சயேத் விக்₃ரஹம் நித்யம் யாவத்காலமதந்த்₃ரித:॥ 2.

ஸ்ரீபராஶரர் சொல்லுகிறார்:— தாபம் முதல் மந்த்ரம் ஈறுகவுள்ள நாலு ஸம்ஸ்காரங்களும் ஆனபிறகு, சுப₄ மான திதி₂ வார நக்ஷத்திரங்கள் கூடிய தி₃னத்தில் காலே யில் நித்யகர்மங்களை அனுஷ்டி₂த்த பின்பு ஆசார்ய ஸந்நிதி₄யில் த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அவன் அநுக்₃ர ஹித்துத் தந்த ப₄க₃வானுடைய அர்ச்சாவிக்₃ரஹத்தை,— ஸ்ரீ பூ₄மிநீளாதே₃விகளென்ன, ஶங்க₂சக்ரங்கள் முதலான ஆயுத₄ங்களென்ன, அநந்தன் முதலான பரிஜனங்க ளென்ன, ச₂த்ரம், சாமரம் முதலான பரிச்ச₂த₃ங்களென்ன,

இவற்றுடன் கூட எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, ஆயு ளுள்ளவரையிலும் சோம்பலில்லாமல திருவாராத₄னம் செய்யக்கடவன். (ப₄க₃வானுடைய திருவாராத₄னமே யாக₃ம் எனப்படுகிறது.)

श्रौतस्मार्तागमोक्तानां गृहीत्वा संमतं गुरोः।
अर्चयेत् श्रद्धया नित्यं देवं दहरवासिनम्॥ ३॥

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாக₃மோக்தாநாம் க்₃ருஹீத்வா ஸம்மதம் கு₃ரோ:।
அர்ச்சயேச்ச்₂ரத்₃த₄யா நித்யம் தே₃வம் த₃ஹரவாஸிநம்॥ 3.

வேத₃ங்களிலும், த₄ர்மஶாஸ்தரங்களிலும், ஸ்ரீ பாஞ்ச ராத்ர வைக₂ாநஸாக₃மங்களிலும் சொலலப்பட்ட திருவாரா த₄னக்ரமங்களில், தன் ஆசார்யன் உகந்ததொரு க்ரமத் தினல் ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஶ்ரத்₃தை₄ யுடன் தினந்தோறும் அந்த அர்ச்சையில் ஆராதி₄ககக் கடவன்.

अर्चयेत् पूर्ववत्स्नात्वा हरेः संपूज्य विग्रहम्।
होमं कुर्यात् विधानेन श्रीमदष्टाक्षरेण वै॥ ४॥
मन्त्रद्वयेन च तथा होतव्यं विधिना हविः।
सूक्तेन च तथा होमः पौरुषेण विधीयते॥ ५॥
शतमष्टाक्षरात् होमः मन्त्राभ्यां च तथोदितः।
सूक्तेन प्रत्यृचं होमः होतव्यं विधिना हविः॥ ६॥
तत्तन्नाम्ना तथैवैकमुद्दिश्यावरणान् सुरान्।
हुत्वा प्रदक्षिणं कृत्वा नमस्कृत्य जनार्दनम्॥ ७॥
तस्मै तद्विग्रहं दत्वा वृत्तिं संयक् प्रचोदयेत्।

அர்ச்சயேத் பூர்வவத் ஸ்நாத்வா ஹரேஸ் ஸம்பூஜ்ய விக்₃ரஹம்।
ஹோமம் குர்யாத் வித₄ாநேந ஸ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரேண வை॥ 4.
மந்த்ரத்₃வயேந ச தத₂ா ஹோதவ்யம் விதி₄நா ஹவி:।
ஸூக்தேந ச தத₂ா ஹோம: பௌருஷேண விதீ₄யதே॥ 5.

ஶதமஷ்டாக்ஷராத் ஹோமோ மந்த்ராப்₄யாஞ்ச தத₂ாதி₃த: ।
ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் ஹோமோ ஹோதவ்யம் விதி₄நா ஹவி:॥ 6.
தத்தந்நாம்நா ததை₂வைகம் உத்₃தி₃ஶ்யாவரணாந் ஸுராந் ।
ஹுத்வா ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்த₃நம் ॥ 7.
தஸ்மை தத்₃விக்₃ரஹம் த₃த்வா வ்ருத்திம் ஸம்யக் ப்ரசோத₃யேத்।

ஆசார்யன் காலைக் கடன்களை அநுஷ்டி₂த்தபின்பு, சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிகொடுக்கவேண்டிய விக்₃ரஹத்துக்குத் திருவாராத₄னம் கண்டருளப்பண்ணி, விதி₄பூர்வகமாக ப்ரதிஷ்டை₂ பண்ணப்பட்ட அக்₃னியில், ஸ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரத்திலும், ஷட₃க்ஷர்த்₃வாத₃ஶாக்ஷரங்களாலும், புருஷஸூக்தத்திலும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. அதில் திருவஷ்டாக்ஷரத்திலும், ஷட₃க்ஷரத்₃வாத₃ஶாக்ஷரங்களாலும் நூறு நூறு தடவையும, புருஷஸூக்தத்தினுடைய பதினறு ருக்குகளினல் பதினறு தடவையும் நியமத்துடன் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும. விமானபாலகர்கள், ஸுத₃ர்ஶநாநந்த க₃ருட₃ாதி₃கள் ஆகிய ஆவரணதே₃வதைகளைக குறித்து ஒவ்வொருதடவை அவர்கள் திருநாமத்தைச் சொல்லி ஹோமம செய்யவேண்டும். ஹோமம் முடிந்த பின்பு அர்ச்சாமூர்த்தியையும, அக₃னியையும ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அந்த தி₃வ்யமங்க₃ள விக₃ரஹத்தை சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப பண்ணிக் கொடுத்து, எப்போதும ஆராதி₄க்கும்படி நன்ருக உபதே₃ஶிக்கக்கடவன்.

यज्ञकर्मविधानेन संयक् स्नात्वा गुरुस्तथा ॥८॥
याजयेत् वैष्णवं भक्त्या वैष्णवान् परितोषयेत् ।
யஜ்ஞகர்மவித₄ாநேந ஸம்யக் ஸ்நாத்வா கு₃ருஸ்தத₂ா ॥ 8.
யாஜயேத் வைஷ்ணவம் ப₄க்த்யா வைஷ்ணவாந் பரிதோஷயேத் ।

ஆசார்யன். மாத்₄யாஹ்நிக ஸ்நானத்தைச்செய்து, அப்போதே முற்கூறியபடி வைஷ்ணவனை சிஷ்யனைக் கொணடு ப₄க₃வத₃ாராத₄னமாகிற யாக₃த்தைச் செய்விக்க

வேண்டும். அதன்பின் ப₄க்தியோடு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை அமுது செய்விக்கவேண்டியது.

एवं यागान्तसंस्काराः कर्तव्या विधिवत् द्विजाः ॥९॥
ब्राह्मणानां विशेषेण पारमैकान्त्यसिद्धये ॥ ९½ ॥

ஏவம் யாக₃ாந்தஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா விதி₄வத் த்₃விஜா: ॥ 9.
ப்₃ராஹ்மணாநாம் விஶேஷேண பாரமைகாந்த்யஸித்₃த₄யே ॥9½॥

இதி.........யாக₃ ஸம்ஸ்காரவர்ணநம் நாம சதுர்த்தோ₂ऽத்₄யாய: ॥

மஹர்ஷிகளே! இவ்வண்ணமாகத் தாபம் முதல் யாக₃ம் வரையிலுமான ஸம்ஸ்காரங்களை அனைவரும் முறைப்படி செய்துகொள்ளவேணும். ப₄க₃வானுக்கு மிக நெருங்கிய பரமைகாந்தியாவதற்காக அந்தணர்களும் இதை விஶேஷித்துச் செய்துகொள்ளவேணும்.

ஸ்ரீ பராஶர ஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் யாக₃ ஸம்ஸ்காரவர்ணநம்
என்னும் நாலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்

பகவதா₃ராத₄னமும் ஆஶ்ரமத₄ர்மமும்

श्रीपराशर उवाच—

नित्यमभ्यर्चयेद्विष्णुं पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
अप्सु व्योम्नि तथार्चायां वह्नौ हृदि तथा गुरौ ॥१॥
त्रिकालमर्चयेत् देवं प्रीतिमान् सुविशेषतः ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

நித்யமப்₄யர்ச்சயேத்₃ விஷ்ணும் புராணம் புருஷோத்தமம் ।
அப்ஸு வ்யோம்நி தத₂ார்ச்சாயாம் வஹ்நௌ ஹ்ருதி₃ தத₂ா கு₃ரௌ ॥ 1.
த்ரிகாலமர்ச்சயேத் தே₃வம் ப்ரீதிமாந் ஸுவிஶேஷத: ।

ஸர்வவ்யாபியாய், புருஷோத்தமனாய், அநாதி₃யான வனான ஸ்ரீமந் நாராயணனை, ஜலத்திலும், ஆகாயத்திலும், அர்ச்சாவிக்₃ரஹத்திலும், அக்₃னியிலும், ஹ்ருத₃யத்திலும், ஆசார்யனிடத்திலும் தினந்தோறும் மூன்று காலங்களிலும் அன்போடு திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.

स्नानकाले हरिं सम्यक् पूजयेत् जलशायिनम्॥ २॥
सन्ध्याकाले तथा व्योम्नि पूजयेत् रविमण्डले।
प्रतिमास्वर्चयेत् देवं अग्नौ होमैस्तथा प्रभुम्॥ ३॥
प्राणाग्निहोत्रसमये जपेदष्टाक्षरं बुधः।
अष्टोत्तरशतं वापि ह्यष्टाविंशतिमेव वा॥ ४॥
यथाशक्ति जपेन्मन्त्रं नित्यमेवमतन्द्रितः।
तदर्थं चिन्तयेन्नित्यं यावद्देहनिपातनम्॥ ५॥

ஸ்நாநகாலே ஹரிம் ஸம்யக் பூஜயேஜ்ஜலஶாயிநம் ‖ 2.
ஸந்த்4யாகாலே தத2ா வ்யோம்நி பூஜயேத் ரவிமண்ட3லே ।
ப்ரதிமாஸ்வர்ச்சயேத் தே3வமக்3நௌ ஹோமைஸ் தத2ா
ப்ரபு4ம் ‖ 3.
ப்ராணுக்3நிஹோத்ரஸமயே ஜபேத3ஷ்டாக்ஷரம் பு3த4: ।
அஷ்டோத்தரஶதம் வாபி ஹ்யஷ்டாவிம்ஶதிமேவ வா ‖ 4.
யத2ாஶக்தி ஜபேந்மந்த்ரம் நித்யமேவமதந்த்3ரித: ।
தத3ர்த்த2ம் சிந்தயேந்நித்யம் யாவத்3தே3ஹநிபாதநம் ‖ 5.

ஜலத்தில் திருவாராத4னமாவது:— ஸ்நான காலத்தில், ஜலத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெருமாளை நன்கு ஆராதி4ப்பதேயாகும். ஆகாயத்தில் திருவாராத4னமாவது:— ஸந்த்4யாவந்த3னம் செய்யும்போது ஆகாயத்தில் ஸூர்ய மண்ட3லத்தில் ஆராதி4ப்பதேயாகும். அர்ச்சாவிக்3ரஹத்தில் திருவாராத4னம் செய்வதாவது:— அவ்விக்3ரஹத்தில் அர்ச்சனம் முதலானவற்றைச் செய்வது. அக்3னியில் திருவாராத4னம் செய்வதாவது:— அக்3னியில் ஸர்வேஶ்வரனைக் குறித்து ஹோமம் செய்வதேயாகும். ஹ்ருத3யத்தில் திருவாராத4னம் செய்வதாவது:— உண்ணத் தொடங்குகையில் “ ப்ராணய ஸ்வாஹா ” என்று தொடங்கும் மந்திரங்களைச் சொல்லி ப்ராணுஹுதி செய்யும் ஸமயத்தில் ஹ்ருத3யத்திலுள்ள எம்பெருமானுக்கு அன்னமிடுவதன்மூலம் அவனை ஆராதி4ப்பதேயாகும். சரீரம் விடுமவரையில்

தினந்தோறும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை நூற்றெட்டு தரமாவது, (இயலாவிடில்) இருபதடெட்டு தரமாவது தன் ஶக்திக்கு ஏற்றவாறு சோமபலில்லாமல் ஜபித்து, அதன் அர்த்த$_2$த்தைச சிந்திக்கக்கடவன்.

अलाभे प्रतिमायां तु शुचौ देशे मनोहरे।
स्थण्डिले पुरुषं ध्यात्वा पूजयेन्मनसैव तु ॥६॥

அலாபே$_4$ ப்ரதிமாயாம் து ஶுசௌ தே$_3$ஶே மநோஹரே।
ஸ்த$_2$ண்டி$_3$லே புருஷம் த்$_4$யாத்வா பூஜயேந்மநஸைவ து॥ 6.

அர்ச்சாவிக்$_3$ரஹம் கிடைக்காவிடில், பரிசுத்தமாய், அழகான இடத்தில் பரமபுருஷ சித்திரத்தை எழுதி, அதில் அவனை மனத்தால் தியானிக்கவேண்டும்.

जपेत् द्वयं मन्त्ररत्नं ध्यायन् सर्वगतं हरिम्।

ஜபேத் த்$_3$வயம் மந்த்ரரத்நம் த்$_4$யாயந் ஸர்வக$_3$தம் ஹரிம்।

ஸர்வவ்யாபியான பரமாத்மாவை தியானித்துக் கொண்டு, மந்திரங்களிற் சிறந்த த்$_3$வயமந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

விலக்கப்படவேண்டியவர்கள்

पाषण्डिनः पाशुपतान् विकर्मस्थान् अनीश्वरान् ॥७॥
न संभाषेत सततं वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत्।

பாஷண்டி$_3$ந: பாஶுபதாந் விகர்மஸ்த$_2$ாநநீஶ்வராந்॥ 7.
ந ஸம்ப$_4$ாஷேத ஸததம் வாங்மாத்ரேணாபி நார்ச்சயேத்।

ப$_4$க$_3$வானையும், ப$_4$ாக$_3$வதர்களையும் த்$_3$வேஷிக்கும் பாஷண்டி$_3$களோடும், பஶுபதி மதத்தைச் சேர்ந்த சைவர்களோடும், கர்மப்$_4$ரஷ்டர்களோடும், தெய்வம் இல்லை என்னும நாஸ்திகர்களோடும் எப்போதும் பேசவே கூடாது. அவர்களை ஏற்றிச் சொல்லவும் கூடாது.

அந்தணனின் லக்ஷணம்

उपवीतं शिखाबन्धं ऊर्ध्वपुण्ड्रं तथैव च॥८॥
पद्माक्षमालां कौशेयं सततं धारयेत् द्विजः।

உபவீதம் ஶிக₂ாப₃ந்த₄மூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ததை₂வ ச॥ 8.
பத்₃மாக்ஷமாலாம் கௌஶேயம் ஸததம் த₄ாரயேத் த்₃விஜ:।

அந்தணனுயிருப்பவன் பூணூலும், குடுமியும், ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரமும, தாமரைமணிமாலையும், வெள்ளை வஸ்திரமும் எப்போதும் த₄ரிக்கவேண்டும்.

நாலு ஆஶ்ரமங்களின் லக்ஷணம்

एकोपवीतं धार्यं स्यात् यतीनां ब्रह्मचारिणाम्॥९॥
गृहस्थानां वनस्थानां उपवीतद्वयं विदुः।

ஏகோபவீதம் த₄ார்யம் ஸ்யாத் யதீநாம் ப்₃ரஹ்மசாரிணும்॥ 9.
க்₃ருஹஸ்த₂ாநாம் வநஸ்த₂ாநாமுபவீதத்₃வயம் விது₃:।

ஸந்யாஸிகளும், ப்₃ரஹ்மசாரிகளும் ஒரு பூணூலும், க்₃ருஹஸ்த₂ர்களும் வாநப்ரஸ்த₂ர்களும் இரு பூணூல்களும் த₄ரிக்கவேண்டும்.

मौञ्जीमजिनदण्डौ च ब्रह्मचारी धरेत् सदा॥१०॥

மௌஞ்ஜீமஜிநத₃ண்டௌ₃ ச ப்₃ரஹ்மசாரீ த₄ரேத் ஸத₃ா॥ 10.

முஞ்ஜம் என்னும் புல்லினுல் பின்னப்பட்ட மௌஞ்ஜீ என்பதை அரையிலும், க்ருஷ்ணுஜினத்தை மார்பிலும், பலாஶம் முதலான வ்ருக்ஷங்களிலிருந்து எடுத்த த₃ண் ட₃த்தைக் கையிலும் ப்₃ரஹ்மசாரி எப்போதும் த₄ரிக்க வேண்டும்.

कटिसूत्रं च कौपीनं शुक्लवस्त्रद्वयं शुभम्।
वलयाद्यङ्गुलीयादि गृहस्थानां विधीयते॥११॥

கடிஸூத்ரஞ்ச கௌபீநம் ஶுக்லவஸ்த்ரத்₃வயம் ஶுப₄ம் ।
வலயாத்₃யங்கு₃லீயாதி₃ க்₃ருஹஸ்த₂நாம் விதீ₄யதே ॥ 11.

அரைநாண், கௌபீநம் (கோவணம்), அழகான இரண்டு வெள்ளை வேஷ்டிகள், கைவளை, மோதிரம் முதலான ஆப₄ரணங்கள் ஆகியவை க்₃ருஹஸ்த₂ர்களால த₄ரிக்கத்தக்கவையாக விதி₄க்கப்பட்டன.

श्मश्रुलोम जटा चैव तथा वल्कलधारणम् ।
चीराजिनतपोऽरण्यं वनस्थस्य विधीयते ॥ १२ ॥

ஶ்மஶ்ருலோம ஜடா சைவ தத₂ா வல்கலத₄ாரணம் ।
சீராஜிநதபோऽரண்யம் வநஸ்த₂ஸ்ய விதீ₄யதே ॥ 12.

மீசை மயிர், ஜடை ஆகியவற்றை க்ஷவரம் செய்யாமல் வளர்த்தல், அரையில் மரவுரியை த₄ரித்தல், உத்தரீயத்திற்கு மரவுரியாவது, மான்தோலாவது த₄ரித்தல், தவம் புரிதல், காட்டில் வஸித்தல் ஆகியவை வாநப்ரஸ்த₂னுக்கு விதி₄க்கப்பட்டது.

त्रिदण्डमुपवीतं च शिक्यं काषायमम्बरम् ।
कमण्डलुर्भैक्ष्यचर्या यतीनां तु विधीयते ॥ १३ ॥

த்ரித₃ண்ட₃முபவீதஞ்ச ஶிக்யம் காஷாயமம்ப₃ரம் ।
கமண்ட₃லுர் பை₄க்ஷசர்யா யதீநாம் து விதீ₄யதே ॥ 13.

த்ரித₃ண்ட₃ம், பூணூல், வஸ்த்ரத்தாலான பி₄க்ஷா பாத்ரம், காஷாயவஸ்த்ரம, கமண்ட₃லு, பி₄க்ஷையெடுத்தல் ஆகியவை ஸந்யாஸிகளுக்கு விதி₄க்கப்பட்டது.

விலக்கப்படவேண்டியவை

साधारणं तु सर्वेषां धर्मं तु मुनिभिः स्मृतम् ।
अभक्ष्यभक्षणं हिंसा परस्त्रीष्वभिलाषिता ॥ १४ ॥
परेषां दोषकथनं अनर्थाय प्रकल्पते ।

ஸாத₄ாரணம் து ஸர்வேஷாம் த₄ர்மம் து முநிபி₄ஸ்ஸ்ம்ருதம்।
அப₄க்ஷ்யப₄க்ஷணம் ஹிம்ஸா பரஸ்த்ரீஷ்வபி₄லாஷிதா ॥ 14.
பரேஷாம் தோ₃ஷகத₂நமநர்த்த₂ாய ப்ரகல்பதே।

இவர்கள் அனைவர்க்குமே நிஷித்₃த₄கர்மங்களைச் செய்யாதொழிவது பொதுவான த₄ர்மம். அவையாவன:- புசிக்கத்தகாதவற்றைப் புசிப்பது, பிறரை நலிவது, பிறர் மனைவியரை விரும்புவது, பிறர் குற்றங்களைச் சொல்லுவது ஆகியவை என முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவை அனைவர்க்குமே அநர்த்த₂த்தை விளைப்பவை.

पूर्वाश्रमात् तुरीयस्तु नारीसङ्गं विसर्जयेत् ॥ १५ ॥
गृहस्थश्च वनस्थश्च स्वदारनिरतावुभौ ।

பூர்வாஶ்ரமாத் துரீயஸ்து நாரீஸங்க₃ம் விஸர்ஜயேத் ॥ 15.
க்₃ருஹஸ்த₂ஶ்ச வநஸ்த₂ஶ்ச ஸ்வதா₃ரநிரதாவுபௌ₄।

முன் இரு ஆஶ்ரமங்களிலிருந்து ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தை ஏற்கும்போது தனது மனைவியையும் விட்டுவிடவேணடும். க்₃ருஹஸ்த₂னும், வாநப்ரஸ்த₂னும் தங்கள் மனைவியரிடம் மாததிரம் ஈடுபட்டிருககவேண்டும்.

வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂த்தே தீரவேண்டும்

श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यक् नित्यमाचारमाचरेत् ॥ १६ ॥

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி₃தம் ஸம்யக் நித்யமாசாரமாசரேத் ॥ 16.

அந்தந்த வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் சொலலப்பட்டிருககும ஆசாரங்களை அவரவர் எப்போதும் அனுஷ்டி₂க்கவேண்டும்.

பாஷண்டி₃லக்ஷணம்

श्रुतिस्मृत्युदितं नित्यं यस्तु नाचरति द्विजः ।
स पाषण्डीति विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः ॥ १७ ॥

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி3தம் நித்யம் யஸ்து நாசரதி த்3விஜ:।
ஸ பாஷண்டீ3தி விஜ்ஞேயஸ் ஸர்வகர்மஸு ஊ3ர்ஹித:॥ 17.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் அவரவர்க்கு விதி4க்கப்பட்ட கர்மங்களை எந்த த்3விஜன் அநுஷ்டி2க்கவில்லையோ, அவன் பாஷண்டி3யெனப்படுகிறன். அவன் எககர்மத்திலும் கலந்துகொள்ளத் தகுதியில்லாதவன்.

ப்3ரஹ்மசாரி தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கர்மம்

सायं प्रातः समिद्धोमः स्वाध्यायाध्ययनं जपः।
गृहस्थानां गृहे भैक्षविधिस्तु ब्रह्मचारिणाम्॥ १८॥

ஸாயம் ப்ராதஸ் ஸமித்3தே4ாமஸ் ஸ்வாத்4யாயாத்4யயநம் ஜப:।
க்3ருஹஸ்தா2நாம் க்3ருஹே பை4க்ஷவிதி4ஸ்து
ப்3ரஹ்மசாரிணாம்॥ 18.

காலையிலும், மாலையிலும் பலாஶஸமித்தினல் ஹோமம் செய்வதாகிற ஸமித்3ாத4ாநம், வேத3ாத்4யயனம், க3ாயத்ரீ, திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மஹாமந்திரங்களின் ஜபம், க்3ருஹஸ்த2ர்களின் க்3ருஹங்களிலே யாசித்து அன்னம் பெறுதல் ஆகியவற்றை ப்3ரஹ்மசாரிகள் தினந்தோறும் செய்யவேண்டும்.

க்3ருஹஸ்த2ன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கர்மம்

सायं प्रातश्च जुहुयात् अग्निहोत्रं सदा गृही।
तथैव पञ्चयज्ञादि यज्ञहोमं समाचरेत्॥ १९॥

ஸாயம் ப்ராதஶ்ச ஜுஹுயாத3க்3நிஹோத்ரம் ஸதா3 க்3ருஹீ।
ததை2வ பஞ்சயஜ்ஞாதி3 யஜ்ஞஹோமம் ஸமாசரேத்॥ 19.

க்3ருஹஸ்த2ன் தினந்தோறும காலையிலும் மாலையிலும் அக்3நிஹோத்ரம செய்யக்கடவன். தினந்தோறும் (1) ப்3ரஹ்மயஜ்ஞம், (2) தே3வயஜ்ஞம், (3) பித்ருயஜ்ஞம், (4) பூ4தயஜ்ஞம், (5) மனுஷ்யயஜ்ஞம என்னும் பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்களையும் செய்யக்கடவன். (1) ப்3ரஹ்மயஜ்ஞமாவது–

'ப்₃ரஹ்ம' எனப்படும் வேத₃த்தை ஓதுதல். (2) தே₃வ யஜ்ஞமாவது–ஔபாஸநஹோமம. (3) பித்ருயஜ்ஞமாவது–பிதருதர்ப்பணம். (4) பூ₄தயஜ்ஞமாவது–காக்கை முதலிய ஜீவராசிகளுககு அன்னமாகிற ப₃லியிடுதல். (5) மநுஷ்ய யஜ்ஞமாவது – அதிதி₂யை (விருந்தாளியைப்) பூஜித்தல். அப்படியே த₃ர்ஶபூர்ணமாஸம் முதலான யஜ்ஞங்களையும் செய்யக்கடவன்.

ஸந்யாஸி தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கர்மம்

स्नानं त्रिसन्ध्यमपि हि यतीनां तु विधीयते।
जपमौनतपोयोगब्रह्मचर्यदमास्तथा॥ २० ॥
कामक्रोधौ तथा लोभमोहमानमदांस्त्यजेत्।
मत्सरद्वेषरूक्षोक्तिनिद्रालस्यादि वर्जयेत्॥ २१॥

ஸ்நாநம் த்ரிஸந்த்₄யமபி ஹி யதீநாம் து விதீ₄யதே।
ஜபமௌநதபோயோக₃ ப்ரஹ்மசர்யத₃மாஸ் தத₂ா॥ 20.
காமக்ரோதௌ₄ தத₂ா லோப₄மோஹமாநமதா₃ம்ஸ்த்யஜேத்।
மத்ஸரத்₃வேஷரூக்ஷோக்தி நித்₃ராலஸ்யாதி₃ வர்ஜயேத்॥ 21.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ ...... ப₄க₃வத₃ாராத₄நாஶ்ரமத₄ர்மவர்ணநம் நாம பஞ்சமோऽத்₄யாய: ॥

ஸங்யாஸியானவன் — காலை, நடுப்பகல், மாலை ஆகிய மூன்றுவேளைகளிலும் ஸ்நானம் செய்யவேணும். திரு வஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மஹாமந்திரங்களை ஜபிக்கவேணும. வீண் வார்த்தை பேசலாகாது. ஶரீரம் இளைக்குமபடி உபவாஸம் முதலானவற்றைச் செய்யவேணும். பரமாத்மா வினிடத்தில் ப₄க்தி செய்யவேண்டும. ஸதரீகளோடு எவ் விதமாகவும் பழகக்கூடாது. இந்திரியங்களை அவற்றின் வழியில் செல்லாமல் அடக்கவேண்டும். உறவினர்களிட மும், பணம் முதலானவற்றிலும் பற்று வைக்கக்கூடாது. எவரையும் கோபிக்கக்கூடாது. பிறர் பொருளை விருமப லாகாது. அழியும் உலகை நிலையாக எண்ணி மயங்க லாகாது. பிறர் பரிஹஸிப்பதால் வெட்கப்படக்கூடாது.

பிறர் மேன்மையில் பொறுமைப்படக்கூடாது. எவரிடமும் த்3வேஷம் கொள்ளக்கூடாது. பிறர் மனம நோவ வார்த்தை சொல்லக்கூடாது. தகாத காலத்தில் தூக்கத்தையும, சோம்பலையும் விட்டுவிடவேண்டும.

ஸ்ரீ பராஶர ஸ்ம்ருதியின் உத்தரக2ண்ட3மான விஶிஷ்ட பரமத4ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் 'ப4க3வதா3ராத4னமும் ஆஶ்ரமத4ர்மமும்' என்னும் ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்

விரிவான திருவாராத4ன க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

विस्तरेण ब्रवीम्यत्र विष्णोराश्रयणक्रियाम् ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

விஸ்தரேண ப்3ரவீம்யத்ர விஷ்ணோராஶ்ரயணக்ரியாம் ।

ஸ்ரீபராஶர மஹர்ஷி கூறுகிறார்:— ரிஷிகளே! யாக3 ஸம்ஸ்காரத்தைப் பற்றிய நாலாம அத்தியாயத்தில் சுருக்கமாகச் சொன்ன திருவாராத4ன கரமத்தை இவ்வத்தியாயத்தில் விரிவாகச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்.

उत्थाय पश्चिमे याम आचम्य प्रयतात्मवान् ॥ १ ॥
निवेशिते शुचौ देशे समासीनः सुखासने ।
आत्मानं स्वशरीरं च परेशमनुचिन्तयेत् ॥ २ ॥

உத்த2ாய பஶ்சிமே யாம ஆசம்ய ப்ரயதாத்மவாந் । 1.
நிவேஶிதே ஶுசௌ தே3ஶே ஸமாஸீந: ஸுகா2ஸநே ।
ஆத்மாநம் ஸ்வஶரீரம் ச பரேஶமநுசிந்தயேத் ॥ 2.

இரவின் நான்காவது யாமமான ப்3ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் எழுந்திருந்து, கைகால்களை சுத்திசெய்துகொண்டு ஆசமனம்செய்து, எறும்பு முதலான புழு பூச்சிகள் இல்லாத பரிஶுத்3த4மான இடத்தில் மென்மையான ஆஸனத்தை இட்டு, அதில் வீற்றிருந்து, மனத்தை இதர விஷயங்களில் செல்லாதபடி அடக்கி, பிறகு தன்னையும், தன் ஶரீரத்தையும், தனக்கு ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையம் பற்றிச் சிந்திக்கக்கடவன்.

ஶரீரத்தைச் சிந்திக்கும் வித₄ம்

शुक्रशोणितसंभूतं शरीरं पाञ्चभौतिकम् ।
शब्दादिविषयोपेतैः युतं एकादशेन्द्रियैः ॥ ३ ॥
अव्यक्तबुद्ध्यहङ्कारदशकार्यगुणैर्युतम् ।
वसामूत्रपुरीषास्थिचर्ममांससिरायुतम् ॥ ४ ॥
द्विषद्भिः कामकाराद्यैरनिशं पीडितान्तरम् ।
तापत्रयमहाज्वालवह्निभिः परिवेष्टितम् ॥ ५ ॥
ईषणात्रयतृष्णाभिर्निबद्धं मलपूरितम् ।
द्विसप्ततिसहस्राभिर्नाडीभिः परिवेष्टितम् ॥ ६ ॥

ஶுக்ரஶோணிதஸம்பூ₄தம் ஶரீரம் பாஞ்சபௌ₄திகம் ।
ஶப்₃தா₃தி₃விஷயோபேதைர் யுதமேகாத₃ஶேந்த்₃ரியை: ॥ 3.
அவ்யக்தபு₃த்₃த்₄யஹங்காரத₃ஶகார்யகு₃ணைர்யுதம் ।
வஸாமூத்ரபுரீஷாஸ்தி₂சர்மமாம்ஸஸிராயுதம் ॥ 4.
த்₃விஷத்₃பி₄: காமகாராத்₃யைரநிஶம் பீடி₃தாந்தரம் ।
தாபத்ரயமஹாஜ்வாலவஹ்நிபி₄: பரிவேஷ்டிதம் ॥ 5.
ஈஷணாத்ரயத்ருஷ்ணாபி₄ர்நிப₃த்₃த₄ம் மலபூரிதம் ।
த்₃விஸப்ததிஸஹஸ்ராபி₄ர் நாடீ₃பி₄: பரிவேஷ்டிதம் ॥ 6.

இந்த ஶரீரமானது 'ஶுக்லம்' என்கிற புருஷனுடைய வீர்யத்திலும், 'ஶோணிதம்' என்கிற ஸ்த்ரீயினுடைய ரஜஸ்ஸிலும் உண்டானது; ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாஶம் ஆகிய ஐந்து பூதங்களின் பரிணமமாயிருப்பது. ஸ்பர்ஶம், ரஸம், ரூபம், க₃ந்த₄ம், ஶப்₃த₃ம் எனும் விஷயங்களை (முறையே) அறியும் மெய், வாய்(நா), கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், வாக்கு, கை, கால், மலவிஸர்ஜநேந்த்₃ரியம், மூத்ரவிஸர்ஜநேந்த்₃ரியம் என்னும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், இவற்றை நியமிக்கும் மனம் ஆகிய பதினொரு இந்திரியங்களோடும் கூடியிருப்பது. மூலப்ரக்ருதி, அதிலிருந்து தோன்றும் பு₃த்₃தி₄ எனப்படும

மஹான், அதிலிருந்து தோன்றும் அஹங்காரம, ஶப்₃த₃ ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ க₃ந்த₄ தன்மாத்ரைகளைந்து, அத்தன்மை களைந்து ஆகிய அஹங்காரகார்யங்களான பத்து,ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாகிற முக்குணங்கள் ஆகியவற்ருேடு கூடியது. வஸை (சவ்ர்நீர்), மூத்ரம், மலம், எலும்பு, தோல, மாம் ஸம், நரம்பு ஆகியவற்ருேடும் கூடியது. ஆத்மாவுக்கு எதிரிகளான காம க்ரோத₄ லோப₄ மோஹ மத₃ மாத்ஸர்யங் களாகிற அரிஷட்₃வர்க்க₃ங்களால் எப்போதும் பீடிக்கப் பட்ட நெஞ்சையுடையது. ஆத்₄யாத்மிகம், ஆதி₄ தை₃விகம், ஆதி₄பௌ₄திகம என்னும் தாபத்ரயங்களாகிற பெரியசோதியைக்கொண்ட நெருப்புகளாலே சூழப் பெற்றது. புத்ரேஷணை (மக்கள்மேல் பாசம்), வித்தேஷணை (பணத்தின்மேல் பாசம), தா₃ரேஷணை (மனைவியின்மேல பாசம்) என்னும் ஈஷணைத்ரயங்களாகிற ஆஶாபாஶங் களாலே கட்டப்பட்டிருக்கிறது; தோ₃ஷங்கள் நிறைந் திருப்பது. எழுபத்தீராயிரம நாடிகளாலே சுற்றப்பட்டிருக் கிறது—என்று இவ்வண்ணமாக ஶரீரத்தின் தாழ்வையும, நிலையின்மையையும, இதன தொடர்பினல் ஆத்மாவுக்கு ஏற்படக்கூடிய கேட்டையும் சிந்திக்கக்கடவன்.

ஆத்மாவைச் சிந்திக்கும் வித₄ம்

हृत्पुण्डरीकमध्येऽत्र वसामि प्रभया ज्वलन्।
देहेन्द्रियमनःप्राणधीभ्योऽन्योऽनन्यसाधनः॥७॥
पञ्चविंशात्मको नित्यो मकारार्थः समाधिमान्।
भगवच्छेषभूतोऽहमनन्यार्होऽचितः परः॥८॥
निर्विकारो ह्यणुर्नित्यः प्रकृतेरव्ययः परः।
अजडोऽव्यक्तरूपश्च ज्ञानानन्दस्वरूपभाक्॥९॥
एकरूपो व्याप्तिशीलः क्षेत्री क्षेत्रज्ञ एव च।
ज्ञाता कर्ता च भोक्ता च अहंप्रत्ययगोचरः॥१०॥

अदाह्योऽक्लेद्यकोऽच्छेद्यो ह्यशोष्योऽक्षर एव च।
एवं देहेन्द्रियाद्यन्यमात्मानं सततं स्मरेत्॥ ११॥

ஹ்ருத்புண்ட₃ரீகமத்₄யேऽத்ர வஸாமி ப்ரப₄யா ஜ்வலந்।
தே₃ஹேந்த்₃ரியமந:ப்ராணதீ₄ப்₄யோऽந்யோऽநந்யஸாத₄ந: ॥ 7.
பஞ்சவிம்ஶாத்மகோ நித்யோ மகாரார்த்த₂ஸ் ஸமாதி₄மாந்।
ப₄க₃வச்சே₂ஷபூ₄தோऽஹமநந்யார்ஹோऽசித: பர: ॥ 8.
நிர்விகாரோ ஹ்யணுர் நித்ய: ப்ரக்ருதேரவ்யய: பர:।
அஜடோ₃ऽவ்யக்தரூபஶ்ச ஜ்ஞாநாநந்த₃ஸ்வரூபப₄ாக் ॥ 9.
ஏகரூபோ வ்யாப்திஶீல: க்ஷேத்ரீ க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏவ ச।
ஜ்ஞாதா கர்த்தா ச போ₄க்தா ச அஹம்ப்ரத்யயகோ₃சர: ॥ 10.
அதா₃ஹ்யோऽக்லேத்₃யகோऽச்சே₂த்₃யோ ஹ்யஶோஷ்யோऽக்ஷர ஏவ ச।
ஏவம் தே₃ஹேந்த்₃ரியாத்₃யந்யமாத்மாநம் ஸததம் ஸ்மரேத் ॥11.

மிகத்தாழ்ந்த இந்த ஶரீரத்தில் ஹ்ருத₃ய கமலத்தின் நடுவில் ஞானரூபமான ஒளியாலே விளங்காநிற்பவனாய் நான் வாழ்கிறேன். மிகத்தாழ்ந்ததாய், ஸ்தூ₂லமாகக்காண்கிற முற்கூறிய ஶரீரம, இதைக்காட்டிலும நுண்ணிய இந்திரியங்கள், இவற்றை நியமிககும் மனம, இவை ஓய்ந்த போதும் காணபபடும மனம், இவற்றைக்காட்டிலும் சிறந்ததாய், ஆத்மாவிற்கு த₄ர்மமாயிருப்பதான அறிவு ஆகிய அனைத்தைக்காட்டிலும் வேறாய், வேறெதையும் எதிர்பாராமல் (விளக்கைப்போல்) தானே பிரகாசிப்பவனாயிருக்கிறேன். ப்ரக்ருதி மஹத₃ஹங்காரங்கள் மூன்று, ஐந்து தந்மாத்ரைகள், ஐந்து பூ₄தங்கள, பதினொரு இந்திரியங்கள் ஆகிய இருபத்துநாலு அசேதந தத்துவங்களுக்கும் மேற்பட்ட இருபத்தைந்தாவது சேதந தத்துவமாயிருப்பவன். இருபத்தைந்தாம அக்ஷரமான மகாரத்திற்குப் பொருளாயிருக்கும் ஞானஸ்வரூபி. தோற்றமும, அழிவுமில்லாத நித்யன். ஸமாதி₄யில் காணத்தக்கவன். ப₄க₃வானுக்கே அடிமைப்பட்டிருபபவன். வேறு எவர்க்கும் அடிமையா

யிருக்கத் தகாதவன். அறிவற்ற அசேதனத்தைக காட்டிலும் வேறுபட்டவன். அது எப்படியெனில்: விகாரமுள்ளதாய், பெரிதாய், ஸ்வரூப ஸ்வப₄ாவ நாஶமுள்ளதாகக் காணப்படும் அசேதன தத்துவங்கள் அனைத்தைக் காட்டிலும வேறுபட்டு, விகாரமற்றவனாய், அணுவாய், ஸ்வரூப ஸ்வப₄ாவநாஶமில்லாமலிருப்பவன். ஜட₃மாகையால் தானே பிரகாசியாத அசேதனததைப்போலேயல்லாமல் தானே பிரகாஶிககும் அஜட₃மாயிருப்பவன். அசித்தைக் காண்பது போலே இந்திரியங்களால் காணமுடியாதவன்; ஜ்ஞானம், ஆனந்த₃ம் ஆகியவற்றையே ஸவரூபமாகப்பெற்றவன. பலவித₄மாயிருக்கும அசிததைப் போலல்லாமல் எப்போதும் ஒருவித₄மாகவே இருப்பவன். அசேதனங்கள் அனைத்திலும் உள்நுழைந்து வியாபிக்க வல்லவன். ஶரீரததை உடையவன்; ஶரீரத்தை அறிபவன். ப₂லன்களை அறிபவனாகவும், அவற்றை அடைவதற்கான உபாயங்களை அநுஷ்டி₂ப்பவனாகவும, அப்ப₂லன்களை அடைந்து அனுப₄விபபவனாகவும இருப்பவன். "அஹம்" என்று தோற்றுவதால அச்சொல்லுக்கு பொருளாயிருப்பவன். நெருப்பால் எரிககவும், நீரினல் நனைக்கவும், ஆயுத₄ங்களால் பிளக்கவும, காற்றினல் உலர்ததவும் தகாதவனாய், அதனாலேயே எதனாலும அழிக்கமுடியாதவன். இவ்வண்ணமாக தே₃ஹம் இந்த்₃ரியம முதலானவற்றைக் காட்டிலும வேறுபட்டவனாகத் தன ஆத்மாவை எப்போதும் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஈஶ்வர சிந்தனத் தொடக்கம்

इत्यात्मानं दृढं ज्ञात्वा स्वात्मेशमनुचिन्तयेत् ।
परे व्योम्नि परेशानं तथा व्यूहादिभेदतः ॥ १२ ॥

இத்யாத்மாநம் த்₃ருட₄ம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாத்மேஶமநுசிந்தயேத் ।
பரே வ்யோம்நி பரேஶாநம் தத₂ா வ்யூஹாதி₃பே₄த₃த: ॥ 12.

இவ்வண்ணமாக ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்கு அறிந்து, அதற்குப்பின் தனக்கு ஸ்வாமியாய், பரமபத₃த்தில பரரூபதததுடனும், திருப்பாற்கடல் முதலான வ்யூஹ ஸத₂ானங்களில வ்யூஹரூபங்களுடனும, மற்றும் விப₄வம், அநதர்யாமி, அர்ச்சை என்னும ரூபங்களுடன் கூடியவனுய் எழுந்தருளியிருக்கிறவனுய், எல்லாவுயிர்கட்கும் நாத₂னுன பரமாத்மாவைச் சிந்திக்கக்கடவன்.

லீலாவிபூ₄தி சிந்தநம்

अण्डमण्डगतान् लोकान् तदन्तर्गतविग्रहान् ।
तदंशांशसमूहं तदन्तर्यामित्वमात्मनः ॥ १३ ॥
दशोत्तरानावरणान् तदन्तस्थचराचरान् ।
प्रधानं पुरुषं चैव त्रिगुणं तत्र संभवम् ॥ १४ ॥

அண்ட₃மண்ட₃க₃தாந் லோகாந் தத₃ந்தர்க₃தவிக்₃ரஹாந் ।
தத₃ம்ஶாம்ஶஸமூஹம் தத₃ந்தர்யாமித்வமாத்மந: ॥ 13.
த₃ஶோத்தராநாவரணாந் தத₃ந்தஸ்த₂சராசராந் ।
ப்ரதா₄நம் புருஷம் சைவ த்ரிகு₃ணம் தத்ர ஸம்ப₄வம் ॥ 14.

எம்பெருமானுடைய லீலாவிபூ₄தியான (விளையாட்டுக்கு உறுப்பாயிருககும செல்வமான) ப்₃ரஹ்மாண்ட₃த்தையும், அதிலுள்ள எல்லா உலகங்களையும், அடியாரை ரக்ஷிப்பதற்காக அங்கங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் அவதாரங்களையும், அவ்வவதாரங்களின் அமஶபூ₄தரான அம்ஶ ஆவேஶ அவதாரங்களையும், தனது ஹ்ருத₃யகமலத்தில எழுந்தருளியிருககும அந்தர்யாமியையும, ஒன்றைக் காட்டிலும் ஒன்று பதது மடஙகு அதிகமாயிருப்பதாய் அண்ட₃த்தைச் சூழ்ந்து கொண்டிருககும் ப்ருதி₂வீ, ஜலம், அக்₃னி, வாயு, ஆகாஶம, அஹங்காரம், மஹான் என்னும் ஏழு ஆவரணங்களையும், அவ்வணட₃த்திலுள்ள பஶு, பக்ஷி முதலான அசையும் பொருள்களையும, மரம், செடி முதலான அசையாப் பொருளகளையும, இவை எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான

மூலப்ரக்ருதியையும், அதிலுள்ள ஸத்வரஜஸ்தமோகு₃ணங் களேயும், அதில அழுந்தியிருக்கும ஜீவஸமூஹததையும சிந்திக்கக்கடவன்.

நித்யவிபூ₄தி சிந்தனம்

तमसस्तत् परं शुद्धं हिरण्मयमनामयम् ।
परमं वैष्णवं लोकं नित्यानन्दसुखावहम् ॥ १५ ॥
तत्र संवाहिनीं दिव्यां विरजां वेदसंभवाम् ।
तत्र शुद्धं परं व्योम ह्यनन्तममृताह्वयम् ॥ १६ ॥
निर्मलं नित्यमजडं अनन्तसुखदं सुखम् ।
तत्र स्थितान्यनेकानि स्थानानि सुखवन्ति च ॥ १७ ॥
तत्र जानपदग्रामनगराणि महान्त्यपि ।
सर्वे हिरण्मयास्तत्र सर्वे वेदमयाः शुभाः ॥ १८ ॥
अप्राकृततया नित्याः पुनरावृत्तिवर्जिताः ।

தமஸஸ் தத் பரம் ஶுத்₃த₄ம் ஹிரண்மயமநாமயம் ।
பரமம் வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்த₃ஸுகா₂வஹம் ॥ 15.
தத்ர ஸம்வாஹிநீம் தி₃வ்யாம் விரஜாம் வேத₃ஸம்ப₄வாம் ।
தத்ர ஶுத்₃த₄ம் பரம் வ்யோம ஹ்யநந்தமம்ருதாஹ்வயம் ॥ 16.
நிர்மலம் நித்யமஜட₃மநந்தஸுக₂த₃ம் ஸுக₂ம் ।
தத்ர ஸ்தி₂தாந்யநேகாநி ஸ்தா₂நாநி ஸுக₂வந்தி ச ॥ 17.
தத்ர ஜாநபத₃க்₃ராமநக₃ராணி மஹாந்த்யபி ।
ஸர்வே ஹிரண்மயாஸ் தத்ர ஸர்வே வேத₃மயாஶ் ஶுப₄ா: ॥ 18.
அப்ராக்ருததயா நித்யா: புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா: ।

'தமஸ்' எனப்படும முற்கூறிய மூலப்ரக்ருதிக்குமேல், ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய், பொன்போலே மிகவழகியதாக விளங்குவதாய், ப்ரளயம் முதலான தொல்லைகள் அற்றதாய், அனைத்திலும் உயர்ந்ததாய், எப்போதும் பேரானந்த₃த்தை விளைப்பதான பரமபத₃ம் என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தைச் சிந்திக்கக்கடவன். அவ்வுலகில், வேத₃பர்வதத்தினின்றும் பெருகுகிற விரஜை என்னும்

பெயரையுடைய மிகச்சிறந்த நதியைச் சிந்திக்கக்கடவன். அதன் கரையில்,—தேஜோமயமாய், அளவில்லாமல் பரந் திருப்பதாய், மோக்ஷம் என்று சொல்லப்படுகிற பரமா காஶம் உள்ளது. அதற்கு உத்பத்தி, விநாஶம் முதலிய தோ₃ஷங்களில்லை; அது ஸ்வயம ப்ரகாஶமாய், அங்குள்ள வர்களுக்கு எல்லையற்ற இன்பத்தைக் கொடுப்பதாய், மிக அனுகூலமாயிருக்கும. அங்கு, மிகவும் ஸௌக₂த்தை விளக்கும் பல ஸ்த₂ானங்கள் உள்ளன. அங்கு பல தே₃ஶங்களும, க்₃ராமங்களும்,பெரிய நக₃ரங்களும் உள்ளன. அங்குள்ள புருஷர்கள் அனைவரும பொன்போல் அழகு மிக்கவர்களாய், எப்போதும் வேத₃மோதும் ஶாந்தமூர்த்தி களாய், ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄மற்றிருக்கையாலே பிறப்பிறப்பு அற்றவர்களாய், இந்த ப்ரக்ருதி மண்ட₃லத்திற்குத் திரும்பி வராதவர்களாய் அங்கேயே இருந்துகொண்டு ப₄க₃வத₃னுப₄ வம் செயதுகொண்டிருக்கிறார்கள் — இவ்வனைத்தையும் சிந்திக்கக்கடவன்.

ஶ்ரீவைகுண்ட₂ நக₃ர சிந்தநம்

तन्मध्ये नगरं दिव्यं वैकुण्ठं नाम नामतः ॥ १९ ॥
चन्द्रकान्तमयैर्नित्यैः विमानैर्बहुभिर्वृतम् ।
सर्ववर्णमयैः सौधैः नानारत्नैश्च शोभितम् ॥ २० ॥
दिव्यरत्नमयैः शुभ्रैः प्राकारैर्गोपुरैर्युतम् ।
नानामणिमयैर्दीप्रगृहपङ्क्तिभिरावृतम् ॥ २१ ॥
शक्रचापौघसङ्काशैः प्रांशुभिः सौधैः समुच्छ्रितम् ।
विवस्वत्कोटिसङ्काशैः तोरणैरुपशोभितम् ॥ २२ ॥
सुधाकरसहस्राभैः पुरुषैरुपशोभितम् ।
सर्वे चतुर्भुजाः शुद्धाः स्वात्मेशसमविग्रहाः ॥ २३ ॥
शङ्खचक्रधराः सर्वे स्रग्विणः पीतवाससः ।
अनुरज्यन्ति देवेशं भक्त्या भृत्यरसेन वै ॥ २४ ॥

प्रातरुद्यत्सहस्रांशुकोटीशतसमप्रभाः ।
सर्वे लक्षणसंपन्नाः पद्महस्ताः चतुर्भुजाः ॥ २५ ॥
अनिशं भक्तिभिः श्रीशमर्चयन्ति च केशवम् ।
आरूढयौवनाः सर्वे नार्यश्च पुरुषास्तथा ॥ २६ ॥

தந்மத்₄யே நக₃ரம் தி₃வ்யம் வைகுண்ட₂ம் நாம நாமத:॥ 19.
சந்த்₃ரகாந்தமயைர் நித்யைர் விமாநைர் ப₃ஹுபி₄ர் வ்ருதம் ।
ஸர்வவர்ணமயைஸ் ஸௌதை₄ர் நாநாரத்நைஶ்ச
ஶோபி₄தம் ॥ 20.
தி₃வ்யரத்நமயைஶ் ஶுப்₄ரை: ப்ராகாரைர் கோ₃புரைர் யுதம் ।
நாநாமணிமயைர் தீ₃ப்ரக்₃ருஹபங்க்திபி₄ராவ்ருதம் ॥ 21.
ஶக்ரசாபௌக₄ஸங்காஶை: ப்ராக்₃ரைஸ் ஸௌதை₄ஸ்
ஸமுச்ச்₂ரிதம் ।
விவஸ்வத்கோடிஸங்காஶைஸ் தோரணைருபஶோபி₄தம் ॥ 22.
ஸுதா₄கரஸஹஸ்ராபை₄: புருஷைருபஶோபி₄தம் ।
ஸர்வே சதுர்பு₄ஜாஶ் ஶுத்₃த₄ாஸ் ஸ்வாத்மேஶ
ஸமவிக்₃ரஹா: ॥ 23.
ஶங்க₂சக்ரத₄ராஸ் ஸர்வே ஸ்ரக்₃விண: பீதவாஸஸ: ।
அநுரஜ்யந்தி தே₃வேஶம் ப₄க்த்யா ப்₄ருத்யரஸேந வை ॥ 24.
ப்ராதருத்₃யத்ஸஹஸ்ராம்ஶுகோடீஶதஸமப்ரப₄ா: ।
ஸர்வே லக்ஷணஸம்பந்நா: பத்₃மஹஸ்தாஶ் சதுர்பு₄ஜா: ॥ 25.
அநிஶம் ப₄க்திபி₄ஶ் ஶ்ரீஶமர்ச்சயந்தி ச கேஶவம் ।
ஆரூட₄யௌவநாஸ் ஸர்வே நார்யஶ்ச புருஷாஸ் தத₂ா ॥ 26.

அந்த விபூ₄தியின் நடுவில் 'ஶ்ரீவைகுண்ட₂ம்' என்னும் நக₃ரம் உண்டு. அது — சந்த்₃ரகாந்தமணிகள் இழைத்த அழிவற்ற பல விமானங்கள் நிறைந்துள்ளது. பல ரத்னங்களிழைத்த பலநிறமுடைய மாடமாளிகைகள் கூடியது. அத்தகைய கோ₃புர ப்ராகாரங்களையும் உடையது. பல மணிகளிழைக்கப்பெற்று விளங்கும் வரிசையான வீடுகள் உடையது. இந்திரன் வில்போன்ற மிகவுயர்ந்த உப்பரிகைகளால் உயர்ந்து விளங்குவது. கோடி ஸூர்யப்ரகாஶமுள்ள தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றது.

ஆயிரக்கணக்கான சந்திரர்களின் ஒளியுள்ள புருஷர்கள் நிறைந்தது. அங்குள்ளாரனைவரும பரமாத்மாவைப்போன்ற திருமேனியுடையவர்களாய், நாலு கைகளை உடையவர்களாய், பரிஶுத்₃த₄ராய், ஶங்க₂சக்ரங்கள், வனமாலை, பீதாமப₃ரம் ஆகியவற்றை அணிந்தவர்களாய், ப₄க்தியுடன் கைங்காயம செய்து எம்பெருமானை உகப்பிக்கின்றனர். நூறு கோடி உத₃யஸூர்யன்போல் ஒளியுள்ளவர்களாய், ஸர்வலக்ஷணமும உடையவர்களாய், தாமரையேந்திய நாலு திருக்கைகளையுடையவர்களாய், ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பேரன்பு கொண்டவர்களாய் ஆராதி₄க்கிருர்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் அனைவரும் நித்யயௌவனமுடையவர்களாய் ஶாஶ்வதமான அப்பரமபத₃த்தில் ப₄க₃வத் கைங்கர்யம்செய்து உகக்கின்றனர். இவவனைத்தையும சிந்திக்கக்கடவன்.

வைகுண்ட₂ மந்தி₃ர (கோயில்) வர்ணநம்

मोदन्ते परमे व्योम्नि शाश्वते प्रभुकिङ्कराः ।
तन्मध्ये मन्दिरं दिव्यं प्रासादशतसङ्कुलम् ॥ २७ ॥
मणिप्राकारसंशोभि चतुर्द्वारसमन्वितम् ।
चण्डादिद्वारपालैश्च कुमुदाद्यैश्च रक्षितम् ॥ २८ ॥
नानारत्नमयैर्दिव्यैः गृहमुख्यैश्च शोभितम् ।

மோத₃ந்தே பரமே வ்யோம்நி ஶாஶ்வதே ப்ரபு₄கிங்கரா: ।
தந்மத்₄யே மந்தி₃ரம் தி₃வ்யம் ப்ராஸாத₃ஶதஸங்குலம் ॥ 27.
மணிப்ராகாரஸம்ஶோபி₄ சதுர்த்₃வாரஸமந்விதம் ।
சண்ட₃ாதி₃த்₃வாரபாலைஶ்ச குமுத₃ாத்₃யைஶ்ச ரக்ஷிதம் ॥ 28.
நாநாரத்நமயைர் தி₃வ்யைர் க்₃ருஹமுக்₂யைஶ்ச ஶோபி₄தம் ।

அந்த வைகுண்ட₂நக₃ரத்தின் நடுவில், அநேக மண்டபங்கள், ரத்தினங்களிழைத்த ப்ராகாரங்கள் ஆகியவற்ருேடு கூடியதாய், நாலு கோபுரவாசல்களையுடையதான கோயில்

இருக்கிறது. சண்டடூன் ப்ரசண்டடூன், பத்ரன் ஸுபத்ரன், ஜயன் விஜயன், தாதா விதாதா ஆகிய எண்மரும (இருவரிருவராக நாலு வாசல்களிலும) த்வாரபாலகர்களாகவும், குமுதன், குமுதாக்ஷன், புண்டரீகன், வாமனன், ஶங்குகர்ணன், ஸர்வநேத்ரன், ஸுமுகன், ஸுப்ரதிஷ்டன் ஆகிய எண்மரும் கணாதிபாகளாகவுமிருந்து அககோயிலை ரக்ஷிக்கின்றனர். அககோயில் பல ரத்தினங்களிழைதத பல மாளிகைகளாலும் விளங்காநிற்கிறது.

திருமாமணி மண்டப வர்ணநம்

मध्ये मणिमयं दिव्यं सहस्रस्तम्भसंयुतम् ॥ २९ ॥
नानारत्नवितानौघैः चित्रितं सुसुखास्पदम् ।
दिव्यचन्दनकर्पूरैः कुङ्कुमाद्यैः सुशोभितम् ॥ ३० ॥
दिव्याप्सरोगणैर्नित्यैः सेवितं सततं शुभैः ।

மத்யே மணிமயம் திவ்யம் ஸஹஸ்ரஸ்தம்பஸம்யுதம் ॥ 29.
நாநாரத்நவிதாநௌகைஶ் சித்ரிதம் ஸுஸுகாஸ்பதம் ।
திவ்யசந்தநகர்ப்பூரை: குங்குமாத்யைஸ் ஸுஶோபிதம் ॥ 30.
திவ்யாப்ஸரோகணைர் நித்யைஸ் ஸேவிதம் ஸததம் ஶுபை: ।

அந்தககோயிலின் நடுவில் ஒரு திருமாமணி மண்டபம் உள்ளது. அது ஆயிரம தூணகளைக்கொணடது. பல விதமான ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பெற்ற மேற்கட்டிகளால் விசித்திரமாயுள்ளது. பேரானந்தத்திற்கு இருப்பிடமாயிருப்பது. அப்ராக்ருதமான சந்தனம், பச்சைக் கர்ப்பூரம், குங்குமம முதலான வாஸனை திரவியங்களால் நறுமணம் மிக்கது. மிக அழகானவராய், அப்ராக்ருதராய், அழிவற்றவரான அப்ஸரஸ்ஸுககளாலே அலங்கரிக்கப் பெற்றது.

திவ்ய ஸிம்ஹாஸந வர்ணநம்

मध्ये सिंहासनं दिव्यं धर्माद्यैः सूरिभिर्वृतम् ॥ ३१ ॥
वेदत्रयमयं दिव्यं साङ्गोपाङ्गपरिच्छदम् ।

तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं अष्टाक्षरमयं परम् ॥ ३२ ॥
अकारः कर्णिका तत्र स्वरव्यञ्जनसंयुतः ।

மத்₄யே ஸிம்ஹாஸநம் தி₃வ்யம் த₄ர்மாத்₃யைஸ்
ஸூரிபி₄ர்வ்ருதம் ॥ 31.
வேத₃த்ரயமயம் தி₃வ்யம் ஸாங்கே₃ாபாங்க₃பரிச்ச₂த₃ம் ।
தந்மத்₄யேऽஷ்டத₃ளம் பத்₃மம் அஷ்டாக்ஷரமயம் பரம் ॥ 32.
அகார: கர்ணிகா தத்ர ஸ்வரவ்யஞ்ஜநஸம்யுத: ।

அந்தத் திருமாமணிமண்டபத்தின் நடுவில் தி₃வ்ய ஸிம்ஹாஸனமொன்று உள்ளது. த₄ர்மம், ஜ்ஞாநம், வைராக்₃யம, ஐஶ்வர்யம், அத₄ர்மம், அஜ்ஞாநம், அவை ராக்₃யம், அனைஶ்வர்யம என்னும் (எட்டுக்கும் அபி₄மானி தே₃வதைகளாகையாலே அவவெட்டுப்) பெயர்களைக் கொண்ட நித்யஸூரிகளாகிற காலகளை உடையது அது; மூன்றுவேத₃மயமாய், அப்ராக்ருதமாயிருப்பது; வேத₃த்தின் அங்கே₃ாபாங்க₃ங்களை அலங்காரமாகக்கொண்டது. அந்த ஸிமஹாஸனத்தின் நடுவில், அஷ்டாக்ஷர ஸ்வரூபமாய், மிகச்சிறந்ததாய், எட்டு இதழ்களைக்கொண்ட தாமரை இருக்கிறது. உயிரெழுத்துக்களோடும், மெய்யெழுத்துக் களோடும கூடிய அகாரம் அத்தாமரையின் கர்ணிகை யாய் (கொட்டையாய்) விளங்குகிறது.

பரவாஸுதே₃வ வர்ணநம்

तस्मिन् अनन्तपर्यङ्के फणारत्नविचित्रिते ॥ ३३ ॥
ध्यायेत् निविष्टमात्मेशं ईश्वर्या जगतः श्रिया ।
इन्दीवरदलश्यामं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ ३४॥
श्लक्ष्णनासं लसद्गण्डसुभ्रूवल्लियुगान्वितम् ।
प्रातरुद्यत्सहस्रांशुप्रायकुण्डलशोभितम् ॥ ३५ ॥
संपूर्णचन्द्रप्रतिमस्मितयुक्तशुभाननम् ।
महाहनुं प्रोन्नतांसं दीर्घबाहुचतुष्टयम् ॥ ३६ ॥

महोरस्कं स्निग्धवर्णं कोमलावयवोज्ज्वलम् ।
सुस्निग्धनीलकेशान्तमन्तराकबरीकृतम् ॥ ३७ ॥
शङ्खचक्रगदाखड्गशार्ङ्गाद्यैरायुधैर्युतम्।
अर्कबिम्बसहस्राभकिरीटेन विराजितम् ॥ ३८ ॥
दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गं पीतवस्त्रं शुभाह्वयम् ।
युवाकुमारं दिव्याङ्गं शुद्धसत्त्वमनोहरम् ॥ ३९ ॥
कौस्तुभोद्भासितोरस्कं वनमालाविभूषितम् ।
केयूरहारकटकनूपुराद्यैरलङ्कृतम् ॥ ४० ॥
स्निग्धरक्तारविन्दाभपादहस्ताम्बुजान्वितम् ।
कन्दर्पकोटिलावण्यजगन्मोहनविग्रहम् ॥ ४१ ॥
समानोत्कृष्टरहितं रूपौदार्यगुणादिभिः ।
प्रातरुद्यत्सहस्रांशुसदृशा स्वेन तेजसा ॥ ४२ ॥
तस्यैव सदृशी देवी शीलरूपगुणादिभिः ।
सर्वलक्षणसंपन्ना सर्वाभरणभूषिता ॥ ४३ ॥
सुधाब्धिफेनसङ्काशदिव्यवस्त्रेण शोभिता ।
सुस्निग्धनीलकुटिलकेशभारैः सुशोभिता ॥ ४४ ॥
चतुर्भुजैर्विराजन्ती केयूराङ्गदभूषणैः ।
हेमपद्मं मातुलिङ्गं उद्वहन्ती करद्वये ॥ ४५ ॥
इतराभ्यां वहन्ती सा भर्तुः पादाम्बुजद्वयम् ।
एवं भूमिश्च नीला च पार्श्वयोः समुपस्थिते ॥ ४६ ॥
गृहीतचामरा दिव्याः शक्तयोऽष्टदलेषु च ।
विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया योगा तथैव च ॥ ४७ ॥
प्रह्वी सत्या तथेशाना महिष्यः समुपस्थिताः ।
एवं वैकुण्ठनाथोऽसौ राजते परमे पदे ॥ ४८ ॥

सेव्यमानः सदा नित्यैः मुक्तैः भोगपरायणैः ।
एवं विचिन्तयेन्नित्यं परे व्योम्नि महेश्वरम् ॥ ४९ ॥

தஸ்மிந் அநந்தபர்யங்கே ப2ஹுரத்நவிசித்ரிதே ॥ 33.
த்4யாயேந்நிவிஷ்டமாத்மேஶம் ஈஶ்வர்யா ஜக3த: ஶ்ரியா ।
இந்தீ3வரத3ளஶ்யாமம் பத்3மபத்ரநிபே4க்ஷணம் ॥ 34.
ஶ்லக்ஷ்ணநாஸம் லஸத்க3ண்ட3 ஸுப்4ரூவல்லியுகா3ந்விதம் ।
ப்ராதருத்3யத்ஸஹஸ்ராம்ஶு ப்ராயகுண்ட3ல ஶோபி4தம் ॥ 35.
ஸம்பூர்ணசந்த்3ரப்ரதிம ஸ்மிதயுக்தஶுப4ாநநம் ।
மஹாஹநும் ப்ரோந்நதாம்ஸம் தீ3ர்க்க4ப3ாஹுசதுஷ்டயம் ॥ 36.
மஹோரஸ்கம் ஸ்நிக்3த4வர்ணம் கோமலாவயவோஜ்ஜ்வலம் ।
ஸுஸ்நிக்3த4நீலகேஶாந்த மந்தராகப3ீக்ருதம் ॥ 37.
ஶங்க2சக்ரக3த3ாக2ட்3க3 ஶார்ங்க3ாத்3யைராயுதை4ர்யுதம் ।
அர்க்கபி3ம்ப3ஸஹஸ்ராப4 கிரீடேந விராஜிதம் ॥ 38.
தி3வ்யசந்த3நலிப்தாங்க3ம் பீதவஸ்த்ரம் ஶுப4ாஹ்வயம் ।
யுவாகுமாரம் தி3வ்யாங்க3ம் ஶுத்3த4ஸத்த்வமநோஹரம் ॥ 39.
கௌஸ்துபே4ாத்3ப4ாஸிதோரஸ்கம் வநமாலாவிபூ4ஷிதம் ।
கேயூரஹாரகடக நூபுராத்3யைரலங்க்ருதம் ॥ 40.
ஸ்நிக்3த4ரக்தாரவிந்த3ாப4 பாத3ஹஸ்தாம்பு3ஜாந்விதம் ।
கந்த3ர்ப்பகோடிலாவண்ய ஜக3ந்மோஹநவிக்3ரஹம் ॥ 41.
ஸமாநோத்க்ருஷ்டரஹிதம் ரூபௌத3ார்யகு3ணைதி3பி4: ।
ப்ராதருத்3யத்ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸத்3ருஶா ஸ்வேந தேஜஸா ॥ 42.
தஸ்யைவ ஸத்3ருஶீ தே3வீ ஶீலரூபகு3ணைதி3பி4: ।
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதா ॥ 43.
ஸுத4ாப்3தி4பே2நஸங்காஶ தி3வ்யவஸ்த்ரேண ஶோபி4தா ।
ஸுஸ்நிக்3த4நீலகுடில கேஶப4ாரைஸ் ஸுஶோபி4தா ॥ 44.
சதுர்பு4ஜைர் விராஜந்தீ கேயூராங்க3த3பூ4ஷணை: ।
ஹேமபத்3மம் மாதுலிங்க3முத்3வஹந்தீ கரத்3வயே ॥ 45.
இதராப்4யாம் வஹந்தீ ஸா ப4ர்த்து: பாத3ாம்பு3ஜத்3வயம் ।
ஏவம் பூ4மிஶ்ச நீளா ச பார்ஶ்வயோஸ் ஸமுபஸ்தி2தே ॥ 46.
க்3ருஹீதசாமரா தி3வ்யாஶ் ஶக்தயோऽஷ்டத3ளேஷு ச ।
விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியா யோக3ா ததை2வ ச ॥ 47.

ப்ரஹ்வீ ஸத்யா ததே₂ஶாநா மஹிஷ்யஸ் ஸமுபஸ்தி₂தா: |
ஏவம் வைகுண்ட₂நாதே₂஽ஸௌ ராஜதே பரமே பதே₃ || 48.
ஸேவ்யமாநஸ் ஸதா₃ நித்யைர் முக்தைர் போ₄க₃பராயணை: |
ஏவம் விசிந்தயேந்நித்யம் பரே வ்யோம்நி மஹேஶ்வரம் || 49.

அந்தக் கர்ணிகையின் நடுவில் திருவநந்தாழ்வான் தன் படங்களிலுள்ள மணிகளின் ஒளியினுல் ஆஶ்சாய மான அழகையுடையவராய எழுந்தருளியிருக்கிருர். அந்தத் திருவனந்தாழ்வாணுகிற படுக்கையின்மேல், தனக்குப் பத்னியாய், உலகிற்கு ஈஶ்வரியான ஸ்ரீ தே₃வியோடு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸாவேஶ்வரனை தியானிக்கக்கடவன். அபபெருமான் கருநெய்தல் புஷ்பத்தின் இதழ் போன்று கறுத்த நிறத்தை உடையவன்; தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை உடையவன்; (கோல நீள் கொடிபோன்ற) அழகிய நீண்ட மூக்கையுடையவன். அழகிய கன்னங் களையும், கொடிபோன்று அழகிய இரு புருவங்களையும் உடையவன். காலையில் உதி₃க்கும் ஸூர்யன்போல் ஒளி விடும் குண்ட₃லங்களை உடையவன. பூர்ணசந்திரன்போல் புன்முறுவல்செய்யும் திருமுகமண்ட₃லத்தையுடையவன். பருத்த தாடையுடையவன். உயர்ந்த தோள்களையுடைய வன். நாலு நீணட திருக்கைகளை உடையவன். பரந் துயர்ந்த திருமார்பையுடையவன். நெய்த்து இருண்ட திரு நிறத்தை உடையவன். அழகு மிக்க அவயவங்களை உடையவன். நெய்த்துக் கறுத்து நடுவில் முடிக்கப் பெற்றிருககும கேஶபாஶங்களை உடையவன். ஶங்க₂ம், சக்ரம, க₃தை, வாள், வில் முதலான பல ஆயுத₄ங்களை உடையவன். ஆயிரங்கோடி ஸூர்யர்கள் ஒன்ருக உதித் தாற்போல் ஒளிவிடும் கிரீடத்தை உடையவன். அப்ரா க்ருதமான சந்த₃னத்தால் பூசப்பெற்ற திருமேனியுடைய வன். பீதகவாடையுடையவன். (நாராயணன், வாஸு தே₃வன், விஷ்ணு முதலிய) அழகிய திருநாமங்களை உடையவன். ஶுத்₃த₄ஸத்வத்தால் ஆனதாகையாலே மிக அழகியதாய், யுவாவாய், அகுமாரமான (யௌவநநிலை

யின் தொடக்கத்திலும் கௌமாரநிலையின் இறுதியிலு மிருப்பதான) அப்ராக்ருதத் திருமேனியை உடையவன். ஸ்ரீ கௌஸ்துப₄மணியால் விளங்காநிற்கும் திருமார்பை உடையவன. வனமாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவன். தோள்வளை, ஹாரம், கைவளை, சதங்கை முதலான (சக்ரவர்த்திககுரிய) பல பல திருவாப₄ரணங்களால் அலங் கரிக்கப்பெற்றவன். செய்த்துச் சிவந்த தாமரைபோனற திருவடித் தாமரைகளையும், திருககைத் தாமரைகளையும் உடையவன. கோடி மன்மத₂ர்கள் சேர்ந்தாற்போன்று உலகனைத்தையும் ஈர்க்கும் அழகையுடைய திருமேனி கொண்டவன். வடிவழகு முதலிய ரூபகு₃ணங்களிலும் வண்மை முதலான ஆத்மகு₃ணஙகளிலும காலையில் உதி₃க்கும் ஸூர்யன் போன்ற தன் தேஜஸ்ஸிலும் தனக்கு ஒத்தார் மிக்காரையிலாதவன். *ஶீ*லம் (நீர்மை) முதலிய ஆத்மகு₃ணங்களாலும், வடிவழகு முதலிய ரூப கு₃ணங்களாலும அவனுக்கு ஏற்றவளாய், ஸர்வலக்ஷணங் களும் நிறைந்தவளாய், (பெண்களுக்குரிய) எல்லா ஆப₄ரணங்களையும உடையவளாய், திருப்பாற்கடலின் நுரைபோல விளங்கும் தி₃வ்யவஸ்த்ரம த₄ரித்து விளங்கு பவளாய், செய்த்துக் கறுத்துச சுருண்ட திருக்குழற் கற்றையால மிக விளங்குகிறவளாய், கேயூரம், அங் க₃த₃ம முதலான திருவாப₄ரணங்களோடு கூடிய நாலு திருக்கைகளோடு விளங்காநிற்பவளாய், அத்திருக்கை களில், பின்னிரண்டு திருககைகளால் பொற்றாமரையை யும், மாதுளமபழத்தையும் த₄ரித்திருப்பவளாய், முன் னிரண்டு திருக்கைகளால், தன் பதியான எம்பெருமானின் திருவடித் தாமரையிணையை வருடுகின்றவளான பெரிய பிராட்டியார் அவனோடு எழுந்தருளியிருக்கிருள். இத்தகைய பெருமையை உடைய பூ₄தே₃வியும், நீளாதே₃வியும் (ஸ்ரீதே₃விககு) இரண்டு புறத்திலும் வீற்றிருக்கின்றனர். ஆஸநகமலதகின் எட்டு இதழ்களிலும் விமலை, உத்கர்ஷிணீ, ஜ்ஞாநை, கரியை, யோகை₃, ப்ரஹ்வீ, ஸத்யை என்ற

எட்டு மஹிஷிகள் நின்று சாமரம் வீசுகிருர்கள். நித்யர் களும், முக்தர்களும், பரமாநந்தமுடையவராய், எப போதும் இப்பரவாஸுதேவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். இவ்வண்ணமாகப் பரமபதத்தில் ஸர்வேஶ்வரனைச் சிந்திக்கககடவன்.

மற்ற மூர்த்திகள்

तस्यैव व्यूहभेदाश्च विभवार्चादिमूर्तयः।
हिरण्मयाभ्यां हस्ताभ्यां शुद्धाभ्यां प्रविराजिताः ॥ ५० ॥

தஸ்யைவ வ்யூஹபேதாஶ்ச விபவார்ச்சாதிமூர்த்தய: |
ஹிரண்மயாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் ஶுத்தாப்யாம்
ப்ரவிராஜிதா: ॥ 50.

அந்தப் பரவாஸுதேவனுடைய (ப்ரத்யும்னன முதலிய) வ்யூஹாவதாரங்களும், (மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலிய) விபவாவதாரங்களும். (ஸ்ரீரங்கநாதன் முதலிய) அர்ச்சாவ தாரங்களும், பொன்போல் அழகிய இருதிருக்கைகளை உடையவர்களாய், அந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

திவ்யாயுதங்கள்

शङ्खचक्रगदाखड्गशार्ङ्गलाङ्गलमुद्गराः।
परितः पुरुषाकाराः रक्षन्ति हरिमन्दिरम् ॥ ५१ ॥

ஶங்கசக்ரகதாகட்கஶார்ங்கலாங்கலமுத்கரா: |
பரித: புருஷாகாரா ரக்ஷந்தி ஹரிமந்திரம் ॥ 51.

ஶங்கம, சக்ரம், கதை, கத்தி, ஶார்ங்கவில், கலப்பை, உலக்கை என்னும் (பரமபுருஷனுடைய) ஆயுதங்கள் புருஷரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு அத்திருக்கோயிலை ரக்ஷிக்கின்றனர்.

வ்யூஹஸ்தானங்கள்

तस्य वैकुण्ठनाथस्य प्राच्यां शुभतरो विभोः।
वासुदेवस्य विमलो लोको वैश्वानरप्रभः ॥ ५२ ॥

தஸ்ய வைகுண்ட₂நாத₂ஸ்ய ப்ராச்யாம் ஶுப₄தரோ விபோ₄: ।
வாஸுதே₃வஸ்ய விமலோ லோகோ வைஶ்வாநரப்ரப₄: ॥ 52.

ஸர்வேஶ்வரனை அந்த வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய கோயிலுக்குக் கிழக்கு தி₃க்கில்—மிக அழகியதாய், குற்ற மற்றதாய், அக₃னிபோல் ஒளியுள்ளதான வ்யூஹவாஸு தே₃வனுடைய கோயில் உள்ளது.

दक्षिणे तस्य विमलो दिव्यः सङ्कर्षणालयः ।
पश्चिमे तस्य पूज्यं तु शुभं प्रद्युम्नमन्दिरम् ॥ ५३ ॥

த₃க்ஷிணே தஸ்ய விமலோ தி₃வ்யஸ் ஸங்கர்ஷணாலய: ।
பஶ்சிமே தஸ்ய பூஜ்யம் து ஶுப₄ம் ப்ரத்₃யும்நமந்தி₃ரம் ॥ 53.

அந்த வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய கோவிலுக்குத் தெற்கு தி₃க்கில்—குற்றமற்றதாய், அப்ராக்ருதமான ஸங்கர்ஷண னின் கோயில் உளளது. அதற்கு மேற்கில்—கொண்டாடத் தக்கதாய்,மங்க₃ளமான ப்ரத்₃யுமனனின் கோயில உள்ளது.

उदीच्यां अनिरुद्धस्य लोकः कोटीन्दुसन्निभः ।
ईशान्यां कान्तिनिलयः आग्नेय्यां लक्ष्मिमन्दिरम् ॥ ५४ ॥

உதீ₃ச்யாமநிருத்₃த₄ஸ்ய லோக: கோடீந்து₃ஸந்நிப₄: ।
ஈஶாந்யாம் காந்திநிலய: ஆக்₃நேய்யாம் லக்ஷ்மிமந்தி₃ரம் ॥ 54.

அதற்கு வடக்கு தி₃கசில்—கோடிசந்திரர்களின் ஒளி யுடைய அநிருத்₃த₄னின் கோயில் உள்ளது. வடகிழக்கு மூலையில்—அநிருத்₃த₄னின் பத்னியான காந்திதே₃வியின் கோயிலும், தென்கிழக்கு மூலையில்—வாஸுதே₃வனின் பத்னியான லக்ஷ்மீதே₃வியின் கோயிலும் உள்ளன.

सारस्वतं तु नैर्ऋत्यां वायव्यां रतिमन्दिरम् ।
इदमावरणं तस्य प्रथमं परमस्य वै ॥ ५५ ॥

ஸாரஸ்வதம் து நைர்ருத்யாம் வாயவ்யாம் ரதிமந்தி₃ரம் ।
இத₃மாவரணம் தஸ்ய ப்ரத₂மம் பரமஸ்ய வை ॥ 55.

அதற்குத் தென்மேற்கு மூலையில—ஸங்கர்ஷணனின் பத்னியான ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலும, வடமேற்கு மூலையில்—ப்ரத்யும்னனின் பத்னியான ரதிதேவியின் கோயிலும இருககின்றன. இவையெலலாம ஸ்ரீவைகுணட நாதன் கோயிலின் முதல் ப்ராகாரத்தில் உள்ளன.

இரண்டாவது ப்ராகார தேவர்கள்

द्वितीयावरणं तस्य वैकुण्ठस्य शुभोन्नतम्।
अनन्तसत्यधामाख्यविष्वक्सेनगजाननाः ॥ ५६ ॥
शङ्खपद्मनिधी तार्क्ष्यो लोका नित्यं सुखप्रदाः।

த்விதீயாவரணம் தஸ்ய வைகுண்டஸ்ய ஶுபோந்நதம்।
அநந்தஸத்யதாமாக்யவிஷ்வக்ஸேநகஜாநநா: ॥ 56.
ஶங்கபத்மநிதீ தார்க்ஷ்யோ லோகா நித்யம் ஸுகப்ரதா:।

வைகுண்டநாதனுடைய கோயிலின் பரமமங்கள மான இரண்டாவது ப்ராகாரத்தில்—அநந்தன், ஸத்யன, தாமன், விஷ்வகஸேனர், கஜாநனன், ஶங்கநிதி, பத்மநிதி, கருடன் ஆகியவர்களுடைய, ஸுகமளிக்கும கோயில்கள் உள்ளன.

மூன்றுவது ப்ராகார மூர்த்திகள்

तृतीयावरणं तस्य केशवादिममूर्तिभिः ॥ ५७ ॥

த்ருதீயாவரணம் தஸ்ய கேஶவாதிமமூர்த்திபி: ॥ 57.

வைகுண்டநாதனுடைய கோயிலின் மூன்றுவது ப்ராகாரத்தில்—கேஶவன் முதல், தாமோதரன் ஈருகவுள்ள வ்யூஹாந்தரமூர்த்திகளின் கோயில்கள் உள்ளன.

நாலாவது ப்ராகார மூர்த்திகள்

अधिष्ठिता दिव्यलोकाः ततः सङ्कर्षणादिभिः।

அதிஷ்டிதா திவ்யலோகாஸ் ததஸ் ஸங்கர்ஷணாதிபி:।

நாலாவது ப்ராகாரத்தில்—முதல் ப்ராகாரத்திற்போலே ஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹமூர்த்திகளின் கோயில்கள் உள்ளன.

ஐந்தாவது ப்ராகார மூர்த்திகள்

मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नारसिंहोऽथ वामनः ॥ ५८ ॥
जामदग्न्यो दाशरथिः कृष्णश्चैव सुरेश्वरः ।
दधिभक्तो हयग्रीवः पञ्चमावरणे स्थिताः ॥ ५९ ॥
अधिष्ठिता दिव्यलोकाः सततं विभवैश्च तैः ।

மத்ஸ்ய: கூர்மோ வராஹஶ்ச நாரஸிம்ஹோऽத₂ வாமந: ॥ 58.
ஜாமத₃க்₃ந்யோ தா₃ஶரதி₂: க்ருஷ்ணஶ்சைவ ஸுரேஶ்வர: ।
த₃தி₄ப₄க்தோ ஹயக்₃ரீவ: பஞ்சமாவரணே ஸ்தி₂தா: ॥ 59.
அதி₄ஷ்டி₂தா தி₃வ்யலோகாஸ் ஸததம் விப₄வைஶ்ச தை: ।

மீன், ஆமை, வராஹம், நரசிங்கன், வாமனன், பரஶுராமன், ஸ்ரீராமன, தே₃வதே₃வனான கண்ணன், த₃தி₄ப₄க்தன், ஹயக₃ரீவன் ஆகிய விப₄வாவதாரமூர்த்திகள் அபராகருதமான கோயிலகளில ஐந்தாவது ப்ராகாரத்தில் எப்போதும உள்ளனர்.

एवमावरणाः पञ्च नित्यास्तस्य परस्य हि ॥ ६० ॥
सर्वे देवगणाः पञ्च नित्यास्तस्य परस्य हि ।

ஏவமாவரணா: பஞ்ச நித்யாஸ் தஸ்ய பரஸ்ய ஹி ॥ 60.
ஸர்வே தே₃வக₃ணா: பஞ்ச நித்யாஸ் தஸ்ய பரஸ்ய ஹி ।

பரவாஸுதே₃வனுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் இவ்வித₄மான ஐந்து ப்ராகாரங்களும, அந்தந்த ப்ராகாரங்களிலுள்ள (முற்கூறிய) ஐவகை மூர்த்திகளும ஸ்ரீ வைகுண்ட₂த்தில் எப்போதும் உள்ளன.

सर्वे देवा गणैस्तुल्याः वैकुण्ठस्यावनोत्सुकाः ॥ ६१ ॥
शुद्धसत्त्वमयाः सर्वे नित्यानन्दसुखप्रदाः ।
अप्राकृताः शाश्वताश्च विष्णुकैङ्कर्यवर्धकाः ॥ ६२ ॥
आनन्दनिस्सीमगुणाः सर्वे वेदमयाः शुभाः ।
हिरण्मया नित्यशुद्धाः सामगानोपशोभिताः ॥ ६३ ॥

ஸர்வே தே₃வா க₃ணைஸ்துல்யா வைகுண்ட₂ஸ்யாவநோத்
ஸுகா: || 61.

ஶுத்₃த₄ஸத்வமயாஸ் ஸர்வே நித்யாநந்த₃ஸுக₂ப்ரத₃ா: |
அப்ராக்ருதாஶ் ஶாஶ்வதாஶ்ச விஷ்ணுகைங்கர்ய
வர்த்த₄கா: || 62.

ஆநந்த₃நிஸ்ஸீமகு₃ணாஸ் ஸர்வே வேத₃மயாஶ் ஶுப₄ா: |
ஹிரண்மயா நித்யஶுத்₃த₄ாஸ் ஸாமகா₃நோபஶோபி₄தா: || 63.

அந்தந்த ப்ராகாரங்களிலுள்ள மற்ற மூர்த்திகளும் முதலிற்சொன்ன வாஸுதே₃வன் முதலான மூர்த்திகளோடு ஸமானமான திருமேனியை உடையவர்களாய், ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂ன் கோயிலை ரக்ஷிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அனைவரும் ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமான திருமேனியை உடையவர்களாய், நித்யாநந்த₃ஸுக₂த்தை அளிப்பவர்களாய், ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄மற்றவர்களாய், எப்போதுமிருப்பவர்களாய், பரமபத₃நாத₂கைங்கர்யத்தை வளர்ப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். எல்லோரும், ஆனந்த₃த்தையும், எல்லையற்ற கு₃ணங்களையும் உடையவர்களாகவும், வேத₃ஸ்வரூபிகளாகவும், மங்க₃ளமானவர்களாகவும், பொன்மயமான திருமேனியை உடையவர்களாகவும், எப்போதும் பரிஶுத்₃த₄ர்களாகவும், ஸாமகா₃னத்தால் விளங்காநிற்பவர்களாகவும உள்ளனர்.

एवं तु परमं धाम व्यूहादिमपि चिन्तयेत् ।

ஏவம் து பரமம் தா₄ம வ்யூஹாதி₃மபி சிந்தயேத் |

இவ்வித₄மாக — பரஞ்சோதியான பரமபத₃நாத₂னையும், வ்யூஹம், விப₄வம் முதலான மூர்த்திகளையும் தியானம் செய்யககடவன்.

லீலாவிபூ₄தியிலுள்ள மூர்த்திகளின் தியானம்

त्रिपाद्विभूतिरूपं तु संयक् ध्यात्वा विचक्षणः ॥ ६४ ॥
तस्य पादविभूतेस्तु रूपं ज्ञेयमनन्तकम् ।

த்ரிபாத்₃விபூ₄திரூபம் து ஸம்யக் த்₄யாத்வா விசக்ஷண: ॥ 64.
தஸ்ய பாத₃விபூ₄தேஸ்து ரூபம் ஜ்ஞேயமநந்தகம் ।

இப்படிப் பரமபத₃த்திலுள்ள மூர்த்திகளை நன்கு தியானித்தபின், அறிவாளியானவன் ஸம்ஸாரமண்ட₃லத்திலுள்ள அளவற்ற அவதார ரூபங்களையும் தியானிக்கக்கடவன.

வ்யூஹமூர்த்தி த்₄யானம்

वैकुण्ठे कारणे श्वेतद्वीपे लोके सुधांबुधौ ॥ ६५ ॥
संस्थितं परमात्मानं दर्शनार्थं दिवौकसाम् ।

வைகுண்டே₂ காரணே ஶ்வேதத்₃வீபே லோகே
ஸுதா₄ம்பு₃தௌ₄ ॥ 65.
ஸம்ஸ்தி₂தம் பரமாத்மாநம் த₃ர்ஶநார்த்த₂ம் தி₃வௌகஸாம் ।

பரமபத₃த்திற்குச் செல்ல இயலாத ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃ தே₃வர்கள் காண்பதற்காக — மற்ற வ்யூஹங்களுக்குக் காரணமான வ்யூஹவாஸுதே₃வன் எழுநதருளியிருக்கும் (இவ்விபூ₄தியிலுளள கார்ய) வைகுண்ட₂த்திலும், (மற்ற வ்யூஹங்களின் ஸ்தா₂னமான) ஶ்வேதத்₃வீபம், ஸத்யலோகம், திருப்பாற்கடல ஆகியவற்றிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமாத்மாவின் வ்யூஹமூாத்திகளைச் சிந்திக்கக்கடவன்.

விப₄வாவதாரத்₄யானமும், பயனும்

लोकसंरक्षणार्थाय वैभवञ्च समागतम् ॥ ६६ ॥
नृसिंहरामविभवविग्रहानपि चिन्तयेत् ।
देवतिर्यङ्मनुष्यादिविग्रहेषु समास्थितान् ॥ ६७ ॥

லோகஸம்ரக்ஷணார்த்தா₂ய வைப₄வம் ச ஸமாக₃தம் ॥ 66.
ந்ருஸிம்ஹராமவிப₄வ விக்₃ரஹாநபி சிந்தயேத் ।
தே₃வதிர்யங்மநுஷ்யாதி₃ விக்₃ரஹேஷு ஸமாஸ்தி₂தாந் ॥ 67.

அசுரரரக்கர்களால் உலகிற்கு நலிவு ஏற்படும்போது, அதை நீககி உலகை ரக்ஷிப்பதற்காக, தேவர், திர்யக் (ஊர்வன), மனிதர், தாவரங்கள் என்னும் நால்வகை யோனிகளிலும் பிறவியெடுத்த நரசிங்கன், ராமன்,

வாமனன், மத்ஸ்யம், கூர்மம், குட்டைமாமரம முதலான விப₄வாவதாரங்களேயும் சிந்திக்கக்கடவன்.

அந்தர்யாமி ஸ்த₂ாநமும் த்₄யானமும்

ज्ञेयाऽन्तर्याम्यवस्था हि विष्णोः सर्वगतस्य वै।
यो हि हृत्पुण्डरीकान्तर्वेश्मनीह सविग्रहः॥ ६८॥

ஜ்ஞேயாந்தர்யாம்யவஸ்த₂ா ஹி விஷ்ணோஸ் ஸர்வக₃தஸ்ய வை।
யோ ஹி ஹ்ருத்புண்டரீகாந்தர்வேஶ்மநீஹ ஸவிக்₃ரஹ:॥ 68.

ஸர்வவ்யாபியான எமபெருமான எங்கும பரந்திருந்த போதிலும, ப₄க்தர்களே அனுக்₃ரஹிப்பதற்காக ஹ்ருத₃ய கமலத்தின நடுவில், கட்டைவிரல் பருமனுள்ள திருமேனியை உடையவனாய் எழுந்தருளியிருக்கும இருப்பு அந்தர்யாமி நிலையாகும. அதையும தியானிக்கக்கடவன்.

அர்ச்சாவதாரத்₄யானமும் பயனும்

सौलभ्यायैव सर्वेषां अर्चायामपि सन्निधिः।
स्वरूपमीश्वरस्यैवं ज्ञातव्यास्तद्गुणा अपि॥ ६९॥

ஸௌலப்₄யாயைவ ஸர்வேஷாமர்ச்சாயாமபி ஸந்நிதி₄:।
ஸ்வரூபமீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யாஸ் தத்₃கு₃ணா அபி॥ 69.

யோக₃முறையில் அந்தர்யாமியைக காண இயலாத வர்களுக்கும் எளியனாவதற்காக எமபெருமான் அர்ச்சாவதாரம் எடுத்திருக்கிறான். இத்தகைய அர்ச்சைத் திருமேனியையும, அதில் நிறைந்திருக்கும் ஸௌலப்₄ய ஸௌஶீல்யாதி₃ கு₃ணங்களேயும் சிந்திக்கக்கடவன்.

உப₄யவிபூ₄தியோக₃த்₄யான நிக₃மனம்

विभूतियोगस्तस्यैवं ज्ञातव्यः सर्वदेहिभिः।

விபூ₄தியோக₃ஸ் தஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யஸ் ஸர்வதே₃ஹிபி₄:।

இவ்வண்ணமாக — ஸர்வேஶ்வரனுடைய நித்யவிபூ₄தி, லீலாவிபூ₄தி ஆகிய இருவிபூ₄திகளிலுமுள்ள பெருமைகளை எல்லா ஜீவர்களாலும தியானிக்கத்தக்கவை.

வ்யூஹகுணங்கள்

षड्गुणः परमे व्योम्नि वासुदेवः सनातनः ॥ ७० ॥
व्यूहावस्थासु तिसृषु गुणद्वयमधिष्ठितम् ।

ஷட்குணா: பரமே வ்யோம்நி வாஸுதேவஸ் ஸநாதந: ॥ 70.
வ்யூஹாவஸ்தாஸு திஸ்ருஷு குணத்வயமதிஷ்டிதம் ।

பரமபதத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் பழையோனை பரவாஸுதேவனிடம் ஜ்ஞானம, ஶகதி, பலம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம, தேஜஸ் என்னும் ஆறு குணங்களும் பிரகாசிக்கின்றன. ஸங்கர்ஷணன, ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தன் என்னும் மூன்று வ்யூஹங்களில் இரண்டிரண்டு குணங்கள் பிரகாசிக்கின்றன.

வ்யூஹங்களின் தொழில்கள்

प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च तथा सङ्कर्षणो विभुः ॥ ७१ ॥
जगत्सृष्टिस्थितिलयान् कुर्वते गुणभेदतः ।

ப்ரத்யும்நஶ்சாநிருத்தஶ்ச ததா ஸங்கர்ஷணோ விபு: ॥ 71.
ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாந் குர்வதே குணபேதத: ।

ப்ரத்யுமநன், அநிருத்தன், ஸங்கர்ஷணன் என்னும் மூன்று வ்யூஹமூர்த்திகளும, (ப்ரகாஶிக்கும்) இரண்டிரண்டு குணங்களைக் கொண்டவர்களாய், (முறையே) உலகைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைச் செய்கிறார்கள்.

வ்யூஹகுண விவரணம்

ऐश्वर्यवीर्यवान् सर्गे प्रद्युम्नः प्रत्यपद्यत ॥ ७२ ॥
तेजःशक्ती समाविश्य ह्यनिरुद्धोऽप्यपालयत् ।
ज्ञानवान् बलवान् लोकान् ग्रसेत् सङ्कर्षणोऽव्ययः ॥ ७३ ॥
एवं सृष्टिस्थितिलयान् करोति भगवान् हरिः ।

ஐஶ்வர்ய வீர்யவாந் ஸர்கே ப்ரத்யும்ந: ப்ரத்யபத்யத ॥ 72.
தேஜஶ்ஶக்தீ ஸமாவிஶ்ய ஹ்யநிருத்தோப்யபாலயத் ।

ஜ்ஞாநவாந் ப₃லவாந் லோகாந் க்₃ரஸேத்
ஸங்கர்ஷணோऽவ்யய: ॥ 73.
ஏவம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திலயாந் கரோதி ப₄க₃வாந் ஹரி: ।

ப்ரத்₃யுமனன்—ஐஶ்வர்யம், வீரயம் என்னும இரண்டு குணங்களைக்கொண்டு உலகை ஸ்ருஷ்டிக்கிறுன். அநிருத்₃த₄ன்—தேஜஸ், ஶகதி என்னும் இரண்டு குணங்களைகொணடு உலகை ரக்ஷிக்கிறுன். அழிவற்ற ஸங்கர்ஷணன்—ஜ்ஞாநம், ப₃லம் என்னும் இரண்டு குணங்களைக்கொண்டு உலகை அழிக்கிறுன். இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் தானே மூன்று அவதாரஙகளை எடுத்து உலகைப் படைத்தளிதது அழிக்கும் முத்தொழில்களையும் செய்கிறுன்.

ஹரிஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்

ब्रह्माणमीशं रुद्रं च यमं वरुणमेव च ॥ ७४ ॥
प्रसह्य हरते यस्मात् तस्मात् हरिरिहोच्यते ।

ப்₃ரஹ்மாணமீஶம் ருத்₃ரம் ச யமம் வருணமேவ ச ॥ 74.
ப்ரஸஹ்ய ஹரதே யஸ்மாத் தஸ்மாத் ஹரிரிஹோச்யதே ।

"ஹரதி இதி ஹரி:" [(ஸம்)ஹரிபபவனுகையாலே ஹரியாகிறுன்] என்கிற வ்யுத்பத்தியினபடி, அனைத்துலகையும் ஸம்ஹரிப்பதே இயல்வாககொண்டவன் என்பது ஹரிஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். பிரமனையும், ஈஶன் எனப்படும் உருத்திரனையும், யமனையும, வருணனையும் ப்ரளயகாலத்தில், தன வயிற்றில் வைத்து ஸம்ஹரிககிறபடியால் நாராயணன் 'ஹரி' எனப்படுகிறுன்.

एवमात्मस्वरूपञ्च तथाऽचिद्रूपमुल्लसत् ॥ ७५ ॥
स्वरूपमीश्वरस्यैवं ज्ञात्वा बन्धात् प्रमुच्यते ।

ஏவமாத்மஸ்வரூபம் ச தத₂ாऽசித்₃ரூபமுல்லஸத் ॥ 75.
ஸ்வரூபமீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாத்வா ப₃ந்த₄ாத் ப்ரமுச்யதே ।

ஆத்மஸ்வரூபமும், அசித்ஸ்வரூபமும், (இவைகளுக்கு ஆத்மாவாய்) உயர்ந்து விளங்கும் ஈஶ்வரஸ்வரூபமும இத்தகையவை. இவ்வண்ணம் அறிந்தவன் ஸம்ஸார ப₃ந்த₄த்திலிருந்து நீங்கி மோக்ஷமடைகிறுன்.

ப₄க₃வந்நாமங்கள்

ईश्वरो भगवान् विष्णुः परमात्मा जगत्पतिः ॥ ७६ ॥
अनन्तः पुरुषः साक्षी परं ब्रह्म शिवः प्रभुः ।
हिरण्यगर्भः शुचिषत् हंसः परमचेतनः ॥ ७७ ॥

ஈஶ்வரோ ப₄க₃வாந் விஷ்ணு: பரமாத்மா ஜக₃த்பதி: ॥ 76.
அநந்த: புருஷஸ் ஸாக்ஷீ பரம் ப்₃ரஹ்ம ஶிவ: ப்ரபு₄: ।
ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ஶ் ஶுசிஷத்₃த₄ம்ஸ: பரமசேதந: ॥ 77.

அந்தப் பரமாத்மாவானவர் — அனைத்தையும் நியமிப்ப வராகையாலே ஈஶ்வரனென்றும், தோ₃ஷமற்று கு₃ணம் நிறைந்தவராகையாலே ப₄க₃வானென்றும், ஸர்வவ்யாபி யாகையாலே விஷ்ணுவென்றும், உலகிற்கு ரக்ஷகராகை யாலே ஜக₃த்பதியென்றும, தே₃ஶகாலவஸ்துககளால் அளவுபட்டிருக்கையாகிற மூவகை அளவுகளும் இல்லாத வராகையாலே அநநதனென்றும், பூர்ணராகையாலே புருஷரென்றும், அனைத்தையும் எப்போதும காண்பவராகை யாலே, ஸாக்ஷியென்றும், மிகப்பெரியவராகவும், பிறரைப் பெரிதாகச் செய்பவராகவுமிருப்பவராகையாலே பரப்₃ரஹ்ம மென்றும், பரமமங்க₃ளமானவராகையாலே சிவனென்றும், ஸமர்த்த₂ராகையாலே ப்ரபு₄வென்றும், ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ ஞன பிரமனுககும் அந்தர்யாமியாகையாலே ஹிரண்ய க₃ர்ப்ப₄ரென்றும, பரிசுத்₃தி₄க்கு இருப்பிடமாகையாலே 'ஶுசிஷத்' என்றும், அன்னமாய் அவதரித்தவராகையாலே ஹமஸம் என்றும, அறிவுடையவர்களில் சிறந்தவராகை யாலே பரமசேதனரென்றும் சொல்லப்படுகிறுர்.

नारायणः सर्वगतः परञ्ज्योतिः परात्परः ।
महेन्द्रः सविता रुद्रः स्थाणुः सूर्यः प्रजापतिः ॥ ७८ ॥

நாராயணஸ் ஸர்வக₃த: பரஞ்ஜ்யோதி: பராத்பர: ।
மஹேந்த்₃ரஸ் ஸவிதா ருத்₃ரஸ் ஸ்த₂ாணுஸ் ஸூர்ய:
ப்ரஜாபதி: 78.

எல்லாப் பொருள்களையும் வியாபிப்பவராகவும், அவற்றுக்கு ஆதா₄ரமாகவும், ப்ராப்யமாகவும், ப்ராபகமாகவுமிருப்பவராகையாலே நாராயணன் என்றும, எல்லா வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருப்பவராகையாலே ஸர்வக₃தர் என்றும், மேலான சோதியாகையாலே பரஞ்சோதியென்றும், மேலானவற்றைக் காட்டிலும மேலானவராகையாலே பராத்பரர் என்றும, பரமைஶ்வர்யத்தை உடையவராகையாலும், இந்திரனுக்கு அந்தர்யாமியாகையாலும மஹேந்திரனென்றும், உலகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவராகையாலும, ஸூர்யாந்தர்யாமியாகையாலும் ஸவிதா என்றும, பிறவியென்னும் நோயைத் தீர்ப்பவராகையாலும், ருத்₃ராந்தர்யாமியாகையாலும் ருத்₃ரன் என்றும, நிலையானவராகையாலே ஸ்த₂ாணுவென்றும், உயிர்களை நல்வழி நடத்துமவராகையாலே ஸூர்யனென்றும, அனைவரையும் ஆபத்திலிருந்து ரக்ஷிப்பவராகையாலே ப்ரஜாபதியென்றும சொல்லப்படுகிறார்.

अग्निर्यमः पतिर्यज्ञः वायुः सोमस्तथाऽमृतः।
हिरण्मयः सुपर्णश्च तार्क्ष्यो वेदमयस्त्रयी॥ ७९॥

அக்₃நிர் யம: பதிர் யஜ்ஞோ வாயுஸ் ஸோமஸ் தத₂ாऽம்ருத: ।
ஹிரண்மயஸ் ஸுபர்ணஶ்ச தார்க்ஷ்யோ வேத₃மயஸ்த்ரயீ ॥ 79.

அவர்—உயர்க₃திக்கு அழைத்துச்செல்பவராகையாலே அக்₃நியென்றும், பாபம்செய்தவர்களை த₃ண்டி₃ப்பவராகையாலே யமன் என்றும், ரக்ஷிப்பவராகையாலே பதியென்றும், யஜ்ஞங்களால் ஆராதி₄க்கப்படுபவராகையாலே யஜ்ஞரென்றும், எங்கும் நிறைந்தவராகையாலே வாயுவென்றும், மோக்ஷமளிப்பவராகையாலே ஸோமரென்றும், மரணமற்றவராகையாலே அம்ருதரென்றும், பொன்மயமான திருமேனியை உடையவராகையாலே ஹிரண்மயரென்றும், ஸுபர்ணன் என்றும், வேத₃மயன் என்றும், தார்க்ஷ்யன் என்றும் குறிக்கப்படும் க₃ருட₃னுக்கு அந்தர்

யாமியாயிருக்கையாலே அப்பத₃ங்களாலும் குறிக்கப்படு பவர். வேத₃த்திற்கு அந்தர்யாமியாகையாலே 'த்ரயீ' என்றும் சொலலப்படுபவர்.

ब्रह्मण्यो ब्रह्मवित् ब्रह्मा ब्रह्मणस्पतिरेव च।
मित्रः सत्यस्तथा धर्मः शुचिर्वाचस्पतिः कविः॥ ८०॥

ப்₃ரஹ்மண்யோ ப்₃ரஹ்மவித் ப்₃ரஹ்மா ப்₃ரஹ்மணஸ்பதிரேவ ச।
மித்ரஸ் ஸத்யஸ் தத₂ா த₄ர்மஶ் ஶுசிர் வாசஸ்பதி: கவி:॥ 80.

ப்₃ராஹ்மணர்களால் பூஜிக்கத்தக்கவராகையாலே ப்₃ரஹ்மண்யரென்றும், வேத₃த்தின் உண்மைப்பொருளை அறிந்தவராகையாலே ப்₃ரஹ்மவித் என்றும், மிகப்பெரியவ ராகையாலே ப்₃ரஹ்மா என்றும், பிரமனுக்கும் ஸ்வாமியாகை யாலே ப்₃ரஹ்மணஸ்பதியென்றும், அனைவரிடமும் ப்ரீதி யுடையவராகையாலே மிதரரென்றும், எப்போதும் ஒருபடி யாயிருப்பவராகையாலே ஸத்யரெனறும், த₄ர்மஸ்வரூபியா யிருப்பவராகையாலே த₄ர்மமென்றும, பரிஶுத்₃த₄ராகை யாலே ஶுசியென்றும், சொற்களால் சொல்லப்படுபவ ராகையாலே வாசஸ்பதியென்றும, அழகாகப் பேசுபவ ராகையாலே கவியென்றும சொல்லப்படுபவர்.

एवमादीनि नामानि वैदिकानि जगत्पतेः।
देवानामपि नामानि विष्णोः श्रीशस्य वै विभोः॥ ८१॥
वाचकानि भवन्त्येव तत्र तत्र विवक्षया।
नारायणादिनामानि त्वन्येषां कुत्रचित् न तु॥ ८२॥

ஏவமாதீ₃நி நாமாநி வைதி₃காநி ஜக₃த்பதே:।
தே₃வாநாமபி நாமாநி விஷ்ணோஶ் ஶ்ரீஶஸ்ய வை
விபே₄ா:॥ 81.

வாசகாநி ப₄வந்த்யேவ தத்ர தத்ர விவக்ஷயா।
நாராயணாதி₃நாமாநி த்வந்யேஷாம் குத்ரசிந்ந து॥ 82.

வேத₃த்தில் பரம்பொருளைக் குறித்துச் சொல்லப்படும இத்தகைய நாமங்களும், தேவர்களைக் குறித்துச் சொல்லப் படும இந்திரன முதலான எல்லா நாமங்களும—ஶ்ரிய:பதி யாய், ஸர்வேஶ்வரனுய், லோகநாத₂னுன விஷ்ணுவின நாமங்களாகவே உள்ளன. அந்தந்த கு₃ணங்களில ஒரு சிறிது அந்தந்த தே₃வர்களிடம் காணப்படுகையால், இந்த்₃ராதி₃ நாமங்கள் அந்தந்த தேவர்களையும குறிக் கின்றன. 'நாராயணன்' முதலான நாமங்களின் பொருள் மற்ற தே₃வர்களுக்கு ஒரு சிறிதும் பொருந்தாதாகையாலே, அவை அவர்களை ஒருபோதும குறிக்கமாட்டா.

लौकिका वैदिकाः शब्दाः नामान्यस्य भवन्ति वै ।
तस्माच्च भगवान् विष्णुः परमात्मा स ईश्वरः ॥ ८३ ॥

லௌகிகா வைதி₃காஶ் ஶப்₃த₃ா நாமாந்யஸ்ய ப₄வந்தி வை ।
தஸ்மாத்து ப₄க₃வாந் விஷ்ணு: பரமாத்மா ஸ ஈஶ்வர: ॥ 83.

(உலகில் ஶரீரத்தைச் சொல்லும் ஶப்₃த₃ம் ஆத்மா வையும் குறிப்பதுபோல்,) "தே₃வத₃த்தன்" முதலான ஸம்ஸாரிகளையும், 'கல்' 'கட்டை' முதலான அசேதனங் களையும குறிக்கும் லௌகிகஶப்₃த₃ங்களும், அக்₃னி, இந்த்₃ரன, ஆகாஶம், வாயு முதலான வேத₃ததில உள்ள ஶப்₃த₃ங்களும் அச்சேதனுசேதனங்களுக்கு ஆத்மாவான ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கே திருநாமங்களாயுள்ளன. இப்படி எல்லாச் சொற்களாலும சொல்லப்படுபவனுயிருக்கை யாலும், கல்யாணகு₃ணங்கள் நிறைந்தவனுய், தோ₃ஷங்க ளற்றவனுயிருக்கையாலும,ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கையாலும், ஸர்வநியந்தாவாயிருக்கையாலும் அவனே பரமாத்மா ஆகிருன்.

ஸ்வபர்யாத₂ாத்ம்யஜ்ஞாநம் அவஶ்யம்

स्वरूपमीश्वरस्यैवं ज्ञातव्यं मुनिसत्तमाः ।
स्वरूपगुण ऐश्वर्यं विज्ञेयं परमात्मनः ॥ ८४ ॥
संबन्ध आत्मनो ज्ञेयश्चेश्वरस्य मुनीश्वराः ।

ஸ்வரூபமீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யம் முநிஸத்தமா: ।
ஸ்வரூபகுணா ஐஶ்வர்யம் விஜ்ஞேயம் பரமாத்மந: ॥ 84.
ஸம்பந்த ஆத்மநோ ஜ்ஞேயஶ்சேஶ்வரஸ்ய முநீஶ்வரா: ।

ருஷிகளே! இவ்வண்ணமாகப் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையும, அதிலுள்ள குணங்களையும, அவனுடைய பரமாத்மத்தன்மையையும அறியவேண்டும். ஆத்மாவுக்கும் ஈஶ்வரனுககும உள்ள (ஸவஸ்வாமிபாவம முதலான) ஸமபநதமும அறியததககது.

(இந்த ஸம்பந்தத்தைக் காட்டும்)
திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் அர்த்தாநுஸந்தானம்

अकारवाच्यस्य विभोरेव शेषस्त्वहं सदा॥८५॥
न चापि मम कर्ताऽस्मि परवानस्म्यतो ह्यहम्।
नित्यं नारायणस्यैव कैङ्कर्यं करवाण्यहम्॥८६॥
मन्त्रार्थं चिन्तयेदेवं प्रातरुत्थाय वैष्णवः।

அகாரவாச்யஸ்ய விபோரேவ ஶேஷஸ்த்வஹம் ஸதா ॥ 85.
ந சாபி மம கர்த்தாऽஸ்மி பரவாநஸ்ம்யதோ ஹ்யஹம் ।
நித்யம் நாராயணஸ்யைவ கைங்கர்யம் கரவாண்யஹம் ॥ 86.
மந்த்ரார்த்தம் சிந்தயேதேவம் ப்ராதருத்தாய வைஷ்ணவ: ।

'அ' என்னும எழுததால் சொலலப்படும் ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனுககே (மகாரப் பொருளான) நான் எப்போதும் அடிமைபபட்டிருப்பவன் (இது ப்ரணவத்தின பொருள்). என ரக்ஷணத்திற்கு நான கடவனல்லன; ஆகையாலே அப்பரமாத்மாவுக்குப் பரதந்த்ரனுகவேயிருப்பவன் (இது நமஶ்ஶப்தப் பொருள்). எனக்கு ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருக்கையாலே நாராயணன எனப்படும் அவனுக்கே நான கைங்கர்யம செய்யக் கடவேன் (இது நாராயணுய ஶப்தார்த்தம). திருமந்திரத்தின் இப்பொருளை ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் காலையில் துயிலெழுந்ததும அநுஸந்திககவேணும.

த்₃வயார்த்த₂ாநுஸந்த₄ாநம்

इत्यात्मेश्वरयो रूपं ज्ञात्वा मन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ८७ ॥
स्वरूपमात्मनो ज्ञात्वा तद्वृत्तिं शिक्षयेत् द्वयात् ।

இத்யாத்மேஶ்வரயோ ரூபம் ஜ்ஞாத்வா மந்த்ரேண
மந்த்ரவித் ॥ 87.
ஸ்வரூபமாத்மநோ ஜ்ஞாத்வா தத்₃வ்ருத்திம் ஶிக்ஷயேத்
த்₃வயாத் ।

இவ்வண்ணமாகத் தன் ஸ்வரூபத்தையும், பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் திருமந்திரத்தினாலறிந்தவன், ஜீவாத்மாவுக்கு ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களே ஸ்வரூபம் என உணர்ந்து, இந்த ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி இவன் நடக்கவேண்டிய முறையை த்₃வயமந்திரத்திலிருந்து அறிந்து அநுஷ்டி₂க்கக் கடவன்.

सर्वेशदयिता नित्या सर्वदा जगदाश्रया ॥ ८८ ॥
नित्यानपायिनी विष्णोर्जगन्मातोपकारिणी ।
तयाऽऽसीनः श्रिया सार्धं गुणवान् परमेश्वरः ॥ ८९ ॥
शरणं तस्य चरणौ व्रजाम्यहमकिञ्चनः ।
श्रियाऽऽसीनाय हरये स्वामिने परमात्मने ॥ ९० ॥
स्वामिचित्तानुरूप्येण शेषवृत्तिं करोम्यहम् ।
इत्थं द्वयार्थं सञ्चिन्त्य स्वकर्मादिचतुष्टयं ॥ ९१ ॥
उपायभावात् सन्त्यज्य तमेव शरणं व्रजेत् ।

ஸர்வேஶத₃யிதா நித்யா ஸர்வத₃ா ஜக₃த₃ாஶ்ரயா ॥ 88.
நித்யாநபாயிநீ விஷ்ணோர் ஜக₃ந்மாதோபகாரிணீ ।
தயாऽऽஸீநஶ் ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் கு₃ணவாந் பரமேஶ்வர: ॥ 89.
ஶரணம் தஸ்ய சரணௌ வ்ரஜாம்யஹமகிஞ்சந: ।
ஶ்ரியாऽऽஸீநாய ஹரயே ஸ்வாமிநே பரமாத்மநே ॥ 90.
ஸ்வாமிசித்தாநுரூப்யேண ஶேஷவ்ருத்திம் கரோம்யஹம் ।

இத்த₂ம் த்₃வயார்த்த₂ம் ஸஞ்சிந்த்ய ஸ்வகர்மாதி₃
சதுஷ்டயம் || 91.
உபாயப₄ாவாத் ஸந்த்யஜ்ய தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத் ।

(1. முதலில் ஸ்ரீமச்ச₂ப்₃த₃ார்த்த₂மான புருஷகாரத்வமும், நித்யயோக₃மும சொல்லப்படுகிறது) எப்போதும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இனியவளாயிருப்பவள்; எப்போதும் உலகினரால ஆஶ்ரயிக்கப்படுபவள்; எம்பெருமானை எப்போதும் விட்டுப்பிரியாதவள்; உலகிற்குத் தாயாயிருந்து உபகாரம செய்பவள். இப்படிப் புருஷகாரமாயிருப்பவள ஸ்ரீதே₃வி. (2. நாராயண ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் சொல்லப்படுகிறது.) புருஷகாரமான அந்தப் பிராட்டியோடு கூடியிருப்பவனாய், ஸௌலப்₄யம், ஸௌஶீல்யம், வாத்ஸல்யம, ஸ்வாமித்வம் என்னும் (ஆஶ்ரயணத்தை எளிதாக்கித் தரும்) கு₃ணங்களையுடையவனாயிருக்கிறான் ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணன். (3. பூர்வக₂ண்ட₃த்தில எஞ்சிய பத₃ங்களின் அர்த்த₂ம் சொல்லப்படுகிறது இனி) ஒரு கைம்முதலுமற்ற நான் அவனுடைய இரு திருவடிகளையும் உபாயமாக உறுதிகொள்கிறேன். (4. இனி உத்தரக₂ண்ட₃ார்த்த₂ம் உரைககப்படுகிறது.) ஸ்ரீ தே₃வியோடு கூடியிருக்கும ஸர்வஸ்வாமியாய், ஸர்வபாபஹரனாய், பரமாத்மாவான நாராயணனுக்கு அவன் திருவுள்ளம் உகக்கும்படியாகக கைங்கர்யத்தைச் செய்யக்கடவேன். இவ்வணணமாக த்₃வயத்தின் பொருளை அநுஸந்தி₄த்து, தன்னிடமுள்ள கர்மஜ்ஞாநப₄க்திப்ரபத்திகள் நானகிலும் உபாயபு₃த்₃தி₄ வைக்காமல் அவனையே உபாயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

நித்யாநுஷ்ட₂ானங்கள்

कर्मकृत्याद्यशक्तस्तु सन्तुष्टयै परमात्मनः ॥९२॥
प्रातरुत्थाय सततं शौचं कृत्वा यथाविधि ।
प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च पश्चादाचमनं चरेत् ॥९३॥

கர்மக்ருத்யாத்₃யஶக்தஸ்து ஸந்துஷ்ட்யை பரமாத்மந: ॥ 92.
ப்ராதருத்த₂ாய ஸததம் ஶௌசம் க்ருத்வா யதா₂விதி₄ ।
ப்ரக்ஷாள்ய பாதௌ₃ ஹஸ்தௌ ச பஶ்சாத₃ாசமநம் சரேத் ॥ 93.

கர்மஜ்ஞாநப₄க்தியோக₃ங்களை அனுஷ்டி₂க்க இயலாதவனால், பரமாத்மாவின் உகப்பிற்காகப் பினவரும நித்ய கர்மங்களை அனுஷ்டி₂க்கக்கடவன். தினந்தோறும காலையில் (ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தத்தில்) எழுந்திருந்து, முறைபபடி மல ஜல விஸர்ஜன ப்ரக்ஷாளநங்களைச் செய்து, கால்களையும, கை களையும் விளக்கி, அதற்குப்பின் ஆசமனம செய்யவேண்டும்.

ततः स्नानं प्रकुर्वीत दन्तधावनपूर्वकम्।
कृत्वाऽघमर्षणस्नानं तर्पयन् पितृदेवताः॥ ९४॥
सकौपीनं धौतवस्त्रं वसित्वा चोत्तरीयकम्।
शुभ्रया वै मृदा संयक् ऊर्ध्वपुण्ड्राणि धारयेत्॥ ९५॥

தத: ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத த₃ந்ததா₄வநபூர்வகம் ।
க்ருத்வாऽக₄மர்ஷணஸ்நாநம் தர்ப்பயந் பித்ருதே₃வதா: ॥ 94.
ஸகௌபீநம் தௌ₄தவஸ்த்ரம் வஸித்வா சோத்தரீயகம் ।
ஶுப்₄ரயா வை ம்ருதா₃ ஸம்யகூ₃ர்த்₄வ புண்ட்₃ராணி தா₄ரயேத் ॥ 95.

அதற்குப்பின் பல்துலக்கிவிட்டு, ஸ்நானத்தைச் செய்யவேண்டும். அக₄மர்ஷண ஸூக்தத்தை அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்தபின், அந்த ஸ்நானத்திற்கு அங்க₃மாக தே₃வ (ருஷி) பித்ருதர்ப்பணத்தைச் செய்து, கௌபீநம், வெள்ளைவஸ்த்ரமாயுள்ள அரை வேஷ்டி, உத்தரீயம் (மேல்வேஷ்டி) ஆகியவற்றை அணிந்தபின் வெள்ளை மண்ணாலே (பன்னிரு) திருமண் காப்புக்களை நன்கு த₄ரிக்கவேண்டும்.

पवित्रपाणिः शुद्धात्मा सन्ध्यां कुर्याद्विधानतः।
उपस्थाय च सावित्र्या रविमण्डलमध्यगम्॥ ९६॥
हरिं हिरण्मयं ध्यात्वा कृत्वा चैव प्रदक्षिणम्।
कुसुमाक्षतसंयुक्तं अर्घ्यं तस्मै निवेदयेत्॥ ९७॥

பவித்ரபாணி: ஶுத்₃த₄ாத்மா ஸந்த்₄யாம் குர்யாத் வித₄ாநத: ।
உபஸ்த₂ாய ச ஸாவித்ர்யா ரவிமண்ட₃லமத்₄யக₃ம் ॥ 96.
ஹரிம் ஹிரண்மயம் த்₄யாத்வா க்ருத்வா சைவ ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
குஸுமாக்ஷதஸம்யுக்தமர்க்₄யம் தஸ்மை நிவேத₃யேத் ॥ 97.

இரண்டு விஶ்வாமித்ரப் புல்லினலை பவித்ரம செய்து, அதைப் பவித்ர விரலில் அணிந்து, பரிஶுத₃த₄னயிருந்து, அவரவர்கள் க்₃ருஹ்யஸூத்ரவிதி₄ப்படி ஸந்த₄யாவந்த₃னம் செய்து, க₃ாயத்ரீமந்திரததினல் ஸூர்யமணட₃லததில் பொன்மயமான திருமேனியுடன் எழுநதருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்₄யானமசெய்து, ப்ரத₃க்ஷிணம்செயது, புஷ்பம் அக்ஷதைகளோடு கூடிய ஜலத்தை எடுததுப் பரமாத்மாவைக் குறித்து அர்க₄யமளிக்கவேண்டும.

திருவாராத₄னம்

जप्त्वा नत्वा गृहं गत्वा संस्तुवन् संयतेन्द्रियः।
प्रक्षाल्य पादावाचम्य पूजामण्डलमाविशेत्॥९८॥

ஜப்த்வா நத்வா க்₃ருஹம் க₃த்வா ஸம்ஸ்துவந் ஸம்யதேந்த்₃ரிய:।
ப்ரக்ஷாள்ய பாத₃ாவாசம்ய பூஜாமண்ட₃லமாவிஶேத் ॥ 98.

அதற்குப்பின க₃ாயத்ரியை ஜபித்து, பரமாத்மாவை வணங்கித் துதிதது வீட்டிற்குச்சென று, புலனடககமுடைய வனய, கைகாலகளை அலமபி ஆசமனமசெயது, ப₄க₃வ த₃ாராத₄னம செய்யுமிடத்திற்குச் செல்லவேண்டும.

सुसत्कृतं शुभं रम्यं धूपदीपादिशोभितम्।
वितानैः पुष्पमालाद्यैः सर्वतः समलङ्कृतम्॥९९॥

ஸுஸத்க்ருதம் ஶுப₄ம் ரம்யம் தூ₄பதீ₃பாதி₃ஶோபி₄தம் ।
விதாநை: புஷ்பமாலாத்₃யைஸ் ஸர்வதஸ் ஸமலங்க்ருதம் ॥ 99.

பினபு அந்த ஸந்நிதி₄யைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுததி, மங்க₃ளமாயும அழகாயுமிருக்குமபடி கோலமிட்டுத திருவிளக்கேற்றி, மணங்கமழுமபடி தூ₄பம்சேர்த்து, மேறகட்டியினலும், புஷ்பங்களாலும அலங்கரிக்கவேண்டும.

तत्र हेमसुशोभाढ्यं रम्याम्बरमनोहरम्।
संयगास्तीर्य पर्यङ्कं चित्रं रम्यं सुखावहम्॥१००॥
धर्मादीनर्चयेत् तत्र वेद्यां पीठपदात्मकान्।
आकीर्णैः तुलसीपुष्पैः समन्तादुपशोभिते॥१०१॥
तस्मिन्निवेश्य लक्ष्मीशं रमाजुष्टं प्रपूजयेत्।

தத்ர ஹேமஸுஶோபா₄ட்₄யம் ரம்யாம்ப₃ரமநோஹரம் ।
ஸம்யகா₃ஸ்தீர்ய பர்யங்கம் சித்ரம் ரம்யம் ஸுகா₂வஹம் ॥ 100.
த₄ர்மாதீ₃நர்ச்சயேத் தத்ர வேத்₃யாம் பீட₂பதா₃த்மகாந் ।
ஆகீர்ணைஸ் துளஸீபுஷ்பைஸ் ஸமந்தாது₃பஶோபி₄தே ॥ 101.
தஸ்மிந் நிவேஶ்ய லக்ஷ்மீஶம் ரமாஜுஷ்டம் ப்ரபூஜயேத் ।

அங்கு பொன்மயமாய், ஒளிவிஞ்சியதாய, அழகிய வஸ்திரங்களால் நெஞ்சையீர்ப்பதாய், அழகியதாய், எம்பெருமானுக்கு இனபமளிப்பதாய், விசிதரமான விரிப்பை ஸிம்ஹாஸத்தின்மீது விரித்து, எம்பெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தின் கால்களில் இருக்கும் த₄ர்மம, அத₄ர்மம், ஜ்ஞாநம், அஜ்ஞாநம, ஐஶ்வர்யம், அநைஶ்வர்யம, வைராக்₃யம், அவைராக₃யமஆகியவற்றுக்கு அபி₄மானிகளான நித்யஸூரிகளை அர்ச்சித்து, துளஸியையும், புஷ்பங்களையும் நாலுபுறத்திலும இறைதது, அழகியதாயிருக்கும் ஸிம்ஹாஸனத்தின்மேல் பெரியபிராட்டியாரோடு கூடியவனுக எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.

उपविश्यासने संयक् कौशे कार्ष्णाजिनेऽपि वा॥१०२॥
प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चात् न्यासं समाचरेत्।

உபவிஶ்யாஸநே ஸம்யக் கௌஶே கார்ஷ்ணாஜிநேऽபி வா॥ 102.
ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா பஶ்சாந்ந்யாஸம் ஸமாசரேத் ।

அதற்குப்பின் தூ₂ர்ப்ப₄ாஸனத்திலாவது, மான்தோல் விரிப்பிலாவது நன்கு உட்கார்ந்து, மூன்று ப்ராணாயாமங்

கள் செய்தபின், த்₃வயமந்திரத்தால் அங்க₃ந்யாஸ கர ந்யாஸங்களைச் செய்யவேண்டும்.

षट्पदैरङ्गुलीहस्ते षडङ्गेषु तथैव च ॥ १०३ ॥
मूर्ध्नि फाले नेत्रयोश्च नासिकाश्रवणानने ।
भुजयोः हृत्प्रदेशे च स्तनयोः नाभिमण्डले ॥ १०४ ॥
पृष्ठे च जघने कट्योः ऊर्वोः जान्वोश्च पादयोः ।
मन्त्ररत्नाक्षराण्यत्र क्रमेणाङ्गेषु विन्यसेत् ॥ १०५ ॥

ஷட்பதை₃ரங்கு₃லீஹஸ்தே ஷட₃ங்கே₃ஷு தத₂ைவ ச ॥ 103.
மூர்த்₄நி ப₂ாலே நேத்ரயோஶ்ச நாஸிகாஶ்ரவணாநநே ।
பு₄ஜயோர் ஹ்ருத்ப்ரதே₃ஶே ச ஸ்தநயோர் நாபி₄மண்ட₃லே ॥ 104.
ப்ருஷ்டே₂ ச ஜக₄நே கட்யோரூர்வோர் ஜாந்வோஶ்ச பாத₃யோ: ।
மந்த்ரரத்நாக்ஷராண்யத்ர க்ரமேணாங்கே₃ஷு விந்யஸேத் ॥ 105.

த்₃வயமந்திரத்தின் ஆறு பத₃ங்களால் இரு கைகளிலுமுள்ள (1) பெருவிரல், (2) சுட்டுவிரல், (3) நடுவிரல், (4) மோதிரவிரல், (5) சிறுவிரல், (6) உள்ளங்கை புறங்கைகள் ஆகிய ஆறு கைப்பகுதிகளில் கரந்யாஸத்தையும், (1) ஹ்ருத₃யம், (2) தலை, (3) ஶிகை₂, (4) கண, (5) பு₄ஜம், (6) தன்னைச் சுற்றிலும ஆகிய ஆறு அங்க₃ங்களில் அங்க₃ந்யாஸததையும் செய்து, த்₃வயமந்திரத்திலுள்ள இருபததைந்து அக்ஷரங்களை (1) தலை, (2) நெற்றி, (3) (4) இருகண்களை, (5) (6) இருமூக்குகள், (7) (8) இருகாதுகள், (9) வாய், (10) (11) இருபு₄ஜங்கள், (12) மார்பு, (13) (14) இருஸ்தனங்கள், (15) கொப்பூழ், (16) முதுகு, (17) இடுப்பின் முன்ப₄ாக₃ம, (18) (19) இடுபபின் இருபககங்கள், (20) (21) இருதுடைகள், (22) (23) இருமுழங்கால்கள், (24) (25) இருபாத₃ங்கள் ஆகிய இருபத்தைந்து இடங்களிலும் முறையே ந்யாஸம் செய்யவேண்டும.

पञ्चोपनिषदां न्यासं तन्मन्त्रैरुपविन्यसेत् ।
परे व्योम्नि स्थितं देवं श्रीभूमिभ्यां च नीलया ॥ १०६ ॥

तत्रावाह्य परं व्योम सविमानं समण्टपम्।
पीठञ्च नागपर्यङ्कं तत्रासीनं श्रिया सह॥ १०७॥
चतुर्भुजं सुन्दराङ्गं शङ्खचक्रगदाधरम्।
वामाङ्कस्थश्रियोपेतं अर्चयेदच्युतं बुधः॥ १०८॥
आवाह्य मुद्रया सम्यगासनञ्च निवेदयेत्।

பஞ்சோபநிஷதா₃ம் ந்யாஸம் தந்மந்த்ரைருபவிந்யஸேத்।
பரே வ்யோம்நி ஸ்தி₂தம் தே₃வம் ஸ்ரீபூ₄மிப்₄யாஞ்ச நீளயா॥ 106.
தத்ராவாஹ்ய பரம் வ்யோம ஸவிமாநம் ஸமண்டபம்।
பீட₂ஞ்ச நாக₃பர்யங்கம் தத்ராஸீநம் ஸ்ரியா ஸஹ॥ 107.
சதுர்பு₄ஜம் ஸுந்த₃ராங்க₃ம் ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரம்।
வாமாங்கஸ்த₂ஸ்ரியோபேதமர்ச்சயேத₃ச்யுதம் பு₃த₄:॥ 108.
ஆவாஹ்ய முத்₃ரயா ஸம்யகா₃ஸநஞ்ச நிவேத₃யேத்।

பஞ்சோபநிஷந் மந்திரங்களால் பஞ்சோபநிஷத்துக்களுடைய ந்யாஸத்தை எம்பெருமானுடைய திருமேனியிற் செய்து, பரமபத₃த்தில் ஸ்ரீ பூ₄மிநீளாதே₃விகளோடு கூடியிருப்பவனாய், ஒளிவிஞ்சிநிற்பவனாய், திருவனந்தாழ்வான மேல் வீற்றிருக்கும ஸ்ரீமந்நாராயணனை, திருவனந்தாழ்வான், தி₃வ்யஸிமஹாஸனம, திருமாமணிமண்டபம், தி₃வய விமானம், பரமபத₃ம் இவைகளோடு கூடியவனாக அத திருமேனியில ஆவாஹனம செய்து, நான்கு திருக்கைகள், திருவாழி, திருச்சங்கு, கௌமோத₃கீ என்ற க₃தை₃ ஆகிய தி₃வ்யாயுத₄ங்கள், அழகிய தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹம இவைகளை உடையவனாய், இடதுமடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை உடையவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும. அப்போது முதலில் முத்₃ரையினால் ஆவாஹனம செய்து, பின்பு ஆஸனம ஸமர்ப்பிக்கவேணும. (பரமேஷ்டி₂, புருஷன், விஶ்வம, நிவ்ருத்தம, ஸர்வம் என்னும் பஞ்சோபனிஷதகுக்கள் எனப்படும் அப்ராக்ருதமான ஐந்து ஶக்திகளின் மநதிரங்களையும், ஆவாஹிநீ, ஸ்த₂ாபிநீ, ஸந்நித₄ாபிநீ, சக்ரமுத்₃ரை,

ஶங்க₂முத்₃ரை முதலான முத்₃ரைகளைப்பற்றியும் ஆக₃மம் வல்லவர்வாய்க்கேட்டே உணரவேண்டும.)

अर्चयित्वा गुरून् सर्वान् पीठस्योत्तरपार्श्वतः ॥ १०९ ॥
हरिमभ्यर्चयेत् पश्चादर्घ्यपाद्यादिभिर्नरः ।

அர்ச்சயித்வா கு₃ரூந் ஸர்வாந் பீட₂ஸ்யோத்தரபார்ஶ்வத: ॥ 109.
ஹரிமப்₄யர்ச்சயேத் பஶ்சாத₃ர்க்₄யபாத்₃யாதி₃பி₄ர் நர: ।

திவ்யஸிம்ஹாஸனத்திற்கு இடதுபுறத்தில் பூர்வாசார்யர்களுக்கு ஆஸனம ஸமர்பபிததுத திருவாராத₄னம் செய்து, பின்பு அர்க்₄யம் பாத₃யம் முதலியவைகளினல் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதி₄க்ககடவன.

स्ववामे पूरयेत् कुम्भं गन्धपुष्पयुताम्बुना ॥ ११० ॥
संपूर्य तस्य तोयेन लघुपात्राणि पञ्च च ।
एलाचन्दनकर्पूरकोष्ठान् पात्रेषु विन्यसेत् ॥ १११ ॥

ஸ்வவாமே பூரயேத கும்ப₄ம் க₃ந்த₄புஷ்பயுதாம்பு₃நா ॥ 110.
ஸம்பூர்ய தஸ்ய தோயேந லகு₄பாத்ராணி பஞ்ச ச ।
ஏலாசந்த₃நகர்ப்பூரகோஷ்ட₂ாந் பாத்ரேஷு விந்யஸேத் ॥ 111.

தனது இடதுபுறததில் பரிசுததமான தீர்த்தம் நிறைந்த கும்ப₄ததை வைதது, அதில் சந்த₃னம புஷ்பம் முதலான வாஸனை திரவியங்களைச்சேர்த்து, அந்தத் தீர்த்த₂ததினல் ஐந்து சிறிய வட்டில்களை நிறைதது, அவைகளில் ஏலக்காய், சந்தனம, பச்சைககர்ப்பூரம், கோஷ்ட₂ம் முதலான வாஸனை திரவியங்களைச சேர்ககவேண்டும்.

अथवा तुलसीपत्रं दत्वा मन्त्रेण पूजयेत् ।
अर्घ्यं पाद्यं तथाऽऽचामं मन्त्रेणैव निवेदयेत् ॥ ११२ ॥

அத₂வா துளஸீபத்ரம் த₃த்வா மந்த்ரேண பூஜயேத் ।
அர்க்₄யம் பாத்₃யம் தத₂ாசாமம் மந்த்ரேணைவ நிவேத₃யேத் ॥ 112.

அந்த வாஸனை திரவியங்கள் இல்லாவிடில் துளஸி யிதழ்களைத் திருமந்திரத்தைச் சொலலிச் சேர்த்து திருவா ராத₄னம செய்யவேண்டும. அந்தத் தீர்த்த₂ததினுல் அர்க₄ யம், பாத்₃யம, ஆசமனம் ஆகியவைகளைத் திருமந்திரத் தைச் சொல்லி எமபெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிககவேண்டியது.

दद्यात् प्रत्युपचारं तु जलं पुष्पाञ्जलिं तथा।

த₃த்₃யாத் ப்ரத்யுபசாரந்து ஜலம் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத₂ா।

த₃ந்தத₄ாவனம் (பல் துலக்குதல்), ஸ்நாநம் முதலிய ஒவ்வொரு உபசாரத்தை எம்பெருமானுக்குச் செய்யும் போதும, அர்க்₄யபாத்₃ய ஆசமனங்களும, புஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்து அஞ்ஜலி செய்யவேண்டும.

निवेश्य स्नानपीठेऽथ तैलाभ्यञ्जनपूर्वकम् ॥ ११३ ॥
स्नापयेन्मन्त्ररत्नेन सूक्तैर्विष्णुप्रकाशकैः ।
उद्वर्तनं चन्दनाद्यैः कृत्वा स्नाप्य शुभैर्जलैः ॥ ११४ ॥
दीपैर्नीराजयित्वा तु दद्यादाचमनोदकम् ।

நிவேஶ்ய ஸ்நாநபீடே₂ऽத₂ தைலாப்₄யஞ்ஜநபூர்வகம் ॥ 113.
ஸ்நாபயேந் மந்த்ரரத்நேந ஸூக்தைர் விஷ்ணுப்ரகாஶகை:।
உத்₃வர்த்தநம் சந்த₃நாத்₃யை: க்ருத்வா ஸ்நாப்ய ஶுபை₄ர்ஜலை: ॥ 114
தீ₃பைர் நீராஜயித்வா து த₃த்₃யாத₃ாசமநோத₃கம்।

பின்பு திருமஞ்சனவேதி₃கையில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தைலக்காப்பு ஸமர்ப்பித்து, சந்த₃னம், நெல்லிக்காய் முத லானவற்ருல் திருமேனியை ஶோதி₄த்து, நறுமணம்மிக்க தீர்த்த₂ததினுல், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பெருமையைச் சொல்லும் புருஷஸூக்தம் முதலிய மந்த்ரங்களையும், த்₃வயத்தையும் அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு, திருமஞ்சனம் செய்து, கடைசியில் மங்களாரத்தியும், ஆசமனமும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

वस्त्रं शुभतरं दत्वा तथैवाचमनीयकम् ॥ ११५ ॥
दत्वा चैवोपवीतञ्च मधुपर्केण पूजयेत् ।

வஸ்த்ரம் ஶுப₄தரம் த₃த்வா ததை₂வாசமநீயகம் ॥ 115.
த₃த்வா சைவோபவீதஞ்ச மது₄பர்க்கேண பூஜயேத் ।

அதற்குப்பின் மிக அழகான திருபபரியட்டம (வஸ்த்ரம்) ஸமர்ப்பித்து, ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பித்து, யஜ்ஞோபவீதம் ஸமர்ப்பிதது, மது₄பர்க்கம் கண்டருளபபணணவேண்டும்.

भूषणैरप्यलङ्कृत्य गन्धं दत्वा सुवासितम् ॥ ११६ ॥
सुरभीणि च पुष्पाणि माल्यानि विविधानि च ।
धूपं दीपञ्च नैवेद्यं ताम्बूलञ्च समर्पयेत् ॥ ११७ ॥

பூ₄ஷணைரப்யலங்க்ருத்ய க₃ந்த₄ம் த₃த்வா ஸுவாஸிதம் ॥ 116.
ஸுரபீ₄ணி ச புஷ்பாணி மால்யாநி விவித₄ாநி ச ।
தூ₄பம் தீ₃பஞ்ச நைவேத்₃யம் தாம்பூ₃லஞ்ச ஸமர்ப்பயேத் ॥ 117.

திருவாப₄ரணங்களால் அலங்கரிதது, பரிமளம சேர்ந்த சந்த₃னம் முதலானவை, நறுமணமமிகக பூககள, பலவிதமான பூமாலேகள், தூ₄பம், தீ₃பம, ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாத₃ம், திருப்பணியாரம முதலிய நைவேத்₃யங்களேயும், பழம, அடைக்காய் முதலியவைகளேயும் அமுது செய்யப் பண்ணவேணடும்.

परिणीय नमस्कृत्य स्तुत्वा स्तुतिभिरेव च ।
दीपैर्नीराजनं कृत्वा सुमनोञ्जलिनार्चयेत् ॥ ११८ ॥

பரிணீய நமஸ்க்ருத்ய ஸ்துத்வா ஸ்துதிபி₄ரேவ ச ।
தீ₃பைர் நீராஜநம் க்ருத்வா ஸுமநோஞ்ஜலிநார்ச்சயேத் ॥ 118.

பின்பு ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து த₃ண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ஜிதந்தே முதலிய துதிகளே (அர்த்த₂த்துடன்) அநுஸந்தி₄த்து, மங்க₃ளஹாரததி ஸமர்ப்பித்து, இரு கைகளிலும் புஷ்பங்களே எடுத்துத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிககக்கடவன்.

सर्वान् कुर्वीतोपचारान् मन्त्ररत्नेन देशिकः।
श्रीमदष्टाक्षरेणापि संयगाराधनं हरेः॥ ११९॥

ஸர்வாந் குர்வீதோபசாராந் மந்த்ரரத்நேந தே₃ஶிக: ।
ஶ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரேணாபி ஸம்யக₃ாராத₄நம் ஹரே: ॥ 119.

எம்பெருமானது திருவாராத₄னததில, ஆராதி₄ப்பவன் திருமந்திரததினலாவது, த்₃வயத்தினலாவது எலலா உபசாரங்களையும ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன்.

एवं त्रिकालमर्चायां पूजयेत् विधिवद्धरिम्।
अर्चाया यद्यभावः स्यात् हृदये स्थण्डिलेऽपि वा॥ १२०॥
ार्चयेन्मनसा ध्यात्वा हरिं संयक् समाधिमान्।

ஏவம் த்ரிகாலமர்ச்சாயாம் பூஜயேத் விதி₄வத்₃த₄ரிம் ।
அர்ச்சாயா யத்₃யபா₄வஸ் ஸ்யாத்₃த்₄ருத₃யே ஸ்த₂ண்டி₃லேऽபி வா ॥ 120.
அர்ச்சயேந் மநஸா த்₄யாத்வா ஹரிம் ஸம்யக் ஸமாதி₄மாந் ।

இவவணணமாக, காலே, நடுப்பகல, மாலே ஆகிய முக்காலங்களிலும அர்ச்சாவிக₃ரஹததில ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆராதி₄க்கக்கடவன். அர்ச்சாவிக₃ரஹமில்லாவிடில் மனத்தில் யோக₃முறைப்படி நன்கு தியானித்து அர்ச்சிககக கடவன். அல்லது, புல் முதலியவையற்ற தரையில திருமேனியை எழுதி அதில எம்பெருமானே தியானிதது அர்ச்சிக்கக்கடவன்.

अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा॥ १२१॥
अष्टाविंशतिकृत्वो वा मन्त्ररत्नमनुस्मरन्।

அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரந்து வா ॥ 121.
அஷ்டாவிம்ஶதிக்ருத்வோ வா மந்த்ரரத்நமநுஸ்மரந் ।

திருவாராத₄னம செய்தபின் ஆயிரதெதட்டு முறை, அல்லது நூற்றெட்டு முறை, அல்லது இருபத்தெட்டு முறை த்₃வயமந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன.

த்₃வயமந்திரத்தின் பெருமை

द्वयात् परतरो मन्त्रो नास्ति सर्वप्रदो नृणाम्॥ १२२॥
यस्योच्चारणमात्रेण सर्वसिद्धिमवाप्नुयात्।
द्वयार्थरहितं विप्रं दूरतः परिवर्जयेत्॥ १२३॥

த்₃வயாத் பரதரோ மந்தரோ நாஸ்தி ஸர்வப்ரதே₃ா
ந்ருணாம்॥ 122.
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்நுயாத்।
த்₃வயார்த்த₂ரஹிதம் விப்ரம் தூ₃ரத: பரிவர்ஜயேத்॥ 123.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரகா₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
விஸ்த்ருத நித்யாராத₄நவர்ணநம் நாம ஷஷ்டோ₂ऽத்₄யாய:॥

எல்லா விருப்பங்களையும் அளிக்கும் மந்திரமான த்₃வயத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மந்திரமில்லை. இதை அர்த்தா₂னுஸந்த₄ானமில்லாமல் உச்சரிப்பவனும எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். த்₃வயத்தை அர்தத₂த்துடன் அறியாத அந்தணனுடன் ஸஹவாஸம் செய்யாமல் தூ₃ரத்தில் விலகிச் செல்லவேண்டும்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரகா₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் விரிவான நித்யதிருவாராத₄னத்தை வர்ணிப்பதாகிற ஆருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

7-வது அத்தியாயம்

டோ₃லோத்ஸவ வர்ணநம்

श्रीपराशर उवाच—

नित्यं सायाह्नसमये डोलायां पूजयेद्धरिम्।
चतुस्स्तम्भमयीं दिव्यां चतुर्दामविभूषिताम्॥ १॥
दिव्यस्रग्वसनोपेतां शिबिकां परिकल्पयेत्।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

நித்யம் ஸாயாஹ்நஸமயே டோ₃லாயாம் பூஜயேத்₃த₄ரிம்।
சதுஸ்ஸ்தம்ப₄மயீம் தி₃வ்யாம் சதுர்தா₃மவிபூ₄ஷிதாம்॥ 1.
தி₃வ்யஸ்ரக்₃வஸநோபேதாம் ஶிபி₃காம் பரிகல்பயேத்।

தினந்தோறும் மாலையில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஊஞ்சலில எழுந்தருளச்செய்து உத்ஸவம் நடத்தவேண்டும. அதற்காக ஊஞ்சலை—நாலு புறத்திலும் நாலு கால்களை நிறுத்தி, பக்கங்களில நாலு சங்கிலிகள கட்டித் தொங்கவிட்டு, பொன, வெள்ளி, முதது, ரத்தினம், புஷ்பம் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட மாலைகளால அலங்கரித்து, உயாந்த வஸதிரங்கள் விரித்து அழகியதாக அமைக்கவேணடும.

स्तम्भेषु चतुरो वेदान् समावाह्य प्रपूजयेत्॥ २॥
इतिहासपुराणानि वेदाङ्गानि तथा द्विजाः।
दामान्यावाहयेत्तस्यां शिबिकायां द्विजोत्तमाः॥ ३॥
तदधस्तात् वैनतेयं नागराजमथोपरि।
पादेषु चतुरो मन्त्रान् सावित्रीं तु ध्वजे तथा॥ ४॥
प्रणवञ्च पताकायां छत्रेषु व्याहृतीस्तथा।
तोरणेषु सुरान् सर्वान् व्यजनेषु तथैव च॥ ५॥
इत्येवं वाङ्मयीं विद्यां डोलायां पूजयेत् शुभाम्।
लक्ष्म्या सह शयानं वै तस्यां देवं प्रपूजयेत्॥ ६॥

ஸ்தம்பே₄ஷு சதுரோ வேத₃ாந் ஸமாவாஹ்ய ப்ரபூஜயேத் ॥ 2.
இதிஹாஸபுராணாநி வேத₃ாங்கா₃நி தத₂ா த்₃விஜா: ।
த₃ாமாந்யாவாஹயேத் தஸ்யாம் ஶிபி₃காயாம்
த்₃விஜோத்தமா: ॥ 3.
தத₃த₄ஸ்தாத் வைநதேயம் நாக₃ராஜமதே₂ாபரி ।
பாதே₃ஷு சதுரோ மந்த்ராந் ஸாவித்ரீந்து த்₄வஜே தத₂ா ॥ 4.
ப்ரணவஞ்ச பதாகாயாம் ச₂த்ரேஷு வ்யாஹ்ருதீஸ்தத₂ா ।
தோரணேஷு ஸுராந் ஸர்வாந் வ்யஜநேஷு ததை₂வ ச ॥ 5.
இத்யேவம் வாங்மயீம் வித்₃யாம் டோ₃லாயாம் பூஜயேச்சு₂ப₄ாம் ।
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஶயாநம் வை தஸ்யாம் தே₃வம் ப்ரபூஜயேத்॥ 6.

அந்த ஊஞ்சலில் நாலுபக்கங்களில் நாலுவேத₃ங்களையும், இதிஹாஸபுராணங்களையும, ஶீக்ஷை முதலான

வேத₃ாங்க₃ங்களையும் நான்கு சங்கிலிகளிலும் ஆவாஹனம் செய்து, ஊஞ்சலுக்குக் கீழ் க₃ருட₃னையும், அதற்குமேல திருவநந்தாழவானையும், நாலுகால்களில விஷ்ணுஷட₃க்ஷரீ, த்₃வாத₃ஶாக்ஷரீ, அஷ்டாக்ஷரீ, த்₃வயம் எனும் நாலு மந்திரங்களையும், கொடிக்கம்பத்தில க₃ாயத்ரீமந்திரத்தையும், கொடிச்சீலையில் ப்ரணவத்தையும, குடைகளில் பூ₄ர்பு₄வஸ் ஸுவ: முதலான ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும், தோரணங்களி லும், சாமரம் திருவாலவட்டங்களிலும எல்லா தே₃வர்களை யும ஆவாஹனம்செய்து, மங்க₃ளகரமாய் வித்₃யைக்கு அபி₄ மானியான தே₃வதையை இவ்வண்ணமாக ஊஞ்சலில ஆராதி₄த்து, அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியுடன ஶய னித்துக்கொணடிருக்கும் நாராயணனை ஆராதி₄க்கக்கடவன.

गन्धैः पुष्पैश्च विविधैः फलैर्भक्ष्यैः सपायसैः।
धूपैर्दीपैश्च तांबूलैः यथाशक्ति च पूजयेत्॥७॥

க₃ந்தை₄: புஷ்பைஶ்ச விவிதை₄: ப₂லைர் ப₄க்ஷ்யைஸ் ஸபாயஸை:|
தூ₄பைர் தீ₃பைஶ்ச தாம்பூ₃லைர் யதா₂ஶக்தி ச பூஜயேத்॥ 7.

ஊஞ்சலில எமபெருமானை எழுந்தருளச் செய்தபின், பலவித₄மான க₃ந்த₄ம, புஷ்பம, தூ₄பம், தீ₃பம, திருப்பணி யாரம, பாயஸம், பழம், தாம்பூ₃லம ஆகியவற்றை இயன்ற வரையில் ஸமர்ப்பித்து எமபெருமானை ஆராதி₄க்கவேண்டும.

चामरैः तालवृन्ताद्यैः गीतवादित्रनर्तनैः।
पूजां कृत्वा यथाशक्ति पश्चात् डोलां प्रडोलयेत्॥८॥

சாமரைஸ் தாலவ்ருந்தாத்₃யைர் கீ₃தவாதி₃த்ரநர்த்தநை: |
பூஜாம் க்ருத்வா யதா₂ஶக்தி பஶ்சாட்₃டோ₃லாம்
ப்ரடோ₃லயேத்॥ 8.

சாமரம், திருவாலவட்டங்களை வீசியும், க₃ானம் செய்தும், வீணை முதலானவற்றை வாசிப்பித்தும், நாட்டியம் முதலானவற்றை நடத்திவைத்தும் எம்பெருமானுக்கு இயன்ற வரையில் ஆராத₄னம்செய்து, பிறகு ஊஞ்சலை ஆட்டவேணடியது.

वेदैश्चतुर्भिः प्रथमं वेदाङ्गैस्तदनन्तरम् ।
सूक्तैश्च ब्राह्मणस्पत्यैः पुराणैर्वैष्णवैः शुभैः ॥ ९ ॥
गापयित्वा प्रबन्धैश्च शनैर्डोलां च डोलयेत् ।
श्रियं स्वलङ्कृतां तत्रारोप्य डोलां विशेषतः ॥ १० ॥

வேதை₃ஶ்சதுர்பி₄: ப்ரத₂மம் வேதா₃ங்கை₃ஸ்-தத₃நந்தரம் ।
ஸூக்தைஶ்ச ப்₃ராஹ்மணஸ்பத்யை: புராணைர்
வைஷ்ணவைஶ்ஶுபை₄: ॥ 9.
கா₃பயித்வா ப்ரப₃ந்தை₄ஶ்ச ஶநைர் டோ₃லாஞ்ச டோ₃லயேத் ।
ஶ்ரியம் ஸ்வலங்க்ருதாம் தத்ராரோப்ய டோ₃லாம் விஶேஷத: ॥10.

ஊஞ்சலாட்டும்போது, முதலில் நாலு வேத₃ங்களையும், பிறகு வேதா₃ங்க₃ங்களையும், ப்₃ரஹ்மணஸ்பதிஸூக்தங்களையும், ஸாத்விகமான வைஷ்ணவபுராணங்களையும், திவ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களையும் கா₃னம் செய்வித்து, மெள்ள மெள்ள ஊஞ்சலை ஆட்டவேண்டும். ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை நன்கு அலங்கரித்துச் சிறப்பாக எழுந்தருளப் பண்ண வேண்டியது.

डोलामहोत्सवो नित्यं प्रतिमासमथापि वा ।
मासं संवत्सरं वा स्यात् निमित्तेषु विशेषतः ॥ ११ ॥

டோ₃லாமஹோத்ஸவோ நித்யம் ப்ரதிமாஸமத₂ாபி வா ।
மாஸம் ஸம்வத்ஸரம் வா ஸ்யாந்நிமித்தேஷு விஶேஷத: ॥11.

ஊஞ்சல் உத்ஸவத்தை தினந்தோறும் செய்ய வேண்டும். இயலாவிடில் மாதம் ஒருமுறையாவது, வருஷம் ஒருமுறையாவது நடத்தவேண்டும். விஶேஷ காலங்களில் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டும்.

अत्यन्ताभिमता डोला विष्णुदेवस्य शार्ङ्गिणः ।
आषाढादिचतुर्मासान् डोला स्यात् प्रतिवत्सरम् ॥ १२ ॥

அத்யந்தாபி₄மதா டோ₃லா விஷ்ணுதே₃வஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ।
ஆஷாட₄ாதி₃சதுர்மாஸாந் டோ₃லா ஸ்யாத் ப்ரதிவத்ஸரம் ॥ 12.

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஊஞ்சல் உத்ஸவம் மிகவும் இனியது, ஆகையால் ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி ஆகிய நாலுமாஸங்களிலும் வருடந்தோறும் டோ₃லோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.

निवेश्य शुभशय्यायां डोलायां विधिवत् बुधः।
ऋग्गानैः सामगानैश्च यजुःपाठैः प्रबन्धकैः ॥ १३ ॥
पुण्यैः मनोहरैः स्तोत्रैः डोलापूजां समाचरेत्।

நிவேஶ்ய ஶுப₄ஶய்யாயாம் டோ₃லாயாம் விதி₄வத் பு₃த₄:।
ருக்₃கா₃நைஸ் ஸாமகா₃நைஶ்ச யஜு:பாடை₂: ப்ரப₃ந்த₄கை:॥13.
புண்யைர் மநோஹரைஸ் ஸ்தோத்ரைர் டோ₃லாபூஜாம் ஸமாசரேத்।

டோ₃லோத்ஸவத்தின் பெருமையை அறிந்த புருஷன் மென்மைமிக்க படுக்கையை ஊஞ்சலில விரித்து, அதில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி, ருக்₃யஜுஸ் ஸாமவேத₃பாராயண கா₃னங்களாலும், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களாலும், நெஞ்சிற்கினியவையாய், பவிதரமான துதிகளாலும் துதித்து ஊஞ்சலில் ஆராத₄னம் செய்யக்கடவன்.

दर्शनादेव डोलायां त्रयीनाथस्य शार्ङ्गिणः॥ १४ ॥
सर्वबन्धविनिर्मुक्ता नरा यान्ति परं पदम्।

த₃ர்ஶநாதே₃வ டோ₃லாயாம் த்ரயீநாத₂ஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ॥ 14.
ஸர்வப₃ந்த₄விநிர்முக்தா நரா யாந்தி பரம் பத₃ம்।

வேதா₃ந்த விழுப்பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஊஞ்சலில் ஸேவிப்பதனுலேயே, மனிதர்கள் எல்லாப் பாபங்களுந நீங்கப்பெற்றுப் பரமபத₃த்தை அடைகிருர்கள்.

डोलायां दर्शनं विष्णोः महापातकनाशनम्॥ १५॥
हयमेधायुतात् पुण्यं सर्वकामफलप्रदम्।

டோ₃லாயாம் த₃ர்ஶநம் விஷ்ணோர் மஹாபாதகநாஶநம்॥ 15.
ஹயமேத₄ாயுதாத் புண்யம் ஸர்வகாமப₂லப்ரத₃ம்।

எம்பெருமானை ஊஞ்சலில் ஸேவிப்பது மஹாபாதகங்களையும் அழிக்கவல்லது. பதினாயிரம் அஶ்வமேத₄ம் செய்வதைக் காட்டிலும் அதி₄கமான புண்யம் அதனால் ஏற்படும். விரும்பும் எல்லாப் ப₂லன்களையும் அது அளிக்கும்.

डोलामहोत्सवं कुर्यात् सकृद्वा यो द्विजोत्तमाः॥ १६॥
कुलकोटिं समुद्धृत्य स गच्छेद्वैष्णवं पदम्।

டோ₃லாமஹோத்ஸவம் குர்யாத் ஸக்ருத்₃வா யோ த்₃விஜோத்தமா:॥ 16.
குலகோடிம் ஸமுத்₃த்₄ருத்ய ஸ க₃ச்சே₂த் வைஷ்ணவம் பத₃ம்।

மஹர்ஷிகளே! எவனொருவன் ஒருமுறையாவது எம்பெருமானுக்கு டோ₃லோத்ஸவம் செய்கிறானோ, அவன் தன் குலத்தில் பிறந்த அனைவரையும் மோக்ஷத்தை அடையச்செய்து, தானும் விஷ்ணுவின் பரமபத₃மாகிற மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

जन्मर्क्षे वासुदेवस्य राघवस्य विशेषतः॥ १७॥
महोत्सवं प्रकुर्वीत डोलायां विनिवेश्य तौ।

ஜந்மர்க்ஷே வாஸுதே₃வஸ்ய ராக₄வஸ்ய விஶேஷத:॥ 17.
மஹோத்ஸவம் ப்ரகுர்வீத டோ₃லாயாம் விநிவேஶ்ய தௌ।

சிறப்பாகக் கண்ணன் அவதரித்த ஸ்ரீ ஜயந்தியிலும், ராமன் அவதரித்த ஸ்ரீராமநவமியிலும் அவர்களுக்குப் பெரிய விழாவாக டோ₃லோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.

उत्सवे यो हरेः क्षेत्रे डोलां पश्यति भक्तिमान्॥ १८॥
स महापातकैर्घोरैः मुच्यते नात्र संशयः।

உத்ஸவே யோ ஹரே: க்ஷேத்ரே டோ₃லாம் பஶ்யதி ப₄க்திமாந்॥ 18
ஸ மஹாபாதகைர் கோ₄ரைர் முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:।

ப₄க்தியுடையவனாய், எவனொருவன் ஸ்ரீரங்க₃ம் முதலிய திவ்யதே₃ஶங்களுக்குச்சென்று டோ₃லோத்ஸவம் ஸேவிக்

கிருனே, அவனுடைய எல்லாக்கொடிய வல்வினைகளும் அழியும; இதில ஐயமில்லை.

सर्वान् कामानवाप्नोति पदं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १९ ॥

ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி பத₃ம் ப்ராப்நோத்யஸம்ஶயம் ॥ 19.

டோ₃ாலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவன எல்லா விருப்பங் களையுமபெற்று, பரமபத₃த்தை அடைகிருன் என்பதில ஐயமில்லை.

यत्र यत्र स्थिता डोला देवस्य परमात्मनः ।
तत्र देवगणाः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरोगमाः ॥ २० ॥
गायन्ति सामगानेन विमानस्थाश्च भक्तितः ।

யத்ர யத்ர ஸ்தி₂தா டோ₃லா தே₃வஸ்ய பரமாத்மந: ।
தத்ர தே₃வக₃ணாஸ் ஸர்வே ப்₃ரஹ்மருத்₃ரபுரோக₃மா: ॥ 20.
கா₃யந்தி ஸாமகா₃நேந விமாநஸ்த₂ாஶ்ச ப₄க்தித: ।

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு டோ₃ாலோத்ஸவம் நடக்கும் இடங்களிலெல்லாம, பிரமன், உருத்திரன் முதலான தே₃வர்கள் அனைவரும் விமானங்களில் ஏறிவந்து ஸாம க₃ானமபண்ணி எமபெருமானை ப₄க்தியோடு துதிக்கிருர்கள்.

यस्तु पश्येत् शुभां डोलां हरेर्नारायणस्य हि ॥ २१ ॥
स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ।

யஸ்து பஶ்யேச்சு₂ப₄ாம் டோ₃லாம் ஹரேர் நாராயணஸ்ய ஹி ॥ 21.
ஸ ஸ்நாதஸ் ஸர்வதீர்த்தே₂ஷு ஸர்வயஜ்ஞேஷு தீ₃க்ஷித: ।

ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோ₃ாலோத்ஸவத்தை ஸேவிப்பவன், எல்லாப் புண்யதீர்த்த₂ங்களிலும் நீராடியவனுகவும், எல்லா யாக₃ங்களையும், செயதவனுகவும் ஆகிருன். (அவற்றின் ப₂லனை அடைவான் என்று கருத்து).

गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति च ध्रुवम् ॥ २२ ॥
सर्वपापविमुक्तोऽन्ते विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ।

க₃வாமயுதத₃ாநஸ்ய ப₂லமாப்நோதி ச த்₄ருவம் || 22.
ஸர்வபாபவிமுக்தோऽந்தே விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் |

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரகா₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
டோ₃லோத்ஸவ வர்ணநம் நாம ஸப்தமோऽத்₄யாய: ||

டோ₃லோதஸவம ஸேவிததவன் பதினுயிரம் பசுக்களை த₃ானமசெய்த ப₂லனை அடைவான. அவனுடைய எல்லாப் பாபங்களும் தொலையும; மரணமாம்போது விஷ்ணுவின் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான் என்பது நிஶசயம்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரகா₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் டோ₃லோத்ஸவ வர்ணநம் எனும் ஏழாம் அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது

8-வது அத்தியாயம்

நைமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம்

श्रीपराशर उवाच—

अथ नैमित्तिकं वक्ष्ये विष्णोराराधनक्रमम् ।
यदुक्तं ऋषिभिः पूर्वं तद्ब्रवीमि विधानतः ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பராஶர உவாச—

அத₂ நைமித்திகம் வக்ஷ்யே விஷ்ணோராராத₄நக்ரமம் |
யது₃க்தம் ருஷிபி₄: பூர்வம் தத் ப்₃ரவீமி வித₄ாநத: || 1.

ரிஷிகளே! எம்பெருமானுக்கு தினந்தோறும் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டிய முறையை ஆறும் அத்தியாயத்தில் விரிவாகச்சொன்னேன். தினந்தோறும் செய்யத்தக்க டோ₃லோத்ஸவத்தையும் ஏழாம் அத்தியாயத்தில் சொன்னேன். இனி, விஶேஷ தி₃னங்களிற் செய்யவேண்டிய நைமித்திகமான திருவாராத₄னக்ரமத்தை முறைப்படி இவ்வததியாயத்தில் சொல்லப்போகிறேன். இவ்விஷயத்தை வஸிஷ்டா₂ர் முதலிய ரிஷிகளும் முன்னமே உபதே₃ஶித்திருககிறார்கள்.

த்₃வாத₃ஶியில் ஆராத₄னம்

उपोष्यैकादशीं संयक् द्वादश्यामरुणोदये।
धात्रीस्नानं नरः कृत्वा पूजयेत् मधुसूदनम्॥ २॥

உபோஷ்யைகாத₃ஶீம் ஸம்யக் த்₃வாத₃ஶ்யாமருணோத₃யே।
தா₄த்ரீஸ்நாநம் நர: க்ருத்வா பூஜயேந்மது₄ஸூத₃நம்॥ 2.

ஏகாத₃ஶியன்று ஒன்றும் உண்ணுமல் உபவாஸமிருந்து, த்₃வாத₃ஶியன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் தலைக்கு நெல்லிக்காய தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானம்செய்து, பின்பு எமபெருமானுககுத திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.

कोमलैः तुलसीपत्रैः हृद्यमञ्जरिसंयुतैः।
अर्चयेत् मन्त्ररत्नेन त्वष्टोत्तरशतं हरिम्॥ ३॥

கோமளைஸ் துளஸீபத்ரைர் ஹ்ருத்₃யமஞ்ஜரிஸம்யுதை:।
அர்ச்சயேந்மந்த்ரரத்நேந த்வஷ்டோத்தரஶதம் ஹரிம்॥ 3.

அந்தத் திருவாராத₄னத்தில், அழகிய கதிர்களோடு கூடிய மென்மை மிகக திருத்துழாயிதழ்களைக்கொண்டு த்₃வயமந்திரத்தினுல் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நூற்றெட்டு முறை அர்ச்சனம் செய்யவேண்டும்

मध्वाज्यगुडसंयुक्तं पायसान्नं समर्पयेत्।
तेनैव जुहुयादग्नौ मन्त्रेणैव तु भक्तिमान्॥ ४॥

மத்₄வாஜ்யகு₃ட₃ஸம்யுக்தம் பாயஸாந்நம் ஸமர்ப்பயேத்।
தேநைவ ஜுஹுயாத₃க்₃நௌ மந்த்ரேணைவ து ப₄க்திமாந்॥ 4.

பின்பு, தேன, பால், வெண்ணெய் சேர்த்துச்செய்த திருக்கண்ணமுதை அமுதுசெய்யப்பண்ணி, அந்த ப்ரஸாத₃த்தைக்கொண்டே த்₃வயமந்திரத்தைச் சொல்லி, ப₄கதியுடன் தன் ஶக்திக்குத் தக்கவாறு அக்₃னியில் ஹோமம செய்யவேண்டும.

वैष्णवान् भोजयेत् पूर्वं स्वयं भुञ्जीत वै ततः।
पुराणश्रवणं कृत्वा यावदस्तमयं रवेः॥ ५॥
रात्रौ महोत्सवं कुर्यात् गीतवादित्रनिःस्वनैः।
सद्यः प्रसन्नो भगवान् प्रीणाति पुरुषोत्तमः॥ ६॥
तथा न तुष्यति श्रीशः यज्ञदानव्रतादिभिः।
द्वादशीपूजनादन्यत् विष्णोः प्रीतिकरं न तु॥ ७॥

வைஷ்ணவாந் பே₄ாஜயேத் பூர்வம் ஸ்வயம் பு₄ஞ்ஜீத வை தத:।
புராணஶ்ரவணம் க்ருத்வா யாவத₃ஸ்தமயம் ரவே:॥ 5.
ராத்ரௌ மஹோத்ஸவம் குர்யாத் கீ₃தவாதி₃த்ரநிஸ்ஸ்வநை:।
ஸத்₃ய: ப்ரஸந்நோ ப₄க₃வாந் ப்ரீணாதி புருஷோத்தம:॥ 6.
தத₂ா ந துஷ்யதி ஶ்ரீஶோ யஜ்ஞதா₃நவ்ரததாதி₃பி₄:।
த்₃வாத₃ஶீபூஜநாத₃ந்யத் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் ந து॥ 7.

பின்பு, ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து, அந்த ஶேஷத்தைத் தான் பு₄ஜிக்கக்கடவன்; அதற்குப்பின், ஸூர்யாஸ்தமனம் வரையில் உறங்காமல் புராணக்கதைகளைக் கேட்டிருந்து, அன்றிரவு வீணை, மத்தளம் முதலான வாத்₃யங்களை முழக்கி, கீ₃தத்துடன் எமபெருமானுக்குப் பெரிய உத்ஸவம செய்யக்கடவன். இப்படி செய்தால், அப்பெருமான் மிகவிரைவில் அவனுக்கு அருளபுரிவான். யஜ்ஞம், தா₃னம, வ்ரதம் முதலான எதைச் செய்தாலும் த்₃வாத₃ஶீ திருவாராத₄னத்தினளவு உகபபடையமாட்டான் ஶ்ரிய:பதி.

நரஸிம்ஹாராத₄னம்

तुलसीपूजनाच्चैव तथा भागवतार्चनात्।
मन्दवारेऽथ सायाह्ने नरकेसरिपूजनात्॥ ८॥
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति निश्चितम्।

துளஸீபூஜநாச்சைவ தத₂ா ப₄ாக₃வதார்ச்சநாத்।
மந்த₃வாரேऽத₂ ஸாயாஹ்நே நரகேஸரிபூஜநாத்॥ 8.
அஶ்வமேத₄ஸஹஸ்ரஸ்ய ப₂லம் ப்ராப்நோதி நிஶ்சிதம்।

திருத்துழாயைப் பூஜிப்பதாலும், ப₄ாக₃வதர்களை அர்ச்சிபபதாலும், ந்ருஸிமஹ சதுர்த₃ஶியில், குறிப்பாக சனிககிழமையோடு கூடிய அத்தினத்தில் மாலைவேளையில் ஸ்ரீந்ருஸிமஹனுககுத திருவாராத₄னம் செய்வதாலும் ஆயிரம அஶ்வமேத₄ங்களின் ப₂லனை அடைவான் என்பதில் ஐயமிலலை.

த₄னுர்மாஸ திருவாராத₄னம்

कोदण्डस्थे रवौ नित्यं प्रत्यूषे स्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥
तत्रार्चयेत् जगन्नाथं धूपदीपनिवेदनैः ।
अर्चयित्वाच्युतं भक्त्या न भूयो जन्मभाग्भवेत् ॥ १० ॥

கோத₃ண்ட₃ஸ்தே₂ ரவௌ நித்யம் ப்ரத்யூஷே ஸ்நாநமாசரேத் ॥ 9.
தத்ரார்ச்சயேஜ்ஜக₃ந்நாத₂ம் தூ₄பதீ₃பநிவேத₃நை: ।
அர்ச்சயித்வாச்யுதம் ப₄க்த்யா ந பூ₄யோ ஜந்மப₄াக்₃ ப₄வேத் ॥ 10.

ஸூர்யன த₄நுஸ்ஸில் உதி₃க்கும் மார்கழியில் விடியற் காலையில எழுந்து நீராடி ஜக₃ந்நாத₂னுக்கு ப₄க்தியுடன தூ₄பம், தீ₃பம் முதலானவை ஸமர்ப்பித்து, தளிகை கண்டருளப்பண்ணி, தினந்தோறும் திருவாராத₄னம் செய்பவன் மறுபடி பிறப்படையமாட்டான்.

மாசிபங்குனி திருவாராத₄னங்கள்

नद्यां स्नात्वा विधानेन तपोमास्यरुणोदये ।
पूजयेन्माधवीपुष्पैः अपूपादि निवेदयेत् ॥ ११ ॥
अर्चयित्वा विधानेन सर्वान् कामान् समश्नुते ।
तपस्ये चोदिते भानौ स्नात्वा नद्यां विधानतः ॥ १२ ॥
माधवीकुसुमैः नित्यमर्चयेन्माधवं बुधः ।
कृसरं गुडमुद्गान्नं शर्कराढ्यं निवेदयेत् ॥ १३ ॥
तिलैश्च मधुसंयुक्तैः जुहुयात् पौरुषेण हि ।
परितुष्येत् जगन्नाथः श्रिया सह जनार्दनः ॥ १४ ॥

நத்₃யாம் ஸ்நாத்வா விதா₄நேந தபோமாஸ்யருணோதே₃யே ।
பூஜயேந்மாத₄வீபுஷ்பைரபூபாதி₃ நிவேத₃யேத் ॥ 11.
அர்ச்சயித்வா விதா₄நேந ஸர்வாந் காமாந் ஸமஶ்நுதே ।
தபஸ்யே சோதி₃தே பா₄நௌ ஸ்நாத்வா நத்₃யாம்
விதா₄நத: ॥ 12.
மாத₄வீகுஸுமைர்நித்ய மர்ச்சயேந்மாத₄வம் பு₃த₄: ।
க்ருஸரம் கு₃டா₃முத்₃கா₃ந்நம் ஶர்க்கராட்₄யம் நிவேத₃யேத் ॥ 13.
திலைஶ்ச மது₄ஸம்யுக்தைர் ஜுஹுயாத் பௌருஷேண ஹி ।
பரிதுஷ்யேஜ்ஜக₃ந்நாத₂ஶ் ஶ்ரியா ஸஹ ஜநார்த்த₃ந: ॥ 14.

மாசி மாதத்தில் விடிவதற்குமுன்னுல நதி₃யில முறைப்படி நீராடி, குருக்கத்திப் பூக்களினுல் எம்பெருமானை அர்ச்சித்து, அப்பம் முதலானவற்றை அமுதுசெய்வித்துத திருவாராத₄னம் செய்வதனமூலம எல்லா விருப்பங்களையும அடைகிருன். பங்குனி மாதத்தில் விடிந்தபின் நதி₃யில முறைப்படி நீராடி, அறிவாளியாயிருப்பவன குருக்கத்திப் பூக்களைக்கொண்டு தினந்தோறும மாத₄வனுக்குத் திருவாராத₄னம செயயக்கடவன். எள்ளுருண்டை, சாககரைப் பொங்கல் முதலான ப்ரஸாத₃ங்களை அமுதுசெயவிதது, தேன்கலந்த எள்ளினுல் புருஷஸூக்தத்தைககொண்டு ஹோமம செய்யக்கடவன். இத்திருவாராத₄னததால ஸ்ரீ தே₃வியோடு கூடிய எம்பெருமான் உகப்படைவான்.

ஸ்ரீராமநவமியுத்ஸவம்

मासि चैत्रे शुक्लपक्षे नवम्याञ्च पुनर्वसौ ।
तस्यां जातो जगन्नाथः काकुत्स्थो रावणं द्विषन् ॥ १५ ॥
तस्यामुपोष्य विधिवत् स्नात्वा संपूजयेत् हरिम् ।
रामं कमलपत्राक्षं कौसल्यानन्दवर्धनम् ॥ १६ ॥
नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च पूजाजागरणादिभिः ।
जपैर्होमैश्च दानैश्च तत्र कुर्वीत मङ्गलम् ॥ १७ ॥

மாஸி சைத்ரே ஶுக்லபக்ஷே நவம்யாஞ்ச புநர்வஸௌ ।
தஸ்யாம் ஜாதோ ஜக₃ந்நாத₂: காகுத்ஸ்தோ₂ ராவணம்
த்₃விஷந் ॥ 15.

தஸ்யாமுபோஷ்ய விதி₄வத் ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜயேத்₃த₄ரிம் |
ராமம கமலபத்ராக்ஷம் கௌஸல்யாநந்த₃வர்த்த₄நம் || 16.
நைவேத்₃யைர் ப₄க்ஷ்யபே₄ஜ்யைஶ்ச பூஜாஜாக₃ரணாதி₃பி₄: |
ஜபைர் ஹோமைஶ்ச தா₃நைஶ்ச தத்ர குர்வீத மங்க₃ளம் || 17.

சித்திரை மாஸம் ஶுக்லபக்ஷம் நவமியோடு கூடிய புனர்வஸு நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ராவணனை அழிப்பதற்காக ககுத்ஸ்த₂வம்ஶத்தில் ஸ்ரீராமனாய் அவதரித்தான். அன்று உபவாஸமிருந்து, முறைப்படி நீராடி எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம செய்யவேண்டும். திருப்பணியாரங்கள், ப்ரஸாத₃ங்கள முதலான நைவேத்₃யங்களை அமுதுசெய்வித்துத் திருவாராத₄னம செய்து, இரவு விழித்திருந்து, ஜபஹோமதா₃னங்களைச்செய்து ஸ்ரீராமனுக்கு உத்ஸவம நடத்தவேண்டும.

त्रिवासरं प्रकुर्वीत जपहोमार्चनादिकम् ।
पूर्णे महोत्सवे रम्ये कुर्वीतावभृथं शुभम् ।। १८ ।।
वैष्णवान् भोजयेच्छक्त्या दक्षिणादिभिरर्चयेत् ।

த்ரிவாஸரம் ப்ரகுர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதி₃கம் |
பூர்ணே மஹோத்ஸவே ரம்யே குர்வீதாவப்₄ருத₂ம் ஶுப₄ம் || 18.
வைஷ்ணவாந் பே₄ாஜயேச்ச₂க்த்யா த₃க்ஷிணாதி₃பி₄ரர்ச்சயேத் |

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீ ராமநவமியுத்ஸவத்தை மூன்றுநாள் நடத்தி, அழகான உத்ஸவம நிறைவடைந்தபின்பு, ஶுப₄மாக அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம செய்யவேணடும். இயன்ற வரையில வைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். த₃க்ஷிணை முதலானவற்றைக் கொடுத்து உபசரிக்க வேணடும.

ஸ்ரீஜயந்தியுத்ஸவம்

नभोमासे नभस्ये च कृष्णाष्टम्यां तथैव च ।। १९ ।।
ब्रह्मर्क्षसंयुता पुण्या सा जयन्तीति कीर्तिता ।
उपोष्य तस्यां देवेशः पूज्यो जागरणादिभिः ।। २० ।।

गुडार्द्रकं च कृसरं अपूपादि निवेदयेत् ।
प्रातः कुर्यादवभृथं होमं कुर्वीत वैष्णवम् ॥ २१ ॥
वैष्णवान् भोजयेच्छक्त्या दक्षिणाभिः प्रतोषयेत् ।
विष्णुश्चालङ्कृतं भक्त्या डोलायां विनिवेशयेत् ॥ २२ ॥

நபே₄மாஸே நப₄ஸ்யே ச க்ருஷ்ணாஷ்டம்யாம் ததை₂வ ச || 19.
ப்₃ரஹ்மர்க்ஷஸம்யுதா புண்யா ஸா ஜயந்தீதி கீர்த்திதா ।
உபோஷ்ய தஸ்யாம் தே₃வேஶ: பூஜ்யோ ஜாக₃ரணாதி₃பி₄: || 20.
கு₃டா₃ர்த்₃ரகம் ச க்ருஸரமபூபாதி₃ நிவேத₃யேத் ।
ப்ராத: குர்யாத₃வப்₄ருத₂ம் ஹோமம் குர்வீத வைஷ்ணவம் || 21.
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேச்ச₂க்த்யா த₃க்ஷிணாபி₄: ப்ரதோஷயேத் ।
விஷ்ணும் சாலங்க்ருதம் ப₄க்த்யா டோ₃லாயாம்
விநிவேஶயேத் || 22.

ஆவணி மாதத்திலாவது, (சாந்த₃ரமான ரீதியில) புரட்டாசி மாதத்திலாவது (ஸூர்யன் ஸிம்ஹராஶியில் ஸஞ்சரிக்கும்போது) க்ருஷ்ணாஷ்டமியும் ரோஹிணியும கூடிய நாள் ஸ்ரீ ஜயந்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்று உபவாஸமிருந்து, இரவு விழித்திருந்து, சுக்கு வெல்லம், எள்ளுருண்டை, அப்பம் முதலானவற்றை எமபெருமானுக்கு அமுதுசெய்விக்கவேணடும. விடிந்தபின அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம்செய்து, விஷ்ணுமந்திரங்களால ஹோமம் செய்து, இயன்றவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககு அமுது செய்வித்து த₃க்ஷிணைகளை அளித்து உகப்பிக்கவேண்டும். மாலைவேளையில கண்ணனை அலங்கரித்து ஊஞ்சலில் எழுந்தருளப்பண்ணி ப₄க்தியுடன் உத்ஸவம செய்யக்கடவன.

வாமநஜயந்தியுத்ஸவம்

द्वादश्यां वैष्णवर्क्षे तु नभस्ये स्नानमाचरेत् ।
नद्यां तीर्थे तटाके वा पूजयेत् विधिवद्धरिम् ॥ २३ ॥
वामनं पूजयेत् शक्त्या दध्यन्नं च निवेदयेत् ।
तेनैव जुहुयादग्नौ वैष्णवान् भोजयेत् ततः ॥ २४ ॥

த்₃வாத₃ஶ்யாம் வைஷ்ணவர்க்ஷே து நப₄ஸ்யே ஸ்நாநமாசரேத் ।
நத்₃யாம் தீர்த்தே₂ தடாகே வா பூஜயேத் விதி₄வத்₃த₄ரிம் ॥ 23.
வாமநம் பூஜயேச்ச₂க்த்யா த₃த்₄யந்நம் ச நிவேத₃யேத் ।
தேநைவ ஜுஹுயாத₃க்₃நௌ வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் தத: ॥ 24.

புரட்டாசி மாதத்தில் ஶுக்லபக்ஷத்தில் திருவோண நக்ஷத்ரத்தோடுகூடிய ஶுக்லத்₃வாத₃ஶி வாமனன் அவதரித்த வாமனஜயந்திதி₃னம். அன்று ஆற்றில் அல்லது புண்யதீர்த்த₂த்தில் நீராடி, வாமனனுக்கு முறைப்படி திருவாராத₄னம் செய்து, இயன்றவரையில் த₃த்₄யன்னத்தை அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். அந்த ப்ரஸாத₃த்தைக் கொண்டே அக்₃னியில் ஹோமம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்விக்கவேண்டும்.

வராஹஜயந்தியுத்ஸவம்

द्वादश्यां कृष्णपक्षे तु तपोमसि विधानतः ।
क्रोडरूपं हरिं संयक् पूजयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ २५ ॥
तत्राप्यवभृथं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् बुधः ।
जपहोमादिकं तत्र ह्यनन्तफलदं विदुः ॥ २६ ॥

த்₃வாத₃ஶ்யாம் க்ருஷ்ணபக்ஷே து தபோமாஸி விதா₄நத: ।
க்ரோட₃ரூபம் ஹரிம் ஸம்யக் பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ॥ 25.
தத்ராப்யவப்₄ருத₂ம் க்ருத்வா ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் பு₃த₄: ।
ஜபஹோமாதி₃கம் தத்ர ஹ்யநந்தப₂லத₃ம் விது₃: ॥ 26.

மாசிமாஸ க்ருஷ்ணபக்ஷத்₃வாத₃ஶியன்று ஸ்ரீவராஹப் பெருமாள் அவதரித்த வராஹஜயந்தியாகும். அறிவாளியாயிருப்பவன் அன்று வராஹப்பெருமாளை நன்கு ஆராதி₄த்து, அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம் செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீ₃யாராத₄னம் செய்யவேண்டும். அன்று செய்யும் ஜபம் ஹோமம் தா₃னம் முதலிய எதுவும் அளவற்ற ப₂லனை அளிக்கும்.

வைஶாக₂பூர்ணமியுத்ஸவம்

वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु प्रभाते विमले सति।
धात्रीस्नानं नरः कृत्वा कृतकृत्यो भवेत् ततः ॥ २७ ॥
रक्तैः सरोरुहैः देवं अर्चयेन्मधुसूदनम्।
दध्यन्नं पायसं स्फीतं हृद्यैश्चूतफलैः सह ॥ २८ ॥
निवेद्य वैष्णवान् भक्त्या भोजयेत् प्रयतो द्विजः।
साहस्रवार्षिकीं पूजां लभते नात्र संशयः ॥ २९ ॥

வைஶாக்₂யாம் பௌர்ணமாஸ்யாந்து ப்ரப₄ாதே விமலே ஸதி ।
த₄ாத்ரீஸ்நாநம் நர: க்ருத்வா க்ருதக்ருத்யோ ப₄வேத் தத: ॥ 27.
ரக்தைஸ் ஸரோருஹைர் தே₃வமர்ச்சயேந்மது₄ஸூத₃நம் ।
த₃த்₄யந்நம் பாயஸம் ஸ்பீ₂தம் ஹ்ருத்₃யைஶ்சூதப₂லைஸ்-
ஸஹ || 28.
நிவேத்₃ய வைஷ்ணவாந் ப₄க்த்யா போ₄ஜயேத் ப்ரயதோ
த்₃விஜ: ।
ஸாஹஸ்ரவார்ஷிகீம் பூஜாம் லப₄தே நாத்ர ஸம்ஶய: || 29.

அந்தணனவன் வைகாசி மாதத்தில் பௌர்ணமியில் தெளிந்த விடியற்காலை வேளையில ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக நெல்லிக்காய் ஸ்நானம்செய்து, செந்தாமரைப் பூககளால் மது₄ஸூத₃னனை ஆராதி₄ககவேண்டும. மிகுதியான த₃த்₄யந்நத்தையும, பாயஸத்தையும, இனிய மாம்பழங்களோடு கூட எமபெருமானுக்கு நிவேத₃னம செய்து, ப₄க்தியோடும், நியமத்தோடும் வைஷணவர்களுககு அமுதுசெய்விகக வேண்டியது. இதனுல் ஆயிரம வருஷம் ஆராத₄னம செய்த பயனை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஶயநோத்த₂ான ஏகாத₃ஶி உத்ஸவங்கள்

शयने बोधने चैव बृहदुत्सवमाचरेत्।

ஶயநே போ₃த₄நே சைவ ப்₃ருஹது₃த்ஸவமாசரேத் ।

ஆடி-மீ ஶுக்ல ஏகாத₃ஶியான ஶயந ஏகாத₃ஶியன்றும், கார்த்திகை மாதம் ஶுக்ல ஏகாத₃ஶியான உத்த₂ாந ஏகாத₃ஶியன்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப் பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன்.

प्रत्यब्दं प्रतिमासं वा प्रतिपक्षमथापि वा ॥ ३० ॥
उत्सवं विधिना कुर्यात् पुरराष्ट्रादिवृद्धये ॥

ப்ரத்யப்₃த₃ம் ப்ரதிமாஸம் வா ப்ரதிபக்ஷமத₂ாபி வா ॥ 30.
உத்ஸவம் விதி₄நா குர்யாத் புரராஷ்ட்ராதி₃வ்ருத்₃த₄யே ॥

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
நைமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம் நாம அஷ்டமோऽத்₄யாய: ॥

வருஷந்தோறுமோ, மாதந்தோறுமோ, பக்ஷந்தோறுமோ முறைப்படி எமபெருமானுக்கு உதஸவம் செய்வதால் நாடும் நகரமும் செழிப்படையும்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் நைமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம் என்கிற எட்டாவது அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

9-வது அத்தியாயம்

மஹோத்ஸவ வர்ணநம்

श्रीपराशर उवाच—

महोत्सवविधिं वक्ष्ये वासुदेवस्य शार्ङ्गिणः ।
नवरात्रं सप्तरात्रं पञ्चरात्रमथापि वा ॥ १ ॥
त्रिरात्रं वा प्रकुर्वीत यथाशक्ति द्विजोत्तमाः ।

ஸ்ரீ பராஶர உவாச—

மஹோத்ஸவவிதி₄ம் வக்ஷ்யே வாஸுதே₃வஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ।
நவராத்ரம் ஸப்தராத்ரம் பஞ்சராத்ரமத₂ாபி வா ॥ 1.
த்ரிராத்ரம் வா ப்ரகுர்வீத யத₂ாஶக்தி த்₃விஜோத்தமா: ।

ஸ்ரீபராஶரமஹர்ஷி கூறினர்:—அந்தணர் தலைவர்களே! ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டிய முறையைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். ஒன்பது, அல்லது ஏழு, அல்லது ஐந்து, அல்லது மூன்று நாளாவது தன் ஶக்திகுத் தக்கபடி மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.

आदौ शुभेऽह्नि कर्तव्यमङ्कुरार्पणमादरात् ॥ २ ॥
स्वर्णराजतताम्रादिपालिकासु प्रकल्पयेत्।
स्वस्तिवाचनपूर्वं तु शरावेष्वव्रणेषु वा ॥ ३ ॥

ஆதௌ₃ ஶுபே₄ऽஹ்நி கர்த்தவ்யமங்குரார்ப்பணமாத₃ராத் || 2.
ஸ்வர்ணராஜததாம்ராதி₃பாலிகாஸு ப்ரகல்பயேத் ।
ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வம் து ஶராவேஷ்வவ்ரணேஷு வா || 3.

உத்ஸவததிற்கு முதல்நாள் நல்ல லக்₃னத்தில், (ஶக்திக்குத் தக்கபடி) பொன் அல்லது வெள்ளி அல்லது செம்பு அல்லது மண்ணுலான பாலிகையிலாவது, பிள வில்லாத மடக்கிலாவது மண் நிறைத்து, ஸ்வஸ்திவாசந மந்திரத்தைச் சொல்லி, அதில் அங்குரார்ப்பணம (நவ த₄ான்யங்களைக் கலந்து தெளித்தல) எனப்படும் திருமுளை யுதஸவத்தைச் செய்யவேண்டும்.

प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेदच्युतं बुधः।
गन्धैः पुष्पैश्च धूपाद्यैः नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ४ ॥
प्रत्यृचं वैष्णवैः सूक्तैः पुष्पाणि सुरभीणि च।
प्रदद्यात् केशवाद्यैश्च नामभिः प्रणवान्वितैः ॥ ५ ॥
मन्त्रद्वयेन पुष्पाणि दद्यादष्टोत्तरं शतम्।
ऋत्विजो वरयेत् पश्चात् पञ्चकालपरायणान् ॥ ६ ॥
विप्रान् द्वादशसंख्याकान् व्यापकार्थविदः सुधीः।
चत्वारश्चतुरो वेदान् तथा सूक्तचतुष्टयम् ॥ ७ ॥
चतुर्मन्त्रांश्च चत्वारो जपेयुः क्रमशो द्विजाः।

ப்ராதஸ் ஸ்நாத்வா வித₄ாநேந பூஜயேத₃ச்யுதம் பு₃த₄: ।
க₃ந்தை₄: புஷ்பைஶ்ச தூ₄பாத்₃யைர் நைவேத்₃யைர் விவிதை₄ரபி || 4.
ப்ரத்ய்ருசம் வைஷ்ணவைஸ் ஸூக்தை: புஷ்பாணி ஸுரபீ₄ணி ச ।
ப்ரத₃த்₃யாத கேஶவாத்₃யைஶ்ச நாமபி₄: ப்ரணவாந்விதை: || 5.
மந்த்ரத்₃வயேந புஷ்பாணி த₃த்₃யாத₃ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ।
ருத்விஜோ வரயேத் பஶ்சாத் பஞ்சகாலபராயணாந் || 6.

விப்ராந் த்₃வாத₃ஶஸங்க்₂யாகாந் வ்யாபகார்த்த₂வித₃ஸ்ஸுதீ₄: ।
சத்வாரஶ் சதுரோ வேத₃ாந் தத₂ா ஸூக்தசதுஷ்டயம் ।। 7.
சதுர்மந்த்ராம்ஶ்ச சத்வாரோ ஜபேயு: க்ரமஶோ த்₃விஜா: ।

முதல்நாள் உத்ஸவத்தன்று விடியற்காலையில் முறைப்படி ஸ்நானம் செய்து, எம்பெருமான் திருமுன்பே சென்று சந்த₃னம், புஷ்பம், தூ₄பம் (புகை), தீ₃பம் முதலான உபசாரங்களை ஸமர்ப்பித்து, பலவித₄மான ப்ரஸாத₃ங்களையும் அமுதுசெய்வித்து, புருஷஸூக்தம முதலான விஷ்ணுவைப் பற்றிய ஸூக்தங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தோடும், கேஶவன் முதலான பன்னிரு நாமங்களோடும் ப்ரணவத்தைச் சேர்த்து ஓதி, நறுமணம் மிகக பூக்களால் அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். பிறகு த்₃வயமந்திரததிஞல் நூற்றெட்டு முறை அர்ச்சனை செய்யவேண்டும. பிறகு, (திருவஷ்டாக்ஷரம், திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரி, விஷ்ணுஷட₃க்ஷரி என்னும்) வ்யாபகமந்திரஙகளின பொருளையறிந்தவர்களான பஞ்ச காலபராயணர் (இருமுப்பொழுதேத்தும் தொண்டர்) பனனிருவரை வரிக்கவேண்டும். அவர்களில் நால்வர் நான்கு வேத₃ங்களையும், நால்வர் புருஷ நாராயண விஷ்ணு ஸ்ரீஸூக்தங்கள் நாலேயும, எஞ்சிய நாலவர் (முற்கூறிய மூன்று வ்யாபகமந்திரங்கள் த்₃வயம ஆகிய) நாலு மந்திரங்களையும ஜபிக்கவேண்டும.

होममण्टपमासाद्य जुहुयात् पायसं ततः ॥८॥
मध्वाज्यगुडसंयुक्तमग्नौ लक्षणसंयुते ।
प्रत्यृचं वैष्णवैः सूक्तैः प्रणवाद्यैरतन्द्रितः ॥९॥
तथा श्रीभूप्रकाशाभ्यां मन्त्राभ्यां च पृथक् पृथक् ।
चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः अष्टोत्तरशतं पृथक् ॥१०॥
वैष्णव्या चैव गायत्र्या हुत्वा शेषं समाचरेत् ।

ஹோமமண்டபமாஸாத்₃ய ஜுஹுயாத் பாயஸம் தத: ।। 8.
மத்₄வாஜ்யகு₃ட₃ஸம்யுக்தமக்₃நௌ லக்ஷணஸம்யுதே ।

ப்ரத்ய்ருசம் வைஷ்ணவைஸ் ஸூக்தை:
ப்ரணவாத்₃யைரதந்த்₃ரித: || 9.
ததா₂ ஸ்ரீபூ₄ப்ரகாஶாப்₄யாம் மந்த்ராப்₄யாம் ச
ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் |
சதுர்ப்பி₄ர் வைஷ்ணவைர் மந்த்ரைரஷ்டோத்தரஶதம்
ப்ருத₂க் || 10.
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா ஹுத்வா ஶேஷம் ஸமாசரேத் |

பிறகு யாகஶாலைக்கு வந்து, தேன், நெய், வெல்லம் கலந்த பாலினுற்செய்த பாயஸத்தை—முறைப்படி பரதிஷ்டை₂செய்யப்பட்ட ஹோமாக்₃னியில், புருஷ நாராயண விஷ்ணு ஸ்ரீ பூ₄மி ஸூக்தங்களில ஒவவொரு மந்திரங்களோடும ப்ரணவத்தைச் சேர்தது ஒவ்வொரு முறையும், முற்கூறிய வ்யாபகமந்திரங்கள, த்₃வயம் ஆகிய நாலுமந்திரங்களால தனிததனியே நூற்றெட்டு முறையும, விஷ்ணு கா₃யத்ரியாலும (ப்ரணவம் முன்னுக) ஹோமம் செயது, அதன்பின் பாலிகையைப் பூஜிப்பது முதலிய கார்யங்களைச் செயயவேண்டும.

ततः स्यन्दनमासाद्य चतुर्भिस्तोरणैर्युतम् ॥ ११ ॥
छत्रध्वजपताकाद्यैः सर्वतः समलङ्कृतम् ।
हयैर्लक्षणसंयुक्तैः सर्वदामविभूषितैः ॥ १२ ॥
स्वलङ्कृतैः समायुक्तं नानारत्नविभूषितम् ।
तस्मिन् शुभासने रम्ये मृदुश्लक्ष्णपरिच्छदे ॥ १३ ॥
निवेश्य देवमर्घ्याद्यैरुपचारैः समर्चयेत् ।

ததஸ் ஸ்யந்த₃நமாஸாத்₃ய சதுர்பி₄ஸ் தோரணைர்யுதம் || 11.
ச₂த்ரத்₄வஜபதாகாத்₃யைஸ் ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம் |
ஹயைர் லக்ஷணஸம்யுக்தைஸ் ஸர்வதா₃மவிபூ₄ஷிதை: || 12.
ஸ்வலங்க்ருதைஸ் ஸமாயுக்தம் நாநாரத்நவிபூ₄ஷிதம் |
தஸ்மிந் ஶுபா₄ஸநே ரம்யே ம்ருது₃ஶ்லக்ஷ்ணபரிச்ச₂தே₃ || 13.
நிவேஶ்ய தே₃வமர்க்₄யாத்₃யைருபசாரைஸ் ஸமர்ச்சயேத் |

பிறகு, நான்கு தோரணவாசல்களிட்டும், குடை கொடி, கொடித்துணி முதலியவைகளைக கட்டியும், புஷ்பம் முதலானவற்றுலும் எல்லா இடத்திலும் அலங்க ரிககப்பெற்றதும், கடிவாளம், சேணம, மாலே முதலிய வற்றுல அலங்கரிக்கபபெற்றவையும், உயர்ந்த ஜாதி லக்ஷணங்கள் உடையவையும, நனகு அலங்கரிக்கப் பெற்றவையுமான குதிரைகளோடு கூடியதும, பலவித₄ மான ரத்னங்களால இழைக்கப்பெற்றதுமான திருததேரின் மேல், அழகிய மங்க₃ளமான ஆஸனத்தில், மென்மையும் வழவழப்புமுடைய விரிப்பை விரித்து அதில் ஸ்ரீமந் நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி, 'அர்க₄யம், பாத்₃யம் முதலான உபசாரங்களினுல ஆராதி₄க்கவேணடும.

अङ्के देवीं समभ्यर्च्य पुरतः पतगेश्वरम् ॥ १४ ॥
पृष्ठतो नागराजानं पूजयेच्छक्तिसंयुतम् ।
परितः शङ्खचक्रादिहेतीरभ्यर्चयेत् ततः ॥ १५ ॥

அங்கே தே₃வீம் ஸமப்₄யர்ச்ய புரத: பதகே₃ஶ்வரம் ॥ 14.
ப்ருஷ்ட்ட₂தோ நாக₃ராஜாநம் பூஜயேச்ச₂க்திஸம்யுதம் ।
பரிதஶ் ஶங்க₂சக்ராதி₃ ஹேதீரப்₄யர்ச்சயேத் தத: ॥ 15.

பினபு, அந்த எம்பெருமானுடைய மடியில் பெரிய பிராட்டியாரையும, முன்புறம் க₃ருட₃னையும், பின்புறம் ஶகதியுடைய திருவனந்தாழ்வானையும், சுற்றிலும ஶங்க₂ம் சகரம முதலிய தி₃வயாயுத₄ஙகளேயும ஆராதி₄க்கவேண்டும்.

चण्डादिकांस्तोरणेषु ध्वजेषु कुमुदादिकान् ।
रथचक्रेषु वेदांश्च तदङ्गानि च कूबरे ॥ १६ ॥
सेतिहासपुराणानि सर्वतः परिपूजयेत् ।
चामरेषु च छन्दांसि विमलाद्यष्टशक्तिभिः ॥ १७ ॥
हयेषु चतुरो मन्त्रान् दारुकं चैव यन्तरि ।
विमले चातपत्रे च चन्द्रसूर्यौ समर्चयेत् ॥ १८ ॥

सर्वयोक्त्रेषु वेदांश्च सावित्रीं दर्पणे तथा।
एवं स्यन्दनमभ्यर्च्य तस्मिन् देवं समर्चयेत्॥१९॥

சண்ட3ாதி3காம்ஸ்தோரணேஷு த்4வஜேஷு குமுத3ாதி3காந் ।
ரத2சக்ரேஷு வேத3ாம்ஶ்ச தத1ங்க3ாநி ச கூப3ரே ॥ 16.
ஸேதிஹாஸபுராணநி ஸர்வத: பரிபூஜயேத் ।
சாமரேஷு ச ச2ந்த3ாம்ஸி விமலாத்3யஷ்டஶக்திபி4: ॥ 17.
ஹயேஷு சதுரோ மந்த்ராந் த3ாருகம் சைவ யந்தரி ।
விமலே சாதபத்ரே ச சந்த்3ரஸூர்யௌ ஸமர்ச்சயேத் ॥ 18.
ஸர்வயோக்த்ரேஷு வேத3ாம்ஶ்ச ஸாவித்ரீம் த3ர்ப்பணே தத2ா ।
ஏவம் ஸ்யந்த3நமப்4யர்ச்ய தஸ்மிந் தே3வம் ஸமர்ச்சயேத் ॥ 19.

அத்திருத்தேரில், நான்கு தோரணவாசல்களிலும் சண்ட3ன் முதலிய எட்டு த்3வாரபாலகர்களையும், கொடிகளில் குமுத3ன் முதலிய க3ணாதி4பர்களையும், நானகு சக்ரங்களில் நாலு வேதங்களையும, ஏர்க்காலில் ஶீக்ஷை முதலிய வேத3ாங்க3ங்களையும, சுற்றிலும் இதிஹாஸ புராணங்களையும, சாமரங்களில் க3ாயத்ரீ முதலிய ச3ந்த3ஸ் ஸுக்களையும், விமலை முதலான சாமரமேந்திய எட்டு ஸ்த்ரீரூபநித்யஸூரிகளையும, குதிரைகளில் திருவஷ்டாக்ஷரம், த்3வாத3ஶாக்ஷரி, ஷட3க்ஷரி, த்3வயம் எனும நாலு மந்திரங்களையும், ஸாரதி2யிடம (க்ருஷ்ணஸாரதி2யான) த3ாருகனையும, பரிஶுத்3த4மான குடையில் சந்த்3ரஸூர்யர்களையும, கடிவாளங்களில வேத3ங்களையும, கண்ணடியில் க3ாயத்ரீமந்திரத்தையும் ஆவாஹநம்செய்து, அவைகளுக்கு ஆராத4னம் ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப்பின் எம்பெருமானைத் தேரில் எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராத4னம் ஸமர்ப்பிகக வேண்டும.

ऋत्विग्गणश्चतुर्वेदान् प्रपठन् परितो व्रजेत्।
वाद्यघोषं नृत्तगीते पुरतः कारयेत्तथा॥२०॥
पुण्यस्तोत्रैर्मनोरम्यैः वन्दिभिः परिकीर्तये।

सर्वतः पुरमार्गेषु शोधनं सेचनं जलैः ।। २१ ।।
तोरणैश्च पताकाद्यैरलङ्कारं शुभावहैः ।

ருத்விக்₃க₃ணஶ் சதுர்வேத₃ாந் ப்ரபட₂ந் பரிதோ வ்ரஜேத் ।
வாத்₃யகே₄ாஷம் ந்ருத்தகீ₃தே புரத: காரயேத் தத₂ா ॥ 20.
புண்யஸ்தோத்ரைர் மநோரம்யைர் வந்தி₃பி₄: பரிகீர்த்தயேத் ।
ஸர்வத: புரமார்க்கே₃ஷு ஶோத₄நம் ஸேசநம் ஜலை: ॥ 21.
தோரணைஶ்ச பதாகாத்₃யைரலங்காரம் ஶுப₄ாவஹை: ।

திருத்தேரைச் சுற்றிலும் ருத்விக்குகள நாலுவேத₃ங்களையும் பாராயணம செய்துகொண்டு கூடப்போக வேண்டும. முன்புறம் வாத்₃யமுழககங்களும், நாட்டியம், பாட்டு முதலியவைவயும் நடக்கவேண்டும். ஸ்துதிபாட₂கர்களைகொண்டு நெஞ்சையீர்க்கும புண்யஸ்தோத்ரங்களை இசைக்கச் செய்யவேணடும். எல்லா வீதிகளையும் ஶுத்₃த₄ப்படுததி ஜலம தெளித்து, அழகிய தோரணங்களாலும், கொடிகள முதலானவறறுலும் அலங்காரம் செய்யவேண்டும.

उत्सवे वासुदेवस्य वीथ्याः संमार्जने कृते ।। २२ ।।
उच्छिष्टकेशभस्मास्थि स्पृष्ट्वा न स्नानमाचरेत् ।
उत्सवे वासुदेवस्य स्पृष्टास्पृष्टि न विद्यते ।। २३ ।।
उत्सवे वासुदेवस्य यः स्नाति स्पर्शशङ्कया ।
स्वर्गस्थाः पितरस्तस्य पतन्ति नरके क्षणात् ।। २४ ।।

உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய வீத்₂யாஸ் ஸம்மார்ஜநே க்ருதே ॥22.
உச்சி₂ஷ்டகேஶப₄ஸ்மாஸ்தி₂ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ந ஸ்நாநமாசரேத் ।
உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டி ந வித்₃யதே ॥ 23.
உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ய: ஸ்நாதி ஸ்பர்ஶஶங்கயா ।
ஸ்வர்க்க₃ஸ்த₂ா: பிதரஸ் தஸ்ய பதந்தி நரகே க்ஷணாத் ॥ 24.

ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய உதஸவத்தில வீதியை ஶுத்₃த₄ம செயதபினபு—எச்சில், மயிர், சாம்பல், எலும்பு

முதலிய அஶுத்$_3$த$_4$ப்பொருள்களைத் தீண்டினாலும் ஸ்நாநம செய்யக்கூடாது. எம்பெருமானுடைய உத்ஸவத்தில தீண்டத்தகாதவைகளைத் தீண்டினால் ஏற்படும் தீட்டு கிடையாது. அவற்றைத தீண்டியதால் தீட்டு உண்டென நினைத்து எவனொருவன் ஸ்நாநம் செய்கிறானோ, அவனுடைய பித்ருககள் ஸ்வர்க்க$_3$த்திலிருந்தாலும உடனே நரகத்தில் வீழ்வர்.

उत्सवं वासुदेवस्य यो न सेवेत दुर्मतिः।
युगकोटिसहस्रं स पच्यते नरकाग्निना ॥ २५ ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भक्त्या सेवेत वैष्णवः।

உத்ஸவம் வாஸுதே$_3$வஸ்ய யோ ந ஸேவேத து$_3$ர்மதி: |
யுக$_3$கோடிஸஹஸ்ரம் ஸ ப்ச்யதே நரகாக்$_3$நிநா || 25.
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ப$_4$க்த்யா ஸேவேத வைஷ்ணவ: |

எம்பெருமான் திருவீதியில் எழுந்தருளும்போது எவனொருவன அறிவுகேட்டினால் ஸேவிக்காமலிருக்கிறானோ, அவன் ஆயிரங்கோடி யுக$_3$ங்கள் நரகநெருப்பில் வெந்து கொண்டிருப்பான். ஆகையால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் மிக முயன்று ப$_4$க்தியுடன் எம்பெருமானை உத்ஸவத்தில் ஸேவிக்கக்கடவன.

हरिद्रादीन् सुगन्धांश्च प्रकिरन् कुसुमाक्षतान् ॥ २६ ॥
अलङ्कृतासु रम्यासु रथ्यासु विमलासु च।
वादित्रनर्तनैर्गानैः परिणीय जनार्दनम् ॥ २७ ॥
बहुभिर्गीतवादित्रैर्देवं रम्ये निवेशयेत्।
दीपैर्नीराजनं कृत्वा दद्यादर्घ्यादिपूजनम् ॥ २८ ॥

ஹரித்$_3$ராதீ$_3$ந் ஸுக$_3$ந்த$_4$ாம்ஶ்ச ப்ரகிரந் குஸுமாக்ஷதாந் || 26.
அலங்க்ருதாஸு ரம்யாஸு ரத்$_2$யாஸு விமலாஸு ச |
வாதி$_3$த்ரநர்த்தநைர் கா$_3$நை: பரிணீய ஜநார்த்த$_3$நம் || 27.
ப$_3$ஹுபி$_4$ர் கீ$_3$தவாதி$_3$த்ரைர் தே$_3$வம் ரம்யே நிவேஶயேத் |
தீ$_3$பைர் நீராஜநம் க்ருத்வா த$_3$த்$_3$யாத$_3$ர்க்$_4$யாதி$_3$பூஜநம் || 28.

மஞ்சள்பொடி, புஷ்பம் முதலிய நறுமணம மிக்க பொருள்களையும, அக்ஷதை முதலிய மங்க₃ளகரமான பொருள்களையும, ஶுத்₃த₄மாகப பெருக்கி நீர்தெளித் திருக்கிற வீதிகளில அலங்காரமாக இறைத்து, அவ்வீதி களில் மங்க₃ளவாத₃யம் அடித்து, நலல பாடல்களைப்பாடி, நாட்டியங்களை ஆடிக்கொண்டு வருபவர்கள் சூழ எம் பெருமானுக்குப் புறப்பாடு செய்விதது, பிறகு ஓர் மண்ட பத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, மங்க₃ளவாத₃யங்கள் முழக்கிப பாடல்கள் பாடி, மஙக₃ளஹாரத்தி ஸமர்பபித்துத் திருவந்திக காபபெடுத்து, அர்க₄யம் முதலானவை ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும.

अभिषेकं ततः कुर्यात् गन्धतोयैश्च वासितैः।
संवेष्टच शुक्लवसनैः मधुपर्कं निवेदयेत् ॥ २९ ॥
शुभासने निवेश्याथ पूजयेदुपचारकैः।
नैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः पानकैश्च सुशीतलैः ॥ ३० ॥
कर्पूरेण च ताम्बूलं दत्वाऽऽचामं निवेदयेत्।
आशिषो वाचनं कुर्यात् कुसुमाक्षतसञ्चयैः ॥ ३१ ॥
ऋत्विजां वेदपाठेन सामगानैः शुभाह्वयैः।
पश्चात्तु पुष्पपर्यङ्के शाययित्वा रमाजुषम् ॥ ३२ ॥
मङ्गलाशासनं कुर्यात् पुण्यस्तोत्रैर्मनोहरैः।
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा नमस्कृत्य जनार्दनम् ॥ ३३ ॥
वैष्णवान् भोजयेत् पश्चात् पायसान्नं सशर्करम्।

அபி₄ஷேகம் தத: குர்யாத் க₃ந்த₄தோயைஶ்ச வாஸிதை: ।
ஸம்வேஷ்ட்ய ஶுக்லவஸனைர் மது₄பர்க்கம் நிவேத₃யேத் ॥ 29.
ஶுப₄ாஸநே நிவேஶ்யாத₂ பூஜயேது₃பசாரகை: ।
நைவேத்₃யைர் விவிதை₄ர் ப₄க்ஷ்யை: பாநகைஶ்ச
ஸுஶீதலை: ॥ 30.

கர்ப்பூரேண ச தாம்பூ₃லம் த₃த்வாऽऽசாமம் நிவேத₃யேத் |
ஆமிஷோ வாசநம் குர்யாத் குஸுமாக்ஷதஸஞ்சயை: || 31.
ருத்விஜாம் வேத₃பாடே₂ந ஸாமகா₃நைஶ் ஶுப₄ாஹ்வயை: |
பஶ்சாத்து புஷ்பபர்யங்கே ஶாயயித்வா ரமாஜுஷம் || 32.
மங்க₃ளாஶாஸநம் குர்யாத் புண்யஸ்தோத்ரைர் மநோஹரை: |
தத: ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்த்த₃நம் || 33.
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் பாயஸாந்நம்
ஸஶர்க்கரம் |

பிறகு பரிமளம் சேர்த்த சந்த₃நதீர்த்த₂த்தினல் திருமஞ்ஜனம செய்து, வெணபட்டுசசாததி, மது₄பர்க்கம் கணடருளப்பண்ணி, பிறகு வேறு ஸிம்ஹாஸனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, அர்க்₄யம முதலானவை ஸமர்பபித்து, பலவித₄மான ப்ரஸாத₃ங்களும், திருப்பணியாரங்களும, குளிர்ந்த பானகங்களும் அமுதுசெயயப்பண்ணி, பச்சைக் கர்ப்பூரம முதலிய வாஸனை திரவியங்களுடன கலந்த தாமபூ₃லம ஸமாப்பிதது, ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்கவேணடும். பின்பு ருத்விக்குகள், புஷ்பம் துளஸீ அக்ஷதைகளைக் கைகளிற்கொண்டு வேத₃பாராயணத்தாலும, ஸாமகா₃னங்களாலும், 'பலலாண்டு' 'போற்றி' 'மங்க₃ளம்' முதலான மங்க₃ளச்சொறகளைககொணடும மங்க₃ளாஶாஸநம செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பின் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூமபள்ளியில பளளிகொள்ளச்செய்து, நெஞ்சையீர்க்கும் பரம் பாவனமான துதிகளைச்சொல்லி மங்க₃ளாஶாஸநம் செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பின் ஏமபெருமானை ப்ரத₃க்ஷிணம செய்து, த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப்பின் பாலும் சர்க்கரையும சேர்ந்த பரஸாத₃த்தினல் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்யப் புண்ணிவைக்கவேண்டும்.

भक्तोत्सवं तथा रात्रौ कुर्वीत सुशुभावहम् ॥ ३४ ॥
एवं प्रतिदिनं कुर्यात् यावद्दीक्षासमापनम् ।
अन्ते चावभृथं कुर्यात् पुण्यतोये मनोहरे ॥ ३५ ॥

प्रपठेत् विष्णुसूक्तानि पावमानीर्विशेषतः।
विशिष्टैर्वैष्णवैः सार्धं स्नातव्यं तत्र भक्तितः॥ ३६॥
तर्पयित्वा पितॄन् देवान् सर्वान् कामान् समश्नुते।
कोटिजन्मार्जितात् पापात् ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा॥ ३७॥
तत्र स्नात्वा विधानेन मुच्यते नात्र संशयः।

ப₄க்தோத்ஸவம் தத₂ா ராத்ரௌ குர்வீத
ஸாஹஸ்ரப₄ாவஹம் ॥ 34.
ஏவம் ப்ரதிதி₃நம் குர்யாத் யாவத்₃தீ₃க்ஷாஸமாபநம் ।
அந்தே சாவப்₄ருத₂ம் குர்யாத் புண்யதோயே மநோஹரே ॥ 35.
ப்ரபடே₂த் விஷ்ணுஸூக்தாநி பாவமாநீர் விஶேஷத: ।
விஶிஷ்டைர் வைஷ்ணவைஸ் ஸார்த்த₄ம் ஸ்நாதவ்யம்
தத்ர ப₄க்தித: ॥ 36
தர்ப்பயித்வா பித்ரூந் தே₃வாந் ஸர்வாந் காமாந் ஸமஶ்நுதே ।
கோடிஜந்மார்ஜிதாத் பாபாத் ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞாநதோபி வா ॥37.
தத்ர ஸ்நாத்வா வித₄ாநேந முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ।

இவவண்ணமாகவே (ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்கள் முதலான) ப₄க்தர்களுக்கும் இரவில் மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். இவவண்ணமாக (முதலில் ஸங்கல்பித்த படி 3, 5, 7, 9 அல்லது 10 நாள்கள் வரையில்) தினந் தோறும் உத்ஸவம்செய்து, கடைசி நாளில் அழகியதாய பாவனமான நதி அல்லது குளத்தில் வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களை, பவமாநஸூக்தம் ஆகியவற்றை ஓதி அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம் (தீர்த்த₂வாரி) செய்வித்து, ப₄க்தியோடு அத்தீர்த்த₂த்தில் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளோடுகூடித் தான் ஸ்நாநம செய்யவேணடியது. அத்தீாத்த₂ததில தே₃வர்களுக்கும பித்ருக்களுக்கும் தர்பபணம்செய்தால எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். அதில ஸ்நாநம் செய்வதால், கோடி ஜந்மங்களில் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த பாபங்கள் நீங்கிவிடும் என்பதில ஐயமில்லை.

ततः प्रवेश्यायतनं देवं तुलसिकासुमैः ॥ ३८ ॥
पूजयित्वा विधानेन वेदोपनिषदं पठेत् ।
वैष्णवान् भोजयेत् भक्त्या चाशिषो वाचनं चरेत् ॥ ३९ ॥

தத: ப்ரவேஶ்யாயதநம் தே₃வம் துளஸிகாஸுமை: ॥ 38.
பூஜயித்வா விதா₄நேந வேதோ₃பநிஷத₃ம் படே₂த் ।
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் ப₄க்த்யா சாஶிஷோ வாசநம் சரேத் ॥ 39.

தீர்த்த₂வாரியானபின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனைக கோயிலுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி, துளஸி, புஷ்பங்கள ஆகியவற்றால் அர்ச்சனைசெய்து வேத₃ங்களின் அந்தமான உபனிஷத்துக்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீ₃யாராத₄னம செயவித்து, அன்புடன் ஆசீர்வாத₃ம செய்விக்கவேண்டும.

एवं महोत्सवं कुर्यात् प्रतिमासं यथाविधि ।
प्रतिसंवत्सरं वापि निजशक्त्यनुसारतः ॥ ४० ॥

ஏவம் மஹோத்ஸவம் குர்யாத் ப்ரதிமாஸம் யதா₂விதி₄ ।
ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் வாபி நிஜஶக்த்யநுஸாரத: ॥ 40.

இத்தகைய மஹோத்ஸவத்தை மாதந்தோறும் முறைப்படி செய்யவேண்டும். (இயலாவிடில்) ஶக்திககுத் தக்கபடி வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது செயயவேண்டும்.

शयने बोधने विष्णोः वसन्तादौ विशेषतः ।
प्रत्यब्दमुत्सवं कुर्यात् शास्त्रमार्गेण वैष्णवः ॥ ४१ ॥

ஶயநே போ₃த₄நே விஷ்ணோர் வஸந்தாதௌ₃ விஶேஷத: ।
ப்ரத்யப்₃த₃முத்ஸவம் குர்யாச்ச₂ாஸ்த்ரமார்க்கே₃ண வைஷ்ணவ: ॥ 41.

पञ्चरात्रविधानेन तथा वैखानसेन वा।
स्मृत्युक्तेनाथवा कुर्यात् क्रियालोपं न कारयेत्॥ ४२॥

பஞ்சராத்ரவித₄ாநேந தத₂ா வைக₂ாநஸேந வா।
ஸ்ம்ருத்யுக்தேநாத₂வா குர்யாத் க்ரியாலோபம் ந காரயேத்॥ 42.

பாஞ்சராத்ரம, அல்லது வைக₂ாநஸம் என்னும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாக₃மங்களின படியோ, (வ்ருத்₃த₄ஹாரீதம், பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரம முதலான) ஸ்ம்ருதிகளின்படியோ கீழ்சசொன்ன நித்யநைமித்திக மஹோத்ஸவங்களைச் செய்யவேண்டும. (எக்காரணத்தாலும) விட்டு விடக்கூடாது.

एवं संपूजयेत् देवं यावज्जीवं द्विजोत्तमाः!।
नित्यनैमित्तिकोक्तेन यथाविध्युक्तमार्गतः॥ ४३॥

ஏவம் ஸம்பூஜயேத் தே₃வம் யாவஜ்ஜீவம் த்₃விஜோத்தமா: !।
நித்யநைமித்திகோக்தேந யத₂ாவித்₄யுக்தமார்க்க₃த:॥ 43.

அந்தணா தலைவர்களே! (இந்த ஸ்ம்ருதியில) நித்யநைமித்திகோத்ஸவவிதி₄களில் சொன்ன முறைப்படி ஆயுளுள்ளவரையில ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு உத்ஸவம் செய்து ஆராதி₄க்கவேண்டும்.

श्रौतस्मार्तागमोक्तानां कुर्याद्द्युत्तमाः क्रियाः।
उपदिष्टं यथाज्ञानं तन्त्रं कुर्वीत शास्त्रतः॥ ४४॥

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாக₃மோக்தாநாம் குர்யாத₃த்யுத்தமா:
உபதி₃ஷ்டம் யத₂ாஜ்ஞாநம் தந்த்ரம் குர்வீத [க்ரியா:।
ஶாஸ்த்ரத:॥ 44.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
விஷ்ணுமஹோத்ஸவவிதி₄ வர்ணநம் நாம நவமோऽத்₄யாய:॥

வேத₃ங்களிலும், மநு முதலான ஸ்ம்ருதிகளிலும ஸ்ரீவைஷ்ணவாக₃மங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மிகச்சிறந்த கர்மங்களைச்செயது, அவைகளிற்சொன்ன ஜீவாத்ம பரமாத்மஸ்வரூபங்களை அறிந்து, பரமாத்மாவிடம் அன்பு வைக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்தரத்தில் விஷ்ணுமஹோத்ஸவவிதி₄ வர்ணநம் என்கிற ஒன்பதாவது அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

10-வது அத்தியாயம்

ப₄ாக₃வதாராத₄நவிதி₄

ப₄ாக₃வதாராத₄ந வைப₄வம்

श्रीपराशर उवाच—

तदीयाराधनं पुण्यं वक्ष्यामि मुनिसत्तमाः! ।
यदन्वेषणमात्रेण सर्वबन्धाद्विमुच्यते ॥ १ ॥
नातः परतरं पुण्यं त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
सर्वकामप्रदं नृणामत्यन्तप्रीतिदं हरेः ॥ २ ॥
तस्मात् परतरं श्रेयो नास्ति सत्यं ब्रवीमि वः ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

ததீ₃யாராத₄நம் புண்யம் வக்ஷ்யாமி முநிஸத்தமா: ।
யத₃ந்வேஷணமாத்ரேண ஸர்வப₃ந்த₄ாத் விமுச்யதே ॥ 1.
நாத: பரதரம் புண்யம் த்ரிஷு லோகேஷு வித்₃யதே ।
ஸர்வகாமப்ரத₃ம் ந்ருணமத்யந்தப்ரீதித₃ம் ஹரே: ॥ 2.
தஸ்மாத் பரதரம் ஶ்ரேயோ நாஸ்தி ஸத்யம் ப்₃ரவீமி வ: ।

ஸ்ரீபராஶரமஹர்ஷி கூறினர்:—முனிவர் தலைவர்களே! இனி, அச்சுதனடியார்களை ஆராதி₄ப்பதான பரமஹிதத்தைக் கூறுகிறேன். இத்ததீ₃யாராத₄னத்தைச் செய்ய வேணடும என்று ஆசைப்படுவதாலேயே எலலா ஸம்ஸாரப₃ந்த₄ங்களினின்றும் விடுதலையடைவான். மூவுலகிலும் இதைககாட்டிலும் பாவனமான செயல் வேறொன்று இல்லை. இது மனிதர்களின் எலலா விருப்பங்களையும் நிறைவேறறிக்கொடுக்கும். எமபெருமானுக்கும் இது மிகவும் உகபபை விளைக்கும். ஆகையால் இத்ததீ₃யாராத₄னத்தைக் காட்டிலும் சேதனர்க்கு ஹிதமானது வேறொன்று இல்லையென்று உங்களுக்கு ஶபத₂மிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

भक्तपूजनमाहात्म्यं शृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ ३ ॥
साहस्रवार्षिकी पूजा विष्णोर्भगवतो द्विजाः ।
सकृद्भागवतार्चायाः कलां नार्हति षोडशीम् ॥ ४ ॥
सकृत्संपूजनं तेषां मुक्तिदं पापिनामपि ।

ப₄க்தபூஜநமாஹாத்ம்யம் ஶ்ருணுத்₄வம் முநிஸத்தமா: ॥ 3.
ஸாஹஸ்ரவார்ஷிகீ பூஜா விஷ்ணோர் ப₄க₃வதோ த்₃விஜா: ।
ஸக்ருத்₃ப₄ாக₃வதார்ச்சாயா: கலாம் நார்ஹதி ஷோட₃ஶீம் ॥ 4
ஸக்ருத் ஸம்பூஜநம் தேஷாம் முக்திதம் பாபிநாமபி ।

மஹர்ஷிகளே! அநந்தனின் அடியார்களை ஆராதி₄ப்பதின் பெருமையைக் கேளுங்கள. அகி₂லஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானனை எமபெருமானை ஆயிரம வருடம் ஆராதி₄ப்பதும, ஒருமுறை அவனடியார்களை ஆராதி₄ப்பதில பதினறில் ஒரு பஙகுககு ஈடாகாது. (ப₄ாக₃வதாராத₄னம் ப₄க₃வத₃ாராத₄னததைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்தது என்றபடி.)ஒருமுறை ப₄ாக₃வதர்களை ஆராதி₄ப்பது பாபிகளுக்கும் முக்தியளிததுவிடும்.

एवं भगवता विप्रा हरिणोक्तं श्रियै पुरा ॥ ५ ॥
तदीयपूजाहृष्टेन तद्वो वक्ष्यामि निश्चितम् ।

ஏவம் ப₄க₃வதா விப்ரா ஹரிணோக்தம் ஶ்ரியை புரா ॥ 5.
ததீ₃யபூஜாஹ்ருஷ்டேந தத்₃வோ வக்ஷ்யாமி நிஶ்சிதம் ।

ததீ₃யாராத₄னத்தினல் உகந்த எம்பெருமானலேயே பெரியபிராட்டியார்ககு முன்னெருகால் பின்வருமாறு சொலலபபட்டது. இவ்வுறுதியான விஷயத்தை உங்களுக்குச் சொலலுகிறேன்.

मत्प्रणामाच्छतगुणं मद्भक्तस्य तु वन्दनम् ॥ ६ ॥
मन्नैवेद्याच्छतगुणं मद्भक्तस्य तु भोजनम् ।

மத்ப்ரணமாச்ச₂தகு₃ணம் மத்₃ப₄க்தஸ்ய து வந்த₃நம் ॥ 6.
மந்நைவேத்₃யாச்ச₂தகு₃ணம் மத்₃ப₄க்தஸ்ய து போ₄ஜநம் ।

"என்னை வணங்குவதைக் காட்டிலும் என் அனபனை வணங்குவது நூறு மடங்கு சிறந்தது. என்னை அமுது செய்விப்பதைக்காட்டிலும் என் அன்பனுக்கு உணவிடுவது நூறு மடங்கு சிறந்தது" (எனபது எமபெருமான் பிராட்டிக்குச் சொன்ன வாக்யம.)

यथा तुष्यति देवेशो महाभागवतार्चनात् ॥ ७ ॥
तथा न तुष्यति श्रीशो विधिवत्स्वार्चनादपि ।

யதா$_3$ துஷ்யதி தே$_3$வேஶோ மஹாப$_4$க$_3$வதார்ச்சநாத் ॥ 7.
ததா$_3$ ந துஷ்யதி ஶ்ரீஶோ விதி$_4$வத் ஸ்வார்ச்சநாத$_3$பி ।

மஹாப$_4$க$_3$வதனை ஆராதி$_4$ப்பதில் உகப்பதுபோல், தன்னை முறைப்படி ஆராதி$_4$ப்பதனுலும ஶ்ரீமந்நாராயணன் உகப்பதில்லை.

மஹாப$_4$க$_3$வத வைப$_4$வம்

यान् पश्यन्ति महाभागाः कृपया पापिनोऽपि च ॥ ८ ॥
ते विशुद्धाः प्रयान्त्येव शाश्वतं भगवत्पदम् ।

யாந் பஶ்யந்தி மஹாப$_4$க$_3$ா: க்ருபயா பாபிநோऽபி ச ॥ 8.
தே விஶுத்$_3$த$_4$ா: ப்ரயாந்த்யேவ ஶாஶ்வதம் ப$_4$க$_3$வத்பத$_3$ம் ।

மஹாப$_4$க$_3$வதர்கள் எவர்களைக கடாக்ஷிக்கிருர்களோ, அவர்கள் பாபிகளாயினும், இவர்களுடைய கடாக்ஷத தாலேயே பரிஶுத்$_3$தி$_4$யடைந்து, அழிவற்ற ஶ்ரீ வைகுண்ட$_2$ லோகத்தை அடைவார்கள்.

மஹாப$_4$க$_3$வத லக்ஷணம்

अर्थपञ्चकतत्त्वज्ञाः पञ्चसंस्कारसंस्कृताः ॥ ९ ॥
आकारत्रयसंपन्ना महाभागवताः स्मृताः ।

(1) ப்ராப்யமான (அடையத்தக்க) ப்₃ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம், (2) அடைபவனான ஜீவனின் ஸ்வரூபம், (3) அடைவதற்கான உபாயத்தின் ஸ்வரூபம், (4) அடைந்து பெறும் ப₂லனின் ஸ்வரூபம், (5) அடைவதற்குத் தடைகளின் ஸவரூபம என்னும ஐந்து அர்த்த₂ங்களின் உண்மையை அறிந்தவாசளாய, (1) தாபம் (சகராங்கனம்), (2) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம், (3) த₃ாஸ்யநாமம் ஏற்றல, (4) ரஹஸ்யதரயமந்தரோபதே₃ஶம, (5) திருவாராத₄னம் என்னும் ஐந்து ஸமஸகாரங்களால ஸமஸ்கரிக்கப்பெற்றவர்களாய், (1) அநந்யார்ஹஶேஷதவம (எம்பெருமான் தவிர வேறு எவர்க்கும் உரியவரல்லாதிருக்கை), (2) (அநந்ய ஶரணத்வம (அவனைத தவிர வேறு எதையும உபாயமாகக கொளளாதிருககை), (3) அநநயபே₄ாக₃யதவம் (அவனைத தவிர வேறு எதையும இனிதாகக கொள்ளாதிருக்கை) என்னும் மூன்று தன்மைகளும நிரமபப்பெற்றவர்கள் மஹாப₄ாக₃வதர்கள் எனபபடுகினறனர்.

மஹாப₄ாக₃வதர்களின் சிறப்பு

महाभागवता यत्र वसन्ति विमलाः शुभाः ॥ १० ॥
तत्स्थलं मङ्गलं प्रोक्तं यथा विष्णुपदं शुभम् ।

மஹாப₄ாக₃வதா யத்ர வஸந்தி விமலாஶ் ஶுப₄ா: ॥ 10.
தத் ஸ்த₂லம் மங்க₃ளம் ப்ரோக்தம் யதா₂ விஷ்ணுபத₃ம் ஶுப₄ம் ।

(காமம், கோபம் முதலிய) குற்றங்களில்லாதவராய், (ஶமம், த₃மம் முதலிய) நற்குணங்கள் நிரம்பப்பெற்றவர்களான மஹாப₄ாக₃வதர்கள் எங்கு வாழ்கிறார்களோ, அந்த இடம் மங்க₃ளமான ஸ்ரீ வைகுண்ட₂ம் (அல்லது எம்பெருமானின் திருவடிகள்) போலே மங்க₃ளமானதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தொண்டர் அடிப்பொடி மகிமை

यस्य मूर्ध्नि स्थितं यावत् वैष्णवाङ्घ्रिरजः शुभम् ॥ ११ ॥
गङ्गादिसर्वतीर्थानि तावत् तिष्ठन्त्यसंशयम् ।

யஸ்ய மூர்த்₄நி ஸ்தி₂தம் யாவத் வைஷ்ணவாங்க்₄ரிரஜஶ்ஶுப₄ம் ॥ 11.
க₃ங்கா₃தி₃ஸர்வதீர்த்தா₂நி தாவத் திஷ்ட₂ந்த்யஸம்ஶயம் ।

எவனுடைய தலையில் எந்நாள்வரையில மங்க₃ளமான தொண்டரடிபபொடிகள் உள்ளனவோ, அந்நாள்வரையில் க₃ங்கை₃ முதலான எல்லாத்தீர்த்த₂ங்களும் அவனுடைய தலையில் உள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை.

ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மகிமை

प्रायश्चित्तमिदं गुह्यं महापातकिनामपि ॥ १२ ॥
वैष्णवाङ्घ्रिजलं पुण्यं भक्त्या संप्राश्यते यदि ।

ப்ராயஶ்சித்தமித₃ம் கு₃ஹ்யம் மஹாபாதகிநாமபி ॥ 12.
வைஷ்ணவாங்க்₄ரிஜலம் புண்யம் ப₄க்த்யா ஸம்ப்ராஶ்யதே யதி₃।

(ப்₃ரஹ்மஹத்தி முதலான) மஹாபாபங்களைச் செய்தவர்களுக்கும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய பரமபாவனமான ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை ப₄க்தியுடன் பருகுவது ப்ராயஶ்சித்தமாகும. இது பரமரஹஸ்யம (எவர்க்கும வெளியிடத்தகாதது.)

ஶேஷப்ரஸாத₃வைப₄வம்

कोटिजन्मार्जितं पापं ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ॥ १३ ॥
सद्यः प्रणश्यते नृणां वैष्णवोच्छिष्टभोजनात् ।

கோடிஜந்மார்ஜிதம் பாபம் ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞாநதோऽபி வா ॥ 13.
ஸத்₃ய: ப்ரணஶ்யதே ந்ருணாம் வைஷ்ணவோச்சி₂ஷ்ட பே₄ாஜநாத் ।

அறிந்தோ, அறியாமலோ கோடி ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட பாபம், (அறிந்தோ, அறியாமலோ) ஸ்ரீவைஷ்ணவன் உண்டு மிகுந்ததை உண்பதால் உடனே அழிகிறது.

வைஷ்ணவர்களும் அவைஷ்ணவர்களும்

महाभागवता ये ते वैष्णवा द्विजसत्तमाः ! ॥ १४ ॥
अन्ये त्ववैष्णवाः प्रोक्ताः रजसा तमसाऽऽवृताः ।

மஹாப₄ாக₃வதா யே தே வைஷ்ணவா த்₃விஜஸத்தமா: ! ॥ 14.
அந்யே த்வவைஷ்ணவா: ப்ரோக்தா ரஜஸா தமஸாऽऽவ்ருதா: ।

அந்தணர் தலைவர்களே! கீழ்ச்சொன்ன மஹாப₄ாக₃வத லக்ஷணம் எவரிடமுள்ளதோ, அவரே ஸ்ரீவைஷ்ணவரா வார். ரஜஸ்தமோகு₃ணம் மிகுந்த மற்றவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகார்.

ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மகிமை

नातः परतरं तीर्थं वैष्णवाङ्घ्रिजलाच्छुभात् ॥ १५ ॥
तेषां पादजलं शुद्धं गङ्गामपि पुनाति हि ।

நாத: பரதரம் தீர்த்த₂ம் வைஷ்ணவாங்க்₄ரிஜலாச்சு₂ப₄ாத் ॥ 15.
தேஷாம் பாத₃ஜலம் ஶுத்₃த₄ம் க₃ங்க₃ாமபி புநாதி ஹி ।

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் மங்க₃ளமான ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தைக் காட்டிலும் மேலான தீர்த்த₂ம் உலகிலில்லை. (ஏனெனில்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பரிஶுத்₃த₄மான ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ம் க₃ங்கை₃, கோ₃தா₃வரி முதலான நதி₃களையும் புனிதப்படுத்துகின்றனவன்றோ.

கோ₃தா₃வரீ ஶாபவிமோசனம்

शापात्तु रघुनाथस्य विमुक्ता गौतमी नदी ॥ १६ ॥
वैष्णवीस्नानतीर्थेन सङ्गता शुद्धवारिणा ।

ஶாபாத்து ரகு₄நாத₂ஸ்ய விமுக்தா கௌ₃தமீ நதீ₃ ॥ 16.
வைஷ்ணவீஸ்நாநதீர்த்தே₂ந ஸங்க₃தா ஶுத்₃த₄வாரிணா ।

கௌ₃தமி என்னும கோ₃தா₃வரி நதி₃யை ஸ்ரீராமன் 'நீ ஸ்நாநததிற்குத் தகுதியற்றுப்போவாய்' என்று ஶபிக்க, பின்பு அந்த நதியானது விஷ்ணுப₄க்தியையுடைய மஹா

ப4ாக3வதையான ஒரு ஸ்த்ரீயின் பரிசுத்தமான ஸ்நாந ஜலத்தோடு சேர்ந்து, அந்த ஶாபததைப் போக்கிக்கொண்டு, எல்லாரும் தன்னிடம ஸ்நானம செய்யத் தகுதிபெற்றது.

रक्षसापहृता वेति पृष्टा सीता महात्मना ॥ १७ ॥
न शशाक तदा वक्तुं गौतमी तमसाऽऽवृता ।
तेन शप्ता तदा गङ्गा राघवेण महात्मना ॥ १८ ॥
न शंससि च दुर्बुद्धे ज्ञात्वापि मम जानकीम् ।
अद्य प्रभृति सर्वैस्त्वं न स्नातव्या भविष्यसि ॥ १९ ॥
एवं शप्ताऽभवत् गङ्गा राघवेण महात्मना ।
पुरस्कृत्य मुनीन् सर्वान् राघवं शरणं गता ॥ २० ॥
कृताञ्जलिपुटा दीना तुष्टाव रघुनन्दनम् ।
कृपया प्राह देवेशो गौतमीं शरणङ्गताम् ॥ २१ ॥
शबरीस्नानपुण्येन सङ्गता शुद्धवारिणा ।
मुक्ता गोदावरीगङ्गे मम शापात् भविष्यसि ॥ २२ ॥
इत्युक्त्वा धनुषाऽऽकृष्य शबर्या सेवितं जलम् ।
गौतम्या सङ्गतं चक्रे लोकानां हितकाम्यया ॥ २३ ॥
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन् गौतमी शुद्धतां गता ।
तीर्थानामग्र्यतां लोके वैष्णव्यास्तीर्थसङ्गमात् ॥ २४ ॥
तस्मात्तु वैष्णवाः पूज्याः पावयन्ति जगत्त्रयम् ।
तेषां पादोदकं श्रेष्ठतीर्थभूतं न संशयः ॥ २५ ॥

ரக்ஷஸாபஹ்ருதா வேதி ப்ருஷ்டா ஸீதா மஹாத்மநா || 17.
ந ஶஶாக தத3ா வக்தும் கௌ3தமீ தமஸாऽऽவ்ருதா |
தேந ஶப்தா தத3ா க3ங்கா3 ராக4வேண மஹாத்மநா || 18.
ந ஶம்ஸஸி ச து3ர்பு3த்3தே4 ஜ்ஞாத்வாபி மம ஜாநகீம் |
அத்3யப்ரப்4ருதி ஸர்வைஸ்த்வம் ந ஸ்நாதவ்யா ப4விஷ்யஸி || 19.
ஏவம் ஶப்தாऽப4வத் க3ங்கா3 ராக4வேண மஹாத்மநா |
புரஸ்க்ருத்ய முநீந் ஸர்வாந் ராக4வம் ஶரணம் க3தா || 20.

க்ருதாஞ்ஜலிபுடா தீ₃நா துஷ்டாவ ரகு₄நந்த₃நம் ।
க்ருபயா ப்ராஹ தே₃வேஶோ கௌ₃தமீம் ஶரணம் க₃தாம் ॥ 21
ஶப₃ரீஸ்நாநபுண்யேந ஸங்க₃தா ஶுத்₃த₄வாரிணா ।
முக்தா கோ₃தா₃வரீக₃ங்கே₃ மம ஶாபாத் ப₄விஷ்யஸி ॥ 22.
இத்யுக்த்வா த₄நுஷாऽऽக்ருஷ்ய ஶப₃ர்யா ஸேவிதம் ஜலம் ।
கௌ₃தம்யா ஸங்க₃தம் சக்ரே லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா ॥ 23.
தத:ப்ரப்₄ருதி லோகேऽஸ்மிந் கௌ₃தமீ ஶுத்₃த₄தாம் க₃தா ।
தீர்த்த₂ஸ்நாமக்₃ர்யதாம் லோகே வைஷ்ணவ்யாஸ்தீர்த்த₂ ஸங்க₃மாத் ॥ 24.
தஸ்மாத்து வைஷ்ணவா: பூஜ்யா: பாவயந்தி ஜக₃த்த்ரயம் ।
தேஷாம் பாதோ₃த₃கம் ஶ்ரேஷ்ட₂ தீர்த்த₂பூ₄தம் ந ஸம்ஶய: ॥ 25.

மஹாத்மாவான ராக₄வனல், 'ஸீதை ராக்ஷஸனல் அபஹரிககபபட்டாளோ ?" என்று கேட்கப்பட்டபோது, கோ₃தா₃வரி தமோகு₃ணத்தால சூழப்பட்டு (ராவணனுககு பயந்து) பதிலசொலல இயலாதவளானள். அபபோது (த₃க்ஷிணக₃ங்கை₃யான) அந்த கோ₃தா₃வரி "அறிவுகெட்ட வளே! அறிநதும ஜானகியைபபற்றி நீ பதிலுரைக்காம லிருககிறுய. இ.நறிலிருநது நீ எவராலும் ஸநான்ம செயயததகா தவளாவாய"என்று மஹாபுருஷனன ராமனல ஶபிககபபட்டாள. இபபடி ஶபிககபபட்ட அவள முனிவர் களை முனனிட்டுககொண்டு ராக₄வனை ஶரணமடைந்து, கைககூபபிநின்று ரகு₄நந்த₃னனைத துதிததாள். தே₃வநாய கனன ராமன ஶரணமடைந்த கோ₃தா₃வரியைப்பார்தது, "கோ₃தா₃வரீக₃ஙகை₃யே! ஶப₃ரி ஸநாநமசெய்ததால் பவிததிரமான ஜலததோடு சேர்ந்து, நீ எனது ஶாபத்தி லிருந்து விடுபடடவளாவாய" என்று கருணையோடு கூறினன். இபபடிசசொலலி ஶப₃ரியினல ஸநாநம் செயயபபெறற நீரை விலலால் இழுதது, உலகின நன்மையின்பொருட்டு கோ₃தா₃வரியோடு சேர்த்தருளினன். அது தொடங்கி, பரமபா₄க₃வதையின் ஸ்நாநதீர்த்த₂த்தோடு சேர்ந்ததால, இவவுலகில கோ₃தா₃வரி ஶுத்₃தி₄யடைந்

தாள். இவ்வுலகில் தீர்த்தங்களில் தலைமைபெற்ருள். ஆகையால் வைஷ்ணவர்கள பூஜிக்கத்தக்கவர்களாய், மூவுலகையும பரிசுத்தப்படுத்துகிருர்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம தலைசிறந்த தீர்த்தமாகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च तीर्थानां भुवनत्रये।
वैष्णवाङ्घ्रिजले पुण्ये कोटिभागेन नो समाः॥ २६॥

திஸ்ர: கோட்யோऽர்த்தகோடீ ச தீர்த்தாநாம் புவநத்ரயே।
வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலே புண்யே கோடிபாகேந நோ ஸமா:॥ 26.

மூவுலகிலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்தத்தின் கோடியில் ஒரு பங்குககும் ஸமமாகமாட்டா.

பாகவதாராதன மஹிமை

सकृत् संपूजिते पुण्ये महाभागवते गृहे।
आकल्पकोटि पितरः परितृप्ता न संशयः॥२७॥

ஸக்ருத் ஸம்பூஜிதே புண்யே மஹாபாகவதே க்ருஹே।
ஆகல்பகோடி பிதர: பரித்ருப்தா ந ஸம்ஶய:॥ 27.

பரமபாவனனை ஸ்ரீவைஷ்ணவனைத் தன் வீட்டில் ஒருவன் ஒருமுறை ஆராதித்தால், கல்பகோடிகாலம் அவனுடைய பித்ருக்கள் த்ருப்தியடைகிருர்கள. இதில் ஐயமில்லை.

षष्टिवर्षसहस्राणि विष्णोराराधने फलम्।
सकृद्वैष्णवपूजायां लभते नात्र संशयः॥ २८॥

ஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோராராதநே பலம்।
ஸக்ருத் வைஷ்ணவபூஜாயாம் லபதே நாத்ர ஸம்ஶய:॥ 28.

அறுபதினுயிரம் வருஷம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதனம் செய்வதால் ஏற்படும் பலனை ஒருகால் வைஷ்ணவனை ஆராதிப்பவன் அடைகிருன் என்பதில் ஐயமில்லை.

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन वैष्णवानर्चयेत् बुधः।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந வைஷ்ணவாநர்ச்சயேத் பு₃த₄:।
ஆகையால், அறிவாளியானவன் மிக முயன்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆராதி₄க்கக்கடவன்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவாராத₄ந வர்ணநம்

वैष्णवानागतान् श्रुत्वा भुञ्जानोऽपि हि वैष्णवः॥ २९॥
द्रुतमुत्थाय हर्षेण प्रत्युद्गच्छेत् त्वरान्वितः।
शिरस्यञ्जलिमाधाय गच्छेद्यावत्तु दर्शनम्॥ ३०॥
दृष्ट्वा सद्यो महाभागान् प्रणमेत् दण्डवत् भुवि।
निक्षिप्य चरणौ मूर्ध्नि प्रणमेच्च पुनः पुनः॥ ३१॥
प्रवेशयित्वा स्वगृहं पादौ प्रक्षालयेत् स्वयम्।
आचान्तानासने श्लक्ष्णे रम्ये संयङ्निवेशयेत्॥ ३२॥
कौशेयं विष्टरं दत्वा पाद्यार्घ्यादीन् समर्पयेत्।
गद्गदस्वरयुक्ताभिः प्रियवाग्भिः समर्चयेत्॥ ३३॥
पादौ प्रक्षालयेत् पात्रे पवित्रे गन्धवारिणा।
अर्घ्यमाचमनं दत्वा गन्धपुष्पैः समर्चयेत्॥ ३४॥
मधुपर्कं ततो दत्वा शास्त्रमार्गेण वैष्णवः।
आचान्तान् पूजयेत् भक्त्या स्वर्णवस्त्रादिभूषणैः॥ ३५॥
फलैश्च विविधैर्भक्ष्यैः ताम्बूलेन समाहितः।
तत्तीर्थं प्राशयेद्विद्वान् पुत्रदारसुहृज्जनैः॥ ३६॥
भोजयेदन्नपानाद्यैः शक्त्या भक्तिसमन्वितः।
शाययित्वा सुशय्यायां पादौ संवाहयेच्छनैः॥ ३७॥
प्रस्थितेषु गृहात् तेषु चासीमान्तमनुव्रजेत्।
प्रणम्याथ विसृष्टस्तैः तिष्ठेत् तत्र क्षणं शुचा॥ ३८॥
अदर्शनं भवेत् यावत् तावदेवं निरीक्षयेत्।
भूय एव नमस्कृत्य निवृत्य स्वगृहं विशेत्॥ ३९॥

नाश्नीयात् वैष्णवस्तस्मिन् अनुव्रज्य च वैष्णवान्।
मनस्सन्तापसंयुक्तः चिन्तयित्वा पुनः पुनः ॥ ४० ॥
एवं संपूजयेन्नित्यं यावज्जीवं न संशयः।
महाभागवतान् भक्त्या तुष्ट्यर्थं शार्ङ्गपाणिनः ॥ ४१ ॥

வைஷ்ணவாநாக₃தாந் ஶ்ருத்வா பு₄ஞ்ஜாநோऽபி ஹி வைஷ்ணவ: ॥ 29.
த்₃ருதமுத்த₂าய ஹர்ஷேண ப்ரத்யுத்₃க₃ச்சே₂த் த்வராந்வித: ।
ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ாய க₃ச்சே₂த் யாவத்து த₃ர்ஶநம் ॥ 30.
த்₃ருஷ்ட்வா ஸத்₃யோ மஹாப₄ாக₃ாந் ப்ரணமேத் த₃ண்ட₃வத் பு₄வி ।
நிக்ஷிப்ய சரணௌ மூர்த்₄நி ப்ரணமேச்ச புந:புந: ॥ 31.
ப்ரவேஶயித்வா ஸ்வக்₃ருஹம் பாதௌ₃ ப்ரக்ஷாளயேத் ஸ்வயம் ।
ஆசாந்தாநாஸநே ஶ்லக்ஷ்ணே ரம்யே ஸம்யங்நிவேஶயேத் ॥32.
கௌஶேயம் விஷ்டரம் த₃த்வா பாத்₃யார்க்₄யாதீ₃ந் ஸமர்ப்பயேத்।
க₃த்₃க₃த₃ஸ்வரயுக்தாபி₄: ப்ரியவாக்₃பி₄ஸ் ஸமர்ச்சயேத் ॥ 33.
பாதௌ₃ ப்ரக்ஷாளயேத் பாத்ரே பவித்ரே க₃ந்த₄வாரிணா ।
அர்க்₄யமாசமநம் த₃த்வா க₃ந்த₄புஷ்பைஸ் ஸமர்ச்சயேத் ॥ 34.
மது₄பர்க்கம் ததோ த₃த்வா ஶாஸ்த்ரமார்கே₃ண வைஷ்ணவ: ।
ஆசாந்தாந் பூஜயேத் ப₄க்த்யா ஸ்வர்ணவஸ்த்ராதி₃-பூ₄ஷணை: ॥ 35.
ப₂லைஶ்ச விவிதை₄ர் ப₄க்ஷ்யைஸ் தாம்பூ₃லேந ஸமாஹித: ।
தத்தீர்த்த₂ம் ப்ராஶயேத் வித்₃வாந் புத்ரதா₃ரஸுஹ்ருஜ்ஜநை: ॥ 36.
போ₄ஜயேத₃ந்நபாநாத்₃யைஶ் ஶக்த்யா ப₄க்திஸமந்வித: ।
ஶாயயித்வா ஸுஶய்யாயாம் பாதௌ₃ ஸம்வாஹயேச்ச₂நை:॥37
ப்ரஸ்தி₂தேஷு க்₃ருஹாத் தேஷு சாஸீமாந்தமநுவ்ரஜேத் ।
ப்ரணம்யாத₂ விஸ்ருஷ்டஸ்தைஸ் திஷ்டே₂த் தத்ர க்ஷணம் ஶுசா ॥ 38
அத₃ர்ஶநம் ப₄வேத் யாவத் தாவதே₃வம் நிரீக்ஷயேத் ।
பூ₄ய ஏவ நமஸ்க்ருத்ய நிவ்ருத்ய ஸ்வக்₃ருஹம் விஶேத் ॥ 39.
நாஶ்நீயாத் வைஷ்ணவஸ் தஸ்மிந் அநுவ்ரஜ்ய ச வைஷ்ணவாந்।
மநஸ்ஸந்தாபஸம்யுக்தஶ் சிந்தயித்வா புந:புந: ॥ 40.
ஏவம் ஸம்பூஜயேந்நித்யம் யாவஜ்ஜீவம் ந ஸம்ஶய: ।
மஹாப₄ாக₃வதாந் ப₄க்த்யா துஷ்ட்யர்த்த₂ம் ஶார்ங்க₃பாணிந: ॥ 41.

வைஷ்ணவர்கள் (தன்னைத்தேடி) வந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் தான் சாப்பிட்டுககொண்டிருந்தாலும் விரைவில் எழுந்திருந்து மிகவுகப்புடன் வேகமாக அவர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டும. அவர்களைக்காணும் வரையில் தலையில் கையைக் கூப்பிக்கொண்டு செல்லவேண்டும. அந்த மஹாபுருஷர் களைக் கண்டவுடன் த₃ண்டம்₃ம்போல் உடனே பூ₄மியில் விழுந்து வணங்கவேண்டும். (அன்புமிகுதியாலே)மறுபடியும், மறுபடியும் அவர்களுடைய திருவடிகளைத் தலையிலே வைத்துக்கொண்டு வணங்கவேண்டும். தன் வீட்டினுள் அவர்களை எழுந்தருளப்பண்ணி, தானே அவர்களுடைய திருவடியை விளககவேண்டும. ஆசமனம் செய்தபின், மென்மைமிக்க அழகிய ஆஸனத்தில் அவர்களை ஸதி₂ரமாக எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டும். அர்க்₄ய பாத்₃ய ஆசமநீயங்களை அளிதது, தழுதழுதத குரலோடு இனிய வார்த்தைகளாலே அவர்களை உபசரிக்கவேண்டும். நறுமணம்மிகக நீரால், அவர்கள் திருவடியைப் பரிசுத்தமான பாத்ரத்தில் விளககவேண்டும். அர்க்₄யத்தையும், ஆசமனத்தையும் அளித்து, சந்த₃னம் புஷ்பம் ஆகியவற்றால் (அவர்களை) ஆச்சிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் அறிவாளியான வைஷ்ணவன் ஶாஸத்ரத்தில் சொல்லிய முறையில் மது₄பர்க்கம் அளித்து, மறுபடியும் ஆசமனம் செய்த அவர்களுக்குத் திருப்பரியட்டம, பொன், திருவாப₄ரணம, பலவித₄மான பழங்கள, ப₄க்ஷயங்கள் ஆகியவற்றை அளிதது, தாம்பூ₃லமும் அளிதது, பின்பு அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை மனைவி, மககள், சுற்றத்தார், நண்பர்களோடு சேர்ந்து பருகவேண்டும். பிறகு, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககு ப₄க்தியோடு அந்நம், பானம் முதலானவற்றை அமுதுசெய்வித்து, மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தில் அவர்களை ஶயனிக்கச்செய்து, அவர்களுடைய திருவடிகளை மெல்லப் பிடிக்கக்கடவன். அந்த ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்கள் திரும்பி எழுந்தருளும்போது, அவவூரெல்லேவரை யில் தான் கூடச்சென்று, அவர்களே வணங்கி, அவர்களால் விடைகொடுக்கப்பெற்று 'இவர்கள் நம்மைப் பிரிகிருர்களே' என்று வருத்தத்தோடு அங்கே சற்று நேரம் நின்று, அவர்கள கண்ணுக்கு மறையும் வரையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, மறைந்தபின் அவர்கள் சென்ற தி₃சைநோக்கி த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப் பின்பே தன வீட்டிற்கு வர வேண்டும். வந்தபின்பும், அவர்களேயே மறுபடியும் மறுபடி யும நினைத்து, அவர்களைப் பிரிந்ததினுல் மனம் வருந்தி அன்று உணவு கொள்ளாமலிருக்கவேண்டும. உயிருள்ள வரையில் தினந்தோறும் மஹாப₄ாக₃வதர்களே ப₄கதியுடன் இவ்வண்ணமாகப் பூஜிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்பவர் களிடம் ஶார்ங்க₃பாணியான எமபெருமான உகப்படை வான் என்பதில் ஐயமில்லே.

முடிவுரை—ப₂லஶ்ருதி

इदं रहस्यं परमं नैवाख्येयं महर्षिभिः।
भवतां वै मया प्रोक्तमेतद्वैष्णवमुत्तमम्॥ ४२॥

இத₃ம் ரஹஸ்யம் பரமம் நைவாக்₂யேயம் மஹர்ஷிபி₄: ।
ப₄வதாம் வை மயா ப்ரோக்தமேதத் வைஷ்ணவமுத்தமம் ॥ 42.

இது—மஹர்ஷிகளுங்கூட அநதி₄காரிகளுக்குச் சொல் லாமல் பேணிப் பாதுகாக்கவேண்டிய பரமரஹஸ்யமாகும். இந்தப் பரம வைஷ்ணவ த₄ர்மம் உங்களுக்கு என்னுல் சொல்லப்பட்டது.

नान्यन्मुनिवरश्रेष्ठा हरिसंश्रयणान्नृणाम्।
नान्यन्मुनिवरश्रेष्ठा हरिसंश्रयणं विना॥ ४३॥

நாந்யந்முநிவரஶ்ரேஷ்டா₂ ஹரிஸம்ஶ்ரயணாந்ந்ருணாம் ।
நாந்யந்முநிவரஶ்ரேஷ்டா₂ ஹரிஸம்ஶ்ரயணம் விநா ॥ 43.

முனிவர் தலைவர்களே! ஹரியை இவ்வண்ணம் ஆஶ்ர யிப்பதைக் காட்டிலும் மனிதர்களுக்குச் சிறந்தது வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைப் பலகால் சொல்லுகிறேன்.

एवं पराशरेणोक्तं शास्त्रं श्रुत्वा महर्षयः।
सर्व एवाभवन् संयक् प्रपन्नास्ते जनार्दनम्॥ ४४॥

ஏவம் பராஶரேணோக்தம் ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ருத்வா மஹர்ஷய: ।
ஸர்வ ஏவாப₄வந் ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ் தே ஜநார்த்த₃நம் ॥ 44.

இவ்வண்ணம் பராஶரரால் சொல்லப்பட்ட ஶாஸ்த்ரத்தைச் செவியுற்ற அந்த முனிவர்கள் அனைவரும் ஜநார்த்த₃னனை நன்கு ஶரணமடைந்தவர்களானார்கள்.

भगवंस्त्वत्प्रसादेन सनाथाः सुखिनो वयम्।
कृतार्थाश्च मुनिश्रेष्ठ! साक्षाद्धर्मस्त्वमेव नः॥ ४५॥

ப₄க₃வம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதே₃ந ஸநாத₂ாஸ் ஸுகி₂நோ வயம் ।
க்ருதார்த்த₂ாஶ்ச முநிஶ்ரேஷ்ட₂! ஸாக்ஷாத் த₄ர்மஸ் த்வமேவ ந: ॥ 45.

அந்த ருஷிகள் ஸ்ரீபராஶரரைப் பின்வருமாறு கொண்டாடினார்கள்:— முனிவர் தலைவரான ஸ்வாமியே! (அநாதைகளாயிருந்த) நாங்கள் உமது அருளால் நாத₂னுடையவர்களாய் இன்புற்றுப் பெரும்பேறு பெற்றோம். எங்களுக்கு தேவரீரே நேரான த₄ர்மமாவீர்.

एतद्धि परमं शास्त्रं श्राव्यं मोक्षमभीप्सुभिः।
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं संसारोत्तारणं नृणाम्॥ ४६॥
तीर्थमेतन्मुनिश्रेष्ठ! हरिरूपं त्वयोद्धृतम्।

ஏதத்₃தி₄ பரமம் ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ராவ்யம் மோக்ஷமபீ₄ப்ஸுபி₄: ।
ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் ஸம்ஸாரோத்தாரணம் ந்ருணாம் ॥ 46.
தீர்த்த₂மேதந்முநிஶ்ரேஷ்ட₂! ஹரிரூபம் த்வயோத்₃த்₄ருதம் ।

முனிவர் தலைவரே! இந்த அழகிய பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரம் மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவர்களை ஸம்ஸாரத்தைத தாண்டுவிக்கும் என்பதை மூன்றுமுறை ஸத்யம் செய்து கூறுகிறோம். ஹரிஸ்வரூபமான இந்த ஶாஸ்த்ரம உமமால் (வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களிலிருந்து) கடைந்தெடுக்கப்பட்டது.

त्वमेव भगवान् ब्रह्मन् साक्षात् भागवतोत्तमः ॥ ४७ ॥
नास्त्यन्यत् भवरोगघ्नं त्वत्समाश्रयणात् परम् ।

த்வமேவ ப₄க₃வாந் ப்₃ரஹ்மந் ஸாக்ஷாத் ப₄ாக₃வதோத்தம: ॥ 47.
நாஸ்த்யந்யத் ப₄வரோக₃க்₄நம் த்வத்ஸமாஶ்ரயணாத் பரம் ।

எம்பெருமானே! தேவரீரே எங்களுக்கு ஆராதி₄க்கத் தகக பரமப₄ாக₃வதராவீர். உம்மை ஆஶ்ரயிப்பதைக் காட்டிலும், ஸம்ஸார வ்யாதி₄நாஶனமான மருந்து வேறு இல்லை.

शक्तिसूनुमिति स्तुत्वा नमस्कृत्य महर्षयः ॥ ४८ ॥
स्वगृहाणि पुनर्गत्वा यथोक्तं हरिमर्चयन् ।

ஶக்திஸூநுமிதி ஸ்துத்வா நமஸ்க்ருத்ய மஹர்ஷய: ॥ 48.
ஸ்வக்₃ருஹாணி புநர் க₃த்வா யதோ₂க்தம் ஹரிமர்ச்சயந் ।

ஶக்தி மஹர்ஷியின் பிள்ளையான பராஶரமஹர்ஷியை இவ்வண்ணமாக அந்த மஹர்ஷிகள் துதித்து வணங்கித் தங்களிருப்பிடம் சேர்ந்து, அவர் சொன்னபடி எமபெருமானை ஆராதி₄த்தனர்.

अनन्यशरणा भूत्वा कलौ संपूज्य केशवम् ॥ ४९ ॥
भवबन्धविनिर्मुक्ताः सर्वे हरिपदं ययुः ।

அநந்யஶரணா பூ₄த்வா கலௌ ஸம்பூஜ்ய கேஶவம் ॥ 49.
ப₄வப₃ந்த₄விநிர்முக்தாஸ் ஸர்வே ஹரிபத₃ம் யயு: ।

அந்த ரிஷிகள் அனைவரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே தஞ்சமாகக்கொண்டு ஆராதி₄த்து, இக்கலிகாலத்திலும்

ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைந்தனர்.

एतत् पराशरं श्रुत्वा शुद्धसत्त्वं सुनिर्मलम् ॥ ५० ॥
विशिष्टं परमं धर्मं शास्त्रं परमवैदिकम् ।
श्रुत्वा तु परमैकान्ती भूत्वा सिद्धिं परां व्रजेत् ॥ ५१ ॥

ஏதத் பராஶரம் ஶ்ருத்வா ஶுத்₃த₄ஸத்த்வம் ஸுநிர்மலம் ॥ 50.
விஶிஷ்டம் பரமம் த₄ர்மம் ஶாஸ்த்ரம் பரமவைதி₃கம் ।
ஶ்ருத்வா து பரமைகாந்தீ பூ₄த்வா ஸித்₃தி₄ம்
பராம் வ்ரஜேத் ॥ 51.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
வைஷ்ணவாராத₄ந தந்மாஹாத்ம்யவர்ணநம் நாம த₃ஶமோऽத்₄யாய:॥

ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய், குற்றமற்றதாய், பரமவைதி₃கமான இந்தப் பராஶரவிஶிஷ்டபரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தைப் பலமுறை கேட்டுப் பரமைகாந்தியாகி, மேலான மோக்ஷ ஸித்₃தி₄யடையக்கடவன்.

ஸ்ரீபராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில்—வைஷ்ணவர்களை ஆராதி₄ப்பதையும், அவர்களுடைய பெருமையையும் வர்ணிக்கும் பத்தாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.

பராஶர விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரம் நிறைவடைந்தது.

முடிவுரை

பத்து அத்தியாயங்கள் கொண்ட இந்தப் பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் — I நாமஸம்ஸ்காரத்தின் பெருமையும், க்ரமமும் (536-543). II (1) புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம் (543-546), (2) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரலக்ஷணம் (546-547), (3) இடைவெளியில்லாத ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்துக்கு நிஷேத₄ம் (547), (4) வைதி₃ககர்மங்களில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரண விதி₄ (547-548), (5) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாமல செய்யும கர்மம் ப₂லமின்றியொழிகை (548), (6) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ர

மற்ற ஶரீரத்தைக் காணலாகாது (549), (7) ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₄ாரண ப₂லம (549), (8) மற்ற புண்ட்₃ரங்களை த₄ரிப்பதின் ப₂லன் (549-550), (9) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியோடு ஸஹவாஸம கூடாது (550), (10) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியான அந்தணன் தே₃ஶப்₄ரஷ்டம செய்யததக்கவன் (550), (11) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரிக்கு கோ₃ஷ்டீ₂யில நிஷேத₄ம (551), (12) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரித்₃விஜனுககு த₃ண்ட₃னை (551-552), (13) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களின் ஸ்த₂ாநமும, அளவும, தே₃வதைகளும் (552-556), (14) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம அணிந்த சரீரததின் பெருமை (557), (15) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லா விடில் தோ₃ஷம் (557-558), (16)நாமஸம்ஸகாரத்தின் க்ரமம (558-561), III (1) மந்த்ரஸம்ஸ்காரததின க்ரமம் (561-564), (2) த்₃வய மந்த்ரோபதே₃ஶம (565), (3) த்₃வய மாஹாத்ம்யம் (565-566), (4) த்₃வயம் ஓதாதவன வைதி₃கனுகான் (566), (5) த்₃வயமும் திருமந்திரமும உபதேசிக்கவேணடும் (567), (6) தாபஸம்ஸ்காரமில்லாமல் மந்தரோபதே₃ஶம் கூடாது (567), (7) ஒரே நாளில் பஞ்சஸம்ஸகாரங்கள் (568), (8) சிஷ்யனிருககவேண்டிய முறை (568-569), IV யாக₃ஸம்ஸ்கார்த்தின் க்ரமம் (569-572), V (1) ப₄க₃வதஆ₂ராத₄னமும், ஆஶ்ரமத₄ர்மமும் (572-574), (2) விலக்கப்படவேண்டியவர்கள் (574), (3) அந்தணனின் லக்ஷணம் (575), (4) நாலு ஆஶ்ரமங்களின் லக்ஷணம (575-576), (5) விலககப்படவேண்டியவை(576-577), (6) வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂ததே தீரவேணடும (577), (7) பாஷண்டி₃லக்ஷணம் (577-578), (8)ப்₃ரஹ்மசாரி தினந்தோறும செய்யவேண்டிய கர்மம் (578), (9) க்₃ருஹஸ்த₂ன் தினந்தோறும் செயய வேண்டிய கர்மம (578-579), (10) ஸந்யாஸி தினந்தோறும் செய்யவேணடிய கர்மம் (579-580), VI (1) விரிவான திருவாராத₄ன க்ரமம (580), (2) ஶரீரத்தைச் சிந்திககும் வித₄ம் (581-582), (3) ஆத்மாவைச் சிந்திக்கும் வித₄ம (582-584), (4) ஈஶ்வர சிந்தனத் தொடககம் (584-585), (5) லீலாவிபூ₄தி சிநதநம் (585-586), (6) நித்யவிபூ₄தி சிந்தநம்

(586-587), (7) ஸ்ரீவைகுண்ட₂ நக₃ர சிந்தநம் (587-589), (8) வைகுண்ட₂ மந்தி₃ர (கோயில்) வர்ணநம் (589-590), (9) திருமாமணி மண்டப வர்ணநம் (590), (10) தி₃வ்ய ஸிம்ஹாஸந வர்ணநம (590-591), (11) பரவாஸுதே₃வ வர்ணநம (591-596), (12) மற்ற மூர்த்திகள் (596), (13) தி₃வ்யாயுத₄ங்கள (596), (14) வ்யூஹஸ்த₂ானங்கள் (596-598), (15) இரண்டாவது ப்ராகார தே₃வர்கள் (598), (16) மூன்று வது ப்ராகார மூாததிகள் (598), (17) நாலாவது ப்ராகார மூர்த்திகள் (598), (18) ஐந்தாவது ப்ராகார மூர்த்திகள் (599-600), (19) லீலாவிபூ₄தியிலுள்ள மூர்த்திகளின் தியானம் (600-601), (20) வ்யூஹமூர்த்தி த்₄யானம் (601), (21) விப₄வாவதாரத்₄யானமும், பயனும (601-602), (22) அந்தர்யாமி ஸ்த₂ாநமும, த்₄யானமும் (602), (23) அர்ச்சாவதார த₄யானமும், பயனும(602), (24) உப₄யவிபூ₄தியோக₃த்₄யான நிக₃மனம (602), (25) வ்யூஹகு₃ணங்கள் (603), (26) வ்யூஹங்களின் தொழில்கள் (603), (27) வ்யூஹகு₃ண விவரணம (603-604), (28) ஹரிஶப்₃த₃ாாத்த₂ம் (604), (29) ப₄க₃வந் நாமங்கள் (605-608), (30)ஸவபரயாத₂ாத்ம்யஜ்ஞாநம் அவஶ்யம (608-609), (31) திருவஷ்டாக்ஷரததின் அர்த்த₂ாநுஸந்த₄ானம (609), (32)த₃வயார்தத₂ாநுஸந்த₄ாநம் (610-611), (33) நிதயாநுஷ்ட₂ானங்கள் (611-613), (34) திருவாராத₄னம் (613-620), (35) த்₃வயமந்திரத்தின் பெருமை (621), VII டே₃ாலோத்ஸவ வாணநம் (621-628), VIII (1) ஸாமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம (628), (2) த்₃வாத₃ஶியில் ஆராத₄னம் (629-630), (3) நரஸிம்ஹாராத₄னம்(630-631), (4) த₄னுர்மாஸ திருவாராத₄னம் (631), (5) மாசிபங்குனி திருவாராத₄னஙகள் (631-632). (6) ஸ்ரீராமநவமியுத்ஸவம் (632-633), (7) ஸ்ரீஜயந்தியுத்ஸவம (633-634), (8) வாமந ஜயநதியுத்ஸவம (634-635), (9) வராஹஜயந்தியுத்ஸவம் (635), (10) வைஶாக₂பௌர்ணமியுத்ஸவம் (636), (11) ஶயநோத்த₂ான ஏகாத₃ஶி உத்ஸவங்கள் (636-637), IX மஹோத்ஸவ வாணநம (637-649), X (1) ப₄ாக₃வதாராத₄ந

விதி₄—ப₄ாக₃வதாராத₄ந வைப₄வம் (650-652), (2) மஹாப₄ாக₃வத வைப₄வம் (652), (3) மஹாப₄ாக₃வத லக்ஷணம் (652-653), (4) மஹாப₄ாக₃வதர்களின் சிறப்பு (653), (5) தொண்டர் அடிப்பொடி மகிமை (654), (6) ஸ்ரீபாத₃ தீர்த்த₂மகிமை (654), (7) ஶேஷப்ரஸாத₃வைப₄வம் (654), (8) வைஷ்ணவர்களும் அவைஷ்ணவர்களும் (655), (9) ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மகிமை (655), (10) கோ₃தா₃வரீ ஶாப விமோசனம் (655-658), (11) ப₄ாக₃வதாராத₄ன மஹிமை (658-659), (12) ஸ்ரீவைஷ்ணவாராத₄ந வர்ணநம் (659-662) ஆகிய விஷயங்கள் விரிவாக விளக்கப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து, விஶிஷ்டாத்₃வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித₃த₄ாந்தமும், பரமைகாந்தி த₄ர்மங்களுமே மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவர்களால் கைக்கொள்ளத்தக்கவை என்பதே மஹர்ஷிகளின் ஸித்₃த₄ாந்தம் என்று தெளிவாக விளங்குகிறது. வடமொழியிலுள்ள இதிஹாஸ புராணங்களும், சங்ககாலம் தொடக்கமாக உள்ள தமிழிலக்கியங்களும் — இந்த த₄ர்மங்கள் ஆதி₃காலம் முதலே முமுக்ஷுக்களால் அநுஷ்டி₂க்கப்பட்டு வந்ததை வலியுறுத்துவதை விஷ்ணுசித்த விஜயத்தின் மேல்பகுதிகளில் நிலைநாட்டுவோம்.

"ராமாநுஜார்ய தி₃வ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா ।
தி₃க₃ந்தவ்யாபிநீ பூ₄யாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ।।"

[ராமானுஜாசார்யரின் தி₃வயாஜ்ஞை தினந்தோறும் வெற்றி பெற்று விளங்கி திக்கெங்கும் பரவட்டும்; அதுவன்றோ உலகத்திற்கு நன்மையைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டது.] என்கிறபடியே எம்பெருமானார் அவதரித்த பின்பு "பொலிக பொலிக" என்னும்படி பரவிய இப்பரமைகாந்தி த₄ர்மத்தை விரிவாகக் காட்டும் இந்த ஸ்ம்ருதியைப் படித்து, இயன்ற வரையில் அதன்படி ஒழுக உறுதிகொள்வது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் கடமையாகும்.

——❋——

லகு₄ வ்யாஸ ஸம்ஹிதா நிர்ணயம்

''நூலியாராம் குப்தா, தி பெங்கால் பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ், 1, ஸீனு காக்தெரு, கல்கத்தா-1'' என்னும் விலாஸத்தில் கி. பி. 1950 முதல் 1955க்குள் இப்போது கிடைக்கும் ஸ்ம்ருதிகள் எல்லாமே ''ஸ்ம்ருதி ஸந்த₃ர்ப்ப₄:'' எனும் தலைப்பில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. 65 ஸ்ம்ருதிகள் இப்போது கிடைக்கின்றன என்று கணக்கிடப்பட்டும் உள்ளது. அவற்றில் பரம்பொருளைப்பற்றியோ, ஶிவன் முதலான தே₃வர்களைப் பற்றியோ ப்ரஸ்தாவம் வரும் ஸ்ம்ருதிகளில் இது வரை நம்மால் ஆராயப்படாத ஸ்ம்ருதிகள் சிலவும் இருக்கின்றன. இனி அவற்றில் வரும் அப்பகுதிகளை ஆராய்ந்து, அவற்றிலும் 'விஷ்ணுவே பரமாத்மா' என்று முழங்கப்படுவதை நிலைநாட்டுவோம். முற்கூறிய கல்கத்தா பதிப்பில் 1618-ம் பக்கம் முதல் 1630-ம் பக்கம் வரையில் அச்சிடப்பெற்றுள்ள 'லகு₄வ்யாஸ ஸம்ஹிதை'யை முதலில் ஆராய்வோம்.

ப்₃ராஹ்மமாக்₃நேயமுத்₃தி₃ஷ்டம் வாயவ்யம் தி₃வ்யமேவ ச ।
வாருணம் யௌகி₃கம் சைவ ஸதா₃ ஸ்நாநம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥
ப்₃ராஹ்மம் து மார்ஜநம் மந்த்ரை: குஶை: ஸோத₃க பி₃ந்து₃பி₄: ।
ஆக்₃நேயம் ப₄ஸ்மநா ஸ்நாநம் வாயவ்யம் கோ₃ரஜ: ஸ்ம்ருதம் ॥
யத்து ஸாதபவர்ஷேண தத் ஸ்நாநம் தி₃வ்யமுச்யதே ।
வாருணஞ்சாவகா₃ஹஶ்ச மாநஸஞ்சாத்ம வேத₃நம் ॥
யௌகி₃கம் ஸ்நாநம் ஆக்₂யாதம் யோகே₃ாऽயம் விஷ்ணுசிந்தநம் ।
ஆத்மதீர்த்த₂மிதி₃ம் க்₂யாதம் ஸேவிதம் ப்₃ரஹ்மவாதி₃பி₄: ॥
மந:ஶுத்₃தி₄கரம் பும்ஸாம் நித்யம் தத் ஸ்நாநம் ஆசரேத் ॥
[அத். 1-10, 11, 12, 13, 14]

[ஸ்நானமானது (1) ப்₃ராஹ்மம, (2) ஆக்₃நேயம், (3) வாயவ்யம், (4) தி₃வ்யம், (5) வாருணம், (6) யௌகி₃கம் என்று ஆறு வகையாக எப்போதும் சொல்லப்படுகிறது. (1) வேத₃ மந்த்ரங்களைச் சொல்லி உடம்பை நீர்த்துளிகளோடு கூடிய குஶத்தாலே துடைத்துக் கொள்வது ப்₃ராஹ்ம ஸ்நானமாகும். (2) நெருப்பினால் நீருக்கப் பட்ட சாம்பலால குளிப்பது ஆக்₃நேய ஸ்நானமாகும். (3) பசுக்களினுடைய அடிப்பொடியைக் காற்று அடித்துக்கொண்டு வரும்போது அதில் குளிப்பது வாயவ்ய ஸ்நானமாகும். (4) ஸூர்யன் ப்ரகா

ஶிக்கும்போது வானத்திலிருந்து பெய்யும் மழையில் குளிப்பது தி₃வ்ய ஸ்நானமாகும். (5) நீர்நிலைகளில் உடம்பு முழுகக் குளிப்பது வாருண ஸ்நானமாகும். (6) பரமாத்மாவை நெஞ்சிலே நினைப்பது யௌகி₃க ஸ்நானம் எனப்படும். விஷ்ணுவைப் பற்றிய சிந்தனமே இந்த யோக₃மாகும். ப்₃ரஹ்மவாதி₃களால் எப்போதும் அநுஷ்டி₂க்கப்படும் இந்த ஸ்நானம் ஆத்ம தீர்த்த₂ம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மனிதர்களின் நெஞ்சைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துகிறது. இந்த ஸ்நானத்தை எப்போதும் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும்] என்று இந்த ஸம்ஹிதையின் முதல் அத்தியாயத்தில் [10-14] சொல்லப்பட்டதி லிருந்து, பரம்பொருளாகிய விஷ்ணுவைச் சிந்திப்பதே ஸ்நானங்க ளில் தலைசிறந்தது என்றும், அதை ப்₃ரஹ்மவாதி₃கள் எப்போதும் அநுஷ்டி₂க்கிறார்கள் என்றும் விளங்குகிறது.

ஆபோ நாராயணோத்₃பூ₄தா: தா ஏவாஸ்யாயநம் புந: ।
தஸ்மாத் நாராயணம் தே₃வம் ஸ்நாநகாலே ஸ்மரேத்₃பு₃த₄: ॥
[அத். 2-15, 16]

[நீர் நாராயணனிடமிருந்து உண்டாயிற்று. அதுவே அவனுக்கு மறுபடியும் இருப்பிடமாயிற்று. இப்படி நாரமாகிற நீரை உண் டாக்கினவனுகையாலும், அதை இருப்பிடமாகக் கொண்டவனுகை யாலும் 'நாராயணன்' என்று பெயர்பெற்ற தே₃வனை அறிவாளியா யிருப்பவன் ஸ்நானகாலத்தில் நினைக்கவேண்டும்] என்னும் ஶ்லோ கத்திலிருந்து, நாராயணனே நீர் முதலான உலகனைத்தையும் படைத்த ஜக₃த்காரணன் என்று விளங்குகிறது.

அந்தர்ஜலக₃தோ ஜலே மக்₃நோ ஜபேத் த்ரிரக₄மர்ஷணம் ।
த்₃விபத₃ாம் வாऽத₂ கா₃யத்ரீம் தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ॥
ஆவர்த்தயேத்₃வா ப்ரணவம் தே₃வம் வா ஸம்ஸ்மரேத்₃த₄ரிம் ।
[2-20, 21]

[நீரினுள் முழுகியிருந்து மூன்றுமுறை அக₄மர்ஷண மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். அல்லது த்₃விபத₃ாகா₃யத்ரியையாவது ஜபிக்க வேண்டும். இதைச் செய்பவன் விஷ்ணுவினுடைய பரமபத₃த்தை அடைகிறான். ப்ரணவத்தையாவது ஜபிக்கவேண்டும். அல்லது (ப்ரணவத்தின் பொருளான) ஹரியையாவது நினைக்கவேண்டும்.] என்று தலைசிறந்த பரமபத₃ம் விஷ்ணுவினுடையதே என்றும், ப்ரணவத்தின் பொருள் ஹரியே என்றும் சொல்லியிருப்பதிலிருந்தும் ஹரியாகிற விஷ்ணுவே பரம்பொருள் என்று மிகத்தெளிவாக விளங்கு கிறது. இவ்வத்தியாயத்தில் மேலே,

ந விஷ்ண்வாராத₄நாத் புண்யம் வித்₃யதே கர்ம வைதி₃கம் ||
தஸ்மாத் அநாதி₃மத்₄யாந்தம் நித்யமாராத₄யேத்₃த₄ரிம் |
தத்₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ரேண ஸூக்தேந பௌருஷேண ச ||
நைதாப்₄யாம் ஸத்₃ருஶோ மந்த்ரோ வேதே₃ஷூக்தஶ்-
சதுர்ஷ்வபி
நிவேத₃யித்வா சாத்மாநம் விமலம் தத்ர தேஜஸி ||
தத₃ாத்மா தந்மந: ஶாந்த: தத்₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ரத: |
[2-41, 42, 43, 44]

[விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பதைக் காட்டிலும் புண்யமான வைதி₃க கர்மம் வேறு இல்லை. ஆகையால், முதல், நடுவு, முடிவில்லாத ஹரியை தினந்தோறும் 'தத்₃ விஷ்ணோ:' என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினுலும், புருஷஸூக்தத்தினுலும் ஆராதி₄க்கவேண்டும். இவ்விரு மந்திரங்களுக்கும் ஒப்பான மந்திரம் நாலு வேத₃ங்களிலும் சொல்லப்படவில்லை. குற்றமற்றதான தன் ஆத்மாவைச் சோதியுருவான பரமாத்மாவிடம் 'தத்₃விஷ்ணோ:' என்று தொடங்கும் மந்திரத்தாலே ஸமர்ப்பித்து, அந்தப் பரமாத்மாவிடமே பு₃த்₃தி₄யையும், மனத்தையும் செலுத்தியவனய், மற்ற விஷயங்களில் பற்று அற்றவனயிருக்கவேண்டும்.] என்று விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பதைக் காட்டிலும் மேலான வைதி₃க கர்மம் கிடையாதென்று கூறுகையாலும், புருஷஸூக்தத்துக்கும், விஷ்ணுஸூக்தத்திலுள்ள 'தத்₃ விஷ்ணோ:' என்று தொடங்கும் மந்திரத்துக்கும் ஒப்பான மந்திரம் கிடையாதென்று கூறுகையாலும், விஷ்ணுவை முதல், நடுவு, முடிவில்லாதவன் என்று கூறுகையாலும் விஷ்ணுவே பரம்பொருள் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. இப்படி தலைசிறந்த புருஷார்த்த₂மாகிற விஷ்ணுவின் பரமபத₃மாகிற மோக்ஷ லோகத்தை விரும்புகிறவர்கள் பரமாத்மாவான விஷ்ணுவையே ஆராதி₄க்கவேண்டும் என்றும், அவனைக் குறித்தே ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும் என்றும் விதி₄த்தபோதிலும், மோக்ஷத்தை விரும்பாமல் இவ்வுலகப் ப₂லன்களையே எளிதில் பெறவிரும்புமவர்களுக்காக மற்ற தே₃வர்களை ஆராதி₄ப்பதையும் இந்த ஸ்ம்ருதியானது விதி₄க்கிறது.

ப்₃ரஹ்மாணம் ஶங்கரம் ஸூர்யம் ததை₂வ மது₄ஸூத₃நம் |
அந்யாம்ஶ்சாபி₄மதாந் தே₃வாந் பூஜயேத்₃ ப₄க்திதோ த்₃விஜ: ||
ப்ரத₃த்₃யாத்₃வாऽத₂ புஷ்பாணி விந்யஸேச்ச ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ||
[2-40, 41]

[பிரமனையோ, சங்கரனையோ, ஸூர்யனையோ, மது₄ஸூத₃னனையோ அல்லது மற்றுமுள்ள தனது இஷ்டதெய்வங்களையோ இருபிறப்பாளன் ப₄க்தியோடு ஆராதி₄க்கவேண்டும். அல்லது அவர்களைக் குறித்துப் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவர்களைத் தனிததனி ஸ்த₂ானங்களிலேயே அமைக்கவேண்டும்.] என்றும்,

அத₂வா தே₃வமீஶாநம் ப₄க₃வந்தம் ஸநாதநம் ||
ஆராத₄யேந்மஹேஶாநம் மஹாதே₃வம் மஹேஶ்வரம் |
மந்த்ரேண ருத்₃ரக₃ாயத்ர்யா ப்ரணவேநாத₂வா புந: ||
ஈஶாநேநாத₂வா ருத்₃ரை: த்ர்யம்ப₃கேந ஸமாஹித: |
புஷ்பை: பத்ரைரத₂ாத்₃பி₄ர்வா சந்த₃நாத்₃யைர் மஹேஶ்வரம் ||
அதே₂ா நம: ஶிவாயேதி மந்த்ரேண அநேந வாசயேத் |
நமஸ்குர்யாந் மஹாதே₃வம் அம்ருதம் பரமேஶ்வரம் ||
நிவேத₃யித்வா ஸ்வாத்மாநம் யோ ப்₃ரஹ்மாண மத: பரம் |
ப்ரத₃க்ஷிணம் தத: குர்யாத் ததோ ப்₃ரஹ்மாணி வை ஜபேத் ||
த்₄யாயேத தே₃வமீஶாநம் வ்யோமமத்₄யக₃தம் ஶூப₄ம் |
அத₂வாऽऽலோகயேத₃ர்க்கம் ஹம்ஸ: ஶுசிஷதி₃த்யருசா ||
[2-44, 45, 46, 47, 48, 49]

[அல்லது ஜ்ஞாநாதி₃ பூர்ணனாய், பழையவனாய், ஈஶாநன், மஹேஶாநன், மஹாதே₃வன், மஹேஶ்வரன் என்னும் பெயர்களால் சொல்லப்படும் தே₃வனை ருத்₃ர க₃ாயத்ரி அல்லது ப்ரணவம், ருத்₃ரம், நமகம், சமகம் முதலான ருத்₃ரமந்த்ரங்கள் ஆகியவற்றைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலும், இலைகளாலும், நீர், சந்தனம் முதலானவற்றாலும் ஆராதி₄க்க வேண்டும். 'நம: ஶிவாய' என்னும் ஶிவ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையும் ஜபித்து, அழிவற்றவனாய், பரமேஶ்வரன் எனப்படும் மஹாதே₃வனை நமஸ்கரிக்கவேண்டும். 'யோ ப்₃ரஹ்மாணம்' எனும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தன் ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்துப் பிரத₃க்ஷிணம் செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பின் மற்ற வேத₃மந்திரங்களையும் ஜபித்து, ஈஶாநனான தே₃வனை த்₄யானிக்கவேண்டும். அல்லது ஆகாஶத்தின் நடுவில் இருப்பவனாய் மங்க₃ளமானவனான ஸூர்யனை 'ஹம்ஸ: ஶுசிஷத்' எனும் ருக்கைச் சொல்லிக்கொண்டு காணவேண்டும்.] என்றும் மற்ற தெய்வங்களின் ஆராத₄னத்தை விதி₄த்திருப்பதைக் காண்பது. இப்படி மற்ற தெய்வங்களின் ஆராத₄னத்தை விதி₄க்கும்போது பரமபத₃ ப்ராப்தியைச் சொல்லாததிலிருந்தும், அவர்களுக்குப் பரமாத்மாவுக்கே உரிய பெருமைகளைச் சொல்லாததிலிருந்தும் அந்தந்த தெய்

வங்களை ஆராதி₄ப்பவர்களுக்கு அந்தந்த தெய்வங்களின் உலகங்களாகிற அல்பாஸ்தி₂ர ப₂லன்களே கிடைக்கும் என்று உணர்த்தப்படுகிறது. ருத்₃ரன் மற்றவர்களை ஸம்ஹரிப்பவனாகையாலும், 'ந ப்₃ரஹ்மா நேஶாந:' [நாராா] [பிரமனுமில்லை; ஶிவனுமில்லை] என்று ஓதப்படும் மஹாப்ரளயகாலம்வரை வாழ்பவனாகையாலும், 'அழிவற்றவன்' எனும் பொருளுள்ள 'அம்ருத' ஶப்₃த₃த்தாலே அவனைக் குறித்ததில் விரோத₄மில்லை. மஹாதே₃வன், பரமேஶ்வரன் முதலான பெயர்களும் ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணனுடையவையாயிருந்தபோதிலும், பிரமனால் தன் பிள்ளையான உருத்திரனுக்கு இடப்பட்ட நாமங்களாகும். என்று ஶதபத₂ ப்₃ராஹ்மண வாக்யங்களைக்கொண்டு இந்த க்₃ரந்த₂த்தின் வேத₃வேதா₃ந்த நிர்ணய ப₄ாக₃த்திலேயே நிலைநாட்டியிருக்கிறோம். ஆகையால் இந்த ஸ்ம்ருதியைக்கொண்டு ருத₃ர பரத்வம் சொல்லுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. விஷ்ணுபரத்வமே இதில் மிகத் தெளிவாக நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது.

வ்ருத்₃த₄ கௌ₃தம ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

கல்கத்தா பதிப்பில 1919-ம் பக்கம் முதல் 2082-ம் பக்கம் வரையுள்ள இந்த ஸ்ம்ருதியிலும், ஆங்காங்கு மற்ற தெய்வங்களின் ஆராத₄னம் சொல்லப்பட்டபோதிலும், விஷ்ணுவுக்கே பரத்வமும், விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பவர்களுக்கே மோக்ஷப்ராப்தியும் மிகத்தெளிவாக முழங்கப்பட்டுளளது. யுதி₄ஷ்டி₂ரனுக்குக் கிருஷ்ணன் உபதே₃ஶிப்பதாக அமைந்துள்ள இந்த ஸ்ம்ருதியில் 22-ம் அத்தியாயத்தில்,

அநாஶ்ரிதாஶ்ரயந்நாஸ்தி முக்₂யமாஶ்ரயமாஶ்ரயேத் ।
ருத்₃ரம் ஸமாஶ்ரிதா தே₃வா ருத்₃ரோ ப்₃ரஹ்மாணமாஶ்ரித: ॥
ப்₃ரஹ்மா மாமாஶ்ரிதோ ராஜந்நாஹம் கஞ்சிது₃பாஶ்ரித: ।
மமாஶ்ரயோ ந கிஞ்சித்து ஸர்வேஷா மாஶ்ரயோऽஸ்ம்யஹம் ॥
ஏவமேதந்மயா ப்ரோக்தம் ரஹஸ்ய மித₃ முத்தமம் ॥
[2-28, 29, 30]

[எவராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படாதவர்களை ஆஶ்ரயிப்பதால் பயனில்லை. அதனால் பலரால் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டவர்களையே ஆஶ்ரயிக்கவேண்டும், தே₃வர்கள் ருத்₃ரனை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறார்கள். ருத்₃ரன் பிரமனை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறான். அரசனே! பிரமன் என்னை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறான். நான் எவனையும் ஆஶ்ரயித்திருப்பவன் அல்லன். எனக்குப் புகலிடமாயிருப்பது எதுவுமேயில்லை. எல்லாருக்கும் நானே புகலிடமாயிருப்பவன். இந்த உத்தமமான

ரஹஸ்யம் இவ்வண்ணமாக உனக்கு என்னால் உபதே₃ஶிக்கப்பட்டது.] என்று நம்முடைய ஆசார்யர்களால் பலகால் எடுக்கப்பட்ட ப₄க₃வத்₃ வாக்யம் காணப்படுகிறது. இதையொட்டிப் பார்க்கும்போது, மோக்ஷம் தவிர்ந்த மற்ற ப₂லன்களை விரும்புகிறவர்களுக்குப் பரமாத்மாவை விடத் தாழ்ந்த மற்ற தெய்வங்களின் ஆராத₄னம் விதி₄க்கப்படுகிறது என விளங்குகிறது. இந்த ஸ்ம்ருதியில் பிரமன், ஶிவன் முதலான மற்ற தெய்வங்களின் ஆராத₄னங்கள் விதி₄க்கப்படும் பின்வரும் இடங்கள் இதற்குச் சான்றாகும். (1) 3-16,17,29 (2) 5-119 to 121 (3) 10-24,25.

ப₄க₃வந்! வைஷ்ணவா த₄ர்மா: கிம்ப₂லா: கிம்பராயணா: |...
தாநாசக்ஷ்வ ஸுரஶ்ரேஷ்ட₂! த்வத்₃ப₄க்தோऽஸ்ம்யஹமச்யுத! ||
[1-3...10]

[ப₄க₃வானே! வைஷ்ணவ த₄ர்மங்களுக்கு என்ன ப₂லன்? எதை மேலான ப்ராப்யமாகக் கொண்டவை அவை? தேவர்தலைவனே! அதை எனக்குக் கூறுவாய், அச்யுதனே! உனது ப₄க்தனன்றோ நான்] என்று தொடங்குகிறது இந்த ஸ்ம்ருதி. இதிலிருந்து வைஷ்ணவ த₄ர்மங்களை விளக்குவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டது இது என விளங்குகிறது. இந்த முதல் அத்தியாயத்தில் உள்ள பின்வரும் ப₄க₃வத்₃வாக்யங்கள் கண்ணன் கீ₃தையிற்போலே தன்னுடைய பரத்வத்தை முழங்கும் மொழிகளாகும்.

இத₃ம் மே மாநுஷம் ஜந்ம க்ருதமாத்மநி மாயயா |
த₄ர்மஸம்ஸ்த₂ாபநாயைவ து₃ஷ்டாநாம் ஶாஸநாய ச ||
மாநுஷ்யம் ப₄ாவமாபந்நம் யே மாம் க்₃ருஹ்ணந்த்யவஜ்ஞயா |
ஸம்ஸரந்தீஹ தே மூர்க்க₂ா: திர்யக்₃யோநிஷ்வநேகஶ: ||
யே ச மாம் ஸர்வஶக்தத்வே பஶ்யந்தி ஜ்ஞாநசக்ஷுஷா |
மத்₃ப₄க்தாம்ஸ்தாந் ஸதா₃ யுக்தாந் மத்ஸமீபம் நயாம்யஹம் ||
மத்₃ப₄க்தாநாம் து மாநுஷ்யே ஸர்வஜந்ம ச பாண்ட₃வ! |
அபி வா யே அபி₄ரதா: மத்₃ப₄க்தா: பாண்டு₃நந்த₃ந! ||
முச்யந்தே பாதகை: ஸர்வை: பத்₃மபத்ரமிவாம்ப₄ஸா |
ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு தபஸா ப₄ாவிதாத்மநாம் ||
மத்₃ப₄க்தி: க்ரியதே தாத! மநுஷ்யாணாம் ந ஸம்ஶய: |
யச்ச ரூப்யபரம் புண்யம் தைஸ்தத₃சலவத் த்₄ருவம் ||

ந த்₃ருஶ்யதே ததா₂ தே₃வை: மத்₃ப₄க்தை: த்₃ருஶ்யதே யதா₂ |
அபரம் யச்ச மே ரூபம் ப்ராணப₄ரவேஷு நாஶ்யதே ||
தத₃த்₃யதே ஹ ஸர்வார்த்தை₂: ஸர்வபூ₄தைஶ்ச பாண்ட₃வ! |
கல்பகோடிஸஹஸ்ரேஷு வ்யதீதேஷ்வாக₃தேஷு ச ||
த₃ர்ஶயாமீதி யத்₃ரூபம் தத் ப்ரபஶ்யந்தி மே ஸுரா: |
ஸ்தி₂த்யுத்பத்தி லய கர்த்தாரம் யோ மாம் ஜ்ஞாத்வா ப்ரபத்₃யதே ||
அநுக்₃ருஹ்ணாம்யஹம் தஸ்ய ஸம்ஸாராந் மோசயாமி ச |
அஹமாதி₃ர்ஹி பூ₄தாநாம் ஸ்ருஷ்டா ப்₃ரஹ்மாத₃யோ மயா ||
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்₄ய ஜக₃த்ஸர்வம் ஸ்ருஜாம்யஹம் |
தமோமூலோऽஹமவ்யக்த: ரஜோ மத்₄யே ப்ரதிஷ்டி₂தம் ||
ஊர்த்₄வம் ஸத்வவிஶாலோऽஹம் ப்₃ரஹ்மாதி₃ஸ்தம்ப₃ஸம் ஸ்தி₂தம் |
மூர்த்த₄ாநம் மே தி₃வம் வித்₃தி₄ சந்த்₃ராதி₃த்யௌ ச லோசநே ||
தே₃வாதி₃ப்₃ராஹ்மணா வக்த்ரம் மருத: ஶ்வஸநம் ச மே |
தி₃ஶோ மே பா₃ஹவஶ்சாஷ்டௌ நக்ஷத்ராணி விபூ₄ஷணம் ||
அந்தரிக்ஷம் கரம் வித்₃தி₄ ஸர்வபூ₄தாவகாஶகம் |
மார்க்கோ₃ மேக₄ாநிலாப்₄யாம் து யமம் ஶோத₃ரமவ்யயம்
ப்ருதி₂வீம் ச ப₃லம் யத்₃வை த்₃வீபாநாஞ்ச நகை₃ர் யுதம் |
ஸர்வஸந்த₄ாரஞ்ஞேபேதம் பாதௌ₃ மம யுதி₄ஷ்டி₂ர! ||
ஸ்தி₂தோ ஹ்யேககு₃ண: கே₂ ஹ த்₃விகு₃ணஶ்சாஸ்மி மாருதே |
அகு₃ணஸ் தை: ஸ்தி₂தோऽஹம் வை ஸலிலே து சதுர்கு₃ண: ||
மஹாந்தோ மே கு₃ணா: பஞ்ச மஹாபூ₄தேஷு பஞ்சஸு |
தந்மாத்ரே ஸம்ஸ்தி₂த: ஸோऽஹம் ப்ருதி₂வ்யாம் பஞ்சதா₄ ஸ்ம்ருத: ||
அஹம் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷஸ்து ஸஹஸ்ரசரணேக்ஷண: |
ஸஹஸ்ரபா₃ஹுரத₃ரத்₃ருக் ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ||
ஸ்தி₂தோऽஸ்மி ஸர்வத: ஸத்₃யோ ஹ்யத்யதிஷ்டே₂ த₃ஶாங்கு₃லம் ||
ஸர்வபூ₄தாத்மபூ₄த: ஸந் ஸர்வவ்யாபீ ததோ ஹ்யஹம் |
அசிந்த்யோऽஹமநந்தோऽஹம் அசலோऽஹமஜோ ஹ்யஹம் ||
அநாதி₃ஶ் சாப்ரமேயோऽஹம் அவ்யயோऽவேத்₃ய ஏவ ச |
நிர்கு₃ணோऽஹம் நிர்க₃ந்த₄ாத்மா நித்யோऽஹம் நிர்மமோऽபி ச ||

நிர்த்₃வந்த்₃வோ நிர்விகாரோऽஹம் நித₄நஞ்சாம்ருதஸ்ய ச |
ம்ருதஸ்ய தஸ்ய சாஹஞ்ச ஸ்வாஹாகாரோ நராதி₄ப! ||
தேஜஸா தபஸா சாஹம் பூ₄தக்₃ராமேஷ்வநவ்யய: |
ஸ்நேஹபாஶகு₃ணைர் ப₃த்₃த்₄வா த₄ாரயாம்யாத்மமாயயா ||
சதுராஶ்ரமவர்ணோऽஹம் சாதுர்ஹோத்ரப₂லாஶந: |
சதுர்மூர்த்திஶ் சதுர்வ்யூஹ: சதுராஶ்ரமப₄ாஜநம் ||
ஸம்ஹ்ருத்யாஹம் ஜக₃த்ஸர்வம் க்ருத்வாऽஹம் க₃ர்ப்ப₄ ஆத்மந:
ஶயாமி தி₃வ்யயோகே₃ந ப்ரளயேஷு யுதி₄ஷ்டி₂ர! ||
ஸஹஸ்ரயுக₃பர்யந்தா ப்₃ராஹ்மீ ராத்ரிர் மஹார்ணவே |
ஸ்தி₂த்வா ஸ்ருஜாமி பூ₄தாநி ஜங்க₃மாநி ஸ்தி₂ராணி ச ||
கல்பே கல்பே ச பூ₄தாநி ஸம்ஹராமி ஸ்ருஜாமி ச |
ந ச மாம் தாநி ஜாநந்தி மாயயா மோஹிதாநி ஹி ||
மம சைவாந்த₄காரஸ்ய மாஶ்ரிதஸ்ய ச நித்யஶ: |
ப்ரஶாந்தஸ்யேவ தீ₃பஸ்ய க₃திர் நைவோபலப்₄யதே ||
ந தத₃ஸ்தி க்வசித்₃ராஜந்! யத்ர நாஹம் ப்ரதிஷ்டி₂த: |
ந ச தத்₃வித்₃யதே பூ₄தம் மயி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ||
யாவந்மாத்ரம் ஶரீரம் ஹி ஸ்தூ₂ல ஸூக்ஷ்மமித₃ம் க்வசித் |
ஜீவபூ₄தோ ஹ்யஹம் தஸ்மிந் ஹிதாயேமம் ப்ரதிஷ்டி₂த: ||
கிமத்ர ப₃ஹுநோக்தேந ஸத்யமேதத் ப்₃ரவீமி தே |
யத்₃பூ₄தம் யத்₃ப₄விஷ்யச்ச தத்ஸர்வமஹமேவ து ||
மச்ச்₂ரத்₃த₄ாத₄நாநி யாநி பூ₄தாநி தாநி பாண்ட₃வ! ||
மாமேவ ந ச ஜாநந்தி மாயயா மோஹிதாநி மே |
ஏவம் ஸர்வம் ஜக₃தி₃த₃ம் ஸதே₃வாஸுரமாநுஷம் |
மந்த்ர: ப்ரப₄வதே ராஜந்! மம விப்ராவிநாஶிந: ||

[1-48...71]

[என்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே இந்த மனிதப்பிறப்பு த₄ர்மத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகவும், து₃ஷ்டர்களை த₃ண்டி₃ப்பதற்காகவும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மனிதவுருவை எடுத்திருக்கும் என்னை அவமதிக்கும் அறிவிலிகள் விலங்குகளாகப் பலமுறை பிறக்கிறார்கள். எவர்கள் ஞானக்கண்ணால் என்னை ஸர்வஶக்திகளையும் உடையவனாகக் காண்கிறார்களோ, என்னொருவனிடமே எப்போதும் ஈடுபடும் என் ப₄க்தர்களான அவர்களை நானே எனதருகில் அழைத்துக்கொள்கிறேன்.

பாண்டு₃புத்ரனே ! என் ப₄க்தர்கள் மனிதர்களில் எல்லா ஜாதிகளி லும் பிறக்கிறார்கள். எந்த ஜாதியில் பிறந்தாலும், என்னிடம் ஈடு பட்ட என் ப₄க்தர்கள் தாமரை இலையிலிருந்து தண்ணீர்போலே எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஜன்மங்களில் என்னைச் சிந்தித்த மனிதர்களுக்கே என்னிடம் ப₄க்தி உண்டாகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. மனிதர்களை உயர்க₃திக்கு அழைத்துச் செல்லும் என்னுடைய உருவமுள்ள தி₃வ்ய மங்க₃ள விக்₃ரஹம் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய், அழியாததாய், நிலையானதாய உள்ளது. அது என்னுடைய ப₄க்தர்க ளால் காணப்படுவதுபோலே தே₃வர்களாலும் காணப்படுவதில்லை. உயிர்வாழும் பிராணிகளுக்கு உருவமாயிருந்துகொண்டு அழியும் ஶரீர மும் என்னுடைய ஶரீரமேயாகும். சென்றதும், வரப்போவதுமான ஆயிரக்கணக்கான காலங்களிலும் அது எல்லா ஜீவராஶிகளாலும் எல்லாப்படியாலும் அநுப₄விக்கப்படுகிறது. இப்போது நான் காண் பிக்கும் இந்த அப்ராக்ருத ரூபத்தை நான் காட்டுவதாலேயே தே₃வர்க ளும் காண்கிறார்கள். உலகத்தை உண்டாக்கி, ரக்ஷித்து அழிப்பவ னாக என்னை உணர்ந்து, எவனொருவன் (என்னை) ஶரணமடைகிறானோ நான் அவனை அநுக்₃ரஹித்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவிக்கிறேன். நான் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆதி₃யாய் இருப்பவன். பிரமன் முதலான தே₃வர்கள் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். என்னு டையதான மூலப்ரக்ருதியை அதி₄ஷ்டி₂த்து நின்று, உலகனைத்தையும் நான் படைக்கிறேன். (தாழநிற்கும்) தமோகு₃ணத்தினால் நான் மறைக்கப்படுகிறேன். ரஜோகு₃ணம் (தாழ்வுக்கும் உயர்வுக்கும்) நடு வில் நிலைநிற்கிறது. உயரநிற்கும் ஸத்வகு₃ணத்தினால் நான் விரிவாக அறியப்படுகிறேன். இந்த மூன்று கு₃ணங்களும் பிரமன் முதல் புல் ஈறாகவுள்ள எல்லா ஜீவராஶிகளிடமும் உள்ளன. தே₃வ லோகத்தை என் தலையாக அறிவாய். சந்த்₃ரஸூர்யர்கள் என் இரு கண்கள். தே₃வர்கள், அந்தணர்கள் முதலான உயர்ந்தவர்கள் என்னுடைய முகம். காற்று என்னுடைய மூச்சு. எட்டு தி₃க்குகள் என்னுடைய தோள்களாகும். நக்ஷத்ரங்கள் என் ஆப₄ரணங்கள். எல்லா பூ₄தங்களுக்கும் இடங்கொடுக்கும் அந்தரிக்ஷம் எனக்குக் கை என்று அறிவாய். மேக₄ம், காற்று இவற்றைக்கொண்டு நான் ஸஞ்சரிக்கிறேன். (எல்லாவற்றையும் விழுங்கும்) யமன் எல்லா வற்றையும் விழுங்கித் தான் அழியாதிருக்கும் என் வயிறாகும். த்₃வீபங்களோடும், மலைகளோடும் கூடிய அனைத்தையும் தாங்கும் ப₃ல முடையதான பூ₄மி என்னுடைய பாத₃ங்கள். ஆகாஶத்தில் ஶப்₃த₃

மாகிற ஒரு கு$_3$ணத்தை உடையவனுயிருக்கிறேன் நான். காற்றில் ஶப்$_3$த$_3$ஸ்பர்ஶங்களாகிற இரண்டு கு$_3$ணங்களோடு இருக்கிறேன் நான்; கு$_3$ணமற்றவனுன நான் நெருப்பில் ஶப்$_3$த$_3$ ஸ்பர்ஶ ரூபங்களாகிற முக்கு$_3$ண்ங்கள் உடையவனுயிருக்கிறேன். நீரில் ஶப்$_3$த$_3$ஸ்பர்ஶரூப ரஸங்களாகிற நாலு கு$_3$ணங்களை உடையவனுயிருக்கிறேன். பூ$_4$மி யில் ஶப்$_3$த$_3$ ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ க$_3$ந்த$_4$ங்களாகிற ஐந்து கு$_3$ணங்களை உடையவனுகச் சொல்லப்படுகிறேன். இவ்வண்ணமாக ஐம்பெரும் பூ$_4$தங்களிலும் உள்ள இந்த ஐந்து பெருங்குணங்களும் என்னுடைய வையேயாகும். (பூ$_4$தங்களுக்குக் காரணமான) தன்மாத்ரத்தில் இருப்பவனும் நானே. நான் ஆயிரக்கணக்கான தலைகளை உடைய வன். ஆயிரக்கணக்கான பாத$_3$ங்களையும், கண்களையும் உடையவன்; ஆயிரக்கணக்கான தோள்களையும், உத$_3$ரம் முதலானவற்றையும் உடையவன். இந்த லீலாவிபூ$_4$தி முழுவதிலும் வியாபித்திருப்பவன். அதற்கு மேலும் பத்து அங்குலம் (நித்யவிபூ$_4$தியில்) ஒரே காலத்தில் வியாபித்திருக்கிறேன். அதனுல் எல்லா ஜீவராஶிகளுக்கும் நான் ஆத்மாவாயிருக்கிறேன். எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறேன். நான் அறியமுடியாதவன். அளவற்றவன்; அசையாதவன். நான் பிறப்பற்றவனுயும் இருக்கிறேனன்றே. நான் ஆதி$_3$யற்றவனுகவும், அளவிட்டு அறியமுடியாதவனுகவும், அழிவற்றவனுகவும் இருக்கி றேன். தாழ்ந்த கு$_3$ணங்கள் என்னிடம் இல்லை. க$_3$ந்த$_4$ம் முதலான ப்ராக்ருத கு$_3$ணங்களும் என் ஸ்வரூபத்தில் இல்லை. எப்போதும் இருப்பவன் நான். ஆனுல் மமகாரமற்றவன். ப்ராக்ருதமான ஸுக$_2$ து$_3$:க்க$_2$ங்கள், லாப$_4$ாலாப$_4$ங்கள், ஜயாபஜயங்கள், ஶோகமோஹங்கள் முதலான இரட்டைகள் அற்றவன். விகாரம் அற்றவன். அழிவுள்ள லீலாவிபூ$_4$திக்கும், அழிவற்ற நித்யவிபூ$_4$திக்கும் ஆஶ்ரயமாயிருப்ப வன். யஜ்ஞங்களில் ஸ்வாஹாகாரமாயிருப்பவன். என் தேஜஸ் ஸாலும், ஸங்கல்பத்தாலும் அழிவுள்ள பூ$_4$தங்களிலும் நான் அழி வற்றவனுய் விளங்குகிறேன். ஜீவராஶிகளை ஆஶாபாஶ க$_3$ணங்களால் கட்டி, என் ஸங்கல்பத்தால் த$_4$ரித்து நிற்கிறேன். நாலு வர்ண மாகவும். ஆஶ்ரமமாகவும் இருப்பவன் நானே. சதுர்ஹோதாக்கள் செய்யும் யஜ்ஞங்களின் ப$_2$லனை அநுப$_4$விப்பவனும் நானே. நானே நாலு மூர்த்திகளை உடையவனுய், நாலு வ்யூஹங்களாகப் பிரிந் திருக்கிறேன். நாலு ஆஶ்ரமங்களுக்கும் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன். இவ்வுலகனைத்தையும் அழித்து, எனது வயிற்றினுள் அடக்கி, ப்ரளய ஜலத்திலே யோக$_3$ நித்$_3$ரையோடு ஶயனித்திருக்கிறேன். ஆயிரம் சதுர்யுக$_3$ம் கொண்ட ப்$_3$ரஹ்மாவின் ராத்திரி காலம் முழுவ தும் ப்ரளய ஜலத்திலே இருந்து, ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஸ்த$_2$ாவர

ஜங்க₃மங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். கல்பந்தோறும் ஜீவராஶிகளைப் படைக்கவும், அழிக்கவும் செய்கிறேன். என்னுடைய மாயையினுலே மயக்கப்படும் அந்த ஜீவராஶிகள் என்னை அறிவதில்லையன்றோ. மகாரவாச்யனை ஜீவனிடம் எப்போதும் இருக்கும் என் விஷயமான அஜ்ஞானம் அணைந்த விளக்குப்போல உள்ளது. அதை உடைய வர்களுக்கு எப்போதும் நற்கதி இல்லை. நான் இல்லாத இடம் எங்குமே கிடையாது. நான் இல்லாத ஜீவராஶியும் கிடையாது. என்னிடம் சேதநாசேதநங்கள் எல்லாம் நிலைநிற்கின்றன எத்தனை சிறிதாயிருக்கும் ஸ்தூ₂ல ஸூக்ஷ்ம ஶரீரத்திலும் ஜீவனுயிருப்பவன் நானே. அவனுக்கு நன்மை செய்வதன் பொருட்டு அந்தர்யாமியா யிருப்பவனும் நானே. பல சொல்லி என்? உண்மையான இதை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். ஏற்கனவே இருந்ததும், இப்போது இருப்பதும், இனி வரப்போவதுமான எல்லாப் பொருள்களும் நானே. என்னிடத்தில் ஶ்ரத்₃தை₄யாகிற செல்வத்தைக்கொண்டு என்னைத்தேடும் எல்லா ஜீவராஶிகளும் என் மாயையாலே மயக்கப் பட்டிருப்பதாலே என்னை அறிவதில்லை. வேத₃ம் அறிந்த அந்தணர்க ளிடம் அழியாமல் வாழும் என்னிடமிருந்தே தே₃வர், அசுரர், மனிதர் முதலானவர்களோடு கூடிய இவ்வுலகனைத்தும் இவ்வண்ணமாக ஏற்படுகிறது. (மூலத்தில் கடைசி வரியில் 'மந்த்ர:' என்பதை 'மத்த:' என்று திருத்திக்கொள்ளவும்.)] என்னும் ஶ்லோகங்கள் கீ₃தையிற்போலே எம்பெருமான் தன் பரத்வத்தைத் தெளிவாக முழங்குவனவாய் அமைந்திருப்பதுகண்டு இன்புறத்தக்கது. இவ் வண்ணமே மூன்றுமத்தியாயத்திலும்,

மத்₃ப₄க்தா யே நரஶ்ரேஷ்ட₂! மத்₃க₃தா மத்பராயணு: |
மத்₃யாஜிநோ மந்நியமாஸ்தாந் ப்ரயத்நேந பூஜயேத்||............
தஸ்மாத₃ஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரம் மத்₃ப₄க்தை: வீதகல்மஷை: |
ஸந்த்₄யாகாலேஷ்வகாலேஷு ஜப்தவ்யஞ்சாத்ம ஶுத்₃த₄யே ||
[3-55,57]

[மனிதர்தலைவனே! என்னிடமே நெஞ்சு செலுத்தியவர்களும், என்னையே மேலான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாகக் கொண்டவர்களும், என்னையே ஆராத₄னம் செய்பவர்களும், என்னுல் சொல்லப்பட்ட நியமங்களையே கடைப்பிடிப்பவர்களுமான எனது ப₄க்தர்களை முயன்று பூஜிக்கவேண்டும்.......ஆகையால் குற்றமற்றவர்களான என் ப₄க்தர்க ளால் தமது ஶுத்₃தி₄யின்பொருட்டு ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும், அகாலங்களிலுங்கூட திருவஷ்டாக்ஷரமந்திரம் ஜபிக்கப்படவேண்டும்.]

என்று ப4க3வத்3 ப4க்தர்களை ஆராதி4க்கவேண்டுமென்றும், எல்லாக் காலங்களிலும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஆத்மஸா*த்3தி4யின் பொருட்டு (அர்த்தா2நுஸந்தா4னத்தோடு) ஜபிக்கவேண்டும் என்றும் விதி4த்தான் எம்பெருமான். அவ்வத்தியாயத்திலேயே மேலே,

தஸ்மாத்தே நாவமந்தவ்யா மத்3ப4க்தாஶ்ச த்3விஜா: ஸதா3 ।
ஆரண்யகோபநிஷதி3 யே து பஶ்யந்தி மாம் த்3விஜா: ॥
கலாவஸ்தா2ந் த்3விஜாந் ஸர்வாந் ப்ரயத்நேந ப்ரபூஜயேத் ।
ஸ்வக்3ருஹே வா ப்ரவாஸே வா தி3வா ராத்ரௌ ததை2வ ச ॥
வ்ருத்3தா4ஶ்ச ப்3ராஹ்மணா: பூஜ்யா மத்3ப4க்தா யே ச பாண்ட3வ!
நாஸ்தி விப்ரஸமோ தே3வோ நாஸ்தி விப்ரஸமோ கு3ரு: ॥
நாஸ்தி விப்ராத் பரோ ப3ந்து4ர் நாஸ்தி விப்ராத் பரோ நிதி4: ।
நாஸ்தி விப்ராத் பரம் தீர்த்த2ம் ந புண்யம் ப்3ராஹ்மணாத் பரம் ॥
நாஸ்தி விப்ராத் பரோ த4ர்மோ நாஸ்தி விப்ராத் பரா க3தி: ।
[3-75...79]

[அந்தணர்களே! வேத3த்தின் ஆரண்யகங்களிலும், உபனிஷத்துக்களிலும் என்னைக் காணும் என் ப4க்தர்களான இருபிறப்பாளர்களை எப்போதும் அவமதிக்கலாகாது. பாண்டு3புத்திரனே! ஒவ்வொரு சிறுகாலத்திலும் என்னிடமே நிலைபெற்றிருக்கும் இருபிறப்பாளர் அனைவரையும் தம் வீட்டில் இருக்கும்போதும், யாத்திரையிலிருக்கும் போதும் பகலிலும் இரவிலும் முயன்று ஆராதி4க்கவேண்டும். எனது ப4க்தர்களாய், (அறிவு, ஒழுக்கம், வயஸ்ஸு* ஆகியவற்றில்) முதிர்ந்தவர்களான அந்தணர்கள் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். அத்தகைய அந்தணனுக்கு ஸமமான தே3வனோ, ஆசார்யனோ, அவனைக்காட்டிலும் மேலான உறவினனோ, பொக்கிஷமோ, தீர்த்த2மோ, புண்யமோ, மோக்ஷ ஸாத4னமோ, ஸாத்4யமோ கிடையாது] என்று ப4க3வத்3ப4க்தர்களான அந்தணர்களின் பெருமை அழகாகப் பேசப்பட்டது,

மாமர்ச்சயந்தி ஸத்3ப4க்தா: தேப்4யோ த3த்தம் மஹாப2லம் ।
ப்ரத3ானை: பூஜிதோ விப்ரோ வந்தி3தோ வாபி க்ருத்ஸ்நஶ: ॥
ஸம்பா4விதோ வா விப்ரோ வை மத்3ப4க்தோ தி3வமுந்நயேத் ।
யே பட2ந்தி நமஸ்யந்தி த்4யாயந்தி புருஷாஸ்து தம் ॥
தம் ஶ்ருத்வா வாத2வா த்3ருஷ்ட்வா நர: பாபாத் ப்ரமுச்யதே ।
மத்3ப4க்தா மத்3க3தப்ராணா மத்3ப4க்த்யா மத்பராயணா: ॥

பீ₃ஜயோநி விஶுத்₃தா₄ா யே ஶ்ரோத்ரியா: ஸம்யதேந்த்₃ரியா: ।
ஶ்ருத்வாந்நவிரளா நித்யம் தே புநந்தீஹ த₃ர்ஶநாத் ॥.........
ஏவம் ஸர்வாஸ்வவஸ்த₂ாஸு ஸர்வத₃ாநாநி பாண்ட₃வ ॥
மத்₃ப₄க்தேப்₄ய: ப்ரத₃த்தாநி தாநி ஸ்வர்க்க₃ப்ரத₃ாநி வை ॥
[3-81...84,88]

[நல்லவர்களாய், என் ப₄க்தர்களான அந்தணர்கள் என்னையே ஆராதி₄க்கிருர்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்த த₃ானம் பெரும்பயனை யளிப்பது. அத்தகைய அந்தணன் த₃ானங்களால் ஆராதி₄க்கப் பட்டாலும், வணங்கப்பட்டாலும், எல்லாவித₄மான உபசாரங்களா லும் கௌ₃ரவிக்கப்பட்டாலும், அப்படிச் செய்தவனைப் பரமபத₃த் திற்கு அழைத்துச் செல்லுவான், எவர்கள் அத்தகைய ப₄க்தர் களின் புகழைச் சொல்லுகிருர்களோ, அவர்களை நமஸ்கரிக்கிருர் களோ, அல்லது தியானிக்கிருர்களோ. அவர்களும் முற்கூறிய பெருமையை உடையவர்கள். அத்தகையவனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட் டாலும், பார்த்தாலும் மனிதன் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிருன். என்னிடம் உயிரையே வைத்திருப்பவர்களாய், என்னிடம் அன்பாலே என்னையே மேலான ப்ராப்யப்ராபகங்களாகக்கொண்டவர்களாய், தாய் தந்தையரின் இரு வம்ஶங்களிலும் பரிஶுத்₃த₄மானவர்களாய், வேத₃ மோதியவர்களாய், எப்போதும் புலனடக்கமுள்ளவர்களாய், வேத₃ம் ஓதியபடி அல்பாஹாரமுண்பவர்களான என் ப₄க்தர்கள் தங்கள் பார்வை யாலேயே அனைத்தையும் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துவார்கள்......பாண்டு₃ புத்திரனே! ஆகையால் எல்லா நிலைகளிலும் எல்லா த₃ானங்களும் எனது ப₄க்தர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டனவாகில், அவை பரமபத₃த் தையே அளிப்பவையாகும்.] என்று ப₄க்தர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட த₃ானம் பரமபத₃த்தையே அளிக்கும் என்றும் முழங்கப்பட்டது. நாலாம் அத்தியாயத்தில்,

த்ரிலோகநாத₂! போ₄ா க்ருஷ்ண! ஸர்வபூ₄தாத்மகோ ஹ்யஸி ।
நாநாயோக₃பரஶ்ரேஷ்ட₂! துஷ்யஸே கேந கர்மணு ॥

[மூவுலகிற்கும் நாத₂னே கிருஷ்ணனே! நீ எல்லா பூ₄தங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிருய், பலவகையான யோக₃ங்களுக்கு விஷயமா யிருப்பவர்களில் தலைசிறந்தவனே! நீ எந்தச் செயலால் உகக்கிருய்] என்று த₄ர்மபுத்திரன் கேட்க,

யதி₃ பா₄ாரஸஹஸ்ரந்து கு₃க்₃கு₃ல்யாதி₃ ப்ரதூ₄பயேத் ।
கரோஷி ச நமஸ்காரம் உபஹாரஞ்ச காரயேத் ॥

பூஜயேத் ஸ்துதிபி₄ர்மாஞ்ச ருக்₃யஜு: ஸாமதஸ்ததா₂ |
ந ச துஷ்யந்தி தே விப்ரா நாஹம் துஷ்யாமி பா₄ரத ! ||
ப்₃ராஹ்மணே பூஜிதே நித்யம் பூஜிதோ஽ஸ்மி ந ஸம்ஶய: |
அதுஷ்டேசாஹமாக்ருஷ்யோ ப₄வாமி ப₄ரதர்ஷப₄! ||
ப்ரமாதி₄க₃திஸ்தேஷாம் பூஜயந்தி ச மாம் ஹி தே |
யத₃ஹம் த்₃விஜரூபேண வஸாமி வஸுதா₄தலே ||
யஸ்தாந் பூஜயதி ப்ராஜ்ஞோ மத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா |
தமஹம் ஸ்வேந ரூபேண பஶ்யாமி நரபுங்க₃வ! ||
காணா: குப்₃ஜா வாமநாஶ்ச த₃ரித்₃ரா வ்யாதி₄தாஸ்ததா₂ |
நாவமாந்யா த்₃விஜா: ப்ராஜ்ஞை: மம ரூபா ஹி தே த்₃விஜா: ||
யே தே஽பி ஸாக₃ராந்தாயாம் ப்ருதி₂வ்யாம் த்₃விஜஸத்தமா: |
மம ரூபேஷு தேஷ்வேவமர்ச்சிதேஷ்வர்ச்சிதோ ப₄வே ||
ப₃ஹவஸ்து ந ஜாநந்தி நரா ஜ்ஞாநப₃ஹிஷ்க்ருதா: |
யதா₂ஹம் த்₃விஜரூபேண வஸாமி வஸுதா₄தலே || [4-33...41]

[ப₄ரதகுலத்துதித்தவனே ! ஆயிரம் பா₄ரம் குங்கிலியம் முதலானவற்றை எரித்து என் கோயிலில் சுடர் ஏற்றினாலும், நமஸ்கரித்து, மிக அதி₄கமான பொருள்களை எனக்கு ஸமர்ப்பித்தாலும், ருக்₃ யஜுஸ்ஸாம வேத₃ங்களாலும் துதிகளாலும் ஆராதி₄த்தாலும், அந்தணர்களும் நானும் உகந்துவிடமாட்டோம். எனது ப₄க்தனை அந்தணனைப் பூஜித்தால் நானும் எப்போதும் பூஜிக்கப்பட்டவனாவேன். இதில் ஐயமில்லை. ப₄ரதகுலத் தலைவனே ! அந்தணன் கோபமடைந்தானாகில் நான் கோபம் அடைகிறேன். நான் ப்₃ராஹ்மண ரூபத்திலேயே இந்நிலவுலகில் வாழ்கிறேனாகையாலே, ப்₃ராஹ்மணனை ஆராதி₄ப்பவர்கள் என்னையே ஆராதி₄க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலான ப்ராப்யம் கிடைக்கிறது. எந்த அறிவாளி என்னிடம் நெஞ்சு செலுத்தி அந்தணர்களைப் பூஜிக்கிறானோ, அவனை என் ஸ்வரூபமாகவே காண்கிறேன் நான். ஒருகண் பொட்டையர்கள், கூனர்கள், குட்டையர்கள், ஏழைகள், நோயுற்றவர்கள் முதலான குறைபாடுள்ள அந்தணர்களை அறிவாளிகள் அவமதிக்கக் கூடாது. அவ்வந்தணர்கள் என் உருவமாகவே இருப்பவர்களன்றோ. கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் என் உருவமாயிருக்கும் இவ்வந்தணர்கள் அர்ச்சிக்கப்பட்டார்களென்றால் நானும் அர்ச்சிக்கப்பட்டவனாகிறேன். அறிவற்றவர்களான பலர் நான் இவ்வுலகில் ப்₃ராஹ்மண ரூபமாகவே வாழ்கிறேன் என்பதை அறிவதில்லை.]

என்று எம்பெருமான் அடியார்களான அந்தணர் பெருமை பேசப் பட்டது. இவ்வத்தியாயத்தின் முடிவில்,

விப்ரப்ரஸாத₃ாத்₃த₄ரணீத₄ரோ ऽஹம்
விப்ரப்ரஸாத₃ாத₃ஸுராந் ஜயாமி।
விப்ரப்ரஸாத₃ாச்ச ஸத₃க்ஷிணோ ऽஹம்
விப்ரப்ரஸாத₃ாத₃ஜிதோ ऽஹமஸ்மி॥ [4-57]

[அந்தணர்களின் அருளாலேயே நான் இவ்வுலகைத் தாங்குகிறேன். அந்தணர்களின் அருளாலேயே நான் இவ்வுலகை ஜயிக்கிறேன். அந்தணர்களின் அருளாலேயே நான் (யாக₃ங்களில்) தக்ஷிணை உடையவனாகிறேன். அந்தணர்களின் அருளாலேயே நான் வெல்லப்படாதவனாயிருக்கிறேன்.] என்று தன் பெருமைகளெல்லாமே தன் ப₄க்தர்களான அந்தணர்களால் ஏற்பட்டது என்று எம்பெருமான் அருளியிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. ஆறும் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில்,

தே₃வ! தே₃வேஶ! தைத்₃யக்₄ந! ஸதா₃ தே₃வைரபி₄ஷ்டுத!।
ப₄வாந் ப₄வகர: ஶ்ரீமாந் ஸஹஸ்ராதி₃த்ய தேஜஸ:॥
ஸர்வ ஸம்ஹார! ஸர்வஜ்ஞ! ஸர்வத₄ர்ம ப்ரவர்த்தக!। [6-1, 2]

[தே₃வர் தலைவனை; தே₃வனே! அஸுரர்களை அழிப்பவனே! எப்போதும் தே₃வர்களால் துதிக்கப்படுகிறவனே! நீயே ஸம்ஸாரத்தை உண்டு பண்ணுகிறவன். ஶ்ரிய:பதியான நீ ஆயிரம் ஸூர்யர்களுடைய ஒளியை உடையவன். அனைத்தையும் ஸம்ஹரிப்பவனே! எல்லாம் அறிந்தவனே! எல்லா த₄ர்மங்களையும் நிலைநிறுத்துமவனே!] எனும் யுதி₄ஷ்டி₂ர வாக்யத்தில் எம்பெருமான் ஸர்வஜக₃த்காரணன் என்று முழங்கப்பட்டது. அதன் இறுதியில்,

ப்₃ராஹ்மணோ யஸ்து மத்₃ப₄க்தோ மத்₃யாஜீ மத்பராயண:।
மயி ஸந்ந்யஸ்தகர்மா ச ஸ விப்ரஸ்தாரயிஷ்யதி॥
த்₃வாத₃ஶாக்ஷரதத்த்வஜ்ஞ: சாதுர்வர்ண்யவிப₄ாக₃வித்।
அச்சி₂த்₃ர: பஞ்சகாலஜ்ஞ: ஸவிப்ரஸ்தாரயிஷ்யதி॥ [6-181,182]

[எந்த அந்தணன் என் ப₄க்தனாய், என்னையே ஆராதி₄ப்பவனாய், என்னையே பரமப்ராப்யமாகக் கொண்டவனாய், என்னிடம் எல்லாக் கர்மங்களையும் ஸமர்ப்பித்தவனாயிருக்கிறானோ, அந்த அந்தணனே அனைவரையும் கடைத்தேற்றுவான். த்₃வாத₃ஶாக்ஷர மந்த்ரமான வாஸுதே₃வ மந்த்ரத்தின் பொருளை அறிந்தவனும், நாலு வர்ணங்க

ருடைய வேறுபாடுகளை உணர்ந்தவனும், தாழ்வுகளற்றவனும், பஞ்சகால ப்ரக்ரியையை அறிந்தவனுமான அந்தணன் அனைவரையும் கடைத்தேற்றுவான்.] என்று ப₄க₃வத்₃ ப₄க்தர்களின் பெருமை பேசப் பட்டுள்ளதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ப்ராயோபவேஶம் ய: குர்யாத் மத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா ।
நமோ ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வாயேத்யுக்த்வா மந்த்ரம் ஸமாஹித: ॥
புந: ஸ்வஸ்தே₂ா ஜிதக்ரோத₄: தஸ்ய புண்யப₂லம் ஶ்ருணு ।
காமக₃: காமரூபீ ச ப₃ாலஸூர்யஸமப்ரப₄: ।
ஸ விமாநேந தி₃வ்யேந யாதி லோகாம்ஸ்து மாமகாந் ॥...
மம லோகேஷு ரமதே யாவதா₃பூ₄தஸம்ப்லவம் ॥
அக்₃நிப்ரவேஶம் யஶ்சாபி குருதே மத்₃க₃தாத்மநா ।
ஸோऽபி யாநேந தி₃வ்யேந மம லோகம் ப்ரபத்₃யதே ॥
தத்ர ஸர்வகு₃ணோபேத: பஶ்யத்யேவ ச மாம் ஸதா₃ ।
த்ரிம்ஶத்கோடிஸமா ராஜந்! மோத₃தே மம ஸந்நிதெ₄ள ॥
ததோऽவதீர்ண: காலேந வேத₃வித் ப்₃ராஹ்மணோ ப₄வேத் ।
காரீஷம் ஸாத₄யேத்₃யஸ்து மாம் ப்ரபந்ந: ஶுசிவ்ரத: ॥
நமோ ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வாயேத்யேதந்மந்த்ர முதீ₃ரயேத் ।
ப₃ாலஸூர்ய ப்ரகாஶேந விமாநேந விராஜதா ॥
மம லோகம் ஸமாஸாத்₃ய பஞ்சகோடீ: ப்ரமோத₃தே ।
மம லோகாவதீர்ணஶ்ச லோகேऽஸ்மிந் க்ஷத்ரியோ ப₄வேத் ॥
[6-113...121]

[எவனொருவன் என்னிடம் நெஞ்சு செலுத்தி, 'ப்₃ராஹ்மணர்களின் தே₂வனுக்கு வணக்கம்' என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, ஶமத₂மங்களையுடையவனாய், கோபத்தை வென்றவனாய் ப்ராயோபவேஶம் (உண்ணாநோன்பு) அநுஷ்டிக்கிறானோ, அவனுடைய புண்யப₂லத்தைக் கேட்பாய். எங்கும் செல்பவனாய், விரும்பிய உருவை எடுப்பவனாய், இளஞ்சூரியன்போல் ஒளியுள்ளவனாய், அவன் தி₂வ்யவிமானத்தின் மூலம் எனது உலகங்களை அடைகிறான்....ப்ரளயகாலம் வரையில் எனது உலகங்களில் ரமிக்கிறான். என்னிடம் நெஞ்சுசெலுத்தி எவனொருவன் அக்₃நி ப்ரவேஶம் செய்கிறானோ, அவனும் தி₂வ்யவிமானத்தில் ஏறி என் உலகை அடைகிறான். அங்கு எல்லா நற்குணங்களையும் உடையவனாய் என்னை எப்போதும் காண்கிறான். முப்பதுகோடி வருஷம் என்னோடு இன்புற்று, மறுபடியும் வேத₂மறிந்த அந்தணனாகப் பிறக்கிறான்.

பரிஶுத்₃த₄மான வ்ரதத்தையுடையவனும், என்னை ஶரணமடைந்தவனுமாய் எவனொருவன் 'காரீஷம்' எனும் கர்மத்தை அநுஷ்டி₂க்கிறானோ அவன் 'ப்₃ராஹ்மணர்களின் தே₃வனுக்கு வணக்கம்' என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டும். அவன் பா₃லஸூர்யன்போல் ஒளிவீசும் விமானத்தில் ஏறி, இவ்வுலகிலுள்ள என்னுடைய கார்ய வைகுண்ட₂த்தை அடைந்து, ஐந்துகோடி வருஷங்கள் ஆனந்த₂மடைகிறான். அதற்குப் பின் என்னுலகத்தில் இருந்து கீழிறங்கி இந்த பூ₄மண்ட₃லத்தில் க்ஷத்ரியனாக ஆகிறான்.] என்று ஏழாம் அத்தியாயத்தில் காணப்படும் ஶ்லோகங்களிலிருந்து அந்தணர்க்குரிய தெய்வம் எம்பெருமானே என்று விளங்குகிறது. தாழ்ந்த ப₂லன்களை விரும்பித் தாழ்ந்த கர்மங்களைச் செய்பவர்களும் 'நமோ ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வாய' என்று அந்தணர்க்குரிய தெய்வம் எம்பெருமானே என்று உறுதிப்படுத்தும் மந்திரத்தை அநுஸந்தி₄த்தால், அவர்கள் நீண்டகாலம் ப்ரக்ருதி மண்ட₃லத்துக்குள் இருக்கும் விஷ்ணுலோகங்களில் ஆனந்த₂ானுப₄வத்தைப் பெறுகிறார்கள். அதற்குப்பின் அவர்களை இவ்வுலகத்தில் தன்னையே விரும்பும் பிறவிகளை எடுக்கச்செய்கிறான் எம்பெருமான்— என்பது இந்த ஶ்லோகங்களின் ஸாரம்.

எட்டாம் அத்தியாயத்தில்,

ஸவ்யாஹ்ருதிகாம் ஸப்ரணவாம் ஸாவித்ரீம் வா ததோ ஜபேத் ।
ஆஶ்வாஸமோக்ஷாத் ப்ரணவம் ஜபேத்₃வா மாமநுஸ்மரந் ॥
ருக்பாத₃ம் வா ஜபேந்மந்த்ரம் அஷ்டாக்ஷரமத₂ாபி வா ।
[8-38,39]

[அந்த அக₄மர்ஷண ஜபத்துக்குப்பின் மூச்சை வெளிவிடுவதற்குமுன் ப்ரணவத்தோடும், வ்யாஹ்ருதிகளோடுங்கூடிய கா₃யத்ரீ மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். என்னை நினைத்துக்கொண்டு ப்ரணவத்தையாவது ஒரு ருக்கின் பாத₃த்தையாவது அஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தையாவது ஜபிக்கவேண்டும்.] என்று ப்ரணவத்துக்கும் அதன் விவரணமான திருவஷ்டாக்ஷரத்துக்கும் பொருளாயிருப்பவன் தானே என்று காட்டினான் கண்ணன்.

ததஸ்த்வஷ்டாக்ஷராதீ₃நி த்ரி: க்ருத்வா பரிவர்த்தயேத் ॥
ப்ரத₃க்ஷிணம் பராம்ருஜ்ய முத்₃ராயா: ஸ்வமுக₂ம் தத₂ா ।
ஊர்த்₄வபா₃ஹுஸ்ததோ பூ₄த்வா ஸூர்யமீக்ஷந் ஸமாஹித:
தந்மண்ட₃லஸ்த₂ம் மாம் த்₄யாயேத் ததோ மூர்த்திஞ்சதுர்பு₄ஜம் ।
[8-48,49,50]

[அதற்குப்பின் அஷ்டாக்ஷரம் முதலானவற்றை மூன்று முறை ஜபிக்க வேண்டும். அஞ்ஜலிமுத்₃ரையோடு தன்னைத்தானே ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து. கைதூக்கிநின்றவனாய், மனஶாந்தியுடன் ஸூர்யனைப் பார்த்துக்கொண்டு, நான்கு கரங்களையுடையவனாய், ஸூர்யமண்ட₃லத்தில் இருக்கும் என்னை த்₄யானிக்கவேண்டியது] என்று அஷ்டாக்ஷரத்தின் பொருளான் தானே ஸூர்யமண்ட₃லத்தின் நடுவிலிருக்கும் பரமாத்மா என்றும் காட்டினான்.

கத₂ம் த்வமர்ச்சநீயோऽஸி மூர்த்தய: கீத்₃ருஶாஸ்து தே।
வைக₂ாநஸா: கத₂ம் ப்₃ரூயு: கத₂ம் வா பாஞ்சராத்ரிகா: ॥ [8-85]

[உன்னை அர்ச்சிக்கவேண்டிய முறை என்ன? உன்னுடைய மூர்த்திகள் யாவர்? இவ்விஷயங்களைப்பற்றி வைக₂ாநஸர்களும், பாஞ்சராத்ரிகளும் என்ன கூறுகிறார்கள்?] என்று யுதி₄ஷ்டி₂ரர் கேட்க,

ஶ்ருணு பாண்ட₃வ! தத்ஸர்வம் அர்ச்சநாக்ரமம் உத்தமம்।
ஸ்த₂ண்டி₃லே பத்₃மகம் க்ருத்வா சாஷ்டபத்ரம் ஸ்வகம் ஹிதம்॥
அஷ்டாக்ஷரவித₄ாநேநாப்யத₂வா த்₃வாத₃ஶாக்ஷரை:।
வைதி₃கைரத₂வா மந்த்ரை: மம ஸூக்தேந வா புந:॥
ஸ்த₂ாபிதம் மாம் தத: தஸ்மிந்நுத்₃த₄ீத விசக்ஷண:।
பூருஷஞ்ச தத: ஸூக்தமச்யுதஞ்ச யுதி₄ஷ்டி₂ர!॥
அநிருத்₃த₄ஞ்ச மாம் ப்ராஹு: வைக₂ாநஸவிதே₃ா ஜநா:।
அந்யே த்வேவம் விஜாநந்தி மாம் ராஜந்! பாஞ்சராத்ரிகா:॥
வாஸுதே₃வஞ்ச ராஜேந்த்₃ர! ஸங்கர்ஷணம் அத₂ாபி வா।
ப்ரத்₃யும்நஞ்சாऽநிருத்₃த₄ஞ்ச சதுர்மூர்த்திம் ப்ரசக்ஷதே॥
ஏதாந்யந்யாநி ராஜேந்த்₃ர! ஸம்ஜ்ஞாபே₄தே₃ந மூர்த்தய:।
வித்₃த்₄யநர்த்த₂ாந்தராயைவ மாமேவஞ்சார்ச்சயேத்₃பு₃த₄:॥
[8-86...91]

[பாண்டு₃புத்ரனே! மிகச் சிறந்த என்னுடைய அர்ச்சனைமுறையைக் கேட்பாயாக. எட்டு இதழ்களையுடைய தாமரையை, தன் ஹிதத்தின் பொருட்டுத் தரையில் எழுதி, அஷ்டாக்ஷர விதி₄ப்படியோ, த்₃வாத₃ஶாக்ஷர விதி₄ப்படியோ, வைதி₃க மந்த்ரங்களைக்கொண்டோ, புருஷ ஸூக்தத்தைக் கொண்டோ அத்தாமரையில் ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யப் பட்ட என்னை அறிவாளியாயிருப்பவன் அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். புருஷஸூக்தத்தையும் ஓதவேண்டும். யுதி₄ஷ்டி₂ரனே! வைக₂ாநஸாக₃மம் அறிந்தவர்கள் என்னை அச்யுதன் என்றும் அநிருத்₃த₄ன்

என்றும் திருநாமங்களையிட்டு ஆராதி₄க்கிறுர்கள். பாஞ்சராத்ரமாகிற மற்ெறாரு ஆக₃மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாஸுதே₃வன், ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்₃யும்நன், அநிருத்₃த₄ன் என்னும் நாலு வ்யூஹமூர்த்திகளையுடைய என்னை ஆராதி₄க்கிறுர்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஆராதி₄க்கும் மூர்த்திகளும், மற்றும் பல திருநாமங்களையுடைய மூர்த்திகளும் பல திருநாம வேறுபாடுகளிருந்தபோதிலும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக ஆராதி₄க்கத்தக்கவை என அறிவாய். அறிவாளியாயிருப்பவன் என்னை இப்படி அர்ச்சனை செய்யவேண்டும்.] என்று எம்பெருமான் பாஞ்சராத்ர வைக₂ாநஸ ரீதியில் அர்ச்சனை முறைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறினுன். அதற்குமேல்,

த்வத்₃ப₄க்தா: கீத்₃ருஶா தே₃வ! காநி வ்ருத்தாநி தந்ந்ருணும் ।
ஏதத் கத₂ய தே₃வேஶ! த்வத்₃ப₄க்தஸ்ய மமாச்யுத! ॥ [8-92]

[அச்யுதனே! உனது ப₄க்தர்கள் எத்தகையவர்கள்? அவர்களுடைய ஒழுக்கங்கள் எவை? தே₃வர்தலைவனே! இதை உன் ப₄க்தனான எனக்குச் சொல்லவேண்டும்.] என்று மறுபடியும் த₄ர்மபுத்ரன் கேட்க,

அநந்யதே₃வதாப₄க்த்யா யே மத்₃ப₄க்தஜநப்ரியா: ।
மாமேவ ஶரணம் ப்ராப்தா மத்₃ப₄க்தாஸ்தே ப்ரகீர்த்திதா: ॥ [8-93]

[எவர்கள் மற்ற தெய்வங்களிடம் ப₄க்தியற்றவர்களோ, என்னையே ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாகக் கொண்டவர்களோ, என் அடியார்களுக்கு இனியவர்களோ அவர்களே என் ப₄க்தர்களாகச் சொல்லப்படுகிறுர்கள்.] என்று தொடங்கி, மறந்தும் புறந்தொழாதவர்களாய், தன்னடியார்க்கு இனியவர்களாய், தன்னையே எல்லாமாகக்கொண்டவர்களாயிருப்பவர்களே தன் ப₄க்தர்கள் என்று நிர்ணயித்து, அவர்களுடைய ஒழுக்கங்களை விரிவாகக் காட்டுகிறுன்.

ஸாத்விகா ராஜஸாஶ்சாபி தாமஸாஶ்சாபி பாண்ட₃வ! ॥
மாமர்ச்சயந்தி மத்₃ப₄க்தா: தேஷாமீத்₃ருக்₃வித₄ா க₃தி: ।
திர்யங்மாநுஷ தே₃ஹேஷு தாமஸா பு₄ஞ்ஜதே ப₂லம் ॥
நாகயஜ்ஞக்₃ருஹஸ்த₂ாநே ராஜஸா பு₄ஞ்ஜதே ப₂லம் ।
ஸாத்விகா: ஸத்வஸம்பந்நா மத்பத₃ம் யாந்தி மாநவா: ॥ [8-100...102]

[பாண்டு₃புத்ரனே! ஸாத்விகர்கள், ராஜஸர்கள், தாமஸர்கள் என்று மூன்றுவகைப்பட்ட ப₄க்தர்கள் என்னை ஆராதி₄க்கிறுர்கள். அவர்க

ளடையும் ப₂லன்கள் பின்வருமாறு:- தாமஸ ப₄க்தர்கள் திர்யக்காக வும், மனிதர்களாகவும் பிறப்பெடுத்துப் ப₂லனை அநுப₄விக்கிறார்கள்; யாக₃ங்களைச் செய்து அடையும் ஸ்வர்க்க₃த்தில் ராஜஸ ப₄க்தர்கள் ப₂லனை அநுப₄விக்கிறார்கள். ஸத்வகு₃ணம் நிறைந்த ஸாத்விக ப₄க்தர்களே என்னுடைய பரமபத₃த்தை அடைகிறார்கள்] என்று முற்கூறிய மறந்தும் புறந்தொழாமையுடைய ஸாத்விக ப₄க்தர்களே பரமபத₃மாகிற மோக்ஷத்தையடைகிறார்கள்; ராஜஸப₄க்தர்கள் தாழ்ந்த ப₂லன்களையும், தாமஸப₄க்தர்கள் மிகத் தாழ்ந்த ப₂லன்க ளையும் அடைகிறார்கள் என்று காட்டினான்.

ப்ராணாயாமம் து யத்காலே யேந மாஞ்சாபி சிந்தயேத் ।
தத்காலம் வை த்₃விஜோ ஜ்ஞேய: ஶேஷகாலமதோ₂ரித: ॥
தஸ்மாத்து ஸாத்விகோ பூ₄த்வா ஶுசி: க்ரோத₄விவர்ஜித: ।
மாமர்ச்சயேத்₃ய: ஸததம் மத்ப்ரியத்வம் ய இச்ச₂தி ॥ [8-114,115]

[எவ்வளவு காலம் வரையில் ப்ராணாயாமம் செய்கிறானோ, அதைச் செய்யும்போது என்னையும் நினைக்கிறானோ அவ்வளவு காலம் வரை யிலேயே இருபிறப்பாளன் அந்தணனாக எண்ணப்படுகிறான். இவை யில்லாத காலத்தில் முற்கூறியபடி அவன் அந்தணன் அல்லன். ஆகையால் எவனொருவன் எனக்கு இனியவனாக விரும்புகிறானோ, அவன் ஸாத்விகனாயிருந்து, பரிஶுத்₃த₄னாய். கோபமற்றவனாய் என்னை எப்போதும் ஆராதி₄க்கக்கடவன்.] என்று தன்னை ஆரா தி₄க்கும் த்₃விஜனுக்கே ப்₃ராஹ்மணத்வம் ஸித்₃தி₄க்கும் என்று அந்வய வ்யதிரேகங்களாலே காட்டினான். இனி, கபிலாத₃ாநத்தைப் புகழும் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்திலும், கபிலை எனப்படும் காராம் பசுவைப் புகழும் பத்தாம் அத்தியாயத்திலும், ப்₃ரஹ்மஹத்தி செய்தவனை விளக்கும் பதினோராம் அத்தியாயத்திலும், த₄ர்ம ஶௌசவிதி₄யை விளக்கும் பனிரண்டாம் அத்தியாயத்திலும், போ₄ஜன விதி₄யை விளக்கும் பதின்மூன்றாம் அத்தியாயத்திலும் பரம்பொருளைப் பற்றிய பேச்சில்லையாகையால் அவற்றைவிட்டு ஆபத்₃த₄ர்மத்தை விவரிக்கும் பதினாலாம் அத்தியாயத்திற்குச் செல்வோம். இப்பதி னாலாம் அத்தியாயத்தில்,

மத்₃ப₄க்தா யே த்₃விஜஶ்ரேஷ்டா₂ மத்₃க₃தா மத்பராயணா: ।
தாந் பங்க்திபாவநாந் வித்₃தி₄ பூஜ்யாஶ்சைவ விஶேஷத: ॥
[14-14]

[எந்த அந்தணர்தலைவர்கள் எனக்கு ப₄க்தர்களாய், என்னிடம் ஈடுபட்டவர்களாய், என்னையே மேலான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாகக் கொண்டவர்களாயிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் தாங்கள் உண்ணும் பங்க்தியையே (வரிசையையே) பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்தும் பங்க்திபாவநர்கள் என்று அறிவாய். அவர்கள் விஶேஷமாக ஆராதி₄க்கத்தக்கவர்கள்.] என்று தன்னுடைய ப₄க்தர்களைப் பங்க்தி பாவநர்களாகக் கூறுவதன் மூலம் தானே பரமபொருள் என்று காட்டினான். அடுத்தபடி த₄ர்ம ஸாரஸமுச்சயத்தைப்பற்றி,

நாராயண! புராணேஶ! யோகா₃வாஸ! நமோऽஸ்து தே।
ஶ்ரோதுமிச்ச₂ாமி கார்த்ஸ்ந்யேந த₄ர்மஸாரஸமுச்சயம்॥ [14-35]

[நாராயணனே! பழம்பெரும் தலைவனே! யோக₃ங்களில் காட்சியளிப்பவனே! உனக்கு வணக்கம். உன்னிடமிருந்து த₄ர்மஸார ஸமுச்சயத்தை முழுவதும் கேட்க விரும்புகிறேன்.] என்று த₄ர்ம புத்ரன் வினவும்போது பயன்படுத்தியிருக்கும் விளிச்சொற்கள் நாராயணனே பரம்பொருள் என்று காட்டுகின்றன. த₄ர்மமஹிமையை வர்ணிக்கும் பதினைந்தாம் அத்தியாயத்தில்,

ப்₃ரஹ்மா ஏவ கா₃ர்ஹபத்யோऽக்₃நி: தஸ்மாத்₃தே₃வோ ஹி வா ப₄வேத்।
த₃க்ஷிணாக்₃நி: ஸ்வயம் ருத்₃ர: க்ரோத₄ாத்மா சண்ட₃ ஏவ ஸ:॥
அஹமாஹவநீயோऽக்₃நி: அந்தரிக்ஷஞ்ச த₃க்ஷிண:। [15-32, 33]

என்று ப்₃ரஹ்மாவை கா₃ர்ஹபத்யாக்₃நியாகவும், தன்னை ஆஹவநீயாக்₃நியாகவும், ருத்₃ரனை த₃க்ஷிணாக்₃நியாகவும் சொல்லுமிடத்தில். "க்ரோத₄ாத்மா சண்ட₃ ஏவ ஸ:" [கோபமே வடிவெடுத்தவனாய் க்ரூரமாயிருப்பவன் அவன்] என்று ருத்₃ரனின் தனித் தன்மையைக் காட்டியிருக்கையால் அவன் உயிரையெல்லாம் தாயாகத் தண்ணளி செய்து கடாக்ஷித்துக் காக்கின்ற பரம்பொருளாயிருக்க முடியாதென்று விளங்குகிறது. அடுத்ததான சாந்த்₃ராயணவிதி₄யை வர்ணிக்கும் பதினாறும் அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில்,

சக்ராயுத₄! நமஸ்தேऽஸ்து தே₃வேஶ! க₃ருட₃த்₄வஜ!।
சாந்த்₃ராயணவிதி₄ம் புண்யமாக்₂யாஹி ப₄க₃வந் மம॥ [16-1]

[சக்கரக்கையனே! தே₃வர்தலைவனே! க₃ருட₃க் கொடியானே! ப₄க₃வானே! உனக்கு வணக்கம். எனக்குப் புண்ணியமான சாந்த்₃ராயண விதி₄யைச் சொல்லுவாய்.] என்று யுதி₄ஷ்டி₂ரன் கேட்கும்

போது சக்கரமேந்திய க₃ருட₃க்கொடியானே தேவர் தலைவன் என்று நிலைநாட்டினன். கண்ணன் பதிலுரைக்குமிடத்திலும்,

ஸத்யாய விஷ்ணவே சேதி ப்₃ரஹ்மர்ஷிப்₄யோऽத₂ ப்₃ரஹ்மணே। [16-8]

என்று விஷ்ணுவுக்கும், ப்₃ரஹ்மரிஷிகளுக்கும், ப்₃ரஹ்ம எனப்படும் வேத₃த்திற்கும், மற்றும் சிலருக்கும் ஹோமத்தை விதி₄க்குமிடத்தில் விஷ்ணுவை 'ஸத்ய' ஶப்₃த₃த்தால் விஶேஷித்திருப்பதால், உபநிஷத்துக்களில் 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் அநந்தம் ப்₃ரஹ்ம' [தை-ஆந 1] என்று ஸத்ய ஶப்₃த₃த்தால் ஓதப்படும் பரம்பொருள் விஷ்ணுவே என்று காட்டப்பட்டது. அடுத்து ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் த₄ர்ம க்ருத்யங்களை வர்ணிக்கும் பதினேழாம் அத்தியாயத்தில்,

ஸர்வபூ₄தஹிதே ஶ்ரீமந்! ஸர்வபூ₄தநமஸ்க்ருத!।
ஸர்வபூ₄தஹிதம் த₄ர்மம் ஸர்வஜ்ஞ! கத₂யஸ்வ மே ॥ [17-2]

[எல்லா ஜீவராஶிகளுக்கும் நன்மையை விரும்பும் ஶ்ரீமந்நாராயண! எல்லா ஜீவராஶிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுபவனே !. எல்லாமறிந்தவனே ! எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மையான த₄ர்மங்களை எனக்குக் கூறுவாய்] என்று யுதி₄ஷ்டி₂ரன் அனைத்துயிர்களாலும் வணங்கப்படுபவனாகவும், அனைத்துயிர்களுக்கும் நன்மையைச் செய்பவனாகவும் அழைக்கையாலே கண்ணனே பரம்பொருள் என்று விளங்குகிறது. அடுத்தபடி கார்த்திகை மாஸத்தில் ஒரேவேளை உண்ணும் ஏகபு₄க்த வ்ரதத்தை விவரிக்கும்போது,

ஜலபாநம் பிபே₃ந் மாஸோ நாந்தரா போ₄ஜநாத் பரம் ।
ஆதி₃த்யரூபம் மாம் வாபி நித்யமத்₄யே ஸமாஹித: ॥ [17-6]

[மாதம் முழுவதும் போ₄ஜனங்களின் இடையில் நீர் பருகக்கூடாது. உணவுண்ட பிறகு ஆதி₃த்யரூபனாய், எப்போதும் ஸூர்யனின் நடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் என்னை ஶாந்தியுடன் சிந்திக்கவேண்டும்] என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து ஆதி₃த்யனுக்கு நடுவிலிருக்கும் பரம்பொருள் கண்ணனே என்று விளங்குகிறது. இனி. ஏகபு₄க்த வ்ரதத்தின் புண்ய ப₂லத்தை விவரிக்கும் பதினெட்டாம் அத்தியாயத்தில்,

அர்ச்சத்யேவ து மாம் நித்யம் மத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா ॥
ஸந்த்₄யயோஸ்து ஜபேந்நித்யம் மத்₃கா₃யத்ரீம் ஸமாஹித: ।
நமோ ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வாயேத்யஸக்ருந்மாம் ப்ரணம்ய ச ॥

விப்ரமக்₃ராஸநே க்ருத்வா பாகஜம் பை₄க்ஷமேவ வா ।
பூ₄த்வா து வாக்₃யதோ பு₄க்த்வா வாசம்யாஸ்ய த்₃விஜந்மந: ॥
நமோऽஸ்து வாஸுதே₃வாயேத்யுக்த்வா து சரணம் ஸ்ப்ருஶேத் ॥
[18-4...7]

[எப்போதும் என்னை நினைத்துக்கொண்டு ஏகபு₄க்த வ்ரதத்தை அநுஷ்டி₂ப்பவன் என்னை ஆராதி₄ப்பவனேயாவான். அவன் காலை மாலை வேளைகளில் ஶாந்தியுடன் தினமும் எனது கா₃யத்ரியை ஜபிக்க வேண்டும். என்னை வணங்கி, 'ப்₃ராஹ்மண்ய தே₃வனுக்கு வணக்கம்' என்று பலமுறை அநுஸந்தி₄த்து அந்தணனை அக்₃ராஸனத்தில் இருத்தி. சமைத்த அல்லது பி₄க்ஷையெடுத்த உணவை மௌனத்தோடு உண்டு, ஆசமனம் செய்து, 'வாஸுதே₃வனுக்கு வணக்கம்' என்று கூறி அந்த அந்தணனின் திருவடிகளில் வணங்க வேண்டும்] என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து, ப்₃ராஹ்மண ஸ்வரூபியாய் இருப்பவன் வாஸுதே₃வனே என்றும், ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வன் அவனே என்றும் விளங்குகிறது. இப்போதும் ஸ்மார்த்த ப்₃ராஹ்மணர்கள் ஒருவரையொருவர் விளிக்கும்போது 'ஹரன்' முதலான தே₃வதாந்தர ஶப்₃த₃ங்களாலே விளிக்காமல் 'ஹரி' ஶப்₃த₃த்தாலேயே விளிப்பதும் இத்தகைய த₄ர்ம ஶாஸ்த்ர வசனங்களை ஆதா₄ரமாகக் கொண்டதேயாகும். ஆக, ப்₃ராஹ்மண ஸ்வரூபியாய், அந்தணர் மாட்டு அருந்தெய்வமாயிருப்பவன் ஹரியைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை என்றதாயிற்று. இவ்வத்தியாயத்தின் இடையில்,

யஜ்ஞாத்மந்! யஜ்ஞஸம்பூ₄த! யஜ்ஞநாத₂! நமோ நம: ।
சதுர்மூர்த்தே! சதுர்பா₃ஹோ! சதுர்வ்யூஹ! நமோ நம: ॥
லோகாத்மந்! லோகநாதே₂ஶ! லோகவாஸ! நமோ நம: ।
ஸர்வஜ்ஞ! ஸர்வலோகேஶ! ஹ்ருஷீகேஶ! நமோ நம: ॥
ஸஹஸ்ரஶிரஸே துப்₄யம் ஸஹஸ்ராக்ஷ! நமோ நம: ।
பஞ்சயஜ்ஞ! நமஸ்தேऽஸ்து ஸர்வயஜ்ஞ! நமோ நம: ॥
த்ரயீமய! த்ரயீநாத₂! த்ரயீலப்₄ய! நமோ நம: ।
ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்தேதி நாரஸிம்ஹ! நமோ நம: ॥
ப₄க்தப்ரிய! நமஸ்தேऽஸ்து ஸோமநாத₂! நமோ நம: ।
ஹயவக்த்ர! நமஸ்தேऽஸ்து சக்ரபாணே! நமோ நம: ॥
பஞ்சபூ₄த! நமஸ்தேऽஸ்து பஞ்சாயுத₄! நமோ நம: ॥ [18-36...41]

[யஜ்ஞஸ்வரூபியே! யஜ்ஞத்தின் பயனே! யஜ்ஞநாத₂னே! உனக்கு வணக்கம். ப்₃ரஹ்மவிஷ்ணுருத்₃ரேந்த்₃ரர்களாகிற நாலு மூர்த்தி

களினுள்ளும் இருப்பவனே! நான்கு திருக்கைகளை உடையவனே! நான்கு வ்யூஹங்களை உடையவனே! உனக்கு வணக்கம். உலகனைத்துக்கும் ஆத்மாவே! லோகநாத₂ர்களுக்கெல்லாம் ஈஶனே! உலகனைத்தும் தன்னிடம் வஶிக்கப்பெற்றவனே! உனக்கு வணக்கம். எல்லாமறிந்தவனே! எல்லா உலகுக்கும் ஈசனே! இந்த்₃ரியங்களுக்கு ஈசனே! உனக்கு வணக்கம். ஆயிரம் தலைகளையும், ஆயிரம் கண்களையுமுடைய உனக்கு வணக்கம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஸ்வரூபியாய், ஸர்வயஜ்ஞஸ்வரூபியாய் இருக்கும் உனக்கு வணக்கம். வேத₃மயனாய், வேத₃நாத₂னாய், வேத₃த்தில் காணப்படும உனக்கு வணக்கம். ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்யும் நரஸிம்ஹனான உனக்கு வணக்கம். அடியார்க்கு இனியவனே! உமையோடு கூடிய சிவனுக்கு (அல்லது ஸோமனாகிற சந்த்₃ரனுக்கு) நாத₂னே! உனக்கு வணக்கம். ஹயக்₃ரீவனே! சக்ரபாணியே! உனக்கு வணக்கம். பஞ்சபூ₄தஸ்வரூபியாய், பஞ்சாயுத₄த்தை உடைய உன்க்கு வணக்கம்.] என்று யுதி₄ஷ்டி₂ரன் பரம்பொருளுக்கேயுரிய பல பல பெருமைகளைச் சொல்லிக் கண்ணனை அழைக்கிறான்.

ஏகாத₃ஶ்யாம் உபோஷ்யாத₂ த்₃வாத₃ஶ்யாமர்ச்சயேத்து மாம் |
விப்ராநபி யதா₂லாப₄ம் போ₄ஜயேத்₃ப₄க்திமாந்நர: ||
ஸ க₃ச்சே₂த் த₃க்ஷிணாமூர்த்திர்மாஞ்ச நாத்ர விசாரணா |
[18-48, 49]

[ஏகாத₃ஶியில் உபவாஸமிருந்து, த்₃வாத₃ஶியன்று என்னை ஆராதி₄த்துக் கிடைத்தவரையில் அந்தணர்களுக்கு ப₄க்தியோடு கூடியவனாய் அமுது செய்விக்கவேண்டும். த₃க்ஷிணையும் அளிக்கவேண்டும். த₃க்ஷிணையை வடிவாகக் கொண்ட அவன் என்னையே அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.] என்று ஏகாத₃ஶீவ்ரதாநுஷ்டா₂னத்தினால் எம்பெருமானை அடையலாம் என்றும் காட்டப்பட்டது. அடுத்து, தா₃னப₂லத்தை வர்ணிக்கும் பத்தொன்பதாம் அத்தியாயத்தில்,

ப₄க₃வம்ஸ்தவ கா₃யத்ரீ ஜப்யதே து கத₂ம் ந்ருபி₄: |
கிம் வா தஸ்யா: ப₂லம் தே₃வ! மமாசக்ஷ்வ ஸிதாம்ப₃ர! ||[19-24]

[ப₄க₃வானே! பீதாம்ப₃ரம் த₄ரித்த தே₃வனே! உனது கா₃யத்ரியை எப்படி ஜபிக்கவேண்டும். அதன் ப₂லம் என்ன என்பதைக் கூறுவாய்] என்று கேட்டான் யுதி₄ஷ்டி₂ரன்.

த்₃வாத₃ஶ்யாம் விஷுவே சைவ சந்த்₃ரஸூர்ய க்₃ரஹே தத₂ா।
அயநே ஶ்ரவணே சைவ வ்யதீபாதே ததை₂வ ச।
அஶ்வத்த₂ த₃ர்ஶநே சைவ தத₂ா மத்₃த₃ர்ஶநேऽபி ச ॥
ஜபேத் து மம கா₃யத்ரீமத₂வாஷ்டாக்ஷரம் ந்ருப!।
ஆஜந்ம து₃ஷ்க்ருதம் தஸ்ய நாஶயேந்நாத்ர ஸம்ஶய: ॥
[19-25,26]

[த்₃வாத₃ஶியிலும், சித்திரை, ஐப்பசி மாதப்பிறப்புகளாகிற விஷு புண்யகாலத்திலும், சந்த்₃ரஸூர்ய க்₃ரஹணங்களிலும், த₃க்ஷிணாயன உத்தராயணங்களிலும், ஶ்ரவணத்திலும், வ்யதீபாதத்திலும், அரசமரத்தைப் பார்க்கும்போதும், என்னைப் பார்க்கும்போதும், என்னுடைய (விஷ்ணு) கா₃யத்ரியையாவது, அஷ்டாக்ஷரத்தையாவது ஜபிக்கவேண்டும். அரசனே! இப்படி ஜபிப்பது — பிறந்தது முதல் இவன் செய்த பாபங்களை அழித்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.] என்று கண்ணன் பதிலுரைத்தான். இதைச் செவியுற்ற யுதி₄ஷ்டி₂ரன்,

அஶ்வத்த₂த₃ர்ஶநம் தே₃வ! கிம் த்வத்₃த₃ர்ஶநஸந்நிப₄ம்।
ஏதத் கத₂ய தே₃வேஶ! பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ [19-27]

[தே₃வனே! அரசமரத்தைப் பார்ப்பது உன்னைக் காண்பதையொக்கும் என்பது எப்படி? தே₃வர்தலைவனே! எனக்கு மிகவும் ஆர்வமாயிருப்பதால் இதை எனக்குச் சொல்லவேணும்] என்று கேட்க,

அஹமஶ்வத்த₂ரூபேண பாலயாமி ஜக₃த்த்ரயம்।
அஶ்வத்தே₂ா ந ஸ்தி₂தோ யத்ர நாஹம் தத்ர ப்ரதிஷ்டி₂த: ॥
யத்ராஹம் ந ஸ்தி₂தோ ராஜந்! அஶ்வத்த₃ஶ்சாபி தத்ர ந।
யஸ்த்வேநம் அர்ச்சயேத் ப₄க்த்யா மாம் ஸ ஸாக்ஷாத் ஸமர்ச்சதி ॥
யஸ்த்வேநம் ப்ரஹரேத் கோபாந்மாமேவ ப்ரஹரேத்து ஸ:।
தஸ்மாத் ப்ரத₃க்ஷிணம் குர்யாத் அபி₄வாதே₃ந ப்ரத்யஹம் ॥
கா₃வோ விப்ரா: தத₂ாஶ்வத்தே₂ா மம ரூபம் யுதி₄ஷ்டி₂ர!।
ஏதத்த்ரயம் ஹி மத்₃ப₄க்தோ நாவமந்யேத கர்ஹிசித் ॥
அவமாநிதம் சேத்து ஹந்யாத்₃த₃ஹத்யாஸப்தமம் குலம்।
அஶ்வத்தே₂ா ப்₃ராஹ்மணோ கா₃வோ மந்மயாஸ்தாரயந்தி ஹி।
தஸ்மாதே₃தத் ப்ரயத்நேந ராஜந்! பூஜிதும் அர்ஹஸி ॥
[19-28...32]

[நான் அரசமரத்தின் உருவத்திலிருந்துகொண்டு மூவுலகத்தையும் ரக்ஷிக்கிறேன். அரசமரம் எங்கு இல்லையோ அங்கு நானும் இருக்க மாட்டேன். நான் எங்கு இல்லையோ அங்கு அரசமரமும் இராது. எவன் ப₄க்தியோடு அரசமரத்தை ஆராதி₄க்கிருனோ அவன் என்னையே ஆராதி₄க்கிருன். எவன் கோபத்தோடு அதை ஹிம்ஸிக்கிருனோ அவன் என்னையே ஹிம்ஸிக்கிருன். ஆகையால் அரசமரத்தைத் தினமும் ப்ரத₃க்ஷிணமும் நமஸ்காரமும் செய்யவேண்டும். யுதி₄ஷ்டி₂ரனே! பசுக்களும், அந்தணர்களும், அரசமரமும் என்னுடைய உருவங்களாகும். இம்மூன்றையும் என் ப₄க்தன் ஒருபோதும் அவமதிக்கக் கூடாது. அவமதித்தானுகில், அது அவன் குலத்தை ஏழு தலைமுறை எரித்து அழித்துவிடும். அரசமரம், அந்தணன், பசுக்கள் என்னும் மூன்றும் என் அம்சம் உடையவையாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து சேதனனைக் கரையேற்றும். அரசனே! இம்மூன்றையும் நீ ஆராதி₄க்க வேண்டும்] என்று பதிலுரைத்தான் கண்ணன். இவற்றிலிருந்து விஷ்ணுகா₃யத்ரியின் பெருமையும், பரமாத்மாவின் அம்ஸமுள்ள அந்தணன், அரசமரம், பசுக்கள் ஆகியவற்றின் பெருமையும் விளங்கும். இனி அடுத்த இருபதாம் அத்தியாயத்தில்,

ப₄க₃வந்! ஸர்வபாபக்₄நம் ப்ராயஶ்சித்தம் அநுத்தமம் |
த்வத்₃ப₄க்தஸ்ய நரஶ்ரேஷ்ட₂! மம வக்தும் த்வமர்ஹஸி ||
[20-25]

[ப₄க₃வானே! சேதனர் தலைவனே! எல்லாப் பாபங்களையும் அழிப்பதும், ஒப்பற்ற பிராயச்சித்தமாயிருப்பதும் யாதென்பதை உனது அடியானன எனக்குச் சொல்லவேண்டும்] என்று யுதி₄ஷ்டி₂ரன் கேட்க,

ரஹஸ்யமித₃மத்யர்த்த₂ம் ந ஶ்ராவ்யம் பாபகர்மணும் |
அவைஷ்ணவாநாம் அஶ்ராவ்யம் ப்ராயஶ்சித்தம் ப்₃ரவீமி தே ||
வாமநம் ப்₃ராஹ்மணம் த்₃ருஷ்ட்வா மத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா |
நமோ ப்₃ரஹ்மண்யதே₃வாயேத்யபி₄வாத₃நமாசரேத் ||
ப்ரத₃க்ஷிணம் து த்ரி: குர்யாத் புநரஷ்டாக்ஷரேண து |
தேந துஷ்டோ நரஶ்ரேஷ்ட₂! தத்பாபம் க்ஷபயாம்யஹம் ||
[20-26...28]

[இப்போது நான் சொல்லப்போகும் விஷயம் மிகவும் ரஹஸ்யமானது. பாபிகள் இதைக் கேட்கலாகாது. வைஷ்ணவரல்லாதவர்கள் இதைக் கேட்கக்கூடாது. நீ கேட்ட பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்

குட்டையான ப்₃ராஹ்மணனைக் கண்டால் (அத்தகைய ப்₃ராஹ்மணனாய் அவதரித்த) என்னிடம் நெஞ்சு செலுத்தியவனாய் 'ப்₃ரஹ்மண்ய தே₃வனுக்கு வணக்கம்' என்று கூறி அவனை வணங்க வேண்டும். மூன்று முறை அவனை அஷ்டாக்ஷரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வலம்வரவேண்டும். மனிதர்களில் சிறந்தவனே! இதனால் நான் உகப்படைகிறேன். இப்படிச் செய்பவனுடைய பாபத்தை நான் மன்னிக்கிறேன்.] என்று பதில் கூறினான். கண்ணன். இதிலிருந்தும் அஷ்டாக்ஷர ப்ரதிபாத்₃யனாகவும், ப்₃ராஹ்மண ஸ்வரூபியாகவும், அந்தணர் மாட்டு அருந்தெய்வமாகவும் இருப்பவன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே என விளங்குகிறது. இவ்வத்தியாயத்தின் கடைசியில்,

மம ஸூக்தம் ஜபேத்₃யஸ்து நித்யம் மத்₃க₃தமாநஸ: ।
ந ஸ பாபேந லிப்யேத பத்₃மபத்ரமிவாம்ப₄ஸா ॥ [20-46]

[என்னிடம் நெஞ்சு செலுத்தியவனாய், எவன் என்னுடையதான புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கிறானோ தாமரையிலையில் தண்ணீர் ஒட்டாததுபோல் அவன்மேல் பாபம் ஒட்டாது] என்று புருஷஸூக்தம் தன்னைச் சொல்லுகிறது என்பதையும், அதை ஜபிப்பவனுக்குப் பாபம் ஒட்டாது என்பதையும் காட்டினான் கண்ணன். அடுத்து ப₄க்தார்ச்சநவிதி₄யை வர்ணிக்கும் இருபத்தோராம் அத்தியாயத்தில்,

மத்₃ப₄க்தாந் ஶூத்₃ரஸாமாந்யாத₃வமந்யந்தி யே நரா: ।
நரகேஷ்வேவ திஷ்ட₂ந்தி வர்ஷகோடிம் நராத₄மா: ॥
சண்டா₃ளமபி மத்₃ப₄க்தம் நாவமந்யேத பு₃த்₃தி₄மாந் ।
அவமந்ய பதத்யேவ நரகே ரௌரவே நர: ॥
மம மத்₃ப₄க்தப₄க்தேஷு ஸம்மதிர்ஹ்யதி₄கா ப₄வேத் ।
தஸ்மாத் மத்₃ப₄க்தப₄க்தாஶ்ச பூஜநீயா விஶேஷத: ॥
கீடபக்ஷிம்ருகா₃ணாஞ்ச மயி ஸந்ந்யஸ்தசேதஸாம் ।
ஊர்த்₄வாமேவ க₃திம் வித்₃தி₄ கிம் புநர்ஜ்ஞாநிநாம் ந்ருப! ।
பத்ரம் வாப்யத₂வா புஷ்பம் ப₂லம் வா தோயமேவ வா ।
த₃தா₃தி மம ஶூத்₃ரோऽபி ஶிரஸா தா₄ரயாமி தம் ॥
விப்ராநேவார்ச்சயேத் ப₄க்த்யா ஶூத்₃ர: ப்ராணைஶ்ச மத்ப்ரிய: ।
தேஷாம் தேநைவ ரூபேண பூஜாம் க்₃ருஹ்ணாமி பா₄ரத! ॥
வேதோ₃க்தேநைவ மார்க்கே₃ண ஸர்வபூ₄தஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂தம் ।
மாமர்ச்சயந்தி யே விப்ரா: ஸாயுஜ்யம் யாந்தி தே மம ॥

பரித்ராணய ப₄க்தாநாம் ப்ராது₃ர்ப₄ாவ: க்ருதோ மயா |
ப்ராது₃ர்ப₄ாவாக்ருதி: காசித₃ர்ச்சயேத்தாம் யுதி₄ஷ்டி₂ர! |
ஆ ஸாமந்யதமம் மூர்த்திம் யோ ப₄க்த்யா ச ஸமர்ச்சதி ||
தேநைவ பரிதுஷ்டோ ऽஹம் ப₄விஷ்யாமி ந ஸம்ஶய: |
ம்ருத₃ா ச மணிரத்நைஶ்ச தாம்ரேண ரஜதேந வா ||
க்ருத்வா ப்ரதிக்ருதிம் குர்யாத் அர்ச்சநாம் காஞ்சநேந வா |
[21-21...38]

[எந்த ஜனங்கள் என்னுடைய ப₄க்தர்களை ஶூத்₃ரஜாதியில் பிறந்ததையிட்டு அவமதிக்கிறார்களோ, மனிசரில் கடையரான அவர்கள் கோடிவருஷம் நரகத்தில் விழ்கிறார்கள். சண்டா₃ளனாயிருந்தாலும் என் அடியானை அறிவாளியாயிருப்பவன் அவமதிக்கக்கூடாது. அவமதிக்கும் மனிதன் ரௌரவ நரகத்தில் விழ்வான் என்பது உறுதி. என்னுடைய அடியார்களுக்கு அடியார்களாயிருப்பவர்களிடத்தில் எனக்கு என் அடியார்களிடமிருப்பதைவிட ப்ரீதி மிகுந்திருக்கும். ஆகையால் என் அடியார்க்கு அடியார்களும் சிறப்பாகப் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள். என்னிடம் நெஞ்சு செலுத்திய புழு, பறவை, விலங்குகள் ஆகியவையும் மேலான க₃தியையே அடைகிறார்கள். ஜ்ஞானிகளைக் குறித்துச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஓர் இலையையாவது, பூவையாவது, பழத்தையாவது, (ஒன்றும் கிடைக்காவிடில்) நீரையாவது எனக்கு அளிக்கும் ஶூத்₃ரனையும் நான் தலையாலே தாங்குகிறேன். ப₄ரத குலத்துதித்தவனே! (என் ப₄க்தர்களான) அந்தணர்களையே ஶூத்₃ரன் அன்புடன் ஆராதி₄க்கவேண்டும். அவன் எனக்கு உயிரினும் இனியவன். அந்த அந்தணர்கள் உருவில் இருந்துகொண்டே அவர்களை ஆராதி₄ப்பவர்களின் ஆராத₄னத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எந்த அந்தணர்கள் எல்லா ஜீவராசிகளின் ஹ்ருத₃யத்திலும் இருக்கும் என்னை வேத₃த்தில் சொன்ன முறையில் ஆராதி₄க்கிறார்களோ அவர்கள் என்னோடு ஸாயுஜ்யத்தை (ஒத்த கு₃ணத்தை உடையவர்களாயிருக்கும் பரமமோக்ஷநிலையை) அடைகிறார்கள். யுதி₄ஷ்டி₂ரனே! அடியார்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவே என்னால் அவதாரம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. என் அவதாரங்களில் ஏதாவது ஒன்றை அர்ச்சிக்க வேண்டும். இவற்றில் ஒன்றை எவனொருவன் அன்போடு ஆராதி₄க்கிறானோ. அவ்வாராத₄னத்தினாலேயே நான் மிகவும் உகப்பேன் என்பதில் ஐயமில்லை. (அவரவர் ஶக்திக்குத் தக்கபடி) மண்ணாலேயோ, மணிகள், ரத்னங்களாலேயோ, தாம்ரத்தாலேயோ, வெள்ளியாலேயோ, பொன்னாலேயோ என் அர்ச்சாமூர்த்தியைச்செய்து

ஆராத₄னம் செய்யவேண்டும்.] என்று ப₄க்தர்களது பெருமையும், தன்னை ஆராதி₄க்கும் முறைகளும் சிறப்பாக விவரிக்கப்பட்டன. இதிலும் ப₄க₃வானுடைய ஸௌலப்₄யத்தோடு கூடிய பரத்வம் தெளிவாக விளங்குகிறது. இனி ஶௌத்₃ரத₄ர்மத்தை வர்ணிக்கும் கடைசி (22ம்) அத்தியாயத்தில்,

நஶ்யந்தி தாமஸா ப₄ாவா: ஶௌத்₃ரஸ்ய மயி ப₄க்தித: ।
பத்ரம் புஷ்பம் ப₂லம் தோயம் யோ மே ப₄க்த்யா ப்ரயச்ச₂தி ॥
தத₃ஹம் ப₄க்திதத்தம் யந்மூர்த்₄நா க்₃ருஹ்ணாமி ஶௌத்₃ரத: ।
சண்டா₃ளோ வா ப்ரிய: கஶ்சித் ஸர்வபாபஸமந்வித: ॥
யதி₃ மாம் ஸததம் த்₄யாயேத் ஸ பாபேப்₄ய: ப்ரமுச்யதே ।
வித்₃யாவிநயஸம்பந்நா ப்₃ராஹ்மணா வேத₃பாரக₃ா: ॥
மயி ப₄க்திம் ந குர்வந்தி சண்டா₃ளஸத்₃ருஶா ஹி தே ।
வ்ருத₂ா த₃த்தம் வ்ருத₂ா ஜப்தம் வ்ருத₂ா சேஷ்டம் வ்ருத₂ா ஹுதம் ॥
வ்ருத₂ா தீர்த்தே₂ து த₃த்தம் ஸ்யாத் யோ ந ப₄க்தோ மயி த்₃விஜ: ।
யத்க்ருதஞ்ச ஹுதஞ்சாபி யதி₃ஷ்டம் த₃த்தமேவ வா ॥
அவைஷ்ணவோக்தம் தத்ஸர்வம் ராக்ஷஸா ஏவ பு₄ஞ்ஜதே ।
ஸ்த₂ாவரோ ஜங்க₃மோ வாऽபி ஸர்வபூ₄தேஷு பாண்ட₃வ! ॥
ஸமத்வேந த₃யாம் குர்யாத் மத்₃ப₄க்தோ மித்ரஶத்ருஷு ।
ஆந்ருஶம்ஸ்யமஹிம்ஸா ச த₃யா ஸத்யம் தத₂ார்ஜவம் ॥
அத்₃ரோஹம் மம ப₄க்தாநாம் பூ₄தாநாமப₄யம் ந்ருப! ।
இத்யேவமாத₃யோ ப்₃ரூயாத் மத்₃ப₄க்த்யா ஶ்ரத்₃த₄யாந்வித: ॥
தஸ்யாக்ஷயோ ப₄வேல்லோக: ஶ்வபாகஸ்யாபி பார்த்தி₂வ! ।
கிம் புநர்யே ஸமர்ச்சந்தி மத்₃ப₄க்தா விதி₄பூர்வகம் ॥
மத்₃ப₄க்தா மத்₃க₃தப்ராணா: ஸ்துவந்தி யே து மாம் ஸதா₃ ।
ப₃ஹுவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தபஸ்தப்யதி யோ நர: ॥
நாஸௌ தத்பத₃மாப்நோதி மத்₃ப₄க்தை: யத₃வாப்யதே ।
மாமேவ தஸ்மாத் ராஜர்ஷே! த்₄யாஹி நித்யமதந்த்₃ரித: ॥
அவாப்ஸ்யஸி தத: ஸித்₃தி₄ம் நிஶ்சயம் ஹி அநுத்தமாம் ।
அபார்த்த₂கம் ப்ரப₄ாஷந்தே ஶௌத்₃ரா ப₄ாக₂வதா இதி ॥

ந ஶூத்₃ரா ப₄க₃வத்₃ப₄க்தா விப்ரா பா₄க₃வதா: ஸ்ம்ருதா: |
த்₃வாத₃ஶாக்ஷர தத்வஜ்ஞ: சதுர்வ்யூஹவிதா₄நவித் ||
அச்சி₂த்₃ர: பஞ்சகாலஜ்ஞ: ஸர்வே பா₄க₃வதா: ஸ்ம்ருதா: |
ருக்₃வேத₃யஜுஷா ஹோதா யஜுஷாத்₄வர்யுரேவ ச ||
ஸாமவேதே₃ந சோத்₃கா₃தா புண்யேநாபி₄ஸ்துவந்தி மாம் |
அத₂ர்வஶிரஸா சைவ நித்ய மாத₂ர்வணா த்₃விஜா: ||
ஸ்துவந்தி ஸததம் யே ச தே ஹி பா₄க₃வதா: ஸ்ம்ருதா: |
வேத₃ாதீ₄நா: ஸதா₃ா யஜ்ஞா யஜ்ஞாதீ₄நாஶ்ச தே₃வதா: ||
தே₃வதா ப்₃ராஹ்மணாதீ₄நா: தஸ்மாத்₃விப்ராஸ்து தே₃வதா: |
[22-12...28]

[என்னிடம் அன்பு கொண்டானாகில் ஶூத்₃ரனுக்குத் தமோகு₃ணமும், அதனால் ஏற்படும் தன்மைகளும் நீங்கிவிடும். இலை, பூ, பழம் அல்லது நீர் என்னும் இவற்றில் எதையாவது அன்போடு ஶூத்₃ரன் ஸமர்ப்பித்தானாயினும் அவன் அன்பினால் ஸமர்ப்பித்த பொருளை நான் தலையாலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லாப் பாபங்களோடும் கூடிய சண்டா₃ளனாயிருந்தாலும் என்னிடம் ப₄க்தியுள்ளவனாய், என்னை எப்போதும் தியானித்தானாகில் அவன் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். கல்வியும், அடக்கமும் நிறைந்தவர்களாய், வேத₃ம் கரைகண்டவர்களான அந்தணர்களும் என்னிடம் ப₄க்தி செய்யாவிடில் அவர்கள் சண்டா₃ளர்களை ஒத்தவர்களாவர். என்னிடம் ப₄க்தியில்லாத இருபிறப்பாளன் தியானம், ஜபம், நற்செயல்கள், ஹோமம், தர்ப்பணம் ஆகிய எதைச் செய்தாலும் அது வீணேயாகும். நற்செயல்கள், ஹோமம், யாக₃ம், தா₃னம், ஜபம் முதலானவற்றை அவைஷ்ணவர்கள் செய்தால் அவையனைத்தையும் ராக்ஷஸர்களே அநுப₄விக்கிறார்கள். பாண்டு₃புத்ரனே! அசைவதும் அசையாததுமான எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும், நண்பர்களிடத்தும், எதிரிகளிடத்தும் என் ப₄க்தன் ஒருபடிப்படக் கருணைபுரியவேண்டும். அரசனே! இரக்கம், அஹிம்ஸை, கருணை, உண்மை, நேர்மை என் அடியார்களுக்குத் துரோஹம் செய்யாமலிருப்பது, எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் அப₄யமளிப்பது முதலான நற்குணங்களை என்னிடம் ப₄க்திஶ்ரத்₃தை₄யுள்ளவன் பிறர்க்கு உபதே₃ஶிக்கவேண்டும். இத்தகையவன் சண்டா₃ளனாகிலும் அவனுக்கு அழிவற்ற மோக்ஷலோகம் கிடைக்கும். என்னை முறைப்படி ஆராதி₄க்கும் மற்ற ப₄க்தர்களைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? எவர்கள் என்னை எப்போதும் துதிப்பவர்களாய், என்னிடம் உயிரையே வைத்திருக்கிறார்களோ

அவர்களே என் ப₄க்தர்கள். எந்த மனிதன் பல்லாயிரம் வருடம் தவம் புரிகிருனே, அவனும் என் ப₄க்தர்களடையும் மோக்ஷஸ்தா₂னத்தை அடைவதில்லை. ராஜரிஷியே! ஆகையால் சோம்பலில்லாமல் என்னையே தினமும் தியானிப்பாயாக. இப்படி தியானிப்பதால் ஒப்பற்ற மோக்ஷஸித்₃தி₄யை உறுதியாக அடைவாய். என் அடியார்களான ஶூத்₃ரர்களைப் பார்த்துச் சிலர் ஶூத்₃ரப₄ாக₃வதர்கள் என்று தவருகச் சொல்லுகிருர்கள். என் அடியார்கள் ஶூத்₃ரர்களாக மாட்டார்கள். அவர்கள் அந்தணர்களேயாவார்கள். த்₃வாத₃ஶாக்ஷரத்தின் பொருளை உணர்ந்தவனும், நாலு வ்யூஹங்களின் முறையை அறிந்தவனும், இடைவெளியில்லாமல் உபாத₃ானம் முதலான ஐந்து காலங்களில் என்னைப் பூஜிப்பவனும் ஆகிய அனைவரும் ப₄ாக₃வதர்களே. யாகத்தில் ஹோதாவானவன் ருக்₃யஜுர் வேத₃ங்களாலும், அத்₄வர்யு யஜுர்வேத₃த்தாலும், உத்₃கா₃தா பவித்ரமான ஸாமவேத₃த்தாலும் என்னையே துதிக்கிருர்கள். அத₂ர்வணவேத₃மறிந்த ப்₃ராஹ்மணர்கள் தினந்தோறும் அத₂ர்வ ஶிரஸ்ஸால் என்னையே துதிக்கிருர்கள். எப்போதும் என்னையே துதிக்கும் அனைவரும் ப₄ாக₃வதர்கள் என்று அறுதியிடப்படுகிருர்கள். யஜ்ஞங்கள் எப்போதும் வேத₃த்திற்கு வசப்பட்டவை. தே₃வதைகள் அந்த யஜ்ஞத்திற்கு வசப்பட்டவர்கள். தே₃வதைகள் ப்₃ராஹ்மணர்களுக்கும் வசப்பட்டவர்கள். ஆகையால் ப்₃ராஹ்மணனே ஸகல தே₃வதா ஸ்வரூபியாவான்.] என்று ப₄க₃வத்₃ப₄க்தர்களானுல் ஶூத்₃ரர்கள் அந்தணர்களேயாவர் என்றும், இந்த ப₄க்தியில்லாவிடில் ப்₃ராஹ்மணர்களும் சண்டா₃ள ஸமர் ஆவர் என்றும் இங்கு சொல்லப்பட்டதையொட்டியே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலையில் மேப்பொருளுக்கு மேலேயுள்ள பாசுரங்களில் அருளியிருக்கிருர் என்பது குறிக்கொள்ளததக்கது. இந்த வசனங்களைப் பூர்வாசார்யர்களும் கையாண்டிருக்கிருர்கள். வர்ணுஶ்ரம த₄ர்மங்களை நிலைநிறுத்தும் த₄ர்மஶாஸ்த்ரங்கள் எம்பெருமானிடம் ப₄க்தி இருந்தால் தாழ்ந்தவனும் உத்தம வர்ணுஶ்ரமியைவிடச் சிறந்தவன் என்றும், எம்பெருமானிடம் ப₄க்தியில்லையாஞல் உயர்ந்தவனும் சண்டா₃ளனைவிடத் தாழ்ந்தவன் என்றும் முழங்கியிருப்பதை அனைவரும் காணவேண்டும்.

இவ்வண்ணமாகத் தொடக்கத்திலிருந்து பலவிடங்களில் எம்பெருமானே பரமாத்மா என்றும், மற்ற தே₃வர்கள் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களே என்றும் முழங்கியிருக்கும் இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப₂லஶ்ருதியைப் பேசும் கடைசிப்பகுதியும் விஷ்ணுபரத்வத்தையே நிலைநாட்டுகிறது என்பதைக் காண்போம் இனி.

ஏதத்புண்யம் பவித்ரஞ்ச பாபநாஶநமுத்தமம் ।
ஶ்ரோதவ்யம் ஶ்ரத்₃த₄யா யுக்தை: மத்₃ப₄க்தைஶ்ச விஶேஷத:॥
ஶ்ராவயேத்₃யஸ்த்வித₃ம் ப₄க்த்யா ப்ரயதோऽத₂ ஶ்ருணோதி வா।
ஸ க₃ச்சே₂ந்மம ஸாயுஜ்யம் நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥
யஶ்சேத₃ம் ஶ்ராவவேச்ச்₂ராத்₃தே₄ மத்₃ப₄க்தோ மத்பராயண: ।
பிதரஸ்தஸ்ய த்ருப்யந்தி யாவதா₃பூ₄த ஸம்ப்லவம் ॥
ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸுமநா பூ₄த்வா சிந்தயேதாத்₃பு₄தாம் கதா₂ம் ॥
பூஜயாமாஸ கோ₃விந்த₃ம் த₄ர்மபுத்ர: புந: புந: ।
தே₃வா ப்₃ரஹ்மர்ஷய: ஸித்₃தா₄ கா₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸஸ்ததா₂ ॥
பூ₄தா யக்ஷா க்₃ரஹாஶ்சைவ கு₃ஹ்யகா பு₄ஜகா₃ஸ்ததா₂ ।
வாலகி₂ல்யா மஹாத்மாநோ முநய: தத்வத₃ர்ஶிந: ॥
ததா₂ ப₄ாக₃வதாஶ்சைவ பஞ்சகாலரதாஸ்: ததா₂ ।
கௌதூஹலஸமாயுக்தா ப₄க₃வத்₃ப₄க்திமாக₃தா: ॥
ஶ்ருத்வா து பரமம் புண்யம் வைஷ்ணவம் த₄ர்மஶாஸநம் ।
விமுக்தபாபா: பூதாஸ்தே ஸம்பூ₄தா: தத்க்ஷணேந து ॥
ப்ரணம்ய ஶிரஸா விஷ்ணும் ப்ரஸாத₃ஸுமுகே₂க்ஷண: ।
யதா₂க₃தம் யயுர்தே₃வா: ஸித்₃த₄ாஶ்சர்ஷிக₃ணை: ஸஹ ॥
க₃தேஷு தேஷு ஸர்வேஷு கேஶவ: கேஶிஹா ததா₃ ।
விஸ்ருஜ்ய பாண்ட₃வாந் ஸர்வாந் ப்ரணதாந் த்₃வாரகாம் யயௌ ॥
தத: ப்ரணம்ய கோ₃விந்த₃ம் தத₃ாப்ரப்₄ருதி பாண்ட₃வா: ।
கபிலாத்₃யாநி த₃ாநாநி த₃ஶ விஷ்ணுபராயணா: ॥
மது₄ஸூத₃நவாக்யாநி ஸ்ம்ருத்வா சைவ புந: புந: ।
மநஸா பூஜயாமாஸு: ஹ்ருதி₃ஸ்த₂ம் பஞ்ச பாண்ட₃வா: ॥
யுதி₄ஷ்டி₂ரோऽபி த₄ர்மாத்மா ஹ்ருதி₃ க்ருத்வா ஜநார்த்த₃நம் ।
தத்₃ப₄க்த: தந்மநா யுக்த: தத்₃யாஜீ தத்பரோऽப₄வத் ॥
ஏவமேதத் புராவ்ருத்தம் வைஷ்ணவம் த₄ர்மஶாஸநம் ।
மயா தே கதி₂தம் ராஜந்! பவித்ரம் பாபநாஶநம் ॥
சிந்தயஸ்வ ஸதா₃ விஷ்ணும் அப்ரமத்த: குருத்₃வஹ! ।
லோகா க₃ச்ச₂ந்தி நாந்யேந தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ॥

[22-33......47]

[மனிதர்களை நற்கதிக்கு அழைத்துச்செல்வதும், பரிஶுத்₃த₄மானதும், பாபங்களை அழிக்கக்கூடியதும், மிகச் சிறந்ததுமான இந்த ஸ்ம்ருதி ஶ்ரத்₃தை₄யுடையவர்களாலும், குறிப்பாக என்னுடைய ப₄க்தர்களாலும் கேட்கத்தக்கது. எவனொருவன் இந்த ஸ்ம்ருதியை ப₄க்தியோடும், புலனடக்கத்தோடும் பிறருக்குச் சொல்லுகிறானோ, அல்லது தான் கேட்கிறானோ அவன் என்னுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிறான். இதில் ஸந்தே₃ஹமில்லை. எனக்கு ப₄க்தனாய், என்னையே மேலான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாகக்கொண்ட எவனொருவன் இந்த ஸ்ம்ருதியை ஶ்ராத்₃த₄த்தில் போ₄க்தாக்களைக் கேட்பிக்கிறானோ அவனுடைய பித்ருக்கள் ப்ரளயகாலம் வரையில் த்ருப்தியடைகிறார்கள். இந்த ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்ட அத்₃பு₄தமான வ்ருத்தாந்தத்தை நன்னெஞ்சை உடையவனாய், உகப்புடன் சிந்திக்கவேண்டும். த₄ர்மபுத்ரன் இந்த ஸ்ம்ருதியைக் கேட்டபின்பு கோ₃விந்த₃னைப் பலகால் பூஜித்தான். தே₃வர்கள், ப்₃ரஹ்மரிஷிகள், ஸித்₃த₄ர்கள், க₃ந்த₄ர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுக்கள், பூ₄தங்கள், யக்ஷர்கள், க்₃ரஹங்கள், கு₃ஹ்யர்கள், நாக₃ர்கள், வாலகி₂ல்யர்கள், மஹாத்மாக்களாய், உண்மையை அறிந்த மற்ற முனிவர்கள், அபி₄க₃மனம் முதலான ஐந்து காலங்களில் திருவாராத₄னம் பண்ணும் பாஞ்சராத்ரிகள் ஆகிய இவர்களனைவரும் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியை உடையவர்களாய், உத்ஸாஹத்தோடு கூடியவர்களாய், மிகப்புண்ணியமான இந்த வைஷ்ணவ த₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தைக் கேட்டு, அந்தக்கணத்திலேயே பாபங்கள் நீங்கப் பெற்றவர்களாய், பரிஶுத்₃த₄ரானார்கள். அருளாலே மலர்ந்த திருக்கண்களை உடைய கிருஷ்ணனாகிற விஷ்ணுவைத் தலையால் வணங்கி, தே₃வர்களும், ஸித்₃த₄ர்களும் ரிஷிக₃ணங்களோடுகூடத் தத்தம் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றார்கள். அவர்களனைவரும் சென்றபின்பு, கேஶியைக் கொன்றவனான கேஶவன் தன்னை வணங்கிய பாண்ட₃வர்கள் அனைவருக்கும் விடைகொடுத்து த்₃வாரகைக்குச் சென்றான். அது முதற்கொண்டு பாண்ட₃வர்கள் கோ₃விந்த₃னை வணங்கி (இந்த ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்ட) கபிலாத₃ானம் முதலான பத்துவித₄மான த₃ானங்களையும் செய்துகொண்டு விஷ்ணுவையே மேலான க₃தியாகக் கொண்டவர்களாய் இருந்தார்கள். மது₄ஸூத₃னனுடைய வாக்யங்களை மறுபடியும் மறுபடியும் நினைத்துப் பஞ்சபாண்ட₃வர்களும் தம் ஹ்ருத₃யத்திலிருக்கும் அவனை மனஸ்ஸாலே ஆராதி₄த்தார்கள். த₄ர்மாத்மாவான யுதி₄ஷ்டி₂ரரும் ஜநார்த்₃தனனை நெஞ்சில் இருத்தி, அவனுக்கு ப₄க்தராய், அவனிடம் நெஞ்சைச் செலுத்தியவராய், அவனையே ஆராதி₄ப்பவராய், அவனிடமே ஈடுபட்டவரான

ஜ்ஞாநியாக ஆனுர். அரசனே! பரிஶுத்₃த₄மானதாய், பாபங்களைப் போக்குவதான இந்தச் சரித்திரம் என்னுல் உனக்குச் சொல்லப் பட்டது. குருகுலத் தலைவனே! சோம்பல் இல்லாதவனுய், எப் போதும் விஷ்ணுவைச் சிந்திப்பாயாக. வேறு எந்த வழியாலும் உலகினர் விஷ்ணுவின் ஸுப்ரஸித்₃த₄மான பரமபத₃த்தை அடைய முடியாது.

இந்தப் ப₄லஶ்ருதியிலிருந்தும் கண்ணனுய் அவதரித்த விஷ்ணுவே ஸர்வாந்தர்யாமி என்றும், தே₃வதைகள் முதலான அனைவரும் அவனை ஆராதி₄ப்பவர்கள் என்றும், அவனுடைய ஸ்த₂ானமே மிகவுயர்ந்த மோக்ஷலோகமென்றும், அவனைச் சிந்திப்ப தாலேயே அதனை அடையமுடியுமென்றும் தெளிவாக விளங்குகிற தாகையால், இந்த வ்ருத்₃த₄கௌ₃தம ஸ்ம்ருதியானது ப₄க₃வத் பரத்வத்தையே நிலைநாட்டுகிறது என்பது அசைக்கமுடியாதபடி நிருபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

வ்ருத்₃த₄கௌ₃தம ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

அருணஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

இந்த ஸ்ம்ருதியில் தெய்வங்களைப்பற்றிச் சில இடங்களிலேயே வருகிறது. 148 ஶ்லோகங்கள்கொண்ட இந்த ஸ்ம்ருதியில் 61-வது ஶ்லோகத்தில்,

"விஷ்ணுஜிஷ்ணுஹ்ருஷீகேஶப்ரதிமாம் ஸ்த₂ாபயேத்து வா।
ருணர்த்த₂ம் ப்ரதிக்₃ருஹ்ணநோ முச்யதே து₃ஷ்ப்ரதி
க்₃ரஹாத்॥"

[ஸர்வவ்யாபியாய், அனைத்துலகையும் வென்றிருப்பவனுய், இந்த்₃ரி யங்களுக்கு ஈஶனன பரமாத்மாவின் அர்ச்சாமூர்த்தியை ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்பவன், தீயவர்களிடமிருந்து தன் கடனை அடைப்பதற்காக வாங்கின த₃ானத்திஞல் ஏற்படும் பாபத்தி னின்றும் நீங்கப்பெறுகிருன்.] என்று ஸர்வலோகவ்யாபியான விஷ்ணுவை அனைத்துலகையும் வென்றிருப்பவனென்றும், இந்த்₃ரி யங்களுக்கு ஸ்வாமி என்றும் குறிப்பிடுவது காணத்தக்கது. 120-வது ஶ்லோகத்தில் தீயவர்களிடமிருந்து வாங்கிய த₃ானத்திற்கு ப்ராயச் சித்தத்தை விதி₄க்கும்போது,

"ருக்ஸாமவேதௌ₃ நியதம் ஜபேத்₃வா ஶிவஸந்நிதௌ₄।
நாராயணநுஸ்மரணந் முச்யதே து₃ஷ்ப்ரதிக்₃ரஹாத்॥"

[ருக்ஸாம வேத₃ங்களை நியமத்தோடு சிவன் கோவிலிலே ஜபிப்பதும் ப்ராயச்சித்தமாகும். நாராயணனை நினைப்பதாலேயே தீய த₃ானத்தினுல் ஏற்படும் பாபத்தினின்றும் நீங்குகிருன்] என்று சிவன் கோவிலில் வேத₃பாராயணம் செய்வதும், நாராயணனை நினைப்பதும் ஸமமாகக் கூறப்பட்டதிலிருந்து சிவனைக் காட்டிலும் நாராயணனுடைய பெருமை விளங்குகிறது. இந்த ஸ்ம்ருதியின் கடைசியில்,

"ப்ராயஶ்சித்தம் து தஸ்யைவ ஹரே: ஸம்ஸ்மரணம் பரம்'|
ப்ராதர்நிஶி தத₂ா ஸந்த்₄யாமத்₄யாஹ்நாதி₃ஷு ஸம்ஸ்துவந் ||
நாராயணமவாப்நோதி ஸத்₃ய: பாபக்ஷயம் நர: ||
முக்த்வா ப்ரயாதி ஸ ஸ்வர்க்க₃ம் தஸ்ய விஷ்ணோர்நுமீலநே(?) |
வாஸுதே₃வஸ்ய ப₄க்தஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதி₃ஷு ||
தஸ்யாந்தே ப₄வதே தஸ்ய தே₃வேந்த்₃ராத₃தி₄கம் ப₂லம் ||
[145-148]

[முற்கூறிய பாபங்களுக்கு ஹரியை நினைப்பதே மேலான ப்ராயஶ்சித்தமாகும். காலையிலும், நடுப்பகலிலும், மாலையிலும், இரவிலும், எல்லாக் காலங்களிலும் நாராயணனைத் துதிப்பதன்மூலம் மனிதன் உடனே பாபங்களிலிருந்து நீங்கப்பெறுகிருன். இறந்த பின்பு விஷ்ணுவினுடையதான ஸ்த₂ானத்தையும் அடைகிருன். வாஸுதே₃வனிடம் ப₄க்தி பூண்டிருப்பவன் ஜபம், ஹோமம், அர்ச்சனை முதலான எதைச்செய்தாலும் அதன் பயனுக தே₃வேந்த்₃ரப் பதவியைக் காட்டிலும் சிறந்த ப₂லனை அடைகிருன்.] என்று படிக்கப்படும் ப₂லஶ்ருதியிலிருந்தும், விஷ்ணுவை நினைப்பதொன்றே எல்லாப் பாபங்களையும் அழிப்பது என்றும், மோக்ஷமுள்ளிட்ட எல்லா உயர் பதவிகளையும் அளிப்பது என்றும் விளங்குகிறதாகையால் இந்த ஸ்ம்ருதியிலிருந்தும் ப₄க₃வத் பரத்வமே நிலைநாட்டப்பட்டதாயிற்று.

அருணஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

வஸிஷ்ட ஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

இந்த வஸிஷ்ட₂ஸ்ம்ருதி கல்கத்தாவில் வெளியிடப்பட்ட ஸ்ம்ருதி ஸந்த₂ர்ப்ப₄த்தின் நாலாம் ப₄ாக₃த்தில் 2139-வது பக்கம் முதல் 2246-வது பக்கம் வரையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களால் ஆயிரம் வருஷங்களாகக் கையாளப்படும் பல ஶ்லோகங்கள் இந்த ஸ்ம்ருதியில் உள்ளன. இது ப₄க₃வத்பரத்வத்தை

அசைக்கமுடியாதபடி நிலைநாட்டித்தருவது என்பது இதன் முதல் அத்தியாயத்திலிருந்தே விளங்குகிறதாகையால் அவ்வத்தியாயம் முழுவதையும் அடுத்தபடி பொழிப்புரையோடு கொடுக்கிறோம்.

கு₃ருமிக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்ய வஸிஷ்ட₂ம் ப்₃ரஹ்மஸம்ப₄வம் ।
பப்ரச்சு₂ர்முநய: ஸர்வே பாராஶர்யபுரோக₃மா: ॥

முநய ஊசு:—

ப₄க₃வந்! ப₄வதா ப்ரோக்தா யஜ்ஞுத₃ாநவ்ரதாத₃ய: ।
வர்ணாஶ்ரமாணும் கர்த்தவ்யா நித்ய நைமித்திகா: க்ரியா: ॥
க ஆசார: க: ஆஹார: கீத்₃ருக்₃வ்ருத்தி: க ஆஶ்ரய: ।
வைஷ்ணவாநாம் முநிஶ்ரேஷ்ட₂! ப்₃ரூஹி ஸர்வமஶேஷத: ॥

வஸிஷ்ட₂ உவாச—

ஶ்ருணுத்₄வம் முநய: ஸர்வே ஸர்வத₄ர்ம ஸநாதநம் ।
வைஷ்ணவாநாஞ்ச விப்ராணும் யத்₃யத₃ாசரணம் ஶுப₄ம் ॥
ஸர்க்க₃ாதௌ₃ ப்₃ராஹ்மணு: ஶ்ரேஷ்ட₂ா:

வைஷ்ணவாம்ஶேந சோதி₃தா: ।
இதரே ச த்ரயோ வர்ணு: ப்₃ரஹ்மணு விஷ்ணுஸூநுநா ॥
தஸ்மாச்ச வைஷ்ணவா விப்ரா: ப்ரக்ருத்யாதி₃ஷு ஸத்தமா: ।
அவைஷ்ணவத்வம் விப்ராணும் மஹாபாதகஸம்மிதம் ॥
அவைஷ்ணவஸ்து யோ விப்ர: ஸர்வகர்மஸு க₃ர்ஹித: ।
ரௌரவம் நரகம் ப்ராப்ய சாண்ட₃ாலீம் யோநிமாப்நுயாத் ॥
நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் த்ரிவித₄ம் ஶ்ருதிசோதி₃தம் ।
அவைஷ்ணவாநாம் விப்ராணும் கர்ம தந்நிஷ்ப₂லம் ப₄வேத் ॥
ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுமந்யேந ஹீநதே₃வேந து₃ர்மதி: ।
ஸாத₄ாரணம் ஸக்ருத்ப்₃ரூதே ஸோऽந்த்யஜோ

நாந்த்யஜோऽந்த்யஜ: ॥
யோ விஷ்ணுஶேஷமாத்மாநமந்யஶேஷம் ப்ரபத்₃யதே ।
ஸ சாண்ட₃ாலோ மஹாபாபீ ரௌரவம் நரகம் வ்ரஜேத் ॥
அவைஷ்ணவத்வம் விப்ராணும் ஆத்மநாஶநகாரணம் ॥
தஸ்மாத்து வைஷ்ணவத்வம் வை விப்ராணும்

ஶ்ருதிசோதி₃தம் ॥

அவைஷ்ணவோ ஹதோ விப்ரோ ஹதம் ஶ்ராத்₃த₄மத₃க்ஷிணம் |
அப்₃ரஹ்மண்யம் ஹதம் க்ஷாத்ரமநாசாரம் ஹதம் குலம் ||
யே வாஸுதே₃வம் நார்ச்சந்தி ஸர்வலோகேஶ்வரம் ஹரிம் |
தேஷாம் ஹி நரகே வாஸ: கல்பாயுதஶதைரபி ||
சதுர்வேதீ₃ ச யோ விப்ரோ வாஸுதே₃வம் ந விந்த₃தி |
வேத₃ப₄ரப₄ராக்ராந்த: ஸ வை ப்₃ராஹ்மணக₃ர்த்த₃ப₄: ||
தஸ்மாத₃வைஷ்ணவத்வேந ப்₃ராஹ்மணத்வம் விஹந்யதே |
வைஷ்ணவத்வேந ஸம்ஸித்₃தி₄ம் லப₄தே நாத்ர ஸம்ஶய: ||
நாராயணம் பரம் ப்₃ரஹ்ம ப்₃ராஹ்மணாநாம் ஹி தை₃வதம் |
ஸோமஸூர்யாத₃யோ தே₃வா க்ஷத்ரியாணாம் விஶாம் தத₂ா ||
ஶூத்₃ராதீ₃நாம் து ருத்₃ராத்₃யா அர்ச்சநீயா: ப்ரகீர்த்திதா: |
யத்து ருத்₃ரார்ச்சநம் ப்ரோக்தம் புராணேஷு ஸ்ம்ருதிஷ்வபி ||
தத₃ப்₃ரஹ்மண்யவிஷயமேவமாஹ ப்ரஜாபதி: |
ருத்₃ரார்ச்சநம் த்ரிபுண்ட்₃ரம் ச யத்புராணேஷு கீ₃யதே |
க்ஷத்ரவிட் ஶூத்₃ரஜாதீநாம் நேதரேஷாம் தது₃ச்யதே ||
தஸ்மாத்த்ரிபுண்ட்₃ரம் விப்ராணாம் (விப்ரைஸ்து) ந த₄ார்யம் முநிஸத்தமா:! ||
யத₃ஜ்ஞாநாச்ச பி₃ப்₄ருயு: பதிதாஸ்தே ந ஸம்ஶய: ||
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் து விப்ராணாம் ஸததம் ஶ்ருதிசோதி₃தம் |
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரோ ம்ருத₃ா ஶுப்₄ரோ லலாடே யஸ்ய த்₃ருஶ்யதே ||
ஸர்வபாபவிஶுத்₃த₄ாத்மா ஸ யாதி ஹரிமந்தி₃ரம் |
ஸ்நாநம் த₃ாநம் தபோ ஹோம: ஸ்வாத்₄யாய: பித்ருதர்ப்பணம் ||
ப₄ஸ்மீப₄வந்தி தத்ஸர்வமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் விநா க்ருதம் ||
முமுக்ஷுபி₄ர்வீதராகை₃: அப்ரமத்தை: ஸமாஹிதை: |
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ஹரே: பூஜாக்ஷச்ச₃த்ரா த்₃யைரலங்க்ருதம் ||
ப்₃ராஹ்மணைர்நைவ ம்ருத்₃த₄ார்யா ந ப₄ஸ்ம ந ச சந்த₃நம் |
யத்₃யபு₃த்₃த்₄யா து பி₃ப்₄ருயாத் ப்ராயஶ்சித்தீ ப₄வேத்து ஸ: ||
ந த்ரிபுண்ட்₃ரம் த்₃விஜைர்த₄ார்யம் ந பட்டாகாரமேவ ச |
ந சாந்யதே₃வதாப₄க்திராபத்₃யபி கத₃ாசந ||

யஸ்து நாராயணுதந்யம் ஸ்வதந்த்ரேண ப்ரபூஜயேத் |
ப₄வேயுர்நிஷ்ப₂லாஸ்தஸ்ய யஜ்ஞதா₃நாதி₃ ஸத்க்ரியா: ||
அங்க₃ப₄ாவேந தே₃வாநாம் அர்ச்சநம் ந நிஷித்₄யதே |
ஸ்வதந்த்ர பு₃த்₃த்₄யா ய: குர்யாத் ப்₃ராஹ்மணோ நரகம் வ்ரஜேத் ||
தஸ்மாத்து ப்₃ராஹ்மணோ நித்யம் ப்ரயத்நேநார்ச்சயேத்₃த₄ரிம் |
தத₃ாத₄ாரணப₄ாவேந தே₃வதா: பரிதோऽர்ச்சயேத் ||
அவைஷ்ணவஸ்து யோ விப்ரஶ்சாண்டா₃லாத₃த₄ம: ஸ்ம்ருத: |
ந தேந ஸஹ பே₄ாக்தவ்யமாபத்₃யபி கதா₃சந ||
ஸுதர்₃ஶநோர்த்₄வபுண்ட்₃ராணும் த₄ாரணம் ப்ரத₂மம் ஸ்ம்ருதம் |
தந்மந்த்ராத்₄யயநம் சைவ ததீ₃யாராத₄நம் தத₂ா ||
நித்யமாராத₄நம் விஷ்ணோர்த்₄யாநம் ஹோமோ ஜபஸ் தத₂ா |
தத்கத₂ாஶ்ரவணம் சைவ தந்நாம்நஶ்சைவ கீர்த்தநம் ||
தத்பாத₃தீர்த்த₂ஸேவா ச தந்நிவேதி₃தபே₄ாஜநம் |
ப்ரணுமஸ்தஸ்ய புரதோ நர்த்தநம் கீ₃தவாத₃நம் ||
தத் ஸ்தோத்ரபட₂நம் சைவ தத₃ந்யேஷாமஸேவ்யதா |
ஏவம் ஸம்பூஜயந்நித்யம் நாராயணமநாமயம் ||
ஸ வைஷ்ணவோ ப₄வேத்₃விப்ர: ஸர்வலோகேஷு பூஜித: |
லலாடே சோர்த்₄வபுண்ட்₂ரஸ் து பா₃ஹுமூலே ஸுதர்₃ஶநம் ||
கண்டே₂ யத்₃வாக்ஷமாலா து பவித்ரம் த₃க்ஷிணே கரே |
வைஷ்ணவேந ஸதா₃ த₄ார்யா ஹரிஸம்ப₃ந்த₄வேத₃நாத் ||
ஶங்க₂சக்ராங்கநம் குர்யாத₃ாத்மநோ பா₃ஹுமூலயோ: |
கலத்ராபத்யப்₄ருத்யேஷு பஶ்வாதி₃ஷு விமுக்தயே ||
ஸ புத்ர பஶுதா₃ராணும் ப்₃ராஹ்மணுநாம் விஶேஷத: |
குர்யாத்து சிந்தநம் சைவ வைஷ்ணவம் நாம லக்ஷ்ம ச ||
ஶங்க₂சக்ரே ஸ்பு₂டம் குர்யாத் ப்ரதப்தே பா₃ஹுமூலயோ: |
ஸர்வாஶ்ரமேஷு வஸதாம் ஸ்த்ரீணும் ச ஶ்ருதிவேத₃நாத் ||
ஹோமாதி₃நைவ ஸந்தப்தசக்ரமாத₃ாய வைஷ்ணவம் |
த₃க்ஷிணே பா₃ஹுமூலே து த₃க்₃த்₄வா கர்ம ஸமாசரேத் ||
விநா₄ நா த₄ாரயித்வைவ பவித்ரம் சக்ரமுத்தமம் |
ததஸ்ஸ வைஷ்ணவம் யாதி நாந்யதா₂ த்₃விஜஸத்தமா:! ||

தஸ்மாத்து விதி₄வச்சக்ரம் த₄ாரயித்வா ஸுத₃ர்ஶநம் ।
பஶ்சாத் ஸர்வாணி கர்மாணி குர்வீத த்₃விஜஸத்தமா:! ||
சக்ரஸ்ய த₄ாரணே காலே ப்₃ராஹ்மணத்வம் விது₃ர்பு₃த₄ா: ।
ஜாதிகர்மாணி வை குர்யாச்சௌளோபநயநேऽபி வா ||
மந்த்ராத்₄யயநகாலே வா சக்ரம் த₄ார்யம் வித₄ாநத: ।
அத்₄ருத்வா விதி₄வச்சக்ரம் யதி₃ கர்ம ஸமாசரேத் ||
நிஷ்ப₂லம் து ப₄வேத் ஸர்வமிஷ்டாபூர்த்தம் த்₃விஜோத்தமா:! ।
[1-42]

இதி ஶ்ரீவஸிஷ்டஸ்ம்ருதௌ ப்₃ராஹ்மணஸ்வரூப கத₂நம் நாம ப்ரத₂மோऽத்₄யாய: ||

[பிரமனுடைய பிள்ளையாய், இக்ஷ்வாகு வம்ஶத்தின் ஆசார்யரான வஸிஷ்டரை வியாஸர் முதலான எல்லா முனிவர்களும் பின்வருமாறு கேட்டார்கள்—''ப₄க₃வானே! அந்தந்த வர்ணாஶ்ரமங்களில் இருப்பவர்கள் செய்யவேண்டிய நித்ய நைமித்திக கர்மங்களான யஜ்ஞம், தானம், வ்ரதம் முதலானவை உம்மால் சொல்லப்பட்டன. முனிவர் தலைவரே! வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆசாரம் எது? ஆஹாரம் எது? தொழில் என்ன? ஆஶ்ரயணீயம் எது? இவையனைத்தையும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்.'' இவ்வண்ணம் முனிவர்களால் கேட்கப்பட்ட வஸிஷ்டர் கூறலுற்றார்,— முனிவர்களே! எல்லா த₄ர்மங்களுக்கும் பழமையானதாய் வைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களுக்குரியதாய், மங்களமான ஆசாரங்களைக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள். விஷ்ணுவின் அம்ஶமுடைய விஷ்ணு புத்ரனை பிரமனால் ஸ்ருஷ்டியின் ஆதி₃யில் சிறந்தவர்களான ப்₃ராஹ்மணர்கள் படைக்கப்பட்டார்கள். மற்ற மூன்று வர்ணத்தவர்களும் அவ்வம்ஶமற்ற பிரமனால் படைக்கப்பட்டனர். ஆகையால் விஷ்ணுவால் படைக்கப்பட்ட அந்தணர்கள் ஸ்வபா₄வம் முதலியவற்றால் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். அந்தணர்கள் வைஷ்ணவர்களாயிராமலிருப்பது மஹாபாதகத்தோடு ஒத்தது. எந்த அந்தணன் வைஷ்ணவனாயிராமலிருக்கிறானோ அவன் எந்த வைதி₃ககர்மத்தையும் செய்யத்தகாதவன் என்று இகழப்படுகிறான். இறந்தபின்பு ரௌரவ நரகத்தை அடைந்து, சண்டாளனாகப் பிறக்கிறான். வேத₃த்தில் விதி₄க்கப்பட்ட நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என்னும் மூன்றுவகைக் கர்மங்களும் விஷ்ணுப₄க்தராயிராத அந்தணர் அனுஷ்டி₂க்கும்போது பயனற்றவையாகின்றன. அறிவு கெட்டவனை எவனொருவன ஶ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை மற்றொரு தாழ்ந்த தே₃வனோடு ஸமானமானவனாக ஒருமுறை சொல்லுகிறானோ, அவனே

உண்மையான சண்டாளன் சண்டாளனாகப் பிறந்தவன்கூட (அவனைப் போல்) சண்டாளனல்லன். எவன் விஷ்ணுவுக்கு அடிமைப்பட்ட தன் ஆத்மாவை மற்றொரு தெய்வத்துக்கு அடிமைப்பட்டதாக நினைக்கிறானோ, மஹாபாபியாய், சண்டாளனான அவன் ரௌரவ நரகத்தை அடைகிறான். அந்தணர்களுக்கு அவைஷ்ணவத்வமானது ஆத்மாவையே அழிக்கக்கூடியது. அதனால் அந்தணர்களுக்கு வைஷ்ணவத்வம் வேதத்திலேயே விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவைஷ்ணவனான அந்தணன் அழிந்தவனே. தக்ஷிணையில்லாத ஶ்ராத்தமும் அழிந்ததே. ப்ராஹ்மணனைத் துணைகொள்ளாத க்ஷத்ரியன் அழிந்தவனே. ஆசாரமில்லாத குலமும் அழிந்ததே. எவர்கள் எல்லாவுலகுக்கும் ஈஶ்வரனான ஹரியை ஆராதிப்பதில்லையோ அவர்கள் லக்ஷக்கணக்கான வருஷங்கள் நரகில் வீழ்கிறார்கள். நாலு வேதமும் படித்தவனாயினும் வாஸுதேவனைச் சரணமடையவில்லையானால் வேதமாகிற பெருஞ்சுமையால் அழுத்தப்படும் ப்ராஹ்மணக் கழுதையே அவன். ஆகையால் அவைஷ்ணவத்தன்மையால் ப்ராஹ்மணத் தன்மை அழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. வைஷ்ணவத்வத்தை உடையவன் எல்லா ஸித்திகளையும் பெறுவான் என்பதில் ஐயமில்லை. பரப்ரஹ்மமான நாராயணன் அந்தணர்க்குரிய தெய்வமாவான். சந்த்ரன், ஸூர்யன் முதலான தேவர்கள் க்ஷத்ரியர்களுக்கும், வைஶ்யர்களுக்கும் தெய்வங்களாவர். ஶூத்ரர் முதலானவர்களுக்கு ருத்ரன் முதலான தாமஸ தேவர்கள் ஆராதிக்கத் தக்கவர்களாக ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிறார்கள். புராணங்களிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் 'ருத்ரனை ஆராதிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லுமிடங்கள் ப்ராஹ்மணரல்லாதார் விஷயம் என்று ப்ரஜாபதி கூறினார். ருத்ரனை ஆராதிக்கவேண்டும் என்றும், த்ரிபுண்ட்ரம் தரிக்கவேண்டும் என்றும் புராணங்களில் சொல்லப்படுவது க்ஷத்ரியவைஶ்யஶூத்ரர்களுக்கேயொழிய அந்தணர்களுக்கல்ல. முனிவர் தலைவர்களே! ஆகையால் (குறுக்கேயிடும்) த்ரிபுண்ட்ரத்தை அந்தணர்கள் தரிக்கலாகாது. அறியாமையால் தரித்தால், அவர்கள் பதிதர்களாவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்தணர்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ரமே எப்போதும் தரிக்கவேண்டும் என்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. எவனுடைய நெற்றியில் வெள்ளைமண்ணாலான ஊர்த்வபுண்ட்ரம் காணப்படுகிறதோ, அவன் எல்லாப்பாபங்களினின்றும் நீங்கப்பெற்றவனாய் ஹரியின் உலகத்திற்குச் செல்கிறான். ஊர்த்வபுண்ட்ரமில்லாமல் செய்யப்படும் ஸ்நானம், தானம், தவம், ஹோமம், வேதாத்யயனம், பித்ருதர்ப்பணம் ஆகிய அனைத்தும் சாம்பலாகி அழியும்.

ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயங்களில் பற்றற்றவர்களாய், ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் சோம்பலில்லாமல் நன்கு ஈடுபட்டவர்களான முமுக்ஷுக்களால் (தம் வீடு முதலானவற்றில் எழுதப்படும்) மாலை, குடை முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமே ஹரியின் திருவாராத₄ன மாகும். அந்தணர்களால் (வெள்ளை நிறமல்லாத) மண்ணை, சாம் பலோ, சந்த₃னமோ (புண்ட்₃ரமாக) த₄ரிக்கத்தக்கதன்று. அறியாமல் த₄ரித்தானாகில் அவன் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டியவனாகிறான். இரு பிறப்பாளர்கள் முப்பட்டையாகவோ, ஒரே பட்டையாகவோ குறுக்குப் புண்ட்₃ரத்தை த₄ரிக்கக்கூடாது. ஆபத்துக்காலத்தில்கூட ஒருபோதும் வேறு தெய்வத்திடம் ப₄க்தி செலுத்தக்கூடாது. எவனொருவன் நாராயணனைக் காட்டிலும் வேறொரு தெய்வத்தை ப்ரத₄ானமாக வைத்துப் பூஜிக்கிறானோ அவன் செய்யும் யஜ்ஞம், த₃ானம் முதலான நற்செயல்களும் பயனற்றவையாகின்றன. (கோயில்களில்) மற்ற தெய் வங்களை நாராயணனுக்குப் பரிவாரங்களாக வைத்துப் பூஜிப்பது தவ றல்ல. மற்றொரு தெய்வத்தை ப்ரத₄ானமாக வைத்து ஆராதி₄க்கும் அந்தணன் நரகம் புகுவான் ஆகையால் அந்தணன் தினந்தோறும் ஹரியை முயன்று பூஜிக்கவேண்டும். அவனால் த₄ரிக்கப்படுமவர்கள் என்னும் நினைவோடு மற்ற தெய்வங்களை ஆராதி₄க்கவேண்டும். வைஷ்ணவனாயிராத அந்தணன் சண்ட₃ாளனைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த வன் என்று ஸ்ம்ருதிகளில் கூறப்படுகிறான். ஆபத்துக்காலத்திலும் ஒருபோதும் அவனோடு சேர்ந்து உட்கார்ந்து உண்ணலாகாது. (எம்பெருமானை ஆராதி₄ப்பதில் அடங்கும் விஷயங்களாவன)—

1. ஸுத₃ர்ஶனத்தையும், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும் த₄ரிப்பது முதல் ஆராத₄னமாகும். 2 எம்பெருமானுடைய மந்த்ரங்களை (ஆசார்யன் மூலம்) கற்பது. 3. அவனுடைய அடியார்களை ஆராதி₄ப்பது. 4. எப்பெருமானுக்கு தினந்தோறும் திருவாராத₄னம்செய்வது. 5. அவனை த்₄யானிப்பது. 6. அவனுடைய மந்த்ரங்களைக்கொண்டு ஹோமம் செய்வது. 7. அவனுடைய மந்த்ரங்களைக்கொண்டு ஜபம் செய்வது. 8. அவனுடைய கதைகளைக் கேட்பது. 9. அவனுடைய திருநாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வது. 10. அவனுடைய ஸ்ரீபாத₃ தீர்த்த₂த்தைப் பருகுவது, 11. அவன் அமுதுசெய்ததை உண்பது. 12, அவனுக்கு முன்னால் வணங்குவது. 13. அவனுக்கு முன்னால் நாட்டியமாடுவது. 14. அவனுக்கு முன்னால் பாட்டுப் பாடுவது. 15. அவனைப்பற்றிய துதிகளைப் படிப்பது. 16. அவனைத் தவிர வேறு எவரையும் தொழாமலிருப்பது. இப்படிப் பதினாறு வகைகளில் தினந்தோறும் குறையற்ற நாராயணனை ஆராதி₄ப்பவன் எவனோ,

வைஷ்ணவனுன அவனே அந்தணனுவான். எல்லாவுலகிலும் பூஜிக்கப் படுவான். நெற்றியில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமும், வலதுதோளில் ஸுத₃ர்ஶனமும், கழுத்தில் துளஸி, தாமரை மணிமாலைகளும், வலது கையில் பவித்ரமும், எம்பெருமானுேடு ஸம்ப₃ந்த₄த்தைக் காட்டுவதற்காக வைஷ்ணவனுல் த₄ரிக்கப்படவேண்டும். தனது இருதோள்களிலும் ஶங்க₂சக்ரங்களால் அடையாளம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மனைவி, பிள்ளைகள், வேலைக்காரர்கள், பசுக்கள் முதலான எல்லாச் சேதனர்க்கும் அவர்கள் முக்தியடைவதற்காக ஶங்க₂சக்ராங்கனம் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக அந்தணர்கள் மனைவி, மக்கள், பசுக்களோடு சக்ராங்கனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள திருநாமங்களையும், அடையாளங்களையும் சிந்திக்கவேண்டும். தோள்களில் ஶங்க₂சக்ரங்களைத் தெளிவாகத் தெரியும்படி அடையாளம் செய்துகொள்ளவேண்டும். வேத₃ம் விதி₄க்கிறபடியால் எல்லா ஆஶ்ரமங்களிலிருப்பவர்களுக்கும், ஸ்த்ரீகளுக்கும் ஹோமம் முதலானவற்றைச் செய்து அதில் காய்ச்சப்பட்ட விஷ்ணுசக்ரத்தைக்கொண்டு வலதுதோளில் அடையாளம் செய்தபின்பே வைதி₃க கர்மங்களைச் செய்விக்கவேண்டும். அந்தணர் தலைவர்களே! பரிஶுத்₃த₄மானதாய் (வேத₃ங்களில் பவித்ரம் எனப்படுவதாய்), மிகச் சிறந்ததான சக்ரத்தை முறைப்படி த₄ரிப்பதினுல் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைவான். அதை அடைய வேறு வழியில்லை. ஆகையால் ஸுத₃ர்ஶன சக்ரத்தை விதி₄ப்படி த₄ரித்தபின்பே எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்யவேண்டும். அந்தணர் தலைவர்களே! சக்ரத₄ாரணம் செய்யும்போதே அந்தணத் தன்மை ஏற்படுகிறது என்று அறிவாளிகள் அறுதியிடுகிருர்கள். ஆகையால் அதற்குப் பின்பே ஜாதகர்மம், நாமகரணம், சௌளம், உபநயனம் முதலான அந்தணர்க்குரிய கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். அல்லது திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மந்த்ரங்களை உபதே₃ஶம் பெறும்போதாவது முறைப்படி சக்ரத்தை த₄ரிக்கவேண்டும். த்₃விஜ ஶ்ரேஷ்ட₂ர்களே! முறைப்படி சக்ரத்தை த₄ரிக்காமல் யாக₃ம் செய்தல், குளம் வெட்டுதல் முதலான இஷ்டாபூர்த்தகர்மங்களைச் செய்தால் அவையனைத்தும் பயனற்றதாகும்.] என்று இந்த வஸிஷ்ட₂ஸ்ம்ருதியின் முதல் அத்தியாயமே ப₄க₃வத்பரத்வத்தைக் கல்வெட்டாகக் காட்டித் தருகிறது. பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரங்களின் ஸாரமாகவும் இருக்கிறது இனி, வைஷ்ணவர்களுக்கு நாமஸம்ஸ்காரத்தை வர்ணிக்கும் இரண்டாம் அத்தியாயத்திலுள்ள ஸாரமான சில ஶ்லோகங்களைக் காண்போம்.

தஸ்ய த₃க்ஷிணகர்ணே து ஜபேத₃ஷ்டாக்ஷரம் ஸ்வயம்।
மூர்த்₄நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய ஜபேச்ச த்₃வாத₃ஶாக்ஷரம் ||

ஷட₃க்ஷரேண மந்த்ரேண குஶை: ஸம்மார்ஜயேத் தநும் |
நாம குர்யாத் தத: பஶ்சாத்₃வைஷ்ணவம் பாபநாஶநம் ||
மாஸைஶ்ச வத்ஸரைஶ்சைவ மூர்த்திபி₄ர்த்₃வாத₃ஶைர்யுதம் |
ஆரப்₄ய மார்க்க₃ஶீர்ஷே து கேஶவாத்₃யைரதி₄ஷ்டி₂தம் ||
மாஸே யஸ்மிம்ஸ்து யோ ஜாதஸ்தஸ்ய தந்நாம கீர்த்திதம் |
தஸ்ய நைஸர்க்கி₃கம் நாம வைஷ்ணவம் து விதீ₄யதே ||
அந்யாநி சைவ நாமாநி கு₃ணயோகே₃ ப₄வந்தி ஹி |
ப்ரத₂மம் வைஷ்ணவம் நாம ஸர்வவர்ணேஷு கீர்த்திதம் ||
ந சேத்து வைஷ்ணவோ நாம யஸ்ய வை த்₃விஜஸ்த்தமா:! |
அநாமகஸ்ஸ விஜ்ஞேய: ஸர்வகர்மவிக₃ர்ஹித: ||
ஏவம் ஹி நாமகரணம் கர்த்தவ்யம் த்₃விஜஸத்தமா:! |
ஜாதகர்மண்யலாபே₄ து விஷ்ணோஶ்சக்ராதி₃ தா₄ரணே ||
சௌளோபநயநே வாபி தந்மந்த்ராத்₄யயநேऽபி வா |
விதி₄நா வைஷ்ணவம் சக்ரம் த₄ாரயித்வா த்₃விஜோத்தமா:! ||
கர்ம குர்யாத் தத: பஶ்சாத் ஶ்ரௌதஸ்மார்த்த வித₄ாநத: ||
[2-24...32]

[அந்தக் குழந்தையின் வலது காதில் தந்தையானவன் தானே திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். கையைக் குழந்தையின் தலையிலே வைத்து த்₃வாத₃ஶாக்ஷரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஷட₃க்ஷர மந்த்ரத்தினால் குஶங்களைக்கொண்டு குழந்தையின் உடம்பைத் தடவ வேண்டும். அதற்குப்பின் பாபங்களை அழிக்கும் விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄ முள்ள திருநாமங்களைக் குழந்தைக்கு வைக்கவேண்டும். அந்தந்த மாஸங்களுக்கும் வருஷங்களுக்கும் உரிய கேஶவன் முதலான பன்னிரண்டு மூர்த்திகளை உடைய எம்பெருமானுடைய திருநாமத்தை வைக்கவேண்டும். மார்கழி மாதம் கேஶவனால் அதி₄ஷ்டி₂க்கப்பட்டது. தை முதலாகக் கார்த்திகை ஈருகவுடைய மற்ற மாதங்கள் நாராயணன் முதலாக தா₃மோத₃ரன் ஈருகவுள்ள மூர்த்திகளால் அதி₄ஷ்டி₂க்கப் பட்டவை. எந்தக் குழந்தை எந்த மாதம் பிறந்திருக்கிறதோ அக் குழந்தைக்கு அந்த மாதத்திற்கான மூர்த்தியின் திருநாமத்தை வைக்கவேண்டும். குழந்தைக்கு அந்த வைஷ்ணவ நாமமே இயல் வானதாகக் கூறப்படுகிறது. மற்ற நாமங்களும் கு₃ணங்களையிட்டு வைக்கப்படுகின்றன. எல்லா வர்ணங்களுக்கும் வைஷ்ணவ நாமமே முக்கியமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தணர் தலைவர்களே! எவனுக்கு வைஷ்ணவமான திருநாமம் இல்லையோ, அவன் பெய

ரில்லாதவன் என்றே அறியத்தக்கவன். அவன் எல்லாக்கர்மங்களுக்கும் தகுதியில்லாதவன். நாமகரணம் இவ்வண்ணமே செய்யப்பட வேண்டும். நாமகரணத்தை ஜாதகர்மத்தின்போதோ, இல்லாவிடில் சக்ராங்கனத்தின்போதோ, சௌளத்தின்போதோ, உபநயனத்தின் போதோ, ப₄க₃வந்மந்த்ரங்களை உபதே₃ஶம் பெறும்போதோ செய்ய லாம். அந்தணர் தலைவர்களே! விதி₄ப்படி விஷ்ணுவின் சக்ரத்தை த₄ரிக்கச் செய்தபின்பு ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் விதி₄க்கப்பட்ட மற்ற கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்.]

இதிலிருந்து பரம்பொருளான விஷ்ணுவின் திருநாமங்களையே குழந்தைகளுக்கு வைக்கவேண்டும் என்பது விளங்குகிறது. பிள்ளைக்கு வைக்கப்பட்ட இந்நாமங்களைப் பெற்றோர்களும், உறவினர்களும் அடிக்கடி சொல்லுவதால், அவர்களது பாபங்கள் அழிந்து பரமபத₃ம் கூடக் கிடைக்கிறது என்பதை ஸ்ரீப₄ாக₃வதத்தில் அஜாமிளோபாக்₂ யானத்தில் காணலாம். இவ்விஷயத்தைப் பெரியாழ்வாரும் 'காசும் கறையுடை' [பெரியாழ்-திரு 4-6] என்னும் திருமொழியில் அருளிச்செய்தார்.

இனி, குழந்தைகளுக்கு உபநிஷ்க்ராமணம், அன்னப்ராஶனம் முதலான கர்மங்களை விவரிக்கும் மூன்றும் அத்தியாயத்தில் ப₄க₃வத் பரத்வம் முழங்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம்.

அத₂ மாஸே சதுர்த்தே₂ து க்₃ருஹாந்நிஷ்க்ராமயேச்சி₂ஶும் ।
ஸுஸ்நாப்ய ஸமலங்க்ருத்ய ஸ்வஸ்திவாசநமாசரேத் ॥
அர்ச்சயேத் ப்ரயதோ விஷ்ணும் கர்மபி₄ஶ்ச ஸுஶோப₄நை: ।
கத₃லீப₂லஸம்யுக்தம் த₃த்₄யந்நம் ச நிவேத₃யேத் ॥
ஸஹஸ்ரநாமபி₄: ஸ்துத்வா நம:க்ருத்வா து விஷ்ணவே ।
புரதோ வாஸுதே₃வஸ்ய ஹோமம் குர்யாத்₃வித₄ாநத: ॥
ஆயம் கௌ₃ளரிதி மந்த்ரேண ஹம்ஸ: ஶுசிஷதி₃த்ய்ருசா ।
பரோமாத்ரேண ஸூக்தேந த₃த்₄யந்நம் ஜுஹுயாத்₃த்₃விஜ: ॥
ததோऽர்க்கமண்ட₃லே விஷ்ணும் த்₄யாத்வா ஸம்பூஜயேத்₃-
ஹிரண்மயவபுர்தே₃வம் ஶங்க₂சக்ரக₃த₃ாத₄ரம் ॥ [கு₃ரும்
பத்₃மாஸநஸ்த₂ம் தே₃வேஶம் ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதம் ।
குமாரமீக்ஷயேத்₃ப₄ாநும் ஜபந் வை ஸௌர்யதை₃வதம் ॥ [3-1...6]

[நாலாவது மாதத்தில் குழந்தையை வீட்டை விட்டு வெளியில் அழைத்துவரவேண்டும். நன்றாக நீராட்டி, அலங்கரித்து, ஸ்வஸ்தி

வாசனத்தைச் செய்யவேண்டும். புலனடக்கமுடையவனாய், அழகிய (தூ₄ப தீ₃பாதி₃) கர்மங்களால் விஷ்ணுவுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும். வாழைப்பழத்தோடு கூடிய தயிரமுதை எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப்பண்ணவேண்டும். விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தால் துதித்து, எம்பெருமானை வணங்கி, வாஸுதே₃வனை அவனுக்கு முன்னால் முறைப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். "ஆயம் கௌ₃ள:" என்னும் மந்த்ரத்தாலும், "ஹம்ஸ: ஶுசிஷத்" என்னும் ருக்கினாலும், "பரோ மாத்ரயா" என்று தொடங்கும் விஷ்ணுஸூக்தத்தினாலும் அந்தணன் தயிரமுதை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் ஸூர்யமண்ட₃லத்தில் பெரியவனாய், பொன்மயமான திருமேனியையுடையவனாய், ஶங்க₂ சக்ர க₃தை₃களை த₄ரித்தவனாய், பத்₃மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனாய், தே₃வர் தலைவனாய், எல்லா ஆப₄ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், தே₃வனை விஷ்ணுவை த்₄யானித்து ஆராத₄னம் செய்யவேண்டும். ஸூர்யனை தே₃வதையாகக் கொண்ட மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, குழந்தைக்கு ஸூர்யத₃ர்ஶனம் செய்விக்கவேண்டும்.] என்னும் இவ்வத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள உபநிஷ்க்ராமணவிதி₄யிலிருந்து ஸூர்யனுக்கு நடுவிலிருப்பவனாக ச₂ாந்தோ₃க்₃யம் முதலான உபநிஷத்துக்களில் ஓதப்பட்ட பரமாத்மா ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரனை நாராயணனே என்று விளங்குகிறது. அடுத்தபடியாக அன்னப்ராஶனத்தை விவரிக்கும்போது,

ஜப்த்வா ச பௌருஷம் ஸூக்தம் நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்த்த₃நம் |
ஹரேர்நிவேதி₃தம் பஶ்சாத் ஶுபே₄ பாத்ரே விநிக்ஷிபேத் ||
த₃த்₄யாஜ்யமாக்ஷிகைர்யுக்தம் ப்ராங்முக₂ம் புரதோ ஹரே: |
ஹோம்நாசாந்நபதேந்நஸ்வ இதி மந்த்ரேண ப்ராஶயேத் ||
விப்ராம்ஶ்ச போ₄ஜயேத்₃வித்₃வாநாஶீர்பி₄ரபி₄நந்த₃யேத் |
அத₂ாஷ்டமே மாஸி குர்யாத்₃விஷ்ணு பூஜா வித₄ாநத: ||
ஸேவநை: குஸுமைர்தி₃வ்யை: பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ||
[3-13...16]

[புருஷஸூக்தத்தை ஜபித்து, ஜநார்த்த₃னனை நமஸ்கரித்து, அந்த எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப்பண்ணிய உணவை நல்ல பாத்திரத்தில் சேர்க்கவேண்டியது. தயிர், நெய், தேன் ஆகியவற்றோடு சேர்க்கப்பெற்ற உணவை எம்பெருமானுக்கு முன்னால் கிழக்கு முக₂மாக இருக்கும் குழந்தைக்கு "ஹோம்நாசாந்நபதேந்நஸ்வ(?)" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி ஊட்டவேண்டியது. அறிவாளியா

யிருப்பவன் அந்தணர்களுக்கு உணவளித்து, அவர்களைக்கொண்டு குழந்தைகளுக்கு ஆசீர்வாதமும் செய்விக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் எட்டாவது மாஸத்தில் விஷ்ணுவைப் பூஜை செய்யவேண்டிய முறைப் படி—வணங்குவதன் மூலமும், நல்ல பூக்களை இடுவதன்மூலமும் புருஷோத்தமனுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.] என்று எம்பெருமானுடைய திருவாராத₄னத்தையும், புருஷஸூக்த ஜபத் தையும் செய்து, எம்பெருமான் அமுதுசெய்த உணவையே குழந்தைக்கு ஊட்டவேண்டும் என்று கூறியிருப்பது காணத்தக்கது. அதற்குப்பின் மூன்றாவது வயஸ்ஸில் செய்யவேண்டிய சௌளம் (குடுமிவைத்தல்) என்னும் கர்மத்தை விவரிக்கும்போது,

ஸ்நாத்வாऽபரேஹ்நி குர்வீத ஸ்வஸ்திவாசந பூர்வகம் ।
அர்ச்சயேந்மாத₄வீபுஷ்பை: கேஶவம் க₃ருட₃த்₄வஜம் ॥ [3-1-20]

[ஸ்வஸ்திவாசனத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு பிற்பகலில் ஸ்நானம் செய்து க₃ருட₃க்கொடியோனை கேஶவனை மாத₄வீ (குருக்கத்தி) புஷ்பங்களாலே அர்ச்சிக்கவேண்டும்] என்று எம்பெருமானுடைய அர்ச்சனை விதி₄க்கப்பட்டுள்ளது. எட்டாவது வயதில் செய்யவேண்டிய உபநயனத்தின்போது,

ஸ்நாத்வாபரேऽஹ்நி பூர்வாண்ஹே க்ருதஸ்வஸ்த்யயநோ பு₃த₄:।
விஷ்ணும் ஸம்பூஜயேத்₃தே₃வம் கரவீரை: ஸுக₃ந்தி₄பி₄: ॥
[3-38, 39]

[முற்பகலில் ஸ்வஸ்திவாசனம்செய்து, பிற்பகலில் ஸ்நானம்செய்து மணம்மிக்க கரவீர(அலரிப்)புஷ்பங்களாலே தே₃வனை விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கவேண்டும்] என்று விஷ்ணுபூஜை விதி₄க்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த படியாகப் புண்ட்₃ரத₄ாரண விதி₄யை விளக்கும்போது,

ம்ருத₃ா ஶுப்₄ரேண ச தத₂ா ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரஞ்ச த₄ாரயேத் ।
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச யத₂ாஸங்க்₂யம் த்₃விஜோத்தமா: ! ॥
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ருஜூம் ஸௌம்யம் ஸுபார்ஶ்வம்
ஸுமநோஹரம் ।
மத்₄யே சி₂த்₃ரேண ஸம்யுக்தம் ஶ்ரீபத₃ாக்ருதிகம் ஹரே: ॥
லலாடே கேஶவம் த்₄யாயேந்நாராயணமதோ₂த₃ரே ।
வக்ஷ:ஸ்த₂லே மாத₄வஞ்ச கோ₃விந்த₃ம் கண்ட₂கே தத₂ா ॥
விஷ்ணுஞ்ச த₃க்ஷிணே குக்ஷௌ பா₃ஹுகே மது₄ஸூத₃நம் ॥
த்ரிவிக்ரமம் கந்த₄ரே து வாமகுக்ஷௌ து வாமநம் ॥

ஸ்ரீத₄ரம் ப₃ாஹுமூலே வாமே ஹ்ருஷீகேஶம் து வை பு₄ஜே।
க்₃ரீவாயாம் பத்₃மநாப₄ஞ்ச ப்ருஷ்டே₂ தா₃மோத₃ரம் தத₂ா॥
தத்ப்ரக்ஷாளநதோயேந வாஸுதே₃வேதி மூர்த்த₄நி।
ஸாந்தராலோர்த்₄வபுண்ட்₃ரஸ்ய மத்₄யே ஸ்ரீவிஷ்ணுத₄ாமநி॥
ஹரித்₃ராஸார ஸம்பூ₄தாம் தாம் நர: த₄ாரயேச்ச்₂ரியம்।
[3-49...55]

[அந்தணர் தலைவர்களே! வெள்ளை மண்ணாலே கேஶவன் முதலான பன்னிரு நாமங்களாலே பன்னிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை த₄ரிக்கச் செய்யவேண்டும். (வளைவில்லாமல்) நேரானதாய், அழகியதாய், அழகிய பக்கங்களை உடையதாய், நெஞ்சை மிகவும் ஈர்ப்பதாய், நடுவில் இடை வெளியுள்ளதாய், எம்பெருமானுடைய திருவடிகள் போன்ற அமைப் புள்ளதாய் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை அணியவேண்டும். நெற்றியில் கேஶ வனையும், வயிற்றில் நாராயணனையும், மார்பில் மாத₄வனையும், கழுத்தில் கோ₃விந்த₃னையும், வயிற்றின் வலதுபுறம் விஷ்ணுவையும், வலது பு₄ஜத்தில் மது₄ஸூத₃னனையும், வலது (தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடமான) கந்த₄ரத்தில் திரிவிக்ரமனையும். வயிற்றின் இடது புறம் வாமனனையும், இடது பு₄ஜத்தில் ஸ்ரீத₄ரனையும், இடது தோளும் கழுத்தும் சேருமிடத்தில் ஹ்ருஷீகேஶனையும். பத்₃மநாப₄னை முதுகின் கீழ்ப்புறமும், தா₃மோத₃ரனை முதுகின் மேற்புறமும் தியா னித்து,பன்னிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை அணியவேண்டும். எஞ்சிய திருமண்ணை அலம்பி, அந்நீரை வாஸுதே₃வனைத் தியானித்துத் தலையில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இடைவெளியோடு கூடிய ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தின் நடுவே விஷ்ணுபாத₃ஸ்த₂ானத்தின் இடையில் ஹரித்₃ரா(மஞ்சள்)ஸாரத்தால் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீசூர்ணத்தால் ஸ்ரீதே₃வி யைச் சேதனன் த₄ரிக்கவேண்டும்.] என்று கேஶவன் முதலான பன்னிரு மூர்த்திகளின் திருநாமத்தில் அமைந்த பன்னிரு திருமண்காப்புக்களை யும அணியும் முறை தெளிவாக விளக்கப்பட்டது. அடுத்தபடியாக,

ஸாவித்ரீம் வித்புத்ரெள(?) மூலமந்த்ரேண ஸம்ஸ்மரேத்।
நாராயணம் ஜக₃ந்நாத₂ம் ஸ்வகு₃ரும் மநஸா ஸ்மரந்॥
ஆதி₃த்ய மண்ட₃லாந்தஸ்த₂ம் த்₄யாத்வா விஷ்ணும் ஸநாதநம்।
ஜபேத்₃வா ப்ரணமேச்சைவ ஹம்ஸ: ஶுசிஷதி₃த்ய்ருசா॥
ப்₃ரூயாந்மந்த்ராதி₃கம் பஶ்சாத் ஶேஷம் கர்ம ஸமாசரேத்॥
[3-60...62]

[தனது ஆசார்யனை மனத்தால் நினைத்துக்கொண்டு, லோகநாத₂னாய், பழையோனாய், விஷ்ணுவெனப்படும் நாராயணனை ஆதி₃த்யமண்ட₃

லத்தின் உள்ளிருப்பவனைகத் தியானித்து, கா₃யத்ரியைத் திருவஷ்டாக்ஷரத்தோடு நினைத்துக்கொண்டு '' ஹம்ஸ: ஶுசிஷத் '' என்னும் மந்திரத்தால் ஜபித்து வணங்கவேண்டும். அதற்குப்பின் திருமந்திரம் முதலானவற்றை உபதே₃ஶித்து, எஞ்சிய ஹோமகர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும்.] என்று ஸூர்யமண்ட₃லத்திலிருக்கும் நாராயணனை நினைத்துக்கொண்டு மூலமந்த்ரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தோடு கா₃யத்ரியை நினைக்கவேண்டும் என்று விதி₄க்கப்பட்டிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. அடுத்து ஸ்நானத்தை வர்ணிக்கும்போது,

மந்த்ரத்₃வயேநாபி₄மந்த்ர்ய தஸ்மிந் த்₄யாயேத் ஸநாதநம் |
அநந்தபே₄கக₃பர்யங்கே ஶயாநம் ரமயா ஸஹ ||
த்₄யாத்வா நிமஜ்ய தே₃வேஶம் த்ரி:படே₂த₃க₄மர்ஷணம் |
ததை₂வ மந்த்ரரத்நேந தர்ப்பயேத₃ப்ஸு நிமஜ்ய ச||[3-103,104]

[த்₃வயமந்திரத்தினால் நீரை அபி₄மந்த்ரணம் செய்து, அதில் திருவநந்தாழ்வானை படுக்கையில் ஸ்ரீதே₃வியோடு பள்ளிகொண்டிருப்பவனாய், பழையோனான தே₃வர் தலைவனைத் தியானித்து, நீரில் மூழ்கி அக₄மர்ஷண மந்திரங்களை மூன்றுமுறை படி₂க்கவேண்டும். நீராடியபின் த்₃வயமந்திரத்தினால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.] என்று க்ஷீராப்₃தி₄நாத₂னைத் தியானித்து, த்₃வயமந்திரத்தினால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும் என்று விதி₄த்திருப்பதிலிருந்து அந்தணன் எல்லாக்கர்மங்களையும் ப₄க₃வத்ஸ்மரணத்தோடே செய்யவேண்டும் என விளங்குகிறது. அடுத்தபடி ஸந்த்₄யாவந்த₃னத்தை விளக்கும்போது,

''ஆபோஹிஷ்டே₂தி மந்த்ரேண மார்ஜயேத்து த்₃வயேந ச''[112]
''ஸூர்யஶ்ச மேதி மந்த்ரேண...மந்த்ரரத்நேந ஸம்ப்ராஶ்ய''
[113]

என்று '' ஆபோஹிஷ்டா₂ '' என்னும் மந்திரத்தினாலும் த்₃வயத்தினாலும் மார்ஜனத்தையும், ''ஸூர்யஶ்ச மா'' என்னும் மந்திரத்தினாலும் த்₃வயத்தினாலும் ஜலப்ராஶனத்தையும் விதி₄த்து, ஆதி₃த்ய மண்ட₃லத்தின் நடுவிலிருக்கும் நாராயணனைத் தியானிக்கும்படி மூன்று ஶ்லோகங்களால் விதி₄க்கப்படுகிறது.

ஆதி₃த்யமண்ட₃லாந்தஸ்ஸ்த₂ம் த்₄யாத்வா விஷ்ணும் ஸநாதநம்|
ஶுத்₃த₄ஸ்ப₂டிகவர்ணாப₄ம் கோமளாங்க₃யுதை₄ர்யுதம் ||
ஸுஸ்நிக்₃த₄ நீலகேஶாந்தம் ரத்நகுண்ட₃லஶோபி₄தம் |
பத்₃மாஸநஸ்த₂ம் தே₃வேஶம் முக்தாத₃ாம விபூ₄ஷிதம் ||
ஶுக்லமால்யாம்ப₃ரத₄ரம் ஶுக்லக₃ந்த₄ாநுலேபநம் |
வாமாங்கே ச ஶ்ரியா யுக்தம் த்₄யாத்வா மந்த்ரம் ஜபேத் பு₃த₄: ||
[3-115...117]

[ஆதி₃த்யமண்ட₃லத்தின் நடுவிலிருப்பவனாய், பழையோனாய், வேறு நிறம் கலக்காத ஸ்ப₂டிகவர்ணத்தையுடையவனாய், அழகிய அவயவங்களோடும், ஆயுத₄ங்களோடும் கூடியவனாய், மிகவும் மழுமழுப்போடு இருக்கும் கறுத்த திருக்குழற்கற்றையுடையவனாய், ரத்னகுண்ட₃லங்களோடு விளங்காநிற்பவனாய், பத்₃மாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனாய், தே₃வர் தலைவனாய், முத்துமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், வெள்ளைமாலையையும் வஸ்த்ரத்தையும் அணிந்திருப்பவனாய், வெளுத்த சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவனாய், இடதுமடியில் ஸ்ரீதே₃வியோடு கூடியவனான விஷ்ணுவைத் தியானித்து, அறிவாளியாயிருப்பவன் மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டியது.]

ப்₃ரஹ்மசாரி பி₄க்ஷை எடுப்பதைப்பற்றி அடுத்தபடியாகப் பேசும்போது,

"வைஷ்ணவேஷு ச மந்த்ரேஷு பி₄க்ஷாசரணமாசரேத் |
ந பை₄க்ஷம் ம்லேச்ச₂ லப்₃தே₄ து தண்டு₃லாந்திதரேஷு வா ||
ஆபத்₃யபி ந க்₃ருஹ்ணீத பாஷண்ட₃பதிதாதி₃ஷு ||"
[3-119, 120]

[ப்₃ரஹ்மசாரியானவன் வைஷ்ணவ மந்த்ரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு பி₄க்ஷை எடுக்கவேண்டும். மிலேச்ச₂னிடமிருந்து கிடைத்த பொருளையும், பாஷண்ட₃ர், பதிதர் முதலானவர்களிடமிருந்து கிடைத்த அரிசியையும் ஆபத்துக்காலமாகிலும் பி₄க்ஷையெடுக்கக்கூடாது] என்று வைஷ்ணவ மந்திரங்களைக்கொண்டு பி₄க்ஷையெடுக்கவேண்டுமென்றும், பாஷண்டி₃களின் பொருளை பி₄க்ஷையெடுக்கக்கூடாது என்றும் விதி₄த்திருப்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஸத்யம் த்வர்த்தேந பரிஷிஞ்சாமீதீஹ ப்ரத₃க்ஷிணம்|
பரிஷிச்ய த்வநேநைவ ஹ்யர்ப்பிதம் வைஷ்ணவேஷு ச ||
பஞ்சப்ராணும்ஶ்ச ஜுஹுயாத் பஞ்சைவாऽऽஹுதய: க்ரமாத் ||
த்₄யாயந்நாராயணம் தே₃வம் ததோ பு₄ஞ்ஜீத வாக்₃யத: |
[3-122, 123]

['ஸத்யம் த்வர்த்தேந பரிஷிஞ்சாமி' என்னும் மந்திரத்தைக்கொண்டு வைஷ்ணவர்களுக்கு அளித்து மிகுந்திருக்கும் அன்னத்தை வலமாகப் பரிஷேசனம்செய்து, ஐந்து ப்ராணாஹுதிகளையும் முறைப்படி செய்யவேண்டும். நாராயணனாகிற தே₃வனைத் தியானித்துக்கொண்டு

மௌனத்தோடு போ4ஜனம் செய்யவேண்டும்.] என்று வைஷ்ணவ ஶேஷமே உண்ணத்தக்கது என்றும், அதுவும் நாராயணனைத் தியானித்துக்கொண்டே உண்ணத்தக்கது என்றும் கூறியிருப்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

அடுத்தபடி 130-வது ஶ்லோகத்தில் ஊர்த்4வபுண்ட்3ரத்தை த4ரித்துகவொண்டு ஸந்த்4யாவந்த3னம் செய்யவேண்டும் என்று விதி4க்கப்பட்டது. பிறகு அர்க்4யப்ரதா3னத்தை விதி4க்கும்போது,

உத்தா2ய மண்ட3லே த்4யாத்வா வாஸுதே3வம் ஸநாதநம் ||
நீலோத்பலத3ளஶ்யாமம் ரக்தாம்போ4ருஹலோசநம் |
ஶங்க2ாஸி ஶார்ங்க3ாப்3ஜத4ரம் பீதவஸ்த்ரம் சதுர்பு4ஜம் ||
பத்3மநாப4ம் ஶ்ரியா யுக்தம் த்4யாயேத் ஸவித்ருமண்ட3லே |
த3த்3யாத3ர்க்4யத்ரயம் தஸ்மை க3ாயத்ர்யா விநயாந்வித: ||
ஆஸீநஶ்ச ஜபம் குர்யாத் ஸ்வல்பமஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
தத2ா மந்த்ரத்3வயம் ஜப்த்வா.................... [3-132...135]

[எழுந்துநின்று பழையோனாய், நீலோத்பல இதழ்போல் கருநிற முடையவனாய், செந்தாமரை போன்ற கண்ணையுடையவனாய், ஶங்க2ம், வாள், வில், தாமரை ஆகியவற்றை த4ரித்திருப்பவனாய், பீதாம்ப3ரம் அணிந்தவனாய், நான்கு திருக்கைகளோடு கூடியவனாய், தாமரை உந்தியையுடையவனாய், ஸ்ரீதே3வியோடு கூடினவனை வாஸுதே3வனை ஸூர்யமண்ட3லத்தில் தியானிக்கவேண்டும். கா3யத்ரியை உச்சரித்துக்கொண்டு அடக்கத்தோடு கூடினவனாய், அந்த எம்பெருமானுக்கு மூன்று அர்க்4யங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். வீற்றிருந்து குறைந்த பக்ஷம் 108முறை கா3யத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அப்படியே த்3வயமந்த்ரத்தையும் ஜபித்து......] என்று ஸூர்யமண்ட3லத்தில் வாஸுதே3வனைத் தியானிக்கவேண்டுமென்றும், த்3வயத்தை ஜபிக்கவேண்டுமென்றும் விதி4த்திருப்பது காணத்தக்கது.

மேலே இவ்வத்தியாயத்தில் அடிக்கடி நாராயண தியானமும், அவனுடைய மந்த்ர ஜபங்களும விதி4க்கப்பட்டிருப்பதைப் பின்வரும் ஶ்லோகங்களில் காணலாம்.

அர்ச்சயித்வா ஶுசௌ தே3ஶே ஹரிம் ஸர்வக3தம் தத2ா ||
பரித: பூஜயேத்3தே3வாந் ருஷீம்ஶ்ச குஸுமாக்ஷதை: |......
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் து ஜபேத3ஷ்டாக்ஷரம் மநும் ||......

மண்ட₃லாப்₄யாம் ச ருக்₃ப்₄யாம் ச ஸூக்தைர் விஷ்ணு
ப்ரகாஶகை: ।
தத: ஸ்விஷ்டக்ருதம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ॥...
ப்ராகக்₃ரேஷு குஶேஷ்வேவமாஸீந: புரதோ ஹரே: ॥
வேதா₃நத்₄யாபயேத் தத்ர ஸாங்கோ₃பாங்க₃ஸமந்விதாந் ॥...
ஸ்நாத்வா விஷ்ணும் ஸமப்₄யர்ச்ய தர்ப்பயேத் பித்ருதே₃வதா:।...
அத்₄யாபயேத் தத: ஶிஷ்யாந் வித்₃யாமாரண்யகீம் கு₃ரு: ।
புரதோ வாஸுதே₃வஸ்ய நிர்ஜநே விஜநே ஸ்தி₂த: ॥

[எங்கும் நிறைந்தவனை ஹரியை ஶுத்₃த₄மான தே₃ஶத்தில் அர்ச்சனம் செய்து, அவனைச் சுற்றிலும் தே₃வர்களேயும், முனிவர்களேயும், பூக்களாலும் அக்ஷதையாலும் அர்ச்சிக்கவேண்டியது......அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை 1008 தடவை ஜபிக்கவேண்டும்...ருக்₃வேத₃ மந்த்ரங்களாலும், மண்ட₃லங்களாலும், விஷ்ணுவைச் சொல்லும் ஸூக்தங்களாலும் ஹோமம் செய்து, ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமம் செய்து,ஹோமத்தை நிறைவடைவிக்கவேண்டியது. இவ்வண்ணமாக ஹரியின் முன்னால் கிழக்கு நுனியான குஶங்களிலே வீற்றிருந்து அங்க₃ங்களோடும், உபாங்க₃ங்களோடும் கூடிய வேத₃ங்களே அத்₄யயனம் செய்விக்கவேண்டும்.... ஸ்நானம் செய்து, விஷ்ணுவை அர்ச்சனம்செய்து, பித்ருதே₃வதைகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்......வாஸுதே₃வனுக்கு முன்னால் மனிதர்களில்லாத காடுகளில் இருந்துகொண்டு ஆரண்யகங்களே ஆசார்யனானவன் ஶிஷ்யர்களுக்கு அத்₄யயனம் செய்விக்கவேண்டும்.]
இவ்வத்தியாயத்தின் கடைசியில்,

"பூர்வேஷு ஸர்வதீர்த்தே₂ஷு ஸம்யக்₃விஷ்ணும் ஸமர்ச்சயேத்" என்று தீர்த்த₂ங்களில் விஷ்ணுவின் அர்ச்சனத்தை விதி₄த்து,

"விஷ்ண்வாலயே வஸேத்₃வாபி ஶயீத நியதேந்த்₃ரிய: ।
நாலபேத்₃விஷ்ண்வப₄க்தைர் ந க்வாபி தைஸ்ஸஹ
ஸஞ்சரேத் ॥" [3-198]

[விஷ்ணுவின் ஆலயத்திலாவது வஸிக்கவேண்டும். புலனடக்கத்தோடு அங்கேயே படுக்கவேண்டும். விஷ்ணு ப₄க்தர்களல்லாதவர்களோடு பேசவும் கூடாது. அவர்களோடு எங்கும் ஸஞ்சரிக்கவும் கூடாது.] என்று எம்பெருமான் கோவிலிலேயே வாழவேண்டுமென்றும், அவன் அடியார்களல்லாதவர்களோடு ஸஹவாஸம் கூடாது என்றும் கூறியிருப்பதும் காணத்தக்கது.

இனி அடுத்ததான க்₃ருஹஸ்த₂ த₄ர்மத்தை விவரிக்கும் நாலாவது அத்தியாயத்தில், ப₄க₃வத் பரமான ஶ்லோகங்களைக் காண்போம்.

நைஷ்டி₂கேந வ்ரதேநாபி யாவஜ்ஜீவம் ஸமாசரேத் ।
வஸேத₃ாசார்யஸங்காஶே விஷ்ணோர்வா வைஷ்ணவேஷு வா ॥
அத₂வா பரிசர்யாயாம் விஷ்ணோர்தே₃வஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ।
வைஷ்ணவாசார வ்ருத்₃த்₄யர்த்த₂முத்₃வஹேது₃த்தமாம் ஸ்த்ரியம் ।
பூஜயேத்₃ தே₃வதே₃வேஶம் பங்கஜை: குஸுமை: ஶுபை₄: ॥
அர்ச்சயேத்₃ரமயா ஸார்த்த₄ம் தி₃வ்யக₃ந்தை₄ர் மநோஹரை: ।
பாயஸம் ஶர்க்கராஜ்யாதி₃ ப்ரபூ₄தப₂லஸம்யுதம் ॥
ஸுஶீதலம் பாநகம் ச கர்ப்பூரேண ஸுவாஸிதம் ।
ஸபூக₃நாக₃பத்ராதி₃ தாம்பூ₃லஞ்ச ஸமர்ப்பயேத் ॥
பஶ்சாந்நீராஜநம் க்ருத்வா ஸர்வம் வஸ்து நிவேத₃யேத் ।
பஶ்சாத்புஷ்பாஞ்ஜலிம் த₃த்₃யாந்நமஸ்க்ருத்ய ச ஶார்ங்கி₃ணம் ॥
ஶ்ரீகேஶவ ஜக₃ந்நாத₂ உப₄யோ: பாத₃பாக்₃ரயோ: ।
அநயா ஸஹ ஸர்வத்ர பரிசர்யா ஸதா₃ாऽஸ்து மே ॥
ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்₂ய தே₃வேஶம் பஶ்சாத் கர்ம ஸமாசரேத் ॥...
கந்யாமுத₃கபூர்வாம் ச த₃த்₃யாத் கந்யாப்ரத₃ாயக: ॥
வரம் லக்ஷணஸம்யுக்தம் விஷ்ணுரூபமநுஸ்மரந் ।...
அர்ச்சயேத்தம் ஶ்ரியா யுக்தம் புராணம் புருஷோத்தமம் ॥...
ப்ரவிஶ்ய ஸ்வக்₃ருஹே ரம்யே தஸ்மிந் ஸம்பூஜயேத்₃த₄ரிம் ॥
விதாநாதி₃ ஸுஶோப₄ாட்₄யம் மண்ட₃லே ஸுமநோஹரே ।
பூஜயேத் புஷ்பஶய்யாயாம் ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் ஸநாதநம் ॥...
ஹரிம் ஸம்பூஜயேத் தத்ர ப₄க்த்யா ஸம்யக்₃வித₄ாநத: ।...
சதுர்த்தே₂ மாஸி க₃ர்ப்ப₄ஸ்த₂ம் ஸீமந்தோந்நயநம் சரேத் ।
ஷஷ்டே₂ऽஷ்டமே வா குர்வீத ஶுக்லபக்ஷே ஶுபே₄ தி₃நே ॥
நாந்தீ₃ஶ்ராத்₃த₄ம் து பூர்வாண்ஹே குர்வீத பித்ருதே₃வதா: ।
ஸ்நாத்வாऽபராண்ஹே குர்வீத ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வகம் ॥
ஸுபுஷ்ப மண்ட₃பே ரம்யே விதாநத்₄வஜ ஶோபி₄தே ।
பூஜயேத்₃விதி₄வத்₃விஷ்ணும் ஸுக₃ந்த₄குஸுமை: ஶுபை₄: ॥
வஸ்த்ராலங்காரபூ₄ஷாத்₃யை: தூ₄பதீ₃பநிவேத₃நை: ।
ப₂லைஶ்ச ப₄க்ஷ்யபே₄ாஜ்யைஶ்ச விவிதை₄ஸ்த்விஷ்டகாரிதை: ॥
நாநாபக்ஷை: ஸுஹ்ருத்₃யைஶ்ச பூஜயேத்₃தி₄தபூர்வகம் ।
ததௌ த₃ம்பதீ நமஸ்க்ருத்ய லக்ஷ்ம்யா யுக்தம் ஸநாதநம் ॥...
நாமபி₄: கீர்த்தநைர் தி₃வ்யை: தே₃வதே₃வம் ஜநார்த்த₃நம் ।

[நைஷ்டிக ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்தையாவது ஆயுள் உள்ளவரையில் அநுஷ்டிக்கலாம். அப்போது ஆசார்யனுடைய ஸந்நிதியிலோ, விஷ்ணுவின் ஆலயத்திலோ, வைஷ்ணவர்களின் திருமாளிகைகளிலோ வஸிக்கவேண்டும். இப்படியிருக்க இயலாவிடில். சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்ட தேவனாகிற விஷ்ணுவுக்குத் திருவாராதனம் செய்வதற்காகவும், வைஷ்ணவாசாரம் வளர்வதற்காகவும் நற்குடிப் பிறப்பு, ஒழுக்கம் முதலானவற்றோடு கூடிய சிறந்த ஸ்த்ரீயை விவாஹம் செய்து கொள்ளலாம்.......தேவதேவர்களுக்கும் தலைவனை எம்பெருமானைப் பெரியபிராட்டியாரோடு கூட நறுமணம்மிக்க அழகிய மங்களமான தாமரைப் புஷ்பங்களாலே அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஏராளமான பழங்களோடு கூடிய சர்க்கரை, நெய், பாயஸம் முதலானவற்றையும், குளிர்ந்த பானகத்தையும், பச்சைக் கற்பூரத்தால் மணமூட்டப்பட்ட பாக்கு முதலானவற்றோடு கூடிய வெற்றிலையாகிற தாம்பூலத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். பிறகு ஆரத்தி எடுத்து அனைத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அதற்குப்பிறகு ஶார்ங்கத்தையுடைய தேவனை வணங்கி, புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ''ஸ்ரீகேஶவனே! ஜகந்நாதனே! உன் இரு திருவடி நிலைகளில் இந்தப் பத்னியோடு கூட எல்லா தேஶங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும் எனக்குக் கைங்கர்யங்கள் ஏற்படட்டும்'' என்று தேவர் தலைவனைப் ப்ரார்த்தித்து அதற்குப்பின் கர்மத்தைத் தொடங்கவேண்டும்....... தன் பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொடுப்பவன் லக்ஷணங்களோடு கூடிய மாப்பிள்ளையை விஷ்ணுரூபமாகத் தியானித்துக்கொண்டு, பெண்ணை நீராலே தாரைவார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும்....ஸ்ரீதேவியோடு கூடிய புராணபுருஷனை புருஷோத்தமனை அர்ச்சிக்கவேண்டும். அழகான தன் வீட்டில் நுழைந்து, அதில் ஹரிக்குத் திருவாராதனம் செய்யவேண்டும். மேற்கட்டி முதலான மங்களத் திரவியங்கள் நிறைந்த அழகிய ஸ்தானத்தில், பூம்படுக்கையில் ஸ்ரீ தேவியோடு கூடிய புராணபுருஷனை எம்பெருமானை ஆராதிக்கவேண்டும்... முறைப்படி ஹரியை பக்தியோடு அங்கு நன்கு ஆராதிக்கவேண்டும்.......கர்ப்பத்திலுள்ள குழந்தைக்கு நாலாவது மாதத்தில் ஸீமந்தோந்நயனம் என்னும் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும். ஆறாவது அல்லது எட்டாவது மாதத்திலும் சுக்லபக்ஷத்தில் நல்ல தினத்தில் செய்யலாம். முந்தின தினம் முற்பகலில் பித்ருதேவதைகளைக்குறித்து நாந்தீஶ்ராத்தம் செய்யவேண்டும். பிற்பகலில் ஸ்நானம் செய்து, ஸ்வஸ்திவாசனத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு (திருவாராதனம்) செய்யவேண்டும். மேற்கட்டி, கொடி முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய புஷ்பமண்டபத்தில் நறுமணம்மிக்க மங்களமான புஷ்பங்க

ளாலே வஸ்த்ரம், அலங்காரம், ஆபரணங்கள், தூபம், தீபம், நிவே தனம் முதலானவற்றை ஸமர்ப்பித்து முறைப்படி விஷ்ணுவைப்பூஜிக்க வேண்டும். பழங்களாலும், வேண்டியவர்களால் செய்விக்கப்பட்ட வித விதமான பக்ஷணங்களாலும், அன்னங்களாலும், பலவிதமான அழகிய பொருள்களாலும் ஹிதத்தின் பொருட்டு எம்பெருமானுக்கு ஆராதனம் செய்யவேண்டும். லக்ஷ்மியோடு கூடிய புராணபுருஷனை அந்த திவ்ய தம்பதிகளை நமஸ்கரித்து......நாமங்களாலும், திவ்யமான கீர்த்த னங்களாலும் தேவதேவனை ஜநார்த்தனனைத் துதிக்கவேண்டும்.]

இவற்றிலிருந்து க்ருஹஸ்த தர்மங்களனைத்திலும் எம்பெருமா னுடைய திருவாராதனம் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்று விளங்கு கிறது. அடுத்து ஸ்த்ரீதர்மத்தை விளக்கும் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தி லும் முக்கியமான ச்லோகங்களைக் காட்டி இதை விளக்குவோம்.

ஸ்ரீசம் நத்வா குரூந்நத்வா பச்சாத் கர்ம ஸமாசரேத் ||...
விஷ்ணோர் நிவேதநார்த்தாய பாசயேதாதநாதித: ||
ஸ்நிக்தம் பத்யம் ததா சுத்தம் சுப்ரம் ருச்யம் மநோஹரம் |...
த்ரிகாலமர்ச்சயேந்நித்யம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம் |
த்யாயந் ஜபந் நமஸ்குர்வந் கீர்த்தயந் நாமபி: சுபை: ||
ஏவம் வ்ரதஸமாசாரா நாராயண பராயணா |
ஸாபி பர்த்தாரமுத்த்ருத்ய ப்ரயாதி பரமாம் கதிம் ||

[ஸ்ரிய:பதியை வணங்கி, ஆசார்யர்களை வணங்கி, அதற்குப்பின் கர்மத்தை நடத்தவேண்டும்....விஷ்ணுவுக்குக் கண்டருளப் பண்ணுவ தற்காகவே — அழகியதும், ஆரோக்யத்தையளிக்கக் கூடியதும், சுத்தமானதும், வெளுத்ததும், ருசியுடையதும், நெஞ்சை ஈர்ப்பது மான அன்னம் முதலானவற்றைச் சமைக்கவேண்டும்.......ஸநாதன புருஷனை வாஸுதேவனை தினமும் முக்காலமும் அர்ச்சிக்க வேண்டும். அவனையே தியானித்துக்கொண்டும், ஜபித்துக்கொண்டும், நமஸ்கரித்துக்கொண்டும், மங்களமான திருநாமங்களாலே ஸங் கீர்த்தனம் செய்துகொண்டும் இருக்கும் இத்தகைய ஒழுக்கமுடைய வளாய், நாராயணனையே ப்ராப்யப்ராபகமாகக்கொண்டவளான மனைவி தன் கணவனையும் அழைத்துக்கொண்டு மேலான கதிக்குச் செல்கின்றாள்.]

இதிலிருந்து நாராயணனையே எல்லாமாகக் கொண்ட மனைவி யால் புருஷனுக்கும் பரமபதம் கிடைக்குமென்று விளங்குகிறது.

இனி நித்ய நைமித்திகவிதி₄களை விளக்கும் ஆருமத்தியாயத்தில் ப₄க₃வத்பரத்வம் பொலிகின்றதைக் காண்போம்.

ருஷய ஊசு:—

ப₄க₃வந் ப்₃ரூஹி தத்த்வேந விஷ்ணோராராத₄நம் பரம் ।
நித்யம் நைமித்திகம் யத்தந்மந்த்ராணாம் ச விதி₄ம் தத₂ா ॥
[6-1]

[ருஷிகள் கேட்டார்கள் — ப₄க₃வானே! விஷ்ணுவுக்கு மேலான ஆராத₄னமாயிருக்கும் நித்யநைமித்திக கர்மங்களையும், மந்த்ரங்களின் விதி₄யையும் உள்ளபடி உரைப்பீர்] என்று ருஷிகளால் கேட்கப்பட்ட வஸிஷ்டர்₂

ஸ்ரீவஸிஷ்ட₂ உவாச—

ஶ்ருணுத்₄வம் ருஷய: ஸர்வே ஹரிபூஜாவிதி₄ம் பரம் ।
நித்யமாராத₄நம் ஆதௌ₃ வக்ஷ்யாமி முநிஸத்தமா: ! ॥
ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த₂ாய முக₂ம் ப்ரக்ஷாள்ய வாக்₃யத: ।
ஆசம்ய ப்ரயதோ பூ₄த்வா ஜபேத்₃கு₃ருபரம்பராம் ॥
விஷ்ணுஞ்ச மநஸா த்₄யாத்வா ப்ரணம்ய ச புந: புந: ।
யோக₃த்₄யாநவித₄ாநேந த்₄யாயேத்₃விஷ்ணுமதந்த்₃ரித: ॥
[6-2...4]

[வஸிஷ்ட₂ர் கூறினார் — ருஷிகளே! மேலான ஹரிபூஜையைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். முனிவர் தலைவர்களே! முதலில் நித்யாராத₄னத்தைச் சொல்லுகிறேன். ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் (விடியற்காலையில்) படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து, முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு, மௌனத்தோடு ஆசமனம் செய்து, புலனடக்கம் உடையவனாய் கு₃ருபரம்பரையை அநுஸந்தி₄க்கவேண்டும். மனத்தினால் விஷ்ணுவைத் தியானித்து, மறுபடியும் மறுபடியும் வணங்கி, யோக₃த்₄யானமுறைப்படி சோம்பலில்லாமல் விஷ்ணுவைத் தியானிக்கவேண்டும்.] என்று விழித்தெழுந்தவுடனேயே எம்பெருமானைத் தியானிக்கவேண்டுமென்று விதி₄த்தார். அதற்குப்பின் எம்பெருமானுடைய திருவாராத₄னத்தைப் பின்வருமாறு விதி₄த்தார்,

தஸ்மிந்நாஸ்தீர்ய பர்யங்கம் ரம்யம் ஶ்லக்ஷ்ணந்தரே ஶுபே₄ ।
விகீர்ய தத்ர புஷ்பாணி ரம்யாணி ஸுரபீ₄ணி ச ॥

தஸ்மிந் ஶுபாஸநே தேவமர்ச்சயேத்ரமயா ஸஹ ।
ஸ்வர்ணேந ரஜதேநாபி தாம்ரகாம்ஸ்யாஶ்மதாருபி: ॥
தேவஸ்ய ப்ரதிமாம் குர்யாத் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதாம் ।
பத்மாஸநஸ்தம் தேவேஶம் ஸர்வலக்ஷணஶோபிதம் ॥
சதுர்புஜமுதாராங்கம் ஶங்கசக்ரகதாதரம் ।
சாமீகரஶ்ரியா யுக்தம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ॥
நீலயா ச தரண்யா ச பார்ஶ்வயோருபஶோபிதம் ।
ஏவஞ்ச ப்ரதிமாம் க்ருத்வா தேவம் ஸம்பூஜயேத்தரிம் ॥
ப்ரதிமாயா அபாவே து ஶிலாம் வா ஸம்ப்ரகல்பயேத் ।
ஸாளக்ராமஶிலாயாந்து ஸ்ம்ருத்வா பூர்வோக்தவிக்ரஹம் ॥
க்ருஷ்ணாஜிநே குஶே வாபி கம்பளே வாபி பீடகே ।
உபவிஶ்ய குரும் நத்வா பூஜயேத் ஸுஸமாஹித: ॥
பூஜயித்வா குரும் பூர்வம் பஶ்சாத்தேவம் ஸமர்ச்சயேத் ।
[6-37......44]

[அந்த மங்களமான பீடத்தில் அழகிய விரிப்பை விரித்து, இடைவெளிவிட்டு, அழகிய மணம்மிக்க புஷ்பங்களையிட்டு அழகாக அலங்கரித்து. அந்த மங்களமான ஆஸனத்தில் பிராட்டியோடுகூட எம்பெருமானை அர்ச்சிக்கவேண்டும். எம்பெருமானுடைய அர்ச்சாதிருமேனியை—பொன் அல்லது வெள்ளி அல்லது தாமிரம் அல்லது பித்தளை அல்லது கல் அல்லது மரம் ஆகிய ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டு, எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தியதாக அமைக்க வேண்டும். பத்மாஸனத்திலிருப்பவனும், எல்லா லக்ஷணங்களும் விளங்கா நிற்பவனும், நாலு திருக்கரங்களும் உடையவனும், விஶாலமான அவயவங்களையுடையவனும், ஶங்கசக்ரகதைகளை தரிப்பவனும், பொன்னுலான ஸ்ரீதேவியை (திருமார்பில்) உடையவனும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனும், இருபுறத்திலும் பூமி நீளாதேவிகளால் விளங்கா நிற்பவனுமான தேவர் தலைவனுமான ஹரியை அர்ச்சாரூபியாகச் செய்து திருவாராதனம் செய்யவேண்டும். அப்படி அர்ச்சைத் திருமேனியில்லாவிடில் ஸாளக்ராமசிலையை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஸாளக்ராமசிலையில் முற்கூறிய திருமேனியுடையவனாக எம்பெருமானைத் தியானித்து, மான்தோல் அல்லது குஶம் அல்லது கம்பளம் அல்லது பீடம் ஆகியவற்றிலொன்றில் உட்கார்ந்துகொண்டு, ஆசார்யனை வணங்கி, ஶாந்தியோடு பூஜை செய்யவேண்டும். முதலில் ஆசார்யனைப் பூஜித்துப் பிறகு எம்பெருமானுக்குத் திருவாராதனம் செய்யவேண்டும்.]

இப்படி எம்பெருமானின் திருவாராத₄னத்தை வர்ணித்தபின்பு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரவிதி₄ பின்வருமாறு விவரிக்கப்படுகிறது.

ஆசம்ய தா₄ரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ஶாஸ்த்ரவிதா₄நத: |
நாஸிகாமூலமாரப்₄ய கேஶாந்தம் ஸுப்ரகல்பயேத் |
த்ர்யங்கு₃லம் தஸ்ய விஸ்தாரஶ்சதுரங்கு₃லமாயத: ||
ஸாந்தராளம் த்₃விஜ: குர்யாத் பார்ஶ்வாவங்கு₃லமாத்ரகம் |
தா₄ரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி லலாடே சோக்த பூர்வகம் ||
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரஸ்ய மத்₄யே து லக்ஷ்மீஸ்தா₂நம்
ப்ரகல்பயேத் |
ஹாரித்₃ரேண ச சூர்ணேந குங்குமேந ஸுக₃ந்தி₄நா ||
த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ரதே₃ஹஸ்து ஸபவித்ரகரஸ்ததா₂ |
ஸோபவீதோ ப₃த்₃த₄ஶிக₂: ஸந்த்₄யாம் பூர்வோக்தவச்சரேத் ||
ஸ்நாநகர்மண்யஶக்தஸ்து தெ₄ளதே த்₄ருத்வாऽத₂ வாஸஸீ |
மந்த்ரை: ஸம்மார்ஜயேத₃த்₃பி₄: ஶுசிரப்₃தை₃வதைர்த்₃விஜ: ||
த்₄யாயந்நாராயணம் தே₃வம் மந்த்ரரத்நேந மார்ஜயேத் |
அபி₄மந்த்ர்ய ஜலம் ப்ராஶ்ய பஶ்சாதா₃சமநம் சரேத் ||...
தர்ப்பயேந்மந்த்ரரத்நேந ஶக்த்யா தே₃வம் ஜநார்த்த₃நம் ||
[6-48...55]

[ஆசமனம்செய்து, ஶாஸ்த்ரவிதி₄ப்படி ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிக்க வேண்டும். மூக்கில் மூலப்ரதே₃ஶத்திலிருந்து தொடங்கி, நெற்றியில் மயிர் தொடங்குமிடம்வரை அழகாக இடவேண்டும். மூன்று விரற்கடை அகலமும், நான்கு விரற்கடை உயரமும் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒரு விரற்கடையளவுள்ளதாய், (ஓரங்குலம்) இடைவெளி யுள்ளதாய் இருபிறப்பாளன் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் இடவேண்டும். இது போல் பன்னிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை த₄ரிக்கவேண்டும். நெற்றியில் முன் சொன்ன அளவுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தின் நடுவில் ஹரித்₃ரா எனப்படும் மஞ்சள், நறுமணம் மிக்க குங்குமம் ஆகியவற்றின் பொடியாலே பெரிய பிராட்டியாருக்கு இடமளிக்கவேண்டும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களணிந்த தே₃ஹத்தையுடையவனாய், பவித்ரத்தைக் கையில் த₄ரித்தவனாய், பூணூல் அணிந்தவனாய், ஶிகை₂யை முடித்தவனாய் முற்கூறியபடி ஸந்த்₄யா வந்த₃னம் செய்யவேண்டும். ஸ்நானம் செய்ய ஶக்தியில்லாவிடில் இரு வெள்ளை வஸ்த்ரங்களை த₄ரித்துக்கொண்டு, ஜலத்தை தே₃வதை

யாகக்கொண்ட மந்த்ரங்களாலே ஶுத்3த4மான இருபிறப்பாளன் ஜலத்தைக்கொண்டு துடைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மந்த்ரஸ்நான மான இதில் ஜலத்தை அபி4மந்த்ரணம்செய்து பருகி. மந்த்ரரத்னமான த்3வயத்தால் தே3வனை நாராயணனைத் தியானித்துக்கொண்டு துடைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.... தே3வனை ஜநார்த்த3னனுக்கு மந்த்ரரத்னமான த்3வயததைக் கொண்டு இயன்றவரையில் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.]

இதிலிருந்து எல்லாக் கர்மங்களிலும் த்3வயாநுஸந்த4ானம் விதி4க்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அடுத்தபடி த்3வயத்துக்கு ரிஷி ச2ந்தே3ா தே3வதைகளைச் சொல்லி, த்3வயப்ரதிபாத்3யனை எம் பெருமானை வர்ணிக்கிறார் வஸிஷ்டர்.

பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரோ மந்த்ர: ப்ரணவேந ஸமந்வித: ।
பதை3ஶ்சைவ ஸமாயுக்தோ மந்த்ரரத்நமிஹோச்யதே ॥...
ஸ்ரீமந்நாராயண: ப்ரோக்தோ தே3வதா ஜக3தீ3ஶ்வர: ॥
ச2ந்த3ஸ்து தே3வீ க3ாயத்ரீ ப்ரணவோ பீ3ஜமுச்யதே ।
ஶக்தி: ஶ்ரீஶ்சாத்ர விஜ்ஞேயா மந்த்ரரத்நஸ்ய ஸர்வதா3 ॥...
அநந்தே போ4க3பர்யங்கே ப2ணாரத்நவிசித்ரிதே ॥
தத்ராஸீநம் ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் நீலதே3ஹஸமந்விதம் ।
ஸூர்யகோடிப்ரதீகாஶம் பீதாம்ப3ரத4ரம் ஹரிம் ॥
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நம் ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதம் ।
பத்3மாஸநஸ்தி2தம் தே3வம் காமலாவண்ய ஶோபி4தம் ॥
ப்ரபு2ல்லபத்3மபத்ராப4லோசநத்3வயஶோபி4தம் ।
ஶ்லக்ஷ்ணவாஸம் லஸத்3வக்த்ரம் ஸுப்4ரூயுக3லதாஞ்சிதம் ॥
உத்3யத்3தி3நகராராமகுண்ட3லாஸ்யவிராஜிதம் ।
ஸம்பூர்ணசந்த்3ரப்ரதிமம் ஸ்மிதவக்த்ரம் ஶுப4ாநநம் ॥
முக்தாதா3மலஸஜ்ஜ்யோத்ஸ்நத3ந்தாவளிவிராஜிதம் ।
ஸிம்ஹஸ்கந்த4ம் ஸுரூபாம்ஸம் வ்ருத்தாயதசதுர்ப்பு4ஜம் ॥
கேயூராங்க3த3ஹாராதி3பூ4ஷணைருபஶோபி4தம் ।
க்3ருஹீதஶங்க2சக்ராப்4யாமுத்3ப3ாஹுப்4யாம் விராஜிதம் ॥
வரத3ாப4யயுக்தாப்4யாமிதராப்4யாம் விராஜிதம் ।
ரத்நநூபுரஶோப4ாட்4யம் பத்3மயுக்3மவிராஜிதம் ॥
வாமாங்கே ஸம்ஸ்தி2தாம் தே3வீம் ஸ்மரேத் காஞ்சநஸந்நிப4ாம்।
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நாம் ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதாம் ॥

து₃கூலவஸ்த்ரஸம்வீதாம் நீலகுஞ்சிதஶீர்ஷஜாம் |
ரக்தகுண்ட₃லஸம்யுக்தாம் ஸர்வாவயவஶோபி₄தாம் ||
தி₃வ்யசந்த₃நலிப்தாங்க₃ாம் தி₃வ்யாயுத₄விராஜிதாம் |
ஹஸ்தைஶ்சதுர்ப்பி₄: ஸம்யுக்தாம் கேயூராங்க₃த₃பூ₄ஷிதாம் ||
க்₃ருஹீதபத்₃மயுக₃ளஹஸ்தாப்₄யாம் ஸுவிராஜிதாம் |
க்₃ருஹீதமாதுலிங்க₃ாம் தாம் ஜாம்பூ₃நத₃கராம் தத₂ா ||
ஏவம் தே₃வீம் ஸ்மரேந்நித்யம் வாமாங்கே ஸததம் ஹரே:||
[6-67...69,72...82]

[இருபத்தைந்து அக்ஷரங்களோடு கூடியதாய் (ஆறு) பத₃ங்கள் கொண்டதாய், ப்ரணவத்தோடு சேர்ந்ததான த்₃வயமந்த்ரமே 'மந்த்ரரத்னம்' என்று கூறப்படுகிறது. லோகநாத₂னை ஸ்ரீமந்நாராயணனே இதற்கு தே₃வதையாகக் கூறப்படுகிறான். க₃ாயத்ரீ தே₃வி ச₂ந்த₃ஸ்ஸாகவும், ப்ரணவம் பீ₃ஜமாகவும் சொல்லப்படு கிறது. இந்த மந்த்ரரத்னத்திற்கு எப்போதும் ஸ்ரீதே₃வியே ஶக்தி யாக அறியத்தக்கவள்.......படத்திலுள்ள ரத்னங்களால் விசித்திர மாய் விளங்கும் திருவனந்தாழ்வான் மடியில் ஸ்ரீதே₃வியோடு கூட எழுந்தருளியிருப்பவனாய், நீலமான திருமேனியோடு கூடியவனாய், கோடிஸூர்யப்ரகாஶத்தை உடையவனாய், பீதாம்ப₃ரத்தை த₄ரித்த வனாய், ஸர்வலக்ஷணங்களும் நிறைந்தவனாய், எல்லாத் திருவாப₄ ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், தாமரையாகிற ஆஸ னத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனாய், மன்மத₂ன் போன்ற அழகுடைய வனாய், மலர்ந்த தாமரையிதழ்போன்ற இரண்டு திருக்கண்களாலே விளங்கப்பெற்றவனாய், அழகிய மேல் வஸ்த்ரத்தோடு கூடியவனாய், விளங்காநிற்கும் திருமுகத்தையுடையவனாய், இரண்டு கொடிபோன்ற புருவங்களாலே அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், உதயசூரியன்போல் விளங்கும் அழகிய குண்ட₃லங்களோடு கூடியதான திருமுக மண்ட₃லத்தோடு விளங்காநிற்பவனாய், பூர்ணசந்த்₃ரனையொத்த வனாய், ஒளியுள்ள திருப்பவளங்களையும், மங்க₃ளமான திருமுகத் தையும் உடையவனாய், முத்துவடம்போல் ஒளிவீசும் திருப்பற்க ளாலே பிரகாசிப்பவனாய், சிங்கத்தினுடையதுபோன்ற கழுத்துடைய வனாய், அழகிய தோளுடையவனாய், உருண்டு நீண்ட நான்கு திருக்கைகளையுடையவனாய், தோள்வளை, கைவளை, ஹாரம் முதலான ஆப₄ரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், ஶங்க₂சக்ரங் களை ஏந்திநிற்கும் இரு திருக்கைகளாலே விளங்காநிற்பவனாய், மற்ற இரு திருக்கைகளாலும் வரத₃முத்₃ரையும், அப₄யமுத்₃ரையும் காட்டி

நிற்பவனாய், ரத்னத்தாலான காற்சிலம்புகளாலே அழகுநிறைந்தவனாய், (திருவடிகளைத் தாங்கும்) இரு தாமரைகளாலே விளங்கா நிற்பவனாய், தே₃வனான ஹரியைத் தியானிக்கவேண்டும். அவனது இடதுமடியில் எழுந்தருளியிருப்பவளாய், பொன்னையொத்தவளாய், பெண்களுக்குள்ள எல்லா லக்ஷணங்களும் கூடியவளாய், எல்லா ஆப₄ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளாய், பட்டாடையணிந்தவளாய், கறுத்துச் சுருண்ட திருக்குழற்கற்றைகளையுடையவளாய், சிவந்த குண்ட₃லங்களோடு கூடியவளாய், எல்லா அவயவங்களிலும் அழகு நிறைந்தவளாய், தி₃வ்யசந்த₃னத்தால் பூசப்பெற்றவளாய், தி₃வ்யாயுத₄ங்களால் விளங்கா நிற்பவளாய், நாலு திருக்கைகளோடு கூடியவளாய், தோள்வளை கைவளைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளாய், இரு தாமரைகளை ஏந்தியிருக்கும் இரு கைகளாலே விளங்கா நிற்பவளாய், மற்ற கைகளால் மாதுளம்பழத்தையும், பொன்னையும் ஏந்தியிருப்பவளான ஸ்ரீதே₃வியை எப்போதும் நினைக்கவேண்டியது]

எம்பெருமானின் திருவாராத₄னவிதி₄யை வர்ணிக்கும் இந்த ஆறும் அத்தியாயத்தில் மேலேயுள்ள ஸாரமானவையாய், ப₄க₃வத்பரத்வத்தை விளக்குவதாயுள்ள சில ஶ்லோகங்களை இனிக் காண்போம்.

நைவேத்₃யம் ஶேஷவிப்ரேப்₄யோ வைஷ்ணவேப்₄ய: ஸமர்ப்ப
ஏவம் ப்ராத: ஸமாராத்₄ய தே₃வம் நாராயணம் ஹரிம்॥ [யேத்।
ப்ராதரௌபாஸநம் குர்யாத் பூர்வோக்த விதி₄நா தத:। [6-122,123]

[எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்த ப்ரஸாத₃த்தை அவனடியார்களான வைஷ்ணவ ப்₃ராஹ்மணர்களுக்கு அளிக்கவேண்டியது. இம்மாதிரியாக காலையில் தே₃வனாய் ஹரியான நாராயணனுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்து அதற்குப் பின் முற்கூறியபடி காலை ஔபாஸனத்தைச் செய்யவேண்டும்.]

த்₄யாத்வா ஜக₃த்₃கு₃ரும் தத்ர தே₃வேஶம் ஜலஶாயிநம்।
மூலமந்த்ரேணாபி₄மந்த்ர்ய ஶிர:ஸம்மார்ஜநம் சரேத்॥ [6-136,137]

[(ஸ்நானம் செய்வதற்குமுன்) பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனாய், லோகநாத₂னாய், தே₃வர்தலைவனை எம்பெருமானை அந்த நீரில் தியானித்து மூலமந்த்ரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு தலையைத் துவட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.]

ஆநுஷ்டுப₄ஸ்ய ஸூக்தஸ்ய த்ரிஷ்டுப₄ஸ்ய ச தே₃வதா ।
புருஷோ யோ ஜக₃த்₃பீ₃ஜம் ருஷிர்நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥
[6-151,152]

[அநுஷ்டுப் மந்த்ரங்களும், த்ரிஷ்டுப் மந்த்ரங்களும் நிறைந்த புருஷ ஸூக்தத்திற்கு ஜக₃த்காரணபுருஷனான நாராயணனே ரிஷியாவான்.]

ஏ்வம் நிவேத்₃ய தே₃வாய த₃த்₃யாத₃ாசமநம் தத: ।
ஸகர்ப்பூரம் ச தாம்பூ₃லம் புஷ்பமால்யம் ஸமர்ப்பயேத் ॥
தீ₃பைர்நீராஜநம் க்ருத்வா ஸ்துத்வா ஸ்துதிபி₄ரேவ ச ।
பூ₄ய ஏவ நம: க்ருத்வா ஶய்யாஞ்ச விநிவேத₃யேத் ॥
மங்க₃ளாஶாஸநம் க்ருத்வா கர்மஶேஷம் ஸமாபயேத் ।
ஹரேர்நைவேத்₃யஶேஷேண பஞ்சயஜ்ஞாந் ஸமர்ப்பயேத் ॥
[6-181...184]

[இவ்வண்ணம் எம்பெருமானுக்கு நிவேத₃னம் செய்து, அதற்குப்பின் ஆசமனத்தை அளிக்கவேண்டும். கர்ப்பூரத்தோடுகூடிய தாம்பூ₃லத்தையும், புஷ்பமாலையையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். தீ₃பங்களாலே ஆரத்தியெடுத்து, துதிகளாலே துதித்து மறுபடியும் வணங்கி, எம்பெருமானுக்குப் படுக்கையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவனுக்கு மங்க₃ளாஶாஸனம் செய்து திருவாராத₄னத்தை நிறைவுபடுத்த வேண்டும். எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்த ஶேஷப்ரஸாத₃த்தைக் கொண்டு பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யவேண்டும.]

வஸுப்₄யஶ்சைவ ருத்₃ரேப்₄ய: ஆதி₃த்யேப்₄யஸ்ததை₂வ ச ॥
ஏதாநுத்₃தி₃ஶ்ய ஹோதவ்யமந்நம் விஷ்ணுநிவேதி₃தம் ।
ஸ ஏஷ தே₃வயஜ்ஞஸ்து முநிபி₄: ஸம்ப்ரகீர்த்தித: ॥
[6-187,188]

[விஷ்ணுவுக்கு அமுதுசெய்விக்கப்பெற்ற அன்னத்தை வஸுககள், ருத்₃ரர்கள். ஆதி₃த்யர்கள் ஆகிய தேவர்களைக் குறித்தும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இதுவே பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களுள் ஒன்றான தே₃வ யஜ்ஞம என்று முனிவர்களால் சொல்லப்படுகிறது]

அதிதி₂ர்யஸ்ய ப₄க்₃நாஶோ க்₃ருஹாத் ப்ரதிநிவர்த்ததே ॥
ஸ தஸ்மை து₃ஷ்க்ருதம் த₃த்வா புண்யமாத₃ாய க₃ச்ச₂தி ।
தஸ்மாத்தத்ராக₃தாந் விப்ராந் பூஜயேத₃விசாரயந் ।।...
தத்ர ஸூஸ்த₂ம் ஹரிம் ஜ்ஞாத்வா பூஜயேத₃விசாரயந் ॥

விஶிஷ்டோ வைஷ்ணவோ விப்ரோ க்₃ருஹம் ப்ரத்யாக₃தோ
ப்ரத்யுத்₃க₃ம்ய ப்ரணம்யாஶு பூஜயேத் தம் விதா₄நத: ॥ [யதி₃ ।
[6-192 ...195]

[எவனுடைய வீட்டிலிருந்து அதிதியானவன் விருப்பம் நிறைவேறப் பெருதவனுய், (உண்ணுமல்) திரும்புகிருனே அந்த அதிதி₂ அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரனுக்குத் தன்னுடைய பாபத்தைக்கொடுத்து விட்டு, அவனுடைய புண்யத்தைத் தான் எடுத்துச்செல்கிருன். ஆகையால் வீடு தேடிவந்த அந்தணர்களை, அவர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யாமலே ஆராதி₄க்கவேண்டும்.... அவர்களிடத்தில் எம்பெருமானே எழுந்தருளியிருக்கிருன் என்று அறிந்து அவர்களுடைய கோ₃த்ரம், சரணம் முதலானவற்றை ஆராயாமல் ஆராதி₄க்க வேண்டும். சிறந்தவனுன வைஷ்ணவ ப்₃ராஹ்மணன் வீடுதேடி வந்தானுகில் அவனை எதிர்கொண்டழைத்து, வணங்கி முறைப்படி பூஜிக்கவேண்டும்.]

பி₄க்ஷாம் த₃த்₃யாத் ப்ரயத்நேந யதயே ப்₃ரஹ்மசாரிணே ।
விஷ்ணவர்ப்பிதம் து பு₄ஞ்ஜீயாத் தீர்த்த₂ப்ராஶநபூர்வகம் ॥
[6-203]

[ஸந்யாஸிக்கும், ப்₃ரஹ்மசாரிக்கும் முயன்று பி₄க்ஷையளிக்க வேண்டும். எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தைப் பருகி, அவன் அமுதுசெய்த அன்னத்தை உண்ணவேண்டும்.]

த்₃விராசம்ய விதா₄நேந ஸுக₂ாஸீந: ஸ்மரேத்₃த₄ரிம் ॥
இதிஹாஸபுராணுநி ஸ்வாத்₄யாயம் ச படே₂த் தத: ।
அஸ்தம் க₃தே தி₃நகரே ஸந்த்₄யாம் குர்வீத பூர்வவத் ॥
தத: ஸம்பூஜயேத்₃தே₃வம் பூர்வவத் ஸுஸமாஹித: ।
அஷ்டாக்ஷரவிதா₄நேந பூஜயேத்₃த்₃விஜஸத்தம: ॥
அகாரேணுேச்யதே விஷ்ணு: ஸ்ரீருகாரேண சோச்யதே ।
மகாரேணுேச்யதே ஜீவஸ்தயோர்தா₃ஸ உதா₃ஹ்ருத: ॥
[6-218...221]

[விதி₄ப்படி இரண்டுமுறை ஆசமனம்செய்து ஸுக₂மாக வீற்றிருப்பவனுய் ஹரியை நினைக்கவேண்டும். இதிஹாஸ புராணங்களையும், வேத₃ங்களையும் அதற்குப்பின் படிக்கவேண்டும். ஸூர்யன் அஸ்தமிக்கும்போது முன்போலே ஸந்த்₄யாவந்த₃னம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் முன்போல் மனஶ்ஶாந்தியுடனிருந்து எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும். அந்தணர் தலைவனுயிருப்பவன்

அஷ்டாக்ஷரவிதி₄ப்படி எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்ய வேண்டும். அகாரத்தினுல் விஷ்ணு சொல்லப்படுகிருர். உகாரத்தினுல் ஸ்ரீதே₃வி சொல்லப்படுகிருள். மகாரத்தினுல் ஜீவன் சொல்லப்படுகிருன். இவ்வண்ணமாகப் பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஜீவன் தா₃ஸனுயிருப்பவன் என்று ப்ரணவத்தில் சொல்லப்படுகிறது]

அத₂ நைமித்திகம் வக்ஷ்யே ஹரேராராத₄நம் த்₃விஜா: ।
மந்த₃வாரே து ஸாயாஹ்நே (ஸாயாஹ்நம்) விதி₄வத் பூஜயேத் [ஹரிம் ॥
க₃ந்த₄புஷ்பாதி₃பி₄ர்தே₃வம் தூ₄பதீ₃பநிவேத₃நை:।
ப₂லை*ஶ்*ச ப₄க்ஷ்யபே₄ாஜ்யை*ஶ்*ச கீ₃தவாதி₃த்ரநர்த்தநை: ॥
அர்ச்சயேத₃ச்யுதம் ப₄க்த்யா யத₂ாவித்தாநுஸாரத: ।
ஏகாத₃*ஶ்*யாமுபவஸேத் பக்ஷயோருப₄யோரபி ॥
அர்ச்சயேஜ்ஜக₃தாமீ*ஶ*ம் பூஜாஜாக₃ரணாதி₃பி₄: ।
ப்ரப₄ாதே விமலே ஸ்நாத்வா த்₃வாத₃*ஶ்*யாம் புருஷோத்தமம்॥
அர்ச்சயேந்மாலதீபுஷ்பை: பய:ஸ்நாநம் ஸமர்ப்பயேத் ।
ப்₃ராஹ்மணாந் பே₄ாஜயேத்₃ப₄க்த்யா ஸ்வயம் குர்வீத பாரணம்॥
வைஷ்ணவர்க்ஷே து பூர்வாஹ்ணே பூஜயேத் ஸர்வதா₃ த்₃விஜ:।
ஸேவந்திகுஸுமைர்தி₃வ்யைர் தூ₄பதீ₃பைர் மநோஹரை: ॥
நிவேத₃யேச்ச த₃த்₄யந்நம் பாநம் ச *ஶ*ர்க்கராயுதம் ।
மத்₄யாந்ஹே பௌர்ணமாஸ்யாம் வா புந்நாகை₃*ஶ்* சம்பகைரபி ॥
பூஜயேத₃ச்யுதம் ப₄க்த்யா *ஶு*த்₃த₄ாந்நம் விநிவேத₃யேத் ।
ராத்ரௌ ஸம்பூஜயேத் தஸ்யாம் மல்லிகா குஸுமை: *ஶு*பை₄:॥
நிவேத₃யேத்₃ரௌப்யபாத்ரே பாயஸம் *ஶ*ர்க்கராந்விதம் ।
அமாயாந்து வி*ஶே*ஷேண மாஸி மாஸி ப்ரபூஜயேத் ॥
பூஜயேத் குஸுமை: குந்தை₃: கரவீரை: ஸபாடலை: ।
பிண்ட₃யஜ்ஞவித₄ாநேந அர்க்₄யாவாஹநபூர்வகம் ॥
பே₄ாஜயேத்₃ப்₃ராஹ்மணாந் ப₄க்த்யா பித்ரூநுத்₃தி₃*ஶ்*ய *ஶ*க்தித: ।
பித்ருரூபம் ஹரிம் தத்ர ப்ரீணாத்விதி ஹ வை ப்₃ருவந் ॥
குர்யாச்ச்₂ராத்₃த₄வித₄ாநேந விஷ்ணோராஜ்ஞாமநுஸ்மரந் ।
ப்ரஸாத₃தீர்த்தே₂ த₃த்₃யாத்₃வை பித்ருப்₄ய*ஶ்*ச வி*ஶே*ஷத:॥
க்₃ரஹணே ரவிஸங்க்ராந்தௌ *ஶ*க்த்யா தே₃வம் ப்ரபூஜயேத்।
தத்காலஸம்ப₄வை: புஷ்பை: தூ₄பதீ₃பைர் நிவேத₃நை: ॥

தபோமாஸி ஸிதே பக்ஷே த்₃வாத₃ஶ்யாம் ச விஶேஷத:।
வாராஹரூபிணம் தே₃வம் ஸம்யக் தத்ர ப்ரபூஜயேத் ॥...
ப்ராஜாபத்யர்க்ஷஸம்யுக்தம் க்ருஷ்ணே ஸா து ஶிவாஷ்டமீ ॥
ஸா ஜயந்தீதி விக்₂யாதா த்ரிஷு லோகேஷு விஶ்ருதா ।
தஸ்யாமுபோஷ்ய விதி₄வச்ச₂க்த்யா ஸம்பூஜயேத்₃த₄ரிம் ॥
ஜயந்த்யாமுபவாஸஶ்ச மஹாபாதகநாஶந: ।
ஸ கார்யஶ்ச யதா₂ ஶக்த்யா பூஜநீயஶ்ச கேஶவ: ॥
பா₃லக்ருஷ்ணம் விதா₄நேந ப₄ாநுருத்துங்க₃ஸம்ஸ்தி₂தம் ।
பூஜயேத் விவிதை₄: புஷ்பை: க₃ந்த₄தூ₄பாதி₃பி₄ஸ்ததா₂ ॥
நைவேத்₃யைர் விவிதை₄: ஶ்லக்ஷ்ணை: கு₃டா₃ாத்₃யை: க்ருஸரை
ராத்ரௌ ஜாக₃ரணம் குர்யாத் கீ₃தவாதி₃த்ரநிஸ்வநை: ॥ [ரபி।
இதிஹாஸபுராணநாம் பட₂நை: ஶ்ரவணைரபி ।
ப்ரபா₄தே விமலே ஸ்நாத்வா விஶிஷ்டை: வைஷ்ணவை: ஸஹ ॥
பூர்வவத் பூஜயேத்₃தே₃வம் ப்₃ராஹ்மணாம்ஶ்சைவ போ₄ஜயேத் ।
ஸ்வயம் ச பாரணம் க்ருத்வா விஷ்ணுமேவம் ப்ரபூஜயேத் ॥
ஸாமகா₃நைர்ந்ருத்தகீ₃தை: தூர்யகோ₄ஷை: ஸமாஹித: ।
நிவேஶ்ய க்ருஷ்ணம் தோ₃லாயாம் தோ₃லயேத்₃ ப₄க₃வத்பர: ॥
அபூபாந் ஶர்க்கரோபேதாந் நிவேத்₃ய விநிவேஶயேத் ।
ஏவம் ஸம்பூஜயேத்₃தே₃வம் வர்ஷே வர்ஷே ச வைஷ்ணவ: ॥
மாஸி சைத்ரே ஶுக்லபக்ஷே நவம்யாம் ச புநர்வஸௌ ।
கௌஸல்யாயாம் ஸமுத்பந்நோ விஷ்ணு: காகுத்ஸ்த₂ ஈரித: ॥
தஸ்யாம் ஸ்நாநோபவாஸாத்₃யை: பூஜாஜாக₃ரணாதி₃பி₄: ।
அர்ச்சயேத் க₃ந்த₄புஷ்பாத்₃யை: கீ₃தவாதி₃த்ரநர்த்தநை: ॥
மஹோத்ஸவம் ப்ரகுர்வீத க்ருஷ்ணஜந்மநிவந்நர: ।
ஶ்ரவணேந ஸமாயுக்தா மாஸே பா₄த்₃ரபதே₃ ஸிதா ॥
த்₃வாத₃ஶீ ஸா மஹாபுண்யா நாம்நா து விஜயாதிதி₂: ।
தஸ்யாம் ஸ்நாதோ விதா₄நேந ஸர்வம் தீர்த்த₂ப₂லம் லபே₄த் ॥...
வாமநம் பூஜயேத்₃விஷ்ணும் காஶ்யபேயம் ஸநாதநம் ॥
குந்தை₃ஶ்ச குடஜைர்ஹோமஸ்துலஸ்யா: கோமலைர்த₃லை: ।
த₃த்₄யந்நம் ப₂லஸம்யுக்தம் ததை₂வ ச கு₃டோ₃த₃நம் ॥
ப₄க்த்யா ஸம்பூஜயேத்₃தே₃வம் விப்ராந் ஸம்போ₄ஜயேத் ததா₂ ।
கார்த்திகே மாஸி நியமாத்ஸாயம் ஸந்த்₄யாஸமாக₃மே ॥

அர்ச்சயேந்மாலதீபுஷ்பை: தத₂ா ரக்தோத்பலைரபி |
தீ₃பாநாரோபயேத் தத்ர திலதைலஸமந்விதாந் ||
ஸுஹ்ருத்₃யம் பாயஸாந்நம் ச நைவேத்₃யம் விநிவேத₃யேத் |
நிரந்தரம் த₄நுர்மாஸே பூஜயேத₃ருணோத₃யே ||
தூர்யகோ₄ஷைர்ந்ருத்யகீ₃தை: சத்ரசாமரஸம்யுதை: |
அபூபாந் க்₄ருதபக்வாம்ஶ்ச ஶர்க்கராஶ்ச ஸமர்ப்பயேத் ||
ஶால்யந்நம் த₃தி₄ஸம்யுக்தம் கத₃லீப₂லஸம்யுதம் |
ப₄க்த்யா நிவேத₃யேச்சைவ மாஸமேகம் து வைஷ்ணவ: ||
பூஜயேத்₂த₄ரிபத்ரைஶ்ச சம்பகைர்ப₃குலைரபி |......
ப₂லைஶ்ச விவிதை₄ர்ப₄க்த்யா ஶக்த்யா தே₃வம் ச பூஜயேத் ||...
வைஷ்ணவேஷு யத₂ாகாலே ஆக₃தேஷு மஹாத்மஸு ||
தத்ராப்யேவம் வித₄ாநேந குர்வீதோத்ஸவமுத்தமம் |
தத்காலஸம்ப₄வைர் த்₃ரவ்யைர் யத₂ாஶக்த்யநுஸாரத: ||
உத்ஸவம் வாஸுதே₃வஸ்ய குர்வீத ஶ்ரத்₃த₄யாந்வித: |
புஷ்பை: ப₂லோபஹாரைர்வா குர்யாத₃ாஸ்திக்ய ப₄ாவத: ||
உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டிர்ந வித்₃யதே |
உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ய: ஸ்நாதி ஸ்பர்ஶஶங்கயா ||
ஸ்வர்க்க₃ஸ்த₂ா: பிதரஸ்தஸ்ய பதந்தி நரகேஷு ச |...
நித்யநைமித்திகேஷ்வேவம் விஷ்ணோராராத₄நக்ரம: ||
புரா யதே₂ாக்தவிதி₄நா யா வை ப்ரோக்தா த்₃விஜோத்தமா: ||

[6-232...280]

[அந்தணர்களே! இனிமேல் எம்பெருமானுடைய நைமித்திகமான (ஒரு காரணத்தையொட்டி வரும்) ஆராத₄னத்தைக் கூறுகிறேன். சனிக்கிழமையில் மாலை வேளையில் சந்தனம், புஷ்பம், தூ₄பம், தீ₃பம் முதலானவற்றை ஸமர்ப்பித்து எம்பெருமானை முறைப்படி ஆராதி₄க்கவேண்டும். பழங்கள், ப₄க்ஷணங்கள், உண்ண இனிய பிரஸாத₃ங்கள் முதலானவற்றாலும், பாட்டு, வாத்தியம், நாட்டியம் ஆகியவற்றாலும் த₄னஸௌகர்யத்துக்குத் தகுந்தபடி ப₄க்தியோடு அச்யுதனை ஆராதி₄க்கவேண்டும். இரண்டு பக்ஷங்களிலும் ஏகாத₃ஶியில் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். திருவாராத₄னம், கண் விழித்திருத்தல் முதலானவற்றால் லோகநாத₂னை எம்பெருமானை உகப்பிக்கவேண்டும். விடியற்காலையில் ஸாத்விகமான ப்₃ராஹ்ம

முஹூர்த்தத்தில் நீராடி, த்3வாத3ஶியில் புருஷோத்தமனுக்கு மாலதீபுஷ்பங்களால் அர்ச்சனம் செய்து, பாலால் திருமஞ்சனம் செய்யவேண்டும். அந்தணர்களை அன்புடன் அமுது செய்வித்துத் தானும் பாரணை செய்யவேண்டும். விஷ்ணுவினுடையதான திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் இருபிறப்பாளன் எப்போதும் விடியற்காலையில் அழகான செவ்வந்திப் புஷ்பங்களால் நெஞ்சை ஈர்க்கும் தூ4ப தீ3பங்களை ஸமர்ப்பித்து ஆராதி4க்கவேண்டும். தயிரமுதையும், சர்க்கரை கலந்த பானகத்தையும் நிவேத3னம் செய்யவேண்டும். பௌர்ணமியில் நண்பகலில் புன்னைப் பூக்களாலும், செண்பகப்பூக்களாலும் ப4க்தியோடு அச்யுதனை ஆராதி4த்து, ஶுத்3த4ான்னத்தை நிவேத3னம் செய்ய வேண்டும். அன்றிரவு மங்க3ளமான மல்லிகை மலர்களால் அர்ச்சனம் செய்து, வெள்ளிப்பாத்திரத்தில் சர்க்கரை கலந்த பாயஸத்தை நிவேத3னம் செய்யவேண்டும். அமாவாஸ்யையன்று ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் சிறப்பாகத் திருவாராத4னம் செய்யவேண்டும். குருந்த புஷ்பங்களாலும், அரளிப்பூவாலும், பாதிரிப்பூவாலும அர்ச்சிககவேண்டும். அர்க்4யமளித்து ஆவாஹனம்செய்து, பிண்ட3 யஜ்ஞ விதி4ப்படி பித்ருககளை உத்3தே3ஶித்து இயன்றவரை அந்தணர்களுக்கு உணவளிக்கவேண்டும். 'ஹரி உகப்படையட்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, பித்ருரூபனான ஹரியை உத்3தே3ஶிதது, அவ்வெம்பெருமானின் ஆணையை நினைத்துக்கொண்டு விதி4ப்படி ஶ்ராத்3 த4ம் செய்யவேண்டும. பித்ருக்களுக்கு எம்பெருமான் அமுதுசெய்த பிரஸாத3 தீர்த்த2ங்களைச் சிறப்பாக அமுது செய்விககவேண்டும். க்3ரஹணத்திலும, கடக ஸங்க்ராந்தியிலும, மகர ஸங்க்ராந்தியிலும் இயன்ற வரையில் எம்பெருமானுக்கு அந்தந்தக் காலங்களில் கிடைக்கக்கூடிய புஷ்பங்களையும், தூ4பதீ3பங்களையும் அளித்துத் திருவாராத4னம் செய்யவேண்டும். மாசி மாஸத்தில் சுக்ல பக்ஷ த்3வாத3ஶியில் வராஹ ரூபியான எம்பெருமானுக்குச் சிறப்பாகத் திருவாராத4னம் செய்யவேண்டும், ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய மங்க3ளமான கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி 'ஜயந்தி' என்று பெயர் பெற்றதாய், மூவுலகங்களிலும் புகழ் பெற்றதாயுள்ளது. அன்று உபவாஸமிருந்து முறைப்படி இயன்ற வரையில் திருவாராத4னம் செய்யவேண்டும். ஜயந்தியில் உபவாஸமிருப்பது பெரும் பாபங்களைப் போக்கக்கூடியது. இயன்ற வரையில் அன்று உபவாஸமிருந்து கேஶவனை ஆராதி4க்கவேண்டும். உச்சியிலிருக்கும் ஸூர்யன் போன்ற பா3லகிருஷ்ணனை முறைப்படி விதவித4மான புஷ்பங்களையும், சந்தனம், தூ4பம் முதலானவற்றையும் ஸமர்ப்பித்து, பல வித4மான நிவேத3னங்கள், ஶுத்3த4மான வெல்லம் முதலானவை,

எள்ளோரை ஆகியவற்றை அமுதுசெய்வித்து, ஆராதநம் செய்யவேண்டும். பாட்டு, வாத்யம் முதலானவற்றின் இனிய ஒலிகளோடு இதிஹாஸ புராணங்களைப் படிக்கச் செய்து, கேட்கச் செய்து, இரவு முழுவதும் கண் விழிக்கவேண்டும். ஸாத்விகமான விடியற்காலை வேளையில் நீராடி, சிறந்தவர்களான வைஷ்ணவர்களோடுகூட முன்போல் எம்பெருமானை ஆராதிக்க வேண்டும். அந்தணர்களையும் அமுது செய்விக்கவேண்டும். தானும் பாரணம் செய்து எம்பெருமானுக்குப் பின்வருமாறு திருவாராதநம் செய்யவேண்டும். ஸாமகாநம், நாட்டியம், ஸங்கீதம், வாத்ய கோஷங்கள் ஆகியவற்றோடு மிகவும் ஈடுபட்டவனாய், எம்பெருமானிடம் பரிவுடையவனாய், கண்ணனை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்ட வேண்டும். சர்க்கரையோடு கூடிய அப்பங்களை நிவேதநம் செய்து (கோயிலாழ்வாரில்) எழுந்தருளப்பண்ண வேண்டியது. இவ்வண்ணமாக வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் ஜயந்தியில் கண்ணனுக்குத் திருவாராதநம் செய்யவேண்டும். சித்திரை மாஸத்தில் சுக்லபக்ஷ நவமியோடு கூடிய புனர்வஸுவில் கௌஸல்யா தேவியிடம் அவதரித்த விஷ்ணு, ககுத்ஸ்த வம்ஶத்தில் பிறந்தவனாகையால் காகுத்தன் எனப்படுகிறான். அன்று நீராடி, உபவாஸமிருந்து, கண்விழித்திருந்து, திருவாராதநம் முதலானவற்றைச் செய்து, சந்தனம், மலர்கள் முதலானவற்றையிட்டு எம்பெருமானுக்கு அர்ச்சனம் செய்யவேண்டும். பாட்டு, வாத்தியம், நாட்டியம் முதலானவற்றோடுகூட ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜயந்தியிற்போலே மஹோத்ஸவத்தைச் செய்யவேண்டும். புரட்டாசி மாதத்தில் திருவோண நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய சுக்லபக்ஷ த்வாதஶி திதி மிகவும் புண்யமுடைய விஜயாதிதி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அன்று முறைப்படி ஸ்நானம் செய்பவர் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் நீராடிய பலனை அடைவர்......அந்தத் திதியில் காஶ்யபருக்குப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்த ஸநாதனனாய் வாமனனான விஷ்ணுவை ஆராதிக்கவேண்டும். குருந்த மலர்களாலும், குடஜப் பூக்களாலும், துளசிக்கொழுந்திதழ்களாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பழங்களோடு கூடிய தயிரமுதையும், சர்க்கரைப் பொங்கலையும் அமுது செய்வித்து, பக்தியோடு எம்பெருமானுக்குத் திருவாராதநம் செய்யவேண்டும். அவ்வண்ணமே அந்தணர்களை அமுது செய்விக்கவேண்டும். கார்த்திகை மாஸத்தில் தினமும் மாலை வேளையில் மாலதிப்புஷ்பங்களையும், செவ்வல்லி மலர்களையுங்கொண்டு எம்பெருமானை ஆராதிக்கவேண்டும். நல்லெண்ணெயைக் கொண்டு திருவிளக்கு ஏற்றவேண்டும். மிகவும் நெஞ்சுக்கினிய திருக்கண்ணமுதை எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்விக்க

வேண்டும். மார்கழி மாதத்தில் அருணேதயத்தில் தினந்தோறும் வாத்தியம், நாட்டியம், சங்கீதம் ஆகியவற்ருேடு ச$_2$த்ர சாமரங்களை யும் ஸமர்ப்பித்து, நெய்யில் சமைக்கப் பெற்ற அப்பங்களையும், சர்க்கரையையும் அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். தயிரோடும் வாழைப்பழத் தோடும் கூடிய செந்நெல் பிரஸாத$_3$த்தை அந்த மாதம் முழுவதும் ப$_4$க்தியோடு வைஷ்ணவன் எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்விக்க வேண்டும். துளசி, செண்பகம், மகிழம்பூ ஆகிய மலர்களைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கவேண்டும்......பலவித$_4$மான பழங்களை ஸமர்ப்பித்து அன் போடு இயன்றவரையில் திருவாராத$_4$னம் செய்யவேண்டும்............ மஹாத்மாக்களான வைஷ்ணவர்கள் எந்தக் காலத்தில் எழுந்தருளு கிருர்களோ அந்தக் காலத்திலும் விதி$_4$ப்படி எம்பெருமானுக்குச் சிறந்த உத்ஸவத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் கிடைக்கும் திரவியங்களைக் கொண்டு இயன்றவரையில் ச்ரத்$_3$தை$_4$யோடு கூடியவ ஞய், மலர்களையும், பழங்கள் முதலான உபஹாரங்களையும் ஸமர்ப் பித்து. ஆஸ்திக்யத்தோடு கூடியவஞய், வாஸுதே$_3$வனுக்கு உத் ஸவத்தைச் செய்யவேண்டும். வாஸுதே$_3$வனுடைய உத்ஸவத்தில் இன்னுரைத் தொடலாம், இன்னுரைத் தொடலாகாது என்னும் சாஸ்த்ர வரம்பு கிடையாது. வாஸுதே$_3$வனுடைய உத்ஸவத்தில் எவனொருவன் தீண்டத்தகாதவனைக் தீண்டிவிட்டோம் என்று நீராடு கிருனே அவனுடைய பித்ருக்கள் ஸ்வர்க்க$_3$த்திலிருந்து நரகத்தில் விழுவார்கள். அந்தணர் தலைவர்களே! நித்யநைமித்திக காலங்க ளில் விதி$_4$ப்படி எம்பெருமானை நீண்டகாலமாக ஆராதி$_4$க்கும் முறை இதுவரை சொல்லப்பட்டது] அடுத்தபடி விவரிக்கப்படும் அமா வாஸ்யாஶ்ராத்$_3$த$_4$த்தில்—

ஹரேர்நிவேதி$_3$தம் த$_3$த்$_3$யாத் ஸர்வமாநந்த்யமஶ்நுதே ||[6-301]

[எம்பெருமான் அமுது செய்ததைப் பித்ருக்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். அதனுல் நிலையான மோக்ஷப$_2$லத்தைப் பெறுகிருன்.] என்று கூறப் பட்டது காணத்தக்கது. அதற்குப்பின் அபரகாரியங்களை வர்ணிக் கும்போது,

ஏகாத$_3$ஶேऽஹ்நி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்வஸ்திவாசநமாசரேத் |
ஸம்பூஜ்ய விதி$_4$வத்$_3$விஷ்ணும் க$_3$ந்த$_4$புஷ்பாதி$_3$பி$_4$ர்த்$_3$விஜ: ||
பாயஸாபூப ஹ்ருத்$_3$யாந்நபாநகாதி$_3$ நிவேத$_3$யேத் |
ஆஹூய ப்$_3$ராஹ்மணாந் பஶ்சாத் ஶ்ராத்$_3$த$_4$ாய விநிமந்த்ரயேத் ||

[6-353, 354]

[பதினோராவது நாளன்று ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்யவேண்டும். அந்தணன் க₃ந்த₄ம், புஷ்பம் முதலானவற்றால் விஷ்ணுவை முறைப் படி ஆராதி₄த்து, பாயஸம், அப்பம், இனிய அன்ன பானங்கள் ஆகியவற்றை அமுதுசெய்யப் பண்ணவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ப்₃ராஹ்மணர்களை அழைத்து, ஶ்ராத்₃த₄த்துக்கு நிமந்த்ரணம் செய்ய வேண்டும்.] என்று ஏகாஹத்தன்றே ப₄க₃வத₃ாராத₄னம் விதி₄க்கப் பட்டது. ஸபிண்டீ₃கரணத்தின்போதும்

ஆமந்த்ர்ய ப்₃ராஹ்மணாந் ஸ்நாத்வா ஹரிம் விதி₄வத₃ர்ச்சயேத் ।
க₃ந்த₄புஷ்பைர்தூ₄பதீ₃பை: நைவேத்₃யைர் விவிதை₄ஸ்தத₂ா ॥
ஸம்பூஜ்ய ஜக₃தாமீஶம் வாஸுதே₃வம் ஸநாதநம் ।
பார்வணோக்த விதா₄நேந ப்₃ராஹ்மணாநுபவேஶயேத் ॥
[6-364,365]

[ப்₃ராஹ்மணர்களை நிமந்த்ரணம் செய்து, நீராடி, எம்பெருமானை முறைப்படி க₃ந்த₄ம், புஷ்பம், தூ₄பம், தீ₃பம், பலவித₄மான நைவேத்₃யம் ஆகியவற்றையளித்து ஆராதி₄க்கவேண்டும். ஜக₃ந் நாத₂னை, பழையோனை வாஸுதே₃வனை இப்படி ஆராதி₄த்த பின்பு பார்வண ஶ்ராத்₃த₄ முறைப்படி (ஶ்ராத்₃த₄த்துக்காக) உட் கார வைக்கவேண்டும்.] என்று ப₄க₃வத₃ாராத₄னம் விதி₄க்கப்பட்டது.

அமாயாந்து விஶேஷேண ஸௌளோபநயநாதி₃ஷு ॥
த்ரயோத₃ஶே ऽஹ்நி ஸம்ப்ராப்தே ப₃லிம் குர்யாத்து வைஷ்ணவ:।
ஸ்நாத்வா நத்₃யாம் தடாகே வா விஶிஷ்டைர் ப்₃ராஹ்மணை:
ஜபித்வா வைஷ்ணவாந் ஸூக்தாந் ஸ்நாத்வா [ஸஹ ॥
ஸந்தர்ப்பயேத் தத: ।
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச மந்த்ரை: ஸந்தர்ப்பயேத்₃த₄ரிம் ॥
தர்ப்பயேந்நாமபி₄: ஸ்வை: ஸ்வை: நித்யமுக்தாம்ஶ்ச
வைஷ்ணவாந் ।
தத: ஸ்வமாலயம் க₃த்வா விதி₄வத் பூஜயேத்₃த₄ரிம் ॥
தே₃வஸ்ய புரதோ வஹ்நிம் ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய யதே₂ாக்தவத் ।
இத்₄மாதா₄நாதி₃கம் க்ருத்வா பஶ்சாத்₃தே₄ாமம் ஸமாசரேத் ॥
பௌருஷேண து ஸூக்தேந பாயஸம் மது₄ஸம்யுதம் ।
ஆஜ்யம் ச ஜுஹுயாத் ஸம்யக் ப்ரத்யுசம் ப்ரணவாந்விதம் ॥
ததை₂வ மந்த்ரரத்நேந ஜுஹுயாத் ஶதஸங்க்₂யயா ।
அந்யைஶ்ச வைஷ்ணவைர் மந்த்ரை: ஶக்த்யா ச
ஜுஹுயாத்தத: ॥

நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச ஜுஹுயாத் ஸுஸமாஹித: ।
ஸ்வை: ஸ்வைஶ்ச நாமபி₄ர்ஹுத்வா நித்யமுக்தாம்ஸ்ததை₂வ ச॥
தத: ஸ்விஷ்டக்ருதம் ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ।
பஶ்சாத் ஸம்பூஜயேத்₃விப்ராந் கேஶவாத்₃யைஶ்ச நாமபி₄: ॥
நித்யமுக்தாந் ஸமுத்₃தி₃ஶ்ய பூஜயேத்₃ ப்₃ராஹ்மணாந் ஶுப₄ாந் ।
க₃ந்த₄புஷ்பைர் தூ₄பதீ₃பை: வஸ்த்ரைராப₄ரணை: ஶுபை₄: ॥
போ₄ஜயேத் பாயஸாந்நேந ஶர்க்கராஜ்யயுதேந வை ।
விவிதை₄ரந்நபாநாத்₃யை: வாஸோSலங்கரணை: ஶுபை₄: ॥
போ₄ஜயித்வா தத: பிண்டா₃ந் யதா₂ஶக்தி விநிக்ஷிபேத் ।
ப்ராகக்₃ரேஷு ச தா₃ர்பே₄ஷு உபவீத: ஸமாஹித: ॥
யவைஶ்ச மது₄ஸம்யுக்தை: த₃த்₃யாத் பிண்டா₃ந் ப்ருத₂க்
நாமபி₄: கேஶவாத்₃யைஶ்ச த₃த்₃யாத் [ப்ருத₂க் ।
பிண்டா₃ந் குஶோத்தரே ॥...
பிண்டா₃நக்₃நௌ விநிக்ஷிப்ய விப்ராநாசாமயேத் தத: ॥
ஆசாந்த: பூஜயேத் பஶ்சாத் ஸ்வஶக்த்யா த₃க்ஷிணாம் ததா₂ ।
ஏவம் நாராயணப₃லிம் ய: குர்யாத்₃ வைஷ்ணவோத்தம: ॥
பிதரஶ்ச ஸமாயாந்தி தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ।
ப்ராயஶ்சித்தமித₃ம் கு₃ஹ்யம் பாபேஷு ச மஹத்ஸ்வபி ॥...
ஏவம் நாராயணப₃லிம் க்ருத்வா ஸம்ஸ்காரமாசரேத் ।
பித்ராத₃யோ ம்ருதா யஸ்ய பூ₄வேயுர் யத்₃யவைஷ்ணவா: ॥
இஷ்டிம் ச வைஷ்ணவ: குர்யாத் தேஷாம் பாபவிஶுத்₃த₄யே ।
ய: குர்யாத்₃ வைஷ்ணவீமிஷ்டிம் விதி₄நா வைஷ்ணவோத்தம:॥
வைஷ்ணவத்வம் ப்ரயாத்யத்ர குலமேகோத்தரம் ஶதம் ॥

[6-378,..398]

[அமாவாஸ்யையிலும், சிறப்பாக சௌளம், உபநயனம் முதலான வற்றிலும், (அபரகார்யத்தில்) பதின்மூன்ருவது நாளன்றும் வைஷ்ண வன் நாராயண பலியைச் செய்யவேண்டும். நதியிலோ, குளத் திலோ சிறந்தவர்களான அந்தணர்களோடு கூட நீராடி, விஷ்ணு வைப் பற்றின ஸூக்தங்களை ஜபித்து, கேஶவன் முதலான நாமங் களாலும், விஷ்ணு மந்த்ரங்களாலும் ஹரிக்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். விஷ்ணுவின் அடியார்களான நித்யமுக்தர்களுக்கும் அவரவர் நாமங்களைச் சொல்லித் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் தன் வீட்டிற்குச் சென்று முறைப்படி எம்பெருமானுக்

குத் திருவாராதனம் செய்யவேண்டும். அவனுக்கு முன்னால் அக்னியை முறைப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்து, இத்மாதானம் முதலான கர்மங்களைச் செய்து, அதற்குப்பின் ஹோமம் செய்யவேண்டும். புருஷஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்கோடும் ப்ரணவத்தைச் சேர்த்துத் தேனும் நெய்யும் கலந்த பாயஸத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அவ்வண்ணமே மந்த்ரரத்நமாகிற த்வயத்தைக் கொண்டு நூறு முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் மற்ற வைஷ்ணவ மந்த்ரங்களைக் கொண்டு இயன்றவரை ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஶாந்தியுடையவனாய், கேஶவாதி நாமங்களைக் கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். அவ்வண்ணமே நித்யமுக்தர்களுக்கும் அவரவர் திருநாமங்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்து, அதற்குப்பின் ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமம் செய்து, ஹோமஶேஷத்தை நிறைவடையச் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் கேஶவாதி நாமங்களைச் சொல்லி அந்தணர்களுக்கு ஆராதனம் செய்யவேண்டும். நித்யமுக்தர்களை உத்தேஶித்து நல்ல அந்தணர்களை மங்களமான சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், வஸ்த்ரம், ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றை யளித்து ஆராதிக்கவேண்டும். சர்க்கரையும், தேனும் கலந்த பாயஸான்னத்தை அவர்களுக்கு அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். பலவிதமான அன்னபானங்களாலும், மங்களமான வஸ்த்ரங்களாலும் அலங்காரங்களாலும் அவர்களை த்ருப்தி செய்வித்தபின்பு ஶக்தியுள்ளவரை பிண்டங்களை வைக்கவேண்டும், கிழக்கு நுனியான தர்ப்பங்களில் உபவீதத்தையுடையவனாய் ஶாந்தியோடு தேன் கலந்த கோதுமையாலே தனித்தனியாகப் பிண்டங்களை அளிக்கவேண்டும். கேஶவாதிநாமங்களைக்கொண்டும் தர்ப்பத்தின்மேல் பிண்டங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். பிண்டங்களை அக்நியில் இட்டு அந்தணர்களை ஆசமனம் செய்விக்கவேண்டும். தானும் ஆசமனம்செய்து, அதற்குப்பின் ஶக்திக்குத்தக்கபடி தக்ஷிணையளித்து அந்தணர்களை ஆராதிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக எந்த வைஷ்ணவர்தலைவன் நாராயணபலியைச் செய்கிறானோ அவனுடைய பித்ருக்கள் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தையடைகிறார்கள். இது பெரும்பாவங்கள் விஷயத்திலும் பரமரஹஸ்யமான பிராயஶ்சித்தமாகும். இவ்வண்ணமாக நாராயணபலியைச் செய்து, ஸம்ஸ்காரத்தை நடத்தவேண்டும். இறந்த தகப்பன் முதலானோர் அவைஷ்ணவர்களாயிருந்தால், ஸம்ஸ்காரம் செய்யும் வைஷ்ணவன் அவர்களுடைய பாபம் நீங்குவதற்காக வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யக்கடவன். எந்த வைஷ்ணவோத்தமன் விஷ்ணுவைக்குறித்து இந்த இஷ்டியை விதிப்படி செய்கிறானோ அவனுடைய நூற்றொரு தலைமுறைகள் வைஷ்ணவத்வத்தை அடைகின்றன.]

என்று பதின்மூன்றுவது நாள் செய்யவேண்டிய நாராயணப3லியை விளக்கி, வைஷ்ணவேஷ்டியைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது.

ஏகாத3ஶ்யாம் ஶுக்லபக்ஷே ஸமுபோஷ்ய த்3விஜோத்தம: ||
த4ாத்ரீசூர்ணேந லிப்தாங்கோ3 நத்3யா த்3யாநாம்ஶுபை4ர்ஜலை:
நித்யமுக்தஸமேதஞ்ச தே3வேஶம் தர்ப்பயேத்3த4ரிம் ||
க்3ருஹம் க3த்வா வித4ாநேந பூஜயேத்3விஷ்ணுமச்யுதம் |
க3ந்த4புஷ்பைர்தூ4பதீ3பை: நைவேத்3யைர் விவிதை4ரபி ||
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரந்து மாலதீகுஸுமாநி ச |
ஆத3ாய மந்த்ரரத்நேந ஏகைகம் பூஜயேத் க்ரமாத் ||
அப4ாவே ஜாதிபுஷ்பைர்வா கோமலைஸ்துலஸீத3லை: |
பத்3மைர்வா ஶதபத்ரைர்வா மந்த்ரேணைவம் ப்ரபூஜயேத் ||
ஜபேச்ச த3ஶஸாஹஸ்ரம் மந்த்ரரத்நம் ஸமாஹித: |
ராத்ரௌ ஜாக3ரணம் குர்யாத் பூஜயேந்மது4ஸூத3நம் ||
ஸதி ப்ரப4ாதே த்3வாத3ஶ்யாம் ஸ்நாத்வா நத்3யாம் யத2ாவிதி4 |
ஏகைகமஞ்ஜலிம் த3த்3யாந்நித்யமுக்தாம்ஶ்ச வைஷ்ணவாந் ||
க்3ருஹம் க3த்வா ஹரே: பூஜாம் ப்ரகுர்வீத யதோ2க்தவத் |
ஸுஹ்ருத்3யைர் விவிதை4ர்ப4க்ஷ்யை: நைவேத்3யம் விநிவேத3யேத் ||
ததோऽக்3நிஸ்த2ாபநம் க்ருத்வா ஹோமம் குர்யாத்3யதோ2க்தவத் |
இத்4மாத4ாநாதி3பூர்வேண ஜுஹுயாத்3வை ஸமாஹித: ||
திலைஶ்ச வ்ரீஹிபி4: ஶுத்3தை4: ஸமித்3பி4: பிப்பலோத்3ப4வை: |
ததை2வாஜ்யேந சருணா ஜுஹுயாத்கமலைரபி ||
ப்ரத்யேகமஷ்டஸாஹஸ்ரம் ஹோதவ்யம் து த்3வயேந வை |
பஶ்சாத்3வைஷ்ணவஸூக்தம் து ஹோதவ்யம் பாயஸேந து ||
ஆஜ்யேநைவ து ஹோதவ்யம் தத2ாபி ச த்3வயேந வை ||...
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா3யத்ர்யா தத2ா மந்த்ரத்3வயேந ச |
நாமபி4: கேஶவாத்3யைஶ்ச தத2ா ஸங்கர்ஷணாதி3பி4: ||
தத: ஸ்விஷ்டக்ருதாதீ3நி ஹோமஶேஷம் ஸமாசரேத் |
ஸுபுஷ்பாணி ததோ த3த்3யாத்3தே3வாய ஸுரபீ4ணி வை ||
ப்ரத்யுசம் வைஷ்ணவை: ஸூக்தைர்நாமபி4: கேஶவாதி3பி4: |
ததோ விப்ராந் ஸமாஹூய க3ந்த4மால்யாதி3பூ4ஷணை: ||

பூஜயேத் பூர்வவத்₃தே₃வம் கேஶவாத்₃யைஶ்ச நாமபி₄: |
பே₄ாஜயித்வா ததோ விப்ராந் த₃க்ஷிணாபி₄: ப்ரதோஷயேத் ||
ஏவமிஷ்டிம் ப்ரகுர்வீத வைஷ்ணவீம் வைஷ்ணவோத்தம: |
பிது: பூர்வோக்தவிதி₄நா ஸம்ஸ்காரம் ஸம்யக₃ாசரேத் ||
வைஷ்ணவேஷ்டிம் வித₄ாநேந க்ருத்வா வை த்₃விஜஸத்தம: |
குலமேகோத்தரஶதம் புநாத்யேவ ந ஸம்ஶய: ||
அக்ருத்வா வைஷ்ணவீமிஷ்டிம் பைத்ருமேதி₄க கர்மணு |
அவைஷ்ணவாந் ய: ஸம்ஸ்குர்யாத் ஸ நரோ ரௌரவம் வ்ரஜேத்||
தஸ்மாதி₃ஷ்டிம் வித₄ாநேந க்ருத்வா வை வைஷ்ணவோ த்₃விஜ:|
அவைஷ்ணவாநாம் குர்வீத ஸர்வமப்யௌர்த்₄வ தை₃ஹிகம் ||
[6-398...418]

[ஏகாத₃ஶியில் சுக்லபக்ஷத்தில் அந்தணர்தலைவனுயிருப்பவன் உபவாஸமிருந்து, நெல்லிப்பொடியினுல் அவயவங்களில் பூசிக்கொண்டு, நதி முதலானவற்றின் மங்க₃ளமான தீர்த்த₂ங்களில் குளித்து நித்யமுக்தர்களோடு கூடிய தே₃வர்பிரானுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். மறுபடியும் வீட்டுக்குச் சென்று, முறைப்படி அங்கு க₃ந்த₄ம், புஷ்பங்கள், தூ₄பம், தீ₃பம், பலவித₄மான நைவேத்₃யங்கள் ஆகியவற்றையளித்து அச்யுதனுன விஷ்ணுவுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும். ஆயிரத்தெட்டு மாலதீ புஷ்பங்களை எடுத்து, ஒவ்வொரு புஷ்பமாக த்₃வயத்தைச் சொல்லி முறைப்படி அர்ச்சிக்கவேண்டும். மாலதீபுஷ்பங்கள் கிடைக்காவிடில், சாதிப்பூக்கள், கொழுந்தான துளசி இதழ்கள், தாமரைகள், அல்லிமலர்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு முற்கூறியபடி அர்ச்சிக்கவேண்டும். ஶாந்தியுடையவனுய் த்₃வயத்தைக் கொண்டு பதினுயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். இரவில் விழித்திருந்து மது₄ஸூத₃னனை ஆராதி₄க்கவேண்டும். விடியும்பொழுது த்₃வாத₃ஶியில் நதியில் முறைப்படி நீராடி, எம்பெருமானடியார்களான நித்யமுக்தர்களைக் குறித்து ஒவ்வொரு தர்ப்பணம் செய்யவேண்டியது. வீட்டிற்குச்சென்று முன் சொன்னபடி எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும். நெஞ்சை ஈர்க்கும் பலவித₄மான ப₄க்ஷணங்களையும் அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் அக்₃நிப்ரதிஷ்டை₂செய்து, முறைப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். இத்₄மாத₄ாநம் முதலானவற்றை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஶாந்தியுடையவனுய் ஹோமம் செய்யவேண்டும். எள், நெல், ஶாத்₃த₄மான அரசசமித்து, நெய், ஹவிஸ்ஸு, தாமரைகள்

ஆகியவற்றைக்கொண்டு ஒவ்வொன்ருலும் எண்ணுயிரம் முறை த்₃வயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பின் பாயஸத்தினுல் வைஷ்ணவ ஸூக்த மந்த்ரங்களைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும். நெய்யினுல் த்₃வயமந்த்ரத்தைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டும்......விஷ்ணுகா₃யத்ரியினுலும், த்₃வயமந்த்ரத்தாலும், கேஶவாதி₃நாமங்களாலும், ஸங்கர்ஷணுதி₃ நாமங்களாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதற்குப்பின் ஸ்விஷ்டக்ருத் முதலான ஹோமஶேஷத்தை நிறைவுபடுத்தவேண்டும். எம்பெருமானுக்கு நறுமணம்மிக்க நல்ல புஷ்பங்களை விஷ்ணுஸூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்குகளையும், கேஶவாதி₃நாமங்களையும் சொல்லி ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் அந்தணர்களையழைத்து, சந்த₃னம், மாலை, பூ₄ஷணம் முதலானவற்றையளித்து, கேஶவாதி₃நாமங்களைக் கொண்டு முன்போல் எம்பெருமானுக்குப் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். பிறகு அந்தணர்களை அமுதுசெய்வித்து, த₃க்ஷிணைகளையளித்து த்ருப்தி செய்விக்கவேண்டும். இவ்வண்ணமாக வைஷ்ணவர் தலைவன் வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். முற்கூறிய முறைப்படி பிதாவுக்குச் சரமகைங்கர்யங்களை நன்கு நடத்தவேண்டும். அந்தணர்தலைவன் வைஷ்ணவேஷ்டியை முறைப்படி செய்வதன் மூலம் நூற்றெருரு தலைமுறைகளைக் கரையேற்றுவான் என்பதில் ஐயமில்லை. வைஷ்ணவேஷ்டியைச் செய்யாமல் பைத்ருமேதி₄க கர்மத்தாலே அவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்யும் வைஷ்ணவன் ரௌரவநரகத்தையடைவான். ஆகையால் வைஷ்ணவனை அந்தணன் வைஷ்ணவேஷ்டியை முறைப்படி செய்தே அவைஷ்ணவர்களுக்கும் சரமகைங்கர்யங்களைச் செய்யவேண்டும்.] என்று வைஷ்ணவேஷ்டி விரிவாக விளக்கப்பட்டது.

ஸூதகே ம்ருதகே சைவ ஸந்த்₄யாகர்ம ந ஸந்த்யஜேத் ।
வ்யோம்நி வா ஹ்ருத₃யே வாபி மநஸா ஸம்ஸ்மரேத்₃த₄ரிம் ॥
[6-466]

[பிறப்பினுலேயோ அல்லது இறப்பினுலேயோ ஏற்படும் தீட்டின்போதும் ஸந்த்₄யாவந்த₃னத்தை விடக்கூடாது. ஆகாஶத்திலோ அல்லது ஹ்ருத₃யத்திலோ மனத்தால் ஹரியை நினைக்கவேண்டும்.] என்று ஸந்த்₄யாவந்த₃னத்தில் ஹரிஸ்மரணம் விதி₄க்கப்பட்டது.

பாக₂ண்டி₃நம் ச பதிதமுந்மத்தம் ஶட₂ஹாரிணம் ॥
அவைஷ்ணவம் த்₃விஜம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸவாஸா ஜலமாவிஶேத் ।
[6-486]

[பாஷண்டி3 அல்லது பதிதன் அல்லது பைத்தியம் பிடித்தவன் அல்லது வஞ்சனையுள்ளவன் அல்லது வைஷ்ணவனல்லாத அந்தணனைத்தொட்டால் வஸ்த்ரத்தோடு ஜலத்தில் மூழ்கி ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.] என்று அவைஷ்ணவ ப்3ராஹ்மணனைத் தொட்டால் பிராயச்சித்தம் விதி4க்கப்பட்டது.

இனி விஷ்ணுஸ்த2ாபனவிதி4யை வர்ணிக்கும் ஏழாவதான கடைசி அத்தியாயத்தில் ஸாரமான சில ஶ்லோகங்களைக் காண்போம்.

ரித்விஜோ வரயேத்தத்ர வைஷ்ணவாந் ப்3ராஹ்மணாந் ஶுப4ாந்।
வேத3வேத3ாங்க3 தத்த்வஜ்ஞாந் ஸர்வஶாஸ்த்ர விஶாரத3ாந் ॥
ஜிதேந்த்3ரியாந் ஶுப4ாசாராந் ஸத்த்வஸ்த2ாந் ஸர்வலக்ஷணாந் ।
மந்த்ரதத்த்வார்த்த2விது3ஷோ ப்3ராஹ்மணாந் வரயேச்சு2ப4ாந் ॥
தாத்3ருக்3கு3ணஸமாயுக்தம் ஆசார்யம் வரயேத் தத:।
மந்த்ரஜ்ஞம் மந்த்ரப4க்தம் ச ஸர்வாசாரம் கு3ணாந்விதம் ॥
ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணார்த்த2விது3ஷம் த3ம்ப4வர்ஜிதம் ।
அர்த்த2பஞ்சகதத்த்வஜ்ஞம் அக்3நிஹோத்ரயுதம் ஶுசிம் ॥
த்3வயநிஷ்ட2ம் த்3வயார்த்த2ஜ்ஞம் ப்ரதிஷ்ட2ாகர்மநிஷ்டி2தம் ।
மஹாப4ாக3வதம் சைவமாசார்யம் வரயேத் ஸுதீ4: ॥ [7-10...14]

[எம்பெருமானை ப்ரதிஷ்டை2 பண்ணுவதற்கு மங்க3ளமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ அந்தணர்களை ரித்விக்குகளாக வரிக்கவேண்டும். வைஷ்ணவர்களாகவும், மங்க3ளமான ப்3ராஹ்மணர்களாகவும், வேத3 வேத3ாங்க3ங்களின் உண்மையை அறிந்தவர்களாகவும், எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும் வல்லவர்களாகவும், புலனடக்கம் உடையவர்களாகவும், நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாகவும், ஸத்வகு3ணமுடையவர்களாகவும், நல்ல லக்ஷணங்களை உடையவர்களாகவும், திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மந்த்ரங்களின் உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர்களாகவும் உள்ள மங்க3ளமான அந்தணர்களை வரிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் அத்தகைய கு3ணங்களுடைய ஒருவரை ஆசார்யராக வரிக்கவேண்டும். ப4க3வந்மந்த்ரங்களை அறிந்தவராகவும், மந்த்ரங்களில் ப4க்தியுள்ளவராகவும், எல்லா நல்லொழுக்கங்களுடையவராகவும், நற்குணங்கள் பொருந்தியவராகவும், ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராணங்களின் பொருளை அறிந்தவராகவும், ட3ம்ப4மில்லாதவராகவும், அர்த்த2பஞ்சகம் பற்றிய உண்மையை அறிந்தவராகவும், அக்3நிஹோத்ரத்தோடு கூடியவராகவும், பரிஶுத்3த4மானவராகவும், த்3வயாநுஸந்த4ானத்தில் ஊன்றியவராகவும், த்3வயத்தின் பொருளை

அறிந்தவராகவும், விஷ்ணுப்ரதிஷ்டாகார்யங்களில் ஊன்றியிருப்பவராகவும், மஹாபாகவதராகவும் இருப்பவரை அறிவாளியாயிருப்பவன் ஆசார்யனாக வரிக்கவேண்டும்.] என்று ரித்விக்குகளுக்கும், ஆசார்யருக்கும் லக்ஷணம் உரைக்கப்பட்டது.

தாபாதி₃பஞ்சஸம்ஸ்காரா மஹாப₄க₃வதா: ஸ்ம்ருதா: ।
சக்ராதி₃ஹேதிபி₄ஸ்தப்தம் தாப இத்யபி₄தீ₄யதே ॥
ஸம்ஸ்கார: ப்ரத₂ம: ப்ரோக்தோ த்₃விதீய: புண்ட்₃ரத₄ாரணம் ।
[7-15, 16]

[தாபம் முதலான ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களையுடையவர்கள் மஹாபாக₃வதர்களாக எண்ணப்படுகிறார்கள். சக்ரம் முதலான விஷ்ணுவின் ஆயுத₄ங்களால் முத்திரைபெறுவது தாபஸம்ஸ்காரம் எனப்படுகிறது. இதுவே முதல் ஸம்ஸ்காரம். புண்ட்₃ரத₄ாரணம் இரண்டாவது ஸம்ஸ்காரமாகும்.] என்று தொடங்கி,

ஸார்த்த₂ஜ்ஞாநம்து ஸந்யாஸம் மந்த்ராத்₄யயநமுச்யதே ।
பஞ்சமஸ்து ஹரே: பூஜா பஞ்சராத்ரோக்தமார்க்க₃த: ॥
ததீ₃யார்ச்சநபர்யந்தம் ஹரேராராத₄நம் ஸ்ம்ருதம் ।
இத்யேவமாதி₃ஸம்ஸ்காரோ மஹாப₄க₃வத: ஸ்ம்ருத: ॥
அந்யே த்வவைஷ்ணவா: ப்ரோக்தா ஹீநாஸ்தாபாதி₃பி₄ர் த்₃விஜா: ।
தத₂ா ஹ்யவைஷ்ணவா ஜ்ஞேயா: ப்ராக்ருதா: பாபகாரிண: ॥
வேத₃ஶாஸ்த்ரேஷ்வநிபுணாஸ்தே வை நிரயகா₃மிந: ।
தஸ்மாத₃வைஷ்ணவாந் விப்ராந் ந கர்மஸு நியோஜயேத் ॥
மஹாப₄க₃வதம் விப்ரம் ஆசார்யம் வரயேத் ஸுதீ₄: ।
மஹாப₄க₃வதா ஏவ நியோஜ்யா ரித்விஜஸ்தத₂ா ॥
ஶங்க₂சக்ரோர்த்₄வ புண்ட்₃ராதி₃ சிஹ்நைஶ்ச ஸஹிதைர்த்₃விஜை: ।
தத்ர யத் கர்ம குர்வீத தந்மஹாவிதி₄வத்₃ப₄வேத் ॥
சக்ராதி₃சிஹ்நைர்ஹீநேந ஸ்தத₂ாபிதோ யத்ர கர்மணி ।
ந ஸாந்நித்₄யம் ஹரிர்யாதி க்ரியாகோடிஶதைரபி ॥
அவைஷ்ணவ ஸ்தத₂ாபிதாநாம் ப்ரதிமாநாம் ச வந்த₃நம் ।
ய: கரோதி ஸ மூட₄ாத்மா ரௌரவம் நரகம் வ்ரஜேத் ॥
தஸ்மாத்து வைஷ்ணவாஸ்த்வேவ நியோஜ்யா யஜ்ஞகர்மஸு ॥
[7-18...26]

[ந்யாஸத்தோடும், அர்த்த₂ஜ்ஞானத்தோடும் கூடிய திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மந்த்ரங்களை உபதே₃ஶம்பெறுவது மந்த்ரஸம்ஸ்காரம் எனப் படுகிறது. பஞ்சராத்ரத்தில் சொன்ன வழியில் எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்வது ஐந்தாவதான (யாக₃) ஸம்ஸ்காரமாகும். எம்பெருமானுடைய திருவாராத₄னம் அவனுடைய அடியார்களுக்குச் செய்யும் ஆராத₄னத்தையும் உட்கொண்டதாகும். இத்தகைய ஸம்ஸ்காரங்களையுடையவனே மஹாபா₄க₃வதன் எனப்படுகிறான். தாபம முதலிய முற்கூறிய ஸம்ஸ்காரமற்ற மற்ற அந்தணர்கள் அவைஷ்ணவர்கள் எனப்படுகின்றனர். அந்த அவைஷ்ணவர்கள் பிராக்ருதர்கள் என்றும், பாபம் புரிபவர்கள் என்றும் அறியத்தக்க வர்கள். வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களின் பொருளையறியாத அவர்கள் நரகத்தை யடைவார்கள். ஆகையால் அவைஷ்ணவர்களான அந்தணர்களைப் பிரதிஷ்டா₂கர்மத்தில் வரிக்கக்கூடாது. மஹாபா₄க₃வதனை அந்தண னையே அறிவாளியாயிருப்பவன் ஆசார்யனாக வரிக்கவேண்டும். அவ் வண்ணமே மஹாபா₄க₃வதர்களை ரித்விக்குகளாகவும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஶங்க₂ம், சக்ரம், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் முதலான அடை யாளங்களோடு கூடிய அந்தணர்களாலே எந்தக் காரியம் செய்யப் படுகிறதோ, அது மிகவும் முறைப்படி செய்யப்பட்ட காரியமாகும். சக்ராதி₃சின்னங்கள் இல்லாதவர்களால் எந்த ப்ரதிஷ்டை₂யில் பி₃ம்ப₃ம் ஸ்தா₂பிக்கப்படுகிறதோ அதில் நூறுகோடி கிரியைகளிருந் தாலும் எம்பெருமான் ஸாந்நித்₄யமடையமாட்டான். அவைஷ்ண வர்களால் ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யப்பட்ட பி₃ம்ப₃ங்களை வணங்குபவன் ரௌரவநரகத்தை அடைவான். ஆகையால் ப்ரதிஷ்டா₂கர்மங்களில் வைஷ்ணவர்களையே நியமிக்கவேண்டும்.] என்பதீறாக மஹாபா₄க₃வத லக்ஷணமும், மஹாபா₄க₃வதர்களைக்கொண்டே ப்ரதிஷ்டை₂ செய் விக்கவேண்டுமென்றும், மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்விக்கலாகாது என்றும் முழங்கப்பட்டது. பிறகு விஸ்தாரமாக ப்ரதிஷ்டை₂யை வர்ணித்து, அத்தியாயத்தின் கடைசியில்

ஏவம் ப்ரதிஷ்டா₂ம் குர்வீத விஷ்ணோஶ்சைவ வித₄ாநத: ।
தத்ர தே₃வ: ஸாந்நித்₄யம் யாதி நாராயணோ ஹரி: ॥
ப்ரதிஷ்டா₂ஸு ச கர்த்தவ்யோ விதி₄ரேஷ உதா₃ஹ்ருத: ।
க்₃ருஹார்ச்சநே ச கர்த்தவ்யம் விதி₄ம் வக்ஷ்யாமி ஸத்தமா:! ॥
ஸ்நாபயேத் பஞ்சக₃வ்யேந மந்த்ரபூதஜலேந ச ।
மந்த்ரேணாவாஹயேத்₃தே₃வம் பரே வ்யோம்நி ஸ்தி₂தம் விபு₄ம் ॥
மஹாபா₄க₃வத: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மந்த்ரரத்நம் ஜபேத் ஸுதீ₄: ।

த₃த்₃யாத் புஷ்பாஞ்ஜலிம் பஶ்சாத் தேநைவ ஶததஸங்க்₂யயா ||
ஆஜ்யம் தேநைவ ஹோதவ்யம் அஷ்டோத்தரஶதம் தத: |
உபசாரை: ஸமப்₄யர்ச்ய நமஸ்கார்யா ச ப₄க்தித: ||
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் த₃க்ஷிணாபி₄: ப்ரதோஷயேத்||
[7-106...110]

[இவ்வண்ணமாக விஷ்ணுவுக்கு முறைப்படி பிரதிஷ்டை₂ செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் நாராயணனுகிற ஹரி இந்த பி₃ம் ப₃த்தில் ஸாந்நித்₄யத்தையடைகிருர். ஆலயபி₃ம்ப₃ ப்ரதிஷ்ட₂ா முறை இதுவரை விவரிக்கப்பட்டது. நல்லோர்களே! க்₃ருஹார்ச்சந ப்ரதிஷ்ட₂ாவிதி₄யையும் இனி கூறுகிறேன். பி₃ம்ப₃த்தைப் பஞ்சக₃வ்யத்தாலும், வேத₃மந்த்ரங்களால் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்தப்பட்ட ஜலத்தினுலும் திருமஞ்சனம் செய்யவேண்டும். பரமபத₃த்திலிருக்கும் ஸர்வவ்யாபியான எம்பெருமானை மந்த்ரங்களைக்கொண்டு அந்த பி₃ம்ப₃த்தில் ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும். பி₃ம்ப₃த்தை ஸ்பர்ஶித்து மஹாப₄ாக₃வதனுயிருக்கும் அறிவாளி மந்த்ரரத்னமான த்₃வயத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அந்த த்₃வயத்தை நூறுமுறை அநுஸந்தி₄த்து, புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் நூற்றெட்டு முறை அந்த த்₃வயத்தைக்கொண்டே நெய் ஹோமம் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்குப்பின் அந்த அர்ச்சாவிக்₃ரஹத்தை உபசாரங்களோடு ஆராதி₄த்து, ப₄க்தியோடு நமஸ்கரிக்கவேண்டும். பிறகு வைஷ்ணவர்களுக்கு அமுதளித்து, த₃க்ஷிணைகளாலே உகப்பிக்க வேண்டும்.] என்று வீடுகளில் அர்ச்சாவிக்₃ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யும் முறையை வர்ணித்து இந்த வஸிஷ்ட₂ஸ்ம்ருதி நிறைவடைகிறது.

''வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆசாரம் எது? ஆஹாரம் எது? ஆஶ்ரயணீயம் எது?'' என்று கேள்வி கேட்டுக்கொண்டு இவ்விஷயங்களை விரிவாகச் சொல்லுகிறது இந்த ஸ்ம்ருதி. பஞ்ச ஸ்ம்ஸ்காரம் முதலான வைஷ்ணவ த₄ர்மங்களைச் சொல்லுவதோடல்லாமல், உபநிஷ்க்ராமணம், அந்நப்ராஶநம் தொடக்கமாகச் சரம கைங்கர்யங்கள் ஈருக எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களிலும் விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄ம் தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்று இந்த ஸ்ம்ருதி முழங்குகிறது. இந்த வஸிஷ்ட₂ ஸ்ம்ருதியின் ஏழு அத்தியாயங்களிலும் விஷ்ணு பரத்வமும், மற்ற தெய்வங்களின் சிறுமையும், வைஷ்ணவர்களின் பெருமையும், மற்றவர்களின் தாழ்வும் குன்றிலிட்ட விளக்காகக் காட்டப்பட்டிருப்பது மிகத்தெளிவாக விளங்குகிறது.

இனி, கல்கத்தா பதிப்பில் அடுத்து அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ப்₃ருஹத்₃யோக₃யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதியில் ப₄க₃வத்பரத்வம் நிலைநாட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்போம்.

ஸ்ரீப்₃ருஹத்₃யோக₃ யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

பனிரண்டு அத்தியாயங்கள் கொண்ட இந்த ஸ்ம்ருதியானது நமது பூர்வாசார்யர்களால், குறிப்பாகத் தாத்பர்யசந்த்₃ரிகை முதலானவற்றில் ஸ்ரீவேதா₃ந்த தே₃ஶிகரால், பலவிடங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது. இதில் முதல் அத்தியாயத்தில், மிதி₂லையில் இருக்கும் யாஜ்ஞவல்க்ய மஹரிஷியை மற்ற முனிவர்கள் வேத₃வேதா₃ந்தங்கள், ஸித்₃தா₄ந்தங்கள், ஸ்ம்ருதிகள் முதலான ப்ரமாணங்களின் ஸாரத்தையும், மோக்ஷஸாத₄னமான மேலான ஆத்மஜ்ஞானத்தையும், அதுக்கு அங்க₃மான கர்மாநுஷ்டா₂னம் முதலானவற்றையும் உபதே₃ஶிக்கும்படி பிரார்த்தி₂க்கிருர்கள்.

கிம் த்₄யாநம் கிம் ச வை த்₄யேயம் கிம் லக்ஷ்யம் கிம்ஸ்வரூபகம்|
யச்சோபாஸ்ய விமுச்யேத தத் பரம் ப்₃ரூஹி நோ விபோ₄! ||
ஹோமகாலே தத₂ாக்₃நௌ து மத்₄யே கிம் பரிசிந்தயேத் |
யஸ்ய சைவாஹுதிம் த₃த்₃யாத் கிம் தத் ப்₃ரஹ்ம கிமாத்மகம்||
[1-16...18]

[த்₄யானம் எத்தகையது? தியானிக்கத்தக்கது எது? தியானத்தால் அடையப்படும் இலக்கு எது? (தியானிப்பவன்) எந்த ஸ்வரூபமாயிருக்கிருன்? எல்லாமறிந்தவரே! எதை உபாஸித்து அவன் முக்தியடைகிருனே அப்பரம்பொருளை எங்களுக்குச் சொல்லும். ஹோமம் செய்யும்போது அக்₃னியின் நடுவில் எதைச் சிந்திக்கவேண்டும்? எதற்கு ஆஹுதியளிக்கவேண்டும்? அந்த ப்₃ரஹ்மம் எது? எத்தகைய ஸ்வரூபத்தையுடையது?] என்பவை இவ்வத்தியாயத்திலுள்ள முக்கியமான கேள்விகள். "கிம் தத் த்₄யாநம் கோ வா த்₄யாதா கஶ்ச த்₄யேய:" [எந்த மந்திரத்தால் தியானம் செய்யவேண்டும்? தியானிப்பவனை எந்த தே₃வதாரூபமாக தியானிக்கவேண்டும்? தியானிக்கப்படுபவன் எந்த தே₃வதை?] என்று அத₂ர்வஶிகோ₂பநிஷத்தின் முதல் க₂ண்ட₃த்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளை இவை ஒத்திருப்பதிலிருந்து இந்த ஸ்ம்ருதி அந்த உபநிஷத்திற்கு உபப்₃ரும்ஹணம் என்று விளங்குகிறது. மேல் அத்தியாயங்களில் யாஜ்ஞவல்க்யர் இக்கேள்விகளுக்கு பதிலுரைக்கிருர். இரண்டாமத்தியாயத்தில் ஓங்காரத்தின் சொற்பொருட் பெருமைகள் சிறப்பாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அதில் ஸாரமான சில பகுதிகளைக் காண்போம்.

ஓங்கார: ப்ரணவஸ்தார: த்ர்யக்ஷரஸ்த்ரிகு₃ண: ஸ்ம்ருத: ।
உத்₃கீ₃த₂ஶ்ச தத₂ாதி₃த்யோ ஹம்ஸோ நாராயணோ விபு₄: ॥
ஸௌர்யஸ்யாந்தர்க₃தம் ஸூக்ஷ்மம் விஷ்ணும் தி₃வ்யம் நிரஞ்ஜநம்।
பர்யாயைஶ்ச தத₂ா சாந்யை: ஶாஸ்த்ரேப்₄ய: ஸம்ப்ரகீ₃யதே ॥
ஓங்காரஸம்ஜ்ஞம் த்ரிகு₃ணம் த்ர்யக்ஷரம் ச த்ரிதை₃வதம் ।
த்ரிப்₃ரஹ்ம த்ரிரவஸ்த₂ாநம் த்ரைகால்யம் த்ரிப்ரதிஷ்டி₂தம் ॥
த்ரிப்ரஜ்ஞம் ச த்ரித₄ாமம் ச த்ரிரவஸ்த₂ம் த்ரிலிங்க₃கம் ।
த்ரித₄ாதுகம் ஸமுத்₂தி₃ஷ்டம் ஸர்வக₃ம் பரமேஶ்வரம் ॥
ஸத்த்வம் ரஜஸ்தமஶ்சைவ த்ரிகு₃ணஸ்தேந ஸ ஸ்ம்ருத:।
அகாரஶ்சாப்யுகாரஶ்ச மகாரஶ்சாக்ஷரத்ரயம் ॥
ப்₃ரஹ்மா விஷ்ணுஶ்ச ருத்₃ரஶ்ச த்ரிதை₃வத்ய உத₃ாஹ்ருத: ।
அக்₃நிவாயுரவிப்₄யஶ்ச த்ரிமாத்ர இதி ஸம்ஜ்ஞித: ॥ (?)
ருக்₃யஜுஶ்ச தத₂ா ஸாம த்ரிப்₃ரஹ்ம இதி ஸம்ஜ்ஞித: ।
பூ₄ர்பு₄வ: ஸ்வஸ்த்ர்யவஸ்த₂ாநம் ஹ்ருத் கண்ட₂ம் தாலுகேதி ச॥
துர்யே ப்ராணே தத₂ாऽऽதி₃த்யே த்ரிஷு சைவ ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
பூ₄தம் ப₄வ்யம் ப₄விஷ்யம் ச த்ரைகால்யம் தேந சோச்யதே ॥
அந்த:ப்ரஜ்ஞோ ப₃ஹி:ப்ரஜ்ஞோ க₄நப்ரஜ்ஞ உத₃ாஹ்ருத: ।
க₃ார்ஹபத்யோ த₃க்ஷிணாக்₃நி: ஆஹவநீயஸ்த்ரித₄ாமகம் ॥
ஶாந்தோ கோ₄ரஸ்தத₂ா மூட₄ஸ்த்ரிரவஸ்த₂ இதி ஸ்ம்ருத: ।
ஸ்த்ரீ பும் நபும்ஸகம் சேதி த்ரிலிங்க₃ இதி ஸ ஸ்ம்ருத: ॥
வாத: பித்தம் தத₂ா ஶ்லேஷ்மா த்ரித₄ாது: ஸமுத₃ாஹ்ருத: ।
த்ரிப்ரகாரம் விதி₃த்வா து ஓங்காரமுச்யதே த்₃விஜா:! ॥
ஏகைகா து ப₄வேந்மாத்ரா த்ரிகு₃ணா ஸா து வை புந: ।
தாஸாம் ஸர்வம் வாங்மயம் யதே₃ாதம் ப்ரோதம் வ்யவஸ்தி₂தம்॥
ப்ரத₂மா தஸ்ய அகாரோ வாக் ஸத்த்வம் பூ₄ர்ஹுதாஶநோ விஷ்ணு: ।
ஸ்தூ₂லா ஜாக்₃ரத்₃வ்ருத்திர் விஜ்ஞேயா யோக₃தத்த்வஜ்ஞை: ॥
ப்₃ரஹ்மாந்தரிக்ஷ ஸம்ஜ்ஞோ மநோரஜ: ஸோமஸம்ஜ்ஞக உகார:।
மாத்ரா ஸ்வப்நவிகல்பா விஸ்ருஷ்டிஸம்ஜ்ஞா த்₃விதீயா து ॥
ரௌத்₃ரீ மகாரஸம்ஜ்ஞா ப்ராணாக்₂யா தாமஸீ த்ருதீயா து ।
ஸம்ஹரதி ஜக₃த் ஸமஸ்தம் (ஸர்வம்) ஸௌஷும்நாக்₂யா மஹாநித்₂ரா ॥ [2-15...29]

[ஓங்காரமானது ப்ரணவம் என்றும், தாரம் என்றும் பெயர் பெற்றது. அ, உ, ம் என்னும் மூன்று அக்ஷரங்களை உடையது. முக்குணங்களையுடையது. உத்₃கீ₃த₂ மந்த்ரமும் அதுவே. அதி₃திக்குப் பிள்ளையான உபேந்த்₃ரனாய் அவதரித்தவனாய், ஹம்ஸாவதாரம் செய்தவனாய், ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணன் அதன் பொருளாவான். ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமியாயிருப்பவனாய், நுண்ணியவனாய், பரமபத₃த்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனாய், குற்றமற்றவனான விஷ்ணுவே அவன். ஶாஸ்த்ரங்களில் இந்த விஷ்ணு மற்றும் பல பெயர்களால் வழங்கப்படுகிறான். ஓங்காரம் என்னும் பெயருடைய இந்த மந்த்ரம் (1) மூன்று கு₃ணங்களையுடையதாகவும், (2) மூன்று அக்ஷரங்களையுடையதாகவும், (3) (அந்த மூன்று அக்ஷரங்களுக்கும் முறையே) மூன்று தெய்வங்களை உடையதாகவும், (4) மூன்று வேத₃ங்களின் ஸாரமாகவும், (5) மூன்று இருப்பிடங்களையுடையதாகவும், (6) மூன்று காலங்களையுடையதாகவும், (7) மூன்று பொருள்களில் நிலைநிற்பதாகவும், (8) மூன்று வித₄மான அறிவுகளை உடையதாகவும், (9) மூன்று தேஜஸ்ஸுக்களை உடையதாகவும், (10) மூன்று நிலைகளையுடையதாகவும், (11) மூன்று லிங்க₃ங்களை (அடையாளங்களை) உடையதாகவும், (12) மூன்று த₄ாதுக்களையுடையதாகவும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. ஸர்வ வ்யாபியான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லுவது. (1) ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்பவை மூன்று கு₃ணங்கள். (2) அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்பவை மூன்று அக்ஷரங்கள். (3) ப்₃ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்₃ரன் ஆகியவர் மூன்று தெய்வங்கள். (4) ருக், யஜுஸ், ஸாமம் என்பவை மூன்று வேத₃ங்கள். (5) பூ₄ர் பு₄வஸ் ஸுவர்லோகம் அல்லது ஹ்ருத₃யம், கண்டம், நாக்கு ஆகியவை மூன்று இருப்பிடங்கள். (6) சென்ற காலம், வருங்காலம், நிகழ்காலம் ஆகியவை மூன்று காலங்கள், (7) மும்மூர்த்திகளுக்கும் மூலமான நாராயணனிடத்திலும், பிராணனிலும், ஆதி₃த்யனிடமும் நிலைநிற்பது. (8) உள்ளறிவு, வெளியறிவு, செறிந்த அறிவு ஆகியவை மூன்று அறிவுகள், (9) கா₃ர்ஹபத்யம், த₃க்ஷிணாக்₃நி, ஆஹவநீயம் ஆகியவை மூன்று தேஜஸ்ஸுக்கள். (10) ஶாந்தநிலை, கோ₄ரநிலை, மூட₄நிலை ஆகியவை மூன்று நிலைகள். (11) ஆண், பெண், அலி ஆகியவை மூன்று லிங்க₃ங்கள் (அடையாளங்கள்.) (12) வாதம், பித்தம், ஶ்லேஷ்மம் ஆகியவை மூன்று த₄ாதுக்கள். இந்த ஓங்காரத்தை இருபிறப்பாளர்கள் மூன்று மாத்திரை உள்ளதாக அறிந்து கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாத்திரையும் மூன்று கு₃ணங்களையுடையது. அவற்றில் எல்லா வாக்கும் குறுக்கும் நெடுக்கு

மாகக் கோக்கப்பட்டு நிலைநிற்கிறது. ஓங்காரததின் முதலெழுத்து அகாரம் வாக்கு, ஸத்வகுணம், பூமி, அக்நி, விஷ்ணு ஆகியவர்கள அதன் பொருள் ஸ்தூலமான விழிப்புநிலை அகாரத்தின் பொருள் என்று யோகதத்வ ஜஞானிகளால அறியததககது. இரண்டாம எழுததான உகாரததிற்கு பிரமன், அந்தரிக்ஷம், மனஸ, ரஜோகுணம், சந்த்ரன் ஆகியவர்கள பொருள ஸ்ருஷ்டி நிலை எனபபடும் ஸ்வப்நநிலை அதன் பொருள மூன்றுவது அக்ஷரமான மகாரததிற்கு ருத்ரன் பிராணன, தமோகுணம, பெரும் தூக்கநிலை, ஸுஷுப்தி, ஸர்வஜகத்ஸம்ஹாரம் ஆகியவை பொருள்]

இதிலிருந்து பகவான் விஷ்ணுவே எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் முதலான் அகாரத்திறகுப் பொருள் என்றும், ஸத்வகுணத்தை வளரச் செய்பவனென்றும், ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள், முறையே உகார மகாரங்களுக்குப் பொருளென்றும, ரஜஸ்தமோகுணங்களை வளரச செய்பவர்களென்றும, இந்த மும்மூர்த்திகளுககும் மூலமானவன் நாராயணன் எனப்படும் விஷ்ணுவே என்றும தெளிவாக விளங்குகிறது.

ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி தபாமஸி ஸர்வாணி ச யத்வதந்தி।
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீம்யோமித்யேதத ॥
ஏததேவாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஏததேவாக்ஷரம பரம।
ஏததேவாக்ஷரம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்ய தத் ॥
ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மநோ ஹ்ருதி நிருத்ய ச।
மூர்த்ந்யாதாயாத்மந: ப்ராணமாஸ்திதோ யோகதாரணாம் ॥
ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந்।
ய: ப்ரயாதி த்யஜந் தேஹம ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥
ஆத்யம் யதக்ஷரம ப்ரஹ்ம த்ரயீ யஸ்மிந ப்ரதிஷ்டிதா।
ஸ குஹ்யோऽந்யஸ்த்ரிவ்ருத்வேதோ யோ வேதைநம் ஸ வேதவித் ॥
யதா வை ஶங்குநா பர்ணம் ஸம்வ்ருதம் சைவ ஸர்வத:।
ஏவம் ஸர்வாஸ்து வை வாச: ஸந்தீர்ணா ப்ரணவேந து ॥
க்லேஶகர்மவிபாகைஶ்ச வாஸநாபிஸ்ததைவ ச।
அபராம்ருஷ்டமேவாஹு புருஷம் ஹ்யீஶ்வரம் ஶ்ருதி: ॥
ஸர்வேஶ்வர: ப்ரோக்தோ வாசக: ப்ரணவ: ஸ்ம்ருத:।
வாசகேந து விஜ்ஞாதோ வாச்ய ஏவ ப்ரஸீததி ॥

ததூ₃ர்த்த₂ம் ப்ரணவம் ஜப்யம் த்₄யாதவ்யம் ஸததம் பு₃தை₄: ।
ஈஶ்வர: புருஷாக்₂யஸ்து தேநோபாஸ்து: ப்ரஸீத₃தி ॥
யதா₂ ஹி கௌ₃ர்வத்ஸக்ருதம் நிஶம்ய
ஹுங்க்ருத்ய வத்ஸாபி₄முகீ₂ ப்ரயாதி ।
ப்₃ரஹ்மாபி தத்₃வத் ப்ரணவோபஹூதம் வக்தாரமாக₃ச்ச₂தி
சாஶு வக்த்ரே ॥
த்₃வே ப்₃ரஹ்மணீ வேதி₃தவ்யே ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்ம பரம் ச யத் ।
ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மணி நிஷ்ணாத: பரம் ப்₃ரஹ்மாதி₄க₃ச்ச₂தி ॥
அந்த:ஶரீரப்ரபு₄ஸம்பூதா₃நதப்ரேரிதம் ச யத் ।
வாகு₃ச்சார்யம் ஶ்ரோத்ரவ்ருத்தி ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்ம தது₃ச்யதே ॥
ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மாத் பரம் ப்₃ரஹ்ம தஸ்மிந் க்ஷீணே யத₃க்ஷரம் ।
தத₃க்ஷரம் ஸதா₃ த்₄யாயேத்₃யதீ₃ச்சே₂த்₃யோக₃மாத்மந: ॥
அகாரஶ்சாப்யுகாரஶ்ச மகாரோ பி₃ந்து₃ரேவ ச ।
மாத்ராஸ்தத்₃விநியோக₃ஶ்ச ப்ரணவ: பஞ்சலக்ஷண: ॥
ஓங்கார: ப்ரணவே யோஜ்யோ ப்₃ரஹ்மணி ப்ரணவஸ்ததா₂ ।
ஆநந்த₃ம் தத் பரம் ப்₃ரஹ்ம தத் ப்ரவிஶ்யாம்ருதீ ப₄வேத் ॥
வேதா₃தௌ₃ ய: ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதா₃ந்தே ய: ப்ரதிஷ்டி₂த: ।
தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பர: ஸ மஹேஶ்வர: ॥
யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ ।
ஆநந்த₃ம் ப்₃ரஹ்மணோ வித்₃வாந் ந பி₃பே₄தி குதஶ்சந ॥
ப்ரணவோ த₄நு: ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்₃ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே ।
அப்ரமத்தேந வேத்₃த₄வ்யம் ஶரவத் தந்மயோ ப₄வேத் ॥
ஸ்வதே₃ஹமரணிம் க்ருத்வா ப்ரணவம் சோத்தராரணிம் ।
த்₄யாநநிர்மத₂நாப்₄யாஸாத்₃தே₃வம் பஶ்யேந்நிகூ₃ட₄வத் ॥
ஶப்₃த₃ஸ்பர்ஶாதி₃பி₄ஶ்சைவ ரஸரூபைரலக்ஷித: ।
தே₃வதாயா: பராயாஸ்து ஆலம்ப₃: ப்ரணவ: ஸ்ம்ருத: ॥
கஶ்சித₃ராத₄நாகாமோ விஷ்ணோர்ப₄க்த்யா கரோதி வை ।
தத₃ராத₄நஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம் ப்ரதிமாம் வ்யஞ்ஜிகாம் யதா₂ ॥
தா₄துதா₃ர்வாதி₃பாஷாணை: க்ருத்வா ப₄ாவம் நிவேஶயேத் ।
ப₄க்த்யா ஶ்ரத்₃தா₄தா₃ராப்₄யாம் ச தஸ்ய விஷ்ணு: ப்ரஸீத₃தி ॥
ஆர்ய: ப்ரபூஜிதோ யத்ர ப்ரத்யக்ஷே ச ப₂லப்ரத₃: ।
ஓங்காரேண ததா₂ ஹ்யாத்மா உபாஸ்த: ஸ ப்ரஸீத₃தி ॥

ஏதத்3ஆலம்ப3நம் ஶ்ரேஷ்ட2ம் ஏதத்3ஆலம்ப3நம் பரம் |
ஏதத்3ஆலம்ப3நம் ஜ்ஞாத்வா ப்3ரஹ்மபூ4யாய கல்பதே ||
அத்3ருஷ்டவிக்3ரஹோ தே3வோ பா4வக்3ராஹ்யோ மநோமய: |
தஸ்யோங்கார: ஸ்ம்ருதோ நாம தேநாஹூத: ப்ரஸீத3தி |
தஸ்மாதோ3மிதி பூர்வம் து க்ருத்வா யுஞ்ஜீத தத்பர: ||
[2-37...61]

[எல்லா வேத3ங்களும் எந்த ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகின்றனவோ, தவம் முதலான கர்மங்களை விதி4க்கும் ஸ்ம்ருதிகளும் எதைக் கூறுகின்றனவோ, எதை விரும்பும் உபாஸகர்கள் ப்3ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டி2க்கின்றனரோ, உபாஸிக்கத்தக்கதான அந்த ப4க3வத் ஸ்வரூபத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். ஓங்காரத்தால் சொல்லப்படுவதே அது. இந்த ஓங்காரமே வேத3 ஸாரமானது. இவ்வக்ஷரமே மேலானது. இவ்வெழுத்தையறிந்தவன் எதை விரும்பினாலும் அது அவனுக்குக் கிடைக்கும். (அறிவு வெளிப்படும்) த்3வாரங்களாயிருக்கும் எல்லா ஜ்ஞானேந்த்3ரியங்களையும் (தமது தொழிலைச் செய்யாதபடி) அடக்கி மனத்தை ஹ்ருத3யகமலத்திலிருக்கும் அக்ஷர புருஷனை ப4க3வானிடத்தில் ஈடுபடுத்தி, அவனிடத்தில் அசையாத நிலையை அடைந்தவனாய், ப்3ரஹ்மமாகிற அவனுக்கு வாசகமான ப்ரணவமாகிற முக்2யாக்ஷரத்தைச் சொல்லாநிற்பவனாய், அதற்குப் பொருளாய், எனக்கு அந்தர்யாமியான எம்பெருமானை அநுஸந்தி4யாநிற்பவனாய், தன்னுடைய ப்ராணவாயுவை (தனது) தலையில் (தலையிலிருக்கும் ஸுஷும்நா நாடி வழியாகப்) பிரவேசிக்கச் செய்து, சரீரத்தை விடுகின்றவன் எவனோ, அவன் (ஸம்ஸாரத்திற்குத்) திரும்பி வருதலில்லாத ப்ராப்யமான ப்ரக்ருதிவியுக்தமான தன் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறான். வேத3ம் முழுவதற்கும் மூலமாயிருப்பது ஓங்காரமாகிற இவ்வோரெழுத்து. வேத3ம் முழுவதும் இதில் நிலைநிற்கிறது. மூன்று வேத3ங்களிலும் அர்த்த2த்தை மறைத்து இது ரஹஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருளையறிபவன் வேத3த்தின் பொருளையறிந்தவனாவான். ஓலைச்சுவடி ஶங்குவினால் (மேலும் கீழும் உள்ள கட்டையினால்) முழுவதும் மூடப்பட்டிருப்பதுபோல், எல்லா வேத3வாக்குகளும் ஓங்காரத்தினால் முழுவதும் மூடப்பட்டுள்ளன. (அஜ்ஞானம், அஹங்காரம், விஷயகாமம்,

தால் சொல்லப்படுபவனே ஸர்வேஶ்வரன். யஜ்ஞத்துக்கு ஈஶ்வரனை அவனே ஓங்காரத்துக்குப் பொருளாவான். அவனைச் சொல்லுவது ஓங்காரமாகிற ப்ரணவம். அவனைச் சொல்லும் வாசகமான ப்ரண வத்தால் அவனையறிந்தால், அதனால் சொல்லப்படும் வாச்யனை அவன் அருள்புரிவான். அவனது அருளைப்பெறுவதற்காக ப்ரணவ மானது அறிவாளிகளால் ஜபிக்கவும், தியானிக்கவும் தக்கது. புருஷன் எனப்படும் அந்த ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரணவத்தைக்கொண்டு உபா ஸிப்பவனுக்கு அருள்புரிகிறான். கன்றின் குரலைக்கேட்ட பசு அதை நோக்கி ஓடிவருவதுபோலே, ப்ரணவத்தாலே அழைக்கப்பட்ட பரம் பொருளும் அழைப்பவனின் வாயில் வந்து நிற்கிறது. இரண்டு ப்₃ரஹ்மங்கள் அறியத்தக்கவை— (1) ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மமாகிற ப்ரணவம். (2) அதனால் அறியப்படும் பரப்₃ரஹ்மம். ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மமாகிற ப்ரண வத்தில் ஊன்றியவன் பரப்₃ரஹ்மத்தையடைகிறான். ஶரீரத்திலிருந்து உண்டாகி உதா₃னவாயுவால் தூண்டப்பட்டு, யாதொரு ஓங்கார வாக்கானது உச்சரிக்கப்பட்டு, கேட்பவர்களுடைய காதையடைகிறதோ அதுவே ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மம் எனப்படுகிறது. அந்த ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மத்தின் மூலம் பரப்₃ரஹ்மம் அடையப்படுகிறது. அந்தப் பரப்₃ரஹ்மம் (பொரு ளாக)வஸிக்கும்படியான ஓங்காரமாகிற அக்ஷரத்தை அந்தப் பரமாத்மா வோடு சேர்த்தியை விரும்புகிறவன் தியானிக்கவேண்டும். அகா ரம், உகாரம், மகாரம், பி₃ந்து₃ என்னும் நான்கும் அந்த ப்ரண வத்தின் மாத்திரைகள். அதன் விநியோக₃த்தையும் சேர்த்து ப்ரண வம் ஐந்து பகுதிகளை உடையதாகிறது. அகார உகார மகாரங்கள் சேர்ந்த ஓங்காரம் (முற்கூறியபடி ஐந்து பகுதிகளையுடைய) ப்ரண வத்தில் சேர்ந்தது. (வாசகமான) ப்ரணவம் (வாச்யமான) ப்₃ரஹ் மத்தில் அவ்வண்ணமே அடங்கியது. அந்தப் பரப்₃ரஹ்மமானது ஆனந்த₃ ஸ்வரூபமாயுள்ளது. அதையடைந்தவன் முக்தி பெறுகிறான். வேத₃த்தின் ஆதி₃யிலே யாதொரு ஸ்வரம் ஓதப்படுகிறதோ, வேத₃த் தின் முடிவிலும் யாதொரு ஸ்வரம் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளதோ, தனக்குக் காரணமான அகாரத்திலடங்கிய அந்த ப்ரணவமான ஸ்வ ரத்திற்கு எவன் பொருளாயிருக்கிறானோ, அவனே அனைவர்க்கும் ஈஶ் வரனாவான். எந்தப் பரம்பொருளிடமிருந்து மனத்துடன் கூடிய வாக்குகள் அதை அடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அந்தப் பரம்பொருளுடைய ஆனந்த₃ கு₃ணத்தை அறிந்தவன் எதைக் கண்டும் ப₄யப்படமாட்டான். ப்ரணவம் வில்லாகிறது. அதில் பூட் டப்படும் அம்பாயிருப்பது ஆத்மா. அந்த அம்பு அடையவேண்டிய இலக்கு பரம்பொருளாகும். கவனத்தோடு அம்பாகிற ஆத்மாவை, ப்ரணவமாகிற வில்லில் பூட்டி, ப்₃ரஹ்மமாகிற இலக்கில் எய்தால்

அம்பு இலக்கில் நுழைவதுபோல் ஆத்மாவும் ப்₃ரஹ்மத்தில நுழைந்து அது போன்றதாகின்றது. தன் தே₃ஹத்தைக் கீழ் அரணிக்கட்டையாக்கி, ப்ரணவத்தை மேல அரணிககட்டையாக்கி, தியானத்தால் இடைவிடாமல் கடைந்தால அரணிககட்டையில் மறைந்திருக்கும நெருப்பு வெளிப்படுவதைக காணபதுபோல், நம தே₃ஹததிலும ப்ரணவததிலும் மறைந்திருக்கும் பரம்பொருளைக காணலாம. ஶப்₃த₃ஸ்பாஶ ரூப ரஸ க₃ந்த₄ங்களாகிற ப்ராக்ருத கு₃ணஙகளைக்கொண்டு காண முடியாதது பரம்பொருள். அந்தப் பரதே₃வதையைச் சேதநன் பற்றுவதற்குப் பறறுகோடாயிருப்பது பரணவம. விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பதற்கு விருமபுகிறவன் அந்த ஆராத₄னம் நிறைவேறுவதற்காக விஷ்ணுவின் அடையாளங்களையுடைய அர்சசைத் திருமேனியை ப₄க்தியோடு ப்ரதிஷ்டை₂ செய்கிறான். உலோகம், மரம், கல் முதலானவற்றால் அத்திருமேனியைச் சமைதது அதில ப₄க்தியோடும் ஶ்ரத்₃தை₄யோடும், ஆத₃ரத்தோடும் நினைவைச் செலுத்தவேண்டும். அவனுக்கு விஷ்ணு அருள்புரிகிறான் இவ்வணணமாக அர்ச்சையில் ஆராத₄னம் செய்யப்பட்ட எமபெருமான் ப்ரத்யக்ஷமாகப ப₃ல்னளிப்பதுபோலே, ஓங்காரத்தினாலே உபாஸிக்கப்பட்டாலும் பரமாத்மா அருள்புரிகிறான். இந்த ஓங்காரத்தைப்பற்றி நிற்பது மிகச்சிறந்தது. இதைப் பற்றிநிறபது மிக மேலானது. பற்றுக்கோடான இதை அறிந்தவன் முகதிபெற்று எங்கும் பரந்த ஜ்ஞானத்தை உடையவனாகிறான். கண்ணால காணமுடியாத திருமேனியை உடைய எம்பெருமான் மனத்தால் உபாஸிக்தப்பட்டு நினைவினால் அறியப்படுகிறான். அவனுக்கு ஓங்காரம் திருநாமமாகிறது. அதனால அழைக்கப்பட்டு அவன் அருள்புரிகிறான். ஆகையால் எமபெருமானை உபாஸிப்பவன் ஓங்காரத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டே உபாஸிககக்கடவன்.] என்னும் இப்பகுதியிலிருந்தும் அகாரத்தினாலும் ஓங்காரத்தினாலும் சொல்லப்படும் விஷ்ணுவே பரம்பொருள் என்றும், அவனையடைவதே மோக்ஷம் என்றும தெளிவாக விளங்குகிறது. இனி இவ்வத்தியாயத்தின் இறுதியில் ஓங்காரத்தின் பத்து நாமஙகளையும், அவற்றின் நிர்வசனங்களையும், ஓங்காரத்தின் வைப₄வத்தையும் விரிவாக வர்ணிக்கும் பகுதியைக் காண்போம்.

ஓங்காரம் விபுலமசிந்த்யமப்ரமேயம் ஸூக்ஷ்மாகாரம்
த்₄ருவமசலம் ஶிவம் புராணம் |
தத்₃விஷ்ணோ: பத₃முக₂பங்கஜப்ரஸூதம் தே₃ஹாந்த:ஸ்த₂ம்
மநஸி ச யத் ஸ்தி₂திம் கரோதி ||

த₃ஶ நாமாநி நைருக்தா ஓங்காரஸ்ய ப்ரசக்ஷதே ।
அந்வர்த்த₂ம் தாநி தாநீஹ வேதி₃தவ்யாநி தீ₄மதா ॥
ஓங்காரம் ப்ரணவம் சைவ ஸர்வவ்யாபிநமேவ ச ।
அநந்தம் ச தத₂ா தாரம் ஶுக்லம் வைத்₃யுதமேவ ச ॥
ஹம்ஸம் துர்யம் பரம் ப்₃ரஹ்ம இதி நாமாநி ஜாநத ।
நிஷ்கலஸ்ய து ஸர்வஜ்ஞ: பர்யாயேண ஹி கீர்த்தித: ॥
உச்சார்யமாண: ஸர்வத்ர ஆபாத₃தலமஸ்தகம் ।
உந்நாமயேச்ச₂ரீரம் து ஓங்காரஸ்தேந சோச்யதே ॥
ருக்₃யஜு:ஸாமாத₂ர்வாணி தே₃வதாஶ்சாக்ஷரத்ரயம் ।
ஶரீரம் வாங்மநஶ்சைவ ப்ராணநாத் ப்ரணவ: ஸ்ம்ருத: ॥
ஶரீரம் சைவ விஶ்வம் ச வித்₃யாஸ்த₂ாநாநி ஸர்வஶ: ।
வ்யாப்ய ஸந்திஷ்ட₂தே யஸ்மாத் ஸர்வவ்யாபீ தத: ஸ்ம்ருத: ॥
அநந்தம் நயதே ஸ்த₂ாநம் தஸ்ய சாந்தோ ந லப்₄யதே ।
ரிஷிதே₃வமநுஷ்யேஷு அநந்தஸ்தேந கீர்த்தித: ॥
ஸர்வது₃:க்க₂ஸமுத்த₂ாநாத்₃ப₄வக்₃ராஹார்ணவாகுலாத் ।
சிந்திதஸ்தாரயேத்₃யஸ்மாத்தேந தாரோ நிக₃த்₃யதே ॥
வர்ணேந ச ப₄வேச்சு₂க்ல: ஶுத்₃த₄ம் ச நயதே பத₃ம் ।
த்ரிவித₄ம் ஶோஷயேத் பாபம் தேந ஶுக்ல இதி ஸ்ம்ருத: ॥
ஆவிஷ்கரோதி ஸ யதேர்ஜ்யோதீருபம் ப்₄ருவோரந்தரே ।
வித்₃யோததே தமோ பி₄த்வா வைத்₃யுதஸ்தேந கீர்த்தித: ॥
ஹ்ருதி₃ த்₄யாநம் ஸதா₃ யஸ்மாதா₃தி₃த்யோத்₃கீ₃த₂மேவ ச ।
பி₄த்வா ஶரீரம் நயதி தஸ்மாத்₃த₄ம்ஸ இதி ஸ்ம்ருத: ॥
ஜாக்₃ரத் ஸ்வப்நம் ச ஸுப்தம் ச துர்யம் சைவ சதுர்த்த₂கம் ।
ஜ்ஞாதஸ்து த்ராயதே யஸ்மாத் துர்யஸ்தேந நிக₃த்₃யதே ॥
வாங்மயஸ்ய து ஸர்வஸ்ய ப்₃ரஹ்மணஸ்த்ரிவித₄ஸ்ய ச ।
முக₂மேதத் ஸமுத்₃தி₃ஷ்டம் ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மமயம் விபு₄: ॥
பரம் ப்₃ரஹ்ம நயேத்யேவ பரப்₃ரஹ்ம இதி ஸ்ம்ருத: ।
ஏவம் நைருக்தகைர்த்₃ருஷ்டம்ருஷிபி₄ஶ்ச தத₂ா பரை: ॥
ப₃ாஷ்கலைரேகமாத்ரஸ்து ஓங்கார: ஸமுதா₃ஹ்ருத: ।
ருசகாயந ஆசார்யோ த்₃விமாத்ரம் சேச்ச₂தே ஸதா₃ ॥
த்₃விமாத்ரஶ்சார்த்த₄மாத்ரஸ்து நாரத₃ஸ்ய மதேந து ।
மௌத்₃க₃ல்ஸ்ய த்ரிமாத்ரஸ்து ஓங்காரோ நாத்ர ஸம்ஶய: ॥

வஸிஷ்டஃஸ்ய மதேநைவ மாத்ரா சாத்ர சதஸ்ரிகா।
த்ரிமாத்ரோ மநுநா சோக்தஸ்ததாந்யை ரிஷிஸத்தமை: ॥
பாராஶரைஶ்சதுர்மாத்ரஸ்ததா ஸ்வத்யாத்மசிந்தகை:।
ஹ்ரஸ்வம் தீர்க்கம் ப்லுதம் ஶாந்தம் சதுர்த்தா ஸம்ப்ர-
பவேத் கர்மவஶாதேவமந்யதா து த்ரிரக்ஷரம்। [கீர்த்திதம் ॥
பகவாந் யாஜ்ஞவல்க்யஸ்து அமாத்ரம் சேச்சதே ஸதா ॥
ய: ஶப்ததமய ஓங்கார உச்சார்ய: ஸ்தூல ஏவ ஸ:।
அமாத்ரஶ்சாப்யநுச்சார்ய: பரோங்கார: ஸ உச்யதே ॥
திஸ்ர: ஸார்த்தாஸ்ததா மாத்ரா: ஸ க்ருஹ்ஞ்தி யதாக்ரமம்।
பரம் ப்ரஹ்ம தமேவாஹுஶ்சாத்மாநம் ப்ரஹ்மசிந்தகா: ॥
யத் பூர்வம் து ஸமுத்திஷ்டமோங்காரார்க்ரே வ்யவஸ்திதம்।
அக்ஷரைஶ்ச பதைஶ்சைவ அதீதம் பஞ்சமம் பதம் ॥
யம் (யத்) ப்ராப்ய விநிவர்த்தந்தே ஓங்காரஸ்ய பதி ஸ்திதா:।
மநஸாத்ர ஸமாதாய ஶரீரம் லிங்கமாநவம் ॥
ஸங்கல்பம் வ்யவஸாயம் ச அபிமாநாக்ய ஸம்ஜ்ஞகம்।
சேதநாதிஷ்டிதம் ஸூக்ஷ்மம் ததா ஸூக்ஷ்மை: ஸஹைவ து ॥
ஓங்காரபத்மநாலேந ஹ்ருத உத்த்ருத்ய யோஜயேத்।
பரமே வ்யோம்ந்யநந்தாக்யே ஸர்வஸங்கல்பவர்ஜிதே ॥
தஸ்மிம்ஸ்தாவந்நிரோத்தவ்யம் மநஶ்சோங்காரமேவ ச।
யாவந்நிர்மலதாம் யாதி ஏஷ யோக உதாஹ்ருத: ॥
மநோ யுஞ்ஜ்யாத்ததோங்காரே ஓங்காரம் ப்ரணவே ததா।
ப்ரணவம் ப்ரஹ்மணி ஸ்தாப்ய ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத் ॥
ப்ரணவோ விமல: ஶுத்தோ நி:ஶப்தோ வ்யோமஸம்ஜ்ஞக:।
தஸ்மாதுத்பத்யதே ப்ராண: புநஸ்தத்ரைவ லீயதே ॥
ப்ரணவே நித்யயுக்தஸ்ய ந பயம் வித்யதே க்வசித்।
து:க்கே பயாபிகாதார்த்தே ஸர்வதா ப்ரணவம் ஸ்மரேத் ॥
ப்ரணவோ ஹ்யபரம் ப்ரஹ்ம ப்ரணவஶ்ச பர: ஸ்ம்ருத:।
ப்ரணவோ ஹ்யாதிஸர்க்கஸ்ய அந்தோ மத்யஸ்ததைவ ச ॥
ஏவம் ஹி ப்ரணவம் ஜ்ஞாத்வா விஶந்தி ப்ரஹ்ம நிஷ்கலம்।
அபூர்வோऽநந்தரோऽபாஹ்யோऽநபர: ப்ரணவோऽவ்யய: ॥
ப்ரணவோ ஹீஶ்வரோ தேவோ ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய திஷ்டித:।
ஸர்வவ்யாபிநமோங்காரம் மத்வா தீரோ ந ஶோசதி ॥

அமாத்ரம் ச த்ரிமாத்ரம் ச அத்₃வைதம் ப்₃ரஹ்ம தத் பரம்|
ஸ்தூ₂லம் சாப்யதிஸூக்ஷ்மம் ச ஸர்வத: கிமபி ஸ்தி₂தம் ||
ஓங்காரம் விந்த₃தே யஸ்து ஸ ப₄வேத்₃வேத₃வித்₃த்₃விஜ: |
யதா₂ பத்ரம் ப₂லம் புஷ்பம் ஶங்குநைகேந தா₄ர்யதே ||
ததா₂ ஜக₃தி₃த₃ம் ஸர்வமோங்காரேணைவ தா₄ர்யதே |
ஜப்யேந த₃ஹதே பாபம் ப்ராணயாமைஸ்ததா₂ மலம் ||
த்₄யாநேந ஜந்மநிர்க்க₄தம் தா₄ரணாபி₄ஶ்ச முச்யதே |
ப்₃ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாதா₃தா₃வந்தே ச ஸர்வதா₃ ||
ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே |
ப்ரோக்ஷணே போஷணே சைவ ப்ரதிஷ்டா₂நே ப்ரதிக்₃ரஹே ||
ஆஶ்ராவணே வஷட்காரே ப்ரத்யாஶ்ராவே ஜபே5பி ச |
ஸாமஸு ப்₃ரஹ்மமுக்₂யேஷு ருக்₃யஜுஸ்ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரயோ: ||
ஸர்வமந்த்ரப்ரயோகே₃ஷு ஓமித்யாதெ₃ள ப்ரயுஜ்யதே |
தேந ஸம்பரிபூர்ணாநி யதோ₂க்தாநி ப₄வந்தி ச ||
ஸர்வமந்த்ராதி₄ராஜேந ஓங்காரேண ந ஸம்ஶய: |
யதூ₃நம் சாதிரிக்தம் ச யச்சி₂த்₃ரம் யத₃யாஜ்ஞிகம் ||
யத₃மேத்₄யமஶுத்₃த₄ம் வா யாதயாமம் ச யத்₃ப₄வேத் |
ஓங்காரேண ப்ரயுக்தேந ஸர்வம் சாவிகலம் ப₄வேத் ||
அநூநம் நாதிரிக்தம் ச அச்சி₂த்₃ரம் யாஜ்ஞிகம் ததா₂ |
மேத்₄யம் ஶுத்₃த₄யாதயாமம் பவித்ரம் மங்க₃ளம் ததா₂ ||
ஸர்வமங்க₃ளமாங்க₃ள்யம் ஸர்வப்₃ரஹ்மமயம் விபு₄ம் |
பாவநம் மோக்ஷத₃ம் புண்யம் ஸர்வதே₃வமயம் விபு₄ம் ||
விதி₃த்வா முச்யதே க்ஷிப்ரம் ஜந்மஸம்ஸாரப₃ந்த₄நாத் |
முக்தோ ந ஜாயதே பூ₄யோ ப்₃ரஹ்மபூ₄த: ஸநாதந: ||
ஏதத் ஸம்க்ஷேபத: ப்ரோக்தம் ஓங்காரகு₃ணவர்ணநம் |
விஸ்தரேண ந ஶக்யந்தே வக்தும் வர்ஷஶதைரபி |
யோக₃சார்யேண ஸஞ்சிந்த்ய யாஜ்ஞவல்க்யேந தீ₄மதா |
ஓங்காரநிர்ணயோ ஹ்யேஷ ப்ரோக்த: ஶிஷ்யஹிதைஷிணா ||
[2-112....158]

[விரிவான பொருளையுடையதும், நினைத்தற்கரியதும், அளவற்றதும், ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதும், நிலையானதும், அசையாததும், மங்க₃ளமான தும், பழையதாயிருந்தும் புதியதாயிருப்பதுமானது ஓங்காரம். அது

எம்பெருமானைச் சொல்லும் பத₃மாகவும், அவனுடைய திருமுகசூத் தாமரையிலிருந்து உண்டானதாகவும், திருமேனியில் இருப்பதாகவும் இருந்துகொண்டு சேதனர்களுடைய மனத்தை நிலையானதாகப் பண்ணுகிறது. நிருக்தி ஶாஸ்த்ரத்தில் வல்லவர்கள் ஓங்காரத்திற்குப் பத்து நாமங்களிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த நாமங்கள் ஓங்கா ரத்திற்குப் பொருத்தமான பொருளுடையவை என்று அறிவாளியால் அறியத்தக்கது. (1) ஓங்காரம் (2) ப்ரணவம் (3) ஸர்வவ்யாபி (4) அநந்தம் (5) தாரம் (6) ஶுக்லம் (7) வைத்₃யுதம் (8) ஹம்ஸம் (9) துர்யம் (10) பரம்ப்₃ரஹ்ம என்னுமிவற்றை ஓங்காரத்தின் நாமங்களாக அறிவீர்களாக. அவயவமற்றவனாகவும், எல்லாமறிந்த வனாகவும் இருக்கும் பரப்₃ரஹ்மம் அந்த ஓங்காரத்திற்கு வாச்யனா யிருக்கையாலே, அதற்குப் பர்யாயமாகக் கூறப்படுகிறான். [மூலத் தில் 'நிஷ்கலஸ்ய' என்றிருப்பதை 'நிஷ்கலஶ்ச' என்று திருத்தவும்] (1) அந்த ஓங்காரமானது எங்கும் உச்சரிக்கப்படும்போது காலி லிருந்து தலைவரையில் ஶரீரத்தை உயர்த்துகிறதாகையால் ஓங்காரம் எனப்படுகிறது. (2) ருக்₃யஜுஸ்ஸாமாத₂ர்வணவேத₃ங்களையும், அவற் றிற்குரிய தே₃வதைகளையும், அகார உகார மகாரங்களாகிற மூன்று அக்ஷரங்களையும், ஶரீரத்தையும், வாக்கையும், மனஸ்ஸையும் ப்ராண (ப்ரணம?)னம் செய்கிறதாகையாலே (அந்தணர்களுக்கு வளைத்துக் கொடுக்கிறது. அதாவது வசப்படுத்துகிறது; ஆகையாலே) ப்ரணவம் எனப்படுகிறது. (3) ஶரீரத்தையும், உலகனைத்தையும், வித்₃யாஸ்த₂ா னங்களையும் எல்லாப்படியாலும் வியாபித்திருக்கையாலே ஸர்வவ்யாபி என்று சொல்லப்படுகிறது. (4) அந்த ஓங்காரம் அநந்தமான மோக்ஷ லோகத்தை அடைவிக்கிறதாகையாலும், அதற்கு அழிவில்லையாகை யாலும் ரிஷிகள், தே₃வர்கள், மனிதர்களிடையே அது அநந்தம் என்று பெயர்பெற்றிருக்கிறது. (5) பல முதலைகள் நிறைந்த ஸம் ஸாரக் கடலில் மூழ்கி வருந்துகிறவர்களை, தன்னைச் சிந்தித்த மாத்திரத்தில் எல்லாத் துன்பங்களிலிருந்தும் தாண்டுவிக்கிறதாகை யாலே தாரம் எனப்படுகிறது. [மூலத்தில் 'ஸமுத்த₂ாநாத்₃ப₄வ க்₃ராஹார்ணவாகுலாத்' என்பதை 'ஸமுத்தாராத்₃ப₄வக்₃ராஹார்ண வாகுலாந்' என்று திருத்தவும்.] (6) இந்த ஓங்காரத்திற்குரிய வர்ணம் ஶுக்லமாகையாலும், ஶுத்₃த₄மான அப்ராக்ருதலோகத்தை இது அடைவிக்கிறதாகையாலும், (ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்₃த₄ம், உத்த ராக₄ம்) என்னும் மூன்றுவித₄மான பாபங்களை ஶோஷணம் (வற்றச்) செய்கிறதாகையாலும் இது ஶுக்லம் எனப்படுகிறது. (7) யோகி₃களு டைய புருவங்களின் நடுவில் பரஞ்சோதியான எம்பெருமானை ஆவிர்ப் ப₄விக்கச் செய்கிறதாகையாலும், அஜ்ஞானமாகிற இருளைப்பிளந்து,

விஶேஷமாக ப்ரகாஶிக்கிறதாகையாலும் ஓங்காரம் வைத்₃யுதம் எனப் படுகிறது. (8) இந்த ஓங்காரம் எப்போதும் நெஞ்சில் தியானிக்கப் படுகிறதாகையாலும் ஆதி₃த்யன் என்றும் உத்₃கீ₃த₂ன் என்றும் சொல்லப்படும் பரமபுருஷனை சேதன ஶரீரத்தைப் பிளந்து அழைத்து வருகிறதாகையாலும் இது ஹம்ஸம் எனப்படுகிறது. (9) விழிப்பு நிலை, ஸ்வப்நநிலை, தூக்கநிலை, நாலாவதான மூர்ச்சை₂நிலை என்னும் இந்நாலு நிலைகளிலிருந்தும் தன் பொருளை உணர்ந்தவனைக் காப் பாற்றுகிறதாகையால் ஓங்காரம் துர்யம் எனப்படுகிறது. (10) வாக்₃ ரூபமாயிருப்பதாய், ருக்₃யஜுஃஸ்ஸாமம் என்று மூன்று வகைப்பட்ட ப்₃ரஹ்மம் (வேத₃ம்) அனைத்துக்கும் இவ்வோங்காரமானது முக₂மாகக் கருதப்படுகிறது. எல்லா வேத₃த்திலும் வியாபித்திருக்கும் இது ஶப்₃த₃ப்₃ரஹ்மமாகையாலும், பரப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃த்தால் சொல்லப்படும் பரமபுருஷனிடம் அழைத்துச் செல்லுகிறதாகையாலும் இவ்வோங் காரம் பரப்₃ரஹ்மம் எனப்படுகிறது. இவ்வண்ணமாக நிருக்திகாரர் களாலும், மற்ற ரிஷிகளாலும் ஓங்காரத்தின் பத்து நாமங்களுக்கும் பொருள்கூறப்படுகிறது. ப₃ாஷ்கலஶாகை₂யைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓங் காரத்தை ஒரு மாத்திரையுடையதாகக் கூறுகிறார்கள். 'ருசகாயநர்' என்னும் ஆசார்யர் ஓங்காரம் எப்போதும் இரு மாத்திரை யுடையதென்று கருதுகிறார். நாரத₃ரின் கருத்தோவெனில், இரண்டரை மாத்திரை உள்ளது என்பது. 'மௌத்₃க₃லர்' மூன்று மாத்திரையுள்ளதாக ஓங்காரத்தை நிஷ்கர்ஷித்திருக்கிறார். இதில் ஐயமில்லை. வஸிஷ்ட₂ருடைய கருத்துப்படி ஓங்காரத்திற்கு நாலு மாத்திரை உள்ளது. மநு மூன்று மாத்திரை உள்ளதாகச் சொன் னார். மற்ற பல ரிஷிஶ்ரேஷ்ட₂ர்களும் இப்படியே கூறுகிறார்கள். பராஶரரின் வம்ஶத்தில் வந்தவர்களும், ஆத்மஜ்ஞானிகளும் நாலு மாத்திரை உள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். ஓங்காரமானது ஹ்ரஸ்வம், தீ₃ர்க்க₄ம், ப்லுதம், ஶாந்தம் என்று நான்குவகையாகக் கூறப்படு கிறது. காரியவஶத்தால் அது இப்படி நாலுவகையாகிறது. மற்றபடி அது [அ, உ, ம் என்று] மூன்று அக்ஷரங்களையுடையதே. ப₄க₃வான் யாஜ்ஞவல்க்யரோவெனில், ஓங்காரத்திற்கு எப்போதும் மாத்திரையே கிடையாது என்று கருதுகிறார். ஸ்தூ₂லமாய், ஶப்₃த₃₃மயமான ஓங்காரமே உச்சரிக்கத்தக்கது. மாத்திரையில்லாத ஓங்காரம் உச்ச ரிக்கத் தகாதது. அது பரோங்காரம் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பரோங்காரமானது படிப்படியாக மூன்றரை மாத்திரைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அந்த மூன்றரைமாத்திரையுள்ள ஓங்காரத்தையே ப்₃ரஹ்மஜ்ஞாநிகள் பரப்₃ரஹ்மத்தையும், ஜீவாத்மாவையும் சொல்லு வதாகக் கூறுகிறார்கள். (இதற்குப்பின் இரண்டு ஶ்லோகங்கள் யோக₃

முறையை விளக்குவதால் யோகஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு பொருளறியத்தக்கவை.) சேதனனால் செய்யப்படும் (ப்ராக்ருதவிஷயமான) ஸூக்ஷ்மமான ஸங்கல்பத்தையும், உறுதியையும், அபிமானத்தையும், மற்றும் ஸூக்ஷ்மமான எண்ணங்களையும் ஓங்காரமாகிற தாமரைத் தண்டினாலே தன் ஹ்ருதயத்திலிருந்து எடுத்து, தன் மனத்தையும் ஓங்காரத்தையும் பரமாகாஶம் எனப்படுபவனாய், (முற்கூறிய தாழ்ந்த) ஸங்கல்பம் எதுவுமில்லாதவனாய், அநந்தன் என்று பெயர்பெற்றவனை பரமாத்மாவிடம் தான் அழுக்கற்றவனாகும் வரையில் சேர்த்திருக்கவேண்டும். இதுவே யோகம் எனப்படுகிறது. மனத்தை ஓங்காரத்திலும், ஓங்காரத்தை ப்ரணவத்திலும் சேர்க்கவேண்டும். ப்ரணவத்தை ப்ரஹ்மத்திடம் நிலைநிறுத்தி, வேறெதையும் சிந்திக்கக் கூடாது. ப்ரணவமானது அழுக்கற்றதாய், ஶுத்தமானதாய், ஒலியற்றதாய், ஆகாஶம் எனப்படுவதாயுள்ளது. அதிலிருந்தே ப்ராணன் உண்டாகி, மறுபடியும் அதிலேயே ஒடுங்குகிறது. ப்ரணவத்தில் எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவனுக்கு எதனிடமும் பயமில்லை. து:க்கம் ஏற்படும்போதும், பயத்தினாலும் தாபத்ரயங்களாலும் வருந்தும் போதும் எப்போதும் ப்ரணவத்தை நினைக்கவேண்டும். ப்ரணவம் ப்ரஹ்மத்தின் மற்றோருருவமாகும். ப்ரணவமே மேலான மந்த்ரமாகக் கூறப்படுகிறது. ப்ரணவம் படைப்புக்கு முதலும் நடுவும் முடிவுமாகிறது. இவ்வண்ணமாக ப்ரணவத்தையறிந்து, (ப்ராக்ருதமான) அவயவங்களற்ற ப்ரஹ்மத்தையடைகிறார்கள். முன்னும்பின்னுமற்றதாய், உள்ளும் வெளியுமற்றதாய், அழிவற்றதாயிருப்பது ப்ரணவம். அனைவருடைய ஹ்ருதயத்திலும் எழுந்தருளியிக்கும் தேவனை ஈஶ்வரன் ப்ரணவத்தின் பொருளாவான், ஸர்வவ்யாபியான ஓங்காரத்தை நினைக்கும் அறிவாளி எப்போதும் வருந்தமாட்டான். மாத்திரைகளற்றதும், மூன்று மாத்திரைகள் உள்ளதுமான ஓங்காரம் முறையே ஸூக்ஷ்மமான உலகையும், ஸ்தூலமான உலகையும் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஒப்பற்ற பரப்ரஹ்மத்தைக் கூறுகிறது. எவனொருவன் ஓங்காரத்தின் பொருளையறிகிறானோ அவ்வந்தணன் வேதமனைத்தின் பொருளையும் அறிந்தவனாகிறான். இலை, பழம், புஷ்பம் முதலானவை ஒரு முளையாலே தரிக்கப்படுவதுபோலே, ஓங்காரத்தினால் இவ்வுலகனைத்தும் தரிக்கப்படுகிறது. (ஓங்காரத்தைக்கொண்டு) ஜபிப்பதால் பாபம் எரிக்கப்படுகிறது; ப்ராணாயாமம் செய்வதால் மனத்திலுள்ள அழுக்கு எரிக்கப்படுகிறது; தியானம் செய்வதால் பிறப்பு நீங்குகிறது; தாரணைகளினால் முக்தியடைகிறான். வேதத்திற்கு முன்னும் பின்னும் எப்போதும் ஓங்காரத்தை ஓதவேண்டும். (பெட்டியிலுள்ள ரத்னம் பெட்டியின் அடிப்பாகம் இல்லாவிடில் நழுவி

விடுவதுபோலேயும், பெட்டியின் மேல்மூடியில்லாவிடில் சிதறிவிடுவது போலேயும்) வேத₃த்திற்கு முன் ஓங்காரத்தை ஓதாவிடில் வேத₃ம் நழுவிவிடும். பின்னால் ஓங்காரத்தை ஓதாவிடில் வேத₃ம் சிதறிவிடும். ப்ரோக்ஷணம், பே(ர)ஷணம், ப்ரதிஷ்ட₂ாநம், த₃ாநம் வாங்குதல், ஆஶ்ராவணம், வஷட்காரம், ப்ரத்யாஶ்ராவம், ஜபம், வேத₃த்தில் ப்ரத₄ாநமான ஸாமமந்த்ரங்கள், ருக்₃யஜுர்வேத₃ங்களிலுள்ள ஸ்தோத்ரம், ஶஸ்த்ரம் எனும் வேத₃ப்பகுதிகள், மற்ற எல்லா மந்த்ர ப்ரயோக₃ங்கள் ஆகிய அனைத்திலும் ஆதி₃யில் 'ஓம்' என்று ப்ரயோக₃ம் செய்யவேண்டும். எல்லா மந்த்ரங்களிலும் தலைமைபெற்ற அந்த ஓங்காரத்தினாலேயே அவையவை பரிபூர்ணமானவையாகவும், விதி₄ப்படி அநுஷ்டி₂க்கப்பட்டவையாகவும் ஆகும். இதில் ஐயமில்லை. (எல்லாக்கர்மங்களிலும்) குறைவாகவோ, மிகுதியாகவோ, இடையூறு உள்ளதாகவோ, யஜ்ஞத்திற்கு முரணானதாகவோ, யாக₃த்திற்குத் தகாததாகவோ, அஶுத்₃த₄மாகவோ, யாதயாமமாகவோ எது இருக்கிறதோ அது அனைத்தும் ஓங்காரம் ப்ரயோகி₃க்கப்பட்டால் குறைநீங்கியதாகிறது. குறைந்தது நிறைவடைகிறது. மிகுதியானது சரியாகிறது. இடையூறு உள்ளது இடையூறு அற்றதாகிறது. யஜ்ஞத்திற்கு முரணானது யஜ்ஞத்தை ஒட்டியதாகிறது. யாக₃த்திற்குத் தகாதது தகுந்ததாகிறது. அஶுத்₃த₄ம் ஶுத்₃த₄மாகிறது. யாதயாமம் அயாதயாமமாகிறது. அனைத்தும் பரிஶுத்₃த₄மாகவும், மங்க₃ளமாகவும் ஆகிறது. எல்லா மங்க₃ளங்களுடைய மங்க₃ளத்தையும் உடையதாய், ஸர்வவேத₃மயமாயிருப்பதாய், எங்கும் பரவியதாய், பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துவதாய், மோக்ஷத்தையளிப்பதாய், புண்யமாயிருப்பதாய், ஸர்வதே₃வமயமானதான இவ்வோங்காரத்தையறிந்தவன் ஜந்மஸம்ஸாரக்கட்டிலிருந்து விடுபடுகிறான். எங்கும் ப்₃ரஹ்மத்தைப்போலான அந்த முக்தன் மறுபடியும் இவ்வுலகில் பிறப்பதில்லை. ஓங்காரத்தின் பெருமைகள் இதுவரையில் சுருக்கமாக வர்ணிக்கப்பட்டன. நூறுவருஷங்களானாலும் இவற்றை விரிவாகச் சொல்லமுடியாது. அறிவாளியாய், யோக₃ாசார்யராய், ஶிஷ்யர்களுக்கு நன்மையை விரும்புகிறவரான யாஜ்ஞவல்க்யரால் ஓங்காரத்தைப் பற்றிய இந்த நிர்ணயம் உபதே₃ஶிக்கப்பட்டது]

இந்த ஸ்ம்ருதிப₄ாக₃ம் முழுவதும் அத₂ர்வஶிரஸ்ஸிலுள்ள பின் வரும் பகுதிகளுக்கு உபப்₃ரும்ஹணமாய் (விளக்கமாய்) உள்ளது கீழே காணத்தக்கது.

''ஸ ஓங்காரோ ய ஓங்கார: ஸ ப்ரணவோ ய: ப்ரணவ: ஸ ஸர்வ வ்யாபீ யஸ்ஸர்வவ்யாபீ ஸோ‌னந்தோ யோ‌னந்த: தத்தாரம் யத்தாரம்

தத்ஸூக்ஷ்மம் யத்ஸூக்ஷ்மம் தச்சுக்லம் யச்சுக்லம் தத்வைத்யுதம் யத்வைத்யுதம் தத் பரம்ப்ரஹ்மேதி।..........அத கஸ்மாதுச்யத ஓங்காரோ யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ ஸர்வம் ஶரீரமூர்த்வம் உந்நாமயதி தஸ்மாதுச்யத ஓங்கார:। அத கஸ்மாதுச்யதே ப்ரணவ:? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாந்யதர்வாங்கிரஸஶ்ச........ப்ராஹ்மணேப்ய: ப்ரணாமயதி தஸ்மாதுச்யதே ப்ரணவ:। அத கஸ்மாதுச்யதே ஸர்வவ்யாபீ? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ ஸர்வாந் லோகாந் வ்யாப்நோதி........தஸ்மாதுச்யதே ஸர்வவ்யாபீ। அத கஸ்மாதுச்யதே அநந்த:? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ ஆத்யந்தம் நோபலப்யதே — திர்யகூர்த்வமதஸ்தாத் தஸ்மாதுச்யதே அநந்த:। அத கஸ்மாதுச்யதே தாரம்? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ கர்ப்பஜந்ம ஜராமரண ஸம்ஸார மஹத்பயாத் ஸந்தாரயதி தஸ்மாதுச்யதே தாரம்।........அத கஸ்மாதுச்யதே ஶுக்லம்? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ க்லந்ததே க்லாமயதே தஸ்மாதுச்யதே ஶுக்லம்। அத கஸ்மாதுச்யதே வைத்யுதம்? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ மஹதி தமஸி ஸர்வம் ஶரீரம் வித்யோதயதி தஸ்மாதுச்யதே வைத்யுதம்। அத கஸ்மாதுச்யதே பரம்ப்ரஹ்ம? யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ ப்ருஹதி ப்ரும்ஹயதி தஸ்மாதுச்யதே பரம்ப்ரஹ்ம।''

[ஓங்காரமே ப்ரணவம், ஸர்வவ்யாபீ, அநந்தன், தாரம், (ஸூக்ஷ்மம்), ஶுக்லம், வைத்யுதம், பரப்ரஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது...... அது ஏன் ஓங்காரம் என்று சொல்லப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே ஶரீரம் முழுவதையும் மேலே உயர்த்துகிறதாகையால் ஓங்காரம் எனப்படுகிறது. அது ஏன் ப்ரணவம் என்று கூறப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வாங்கிரஸ்ஸுக்களையும்......ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வளைத்துக் கொடுக்கிறது, அதாவது வஶப்படுத்துகிறது அதனால் ப்ரணவம் எனப்படுகிறது, அது ஏன் ஸர்வவ்யாபி என்று வழங்கப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே எல்லா உலகங்களையும் வியாபிக்கிறதாகையால் ஸர்வவ்யாபி எனப்படுகிறது. அது ஏன் அநந்தன் என்று படிக்கப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே அதற்கு முதலும் முடிவும் காணப்படுவதில்லை, பக்கங்களும், மேலும், கீழும் காணப்படுவதில்லை. அதனால் அநந்தன் எனப்படுகிறது. அது ஏன் தாரம் என்று முழங்கப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே கர்ப்பவாஸம், பிறப்பு, கிழத்தனம், மரணம் முதலான ஸம்ஸாரத்திலுள்ள பெரும்பயங்களிலிருந்து தாண்டுவிக்கிறதாகையாலே தாரம் எனப்படுகிறது......அது ஏன் ஶுக்லம் என்று உரைக்கப்படுகிறது? அது (ஶுத்தலோகத்தை)

அடைவிக்கிறதாகையாலும், (பாபங்களை) வற்றச்செய்கிறதாகையாலும் ஶுக்லம் எனப்படுகிறது. அது ஏன் வைத்₃யுதம் என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே பேரிருளான இந்த ஸம்ஸாரத்திலும், தன் உருவம் முழுவதையும் பிரகாஶிக்கச் செய்கிறது. அதனால் வைத்₃யுதம் எனப்படுகிறது. அது ஏன் பரப்₃ரஹ்மம் என்று கோ₄ஷிக்கப்படுகிறது? அது உச்சரிக்கப்படும்போதே எல்லா வேத₃த்திலும் வியாபித்திருக்கையாலும், ஜீவனை (மோக்ஷமடையச் செய்வதன்மூலம்) பெரியவனாக்குகிறதாகையாலும் பரப்₃ரஹ்மம் எனப்படுகிறது.]

இவ்வண்ணமாக, இவ்வுபநிஷத்₃வாக்யம் ஓங்காரநிர்வசனபரமாக யோக₃யாஜ்ஞவல்க்யரால் விளக்கப்பட்டுவிட்டபடியால் இந்த அத₂ர்வஶிரஸ் வாக்யத்தையொட்டி, ருத்₃ரன், ஈஶாநன், ப₄க₃வான், மஹேஶ்வரன், மஹாதே₃வன் என்று படிக்கப்பட்டிருக்கும் நாமங்களும், அதன் நிர்வசனங்களும் ஓங்காரத்தின் நாம நிர்வசனங்களே என்று விளங்குகிறது. ஆகையால், இவற்றைக்கொண்டு ருத்₃ரபரத்வம் ஸ்தா₂பிக்க இயலாது என்றும் தெளிவாகிறது. அநந்தன் ப₄க₃வான் என்னும் ப₄க₃வந்நாமங்களையும் இங்கு ஓங்காரத்தைக் குறித்துப் பிரயோகி₃த்திருப்பதை நோக்கவேணும். இவ்விஷயங்கள் விஷ்ணுசித்தவிஜயத்தின் முதல் அத்தியாயத்தின் இரண்டாம் பாத₃த்தின் கடைசியில் (பக்கம் 436-439) விளக்கப்பட்டுள்ளது காணத்தக்கது.

இனி, வ்யாஹ்ருதிநிர்ணயபரமான மூன்றும் அத்தியாயத்தில் பரமாத்ம ப்ரஸ்தாவமுள்ள பகுதிகளைக் காண்போம்.

ஏதாஸ்து வ்யாஹ்ருதீ: ஸப்த ய: ஸ்மரேத் ப்ராணஸம்யமே |
உபாஸிதம் ப₄வேத் தஸ்ய விஶ்வம் பு₄வநஸப்தகம் ||
ஸர்வேஷு சைவ லோகேஷு காமசாரஶ்ச ஜாயதே |
ஏஷா லோகவதீ ஜ்ஞேயா தநுராத்₃யே ப்ரஜாபதே: ||
ஸப்தாந்தா தே₃வதே₃வஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: ||
[3-10....12]

[ப்ராணாயாமத்தில் (பூ₄:, பு₄வ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம் என்னும்)இந்த ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும் எவனொருவன் நினைக்கிறானோ, அவனால் ஏழு உலகங்களும் உபாஸிக்கப்பட்டவையாகும். அவன் எல்லாவுலகங்களிலும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் (மோக்ஷமாகிற) பேற்றை அடைகிறான். உலகங்களைக்குறிக்கும் ஏழுடன்முடியும் இந்த வ்யாஹ்ருதிஸப்தகம் ஜீவர்களுக்குப் பதியாய், தே₃வதே₃வனும், அளவற்ற தேஜஸ்ஸை உடையவனான விஷ்ணுவுக்குப் பழையதான

ஶரீரமாகும்.] என்னும் பகுதியில், விஷ்ணுவே தேவதேவனும் விஶ்வபதியாயிருப்பவன் என்றும், வ்யாஹ்ருதிகளை ஶரீரமாகக் கொண்டிருப்பவன் என்றும் விஷ்ணுபரத்வம் முழங்கப்பட்டுள்ளது காணத்தக்கது. அடுத்தபடியாக,

"அஜஸ்ய நாப₄ாவத்₃பூ₄தம் யஸ்மிந் விஶ்வம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
மஹதா₃தி₃விஶேஷாந்தம் அவ்யக்தே க₃ச்ச₂தே லயம் ॥" [3-27]

[பிறப்பற்றவனை பரமாத்மாவின் லோகாத₄ாரமான நாபி₄யில் (உந்தி யில்) அண்டம் உண்டாயிற்று. மஹான் தொடக்கமாகப் பஞ்ச பூ₄தங்களீருகவுள்ள அனைத்தும் அவ்யக்தமாகிற மூலப்ரக்ருதியில் லயமடைகிறது.] என்னும் ஶ்லோகத்திலிருந்து பரமாத்மாவின் உந்தி யிலிருந்து உலகம் உண்டாவதாகக் கூறுவது, நாரணனின் உந்தித் தாமரையிலிருந்து உலகம் உண்டாவதாகக்கூறும் மற்ற பல ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளை நினைவுபடுத்துவதன்மூலம் விஷ்ணுபரத்வத்தைக் காட்டு கிறது. அடுத்தபடியாக,

அபுநர்மரணாயைவ ப்₃ரஹ்மண: ஸத₃நே ஸ்தி₂தா: ।
அதி₄காரம் விநா சைவ ப்₃ரஹ்மண: ஸத்₃ருஶாஶ்ச தே ॥
அவ்யக்தே வை தி₃நஸ்யாந்தே முச்யந்தே ப்₃ரஹ்மணா ஸஹ ।
விஶந்தி பரமம் த₄ாம புருஷம் ப₄ாஸ்கரப்ரப₄ம் ॥
வ்யாஹ்ருதீர் வ்யாஹரம்ஶ்சைவ ப்ராணாந்யதி₃ விமுச்யதே ।
விலயம் யாதி ச வ்யக்தம் அவ்யக்தே புருஷே க்ஷணாத் ॥
[3-28...30]

[ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றில் அதி₄காரமில்லாமல் மோக்ஷத்தின் பொருட்டு உபாயாநுஷ்ட₂ானம் செய்துகொண்டு ப்₃ரஹ்மாவின் உலகத்திலிருப்பவர்கள் அங்கிருக்கும் வரையில் நான்முகனை ஒத்த வர்களாயிருக்கிறார்கள். பிரமனின் ஆயுட்காலமுடிவில் பிரமனோடு கூட அறிவரிய பரமாத்மாவையடைந்து முக்தியடைகிறார்கள். பரம ப்ராப்யமாய், ஸூர்யன்போல் ஒளியுள்ள புருஷனை அடைகிறார்கள். ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும் சொல்லிக்கொண்டு ப்ராணனைவிடுபவன் அறிவரிய புருஷனிடம் கணப்பொழுதில ஒடுங்கி முக்தியடைகிறான்.] என்று பிரமனும், அவனுடைய உலகத்திலிருப்பவர்களும் புருஷனிடம் ஒடுங்கி முக்தியடைகிறார்கள் என்று கூறியிருப்பதும் விஷ்ணுபரத் வத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

இனி, கா₃யத்ரீ நிர்ணயபரமான நாலாம் அத்தியாயத்தில் ஸார மான பகுதிகளைக் காண்போம்.

தபஸா ஸு₂ஸமுத்₃த்₄ருத்ய ஆதி₃ஸர்க்கே₃ ஸ்வயம்பு₄வ: |
ஓங்காரபூர்வா கா₃யத்ரீ நிர்ஜகா₃ம ததோ முகா₂த் ||
அகாரம் சாப்யுகாரம் ச மகாரம் ச ப்ரஜாபதி: |
வேத₃த்ரயாந்நிரது₃ஹத்₃பூ₄ர்பு₄வ: ஸ்வரிதீதி ச ||
த்ரிப்₄ய ஏவ து வேதே₃ப்₄ய: பாத₃ம் பாத₃மதூ₃து₃ஹத் |
ததி₃த்யுருசோऽஸ்யா: ஸாவித்ர்யா: பரமேஷ்டீ₂ ப்ரஜாபதி: |
யதா₂க்₃நிர்வை தே₃வதாநாம்ருதூநாம் குஸு₂மாகர: ||
ப்₃ராஹ்மணோ த்₃விபதா₃நாம் ச கா₃வஶ்சைவ சதுஷ்பதா₃ம் ||
தேஜஸ்விநாம் ஸஹஸ்ராம்ஶு₂: இந்த்₃ரியாணாம் யதா₂ மந: |
மேரு: ஶிக₂ரிணாம் ஶ்ரேஷ்டோ₂ கா₃யத்ரீ ச₂ந்த₃ஸாம் ததா₂ ||
யதா₂ மது₄ ச புஷ்பேப்₄யோ க்₄ருதாந்மண்ட₃ம் ரஸாத் பய: |
ஏவம் ஹி ஸர்வவேதா₃நாம் கா₃யத்ரீ ஸாரமுச்யதே ||
கா₃யத்ரீ ப்ரக்ருதிர் ஜ்ஞேயா ஓங்கார: புருஷ: ஸ்ம்ருத: |
தாப்₄யாமுப₄ாப்₄யாம் ஸம்யோகா₃த் ஜக₃த் ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே||
[4-11...17]

[பிரமனின் ஆதி₃ஸ்ருஷ்டியில் ஓங்காரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்ட கா₃யத்ரியானது தபஸ்ஸினாலே எடுக்கப்பட்டு முக₂த்திலிருந்து வெளி வந்தது. பிரமன்—அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்னும் (ஓங்காரத்தில் அடங்கிய) மூன்று அக்ஷரங்களையும், பூ₄:,பு₄வ:,ஸு₂வ: என்னும் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளையும், ருக்₃ யஜுஸ் ஸாமம் என்னும் மூன்று வேத₃ங்க ளாகிற பசுக்களிடமிருந்து ஸாரமாகக் கறந்தெடுத்தார். அவற்றிலி ருந்தே 'தத்ஸவிது:' என்று தொடங்கும் கா₃யத்ரியின் மூன்று பாத₃ங் களையும் ஸத்ய லோகத்திலிருக்கும் நான்முகன் கறந்தார். தே₃வதை களுக்குள் அக்₃நி போலவும், ருதுக்களுக்குள் வஸந்தம் போலவும், இரண்டு கால்கள் உள்ள மனிதர்களுக்குள் ப்₃ராஹ்மணன் போல வும், நாலு காலுள்ள பிராணிகளுள் பசுக்கள் போலவும், ஒளியை யுடைய பொருள்களுள் ஸூர்யன் போலவும், இந்த்₃ரியங்களுள் மனம் போலவும், மலைகளுக்குள் மேரு மலை போலவும் வேத₃மந்தி ரங்களுள் கா₃யத்ரி சிறந்தது. புஷ்பங்களுக்குத் தேன் ஸாரமாயி ருப்பது போலவும், நெய்யில் விழுது ஸாரமாயிருப்பது போலவும், பால் — பசு பருகும் ரஸங்களின் ஸாரமாயிருப்பது போலவும். எல்லா வேத₃ங்களுக்குள்ளும் கா₃யத்ரி ஸாரமாகக் கூறப்படுகிறது. கா₃யத்ரியை மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமாகவும், ஓங்காரத்தைப் புருஷ

தத்துவத்துக்கு வாசகமாகவும் அறியவேண்டும். அவ்விரண்டின் சேர்த்தியாலே ப்ரக்ருதி புருஷர்களாகிற உலகனைத்தும் செயல்படு கிறது.] என்று காயத்ரியின் பெருமை காட்டப்பட்டது.

அக்ஷராணி ச தைவத்யம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாம்யத: பரம் |
ஆக்நேயம் ப்ரதமம் ஜ்ஞேயம் வாயவ்யம் ச த்விதீயகம் ||
த்ருதீயம் ஸூர்யதைவத்யம் சதுர்த்தம் வைத்யுதம் ஸ்ம்ருதம் |
பஞ்சமம் யமதைவத்யம் வாருணம் ஷஷ்டமுச்யதே ||
பார்ஹஸ்பத்யம் ஸப்தமம் ச பார்ஜந்யமஷ்டமம் விது: |
ஐந்த்ரம் து நவமம் ஜ்ஞேயம் காந்தர்வம் தஶமம் ஸ்ம்ருதம் ||
பௌஷ்ணமேகாதஶம் ஜ்ஞேயம் த்வாதஶம்
மைத்ரவாருணம் |
த்வாஷ்ட்ரம் த்ரயோதஶம் ஜ்ஞேயம் வாஸவம் ச சதுர்த்தஶம் ||
மாருதம் பஞ்சதஶகம் ஸௌம்யம் ஷோடஶகம் ஸ்ம்ருதம் |
ஸப்ததஶம் த்வாங்கிரஸம் வைஶ்வதேவமத: பரம் ||
ஆஶ்விநம் சைகோநவிம்ஶம் ப்ராஜாபத்யம் து விம்ஶகம் |
ஸர்வதேவமயம் ஜ்ஞேயம் ஏகவிம்ஶகமக்ஷரம் ||
ரௌத்ரம் த்வாவிம்ஶகம் ப்ரோக்தம் த்ரயோவிம்ஶம் து
ப்ராஹ்மணம் |
வைஷ்ணவம் து சதுர்விம்ஶம் ஏதா அக்ஷரதேவதா: ||
ஜபகாலேஷு ஸஞ்சிந்த்ய விஷ்ணுஸாயுஜ்யதாம் வ்ரஜேத் |
ஏதஸ்யாம் ஜ்ஞாதமாத்ராயாம் வாங்மயம் விதிதம் பவேத் ||
உபாஸிதம் பவேத் ஸர்வம் விஶ்வம் புவநஸப்தகம் |
அஜ்ஞாத்வா சைவ காயத்ரீம் ப்ராஹ்மண்யாத் பரிஹீயதே ||
அபவாதேந ஸம்யுக்தோ பவேச்ச்ருதி நிதர்ஶநாத் |
யேஷாம் த்விஜாநாம் ஸாவித்ரீ நாநூச்யேத யதாவிதி ||
தாம்ஶ்சாரயித்வா த்ரீந் க்ருச்ச்ராந் யதாவித்யுபநாயயேத் | ...
ஓங்காரோ வ்யாஹ்ருதீ: ஸப்த ஸாவித்ரீ ப்ராணஸம்யம: |
ஸந்த்யா ந வந்திதா யேந ப்ராஹ்மண்யம் தஸ்ய வை குத: ||
ஸாவித்ரீம் யோ ந ஜாநாதி வ்ருதா தஸ்ய பரிஶ்ரம: |
காயத்ரீமாத்ரஸந்துஷ்டோ வரம் விப்ர: ஸுயந்த்ரித: ||
நாயந்த்ரிதஶ்சதுர்வேதா: ஸர்வாஶீ ஸர்வவிக்ரயீ |
ஸாரபூதாஸ்து வேதாநாம் குஹ்யோபநிஷதா: ஸ்ம்ருதா: ||

தாப்₄ய: ஸாரம் து கா₃யத்ரீ கா₃யத்ர்யா வ்யாஹ்ருதித்ரயம் |
வ்யாஹ்ருதிப்₄யஸ்ததே₂ாங்கார: த்ரிவ்ருத்₃ப்₃ரஹ்ம ஸ உச்யதே ||
த்ரிவ்ருத்₃ப்₃ரஹ்மணி நிஷ்ணாத: பரம் ப்₃ரஹ்மாதி₄க₃ச்ச₂தி |
மது₄வத் ஸம்ப்₄ருதம் ஹ்யேதத்₃விப்ராஸோ விஷ்ணுநா ஸ்வயம்||
கா₃யத்ரீம் சைவ வேதா₃ாம்ஶ்ச துலயா ஸமதோலயத் |
ஏகதஶ்சதுரோ வேதா₃ாந் கா₃யத்ரீமேகத: ஸமாம் ||
ஏஷா ஹி த்ரிபதா₃ா தே₃வீ ஸர்வப்₃ரஹ்மமயீ ஶுப₄ா |
தபஸா மஹதா த்₃ருஷ்டா விஶ்வாமித்ரேண தீ₄மதா ||
ஸம்வத்ஸரம் வா ஷண்மாஸாந் யோ ஜபேத்₃விதி₄வத்₃த்₃விஜ: |
ஸோऽசிராத் ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ப்ராப்நுயாந்நாத்ர ஸம்ஶய: ||
[4-63...82]

[கா₃யத்ரியின் இருபத்து நான்கு அக்ஷரங்களுக்கு தே₃வதைகளை வரிசையாகச் சொல்லுகிறேன். முதல் அக்ஷரத்துக்கு அக்₃நி தே₃வதை, இரண்டாவதற்கு வாயு, மூன்றுவதற்கு ஸூர்யன், நாலாவதற்கு மின்னல், ஐந்தாவதற்கு யமன், ஆருவதற்கு வருணன், ஏழாவதற்கு ப்₃ருஹஸ்பதி, எட்டாவதற்குப் பர்ஜந்யன், ஒன்பதாவதற்கு இந்த்₃ரன், பத்தாவதற்கு க₃ந்த₄ர்வன், பதினென்ருவதற்கு பூஷா, பன்னிரண்டாவதற்கு மித்ராவருணர்கள், பதின்மூன்றுவதற்கு த்வஷ்டா, பதினாலாவதற்கு வாஸவன், பதினைந்தாவதற்கு மருத், பதினாருவதற்கு ஸோமன், பதினேழாவதற்கு அங்கி₃ரஸ், பதினெட்டாவதற்கு விஶ்வேதே₃வர்கள், பத்தொன்பதாவதற்கு அஶ்விநிகள், இருபதாவதற்கு ப்ரஜாபதி, இருபத்தோராவதற்கு ஸர்வதே₃வர்களும், இருபத்திரண்டாவதற்கு ருத்₃ரன், இருபத்து மூன்றுவதற்கு ப்₃ரஹ்மா, இருபத்து நான்காவதற்கு விஷ்ணு. இப்படி அக்ஷர தே₃வதைகள் அமைந்திருக்கின்றனர். இந்த கா₃யத்ரியை அதன் பொருளை ஆராய்ந்து ஜபிக்கும்போது விஷ்ணுவினுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிருன். அந்த கா₃யத்ரியை அறிந்தவளவில் எல்லா வாக்குகளும் அறியப்பட்டனவாகின்றன. ஏழு உலகங்களும் ப்₃ரஹ்மாண்ட₃மும் முழுவதுமே உபாஸிக்கப்பட்டதாகிறது. கா₃யத்ரியை அறியாதவன் ப்₃ராஹ்மண்யத்திலிருந்து நழுவுகிருன். அபவாத₃த்தையும் அடைகிருன். ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி எந்த அந்தணர்களுக்கு ஸாவித்ரியானது உபதே₃ஶிக்கப்படவில்லையோ அவர்களுக்கு மூன்று க்ருச்ச்₂ரங்கள் செய்வித்து ஶாஸ்த்ர விதி₄ப்படி உபநயனம் செய்விக்கவேண்டும்......ஓங்காரம், பூ₄: முதலான ஏழு வ்யாஹ்ருதிகள், கா₃யத்ரி, ப்ராணயாமம், ஸந்த்₄யாவந்த₃னம்

ஆகியவை இல்லாதவனுக்கு ப்3ராஹ்மண்யம் எப்படி ஏற்படும்? கா3யத்ரியை அறியாதவன் செய்யும் கர்மங்களெல்லாம் வீணானவை. கா3யத்ரியை மாத்திரம் அறிந்து திருப்தி பெற்றவனாய், நல்ல நியமமுடையவனான அந்தணன், நான்கு வேத3ங்களையுமறிந்தும் நியமங்களில்லாமல் எல்லாவற்றையும் உண்பவனாகவும், எதையும் விற்பவனாகவும் இருக்கும் அந்தணனைக் காட்டிலும் சிறந்தவன். ரஹஸ்யங்களான உபநிஷத்துக்கள் மூன்று வேத3ங்களின் ஸாரமாயுள்ளவை. அவற்றின் ஸாரமாயிருப்பது மூன்று பாத3முள்ள கா3யத்ரி. கா3யத்ரியின் ஸாரமாயிருப்பது பூ4:, பு4வ:, ஸுவ: என்னும் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகள். வ்யாஹ்ருதிகளின் ஸாரமாயிருப்பது ஓங்காரம். இப்படி படிப்படியாக மும்மூன்று பொருள்களின் ஸாரமாயிருக்கையாலே அது 'த்ரிவ்ருத்3 ப்3ரஹ்மம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. த்ரிவ்ருத்3ப்3ரஹ்மத்தில் ஊன்றி நிற்பவன் பரப்3ரஹ்மத்தையடைகிறான். அந்தணர்களே! இந்த ஓங்காரம் தேன் நிறைந்த புஷ்பம் போலே விஷ்ணுவினால் நிறைந்திருக்கிறது. கா3யத்ரியையும், வேத3ங்களையும் தராசில் வைத்து நிறுத்தவளவில், நாலு வேத3ங்களும் கா3யத்ரியும் ஸமமாயிருந்தன. மூன்று பாத3ங்களையுடைய இந்த கா3யத்ரி ஸர்வ வேத3மயமாய், மங்க3ளமாயிருப்பது. அறிவாளியான விஶ்வாமித்ரரால் பெருந்தவத்தால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெற்றது. எந்த அந்தணன் ஒரு வருஷமோ அல்லது ஆறு மாஸமோ முறைப்படி கா3யத்ரியை ஜபிக்கிறானோ அவன் விரைவிலேயே எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். இதில் ஐயமில்லை.] என்னும் பகுதியில், கா3யத்ரியின் கடைசி எழுத்தான இருபத்து நாலாம் அக்ஷரத்துக்கு தே3வர் தலைவனான விஷ்ணுவை தே3வதையாகச் சொல்லியிருப்பதும், ஜபம் புரியும்போது விஷ்ணுவோடு ஒன்றியிருக்கவேண்டும் (அல்லது ஜபிப்பதால் விஷ்ணுவின் ஸாயுஜ்யத்தை அடையலாம்) என்று முழங்கியிருப்பதும், ஓங்காரம் விஷ்ணுவினால் நிறைந்திருப்பது என்று உத்3கோ4ஷித்திருப்பதும் விஷ்ணுவே கா3யத்ரியினால் அறிவிக்கப்படும் பரமாத்மா என்று தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

இனி, ஓங்கார கா3யத்ரிகளின் ந்யாஸங்களை வர்ணிக்கும் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில்

ந்யாஸம் து ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஓங்காராதி3 யதா2யதா2ம் ।
யேந விந்யஸ்தமாத்ரேண ப்3ரஹ்மீப4வதி ப்3ராஹ்மண: ॥
அகாரம் விந்யஸேந்நாப்4யாம் ஸத்த்வரூபம் நிரஞ்ஜநம் ।
உகாரம் ஹ்ருத3யே தத்3வத்3ராஜஸம் தத்3கு3ண: ஸ்ம்ருத: ॥
மகாரம் மூர்த்4நி விந்யஸ்ய தமோமாத்ரம் த்ருதீயகம் ।
ப்3ரஹ்மரூபம் ததா2த்மாநம் த்4யாயேத்3விக3தகல்மஷம் ॥
[5-1...3]

[ஓங்காரம் முதலானவற்றின் ந்யாஸத்தை உள்ளபடி கூறுகிறேன். இந்த ந்யாஸங்களை உரிய இடத்தில் வைத்துக் கொள்வதால் ப்₃ராஹ்மணனுக்கு ப்₃ராஹ்மண்யம் உண்டாகிறது. ஸத்வஸ்வரூபமாய், குறையற்றதான அகாரத்தை நாபி₄யில் ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவ்வண்ணமே உகாரத்தை ஹ்ருத₃யத்தில் ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அதற்கு ரஜோகு₃ணமாகும். மூன்றும் அக்ஷரமான தமோகு₃ணமுடைய மகாரத்தைத் தலையில் ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அப்போது தன்னை, குற்றமற்ற ப்₃ரஹ்மத்துக்கு ஶரீரமாயிருப்பவனாக தியானிக்க வேண்டும்.] என்னும் பகுதியில் விஷ்ணுவைச் சொல்லும் அகாரம் ஸத்வகு₃ணமுடையது என்றும், சிவனைச் சொல்லும் மகாரம் தமோகு₃ணமுடையது என்றும் சொல்லுவதன் மூலம் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் 27,29-வது ஶ்லோகங்களில் சொல்லப்பட்ட அர்த்த₂ம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதிலிருந்தும் விஷ்ணு ஸாத்விகதே₃வதை என்பதும், சிவன் தாமஸதே₃வதை என்பதும் தெளிவாகிறது.

இனி, ஸந்த்₄யோபாஸன நிர்ணயத்தை வர்ணிக்கும் ஆறும் அத்தியாயத்தில்

யாவந்தோऽஸ்யாம் ப்ருதி₂வ்யாம் து விகர்மஸ்தா₂ த்₃விஜாத₃ய:।
தேஷாம் து பாவநார்த்தா₂ய ஸந்த்₄யா ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்பு₄வா ॥
யா ஸந்த்₄யா ஸா து கா₃யத்ரீ த்ரித₄ா பூ₄த்வா ப்ரதிஷ்டி₂தா ।
ஸந்த்₄யா ஹ்யுபாஸிதா யேந தேந விஷ்ணுருபாஸித:॥ [6-9,10]

[இவ்வுலகில் கர்மத்தினின்றும் நழுவிய அந்தணர் முதலானோரைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துவதற்காகவே நான்முகனால் ஸந்த்₄யாவந்த₃னம் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. கா₃யத்ரீ மந்த்ரமே மூன்று காலங்களில் ஸந்த்₄யாவந்த₃னங்களாகி நிலைநிற்கிறது. ஸந்த்₄யாவந்த₃னம் எவனால் உபாஸிக்கப்படுகிறதோ அவனால் விஷ்ணு உபாஸிக்கப் பட்டவனாகிறான்.] என்னும் பகுதியில் ஸந்த்₄யாவந்த₃னம் விஷ்ணுவின் உபாஸனமே என்று உத்₃கோ₄ஷிக்கப்பட்டது காணத்தக்கது.

இனி ஸ்நாநவிதி₄யை வர்ணிக்கும் ஏழாம் அத்தியாயத்தில்

ஜலமத்₄யஸ்தி₂தோ விப்ர: ஶுத்₃த₄ப₄ாவோ ஹரிம் ஸ்மரேத் ।
ஓங்காரேண வ்யாஹ்ருதிபி₄: கா₃யத்ர்யா ச ஸமாஹித: ॥ [7-25]

[ஜலத்தின் நடுவிலிருப்பவனான அந்தணன் ஓங்காரத்தினாலும், வ்யாஹ்ருதிகளாலும், கா₃யத்ரியினாலும் ஶாந்தியுடையவனாய், பரிஶுத்₃த₄மான நினைவையுடையவனாய் ஹரியைச் சிந்திக்கவேண்டும்.] என்று ஸ்நானத்தின்போதும் ஹரிசிந்தனமே விதி₄க்கப்பட்டது காணத்தக்கது.

ஆவர்த்தயேத்₃வா ப்ரணவம் ஸ்மரேத்₃வா விஷ்ணுமவ்யயம் ||
விஷ்ணோராயதநம் ஹ்யாப: ஸ ஏவாப்யோ நிருச்யதே |
தஸ்யைவ ஸூநவஸ்த்வேதாஸ்தஸ்மாத்தம் ஹ்யப்ஸு
ஸம்ஸ்மரேத் ||
நராத₃ாப: ப்ரஸூதா வை தேந நாரா இதி ஸ்ம்ருதா: |
தா ஏவாஸ்யாயநம் ஹ்யாபஸ் தஸ்மாந்நாராயண: ஸ்ம்ருத: ||
யோ ஹி வ்ரதாநாம் வேத₃ாநாம் யமஸ்ய நியமஸ்ய ச |
போ₄க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் த்₄யாயிநாம் த்₄யேயமேவ ச ||
த்₄யாயேந்நாராயணம் தே₃வம் நித்யம் ஸ்நாநாதி₃கர்மஸு |
ப்ராயஶ்சித்த்யபி ஸர்வஸ்மாத்₃து₃ஷ்க்ருதாந்முச்யதே புமாந் ||
ப்ரமாத₃ாத் குர்வதாம் கர்ம ப்ரச்யவேதாத்₄வரேஷு யத் |
ஸ்மரணாதே₃வ தத்₃விஷ்ணோ: ஸம்பூர்ணம் ஸ்யாதி₃தி ஶ்ருதி: ||
தத்₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ரேண மஜ்ஜேத₃ப்ஸு புந: புந: |
க₃ாயத்ரீ வைஷ்ணவீ ஹ்யேஷா விஷ்ணோ: ஸம்ஸ்மரணாய வை ||
[7-29...35]

[ப்ரணவத்தையாவது திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லவேண்டியது. அழிவற்ற விஷ்ணுவையாவது நினைக்கவேண்டியது. நீர் விஷ்ணுவுக்கு இருப்பிடமாகும். அவனே நீரில் இருப்பவனாகக் கூறப்படுகிறான். அந்த நீர் அவனிடமிருந்து பிறந்ததுமாகும். ஆகையால் நீரில் அவனையே சிந்திக்கவேண்டும். அழிவற்றவனாகையாலே நரன் எனப்படும் அவனிடமிருந்து நீர் உண்டானது. அதனால் நீர் நார ஶப்₃த₃த்தால் சொல்லப்படுகிறது. அந்த நாரமாகிற நீர் இவனுக்கு இருப்பிடமாகையாலே இவன் நாராயணன் எனப்படுகிறான். எவனொருவன் வ்ரதங்களையும், வேத₃ங்களையும், யமநியமங்களையும், யஜ்ஞங்களையும், தபஸ்ஸுக்களையும் அநுப₄விக்கிறானோ, தியானிப்பவர்களுக்கு தியானிக்கத்தக்கவனாகவுமிருக்கிறானோ நாராயணனாகிற அந்த தே₃வனை ஸ்நானம் முதலான எல்லாக் கர்மங்களிலும் எப்போதும் தியானிக்கவேண்டும். பல பாபங்களைச் செய்தவனாயினும் இப்படி நினைப்பதன் மூலம் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் நீங்கப் பெறுகிறான். யாக₃ங்களில் கவனமின்மையால் எக்கர்மங்கள் நழுவி விடுகின்றனவோ, அவை விஷ்ணுவை நினைப்பதாலேயே நிறைவடைகின்றன என்று வேத₃ம் கூறுகிறது. 'தத்₃விஷ்ணோ:' என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி நீரில் மறுபடியும் மறுபடியும் மூழ்கவேண்டும். இது விஷ்ணுவை நினைப்பதற்காக ஏற்பட்ட விஷ்ணு கா₃யத்ரியாகும்.] என்னும் பகுதியில் நாராயண ஶப்₃த₃த்தையும் நிர்வசனம்

செய்து, அவனே வ்ரதங்கள், வேத₃ங்கள், யஜ்ஞங்கள், தபஸ்ஸுக்கள் ஆகிய அனைத்தையும் அநுப₄விப்பவன் என்றும், தியானிக்கத்தக்கவன் என்றும் முழங்கி, தியானம் முதலான எல்லாக் கர்மங்களிலும் அவனை நினைக்கவேண்டும் என்று விதி₄த்து, அவனை நினைப்பதால் குறைகளெல்லாம் நீங்கி நிறைவடைந்துவிடும் என்று உத்₃கோ₄ஷிப்பதிலிருந்து ப₄க₃வத் பரத்வம் குன்றிலிட்ட விளக்காகிறது.

ஆவாஹநாதி₃கம் கர்ம யந்ந ப்ரோக்தம் மயா த்விஹ ||
தத் ஸர்வம் ப்ரணவேநைவ கர்த்தவ்யம் சக்ரபாணிந: ||
த₃த்₃யாத் புருஷஸூக்தேந ய: புஷ்பாண்யப ஏவ வா |
அர்ச்சிதம் ஸ்யாஜ்ஜக₃தி₃த₃ம் தேந ஸர்வம் சராசரம் ||
விஷ்ணுர்ப்₃ரஹ்மா ச ருத்₃ரஶ்ச விஷ்ணுர்தே₃வோ தி₃வாகர: |
தஸ்மாத் பூஜ்யதமம் நாந்யமஹம் மந்யே ஜநார்த்த₃நாத் ||
[7-65...68]

[என்றால் இங்கு சொல்லப்படாத ஆவாஹனம் முதலான எல்லாக் கர்மங்களையும் சக்ரபாணிக்கு ப்ரணவத்தினாலேயே செய்யவேண்டும். எவனொருவன் புருஷஸூக்தத்தினால் புஷ்பங்களையோ, நீரையோ எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறானோ, அவனால் சராசரமான உலகனைத்தும் ஆராதி₄க்கப்பட்டதாகிறது. விஷ்ணுவே ப்₃ரஹ்மாவுக்கும், சிவனுக்கும் அந்தர்யாமி. தே₃வனான விஷ்ணுவே ஸூர்யனுக்கும் அந்தர்யாமி. ஆகையால் ஜனார்த்த₃னனைக் காட்டிலும் பூஜிக்கத் தக்கவன் எவனுமில்லை என்பதே என் ஸித்₃தா₄ந்தம்.] என்று பிரமன், சிவன் முதலான அனைவர்க்கும் அந்தர்யாமியான விஷ்ணுவைக் காட்டிலும் ஆராதி₄க்கத்தக்கவன் வேறு எவனுமில்லை என்று யாஜ்ஞவல்க்யரால் உத்₃கோ₄ஷிக்கப்பட்டிருப்பது காணத்தக்கது.

வாசே ச வாசஸ்பதயே விஷ்ணவே மஹதே தத₂ா | [7-103]

[வாக்குக்கும், வாசஸ்பதிக்கும், பெரியவனான விஷ்ணுவுக்கும் நமஸ்கரிக்கவேண்டும்] என்று விஷ்ணுவைக் குறிக்கும்போது 'மஹதே' என்று விஶேஷிப்பதன் மூலம் 'நமோ விஷ்ணவே ப்₃ருஹதே கரோமி' என்னும் வேத₃வாக்யத்தை விவரித்திருப்பது காணத்தக்கது.

ஸித்₃த₄க்ஷேத்ரேஷு தீர்த்தே₂ஷு தே₃வதாயாஶ்ச ஸந்நிதௌ₄|
ஸஹஸ்ரம் ஶதகோடீநாமநந்தம் விஷ்ணுஸந்நிதௌ₄ ||
[7-143]

[ஸித்₃த₄க்ஷேத்ரங்களிலும், தீர்த்த₂ங்களிலும், தே₃வதாஸந்நிதி₄களிலும் ஜபம் முதலான கர்மங்களைச் செய்வது ஆயிரம் மடங்கு ப₂லனளிக்கும். விஷ்ணு ஸந்நிதி₄யில் அவற்றைச் செய்வது கணக்கற்ற நூறுகோடி மடங்கு ப₂லனளிக்கும்.] என்று விஷ்ணு ஸந்நிதி₄யின் பெருமை முழங்கப்பட்டது.

யதி₃ வாக்₃யமலோப: ஸ்யாஜ்ஜபாதி₃ஷு கத₂ஞ்சந ।
வ்யாஹரேத்₃வைஷ்ணவம் மந்த்ரம் ஸ்மரேத்₃வா
விஷ்ணுமவ்யயம் ॥ [7-148]

[ஜபம் முதலான கர்மங்களைச் செய்யும்போது மௌனம் முதலான நியமங்களுக்கு ஏதேனும் குறைவு ஏற்பட்டால் விஷ்ணுவின் மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும், அல்லது அழிவற்ற விஷ்ணுவை நினைக்க வேண்டும்] என்று விஷ்ணு மந்த்ரத்துக்கும், விஷ்ணு ஸ்மரணத்துக்கும் உள்ள பெருமை காட்டப்பட்டது.

ரௌத்₃ரபித்ர்யாஸுராந் மந்த்ராந் ராக்ஷஸாநாபி₄சாரிகாந் ।
வ்யாஹ்ருத்யாலப்₄ய சாத்மாநமப: ஸ்ப்ருஷ்ட்வாந்யத₃ாசரேத் ॥
ஏதாந் வ்யாஹ்ருத்ய ரௌத்₃ராதீ₃ந் அஸ்ப்ருஷ்ட்வாபோ
ஜலம் த்₃விஜ: ।
ஊர்த்₄வம் யத் குருதே கர்ம தத்₃ப₄வத்யயதா₂யத₂ம் ॥
[7-151, 152]

[ருத்₃ரனுடையவும், பித்ருக்களுடையவும், அஸுர ராக்ஷஸர்களுடையவும் மந்த்ரங்களையும், அபி₄சாரமந்த்ரங்களையும் சொன்னால் ஜலத்தைத் தொட்டுத் தன்னைப் பரிஶுத்₃த₄ப் படுத்திக்கொண்ட பின்பே மேற்காரியங்களைத் தொடரவேண்டும். ருத்₃ரன் முதலானவர்களுடைய இந்த மந்த்ரங்களைச் சொன்ன பின்பு ஜலத்தைத் தொடாமல் மேல் கர்மங்களைச் செய்வது வீணாகும்.] என்று ருத்₃ரமந்த்ரத்தினுடைய அபரிஶுத்₃தி₄ சொல்லப்பட்டிருப்பதும், இதன்படியே இன்றளவும் ருத்₃ரமந்த்ரத்தைச் சொன்னவுடன் எல்லா வைதி₃கர்களும் நீரைத்தொட்டுத் தம்மைப் பரிஶுத்₃த₄ப் படுத்திக்கொள்ளும் அநுஷ்டா₂னத்தைக் கடைப்பிடிப்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

யத்து ஸாதபவர்ஷேண ஸ்நாநம் தத்₃தி₃வ்யமுச்யதே ।
வாருணம் சாவகா₃ஹஸ்து மாநஸம் விஷ்ணுசிந்தநம் ॥
[7-165]

[வெய்யிலோடு மழைபெய்யும்போது அதில் குளிப்பது தி₃வ்யஸ்நானம் எனப்படும். நீர்நிலைகளில் முழுகிக்குளிப்பது வாருணஸ்நானம் எனப்படும். விஷ்ணுவைச் சிந்திப்பது மாநஸஸ்நானம் எனப்படும்.] என்று விஷ்ணுவைச் சிந்திப்பதே ஒரு ஸ்நானமாகும் என்று விதி₄க் கப்பட்டிருப்பதும் காணத்தக்கது. இனி ப்ராணாயாமத்தை வர்ணிக்கும் எட்டாவது அத்தியாயத்தின் ஸாரமான பகுதிகளைக் காண்போம்.

நீலோத்பலத₃லஶ்யாமம் நாபி₄மத்₄யே ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
சதுர்ப்பு₄ஜம் மஹாத்மாநம் பூரகேணைவ சிந்தயேத் ॥
கும்ப₄கேந ஹ்ருதி₃ ஸ்த₂ாநே த்₄யாயேச்ச கமலாஸநம் ।
ப்₃ரஹ்மாணம் ரக்தகெ₃ளராங்க₃ம் சதுர்வக்த்ரம் பிதாமஹம் ॥
ரேசகேநேஶ்வரம் த்₄யாயேல்லலாடஸ்த₂ம் த்ரிலோசநம் ।
ஶுத்₃த₄ஸ்ப₂டிகஸங்காஶம் நிர்மலம் பாபநாஶநம் ॥
ஸத₃ா நிரோத₄ஸம்யோக₃ாத்₃தே₃வதாத்ரயசிந்தநாத் ।
அக்₃நேர் வாயோரபாம் யோக₃ாத₃ாத்மா ஶுத்₃த்₄யேத வை [த்ரிபி₄: ॥

நிரோத₄ாஜ் ஜாயதே வாயுர் வாயோரக்₃நிஶ்ச ஜாயதே ।
அக்₃நேராபோபி₄ ஜாயந்தே ததோऽந்த: ஶுத்₃த்₄யதே த்ரிபி₄: ॥
[8-23......27]

[நீலோத்பல இதழ்போல் கறுத்தவனும், நாபி₄யின் நடுவில் எழுந்தருளியிருப்பவனும், நான்கு திருக்கைகளையுடையவனும், பரமாத்மாவுமான விஷ்ணுவைப் பூரகத்தின்போது (ப்ராணாயாமத்தில் காற்றை உள்ளிழுக்கும்போது) தியானிக்கவேண்டும். உந்தித்தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவனும், சிவப்பும், வெளுப்பும் கலந்த உடம்பையுடையவனும், பிதாமஹனுமான நான்முகனைக் கும்ப₄கத்தின்போது (ப்ராணாயாமத்தில் காற்றை உள்ளே அடக்கும்போது) ஹ்ருத₃யத்தில் தியானிக்கவேண்டும். ஶுத்₃த₄ஸ்ப₂டிகம்போல் வெளுத்தவனும், குற்றமற்றவனும், பாபங்களை அழிக்கக் கூடியவனுமான முக்கண்ணனை ரேசகத்தின்போது (ப்ராணாயாமத்தில் காற்றை வெளிவிடும்போது) நெற்றியில் தியானிக்கவேண்டும். காற்றை உள்ளிழுத்து அடக்குவது, மும்மூர்த்திகளை தியானிப்பது, அக்₃னி, வாயு, நீர் இவற்றோடு தொடர்பு ஏற்படுவது ஆகிய இம்மூன்று காரணங்களாலும் (ப்ராணாயாமத்தின்போது) ஆத்மா பரிஶுத்₃த₄ப் படுத்தப்படுகிறது. காற்றை உள்ளடக்குவதால் வாயு உண்டாகிறது.

வாயுவிலிருந்து அக்₃னி உண்டாகிறது. அக்₃னியிலிருந்து நீர் உண்டாகிறது. ஆகையால் மனிதன் தே₃ஹத்தினுள் ஶாத்₃தி₄யடைகிறான்] என்னுமிடத்தில் மும்மூர்த்திகளை வர்ணிக்கும்போது 'மஹாத்மாநம்' என்று விஶேஷிப்பதன்மூலம் மற்ற இருவரைக் காட்டிலும் பெரியவனாய், அவர்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் பரமாத்மா விஷ்ணுவே என்று காட்டப்பட்டது.

இனி தியான விதி₄யை வர்ணிக்கும் ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தின் ஸாரமான பகுதிகளைக் காண்போம்.

மாநஸே விமலே ஶாந்தே ஸ்தி₂தம் விஷ்ணும் ஹ்ருதி₃ க்ஷிபேத்|
தத்₃த்₄யாநம் தத்து வை யோகே₃ா மோக்ஷமார்க்க₃ ப்ரஸாத₄கம்|| [9-3]

[குற்றமற்றதாய், ஶாந்தியையுடையதான நெஞ்சிலேயிருக்கும் விஷ்ணுவை ஹ்ருத₃யத்தில் வைத்து தியானிக்கவேண்டும். மோக்ஷமார்க்க₃த்துக்கு வழிகாட்டும் அதுவே தியானம் என்றும், யோக₃ம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது] என்னும் ஶ்லோகத்திலிருந்து விஷ்ணுவை ஹ்ருத₃யத்தில் தியானிப்பதே மோக்ஷஸாத₄னம் என்று விளங்குகிறது.

யதா₃தி₃த்யக₃தம் தேஜோ ஜக₃த்₃ப₄ாஸயதே ऽகி₂லம் |
யச்சந்த்₃ரமஸி யச்சாக்₃நௌ தத்தேஜோ வித்₃தி₄ மாமகம் ||
அந்தரே ऽஸ்மிந்நிமே லோகா அந்தர்விஶ்வமித₃ம் ஜக₃த் |
அக்₃ரம் ச மூலகம் ப்₃ரஹ்ம ஸர்வேஷாம் சாந்தராஸ்தி₂தம் ||
ந தத்₃ப₄ாஸயதே ஸூர்யோ ந ஶஶாங்கோ ந பாவக: |
யத்₃க₃த்வா ந நிவர்த்தந்தே தத்₃த₄ாம பரமம் மம ||
தஸ்மாத₃ம்ஶம் விநிஷ்க்ராந்தம் ஜீவபூ₄தம் ஸநாதநம் |
ப்₃ரஹ்மண: பரமம் ப்₃ரஹ்ம ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிருத்தமம் ||
ஹ்ருத₃யே ஸர்வபூ₄தாநாம் ஜீவபூ₄த: ஸ திஷ்ட₂தி |
ஸ ஏவ ப₄க₃வாந் விஷ்ணுர் வேதா₃ந்தைருபகீ₃யதே ||
ஈஶ்வரம் புருஷாக்₂யம் து ஸத்யத₄ர்மாணமவ்யயம் |
ப₄ர்க்க₃ாக்₂யம் விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞம் து யம் ஜ்ஞாத்வா ऽம்ருதமஶ்நுதே || [9-18 .....23]

[உலகையெல்லாம் ஒளிவிடச் செய்கின்ற ஸூர்யனுடைய ஒளியும், சந்த்₃ரனிடமும், அக்₃னியிடமும் உள்ள ஒளிகளும் பரமாத்மாவான எனது ஒளிகளே. இந்தப் பரமாத்மாவினுள்ளேயே இந்த உலகங்

களனைத்தும் ப்ரக்ருதி மண்ட₂லம் முழுவதும் அடங்கியுள்ளன. எல்லாவற்றினுள்ளும் இருக்கும் ப்₃ரஹ்மம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி₃ மூலமாயுள்ளது. எனது மேலான ஸ்தா₂னத்தை ஸூர்யனோ, சந்த்₃ரனோ, அக்₃னியோ ஒளிவிடச் செய்வதில்லை. அங்கு சென்ற வர்கள் திரும்பி வருவதில்லை. அனாதி₃யாயிருக்கும் ஜீவனும் அந்த ப்₃ரஹ்மத்திடமிருந்து வெளிப்பட்ட ஓர் அம்சமே. ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃த் தால் சொல்லப்படும் மூல ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் மேலானவனாய், தானும் ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃த்தால் சொல்லப்படுமவனாய், சோதிகளுக் கெல்லாம் மேலான சோதியான அந்த ஜீவன் எல்லா பூ₄தங்களின் (தே₃ஹங்களின்) ஹ்ருத₃யத்திலுமுள்ளது. அந்த ஜீவனே (ஜீவனுக்கு அந்தர்யாமியே) ப₄க₃வான் விஷ்ணு என்று வேதா₃ந்தங்களில் ஓதப்படு கிறது. ஈஶ்வரனாய், புருஷன் என்னும் பெயருடையவனாய், உண்மையான கல்யாண கு₃ணங்களுடையவனாய், குறைவற்ற வனாய், கா₃யத்ரியில் ப₄ர்க்க₃: என்று சொல்லப்படுபவனாய் விஷ்ணு என்னும் பெயரையுடையவனை அந்தப் பரமாத்மாவை அறிந்த வன் மோக்ஷத்தையடைகிறான்.] என்னும் பகுதியில் கீ₃தா ஶ்லோகங் களைப் படிப்பதன் மூலமும், கா₃யத்ரியில் ப₄ர்க்க₃ஶ் ஶப்₃த₃த்தால் சொல்லப்படுபவன் விஷ்ணுவே என்று முழங்குவதன் மூலமும், அவனையறிவதே மோக்ஷஸாத₄னம் என்று பறைசாற்றுவதன் மூலமும், விஷ்ணுபரத்வம் நிலைநாட்டப்பட்டது.

தே₃வஸ்ய ஸவிதுர்யச்ச ப₄ர்க்க₃மந்தர்க₃தம் விபு₄ம் |
ப்₃ரஹ்மவாதி₃ந ஏவாஹுர்வரேண்யம் தச்ச தீ₄மஹி ||
சிந்தயாமோ வயம் ப₄ர்க்க₃ம் தி₄யோ யோ ந: ப்ரசோத₃யாத் |
த₄ர்மார்த்த₂காமமோக்ஷேஷு பு₃த்₃தி₄வ்ருத்தீ: புந: புந: ||
பு₃த்₃தே₄ர்போ₃த₄யிதா யஸ்து சிதா₃த்மா புருஷோ விராட் |
ஸவிதுஸ்தத்₃வரேண்யம் து ஸத்யத₄ர்மாணமீஶ்வரம் ||
ஹிரண்யவர்ணம் புருஷம் த்₄யாயேம விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞகம் |
பே₄தி ப₄ாஸயதே லோகாந் ரேதி ரஞ்ஜயதே ப்ரஜா: ||
க₃ இத்யாக₃ச்ச₂தேऽஜஸ்ரம் ப₄ரக₃ாத்₃ப₄ர்க்க₃ உச்யதே |
அக்₃நீஷோமாத்மகம் பி₃ப்₄ரத்₃வைஶ்வரூபேண கர்மணா ||
ஜக₃த₃ாத₄ாநவஸித்₃த்₄யர்த்த₂ம் ஸூர்யாத்மா ஜக₃தோऽபி ச |
ஶஶ்வத் ப்ரஸூயனாத் ஸூர்ய: பாவநாத் பவந: ஸ்ம்ருத: ||
ஆப்யாயநாத்து வருண: ஶ்ரேஷ்ட₂த்வாதி₃ந்த்₃ர ஏவ ஸ: |...
ஏதை: பர்யாய ஶப்₂தை₃ஸ்து ஏக ஏவ ஸதே₃ாச்யதே ||

ப்₄ராஜதே ச ஸதா₃ ப₄ர்க்க₃: புருஷத்வாச்ச பூருஷ: |
ஸர்வாத்மா ஸர்வப₄ாவஸ்து ஆத்மா தேந நிக₃த்₃யதே ||
தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் ச சேதநாத்மா மஹேஶ்வர: |...
ப்₄ரஸ்ஜ பாகே ப₄வேத்₃த₄ாதுர்யஸ்மாத் பாசயதே ஹ்யஸௌ ||
ப்₄ராஜதே தீ₃ப்யதே யஸ்மாத் ஜக₃த₃ந்தே ஹரத்யபி |
காலாக்₃நிரூபமாஸ்தா₂ய ஸப்தார்ச்சி: ஸப்தரஶ்மிபி₄: ||
ப்₄ராஜதே ஸ்வேந ரூபேண தஸ்மாத் ப₄ர்க்க₃ இதி ஸ்ம்ருத: |
தீ₃வ்யதே க்ரீட₃தே யஸ்மாத்₃த்₃யோததே ரோசதே தி₃வி ||
தஸ்மாத்₃தே₃வ இதி ப்ரோக்த: ஸ்தூயதே ஸர்வதை₃வதை: |
ஸவிதா ஸர்வபூ₄தாநாம் ஸர்வப₄ாவாந் ப்ரஸூயதே ||
ஸவநாத் பாவநாச்சைவ ஸவிதா தேந சோச்யதே |
வரேண்யம் வரணீயம் ச ஜன்ம ஸம்ஸார பீ₄ருபி₄: ||
ஆதி₃த்யாந்தர்க₃தம் ப₄ர்க்க₃: ஸேவ்யதே வை முமுக்ஷுபி₄: |
ஜந்மம்ருத்யுவிநாஶாய து₃:க்க₂ஸ்ய த்ரிவித₄ஸ்ய ச ||
த்₄யாநேந புருஷோ யஸ்து த்₃ரஷ்டவ்ய: ஸூர்யமண்ட₃லே |
மந்த்ரார்த்த₂மபி வேத₃ாதௌ₃ ஸ்தா₂பயத்யேவமேவ ஹி ||
ஹிரண்மயேந பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாऽபிஹிதம் முக₂ம் |
தத் த்வம் பூஷந்நபாவ்ருணு ஸத்யத₄ர்மாய த்₃ருஷ்டயே ||
யோऽஸாவாதி₃த்யே புருஷ: ஸோऽஸாவஹமஸ்மி |
கவிம் புராணமநுஶாஸிதாரமணோரணீயாம்ஸம்
அநுஸ்மரேத்₃ய: ||
ஸர்வஸ்ய த₄ாதாரமசிந்த்யரூபமாதி₃த்யவர்ணம் தமஸ:
பரஸ்தாத் |
ப₄ர்க்க₃ஸ்து புருஷோ ஹ்யாத்மா ஈஶ்வராக்₂ய: ஶுசிஸ்ததா₂ ||
ஹிரண்யக₃ர்ப்பே₄ா விஷ்ணுஶ்ச ஶுக்லஶ்சைவ ஹ்யலிங்க₃க: |
ஈஶிதா ஸர்வ பூ₄தாநாம் கர்மதோ₃ஷாஶயைரபி ||
ந பராம்ருஶ்யதே யஸ்மாத்₃விஶேஷாதீ₃ஶ்வர: ஸ்ம்ருத: |
ஶோத₄நாச்சு₂த்₃த₄நாச்சைவ அக்லிந்நத்வாச்சு₂சி: ஸ்ம்ருத: ||
ஹிரண்மயஸ்ய க₃ர்ப்பே₄ாऽபூ₄த் ஹிரண்யஸ்ய ச க₃ர்ப்ப₄ஜ: |
தஸ்மாத்₃தி₄ரண்யக₃ர்ப்பே₄தி புராணே விநிக₃த்₃யதே ||
ஹைரண்யமண்ட₃ம் ஸந்தீ₃ப்தம் தபோஜ்ஞாநாத்து வை புரா |
ஏகம் த்₃வாத₃ஶத₄ா க₃ர்ப்ப₄மதி₃திர்விஷ்ணுமஜீஜநத் ||

தஸ்யோல்ப₃ா(ல்வ)ஹ்ருத்ஸ்தி₂தோ மேரு: உத₃ராத் ஸப்த ஸிந்த₄வ: ।
பர்வதாஶ்ச ஜராயூத்த₂ா நத்₃யோ த₄மநிஸம்ஜ்ஞிகா: ॥
தி₃வஶ்ச ப்ருதி₂வீ சைவ கபாலே த்₃வே வ்யவஸ்தி₂தே ।
மத்₄யேऽந்தரிக்ஷமப₄வத் த்ரைலோக்யஸ்யைஷ ஸம்ப₄வ: ॥
ஏதே ஹ்யண்ட₃கபாலே த்₃வே அபாம் மத்₄யே நிவேஶிதே ।
ஏகோऽத₄ஸ்தாத் ஸமப₄வத் த்₃விதீயம் நந்த₃நம் வநம் ॥
தந்மத்₄யாத்₃ய: ஶிஶுர்ஜாதோ மாதண்ட₃: ஸவிதேதி ஸ: ।
ஸர்வாணி சாஸ்ய பூ₄தாநி ஹ்யுபாஸந்தே ஸமந்தத: ॥
ஏதஸ்ய ப்₃ரஹ்மணு நயஸ்தம் ஸ்தூயதே ஸார்வலௌகிகம் ।
ரௌத்₃ர (த்₃ரம்) தேஜ: ஸ்வகீயம் ச அக்₃நீஷோமௌ ததை₂வ ச ॥
த்₃வாத₃ஶாநாம் து யத்தேஜஸ்ததே₃கஸ்ய நிவேஶிதம் ।
பௌருஷம் சைவ யத்₃த₄ாம பரமம் ஹ்யத்ர திஷ்ட₂தி ॥
[9-42......71]

[தே₃வனை ஸவிதாவினுடைய உள்ளேயிருக்கும் ஸர்வவ்யாபியான யாதொரு ப₄ர்க்க₃ம் உண்டோ அதை ப்₃ரஹ்ம ஜ்ஞானிகள் வரிக்கத் தகுந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அதை தியானிக்கக் கடவோம். நம்முடைய பு₃த்₃தி₄யைத் தூண்டுகிற அந்த ப₄ர்க்க₃த்தை நாம் சிந்திக்கக் கடவோம். த₄ர்மார்த்த₂ காம மோக்ஷங்களில் மறுபடியும் மறுபடியும் அறிவைத் தூண்டுவதன் மூலம் சிந்தனை ப்ரகாரங்களை எவன் செயல்படுத்துகிறானோ அவனே ஜ்ஞான ஸ்வரூபியான விராட் புருஷன். ஸூர்யனுள்ளிருப்பவனாய், வரிக்கத் தக்கவனாய், உண்மையான கு₃ணங்களையுடையவனாய், அனைவரையும் நியமிப்பவனாய், பொன்மயமான திருமேனியையுடைய புருஷனாய், விஷ்ணு எனப் படுபவனான அப்பரமபுருஷனை தியானிக்கக் கடவோம். ப₄ர்க்க₃ஶப்₃த₃த்தில் 'ப₄'காரம் உலகை ஒளிவிடச் செய்பவன் என்று காட்டு கிறது. 'ர' எனும் எழுத்து சேதனர்களை ஆகர்ஷிப்பவன் என்று காட்டு கிறது. 'க₃'காரம் இடைவிடாமல் இந்த லீலாவிபூ₄திக்கு அவதாரங்களின் மூலம் வருகின்றவன் என்று காட்டுகிறது. இப்படி மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்த ப₄ர்க்க₃ஶப்₃த₃த்தால் பரமாத்மா கூறப்படுகிறான். எல்லாவற்றையும் வியாபிக்கும் செயலால் அக்₃னிஷோமம் முதலான யாக₃ங்களையும் த₄ரிப்பவனாய், உலகம் வாழ்வதற்காக உலகத்தில் ஸூர்யரூபியாகப் பிரகாஶிப்பவனாயிருக்கிறான். எப்போ

தும் ஸ்ருஷ்டி செய்துகொண்டேயிருப்பதால் ஸூர்யன் எனப்படுகிறான். பரிஶுத்3த4ப்படுத்துவதால் பவனன் எனப்படுகிறான். போஷிப்பதால் வருணன் என்றும், சிறந்தவனாயிருப்பதால் இந்த்3ரனென்றும் கூறப்படுபவன் அந்தப் பரமாத்மாவே........ ஒரே பொருளைக் கூறும் இந்த ஶப்3த3ங்களால் எப்போதும் சொல்லப்படுபவன் அவன் ஒருவனே. ஒளிவிடுகையால் ப4ர்க்க3: எனப்படுகிறான். உலகில் ஒரே புருஷனாயிருக்கையால் புருஷன் எனப்படுகிறான். அனைத்துக்கும் ஆத்மாவாய், அனைத்துமாயிருப்பதாலே ஆத்மா என்று கூறப்படுகிறான். ஆகையால் ஸூர்யனுக்குள்ளிருக்கும் வரிக்கத் தக்கவன் அவனே. சேதனனுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கும் மஹேஶ்வரன். 'ப்4ரஸ்ஜ-பாகே' என்னும் தா4துவிலிருந்து தோன்றிய ப4ர்க்க3ஶ் ஶப்3த3ம் 'அனைத்தையும் பாகமடையச் செய்பவன்' என்று பொருள்படும். இவனிடமிருந்து இவ்வுலகம் ஒளிவிடுகிறது. இவன் இதைக் கடைசியில் ஊழிகாலத் தீயுருவாய் இருந்து ஸம்ஹாரம் செய்கிறான். 'ஸப்தார்ச்சி:' எனப்படும் இவன் ஏழு கிரணங்களாலே தன் உருவோடு ஒளிவிடுகிறான். இக்காரணங்களால் ப4ர்க்க3: (ஒளி) எனப்படுகிறான். 'தி3வு-க்ரீடா3' என்று தா4துவாகையாலே ஜக3த்ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றால் விளையாடுகிறவன் தே3வனாகிறான். 'தி3வு-த்3யுதி' என்று தா4துவாகையால் பரமாகாஶத்தில் பிரகாஶிக்கிறவன் தே3வனாகிறான். ஆகையால் எல்லா தே3வர்களாலும் இவன் தே3வன் என்று துதிக்கப்படுகிறான். எல்லா பூ4தங்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கிறானாகையால் 'ஸவிதா' எனப்படுகிறான். (ஷூஞ்—ப்ராணிப்ரஸவே என்று தா4து) அனைத்தையும் படைக்கையாலும், பரிஶுத்3த4ப் படுத்துகையாலும் ஸவிதா எனப்படுகிறான். பிறப்பு, இறப்பு முதலானவைகூடிய ஸம்ஸாரத்தைக் கண்டு ப4யந்தவர்களால் வரிக்கத்தக்கவர்களுள் சிறந்தவனாகையாலே ஆதி3த்யனுக்குள்ளிருக்கும் 'ப4ர்க்க3:' எனப்படும் இவன் மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறான். பிறப்பிறப்புக்களைப் போக்குவதற்காகவும், ஆத்4யாத்மிகம், ஆதி4பௌ4திகம், ஆதி4தை3விகம் என்னும் மூவகைத் துன்பங்களையும் போக்கிக்கொள்ளவும் ஸூர்ய மண்ட3லத்தில் தியானத்தின்மூலம் யோகி3களால் காணப்படும் புருஷன் இவனே. வேத3த்தின் ஆதி3யில் படிக்கப்படும் ஓங்கார மந்த்ரமும் இந்தப் பொருளையே நிலைநிறுத்துகிறதன்றோ. ஸத்யம் எனப்படும் பரமாத்மாவின் முக2ம் பொன்மயமான பாத்திரத்தினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. 'பூஷா' எனப்படும் பரமாத்மாவே! ஸத்யத்தை த4ர்மமாகக்கொண்ட நான் காண்பதற்காக நீயே அந்த மறைவைப் போக்கவேண்டும். எவன் ஆதி3த்யனுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிறானோ அவனே எனக்கும்

அந்தர்யாமியாயிருப்பவன். ஸர்வஜ்ஞனுகையாலே கவி எனப்படுபவனாய், பழையவனாயினும் புதியவனாய், அனைவரையும் நியமிப்பவனாய், அணுவைக் காட்டிலும் அணுவாயிருப்பவனாய், அனைத்தையும் த₄ரிப்பவனாய், நினைத்தற்கரிய ஸ்வரூப ரூபங்களை உடையவனாய் இருக்கும் பரமாத்மாவை தியானிப்பவன் தமஸ்ஸுக்கு அப்பால் ஸூர்யன் போல் பிரகாசிக்கும் அவனையடைகிருன். பு₄ர்க்க₃: எனப்படும் புருஷனே அனைவர்க்கும் ஆத்மா. ஈச்வரன் எனப்படுபவனும் அவனே. பரிசுத்₃த₄மானவனும் அவனே. ப்ராக்ருதமான அடையாளங்கள் எதுவுமில்லாத அவன் ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ன் என்றும், விஷ்ணு என்றும், சுக்லன் என்றும் சொல்லப்படுகிருன். எல்லா பூ₄தங்களையும் நியமிப்பவன் அவனே. க்லேசம், கர்மம், விபாகம், ஆசயம் முதலான தாழ்வுகளால் தொடப்படாதவனுயிருக்கையால் இவனே ஈச்வரன் என்று கூறப்படுகிருன். அனைத்தையும் சோதி₄க்கையாலும், சுத்₃த₄ம் செய்கையாலும், தாழ்வுகள் இல்லாமலிருக்கையாலும் 'சுசி' எனப்படுகிருன். பொன்மயமான (அழகிய) அண்ட₃த்திற்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிருன். அழகிய இவ்வண்ட₃த்தினுள் அவதரிக்கிருன், ஆகையால், ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ன் என்று புராணங்களில் சொல்லப்படுகிருன். ஒளிவிடும் அண்ட₃ம் 'ஹிரண்யம்' எனப்படுகிறது. ஜ்ஞானமயமான தவத்தினுல் அதி₃தியானவள் முன்னொரு காலத்தில் விஷ்ணுவை கேசவன் தொடக்கமாக் தா₃மோத₃ரன் ஈருக பன்னிரண்டு க₃ர்ப்ப₄ங்களாக த₄ரித்தாள். அதி₃தி க₃ர்ப்ப₄மாகிற விஷ்ணுவின் க₃ர்ப்ப₄ நடுவிலிருப்பது மேரு. அவனிடமிருந்து ஏழு கடல்கள் தோன்றின. அவனது க₃ர்ப்ப₄த்திலிருந்து பர்வதங்களும், த₄மநியிலிருந்து நதி₃களும் உண்டாயின. தே₃வலோகமும் பூ₄மியும் அவனது இரண்டு கபால ஸ்த₂ானத்திலுள்ளன. நடுவில் அந்தரிக்ஷம் உண்டாயிற்று. மூவுலகத்தின் உற்பத்தி இப்படி ஏற்பட்டது. இந்த இரண்டு அண்ட₃ கபாலங்களும் நீருக்கு நடுவில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்று அடியில் இருப்பதாயிற்று. இரண்டாவது தே₃வலோகத்திலுள்ள நந்தனவனமாயிற்று. அந்த இரண்டின் நடுவிலிருந்தும் பிறந்த குழந்தை மாதண்ட₃ன் என்றும், ஸவிதா என்றும் சொல்லப்படுகிருன். இவனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸையே எல்லா ஜீவராசிகளும் எப்போதும் உபாஸிக்கின்றன. இவனிடத்தில் பரப்₃ரஹ்மத்தால் வைக்கப்பட்ட ரூபமே எல்லா உலகினராலும் துதிக்கப்படுகிறது. உருத்திரனின் ஒளியும், பரமாத்மாவான தனது ஒளியும், அக்₃னீ ஷோமம் முதலான யாக₃ங்களின் ஒளியும், பன்னிரு ஆதி₃த்யர்களின் தேஜஸ்ஸும் இந்த ஸூர்யன் ஒருவனிடத்திலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளது, பரமபுருஷனுடைய மேலான தேஜஸ்ஸும் இங்கேயே நிலைநிற்கிறது] என்னும்

பகுதியிலும் பரமாத்மா எல்லா ஶப்3த3ங்களாலும் சொல்லப்படுபவன் என நிருபித்து, கா3யத்ரியினுல் சொல்லப்படுபவன் விஷ்ணுவே என்று பலகால் வலியுறுத்தி, கா3யத்ரிக்குப் பொருள் கூறுவதன்மூலம் அதை நிலைநிறுத்தி, ஸூர்யனுக்குள்ளிருக்கும் பல தேஜஸ்ஸுக்களிலும் மேலானது இந்தப் பரமபுருஷனின் தேஜஸ்ஸே என்று நிலைநிறுத்துவதன்மூலம் ப4க3வத்பரத்வம் நிலைநாட்டப்படுகிறது.

ஏஷ தா4தா வித4தா ச ப்3ரஹ்மா விஷ்ணுர்மஹேஶ்வர: |
த4நத3: பாவக3: காலோ வருணேந்த்3ராநிலா: ஶஶீ ||
மித்ரோ தா4தா ப4க3ஸ்த்வஷ்டா பூஷார்யமாம்ஶுரேவ ச |
பர்யாயநாமபி4ஶ்சைஷ ஏக ஏவ நிக3த்3யதே ||
விஶநாத் ஸர்வபூ4தாநாம் விஷ்ணுரித்யபி4தீ4யதே |
பஶ்யதே ஸர்வபூ4தாநாம் கர்ம ஏஷ ஶுப4ாऽஶுப4ம் ||
சி2ந்த3தே பூர்வதே3ஹஸ்த2ம் விபாகம் வை ஶுப4ாऽஶுப4ம் |
தஸ்மாத்3தா4தா வித4தா ச கீர்த்யதே வேத3சிந்தகை: ||
ப்3ருஹத்த்வாத் ப்3ரும்ஹணத்வாச்ச ஸாமருக்3யஜுஷாம் தத2ா |
த்ரயாணும் தா4ரணச்சைவ ப்3ரஹ்மா தேந நிக3த்3யதே ||
ரோத3நாத்3ராவணாத்3ராக3ாத் ரம்ஹணாத் ருத்3ர உச்யதே |
மஹாநீஶஶ்ச பூ4தாநாம் மஹேஶ்வர இதி ஸ்ம்ருத: ||
ஸஹஸ்ரகரவந்மூர்த்தி: த்3ருஶ்யதே ஸர்வதோ யத: |
ஸர்வஸ்யைவோபரிஷ்டாச்ச பூரணாத் புருஷ: ஸ்ம்ருத: ||
அக்3நௌ ப்ராஸ்தாஹுதி: ஸம்யக3ாதி3த்யமுபதிஷ்ட2தே |
ஆதி3த்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டி: வ்ருஷ்டேரந்நம் தத: ப்ரஜா: ||
ஸவிதா ஶ்ரிய: ப்ரஸவிதா த4நத3ஸ்தேந சோச்யதே |
வாயு: கர்ம ச காலௌ ச ஶுத்3தே4: கர்த்ருணி தே3ஹிநாம் ||
பாவயேத்3ரஶ்மிபி4: ஸர்வம் பாவகஸ்தேந சோச்யதே |
ஸூர்ய ஆத்மா து ஜக3த: ப்ராணக்2யோ ஹ்ருதி3 ஸம்ஸ்தி2த: ||
ஸர்வாத்மா கத்2யதே தஜ்ஜ்ஞை: ஜீவபூ4த: ஸநாதந: |
த்3விதீயேந து ரூபேண ஸாக்ஷிவத்திஷ்ட2தே து ஸ: ||
ஆத3ாநாத் ஸர்வபூ4தாநாம் ஆதி3த்ய இதி கீர்த்தித: |
ஆர்ய: ஸ்வாம்யாச்ச ஜக3தோ ஹ்யர்யமா தேந சோச்யதே ||
ஸம்ரக்ஷிதா ச பூ4தாநாம் ஸவிதா தேந ஸ ஸ்ம்ருத: |
ப4க3ஸம்ஜ்ஞா த4நஸ்யோக்தா ஸ த3த3ாதி ததோ ப4க3: ||

விஶ்வேஷாம் கர்மணாம் கர்த்தா விஶ்வகர்மா தத: ஸ்ம்ருத: ।
கரைர் ப₄ாஸயதே விஶ்வம் ப₄ாஸ்கரஸ்தேந சோச்யதே ॥
புஷ்ணாதி ஹி ஜக₃த் ஸர்வம் பூஷா தேந நிக₃த்₃யதே ।
அம்ஶுபி₄ர் வ்யாப்யதே விஶ்வம்அம்ஶுஸ்தேநஹ்யுத₃ாஹ்ருத:॥
நிமேஷாதி₃ க்ஷண: கால: தஸ்மாது₃த்பத்₃யதே யத: ।
காலகர்த்தா ததோ ஜ்ஞேய: காலாக்₂யோ விஷ்ணுரவ்யய: ॥
ஸஹஸ்ரச்சி₂த்₃ரஸங்கீர்ண ஆபோ ரேதோமயா க₄டே ।
ஹிரண்மயேந்தரே திஷ்ட₂ந் ரவிஸ்தேந நிக₃த்₃யதே ॥
இட₃ாஸுஷும்நே த்₃வே நாட்₃யௌ ரஶ்மிஸஞ்ஜ்ஞே வ்யவஸ்தி₂தே ।
பாசிகாப்யாயிகே ஹ்யேதே அக்₂நீஷோமாத்மகே ஸ்ம்ருதே ॥
ஏதௌ து பார்ஶ்வகௌ₃ ஜ்ஞேயௌ பந்த₂ாநௌ ஹ்யக்₃நிஹோத்ரிணாம் ।
தே₃வபித்ராத்மகௌ ஹ்யேதௌ ஶாஶ்வதௌ ஜக₃த:ஸமௌ॥
தயோர்மத்₄யே அமா ஹ்யேஷா யத்ர ஸந்திஷ்ட₂தே ஶஶீ ।
கலாவஶிஷ்டோ பூ₄யோऽபி வ்ருத்₃தி₄ம் க₃ச்ச₂தி ப₄ாஸ்கராத் ॥
தத்ர தத் பரமம் த₄ாம உத₃தே₄ரிவ நி:ஸ்ருதம் ।
யஸ்மிந் லவணவத்₃யோகீ₃ விஶத்யேவைகதாம் க₃த: ॥
ஸா ஸூர்யே சைவ ஹ்ருத₃யே பரே ப்₃ரஹ்மணி ஸம்ஸ்தி₂தா ।
தயா க₃ச்ச₂ந்தி வித்₃வாம்ஸோ ப்₃ரஹ்ம ப்₃ரஹ்மவிதே₃ா ஜநா: ॥
ஶ்ரத்₃த₄ாயுக்தா யே ஹ்யுபாஸந்தே அரண்யே
ஶாந்தா வித்₃வாம்ஸோ ப்₃ரஹ்மசர்யம் சரந்தி ।
தே ஸூர்யஸ்ய த்₃வாரேண விரஜா: ப்ரயாந்தி
யத்ராஸௌ திஷ்ட₂தி புருஷோ அவ்யயாத்மா ॥
ஹந்த்யஜ்ஞாநம் ததோ ஹம்ஸ அஶ்ராந்த பரிவர்த்தநாத் ।
ஏவம் பர்யாய ஶப்₃தை₃ஸ்து ஏக ஏவ நிக₃த்₃யதே ॥......
ஶுக்லம் தத்புருஷம் ஜ்ஞேயமலிங்க₃ம் ஜ்யோதிரூபகம் ।
ஸத்யத₄ர்மாண(ணம்)ப₄ர்க்க₃ம் து ஈஶ்வரம் விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞகம்॥
தஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ஸர்வம் த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்₃கு₃ணம் ஹி தத் ।......
ஏதத்₃தி₄ ஸோமமத்₄யஸ்த₂ம் அம்ருதம் ஜ்யோதிரூபகம் ।
ஹ்ருதி₃ஸ்த₂: ஸர்வபூ₄தாநாம் சேதந: ஶ்ரூயதே ஹ்யஸௌ ॥

பஞ்சமண்டலமத்₄யஸ்தே₂ா த்₃ரஷ்டவ்யோ யோக₃சக்ஷுஷா ।
ரவிமத்₄யே ஸ்தி₂த: ஸோம: ஸோமமத்₄யே ஹுதாஶந: ॥
தேஜோமத்₄யே ஸ்தி₂த: ஸத்வம் ஸத்வமத்₄யே ஸ்தி₂தோऽச்யுத: ।
[9-79...129]

[(வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களில்) த₄ாதா, வித₄ாதா, ப்₃ரஹ்மா, விஷ்ணு, மஹேஶ்வரன், த₄நத₃ன், பாவகன், காலன், வருணன், இந்த்₃ரன், அநிலன், ஶஶி, மித்ரன், த₄ாதா, ப₄க₃ன், த்வஷ்டா, பூஷா, அர்யமா, அம்ஶு முதலான பல பெயர்களால் இவன் ஒருவனே குறிப்பிடப்படுகிறான். எல்லாப் பொருள்களிலும் பிரவேசித்திருப்பதால் விஷ்ணு என்று கூறப்படுகிறான். எல்லா ஜீவராசிகளுடைய புண்ய பாப கர்மங்களைக் காண்கிறானகையாலும், முன் தே₃ஹாநுப₄வத்தால் புண்ய பாபங்களை அழிக்கிறானகையாலும், வேத₃ம் வல்லவர்களால் இவன் த₄ாதா என்றும், வித₄ாதா என்றும் கூறப்படுகிறான். பெரியவனாயிருக்கையாலும், பிறரைப் பெரியவர்களாக ஆக்குகையாலும், ப்₃ரஹ்ம எனப்படும் ருக்₃ யஜுஸ் ஸாம வேத₃ங்களை த₄ரிக்கிறானகையாலும் ப்₃ரஹ்மா என்று கூறப்படுகிறான். துன்புறுபவர்களைக் கண்டு துன்புற்று அழுகிறானகையாலும், து₃ஷ்டர்களை அழச்செய்கிறானகையாலும், அடியார்களிடம் அன்புடையவனாயிருக்கையாலும், எப்போதும் எங்கும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறானகையாலும ருத்₃ரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். பெரியவனாகவும், பூ₄தங்களுக்கு ஈஶனாகவும் இருக்கையால் மஹேஶ்வரன் என்று முழங்கப்படுகிறான். எல்லா இடத்திலும் கைகளாயிரம், கால்களாயிரம் உடைய திருமேனியோடு (ஞானிகளால்) காணப்படுகிறானகையாலும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாயிருக்கையாலும், அனைத்தையும் பூரித்து நிற்கையாலும் புருஷன் எனப்படுகிறான். அக்₃னியில் நன்கு ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஆஹுதியானது ஆதி₃த்யனை அடைகிறது. ஆதி₃த்யனிடமிருந்து மழை உண்டாகிறது. மழையிலிருந்து அன்னமும், அதிலிருந்து ஜீவராஶிகளும் ஏற்படுகின்றன. இதனாலேயே செல்வங்களை உண்டாக்கும் ஸவிதாவாகவும், த₄னத₃னாகவும் அப்பரமாத்மா முழங்கப்படுகிறான். வாயு, கர்மம், காலம் ஆகியவை ஜீவர்களுக்கு ஶுத்₃தி₄யைச் செய்கின்றன. தன் கிரணங்களால் (கு₃ணங்களால்) அவை அனைத்தையும் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துகையால் பாவகன் என்று சொல்லப்படுகிறான். உலகிற்கு ஆத்மாவாயிருக்கையால் ஸூர்யன் என்றும், ஹ்ருத₃யத்தில் இருக்கையால் ப்ராணன் என்றும் கூறப்படுகிறான். ஜீவனுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கும் பழையோனாகையால் ஸர்வாத்மா எனப்படுகிறான். ரூபம் என்பதற்கு முதற்பொருள் ஸ்வ

ரூபம். இரண்டாவது பொருள் விக்₃ரஹம். விக்₃ரஹமான திரு மேனியுடன் (ஹ்ருத₃யத்தில்) ஸாக்ஷியைப்போலே பரமாத்மா நிற்கிருன். எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னிடம் இழுத்துக்கொள்கையால் ஆதி₃த்யன் என்று கீர்த்திக்கப்படுகிருன். இவ்வுலகத்திற்கு ஆரியஞன (நன்மை விளைக்கும்) ஸ்வாமியாயிருக்கையால் அர்யமா என்று அழைக்கப்படுகிருன். எல்லாப் பொருள்களையும் ஸம்ரக்ஷிக்கிருஞகையால் ஸவிதா எனப்படுகிருன். ப₄க₃ம் என்னும் பெயர் பணத்திற்கு உண்டு. அதைக் கொடுக்கிருஞகையால் ப₄க₃ன் எனப்படுகிருன். எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்கிருஞகையால் விஶ்வகர்மா என்று உரைக்கப்படுகிருன். தன் கிரணங்களால் உலகை ஒளிவிடச் செய்கையால் ப₄ாஸ்கரன் எனப்படுகிருன். உலகனைத்தையும் போஷிக்கையால் பூஷா என்று போற்றப்படுகிருன். இவனுடைய அம்ஶுக்களாகிற கிரணங்களாலே உலகம் வியாபிக்கப்படுகையால் அம்ஶு என்று சொல்லப்படுகிருன். நிமிஷம், க்ஷணம் முதலான காலம் அவனிடமிருந்தே உண்டாகிறதாகையாலே, காலத்தை உண்டாக்கும் அழிவற்ற விஷ்ணு காலன் என்னும் பெயரையுடையவஞகக் கூறப்படுகிருன். ஆயிரம் ஓட்டைகளையுடைய பொன்மயமான குடம் போன்ற அண்ட₃த்தில் உள்ளேயிருந்துகொண்டு தன்னுடைய வீர்யமாகிற ஜலத்தை நிரப்புகிருஞகையால் ரவி எனப்படுகிருன். இடை₃, ஸுஷும்நை என்னும் இரு நாடிகளும் கிரணங்கள் என்னும் பெயரை உடையவைகளாய் ஶரீரத்தில் இருக்கின்றன. ஶரீரத்தைப் பக்குவமடையச் செய்வதாகவும், போஷிப்பதாகவுமிருக்கும் இவ்விரண்டும் அக்₃நியையும், ஸோமனையும் அதி₄தே₃வதையாகக் கொண்டவை. அக்₃நிஹோத்ரிகளுக்கு இவ்விரண்டும் அருகிலிருக்கும் இரு வழிகளாகும். ஸுஷும்நா நாடி பரமபத₃த்திற்குச் செல்லும் வழியாகையாலே தே₃வயாநம் என்றும், இட₃ா நாடி பித்ருலோகத்திற்குச் செல்லும் வழியாகையாலே பித்ருயாநம் என்றும் சொல்லப்படும் தனித்தனியான நிலையான வழியாயிருப்பவை இவை. இவையிரண்டிற்கும் நடுவில் அமா என்னும் நாடி இருக்கிறது. அதில் ஶஶி என்னும் சந்த்₃ரன் நிலைநிற்கிருன். 16 கலைகளில் ஒவ்வொன்ருகக் குறைந்து ஒரு கலையோடு இருக்கும் அவன் ஸூர்யஞலே மறுபடியும் வளருகிருன். அங்கு கடலிலிருந்து வெளிவந்த அம்ருதம் போன்ற மேலான பரமாத்மஸ்த₂ானம் உள்ளது. அந்த ஸ்த₂ானத்தில் உப்பு நீரில் கரைவதுபோலே ஒன்றியவஞய் யோகி₃ நுழைகிருன். அந்த ஸுஷும்நா நாடி ஹ்ருத₃யத்திலும் ஸூர்யனிடமும் பரம்பொருளிடமும் பரவியிருக்கிறது. ப்₃ரஹ்மஜ்ஞானிகள் அதன்மூலம்

ப்₃ரஹ்மத்தை அடைகிருர்கள். ஶ்ரத்₃தை₄யுடையவர்களாய், ஶாந்தர்களாய், அறிவாளிகளாய் காட்டில் எவர்கள் ப்₃ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டி₂த்துப் பரம்பொருளை உபாஸிக்கிருர்களோ, அவர்கள் எல்லா அழுக்கும் நீங்கப்பெற்றவர்களாய், ஸூர்யனுக்கு நடுவிலிருக்கும் துவாரத்தின்மூலம் அழிவற்ற புருஷனிருக்கும் பரமபத₃த்திற்தச் செல்கிருர்கள். அஜ்ஞானத்தை அழிக்கின்றபடியாலும், களைப்பில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கிறபடியாலும் ஹம்ஸம் என்றும் கூறப்படுகிருன். இவ்வண்ணமாக தன்னையே குறிக்கும் பல ஶப்₃த₃ங்களாலே இவன் முழங்கப்படுகிருன்......வெளுத்ததான சோதி உருவாய், ப்ராக்ருதமான அடையாளங்களற்றதான அதுவே புருஷன் எனப்படுவதாய், ஸத்யமான கு₃ணங்களையுடையதாய், பு₄ர்க்க₃ம் எனப்படுவதாய், விஷ்ணு என்னும பெயரையுடையதான ஈஶ்வரன். அதனிடத்தில் அனைத்தும் நிலைநிற்கிறது. அது முப்பத்துமுக்கோடி தே₃வதைகளையும் கு₃ணமாக (அவயவமாக) உடையதன்றே...இதுவேயன்றே ஸோமனுக்கு நடுவேயிருக்கும் அழியாத சோதியுருவானது. எல்லா ஜீவராஶிகளின் ஹ்ருத₃யத்திலும் இருக்கும் பேரறிவாளனுக இவன் சொல்லப்படுகிருன். ஐந்து மண்ட₃லங்களுக்கு நடுவிலிருப்பவனுக யோக₃மாகிற கண்ணுல் இவன் காணப்படுகிருன். ரவி மண்ட₃லத்தின் நடுவில் ஸோமமண்ட₃லமும், ஸோம மண்ட₃லத்தின் நடுவில் அக்₃நிமண்ட₃லமும், அந்தத் தேஜோ மண்ட₃லத்தின் நடுவில் ஸத்வமண்ட₃லமும் உள்ளன. அந்த ஸத்வ மண்ட₃லத்தின் நடுவில் பரமாத்மாவான அச்யுதன் உள்ளான்.] என்னும் பகுதியில் பரமாத்மா உலகிலுள்ள எல்லா ஶப்₃த₃ங்களாலும் சொல்லப்படுகிறவனுக இருந்தபோதிலும், புருஷன், விஷ்ணு, அச்யுதன் முதலான தனக்கேயுரிய திருநாமங்களையுடையவனுகவும் காட்டப்படுகையால் விஷ்ணுவே வேத₃முதல்வன் என்று வெளிப்படையாக விளங்குகிறது.

"அத்ர ஹி ஸௌம்யாக்₃நேய ஸாத்விகமண்ட₃லாநி பி₄த்வா தத:
ஶுத்₃த₄ஸத்வாந்தராவஸ்தி₂தம் அசலம் அமரம் அச்யுதம் த்₄ருவம்
விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞம் ஸர்வாத₄ாரம் த₄ாம ஸத்யகாமஸர்வஜ்ஞத்வ
ஸம்யுக்தம் ஸ்வதந்த்ர சைதந்யம் ஸ்வே மஹிம்நி திஷ்ட₂மாநம் பஶ்யதி"

[இந்த ஸூர்யமண்ட₃லத்தினுள்ளிருக்கும் ஸோமனுடையவும், அக்₃னியினுடையவும், ஸாத்விகமானதுமான மண்ட₃லங்களை பே₄தி₃த்து, அதனுள்ளிருக்கும் சுத்₃த₄ஸத்வத்தினுள் எழுந்தருளியிருப்பதாய், அசையாததாய், மரணமற்றதாய், (அடியார்களை) நழுவவிடாததாய், நிலையானதாய், விஷ்ணுவென்னும் பெயரையுடையதாய், ஸர்வர்க்கும்

ஆத₄ாரமாயுள்ளதாய், ஸத்யகாமத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலான கு₃ணங்களுடன் கூடியதாய், ஸ்வதந்த்ரமானதாய், ஞானஸ்வரூப மானதாய், தன் மஹிமையிலேயே நிலைநிற்பதான தேஜஸ்ஸைப் பார்க்கிறுன்] என்று மைத்ராயணீய உபனிஷத்தின் ஆருவது ப்ர பாட₂கத்தில் படிக்கப்பட்ட வாக்யத்தை இந்த ஸ்ம்ருதி வசனங்கள் உபப்₃ரும்ஹணம் செய்கின்றன என்றும் விளங்குகிறது.

ஸ ஈஶ: ஸர்வஜக₃த: ப்ராண: ப்ரீணுதி விஶ்வப்₄ருத் ||
விஶ்வோஸி வைஶ்வாநர விஶ்வரூப த்வம்
விஶ்வமாத₄ாரயஸி யாஜமாந:|
விஶ்வம் ச பீத்வாऽऽஹூதயஶ்ச யத்ர ப்ராதே₃ஶமாத்ர: புருஷ:
ஸ்ம்ருதஸ்து ஸ: ||
ஏஷா விஶ்வப்₄ருதிநாம் வை தநுர்விஷ்ணோ: ஸநாதநீ|
அந்நரூபேண விஜ்ஞேயா யயேத₃ம் த₄ார்யதே ஜக₃த் ||
அந்நகாமேந ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ப்₃ரஹ்மணு சாகி₂லம் ஜக₃த் |
தஸ்மாத₃ந்நாத் பரம் தத்த்வம் ந பூ₄தம் ந ப₄விஷ்யதி ||
அந்நார்த்தீ₂ சாப்யயம் ஸூர்யோ ரஸாந் க்₃ருஹ்ணுதி ரஶ்மிபி₄: ||
யத₂ா ஹி க்ஷுதி₄தா ப₃ாலா மாதரம் பர்யுபாஸதே |
ஏவம் ஸர்வாணி பூ₄தாநி அந்நயஜ்ஞமுபாஸதே ||
யோ ஹ்யவித்₃வாந் ஸமஶ்நாதி அந்நம் மோஹஸமந்வித: |
ப₄ஸ்மநீவ ஹுதம் ஹவ்யம் தத்₃வத₃ந்நமமந்த்ரகம் ||
ஏவம் ஜ்ஞாத்வா து யோ விப்ரோ விதி₄நாந்நம் ஸமஶ்நுதே |
ஆத்மாநம் ச தத₂ாந்நம் ச த₃ாதாரம் சைவ தாரயேத் ||
தர்ப்பிதம் ச ப₄வேத்தேந விஶ்வம் பு₄வநஸப்தகம் |
தை₃வ்யே பித்ர்யே ச யத்₃த₃த்தம் தத₃க்ஷய்யம் ப₄வத்யபி ||
ஏவம் ஹி ஸர்வப₄ாவஸ்த₂ம் விதி₃த்வா பரமேஶ்வரம் |
காஷ்ட₂ாதெ₃ள ஹி த்ருணுந்தே ச பாஷாணுந்தர்க₃தேऽபி ச ||
ப்₃ரஹ்மாதி₃ஸ்தம்ப₃பர்யந்த மவம் வ்யாப்ய ஸ திஷ்ட₂தி |
பாஷாண மணி த₄ாதூநாம் தேஜோரூபேண ஸம்ஸ்தி₂த: ||
வ்ருக்ஷெளஷதி₄த்ருணுநாம் ச ரஸரூபேண திஷ்ட₂தி |
தந்மாத்ரபூ₄தோ பூ₄தாநாம் விஶ்வரூபேண ஸம்ஸ்தி₂த: ||
ஏவம் வேத்தி ய ஆத்மாநமேகத₄ா ஸம்ப்ரதிஷ்டி₂தம் |
ஜ்ஞாத்வா சோபாஸதே ஸம்யக் ஸோऽம்ருதத்வாய கல்பதே ||
[9-143 ..155]

[எல்லாவுலகிற்கும் அவன் ஈமன். உயிராயிருப்பவன். உலகனைத்தையும் தாங்கி உகக்கிருன். வைம்வாநரனே! உலகனைத்தையும் உருவாகக் கொண்டவனே! நீயே உலகமாயிருக்கிருய். நீயே ஸ்வாமியாயிருந்து உலகம் முழுவதையும் த₄ரிக்கிருய். ப்ரளயகாலத்தில் உலகனைத்தையும் விழுங்குகிருய். யஜ்ஞங்களில் ஆஹுதிகளையும் விழுங்குகிருய். ஹ்ருத₃யத்தில் அடங்கும் அந்தர்யாமி புருஷனுகவும் நீயே முழங்கப்படுகிருய். அன்னம் என்று சொல்லப்படுவதாய், உலகைப் போஷிக்கும் இதுவே விஷ்ணுவின் பழமையான மரீரமாகும். உலகனைத்தும் இதனுலேயே த₄ரிக்கப்படுகிறது. அன்னத்தை விரும்பிய பிரமனுலே இவ்வுலகனைத்தும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. ஆகையால் அன்னத்தைக் காட்டிலும் மேலான பொருள் இருந்ததுமில்லை; இருக்கப்போவதுமில்லை. அன்னத்தை வேண்டியே காற்று வீசுகிறது. அன்னத்தை விரும்பியே நெருப்பு எரிகிறது. அன்னத்தை ஆசைப்பட்டே இந்த ஸூர்யன் தன் கிரணங்களாலே ரஸத்தை இழுத்துக்கொள்கிருன். பசியுள்ள குழந்தை தாயை எதிர்பார்த்திருப்பதுபோலே, எல்லா ஜீவராமிகளும் அன்னமாகிற யஜ்ஞத்தை எதிர்பார்த்திருக்கின்றன. (பரம்பொருளுக்குப் படைத்த அன்னத்தை உண்ணவேண்டும் என்று) அறியாதவனுய் எவனெருவன் அன்னத்தை மயக்கத்தோடு தானே உண்கிருனே, பரமனுக்குப் படைக்கும் மந்திரங்களால் பரிமுத்₃த₄ப்படுத்தப்படாத அவனுடைய அன்னம் சாம்பலில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸை ஒக்கும். இவ்வண்ணமாக அறிந்து எந்த அந்தணன் முறைப்படி அன்னத்தை அடைகிருனே அவன் தன்னையும், அந்த அன்னத்தையும், அதை அளித்தவனையும் நற்கதியை அடைவிக்கிருன். அவனுல் ஏழு லோகமும் திருப்தி செய்விக்கப்பட்டதாகிறது. தே₃வர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் அவன் எதையளிக்கிருனே அது அழிவற்றதாகிறது. இவ்வண்ணமாக, ஸர்வேம்வரனை எல்லாப் பொருள்களிலும் இருப்பவனுக அறிய வேண்டும். குச்சியிலும், புல்லின் நுனியிலும், கல்லினுள்ளும், பிரமன் முதல் புல் ஈருகவுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் இவ்வண்ணமாக அவன் வியாபித்து விளங்குகிருன். கல், மணி, பொன் முதலான த₄ாதுக்கள் ஆகியவற்றில் ஒளியுருவாயிருப்பவன் அவனே. மரம், செடி, கொடிகள், புல் முதலானவற்றில் அவன் ரஸரூபமாக நிற்கிருன். பூ₄தங்களுக்குக் காரணமான தந்மாத்ரமாயிருப்பவனும் அவனே. உலகனைத்தையும் உருவாகக் கொண்டிருப்பவன் அவனே. இப்படிப் பரமாத்மாவை ஒருபடிப்பட்டவனுய் நிலைநிற்பவனுக எவன் அறிகிருனே, அறிந்து நன்கு உபாஸிக்கிருனே, அவன் மோக்ஷத்தை அடைகிருன்.] என்னும் பகுதியில் அன்னத்தை விஷ்ணுவின் உருவ

மாக எடுத்து, அவனுக்குப் படைத்த பின்பே அன்னத்தை உண்ண வேண்டுமென்று விதி₄த்து, இப்படி அன்னத்தை உண்பவனாய், எல்லாப் பொருள்களிலும் இருப்பவனாக அந்தப் பரமாத்மாவை அறிபவன் மோக்ஷமடைகிறான் என்று கூறியிருப்பதிலிருந்தும் விஷ்ணு பரத்வம் விளங்கா நிற்கிறது.

ந ச பஶ்யந்தி புருஷம் ஹ்யந்தஸ்த₂ம் பரமம் விபு₄ம் |
தம் சிந்தயேத் ஸமாதி₄ஸ்தே₂ா யம் ஜ்ஞாத்வா விப்ரமுச்யதே ||
முக்தோ ந ஜாயதே பூ₄ய: ப்ராப்ய விஷ்ணோ: பரம் பத₃ம் |
[9-177, 178]

[அறிவிலிகள் தங்களுக்குள்ளேயே இருப்பவனாய், ஸர்வவ்யாபியான பரமபுருஷனைக் காண்பதில்லை. ஸமாதி₄நிலையில் அவனையே நினைக்க வேண்டும். அவனையறிந்தவன் முக்தியடைகிறான். முக்திபெற்று விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தையடைந்தவன் இவ்வுலகில் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை.] என்னும் பகுதியில் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைவதே மோக்ஷம் என்று முழங்கப்பட்டிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஸர்வபாபப்ரஸக்தோऽபி த்₄யாயேந்நிமிஷமச்யுதம் ||
புநஸ்தபஸ்வீ ப₄வதி பங்க்திபாவநபாவந: | [9-180]

[எல்லாப் பாபங்களையும் புரிந்தவனானாலும் ஒரு நிமிஷமாகிலும் (தனக்கு ப்ராப்யம், ப்ராபகம், த₄ாரகம், போஷகம், போ₄க்₃யம் முதலான எல்லாமாயிருப்பவன் என்று) தியானிப்பானாகில் மறுபடியும் பெரும்புண்ணியசாலியாகிறான். பங்க்திபாவனர்களையும் பரிஶுத்₃த₄ப் படுத்துபவனாகிறான்] என்னும் ஶ்லோகத்தில் அச்யுதஶப்₃த₃த்தாலே பரமாத்மாவைக் குறித்திருப்பதும் காணத்தக்கது.

இந்த்₃ரியேப்₄ய: பரே ஹ்யர்த்த₂ா அர்த்தே₂ப்₄ய: பரமம் மந: ||
மநஸஶ்ச பரா பு₃த்₃தி₄: பு₃த்₃தே₄ராத்மா மஹாந் பர: |
மஹத: பரமவ்யக்தம் அவ்யக்தாத் புருஷ: பர: ||
புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்ட₂ா ஸா பரா க₃தி: |
[9-184...186]

[இந்த்₃ரியங்களை வஶப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் விஷயங்களை வஶப் படுத்துவது சிறந்தது. விஷயங்களை (அநுப₄வியாமலிருப்பதன்மூலம்) அடக்குவதைக்காட்டிலும் மனத்தை அடக்குவது சிறந்தது. மனத்தை அடக்குவதைக்காட்டிலும் அறிவை அடக்குவது சிறந்தது. அறிவை அடக்குவதைக்காட்டிலும் பெரியவனான ஆத்மாவை (தன்னை) அடக்குவது சிறந்தது. தன்னை அடக்குவதைக்காட்டிலும் ப்ரக்ருதி கார்யமான

ஶரீரத்தை அடக்குவது சிறந்தது. ஶரீரத்தை அடக்குவதைக்காட்டிலும் பரமாத்மாவாகிற பரமபுருஷனை (ஶரணமடைவதன்மூலம்) வஶப் படுத்துவது சிறந்தது. பரமபுருஷனைக்காட்டிலும் (வஶப்படுத்தத்தக்கவை களில்) மேலானது வேறொன்றும் இல்லை. அப்பரமபுருஷனே மேலான உபாயமும் மேலான ப்ராப்யமும் ஆவான்] என்னும் பகுதியில் கடோபநிஷத்தை ஒட்டி, பரமபுருஷனை வஶீகரிக்கத்தக்கவைகளுள் சிறந்தவன் என்றும், மேலான உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் இருப்பவன் என்றும் உத்கோஷித்திருப்பது உய்த்துணரத்தக்கது.

த்விகுணம் த்ரிகுணம் வாபி ப்ராணாயாமமுபக்ரமேத் |
ததோ த்யேய: ஸ்திதோ யோऽஸௌ ஹ்ருதயே தீபவத் ப்ரபு:||
தாரயேத்தத்ர சாத்மாநம் தாரணம் தாரயேத்புத: |
மோஹஜாலமபாஸ்யாத புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹி ய: ||
ஸஹஸ்ரகரபந்நேத்ர: ஸூர்யவர்ச்சா: ஸஹஸ்ரதா |
[9-191...193]

[இரண்டு முறை அல்லது மூன்றுமுறை ப்ராணாயாமத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஹ்ருதயத்தில் விளக்குப்போல் ஒளிவிடும் ஸர்வேஶ்வரனை அதற்குப்பின் தியானிக்கவேண்டும். அந்த நிலையிலேயே அறிவாளி யாயிருப்பவன் தன்னை தரிக்கச்செய்யவேண்டும். இதுவே தாரணம் எனப்படுகிறது. மோஹக்கூட்டத்தையெல்லாம் போக்கடித்தபின்பு கைகளாயிரம், கால்களாயிரம், கண்களாயிரம் உடையவனாய், ஆயிரம் திருமேனிகளை உடையவனாய், ஸூர்யன்போல் ஒளிவிடுபவனான யாதொரு புருஷன் காட்சியளிக்கிறானோ அவனை இந்நிலையில் நெஞ்சில் தரிக்கவேண்டும்.] என்னும் பகுதியில் அஷ்டாங்கயோகத்தில் நெஞ்சில் தரிக்கத்தக்கவனான பரமாத்மாவை விஷ்ணுவுக்கே உரிய தான புருஷஶப்தத்தால் காட்டியதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

இனி ஸூர்யோபஸ்தானத்தை வர்ணிக்கும் பத்தாவது அத்தியாயத்திலும்,

நாஸ்தி கங்காஸமம் தீர்த்தம் ந தேவ: கேஶவாத் பர: |
காயத்ர்யாஸ்து பரம் ஜப்யம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி || [10-10]

[கங்கைக்கு ஸமமான தீர்த்தமில்லை. கேஶவனைக்காட்டிலும் மேலான தெய்வமில்லை. (ப்ராஹ்மணர்களால்) ஜபிக்கத்தக்க மந்த்ரங்களில் காயத்ரியைக்காட்டிலும் சிறந்தது இருந்ததுமில்லை; இருக்கப்போவது மில்லை] என்று கேஶவனைக்காட்டிலும் மேலான தெய்வமில்லை என்று உறுதியளித்திருப்பது நடுநிலையாளர்களால் நாடத்தக்கது.

இனி பதினோராம் அத்தியாயத்தில்,

யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூ₄தாநாம் யேந ஸர்வமித₃ம் ததம்।
ஸ்வகர்மணா தமேவார்ச்ய ஸித்₃தி₄ம் ப்ராப்நோதி மாநவ: ॥
[11-46]

[எந்தப் பரமாத்மாவிடமிருந்து ஜீவராஸிகளின் ப்ரவ்ருத்தி ஏற்படுகிறதோ, எவனால் உலகனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டு விளங்குகிறதோ அந்தப் பரமாத்மாவை, தனது வர்ணாஸ்ரமங்களுக்குரிய கர்மங்களாலே ஆராத₄னம் செய்து மனிதன் தலைசிறந்த பேற்றைப் பெறுகிறான்] என்று ப₄க₃வத₃ாராத₄னமாக ஸ்வத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂ப்பவனுக்கு மோக்ஷஸித்₃தி₄ உண்டு என்று காட்டி,

ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம் அணீயாம்ஸமணோரபி।
ருக்மாப₄ம் ஸ்வப்நதீ₄க₃ம்யம் வித்₃யாத்தம் புருஷம் பரம்॥
ஏதமேகே வத₃ந்த்யக்₃நிம் மநுமந்யே ப்ரஜாபதிம்।
இந்த்₃ரமேகே பரே ப்ராணமபரே ப்₃ரஹ்ம ஶாஶ்வதம் ॥
[11-55, 56]

[அனைவரையும் நியமிப்பவனும், அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாயிருப்பவனும், பொன்போல் ஒளிவிடுபவனும், கனவில் காண்பது போலே நெஞ்சிலே காணத்தக்கவனுமான பரமபுருஷனை அறிய வேண்டும். இவனை வேத₃ஶாகை₂களில் சில அக்₃னி என்று கூறுகின்றன. சில மநு என்றும், சில இந்த்₃ரன் என்றும், சில பிராணன் என்றும், மற்றும் சில ஶாஶ்வதமான ப்₃ரஹ்மம் என்றும் கூறுகின்றன.] என்னும் மநுஸ்ம்ருதியை ஒட்டிய ஶ்லோகங்களாலே அந்தப் பரமாத்மா புருஷ ஶப்₃த₃த்தினால் சொல்லப்படும் நாராயணனே என்று காட்டி, வேத₃த்தில் பரம்பொருளைக் குறிக்கும் பல ஶப்₃த₃ங்களும் இவனையே குறிக்கின்றன என்று முடிவு கட்டியதும் அறியத்தக்கது.

வித்₃யை, அவித்₃யை ஆகியவை பற்றிய நிர்ணயத்தை வர்ணிக்கும் பனிரண்டாம் அத்தியாயத்தில்,

ஸாங்க்₂யஸ்ய கர்த்தா கபில: பரமார்த்த₂: ஸ உச்யதே।
ஹிரண்யக₃ர்ப்பே₄ா யோக₃ஸ்ய வக்தா நாந்ய: புராதந: ॥
பஞ்சராத்ரஸ்ய ஸர்வஸ்ய வக்தா நாராயண: ஸ்வயம்।
அபாந்தரதமஶ்சைவ வேத₃ாசார்ய: ஸ உச்யதே॥
ப்ராசீநக₃ர்ப்ப₄ம் தம்ருஷிம் ப்ரவத₃ந்தி ஹி கேசந।
உமாபதி: பஶுபதி: ஶ்ரீகண்டே₂ா ப்₃ரஹ்மண: ஸுத: ॥

ப்ரோக்தவாநித₃மத்யுக்₃ரம் ஜ்ஞாநம் பாஶுபதம் ஹர: |
அத ஊர்த்₄வம் து யே கேசித் வேத₃ஶாஸ்த்ராண்யநேகஶ: ||
பௌ₃த்₃த₄: காபிலகுஹகௌ லோகாயதிகபி₄ந்நகா: |
வேத₃பா₃ஹ்யாஸ்தத₂ாந்யே து தாமஸா அஶிவாஸ்து தே ||
[12-5...9]

[ஸாங்க்₂ய ஶாஸ்த்ரத்தைச் செய்தவர் கபிலர். அவர் பரமார்த்த₂ கு₃ருவாக ஸாங்க்₂யர்களால் கூறப்படுகிறார். ஹிரண்ய க₃ர்ப்ப₄னுகிற பிரமன் யோக₃ஶாஸ்த்ரத்தைச் சொன்னவன். (படைக்கப்பட்டவர்களில்) பிரமனைக்காட்டிலும் பழையவன் ஒருவனுமில்லை. (அனைவரையும் படைத்தவனான) நாராயணன் தானே பாஞ்சராத்ரம் முழுவதையும் அருளினான். அவன் அஜ்ஞான இருளைப் போக்கடிப்பவனாகையாலே 'அபாந்தரதமஸ்' என்றும், வேத₃த்தைப் பிரமனுக்கு முதலில் உபதே₃ஶித்தவனாகையாலே வேத₃ாசார்யன் என்றும் கூறப்படுகிறான். சிலர் அவனைப் பண்டைக்காலத்தில் பிறந்த நாராயணரிஷியாகவும் கூறுகிறார்கள். உமையின் கணவனாய், பஶுபதியாய், (விஷம் தங்கியிருக்கையால்) அழகிய கழுத்தையுடையவனாய், பிரமனின் பிள்ளையான அரன் மிகவும் உக்₃ரமான ஸாத₄னங்களைக் கூறும் பாஶுபதம் எனப்படும் சைவாக₃மங்களைக் கூறினான். இதற்குமேல் உள்ளவையான வேத₃த்தை ஒட்டியிருக்கும் ஶாஸ்த்ரங்கள் பல உள்ளன. பௌ₃த்₃த₄ர், காபிலர், குஹகர், லோகாயதர், பி₄ந்நகர் ஆகிய இவர்களும், மற்றும் சிலரும் வேத₃த்துக்குப் புறம்பானவர்களாகவும், தமோகு₃ணம் நிறைந்தவர்களாகவும், அமங்க₃ளமானவர்களாகவும் உள்ளனர்.] என்னும் பகுதியில் பாஞ்சராத்ரத்தைக் கூறிய நாராயணனைப் பற்றிக் கூறும்போது 'ஸ்வயம்' என்று விஶேஷிக்கையாலே அவன் ஜக₃த்காரணன் என்று உணர்த்தி, அடுத்தபடி சிவனைப் பிரமனின் பிள்ளையாகக் கூறி, அவன் கூறிய பாஶுபத ஶாஸ்த்ரம் காபாலிகம் முதலான மிகவும் உக்₃ரமான ஸாத₄னங்களைக் கூறுவது என்று முழங்கியிருப்பதிலிருந்து நாராயண பரத்வமும், சிவனுடைய தாழ்வும் தெளிவாக விளங்குகிறது.

ப்ரத்யக்ஷம் சாநுமாநம் ச ஶாஸ்த்ரம் ச விவித₄ாக₃மம் |
த்ரயம் ஸுவிதி₃தம் கார்யம் த₄ர்மஶுத்₃தி₄மபீ₄ப்ஸதா ||
ய: கஶ்சித் கஸ்யசித்₃த₄ர்மோ மநுநா பரிகீர்த்தித: |
ஸ ஸர்வோऽபி₄ஹிதோ வேதே₃ ஸர்வஜ்ஞாநமயோ ஹி ஸ: ||
தஸ்மாத் வேத₃ாத்₃ருதே நாந்யத₃த்₄யேதவ்யம் த்₃விஜந்மநா |
வேத₃பா₃ஹ்யம் து யத் கிஞ்சிந்நாத்₄யேதவ்யம் கத₃ாசந ||

யா வேத₃பா₃ஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ யா: காஶ்சந குத்₃ருஷ்டய: ।
ஸர்வாஸ்தா நிஷ்ப₂லா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்ட₂ா ஹி தா:
ஸ்ம்ருதா: ॥
உத்பாத்₃யந்தே வ்யயந்தே ச யாநி தாநி து காநிசித் ।
ஏதாந்யர்வாக்காலிகாநி நிஷ்ப₂லாந்யவ்ருதாநி ச ॥
யோऽநதீ₄த்ய த்₃விஜோ வேத₃மந்யத்ர குருதே ஶ்ரமம் ।
ஸ ஜீவந்நேவ ஶூத்₃ரத்வமாஶு க₃ச்ச₂தி ஸாந்வய: ॥
மூலஸ்தம்பே₄ா ப₄வேத்₃வேத₃: ஶாக₂ாஶ்சாந்யாநி யாநி து ।
மூலே ஹ்யுபாஸிதே ஸம்யக் ப₂லம் ப₄வதி நாந்யத₂ா ॥
உச்சி₂ந்நஶாக₂ா யா: காஶ்சித் தத₂ா வேத₃ாந்தராணி ச ।
அந்தர்த₄ாநக₃தாநீஹ ஸ்ம்ருத்வா து ஸ்ம்ருதய: க்ருதா: ॥
ஏகமேவ ஹி விஜ்ஞேயம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிசக்ஷணை: ।
தஸ்மாத் துல்ய ப₃லத்வாத்து விகல்பஶ்ச க்வசித் ஸ்ம்ருத: ॥
ஶ்ருதிஸ்து வேதே₃ா விஜ்ஞேயோ த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் து வை
ஸ்ம்ருதி: ।
தே ஸர்வார்த்தே₂ஷ்வமீமாம்ஸ்யே தாப்₄யாம் த₄ர்மோ ஹி
நிர்ப்ப₃பெ₄ள ॥
யோऽவமந்யேத தே தூபே₄ ஹேதுஶாஸ்த்ராஶ்ரயோ த்₃விஜ: ।
ஸ வித்₃வத்₃பி₄ர்ப₃ஹி: கார்யோ நாஸ்திகோ வேத₃நிந்த₃க: ॥
ஹேதுஶாஸ்த்ராணி யோऽதீ₄தே வேத₃பா₃ஹ்யோ ப₄வேத் த்₃விஜ:।
தேந நாஸ்திக்யபா₄வேந ஸர்வம் மந்யேத ஸோऽந்யத₂ா ॥
[12-19...30]

[ஶுத்₃த₄மான த₄ர்மங்கள் பரவவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் ப்ரத்யக்ஷம், அநுமாநம், பல பிரிவுகளையுடைய ஶாஸ்த்ரம் என்னும் மூன்று ப்ரமாணங்களும் நன்கு அறியப்பட்டதாம்படி செய்ய வேண்டும். மனுவினுல் ஒவ்வொருவனுக்கும் சொல்லப்பட்ட த₄ர்மம் முழுவதும் வேத₃த்தில் சொல்லப்பட்டதாகும். எல்லா ஜ்ஞானங்களும் நிறைந்ததன்றே வேத₃ம். ஆகையால் இருபிறப்பாளன் வேத₃த்தைத் தவிர, வேறு எதையும் ஓதலாகாது. வேத₃த்துக்குப் புறம்பானது எதுவானுலும் அதை ஒருபோதும் கற்கலாகாது. வேத₃த்துக்குப் புறம்பான அர்த்த₂ங்களைக் கூறும் பா₃ஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வேத₃த்துக்கு அவப்பொருள் கூறும் குத்₃ருஷ்டி ஸ்ம்ருதிகளும் ஆகிய இவையெல்லாம் மறுமையில் பயனற்றவையாகும். அவை தமோகு₃ணத்தில் ஊன்றி நிற்பவையாகச் சொல்லப்படுகிற

தன்றோ. மற்றும் சில ஶாஸ்த்ரங்கள் அவ்வப்போது தோன்றி அழிகின்றன. இவை பிற்காலத்தில் எழுந்தவை. பயனற்றவை. (நல்லோர்களால்) ஏற்கப்படாதவை, எந்த அந்தணன் வேத₃த்தை ஓதாமல் புறம்பான ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்பதில் ஈடுபடுகிறானோ, அவன் தன் பரமபரையோடுகூட உயிருடன் இருக்கும்போதே விரைவில் ஶூத்₃ரனாகிறான். வேத₃மானது ப்ரமாணங்களனைத்துக்கும் வேர் போன்றதாகும். மற்ற ப்ரமாணங்கள் அதன் கிளைகளாகும். வேருக்குத் தண்ணீர் வார்ப்பதினாலே பழம் ஏற்படுவதுபோலே, வேத₃த்தை உபாஸிப்பதனாலேயே நற்பயன் விளையும். மற்றொன்றை உபாஸிப்பதினால் நற்பயன் விளையாது. இவ்விபூ₄தியில் மறைந்து போன சில ஶாகை₂களையும், ஸ்வர்க்க₃ம் முதலான வேறு உலகங்களில் நடையாடுமவையாய், இங்கு மறைந்தவையான வேத₃ங்களையும் நினைவு கூர்ந்து மநு முதலான ஸ்ம்ருதிகள் இயற்றப்பட்டன. ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளை அறிந்தவர்கள் இரண்டையும் ஒன்றாகவே அறுதியிடுகிறார்கள், இப்படி இரண்டும் ஸமமான ப₃லத்தை உடையவையாயிருக்கையால் சிலவிடங்களில் ஶ்ருதியாவது, ஸ்ம்ருதியாவது இரண்டில் ஒன்று ஆத₃ரிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. கேள்வியின மூலம் பரவுவதால் வேத₃மானது ஶ்ருதி எனப்படுகிறது. ஶ்ருதியை நினைவு கூர்ந்து செய்யப்பட்டதாகையால் த₄ர்மஶாஸ்த்ரம் ஸ்ம்ருதி எனப்படுகிறது. இவையிரண்டும் சொல்லும் அர்த்த₂ங்கள் அனைத்தும் ஆராயாமல் ஏற்கத்தக்கவை. இவை இரண்டிலிருந்தும் த₄ர்மமானது வெளிப்பட்டது. எந்த அந்தணன் விதண்டா₃வாத₃ ஶாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டு இந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளை அவமதிக்கிறானோ, நாஸ்திகனாய், வேத₃நிந்த₃கனான அவன் அறிவாளிகளால் ப₃ஹிஷ்கரிக்கத்தக்கவன். வெறும் தர்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஶாஸ்த்ரங்களை எந்த அந்தணன் கற்கிறானோ, அவன் வேத₃த்துக்குப் புறம்பானவனாவான், இந்த நாஸ்திக பு₃த்₃தி₄யினாலே அவன் எல்லாவற்றையும் விபரீதமாகவே அறிவான்.] என்று தொடங்கி, விஶிஷ்டாத்₃வைத ஸித்₃த₄ாந்தத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டபடி ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், ஶாஸ்த்ரம என்று ப்ரமாணங்களை மூன்றாகவும், ஶாஸ்த்ரத்தை ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி என இருவகைப்பட்டதாகவும் முழங்கியிருப்பதும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளின் பெருமையைக் கூறியிருப்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

அநந்தம் சாப்ரமேயம் ச வேத₃ஶாஸ்த்ரம் ஸநாதநம் |
வேதி₃தவ்யம் ப்ரயத்நேந ஸர்வவர்க்க₃ப₂லப்ரத₃ம் ||
வேத₃மேவ ஸமப்₄யஸ்யேத் வேத₃ஶ்சக்ஷு: ஸநாதநம் |

பூ₄தம் ப₄வ்யம் ப₄விஷ்யம் ச ஸர்வம் வேத₃ப்ரதிஷ்டி₂தம் ||
அநந்தம் சாப்ரமாணம் ச ஸர்வம் வேதா₃த் ப்ரஸித்₄யதி|
இதி ஸஞ்சிந்த்ய முநிநா வேதா₃சார்யேண தீ₄மதா ||
யாஜ்ஞவல்க்யேந விப்ராணாம் த்ரயீமார்க்க₃: ப்ரத₃ர்ஶித: ||
யேந க₃ச்ச₂ந்தி வித்₃வாம்ஸ: ஸத்பதா₂ ப்₃ரஹ்மணோऽந்திகம் ||
[12-40...43]

[அளவிடவொண்ணாததாகவும், ஆழ்ந்த பொருளுடையதாகவும், பழைமையானதாகவும். த₄ர்மார்த்த₂காமமோக்ஷங்களாகிற நாலு புருஷார்த்த₂ங்களையும் அளிப்பதாகவுமிருக்கிற வேத₃ஶாஸ்த்ரம் முயன்று அறியத்தக்கது. வேத₃த்தையே கற்கக்கடவன். வேத₃மே பழமையானதான கண்ணாகும். சென்றது, நடப்பது, நடக்கப்போவது ஆகிய அனைத்துமே வேத₃த்தில் நிலைநிற்கிறது. அளவற்றதும், ஓர் ப்ரமாணங்கொண்டு அறியவொண்ணாததுமான எல்லாம் வேத₃த்தினால் அறியப்படுகிறது. இவ்வண்ணம் அறுதியிட்ட அறிவாளியாய், வேத₃சார்யரான யாஜ்ஞவல்க்ய முனிவரால் வேத₃மார்க்க₃ம் (இந்த ஸ்ம்ருதியின் மூலம்) காட்டப்பட்டது. இந்த ஸ்ம்ருதியைக் கொண்டு அறிவாளிகள் நல்வழியின் மூலம் பரம்பொருளுக்கு அருகில் செல்கிறார்கள்.] என்னும் கடைசிப் பகுதியில் இந்த ஸ்ம்ருதியைக்கொண்டு பரம்பொருளுக்கு அருகில் செல்லலாம் என்று கூறியதிலிருந்து இந்த ஸ்ம்ருதியில் பல விடங்களில் முழங்கப்பட்ட விஷ்ணுபரத்வஜ்ஞானமே பரப்₃ரஹ்மப்ராப்திக்கு நல்வழி என்று தெளிவாக விளங்குகிறது. அத₂ர்வஶிகை₂. அத₂ர்வஶிரஸ், மைத்ராயணீயம் முதலான பல உபநிஷத்துக்களை இந்த ஸ்ம்ருதி விஷ்ணுபரமாக உபப்₃ருஂஹணம் செய்கையால், அந்த உபநிஷத்துக்களும் விஷ்ணுபரமானவையே என்பதே யோக₃யாஜ்ஞவல்க்யரின் ஸித்₃தா₄ந்தம் என்று விளங்குகிறது. இதனாலேயே,

"ஹே லோகா:! ஶ்ருணுத ப்ரஸூதிமரணவ்யாதே₄ஶ்சிகித்ஸாமிமாம்,
யோக₃ஜ்ஞாஸ்ஸமுதா₃ஹரந்தி முநயோ யாம் யாஜ்ஞவல்க்யாத₃ய:|
அந்தர்ஜ்யோதிரமேயமேகமம்ருதம் க்ருஷ்ணாக்₂யமாபீயதாம்,
தத்பீதம் பரமௌஷத₄ம் விதநுதே நிர்வாணமாத்யந்திகம் ||"
[முகுந்த₃மாலை 17]

[உலகினரே! பிறந்தும் செத்தும் நின்று இடறும் நோய்க்கு மருந்தொன்று சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். யோக₃மறிந்தவர்களான யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலான முனிவர்களும் இம்மருந்தையே கூறுகின்றார்கள். உள்ளேயிருக்கும் சோதியுருவானதாய், அளத்தற்கரியதாய், ஒப்பற்றதாய், கிருஷ்ணன் என்று பெயர்பெற்ற அமு

த்தை அருந்துங்கள். மேலான மருந்தான இம்மருந்து குடிக்கப் பட்டதாகில் நித்யமான மோக்ஷத்தையே அளித்துவிடும்.] என்று முகுந்த₃மாலையில் குலசேகரரும் விஷ்ணுவே மோக்ஷமளிக்கவல்லவன் என்று யோக₃யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலானோர் அறுதியிட்டதாக அருளினர்.

இனி, கல்கத்தா பதிப்பில் அடுத்து அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ப்₃ரஹ்மோக்த யாஜ்ஞவல்க்ய ஸம்ஹிதையில் ப₄க₃வத்பரத்வம் நிலைநாட்டப் பட்டிருப்பதைக் காண்போம்.

ப்ரஹ்மோக்தயாஜ்ஞவல்க்யஸம்ஹிதாநிர்ணயம்

பதின்மூன்று அத்தியாயங்கள்கொண்ட இந்த ஸ்ம்ருதியில் நித்ய நைமித்திக கர்மங்களை வர்ணிக்கும் இரண்டாமத்தியாயத்தில் பலவகையான ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை வர்ணித்து, மற்ற புண்ட்₃ரங்களின் தாழ்வுகளும் சொல்லப்பட்டன.

வேணுபத்ர த₃லாகாரம் வைஷ்ணவம் திலகம் ஸ்ம்ருதம்।
அர்த்த₄சந்த்₃ரம் தத₂ா ஶைவம் ஶாக்தேயம் திர்யகு₃ச்யதே ॥
பைஶாசம் பி₃ந்து₃ஸம்யுக்தம் திலகம் த₄ர்மநாஶநம் ॥
லலாடாதி₃ கபாலாந்தம் கேஶவாதீ₃ந் ந்யஸேத்₃த₄ரிம்॥[2-31, 32]

[மூங்கில் இலை போன்ற வடிவை உடையதும், அர்த்த₄சந்த்₃ர வடிவை உடையதும் வைஷ்ணவ திலகமாகக் கூறப்படுகிறது. குறுக்கே இடும் புண்ட்₃ரம் சைவதிலகம் என்றும், ஶாக்ததிலகம் என்றும் கூறப்படுகிறது.......புள்ளியோடு கூடிய திலகம் அறத்தை அழிப்பதாய் பைஶாசதிலகம் என்று கூறப்படுகிறது. நெற்றியின் அடியில் தொடங்கி கபாலம் வரையில் ஹரிஸ்வரூபமான கேசவன் முதலான பன்னிரு திருமண்காப்புக்களை இடவேண்டும்.] என்று மற்ற ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும், ஶைவ ஶாக்த பைஶாச திலகங்களையும் இடவேண்டும் என்று விதி₄க்காமல் கேஶவாதி₃களாகிற பன்னிரு திருநாமங்களையே இடவேண்டும் என்று இங்கு விதி₄த்திருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

நீலோத்பலத₃லஶ்யாமம் நாபி₄மத்₄யே ப்ரதிஷ்டி₂தம்।
சதுர்ப்பு₄ஜம் மஹாத்மாநம் பூரகேநைவ சிந்தயேத்॥
கும்ப₄கேந ஹ்ருதி₃ஸ்த₂ாநம் த்₄யாயேச்ச கமலாஸநம்।
ப்₃ரஹ்மாணம் ரக்த கௌ₃ராங்க₃ம் சதுர்வக்த்ரம் பிதாமஹம்॥
ரேசகேநேஶ்வரம் வித்₃யாத் லலாடஸ்த₂ம் மஹேஶ்வரம்।
ஶுத்₃த₄ஸ்ப₂டிகஸங்காஶம் நிர்மலம் பாபநாஶநம்॥[2-60...62]

[கருநெய்தல் பூவின் இதழ்போல் கறுத்தவனாய், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனாய், பரமாத்மாவான விஷ்ணுவைப் பூரகத்திலேயே (காற்றை உள்ளிழுக்கும்போது) நாபி₄யின் நடுவில் நிலைநிற்பவனாகச் சிந்திக்கவேண்டும். தாமரையை ஆஸனமாகக் கொண்டவனாய், சிவப்பும் வெளுப்பும் கலந்த மேனியை உடையவனாய், நாலு முக₂ங்கள் கொண்டவனாய், பிதாமஹனான பிரமனைக் கும்ப₄கத்திலே (காற்றை உள்ளே நிறுத்தும்போது) ஹ்ருத₃யத்திலிருப்பவனாகச் சிந்திக்கவேண்டும். ஶுத்₃த₄ஸ்ப₂டிகம் போல் மேனியை உடையவனாய், குற்றமற்றவனாய், பாபங்களை அழிப்பவனாய், ஈஶ்வரன் என்றும் மஹேஶ்வரன் என்றும் சொல்லப்படுபவனான ஶிவனை ரேசகத்தில் (காற்றை வெளிவிடும்போது) நெற்றியிலிருப்பவனாகச் சிந்திக்க வேண்டும்] என்னும் பகுதியில், ப்ராணாயாமத்தில் பூரக கும்ப₄க ரேசகங்களில் மும்மூர்த்திகளைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று விதி₄க்கும் போது விஷ்ணுவை 'மஹாத்மா' என்று குறிப்பதன் மூலம் அவன் மூவரில் முதல்வன் என்று உணர்த்தப்பட்டது.

அந்தஶ்சரதி பூ₄தேஷு கு₃ஹாயாம் விஶ்வதோமுக₂: |
த்வம் யஜ்ஞஸ்த்வம் வஷட்கார: த்வம் விஷ்ணு: பரமம் பத₃ம் ||
[2-73]

[எல்லா ஜீவராஶிகளினுள்ளும் ஹ்ருத₃யத்திலே எங்கும் பரந்தவனாய் நீ ஸஞ்சரிக்கிறாய். நீயே யஜ்ஞபுருஷன். நீயே வஷட்காரன். நீயே பரமப்ராப்யமான விஷ்ணு] என்னும் ஶ்லோகம் தைத்திரீய நாராயணவல்லியில் 31-வது அநுவாகத்தின் சூாயையிலே அமைந்திருப்பதாய், விஷ்ணுவே பரமப்ராப்யமாகவும், ஸர்வாந்தர்யாமியாகவும் இருப்பவன் என்று அறுதியிடுகிறது.

ஆக₃மோக்தேந மந்த்ரேண விதா₄நேந பூஜயேத்₃த₄ரிம் |
புஷ்பதூ₄பாதி₃நைவேத்₃யை: புஷ்பாஞ்ஜலிவிதா₄நத: ||
விஷ்ணும் ஸமர்ச்சயேத்₃யஸ்து ஸோऽபி விஷ்ணும் ஸமாவிஶேத் |
த₃த்₃யாத் புருஷஸூக்தேந ய: புஷ்பாஞ்ஜலி(ம்) நித்யஶ: |
அர்ச்சிதம் ஸ்யாஜ்ஜக₃தி₃த₃ம் தேந ஸர்வம் சராசரம் ||
[2-115, 116]

[ஆக₃மத்தில் சொல்லப்பட்ட அஷ்டாக்ஷரம், த்₃வாத₃ஶாக்ஷரம், ஷட₃க்ஷரம் முதலான மந்த்ரங்களினால் ஆக₃ம முறைப்படி ஹரியைப் பூஜிக்கவேண்டும். புஷ்பம், தூ₄பம், நைவேத்₃யம் முதலானவைகளை அளித்து, புஷ்பாஞ்ஜலிகளை ஸமர்ப்பித்து விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பவனும் விஷ்ணுவை அடைவான். புருஷஸூக்தத்தைக்

கொண்டு எவனொருவன் தினமும் புஷ்பாஞ்ஜலியை ஸமர்ப்பிக்கிருனே அவனால் ஜங்க$_3$மாஜங்க$_3$மங்களடங்கிய இவ்வுலகனைத்தும் ஆராதி$_4$க்கப்பட்டதாகிறது.] என்னும் பகுதியிலிருந்து புருஷஸூக்தத்தால் சொல்லப்பட்ட பரம்பொருள் விஷ்ணுவே என்றும், அவனை ஆராதி$_4$ப்பதாலேயே அவனை அடையலாம் என்றும் விளங்குகிறது.

த்$_4$யேய: ஸத$_3$ா ஸவித்ருமண்ட$_3$லமத்$_4$யவர்த்தீ
நாராயண: ஸரஸிஜாஸந ஸந்நிவிஷ்ட: ।
கேயூரவாந் கநககுண்ட$_3$லவாந் கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபு: த்$_4$ருதஶங்க$_2$சக்ர: ॥
ஏவம் க்ரமேண ஸம்பூஜ்ய தே$_3$வதே$_3$வம் ஜநார்த்த$_3$நம் ।
ஆக$_3$மோக்தவித$_4$ாநேந ய: பூஜயதி கேஶவம் ॥
சதுர்வர்க்க$_3$ப$_2$லம் ப்ராப்ய விஷ்ணுலோகம் ஸ க$_3$ச்ச$_2$தி ।
[2-124, 125]

[ஸூர்யமண்ட$_3$லத்தின் நடுவிலிருப்பவனாய், தாமரையாகிற ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனாய், தோள்வளை, பொற்குண்ட$_3$லம், கிரீடம், ஹாரம் ஆகியவற்றை உடையவனாய், பொன்மயமான திருமேனியையுடையவனாய், ஶங்க$_2$சக்ரங்களை த$_4$ரித்தவனான நாராயணன் தியானிக்கத்தக்கவன். ப்$_3$ரஹ்ம ருத்$_3$ர காரணனாகையாலே கேஶவன் எனப்படுபவனாய், தே$_3$வதே$_3$வனான ஜநார்த்த$_3$னனை இவ்வண்ணமாக ஆக$_3$மத்தில் சொன்ன முறைப்படி எவன் ஆராதி$_4$க்கிருனே அவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாலு புருஷார்த்த$_2$ங்களையும் க்ரமேண அடைந்து விஷ்ணுலோகம் செல்கின்றான்.] என்னும் பகுதியில் ஸூர்யமண்ட$_3$லத்தின் நடுவிலிருப்பவன் நாராயணன் என்று உத்$_3$கே$_4$ாஷித்து, தே$_3$வதே$_3$வனான அவனை ஆராதி$_4$ப்பதால் மோக்ஷமுள்ளிட்ட எல்லாப் ப$_2$லன்களையும் அடைகிருன் என்று முழங்கியிருப்பது ப$_4$க$_3$வத்பரத்வத்தை நிலைநாட்டித்தருகிறது.

யத$_2$ாகாலம் மநுஷ்யாத்$_3$யை: பே$_4$ாக்ஷ்யமாணம் ஶரீரிபி$_4$: ।
தத்ஸர்வம் விஷ்ணுபூஜாயாம் ப்ரீயந்தாம் பித்ருதே$_3$வதா: ॥
ஆராத்ஸமீபே ஶயநாஸநே க்$_3$ருஹே தி$_3$வா ச ராத்ரௌ ச
கத$_2$ாவபி$_3$ப்$_4$ரதா ।
யத$_2$ஸ்தி கிஞ்சித் ஸுக்ருதம் மயா க்ருதம் ஜநார்த்த$_3$நஸ்தேந
க்ருதேந துஷ்யது ॥ [2-153...155]

[காலம் வழுவாமல் மனிதர்கள் முதலான ஶரீரம் எடுத்தவர்கள் ப₄க்ஷ்ய போ₄ஜ்யாதி₃களை அளிப்பதில் ஏற்படும் ப்ரீதியை விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதாலேயே பித்ருதே₃வதைகள் அடைகின்றனர். ஸமீபத்திலோ, தூரததிலோ, க்₃ருஹத்தில் படுத்திருக்கும்போதோ வீற்றிருக்கும்போதோ, பகலிலோ இரவிலோ, பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதோ நான் ஏதாவது நற்செயல் செய்திருந்தேனாகில் அந்தச் செயலால் ஜநார்த்த₃னன் உகக்கட்டும்.] என்னும் பகுதியில் விஷ்ணுபூஜையினால் பித்ருக்கள் உகக்கிறார்கள் என்றும், நாம் செய்யும் நற்செயல்களெல்லாம் ஜநார்த்த₃னனுக்கு உகப்பை விளைவிப்பதன் மூலமே புண்யம் என்று பெயர் பெறுகின்றன என்றும் கூறுவதன் மூலம் விஷ்ணுபரத்வம் விளங்கவைக்கப்பட்டது. மூன்றாமத்தியாயத்தில்,

துலஸீக₃ந்த₄மாக்₄ராய பிதரஸ்துஷ்டமாநஸா: |
ப்ரயாந்தி க₃ருடா₃ரூடா₄: தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் || [3-62]

[துளஸியின் மணத்தை முகர்ந்து மிகவுகக்கும் பித்ருக்கள் க₃ருட₃ன் மேலேறி விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தையடைகிறார்கள்.] என்று துளஸியால் பித்ருக்களை அர்ச்சித்தால் அவர்களுக்கு விஷ்ணுவின் பரமபத₃ம் கிடைக்கும் என்று கூறுவதன் மூலம் பரமபத₃நாத₃ன் க₃ருட₃வாஹனனான விஷ்ணுவே என்று காட்டப்பட்டது. நாலாமத்தியாயத்தில்,

ப்₃ரஹ்மார்ப்பணம் ப்₃ரஹ்மஹவி: ப்₃ரஹ்மாக்₃நௌ
ப்₃ரஹ்மணா ஹுதம் |
தேந தே ப₄க₃வாநீஶ: நித்யம் ப்ரீணாதி கேஶவ: || [4-42]

[ப்₃ரஹ்மமாயிருக்கும் ஸ்ருக் முதலான ஹோமஸாத₄னங்களால் ஸமர்ப்பிக்கப்படுவதான ப்₃ரஹ்ம ரூபமான ஹவிஸ்ஸு ப்₃ரஹ்மமாயிருக்கும் ஹோமம் செய்பவனால் ப்₃ரஹ்மமான அக்₃னியில் ஹோமம் செய்யப்பட்டது. அதனாலே அந்தப் பித்ருக்களும், அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாய், ஜ்ஞானாதி₃கு₃ண பரிபூர்ணனாய், ஸர்வேஶ்வரனான கேஶவனும் தினந்தோறும் உகப்படைகிறார்கள்.] என்னும் ஶ்லோகத்தில் கீ₃தையில் [4-24] சொன்னபடி பித்ருக்களைக் குறித்து ஹோமம் செய்வதால் பித்ருக்களும், அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான கேஶவனும் திருப்தியடைகின்றனர் என்று கூறப்பட்டது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஶாத்₃த₄மந்நம் ஹவிஷ்யாந்நம் விஷ்ணுஸாந்நித்₄யபோ₄ஜநம் |
அந்நாபா₄வே து கர்த்தவ்யம் ஶாகமூலப₂லேந வா || [4-54]

[ஶ்ராத்₃த₄த்திற்கு உபயோகப்படும் அன்னம் ஶுத்₃த₄மானதாகவும், ஹவிஸ்ஸாயிருப்பதாகவும், விஷ்ணு ஸந்நிதி₄யில் அமுது செய்விக்கப்பட்ட அன்னமாகவும் இருக்கவேண்டும். அன்னமில்லாவிடில் காய்கறி, கிழங்கு, பழம் ஆகியவற்றைக் கொண்டும் பித்ருக்களை ஆராதி₄க்கலாம்.] என்று ஶ்ராத்₃த₄த்தில் பித்ருக்களுக்குரிய அன்னம் எம்பெருமான் அமுது செய்ததாயிருக்கவேண்டும் என்று விதி₄க்கப்பட்டிருப்பது உணரத்தக்கது. நமது ஸாத்விகவிஜயத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட பாத்₃மபுராண வசனங்களும் இதையே வலியுறுத்துகின்றன. எட்டாமத்தியாயத்தில்,

நகா₃யேத் காமகீ₃தாநி வைஷ்ணவம் கீ₃தமாசரேத் । [8-126]

[காமத்தைத் தூண்டும் பாட்டுக்களைப் பாடலாகாது; விஷ்ணுவைப் பற்றின பாட்டுக்களையே பாடவேண்டும்.] என்று விஷ்ணுவைப் பற்றியே பாடவேண்டும் என்று விதி₄க்கப்பட்டதும் காணத்தக்கது. ஒன்பதாமத்தியாயத்தில்,

ஏகாத₃ஶீதி₃நம் யத்ர நிராஹாரம் ப₄வேத்ஸதா₃ ॥
யாநி காநீஹ பாபாநி அந்நமாஶ்ரித்ய திஷ்ட₂தி ।
த்₃வாத₃ஶ்யாமுபவாஸம் து யே ப்ரகுர்வந்தி மாநவா: ॥
தே விஷ்ணும் நைவ ஜாநந்தி வ்ருத₂ா விஷ்ணுபராயணா: ॥
[9-11...13]

[ஏகாத₃ஶியன்று எப்போதும் உணவு உண்ணாமலிருக்க வேண்டும். அன்று உணவு உண்டால் எல்லாப் பாபங்களும் உண்டாகும். த்₃வாத₃ஶியில் எந்த மனிதர்கள் உபவாஸமிருக்கிறார்களோ அவர்கள் விஷ்ணுவை அறியாதவர்களே. அவர்களுடைய விஷ்ணு ப₄க்தியும் வீணானதே] என்று ஏகாத₃ஶீவ்ரதமும், த்₃வாத₃ஶி பாரணையும் வைஷ்ணவர்கள் அவசியம் கைக்கொள்ளவேண்டியவை என்று காட்டப்பட்டது. பதினோராவது அத்தியாயத்தில்,

தா₃னவிதி₄யை வர்ணிக்கும்போது, தா₃னத்தை ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று மூவகையாகப் பிரித்து,

ஶ்ரத்₃த₄யா ஸ்ருவலிதா(?)ப₄ாவம் க்ருத்வா ஹ்ருதி₃ ஜநார்த்த₃நம் ।
காலபாத்ரம் ச ஸத்₃ப₄ாவம் கு₃ப்தம் ஸாத்விகமுச்யதே ॥ [11-6]

[ஶ்ரத்₃தை₄யோடும், கைம்மாறு கருதாத நினைவோடும் காலத்தையும் பாத்திரத்தையும் உணர்ந்து, நல்ல எண்ணத்துடன் ஜநார்த்த₃னனை நெஞ்சில் தியானித்து ரஹஸ்யமாகக் கொடுப்பது ஸாத்

விகத₃ானம் எனப்படும்.] என்று ஸாத்விகத₃ானத்தை வர்ணித்திருப்பதும் விஷ்ணுபரத்வத்தை விளங்கவைக்கிறது. அடுத்தபடியாக,

அநேந கோ₃ப்ரத₃ாநேந கோ₃விந்த₃: ப்ரீயதாம் மம। [11-20]
[இந்த கோ₃த₃ானத்தாலே கோ₃விந்த₃ன் என்னிடம் உகப்படையட்டும்] என்னுமிடத்திலும்,

ருணதே₄நும் ப்ரயச்ச₂ாமி (ப்ரத₃ாஸ்யாமி) ப்ரீயதாம்
மே ஜநார்த்த₃ந: । [11-28]
[ருணதே₄நுவை(?) நான் த₃ானம் அளிக்கிறேன். ஜநார்த்த₃னன் என்னிடம் உகப்படையட்டும்] என்னுமிடத்திலும் இது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

ஸ்வர்ணரௌப்யம் ச கௌ₃ர்பூ₄மிரந்நம் வஸ்த்ரம் தத₂ா திலா: ।
த₃த்தைஸ்தைர்விஷ்ணுஸத₃நம் யாதி பூ₄த்வா ச விஷ்ணுவத் ॥
[11-41]
[தங்கம், வெள்ளி, பசு, பூ₄மி, அன்னம், வஸ்த்ரம், எள் முதலானவற்றை த₃ானமளிப்பதால் விஷ்ணுவைப் போலாகி, விஷ்ணுலோகத்தையடைகிருன்.] என்றும்,

ஶிவநேத்ரஸமுத்பந்நம் ரௌப்யம் பித்ருக₃ணப்ரியம் ।
தஸ்மாத் ரௌப்யப்ரத₃ாநேந ப்ரீயதாம் ருக்மிணீபதி: ॥ [11-44]
[சிவனுடைய நேத்ரத்திலிருந்து உண்டானதாகவும், பித்ருக்களுக்கு இனியதாகவுமிருப்பது வெள்ளி. ஆகையால், வெள்ளியை த₃ானமளிப்பதால் (பித்ருக்களுக்கு அந்தர்யாமியான) ருக்மிணீபதி உகப்படையட்டும்.] என்றும் த₃ானங்களால் பிரீதியடைந்து தன் லோகத்தையும் அளிப்பவன் விஷ்ணு என்று காட்டப்படுகிறது.

ஆஶௌசத்தை வர்ணிக்கும் பதின்மூன்ருவது அத்தியாயத்தில்,

ஸத்ரயாகீ₃ ச யோ நித்யம் க₃ருட₃த்₄வஜபூஜக: ।
ப்₃ரஹ்மசாரீ யதிஶ்சைவ ஸர்வே தே த்யக்தஸூதகா: ॥ [13-18]
[எவனொருவன் ஸத்ரயாக₃ம் செய்பவனும், க₃ருட₃க் கொடியோனை விஷ்ணுவை தினந்தோறும் பூஜிக்கிருனே அவனும், அப்படி விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கும் ப்₃ரஹ்மசாரியும், ஸந்யாஸியும் தீட்டு இல்லாதவர்கள்.] என்று விஷ்ணு பூஜகர்களுக்கே தீட்டு இல்லை என்றும்,

யோ ந பூஜயதே நித்யம் விஷ்ணுவைஶ்வாநராதிதி₂ம் ।
ஸ்நாநஸந்த்₄யாவிஹீநாஶ்ச ஸத₂ா தே ஸூதகாந்விதா:॥[13-26]

[எவனொருவன் தினமும் விஷ்ணுவையும், அக்₃னியையும், அதிதி₂யையும் ஆராதி₄ப்பதில்லேயோ, எவர்கள் ஸ்நான ஸந்த்₄யாவந்த₃னங்களைச் செய்வதில்லேயோ அவர்களனைவரும் எப்போதும் தீட்டுடையவர்கள்] என்று விஷ்ணு பூஜை இல்லாதவர்களுக்கு எப்போதும் தீட்டு உண்டு என்றும் கூறியிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

இதுவரையில் இந்த ஸ்ம்ருதியிலுள்ள ப₄க₃வத்பரத்வத்தைத் தெளிவாகக் காட்டும் பல வசனங்கள் விவரிக்கப்பட்டன. விநாயகர் முதலான தே₃வதைகளைப் பற்றிய ஶாந்திகளும், சில குறிப்புக்களும் இந்த ஸ்ம்ருதியில் ஆங்காங்கு காணப்பட்டபோதிலும் அவற்றில் அந்த தே₃வதைகளுக்குப் பரத்வம் எங்கும் கூறப்படவில்லை.

வ்யாக்ரபாதஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

கல்கத்தா பதிப்பில் நாலாவது ப₄ாக₃த்தின் கடைசியில் அச்சிடப்பட்டுள்ள இந்த ஸ்ம்ருதியில் தே₃வதா விஷயமாகவும், புண்ட்₃ர விஷயமாகவுமுள்ள சில வசனங்களைக் காண்போம்.

த₄ாரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் து ஸ்நாநாந்தே ச விஶேஷத: ।
தர்ப்பணே ஹோமகாலே ச ஸாயம் ப்ராத: ஸமாஹித: ॥
திர்யக்புண்ட்₃ரம் ந குர்வீத யாவத் ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥ [35,36]

[குளித்தபின்பு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் த₄ரிக்கவேண்டும். சிறப்பாக, தர்ப்பணம் செய்யும்போதும், காலையிலும, மாலையிலும் ஹோமம் செய்யும்போதும் ஶாந்தியுடையவனாய் அதை த₄ரிக்கவேண்டும். திர்யக்புண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பவர்களும் ஹோமம் முடியும் வரையில் அதை த₄ரிக்கக்கூடாது.] என்றும்,

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ஸதா₃ கார்யம் ஶ்ரௌதே ஸ்மார்த்தே ச கர்மணி । [40]

[ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் விதி₄க்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்யும்போது ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம எப்போதும் த₄ரிக்கததக்கது.] என்றும ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தின் பெருமையும், திர்யக்புண்ட்₃ரத்தின் சிறுமையும் பறைசாற்றப்பட்டது.

ஶ்ராத்₃தே₄ யஜ்ஞே ஜபே ஹோமே வைஶ்வதே₃வே ஶிவார்ச்சநே ।
த்ரிபுண்ட்₃ரம் த₄ாரயேத்₃யஸ்து நிராஶா: பிதரோ க₃தா: ॥ [62]

[ஶ்ராத்₃த₄ம், யஜ்ஞம், ஜபம், ஹோமம், வைஶ்வதே₃வம் ஆகியவற்றைச் செய்யும்போது ஶிவபூஜையில் த₄ரித்த த்ரிபுண்ட்₃ரத்தை

அணிந்து கொண்டிருப்பவனுடைய பித்ருக்கள் ஶ்ராத்₃த₄த்தில் விருப்ப மில்லாதவர்களாய் திரும்பி விடுகிறார்கள்.] என்றும் இவ்விஷயம் வலி யுறுத்தப்பட்டது. இனறும் த்ரிபுண்ட்₃ரம் இட்டுக்கொள்ளும் ஸ்மார்த் தர்கள் அந்தப் புண்ட்₃ரமில்லாமலே ஶ்ராத்₃த₄ம முதலானவற்றைச் செய்கிறார்கள் என்னும் அநுஷ்ட₂ானமும் இதையே காட்டுகிறது.

திலகேந விநா விப்ரோ புண்யஸ்த்ரீ குங்குமம் விநா |
த்₃வாவேதௌ கு₃ர்ஹிதௌ லோகே தை₃வே பித்ர்யே ச கர்மணி||
யாக₃ம் தா₃நம் ச யோக₃ம ச ஸ்வாத்₄யாயம பித்ருதர்ப்பணம் |
ப₄ஸ்மீப₄வதி தத்ஸர்வம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் விநா க்ருதம் ||
[197, 198]

[தே₃வ பித்ரு கார்யங்களைச் செய்யும்போது நெற்றிக்குறியில்லாத அந்தணனும், குங்குமமில்லாத குலஸ்திரீயும் உலகில் இகழப்படு வார்கள். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாமல் செய்யப்படும் யாக₃ம், தா₃னம், யோக₃ம், அத்₄யயனம, பிதரு தர்ப்பணம் ஆகிய அனைத்தும் சாம்பலாகின்றது (வீணாகின்றது)] என்று மறுபடியும் ஊர்த்₄வபுண் ட்₃ரத்தின் பெருமை பேசப்பட்டது.

ந வ்யாஹ்ருதிஸமோ ஹோமோ ந கா₃யத்ரீஸமோ ஜப: |
நாக்₃நிஹோத்ராத் பரோ யஜ்ஞோ ந தே₃வ: கேஶவாத்பர:||[369]

[பூ₄ர் பு₄வஸ் ஸுவ: என்னும் வ்யாஹ்ருதிஹோமத்தையொத்த ஹோமமில்லை. கா₃யத்ரீஜபத்தையொத்த ஜபமில்லை. அக்₃னி ஹோத்ரத்தைக் காட்டிலும் மேலான யாக₃மில்லை. கேசவனைக் காட்டிலும் மேலான தெய்வமில்லை.] என்றும்,

அஸந்துஷ்டே ஸுக₂ம் நாஸ்தி ந த₄ர்ம: க்ஷுத்₃ரமாநஸே |
ப₄ாக்₃யஹீநே த₄நம் நாஸ்தி நாஸ்த்யபுண்யேऽச்யுதார்ச்சநம் ||
[371]

[திருப்தியில்லாதவனிடம் ஸுக₂மில்லை. தாழ்ந்த நெஞ்சையுடைய வனிடம அறமில்லை. ப₄ாக்₃யமில்லாதவனிடம் செல்வமில்லை. புண் ணியம் செய்யாதவனிடம் அச்யுதாராத₄னம் இல்லை] என்றும் ப₄க₃ வத்பரத்வமும் இந்த ஸ்ம்ருதியில் பறைசாற்றப்பட்டது.

கபிலஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

கல்கத்தா பதிப்பில் கடைசியான ஐந்தாவது ப₄ாக₃த்தில் முதல் ஸ்ம்ருதியான கபிலஸ்ம்ருதியில் பரதத்துவத்தை நிர்ணயித்திருக்கிற படியைக் காட்டுவோம் இனி. இந்த ஸ்ம்ருதியானது விஷ்ணுவினு டைய அம்ஶாவதாரமான கபிலருக்கும் ஶௌநகமுனிவருக்கும் ஸம் வாத₃மாயமைந்துள்ளது. இதன் முதலத்தியாயத்தில்,

ஸாக்ஷாந் நாராயண: ஸோऽயம் பே₄த₃க்ருந்நாயமாப₄வேத்(?) |
வேதோ₃ நாராயண: ஸாக்ஷாத் தத₃ர்த்த₂ஜ்ஞ: ஸ ஏவ ஹி || [37]
[நாராயணனுகிற இந்த தே₃வன் தன்னிலும் வேறுபட்ட உலகைப் படைத்தவனாய்த் தோன்றினன். ஸாக்ஷாத் நாராயணனே வேத₃மாவான். (வேத₃த்தின் பொருளாவான்.) அதன் பொருளை அறிந்தவன் அவனேயன்றே.] என்று நாராயணனே உலகைப் படைத்தவன் என்றும், வேத₃த்தை அறிந்தவன் என்றும், வேத₃த்தின் பொருளாயிருப்பவனென்றும் முழங்கப்பட்டது.

ஶதஜந்மஸ™ தம் வித்₃யாத் ஸாக்ஷாத் தை₃வதமாக₃தம் |
வேத₃நாராயணத்₃ரோஹீ நிர்ப₄யேந ஶ்ருதிம் ஸதாம் ||
வாசா ஸம்ஸ்க்ருதயா வக்தி...வேதே₃ऽஸ்மிந்
ப்₃ரஹ்மஹா ப₄வேத் || [40,41]

[எத்தனை பிறப்பெடுத்தாலும், நேரே பரம்பொருளாய் இவ்வுலகிலும் அவதரிக்கும் அந்த நாராயணனையே அறியக்கடவன். எவனொருவன் வேத₃த்துக்கும், நாராயணனுக்கும் த்₃ரோஹம் செய்பவனாய், நல்ல ஸம்ஸ்க்ருதவாக்கினல் ப₄யமில்லாமல் வேத₃த்தைச் சொல்லுகிறானே, அவன் வேத₃த்தை ஓதியபோதிலும் ப்₃ரஹ்ம(வேத₃)ஹத்தி செய்தவனாவான்.] என்று நாராயணனுக்கு த்₃ரோஹம் செய்பவன் வேத₃ த்₃ரோஹம் செய்பவனே என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

அநதீ₄த்ய புரா வேத₃ம் அந்யஶாஸ்த்ர ஶ்ரமம் வ்ருதா₂ ||
கரோதி ப்₃ராஹ்மணோ மூடோ₄ நரோ கா₃ர்த்த₃ப₄ உச்யதே |
நரகா₃ர்த்த₃ப₄ஸம்ஸர்க்கே₃ ஸ்நாநம் பஞ்சாங்க₃ஸம்யுதம் ||
க்ருத்வா ஸங்கல்ப்ய தத்பஶ்சாத் ப்ராணாயாமஶதம் சரேத் |...
பூ₄தலே கலிநா ஸ்ருஷ்ட: ந குர்யாத் தேந ப₄ாஷணம் |
அஶ்ரோத்ரியைர் ப்₃ரஹ்மவித்₃யாவிஷயே கலஹம் வ்ருதா₂ ||
ந குர்யாதே₃வ ஸோऽயம் வை மஹாவ்யாமோஹகாரணம் |
குலாதி₃ந: குதர்க்காஶ்ச குத்ஸிதா: கலிரூபிண: ||
குபு₃த்₃த₄ய: குபே₃ாத்₃த₄ார: குத்ஸிதாசாரகாரகா: |
நாவலோக்யா ந ஸம்ப₄ாஷ்யா விப்ரநாமகத₄ாரகா: ||
விஶேஷேண ஶ்ராத்₃த₄தி₃நே யதி₃ த்₃ருஷ்டா ஹட₂ாத் தத₂ா |
இத₃ம் விஷ்ணுவ்யாஹ்ருதிஶ்ச ஜபித்வா ப்ரணவம் பரம் ||
ஸமுச்சார்யாऽத₂ ச ஶ்ரோத்ரம் த₃க்ஷிணம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத₃பி |
ஸர்வேஷாமேவ த₄ர்மாணாம் முக்₂யத₄ர்மோऽயமேவ வை ||
[45...53]

[அநாதி₃யான வேத₃த்தை ஓதாமல் எவனொருவன் வீணாக மற்ற ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்கிறானோ, முட்டாளான அந்த அந்தணன் கழுதைமனிதன் என்று சொல்லப்படுகிறான். கழுதை மனிதனோடு தொடர்பு ஏற்பட்டால் பஞ்சாங்க₃ ஸ்நானம் செய்து, அதற்குப்பின் ஸங்கல்பித்து, நூறு ப்ராணாயாமம் செய்யவேண்டியது........ இந்த மனிதன் இவ்வுலகில் கலியினால் படைக்கப்பட்டவன். அவனோடு பேசக்கூடாது. வேத₃ம் ஓதாதவர்களோடு ப்₃ரஹ்மவித்₃யாவிஷயத்தில் வாத₃ம் செய்வது வீணானது. பெரிய மயக்கத்திற்குக் காரணமான இத்தகைய வாத₃த்தை வேத₃மோதினவன் செய்யக்கூடாது. குலத்தை அழிப்பவர்களாய், குதர்க்கம் செய்பவர்களாய், தாழ்ந்தவர்களாய், கலியே உருவெடுத்தவர்களாய், தீய அறிவுடையவர்களாய், தீய அறிவை உபதே₃ஶிப்பவர்களாய், தாழ்ந்த ஒழுக்கத்தைப் பரப்புகிறவர்களாய், அந்தணன் என்னும் பெயரைத் தாங்குகிறவர்களான இவர்கள் காணவும் தகாதவர்கள்; பேசவும் தகாதவர்கள். குறிப்பாக, ஶ்ராத்₃த₄தி₃னத்தில் இவர்களைக் காணவோ, பேசவோ கூடாது. நிர்ப₃ந்த₄மாகக் காணப்பட்டுவிட்டார்களாகில் 'இத₃ம் விஷ்ணு:' என்னும் விஷ்ணுஸூக்த மந்த்ரத்தையும், 'பூ₄:' முதலான வ்யாஹ்ருதிகளையும் ஜபித்து, மேலான மந்த்ரமான ப்ரணவத்தை உச்சரித்து, வலது காதையும் தொடவேண்டும். எல்லா த₄ர்மங்களைக் காட்டிலும இதுவே முக்கிய த₄ர்மமாகும்.] என்று கழுதை மனிதன் முதலான தாழ்ந்தவர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டால் விஷ்ணுஸூக்த மந்திரத்தைப் பிராயஶ்சித்தமாக விதி₄த்திருப்பது காணத்தக்கது,

விஶேஷேண து வித்₃வாந் ஸ: த்யக்தவைரோ ஹரிம் ஸ்மரந்
குர்யாதே₃வ ததோ யாதி தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ॥ [511]

[சிறந்த அறிவாளியான அவன் விரோத₄மற்றவனாய், ஹரியை நினைத்துக்கொண்டு பூ₄மிதா₃னத்தைச் செய்யவேண்டும். அதனால் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தையடைகிறான்.] என்று ஹரிஸ்மரணத்துடன் பூ₄மிதா₃னம் செய்பவன் விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தையே அடைகிறான் என்று கூறியிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஏகமேவாஞ்ஜலிம் நோ வை ப்₄ராத்ருதஜ்ஜாதயோ த₃து₃: ॥
அத்₃யாஸ்மஜ்ஜலதே₃ா ஜாத: வயமேதேந பூ₄ஷிதா: ।
க்ருதார்த்தா₂ நிதராம் ஜாதா: யுஷ்மத்துல்யா அபூ₄மஹி ॥
தஸ்மாத் தத்₃த₃த்தமுத₃கம் அஸ்மாகம் பரமாம்ருதம் ।
த₃தி₄ ஸோம க்₄ருத க்ஷீர மேதே₃ா மாது₄க ஸிந்த₄வ: ॥

நாராயணபத₃ப்ராப்திகாரகாஶ்சாதிபாவநா:।
கும்பீ₄பாகமஹாகே₄ாரரௌரவாதி₃ நிவாரகா:॥ [716...719]
[பித்ருக்களான எங்களுக்கு எங்களுடைய சகோதரர்களும், அவர்களுடைய வம்ஶத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு கை ஜலமாவது கொடுக்கிறார்கள். இன்று எங்களுக்கு ஜலாஞ்ஜலி கொடுப்பவன் பிறந்திருக்கிறான். இவனால் நாங்கள் விளங்கச்செய்யப்பட்டோம்; பெரும்பேறு பெற்றோம். எங்களுடைய பித்ருக்களான உங்களுக்குச் சமமாக ஆனோம், ஆகையால் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஜல தர்ப்பணம் எங்களுக்கு மேலான அமிர்தமாகிறது. தயிர், ஸோம ரஸம், நெய், பால், மேத₃ஸ், தேன் ஆகியவைகளாலான கடலாகவும் ஆகிறது. மிகவும் பரிஶுத்₃த₄மானவையாய், நாராயணனுடைய திருவடியை அடைவிக்கின்றவையாய், கும்பீ₄பாகம் முதலான நரகங்களுக்குச் செல்லாமல் தடுப்பவையாகவும் ஆகின்றன.] என்று பித்ருக்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஜலதர்ப்பணம் நாராயணனின் திருவடியை அடைவிக்கிறது என்று கூறியதும் காணத்தக்கது.

யோ வா த₃ாநாநி ஸர்வாணி மஹாந்தி சரமே வய:॥
கரோதி ப₄க்த்யா ஶூத்₃ரோऽபி தத்க்ஷணாத் தேந காயத:।
விஷ்ணுலோகம் ப்ரயாத்யேவ மஹிம்நா தஸ்ய கேவலம்॥
[894, 895]

[ஶூத்₃ரனாயினும் எவனொருவன் தன் கடைசிக் காலத்தில் பெரியதான எல்லா த₃ானங்களையும் தன் உடலை வருத்திச் செய்கிறானோ அவன் மிக விரைவில் அந்த த₃ானத்தின் மஹிமையினாலேயே விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறான்] என்று கூறியிருப்பதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஸர்வயஜ்வௌக₄விநுதம் அபரம் த₃ாநமேககம்॥
கல்பவ்ருக்ஷாக்₂யகம் தே₃வதே₃வஸ்ய பரமாத்மந:।
அதிஸம்ப்ரீதிஜநகம் ஸத்₃ய: கைவல்யத₃ாயகம்॥
ஏவம் மஹாத₄ராத₃ாநம் கோ₃மேத₄ஶதஸந்நிப₄ம்॥ [923, 924]
[யாக₃ம் செய்பவர்களனைவராலும் புகழப்பட்டதாய், கற்பகவ்ருக்ஷம் என்று பெயர்பெற்ற மற்றொரு த₃ானம் தே₃வதே₃வனான பரமாத்மாவுக்கு மிகவும் உகப்பை அளிப்பது. மஹாத₄ராத₃ானமாகிய இந்த த₃ானம் நூறு பசுமேத₄யாக₃த்தை ஒத்ததாய், உடனே மோக்ஷத்தையே அளிப்பது.] என்று கல்பகவ்ருக்ஷத₃ானத்தின் ப₂லனைப் பரமாத்மா உகப்படைந்து மோக்ஷத்தையே அளிக்கிறான் என்று கூறப்பட்டது.

பித்ரூணமபி ஸர்வேஷாம் நரகோத்தாரபூர்வகம் ||
தச்சாஶ்வதப்ரஹ்மலோகாவாப்திகாரகமுச்யதே |
தாதுஸ்து ஸத்யோ விஜ்ஞாநத்வாரைவ புநரேவ வை ||
தத்ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யநாம முக்திகாரகமேவ வை |
தஸ்மாந்நைதத்ஸமம் தாநம் தர்மோ வை தத்பர: குத: ||
..............................லக்ஷ்மீநாராயணப்ரியம் |
மஹாஸந்ததிஸம்வ்ருத்திகாரகம் கதிதம் மஹத் ||[931...934]

[(கன்யாதானமானது) பித்ருக்கள் அனைவரையும் நரகத்திலிருந்து தூக்கி எடுத்து, நிலையான ப்ரஹ்மலோகத்தை அளிப்பதாகக் கூறப் படுகிறது. இந்த தானமளிப்பவனுக்கு விரைவில் ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி, ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாயுஜ்யம் எனப்படும் தலைசிறந்த மோக்ஷத்தை விளைக்கக்கூடியது. ஆகையால் இதற்கு ஸமானமான தானம் கிடையாது. இதற்கு மேலானது எப்படியிருக்கமுடியும்? ....இது லக்ஷ்மீநாராயணர்களுக்கு இனியது. பெரிய ஸந்ததிகளை வளரச்செய்யும் பெரிய தானம் இது.] என்று கன்யாதானத்தின் பலனை மோக்ஷபர்யந்தமாகச் சொல்லி, அது லக்ஷ்மீநாராயணர்களுக்கு இனியது என்றும் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து, லக்ஷ்மீநாராயணர்களின் ப்ரீதியினாலேயே மோக்ஷம் ஏற்படுகிறது என்று விளங்குகிறது.

யாசந்தம் தண்டுலாந் ப்ரஹ்மசாரிணம் யதிமேவ வா |
த்ருஷ்ட்வா விலோக்ய மார்த்தாண்டம்
புண்டரீகாக்ஷமுச்சரேத் || [950]

[அரிசியைப் பிச்சை எடுக்கும் ப்ரஹ்மசாரியையோ, சந்நியாஸியையோ பார்த்தால் (அதற்குப் பிராயஶ்சித்தமாக) ஸூர்யனைப் பார்த்து, (ஸூர்யனின் நடுவிலிருக்கும்) புண்டரீகாக்ஷநாம ஸங்கீர்த்தனத்தைச் செய்ய வேண்டியது] என்னுமிடத்தில் ஸூர்யனுக்கு நடுவிலிருக்கும் பரம்பொருள் புண்டரீகாக்ஷனே என்னும் சாந்தோக்ய உபநிஷத்வாக்யத்தை விவரித்திருப்பது காணத்தக்கது.

இவ்வண்ணமாக, நாராயணனே உலகைப் படைத்தவன், நாராயணத்ரோஹி வேதத்ரோஹியே, தானம், தர்ப்பணம் முதலான கர்மங்களை ஹரிஸ்மரணத்தோடு செய்பவன் மோக்ஷமடைவான், ஸூர்யமண்டலத்தின் நடுவிலிருப்பவன் தாமரைக்கண்ணனான அவனே என்று முழங்குவதன்மூலம் விஷ்ணுபரத்வத்தை இந்த ஸ்ம்ருதி விளங்க வைக்கிறது.

கபிலஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் முற்றிற்று.

வாதூ₄லஸ்ம்ருதிவிநிர்ணயம்

கல்கத்தா பதிப்பில் கபிலஸ்ம்ருதிக்கு அடுத்தபடி அச்சிடப்பட்டிருக்கும் வாதூ₄லஸ்ம்ருதியிலும் ப₄க₃வத்பரத்வமே பொலிகின்ற படியைக் காண்போம் இனி.

ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே ஸம்ப்ராப்தே த்யக்தநித்₃ர: ப்ரஸந்நதீ₄:।
ப்ரக்ஷாள்ய பாத₃ாவாசம்ய ஹரிஸங்கீர்த்தநம் சரேத் ॥ [4]

[ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தத்தில் (விடியற்காலையில்) தூக்கத்தை விட்டு, தெளிந்த அறிவை உடையவனாய், கால்களை அலம்பி, ஆசமனம் செய்து, ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும்.] என்று விழித்தவுடன் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் என்று விதி₄த்திருப்பதும், இதற்கு மாறாக ஹரநாமஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும் என்று எந்த ஸ்ம்ருதியிலும் விதி₄க்காமலிருப்பதும் காணத்தக்கது.

விஷ்ணவங்க்₄ரிதோயபாநே ச நாத்₃யந்தாசமநம் ப₄வேத் ॥
விஷ்ணுபாதோ₃த்₃ப₄வம் தீர்த்த₂ம் பீத்வா ந க்ஷாலயேத்கரம் ।
க்ஷாலயேத்₃யதி₃ மோஹேந பஞ்சபாதகமாப்நுயாத் ॥ [31, 32]

[எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாத₃ தீர்த்த₂த்தைப் பருகுவதற்கு முன்பும் பின்பும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. அத்தீர்த்த₂த்தைப் பருகியபின் கையை அலம்பக்கூடாது. மயக்கத்தினால் அலம்பினானால் பஞ்சமஹாபாதகங்களையும் செய்தவனாவான்.] என்று எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தின் மஹிமை விளக்கப்பட்டது.

உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ய: ஸ்நாதி ஸ்பர்ஶஶங்கயா ।
ஸ்வர்க்க₃ஸ்தா₂: பிதரஸ்தஸ்ய பதந்தி நரகே க்ஷணாத் ॥ [49]

[வாஸுதே₃வனுடைய உத்ஸவத்தில் தீண்டத் தகாதவர்களைத் தீண்டியிருப்போமோ என்று ஐயமுற்று எவனொருவன் குளிக்கிறானோ ஸ்வர்க்க₃த்திலிருக்கும் அவனுடைய பித்ருக்கள் க்ஷணநேரத்தில் நரகில் விழுவார்கள்.] என்று எம்பெருமானுடைய உத்ஸவத்தில் ஸ்பர்ஶதோ₃ஷம் இல்லை என்று காட்டப்பட்டது.

ஆவாஹயாமி த்வாம் தே₃வி ஸ்நாநார்த்த₂மிஹ ஸுந்த₃ரி ।
ஏஹி க₃ங்கே₃ நமஸ்துப்₄யம் ஸர்வதீர்த்த₂ஸமந்விதே ॥
இமம் மே க₃ங்க₃ இத்யுக்த்வா புண்யதீர்த்தா₂நி ச ஸ்மரேத்।......
ததோ நாராயணம் ஸ்ம்ருத்வா ப்ரஜபேத₃க₄மர்ஷணம்॥ [83...85]

[''அழகிய தே₃வியான க₃ங்கை₃யே! ஸ்நானத்தின் பொருட்டு உன்னை இங்கே அழைக்கிறேன் வா. எல்லாத் தீர்த்த₂ங்களையும் தன்

னுள் அடக்கியவனே! உனக்கு வணக்கம்'' என்று கூறி, 'இமம் மே க₃ங்கே₃' என்னும் மந்திரத்தையும் அநுஸந்தி₄த்து, புண்ய தீர்த்த₂ங்களையும் (ஸ்நானம் செய்யும்போது) நினைக்கவேண்டும்...... அதற்குப்பின் நாராயணனை நினைத்து, அக₄மர்ஷண ஜபம் செய்ய வேண்டும்.] என்றும்,

தத்₃விஷ்ணோரிதி மந்த்ரேண மஜ்ஜேத₃ப்ஸு புந: புந: ।
கா₃யத்ரீ வைஷ்ணவீ ஹ்யேஷா விஷ்ணோ: ஸம்ஸ்மரணாய வை ॥
ப்ரதிக்₃ருஹ்யாப்ரதிக்₃ராஹ்யம் பு₄க்த்வா சாப₄க்ஷ்யப₄க்ஷணம் ।
தத்₃விஷ்ணோரித்யபாம் மத்₄யே ஸக்ருஜ்ஜப்த்வா விஶுத்₃த்₄யதி ॥ [89, 90]

['தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்' என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு நீரில் மறுபடியும் மறுபடியும் மூழ்கவேண்டும். இது விஷ்ணுவை நினைப்பதற்காக ஏற்பட்ட வைஷ்ணவ கா₃யத்ரியாகும். ஏற்கத்தகாததை ஏற்றாலும், புசிக்கத் தகாததைப் புசித்தாலும், 'தத்₃விஷ்ணோ:' என்னும் மந்திரத்தை நீரின் நடுவிலிருந்து கொண்டு ஒரு முறை ஜபிப்பதினால் ஶுத்₃தி₄ அடைகிறான்] என்றும் ஸ்நானத்தின்போது நாராயணனை நினைக்கவேண்டும் என்றும், அது பாபங்களைப் போக்கடிப்பது என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

முக₂ஜாநாமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் திலகம் பா₃ஹுஜந்மநாம் ।
பத₃ாகாரமூருஜாநாம் த்ரிபுண்ட்₃ரம் பாத₃ஜந்மநாம்
த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ர: பரமேஶிதாரம் விஷ்ணும் பரம் த்₄யாயதி யோ மஹாத்மா ।
ஸ்வரேண மந்த்ரேண ஸதா₃ ஹ்ருதி₃ஸ்தி₂தம் பராத்பரம் யந்மஹதோ மஹாந்தம் ॥
மஹோபநிஷதி₃ ப்ரோக்தமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் பரம் ஶுப₄ம் ।
த்₄ருதோர்த்₄வபுண்ட்₃ர: க்ருதசக்ரதா₄ரீ நாராயணம் ஸாங்க்₂யயோகா₃தி₄க₃ம்யம் ।
ஜ்ஞாத்வா விமுச்யேத நர: ஸமஸ்தை: ஸம்ஸாரபாஶைரிஹ சைதி விஷ்ணும் ॥
அத₂ர்வஶிரஸி ப்ரோக்தமூர்த்₄வ புண்ட்₃ரவிதி₄ம் த்₃விஜா: ।
ப்ரவக்ஷ்யாமி ஹிதார்த்த₂ம் வோ ப₄வபாப ப்ரணாஶநம் ॥
ஹரே: பாத₃ாக்ருதிம் ரம்யமாத்மநஶ்ச ஹிதாய வை ।
மத்₄யே சி₂ந்த₃ந் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் யோ தா₄ரயதி ஸர்வதா₃ ॥

ஸ பரஸ்ய ப்ரியோ நித்யம் புண்யப₄ாக் முக்திப₄ாக் ப₄வேத் ।
சதுரங்கு₃லமூர்த்₄வாக்₃ரம் த்₃வ்யங்கு₃லம் விஸ்த்ருதம் ம்ருத₃ா ॥
த்₃விஜ: புண்ட்₃ரம் ருஜூம் ஸௌம்யம் ஸாந்தராலம் து த₄ாரயேத் ।
ஊர்த்₄வக₃த்யாம் து யஸ்யேச்ச₂ா தஸ்யோர்த்₄வம் புண்ட்₃ரமுச்யதே ॥
ஊர்த்₄வக₃த்யாம் து தே₃வத்வம் ஸ ப்ராப்நோதி ந ஸம்ஶய: ।
பர்வதாக்₃ரே நதீ₃தீரே விஷ்ணுக்ஷேத்ரே விஶேஷத: ॥
ஸிந்து₄தீரே஽த₂ வல்மீகே துலஸீமூலமாஶ்ரிதே ।
ம்ருத₃ ஏதாஸ்து ஸங்க்₃ராஹ்யா வர்ஜ்யாஶ்சாந்யாஶ்ச ம்ருத்திகா: ॥
ஶ்யாமம் ஶாந்திகரம் ப்ரோக்தம் ரக்தம் வஶ்யகரம் ப₄வேத் ।
ஸ்ரீகரம் பீதமித்யாஹுர் மோக்ஷத₃ம் ஶ்வேதமுச்யதே ॥
அங்கு₃ஷ்ட₂: புஷ்டித₃: ப்ரோக்தோ மத்₄யமா புஷ்கரீ ப₄வேத் ।
அநாமிகாந்நத₃ா நித்யம் தர்ஜநீ முக்திபு₄க்தித₃ா ॥
அபி₄ஷிக்தம் து யச்சூர்ணம் விஷ்ணுபி₃ம்பே₃ து யோ நர: ।
ஹாரித்₃ரம் த₄ாரயேந்நித்யம் ஸோ஽ஶ்வமேத₄ப₂லம் லபே₄த் ॥
[100, 111]

[பரமபுருஷனின் முக₂த்திலிருந்து பிறந்த அந்தணர்கள் ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத்தையும், தோள்களிலிருந்து பிறந்த க்ஷத்ரியர்கள் திலகத்தையும், துடையிலிருந்து பிறந்த வைஶ்யர்கள் ஒரு திருவடியின் ஆகாரத்தை உடைய புண்ட்₃ரத்தையும், கால்களிலிருந்து பிறந்த ஶூத்₃ரர்கள் த்ரிபுண்ட்₃ரத்தையும் த₄ரிக்கவேண்டும். "ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்தவனாய் யாவனொரு மஹாத்மா மேலான ஈஶ்வரனாய் பரமாத்மாவான விஷ்ணுவை ஸ்வரத்தோடு கூடின மந்த்ரத்தினால் தியானிக்கிறானோ அவனுடைய நெஞ்சில் மேலானவற்றைக் காட்டிலும் மேலானதும், பெரியவற்றைக் காட்டிலும் பெரியதுமான பரம்பொருள் எப்போதும் நிலைநிற்கிறது" என்று மேலானதும் மங்க₃ளமானதுமான ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் மஹோபநிஷத்தில் விதி₄க்கப்பட்டது. "அந்தணர்களே! ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்தவனாய், சக்ராங்கனம் பெற்றவனான மனிதன் கர்ம ஜ்ஞான ப₄க்தியோக₃ங்களால் அறியப்படும் நாராயணனை அறிந்து, எல்லா ஸம்ஸார பாசங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்; விஷ்ணுவையும் அடைகிறான்" என்று அத₂ர்வஶிரஸ்ஸில் கூறப்பட்டதாய், ஸம்ஸாரபாபங்களைப் போக்கடிப்பதான ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ர விதி₄யை உங்கள் நன்மையின் பொருட்டுக் கூறுகிறேன். எம்பெருமானுடைய இரு திருவடிகளின்

ஆகாரத்தில் அமைந்ததாய், அழகியதாய், நடுவில் இடைவெளி உடையதான ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை எவனொருவன் எப்போதும் த₄ரிக்கிறானோ அவன் என்றும் பரமாத்மாவுக்கு இனியவனாய், புண்ணியம் புரிந்தவனாய் மோக்ஷமடைபவனாகிறான். நாலு அங்கு₃லம் உயரம் உடையதாய், இரண்டு அங்கு₃லம் அகலமுடையதாய், நேரானதாய், அழகியதாய், இடைவெளி உள்ளதான ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத்தை இரு பிறப்பாளன (வெள்ளை) மண்ணால் த₄ரிக்க வேண்டும். எவன் உயர்க₃திக்குச் செல்லவேண்டும் என்று எண்ணுகிறானோ அவனுக்கு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் விதி₄க்கப்படுகிறது. உயர் க₃தியாகிய பரமபத₃த்தில் அவன் அயர்வறும் அமரர்களோடு ஒருவனாக ஆவான் என்பதில் ஐயமில்லை. மலை உச்சியிலும், நதிக்கரையிலும், விசேஷமாக விஷ்ணு க்ஷேத்ரங்களிலும், கடற்கரையிலும் புற்றிலும், துளசிச்செடியின வேரோடும இடத்திலும் உள்ள மண்ணைத் திருமண்காப்பிற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மற்ற மண்கள் விலக்கத்தக்கவை. கறுப்பு நிறமுள்ள மண் ஶாந்தியை அளிப்பதென்றும், சிவப்பு நிறமுள்ளது வஶ்யஶக்தியை அளிப்பது என்றும், மஞ்சள் நிறமுள்ளது செல்வத்தையளிப்பதென்றும், வெள்ளை நிறமுள்ளது மோக்ஷத்தை அளிப்பதென்றும் கூறப்படுகிறது. கட்டை விரலால் இடுவது புஷ்டியை அளிக்கிறது என்றும், நடு விரலால் இடுவது நிறைவை அளிக்கிறது என்றும், மோதிரவிரலால் இடுவது அன்னத்தை அளிப்பது என்றும், சுட்டு விரலால் இடுவது எப்போதும் போ₄க₃மோக்ஷங்களிரண்டையும் அளிப்பதென்றும் கூறப் படுகிறது. (திருமண்காப்பின் நடுவில்) விஷ்ணு பி₃ம்ப₃த்தில் அபி₄ ஷேகம் செய்விக்கப்பெற்ற ஹரித்₃ரா சூர்ணத்தை எவனொருவன் எப்போதும் த₄ரிக்கிறானோ அவன் அஶ்வமேத₄ம் செய்த பலனை அடைகிறான்] என்று ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரலக்ஷணம் விரிவாக விளக்கப் பட்டதும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடும் திருமண்காப்பின் சிறப்பை உணர்த்துகிறது.

ப்₃ரஹ்மயஜ்ஞே ஜபேத் ஸூக்தம் பௌருஷம் சிந்தயந் ஹரிம்।
ஸ ஸர்வாந் ஜபதே வேதா₃ந் ஸாங்கோ₃பாங்கா₃(ந்) விதா₄நத: ॥ [156]

[ப்₃ரஹ்மயஜ்ஞத்தின்போது ஹரியை நினைத்துக்கொண்டு புருஷ ஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அப்படி ஜபிப்பவன் அங்கோ₃பாங்க₃ங்களோடு கூடிய எல்லா வேத₃ங்களையும் முறைப்படி ஜபித்தவனாகிறான்.] என்னுமிடத்தில் புருஷஸூக்தத்தினால் சொல்லப்படுபவன் எம்பெருமானே என்பது தோற்ற 'புருஷஸூக்த ஜபத்தின்போது ஹரியை நினைக்கவேண்டும்' என்று விதி₄த்திருப்பது காணத்தக்கது.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்₄ய வர்த்ததே |
ஆஜ்ஞாச்சே₂தீ₃ மம த்₃ரோஹீ மத்₃ப₄க்தோऽபி ந வைஷ்ணவ: ||
விஷ்ணுநா து புரா கீ₃தமேவம் தத்து மயேரிதம் |
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ து விப்ராணும் சக்ஷுஷீ த்₃வே விநிர்மிதே ||
காணஸ்தத்ரைகயா ஹீநோ த்₃வாப்₄யாமந்த₄: ப்ரகீர்த்தித: ||
[189...191]

["ஶ்ருதியும், ஸ்ம்ருதியும் என்னுடைய ஆணையேயாகும். எவனொருவன் இவற்றை மீறி நடக்கிறானோ அவன் என் ஆணையை மீறுகிறவனாய், எனக்கு த்₃ரோஹியாகிறானாகையாலே எனது ப₄க்தனாயினும் வைஷ்ணவனாகமாட்டான்" என்று ஆதி₃காலத்தில் விஷ்ணுவினால் சொல்லப்பட்ட இவ்வசனம் இங்கு என்னால் எடுக்கப்பட்டது. அந்தணர்களுக்கு ஶ்ருதியும், ஸ்ம்ருதியும் இரு கண்களைப்போலே படைக்கப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றை அறியாதவன் ஒருகண் குருடனாவான். இரண்டும் அறியாதவன் முழுக்குருடனாகச் சொல்லப்படுகிறான்] என்று ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் விஷ்ணுவின் ஆணைகளே என்று கூறப்பட்டது குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

மாஸிகே ச ஸபிண்டே₃ ச ப்ரதிஸம்வத்ஸரே ததா₂ |
வ்யர்த்த₂ம் ப₄வதி தச்ச்₂ராத்₃த₄ம் வாஸுதே₃வம் விநா க்ருதம் ||
ஜபஸ்தப: ஶ்ராத்₃த₄கர்ம ஸ்வாத்₄யாயாதி₃கமேவ ச |
வ்யர்த்த₂ம் ப₄வதி தத் ஸர்வம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் விநா
க்ருதம் || [199, 200]

[மாஸந்தோறும் செய்யும் மாஸ்யத்திலும், ஸபிண்டீ₃கரணத்திலும், ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்யப்படும் ஶ்ராத்₃த₄த்திலும் செய்யப்படும் ஶ்ராத்₃த₄ம் வாஸுதே₃வஸம்ப₃ந்த₄ம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதாகில் அது வீணானதாகும். ஜபம், தபம், ஶ்ராத்₃த₄கர்மம், அத்₄யயனம் முதலானவையெல்லாம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாமல் செய்யப்பட்டதாகில் அது வீணானதாகும்.] என்று கூறியிருக்கையால் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தின் சிறப்பும், வாஸுதே₃வனின் பரத்வமும் விளங்கா நிற்கிறது.

யோ மோஹாத₃த₂வாऽऽலஸ்யாத₃க்ருத்வா கேஶவார்ச்சநம் |
பு₄ங்க்தே ஸ யாதி நரகம் ஶ்வாநயோநிஷு ஜாயதே || [222]

[எவனொருவன் மயக்கத்தினாலோ, சோம்பலினாலோ கேஶவனை ஆராதி₄க்காமல் உண்கிறானோ அவன் நரகத்தையடைவான். அதற்குப் பின்பு நாய் ஜன்மத்தை அடைகிறான்.] என்று கேஶவனை தினமும் ஆராதி₄க்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வண்ணமாக, (1) விழித்தவுடன் ஹரிநாமஸங்கீர்த்தனம் செய்யவேண்டும். (2) எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மஹிமை. (3) உத்ஸவ ஸேவா மஹிமை. (4) ஸ்நானத்தின்போதும் நினைக்கத்தக்கவன் விஷ்ணுவே. (5) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரப்ரப₄ாவம். (6) புருஷஸூக்தஜபத்தின்போது நினைக்கத்தக்கவன் ஹரியே. (7)ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் விஷ்ணுவின் ஆஜ்ஞைகளே. (8)ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமும், வாஸுதே₃வஸம்ப₃ந்த₄முமில்லாமல் செய்யப்படும் ஶ்ராத்₃த₄ம் பயனற்றது. (9) கேஶவனை தினந்தோறும் ஆராதி₄க்காதவன் மிகத் தாழ்ந்தவன் என்னும் விஷயங்களை முழங்குகையால் இந்த வாதூ₄லஸ்ம்ருதியிலிருந்தும் விஷ்ணுபரத்வம் கல்வெட்டாகத் தேறிநிற்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

வாதூ₄லஸ்ம்ருதிவிநிர்ணயம் முற்றிற்று.

விஶ்வாமித்ரஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

கல்கத்தா பதிப்பில் வாதூ₄லஸ்ம்ருதிக்கு அடுத்தபடி அச்சிடப்பட்டுள்ள விஶ்வாமித்ர ஸ்ம்ருதியில் ஏழு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அதில் நித்யநைமித்திக கர்மங்களை வர்ணிக்கும் முதல் அத்தியாயத்தில்

ஸமுத்₃ரவஸநே தே₃வி பர்வதஸ்தந மண்ட₃லே।
விஷ்ணுபத்னி நமஸ்துப்₄யம் பாத₃ஸ்பர்ஶம் க்ஷமஸ்வ மே॥[1-45]

[கடலை வஸ்த்ரமாகக் கொண்டவளாய், மலைகளை ஸ்தனங்களாகக் கொண்டவளாய், விஷ்ணு பத்னியான பூ₄தே₃வியே! உனக்கு வணக்கம். என்னுடைய கால்கள் உன்மேல் படுவதைப் பொறுத்துக் கொள்வாயாக.] என்று பூ₄தே₃வியை விஷ்ணுபத்னி என்று குறிப்பதன்மூலம் விஷ்ணுவின் பரத்வம் விளங்கவைக்கப்படுகிறது. ஆசமன விதி₄யை வர்ணிக்கும் இரண்டாமத்தியாயத்தில்

விந்யஸேத் கேஶவாதீ₃நி பௌராணுசமநம் ப₄வேத்। [2-3]

[கேஶவன் முதலான நாமங்களைக்கொண்டு அந்தந்த அங்க₃ங்களைத் தொடுவது புராணங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆசமனமாகும்.] என்று முதலில் ஆசமனம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

கேஶவாதி₃த்ரயேணுபோ மாஷத₃க்₄நம் பிபே₃த் க்ரமாத்॥
கோ₃விந்த₃மக்₂ரதோ ந்யஸ்ய ஸௌஷும்நே விஷ்ணுமேவ ச।

மது₄ஸூதநமாதி₃த்யே ஸூத₄ாம்ஶௌ ச த்ரிவிக்ரமம் ||
அக்₃ரதோ வாமநம் சைவ ஶ்ரீத₄ரம் ஹஸ்தயோஸ் தத₂ா|
ஹ்ருஷீகேஶம் பத்₃மநாப₄ம் உப₄யோ: பாத₃யோர்ந்யஸேத் ||
தா₃மோத₃ரம் ப்₃ரஹ்மரந்த்₄ரே நாம ஸங்கர்ஷணஸ்ய ச |
ந்யஸேத்₃வா நாஸிகாமத்₄யே சாஸ்யாந்தே வா விநிர்தி₃ஶேத் ||
விந்யஸேத்₃த₃க்ஷநாஸாயாம் வாஸுதே₃வம் ததை₂வ ச|
ப்ரத்₃யும்நம் விந்யஸேத்₃வாமே அநிருத்₃த₄ம் து த₃க்ஷிணே ||
புருஷோத்தமம் வாமநேத்ரே த₃க்ஷகர்ணே ஹ்யதோ₄க்ஷஜம் |
நாரஸிம்ஹம் வாமகர்ணே நாப₄ாவச்யுதமேவ வா ||
ஜநார்த்த₃நம் ஹ்ருதி₃ ந்யஸ்ய ப்₃ரஹ்மரந்த்₄ரே ஹ்யுபேந்த்₃ரகம்|
விந்யஸேச்ச ஹரிம் க்ருஷ்ணம் பு₄ஜே த₃க்ஷே ச வாமகே ||
பௌராணம் ஸ்மார்த்தமித்யேதத் க்ஷத்ரியாணும் விதீ₄யதே ||
[2-12...19]

[கேஶவன், நாராயணன், மாத₄வன் என்னும் மூன்று நாமங்களைக் கொண்டு மாஷரேகை₂ முழுகுமளவுள்ள தீர்த்த₂த்தைக் கையிலெடுத்து முறையே பருகவேண்டும். கோ₃விந்த₃னைத் தனக்கு முன்னாலும், விஷ்ணுவை ஸூஷும்நா நாடியிலும், மது₄ஸூத₃னனை ஆதி₃த்ய னிலும், த்ரிவிக்ரமனைச் சந்த்₃ரனிலும், வாமனனை முன்புறத்திலும், ஶ்ரீத₄ரனை இரு கைகளிலும், ஹ்ருஷீகேஶனையும் பத்மநாப₄னையும் இரு கால்களிலும், தா₃மோத₃ரனை ப்₃ரஹ்மரந்த்₄ரத்திலும் ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். ஸங்கர்ஷண நாமத்தை மூக்கின் நடுவிலோ முடிவிலேயோ ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். வலது மூக்கில் வாஸுதே₃வனையும், இடது மூக்கில் ப்ரத்₃யும்னனையும், வலது கண்ணில் அநிருத்₃த₄னையும், இடது கண்ணில் புருஷோத்தமனையும், வலது காதில் அதோ₄க்ஷஜனையும், இடது காதில் நரசிம்மனையும், நாபி₄யில் அச்யுதனையும், ஜநார்த்த₃னனை ஹ்ருத₃யத்திலும், ப்₃ரஹ்ம ரந்த்₄ரத்தில் உபேந்த்₃ரனையும், ஹரியையும், கிருஷ்ணனையும் முறையே வலது இடது பு₄ஜங்களிலும் நியாஸம் செய்யவேண்டும். புராணங்களிலும், ஸ்ம்ருதிகளிலும் இந்த ஆசமனம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு விதி₄க்கப்பட்டது.] என்று முற்கூறிய புராண ஆசமனம் விளக்கப் பட்டது. க்ஷத்ரியர்களுக்குரிய இந்த ஆசமனத்திலும் விஷ்ணுநாமங் களே நியாஸம் செய்யப்படுவது காணத்தக்கது. சிவாதி₃நாமங்களைக் கொண்டு ஸ்ம்ருதிகளில் எங்குமே ஆசமனம் விதி₄க்கப்படாததும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஶௌத்₃த₄ாசமாநாம் த்ரிவித₄ம் ப்ரகாரம் குர்யாத்த்ரி-
ஸந்த்₄யாஸு ஸமஸ்தகர்மஸு।
ஆரம்ப₄ணம் கேஶவநாமயுக்தம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்₄யாம்
த்₃விவித₄ம் ததே₃ாச்யதே ॥ [2-21]

[எல்லா வைதி₃ககர்மங்களிலும், மூன்று ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும் [(1) நீர் பருகுவது, (2) அங்க₃ந்யாஸம் செய்வது, (3) நாமங்களை உச்சரிப்பது என்று] மூன்று வகைப்பட்ட ஶௌத்₃த₄மான ஆசமனத்தைச் செய்யவேண்டும். ஆசமனத்தின் தொடக்கம் கேஶவ நாமத்தோடு கூடியது. ஶ்ருத்யாசமனம் என்றும், ஸ்ம்ருத்யாசமனம் என்றும் ஆசமனம் இரண்டு வகையாகக் கூறப்படுகிறது.] என்றும்,

புண்யஸ்த்ரீணும் நமோऽந்தம் ஸ்யாத் விஶேஷாத்
கேஶவாதி₃ஷு। [2-26]

[ப₄க₃வந்நாமங்களை, குறிப்பாகக் கேஶவாதி₃ நாமங்களைப் புண்ய ஸ்த்ரீகள் உச்சரிக்கும்போது கடைசியில் நம:பத₃த்தையும் சேர்த்து உச்சரிக்கவேண்டும்.] என்றும்,

கராக்₃ரபஞ்சாங்கு₃லி பூர்ணமுத்₃ரா ஸகேஶவாத்₃யை-
ரநுவர்த்தநீயா। [2-29]

[கையிலுள்ள ஐந்து விரல்களாலும் அங்க₃ந்யாஸம் செய்துகொண்டு கேஶவாதி₃ நாமங்களோடு ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.] என்றும் ஆசமனத்தின்போது கேஶவாதி₃ நாமங்கள் விதி₄க்கப்பட்டன.

ஶ்ருத்யாசமநமேபி₄ர்யோ ஹரே: குர்யாத் த்₃விஜோத்தம: ।
ஸ ஸர்வபாபமுக்த: ஸ்யாத் ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டிர் ந
வித்₃யதே ॥ [2-38]

[இந்த வேத₃மந்த்ரோச்சாரணங்களையும், அங்க₃ந்யாஸ கரந்யாஸங்களையும் செய்து, எந்த அந்தணர் தலைவன் ஹரியைக்குறித்து ஶ்ருத்யாசமனத்தைச் செய்கிருனே, அவன் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் நீங்கியவனுகிருன். அவனுக்கு ஸ்பர்ஶதோ₃ஷம் கிடையாது.] என்று ஶ்ருத்யாசமனமும் ஹரியைக்குறித்ததே என்று காட்டப்பட்டது. கா₃யத்ரியின் பெருமையைப் பேசும் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில்,

நாராயணம் மூலமந்த்ரம் ஸஞ்ஜ்ஞாமந்த்ரம் ப₄வேத் ஸதா₃।
ஓமாபோ ஜ்யோதிரித்யேதத் பத₃மந்த்ரமிதீரிதம் ॥ [5-11]

[நாராயண நாமத்தைக் கொண்ட மூலமந்த்ரமாகிற திருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ரம் ஸம்ஜ்ஞா மந்த்ரம் எனப்படுவதாய் எப்போதும் சொல்லத்தக்கது. 'ஓமாபோ ஜ்யோதி:' என்பது பத₃மந்த்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.] என்று திருமந்த்ரத்தின் பெருமை பேசப்பட்டது.

ஶ்ரீஸூர்யநாராயணப்ரீத்யர்த்த₂ம் அர்க்₄யப்ரதா₃நம் கரிஷ்யே இதி ஸங்கல்ப்ய அர்க்₄யப்ரதா₃நமந்த்ரஸ்ய ஸவித்ரு ப₄க₃வாந் ருஷி: அநுஷ்டுப்ச₂ந்த₃:, ஶ்ரீஸூர்யநாராயணோ தே₃வதா । [5-41]

['ஶ்ரீஸூர்ய நாராயணனின் ப்ரீதியின் பொருட்டு அர்க்₄யப்ரதா₃னம் செய்கிறேன்' என்று ஸங்கல்பித்து, அர்க்₄யப்ரதா₃ன மந்த்ரத்துக்கு ஸூர்யப₄க₃வான் ரிஷி, அநுஷ்டுப் ச₂ந்த₃ஸ், ஶ்ரீஸூர்யநாராயணன் தே₃வதை என்று அநுஸந்தி₄க்கவேண்டும்.] என்று ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமியான ஸூர்யநாராயணனே அர்க்₄யப்ரதா₃னத்தால் உகப்பவன் என்று காட்டப்பட்டது. இருவித₄மான ஜபத்தைக் கூறும் ஆறும் அத்தியாயத்தில்,

ப்ருதி₂வி(த்₂வி)! த்வயா த்₄ருதா லோகா தே₃வி! த்வம் விஷ்ணுநா த்₄ருதா ।
த்வம் ச தா₄ரய மாம் தே₃வி! பவித்ரம் குரு சாஸநம் ॥ [6-5]

[பூ₄மிதே₃வியே! உன்னால் உலகங்கள் த₄ரிக்கப்படுகின்றன. நீ விஷ்ணுவால் த₄ரிக்கப்படுகின்றாய். நீ என்னை த₄ரிப்பாயாக. என்னுடைய ஆஸனத்தைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்துவாயாக.] என்று எல்லாவுலகங்களையும் த₄ரிக்கும் பூ₄மிதே₃வி விஷ்ணுவினால் த₄ரிக்கப்படுபவள் என்று முழங்கப்பட்டது. இப்படி விஷ்ணுபரத்வம் செய்திருக்கும் விஶ்வாமித்ர ஸ்ம்ருதியிலும் வேறு எந்த தெய்வத்துக்கும் பரத்வம் கூறப்படவில்லை. அடுத்ததான லோஹிதஸ்ம்ருதியில் எந்த தெய்வத்துக்கும் பரத்வம் கூறும் வசனங்கள் எதுவுமில்லை. ஆகையால் அதற்கடுத்த நாராயணஸ்ம்ருதியைக் காண்போம்.

விஶ்வாமித்ரஸ்ம்ருதிநிர்ணயம் முற்றிற்று.

நாராயணஸ்ம்ருதிநிர்ணயம்

இந்த நாராயணஸ்ம்ருதியிலும் முதல் எட்டு அத்தியாயங்களில் எந்த தேவதைக்கும் பரத்வத்தைக் காட்டும் எதுவுமில்லை. கடைசியான ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தின் கடைசியில் கலியில் விலக்கப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து த₄ரித்₃ரனாய் வாழும் மனிதனுக்குப் பிராயஶ்சித்தத்தை வர்ணிக்கும்போது,

பலாஷ்டகப்ரமாணேந தண்டு₃லேந ஹவி: பசேத் |
கோ₃மூத்ரே விநிவேத்₃யைவ ஹரயே பரமாத்மநே ||
ததே₃வ பு₄க்த்வா ஸாயாஹ்நே ஸ்வபேத்₃வை த₃க்ஷிணாஶிரா: |
ஏவம் ஷண்மாஸக்ருத் விப்ர: பூர்வவத் ஶுத்₃தி₄மாப்நுயாத் ||
ததோ க₃ங்கா₃ஜலே ஸ்நாத்வா ஸேதுத₃ர்ஶநமேவ வா |
க்ருத்வா தத: புந: கர்ம க்ருத்வா ஶுத்₃தி₄மவாப்நுயாத் ||
ஸ்வகர்மபரகர்மார்ஹ: ப₄வேதே₃வ ந ஸம்ஶய: || [9-9...12]

[எட்டு பலம் அளவுள்ள அரிசியைக்கொண்டு ஹவிஸ்ஸை கோ₃மூத்ரத்தில் சமைக்கவேண்டும். அதைப் பரமாத்மாவான ஹரிக்கு நிவேத₃னம் செய்து, அதையே மாலையில் பு₄ஜித்து, (இரவில்) தெற்கே தலையை வைத்துத் தூங்கவேண்டும். இப்படி ஆறுமாதம் பிராயஶ்சித்தத்தை அநுஷ்டி₂க்கும் அந்தணன் முன்போலே பரிஶுத்₃த₄னுவான். அதற்குப்பின் க₃ங்கா₃ ஜலத்தில் நீராடியோ, சேதுவைக் கண்டோ அங்கு செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து, அதற்குப்பின் பரிஶுத்₃தி₄ அடைவான். தன் கர்மங்களைச் செய்வதற்கும், பிறர்க்குக் கர்மங்களைச் செய்விப்பதற்கும் தகுதியுடையவனுவான். இதில் ஐயமில்லை.] என்று ஹரியைப் பரமாத்மா என்று குறித்திருப்பதிலிருந்து, இந்த ஸ்ம்ருதியும் விஷ்ணு பரத்வத்தையே நிலைநாட்டுகிறது என்று விளங்குகிறது.

நாராயணஸ்ம்ருதிநிர்ணயம் முற்றிற்று.

இனி, கல்கத்தாபதிப்பில் அடுத்தபடி அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஶாண்டி₃ல்யஸ்ம்ருதி ஏற்கனவே ஆராயப்பட்டுவிட்டதாகையால், அதற்கடுத்தபடியுள்ள கண்வஸ்ம்ருதியைக் காண்போம்.

கண்வஸ்ம்ருதிநிர்ணயம்

இந்த ஸ்ம்ருதியில் த₄ர்மஸாரத்தை வர்ணிக்கும் முதலத்தியாயத்தில்,

யத்கிஞ்சித்₃வா க்ருதம் தேந பரமேஶ்வரதுஷ்டயே |
தத₃க்ஷயமமோக₄ம் ஸ்யாத் ப்₃ரஹ்மஜ்ஞாநைகஸாத₄கம் ||
யதா₂ஶாஸ்த்ரக்ருதம் ச ஸ்யாத் அஶாஸ்த்ரக்ருதமப்யலம் |
பரமேஶ்வரதுஷ்ட்யர்த்த₂க்ருதம் தஸ்மாத் ததா₂ சரேத் ||......
பரமேஶ்வர ஶப்₃த₃ம் ய: கர்மாதி₃ஷு ஸமாஹிதை: |
ப்ரவதே₃த்₃வைதி₃கை: ஸித்₃தி₄: ப்₃ரஹ்மஶப்₃தே₃ாऽத₂வா ஸதா₃ ||
ஶ்ரீஶப்₃த₃பூர்வகோ நித்யம் தாவந்மாத்ரேண ஸா க்ரியா ||
[11...16]

[அவனால் பரமேஶ்வரனின் உகப்பின் பொருட்டு எந்தக் காரியமானது செய்யப்பட்டதோ அது அழியாததாகவும், பெரும்பயனை விளைப்பதாகவும ப்₃ரஹ்ம ஜ்ஞானத்திற்கு முக்கிய உபாயமாகவும் ஆகிறது. ஶாஸ்த்ரமுறைப்படி செய்யப்படாவிட்டாலும், பரமேஶ்வரனுடைய உகப்பிற்காகச் செய்யப்பட்டது ஶாஸ்த்ர முறைப்படி செய்யப்பட்டதாகவே ஆகிறது. ஆகையால் கர்மங்களை அவ்வண்ணமே அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும்..............எவன் பரமேஶ்வர ஶப்₃த₃த்தைக் கர்மம் முதலானவற்றில் பழக்கமுடைய வைதி₃கர்களைக் கொண்டு உச்சரிக்கச் செய்கிறானோ அவனுக்கு ஸித்₃தி₄ ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீஶப்₃த₃த்தை முன்னிட்ட ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃த்தையாவது பரமேஶ்வர ஶப்₃த₃ ஸ்தா₂னத்தில் எப்போதும் பிரயோகிக்கலாம். இப்படிச் செய்தாலும் அக்கர்மம் பயனுடையதாகிறது.] என்று பரமாத்மாவைப் பரமேஶ்வர ஶப்₃த₃த்தாலும், ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃த்தாலும் குறித்தார் கண்வர். இந்தப் பரமேஶ்வரன் யாரென்பதைப் பிற்பகுதிகளில் எப்படி நிர்ணயித்திருக்கிறார் என்பதைக் காண்போம்.

ப்₃ரஹ்ம வை சதுர்ஹோதார: தேப்₄யோ யஜ்ஞோऽபி₄நிர்மித: |
ஸ ஹி நாராயணோ ப்₃ரஹ்ம புருஷரூபேண தத்ர ச ||
வர்த்ததே சாநுயாகேந சோத்தரேண ஜக₃ந்மய: |
ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திவிநாஶாநாம் கர்த்தா காரணகாரணம் ||
கரணஸ்யாபி கரணம் ஜக₃ஜ்ஜந்மாதி₃காரணம் |
ஸத்யஜ்ஞாநாநந்த₃மயம் ஸத₃ஸச்சிந்மயாத்மகம் ||
தத்₃ரூபேணாவதீர்ணம் தத் தஸ்யாத்₄யேதா தத₃ாத்மக: |
ப்₃ரஹ்மவாத₃யுச்யதே ஸத்₃பி₄: ஸ ஹி வையர்ந நிஷித்₄யதே ||
ஸ ஸர்வவேத₃யஜ்ஞௌக₄ஸத்கர்மவ்ரதக்ருந்மத: |
ஸ உ வை வைதி₃க ஶ்ரேஷ்ட₂: கர்மிஷ்ட₂: கர்மடே₂ாऽஶட₂: ||
ஸர்வாசார்ய: ஸர்வப₃ந்து₄: ஸம்ப்ரதா₃ய ப்ரவர்த்தக: |
ஸர்வாசாரஸ்தா₂பகஶ்ச ஸர்வலோகவிலக்ஷண: ||
ஸூக்ஷ்மத₄ர்மார்த்த₂தத்த்வஜ்ஞ: ஸோऽயம் கில விஶேஷவித் |
வேத₃மார்க்க₃ாநுஸாரீ ச பரம் வேதே₃ாக்தமேவ ஹி ||
கரோதி கர்ம நாந்யத்து கௌ₃ணமுக்₂யே தத₂ா ப₂லம் |
தே₃ஶகாலமஹாபாத்ரத்₃ரவ்யயோக₃ாதி₃கேக்ஷணே ||
முக்₂யம் தத்ஸமநுஷ்ட₂ாநம் குருதே கில ஸந்ததம் |
ஸத்கர்மபி₄: ஸதா₃ பூஜாம் கரோதி குலஸம்ப₄வ: ||

ஸபத்ரபுஷ்பாதி₃க்ருதா தே₃வஸ்ய பரமாத்மந: ।
ப₄வேந்ந து ஸதா₃ பூஜா கிந்து ஸா கர்மபி₄: க்ருதை: ॥
யதா₂ஶாஸ்த்ராதி₃விஹிதை: அலப்₄யைர் மஹதீதி ஸா ।
ப்ரோச்யதே தத்₃விஶேஷஜ்ஞை: ஸா ஹி ஸர்வோத்தமோத்-
ஸா ஸர்வஸாத₄ாரணதோ ந கர்த்தும் ஶக்யதே கில । [தமா ॥
ஸாத₄ாரணாஶ்ச புருஷா: தாத்₃ருஶம் தூ₃ஷயந்த்யபி ॥
தாம் க்ரியாம் தத்ஸ்வரூபம் ச தந்மந்த்ராந் வேத₃வர்ஜிதாந் ।
மோசயந்த: ஸ்வகாம் பூஜாம் அதி₄கத்வேந கேவலம் ॥
வர்ணயந்த: பரம் ப₄ாவம் அஜாநந்த: ஶ்ருதே: பத₃ம் ।
வ்யத்யாஸயந்தி ஸந்மார்க்க₃ாந் அமார்க்க₃ாந் வர்ணயந்த்யபி ॥
ததீ₃யமார்க்க₃ப₄ாக் யோ வை வைதி₃கோऽபி ந வைதி₃க: ।
அக₂ண்ட₃வைதி₃கோ மார்க்க₃: ஸர்வேஷாமேவ கர்மணாம் ॥
ஆரம்ப₄காலே ஸங்கல்பே பரமேஶ்வரதுஷ்டயே ।
கரிஷ்யாமீதி ஸங்கல்ப்ய தத்தத்கர்ம யதா₂விதி₄ ॥
ஸமநுஷ்டா₂ய தத்பஶ்சாத் தத்தத் கர்மாந்த ஏவ ஹி ।
ப்ரீணாது ப₄க₃வாந் தே₃வ: பரமாத்மா ஸதா₃ ஹரி: ॥
அநேந கர்மணா சேதி த்யாக₃ம் குர்யாத் ஜலேந வை ।
ஏதச்சக்ரத₄ரஸ்யாஸ்ய பூஜநம் மஹதே₃ககம் ॥
ஸத்₃பி₄ருக்தம் வித₄ாநேந பரமைர் வைதி₃கோத்தமை: ।
பூஜநம் தே₃வதே₃வஸ்ய பரம் கர்மபி₄ரேவ வை ॥
கதி₂தம் தத் ஸமாஸேந தாநி கர்மாணி ஸாம்ப்ரதம் ।
ப்ரவக்ஷ்யாமி க்ரமேணைவ ப்₃ரஹ்மஜ்ஞாநைகஸாத₄கம் ॥
ஔபாஸநம் வைஶ்வதே₃வம் பார்வணம் ச தத₂ாஷ்டகா: ।
மாஸிஶ்ராத்₃த₄ம் ஸர்ப்பப₃லி: ஈஶாநப₃லிரேவ ச ॥
அக்₃நிஷ்டோமோऽதிபூர்வஶ்ச உக்த்₂ய: ஷோட₃ஶஸஞ்ஜ்ஞிகா: ।
அதிராத்ராப்தோர்யாமஶ்ச வாஜபேயஶ்ச ஸப்த வை ॥......

[394-415]

['' ப்₃ரஹ்ம வை சதுர்ஹோதார: । சதுர்ஹோத்ருப்₄யோதி₄ யஜ்ஞோ நிர்மித: ॥'' [காட₂கம் 3-5-22] [வேத₃மந்த்ரங்கள் சதுர்ஹோதாக்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுக்காகவே யஜ்ஞம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது] என்று வேத₃ம் ஓதுகிறது. அந்த யஜ்ஞமே புருஷ ரூபமாக வடிவெடுத்திருப்பவன் நாராயணனுகிற ப்₃ரஹ்மம். புருஷ

ஸூக்தத்தின் உத்தராநுவாகத்தில்—உலகுக்கு அந்தர்யாமியாகவும் படைத்தளித்தழிக்கும் கர்த்தாவாகவும், பிரமன் முதலான காரண பூ₄தர்களுக்கெல்லாம் காரணமாகவும், உபாயங்களுக்கெல்லாம் உபாயமாகவும், உலகிற்கு உபாத₃ானம் முதலான எல்லாக் காரண மாகவும், ஸத்யஜ்ஞாநாநந்த₃மயமாகவும், ஸத் எனப்படும் ஸ்தூ₂ல வுலகிற்கும், அஸத் எனப்படும் ஸூக்ஷ்மவுலகிற்கும், சேதநர்களுக் கும் அந்தர்யாமியாகவும், வேத₃ரூபமாக அவதரித்திருப்பவனாக வுமுள்ள பரம்பொருள் அவனே. வேத₃த்தை ஓதுகின்ற ப்₃ரஹ்மவாதி₃ ப்₃ரஹ்மத்தை இல்லைசெய்யாத நல்லோர்களால் அந்தப் பரம்பொருளாகவே கூறப்படுகிறான். அவனே எல்லா வேத₃ங்களிலும் காணப்படும் யஜ்ஞங்கள், நற்கருமங்கள், விரதங்கள் ஆகியவற்றைச் செய்தவனாக எண்ணப்படுகிறான். அவனே வைதி₃கர் தலைவன். கர்மம் செய்பவர்களில் சிறந்தவன், கர்மங்களை அறிந்த வர்களில் தலையானவன். தீமையில்லாதவன், அனைவர்க்கும் ஆசாரி யன். அனைவர்க்கும் உறவினன். வைதி₃க ஸம்ப்ரதா₃யத்தை நடத்துமவன். எல்லா ஒழுக்கங்களையும் நிலைநிறுத்துபவன். உயர்ந் தோர் அனைவரிலும் உயர்ந்தவன். அறங்களைப் பற்றிய நுண் ணறிவுடையவன். இவனே சிறந்ததையெல்லாம் அறிபவன். வேத₃மார்க்க₃த்தின்படி நடப்பவன். வேத₃த்தில் சொல்லப்பட்ட மேலான கர்மத்தையே செய்வான். மற்றதைச் செய்யமாட்டான். அமுக்₂யத்வம், முக்₂யத்வம், ப₂லம், தே₃ஶம், காலம், நல்ல பாத்ரம், த்₃ரவ்யம் இவற்றின் சேர்த்தி ஆகியவற்றைக் கவனித்து, எது முக்கிய மானதோ அதை அவன் எப்போதும் அநுஷ்டி₂க்கிறான். நற்குடிப் பிறந்த இவன் நற்கருமங்களால் பரமாத்மாவை எப்போதும் ஆராதி₄க்கி றான். இலை, புஷ்பம் முதலானவற்றைக்கொண்டு தே₃வனை பரமாத் மாவுக்குச் செய்யும் பூஜையே எப்போதும் அவனுக்கு ஆராத₄னமாகி விடாது. நல்ல ஶாஸ்த்ரம் முதலானவற்றால் விதி₄க்கப்படுபவையாய், அரியவையான கர்மங்களால் செய்யப்படும் பூஜையே பூஜையாகும். அந்தப் பூஜையன்றோ சிறந்ததாகக் கர்மங்களின் சிறப்பறிந்தவர் களால் கூறப்படுகின்றது. அந்தப் பூஜையே உத்தமங்களனைத்துக் கும் உத்தமமானது. அது அனைவராலும் செய்வதற்கு அரிதன்றோ. ஸாமாந்ய மனிதர்கள் அந்தக் கிரியையையும், அதன் ஸ்வரூபத்தை யும், அதைச் செய்பவனையும், அதன் மந்திரங்களையும் தூ₃ஷிக்க வும் செய்வார்கள். வேத₃த்தில் சொல்லப்படாத தங்களுடைய பூஜையைச் சிறந்ததாக வர்ணித்துக்கொண்டு, வேத₃த்தில் சொல் லப்பட்ட இப்பூஜையின் சிறப்பை அறியாதவர்களாய், நன்னெறியை வேறுபடுத்தித் தீநெறியை வர்ணிக்கிறார்கள் அவர்கள். அவர்களு

டைய நெறியைப் பின்பற்றும் வைதி₃கன் அவைதி₃கனேயாவான். மாறுபடுத்தப்படாத வைதி₃க நெறியே எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் நன்னெறியாகும். ஸங்கல்பத்தின் தொடக்கத்தில் 'பரமேஶ்வரனின் உகப்பின் பொருட்டுச் செய்கிறேன்' என்று ஸங்கல்பித்து, அவ் வக்கர்மங்களை முறைப்படி அநுஷ்டி₂த்து, அக்கர்மங்கள் முடிந்தபின் 'ப₄க₃வானாய், தே₃வனாய், பரமாத்மாவான ஹரி இக்கர்மத்தால் எப்போதும் உகப்படையட்டும்' என்று ஜலத்தினால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இதுவே சக்ரத₄ரியான எம்பெருமானுக்கு ஒப் பற்ற பெரிய ஆராத₄னமாக, தலைசிறந்த வைதி₃கோத்தமர்களான நல்லோர்களால் முறைப்படி சொல்லப்பட்டது. கர்மங்களால் தே₃வ தே₃வனை ஆராதி₄ப்பதே ஆராத₄னமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ப்₃ரஹ்மஜ்ஞானத்திற்கு முக்₂ய ஸாத₄னமான அந்தக் கர்மங்களைச் சுருக்கமாக வரிசைக்கிரமப்படி சொல்லுகிறேன்.—(1) ஔபாஸநம், (2) வைஶ்வதே₃வம், (3) பார்வணஶ்ராத்₃த₄ம், (4) அஷ்டகா ஶ்ராத்₃த₄ம், (5) மாதப்பிறப்பின் போது செய்யப்படும் ஶ்ராத்₃த₄ம், (6) ஸர்ப்பப₃லி, (7) ஈஶாநப₃லி, (8) அத்யக்₃நிஷ்டோமம், (9) உக்த்₂யம், (10) ஷோட₃ஶக்ரியைகள், (11) அதிராத்ரம், (12) அப்தோர்யாமம், (13) ஏழு வாஜபேயங்கள்.........] என்று ஸர்வகர்ம ஸமாராத்₄யனான பரமேஶ்வரன் நாராயணன் என் றும், ஹரி என்றும் சொல்லப்படுபவன் என்றும், அவனே பரமாத் மாவும் ப்₃ரஹ்மமும் ஆவான் என்றும் முழங்கப்பட்டது. இவ்வண்ண மாகக் கர்மாநுஷ்டா₂னத்தின்மூலம் ஹரியை ஆராதி₄ப்பதை விளக்கி,

நைமிஶா(ஷா)தி₃ மஹாக்ஷேத்ரே வித்₃யமாநேஶ்வரார்ச்சநாத்||
முக்திர்நாத்ர விரோதே₄ா ஹி தஸ்மாத் குர்யாத் ஹரே: ஸதா₃ா |
ப்ரதிமாஸு புராணேஷு ம்ருத்₃தா₃ருப்ரஸ்தராத்மஸு ||
பத்ரை: புஷ்பை: ப₂லைரர்ச்சாம் ஷோட₂ஶைருபசாரகை: |
நித்யபூஜாம் விஶேஷேண தத₂ா நைமித்திகா அபி || [446-448]

[நைமிஶாரண்யம் முதலான தி₂வ்யதே₃ஶங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை ஆராதி₄ப்பதால் மோக்ஷம் ஏற்படும்; இதில் விரோத₄ மில்லை; ஆகையால்—பழையனவான தி₂வ்யாலயங்களில் மண், மரம் முதலானவற்றால் அமைந்த பி₃ம்ப₃ங்களில், இலைகள், மலர்கள், பழங்கள் முதலானவற்றைக்கொண்டு பதினாறு உபசாரங்களையும் செய்து, ஹரிக்கு எப்போதும் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்; நித்யபூஜையையும், நைமித்திக பூஜைகளையும் விஶேஷமாகச் செய்ய வேண்டும்] என்று எம்பெருமானுடைய அர்ச்சைத் திருமேனியை ஆராத₄னம் செய்வதாலும் மோக்ஷம் கிட்டும் என முழங்கப்பட்டது.

ஸாத்வதம் விதி4மாஸ்த2ாய கீ3தந்ருத்தார்ப்பணேந ச |
ஹரேர்க3ாநம் ச ந்ருத்தம் ச நடநம் ச விஶேஷத: ||
ஸத2ா ப்ராஹ்மணஜாதீநாம் விஹிதம் நித்யகர்மவத் |
அர்த்த4ாஸ்தமித ஆதி3த்யே புநரர்த்தே4ாத3யேऽநிஶம் ||
தி3வைவாராத4நம் தஸ்ய தே3வஸ்ய பரமாத்மந: |
கைவல்யத3ம் ஸத்3ய ஏவ தத2ா தத3வலோகநம் ||
யத்கிஞ்சித் க்ரியதே கர்ம லௌகிகம் வைதி3கம் தத2ா |
போ4ஜநம் க3மநம் த3ாநம் அலங்காரோऽத2 பூ4ஷணம் ||
ஸர்வம் தத்ப்ரீதயே குர்யாத் தந்நிர்மால்யபரோ ப4வேத் ||

[452-455]

[பாஞ்சராத்ர விதி4யைப் பின்பற்றித் திருவாராத4னம் செய்யும்போது பாடல், நாட்டியம் முதலானவற்றை ஸமர்ப்பிப்பதன் மூலமும் எம்பெருமானை ஆராதி4க்கவேண்டும். ப்3ராஹ்மண ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்போதும் நித்யகர்மம் செய்வதுபோல் ஹரியைக் குறித்துச் சிறப்பாகப் பாடுவதும், நாட்டியமாடுவதும், நாடகமாடுவதும் செய்யவேண்டும் என்று ஶாஸ்த்ரங்களில் விதி4க்கப்பட்டுள்ளது. ஸூர்யன் பாதி அஸ்தமித்துக் கொண்டிருக்கும்போதும், பாதி உதித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் எப்போதும் பரமாத்மாவான அந்த தே3வனுக்குப் பகலிலேயே திருவாராத4னம் செய்வதும், அவ்வண்ணமே அவனை ஸேவிப்பதும் அந்தப் பிறப்பிலேயே மோக்ஷமளிக்கும், உணவளிப்பது, எழுந்தருளப்பண்ணுவது, த3ானம் செய்வது, (மலர் முதலானவற்றால்) அலங்கரிப்பது, திருவாப4ரணங்களால் அழகுபடுத்துவது ஆகிய எந்த லௌகிக வைதி3க கர்மங்களைச் செய்தாலும், அவையனைத்தையும் அவனுடைய உகப்பிற்காகவே செய்யவேண்டும். அவன் அமுதுசெய்த ப்ரஸாத3ங்களையே உண்ணவேண்டும்.] என்று அவனது திருவாராத4னத்தைச் சிறப்பாக விளக்கி அதையே அவனுகப்புக்காக அந்தணர்கள் செய்யவேண்டும் என்று விதி4த்து, அவனுடைய ப்ரஸாத3ங்களையே உண்ணவேண்டும் என நியமித்ததும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

ஸாயுஜ்யநாமிகாம் முக்திம் லப4ந்தே ஸத்3கு3ரோஸ்தராம் |
ப்ரஸாதே3நைவ க்ருபயா பித்ருணுமர்ச்சயா தத2ா ||
அயமேவ மஹாமார்க்கே3ா வேதே3ாக்தாத்யந்தஸௌலப4: |
அந்ய: பந்த2ா நாயநாய ஶ்ருதிரேவமுவாச ஸா || [467, 468]

['ஸாயுஜ்யம்' எனப்படும் மேலான மோக்ஷத்தை ஸதா₃சார்யனுடைய அருளாலும், பித்ருக்களை ஆராதி₄ப்பதாலும் அடைகிறான். இதுவே வேத₃த்தில் சொல்லப்பட்ட மிகவெளிய பெருநெறியாகும். மோக்ஷத்திற்கு வேறு வழியில்லை; புருஷஸூக்த மந்திரம் இவ்வண்ணமே கூறிற்று.] என்று முற்கூறிய விஷயங்களைப் புருஷஸூக்தத்தில் "நாந்ய: பந்தா₂ அயநாய வித்₃யதே" என்று வேத₃ம் சொன்னதாகக் கூறுகையால் புருஷஸூக்தத்தால் சொல்லப்படுபவனும் முற்கூறிய நாராயணனே என விளங்குகிறது.

வேத₃மந்த்ரம் விநா சாந்யத்தாரகம் ந ஹி வித்₃யதே ।
து₃ர்ாலாபாதி₃காலேஷு நாமாந்யாஹுர்விபஶ்சித: ॥
பாவநாநி ஹரேரந்யந்நாஸ்தீதி பரமம் ஸ்ம்ருதம் ।
தஸ்மாத் வைதி₃கக்ருத்யேஷு நிஷ்ணாத: ஸர்வதா₃ ப₄வேத்
நித்யம் யஜேத நிகி₂லை: நித்யைர்நைமித்திகைரபி ।
ஶக்தஸ்த்வஹீநக்ரதுபி₄: ஶதஸம்வத்ஸராதி₃பி₄: ॥
யஜேதைவ ஸதா₃ விஷ்ணோ: அர்ச்சநாய த்₃விஜாக்₃ரணீ: ।
அவேத₃வாதி₃நோ து₃ஷ்ட த₄ார்மிகாந் த₄ர்மதூ₃ஷகாந் ॥
தத₂ாக₃தாம்ஸ்த்யக்தயஜ்ஞாந் குசித்தாந் யஜ்ஞதூ₃ஷகாந் ।
பரித்யஜேத் தூ₃ரதோ வை...................... [477...481]

[வேத₃ மந்திரத்தைத் தவிர மனிதனைக் கடைத்தேற்றக் கூடியது வேறொன்றுமில்லை. தீய பேச்சுக்களைப் பேசுதல் முதலான பாபங்களைப் புரிந்த காலங்களில் ஹரியினுடைய நாமங்களே அவற்றால் ஏற்படும் தோ₃ஷத்தைப் போக்கடிப்பவை என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். இதைக் காட்டிலும் மேலான பாவனமில்லை என்று ஶாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் வேத₃த்தில் சொன்ன கிரியைகளிலே எப்போதும் தேர்ச்சிபெறவேண்டும். நித்ய நைமித்திக கர்மங்களனைத்தையும் தினந்தோறும் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும். ஶக்தியுள்ள அந்தணர் தலைவன் அஹீனக்ரதுக்கள், ஶதஸம்வத்ஸரம் முதலான நீண்டநாள் செய்யும் யாக₃ங்களையும் விஷ்ணுவை ஆராதி₄ப்பதற்காக எப்போதும் செய்யவேண்டும். வேத₃த்துக்கு முரண்படப் பேசுகின்றவர்களாய், தீய த₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂ப்பவர்களாய், நல்லறங்களை தூ₃ஷிப்பவர்களாய், யஜ்ஞங்களைக் கைவிட்டவர்களாய், தீயநெஞ்சினராய், யஜ்ஞங்களை தூ₃ஷிப்பவர்களான பௌ₃த்₃த₄ர்களை வெகுதூரத்தில் விலக்கவேண்டும்.] என்று ஹரி

யின் நாமங்களே பரமபாவனங்களென்றும், நித்யம் நைமித்திகம் முதலான கர்மங்கள் விஷ்ணுவுக்கு ஆராத₄னமாயிருப்பவை என்றும் முழங்கப்பட்டது.

லக்ஷ்மீநாராயணத்₄யாநபரத்வேந ஸதா₃ ப₄வேத்। [573]

[லக்ஷ்மீநாராயணர்களை எப்போதும் தியானித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.] என்றும்,

விப்ரஸ்ய கரணம் லக்ஷ்மீநாராயணக₃தம் ப₄வேத்। [584]

[அந்தணனுடைய மனம் எப்போதும் லக்ஷ்மீநாராயணரையே சிந்திக்க வேண்டும்.] என்றும் ஸர்வகார்யங்களிலும் அந்தணன் லக்ஷ்மீநாராயணர்களையே சிந்திக்கவேண்டும் என்று விதி₄க்கப்பட்டது. ஆக, இந்தக் கண்வஸ்ம்ருதியும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே பரமாத்மாவாக நிலைநாட்டிற்று என்று தேறிற்று.

கண்வஸ்ம்ருதிநிர்ணயம் நிறைவுற்றது.

தா₃ல்ப்₄யஸ்ம்ருதியில் த்ரித₃ண்ட₃ம்

அடுத்ததான தா₃ல்ப்₄யஸ்ம்ருதியில்,

த்ரித₃ண்ட₃க்₃ரஹணாதே₃வ ப்ரேதத்வம் நைவ ஜாயதே। [31]

[த்ரித₃ண்ட₃த்தை ஏற்றுக்கொள்வதினால் ஸந்யாஸி மரணமடையும் போது அவனுக்கு ப்ரேதநிலை கிடையாது.] என்று ஸந்யாஸிக்கு த்ரித₃ண்ட₃த₄ாரணமாகிற வைஷ்ணவாசாரமே காட்டப்பட்டது. இது தவிர, எந்த தே₃வதைக்கும் பரத்வம் கூறும் வசனங்கள் அதில் இல்லை.

தா₃ல்ப்₄யஸ்ம்ருதியில் த்ரித₃ண்ட₃ம் நிறைவுற்றது

ஆங்கீ₃ரஸஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

அடுத்ததான ஆங்கீ₃ரஸ ஸ்ம்ருதியில் வேத₃ மஹிமையைச் சொல்லும்போது,

வேதா₃க்ஷரோச்சாரணத: ஸர்வநாமப₂லம் லபே₄த்।
ஹரிநாமாநி யாவந்தி படி₂தாநி த்₃விஜாதிபி₄: ॥
அஸங்க்₂யாகாந்யநந்தாநி ஸர்வாவிலஹராண்யபி।
தாந்யேகவேத₃வர்ண: ஸ்யாத் தாத்₃ருஶைர் தி₃வ்யவர்ணகை: ॥
அமேயை: ஸம்வ்ருதோ வேத₃: ஸாக்ஷாந்நாராயணாத்மக:।
தாத்₃ருஶஸ்யாஸ்ய வேத₃ஸ்ய படநாத் ஸர்வகில்பி₃ஷை: ॥
ஸத்₃ய ஏவ விமுக்த: ஸ்யாத் பாதகீ நாத்ர ஸம்ஶய:॥[157...159]

[வேத₃ாக்ஷரங்களை உச்சரிப்பதினால் (எம்பெருமானுடைய) எல்லா நாமங்களையும் உச்சரித்த ப₂லனை அடையலாம். கணக்கற்றவையாய், அநந்த ப₂லனையளிப்பவையாய், எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிப்பவையான ஹரியின் நாமங்கள் அந்தணர்களாலே எத்தனை படிக்கப்படுகின்றனவோ, அவையனைத்துக்கும் ஒரு வேத₃ாக்ஷரம் ஸமமாகும். அப்படிப்பட்ட அளவிடமுடியாத பெருமையுடைய வேத₃ாக்ஷரங்கள் நிறைந்த வேத₃ம் நேரே நாராயண ஸ்வரூபமாயிருப்பது. பெரும்பாவம் புரிந்தவனாயினும் அத்தகைய வேத₃த்தை ஓதுவதால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் நீங்கப்பெறுகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை.] என்று வேத₃ம் நேரே நாராயணஸ்வரூபம் என்றும், வேத₃ாக்ஷரங்கள் ஹரி நாமங்களே என்றும், அவை எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கி அளவற்ற ப₂லனையளிப்பவை என்றும் முழங்கப்பட்டது காணத்தக்கது. பாபப்ராயஸ்சித்தத்தை விதி₄க்கும்போது

தத: ஸ்வயம் ச நித்யம் வை யாவத்காஶீ சரேத்₃பு₄வம் ।
பாபப்ரக்₂யாபநம் குர்வந் யாவஜ்ஜீவம் ஹரிம் பூ₄ஜந் ॥ [209]

[அதற்குப்பின் தன்னுடைய பாபத்தை ப்ரகடனம் செய்துகொண்டு, உயிரோடு இருக்கும் வரையில் ஹரியை பூ₄ஜனம் செய்துகொண்டு காசீக்ஷேத்ரம் வரையில் தினமும் தானே நடந்து செல்லவேண்டும்.] என்று ஹரிபூ₄ஜனம் விதி₄க்கப்பட்டது.

ஜலௌக₄ம் ஜாஹ்நவீதீரம் ஜநார்த்த₃ந மஹாஸ்ம்ருதி: ।
ஜ்வலநோ ஜநநோத்பந்நஸுதஸாந்நித்₄யமேவ ச ॥
ஜகாரபஞ்சகம் ப்ரோக்தம் கதி₂தம் ஜந்மமோசகம் ॥ [484, 485]

[(1) பெருக்காறு, (2) கங்கைக்கரை, (3) ஜநார்த்த₃னனை இடைவிடாமல் நினைப்பது, (4) நெருப்பு, (5) தன் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளை அருகிலிருப்பது என்னும் 'ஜ' என்னும் எழுத்தில் தொடங்கும் இவ்வைந்தும் பிறப்பையறுக்கும்.] என்று பிறப்பையறுக்கும் ஜகாரபஞ்சகத்தில் ஜநார்த்த₃ன தியானத்தையும் குறித்திருப்பது காணத்தக்கது.

ததே₃தத் இல தே₃வேஶோ ப₄க₃வாந் பூ₄தபா₄வந: ।
ஷோட₃ஶஶ்ராத்₃த₄ துலிதம் மஹாத₃ாந ஶதாதி₄கம் ॥
ப்ரோவாச இல ஸர்வேஶோ க₂யஸ்ய ஸுமஹாத்மந: ॥ [488]

[தே₃வர் தலைவனாய், ப₄க₃வான் என்னும் சொல்லுக்கு முக்₂யார்த்த₂மாயிருப்பவனாய், உயிர்களனைத்தையும் படைத்தவனாய், ஸர்வேஸ்வரனான ஜநார்த்த₃னன் மிகப் பெரியவனான க₂யனுக்கு இந்த

க்₃ரஹணஶ்ராத்₃த₄த்தைச் சொல்லும்போது ஷோட₃ஶஶ்ராத்₃த₄த்தை ஒத்திருப்பது என்றும், நூறு மஹாதா₃னங்களைக் காட்டிலும் விஞ்சியிருப்பது என்றும் சொன்னானன்றோ] என்று க₃யையில் க₃யனுக்கு உபதே₃ஶித்த ப₄க₃வானான விஷ்ணுவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தே₃வர் தலைவன் என்றும், ஸர்வேஶ்வரன் என்றும், உயிர்களைப் படைத்தவன் என்றும கூறியிருப்பது விஷ்ணுபரத்வத்தை நிலை நாட்டுகிறது.

ப₄ாகீ₃ரதீ₂ ப₂ல்கு₃நீ ச யமுநா ச ஸரஸ்வதீ ।
பித்ருஸௌக்₂யாநி ஸர்வாணி வைஷ்ணவாநி விஶேஷத: ॥
ரக்ஷோக்₄நாநி பவித்ராணி புநரந்யே தத₂ாவித₄ா: ।
ஶ்ராத்₃த₄த்₃ரவ்யவிஶேஷா: ஸ்யு: பித்ரூணாமதிவல்லப₄ா: ॥
[539, 540]

[க₃ங்கை, (க₃யையில் ஓடும்) ப₂ல்கு₃நீ நதி, யமுனை, ஸரஸ்வதி, பித்ருஸௌக்₂யங்கள் இவையனைத்தும் சிறப்பாக விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄ம் உள்ளவை, ராக்ஷஸர்களை அழிக்கக் கூடியவை. பாவனமானவை. இவையும் ஶ்ராத்₃த₄த்துக்குரிய திரவியங்களும் இத்தகையவையாய் பித்ருக்களுக்கு மிகவும் இனியவையாயிருக்கின்றன.] என்று க₃ங்கை₃ முதலான பாவனநதிகளும், பித்ருக்கள் ஸம்ப₃ந்த₄ப்பட்டவைகளும் விஷ்ணு ஸம்ப₃ந்த₄ம் உள்ளவையாயிருக்கையாலே அதி பாவனமாயிருக்கின்றன என்று கூறியதும் குறிக்கொள்ளத்தக்கது. மாண்டூ₃வ்யர் என்னும் பரமவைதி₃கர் செய்த தா₃னம ஒன்றைச் சொல்லி, அந்த தா₃னத்தினால் பித்ருக்கள் மிகவும் திருப்தியடைந்து, அவருக்கு ஆசீர்வாத₃ம் செய்து மோக்ஷமடைந்தார்கள் என்று கூறும்போது,

பரம் த்ருப்தா: ஸ்மேதி சோக்த்வா த்வம் க்ருதார்த்தோ₂ஸி மஹாநஸி ।
ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ த₄ர்மதத்த்வஜ்ஞஸ்த்வமஸ்மத்பரித்ருப்திக்ருத் ।
இத்யுக்த்வாऽऽப₄ாஷ்ய தே தேந தத்பத₃ம் சக்ரபாணிந: ॥
பஶ்யதஸ்தஸ்ய புரதோ ஜக்₃மு: கில ஸுரோத்தமை: ॥ [565,566]

['நாங்கள் மிகவும் திருப்தியடைந்தோம்' என்று சொல்லி, 'நீ செய்ய வேண்டியதைச் செய்த பெரியவனாயிருக்கிறாய். ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ங்களையும், த₄ர்மத்தின் உண்மையையும் அறிந்தவனாயிருக்கிறாய். எங்களைத் திருப்தி செய்வித்தவனாகவும் ஆகிறாய்' என்று கூறி, அந்த பித்ருக்கள் அவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அயர்வறும்

அமரர்களான நித்யஸூரிகளோடுகூட சக்ரபாணியின் ஸம்ப்ரஸித்₃த₄மான பரமபத₃த்தை அடைந்தார்களன்றோ.] என்று மோக்ஷலோகமான பரமபத₃ம் சக்ரபாணியான விஷ்ணுவினுடையதே என்று காட்டப்பட்டது. ஆக, ஆங்கீ₃ரஸஸ்ம்ருதியிலும் விஷ்ணுபரத்வமே நிலைநாட்டப்பட்டது என்று தேறிற்று.

ஆங்கீ₃ரஸஸ்ம்ருதிநிர்ணயம் நிறைவுற்றது.

ப₄ாரத்₃வாஜஸ்ம்ருதி நிர்ணயம்

கல்கத்தா பதிப்பில் அடுத்து அச்சிடப்பட்டுள்ள ப₄ாரத்₃வாஜ ஸ்ம்ருதியில் ப₄க₃வத்பரத்வம் பொலிகின்றபடியைக் காண்போம் இனி. ஐந்தாமத்தியாயத்தில் பலவகை ஸ்நானங்களை வர்ணித்துவரும்போது

க்₃ராமாத்₃ப₃ஹி: ஶுசௌ தே₃ஶே க₃வாக₃மநபத்₂த₄தௌ ।
ஸ்மரந்நாராயணம் திஷ்ட₂ந் யாவத்₃தூ₄ள்யாவ்ருதம் புந: ।
வாயவ்யம் ஸ்நாநமித்யுக்தம் ஏதத₃ாம்நாயவாதி₃பி₄: ॥[5-28,29]

[கிராமத்துக்கு வெளியில் பரிஶுத்₃த₄மான இடத்தில். பசுக்கள் வரும் வழியில் தேவனான நாராயணனை நினைத்துக்கொண்டு பசுக்களின் குளம்புத் தூசி உடம்பு முழுவதும் படியும்படி நிற்பது—ஸ்நானவிதி₄யை அறிந்தவர்களால் வாயவ்யஸ்நானம் என்று சொல்லப்படுகிறது] என்று வாயவ்யஸ்நானத்தை விவரிக்கும்போது நாராயணனை நினைக்கவேண்டும் என்று விதி₄த்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ச விதி₄நா லலாடே ஹ்ருத₃யே க₃ளே ।
ஸ்நாத்வாக்₃நிஹோத்ரஜேநைவ ப₄ஸ்மநா ச ப்ரஸந்நதீ₄: ॥...
வாமப₄ாகே₃ ஸ்மரேத் விஷ்ணும் கமலாரூட₄வக்ஷஸம் ।
பீதாம்ப₃ரத₄ரம் ஶ்யாமம் சதுர்ப₃ாஹும் கிரீடிநம் ॥
நாநாரத்நப்ரப₄ாஜாலஸ்பு₂ரந்மகரகுண்ட₃லம் ।
ஸர்வாப₄ரணஸம்யுக்தம் ஹேமயஜ்ஞோபவீதிநம் ॥
பவித்ரஹஸ்தோ த்₄யாயீத கிஞ்சித் ப்ரஹஸிதாநநம் ।
அம்பு₃ஜம் பாஞ்சஜந்யம் ச பி₃ப்₄ராணம் ஹஸ்தத₃க்ஷயோ: ॥
கௌமோத₃கீம் ரத₂ாங்க₃ம் ச பி₃ப்₄ராணம் வாமஹஸ்தயோ: ।
திஷ்ட₂ந்தம் வா ஸமாஸீநம் தத₃ா த்₄யாயேத்₃யத₂ாருசி ॥...
ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: ஸ யாதி பரமாம் க₃திம் ॥
இத₃ம் ஸ்நாநம் து ஸர்வேஷாம் ஸ்நாநாநாமாசரேத்₃யத₂ா ।
த்₃விஜ: ஶக்தஸ்த்வஶக்தஶ்சேதி₃மமேவ ஸமாசரேத் ॥

இத₃ம் ஹி மாநஸம் ஸ்நாநம் பு₄க்திமுக்திப₂லப்ரத₃ம் ।
தே₃வைர்மஹர்ஷிபி₄: ஸேவ்யம் ப₄க்த்யாபி பரயா ஸதா₃ ॥
ஏவம் ஸப்தவித₄ம் ஸ்நாநம் ப்₃ரஹ்மணோத₃ம் புரோதி₃தம் ।
ஜ்ஞாத்வா த்₃விஜோத்தம: ஸம்யக் யதா₂யோக்₃யம் ஸமாசரேத் ॥
[5-32...41]

[அக்₃னிஹோத்ரம் செய்து உண்டான ப₄ஸ்மத்தில் குளித்து, நெற்றியிலும், ஹ்ருத₃யத்திலும், கழுத்திலும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை முறைப்படி த₄ரிக்கவேண்டும். ஸ்ரீதே₃வி ஏறியிருக்கப்பெற்ற திருமார்பையுடையவனாய், பீதாம்ப₃ரத்தை த₄ரித்திருப்பவனாய், நீலநிறத்தனாய், நான்கு தோள்களையுடையவனாய், கிரீடத்தையுடையவனாய், பலவகைப்பட்ட ரத்னங்களின் ஒளியால் விளங்கும் மகரகுண்டலத்தையுடையவனாய், எல்லாத் திருவாப₄ரணங்களையும் உடையவனாய், பொன்னாலான பூணூலை உடையவனாய், இளமுறுவலோடு கூடிய திருமுகமண்டலத்தை உடையவனான விஷ்ணுவைப் பவித்ரத்தைக் கையிலேந்தியவனாய் தியானிக்கவேண்டும். வலதுபுறமுள்ள இரு திருக்கைகளால் தாமரையையும், பாஞ்சஜந்யமாகிற ஸங்க₂த்தையும் ஏந்தியிருப்பவனாய், இடதுபுறமுள்ள இருதிருக்கைகளால் கௌமோத₃கீ என்னும் க₃தையையும் சக்ரத்தையும் த₄ரித்திருப்பவனாய், நின்ற திருக்கோலத்திலோ, வீற்றிருந்த திருக்கோலத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவனான விஷ்ணுவை அப்போது விருப்பத்துடன் தியானிக்கவேண்டும். இப்படி தியானிப்பவன் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் நீங்கி, பரமபத₃த்தையடைகிறான். ஸக்தியுடையவனாயிருந்தால் மற்ற ஸ்நானங்களோடு இந்த ஸ்நானத்தையும் அநுஷ்டி₂க்க வேண்டும். ஸக்தியற்றவனாயிருந்தால் இந்த ஸ்நானம் ஒன்றையாவது அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும். மாநஸஸ்நானமான இது போ₄க₃ மோக்ஷப₂லன்களனைத்தையும் அளிப்பது. மேலான ப₄க்தியுடன் தே₃வர்களாலும் மஹரிஷிகளாலும் எப்போதும் இது கைக்கொள்ளத் தக்கது. இவ்வண்ணமாக, ப்₃ரஹ்மாவினால் முற்காலத்தில் சொல்லப்பட்ட ஏழுவித₄ஸ்நானங்களையும் நன்கு அறிந்து, அந்தணர் தலைவனாயிருப்பவன் தன்னால் இயன்றவரையில் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும்]

என்று தலைசிறந்ததான மாநஸஸ்நானத்தை விதி₄க்கும்போது, பரமாத்மாவான விஷ்ணுவை விரிவாக வர்ணித்து, அவனை எப்போதும் தியானிப்பதே மாநஸஸ்நானம் என்று காட்டி, இதை அநுஷ்டி₂ப்பவன் பரமபத₃த்தையடைவான் என்று கூறியிருப்பது விஷ்ணுபரத்வத்தை ஐயந்திரிபற நிலைநாட்டுகிறது.

ப₄ாரத்₃வாஜஸ்ம்ருதி நிர்ணயம் நிறைவுற்றது.

முடிவுரை

ஆக, இதுவரையில் ப₄ாரததே₃ஶத்தில் பல அச்சகங்களில் அச்சிடப்பெற்ற கீழ்க்கண்ட ஸ்ம்ருதிகள் அனைத்தும் ஆராயப்பட்டு, அவற்றுள் விஷ்ணுபரத்வமே நிலைநாட்டப்பட்டிருப்பது நிரூபிக்கப் பெற்றது:—(1) மநுஸ்ம்ருதி, (2) அத்ரிஸ்மருதி, (3) விஷ்ணுஸ்ம்ருதி, (4) ஹாரீதஸ்மருதி, (5) ஶங்க₂ஸ்ம்ருதி, (6) ஶங்க₂லிகி₂தஸ்ம்ருதி, (7) த₃க்ஷஸ்ம்ருதி, (8) ஶாதாதபஸ்ம்ருதி, (9) வஸிஷ்ட₂ஸ்ம்ருதி, (10) ஔஶநஸஸ்ம்ருதி, (11) ப்₃ருஹஸ்பதிஸ்ம்ருதி, (12) ஶௌநக ஸ்ம்ருதி, (13) யோக₃யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி, (14) வ்ருத்₃த₄ஹாரீத ஸ்ம்ருதி, (15) ஶாண்டி₃ல்யஸ்ம்ருதி, (16) பராசரவிஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரம், (17) லகு₄வ்யாஸஸம்ஹிதை, (18) வ்ருத்₃த₄கௌ₃தம ஸ்ம்ருதி, (19) அருணஸ்ம்ருதி, (20) வஸிஷ்ட₂ஸ்ம்ருதி, (21) ஸ்ரீப்₃ருஹத்₃யோக₃யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி, (22) ப்₃ரஹ்மோக்தயாஜ்ஞ வல்க்யஸம்ஹிதை, (23) வ்யாக்₄ரபாத₃ஸ்ம்ருதி, (24) கபிலஸ்ம்ருதி, (25) வாதூ₄லஸ்ம்ருதி, (26) விஶ்வாமித்ரஸ்ம்ருதி, (27) நாராயண ஸ்ம்ருதி, (28) கண்வஸ்ம்ருதி, (29) தா₃ல்ப்₄யஸ்ம்ருதி, (30) ஆங்கீரஸஸ்ம்ருதி.

பரம்பொருளுக்கேயுரிய தனித்தன்மைகளான (1) ஜக₃த்காரணத்வம் (2) ஸர்வஜ்ஞத்வம் (எல்லாம் அறிபவனாயிருக்கை) (3) ஸர்வ வ்யாபகத்வம் (அனைத்தையும் வியாபித்திருக்கை) (4) ஸர்வநியந்த்ருத்வம் (அனைவரையும் நியமிப்பவனாயிருக்கை) (5) ஸர்வஶக்தத்வம் (எல்லாம்வல்லவனாயிருக்கை) (6) மோக்ஷப்ரத₃த்வம் (மோக்ஷமளிக்க வல்லவனாயிருக்கை) (7)ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகத்வம் (எல்லா நற்குணங்களையும் உடையவனாயிருக்கை) (8) அகி₂லஹேயப்ரத்யநீகத்வம் (தாழ்வுகளுக்கு எதிர்த்தட்டாயிருக்கை) (9) நிருபாதி₄கப₃ந்து₄த்வம் (இயற்கையுறவினனாயிருக்கை) (10)வேத₃ப்ரதிபாத்₃யத்வம் (வேத₃ங்களால் பரம்பொருளாக ஓதப்படுகை) (11) அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் (எல்லா விருப்பங்களையும் பெற்றிருக்கை) (12) ஸத்யஸங்கல்பத்வம் (தடையற்ற ஸங்கல்பத்தை உடையவனாயிருக்கை) முதலான பெருமைகள் இவற்றில் ஆயிரக்கணக்கான இடங்களில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே முழங்கப்பட்டிருப்பதைக்கண்டோம். சக்ராங்கனம், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம் முதலான பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள்—எம்பெருமானுக்கே ஆட்பட்டு மோக்ஷமடையவிரும்பும் பரமைகாந்திகளுக்குப் பல ஸ்ம்ருதிகளில் விதி₄க்கப்பட்டிருப்பதையும், த்ரித₃ண்ட₃த₄ாரணமே மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஸந்யாஸிகளுக்குப் பலவிடங்களில் விதி₄க்கப்பட்டிருப்பதையும், ப₄ஸ்மத₄ாரணம் முதலான மற்ற மதாசாரங்கள்

மோக்ஷமடைய விரும்புவார்க்கு விலக்கப்பட்டிருப்பதையும் கண்டோம். எந்த ஸ்ம்ருதியிலும், அத்₃வைதிகளைப்போல் ஶிகை₂யையும், பூணூலையும் அறுத்தெறிந்து ஏகத₃ண்ட₃த்தை ஏந்தியிருக்கவேண்டும் என்று ஸந்யாஸி லக்ஷணம் சொல்லப்படவில்லையென்பதையும், ஶைவத்திற்போல் ஶூத்₃ரஸந்யாஸிகள் ஆத₃ரிக்கப்படவில்லையென்பதையும், ஶைவஶாக்தாக₃மங்களிற்போல் மது, மாம்ஸம், மைது₂னம் முதலான மகாரபஞ்சகங்கள் விதி₄க்கப்படவில்லையென்பதையும், காண்கிறோம். இவற்றிலிருந்து விஶிஷ்டாத்₃வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவமதமே ஸ்ம்ருதிகாரர்களால் ஆத₃ரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், ஶைவம், ஶாக்தம், அத்₃வைதம் முதலான மதங்கள் அவர்களால் ஆத₃ரிக்கப்படவில்லை என்றும் தெளிவாக விளங்குகிறது. [இவ்விஷயம் மநுஸ்ம்ருதி வ்யாக்₂யானத்தில் ப₄ாஸ்கரமதத்தைச் சேர்ந்த குல்லூகப₄ட்டராலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதை 30-ம் பக்கத்தில் காட்டியிருக்கிறோம்.] இப்படி ப்ரப₃லஸ்ம்ருதிகளுக்கு விரோத₄மாக, அச்சிடப்படாத சிற்சில ஸ்ம்ருதிகளில், சிற்சில இடங்களில் காணப்பட்டாலும், அவை ஸ்ம்ருத்யதி₄கரணந்யாயத்தால் ஶ்ருதிவிருத்₃த₄மாகையாலும், ராஜஸதாமஸங்களாகையாலும், தள்ளத்தக்கவை என்பதையும் அவதாரிகையில் [பக்கம் 2, 3] காட்டியுள்ளோம். ஆக, ஶ்ருதிகளிற்போலே ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரப்₃ரஹ்மமாக முழங்கப்பட்டுள்ளான் என்று கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகவும், வெள்ளிடைமலையாகவும் ஐயந்திரிபற நிலைநாட்டப்பெற்றது.

"ஆலோட்₃ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: ।
இத₃மேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்₄யேயோ நாராயண: ஸதா₃ ॥"

[எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து பலமுறை விசாரித்தாலும், "நாராயணன் ஒருவனே எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன்" என்னும் இவ்வர்த்த₂மே நன்கு தேறிநிற்கும்] என்னும் ஸுப்ரஸித்₃த₄ மஹர்ஷிவசநம் ஸ்ம்ருதிகள் விஷயத்திலும் உண்மையானதே என நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவிஜயத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில்,
முதற்பாத₃மான ஸ்ம்ருதிநிர்ணயம் நிறைவுபெற்றது.